

5th INTERNATIONAL

ETHICS CONGRESS

PROCEEDINGS BOOK

EDITOR

Prof. Dr. Melike ÖZER KESKİN

ISBN: 978-625-378-089-0

5th INTERNATIONAL
ETHICS
CONGRESS

December 16-18, 2024 / Adana, Türkiye

Proceedings Book

EDITOR:

Prof. Dr . Melike ÖZER KESKİN

by
IKSAD PUBLISHING HOUSE®

All rights of this book belong IKSAD Publishing House
Authors are responsible both ethically and juridically
IKSAD Publications – 2024©
Issued: 24.12.2024

ISBN: 978-625-378-089-0

CONGRESS ID

CONGRESS TITLE

5th INTERNATIONAL ETHICS CONGRESS

DATE and PLACE

December 16-18, 2024 / ADANA, TÜRKİYE

PARTICIPATION

Keynote & Invited

ORGANIZATIONS

IKSAD Institute

HEAD OF THE ORGANIZING COMMITTEE

Prof. Dr. Melike ÖZER KESKİN - Gazi University

ORGANIZING BOARD

Prof. Dr. Salih ÖZTÜRK - Namık Kemal University
Prof. Dr. Esra AKIN - İzmir Kâtip Çelebi University
Assoc. Prof. Dr. Doğan ÇİLOĞLU - Atatürk University
Assoc. Prof. Dr. Malik YILMAZ - Atatürk University
Dr. Minji YANG - Hankuk University of Foreign Studies
Dr. Elvan CAFEROV - Azerbaijan State Pedagogical University

CONGRESS COORDINATOR

Ükü EKSİN

PARTICIPANTS COUNTRY

Türkiye, Azerbaijan, Pakistan, Lithuania, Lebanon, India, Algeria, Cameroon, Albania, Italy, Georgia, Kazakhstan, Romania, Portugal, Nigeria, Iran, Morocco, Bangladesh, Indonesia, Kosovo, Romania, Israel, Malaysia, Saudi Arabia, Greece, Egypt, Vietnam

Number Of Accepted Papers- 165

Number Of Rejected Papers- 22

Total number of (accepted) Papers from Other Countries- 87

Total number of (accepted) Papers from Türkiye- 78

SCIENTIFIC AND ADVISORY BOARD

Prof. Dr. Fahri APAYDIN - Yalova University

Prof. Dr. Melike ÖZER KESKİN - Gazi University

Prof. Dr. Esra AKIN - İzmir Kâtip Çelebi University

Assoc. Prof. Dr. Hasan ÇİFTÇİ - Harran University

Assoc. Prof. Dr. Doğan ÇİLOĞLU - Atatürk University

Dr. İradə ZƏRQAN - ANAS, Azerbaijan

Dr. Ana Leonor Santos-Beira-Interior University

Dr. Almaz AHMETOV - Ministry of Health of Azerbaijan

Dr. Terane NAĞIYEVA -Azerbaijan State Pedagogical University

Dr. Hazim Abed Mohammed AL-JEWAREE - AlKitab University

Dr. Sandugash TLEUBAY - Abai Kazakh Milli University

5th INTERNATIONAL
ETHICS
CONGRESS

December 16-18, 2024 / Adana, Türkiye

CONGRESS PROGRAM

Meeting ID: 813 0348 3436

Passcode: 050505

Participant Countries: (27)

Türkiye, Azerbaijan, Pakistan, Lithuania, Lebanon, India, Algeria, Cameroon, Albania, Italy, Georgia, Kazakhstan, Romania, Portugal, Nigeria, Iran, Morocco, Bangladesh, Indonesia, Kosovo, Romania, Israel, Malaysia, Saudi Arabia, Greece, Egypt, Vietnam

Önemli, Dikkatle Okuyunuz Lütfen

- Kongremizde Yazım Kurallarına uygun gönderilmiş ve bilim kurulundan geçen bildirimler için online (video konferans sistemi üzerinden) sunum imkanı sağlanmıştır.
- Online sunum yapabilmek için <https://zoom.us/join> sitesi üzerinden giriş yaparak "Meeting ID or Personal Link Name" yerine ID numarasını girerek oturuma katılabilirsiniz.
- Zoom uygulaması ücretsizdir ve hesap oluşturmaya gerek yoktur.
- Zoom uygulaması kaydolmadan kullanılabilir.
- Uygulama tablet, telefon ve PC'lerde çalışıyor.
- Her oturumdaki sunucular, sunum saatinden 5 dk öncesinde oturuma bağlanmış olmaları gerekmektedir.
- Tüm kongre katılımcıları canlı bağlanarak tüm oturumları dinleyebilir.
- Moderatör – oturumdaki sunum ve bilimsel tartışma (soru-cevap) kısmından sorumludur.

Dikkat Edilmesi Gerekenler - TEKNİK BİLGİLER

- Bilgisayarınızda mikrofon olduğuna ve çalıştığına emin olun.
- Zoom'da ekran paylaşma özelliğini kullanabilmelisiniz.
- Kabul edilen bildiri sahiplerinin mail adreslerine Zoom uygulamasında oluşturduğumuz oturuma ait ID numarası gönderilecektir.
- Katılım belgeleri kongre sonunda tarafınıza pdf olarak gönderilecektir.
- Kongre programında yer ve saat değişikliği gibi talepler dikkate alınmayacaktır.

Important, Please Read Carefully

- To be able to attend a meeting online, login via <https://zoom.us/join> site, enter ID "Meeting ID or Personal Link Name" and solidify the session.
- The Zoom application is free and no need to create an account.
- The Zoom application can be used without registration.
- The application works on tablets, phones and PCs.
- The participant must be connected to the session 5 minutes before the presentation time.
- All congress participants can connect live and listen to all sessions.
- Moderator is responsible for the presentation and scientific discussion (question-answer) section of the session.

Points to Take into Consideration - TECHNICAL INFORMATION

- Make sure your computer has a microphone and is working.
- You should be able to use screen sharing feature in Zoom.
- Attendance certificates will be sent to you as pdf at the end of the congress.
- Requests such as change of place and time will not be taken into consideration in the congress program.

Zoom'a giriş yapmadan önce lütfen örnekteki gibi salon numaranızı, adınızı ve soyadınızı belirtiniz
Before you login to Zoom please indicate your hall number, name and surname

exp. H-5, Pervin Oya TANERİ

FACE TO FACE PRESENTATIONS

16.12.2024 / ANKARA LOCAL TIME 11:00-13:00

Venue: Nezihe Yalvaç Uygulama Oteli

HEAD OF SESSION:

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Dr. Cihandar HASANHANOĞLU	<i>Başkent University (Türkiye)</i>	ETHICS IN DISASTER AND EMERGENCY SITUATIONS
Dr. Cihandar HASANHANOĞLU	<i>Başkent University (Türkiye)</i>	THE CONCEPT OF MORALITY AND ETHICS IN WORKING LIFE
Res. Assist. Dr. Candaş BOLGÜL	<i>Mersin University (Türkiye)</i>	MORALITY AS A PROBLEM OF EMOTION AND KNOWLEDGE
Assist. Prof. Dr. Zeki AKTAŞ	<i>Bitlis Eren University (Türkiye)</i>	NATURAL AND UNNATURAL GAIN: THE MORAL LIMIT OF WEALTH ACQUISITION IN ARISTOTLE
Prof. Dr. Nazlı Ferah AKINCI M. Sc. Aysin AYSU	<i>Yıldız Teknik University (Türkiye)</i>	EXAMINATION OF Q1 APPROACH IN ARTICLES

-Opening Ceremony-

16.12.2024 / 09:40-10:00

Meeting ID: 813 0348 3436

Passcode: 050505

Prof. Dr. Melike ÖZER KESKİN - Gazi University
HEAD OF THE ORGANIZING COMMITTEE

ONLINE PRESENTATIONS

16.12.2024 / Session-1 / Hall-1

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

10⁰⁰ : 12⁰⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Ali YILDIRIM

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assist. Prof. Dr. Tuğşat GÜZELOĞLU	<i>Bursa Uludağ University (Türkiye)</i>	A EXAMINATION ON THE TRANSFORMATIVE EFFECT OF CONTEMPORARY PHILOSOPHIES OF DIFFERENCE ON ETHICS OF MEDICINE
Assoc. Prof. Dr. Ali YILDIRIM	<i>Tokat Gaziosmanpaşa University (Türkiye)</i>	POSTMODERN IMPACT ON ESTABLISHING THE RELATIONSHIP BETWEEN ETHICS AND AESTHETICS
Assoc. Prof. Dr. İlbey DÖLEK	<i>Hatay Mustafa Kemal University (Türkiye)</i>	THEO-ETHICAL PERSPECTIVE TOWARDS IMMIGRANTS
Assoc. Prof. Dr. Ferdi SELİM	<i>Sivas Cumhuriyet University (Türkiye)</i>	A RESISTANCE TO MODERN MORALITY: BAUMAN'S UNDERSTANDING OF ETHICS AND POLITICS
Res. Assist. Dr. Feyruze CILIZ	<i>Mersin University (Türkiye)</i>	THE ETHICAL FUNCTION OF ART IN PLATO AND ARISTOTLE
Dr. Haluk DOĞAN	<i>Manisa Celal Bayar University (Türkiye)</i>	ETHICS AS A "LIFE THEORY" : FRIEDRICH NIETZSCHE'S ETHICS
Assoc. Prof. Dr. İlbey DÖLEK	<i>Hatay Mustafa Kemal University (Türkiye)</i>	THEO-ETHICAL VIEW OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE STUDIES
Assist. Prof. Dr. Yüksel ŞENGÜL	<i>Bitlis Eren University (Türkiye)</i>	SELF-CARE IN FOUCAULT'S ETHICS

ONLINE PRESENTATIONS

16.12.2024 / Session-1 / Hall-2

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

10⁰⁰ : 12⁰⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Nurcan UZDİL

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Fatma Gül BOZMA Assist. Prof. Dr. Ayşe ÇUVADAR	<i>Karabük University (Türkiye)</i>	HORMONE REPLACEMENT THERAPY AND ETHICAL ISSUES IN MENOPAUSE
Gamze İNAL Lect. Ruken YAĞIZ ALTINTAŞ Prof. Dr. Oya KAVLAK	<i>Ege University (Türkiye)</i>	ETHICAL DISCUSSIONS AND NURSING APPROACH IN ARTIFICIAL WOMB TECHNOLOGY
aAssoc. Prof. Dr. Nurcan UZDİL	<i>Erciyes University (Türkiye)</i>	THE IMPORTANCE OF ETHICAL AND LEGAL OBLIGATIONS IN MENTAL HEALTH AND DISEASES NURSING
Assoc. Prof. Dr. Nurcan UZDİL	<i>Erciyes University (Türkiye)</i>	ETHICAL SENSITIVITY IN NURSING PRACTICES
Sefa SOBCALI Prof. Dr. Ayşe ÇEVİRME Arzum ÇELİK BEKLEVİÇ	<i>Sakarya University (Türkiye)</i>	PHILOSOPHICAL PERSPECTIVE ON NURSING: THE ART OF HELPING AND CARING
Arzum ÇELİK BEKLEVİÇ Prof. Dr. Ayşe ÇEVİRME Sefa SOBCALI	<i>Sakarya University (Türkiye)</i>	THE PATH TO PROFESSIONAL ETHICS; NURSING ETHICS CODES
Assist. Prof. Dr. Esin KAVURAN Rümeysa YILMAZ	<i>Ataturk University (Türkiye)</i>	NURSING AND BIOETHICS IN TURKEY
Assist. Prof. Dr. Esin KAVURAN Rümeysa YILMAZ	<i>Ataturk University (Türkiye)</i>	ETHICAL EDUCATION IN NURSING: INTERNATIONAL PRACTICES AND INNOVATIVE APPROACHES

ONLINE PRESENTATIONS

16.12.2024 / Session-1 / Hall-3

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

10⁰⁰ : 12⁰⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Ezgi TOKDİL

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assoc. Prof. Dr. Shahla Shiraliyeva	<i>Nakhchivan State University (Azerbaijan)</i>	NAVIGATING MEDIA ETHICS IN THE DIGITAL AGE: CHALLENGES, RESPONSIBILITIES, AND FUTURE DIRECTIONS
Beritan BORAK Assoc. Prof. Dr. Ezgi TOKDİL	<i>Burdur Mehmet Akif Ersoy University (Türkiye)</i>	ANALYZING THE MOVIE THE CONSTANT GARDENER IN THE CONTEXT OF HUMAN RIGHTS AND ETHICAL STANDARDS IN THE FIELD OF HEALTH
Assoc. Prof. Dr. Ezgi TOKDİL	<i>Burdur Mehmet Akif Ersoy University (Türkiye)</i>	ETHICAL RESPONSIBILITIES IN SPONSORSHIP RELATIONSHIPS IN THE SAMPLE OF CULTURAL INSTITUTIONS AND THEIR IMPACT ON CORPORATE IDENTITY
Hasan Oğuz CANLI Assist. Prof. Dr. Ezgi TEKGÜL	<i>Kahramanmaraş Onikişubat Municipality Culture Directorate (Türkiye) Kahramanmaraş Sütçü İmam University (Türkiye)</i>	ETHICAL DIMENSIONS OF THE MUSIC INDUSTRY: CONSUMPTION AND TECHNOLOGICAL TRANSFORMATION UNDER THE INFLUENCE OF POPULAR CULTURE
Assist. Prof. Dr. Ezgi TEKGÜL Hasan Oğuz CANLI	<i>Kahramanmaraş Sütçü İmam University (Türkiye) Kahramanmaraş Onikişubat Municipality Culture Directorate (Türkiye)</i>	ETHICAL RESPONSIBILITIES IN MUSIC EDUCATION
Assist. Prof. Dr. Nesibe KANTAR	<i>Kırşehir Ahi Evran University (Türkiye)</i>	THE PROBLEM OF BIAS AS AN ETHICAL PROBLEM IN ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN THE CONTEXT OF THE PHILOSOPHY OF INFORMATION
Assist. Prof. Dr. Fatma Sema SEKBAN	<i>Samsun University (Türkiye)</i>	PROFESSIONAL ETHICS IN ARCHITECTURAL EDUCATION: INNOVATIVE APPROACHES TO DEVELOPING STUDENTS' ETHICAL INQUIRY AND DECISION- MAKING SKILLS

ONLINE PRESENTATIONS

16.12.2024 / Session-1 / Hall-4

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

10⁰⁰ : 12⁰⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Dr. Viola Makhzoum

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assoc. Prof. Dr. Naseem Akhter	<i>Shaheed Benazir Bhutto Women University (Pakistan)</i>	THE ETHICS OF GOVERNANCE IN ISLAM
Edita ABALIKSTIENE	<i>Higher Education Institution (Lithuania)</i>	SUSTAINABLE SUBURBAN AREA DEVELOPMENT IN LITHUANIA: ETHICAL AND PRACTICAL ASPECTS
Dr. Sheeba Irafn	<i>GIFT University (Pakistan)</i>	DECOLONIZING SOUTH ASIAN HISTORIOGRAPHY: ETHICAL DILEMMAS AND THE POLITICS OF HISTORICAL NARRATIVES
Dr. Viola Makhzoum	<i>Modern University for Business and Science (Lebanon)</i>	ETHICAL IMPLICATIONS OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE: STRIKING A BALANCE BETWEEN INNOVATION AND RESPONSIBILITY
Khalida Madoui	<i>The Higher College for Teachers Assia Djebar Constatine (Algeria)</i>	ETHICS AND POLITICS
Sahil Chouhan Anju Thapa Niksha	<i>Central University of Jammu (India)</i> <i>Govt. College of Education (India)</i>	EXPLORING THE ROLE OF AI IN MODERN EDUCATION: OPPORTUNITIES AND ETHICAL CHALLENGES IN NORTHERN INDIA
Dr. Asahngwa Constantine Tanywe	<i>University of Yaounde (Cameroon)</i>	ETHICAL IMPLICATIONS OF AN ANACHRONISTIC APPROACH TO EVIDENCE INFORMED DECISION-MAKING IN POLICY AND PRACTICE IN CAMEROON
Msc.Irma Spaho	<i>Naim Frasheri school (Albania)</i>	THE INFLUENCE OF FAMILY, SCHOOL, AND SOCIETY ON THE DEVELOPMENT OF GENDER IDENTITY: A CASE STUDY IN ALBANIA
Damian Honey Tanveer Ahsan Stefania Migliori	<i>"G. d'Annunzio" University of Chieti-Pescara (Italy)</i> <i>Rennes School of Business (France)</i>	THE ROLE OF GOVERNANCE QUALITY IN ENHANCING CLIMATE DISCLOSURE PRACTICES UNDER TCFD GUIDELINES

ONLINE PRESENTATIONS

16.12.2024 / Session-1 / Hall-5

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

10⁰⁰ : 12⁰⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Lect. Irina-Ana DROBOT

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Prof. Dr. Süreyya Yiğit	<i>New Vision University (Georgia)</i>	THE ETHICAL DILEMMAS OF ACADEMIA
Saltanat Tomarbayeva Marzhan Otyunchiyeva Saule Kalauova	<i>M. Auezov South Kazakhstan University (Kazakhstan)</i> <i>Narkhoz University (Kazakhstan)</i>	ETHICAL CONSIDERATIONS IN RESEARCH
Maria-Magdalena Simion	<i>Bucharest University of Economic Studies (Romania)</i>	ETHICAL EDUCATION IN CONFLICT MANAGEMENT IN ORGANIZATIONS
Lect. Irina-Ana DROBOT	<i>Technical University of Civil Engineering Bucharest (Romania)</i>	ETHICS OF INTEREST IN AN ACADEMIC ETHICS AND INTEGRITY COURSE
Dr. Jogendra Kumar	<i>Govind Ballabh Pant Institute of Engineering (India)</i>	ETHICAL USE OF GENERATIVE AI-A REVIEW
Carla Santos Cristina Dias	<i>New University of Lisbon (Portugal)</i>	ETHICAL CONSIDERATIONS IN STATISTICAL RESEARCH: STATISTICAL GRAPHS
Dr. Abdulraheem Olakanbi	<i>University of Abuja (Nigeria)</i>	INTEGRATING ETHICS AND SUSTAINABILITY INTO ARCHITECTURAL DESIGN EDUCATION: A CASE STUDY OF NIGERIAN UNIVERSITY DESIGN STUDIOS
Dr. Priya J	<i>CHRIST University (India)</i>	FOSTERING ACADEMIC INTEGRITY AND ETHICS IN 21ST-CENTURY TEACHING AND LEARNING PROCESSES
Umar Muhammad BURWA Rabi'u MUHAMMAD	<i>Northwest University Sokoto (Nigeria)</i> <i>Maryam Abacha American University (Nigeria)</i>	ETHICS AND TEACHING PROFESSION INPLICATION FOR EDUCATIONAL ADMINISTRATORS IN NIGERIA

ONLINE PRESENTATIONS

16.12.2024 / Session-2 / Hall-1

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

12³⁰ : 14³⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Prof. Dr. H. Ziya ÖZEK

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assoc. Prof. Dr. Hilmi ÇOŞKUN Res. Assist. Sezer SANCAR	<i>İskenderun Teknik University (Türkiye)</i>	PREFERRED CHARACTER TRAITS IN CIVIL ENGINEERS: A SURVEY- BASED STUDY
Prof. Dr. H. Ziya ÖZEK	<i>Tekirdağ Namık Kemal University (Türkiye)</i>	AN ETHICAL DECISION-MAKING MODEL FOR ENGINEERING DISCIPLINES
Prof. Dr. Recep KÜLCÜ	<i>Isparta University of Applied Sciences (Türkiye)</i>	AGRICULTURAL ETHICS AS A FIELD OF APPLIED ETHICS
Prof. Dr. Recep KÜLCÜ	<i>Isparta University of Applied Sciences (Türkiye)</i>	THE SCOPE OF AGRICULTURAL ETHICS AND ITS RELATIONS WITH OTHER APPLIED ETHICS FIELDS
Assist. Prof. Dr. Sevda BORA ÇINAR	<i>Akdeniz University (Türkiye)</i>	ETHICS OF IT AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE: BLURRED LINES BETWEEN HUMANITY, COMPANIES AND TECHNOLOGY
Assist. Prof. Dr. Sevda BORA ÇINAR	<i>Akdeniz University (Türkiye)</i>	ENGINEERING AND PROFESSIONAL ETHICS IN THE AGE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE: NEW DIMENSIONS OF ETHICAL ISSUES
Prof. Dr. Murat AKTAŞ	<i>Muş Alparslan University (Türkiye)</i>	DATA ETHICS
Prof. Dr. Murat AKTAŞ	<i>Muş Alparslan University (Türkiye)</i>	ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND ETHICAL ISSUES

ONLINE PRESENTATIONS

16.12.2024 / Session-2 / Hall-2

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

12³⁰ : 14³⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Fatma Dilek TURAN

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assoc. Prof. Dr. Fatma Dilek TURAN	<i>Akdeniz University (Türkiye)</i>	ETHICAL APPROACHES IN PEDIATRIC SURGERY
Assoc. Prof. Dr. Fatma Dilek TURAN	<i>Akdeniz University (Türkiye)</i>	ETHICAL APPROACHES IN PEDIATRIC CARDIOLOGY
Hatice Zeynep KOŞAR Osman YILMAZ Pembe KESKİNOĞLU	<i>Dokuz Eylül University(Türkiye)</i>	ARE THERE DIFFERENCES BETWEEN COUNTRIES IN THE APPLICATION OF EXPERIMENTAL PARTIAL NEPHRECTOMY PROCEDURES?
Assist. Prof. Dr. Birgül VURAL Assist. Prof. Dr. Tansel BEKİROĞLU ERGÜN	<i>Tokat Gaziosmanpaşa University (Türkiye)</i> <i>Kahramanmaraş Sütçü İmam University (Türkiye)</i>	ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND ETHICS: HEALTH AND ASSISTED LIVING APPLICATIONS
Aybike ÜSTEK Assist. Prof. Dr. Semra NAVRUZ VARLI	<i>Gazi University (Türkiye)</i>	ONLINE DIET SERVICES AND DIETITIAN PROFESSIONAL ETHICS
Ayşenur SEMİZOĞLU Sudenur KAÇAR Zeynep ŞENER Assoc. Prof. Dr. Semra NAVRUZ VARLI	<i>Gazi University (Türkiye)</i>	THE ETHICAL EVALUATION OF EDIBLE INSECTS

ONLINE PRESENTATIONS

16.12.2024 / Session-2 / Hall-3

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

12³⁰ : 14³⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Dr. Shahi Shaika

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Dr. Vivekanand Kattimani	<i>Sibar Institute of Dental Sciences (India)</i>	ETHICAL ISSUES IN 3D PRINTING FOR MAXILLOFACIAL SKELETON RECONSTRUCTION
Dr. Adrian NAÇO Dr. Albina BASHOLLI Prof.Assc. Teuta BUDLLA	<i>Polytechnic University of Tirana (Albania)</i>	ETHICS AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN SCIENTIFIC RESEARCH
Dr. Shahi Shaika	<i>Amity University Noida (India)</i>	ETHICAL CONSIDERATIONS IN VISUAL COMMUNICATION: NAVIGATING THE COMPLEX LANDSCAPE
Assist. Prof. Dr. Samira Mehrafza Fahim Yar Baig	<i>Ahlul Bayt International university Tehran (Iran)</i>	ETHICAL IMPLICATIONS OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN EDUCATION AND ARCHITECTURAL DESIGN
Dr. Hema P Menon Dr. Ramkumar P N	<i>Sreepathy Institute of Management and Technology (India)</i>	THE ROLE OF ETHICAL GUIDELINES IN PREVENTING RESEARCH MISCONDUCT IN ACADEMIA
Muhammad Aqib Khursheed Ida Verna	<i>University of "Gabriele D'Annunzio" Chieti-Pescara (Italy)</i>	DEVELOPING ETHICAL LEADERS FROM EDUCATIONAL INSTITUTIONS THROUGH INTEGRATING AND EVALUATING ETHICS EDUCATION
Dr. Daniel Marcel Iranda Jacob Iranda Nuhu Richard	<i>Mudiame University, Irrua, Edo State (Nigeria) Adamawa State University Mubi (Nigeria)</i>	WORK ETHICS AND TEACHERS PERFORMANCE: MEDIATING EFFECT OF WORK ENVIRONMENT: CONCEPTUAL MODEL
Assoc. Prof. Dr. Santoshi Misra Assoc. Prof. Dr. Sirisha David	<i>St. Ann's College for Women (India)</i>	EMPOWERING EDUCATION THROUGH MATHEMATICAL MODELING: BRIDGING ETHICAL, COGNITIVE, AND EDUCATIONAL GAPS

ONLINE PRESENTATIONS

16.12.2024 / Session-2 / Hall-4

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

12³⁰ : 14³⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Melik Sami

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Falah Fatima Zahra El. Ghailassi Touria Yousfi Samia Moussaif Ahmed Hamdane Hasna Bouamrani Mouna Latifa	<i>Hassan II University of Casablanca (Morocco) National Center of Science, Technology and Nuclear Energy (Morocco)</i>	ETHICAL CONSIDERATIONS IN THE DEVELOPMENT OF CHITOSAN-BASED BIO-COMPOSITES FOR ENVIRONMENTAL REMEDIATION
Hamma NOUHAYLA Prof. Dr. Saâdia CHABEL	<i>Ibn Zohr University (Morocco)</i>	REVOLUTIONIZING SUPPLY CHAINS: THE TRANSFORMATIVE IMPACT OF EMERGING TECHNOLOGIES ON LOGISTICS RESILIENCE AND ETHICAL CONSIDERATIONS
Melik Sami Khelil Sara Tallal Abdel Karim Bouzir	<i>Mohamed Khider Biskra University (Algeria) Blida University (Algeria)</i>	ECO-MATERIALITY: EXPLORING THE ETHICAL IMPACT OF GREEN BUILDING MATERIALS ON COMMUNITIES
Melik Sami Khelil Sara Tallal Abdel Karim Bouzir	<i>Mohamed Khider Biskra University (Algeria) Blida University (Algeria)</i>	ETHICAL DIMENSIONS OF URBAN GREEN SPACES: HARMONIZING ECOLOGICAL AND HUMAN PRIORITIES
Melik Sami Khelil Sara Tallal Abdel Karim Bouzir	<i>Mohamed Khider Biskra University (Algeria) Blida University (Algeria)</i>	PRIVACY BY DESIGN: ETHICAL APPROACHES TO SMART ARCHITECTURAL TECHNOLOGIES
Melik Sami Khelil Sara Tallal Abdel Karim Bouzir	<i>Mohamed Khider Biskra University (Algeria) Blida University (Algeria)</i>	FROM VISION TO REALITY: HOW ETHICS COMMITTEES INFLUENCE DECISION- MAKING IN ARCHITECTURE
K.I. Shittu C.K. Dauda M.A. Ijaiya U.M. Zubairu A. Dauda	<i>Federal University of Technology Minna (Nigeria)</i>	ETHICAL CLIMATE AND CUSTOMER SATISFACTION AMONG AUTO MECHANICS IN MINNA METROPOLIS, NIGERIA

ONLINE PRESENTATIONS

16.12.2024 / Session-2 / Hall-5

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

12³⁰ : 14³⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Dr. Gnana Sarita Kumari Panga

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Taskeen Fatima Mehran Majeed Mahna Fatima Areeba Arif Raheela Muqadus Mah-Ru-Nisa Atif	<i>Hajvery University (Pakistan)</i>	CORRELATION STUDY ON ETIOLOGICAL FACTORS OF HEART DISEASE IN DIABETIC PATIENTS IN LAHORE, PAKISTAN
Huma Ikram Darakhshan Jabeen Haleem	<i>University of Karachi (Pakistan)</i>	ADDRESSING ETHICAL CHALLENGES IN NEUROSCIENCE RESEARCH
Dr. Gnana Sarita Kumari Panga	<i>SIBAR Institute of Dental Sciences (India)</i>	ETHICAL DIMENSIONS OF EGGHELL-SOURCED HYDROXYAPATITE FOR TOOTH REMINERALIZATION IN DENTISTRY
BOUDAIA Omaima SEKKOUT Zineb ELBIRGUI Kaouthar EL AMRANI Najat RADALLAH Driss EL HAMSAS EL YOUNBI Amal	<i>Hassan II University of Casablanca (Morocco)</i>	ETHNOPHARMACOLOGY AND ETHICS: MEDICINAL PLANTS FOR CANCER TREATMENT IN CASABLANCA-SETTAT
Zineb SEKKOUT Omaima BOUDAIA Najat EL AMRANI Driss RADALLAH Amal EL HAMSAS EL YOUNBI	<i>University Hassan II, Casablanca (Morocco)</i>	ETHICAL PERSPECTIVES ON TARGETING ARTHRITIS AND VASCULAR PERMEABILITY: THE PROMISE OF SMYRNIUM OLUSATRUM L. ALKALOIDS
Dr. Anantha Dr. Vivekanand Kattimani	<i>SIBAR Institute of Dental Sciences (India)</i>	ETHICAL DIMENSIONS OF EGGHELL MEMBRANE AS A BIOCOMPATIBLE WOUND HEALING MATERIAL IN MEDICINE
Dr. Kanchal Gupta	<i>(India)</i>	LAW AS A CATALYST FOR SUSTAINABLE CITIES: A LEGAL FRAMEWORK FOR URBAN SUSTAINABILITY
Jeevan. M	<i>Bharath Institute of Higher Education and Research (India)</i>	THE ROLE OF NANOMEDICINE IN TARGETED DRUG DELIVERY FOR CANCER TREATMENT

ONLINE PRESENTATIONS

16.12.2024 / Session-3 / Hall-1

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

15⁰⁰ : 17⁰⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Mehmet KOCAOĞLU

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assist. Prof. Dr. Meryem CİHANGİR	<i>Çankırı Karatekin University (Türkiye)</i>	ETHICAL PRINCIPLES OF THE JUDICIAL PROFESSION IN ISLAMIC LAW
Assoc. Prof. Dr. Mehmet KOCAOĞLU	<i>Selcuk University (Türkiye)</i>	RIGHT TO HEALTH, ETHICS AND JUSTICE
Assist. Prof. Dr. Perihan GÖZÜM	<i>Çankırı Karatekin University (Türkiye)</i>	THE CONCEPTUAL DIMENSION OF ETHICS IN HUMAN RESOURCE MANAGEMENT
Res. Assist. Ali SAYILGAN	<i>Kapadokya University (Türkiye)</i>	THE FORMATION OF CLIMATE INJUSTICE AS AN ETHICAL DILEMMA: ANALYZING THE NEGATIVE IMPACTS OF THE CLIMATE CHANGE PHENOMENONSHAPED BY THE POLICIES OF DEVELOPED COUNTRIES ON NON-DEVELOPED COUNTRIES
Özgür BOZAN	<i>Istanbul Technical University (Türkiye)</i>	RETHINKING THE CONCEPT OF NATURE THROUGH THE ETHICS OF IMMANENCE IN ANTI-OEDIPUS
Dr. Nihan ÖZKAN	<i>Bingöl University (Türkiye)</i>	THE COMPLIANCE OF SUPPLIER COMPANIES WITH GLOBAL ETHICAL STANDARDS: THE CASE OF TURKEY
Assoc. Prof. Dr. Aydın ŞENOL Gizem KABAN	<i>Sakarya University of Applied Sciences (Türkiye)</i>	A REVIEW OF STUDIES ON ACCOUNTING AND ETHICAL VIOLATIONS WITH BIBIOMETRIC ANALYSIS TECHNIQUE

ONLINE PRESENTATIONS

16.12.2024 / Session-3 / Hall-2

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

15⁰⁰ : 17⁰⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Prof. Dr. Kemal Macit HİSAR

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assist. Prof. Dr. Fuat İNCE	<i>Süleyman Demirel University (Türkiye)</i>	OVERVIEW OF THE CONCEPTS OF DEONTOLOGY AND MEDICAL DEONTOLOGY
Assist. Prof. Dr. Fuat İNCE	<i>Süleyman Demirel University (Türkiye)</i>	VIOLATIONS IN SCIENCE ETHICS
Prof. Dr. Hasan Tahsin KEÇELİGİL Hülya KEÇELİGİL	<i>Ondokuz Mayıs University (Türkiye)</i>	DISTRIBUTION OF LIMITED RESOURCES IN THE CONTEXT OF THE BASIC PRINCIPLES OF MEDICAL ETHICS
Hülya KEÇELİGİL Prof. Dr. Hasan Tahsin KEÇELİGİL	<i>Ondokuz Mayıs University (Türkiye)</i>	INFORMED CONSENT IN THE HISTORICAL PROCESS IN THE CONTEXT OF THE AUTONOMY PRINCIPLE OF MEDICAL ETHICS
Assist. Prof. Dr. Handan AKTAŞ	<i>Doğuş University (Türkiye)</i>	ETHICAL PROBLEMS ENCOUNTERED DURING THE APPLICATION OF TELE HEALTH IN HEALTH SERVICES
Prof. Dr. Kemal Macit HİSAR	<i>Selçuk University (Türkiye)</i>	PUBLIC HEALTH AND ETHICS
Prof. Dr. Kemal Macit HİSAR	<i>Selçuk University (Türkiye)</i>	CLINICAL RESEARCH ETHICS COMMITTEE REGULATION AND PUBLIC HEALTH
Prof. Dr. Melike ÖZER KESKİN Esmâ AKSAKAL Assoc. Prof. Dr. Nilay KESKİN SAMANCI	<i>Gazi University (Türkiye)</i>	EXAMINATION OF TEACHERS' BIOETHICS EDUCATION PRACTICES WITH SWOT ANALYSIS

ONLINE PRESENTATIONS

16.12.2024 / Session-3 / Hall-3

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

15⁰⁰ : 17⁰⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Dr. Kanchal Gupta

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Md.Mizanur Rahman	<i>Bangabandhu Sheikh Mujibur Rahman Science and Technology University (Bangladesh)</i>	ETHICAL DILEMMAS IN GEOPOLITICAL STRATEGIES: BALANCING NATIONAL INTERESTS AND GLOBAL JUSTICE
Nur Asiah Ningsih	<i>State Islamic University KH. (Indonesia)</i>	SHARI'AH ETHICS AND THE FOUNDATIONS OF ONTOLOGY, EPISTEMOLOGY & AXIOLOGY
Lindita LUTAJ	<i>Aleksandër Moisiu University (Albania)</i>	ETHICS IN CONFRONTING BULLYING AND ANTISOCIAL BEHAVIOURS
Desi SIANIPAR	<i>Indonesian Christian University (Indonesian)</i>	WOMEN'S SELF-PROTECTION AGAINST VIOLENCES FROM THE PERSPECTIVE OF CHRISTIAN RELIGIOUS EDUCATION
Bharti Nair Khan	<i>(India)</i>	ETHICAL CHALLENGES IN FORENSIC SCIENCE PRACTICE: ENSURING INTEGRITY AND JUSTICE
Lutfiyatun Nissa	<i>State Islamic University (Indonesia)</i>	THE INFLUENCE OF ISLAMIC EPISTEMOLOGY ON THE DEVELOPMENT OF SHARI'AH ETHICS
Dr. Kanchal Gupta	<i>School of Law, UPES (India)</i>	THE INTERTWINED THREADS: LAW AND ETHICS IN A CHANGING WORLD
LLM. Quách Thị Ngọc Thiện	<i>Saigon University (Vietnam)</i>	INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS OF INVENTIONS RELATED TO ARTIFICIAL INTELLIGENCE (AI), PRODUCT RESPONSIBILITY FROM AI UNDER US LAW - SUGGESTING EXPERIENCE FOR VIETNAM'S LAW
Anita Md. Yasin Wirda Diyana binti Wan Ibrahim Zulkifle bin Mohamad	<i>Keningau Vocational College (Malaysia)</i> <i>SMAN Keningau (Malaysia)</i>	INNOVATIVE APPROACHES IN BAKERY EDUCATION: SOURDOUGH SCORING TOOLS AND AI FOR SUSTAINABLE URBAN FOOD PRACTICES

ONLINE PRESENTATIONS

16.12.2024 / Session-3 / Hall-4

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

15⁰⁰ : 17⁰⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Neha

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Aashish Dhiman	<i>Swami Vivekanand Subharti University (India)</i>	ETHICS IN BUSINESS MANAGEMENT RESEARCH: AN ANALYTICAL STUDY
Dr. Sneha Verma	<i>Manipal University Jaipur (India)</i>	ETHICAL PRINCIPLES AND MORAL RESPONSIBILITY IN FINANCIAL PRACTICES
Lect. Megi XHUMARI Prof. Dr. Juliana AJDINI	<i>University of Tirana (Albania)</i>	ETHICAL DILEMMAS FOR RESPECTING THE BEST INTEREST OF THE CHILD IN PUBLIC SERVICES IN ALBANIA
Drita KRASNIQI	<i>University Ukshin Prizren (Kosovo)</i>	ETHICS IN SMALL BUSINESS MANAGEMENT IN KOSOVO: CHALLENGES, OPPORTUNITIES, AND THEIR ROLE IN SUSTAINABLE ECONOMIC DEVELOPMENT
Josephine Ibitoye	<i>Federal University of Technology Minna (Nigeria)</i>	EFFECT OF ORGANISATIONAL ETHICS ON JOB SATISFACTION AMONG EXAMINATION AGENCIES IN NIGERIA
Habil. Cristina Raluca Gh. Popescu	<i>University of Bucharest (Romania)</i>	TURKEY'S ETHICS OF SUSTAINABILITY AND RESPONSIBILITY: ACHIEVING ECONOMIC, SOCIAL, AND ECOLOGICAL GOALS
Assoc. Prof. Dr. Neha	<i>Swami Vivekanand Subharti University (India)</i>	ETHICS IN SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF INDIAN ECONOMY: A STUDY
Pratibha Sharma Abhishek Sharma	<i>Gautam group of colleges (India)</i>	THE ROLE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE (AI) IN BASIC HEALTH AND NUTRITION
Umar MUHAMMAD Rabi'u MUHAMMAD	<i>Usmanu Danfodiyo University (Nigeria)</i> <i>Maryam Abacha American University (Nigeria)</i>	UNIVERSITY MANAGEMENT AND SUSTAINABLE NATIONAL DEVELOPMENT IN NIGERIA

ONLINE PRESENTATIONS

16.12.2024 / Session-3 / Hall-5

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

15⁰⁰ : 17⁰⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Dr. Haneen Vasel

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Julius Ademola OYEWOLE	<i>University of Ilesa (Nigeria)</i>	ETHICAL DIMENSIONS OF REPRESENTING MARGINALIZED VOICES IN CONTEMPORARY ENGLISH LITERATURE: CHALLENGES AND RESPONSIBILITIES OF AUTHORS
Julius Ademola OYEWOLE	<i>University of Ilesa (Nigeria)</i>	THE ETHICAL IMPLICATIONS OF LANGUAGE USE IN PERSUASIVE WRITING: ANALYZING RHETORICAL STRATEGIES IN POLITICAL AND COMMERCIAL TEXTS
Dr. Shruti Dasgupta	<i>(India)</i>	ETHICS, ACCOUNTABILITY AND THE FUTURE OF HIGHER EDUCATION
Dr. Haneen Vasel	<i>Beit Berl College (Israel)</i>	ETHICAL DILEMMAS IN QUALITATIVE RESEARCH: A CRITICAL EXAMINATION
Assel AUSHAKHMAN Almagul TLEUPOVA Bibigul MURATBEKOVA	<i>Al-Farabi Kazakh National University (Kazakhstan) Narxoz University (Kazakhstan)</i>	ETHICAL CONSIDERATIONS IN ARTIFICIAL INTELLIGENCE-ASSISTED ACADEMIC WRITING: NAVIGATING TECHNOLOGICAL INNOVATION AND ACADEMIC INTEGRITY
P. Kamalesh Kumar Dr. C. Vairavan	<i>Academy of Maritime Education and Training University (India)</i>	MAINTAINING PROFESSIONALISM: THE ETHICS OF TEACHER-STUDENT BOUNDARIES IN EDUCATION
Dr. Sagaya Aurelia	<i>CHRIST University (India)</i>	ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN TEACHING AND LEARNING: AN ETHICAL PERSPECTIVE
Olatunji Temilade Afolasade Adesanmi Moses Ademola	<i>Federal Polytechnic (Nigeria)</i>	LINGUISTIC SATIRE, ETHICAL ACCOUNTABILITY IN GOVERNANCE: A SOCIAL STYLISTIC APPROACH TO NIYI OSUNDARE'S MY LORD, TELL ME WHERE TO KEEP YOUR BRIBE
Benaissa Khalissa Gaouar S. B	<i>Abou Bekr BELKAID University (Algeria)</i>	UNITERRA: TRANSFORMING UNDERUTILIZED UNIVERSITY SPACES FOR SUSTAINABILITY AND INNOVATION

ONLINE PRESENTATIONS

17.12.2024 / Session-1 / Hall-1

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

10⁰⁰ : 12⁰⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Assoc. Prof. Dr. Nurcan UZEL

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Okan TEZEL	<i>Istanbul University – Cerrahpasa (Türkiye)</i>	PUBLISHING ETHICS AND ACCOUNTABILITY; EVALUATIONS BASED ON A CASE STUDY
Okan TEZEL	<i>Istanbul University – Cerrahpasa (Türkiye)</i>	PUBLISHING ETHICS AND DATA MANIPULATION; EVALUATIONS BASED ON A CASE STUDY
Merve DEMİR Assist. Prof. Dr. Duygu KÖSE	<i>Süleyman Demirel University (Türkiye)</i>	LITERATURE REVIEW ON THE ETHICAL CONTEXT OF THE DISCIPLINE OF ARCHITECTURE; EDUCATION AND PRACTICE PROCESS
Assist. Prof. Dr. Önder ÇELİK	<i>Istanbul Gelişim University (Türkiye)</i>	NEW NIHILISM, ETHOS, AND ARCHITECTURAL PRODUCTION PRACTICES
Assoc. Prof. Dr. Nurcan UZEL	<i>Gazi University (Türkiye)</i>	MORAL REASONING IN ENVIRONMENTAL EDUCATION
Assoc. Prof. Dr. Nurcan UZEL	<i>Gazi University (Türkiye)</i>	PRESERVICE BIOLOGY TEACHERS' PERCEPTION OF ENVIRONMENTAL ETHICS
Huzur KURT Prof. Dr. Engin ASLANARGUN	<i>Düzce University (Türkiye)</i>	WHAT SHOULD BE DONE TO PREVENT UNETHICAL BEHAVIOR IN EDUCATIONAL ENVIRONMENTS?

ONLINE PRESENTATIONS

17.12.2024 / Session-1 / Hall-2

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

10⁰⁰ : 12⁰⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Prof. Dr. Hüseyin Mualla YÜCEOL

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Lect. Dr. Betül GÜMÜŞ	<i>Eskişehir Technical University (Türkiye)</i>	ETHICAL TRAINING AND DEVELOPMENT PROGRAMS THAT STRENGTHEN THE ETHICAL CLIMATE IN BUSINESSES: THE RIGHT SOLUTIONS FOR BUILDING THE RIGHT VALUES
Prof. Dr. Hüseyin Mualla YÜCEOL	<i>Mersin University (Türkiye)</i>	ETHICAL PRACTICES IN ECONOMIC LIFE AND INSTITUTIONALIZATION OF ETHICAL ECONOMICS
Emrah TEMUR Dr. Fatih BİLİCİ Dr. Nebi SEREN	<i>Bursa Uludağ University (Türkiye)</i>	A BIBLIOMETRIC STUDY ON THE MARKETING ETHICS
Dr. Fatih BİLİCİ Dr. Nebi SEREN	<i>Bursa Uludağ University (Türkiye)</i>	THE EFFECTS of THE CONCEPT of ENVIRONMENTAL ETHICS on MARKETING
Fatma Gamze GÜÇ	<i>Marmara University (Türkiye)</i>	ETHICAL POLICIES IN BANKING: PRACTICES OF PUBLIC, PRIVATE, AND PARTICIPATION BANKS
Assist. Prof. Dr. Tuba BIYIKBEYİ	<i>Kilis 7 Aralık University (Türkiye)</i>	CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY FOR BUSINESS ETHICS AND SUSTAINABILITY
Assist. Prof. Dr. Tuba BIYIKBEYİ	<i>Kilis 7 Aralık University (Türkiye)</i>	BUSINESS ETHICS IN THE DIGITAL AGE

ONLINE PRESENTATIONS

17.12.2024 / Session-1 / Hall-3

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

10⁰⁰ : 12⁰⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Prof. Dr. Songül TÜMKAYA

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Assist. Prof. Dr. Esin KAVURAN Kader ÇELİK	<i>Ataturk University (Türkiye)</i>	NURSING ETHICS IN NATURAL DISASTERS: A HUMAN RIGHTS PERSPECTIVE IN CRISIS MANAGEMENT
Assist. Prof. Dr. Esin KAVURAN Kader ÇELİK	<i>Ataturk University (Türkiye)</i>	REDEFINING PRIVACY IN NURSING: SOCIAL MEDIA AND DIGITAL ETHICS
Assist. Prof. Dr. Sevil OLĞUN Assoc. Prof. Dr. Belgin YILDIRIM	<i>Aydın Adnan Menderes University (Türkiye)</i>	PATIENT PRIVACY IN HEALTH SERVICES
Assoc. Prof. Dr. Belgin YILDIRIM Assist. Prof. Dr. Sevil OLĞUN	<i>Aydın Adnan Menderes University (Türkiye)</i>	NURSING AND VALUE
Res. Assist. Dr. Özge Nur MUSLU	<i>Karadeniz Teknik University (Türkiye)</i>	INNOVATIVE METHODS AND ETHICS IN PSYCHOTHERAPY: ARTIFICIAL INTELLIGENCE, VIRTUAL REALITY, AND OTHER TECHNOLOGIES
Assist. Prof. Dr. Tuğba TÜRKKAN Assist. Prof. Dr. Ertuğrul HATİPOĞLU	<i>Gümüşhane University (Türkiye)</i>	RESEARCH CONDUCTED WITH CHILDREN WHO HAVE EXPERIENCED VIOLENCE: AN EVALUATION OF ETHICAL ISSUES
Prof. Dr. Songül TÜMKAYA	<i>Çukurova University (Türkiye)</i>	EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN GENERATION Z'S ETHICAL SITUATION JUDGMENTS AND BASIC PSYCHOLOGICAL NEEDS
Prof. Dr. Songül TÜMKAYA	<i>Çukurova University (Türkiye)</i>	AN INVESTIGATION OF UNIVERSITY STUDENTS' PROPENSITY FOR ETHICAL VALUES AND LIFE SATISFACTION LEVELS BASED ON SOCIO-DEMOGRAPHIC VARIABLES

ONLINE PRESENTATIONS

17.12.2024 / Session-1 / Hall-4

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

10⁰⁰ : 12⁰⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Lect. Yerkebulan NURLANULY

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Abdul Ahad Ansari Haris Hasan Khan	<i>Aligarh Muslim University (India)</i>	ETHICAL APPROACHES TO HYDROLOGICAL MANAGEMENT AMIDST CLIMATE CHANGE
Lect. Yerkebulan NURLANULY Shukirbek RYSBAY	<i>Hoca Ahmet Yesevi International Turkish-Kazakh University (Kazakhstan)</i>	ETHICAL ASPECTS OF USING ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN AGRICULTURE
Akanbi I.O. Akanbi I.M Adepoju O.A.	<i>Federal College of Animal Health and Production Technology (Nigeria)</i> <i>Ministry of Agriculture and Rural Development (Nigeria)</i>	ETHICAL LAPSES AMONG DOG OWNERS AND RABIES RISK IN OYO STATE, NIGERIA
Obaniyi K.S Akangbe, J.A Kolawole A. E Awotunde, G.J.	<i>Landmark University (Nigeria)</i>	MODERN ADAPTATION STRATEGIES TO CLIMATE CHANGE AND ETHICS OF COCOA FARMERS IN SOUTHWEST, NIGERIA
Dr. Ratna Kumari Anantha Dr. Vivekanand Kattimani Dr. Gnana Sarita kumari Panga	<i>SIBAR Institute of Dental Sciences (India)</i>	ETHICAL CONSIDERATIONS IN WOUND CARE MATERIAL FROM EGG SHELL MEMBRANE
Athanasios PAPAVALASILEIOU George KONTEOS Eirini Eleni NIKOLAOU Olympia PAPADEVANGELOU Stavros KALOGIANNIDIS	<i>University of Western Macedonia (Greece)</i>	EVALUATING THE IMPACT OF DIGITAL PLATFORMS IN TEACHING SDG13 (CLIMATE ACTION) ACROSS GREEK SECONDARY SCHOOLS BY 2024: COMPREHENSIVE LITERATURE REVIEW
Nouf S. Aldahwan	<i>King Khalid University (Saudi Arabia)</i>	SWOT ANALYSIS ON MANAGEMENT INFORMATION SYSTEM OF UNIVERSITY OF KUU- CASE STUDY OF APPLIED COMMUNITY COLLEGE IN KSA
Simran Kaur	<i>(India)</i>	ROLE AND SIGNIFICANCE OF AI IN DEVELOPING SMART CITIES: AN OVERVIEW
Prof. Dr. Nasrin Shokrpour Dr Laleh Khojasteh	-	MEDICAL ETHICS AS PRACTICED BY STUDENTS, NURSES AND FACULTY MEMBERS IN SHIRAZ UNIVERSITY OF MEDICAL SCIENCES

ONLINE PRESENTATIONS

17.12.2024 / Session-1 / Hall-5

Ankara Local Time

Meeting ID: 813 0348 3436

10⁰⁰ : 12⁰⁰

Passcode: 050505

HEAD OF SESSION: Akanksha Pandey

AUTHORS	AFFILIATION	TOPIC TITLE
Ajesh Chauhan Shivam Rajput Chetan Vashist	<i>Hindu College of Pharmacy (India)</i>	NAVIGATING THE ETHICAL LANDSCAPE OF PHARMACY PRACTICE
Prince kumar Raghav Upadhyay Akanksha Pandey Kajal Chaudhary	<i>IEC College of engineering and Technology (India)</i>	PHARMACY ETHICS BEYOND HUMANS: ADDRESSING ENVIRONMENTAL AND ANIMAL WELFARE CONCERNS
Sandeep Saini Yogendra Kushwaha Javed Khan Akanksha Pandey	<i>IEC College of engineering and Technology (India)</i>	INTEGRATING ENVIRONMENTAL ETHICS AND ANIMAL RIGHTS INTO PHARMACY POLICIES
S. Keerthiga V. Varalakshmi R. Devi Dr. R. Srinivasan N. Jayaramakani	<i>Bharath Institute Of Higher Education And Research (India)</i>	PHARMACY LAW AND ETHICS
Tayseer Mansour Marwa Fawzy Ayat Abdallah Hesham Abdelsalam	<i>Suez Canal University (Egypt) Ain Shams University (Egypt) Taibah University (Egypt) Al-Azhar University (Egypt)</i>	STUDENTS' EMPOWERMENT IN DEVELOPING A LEGAL AND FIQHI BASED INNOVATIVE HEALTH CARE ETHICS & LAW COURSE
Hannah Nathaniel Shamle	<i>University of Jos (Nigeria)</i>	EFFECTS OF ACTIVE BASED LEARNINING ON FEMALE STUDENTS' ATTITUDE AND ACHIEVEMENT IN ENVIRONMRNTAL EDUCATION AMONG TERTIARRY INSTITUTIONS IN PLATEAU STATE, NIGERIA
Ts. Haini Binti Kotin	<i>Keningau Vocational College (Malaysia)</i>	USE OF DIGITAL SMART CARDS IN TEACHING AND LEARNING SWITCHBOARD CONCEPTS FOR ELECTRICAL TECHNOLOGY STUDENTS AT KENINGAU VOCATIONAL COLLEGE
Rashmita Mohanty Dr Rupashree Goswami	<i>G.M University (India)</i>	SELF- ESTEEM & ACADEMIC PERFORMANCE AMONG UNIVERSITY STUDENTS
Ioannis Syllaidopoulos Klimis Ntalianis Ioannis Salmon	<i>University of West Attica (Greece)</i>	AI-POWERED SOLUTIONS FOR COUNTER-TERRORISM AND CYBERSECURITY: ETHICAL, LEGAL, AND OPERATIONAL FRAMEWORKS

PHOTO GALLERY

PHOTO GALLERY

PHOTO GALLERY

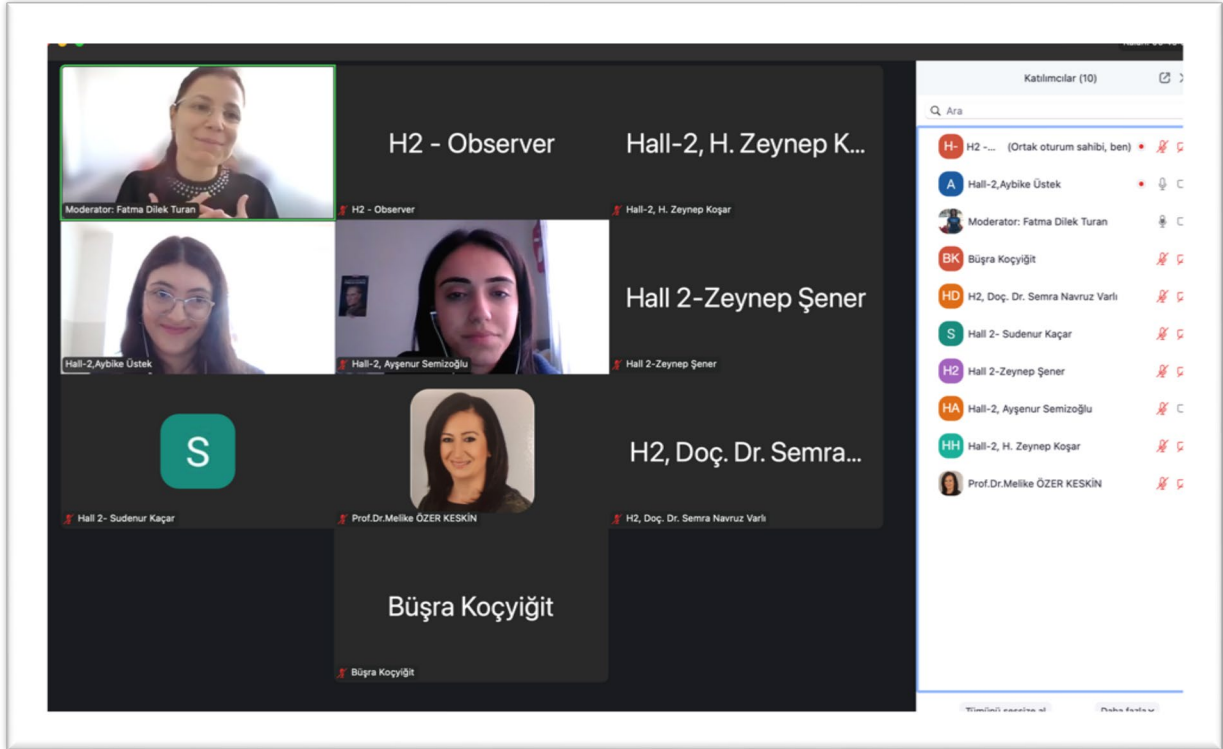
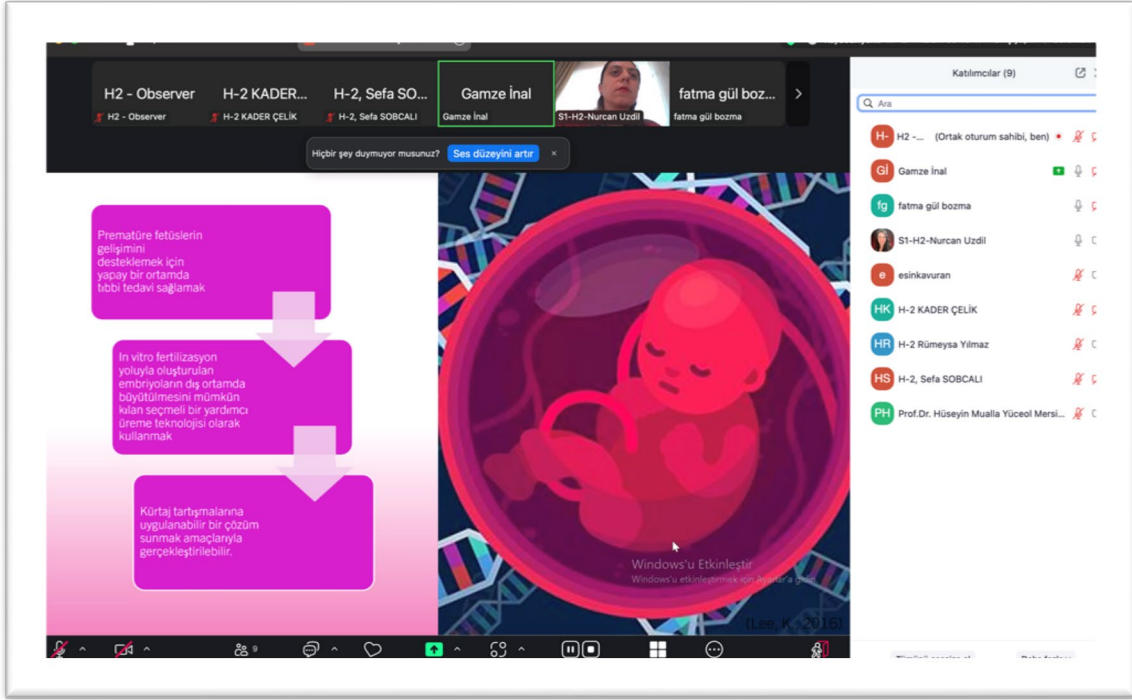

PHOTO GALLERY

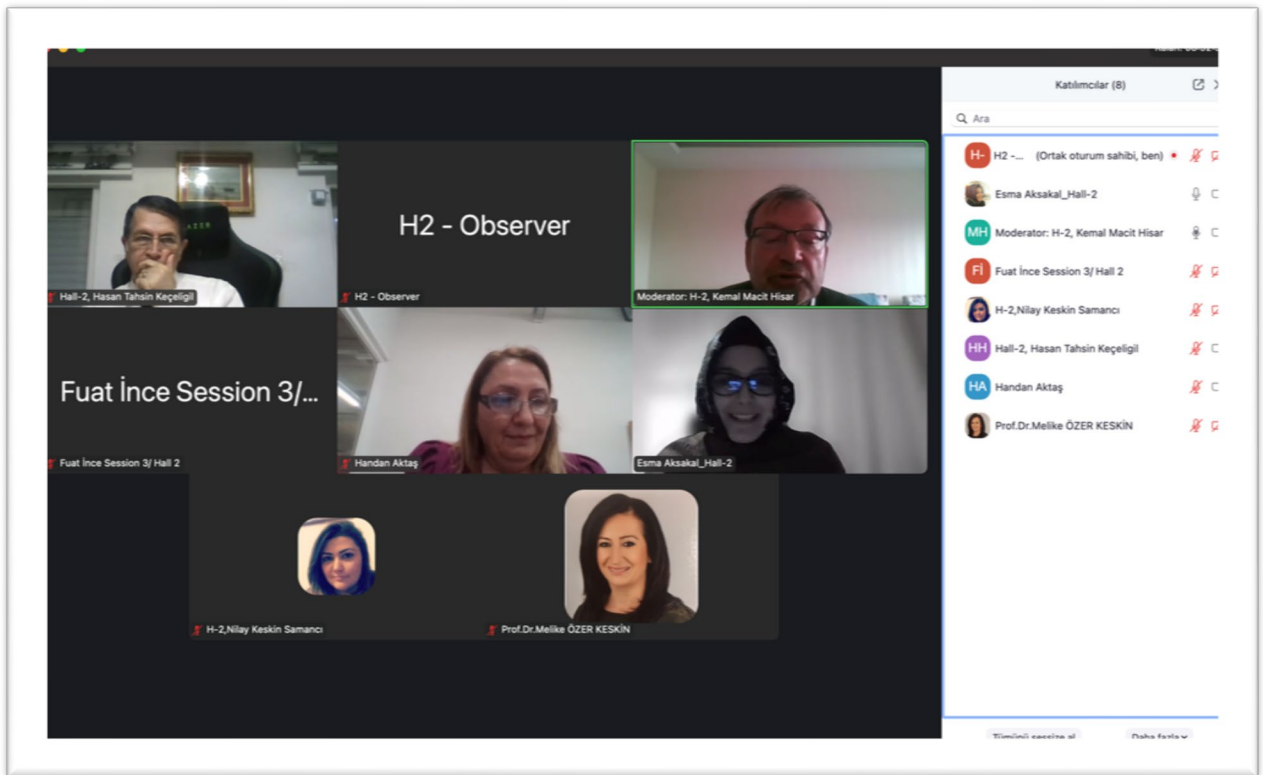
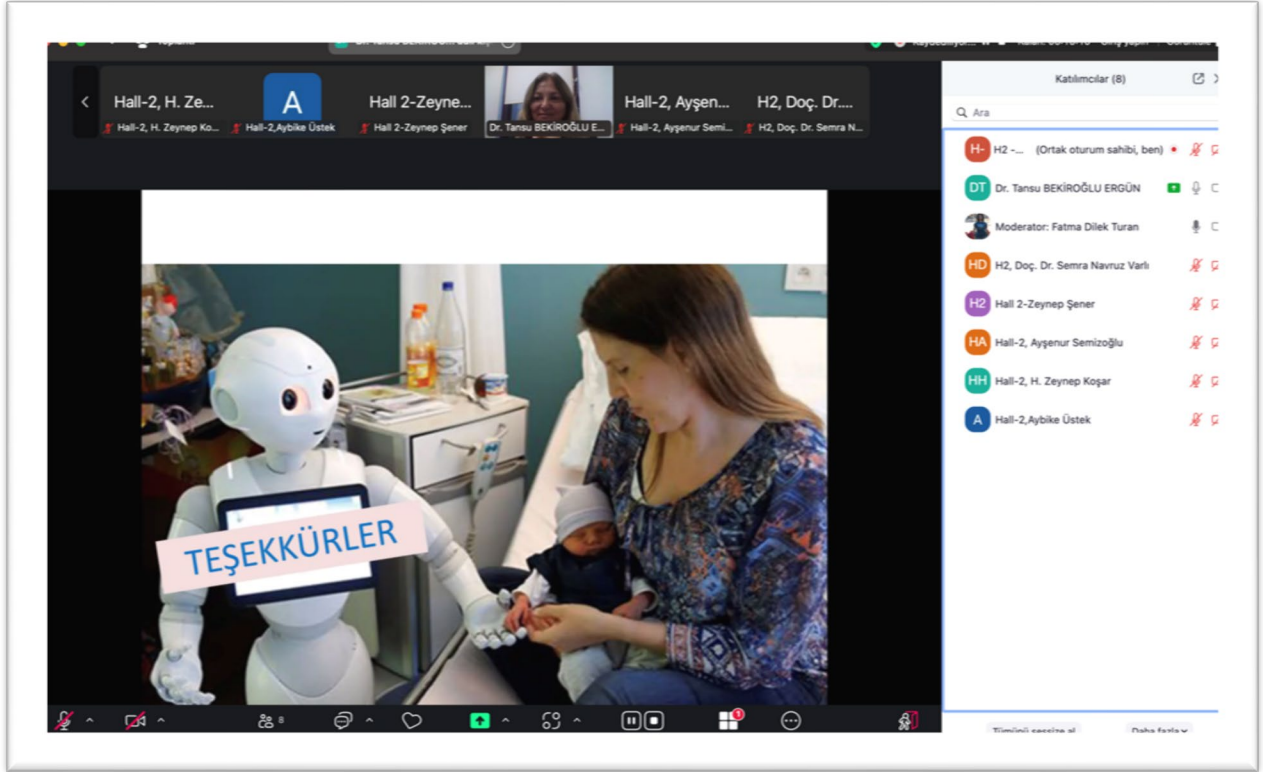

PHOTO GALLERY

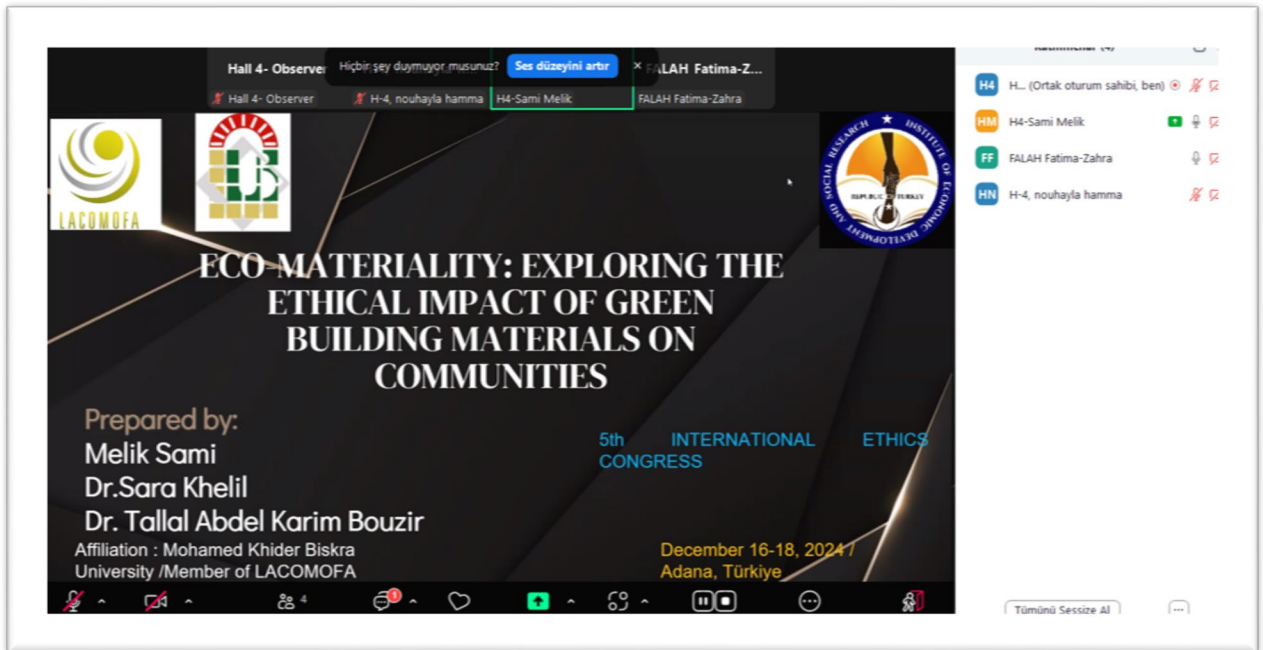
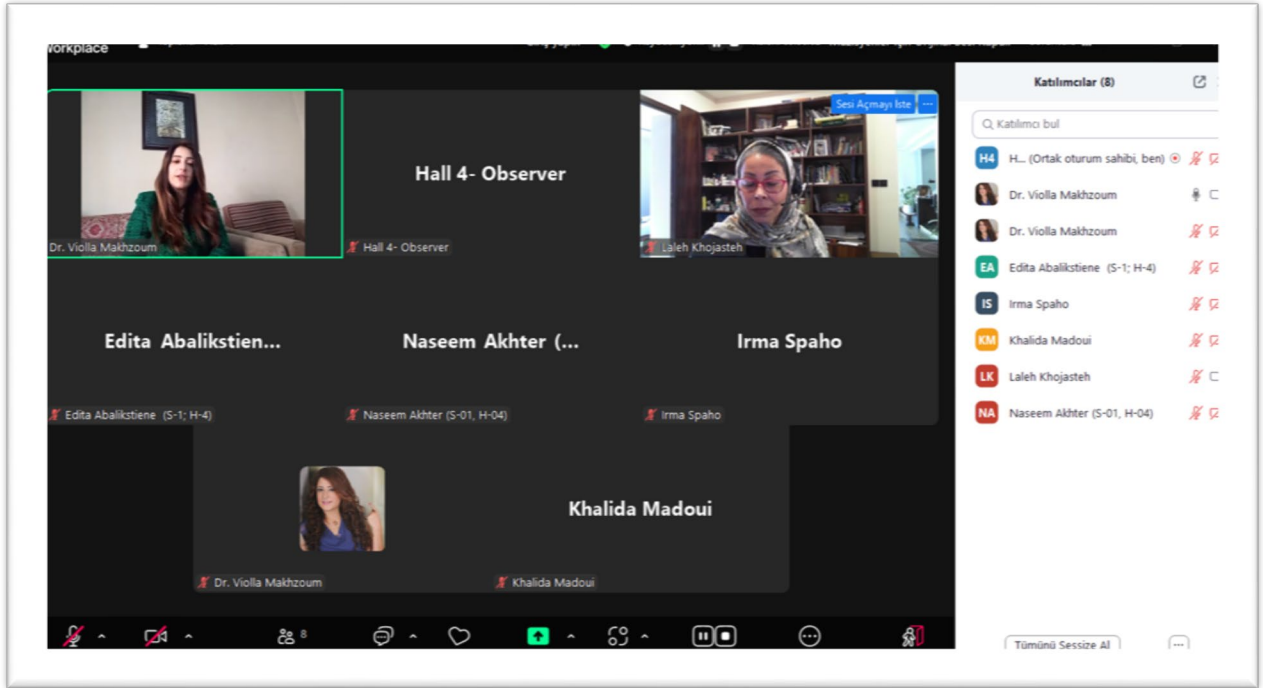

PHOTO GALLERY

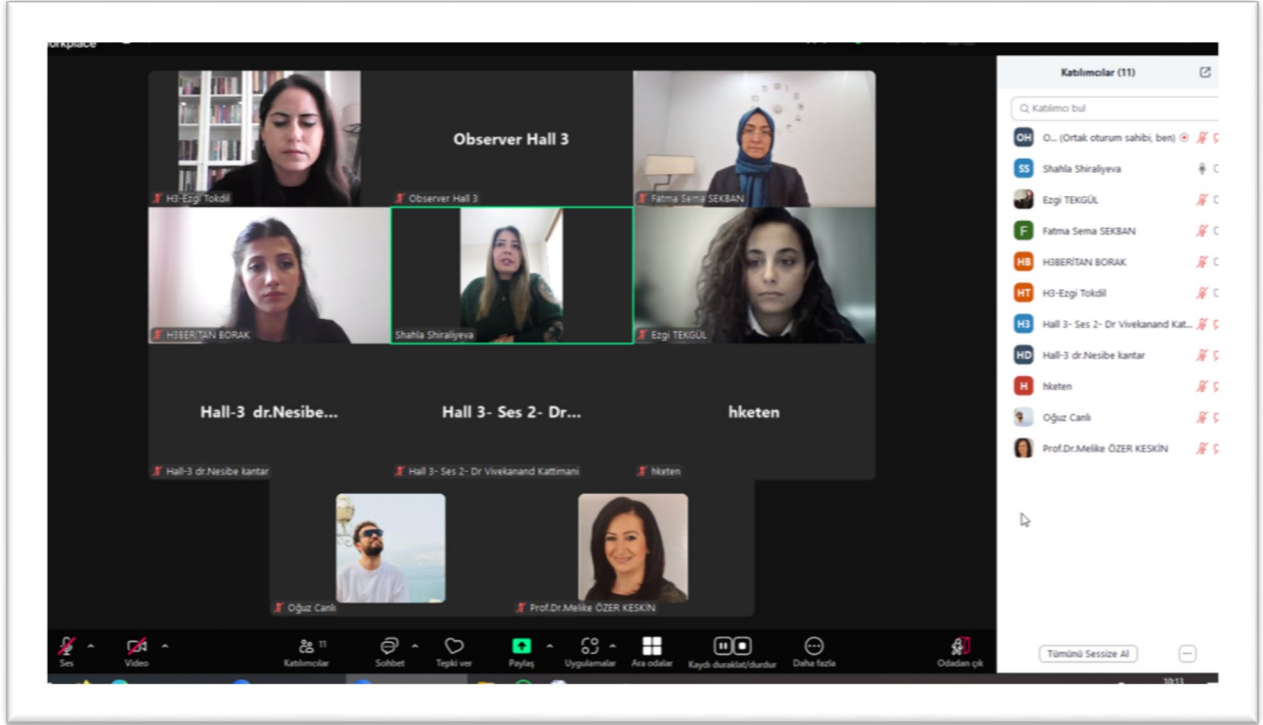

PHOTO GALLERY

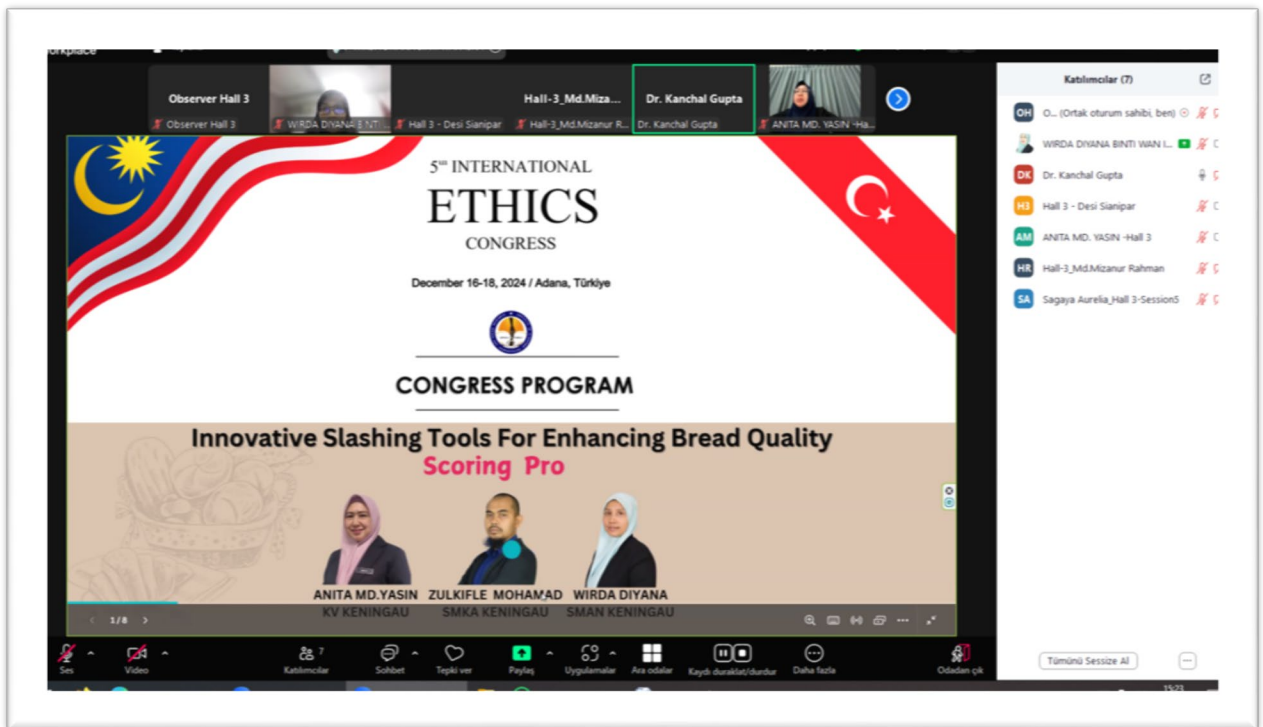

PHOTO GALLERY

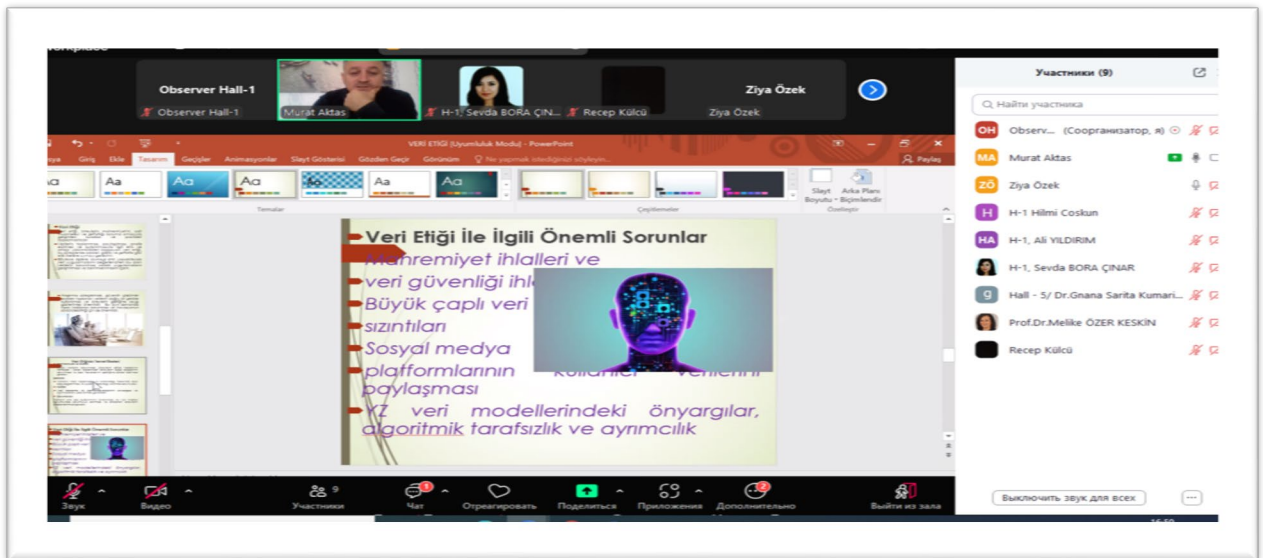
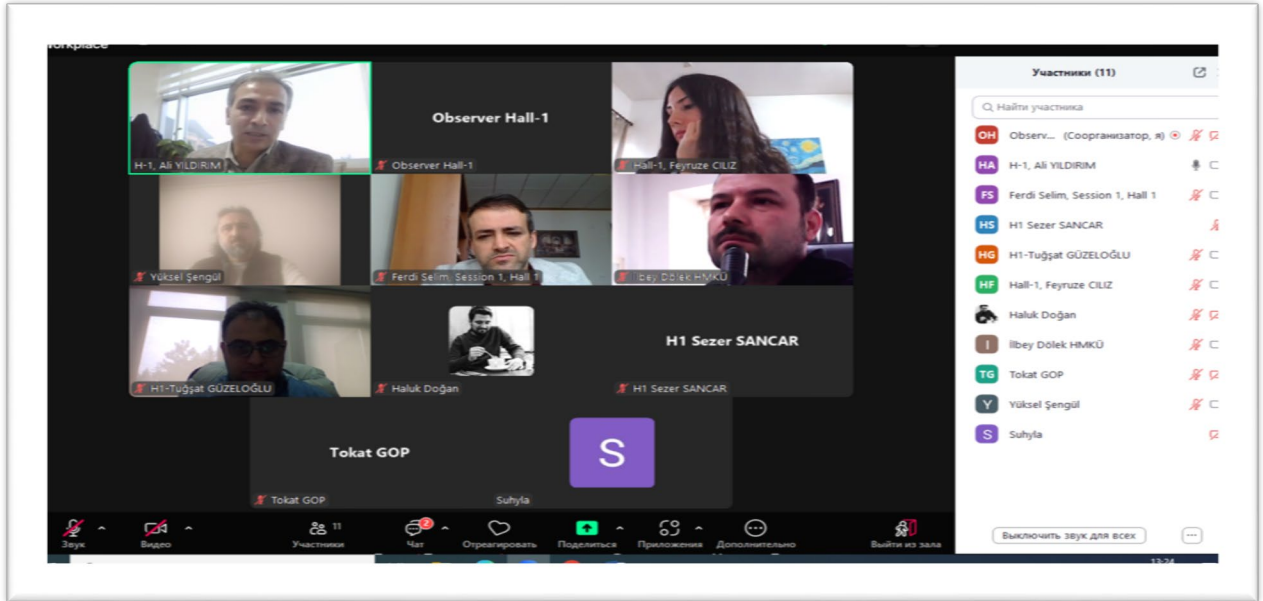

PHOTO GALLERY

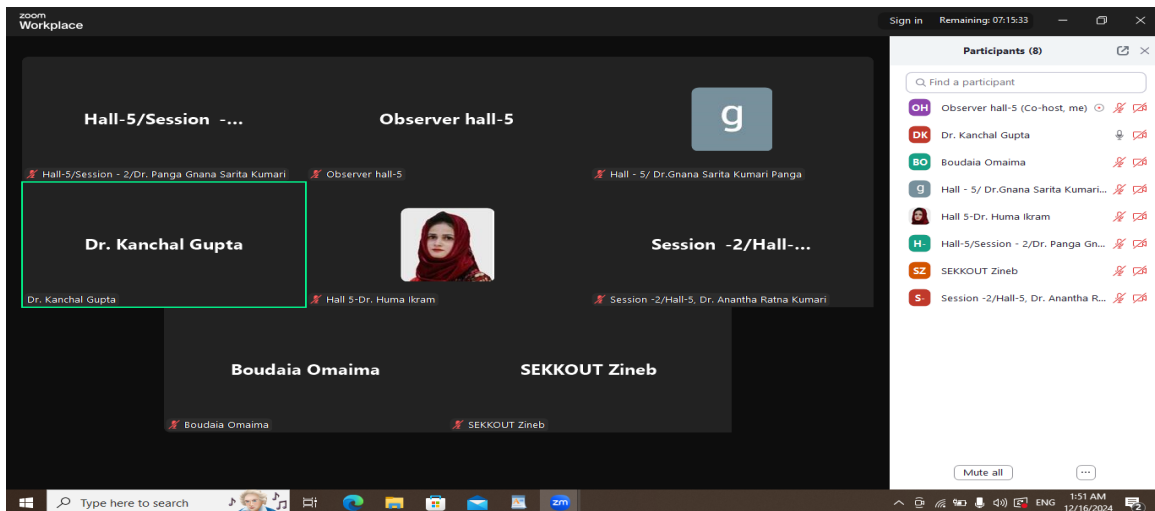
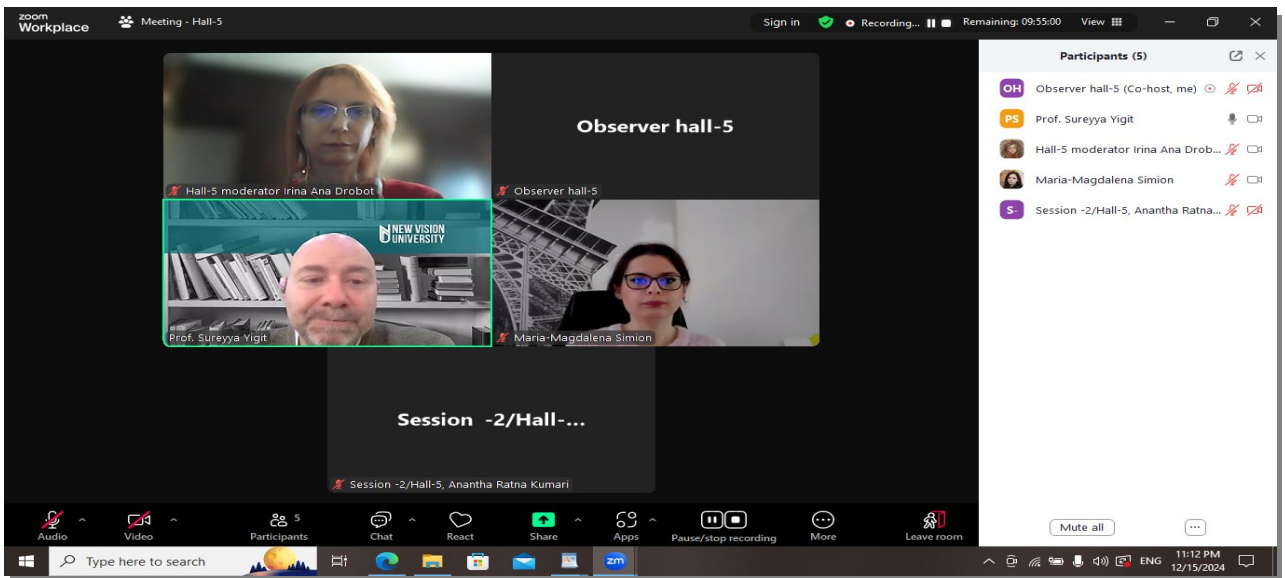
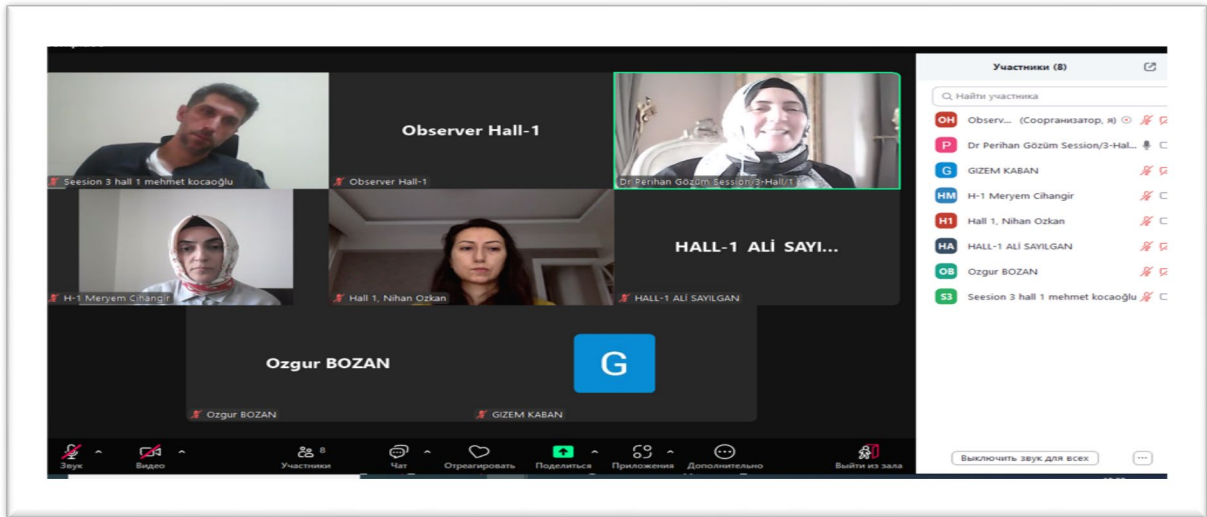

PHOTO GALLERY

PHOTO GALLERY

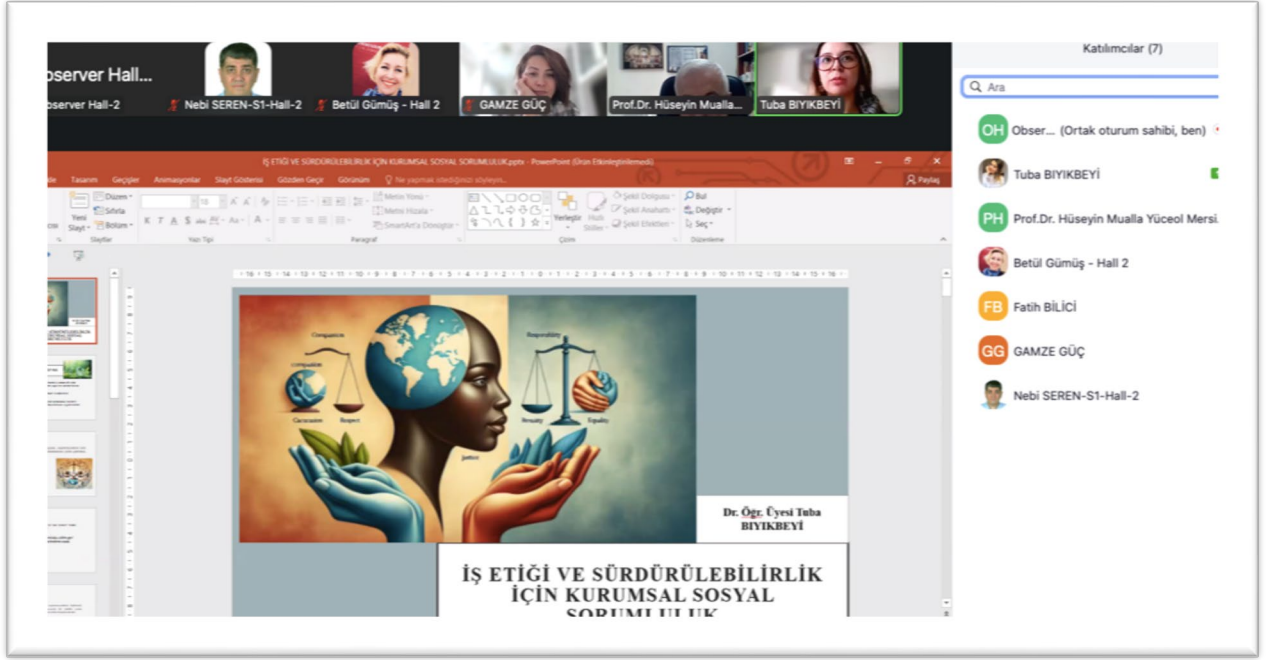
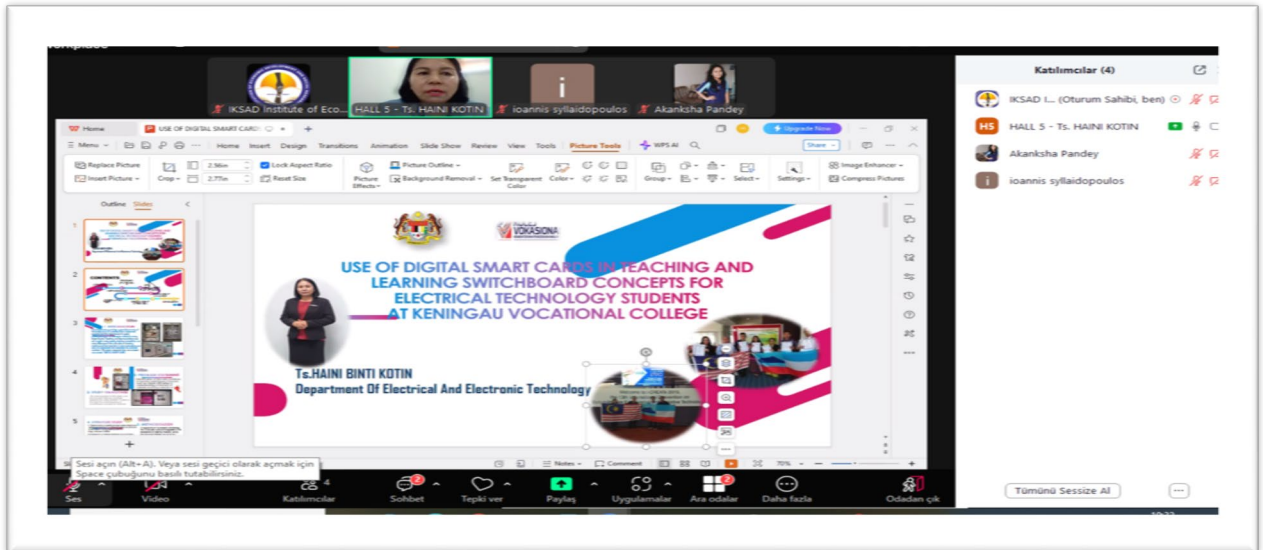
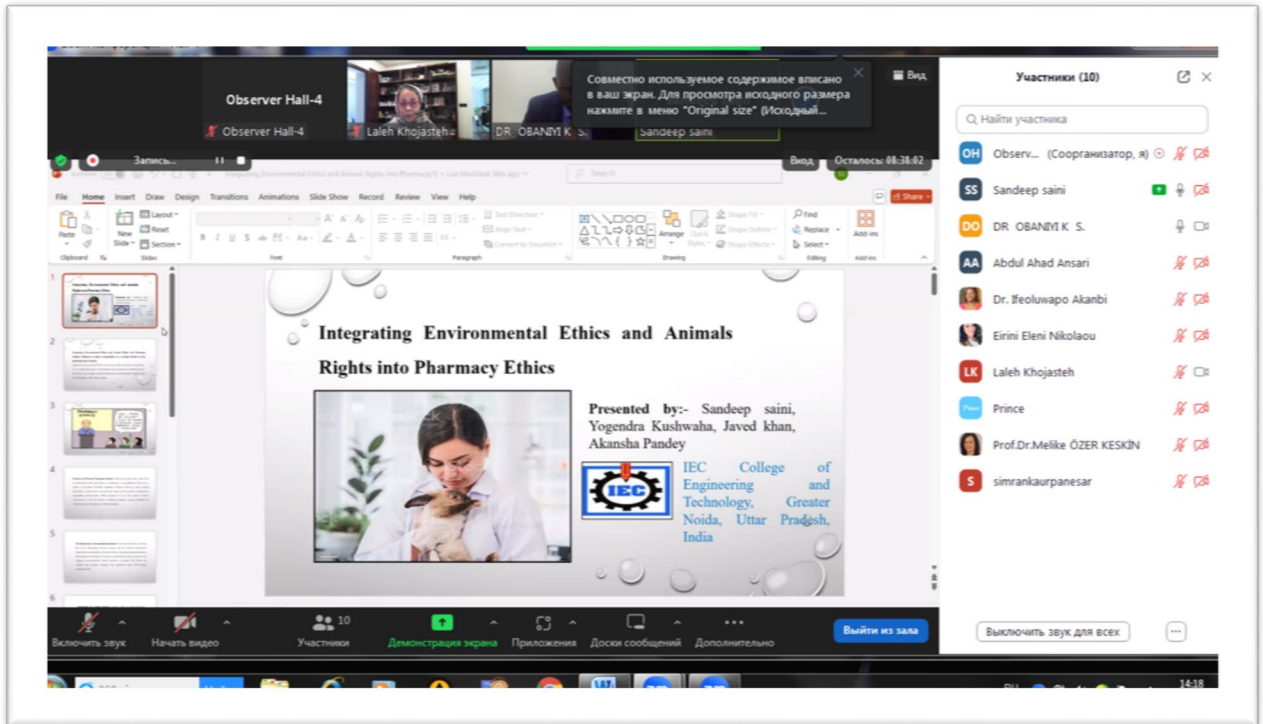

PHOTO GALLERY

CONTENTS

CONGRESS ID	I
SCIENTIFIC AND ADVISORY BOARD	II
CONGRESS PROGRAM	III
PHOTO GALLERY	IV
CONTENTS	V

AUTHORS	TOPIC TITLE	PAGE
Cihandar HASANHANOĞLU	ETHICS IN DISASTER AND EMERGENCY SITUATIONS	1
Cihandar HASANHANOĞLU	THE CONCEPT OF MORALITY AND ETHICS IN WORKING LIFE	4
Candaş BOLGÜL	MORALITY AS A PROBLEM OF EMOTION AND KNOWLEDGE	6
Zeki AKTAŞ	NATURAL AND UNNATURAL GAIN: THE MORAL LIMIT OF WEALTH ACQUISITION IN ARISTOTLE	8
Nazlı Ferah AKINCI Aysin AYSU	EXAMINATION OF Q1 APPROACH IN ARTICLES	10
Tuğsat GÜZELOĞLU	A EXAMINATION ON THE TRANSFORMATIVE EFFECT OF CONTEMPORARY PHILOSOPHIES OF DIFFERENCE ON ETHICS OF MEDICINE	19
Ali YILDIRIM	POSTMODERN IMPACT ON ESTABLISHING THE RELATIONSHIP BETWEEN ETHICS AND AESTHETICS	21
İlbey DÖLEK	THEO-ETHICAL PERSPECTIVE TOWARDS IMMIGRANTS	23
Ferdi SELİM	A RESISTANCE TO MODERN MORALITY: BAUMAN'S UNDERSTANDING OF ETHICS AND POLITICS	30
Feyruze CILIZ	THE ETHICAL FUNCTION OF ART IN PLATO AND ARISTOTLE	39
Haluk DOĞAN	ETHICS AS A "LIFE THEORY" : FRIEDRICH NIETZSCHE'S ETHICS	41
İlbey DÖLEK	THEO-ETHICAL VIEW OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE STUDIES	43
Yüksel ŞENGÜL	SELF-CARE IN FOUCAULT'S ETHICS	51
Fatma Gül BOZMA Ayşe ÇUVADAR	HORMONE REPLACEMENT THERAPY AND ETHICAL ISSUES IN MENOPAUSE	53
Gamze İNAL Ruken YAĞIZ ALTINTAŞ Oya KAVLAK	ETHICAL DISCUSSIONS AND NURSING APPROACH IN ARTIFICIAL WOMB TECHNOLOGY	59
Nurcan UZDİL	THE IMPORTANCE OF ETHICAL AND LEGAL OBLIGATIONS IN MENTAL HEALTH AND DISEASES NURSING	67

Nurcan UZDİL	ETHICAL SENSITIVITY IN NURSING PRACTICES	78
Sefa SOBCALI Ayşe ÇEVİRME Arzum ÇELİK BEKLEViÇ	PHILOSOPHICAL PERSPECTIVE ON NURSING: THE ART OF HELPING AND CARING	86
Arzum ÇELİK BEKLEViÇ Ayşe ÇEVİRME Sefa SOBCALI	THE PATH TO PROFESSIONAL ETHICS; NURSING ETHICS CODES	94
Esin KAVURAN Rümeysa YILMAZ	NURSING AND BIOETHICS IN TURKEY	107
Esin KAVURAN Rümeysa YILMAZ	ETHICAL EDUCATION IN NURSING: INTERNATIONAL PRACTICES AND INNOVATIVE APPROACHES	120
Shahla Shiraliyeva	NAVIGATING MEDIA ETHICS IN THE DIGITAL AGE: CHALLENGES, RESPONSIBILITIES, AND FUTURE DIRECTIONS	131
Beritan BORAK Ezgi TOKDİL	ANALYZING THE MOVIE THE CONSTANT GARDENER IN THE CONTEXT OF HUMAN RIGHTS AND ETHICAL STANDARDS IN THE FIELD OF HEALTH	137
Ezgi TOKDİL	ETHICAL RESPONSIBILITIES IN SPONSORSHIP RELATIONSHIPS IN THE SAMPLE OF CULTURAL INSTITUTIONS AND THEIR IMPACT ON CORPORATE IDENTITY	154
Hasan Oğuz CANLI Ezgi TEKGÜL	ETHICAL DIMENSIONS OF THE MUSIC INDUSTRY: CONSUMPTION AND TECHNOLOGICAL TRANSFORMATION UNDER THE INFLUENCE OF POPULAR CULTURE	172
Ezgi TEKGÜL Hasan Oğuz CANLI	ETHICAL RESPONSIBILITIES IN MUSIC EDUCATION	174
Nesibe KANTAR	THE PROBLEM OF BIAS AS AN ETHICAL PROBLEM IN ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN THE CONTEXT OF THE PHILOSOPHY OF INFORMATION	176
Fatma Sema SEKBAN	PROFESSIONAL ETHICS IN ARCHITECTURAL EDUCATION: INNOVATIVE APPROACHES TO DEVELOPING STUDENTS' ETHICAL INQUIRY AND DECISION- MAKING SKILLS	182
Naseem Akhter	THE ETHICS OF GOVERNANCE IN ISLAM	199
Edita ABALIKSTIENE	SUSTAINABLE SUBURBAN AREA DEVELOPMENT IN LITHUANIA: ETHICAL AND PRACTICAL ASPECTS	200
Sheeba Irafn	DECOLONIZING SOUTH ASIAN HISTORIOGRAPHY: ETHICAL DILEMMAS AND THE POLITICS OF HISTORICAL NARRATIVES	201
Violla Makhzoum	ETHICAL IMPLICATIONS OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE: STRIKING A BALANCE BETWEEN INNOVATION AND RESPONSIBILITY	202
Khalida Madoui	ETHICS AND POLITICS	203
Sahil Chouhan Anju Thapa Niksha	EXPLORING THE ROLE OF AI IN MODERN EDUCATION: OPPORTUNITIES AND ETHICAL CHALLENGES IN NORTHERN INDIA	204

Asahngwa Constantine Tanywe	ETHICAL IMPLICATIONS OF AN ANACHRONISTIC APPROACH TO EVIDENCE INFORMED DECISION-MAKING IN POLICY AND PRACTICE IN CAMEROON	205
Irma Spaho	THE INFLUENCE OF FAMILY, SCHOOL, AND SOCIETY ON THE DEVELOPMENT OF GENDER IDENTITY: A CASE STUDY IN ALBANIA	206
Damian Honey Tanveer Ahsan Stefania Migliori	THE ROLE OF GOVERNANCE QUALITY IN ENHANCING CLIMATE DISCLOSURE PRACTICES UNDER TCFD GUIDELINES	207
Süreyya YİĞİT	THE ETHICAL DILEMMAS OF ACADEMIA	208
Saltanat Tomarbayeva Marzhan Otyunchiyeva Saule Kalauova	ETHICAL CONSIDERATIONS IN RESEARCH	210
Maria-Magdalena Simion	ETHICAL EDUCATION IN CONFLICT MANAGEMENT IN ORGANIZATIONS	212
Irina-Ana DROBOT	ETHICS OF INTEREST IN AN ACADEMIC ETHICS AND INTEGRITY COURSE	219
Jogendra Kumar	ETHICAL USE OF GENERATIVE AI-A REVIEW	227
Carla Santos Cristina Dias	ETHICAL CONSIDERATIONS IN STATISTICAL RESEARCH: STATISTICAL GRAPHS	228
Abdulraheem Olakanbi	INTEGRATING ETHICS AND SUSTAINABILITY INTO ARCHITECTURAL DESIGN EDUCATION: A CASE STUDY OF NIGERIAN UNIVERSITY DESIGN STUDIOS	229
Priya J	FOSTERING ACADEMIC INTEGRITY AND ETHICS IN 21ST-CENTURY TEACHING AND LEARNING PROCESSES	230
Umar Muhammad BURWA Rabi'u MUHAMMAD	ETHICS AND TEACHING PROFESSION INPLICATION FOR EDUCATIONAL ADMINISTRATORS IN NIGERIA	231
Hilmi ÇOŞKUN Sezer SANCAR	PREFERRED CHARACTER TRAITS IN CIVIL ENGINEERS: A SURVEY-BASED STUDY	232
H. Ziya ÖZEK	AN ETHICAL DECISION-MAKING MODEL FOR ENGINEERING DISCIPLINES	242
Recep KÜLCÜ	AGRICULTURAL ETHICS AS A FIELD OF APPLIED ETHICS	257
Recep KÜLCÜ	THE SCOPE OF AGRICULTURAL ETHICS AND ITS RELATIONS WITH OTHER APPLIED ETHICS FIELDS	271
Sevda BORA ÇINAR	ETHICS OF IT AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE: BLURRED LINES BETWEEN HUMANITY, COMPANIES AND TECHNOLOGY	280
Sevda BORA ÇINAR	ENGINEERING AND PROFESSIONAL ETHICS IN THE AGE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE: NEW DIMENSIONS OF ETHICAL ISSUES	289
Murat AKTAŞ	DATA ETHICS	298
Murat AKTAŞ	ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND ETHICAL ISSUES	309
Fatma Dilek TURAN	ETHICAL APPROACHES IN PEDIATRIC SURGERY	319
Fatma Dilek TURAN	ETHICAL APPROACHES IN PEDIATRIC CARDIOLOGY	326

Hatice Zeynep KOŞAR Osman YILMAZ Pembe KESKİNOĞLU	ARE THERE DIFFERENCES BETWEEN COUNTRIES IN THE APPLICATION OF EXPERIMENTAL PARTIAL NEPHRECTOMY PROCEDURES?	333
Birgül VURAL Tansel BEKİROĞLU ERGÜN	ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND ETHICS: HEALTH AND ASSISTED LIVING APPLICATIONS	335
Aybike ÜSTEK Semra NAVRUZ VARLI	ONLINE DIET SERVICES AND DIETITIAN PROFESSIONAL ETHICS	345
Ayşenur SEMİZOĞLU Sudenur KAÇAR Zeynep ŞENER Semra NAVRUZ VARLI	THE ETHICAL EVALUATION OF EDIBLE INSECTS	351
Vivekanand Kattimani	ETHICAL ISSUES IN 3D PRINTING FOR MAXILLOFACIAL SKELETON RECONSTRUCTION	366
Adrian NAÇO Albina BASHOLLI Teuta BUDLLA	ETHICS AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN SCIENTIFIC RESEARCH	367
Shahi Shaika	ETHICAL CONSIDERATIONS IN VISUAL COMMUNICATION: NAVIGATING THE COMPLEX LANDSCAPE	375
Samira Mehrafza Fahim Yar Baig	ETHICAL IMPLICATIONS OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN EDUCATION AND ARCHITECTURAL DESIGN	376
Hema P Menon Ramkumar P N	THE ROLE OF ETHICAL GUIDELINES IN PREVENTING RESEARCH MISCONDUCT IN ACADEMIA	377
Muhammad Aqib Khursheed Ida Verna	DEVELOPING ETHICAL LEADERS FROM EDUCATIONAL INSTITUTIONS THROUGH INTEGRATING AND EVALUATING ETHICS EDUCATION	378
Daniel Marcel Iranda Jacob Iranda Nuhu Richard	WORK ETHICS AND TEACHERS PERFORMANCE: MEDIATING EFFECT OF WORK ENVIRONMENT: CONCEPTUAL MODEL	383
Santoshi Misra Sirisha David	EMPOWERING EDUCATION THROUGH MATHEMATICAL MODELING: BRIDGING ETHICAL, COGNITIVE, AND EDUCATIONAL GAPS	388
Falah Fatima Zahra El. Ghailassi Touria Yousfi Samia Moussaif Ahmed Hamdane Hasna Bouamrani Mouna Latifa	ETHICAL CONSIDERATIONS IN THE DEVELOPMENT OF CHITOSAN-BASED BIO- COMPOSITES FOR ENVIRONMENTAL REMEDATION	389
Hamma NOUHAYLA Saâdia CHABEL	REVOLUTIONIZING SUPPLY CHAINS: THE TRANSFORMATIVE IMPACT OF EMERGING TECHNOLOGIES ON LOGISTICS RESILIENCE AND ETHICAL CONSIDERATIONS	391
Melik Sami Khelil Sara Tallal Abdel Karim Bouzir	ECO-MATERIALITY: EXPLORING THE ETHICAL IMPACT OF GREEN BUILDING MATERIALS ON COMMUNITIES	392
Melik Sami Khelil Sara Tallal Abdel Karim Bouzir	ETHICAL DIMENSIONS OF URBAN GREEN SPACES: HARMONIZING ECOLOGICAL AND HUMAN PRIORITIES	393
Melik Sami Khelil Sara Tallal Abdel Karim Bouzir	PRIVACY BY DESIGN: ETHICAL APPROACHES TO SMART ARCHITECTURAL TECHNOLOGIES	394
Melik Sami Khelil Sara Tallal Abdel Karim Bouzir	FROM VISION TO REALITY: HOW ETHICS COMMITTEES INFLUENCE DECISION- MAKING IN ARCHITECTURE	395

K.I. Shittu C.K. Dauda M.A. Ijaiya U.M. Zubairu A. Dauda	ETHICAL CLIMATE AND CUSTOMER SATISFACTION AMONG AUTO MECHANICS IN MINNA METROPOLIS, NIGERIA	396
Taskeen Fatima Mehran Majeed Mahna Fatima Areeba Arif Raheela Muqadus Mah-Ru-Nisa Atif	CORRELATION STUDY ON ETIOLOGICAL FACTORS OF HEART DISEASE IN DIABETIC PATIENTS IN LAHORE, PAKISTAN	410
Huma Ikram Darakhshan Jabeen Haleem	ADDRESSING ETHICAL CHALLENGES IN NEUROSCIENCE RESEARCH	411
Gnana Sarita Kumari Panga	ETHICAL DIMENSIONS OF EGG SHELL-SOURCED HYDROXYAPATITE FOR TOOTH REMINERALIZATION IN DENTISTRY	412
BOUDAIA Omaima SEKKOUT Zineb ELBIRGUI Kaouthar EL AMRANI Najat RADALLAH Driss EL HAMSAS EL YOUNBI Amal	ETHNOPHARMACOLOGY AND ETHICS: MEDICINAL PLANTS FOR CANCER TREATMENT IN CASABLANCA-SETTAT	413
Zineb SEKKOUT Omaima BOUDAIA Najat EL AMRANI Driss RADALLAH Amal EL HAMSAS EL YOUNBI	ETHICAL PERSPECTIVES ON TARGETING ARTHRITIS AND VASCULAR PERMEABILITY: THE PROMISE OF SMYRNIUM OLUSATRUM L. ALKALOIDS	414
Anantha Vivekanand Kattimani	ETHICAL DIMENSIONS OF EGG SHELL MEMBRANE AS A BIOCOMPATIBLE WOUND HEALING MATERIAL IN MEDICINE	415
Kanchal Gupta	LAW AS A CATALYST FOR SUSTAINABLE CITIES: A LEGAL FRAMEWORK FOR URBAN SUSTAINABILITY	416
Jeevan. M	THE ROLE OF NANOMEDICINE IN TARGETED DRUG DELIVERY FOR CANCER TREATMENT	417
Meryem CİHANGİR	ETHICAL PRINCIPLES OF THE JUDICIAL PROFESSION IN ISLAMIC LAW	418
Mehmet KOCAOĞLU	RIGHT TO HEALTH, ETHICS AND JUSTICE	427
Perihan GÖZÜM	THE CONCEPTUAL DIMENSION OF ETHICS IN HUMAN RESOURCE MANAGEMENT	429
Ali SAYILGAN	THE FORMATION OF CLIMATE INJUSTICE AS AN ETHICAL DILEMMA: ANALYZING THE NEGATIVE IMPACTS OF THE CLIMATE CHANGE PHENOMENON SHAPED BY THE POLICIES OF DEVELOPED COUNTRIES ON NON-DEVELOPED COUNTRIES	431
Özgür BOZAN	RETHINKING THE CONCEPT OF NATURE THROUGH THE ETHICS OF IMMANENCE IN ANTI-OEDIPUS	433
Nihan ÖZKAN	THE COMPLIANCE OF SUPPLIER COMPANIES WITH GLOBAL ETHICAL STANDARDS: THE CASE OF TURKEY	434
Aydın ŞENOL Gizem KABAN	A REVIEW OF STUDIES ON ACCOUNTING AND ETHICAL VIOLATIONS WITH BIBIOMETRIC ANALYSIS TECHNIQUE	435

Fuat İNCE	OVERVIEW OF THE CONCEPTS OF DEONTOLOGY AND MEDICAL DEONTOLOGY	437
Fuat İNCE	VIOLATIONS IN SCIENCE ETHICS	441
Hasan Tahsin KEÇELİGİL Hülya KEÇELİGİL	DISTRIBUTION OF LIMITED RESOURCES IN THE CONTEXT OF THE BASIC PRINCIPLES OF MEDICAL ETHICS	446
Hülya KEÇELİGİL Hasan Tahsin KEÇELİGİL	INFORMED CONSENT IN THE HISTORICAL PROCESS IN THE CONTEXT OF THE AUTONOMY PRINCIPLE OF MEDICAL ETHICS	448
Handan AKTAŞ	ETHICAL PROBLEMS ENCOUNTERED DURING THE APPLICATION OF TELE HEALTH IN HEALTH SERVICES	450
Kemal Macit HİSAR	PUBLIC HEALTH AND ETHICS	452
Kemal Macit HİSAR	CLINICAL RESEARCH ETHICS COMMITTEE REGULATION AND PUBLIC HEALTH	458
Melike ÖZER KESKİN Esmâ AKSAKAL Nilay KESKİN SAMANCI	EXAMINATION OF TEACHERS' BIOETHICS EDUCATION PRACTICES WITH SWOT ANALYSIS	465
Mizanur Rahman	ETHICAL DILEMMAS IN GEOPOLITICAL STRATEGIES: BALANCING NATIONAL INTERESTS AND GLOBAL JUSTICE	466
Nur Asiah Ningsih	SHARI'AH ETHICS AND THE FOUNDATIONS OF ONTOLOGY, EPISTEMOLOGY & AXIOLOGY	467
Lindita LUTAJ	ETHICS IN CONFRONTING BULLYING AND ANTISOCIAL BEHAVIOURS	468
Desi SIANIPAR	WOMEN'S SELF-PROTECTION AGAINST VIOLENCES FROM THE PERSPECTIVE OF CHRISTIAN RELIGIOUS EDUCATION	475
Bharti Nair Khan	ETHICAL CHALLENGES IN FORENSIC SCIENCE PRACTICE: ENSURING INTEGRITY AND JUSTICE	481
Lutfiyatun Nissa	THE INFLUENCE OF ISLAMIC EPISTEMOLOGY ON THE DEVELOPMENT OF SHARI'AH ETHICS	482
Kanchal Gupta	THE INTERTWINED THREADS: LAW AND ETHICS IN A CHANGING WORLD	483
LLM. Quách Thị Ngọc Thiện	INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS OF INVENTIONS RELATED TO ARTIFICIAL INTELLIGENCE (AI), PRODUCT RESPONSIBILITY FROM AI UNDER US LAW - SUGGESTING EXPERIENCE FOR VIETNAM'S LAW	484
Anita Md. Yasin Wirda Diyana binti Wan Ibrahim Zulkifle bin Mohamad	INNOVATIVE APPROACHES IN BAKERY EDUCATION: SOURDOUGH SCORING TOOLS AND AI FOR SUSTAINABLE URBAN FOOD PRACTICES	485
Aashish Dhiman	ETHICS IN BUSINESS MANAGEMENT RESEARCH: AN ANALYTICAL STUDY	486
Sneha Verma	ETHICAL PRINCIPLES AND MORAL RESPONSIBILITY IN FINANCIAL PRACTICES	487
Megi XHUMARİ Juliana AJDİNİ	ETHICAL DILEMMAS FOR RESPECTING THE BEST INTEREST OF THE CHILD IN PUBLIC SERVICES IN ALBANIA	488
Drita KRASNIQI	ETHICS IN SMALL BUSINESS MANAGEMENT IN KOSOVO: CHALLENGES, OPPORTUNITIES, AND THEIR ROLE IN SUSTAINABLE ECONOMIC DEVELOPMENT	489

Josephine Ibitoye	EFFECT OF ORGANISATIONAL ETHICS ON JOB SATISFACTION AMONG EXAMINATION AGENCIES IN NIGERIA	490
Habil. Cristina Raluca Gh. Popescu	TURKEY’S ETHICS OF SUSTAINABILITY AND RESPONSIBILITY: ACHIEVING ECONOMIC, SOCIAL, AND ECOLOGICAL GOALS	491
Neha	ETHICS IN SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF INDIAN ECONOMY: A STUDY	492
Pratibha Sharma Abhishek Sharma	THE ROLE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE (AI) IN BASIC HEALTH AND NUTRITION	493
Umar MUHAMMAD Rabi’u MUHAMMAD	UNIVERSITY MANAGEMENT AND SUSTAINABLE NATIONAL DEVELOPMENT IN NIGERIA	494
Julius Ademola OYEWOLE	ETHICAL DIMENSIONS OF REPRESENTING MARGINALIZED VOICES IN CONTEMPORARY ENGLISH LITERATURE: CHALLENGES AND RESPONSIBILITIES OF AUTHORS	495
Julius Ademola OYEWOLE	THE ETHICAL IMPLICATIONS OF LANGUAGE USE IN PERSUASIVE WRITING: ANALYZING RHETORICAL STRATEGIES IN POLITICAL AND COMMERCIAL TEXTS	496
Shruti Dasgupta	ETHICS, ACCOUNTABILITY AND THE FUTURE OF HIGHER EDUCATION	497
Haneen Vasel	ETHICAL DILEMMAS IN QUALITATIVE RESEARCH: A CRITICAL EXAMINATION	498
Assel AUSHAKHMAN Almagul TLEUPOVA Bibigul MURATBEKOVA	ETHICAL CONSIDERATIONS IN ARTIFICIAL INTELLIGENCE-ASSISTED ACADEMIC WRITING: NAVIGATING TECHNOLOGICAL INNOVATION AND ACADEMIC INTEGRITY	499
P. Kamalesh Kumar C. Vairavan	MAINTAINING PROFESSIONALISM: THE ETHICS OF TEACHER-STUDENT BOUNDARIES IN EDUCATION	507
Sagaya Aurelia	ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN TEACHING AND LEARNING: AN ETHICAL PERSPECTIVE	516
Olatunji Temilade Afolasade Adesanmi Moses Ademola	LINGUISTIC SATIRE, ETHICAL ACCOUNTABILITY IN GOVERNANCE: A SOCIAL STYLISTIC APPROACH TO NIYI OSUNDARE’S MY LORD, TELL ME WHERE TO KEEP YOUR BRIBE	517
Benaissa Khalissa Gaouar S. B	UNITERRA: TRANSFORMING UNDERUTILIZED UNIVERSITY SPACES FOR SUSTAINABILITY AND INNOVATION	518
Okan TEZEL	PUBLISHING ETHICS AND ACCOUNTABILITY; EVALUATIONS BASED ON A CASE STUDY	520
Okan TEZEL	PUBLISHING ETHICS AND DATA MANIPULATION; EVALUATIONS BASED ON A CASE STUDY	526
Merve DEMİR Duygu KÖSE	A LITERATURE REVIEW ON THE ETHICAL CONTEXT OF THE DISCIPLINE OF ARCHITECTURE; EDUCATION AND PRACTICE PROCESS	528
Önder ÇELİK	NEW NIHILISM, ETHOS, AND ARCHITECTURAL PRODUCTION PRACTICES	530
Nurcan UZEL	MORAL REASONING IN ENVIRONMENTAL EDUCATION	532
Nurcan UZEL	PRESERVICE BIOLOGY TEACHERS’ PERCEPTION OF ENVIRONMENTAL ETHICS	536
Huzur KURT	WHAT SHOULD BE DONE TO PREVENT	542

Engin ASLANARGUN	UNETHICAL BEHAVIOR IN EDUCATIONAL ENVIRONMENTS?	
Betül GÜMÜŞ	ETHICAL TRAINING AND DEVELOPMENT PROGRAMS THAT STRENGTHEN THE ETHICAL CLIMATE IN BUSINESSES: THE RIGHT SOLUTIONS FOR BUILDING THE RIGHT VALUES	551
Hüseyin Mualla YÜCEOL	ETHICAL PRACTICES IN ECONOMIC LIFE AND INSTITUTIONALIZATION OF ETHICAL ECONOMICS	557
Emrah TEMUR Fatih BİLİCİ Nebi SEREN	A BIBLIOMETRIC STUDY ON THE MARKETING ETHICS	571
Fatih BİLİCİ Nebi SEREN	THE EFFECTS of THE CONCEPT of ENVIRONMENTAL ETHICS on MARKETING	580
Fatma Gamze GÜÇ	ETHICAL POLICIES IN BANKING: PRACTICES OF PUBLIC, PRIVATE, AND PARTICIPATION BANKS	590
Tuba BIYIKBEYİ	CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY FOR BUSINESS ETHICS AND SUSTAINABILITY	592
Tuba BIYIKBEYİ	BUSINESS ETHICS IN THE DIGITAL AGE	601
Esin KAVURAN Kader ÇELİK	NURSING ETHICS IN NATURAL DISASTERS: A HUMAN RIGHTS PERSPECTIVE IN CRISIS MANAGEMENT	607
Esin KAVURAN Kader ÇELİK	REDEFINING PRIVACY IN NURSING: SOCIAL MEDIA AND DIGITAL ETHICS	615
Sevil OLĞUN Belgin YILDIRIM	PATIENT PRIVACY IN HEALTH SERVICES	621
Belgin YILDIRIM Sevil OLĞUN	NURSING AND VALUE	630
Özge Nur MUSLU	INNOVATIVE METHODS AND ETHICS IN PSYCHOTHERAPY: ARTIFICIAL INTELLIGENCE, VIRTUAL REALITY, AND OTHER TECHNOLOGIES	637
Tuğba TÜRKKAN Ertuğrul HATİPOĞLU	RESEARCH CONDUCTED WITH CHILDREN WHO HAVE EXPERIENCED VIOLENCE: AN EVALUATION OF ETHICAL ISSUES	649
Songül TÜMKAYA	EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN GENERATION Z'S ETHICAL SITUATION JUDGMENTS AND BASIC PSYCHOLOGICAL NEEDS	659
Songül TÜMKAYA	AN INVESTIGATION OF UNIVERSITY STUDENTS' PROPENSITY FOR ETHICAL VALUES AND LIFE SATISFACTION LEVELS BASED ON SOCIO-DEMOGRAPHIC VARIABLES	661
Abdul Ahad Ansari Haris Hasan Khan	ETHICAL APPROACHES TO HYDROLOGICAL MANAGEMENT AMIDST CLIMATE CHANGE	663
Yerkebulan NURLANULY Shukirbek RYSBAY	ETHICAL ASPECTS OF USING ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN AGRICULTURE	664
Akanbi I.O. Akanbi I.M Adepoju O.A.	ETHICAL LAPSES AMONG DOG OWNERS AND RABIES RISK IN OYO STATE, NIGERIA	666
Obaniyi K.S Akangbe, J.A Kolawole A. E Awotunde , G.J.	MODERN ADAPTATION STRATEGIES TO CLIMATE CHANGE AND ETHICS OF COCOA FARMERS IN SOUTHWEST, NIGERIA	667

Ratna Kumari Anantha Vivekanand Kattimani Gnana Sarita kumari Panga	ETHICAL CONSIDERATIONS IN WOUND CARE MATERIAL FROM EGGSHELL MEMBRANE	668
Athanasios PAPAVALASILEIOU George KONTEOS Eirini Eleni NIKOLAOU Olympia PAPADEVANGELOU Stavros KALOGIANNIDIS	EVALUATING THE IMPACT OF DIGITAL PLATFORMS IN TEACHING SDG13 (CLIMATE ACTION) ACROSS GREEK SECONDARY SCHOOLS BY 2024: COMPREHENSIVE LITERATURE REVIEW	669
Nouf S. Aldahwan	SWOT ANALYSIS ON MANAGEMENT INFORMATION SYSTEM OF UNIVERSITY OF KKU- CASE STUDY OF APPLIED COMMUNITY COLLEGE IN KSA	687
Simran Kaur	ROLE AND SIGNIFICANCE OF AI IN DEVELOPING SMART CITIES: AN OVERVIEW	689
Nasrin Shokrpour Laleh Khojasteh	MEDICAL ETHICS AS PRACTICED BY STUDENTS, NURSES AND FACULTY MEMBERS IN SHIRAZ UNIVERSITY OF MEDICAL SCIENCES	698
Ajesh Chauhan Shivam Rajput Chetan Vashist	NAVIGATING THE ETHICAL LANDSCAPE OF PHARMACY PRACTICE	699
Prince kumar Raghav Upadhyay Akanksha Pandey Kajal Chaudhary	PHARMACY ETHICS BEYOND HUMANS: ADDRESSING ENVIRONMENTAL AND ANIMAL WELFARE CONCERNS	700
Sandeep Saini Yogendra Kushwaha Javed Khan Akanksha Pandey	INTEGRATING ENVIRONMENTAL ETHICS AND ANIMAL RIGHTS INTO PHARMACY POLICIES	701
S. Keerthiga V. Varalakshmi R. Devi Dr. R. Srinivasan N. Jayaramakani	PHARMACY LAW AND ETHICS	702
Tayseer Mansour Marwa Fawzy Ayat Abdallah Hesham Abdelsalam	STUDENTS' EMPOWERMENT IN DEVELOPING A LEGAL AND FIQHI BASED INNOVATIVE HEALTH CARE ETHICS & LAW COURSE	703
Hannah Nathaniel Shamle	EFFECTS OF ACTIVE BASED LEARNING ON FEMALE STUDENTS' ATTITUDE AND ACHIEVEMENT IN ENVIRONMENTAL EDUCATION AMONG TERTIARY INSTITUTIONS IN PLATEAU STATE, NIGERIA	705
Ts. Haini Binti Kotin	USE OF DIGITAL SMART CARDS IN TEACHING AND LEARNING SWITCHBOARD CONCEPTS FOR ELECTRICAL TECHNOLOGY STUDENTS AT KENINGAU VOCATIONAL COLLEGE	706
Rashmita Mohanty Rupashree Goswami	SELF- ESTEEM & ACADEMIC PERFORMANCE AMONG UNIVERSITY STUDENTS	707
Ioannis Syllaidopoulos Klimis Ntalianis Ioannis Salmon	AI-POWERED SOLUTIONS FOR COUNTER-TERRORISM AND CYBERSECURITY: ETHICAL, LEGAL, AND OPERATIONAL FRAMEWORKS	708

AFET VE ACİL DURUMLARDA ETİK

ETHICS IN DISASTER AND EMERGENCY SITUATIONS

Dr. Cihandar HASANHANOĞLU

Başkent Üni. AFEM Uyg ve Arş.Mrk. Md.

ORCID ID: 0000-0002-6489-1645

ÖZET

Sosyal bir varlık olarak insanın olduğu her yerde ilişki ve iletişim vazgeçilemez temel unsurlar olarak yer almaktadır. Bireysel ve toplumsal ilişkiler bir dizi değerler manzumesi, izlekler, normlar, standartlar ve yaklaşımlar barındırır. Ancak bu değerlerin ne kadar uygun, kabul edilebilir, doğru, ahlaki, iyi, güzel, hoş olduğunun bilinmesi ve ortaya konulması gereklidir. Toplumsal yaşam açısından tüm karar alma mekanizmalarını ilgilendiren sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeyinden, siyasi oluşumlara kadar her alanda kendini gösteren etik kavramı toplumsal değerler manzumesidir. Toplumların ve kültürlerin dayandığı önemli bir temeldir. Etik değerler ve bu değerlerin yaratmış olduğu ikilemler dönemsel tartışmalara ve farklı açılımlara neden olmuştur. Çeşitli kaynaklarda ve dokümanlarda birbirinden farklı afet tanımı yapıldığına tanıklık etmekteyiz. Ancak bu tanımların hepsinin ortak paydası ve sonucu mağdur bir toplum ve yardıma muhtaç insan grupları olduğu açıkça görülmektedir.

Etik; insanların kurduğu bireysel ve toplumsal ilişkilerin temelini oluşturan değerleri, normları, kuralları doğru-yanlış ya da iyi-kötü gibi ahlaksal açıdan araştıran bir felsefe dalıdır. Bireylerin ve toplumların yaşamlarında etik değerlerin varlığı, önemi ve gerekliliği tartışılmaz bir gerçektir

Afetler, yıkımın, acının, gözyaşının, kaygının, kederin, elemi, her türlü olumsuz koşulların iç içe geçtiği karmaşık durumların baş gösterdiği hassasiyet ve istismara açık olgular bütünüdür. Bu olayların ve yaşanan durumların içinde insan çaresizdir ve yardıma muhtaçtır. Bu durum istismara, güdümlene, hileli yönlendirme açık ve kullanılabilir bir ortam yaratmaktadır. Hassasiyetin yüksek olması, beklentiler, talepler ve talepkâr durumlar kişileri normal yaklaşım ve davranış şekillerinin ötesine taşıyabilir. İşte bu ortamda etik değerlerin önemi ve her zamandan daha çok etiksel yaklaşımlar ön plana çıkmaktadır. Afetlerde etik değerlerin üzerinde ciddiyetle durulması ve uygulanması acılı vatandaşların yaralarının sarılması ve devlete olan güven ve inanç bağlarının tazelenmesi ve daha olumlu ve destek verici tutumlara dönüşmesi açısından önemli bir durumdur.

Bu çalışmada Afetlerde genel etik değerlerin önemi, uygulanması ve özellikleri üzerinde durulmaya çalışılmıştır. Sonuçta afetlerde genel etik değerler ve etik değerlere yönelik algı ve yaklaşımların ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Bu doğrultuda likert 5'li anket modeli temel alınarak etik değerlerin irdelenmesi, katılımcı görüşleri ile afet etik değerlerinin tespiti ve yorumlanmasına yönelik bir dizi soru hazırlanmış ve elde edilen sonuçlar istatistiksel yöntemler ile analize tabi tutulmuştur. Elde edilen verilerin analizi SPSS 26.0 ile yapılmıştır ve %95 güven düzeyinde çalışılmıştır.

Analizlerimizde Mann Whitney testi ve Kruskal Wallis kullanılmıştır. Buna göre Afet Yönetimine Ait Değişkenlerin, 2 gruplu değişkenler açısından incelenmesi Mann Whitney

testi ile 3 ve daha fazla gruplu değişkenler açısından incelenmesi Kruskal Wallis testi ile analiz edilmiştir.

Ülkemizde yaşanan afetlerde etik değerler ve etik yaklaşıma uygun hareket edildiğine ve bu konuya gerekli hassasiyet gösterildiğine” inanma düzeyi açısından anlamlı farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). Sonuçlar incelendiğinde etik değerler ve etik yaklaşımlar ile ilgili bilgi ve değerlendirme yetisi zayıf olan lise ve altı okul mezunu olanlarda inanma düzeyi en yüksek iken yüksek lisans mezunu olanlarda en azdır. Eğitim düzeyi yükseldikçe konuya hâkimiyet ve bilgi dizeyinin yüksek olması inandırıcılık boyutu ile ters ilişkilidir.

Anahtar Sözcükler: Etik, afet, acil durum, Afetlerde etik yaklaşım.

SUMMARY:

Wherever there is a human being as a social being, relationship and communication are indispensable basic elements. Individual and social relations involve a set of values, trajectories, norms, standards and approaches. However, it is necessary to know and demonstrate how appropriate, acceptable, correct, moral, good, beautiful and pleasant these values are. The concept of ethics, which manifests itself in every field from socio-economic development level to political formations, which concerns all decision-making mechanisms in terms of social life, is a set of social values. It is an important foundation on which societies and cultures are based. Ethical values and the dilemmas created by these values have caused periodic discussions and different expansions. We witness different definitions of disaster in various sources and documents. However, it is clearly seen that the common denominator and result of all these definitions is a victimized society and human groups in need of help.

Ethics is a branch of philosophy that investigates the values, norms and rules that form the basis of individual and social relations established by people in terms of morality such as right-wrong or good-bad. The existence, importance and necessity of ethical values in the lives of individuals and societies is an indisputable fact.

Disasters are a set of phenomena open to sensitivity and abuse, where destruction, pain, tears, anxiety, grief, sorrow, sorrow, all kinds of negative conditions are intertwined and complex situations arise. In these events and situations, people are helpless and in need of help. This situation creates an open and usable environment for abuse, guidance and fraudulent manipulation. High sensitivity, expectations, demands and demanding situations can carry people beyond normal approaches and behaviors. In this environment, the importance of ethical values and ethical approaches come to the fore more than ever. It is important that ethical values are seriously emphasized and implemented in disasters in order to heal the wounds of the suffering citizens and to renew the bonds of trust and faith in the state and to turn into more positive and supportive attitudes.

In this study, the importance, implementation and characteristics of general ethical values in disasters were tried to be emphasized. As a result, it is aimed to reveal the perceptions and approaches towards general ethical values and ethical values in disasters. In this direction, a series of questions were prepared for examining ethical values based on Likert 5-point survey model, determining and interpreting disaster ethical values with participant opinions and the results obtained were analyzed with statistical methods. The data obtained were analyzed with SPSS 26.0 and worked at 95% confidence level.

Mann Whitney test and Kruskal Wallis were used in our analysis. Accordingly, the examination of the Variables of Disaster Management in terms of variables with 2 groups was

analyzed by Mann Whitney test and the examination of variables with 3 or more groups was analyzed by Kruskal Wallis test.

There is a significant difference in terms of the level of belief that “ethical values and ethical approach are acted in accordance with ethical values and ethical approach in disasters experienced in our country and necessary sensitivity is shown to this issue” ($p<0.05$). When the results are examined, the level of credibility is highest among high school graduates and below, who have poor knowledge and evaluation skills about ethical values and ethical approaches, and lowest among those with a master's degree. The higher the level of education, the higher the level of mastery and knowledge on the subject is inversely related to the credibility dimension.

Keywords: Ethics, disaster, emergency, Ethical approach in disasters.

ÇALIŞMA YAŞAMINDA AHLAK VE ETİK KAVRAMI

THE CONCEPT OF MORALITY AND ETHICS IN WORKING LIFE

Dr. Cihandar HASANHANOĞLU

Başkent Üni. AFEM Uyg ve Arş.Mrk. Md.

ORCID ID: 0000-0002-6489-1645

ÖZET:

Bireylerin ve toplumların yaşamlarında etik değerlerin varlığı, önemi ve gerekliliği tartışılmaz bir gerçektir. Etik; iyi, kötü, yararlı gibi sorunları inceleyen, ahlaki bir davranış kuralı ortaya koyan, neyin yapılması gerektiğini, hangi davranışın iyi olduğunu, neyin yaşama anlam kazandırdığını gösteren ahlak bilimi olduğuna göre, bu tanımın sınırladığı tüm değer, kavram ve eylemlere her bireyin saygılı olması gerekir. Tüm var olan ve kabul görmüş etik değerleri reddedebilmek mümkün değildir. Çünkü etik değerler, insan yığınlarını “toplum” ve insanları “birey” yapmaya yetebilecek güçte altyapı oluştururlar. Kısaca kuramı, ahlak ise bu kuramın uygulama alanına aktarımı ve onun pratiğidir. İlkeler söz konusu olduğunda etik kavramı, davranış söz konusu olduğunda ahlak kavramı kullanılır. Etik bir kişinin belli bir durumda ifade etmek istediği değerler iken, ahlak ise bunu hayata geçirme ve içselleştirerek davranışlara aktarımıdır.

Ahlak; bir toplumun iyi ya da kötü olarak kabul ettiği ve kalıplaştırarak pratiğe aktararak davranışları belirleyen yazısız kurallar bütünüdür.

Ahlak kelimesi Latince kökenli olup (morale), insanın doğru ve yanlış, olumlu ve olumsuz, iyi ve kötü olarak nitelendirdiği davranışlarıyla ilgilidir.

Bir toplumda düzenin sağlanabilmesi için insanların belli kurallara uygun davranması gerekir. Bu kuralların bir bölümü ahlak kurallarıdır. Görenek, gelenek, töre ve adetler ahlakın bir bölümünü oluştururlar.

Ahlak kuralları, değişen toplumsal koşullar karşısında daha esnektir ve daha kolay değişebilme özelliğine sahiptir. Ahlak; İnsanların birbirleriyle veya devletle olan ilişkilerinde kendilerinden yapmaları istenen davranışlarla toplum düzenini sağlayan bir kurallar ve normlar bütünüdür, yani toplumsal bir olgudur. Ahlak, kişi vicdanının belirli hareketleri “doğru” ve “iyi” olarak vasıflandırılmasıdır.

Ahlak en iyi yaşama şeklinin ne olduğunu saptamaya çalışır. Toplumsal yaşamda bazı hareketlerin ve düşüncelerin iyi bazılarının da kötü olduğunu ifade eder. Ahlakla benzerlik gösteren bilimlerden biri de hukuktur. Hukuk; toplumsal yaşamın izleklerini ve çerçevesini çizmeye çalışan yazılı emir ve yasaklardır. Ahlak ise emredici özelliği olmayan, toplum tarafından kabul görmüş yazılı olmayan kurallar bütünüdür. Ahlaki değerlerden yoksun bir hukuk düşünülemez gibi, ahlaki değerler ile çatışan bir hukuk da işlevsel olmaktan uzaklaşır.

Söz konusu bu çalışmada iş yaşamında ve özellikle işletmelerde ahlak ve etik kavramının önemi ve uygulanmasına yönelik örnekler ve uygulamada görülen aksaklıklar ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Etik, afet, acil durum, Afetlerde etik yaklaşım.

SUMMARY:

The existence, importance and necessity of ethical values in the lives of individuals and societies is an indisputable fact. Since ethics is the science of morality, which examines problems such as good, bad and useful, sets out a moral code of conduct, shows what should be done, what behavior is good, and what gives meaning to life, every individual should respect all values, concepts and actions that are limited by this definition. It is not **possible to** reject all existing and accepted ethical values. This is because ethical values constitute a strong enough infrastructure to make masses of people into “societies” and people into “individuals”. In short, ethics is the theory, and morality is the transfer of this theory to the field of application and its practice. The concept of ethics is used when it comes to principles, and the concept of morality is used when it comes to behavior. While ethics are the values that a person wants to express in a certain situation, morality is the transfer of these values to behavior by putting them into practice and internalizing them.

Morality is a set of unwritten rules that a society accepts as good or bad and determines behaviors by stereotyping and transferring them to practice.

The word morality is of Latin origin (morale) and is related to the behavior of human beings, which they characterize as right and wrong, positive and negative, good and bad.

In order to maintain order in a society, people must behave in accordance with certain rules. Some of these rules are moral rules. Customs, traditions, customs and customs constitute a part of morality.

Moral rules are more flexible in the face of changing social conditions and have the ability to change more easily. Morality is a set of rules and norms that provide social order through the behaviors that people are asked to do in their relations with each other or with the state, in other words, it is a social phenomenon. Morality is the characterization of certain actions as “right” and “good” by one's conscience.

Morality tries to determine what is the best way to live. It states that some actions and thoughts in social life are good and some are bad. One of the sciences similar to morality is law. Law is the written orders and prohibitions that try to draw the patterns and framework of social life. Morality, on the other hand, is a set of unwritten rules that do not have an imperative characteristic and are accepted by society. As a law devoid of moral values is unthinkable, a law that conflicts with moral values ceases to be functional.

In this study, examples of the importance and application of the concept of morality and ethics in business life and especially in enterprises and the problems seen in practice are tried to be revealed.

Keywords: Ethics, disaster, emergency, Ethical approach in disasters.

DUYGU VE BİLGİ PROBLEMİ OLARAK AHLAK

MORALITY AS A PROBLEM OF EMOTION AND KNOWLEDGE

Candaş BOLGÜL

ORCID ID: 0000-0002-1452-7116

Arş. Gör. Dr. Mersin Üniversitesi İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi Felsefe Bölümü

ÖZET

Ahlak özünde kişinin kendisi ve başkaları için iyi olanı amaç edinmesi ve buna uygun eylemlerde bulunmasıyla ilgilidir. Ahlak, hem bireysel hem toplumsal bakımdan iyi olanı kişinin amacı olarak varsayar. Dolayısıyla iyinin ve kötünün bilgisine ilişkindir. Bununla birlikte Aristoteles'in vurguladığı gibi sadece bu bilgiye değil, bunu hayata geçirebilme gücüne de sahip olmayı anlatır. Ahlak hem bilgi hem eylem meselesidir. Eylem meselesi olduğu ölçüde ise *kendine egemen olma* meselesine dönüşür. Egemen olunacak şey insanın kendisine ve başkalarına zarar verebilecek olan duygularıdır; engellenmesi gereken, bu tür duyguların yol açacağı eylemlerdir. Ahlak *kötü duygulara* sahip olduğu ve bunu bildiği ölçüde kişi için bu duyguların engellenmesi problemine dönüşür. Bu anlamda Yunan felsefesinde *egkrateia* adı verilen karakter durumuna ilişkindir. Egkrateia, kendine egemen olma halidir. Bunun karşıtı ise *akrasiadır*; bu, kimi duygulara ya da arzulara söz geçirememeye, engel olamama anlamındaki bir karakter güçsüzlüğüdür. Akrasia, kendisi için iyi olanı bilmesine rağmen insanın bunu gerçekleştirememesini anlatır. Tam burada kötü arzuyla bilgiye dayalı arzunun bir savaşı söz konusudur. Bu, kişinin kendi içindeki bir savaştır.

Bu noktada ahlak, kişinin başkalarına nasıl davranması gerektiğinden çok kendisine ilişkin bir meseleye dönüşür. Her ne kadar genelde insanın başkalarıyla ilişkisini göz önünde tuttuğu düşünülse de ahlak daha çok insanın kendisine ilişkin bir meseledir. Zira kişi için iyi olanla, başkaları için iyi olan arasında bir koşutluk vardır ve ikincisi birincisinden kaynaklanır. Bireysel iyiyile toplumsal iyinin çelişik olduğu düşüncesi yanlıştır. Ahlak insanın başkaları uğruna kendinden vazgeçmesi olarak düşünülmemelidir. Olsa olsa daha iyi uğruna iyiden vazgeçmek, daha kötüyü engellemek adına da kötüye katlanabilmektir. Ahlak karakter gücüdür; bu güç insanın kendisine duyduğu sevgiyle orantılıdır. Rousseau ve Spinoza ahlakın yetkinleşmiş bir ben sevgisinden kaynaklandığını düşünmüşlerdir. Ahlak ben sevgisinin bilgiyle birleşimidir. Ben sevgisi, doğaca benzerlerimize –insanlara- duyulan sevginin de kaynağıdır. Ahlak yetkinleşmiş ben sevgisidir.

Anahtar Kelimeler: Ben sevgisi, kendine egemen olma, arzu, bilgi.

ABSTRACT

Morality is, in its essence, about a person aiming for what is good for themselves and others and taking actions accordingly. Morality assumes what is good both individually and socially, as the person's goal. Therefore, it is related to the knowledge of good and evil. However, as Aristotle emphasized, it does not only mean having this knowledge but also the power to put it into practice. Morality is both a matter of knowledge and action. To the extent that it is a matter of action, it becomes a matter of self-control. What is to be controlled is the emotions that can harm a person themselves and others; what needs to be prevented are the actions that such emotions will lead to. To the extent that a person has bad feelings and knows this,

morality becomes a problem of preventing these emotions. In this sense, it is related to the character state called *egkrateia* in Greek philosophy. *Egkrateia* is the state of self-control. Its opposite is *akrasia*; this is a weakness of character in the sense of not being able to control or prevent certain feelings or desires. *Akrasia* describes the inability of a person to put what is good for themselves into practice despite knowing it. Right here, there is a battle between evil desire and desire based on knowledge. This is a battle within the person.

At this point, morality becomes a matter related to the person himself/herself rather than how he/she should treat others. Although it is usually thought that morality is related to one's relationship with others, morality is more of a matter related to the person himself/herself. For there is a parallelism between what is good for the person and what is good for others, and the latter stems from the former. The opinion that individual good and social good are contradictory is wrong. Morality should not be thought of as a person giving up on themselves for the sake of others. At best it is giving up good for the sake of better, and enduring bad in order to prevent worse. Morality is a strength of character; this strength is proportional to the love a person feels for himself/herself. Rousseau and Spinoza thought that morality stems from a perfected love of self. Morality is the combination of self-love with knowledge. Self-love is also the source of love felt for those who are similar to us in nature, that is the other people. Morality is perfected love of self.

Key Words: Self-love, self-control, desire, knowledge.

DOĞAL VE DOĞAL OLMAYAN KAZANÇ: ARİSTOTELES’TE SERVET EDİNİMİNİN AHLAKİ SINIRI

NATURAL AND UNNATURAL GAIN: THE MORAL LIMIT OF WEALTH ACQUISITION IN ARISTOTLE

Zeki AKTAŞ

Dr. Öğr. Üyesi, Bitlis Eren Üniversitesi

ORCID ID: 0000-0002-9396-4698

ÖZET

Bu çalışmada, özellikle *Politika*’nın I. Kitap’ına referansla, Aristoteles’in ekonomi ve ahlak arasında kurduğu ilişki ele alınmış ve buradan hareketle filozofun, servet edinimine çektiği ahlaki sınır gösterilmiştir. Aristoteles felsefesinde ahlak ve ekonomi arasında kurulan ilişki, filozofun teleolojik evren kabulüne uzanır. Daha açık bir deyişle Aristotelesçi metafiziğin bir gereği olarak, her varlık gibi, insan da bir amaç üzerine vardır ve onun nihai amacı, yetkin bir varoluşu deneyimlemek; kendini gerçekleştirmek; ‘eudaimonia’ya ulaşmaktır. Bununla birlikte söz konusu ‘iyi yaşam’ için belli düzeyde bir maddi doygunluk şarttır; erdemli bir yaşam, insanın ihtiyaçlarını karşılayabildiği bir zeminde yükselir. Aristoteles’in gözünde insanın ihtiyaçlarını karşılamasının meşru yolu, doğaya, doğala uygun bir ekonomik faaliyettir. Söz gelimi tarım, hayvancılık ve bunların türevi olan faaliyetler doğaya uygundur. Dahası geçinme yolu olan ve servet biriktirme amacı taşımayan zanaatkârlık ve al sat faaliyeti de doğaldır. Nitekim Aristoteles felsefesinde kazancın ahlaka uygunluğunu, temelde eşyanın ‘kullanım’ ve ‘değişim’ değeri arasındaki ayırım belirler. Aristoteles’e göre esas olan, eşyayı doğrudan aslına uygun olarak kullanmaktır; eşyayı başka bir eşya için takas etmek, kendi başına kötü değildir ancak salt servet edinmeye yönelmiş bir takas ne doğal ne de meşrudur. Dolayısıyla sadece para kazanma amacı taşıyan ticaret ve bundan daha kötüsü olan faizcilik (paradan para kazanma) gibi faaliyetlerin ahlaki bir zemini yoktur. Sonuç olarak Aristoteles felsefesinde ekonomik faaliyet, şartlar ve ihtiyaçlar çerçevesinde anlam kazanır; para, takası kolaylaştıran bir araçtır ve kendi başına kötü değildir, hatta amaç, ihtiyaçları karşılamak olduğunda para kazanmaya çabalamak da kötü değildir. Buna karşın salt para kazanma ve servet artırma çabasının ise makul bir yanı yoktur çünkü insanın nihai amacı ‘iyi yaşamak’tır; sınırı olmayan para kazanma veya mülk edinme hırsının gerçek mutluluğa katkısı olmadığı gibi, zararı vardır. Servet edinimi, insanın nihai amacını desteklediği, bu amacın ötesine geçmediği, kısacası bir ‘araç’ olarak kaldığı sürece meşrudur.

Anahtar Kelimeler: Aristoteles, Ekonomi, Doğal Kazanç, Servet, Ahlak

ABSTRACT

In this study, the relationship established by Aristotle between economy and morality is discussed, especially with reference to the Book I of *Politics*, and from this point on, the moral limit that the philosopher draws on the acquisition of wealth is shown. The relationship established between morality and economy in Aristotle’s philosophy extends to the philosopher’s acceptance of the teleological universe. In other words, as a requirement of Aristotelian metaphysics, like every being, humans exist for a purpose, and their ultimate goal is to experience a perfect existence, to realize themselves, to reach ‘eudaimonia’. However, a

certain level of material satisfaction is essential for the ‘good life’ in question; a virtuous life rises on a ground where a person can meet their needs. In Aristotle’s eyes, the legitimate way for a person to meet their needs is through economic activity in accordance with nature. For example, agriculture, animal husbandry, and related activities are compatible with nature. Furthermore, craftsmanship and buying and selling activities, which are a way of making a living and do not aim to accumulate wealth, are also natural. Indeed, in Aristotle’s philosophy, the morality of earnings is basically determined by the distinction between the ‘use’ and ‘exchange’ value of things. According to Aristotle, what is essential is to use the thing directly in accordance with its original form; exchanging something for another thing is not bad in itself, but an exchange aimed solely at acquiring wealth is neither natural nor legitimate. Therefore, activities such as commerce, which only aim to earn money, and usury (making money from money), which are worse than that, have no moral basis. As a result, in Aristotle’s philosophy, economic activity gains meaning within the framework of conditions and needs; money is a tool that facilitates exchange and is not bad in itself, and in fact, trying to earn money is not bad either when the aim is to meet needs. On the other hand, there is nothing reasonable about the mere effort to earn money and increase wealth because the ultimate goal of man is to ‘live well’; unlimited greed for money or property does not contribute to real happiness but rather harms it. The acquisition of wealth is legitimate as long as it supports the ultimate goal of man, does not go beyond this goal, and, in short, remains a ‘means’.

Keywords: Aristotle, Economy, Natural Gain, Wealth, Morality

MAKALELERDE Q1 YAKLAŞIMININ İRDELENMESİ

EXAMINATION OF Q1 APPROACH IN ARTICLES

Prof. Dr. Nazlı Ferah AKINCI

Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, İstanbul, Türkiye

ORCID: 0000-0002-3628-3132

(Sorumlu Yazar)

M. Sc. Aysin AYSU

Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü, İstanbul, Türkiye

ORCID: 0000-0002-1832-5036

ÖZET

Her akademik çalışma gerek konu alanı gerekse bilime katkısı olması açısından çok önemlidir. Çalışma alanlarındaki sorunların tespiti önemli olduğu kadar sorunlara çözüm arayışları ve çözümlenmeler değerlidir. Bu süreçte tekrarların olmaması bilim dünyasının daha güçlü ilerlemesi için birbirinden haberdar olabilmeleri için çalışma ortamları oluşmuştur, oluşmaktadır. Bunlar; bildiriler, makaleler, kitaplar, sergiler vs. olmaktadır. Birçoğu dijital ortamlarda da gelişerek daha çok kişinin kullanımına açılmaktadır. Bu bildirinin çalışma alanı olan makalelerin önemini belirten Q değerlerini kapsamaktadır. Çok fazla olan dergilerdeki makalelere ulaşılabilen ortamlar veri tabanları sistemi içinde gerçekleşmektedir. Her dergi bütün veri tabanları içinde yer almamaktadır. Her veri tabanının koşulları, kaidesi olmaktadır. En çok dergiyi tarayan veri tabanı Web of Science (WoS) dur. Sonra SCIMAGO (SJR) gelir ve diğerleri izler. Ulusal ve uluslararası veri tabanları olarak da çeşitlenmektedir. Bu durum çalışmaların tekrarını önlediği gibi çalışma sorunlarının nereye geldiği, nasıl bir yol oluşturulduğu ve o yolda nasıl katkı yapılabileceği yaklaşımını araştırmacıya sunduğu gibi çalışılmamış konu alanlarını da en kısa zamanda gösteren bir ortamdır.

Birçok veri tabanı içinde yer alan dergilerin kalitesi önemlidir. Dergilerde sayılar arttıkça rekabeti çoğaltmakta ve kullanıcıya ulaşma kabiliyeti sorgulanmaktadır. Bir dergide yayınlanan makale hiçbir çalışmaya katkı yapmadı ise referans vermedi ise o çalışma çok verimli düşünülmemektedir. Bu alt yapı ile makalelerin referans alma derecesi çıkarılmış ve bu metotla dergilere kalite yaklaşımı getirilmiştir. Bu kalite yaklaşımı Q sembolü ile tanımlanmıştır. Q sembolü Quarter kelimesinin ilk harfidir. Yani Türkçe diliyle çeyrek dilimi ifade eder. Q1 en iyi dergiler Q2 sonrası Q3 sonrası şeklinde puanı azalarak devam etmiştir. Birçok akademik ortamda unvan alabilmek için Q1 dergide makale şartı aranmaktadır. Buradaki kalite, çalışılan konu alanı içinde çalışılmış her makaleyi tarar ve o çalışmadan referans alıp almadığını sorgular. Dolayısıyla veri tabanı içinde dergi sayısı fazla olan tercih edilmelidir. WoS veri tabanı en donanımlı ve sayıca en fazla dergisi olan veri tabanıdır. Q kavramı WoS veri tabanına göre değerlendirilmelidir. Fakat bunun yanında SJR veri tabanı da Q değerini vermede ön plana çıkmaktadır. Scopus veri tabanına göre Q değeri yoktur. Scopus veri tabanı Q değerini veremediği için kendine göre bir tanımlama yapmış 1st quartile, 2st quartile... şeklinde konuya yaklaşmıştır. Yani WoS ve SJR veri tabanlarındaki Q1 değeri ile Scopus veri tabanındaki 1st quartile aynı değildir. Zaten Scopus

veri tabanı derginin Q1 değerini SJR veri tabanından alınabileceği notunu kullanıcı ile paylaşmıştır. Bu durumda sonuç itibarıyla Akademik çalışmalarda akademik düzeyin sağlanması için aranan koşullarda “Scopus veri tabanında Q1 dergi tanımlaması” yapılmamalıdır. “Scopus veri tabanında 1. quartile” tanımı getirilmelidir. Bu değer CiteScore’ dur.

Dergilerin Q değerleri WoS ve SJR veri tabanlarında yer alsa da dergilerin Q değerleri WoS veri tabanına göre oluşturulması gerekmektedir. SJR veri tabanında Q1 olan bir dergi WoS veri tabanında hiçbir değere sahip olamayabiliyor. WoS veri tabanına göre Q değerinin oluşması istemi Adaletli yaklaşım için gereklidir. Farklı veri tabanlarının çeyrek dilimleri aynı kaliteyi vermediği için eşitsizlik oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dergi Makalesi, Q Değeri, Veri Tabanı, Bilimsel Etik, Adalet

ABSTRACT

Each academic study is of significant value, both in terms of its subject matter and its contribution to the advancement of scientific knowledge. While it is crucial to identify the issues within a given field of study, the pursuit of solutions and rigorous analysis are equally valuable. In this process, working environments have been established with the objective of fostering awareness and collaboration within the scientific community, thereby facilitating more robust and streamlined progress. Such materials include, but are not limited to, papers, articles, books, and exhibitions. Furthermore, many of these are developed in digital environments and made available to a wider audience. This paper addresses the Q values, which indicate the importance of articles, and thus falls within the scope of this paper's field of study. The database system provides access to a multitude of journal articles across a diverse range of academic disciplines. It should be noted that not all journals are included in all databases. Each database has its own set of conditions and rules. The database that scans the greatest number of journals is Web of Science (WoS). This is followed by SCIMAGO (SJR), with other databases offering a range of national and international coverage. This diversity of sources prevents the repetition of studies and allows researchers to gain insight into the evolution of research topics, explore existing pathways, and contribute to the development of new areas of inquiry.

The quality of journals included in many databases is a significant factor. As the number of journals in a given field increases, competition between them intensifies, and the ability of any given journal to reach its intended audience is called into question. The contribution of an article published in a journal to the advancement of knowledge is a key criterion for assessing its productivity. The infrastructure enabled the degree of referencing in articles to be determined, and a quality approach to be introduced to journals using this method. This quality approach is indicated by the use of the Q symbol. The Q symbol is derived from the first letter of the word "Quarter". In other words, it signifies the Turkish word for "quarter." The highest quality journals are designated as Q1, the next highest as Q2, and so on. In many academic contexts, an article published in a Q1 journal is a prerequisite for obtaining a title. In order to ascertain the quality of an article, it is necessary to scan the entirety of the subject area under study and determine whether the article in question has been referenced from that study. Consequently, the database with the highest number of journals should be selected. The WoS database is the optimal choice in this regard, as it encompasses the largest number of journals. The Q value should be evaluated according to the WoS database. However, the SJR database is also a prominent source of Q values.

A review of the Scopus database revealed the absence of a Q value. As the Scopus database is unable to provide the Q value, it has formulated its own definition and addressed the matter by reference to the 1st quartile, 2nd quartile, and so forth. In other words, the Q1 value in the WoS and SJR databases is not equivalent to the 1st quartile in the Scopus database. The Scopus database has already informed the user that the Q1 value of the journal can be obtained from the SJR database. In light of the aforementioned considerations, it is evident that the designation of a "Q1 journal" in the Scopus database is not a reliable indicator of academic quality and should not be employed in academic contexts. It is recommended that the definition of "1st quartile in the Scopus database" be introduced. This value is the CiteScore.

While the Q-values of the journals are included in the WoS and SJR databases, it is recommended that the Q-values of the journals be created in accordance with the WoS database. It is possible for a journal with a Q1 rating in the SJR database to have no value at all in the WoS database. In order to ensure a fair approach, it is essential to establish Q values in accordance with the WoS database. The discrepancy in quality rankings between different databases, as indicated by the quartiles, gives rise to an inequality in the evaluation process.

Keywords: Journal Article, Q Value, Database, Scientific Ethics, Justice

GİRİŞ

Yükseköğretim kurumları olan üniversiteler hem eğitim öğretimin hem de araştırmaların yapıldığı önemli organlardır. Yüksek lisans ve doktora tez çalışmalarının yanında birçok projeler oluşturulmaktadır. Bu çalışmaların yapıldığı yer yani kapsam alanı dünya hatta bazı disiplinlerde ilgili olduğu için uzaydır. Oldukça geniş bir kapsamı olan bu durumun / bilgi yoğunluğunun sistematik çözümlenmesi çok önemlidir. Yani bir yerde yapılan çalışmaların bambaşka bir yerde eş değer zaman diliminde haberdar edilebilmeleri bu sistematik olarak ifade edilen mekanizma ile gerçekleşmektedir. Günümüzde var olan mekanizmalar; sempozyumlar, kongreler, bilimsel dergiler olmaktadır. Bu süreçte en önemli etkin alan internet ortamıdır. Teknolojinin gelişmesi, ilerlemesiyle dijital kaynaklar daha fazla ön plana çıkmaktadır. Çünkü zamanı çok boyutlu kullanabilme zenginliği sunmaktadır.

Türkiye’de ve Dünyada birçok bilimsel platformlar yer almaktadır. Yüksek Öğretim Kurumunun Türkiye kapsamında yapılan tez çalışmalarını “Tez Havuzu” online platformunda buluşturması önemli bir çalışmadır. Bu platform sadece bilgilendirmeyi hedeflemiştir. Böylece aynı tez konusunda, kapsamında ve yönteminde bilimsel çalışmaların yapılmasının önüne geçilmektedir. Dolayısıyla bilimsel çalışmalarda tekrarların ortadan kaldırılması öngörülmüştür. Her bilimsel çalışma maddi manevi bir efor gayreti içindedir. Araştırmacı gerek zamanını gerekse fiziksel koşullarını zorlamaktadır. Dolayısıyla her bilimsel çalışma önemli ve değerlidir. Araştırma alanında çalışılacak hususlar noktasında “Tez Havuzu” araştırmacıya bir yönlendirme yapabilmektedir.

Bilimsel çalışmaların, sempozyum, kongre gibi bilimsel arenalarda kesinlikle yer alması önemlidir. Oluşturulan gayretin tartışılması, daha iyiye gitmesi, sürekliliği ve vizyoner bakış açısına geldiği ya da gelebilmesi noktalarında önemlidir ve gereklidir. Zamanı gereksiz kullanım maddi yükümlülükten daha ağır bir sonuçtur. Yaşamın her anı kıymetlidir, yaşam ise zamanda bir yolculuktur. Zamanı geriye döndürmek şu an için imkansızdır.

Zamanı iyi kullanabilmek adına oluşturulan bilimsel arenalardan biri de bilimsel dergilerdir. Bilimsel dergi; editörü ve yayın kurulu ile oluşturulmuş bir mekanizmadır. Bilimsel dergilerin konu kapsamı olabilmektedir. Konusu ile ilgili yayımlar dergilerinde bulunmaktadır.

Dolayısıyla bu konu kapsamında etkin kişiler editör ve yayın kurulunu oluşturmaktadır. Dergiye sunulan her bilimsel çalışma dergi içinde yayınlanma öncesi süreci yaşar. Bu süreç; editör kontrolü, yayın kurulu kontrolü ve konu alanında etkin bilimsel hakem değerlendirmelerine tabi tutulur. Yani her çalışma her bilimsel dergide yayınlanamaz. Dergilerin kriterleri söz konusudur. Bu bağlamda dergiler de kategorize edilmektedir. Bu kategoriler çeyrek (Quarter) dilimi ifade eder. Bütün; 4 çeyrek dilime ayrılmıştır. Q1, Q2, Q3 ve Q4 olarak tanımlanır. "Web of Science" da taranan dergi sayılarının dilimleri Q değeri olarak gösterilmektedir. Her veri tabanına göre Q değeri aynı çıkmaz, çünkü her veri tabanının dergi sayısı eşdeğer değildir. Bu formül en fazla dergi bulunan Web of Science veri tabanına göre oluşturulmuştur.

Dergilerin kategorize edilme mantığı yayınlara alınan referans gücüne göre olmaktadır. Referans sayılarının /atıf sayılarının, dergide yayınlanan makale sayılarına bölünmesiyle oluşmaktadır. Örneğin 2023 yılına ait derginin etki faktörü (impact factor) hesaplanırken o dergide 2021 ve 2022 yıllarında yayınlanan makalelere gelen atıf sayısı, yine 2021 ve 2022 yıllarında yayımlanan makale sayısına bölünerek bulunur. Buradan çıkan sayı dergi etki sayısını verir. Bu sayı 4 çeyrek dilim içinde nerede yer alıyorsa derginin Q değeri ortaya çıkar. Veri tabanında dergi sayısının fazla olması önemlidir.

Bilimsel dergilerin yer aldığı veri tabanları oldukça fazladır (Url-1). En fazla derginin yer aldığı veri tabanı Web of Science. Yaklaşık 34 binin üzerinde dergi bulunmaktadır. Ayrıca 1864 yılına kadar gidebilen bir kaynak taraması yapabilme özelliğini de sunmaktadır. En çok atıf alan araştırmaların yer aldığı bir bilimsel platform olması açısından da ön plana çıkmaktadır (Url-2).

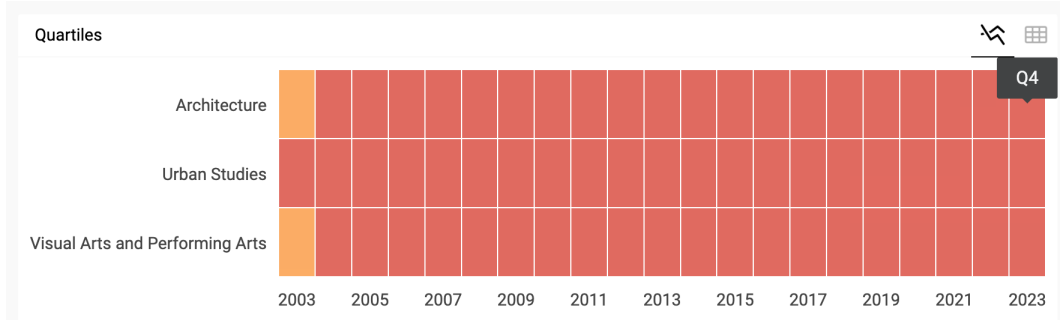
Web of Science;

- Science Citation Index Expanded (1945-present),
- Social Sciences Citation Index (1956-present),
- Arts & Humanities Citation Index (AHCI) (1975- present),
- Conference Proceedings Citation Index – Science (CPCI-S) (1990- present),
- Conference Proceedings Citation Index, Social Science & Humanities (CPCI-SSH) (1990-present),
- Book Citation Index – Science (BKCI-S) (2005-present),
- Book Citation Index – Social Sciences & Humanities (BKCI-SSH) (2005-present),
- Emerging Sources Citation Index (ESCI) (2005-present)

indekslerini kapsayan, bilim, sosyal bilimler, sanat ve beşeri bilimler alanlarında dünyanın önde gelen bilimsel literatürünü indeksleyen akademik atıf veri tabanıdır (Url-3).

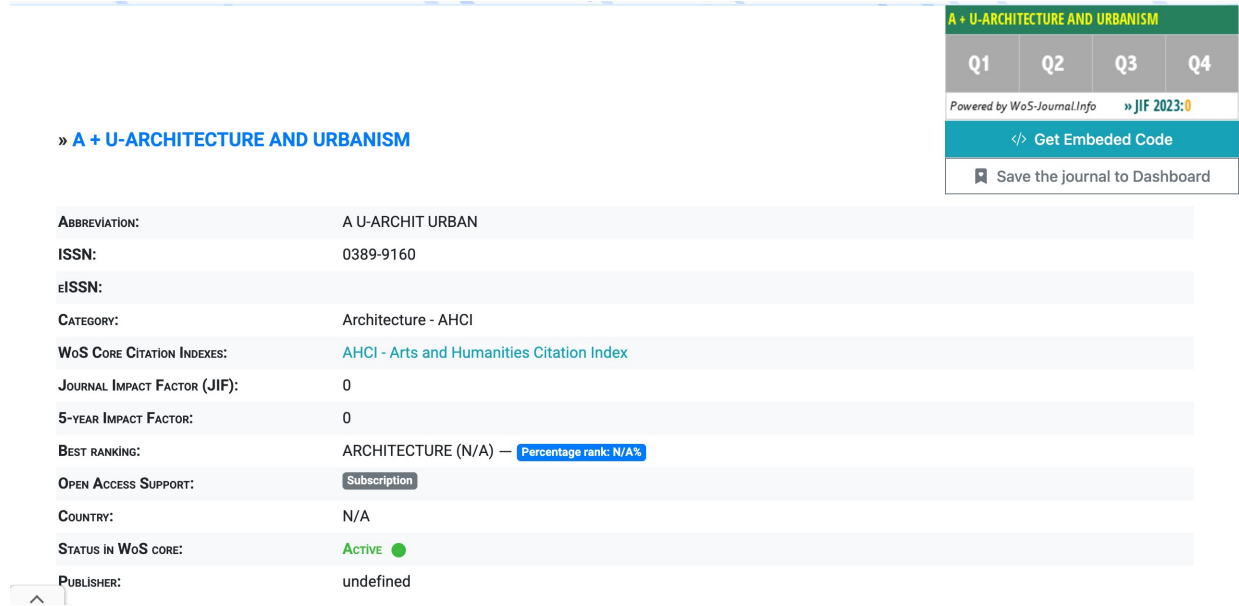
Bu bildiri kapsamında akademik çalışmalarda aranan Q değeri Web of Science veri tabanında görüldüğü gibi SCIMAGO veri tabanı içinde de yer almaktadır. Yaklaşık 29200 derginin yer aldığı SCIMAGO veri tabanı içinde yaklaşık 18051 dergi Web of Science veri tabanı içinde de bulunmaktadır (Url-4).

Örneğin A + U-Architecture and Urbanism Dergisi her iki veri tabanı içerisinde bulunmaktadır. Fakat bu dergi SJR veri tabanına göre Q4 değerine sahiptir (Şekil 1).

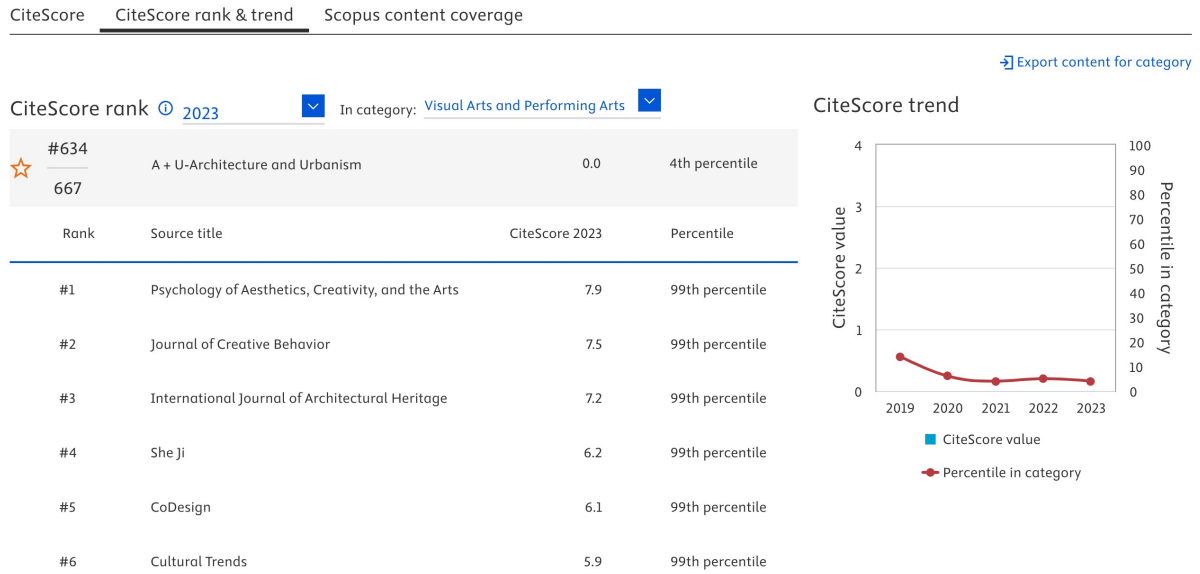
Şekil 1. A + U-Architecture and Urbanism Dergisi'nin SJR Veri Tabanı (Url-5)

Fakat WoS (Web of Science) veri tabanına göre hiçbir değere sahip değildir (Şekil 2).

Şekil 2. A + U-Architecture and Urbanism Dergisi'nin WoS Veri tabanı (Url-6)

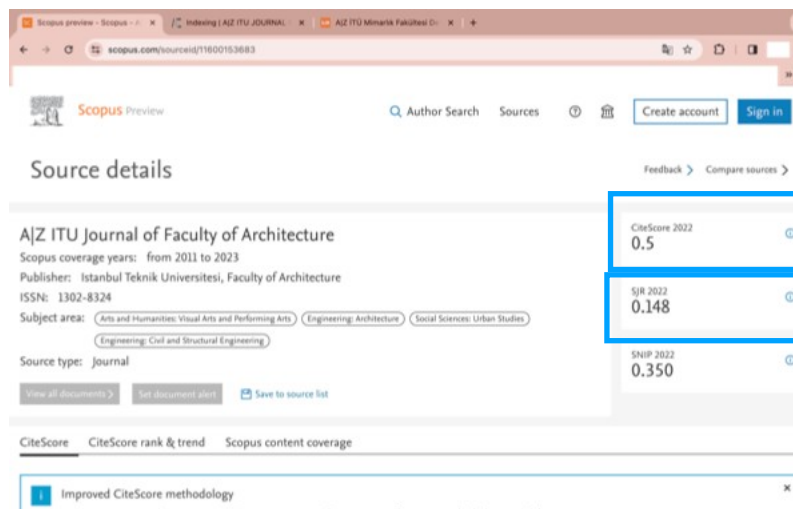
Aynı dergi Scopus veri tabanında CiteScore değeri sıfır görünmektedir. 4. Çeyrek kısımda dergi görünmese de grafikte yerini almıştır (Şekil 3).

Şekil 3. A + U-Architecture and Urbanism Dergisi'nin Scopus Veri Tabanı (Url-7)

Scopus veri tabanında 18500 üzerinde dergi yer almaktadır (Url-8).

Diğer veri tabanlarına göre dergi sayısı azdır. Scopus veri tabanı Q değerini vermediğini ifade eder. Zaten sitesinde her derginin Q değerini SJR (SCIMAGO) kısmında belirtmiştir. Bu yüzden bu veri tabanında CiteScore değeri vardır. Yani Scopus veri tabanında Q değeri yoktur.

Şekil 4. Scopus Veri Tabanı (Url-9)

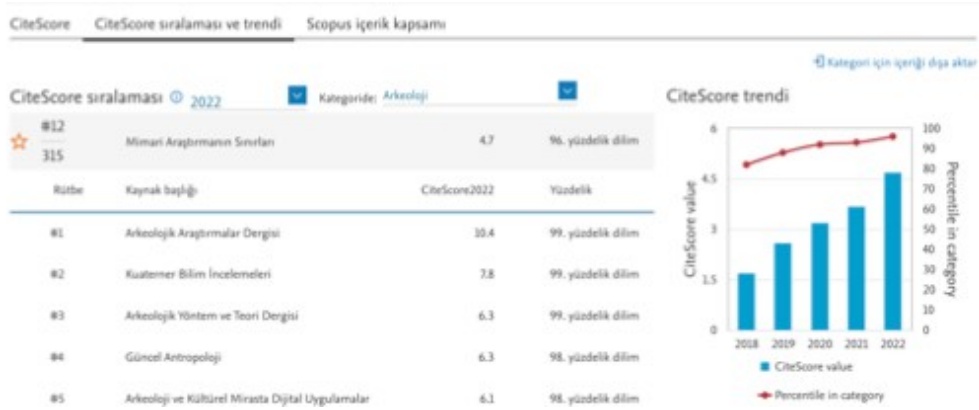
Bir başka dergiyi inceleysek;

Frontiers of Architectural Research Dergisi;

Scopus veri tabanında; 1. Çeyrek (1 st quartile) dilimdedir. Bu değer Q değeri değildir (Şekil 5).

a) Frontiers of Architectural Research Dergisi Scopus Veri Tabanı

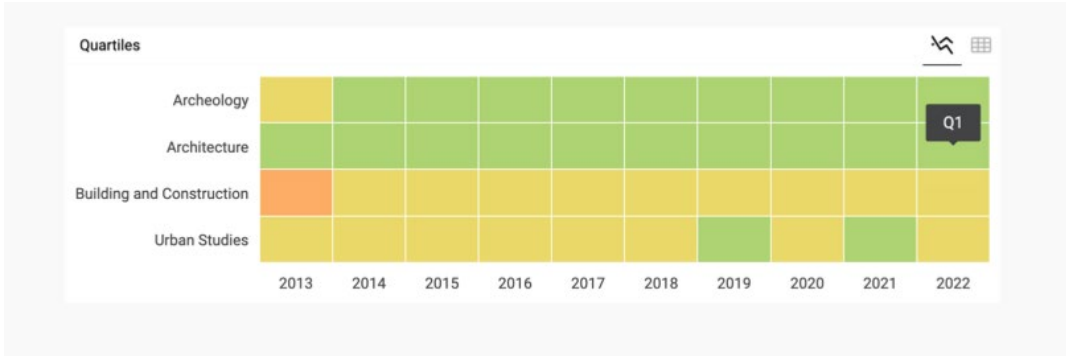

b) Frontiers of Architectural Research Dergisi'nin CiteScore Değeri

Şekil 5. Frontiers of Architectural Research Dergisi Q Değeri (Url-10)

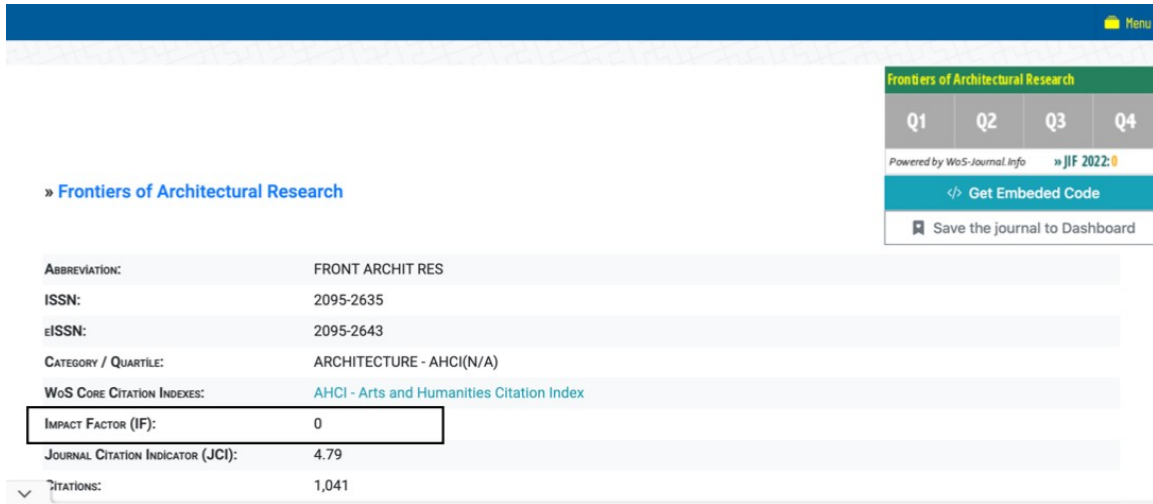
Yukarıdaki grafikte ifade edildiği gibi CiteScore'dan çıkan bir değerdir. Zaten site kendi içinde, derginin Q değerini SJR kısmından görülebileceğini ifade etmektedir.

Aynı dergi mimarlık alanında SJR veri tabanına göre Q1 değerlendirilse de şehircilik alanında Q2 olmaktadır (Şekil 6).

Şekil 6. Frontiers of Architectural Research Dergisi'nin SJR Veri Tabanı (Url-11)

Web of Science (WoS) veri tabanında ise aynı derginin Q değeri sıfırdır (Şekil 7).

Şekil 7. Frontiers of Architectural Research Dergisi'nin WoS Veri Tabanı (Url-12)

SONUÇ

Scopus veri tabanı Q değerini vermediğini kendisi ifade etmektedir. SJR veri tabanında Q1 olan makale ise Web of Science veri tabanında hiçbir etki alanına sahip değildir. Akademik değerlendirmede Q değeri sorgulanan dergiler Web of Science veri tabanına göre yapılmalıdır. Bu veri tabanı; en çok bilimsel derginin bulunduğu veri tabanıdır. Akademik yükseltmelerde, üniversiteler etik değerlerin korunması açısından aynı bakış açısını sergilemelidir. Her üniversiteye göre farklılık olmalıdır. Eşdeğer maaş yaklaşımı dolayısıyla eşdeğer alt yapı oluşturulmalıdır. Bir üniversite WoS veri tabanına göre Q1 makale beklerken diğer bir üniversite Scopus veri tabanında Q1 makale (olmamasına rağmen) istemine gidebilmektedir.

Sonsöz; Her üniversite Q1 makale istemini aynı veri tabanında ahlaki eşitlik açısından

istemesi araştırmacıların şevkinin kırılmaması açısından önemlidir.

KAYNAKLAR

- Url-1: <https://library.bogazici.edu.tr/tr/veri-tabanlari> (Erişim tarihi: 04.12.2024)
- Url-2: <https://clarivate.com/academia-government/scientific-and-academic-research/research-discovery-and-referencing/web-of-science/> (Erişim tarihi: 04.12.2024)
- Url-3: <https://library.bogazici.edu.tr/tr/veri-tabanlari> (Erişim tarihi: 04.12.2024)
- Url-4: <https://www.scimagojr.com/journalrank.php?order=sjr&ord=asc> (Erişim tarihi: 05.12.2024)
- Url-5: <https://www.scimagojr.com/journalsearch.php?q=16400154734&tip=sid&clean=0> (Erişim tarihi: 04.12.2024)
- Url-6: <https://wos-journal.info/journalid/22943> (Erişim tarihi: 04.12.2024)
- Url-7: <https://www.scopus.com/sourceid/16400154734#tabs=1> (Erişim tarihi: 04.12.2024)
- Url-8: https://cabim.ulakbim.gov.tr/wp-content/uploads/sites/4/2019/07/scopus_kullanım_kilavuzu_tur.pdf (Erişim tarihi: 09.12.2024)
- Url-9: <https://www.scopus.com> (Erişim tarihi: 04.12.2024)
- Url-10: <https://www.scopus.com/sources.uri> (Erişim tarihi: 10.12.2024)
- Url-11: <https://www.scimagojr.com/journalsearch.php?q=21100413834&tip=sid&clean=0> (Erişim tarihi: 10.12.2024)
- Url-12: <https://wos-journal.info/journalid/7334> (Erişim tarihi: 10.12.2024)

ÇAĞDAŞ FARK FELSEFELERİNİN TIP ETİĞİNİ DÖNÜŞTÜRÜCÜ ETKİSİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

A EXAMINATION ON THE TRANSFORMATIVE EFFECT OF CONTEMPORARY
PHILOSOPHIES OF DIFFERENCE ON ETHICS OF MEDICINE

Tuğşat GÜZELOĞLU

Dr. Öğr. Üyesi, Bursa Uludağ Üniversitesi, Felsefe ve Din Bilimleri/Felsefe Tarihi

ORCID: 0000-0002-5004-7494

ÖZET

Modern tekniğe indirgenen bir tıp anlayışında değerlerin sayısal parametrelere indirgenmesi ile değersizleş/tiril/mesi kaçınılmazdır. Tıbbi değerlerin etik boyutu da söz konusudur. Bu açıdan söz konusu değerleri “o olmaklık statüsü” ile düşüncenin nesnesi haline getirdiğimiz ölçüde özdeşliğe hapsedilen hastanın, “farkını fark etmek” oldukça güçtür. Nitekim şeylerin kendileri yerine düşünce yoluyla elde edilen şeyleri “şey” yerine koymak, şeyin kendisini yok etmek anlamına gelmektedir. Bu bağlamda her ne kadar hastalık, olumsuz bir şekilde hastanın yaşam dünyasını farklılaştırır da, bu farklılık bir yandan hastanın ontolojik farkını da ortaya koymaktadır. Öte yandan farklı olanın kendi farkı içinde kendine “değer” bulması pek de mümkün değildir. Oysaki “öteki”ni dışlayan durumu eleştirerek, evrensel ve tek olanın ötesinde çokluğu savunan çağdaş fark felsefeleri tıpta bireysel farklılıkları ön plana alan, ötekine yönelik etik bir refleksiyonun imkânı olarak görülebilir. Bu bağlamda geleneksel tıp etiğinde evrensel değerler ve normlar ön planda iken; fark felsefeleri etik bir sorumluluk fikri bağlamında tıp etiğini daha geniş bir bağlama taşımaktadır. Böylece farklılıkları önemseyen çağdaş fark felsefeleri ile tıp etiğindeki bu dönüşüm yalnızca tıbbi pratikler değil; aynı zamanda sağlık sistemleri ve politikaları üzerinde de bireysel farklılıkları kabul eden yaklaşımların şekillenmesine katkıda bulunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çağdaş Felsefe, Fark, Tıp Etiği, Hasta, Hastalık.

ABSTRACT

In a medical understanding reduced to modern technique, it is inevitable that values are devalued by reducing them to numerical parameters. The ethical dimension of medical values is also in question. In this respect, it is quite difficult "to realize the difference" of the patient who is confined to identicalness to the extent that we make the values in question the object of thought with the "status of being that". Indeed, substituting things obtained through thought for things instead of things themselves means destroying the "thing" itself. In this context, although the disease negatively differentiates the patient's life world, this difference also reveals the patient's ontological difference. On the other hand, it is not possible for the different to find "value" for itself within its own difference. However, contemporary philosophies of difference, which criticize the situation that excludes the "other" and advocates multiplicity beyond the universal and unique, can be seen as the possibility of an ethical reflection towards the other, which prioritizes individual differences in medicine. In this context, while universal values and norms are at the forefront in traditional medical ethics; philosophies of difference carry ethics of medicine to a broader context in the context of an ethical responsibility idea. Thus, this transformation in medical ethics with

contemporary philosophies of difference that caring differences will contribute to the shaping of approaches that accept individual differences not only in medical practices but also in health systems and policies.

Keywords: Contemporary Philosophy, Difference, Ethics Of Medicine, Patient, Disease.

ETİK – ESTETİK İLİŞKİSİNİN KURULMASINDA POSTMODERN ETKİ

POSTMODERN IMPACT ON ESTABLISHING THE RELATIONSHIP BETWEEN ETHICS AND AESTHETICS

Ali YILDIRIM

Doç. Dr., Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, İslami İlimler Fakültesi, Felsefe ve Din Bilimleri Anabilim Dalı, OrcID: 0000-0003-1687-993X

ÖZET

Estetik, varlığın el değmemiş halidir ve estetiğe vurulan ilk darbe modernite ile gerçekleşmiştir. Tarım toplumundan, sanayi toplumuna geçişle, üretimin hız kazanması, üretici ile ürün arasındaki estetik kaygı ve yargıların ortadan kalkmasına neden oldu. Hatta bu nedenle günümüzde el işi diye tabir edilen ürünlere olan duygusal tavrımızın arkasında ürünü ortaya koyan kişinin ürün üzerindeki kaygılara dair fantastik bir duygunun varlığı yer almaktadır. Modernite, seri üretimlerle, doğada her biri eşsiz olmaklığıyla estetik ve değerli olanı tektipleştirerek estetik ve değerden yoksun hale getirmiştir. Postmodern dünya ise bir yönüyle öze dönüşü çağırır. Zira postmodern kültürün tüm argümanları yeniden eşsiz olmaya yönelik insanın refleksleriyle doludur. Bundan böyle var olmak, kimsenin giymediği gömleği giymek, kimsenin tatmadığı bir yemeği tatmak, kimsenin gitmediği yerlere gitmekle mümkündür. Bu yeni dünyada var olmak farklı olmaktır. Her durumda var olmak, bir biçimde var olmaktır. Geçmişten günümüze insanlık yaşam koşulları ve üretim tarzlarının da etkisiyle belli bir şekilde var olma yolunu tutmuştur. Var olmanın görünen tarzları estetik birtakım yargıların da oluşmasına neden olmuştur. Ancak postmodern dönemde belli bir estetik yargının oluşmasının gitgide güçleştiği söylenebilir. Bunda etkin olan unsurun ise teknoloji olduğu tahmin edilebilir. Estetik algıların değişmesinde sanayi devrimi kendine has şartlarıyla belli bir etki gücüne sahipken, teknolojik gelişmeler de yine kendine has başka faktörleri devreye soktu. Etiği, belli bir konuda hangi tür eylem tarzlarının ortaya konmasının daha doğru olacağını belirleyen bir disiplin olarak düşünürsek, postmodern dünyanın dağınıklığının etiğin inşasını da güçleştirdiğini söyleyebiliriz. Postmodern tutumlar belli bir ilkeye, gruba ya da kurala uymayı değil aksine aykırı olmayı öngörmektedir. Estetiğin sınırlarını çizen etik, postmodern baskı nedeni ile görmezden gelindiğinde ya da başka bir ifade ile etik kaygılar görmezden gelinmeye başladığında etik-estetik ilişkisinde postmodern tutumun, negatif bir rol oynadığı ortaya çıkmaktadır. Bildiride yukarıda savunulan teze ilişkin örneklerle yer verilecek olup birey ve toplum yaşamında etik kaygının önemine dair hususlara vurgu yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Etik, Estetik, Modern, Postmodern, Kaygı

ABSTRACT

Aesthetics is the untouched state of existence and the first blow to aesthetics was struck by modernity. With the transition from agricultural society to industrial society, the acceleration of production caused the aesthetic concerns and judgments between the producer and the product to disappear. In fact, for this reason, behind our emotional attitude towards products called handicrafts today lies a fantastic feeling regarding the concerns of the person who presents the product. Modernity, with mass production, has standardized what is aesthetic and

valuable in nature, each unique, and rendered it devoid of aesthetics and value. The postmodern world, on the other hand, in a way evokes a return to its essence. Because all the arguments of postmodern culture are full of reflexes of people who are once again oriented towards being unique. From now on, existing is possible to wear a shirt that no one else wears, taste a food that no one else has tasted, and going to places that no one else has gone. Existing in this new world means being different. Existing in every situation means existing in some way. From the past to the present, humanity has taken a certain path of existence under the influence of living conditions and production styles. The visible ways of being have also led to the formation of certain aesthetic judgments. However, it can be said that it has become increasingly difficult to form a certain aesthetic judgment in the postmodern period. It can be assumed that the effective factor in this is technology. While the industrial revolution has a certain power of influence with its own conditions in changing aesthetic perceptions, technological developments have also brought other factors into play that are also unique to it. If we consider ethics as a discipline that determines which types of action are more appropriate to put forward on a certain subject, we can say that the disorganization of the postmodern world has also made it difficult to construct ethics. Postmodern attitudes do not foresee conforming to a certain principle, group or rule, but rather being contrary to it. When ethics, which draws the boundaries of aesthetics, is ignored due to postmodern pressure, or in other words, when ethical concerns begin to be ignored, it becomes clear that the postmodern attitude plays a negative role in the ethics-aesthetics relationship. The paper will include striking examples regarding the thesis defended above and will emphasize the importance of ethical concerns in individual and social life. Ethical awareness is of such importance that it can be shown among the ultimate goals of university education. However, it is not unnoticed that there are deficiencies in practice. Therefore, two points will be emphasized in this report in order to eliminate this problem. The first point is that the regulations and guidelines of universities are used more effectively in practice without exception. Especially with formal education, face-to-face lessons, interactive studies and strict course and grade passing regulations, this issue can pave the way for the development of the understanding of "following the rules" in students and for this to become a habit over time. The second issue is about the need for an activity structure that will not leave anyone out. Every student who enrolls in a university should be obliged to be included in an intellectual, artistic, sports or social structure during registration and should also be obliged to be an active member of, for example, a sports club or a music group throughout the duration of their education. Their duties and progress in this activity should be monitored to see the permanence of their behaviors and their reflections on ethical consciousness.

Keywords: Ethics, Aesthetics, Modern, Postmodern, Anxiety

GÖÇMENLERE YÖNELİK TEO-ETİK BAKIŞ

THEO-ETHICAL PERSPECTIVE TOWARDS IMMIGRANTS

İlbey DÖLEK

Doç. Dr., Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dinler Tarihi Anabilim Dalı

ÖZET

Göç, insanların farklı sebeplerden dolayı geçici veya kalıcı olarak yer değiştirme hareketi olarak tanımlanır. Ancak bu yer değiştirme ya da göç hareketi sadece fiziksel bir değişiklik olmayıp aynı zamanda göçmenlerin kültürel sermayelerini de beraberinde taşıdığı ve aktardığı beşeri bir eylemdir. Özellikle 21. yüzyılda yaşanan savaşlar, çatışmalar, salgınlar, doğal afetler ve iklim değişikliğine bağlı olarak göç akışları hızlanmıştır. Göç hem geçmişten günümüze devam etmekte olan bir olgu olması hem de karmaşık çok boyutlu yapısı nedeniyle akademik anlamda son yıllarda farklı disiplinler aracılığıyla araştırılmaktadır. Giderek artan göç hareketliliği beraberinde etik sorunları da içeren çok farklı konularda problemleri gündeme getirmiştir. Göçmenler varılan yerde her zaman olumlu karşılanmamaktadır. Dışlanma, ötekileştirme ve yabancı düşmanlığı gibi birçok olumsuz bakış açısına maruz kalmaktadırlar. Bu noktada her dinden ve kültürden insanın göç etmesinden hareketle dinler göçmenlere yönelik etik bir bakışa sahip midir? Dinler Tarihi açısından bakıldığında Yahudilerin Mısır ve Babil’de sürgün hayatı yaşadıkları; Hristiyanların da Filistin dışına misyonerlik faaliyetleri başta olmak üzere farklı nedenlerle göç ettikleri bilinmektedir. İslam Tarihinde ise Müslümanların ilk önce Habeşistan’a ve daha sonra Medine’ye zorunlu göç etmiştir. Bu bağlamda Göç ve Hukuk, Göç ve Din, Göç ve Etik gibi alanlarda göç ve göçmenlere yönelik bakışın nasıl olması gerektiği tartışılmaktadır. Göç, Din ve Etik bağlamında göçmenlere yönelik dinlerin kutsal metinleri nasıl bir etik bakış açısına sahiptir? Bu sorulardan hareketle bu çalışmada, semitik dinlerin kutsal metinleri bağlamında göçmenlere yönelik teo-etik bakış açısı karşılaştırmalı olarak analiz edilecektir. Burada doğal ya da seküler etik ile dini etiği kıyaslamak ya da karşı karşıya getirmeden ya da dini etik normları çerçevesinde konuyu idealize etmeden tarihsel ve dini gerçeklerden yola çıkarak henüz emekleme aşamasında olan Göç Etiği alanına katkı sağlamaktır.

Anahtar kelimeler: Göç, göçmen, din, etik, dini etik.

ABSTRACT

Migration is defined as the temporary or permanent displacement of people for various reasons. However, this displacement or migration movement is not only a physical change, but also a human action in which migrants carry and transfer their cultural capital. Migration flows have accelerated due to wars, conflicts, epidemics, natural disasters and climate change, especially in the 21st century. Migration has been researched in academic terms in recent years through different disciplines, both because it is a phenomenon that has continued from the past to the present and because of its complex multidimensional structure. The increasing migration movement has brought about problems on many different issues, including ethical issues. Migrants are not always welcomed positively at the destination. They are exposed to many negative perspectives such as exclusion, alienation and xenophobia. At this point, do religions have an ethical perspective towards migrants, considering the migration of people

from all religions and cultures? When looked at from the perspective of the History of Religions, it is known that Jews lived in exile in Egypt and Babylon; and Christians migrated outside Palestine for different reasons, primarily missionary activities. In Islamic History, Muslims first migrated to Abyssinia and then to Medina. In this context, how migration and immigrants should be viewed is discussed in areas such as Migration and Law, Migration and Religion, Migration and Ethics. In the context of Migration, Religion and Ethics, what kind of ethical perspective do the sacred texts of religions have on immigrants? Based on these questions, this study will comparatively analyze the theo-ethical perspective on immigrants in the context of the sacred texts of Semitic religions. Here, the aim is to contribute to the field of Migration Ethics, which is still in its infancy, by starting from historical and religious realities, without comparing or contrasting natural or secular ethics with religious ethics or idealizing the subject within the framework of religious ethical norms.

Keywords: Migration, immigrant, religion, ethics, religious ethic.

GİRİŞ

1. Göç, Din ve Etik

Göç, insanların farklı sebeplerden dolayı geçici veya kalıcı olarak yer değiştirme hareketi olarak tanımlanır. Ancak bu yer değiştirme ya da göç hareketi sadece fiziksel bir değişiklik olarak görülmemelidir. Aynı zamanda göçmenlerin kültürel sermayelerini de beraberinde taşıdığı ve aktardığı beşeri bir eylemdir. Özellikle 21. yüzyılda yaşanan savaşlar, çatışmalar, salgınlar, doğal afetler ve iklim değişikliğine bağlı olarak göç akışları hızlanmıştır. Dünya Göç Raporu'na (IOM, 2022) göre dünyada yaklaşık 281 milyon insan ulus ötesi göçmen konumundadır. Göç olgusu, beşeri bir eylem olması nedeniyle göçün insanı merkeze alacak bir anlayışta ele alınması zorunludur. İnsan Hakları Evrensel Beyanname'si'nin 14. maddesine göre herkes zulüm karşısında başka ülkelerde sığınma talebinde bulunma ve sığınma olanağından faydalanma hakkına sahiptir (UDHR, 1948). Dini faktörler göçün nedeni olabileceği gibi göç edilecek ülkenin belirlenmesinde çekici faktörler arasında da yer almaktadır. Göç ve din ilişkisini sosyal bir olgu olarak ele alan çalışmalar son yıllarda artmıştır (Kirman& Dölek, 2020; Korkmaz, 2017; Kirman & Dölek, 2021). Burada bahsedilen ve zorunlu göçe sebep olan itme faktörü “zulüm görme” neden olarak belirtilmiştir. Ancak bütün göç hareketleri zorunlu nedenlere bağlı olarak gerçekleşmemektedir. Aslında bu maddenin özünde insan onurunu ve özgürlüğünü koruma çabası bulunmaktadır. Nihayetinde göç hadisesi beşeri bir eylemdir. Göçü gerçekleştiren ve tecrübe eden insandır ve göçmenin önce insan olduğu gerçeği etik bakışın ilk adımı olmalıdır.

Göç ve Etik ilişkisini felsefi açıdan tartışmak oldukça önemlidir. Göçün merkezinde yer alan insanın göçle birlikte ortaya çıkan yeni düzene nasıl uyum sağlayacağı etik ve değerler alanıyla birlikte düşünülmesi gerekir. Etik ve ahlak zaman zaman birbirinin yerine kullanılmakta ya da karıştırılmaktadır. A. Pieper'a göre felsefenin bir disiplini olan etik, ahlaki eylemin bilimi olarak tanımlanır. Ahlak ise bir kurallar sistemidir ve ahlakiliğin özünde bireyin bu kurallara karşı duyduğu saygı vardır (1999: 22-3). Kısaca etik, ahlakın felsefi düzlemde tartışılmasıdır (Feldman, 2012: 11). I. Kuçuradi'ye göre ise etik, “kişinin kendisiyle ilişkisini ve başkalarıyla ilişkilerini bilme konusu yapan, onlardaki değer problemlerine ışık tutan, onları araştıran ve hakkında bilgi koyan bir alandır ve insanın kendi varlığını koruyabilmesi, insan olma değerinin farkında olması ve bu doğrultuda eylemde bulunmasıyla olanaklıdır (Çamak, 2023: 35-36). Etik ilişki, insanlararası ilişki türlerinden biri olup temelde belirli bir bütünlükte bir kişinin belirli bütünlükte bir kişiyle ya da en geniş anlamda insanlarla değer sorunlarının söz konusu olduğu ilişkisidir ve bu ilişki ancak eylemde

bulunarak ortaya konabilir (Kuçuradi, 1999: 3). Küresel ahlâk “global ethic” Almanca “weltethos” kavramına dayanmaktadır. “Dünya ahlâkı” anlamına gelen “weltethos”, küresel ahlâk düşüncesinin şekillendiricisi kabul edilen, Katolik bir papaz ve teolog olan Hans Küng’ün önce dünyanın çeşitli yerlerinde verdiği konferanslarda, sonra da Bir Dünya Ahlâkı Projesi (Projekt Weltethos, 1990) adlı kitabında geçmektedir. Küng tarafından tasarlanıp Dünya Dinleri Parlamentosu’na kabul edilen Küresel Ahlâk Beyannamesi’ne göre küresel ahlak; bağlayıcı değerler, değiştirilemez ölçütler ve kişisel davranışlar üzerinde temel bir uzlaşma olarak tanımlanır (Karagözoğlu, 2008: 8). Alman filozof Immanuel Kant’ın (1724-1804) ödev ahlakının temel düşüncesi “Ancak aynı zamanda genel bir yasa olmasını isteyebileceğin maksime göre eylemde bulun” koşulsuz buyruğuna dayanır (Kant, 1982:38).

Literatürde göç, din ve etik ilişkili önemli çalışmalar bulunmaktadır. Bunlar arasında, Ilsup Ahn, *Religious Ethics and Migration Doing Justice to Undocumented Workers* (2014) adlı çalışmasında göç tarihi, küresel ekonomi, siyaset bilimi, hukuk felsefesi ve sosyal teori gibi diğer ilgili disiplinlere başvurmaktadır. Ona göre bu yaklaşımda ele alınan çalışmasında bağışlama ve radikal misafirperverlik hristiyan teolojisinin politik olarak benimsenmesinin, Kuzey Amerika’daki mevcut göç krizine pratik ve haklı çözümler sunmaktadır. Elizabeth W. Collier ve Charles R. Strain editörlüğünde hazırlanan *Religious and Ethical Perspectives on Global Migration* (2016) adlı çalışma küresel göç olgusunu dini ve etik perspektif çerçevesinde etik, ahlak felsefesi, sosyal ve politik felsefe, din çalışmaları, sosyal adalet, küreselleşme ve kimlik oluşumu bağlamında ele almıştır. Din Sosyoloji alanında Magdalena Nordin ve İslami çalışmalarda bulunan Jonas Otterbeck editörlüğünde hazırlanan *Migration and Religion* (2023) adlı çalışma ise din ve İkinci Dünya Savaşı sonrasında Batı Avrupa’ya göçle ilgili perspektifler, örnekler ve düşüncelere ilişkin orijinal bir açıklama sunmaktadır. Mehmet A. Kirman ve İlbey Dölek editörlüğünde hazırlanan *Göç ve Din: Disiplinlerarası Bir Bakış* (2020) adlı çalışma göç ve din ilişkisini ele alması bakımından önemlidir. Ayrıca göç ve din ilişkisini ele alan Yakup Çoştı’nun derlediği *Göç ve Din Üzerine* (2020) ve telif eseri *Migration and Religion* (2019) çalışmaları bulunmaktadır. Göç Etiği alanında pek fazla yayın olmamakla birlikte Yalçın Çetin’in *Göç Etiği* (2020) ve *Göçmenlerin Yaşadığı Etik Sıkıntıların Disipline Edilmesi Bağlamında "Göç Etiğine" Giriş Denemesi* (2021) çalışmalardan bahsedilebilir.

ARAŞTIRMA BULGULARI

3.1. Yahudilik, Göç ve Göçmen

Tevrat’ta Yahudi olmayanlara, durumuna göre ‘ger’ veya ‘nokhri’ denilmektedir. Dinen yabancı olanı yani Yahudi olmayanı «goyim» olarak adlandırırlar. *Ger*, Yahudi cemaati arasında yaşayan, *nokhri* ise dışardan gelip giden ve kısa süre Yahudi topraklarında yaşayan yabancı anlamında kullanılır. Fakat Tevrat’ın geneli dikkate alındığında Yahudilerin Mısır’daki durumu da Mısırlılara nazaran ger olduğu anlaşılmaktadır (Adam, 1997:338). Avram (İbrahim) ile başlayan Yahudilik tarihinde Yahudiler sürgünler nedeniyle hayatlarını dünyanın farklı yerlerinde diaspora olarak devam ettirmişlerdir.

Yahudi kutsal kitabı Tanah’ta göç, göçmen, yabancı ile ilgili önemli pasajlar bulunmaktadır. Bunlar arasında bazıları şunlardır:

RAB Avram’a şöyle dedi: “Şunu iyi bil ki, senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl kölelik edip baskı göreceksin.” (Yaratılış, 15:3).

“Bir yabancı olarak yaşadığın toprakları, bütün Kenan ülkesini sonsuza dek mülkünüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim. Onların Tanrısı olacağım.” (Yaratılış, 17:8)

RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: “Fısıh Bayramı'nın kuralları şunlardır: Hiçbir yabancı Fısıh etini yemeyecek. Yanınızdaki yabancı bir konuk RAB'bin Fısıh Bayramı'nı kutlamak isterse, önce evindeki bütün erkekler sünnet edilmeli; sonra yerel halktan biri gibi İsrail halkına katılıp bayramı kutlayabilir. Ama sünnetsiz biri Fısıh etini yemeyecektir. Ülkede doğan için de, aranızda yaşayan yabancı için de aynı kural geçerlidir.” (Çıkış, 12: 43,48,49). Sizinle misafir olan yabancı aranızda yerli gibi olacaktır (Çıkış, 12-49).

Yabancıya haksızlık ve baskı yapmayacaksınız. Çünkü siz de Mısır'da yabancıydınız. Çıkış, 22:21

Öksüzlerin, dul kadınların hakkını gözetir. Yabancıları sever, onlara yiyecek, giyecek sağlar. Siz de yabancıları seveceksiniz. Çünkü Mısır'da siz de yabancıydınız (Yasa'nın Tekrarı, 10:18-19).

Yabancıya baskı yapmayacaksınız. Yabancılığın ne olduğunu bilirsiniz. Çünkü siz de Mısır'da yabancıydınız (Çıkış, 23:9).

Atanıp kutsal kılınmaları için günahları bağışlatan bu sunuları yalnız onlar yiyebilir. Yabancı biri yiyemez, çünkü bu sunular kutsaldır Çıkış, 29:33

“Ülkenizde sizinle birlikte yaşayan bir yabancıya kötü davranmayın. Ona sizden biriymiş gibi davranacak ve onu kendiniz kadar seveceksiniz. Çünkü siz de Mısır'da yabancıydınız. Tanrınız RAB benim.” (Levililer, 19:33-34).

“Bağbozumunda bağınızı tümüyle devşirmeyecek, yere düşen üzümleri toplamayacaksınız. Onları yoksullara ve yabancılara bırakacaksınız. Tanrınız RAB benim” (Levililer, 19:10). “Ülkenizdeki ekinleri biçerken tarlalarınızı sınırlarına kadar biçmeyin. Artakalan başakları toplamayın. Onları yoksullara ve yabancılara bırakacaksınız. Tanrınız RAB benim.” (Levililer, 23:22).

Sizin ve aranızda yaşayan yabancılar için topluluk aynı kuralları uygulamalıdır. Kuşaklar boyunca kalıcı bir kural olacak bu. RAB'bin önünde siz nasılsanız, aranızda yaşayan yabancı da aynı olacak. Size de aranızda yaşayan yabancıya da aynı yasalar ve kurallar uygulanacak. Bütün İsrail topluluğu da aranızda yaşayan yabancılar da bağışlanacaktır. Çünkü halk bilmeyerek bu günahı işledi (Çölde Sayım, 15:15-16).

Genel anlamda Yahudi kutsal kitabında peygamberlerin ve İsrailoğullarının göç tecrübesinden ve göçmen-yerli halk arasındaki ilişkiye dair önemli bilgiler olduğu görülmektedir. Bunlar arasında Tanrı'nın İsrailoğullarına göçmenler ya da yabancılara olumsuz davranış sergilememesi konusunda bizzat kendilerinin de tarihte göçmen/yabancı konumunda olduklarını hatırlatmasıdır.

3.2. Hristiyanlık, Göç ve Göçmen

Hristiyan teolojisinin temelinde İsa Mesih'in sevgisi yatmaktadır. Sevgi temelli bir ahlak öğretisi geliştirilmiştir. Bu sevgi kimlere gösterilecektir? İncillere göre İsa'nın çevresindeki kişilere baktığımızda bu sevginin herkese gösterilmesi gerektiği anlaşılmaktadır. Yine İncillerden hareketle İsa'nın ve havarilerinin de gezgin bir şekilde vaaz verdikleri anlaşılmaktadır.

Dini fikirler gizemli şekillerde hareket eder. Örneğin bugün dünyanın sayıca en büyük dini olan Hristiyanlık, mektuplarla, göçmen misyonerler aracılığıyla, pazar yerlerinde ve hanlarda anlatılan hikâyelerle Avrupa'ya taşınmıştır (Nordin & Otterbeck,2023: 4). Özellikle Aziz Pavlus'un misyon seyahatleri günümüzde Batı'da göç ve Hristiyanlık ilişkisi açısından ele alan önemli çalışmalar yürütülmektedir. Matta İncilinde “İnsanların size nasıl davranmasını

istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur" (Matta, 7:12) geçen ifadeden hareketle Hristiyan etiğinin temelinde sevgi önemli bir yer teşkil eder. Kendisi de göçmen bir ailede dünyaya gelen Papa Francis, "Let's us Dream" (2020) adlı kitabında göçmenlerin Hristiyanlar için bir tehdit unsuru olmadığını ve göçmen ölümlerine sessiz kalınmayacağını belirtir (Kirman & Dölek, 202:18).

3.3. İslam, Göç ve Göçmen

İslami literatürde dini amaçlarla veya zorunluluklarla bir yerden bir başka yere yapılan göçe "hicret" veya "kutsal göç" (sacred migration) denilmektedir (Netton, 2005). İnsanı merkeze alan ve insana değer atfeden İslam'a göre aynı dine inananlar din kardeşi, diğer din mensupları ise yaratılıştaki kardeş olarak adlandırılır ve bu çerçevede özellikle Tasuvvufi gelenekte yaratılan her şey yaratandan ötürü hoşgörülür. İslami teolojiye göre göçmenler de hangi dinden ve kültürden olursa olsun Tanrı'nın misafiri olarak görülür ve kötü davranış ve tutumdan kaçınılır. Müslümanlar İslam tarihinin ilk dönemlerinde baskı ve şiddet nedeniyle önce Habeşistan'a ve Medine'ye (MS.622) göç etmek zorunda kalmışlardır. Habeşistan'da onlara kucak açan Hristiyanlar olurken Medine'ye hicret ettiklerinde ise orada Yahudiler ile yakın ilişkilerde bulunmuşlardır.

İslami düşünce geleneğine göre Müslümanlar tarafından idare edilen yere *dar'ul islam* yani İslam ülkesi denilirken gayri müslimler tarafından yönetilen yere *dar'ul harb* yani yabancı ülke olarak kabul edilir. Bir Müslüman başka bir İslam ülkesine göç ettiğinde hicret/ muhacir kavramları ile ifade edilirken yabancı ülkeye göç etmesi durumunda *eman* kavramı ön plana çıkmaktadır. *Müste'men* ise günümüz uluslararası hukukunda kendilerine zorunlu sebeplerle ülkelerini terk eden "geçici koruma altındakiler", "sığınmacı" veya "mülteci" denilen kimseleri kapsadığı gibi kendi iradesi ile herhangi bir sebeple yabancı ülkeye göçen göçmenleri de kapsamaktadır. İslam hukukuna göre müstemen ya da göçmenler İslam ülkesinde buldukları sürede devletin yardım etmesi ve koruması gereklidir (Karakaya, 2024: 765).

Kur'an'ı Kerim, sadece Allah'a ibadet etmekle emir olunan insanın bu görevini yerine getiremeyecek duruma geldiğinde hicret edebileceği söylenmiştir (Zariyat, 51/56). Bu gerçeği "Allah yolunda hicret eden kimse yeryüzünde gidecek çok yer bulur, bolluk bulur..." şeklinde ifade etmiştir (Nisa, 4/100). Aynı zamanda yeryüzünde Allah'a imanından dolayı zorluk gören kimselerin hicreti tercih etmeleri gerektiği vurgulanmış, bu şekilde davranmayanlar eleştirilmiştir (Nisa, 4/97).

"Kim Allah ve resulü uğrunda hicret ederek yurdundan çıkar da sonra ölüm onu yolda yakalarsa artık onun mükâfatını vermek Allah'a aittir." (en-Nisâ 4/100)

"Allah yolunda hicret eden kimse yeryüzünde gidecek birçok uygun yer ve imkân bulacaktır." (en-Nisâ 4/100)

"Kim Allah ve resulü uğrunda hicret ederek yurdundan çıkar da sonra ölüm onu yolda yakalarsa artık onun mükâfatını vermek Allah'a aittir." (en-Nisâ 4/100)

Kuran'a göre tüm peygamberler Allah'ın izni ile buldukları yeri terk edebilmişlerdir (Enbiya, 21/87, Ankebut, 29/26). Kur'an'a göre yeryüzü Allah'ın mülküdür ve bu mülk içerisinde Allah'ın kulları için göç edilecek yer çoktur. Bu yönüyle Kur'an'ın sosyolojik olarak göçün mekânsal boyutunu ele aldığını söyleyebiliriz. Ayetler incelendiğinde birden çok peygamberin zorunlu göç ile muhatap olduğu görülür. Zorunlu göçe maruz kalan Allah rızası ve imanlarını muhafaza için bu zorlu sürece katlanan toplumlara Allah mükâfatlar vaat eder (Sarıkaya, 2018: 249). Kuranın hedeflerine bakıldığında hicret için, ebedi hayatla bağlantısı kurulmuş inanç sisteminin, kendi dünya hayatını inşa etme çabasıdır denilebilir. Bu bağlamda

muhacirlere kardeşlik ruhunu aşılıyarak, karşılaşılan sıkıntılar ekseninde imtihan bilinci kazandıran bir eylem olan hicretin sadece dünya hayatına değil, ahiret hayatına dair kazanımları da beraberinde getirecek olduğu söylenebilir. Samimi bir inanç çerçevesinde çıkılacak olan hicret yolculuğu, dünya hayatı için yeni ufukların ve yeni beldelerin İslamlaştırılması sonucunu beraberinde getirirken, aynı samimiyetin ahirette makbul bir amel olarak değerlendirilmesi, motive eden bir güce sahip olmasını beraberinde getirmiştir (Varlı, 2024:270).

SONUÇ

Evrensel anlamda altın kural (golden rule) olarak ifade edilen “*sana yapılmasını istemediğin bir şeyi başkasına yapma*” ifadesi farklı şekillerde semitik dinlerin ahlak öğretilerinin özünü oluşturmaktadır. Bu kural göçmen etiği bağlamında göçmenlere yönelik davranış ve tutum için de geçerlidir. Göç, Din ve Etik ilişkisi bağlamında tek tanrılı dinlerin kutsal metinlerinde komşuluk, misafirlik, hoşgörü, iyi edim, erdem, hak ve adalet gibi etik ve ahlaka ilişkin değerler ön plana çıkmaktadır. İslam dinine göre herkesin yaşam hakkı vardır ve bu temel hak güvence altına alınmak zorundadır. Dinler adalet duygusu ve iyiye yönelim vurgusu son derece önemlidir. Genel anlamda dinlerin kutsal metinlerinde göçmenlere ya da yabancılara karşı nasıl davranılması gerektiği konusunda önemli bilgiler bulunmaktadır. Bunlar arasında *komşunu kendin gibi sev, yabancıya baskı yapmayacaksın*, gibi ifadeler göç ve göçmenle ilgili olarak değerlendirilebilir. Dinler göçmenlere karşı hoşgörü, sevgi ve kardeşlik çerçevesinde olumlu bir bakış açısına sahip olduklarını ifade ederken bu dünyada herkesin bir göçmen olduğunu hatırlatmaktadır.

KAYNAKLAR

- Adam, B. (1997). “Yahudiliğin Hristiyanlığa ve İslam’a Bakışı”, *Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 37, 333-358
- Çamak, E.S. (2023). “İonna Kuçuradi ve Etik”, *İlim Dünyası*, Mart, 35-41
- Çetin, Y. (2020). “Göç Etiği”, *Göç ve Din Disiplinlerarası Bir Yaklaşım*, Ed. Mehmet Ali Kirman & İlbey Dölek, Ankara: Astana Yayınları
- Çetin, Y. (2021). “Göçmenlerin Yaşadığı Etik Sıkıntılarının Disipline Edilmesi Bağlamında "Göç Etiğine" Giriş Denemesi” *II. International Ethics Congress*, February 5-6.
- Çoştı, Y. (2020). *Göç ve Din Üzerine*, London: Transnational Press London
- Dünya Göç Raporu (2022) Uluslararası Göç Örgütü (IOM)
- Feldman, F. (2012). *Etik Nedir?* Çev. Ferit Burak Aydar İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi Yayınevi
- İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi* (1948)
- Kant, I. (1982). *Ahlâk Metafiziğinin Temellendirilmesi*, Çev. Ioanna Kuçuradi, Ankara: Hacettepe Üniversitesi Yayınları
- Karagözoğlu, H. (2008). “Küresel Ahlak Düşüncesi”, *Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi*.
- Karayaka, H. (2024). “İslâm Hukukuna Göre Temel Hak ve Hürriyetler Bağlamında Göçmenlerin İnanç Hürriyeti”. *Kırkkale Hukuk Mecmuası* 4, no. 2 (Ekim): 761-84. <https://doi.org/10.59909/khm.1474582>

Kirman, M. A. & Dölek, İ. (2020). “Göç ve Din”, *Göç: Disiplinlerarası Bakış Açısıyla* içinde, Ed. Arda Özkan & Gülşah Taşçı, Ankara: Nobel Yayınevi

Kirman, M. A. & Dölek, İ. (2020). *Göç ve Din, Disiplinlerarası Bir Bakış*, Ankara: Astana Yayınları

Kitab-ı Mukaddes, Kitab-ı Mukaddes Şirketi Yayınları

Kuçuradi, I. (1999). *Etik*, Ankara: Türkiye Felsefe Kurumu Yayınları.

Kuran’ı Kerim Açıklamalı Meali, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları.

Netton, I. R. (2005). *Golden Roads: Migration, Pilgrimage and Travel*, London: Taylor & Francis.

Sarıkaya, Mehmet E. (2018). “Zorunlu Göç Bağlamında Kur’an’da Göç”. *Journal of Analytic Divinity* 2/1 (Şubat), 235-252. <https://doi.org/10.46595/jad.375112>

Varlı, A. (2024). “Hicretin Kur’an’î Hedefleri Üzerine Bir Değerlendirme”. *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 13(1), 255-274. <https://doi.org/10.15869/itobiad.1210729>

MODERN AHLAKA BİR DİRENİŞ: BAUMAN'IN ETİK VE SİYASET ANLAYIŞI

A RESISTANCE TO MODERN MORALITY: BAUMAN'S UNDERSTANDING OF ETHICS AND POLITICS

Ferdi SELİM

Doç. Dr., Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Felsefe Bölümü

Orcid: 0000-0003-2576-4499

ÖZET

Toplumlar, belirli asgari normlarla inşa edilir ve bunlar çerçevesinde varlıklarını korurlar. Toplumsal bu normlar ise, işlev, konu ve hedefleri bakımından birbirinden ayrılırlar. Ahlak da genellikle töre, adet, örf veya gelenek anlamına gelen bireysel ve toplumsal karakteri gösteren norm ve davranışlar bütünüdür. Bu prensipler belirli değerleri muhafaza etmek ve yeni nesillere aktarmak bakımından önemlidirler. Anlaşılacağı gibi belirli bir evrenselliği özlerinde taşımaları beklenirken büyük oranda toplumsal bir mutabakatın sonucudurlar. Bu doğrultuda belirli bir yer ve dönemde kabul görmüş ve bu yönde özgülemiş ahlaki kodlardan söz edilebilir. Modern ahlak ve bu anlamda modern etikten veya postmodern ahlak ve postmodern etikten söz etmek mümkündür. Bu çalışmada ahlaki ilkelerin kaynağı ve amaçları bakımından modern görüşle postmodern görüş arasında bir karşılaştırma yapılacaktır. Bu bağlamda her iki görüşünde titizlikle incelenebilmesi için doğru bir tercih olacak Bauman'ın etik görüşü ve moderniteye yönelik eleştirileri incelenecektir. Özellikle Durkheim tarafından öne sürülmüş olduğu biçimiyle yarı kutsal bir toplum ve bu birlikteliğin ürünü ahlaki örgütlenme ve nihayet harekete geçirici bir egemen güç olarak devlet görüşünü yapısöküme uğratma arzusu değerlendirilecektir.

Bauman, felsefe ve sosyoloji gibi disiplinlerde çok tanınan bir düşünürdür. O, modern dünyanın kriz ve felaketlerine yakından şahit olmuş ve çatışmaları bizzat yaşamış birisidir. Bauman'a göre etik sorun, uyulması gereken sabit bir kod veya norm olarak varsaymaya yönelmiş modern ahlaki öznenin eylemlerinde gözlemlenebilir. Otoriter ve mutlakiyetçi yönetim biçimlerinde etik, kabaca bir güç tarafından yapılan ve uygulanan bir dizi kurala itaat etmeyi gerektirir. Katı modernitenin yapısı da böyle bir mantıkla desteklenmiştir. Büyük kalabalığın bir şekilde girmesini zorlamak için her şey katı prensiplere ve normlar dizisine göre düzenlenmelidir. Yine etik, bu katı ve hareketsiz dünyada basitçe bu normların izlenmesi olarak varsayılmıştır. Bu çalışmanın amacı katı ve hareketsiz dünya karşısına akışkan modernite fikriyle çıkan Bauman'ın yaşanan etik sorunlar hakkında eleştirilerini kısaca tanıtmak ve bu doğrultuda değerlendirmelerde bulunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Bauman, Modern Ahlak, Modern Etik, Postmodern Etik, Akışkanlık.

ABSTRACT

Societies are built with certain minimum norms and maintain their existence within these frameworks. Social norms, on the other hand, are distinguished in terms of function, subject and goals. Morality is also a set of norms and behaviors that generally indicate individual and social character, meaning customs, ceremony or traditions. These principles are important in terms of preserving certain values and transferring them to new generations. As can be

understood, while they are expected to carry a certain universality in their essence, they are largely the result of a social consensus. In this direction, we can talk about moral codes that have been accepted in a certain place and period and have been specific to this direction. It is possible to talk about modern morality and modern ethics in this sense or postmodern morality and postmodern ethics. In this study, a comparison will be made between the modern view and the postmodern view in terms of the source and purposes of moral principles. In this context, Bauman's ethical view and his criticisms towards modernity, which will be the right choice for both views to be examined meticulously, will be examined. In particular, the desire to deconstruct the view of the state as a semi-sacred society and the product of this unity as a moral organization and, ultimately, as a mobilizing sovereign power, as put forward by Durkheim, will be evaluated.

Bauman is a well-known thinker in disciplines such as philosophy and sociology. He is someone who has closely witnessed the crises and disasters of the modern world and has personally experienced the conflicts. According to Bauman, the ethical problem can be observed in the actions of the modern moral subject, who tends to assume a fixed code or norm that must be followed. In authoritarian and absolutist forms of government, ethics roughly need obedience to a set of principles placed and enforced by a force. The architecture of solid modernity is also supported by such a rationality. In order to force the large crowd to take shape, everything must be organized according to a set of rigid principles and norms. Again, ethics is assumed to be simply the observance of these norms in this rigid and immobile world. The purpose of this study is to briefly introduce Bauman's criticisms about the ethical problems experienced, who came up with the idea of liquid modernity against the rigid and immobile world, and to make evaluations accordingly.

Keywords: Bauman, Modern Morality, Modern Ethics, Postmodern Ethics, Liquid.

1. GİRİŞ

George Orwell'in distopyasında Büyük Birader'in gözetlemesi her yere hakimdir. Hakikat Bakanlığı'na bağlı birimlerde en bariz matematiksel ifadelerde bile toplumsal tutum (ahlak) olgu ve gerçeklerle inatlaşmak uğruna körü körüne itaat biçimindedir. Panoptikon'a uygun binalara sahip katı modernite de bu anlatıya çok yakın bir baskı ve şiddete sahiptir. Fabrikalar, hastaneler, cezaevleri, okullar gibi pek çok güç odaklı kurum belirli bir merkezi otoriter kaynaktan dağılan ahlakı bireylere pompalar. Sıradan kimseler veya özellikle toplumun dinamiği olan orta sınıf ne kadar özel örgütlenmeye geçmek istese de etik belirli prensip, kod veya ilkelere sorgulamadan itaat etmeyi öğütler. Gerçekten de bu düzen içerisinde büyük kalabalığın bir şekle girmesini zorlamak için her şey katı bir kod ve normlar dizisine göre düzenlenmelidir. (Bauman, 1993: 9). Modern çağı en az Orwell kadar şaşırtıcı ve dikkat çekici bir biçimde tanımlayan Zygmunt Bauman'ın iddialarından birkaç satır 18. ve 19. yüzyıla ait modern anlayışa dair bir açıklama gibidir. Katı, değişime ve özgün harekete izin vermeyen despotik Aydınlanma'nın insan haklarına ciddi saldırıları bulunmaktadır. Çocuk ve kadın işçi sayısında artış, uzun çalışma süreleri, baskıcı eğitim anlayışı, fırsat eşitsizliği, gelir bölüşümünde adaletsizlik gibi olumsuz sonuçlarıyla birlikte modern (endüstri) çağ Bauman'ın ifadeleriyle "Ağır Kapitalizm" olarak tanımlanır. Hatta Bauman'a göre (1997), "radikal kötülük" olarak tanımlanan Holokost'un modern çağda görülmesi tesadüf de değildir. Fakat yine kendisinin de ifade ettiği gibi müphemliğin kendini gösterdiği ve özel tanımlamasıyla akışkan modernitede (postmodernite) bugün "Batı Cephesinde Değişen Bir Şey Yok!". Yalnızca postmodern dönemde daha hareketli ve hızlı bir değişim ve toplumsal dönüşüm yaşanır. Bu hızlı değişim proletaryanın örgütlenmesine neredeyse izin vermemektedir. Artık egemenlerin baskıcı ve zora dayalı izlemesi yerini gönüllü izlenmeye bırakmıştır. Bu nedenle

internet çağı, verilerini saçan ve mahremiyeti ortadan kaldıran insanları öne çıkaran bir dünya yaratmıştır (Bauman, 2013).

Yukarıda, yine kafası karışık ifadelerle belirsizliği içinde tanımlanmaya çalışılan bu çağı anlamak çok güçtür. Fakat bu konuda bilgece gelişmek mümkündür. Felsefe de (Filozof) zaten Pythagoras'tan beri sophos değil de philosophos'tur. Bugün için Bauman böyle bir mihenk noktası isimdir. Popüler bir düşünür olmasının ötesinde gerçekten güçlü bir filozoftur. Deleuze'ün (2007), Leibniz'in büyük bir filozof olduğuna dair ısrarı sırasında işaret etmiş olduğu gibi "alana kavramlar kazandırma" kabiliyeti ve başarısı Bauman için de geçerlidir. Örneğin Bauman, akışkanlık (liquid), Ağır kapitalizm, Hafif Kapitalizm ve müphemlik gibi pek çok kavramı literatüre eklemiştir. Onun gözünde bu sözcükler yine en az az önce sayılanlar kadar özgün ve yeni bir kavram olan "insanlık durumu"nın merkezindedir. Bu yanıla düşünür birey, ahlak, siyaset ve kapitalizm potasında eritmiş olduğu düşünceleriyle çağı etkileme başarısını elde etmiş bir sosyologdur.

Modern yasa koyucular için insan, doğası gereği düzensiz ve yetiştirilmeye ihtiyaç duyan bir varlıktır. Bu nedenle bu varlığı hizaya getirecek kurumlara ihtiyaç vardır. Denetlenmesine imkân verecek şekilde ortaçağın kurumları benzer dürtüyle değiştirilmiştir. Kilise ve ruhban sınıfı yerini modern sivil kurumlara ve rasyonaliteye bırakmıştır. Büyüsü kaçmış bu dünya, güç odaklarının rasyonalitesine bırakılmıştır. Bu nedenle, sadece ilgili katı ve sınırları çizilmiş dünyada 'özgür addedilen bireylerin doğru olanı yapmasını sağlamak için, bir tür yaptırım gerekli görünmüştür' (Bauman, 1993: 7; 2003b). Bazılarını yasa koyucu pozisyonuna, normları geliştirme ve uygulama meşruiyetine sahip olanlara ve diğerlerini yani kendilerini kurtarma sebebi olmayanlar adına yasama yapılacaklar kampına yerleştirmek, modern düzen iradesi için gerekli bir dişi olarak sistemde yer etmiştir (Bauman, 1987; 2003b). Bu yasama aklının tarihi Bauman (1991) tarafından birçok yerde sunulmuş ve çalışmalarında tutarlı bir tema olarak kullanılmıştır. Bu katı etik çerçevelere karşı koymanın bir yolu olarak Bauman, insanlığın faaliyetinin, gerçekleştirildiği ortamı aştığını tekrar tekrar doğrulamıştır. Sırasıyla 1973 yılında yayımlanan *Kültür Praksis Olarak*, 1976'da ilk kez okuyucusuyla buluşan *Sosyalizm: Etkin Ütopya* ve aynı yıl basılan *Eleştirel Bir Sosyolojiye Doğru* gibi kitaplarda, 'olması gereken' sıklıkla 'olan'ın üstüne; olasılık gerçekliğin üstüne ve 'etkin ütopya' 'ütopya'nın üstüne, dünyada zorla gerçekleştirilebilecek bir toplum planının üstüne konularak yüceltilir. Yapılacak şey, 'olan'a bağlılıktan kopuk bir soru haline gelir ve insan, *Eleştirel Bir Sosyolojiye Doğru*'da 'umut eden kişi' (1976b: 112) olarak kavranır, sonsuza dek henüz gelmemiş olarak adlandırılan bir geleceğe doğru ilerler ve *Sosyalizm: Etkin Ütopya*'da ısrarla işaret edildiği gibi her zaman sonlu sınırlarının ötesine geçer (1976a). Bu ifadelerden bazıları, göreceğimiz gibi, Bauman'ın (1993) postmodern etiğinden tanındıktır. Ancak daha önceki çalışmalarına kısa bir bakış, bunların onun postmodern veya etik dönüşüne özgü olmadığını da gösterir.

2. MODERN DÜNYANIN KRİZİ KARŞISINDA BAUMAN'IN ÖNERİLERİ

Bauman, dünyayı daha iyi bir yer haline getirmek istiyorsak, yalnızca insan sefaletinin ekonomik, politik ve toplumsal eşitsizlikler yüzünden var olduğu gerçeğiyle yüzleşmekle kalmayıp, aynı zamanda bunun, insanların modernitede örtük olan birçok ve farklı ikirciklilik türünü aramaya hâlâ isteksiz olmaları nedeniyle var olduğunu da kabul etmemiz gerektiğini düşünür. Buna kendi yaşamlarındaki çatışmalar (felsefi diyalektik) ve bunların desteklendiği ideolojiler de dahildir. Marx'ı, hatta Hegel'i tanıyanlar, Bauman'ın burada yalnızca diyalektiği yeniden tanımladığını söyleyecektir. Ama bu, onun, ikircikliğin modernitenin eseri olduğu ve insanların yaşamlarının günümüzde geçmişteki herhangi bir zamandan daha fazla olayların rastlantısallığı tarafından yönetildiği yönündeki parlak fikirden ayrı düşünülemez.

Batının yarattığı düalist hiyerarşi modern dünyada yeni cepheler açmıştır. Katı modern dünya bireyleri bu diyalektik içerisinde yaşamaya zorlamıştır. Bu düzeni takip etmeyen ayırık otları ise modern bahçenin narin çiçekleri arasında uygunsuz bulunmaları nedeniyle temizlenmeleri zorunlu varlıklar olarak görülmüşlerdir. Modern zihin bir bahçıvan gibi çalışmaya eğilimlidir. Ayıklananlar farklı kurumlarda denetlenirler. Panoptikon, iktidarın gözünün fiziksel anlamda orada olmasa bile bireylerin tahakkümü biçiminde bilişsel ikna olmuşluğunun ve teslimiyetinin ifadesidir.

Bauman, bugün içinde bulunduğumuz ‘akışkan’ modernitenin ‘her şeyin mübah’ olduğu bir dünya olduğunu söyleyecek kadar ileri gitmese bile, tek bir kısıtlama kümesinin, kesin bir kurallar dizisinin olmadığı ‘daha hafif, dağınık ve daha hareketli’ bir toplumsallığı paylaştığımızı hatırlatır. Hızın hâkim olduğu değişime odaklı bu yaşam Berman’ın da ifade ettiği gibi “katı olan her şeyin buharlaştığı” ve her şeyin birbirine dönüştüğü veya benzediği bir dünyanın (aynılığın) cehennemidir. Çünkü öteki senin yüzündür, kendini bulmak için karşına koyduğun o şey’dir. İnsanların hayatlarının silinmez bir şekilde ikirciklilikle damgalandığı ve rutin, hayatın olağan akışının getirdiği alışkanlıklar ve her ikisiyle sonuçlanan sınırlı öğrenme artık işe yaramamaktadır. Akışkan bir ortamda esneklik, rasyonalitenin adıdır. Beceriler uzun süre yararlılığını koruyamaz, çünkü dün bir ustalık hamlesi olan şey bugün anlamsız veya düpedüz saçma olabilir. Uzun vadeli taahhütler geleceği ipotek altına almakla tehdit ettiği gibi, çok sıkı benimsenen alışkanlıklar da bugünü hıza yetişilmezse eğer geçmişe odaklanmış şekilde yükler. Öğrenme uzun vadede güçsüzleştirilebilirken kısa vadede güçlendirir.

Özgürlük ve güvenlik, Bauman’ın sosyolojisinin arasında dizildiği iki kutuptur. Bununla birlikte onun temel argümanı, akışkan modernitede güvenliğin daha fazla özgürlüğe doğru azaldığı ve bunun da kişilerin hayatlarının giderek daha fazla bireyselleşmenin izlerini taşımasıyla sonuçlandığıdır. Bauman’ın geliştirdiği görüş, rasyonalitenin ve toplumsal failliğin postmodernitede iyi yaşam için coşku ve cazibeyi hâlâ canlandırdığını, ancak giderek daha fazla bireyselleşen bir mutluluk isteği tarafından yönlendirildiğini ve toplumsal ilişkilerin giderek daha fazla geleneksel bağlarından çıkarılıp zamanı çözen ve geçmişin zorlayıcı etkisini zayıflatan yeni yaşam alanları oluşturduğunu ileri sürmüştür. Özetle, postmoderniteyle birlikte yaşam giderek daha fazla kesintili olarak deneyimlenmeye başlanmıştır. Bu şekilde Bauman’ın postmodernite yorumu ve modernitedeki bu değişim, moderniteyle ilişkilendirilen eski ‘kesinlik odaklı’ yaşam biçimlerini zayıflatan yeni yaşam biçimleri uğruna tüm büyük anlatıların veya büyük hikayelerin reddedilmesini içerir (Bauman, 1992b; Dalgliesh, 2014).

Bauman’ın sosyolojisi yalnızca güncelliğini yitirmiş modern bir girişimin onaylanması ve korunması olarak düşünülebilir, ancak sosyolojinin etrafındaki dünyanın değişme biçimleriyle yüzleşmesi gerektiğini açıkça kabul ederek Bauman, bu yeni zamanları anlamlandırmak için bazı ‘eski’ sosyolojik varsayımların en yararlı olanlarını ‘yeni’ teorik içgörülerle yeniden yorumlamak ve özümsemek için olağanüstü bir yol sunar. Çok basit bir şekilde, Bauman bize daha fazlasını görme olanağı sunar ve yalnızca dünya farklı perspektiflerden okunduğunda elde edilen türden kapsamlı bir anlatı sunabilir. Bu anlatı herkesi hikâyenin içerisine dahil eder ve öznenen başkaları adına taleplerde bulunur. Bu talep daha iyi bir dünya yaratmak uğruna kullanılabilir. Bu ahlaki ifadeyi politik bir istem davasına getirir ve bir anlamda görece bir direniş kendisini gösterir (Bauman, 2009; Hirst, 2014).

3. KATI MODERNİTEDEN AKIŞKAN MODERNİTEYE

Bauman'a göre akışkan modernite, 'kendi imkânsızlığıyla yüzleşen, kendini denetleyen, bir zamanlar bilinçsizce yaptığı şeyi bilinçli olarak bir kenara atan' katı modernitedir. Bu doğrultuda postmodern dönemi de içerisine alan bu yeni dünya Bauman'a göre modernitenin yeni yüzü ve Kapitalizmin daha tehlikeli bir aşamasıdır (Bauman, 1992b). Weber'in endüstriyel kapitalizmin geleneksel toplumdan çıkışına ilişkin klasik analizinin izlerini takip eden Bauman, akışkan modernite ile katı modernitenin iç içe geçmiş bir karşıtlık oluşturduğunu ve hiçbirinin birbirinden ayrı olarak tartışılmayacağını varsayar. Bu nedenle ara yüzlerde gözlemlenen değişime rağmen ana odak modernitenin her tarafında aynı amaç(sız)lılık etrafında örgütlenmiş olduğunu gösterir. Hatta akışkan modernitede örgütlenme başarısı bile elde edilmeden hızlilik öne çıkarılmıştır. Gönüllü kulluk veya kölelik internet çağında yeni bir sürü ahlakı yaratmıştır. Görece işçi ahlakı azınlığın çıkarına hizmet edecek şekilde katı modernitenin ötesine gitmiştir. Hegel ve Marx'tan itibaren ifade edilmiş olduğu biçimiyle kişinin kendisine ve emeğine yabancılaşması ve yersiz yurtsuzluğuyla birlikte kural ve ilke tanımamazlık şeklinde çöküşe (decadence) neden olmuştur (Bauman, 2000).

Bauman, ilk kez *Sınıf Bilinci: Sınıfın Ön Tarihi ve Sonrası* (Memories of Class: The Pre-History and After-Life of Class) kitabında katı modernite ile akışkan modernite arasında eğretilenme yoluyla değişimi ve bu anlamda öznenin ve sistemin durumunda fark edilen ayrımı tespit etmeye başlar. Kelimenin tam anlamıyla olmasa bile – daha önce de belirtildiği gibi, tüketicinin ve tüketici kültürünün, bir zamanlar üretim ve çalışmanın ayrıcalığı olan ekonomide merkezi bir rol üstlendiğini savunur. Baudrillard'dan farklı anlamlarda yorumlanan tüketim kültürü yabancılığı ve özentiliği dikkat çekici anlamda kamusal alana taşımıştır (Bauman, 2010).

Bauman, son yıllarda, artan düzensizlik karşısında düzen arayışının konjonktür aşaması olan katı modernitenin, giderek "nihai, mükemmel bir toplum modeli olmadan yaşamayı ve daha fazla düzenlenmemiş veya -siyasetçilerin sevdiği klişede olduğu gibi- esnek bir dünyada olma deneyimini yansıttığı" akışkan bir moderniteye dönüştüğünü ileri sürer. Eşgüdümsüz, sıklıkla çelişkili şanslar ve seslerle dolu, ancak bunların herhangi birinin üstünlüğünün ölçülebileceği net standartlardan yoksun bir dünya olarak algılanabilir. Net bir bilgiden ziyade böyle bir toplumda uğultu vardır. Modernitenin bu yeni biçimini yine çarpıcı şu cümlelerle eskisinden şöyle ayırır Bauman: "Sadece günahkârların değil aynı zamanda günahın da olmadığı, yalnızca seçim yapan insanların değil aynı zamanda bizzat yanlış seçim olanağının da olmadığı bir insanî dünyanın mümkün olduğunu koyutluyordu. Modern proje, nihai anlamda, ahlâkî müphemliğin olmadığı bir dünyayı ve bu müphemlik de ahlâkî durumun doğal bir özelliği olduğu için, insanî seçimleri bu seçimlerin ahlâkî boyutlarından koparmayı koyutluyordu. İşte özerk ahlâkî seçimin yerine etik yasayı ikame etmenin pratikte vardığı nokta budur" (Bauman, 2014: 13).

Aristotelesçi anlamda işi aslına uygun (telos) biçimde dağıtmayan ve bilgi eksikliği olan bireylerin hızının yarattığı ısıyla hareket eden dünyada zemin ayakların altından kaymaktadır. Bu minvalde Bauman, akışkan modernitede, sosyal ilişkilerin sürekli olarak yapıldığı, bozulduğu ve yeniden yapıldığı bir döngü nedeniyle sürekli olarak kapışılmaya açık olduğu bir dünyada yaşamak anlamına geldiğini savunur (Bauman, 2000). Bauman'dan hareketle, Agnes Heller'a göre, akışkan modern özneler 'her şeyin ... kelimenin en güçlü anlamıyla tamamen rastlantısalmiş gibi olduğunu düşünür ve öyle davranır (plan, zorunluluk, eğilim vb. olmadan), ancak yine de kesinlikle rastlantısallıktan bahsetmezler." Açıkçası ön görüş, şeffaflık ve tahmin edilebilirlik bu çağ için dikkat çekici bir biçimde eksilmiştir. Çağa özgü şekilde hızla hareket etmek ayrıca uzun soluklu planlamaları kadük bırakmaktadır. Derin düşünme ancak bekleyip, analitik bir düşünmeyle ulaşılabilecek zahmetli bir uğraştır.

Bauman'a göre, akışkan modernitede "denge, Freud'un daha fazla güvenlik karşılığında çok az özgürlük anlayışından uzaklaşmıştır" ve bugün bireyler, yaşanmamış hayatın yaşamaya değer tek hayat olduğu öncülüne dayanan arzular kadar değil, daha çok, dileklerini gerçekleştirdikleri, ancak bu süreçte 'seçim ve kendini ifade özgürlüğü üzerindeki daha az kısıtlama karşılığında çok fazla güvenlikten vazgeçtikleri' yaşanmış bir hayatı yaşamaya koyulmaktadırlar. Yani otantiklikten uzak bütünüyle anonim davranışlara sahiptirler. Bauman'ın sosyolojisi, kimliğin büyük ölçüde toplumsal sınıfa (ve cinsiyete ve etnik kökene) göre atfedildiği daha yapılandırılmış bir toplumdan, bireyselliğin her şeyden daha fazla egemen olduğu ve kimliğin her zaman devam eden bir çalışma olarak kaldığı ve büyük ölçüde tüketim yoluyla elde edildiği bir toplumsallığa doğru kaydığımızı kabul eder (Bauman, 2010). Ancak Bauman'ın da belirttiği gibi, akışkan moderniteyi amaç veya değerlerden yoksun bir dünya olarak anlamamalıyız. Aksine, akışkan modernitede yaşamının "bir sürü baştan çıkarıcı ve olasılıkla dolup taşan ve peşinden koşulmaya değer prensiplerin fazlalığıyla büyümlü bir dünya deneyimi olduğunu" savunur. Böyle bir deneyim, "hem uyarıcı hem de sınır bozucudur- harekete geçmeye teşvik edebilir, felç edebilir, canlandırabilir veya umutsuzluğa yol açabilir". Bauman, akışkan modernlerin hayatlarını sürdürdükleri değerlerle ilgili olarak, katı modernitenin ahlaki kodlarını evrensel olarak geçerli olarak tanıtmaya çalışırken dar görüşlü olma eğiliminde olduğunu, akışkan modernitenin ise 'insanların kişisel (mahrem) ve devredilemez olanı ve insan haklarının en değerlisi olan' uygun ahlaki sorumluluk için bir fırsat sağladığını savunur (Bauman, 2000; 2003a).

4. İYİ BİR DÜNYA YARATMAK İÇİN MODERN AHLAK'IN YIKIMINA KALKIŞMAK: BİR YAPISÖKÜM DENEMESİ

Bauman'ın benimsediği pozisyonun geleneksel sosyolojik varsayımlara aykırı olmadığı iddiası çok daha kabul edilir bir yorumdur. Fakat Manni Crone'un aksi yorumunda olduğu gibi (2008), Bauman'ın ahlak konusundaki duruşu, ahlakın potansiyel olarak toplumsal bir olgu olarak işlediği ve kısıtlamalar getirdiği Durkheim geleneğiyle uyumsuz. Özellikle Bauman'ın etik görüşleri üzerinde Levinas'ın etkisi göz önüne alındığında bile bu konuda dikkatli olunması gerekir. Ötekinin, dünyanın üçüncü bu zamanında yüzünün etkisini ahlaki sürece ve eylem ağına eklenmesi kendi başına katı veya akışkan modernite ile bir mücadeledir. Bu nedenle, Norbert Elias (1978) gibi bir sosyolog için verili olarak alınması gereken şeyin, yani çeşitli nedenlerle, çeşitli koşullarda ve çeşitli şekillerde birbirlerine bağımlı olan büyük insan gruplarının temel karşılıklı bağımlılığının basitçe 'parantez içine alınıp alınamayacağını' ve ne ölçüde 'bir kenara bırakılabileceğini' sormalıyız. Elbette sosyolojik bir ahlak, en azından herhangi bir ahlaki konunun tarihsel, kültürel ve karşılıklı bağımlı karakterini üstlenmeli ve bu nedenle böyle bir ahlaki çoğu zaman kolektif terimlerle düşünmelidir. Aristoteles'ten itibaren toplumun insanın özüne dair olduğu iddiası ile aslında ona yabancı erdemler bütününe işaret ettiği iddiası birlikte düşünüldüğünde bu konuda derin tartışmalar yaratılmış olduğu bilinmektedir. Toplumsal bir canlı olma iddiasının karşısında sosyal kurumların, hoşgörünün ve birlikte yaşamının yararını fark eden insanların tahammül seviyesini göstermektedir iddiası da aynı derecede taraftar toplamaktadır. Bauman'ın etiği, teolojik olmasa da neredeyse sosyolojik öncesi bir bükülme içerir ve insanların dinamik ve tarihsel karakterini vurgulayan, daha önceki, daha açık bir şekilde sosyolojik bakış açısıyla tutarlı bir yaklaşımla desteklenmesi veya tamamen değiştirilmesi gereken bir bükülmedir (Junge, 2001; Campbell ve Till, 2010). Campbell ve Till'e göre bu, Bauman'ı bir direniş düşünürü olarak konumlandırmakla başarılabilir. Onlar için bu kavram zaten başkalarıyla birlikte olma ve dünyada olma yapısı içinde yer almaktadır. Bu nedenle etik, toplumsal oluşumların dinamiklerinden ortaya çıkan bir şey olarak görülür ve direniş, a priori bireysel bir deneyime güvenmek zorunda kalmadan iktidarın uygulanmasına bir sınır getiren şeydir

(Campbell ve Till, 2010). Etik burada ikincildir; kişinin eylemde bulunmasının veya olmaya direnmesinin mümkün olduğu iktidar ilişkilerinin analizi birincil öneme sahiptir (Hirst, 2014).

Sosyolojiye ahlaki bir amaç yükleme girişimine rağmen, Bauman'ın bunu yapma stratejisi, etik ile toplum veya bireysel ahlaki dürtü ile toplumsal oluşumlar arasındaki fenomenolojik a priori ayrıma dayanır gibi görünür. Bauman'ın belki de inandığı gibi, toplum ve etik, ya da Levinas'ın (2003) terminolojisinde, bütünlük ve sonsuzluk, iki farklı düzeni oluşturuyorsa ve ikincisi birincisine göre öncelikliyse, o zaman toplumun ancak Ben-Sen ilişkisinin değersizleştirilmesi ya da olumsuzlanması olabileceği anlaşılır. Bauman'ın projesinin sosyolojik olmayan karakterini vurgulayarak, belki de ontolojiye veya topluma çok fazla itibar etme riskiyle karşı karşıya kalıyoruz ve bu nedenle onun etik vizyonunda yer alan radikal talebi göz ardı ediyoruz: Başkası için olmak. Yine, Bauman'ın (1993) Levinas aracılığıyla ontolojiye karşı çıkışı, *Kültür Praksis Olarak ve Sosyalizm: Etkin Ütopya* gibi kitaplarda yapılan iddialarla bir süreklilik göstermektedir. Bu kitaplarda 'olması gereken', 'olan' üzerinde onaylanır ve insanlığı tanımlayan şey her zaman kendinden önde olma durumu, henüz olmayana veya sürekli uzaklaşan ufka açılmadır (Bauman, 1976a; 2016). Bauman'ın (1995: 67) söylediği gibi, "iyilik gelecektir". Gerçekten aldatıcı bir umut olarak yer almadığı sürece iyilik her zaman gelecektir ve ötekiyle olan etik karşılaşmamız aracılığıyla bizi ona doğru iter. Bauman (1995), diğerinin önceliğini teyit ederken, şimdiki zamanın eksikliğini de aynı zamanda teyit eder. Her zaman itiraz edilecek bir adaletsizliğin, sorumlu olduğum bir başkasının olduğunu ve nihayet kişinin yalnızca yasal veya sınırlı görevlerini yerine getirmekle yetinmemesi gerektiğini savunur.

Bauman'a (1989) göre, sosyoloji şimdiye kadar bu fazlalığı dile getirmekten aciz kalmıştır. Ahlaki hayal gücü toplumun halihazırda var olan koşullarına çok fazla güvenme eğilimindedir. Bu nedenle Levinas'ın sorumluluk etiği, Bauman'ın bu fazlalığı, öteki için var olma gibi imkânsız ve sonsuz bir talep kaygısıyla düşünmesine izin verir (Bauman, 1992a). Aslında bu talep sıklıkla tamamlanmaz. Öznenin kendisinde varlık bulan ancak hiçbir zaman tam olarak karşılanamayan bu sonsuz talep öznenin kendisiyle hesaplaşmasına neden olabilir. Simon Critchley, özneyi bölen sonsuzca talep karşısında öznenin darmadağın olduğundan ve eylemden kaçındığından söz etmektedir. Benzer şekilde Bauman, bu nedenle etik talebin daha fazla sayıda kimsede karşılık bulması için problemin siyasi bir dille temsil edilmesi gerektiğini iddia etmektedir.

5. SONUÇ

Modern dünyayı, kapitalizmi ve yeni özne tipini anlamak bakımından Bauman çok önemli bir isimdir. Moderniteyi ve onu çok daha akışkan ve açık bir etik düşünce etrafında anlamayı ve bu anlayış tarzıyla değiştirmeyi hedefliyorsak yine başvurulması gereken bir mihenk taşıdır. Daha açık şekilde Bauman, postmodern toplumun etik imgelemine yenileme çabasıyla bireyi sorumluluk alanı ve kurucu bir ahlaki çerçeve içinde değerlendirir. Bu hamle felsefi anlamda önemli bir rahatlık sağlayabilir. Ahlaki özne belki de kendisi için bir fedakarlıkta bulunulmasını isteyemez ama bu noktada ötekinin sorumluluğunu üstlenerek iyi bir dünyaya doğru entelektüel umudu koruyabilir. İddia edildiği gibi, bu Bauman'ın (1976a) ütopya, olasılık ve umut hakkındaki önceki pozisyonuyla bir sürekliliğe sahiptir. Bu nedenle, bireyin kendi kendini yasalaştırma girişimleri sürekli olarak boşa çıkar çünkü her zaman yapılacak daha çok şey vardır. Henüz yerine getirilmemiş bir sorumluluk hep insanı yeniden çağırır. Bu büyümlü sözlerin postmodern retoriğin ötesine geçebilmesi ve inandırıcı olması için ayakları yere basan bir sosyolojiye ihtiyacı vardır (Bauman, 2013). Bu nedenle, etik sorusu Bauman için siyasete doğru bir hareketi gerektirse de siyasetin kapsamının veya siyasi bir jest olarak sayılabilecek şeyin yeniden düşünülmesini zorunlu kılıyordu. Bununla birlikte, Bauman'ın

kendi içine kapanmış rasyonel öznenin eleştirisi ve sorumluluğun zorunluluğuna yaptığı vurgu, sosyolojiye inandırıcı bir meydan okuma sunar ve onun etik hayal gücünün yeniden canlandırılmasını talep eder. Bauman'ın 'aktif ütopyası'nı Foucault ile birlikte okumasında ortaya çıkan direnç fikriyle karşılaştırmak faydalı olabilir. Onlara göre sosyalizm 'devlet düzeyinde gerçekleştirilemez'dir, çünkü yalnızca "devlet yönetimine meydan okumak için eleştirel bir araç" olarak kullanılmalıdır (Campbell ve Till, 2010: 182). Bu belki de Bauman'ın sosyolojisinin eleştirel işlevini yeniler. Sosyoloji tabanlı yönetim eylemleriyle veya evrenselleştirilmiş ahlaki dürtülerle değil, kalıcı bir itaatsizlik eylemiyle, tüm gerçekliğe karşı yöneltilmiş kalıcı bir eleştiriyle ilgilenir (Bauman, 1976a: 130; Bauman, 2009). Ancak işaret levhalarının, ikaz işaretlerinin olmadığı bir dünyada etik sorumluluğu hissetmek ve siyasi bir girişimde bulunmak çok daha zordur (Hirst, 2014).

Günümüz toplumunda yaşanan fiziksel görüntüden başlayarak zevk, ilgi ve kimlik gibi daha derin yapı ve kavramlara kadar aynılığı anlamak bakımından Bauman ayrıca çözümleyici analizlerde bulunur. Başkasının olmadığı toplumlar ahlaki sorumluluğu ortadan kaldırma tehdidini barındırır. Çünkü etik sorumluluk öteki duygusuyla birlikte bulunur. Benzerlerin toplumu yapmacılığı ve samimiyetsizliği çağırıştır. O nedenle Bauman'ın ötekine dair tespitleri akışkan bir modern dünyada önemli bir kök veya iz olarak hem etik sorumluluğu hem de sosyolojik temelli siyasi edimi motive edecek bir yerel anlatı gibi durmaktadır. Bauman'ın ısrarla işaret etmiş olduğu gibi benzerlik, itaati ve sorgusuz ortak hareketi gerektirir ve bu tür davranışlar toplumun sağlıklı olmasını engeller. Son olarak Bauman'ın bir sosyolog olarak rol ve sorumluluk üzerinden iddia ettikleri ahlak ve toplum arasındaki ilişkiyi anlamak bakımından değerlidir. Ahlak ve toplum arasında hem olumlu hem de olumsuz etkiye neden olacak bir ilişki vardır. Toplumlar kimi zaman kolaycılığı ve yararı merkeze alarak ideal ahlakta istenmedik kırılma ve değişmelere neden olurlar. Ayrıca toplum bütünüyle rasyonel bir organizma değildir. Katı modern ahlakın, kilisenin çekildiği alanlarda rasyonelitenin gücüyle kural, ilke veya normları başarılı bir şekilde üretebileceğini düşünmek sorundur. Bauman'ın hıza sahip, belirsiz (müphem) ve alacakaranlık akışkan dünyada bir direniş simgesi olması kendi başına önemlidir. Mutlak bir iyi yoksa, bu hayal kırıklığı ve müphemlik içerisinde iyi hakkında çeşitli yeni alternatifler ileri sürülebilir. Yerel anlatılar sorumluluğa ve meydan okumaya dayalı bir ahlak fikrini öne çıkarmak için güçlü bir dil oyunu yaratmaya imkân verebilir. Kaldı ki bu dil oyunu içerisinde bir adalet tanımı yapılamasa da zulme veya adaletsizliğe karşı sorumluluk duygusu geliştirilebilir.

KAYNAKÇA

- Bauman, Z. (1976a). *Socialism: The Active Utopia*. London: Allen & Unwin.
- Bauman, Z. (1976b). *Towards a Critical Sociology: An Essay on Commonsense and Emancipation*. London: Routledge & Kegan Paul.
- Bauman, Z. (1991). *Modernity and Ambivalence*. Cambridge: Polity Press.
- Bauman, Z. (1992a). *Immortality, Mortality and Other Life Strategies*. Stanford, CA: Stanford University Press.
- Bauman, Z. (1992b). *Intimations of Postmodernity*. London: Routledge.
- Bauman, Z. (1993). *Postmodern Ethics*. Oxford: Blackwell.
- Bauman, Z. (1995). *Life in Fragments*. Oxford: Blackwell.
- Bauman, Z. (1997). *Modernite ve Holocaust*. (S. Sertabiboğlu, Çev.) İstanbul: Sarmal Yayınevi.

- Bauman, Z. (2000). *Liquid Modernity*. Cambridge: Polity Press.
- Bauman, Z. (2001). *Community: Seeking Safety in an Insecure World*. Cambridge: Polity.
- Bauman, Z. (2003a). *Modernlik ve Müphemlik*. (İ. Türkmen, Çev.) İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
- Bauman, Z. (2003b). *Yasa Koyucular ve Yorumcular*. (K. Atakay, Çev.) İstanbul: Metis Yayınları.
- Bauman, Z. (2009). *Sosyolojik Düşünmek*. (A. Yılmaz, Çev.) İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
- Bauman, Z. (2010). *Etiğin Tüketiciler Dünyasında Bir Şansı Var Mı?* (F. Çoban, İ. Katırcı, Çev.) Ankara: De Ki Yayınları.
- Bauman, Z. (2013). *Postmodernizm ve Hoşnutsuzlukları*. (İ. Türkmen, Çev.) İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
- Bauman, Z. (2014). *Parçalanmış Hayat: Postmodern Ahlak Denemeleri*. (İ. Türkmen, Çev.) İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
- Bauman, Z. (2016). *Postmodern Etik*. (A. Türker, Çev.) İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
- Campbell, T. and Till, C. (2010). Resistance towards ethics. In: Davis M and Tester K (eds) *Bauman's Challenge: Sociological Issues for the 21st Century*. New York: Palgrave Macmillan, 173–88.
- Dalgliesh, B. (2014). Zygmunt Bauman and the Consumption of Ethics by the Ethics of Consumerism, *Theory Culture&Society*, 31(4): 97-118
- Deleuze, G. (2007). *Leibniz Üzerine Beş Ders*. (U. Baker, Çev.) İstanbul: Kabalcı Yayınevi.
- Durkheim, E. (2006). *Sosyoloji Dersleri*. (A. Berktay, Çev.) İstanbul: İletişim Yayınları.
- Elias, N. (1978). *What Is Sociology?* New York: Columbia University Press.
- Hirst, Benjamin A. (2014). After Le'vinas: Assessing Zygmunt Bauman's 'ethical turn'. *European Journal of Social Theory*, 1-15.
- Levinas, E. (2003). *Sonsuza Tanıklık*. (Z. Direk, E. Gökyaran, Haz.) İstanbul: Metis Yayınları.

PLATON VE ARİSTOTELES’TE SANATIN ETİK İŞLEVİ

THE ETHICAL FUNCTION OF ART IN PLATO AND ARISTOTLE

Arş. Gör. Dr. Feyruze CILIZ

Mersin Üniversitesi İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi Felsefe Bölümü

(Sorumlu Yazar)

ORCID:0000-0003-4196-7202

ÖZET

Bu bildirinin amacı Antik Yunan toplumunda sanat ve etik ilişkisini dönemin iki büyük filozofu olan Platon ve Aristoteles hareketle ele almaktır. Her iki düşünür etiği mutlu bir yaşamın anahtarı olarak görür; devlet, politika, toplum, sanat, eğitim gibi unsurlarla ilişkilendirerek insan yaşamındaki önemini ve yerini belirlemeye çalışır. Etik, arzu edilen bir toplum ve birey yaşamı için değerler koyabilecek yegâne güçtür. Adalet, dürüstlük, cesaret, bilgelik, dostluk gibi değerlerin kurucu ilkeleri, ölçütleri, pratikte uygulanabilirlikleri, birbirleri ile ilişkileri gibi konular etiğin alanına aittir. Değerlerin yaşamın her alanıyla etkin, dinamik ve doğrudan bağı etiği, diğer tüm insan yapıp etmeleriyle ilişkili bir hale getirmiştir. O dönemde henüz özerk bir alana sahip olmayan sanat, Platon ve Aristoteles tarafından ahlak, erdem, mutluluk gibi kavramlarla ilişkilendirilerek ele alınmıştır.

Her iki filozof için sanat *mimetik* bir etkinliktir; sanat, bir olayın, bir durumun, bir şeyin, bir eylemin taklidine dayanır. Ancak sanatın konu ve kapsamı etiğin sınır ve ölçütlerine tabi olmalıdır. Sanata çizilen bu etik sınırla birlikte ondan ahlaki bir fayda, toplumsal bir işlev ve eğitsel bir rol beklenmektedir. Platon’un sanata dair düşünceleri idealar kuramı ile yakından ilişkilidir. İdealar hakikatler alanıdır. Aldatıcı olmayan, değişmez, kesin, saf, zaman-üstü ve kalıcı özelliklere sahip olan bu alan, aklın rehberliğiyle yola çıkan ruhların kavrayabileceği bir alandır. Adalet, erdem, doğruluk gibi kavramların idealar alanında mutlak ve sarsılmaz bir karşılığı vardır. Diğer yandan sanat doğası gereği duyusal olan ile ilişkili olmak zorundadır çünkü içeriğini ve malzemesini duyulur dünyadan almak zorundadır. İdea ile ilişkisi oldukça zayıf olan sanatın toplum yaşamında var olma olanağı etik bir işlevle mümkündür. Aristoteles, Platon’un aksine sanata daha geniş bir alan açar. *Mimesis* dayalı bir etkinlik olarak Platon’da dışlanan sanat, Aristoteles’te etik bir *telos* yüklenerek ahlak ve toplumsal iyi için gerekli görülür. Sanatın etik işlevi onu kaba bir taklit olmaktan çıkarır.

Anahtar Kelimeler: Platon, Aristoteles, Sanat, Etik, Mimesis

ABSTRACT

The aim of this paper is to discuss the relationship between art and ethics in Ancient Greek society with reference to Plato and Aristotle, the two great philosophers of the period. Both thinkers view ethics as the key to a happy life; they try to determine its importance and place in human life by associating it with elements such as state, politics, society, art and education. Ethics is the only power that can set values for a desirable society and individual life. The founding principles of values such as justice, honesty, courage, wisdom and friendship, their criteria, their applicability in practice and their relations with each other belong to the field of ethics. The active, dynamic and direct connection of values with all areas of life has made

ethics related to all other human actions. Art, which did not yet have an autonomous field at that time, was discussed by Plato and Aristotle in relation to concepts such as morality, virtue and happiness.

For both philosophers, art is a *mimetic* activity; it is based on the imitation of an event, a situation, a thing, an action. However, the subject and scope of art should be subject to the limits and criteria of ethics. With this ethical boundary drawn for art, a moral benefit, a social function and an educational role are expected from it. Plato's thoughts on art are closely related to the theory of ideas. Ideas are the field of truths. This field, which is not deceptive, unchanging, precise, pure, timeless and permanent, is a field that can be grasped by souls guided by reason. Concepts such as justice, virtue and righteousness have an absolute and firm counterpart in the realm of ideas. On the other hand, art by its nature has to be related to the sensory because it has to take its content and material from the sensible world. The possibility of art, which has a very weak relationship with the Idea, to exist in social life is possible with an ethical function. Unlike Plato, Aristotle opens a wider field for art. Art, which is excluded in Plato as an activity based on *mimesis*, is seen as necessary for the moral and social good by assuming an ethical telos in Aristotle. The ethical function of art makes it no longer a crude imitation.

Keywords: Plato, Aristotle, Art, Ethics, Mimesis

BİR “YAŞAM TEORİSİ” OLARAK ETİK: FRIEDRICH NIETZSCHE’NİN ETİK ANLAYIŞI

ETHICS AS A "LIFE THEORY": FRIEDRICH NIETZSCHE’S ETHICS

Haluk DOĞAN

Dr., Manisa Celal Bayar Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Felsefe Bölümü,
ORCID: 0000- 0003-2021-6987.

ÖZET

Friedrich Nietzsche’nin etik anlayışı; yaşamın onaylanması, güç iradesi ve bireysel özgürlük gibi temel ilkeler üzerine inşa edilmiştir. Nietzsche’ye göre etik, insanın yaşam gücünü artırma, potansiyelini en üst düzeye çıkarma ve kendini aşma çabasının sonucudur. Bu anlayış, geleneksel ahlaki değerlerle, özellikle Hristiyan ahlakıyla, ciddi bir çatışma içerisindedir. Hristiyanlık, Nietzsche’ye göre, zayıflığı ve fedakarlığı yüceltmektedir. İnsanları yaşamdan uzaklaştırıp, zayıflık ve acının kutsandığı bir düzenin parçası haline getirmektedir. Böylece Hristiyanlık, yaşamın doğal gücüne ve bireyin yaratıcı eylemine zarar vermektedir.

Nietzsche, yaşamın özü olarak tanımladığı “güç iradesi” kavramını merkez almaktadır. Yaşamak, ona göre, sürekli bir güç arayışıdır. İnsanlar sürekli güçlerini artırma eğilimindedir. Bu, yaşamın doğal bir parçası olan süreçtir. Nietzsche, güç iradesi anlayışının, sadece bireysel yaşamda değil, toplumsal ve kültürel düzeyde de önemli bir rol oynadığını belirtmektedir. Bu bağlamda, yaşamı onaylamak, bireylerin zayıflık yerine güç arayışını ve kendini aşmayı seçmeleri anlamına gelmektedir. Paul Stern’in “Yaşam Teorisi” olarak belirttiği gibi, Nietzsche’nin etiği, en temelde, yaşamın onaylanmasıdır. Etik-dışı olan ise, yaşamın her türden reddidir.

Nietzsche’nin etik anlayışı, özgür ve güçlü bireylerin, toplumun geleneksel normlarına ve ahlaki değerlerine karşı durmalarını ve kendi değerlerini yaratmalarını teşvik etmektedir. Bu, onun “Üstinsan” kavramıyla da ilişkilidir. Üstinsan, yaşamı tüm zorluklarıyla kabul eden, kendi değerlerini yaratabilen ve sürekli kendini aşan bireydir. Nietzsche’nin etik anlayışı yaşamı kutsamak ve onu her yönüyle onaylamak üzerine kuruludur; bu nedenle onun etik anlayışı, yaşamın her biçimiyle güç ve potansiyel arayışını yüceltmektedir.

Bu makalede, Hristiyan ahlakının tam karşısında konumlanan Nietzsche’nin etik anlayışı değerlendirilecektir. Alman düşünürün etik anlayışın “güç iradesi” ve “Üstinsan” perspektifleriyle ilişkisi tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Etik, Nietzsche, Güç İradesi, Üstinsan, Hristiyan Ahlakı.

ABSTRACT

Friedrich Nietzsche's ethics is built upon fundamental principles such as the affirmation of life, the will to power, and individual freedom. According to Nietzsche, ethics is the result of the effort to enhance one's life force, maximize one's potential, and transcend oneself. This understanding is in serious conflict with traditional moral values, especially Christian morality. Nietzsche argues that Christianity glorifies weakness and sacrifice, making people part of a system that distances them from life, where weakness and suffering are sanctified. In

doing so, Christianity harms the natural strength of life and the creative actions of the individual.

At the heart of Nietzsche's ethics is the concept of "Will to Power," which he defines as the essence of life. For Nietzsche, living is an ongoing quest for power. Humans are inherently inclined to increase their power, which is a natural part of the process of life. Nietzsche suggests that the understanding of will to power plays a crucial role not only in individual life but also at the societal and cultural levels. In this context, affirming life means choosing the pursuit of power and self-overcoming rather than weakness. As Paul Stern's "The Life Theory" suggests, Nietzsche's ethics is fundamentally the affirmation of life, while the opposite of ethics is the rejection of life in all its forms.

Nietzsche's ethical perspective encourages free and powerful individuals to resist traditional societal norms and moral values, creating their own values. This is closely related to his concept of the "Übermensch". The Übermensch is an individual who accepts life in all its challenges, creates their own values, and continually overcomes themselves. Nietzsche's ethics is built around the idea of affirming life and celebrating it in all its aspects; therefore, his ethical understanding elevates the pursuit of power and potential in all forms of life.

This paper will evaluate Nietzsche's ethical understanding, positioned directly opposite Christian morality. The relationship between Nietzsche's ethical theory and his perspectives on "Will to Power" and "Übermensch" will be discussed.

Keywords: Ethics, Nietzsche, Will to Power, Übermensch, Christian Morality

YAPAY ZEKÂ ÇALIŞMALARINA TEO-ETİK BAKIŞ

THEO-ETHICAL VIEW OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE STUDIES

İlbey DÖLEK

Doç. Dr. Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dinler Tarihi Anabilim Dalı

ÖZET

Bilimsel ve teknolojik gelişmeler 21. yüzyılda her geçen gün artmakta ve günlük hayatımızın her alanını etkilemektedir. Son yıllarda görülen en önemli ve popüler teknolojik gelişmelerinden biri yapay zekâdır. Yapay zekâ çalışmaları eğitimden sanata, edebiyattan dine kadar hayatın birçok alanında önemli işlevlere sahip olmaktadır. Yapay zekâ çalışmaları son yıllarda farklı disiplinler aracılığıyla ele alınmakta ve tartışılmaktadır. Yapay zekâ kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte ileride “yapay zekânın insanın yerini alacağı” ya da “yeni bir din oluşturacağı” yönündeki iddialar dinlerin konuya bakışını gerektirmektedir. Yapay zekâ ile yürütülen tartışmalar arasında etik sorunlar öne çıkmaktadır. Bu noktada bilim, din ve etik ilişkisi açısından yapay zekâ çalışmaları ve uygulamaları nasıl değerlendirilmelidir? Sami kökenli dinler olarak adlandırılan Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam açısından yapay zekâ çalışmaları ve uygulamaları nasıl değerlendirmektedir? Söz konusu dinlerin hem kutsal metinlerinde geçen ilahi emirler ve ahlak öğretileri hem de gelenek içinde din görevlilerinin bakış açısı konuyu açıklamak ve anlamak adına yararlanılması gereken kaynaklardır. Bu çalışmanın amacı, tek tanrılı dinlerin bilim ve teknolojiye yaklaşımlarını, yapay zekânın dini kullanım alanlarını ve bu alandaki etik tartışmaları karşılaştırmalı olarak analiz etmektir. Bu sayede bilim, din ve etik arasındaki ilişki yapay zekâ çalışmaları örneğinde incelenerek bu alanda yapılan etik tartışmalarına katkı sunulması hedeflenmektedir. **Anahtar kelimeler:** Yapay zekâ, bilim, teknoloji, din ve etik

ABSTRACT

Scientific and technological developments are increasing day by day in the 21st century and affect every area of our daily lives. One of the most important and popular technological developments seen in recent years is artificial intelligence. Artificial intelligence studies have important functions in many areas of life, from education to art, from literature to religion. Artificial intelligence studies have been addressed and discussed through different disciplines in recent years. With the widespread use of artificial intelligence, claims that "artificial intelligence will replace humans" or "create a new religion" in the future require the perspective of religions on the subject. Ethical issues come to the forefront among the discussions carried out with artificial intelligence. At this point, how should artificial intelligence studies and applications be evaluated in terms of the relationship between science, religion and ethics? How do Judaism, Christianity and Islam, which are called Semitic religions, evaluate artificial intelligence studies and applications? Both the divine commands and moral teachings in the sacred texts of these religions and the perspective of religious officials within the tradition are the sources that should be used to explain and understand the subject. The aim of this study is to comparatively analyze the approaches of monotheistic religions to science and technology, the religious uses of artificial intelligence, and the ethical discussions in this field. In this way, it is aimed to contribute to the ethical discussions in this field by examining the relationship between science, religion, and ethics in the example of artificial intelligence studies.

Key words: Artificial intelligence, science, technology, religion and ethic

GİRİŞ

1. Yapay Zekâ Nedir?

Yapay zekâ çalışmalarının başlangıcı sanayileşmenin artış gösterdiği 17. yüzyılın sonlarına doğru götürülse de A. M. Turing'in 1950 yılında yazdığı "Computing Machinery And Intelligence" başlıklı makalesinde "Makineler düşünebilir mi?" sorusu ile yapay zekâ çalışmaları hız kazanmıştır (Turing, 1950). Türk bilim insanı Cahit Arf, 1959 yılında "Makine Düşünebilir Mi ve Nasıl Düşünebilir?" başlıklı bir konferansta aynı soruyu gündeme getirmiştir (Arf, 1959). Yapay zekânın bir disiplin olarak resmi başlangıcı, 1956'da McCarthy liderliğindeki önemli Dartmouth Sempozyumuna dayanmaktadır. Bu konferansta, tanımı evrensel olarak kabul görmemiş olsa da, 'yapay zekâ' terimi ilk kez işaret edilmiştir (He, 2024). Yapay Zekâ, bilgisayar bilimi alanında teknolojik gelişmelere yardımcı olan akıllı sistemler oluşturmak için kullanılan bilim ve mühendisliği ifade eder (Mahato, 2022). Yapay zekânın etkisini hissettirdiği alanlardan birisi de insanlık tarihi kadar eski olan ve toplumsal yapının en önemli parçalarından biri olan dindir. Bireylerin hayatlarını idame ettirme biçimlerinde onlara rehberlik eden dinin, bu işlevi doğrultusunda yapay zekâ uygulamalarından ne şekilde yararlanacağı ve bu uygulamaların pratikte toplumsal yansımalarının hangi biçimde ortaya çıkacağı din ile yapay zekâ ilişkisi açısından önemli bir konudur (Yakut, 2024). Yapay zekâ kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte dinin konuya bakışı merak konusu haline gelmiştir. Din, bireylerin bilimsel ve teknolojik gelişmeleri algılamalarında etkili olduğu varsayılmıştır ancak bu etkinin ne düzeyde olduğu bilimsel anlamda araştırılması gerekir. Çünkü yapay zekânın din hizmetleri ve öğretimi alanında nasıl ve ne kadar kullanılacağı belirsizdir. Dolayısıyla yapay zekânın gelecekte bireylerin din algılarını ve dini yaşantılarını nasıl etkileyeceği kesin olarak bilinmemektedir. Bu çalışmanın amacı, tek tanrılı dinlerin bilim ve teknolojiye yaklaşımlarını, yapay zekânın dini kullanım alanlarını ve bu alandaki etik tartışmaları karşılaştırmalı olarak analiz etmektir. Bu sayede bilim, din ve etik arasındaki ilişki yapay zekâ çalışmaları örneğinde incelenerek bu alanda yapılan etik tartışmalara katkı sunulması hedeflenmektedir.

1. Yapay Zekâ Tehlikeli Midir?

Yapay zekâ teknolojisi ile ilgili gelişmelerde en fazla merak edilen konulardan birisi de yapay zekânın ne kadar tehlikeli olabileceğidir. Yapay zekâ kul yapısı olduğu çok iyi anlaşılması gerekir. Bir insan ya da bir grup ancak kendi zekâsı kadar zeki bir sistem yapabilir. Eğer kişi iyi niyetli ise topluma faydalı sistemler; kötü niyetli ise topluma zarar verecek sistemler geliştirme gayretinde olacaktır. Neticede sorun insanın iyi ya da kötü olmasına bağlıdır. Tehlike varsa bu insandadır ve insanın modelleme kabiliyetinde aranmalıdır (Öztemel, 2020: 109). Örneğin günümüzde kullanılan uçaklar hayatımızı kolaylaştırması adına insanlığın hizmetinde kullanırken atom bombasının da bilim insanları tarafından üretildiği göz önüne alındığında bilimsel üretimin nasıl kullanılacağına insan faktörüne bağlı olduğu anlaşılır. Yapay zekâ da dâhil bütün teknolojik gelişmelerde fırsatlar ve dezavantajların olması doğaldır. Yapay zekânın kullanılmasına bağlı olarak farklı zorluklar ortaya çıkabilmektedir. Bu çalışmada ise söz konusu zorluklardan etik zorluklara odaklanılmıştır.

Hindistan'ın Tamilnadu eyalet hükümeti tarafından yayımlanan yapay zekâ politika belgesi, yapay zekâdaki altı temel zorluğun ele alındığı altı adımlı bir çerçeve (TAMDEF) oluşturulmuştur (Balaji, 2020). Şeffaflık ve Denetim (T), Hesap Verebilirlik ve Yasal Sorunlar (A), Kötüye Kullanım Koruması (M), Dijital Uçurum ve Veri Açığı (D), Etik (E), Adalet ve Eşitlik (F). Etik zorluklar, yapay zekâ tarafından alınan kararların sorumluluğu ve açıklaması; yapay zekâ ve insan davranışıyla ilgili süreçler, makine ile insan değer yargılarının uyumu, ahlaki ikilemler ve yapay zekâ ayrımcılığıdır. TAM-DEF çerçevesi etiği tamamen yapay zekâ perspektifinden ele alır ve iki alt bileşene ayırır: 1) Gizlilik ve veri

koruma ve 2) İnsan ve çevre değerleridir. Etiğin bu iki boyutu da yapay zekâ sistemlerini insan toplumu için güvenli tutmak için kritik öneme sahiptir. Gizlilik, yapay zekâ sistemlerini kullanırken muhtemelen en önemli endişedir. Kullanıcının mahrem ve oldukça ayrıntılı verilerinin yapay zekâ ağı genelinde depolanması ve paylaşılması muhtemeldir (örneğin, bir kişinin yüz tanıma ve CCTV yayımlarına dayalı günlük konumu, yemek alışkanlıkları, alışveriş tercihleri, filmler, müzikler vb.). Yapay zekâ sistemleri bu verilerin korunduğundan emin olmalıdır ve hükümetlerin bunu uygulamak için güçlü veri koruma yasaları yapması gerekir. İnsan ve çevresel değerler ise herhangi bir yapay zekâ sistemi insan değer sistemine uymak zorundadır ve politika yapıcılar şu soruyu sormalıdır: Yapay zekâ sistemi saygı, onur, adalet, nezaket, şefkat, eşitlik gibi insan değerlerine duyarlı hale getirildi mi? Sistem çocuklara, yaşlılara, hamile kadınlara, hastalara ve savunmasız kişilere karşı öncelikli bir görevi olduğunu biliyor mu? (Dwivedi vd., 2021).

Tüm yapay zekâ projelerinde Etik Yapay Zekâ İlkelerine uyulmalıdır. On iki ilkeden ikisi 1) Şeffaflık ve Yorumlanabilirlik; 2) Güvenilirlik, Sağlık ve Güvenlik "Performans İlkeleridir". Diğer ilkelerin uygulanmasına bir temel oluşturmak için bu temel ilkelere ulaşılması gereklidir. Örneğin Güvenilirlik, Sağlık ve Güvenlik ilkesine ulaşmadan diğer Etik Yapay Zekâ İlkelerine her zaman ulaşılması beklenemez. Diğer ilkeler ise (1) Adillik, (2) Çeşitlilik ve Katılım, (3) İnsan Gözetimi, (4) Hukuka Uygunluk ve Uyumluluk, (5) Veri Gizliliği, (6) Güvenlik, (7) Hesap Verebilirlik, (8) Yararlı Yapay Zekâ, (9) İşbirliği ve Açıklık ve (10) Sürdürülebilirlik ve Adil Geçiş olmak üzere sınıflandırılmıştır. Bunlar Birleşmiş Milletlerin İnsan Hakları Evrensel Beyanname ve Hong Kong Yönetmeliklerinden alınmıştır (Ethical Artificial Intelligence Framework, 2024). Eğitimde yapay zekânın kullanımı için insancıl, şefkatli ve akla dayalı ilkeler ortaya koymamız gerekiyor. Yapay zekânın zarar verme potansiyeli, görmezden gelemeceğimiz kadar büyüktür (Aiken & Epstein, 2000). Yapay zekâyâ yönelik temel etik zorluklardan bazılarını vaka çalışmaları ve Delphi çalışmasıyla tespit eden Stahl, *Ethical Issues of AI* (Yapay Zekâda Etik Sorunlar) adlı çalışmada Yapay zekâyâ dair tüm etik sorunları toplam 39 kategoride sıralamıştır. Genel olarak ön plana çıkan etik zorluklar yukarıda yer verildiği şekilde sıralansa da birincil ve sıklıkla dile getirilen etik kaygı, gizlilik ve veri koruma sorununa ilişkin kaygıdır. Bu noktada gizlilik ve veri korumanın aynı şey olmadığını belirtmek gerekir (Yeşilkaya, 2022: 955-6). Yapay zekâ uygulamalarında genel ahlaki zorunluluklar nelerdir?

1. Topluma ve insan refahına katkıda bulunma
2. Başkalarına zarar vermekten kaçınma
3. Dürüst ve güvenilir olma
4. Ayrımcılık yapmamak için adil davranma
5. Telif hakları ve patentler dâhil olmak üzere mülkiyet haklarına saygı gösterme
6. Fikri mülkiyet için uygun krediyi verme
7. Başkalarının mahremiyetine saygı gösterme
8. Gizliliğe saygı gösterme, şeklinde sıralanabilir (Anderson vd. 1993: 101).

Ünlü tarihçi yazar Yuval Noah Harari, "Yapay Zekânın Oppenheimer Anı" başlıklı makalesinde yapay zekâ çalışmaları karşısında günümüz insanlığının yaşadığı belirsizlik ve endişeyi Robert Oppenheimer'in atom bombasını geliştirdikten sonra yaşadığı derin ahlaki çatışma ve ruh haline benzetir. Literatürde "Oppenheimer Anı"nın ilk olarak yazılım mühendisi Alan Cooper tarafından 2018 yılında bir konuşmasında dile getirmiştir. Ona göre yapay zekâ çalışmalarının kontrol edilmesi ve etik konularda sorumlu davranılması gerekir. Oppenheimer, atom bombasını geliştirdikten sonra Hindu kutsal metni Bhagavad Gita'dan alıntı yapar: "Artık ben ölüm oldum, dünyaların yok edicisi" sözleriyle bilimin nasıl silaha dönüşebileceği ikilemini bizlere göstermektedir (Gardels, "An Oppenheimer Moment.", 2023). Harari yeni kitabı Nexus'ta "Binlerce yıldır peygamberler, şairler ve politikacılar toplumu manipüle etmek ve yeniden şekillendirmek için dili kullandılar. Şimdi bilgisayarlar

bunu nasıl yapacaklarını öğreniyor ve bizi vurmak için katil robotlar göndermelerine gerek kalmayacak. Tetiği çekmeleri için insanları manipüle edebilirler." uyarısında bulunur (The Guardian, "Nexus.." 2024). Harari yapay zekâyı uzaylı zekâ olarak adlandırmakta ve ona göre yapay zekâ çalışmaları insan uygarlığının sistemini hakledi. Yapay zekânın risklerini ortadan kaldırmak için yapay zekâyı her zaman kendisinin yapay zekâ olduğunu açıklamasını istememiz gerektiğini belirtir. Harari, Tristan Harris ve Aza Raskin'e göre "Başlangıçta kelime vardı. Dil, insan kültürünün işletim sistemidir. Dilden mit ve hukuk, tanrılar ve para, sanat ve bilim, dostluklar ve uluslar ve bilgisayar kodu doğar. Yapay zekânın dil üzerindeki yeni hâkimiyeti, artık medeniyetin işletim sistemini hackleyip manipüle edebileceği anlamına geliyor. Yapay zekâ, dil üzerinde hâkimiyet kazanarak, banka kasalarından kutsal mezarlara kadar medeniyetin anahtarını ele geçiriyor." (Gardels, 2023).

2. Din ve Yapay Zekâ

Bu çalışma, Yapay Zekâ, Din ve Etik ilişkisi tek tanrılı dinler olarak kabul edilen Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam ile sınırlıdır. Her ne kadar dünyada inanan sayısı bakımından Hristiyanlık ilk sırada sonra da İslam yer alsada bu çalışmada dinler kronolojik bir sıralamaya göre verilmiştir. Yapay zekâ din hizmetinde bulunan bir din görevlisinin yerini alabilecek bilgi ve beceriye sahip olabilir mi? Almanya'da birkaç yıl önce beş dilde dualar sunabilen *BlessU-2* adlı bir robot geliştirildi. Bu robot, yapay zekânın dinlerde iyilik için kullanılıp kullanılmayacağı tartışmalarına farklı bir bakış açısı getirdi (Bobrow, "God and Robots.." 2023). Farklı dini geleneklerde benzer uygulamalara rastlamak mümkündür. Örneğin uzak doğuda yapay zekâ bir robot (Mindar) geliştirilmiş ve Budist tapınağında hizmet vermektedir. Polonya'da ise Katolik bir yapay zeka robot geliştirilmiş (SanTO) ve kiliseye gelen Hristiyanların sorularına cevap vermektedir (Bettiza vd. "God and Robots.., 2021). İsviçre'nin Luzern kentindeki Aziz Petrus Kilisesi yapay zekâ ile geliştirilen robot (AI Jesus) insanların sorularına cevap vermeye başlamıştır. Bu konuda etik profesörü Peter Kirchschräger ise projenin çok ileri gittiğini ancak üzerinde düşünülmesi gereken bir konu olduğunu belirtmiştir. Ona göre "İnanç, pastoral bakım ve dinde anlam bulma konusunda dikkatli olmalıyız, biz insanların makinelerden çok daha üstün olduğumuz bir alan, bu yüzden bu şeyleri kendimiz yapmalıyız." (Gawley, "AI Jesus..",2024). Yapay zekânın etkisi, dini öğretilerin gelenek ve bağlama hâkim insan akademisyenler yerine makineler tarafından yorumlanması durumunda dinin bütünlüğüne ilişkin endişeleri artırmıştır. Ek olarak, dini metinlerin yapay zekâ araçları aracılığıyla metalaştırılması, onların kutsallığını ve geleneksel olarak onlara duyulan derin saygıyı zayıflatabileceği yönünde endişeler ortaya çıkmıştır (Tampubolon & Bernadetha, 2024: 911). Bu şüphenin önemli bir nedeni yapay zekânın ruhsuz olduğunun unutulmasıdır. Ruh kavramını anlamak zor olabilir, bu yüzden açıklamak gerekir. Bir ruhun yokluğu, yapay zekânın halka dini Tanrı yararına değil, aslında sadece programlandığı için öğrettiği anlamına gelir. Başka bir deyişle, örneğin gerçek rahip, Tanrı'nın işini yapıyor ve mümkün olduğunca çok insanı O'na çağırıyor; ancak yapay zekâ yalnızca kendisine söylendiği için oradadır. İkisi arasındaki fark küçük görünebilir, ancak inananlar bunu hissederse, bu yokluğu deneyimlerse ve papazın vaaz ettiği şeye kişisel olarak inanmadığını hissederse, bu cemaatin bilgiye ilişkin algısını ve bunu gerçekten kendi bilgileri olarak kabul edip etmemeye karar vermesini büyük ölçüde etkileyebilir. Birçok dinin temel ilkelerinden biri, sözü başkalarına yaymak olduğundan bu önemli bir dezavantaj olabilir (Bobrow, "God and Robots.." 2023).

ARAŞTIRMA BULGULARI

1. Yahudilik ve Yapay Zekâ

Yahudilik, yapay zekâ da dâhil olmak üzere yeni teknolojiler için etik kurallar sunmak üzere Tevrat ve Talmud bilgeliğine dayanır. Yahudi teolojisinin özünde, nihai yaratıcı olan tek, her şeye gücü yeten bir Tanrı'ya inanç vardır. Yahudilikte insanın "Tanrı'nın suretinde" (B'tselem

Elohim) yaratıldığı inanılır; bu inanç, insanlara dünyada ortak yaratıcılar, yöneticiler ve yenilikçiler olma sorumluluğunu verir. Yahudi hukuku (Halakha), sosyal adaleti, başkalarına karşı etik muameleyi ve kaynakların sorumlu kullanımını vurgular. Eşitsizlikleri artıran veya insan onuruna risk oluşturan yapay zekâ teknolojileri genellikle hoş karşılanmaz. Bunun başlıca bir örneği, Yahudi adalet ilkesini ve tüm insanların eşitliğini ihlal edebilecek algoritmik önyargıdır. Hahamlar ve Yahudi bilginler, yapay zekâ ve etik etkileri hakkında aktif olarak tartışmalara katılıyor. Birçoğu, Yahudi etiğiyle uyumlu olduğu sürece, tıbbi teşhis, ekonomik modelleme ve topluma fayda sağlayabilecek diğer alanlarda yapay zekânın sorumlu bir şekilde kullanılmasını savunmaktadır (Basu, "Religious Perspectives..", 2023). Genel anlamda Yahudiliğin yapay zekâyâ yaklaşımı, Halakha'daki etik ve yasal ilkeleri bütünleştirerek, adaleti, hakkaniyeti ve zararın önlenmesini destekleyen, teknolojik gelişmeleri "Tikkun Olam" veya dünyayı onarma felsefesiyle uyumlu hale getiren, yapay zekânın dikkatli ve sorumlu bir şekilde kullanılmasını savunur (Ahmed, S. vd., 2024).

2. Hristiyanlık ve Yapay Zekâ

Hristiyanlık tek, her şeye gücü yeten bir tanrıya olan inancı paylaşır ancak Üçlü Birlik olarak biline teslisi (Baba, Oğul ve Kutsal Ruh) kabul eder. İnsanın ortak yaratıcı olduğu fikri de mevcuttur ancak sıklıkla "Tanrı rolü oynamama" uyarısıyla birlikte gelir. İsa Mesih'in öğretilerine dayanan Hristiyan etik çerçevesi, sevgiyi, şefkati ve her bireyin içsel değerini vurgular. İnsanları insanlıktan çıkaran veya insan yaşamının onurunu tehlikeye atma tehlikesi olan Yapay zekâ uygulamaları özünde Hristiyanlık dışı olarak görülebilir. Önde gelen Hristiyan ilahiyatçılar ve liderler, teknolojinin potansiyel putperestliği konusunda endişelerini dile getirmiştir. Örneğin Vatikan, yapay zekânın etik yönleri hakkında çok sayıda konferans düzenleyerek teknoloji uzmanlarını kapsayıcılık ve adalet ilkelerini benimsemeye çağırmıştır (Basu, 2023). Yapay zekâ destekli çeviri hizmetleri, dini metinlerin birden fazla dilde sunulmasını sağlamış ve böylece bu metinlere erişemeyen kişilere de ulaşılmıştır. Örneğin Vatikan, papalık belgelerini ve dini metinleri tercüme etmek için yapay zekâyı kullanarak bunların farklı dil grupları arasında yayılmasını kolaylaştırmıştır (Tampubolon & Bernadetha, 2024: 908-9). Genel anlamda Hristiyan bakış açısına göre yapay zekâ, insanlığa hizmet eden ve insan onurunu koruyan, Hristiyanlığın sorumluluk, şefkat ve sevgi değerleriyle uyumlu, geliştirilmesi ve uygulanmasının etik ve teolojik ilkelerden ödün vermemesini sağlayan teknolojik bir araç olarak görülmektedir (Ahmed, S. vd., 2024).

3. İslam ve Yapay Zekâ

İslam inancı, Allah'ın birliği (Tevhid) ve Hz. Muhammed'in peygamberliği üzerine odaklanır. İslam'a göre insanlar, adaleti ve etik dengeyi koruma sorumluluğuyla, yeryüzünde Allah'ın halifesi olarak kabul edilir (Bakara, 30; Fatır, 39; En'am,165). Kuran'da insanların yeryüzünde 'bozgunculuk' yapmaması ve düzenin devamlılığı konusunda uyarılar vurgulanmıştır (Bakara, 11). Kuran ve Hadis'ten hareketle İslami etik ilkeler adalet, şefkat ve dürüstlük ön plana çıkar. Bireyleri sömüren veya onları tehdit eden yapay zekâ teknolojileri bu ilkelere zarar verebilir. Adl (adalet) ve İhsan (mükemmellik) gibi kavramlar, etik Yapay zekâ gelişimi için kılavuz görevi görebilir. İslam âlimleri ve örgütleri giderek daha fazla yapay zekâ etiğine odaklanıyor. Örneğin finans alanındaki yapay zekâ uygulamaları, faizciliği ve etik olmayan işlemleri yasaklayan İslam hukuku yasasına uygunluk açısından inceleniyor (Basu, 2023). Yapay zekâ çalışmaları Ömer b. İbrahim el Muhaymidi "Yapay Zekâ ve Yapay Zekânın Fetva Vermedeki Etkisi" (2022) adlı çalışmasında fıkıh kitaplarının yapay zekâyâ aktarılması ile yapay zekânın fetva vermede kullanılabilmesi önermiştir (el Muhaymidi'den akt. Altun, 2023:232). Ayrıca Kuran Bilgi Haritası'nın geliştirilmesini öneriyor, bu da çeşitli metodolojilerin ve tekniklerin uygulanmasını içerir. Kuran metnini analiz etmek ve işlemek için yapay zekâ yaklaşımına ihtiyaç olduğunu belirtmektedir (Atwell vd., 2011). Genel anlamda İslami bakış açısı, yapay zekânın sorumlu ve etik kullanımına vurgu yaparak, onun adalet, eşitlik ve toplum refahı gibi İslami ilkelerle uyumlu olmasını savunur. İslam, yapay

zekânın toplumsal etkisinin ve ahlaki bütünlüğe bağlılığının dikkate alınmasının önemini vurgular (Ahmed, S. vd., 2024).

SONUÇ VE ÖNERİ

Günümüz dijital çağında güncel bilimsel gelişmelerden din ve dini yaşam da etkilenmektedir. Buna bağlı olarak transhümanizm, ‘dijital din’ ya da ‘dijital dindarlık’ gibi kavramlar tartışılmaktadır. Son yılların en önemli bilimsel gelişmesi kabul edilen yapay zekâ çalışmaları insan yaşamının her alanında önümüzdeki yıllarda etkisini göstermeye devam etmesi beklenmektedir. Bu doğrultuda fırsatların ve dezavantajlarının yaşanması doğaldır. Özellikle yapay zekâ çalışmaları ve uygulamalarının kötüye kullanılmaması için etik sınırlar ve ilkelerin belirlenmesi zorunludur. Yapay zekâ ve etik tartışmasında dinlerin etik bakışlarının da dikkate alınması faydalı olacaktır. Bu çalışma kapsamında ele aldığımız tek tanrılı dinlerin yani Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam’ın kendine özgü etik ve ahlaki değere sahip olsalar da yapay zekâ konusunda yakın görüşlere sahiptirler. Örneğin dinlerde insan değeri ve onurunun her şeyden üstün tutulması, korunması oldukça önemlidir. Ayrıca sevgi, hoşgörü ve adaletin sağlanması için ilahi buyruklardan hareketle bilim ve teknolojinin ancak insanlığın hizmetinde kullanılması faydalıdır. Dinlerin yapay zekâyı kutsal metinlerin anlaşılması ve erişilebilirliğini artırabilecek bir araç olarak gördüklerini söyleyebiliriz.

Yapay zekânın din alanında kullanılmasında duyulan en önemli endişe, bilinç ve duygudan yoksun bir yapay zekânın dini ya da kutsal metinleri yanlış yorumlaması ve analizde bulunması durumunda bir takım etik ve ahlaki sorunların ortaya çıkmasıdır. İlahi olanla insani olanı birbirinden ayırt etmeli ve kutsal alanın Tanrı’nın koruması altında olduğu kutsal metinlerde ifade edilmiştir. Tanrı insanı yaratmış, insan da yapay zekâyı üretmiştir. Bilinç ve ruhtan yoksun yapay zekânın insanın yerini alması düşünülemez çünkü yaratılanın yaratanın yerini alması imkânsızdır. Bu endişeye rağmen dini gelenekler, yapay zekâ çalışmalarının belirli kurallar ve etik değerler çerçevesinde din öğretiminde ve hizmetinde kullanılmasının ‘iyi’ ve ‘faydalı’ olabileceği görüşüne sahiptir. Dinlerin etik bakışına göre bilimin üretilmesi ve kullanılmasında “iyi olan” aranmalıdır. Özetle söylemek gerekirse yapay zekâ, insanlar tarafından yine insanların istifadesi için üretilmiş makineler olsa da onun nasıl ve ne kadar kullanılacağı yönünde belirsizliklerin ve endişelerin ortadan kaldırılması adına din, etik ve ahlak ilişkisi bağlamında disiplinlerarası çalışmalarla belirlenecek ilkeler ve kurallara göre hareket edilmesi insanlığın geleceği adına zorunludur.

KAYNAKÇA

- Ahmed, S., Sumi, A. A., & Aziz, N. A. (2024). Exploring Multi-Religious Perspective of Artificial Intelligence. *Theology and Science*, 1–25. <https://doi.org/10.1080/14746700.2024.2436783>
- Aiken, R. & Epstein, R. (2000). Ethical guidelines for AI in education: Starting a conversation. *International Journal of Artificial Intelligence in Education*. 11. 163-176.
- Altun, Muhammed L. (2023). “Yapay Zekâ Üzerine Fıkhî Bir Analiz”. *Dicle İlahiyat Dergisi* 26/2 (Ocak), 227-249. <https://doi.org/10.58852/dicd.1386730>
- Anderson, R. E., Johnson, D. G., Gotterbarn, D., and Perrolle, J. (1993), "Using the New ACM Code of Ethics in Decision Making", *Communications of the ACM*, February 1993, pp. 98-107.

Arf, C. (1959). Makine Düşünebilir Mi ve Nasıl Düşünebilir? *Atatürk Üniversitesi – Üniversite Çalışmalarını Muhite Yayma ve Halk Eğitimi Yayınları Konferanslar Serisi No: 1*, 1959, Erzurum, 91-103.

Atwell, Eric & Brierley, Claire & Dukes, Kais & Sawalha, Majdi & Sharaf, Abm. (2011). An Artificial Intelligence Approach to Arabic and Islamic Content on the Internet. Proceedings of NITS 3rd National Information Technology Symposium. 10.13140/2.1.2425.9528.

Balaji, S. (2020). Tamilnadu's AI Policy: Six-step TAMDEF guidance framework and Deepmax scorecard, Sep 29, 2020 <https://indiaai.gov.in/article/tamilnadu-s-ai-policy-six-step-tamdef-guidance-framework-and-deepmax-scorecard>

Basu, S. (2023). “Religious Perspectives on Artificial Intelligence: My Views,” Medium.Com, September 11, 2023, <https://medium.com/physics-philosophy-more/religious-perspectives-on-artificial-intelligence-my-views-1cf43df40e33>

Bettiza, Sofia, et al., directors. God and Robots: Will AI Transform Religion? BBC News, BBC, 21 Oct. 2021, <https://www.bbc.com/news/av/technology-58983047>. Accessed 31 July 2023.

Bobrow, A. (2023). God and Robots: The Benefits of Artificial Intelligence in Religion <https://medium.com/@ashersbobrow/god-and-robots-the-benefits-of-artificial-intelligence-in-religion-bb3d6b56160e>

Dwivedi, Y. K., Hughes, L., Ismagilova, E., Aarts, G., Coombs, C., Crick, T., Duan, Y., Dwivedi, R., Edwards, J., Eirug, A., Galanos, V., Ilavarasan, P. V., Janssen, M., Jones, P., Kar, A. K., Kizgin, H., Kronemann, B., Lal, B., Lucini, B., ... Williams, M. D. (2021). Artificial Intelligence (AI): Multidisciplinary perspectives on emerging challenges, opportunities, and agenda for research, practice and policy. *International journal of information management*, 57, Article 101994. <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2019.08.002>

el-Muhaymidi, Ömer b. İbrahim (2022). “Yapay Zekâ ve Yapay Zekânın Fetva Vermedeki Etkisi” *el-Mecelletü 'l cem 'iyyetü 'l-fikhiyye es-Su 'ûdiyye*, 57, 531-640

Ethical Artificial Intelligence Framework, (2024). The Government of the Hong Kong Special Administrative Region of the People’s Republic of China

Gardels, N. (2023). An Oppenheimer Moment For The Progenitors Of AI, Technology and the Human, <https://www.noemamag.com/an-oppenheimer-moment-for-the-progenitors-of-ai/>

Gawley, P. (2024). “AI Jesus Is Now Taking Confessions at a Church in Switzerland”, <https://www.vice.com/en/article/ai-jesus-is-now-taking-confessions-at-a-church-in-switzerland/>

He, Y. (2024). Artificial intelligence and religious freedom: divergent paths converging on economic expansion. *Humanit Soc Sci Commun* 11, 138, <https://doi.org/10.1057/s41599-024-02642-0>

Kitab-ı Mukaddes, Kitab-ı Mukaddes Şirketi Yayınları

Kuran'ı Kerim Açıklamalı Meali, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları.

Öztemel, E. (2020). “Yapay Zekâ ve İnsanın Geleceği”, *Bilişim Teknolojileri ve İletişim: Birey ve Toplum Güvenliği, Muzaffer Şeker vd. (Ed.) Türkiye Bilimler Akademisi, Ankara*, 75-91

Tampubolon, Manotar and Nadeak, Bernadetha (2024) Artificial Intelligence and Understanding of Religion: A Moral Perspective. *International Journal of Multicultural and Multireligious Understanding*, 11 (8). 903-914. ISSN 2364-5369

The Guardian (2024) “Nexus: A Brief History of Information Networks from the Stone Age to AI by Yuval Noah Harari review – rage against the machine”

<https://www.theguardian.com/books/article/2024/sep/10/nexus-a-brief-history-of-information-networks-from-the-stone-age-to-ai-by-yuval-noah-harari-review-rage-against-the-machine>

Turing, A. M. (1950) Computing Machinery and Intelligence. *Mind* 49: 433-460.

Yakut, İ. (2024). “Yapay Zekâya Yönelik Tutum Ve Dindarlık İlişkisi”. *Kocatepe İslami İlimler Dergisi* 7/1 (Haziran), 37-59. <https://doi.org/10.52637/kiid.1426977>.

Yeşilkaya, N. (2023). “Yapay Zekâya Dair Etik Sorunlar”. *Şarkiyat* 14/3 (Ocak), 948-963. <https://doi.org/10.26791/sarkiat.1189864>

FOUCAULT'NUN ETİĞİNDE KENDİLİK KAYGISI

SELF-CARE IN FOUCAULT'S ETHICS

Yüksel ŞENGÜL

Dr. Öğr. Üyesi, Bitlis Eren Üniversitesi

ORCID ID: 0000-0001-5685-0803

ÖZET

Foucault'nun etik yaklaşımında kendilik kaygısı, bireyin kendisiyle nasıl bir ilişki kurması gerektiğini sorgulayan önemli bir yerde durur. Ona göre kendilik kaygısı, bireyin yalnızca kendine özen göstermesi anlamında değildir. Bununla birlikte yaşamını etik bir sanat şeklinde yeniden kurması anlamını taşır. Foucault bu kavramı, Antik Yunan ve Roma döneminde kullanılan *epimeleia heautou* ifadesinden ödünç almıştır. Bu kavram, o dönemde, hakikate ulaşmak isteyen bireyin, her şeyden önce kendisiyle ilgilenmesi gerektiği iddiasına dayanır. Foucault da kendilik kaygısı ile, bireyin dışarıdan gelen norm ve otoriteden bağımsız bir şekilde özneleşmesini kasteder. Bir süreç olan bu durum, bireyin düşüncelerini, isteklerini ve eylemlerini eleştirel bir sorgulamaya tabi kılmasını gerektirir. Kendilik kaygısı, bireyin bir yaşam sürme çabası içerisinde olmasını ve kendini sürekli yeniden bir yaratım halinde görmesi gerektiğini öğretir. Böylece birey, kendi yaşamını bir çeşit yaşam sanatı olarak görür. Foucault, modern toplumlarda disiplin mekanizmaların ve biyopolitik stratejilerin bireyin kendilik kaygısını bastırmasına sebep olduğuna ve bireyi normlara uyan edilgen bir özneye dönüştürdüğüne inanır. Fakat bireyin bu mekanizmalara direnerek kendi özgürlüğünü tekrar kazanabileceğini de iddia eder. Böyle bir durumda kendilik kaygısı, bireyin sadece kendisini değil, toplumu da sorgulama ve dönüştürmesini gerektirir. Foucault'nun kendilik kaygısı bireye, daha anlamlı ve daha geniş özgür bir yaşam alanı açar. Bu kavram, bireye, etik sorumluluklarını yeniden düşünmeye ve kendisiyle olan ilişkisini eleştirel olarak yeniden kurmasına yardımcı olur.

Anahtar Kelimeler: Foucault, Kendilik Kaygısı, Özne, Birey, Etik.

ABSTRACT

In Foucault's ethical approach, self-care holds a significant place as it questions how an individual should relate to themselves. According to him, self-care is not merely about taking care of oneself; it also involves reconstructing one's life as an ethical art. Foucault borrows this concept from the Ancient Greek and Roman term *epimeleia heautou*, which emphasized that a person aspiring to reach the truth must first and foremost attend to themselves. For Foucault, self-care refers to the process of subjectification, where an individual becomes a subject independent of external norms and authority. This process necessitates the critical examination of one's thoughts, desires, and actions. Self-care encourages the individual to see themselves in a continuous act of creation and to strive for a life lived as a form of art. Foucault argued that in modern societies, mechanisms of discipline and biopolitical strategies suppress self-care, reducing individuals to passive subjects who conform to norms. However, he also believed that individuals could resist these mechanisms and reclaim their freedom. In such a context, self-care requires not only questioning and transforming oneself but also questioning and transforming society. Foucault's concept of self-care opens up a broader and

more meaningful space for freedom. It helps individuals reconsider their ethical responsibilities and critically reconstruct their relationship with themselves. Through self-care, individuals can live a life that is both more meaningful and more autonomous.

Keywords: Aristotle, Self-Care, Subject, Individual, Ethics

MENOPOZDA HORMON REPLASMAN TEDAVİSİ VE ETİK SORUNLAR

HORMONE REPLACEMENT THERAPY AND ETHICAL ISSUES IN MENOPAUSE

Fatma Gül BOZMA

Yüksek Lisans Öğrencisi, Karabük Üniversitesi Ebelik Bölümü

(Sorumlu Yazar)

Orcid no : 0009-0002-0169-0915

Ayşe ÇUVADAR

Dr. Öğr. Üyesi, Karabük Üniversitesi, Ebelik Anabilim Dalı

Orcid no : 0000-0002-7917-0576

ÖZET

Bu derlemenin amacı, menopozda hormon replasman tedavisi ve etik sorunlar hakkında bilgi sağlamaktır. Menopoz, kadınlarda over rezervlerinin tükenmesi ile ortaya çıkan kronik hipoöstrojenik bir durumdur. Bu süreç kısa vadede sıcak basması, vajinal kuruluk gibi vazomotor ve genitoüriner semptomlarla, uzun vadede ise kemik kaybı ve kardiyovasküler hastalık riskinde artışla ilişkilidir. Hormon Replasman Tedavisi (HRT), menopozun getirdiği semptomları hafifletmek ve osteoporoz riskini azaltmak amacıyla kullanılan etkili bir yöntemdir. Ancak, HRT'nin kullanımı bireysel fayda-risk değerlendirmesi gerektirir.

HRT'nin endikasyonları arasında vazomotor semptomlar, vulvovajinal atrofi ve osteoporozun önlenmesi yer alırken; gebelik, meme kanseri, östrojen bağımlı neoplaziler ve kardiyovasküler hastalık gibi durumlarda kullanımı kontrendikedir. Amerikan Kalp Derneği ve Kadın Sağlığı Girişimi (WHI) çalışmaları, HRT'nin kardiyovasküler hastalıkların önlenmesi amacıyla başlanmaması gerektiğini vurgulamıştır. Özellikle menopoz sonrası 10 yıl içinde ve 60 yaş altındaki kadınlarda daha faydalı olduğu, ancak ileri yaşlarda kardiyovasküler riskleri artırabileceği belirtilmiştir.

Tedavi, genellikle mümkün olan en düşük dozda ve kısa süreli uygulanmalıdır. Bireyselleştirilmiş hormon tedavisinde (MHT), östrojen ve progesteron kombinasyonları ile çeşitli farmakolojik formlar kullanılmaktadır. Bunun yanı sıra, kadınların semptomlarına ve sağlık profillerine göre HRT'nin etkinliği ve güvenliği değerlendirilmelidir.

Sonuç olarak, HRT'nin menopoz dönemindeki kullanımı, faydaları ve riskleri üzerine tam bir fikir birliği bulunmamaktadır. Bu nedenle, kadınlar bilinçli karar verebilmeleri için sağlık uzmanları ile iş birliği yapmalı ve düzenli takip edilmelidir. HRT'nin bireyselleştirilmiş bir yaklaşımla uygulanması, tedavinin etkinliğini artırabilir ve olası riskleri en aza indirebilir.

Anahtar Kelimeler: Etik, HRT, Menopoz

ABSTRACT

The purpose of this compilation is to provide information about hormone replacement therapy and ethical issues in menopause. Menopause is a chronic hypoestrogenic condition that occurs

in women as a result of the depletion of ovarian reserves. This process is associated with vasomotor and genitourinary symptoms such as hot flashes and vaginal dryness in the short term, and an increase in the risk of bone loss and cardiovascular disease in the long term. Hormone Replacement Therapy (HRT) is an effective method used to alleviate the symptoms associated with menopause and reduce the risk of osteoporosis. However, the use of HRT requires an individual benefit-risk assessment.

The indications for HRT include vasomotor symptoms, vulvovaginal atrophy, and the prevention of osteoporosis; however, its use is contraindicated in conditions such as pregnancy, breast cancer, estrogen-dependent neoplasms, and cardiovascular disease. Studies by the American Heart Association and the Women's Health Initiative (WHI) have emphasized that HRT should not be initiated for the purpose of preventing cardiovascular disease. It has been noted that it is particularly more beneficial for women within 10 years after menopause and under the age of 60, but it may increase cardiovascular risks in older age groups.

Treatment should generally be administered at the lowest possible dose and for a short duration. In personalized hormone therapy (HRT), various pharmacological forms of estrogen and progesterone combinations are used. Additionally, the effectiveness and safety of HRT should be assessed based on women's symptoms and health profiles.

As a result, there is no complete consensus on the use of HRT during menopause regarding its benefits and risks. Therefore, women should collaborate with healthcare professionals and be monitored regularly to make informed decisions. The application of HRT with a personalized approach may enhance the effectiveness of the treatment and minimize potential risks.

Keywords: Ethic, HRT, Menopause

GİRİŞ

Menopoz bir kadının bir yıl süreyle adet görememesi olarak tanımlanmaktadır (Baber ve ark., 2016). Menopoz, kadınlar üzerinde kısa ve uzun dönemde çeşitli etkileri olan bir süreçtir. Menopozla birlikte, overlerdeki oositlerin azalması sonucu vücutta kronik hipoöstrojenik durum ortaya çıkar. Bu durumun kısa dönem etkileri arasında vazomotor semptomlar (sıcak basması, gece terlemeleri gibi) ve genitouriner semptomlar (vajinal kuruluk, idrar yolu enfeksiyonları gibi) yer alır. Bu semptomlar genellikle hormonal değişikliklerle ilişkilendirilir ve menopoz dönemindeki kadınların yaşam kalitesini etkileyebilir. Uzun dönemde ise, kronik hipoöstrojenik durumun kemik ve kardiyovasküler sistem üzerinde olumsuz etkileri olabilir (Vigneswaran & Hamoda, 2022).

Hormonal replasman tedavisinin kontrendikasyonları, dikkatle değerlendirilmesi gereken klinik durumları içermektedir. Bu kontrendikasyonlar arasında gebelik, meme kanseri, östrojen bağımlı neoplaziler, tanı konulmamış anormal genital kanamalar, aktif veya geçmişte geçirilmiş tromboflebit ve tromboembolik olaylar, inme ve karaciğer hastalıkları yer almaktadır. Bu durumlarda HRT uygulanması ciddi sağlık riskleri oluşturabileceği için önerilmez (Nelson, 2002).

Günümüzde HRT'nin başlıca kabul edilen endikasyonları arasında menopozla ilişkili vazomotor semptomların (örneğin sıcak basmaları ve gece terlemeleri) yönetimi, vulvovajinal atrofiye bağlı semptomların iyileştirilmesi ve osteoporozdan korunma yer almaktadır. Ancak, bu tedaviye başlanırken mümkün olan en düşük dozların tercih edilmesi ve tedavi süresinin mümkün olduğunca kısa tutulması gerektiği vurgulanmaktadır. Tedavi sürecinde, fayda-risk dengesinin bireysel hasta profiline göre değerlendirilmesi büyük önem taşır (Nelson, 2002).

HRT'nin yalnızca osteoporozdan korunma amacıyla kullanılması durumunda, Amerikan Federal Beslenme ve İlaç Kurumu (FDA), alternatif tedavi seçeneklerinin öncelikli olarak değerlendirilmesini önermektedir. Bu yaklaşım, osteoporoz tedavisinde bireyselleştirilmiş tedavi planlarının önemini vurgular. Tedavi seçimi yapılırken hastanın yaşı, kemik mineral yoğunluğu, kırık riski, eşlik eden hastalıklar ve yaşam tarzı gibi faktörlerin yanı sıra mevcut klinik kılavuzlara ve kanıta dayalı tıp ilkelerine uygun bir şekilde hareket edilmesi önerilir. Bu bağlamda, hasta için en uygun tedavi yönteminin belirlenmesi, uzun vadede daha iyi klinik sonuçlar elde edilmesini sağlayabilir (Nelson, 2002).

SAĞLIK ETİĞİ

Etik kavramı, yönetim, hukuk, siyaset, medya, tıp, felsefe, eğitim ve mimari gibi pek çok alanda karşılaşılan ve kesin bir tanımının yapılması güç olan karmaşık bir terimdir. Özellikle sağlık hizmetleri sunumu bağlamında, etik anlayışları büyük bir öneme sahiptir. Sağlık hizmetleri, doğası gereği belirsizlikler, zorluklar ve riskler içermekte, dolayısıyla insan sağlığının korunması ve iyileştirilmesi sürecinde etik bir yaklaşım esastır. Bu bağlamda, bilimsel tıbbın öncüsü Hipokrat'tan itibaren, sağlık alanında etik çerçeveler oluşturmak ve etik kodlar geliştirmek amacıyla çok sayıda çalışma gerçekleştirilmiştir. Bu anlayışı farklı bir dille ifade etmek gerekirse, etik, sağlık hizmetlerine yön veren ve insan hayatının kalitesini artırmayı amaçlayan bir kılavuz niteliği taşımaktadır. Bu nedenle, sağlık profesyonellerinin etik ilkelere bağlı kalması, hastaların güvenliği ve sağlığının sağlanması açısından son derece kritiktir (Kırılmaz & Kırılmaz, 2014).

Etik, çok disiplinli bir kavram olarak, ahlaki davranışları, eylemleri ve yargıları inceleyen önemli bir felsefi ve bilimsel alandır (Aydın, 2010). Ahlaki kavramlar ve yargılar üzerinde derinlemesine bir analiz yaparak, bu tutumların temelinde yatan değerleri sorgulayan etik, aynı zamanda bir davranış bilimi olarak tanımlanabilir. Bu nedenle, etik yalnızca ahlaki kuralları belirlemekle kalmaz, aynı zamanda bu kuralların ne şekilde oluştuğunu ve bireylerin davranışlarını nasıl şekillendirdiğini anlamaya yönelik bir çerçeve sunar (Kırılmaz & Kırılmaz, 2014).

Sağlık etiğinin ortaya çıkış sebebi, tıbbi bilginin sağlık hizmetleri sunumunda rastgele ve dikkatsiz bir şekilde kullanılmasının yol açtığı olumsuz sonuçlardır. Bu sonuçlarla ve gelecekte karşılaşılabilecek etik sorunlarla yüzleşen sağlık profesyonellerinin, bilimsel açıdan kabul edilebilir uygulamalara bir çerçeve çizmesi gerekmektedir. İşte bu noktada sağlık etiği, bu çerçeveyi oluşturan normları sağlamaktadır ve bu normlar, ilgili disiplinlerin eğitim programlarında öğretilmektedir (Kuçuradi, 2009).

HRT ve ETİK

Yirminci yüzyılın son on yılında hormon replasman tedavisi, kadın sağlığı açısından büyük bir öneme sahip olduğuna inanılan, büyük bir umutla karşılanan ve yaygın olarak önerilen bir tedavi olarak kabul ediliyordu. Ancak günümüzde bu görüşler önemli bir değişikliğe uğramıştır (Skafar ve ark., 1997).

Hormon tedavisi (HT), vazomotor semptomlar ve menopozun genitoüriner sendromu dahil olmak üzere menopoz semptomları için etkili bir tedavi yöntemidir. Kontrendikasyonların veya diğer majör komorbiditelerin yokluğunda, yakın zamanda menopoza girmiş orta veya şiddetli semptomları olan kadınlar HT için uygun adaylardır. Kadın Sağlığı Girişimi (Women's Health Initiative, WHI) hormon tedavisi denemeleri östrojen ve progestin denemesi ve yalnızca östrojen denemesi sonuçların yaşa göre nasıl değiştiği de dahil olmak üzere

HT'nin faydalarını ve risklerini netleştirmiştir. WHI çalışmalarından maalesef deneme sonrası, HT'nin risk-fayda oranı ve güvenlik profilinin, özellikle yaş, menopozdan bu yana geçen süre ve komorbidite durumu olmak üzere katılımcıların klinik özelliklerine göre belirgin şekilde farklılık gösterdiğini belirtmiştir (Flores ve ark., 2021).

WHI ve Heart and Estrogen/progestin Replasman Çalışmasının (HERS) randomize, plasebo kontrollü hormon çalışması dahil olmak üzere çok önemli klinik çalışmaların sonuçları, Amerikan Kalp Derneği'nin (American Heart Association, AHA) şu yeni Kılavuz İlkelerine yol açmıştır: menopozdaki kadınlarda kardiyovasküler hastalığın birincil veya ikincil önlenmesi için hormon tedavisine başlanmamalı veya devam edilmemelidir (Wenger, 2005).

HRT kullanımı için risk-fayda dengesi pozitifdir ve riskler nadir kabul edilir. Daha genç kadınlar (<60 yaş) için yaşam tarzı yönetimi dışında doğrulanmış birincil koruma stratejileri bulunmadığından, tedavi Koroner Kalp Hastalıklarının (KKH) ve tüm nedenlere bağlı ölümleri azaltabileceğinden, bir önleme stratejisi olarak HRT'ye bazı değerlendirmeler yapılabilir. HRT'nin öncelikle östrojen bazlı olması gerekse de özel bir HRT rejimi savunulamaz (Lobo, 2020).

Bireyselleştirilmiş hormon tedavisinde (MHT), östrojen, progesteron ve doku-selektif östrojen kompleks formülasyonları tercih edilir. Östrojenlerin uygulanması için farklı yöntemler bulunmaktadır, bunlar arasında oral tabletler, transdermal yamalar, spreyler, jeller, topikal emülsiyonlar ve vajinal formlar yer almaktadır. Östrojen tek başına kullanılabilir gibi, östrojenin etkisini dengelemek için progesteron da kullanılabilir. Progesteron, östrojen ile kombine oral tabletler veya transdermal yolla alınabilir ve tedavi sürecinde dengeli bir etki sağlar (Mehta ve ark., 2021).

Meta-analizler, randomize kontrollü çalışmalara dayanarak, HRT'nin 60 yaş altı veya menopoz sonrası 10 yıl içinde başlayan kadınlarda bütün nedenlere bağlı ölüm oranlarında azalma sağladığını göstermektedir. Ancak, menopozdan 10 yıl sonra HRT başlanan kadınlarda ise koruyucu etki gözlenmemiştir (Boardman ve ark., 2016; Tuomikoski ve ark., 2014).

SONUÇ

Menopoz döneminde hormon tedavisi konusunda tam bir fikir birliği bulunmamaktadır. Menopoz semptomları veya östrojen eksikliği nedeniyle fiziksel rahatsızlık yaşamayan kadınlarda HRT önerilmemektedir. Bununla birlikte, ciddi menopoz semptomları olan veya östrojen eksikliğine bağlı fiziksel bulgular gösteren kadınlar için HRT, semptomların hafifletilmesine yardımcı olabilir.

Önceden HRT, kadın sağlığı açısından büyük bir önem taşıdığı düşünülen, umutla beklenen ve yaygın olarak önerilen bir tedaviydi. Ancak, daha sonraki araştırmalar ve analizler, HRT'nin bazı riskleri beraberinde getirdiğini ve her kadında fayda ve risklerin bireysel olarak değerlendirilmesi gerektiğini göstermiştir.

Kardiyovasküler hastalıkların önlenmesi veya tedavisi için HRT kullanımı önerilmemektedir. Özellikle yaşlı kadınlarda ve uzun süreli HRT kullanımında kardiyovasküler riskler artabilir. Bu nedenle, HRT tedavisi düşünülen her bir kadın aday için bireyselleştirilmiş bir fayda-risk değerlendirmesi yapılması önemlidir. Öncelikle, semptomların şiddeti, yaşam kalitesi ve günlük aktiviteler üzerindeki etkisi dikkate alınmalıdır. Ayrıca, kadının genel sağlık durumu, kişisel ve aile öyküsü, kardiyovasküler risk faktörleri ve yaşam tarzı da göz önünde bulundurulmalıdır. HRT'nin uzun vadeli etkileri hakkında da daha fazla araştırma yapılması

gerekmektedir. Bununla birlikte, HRT'nin bazı örneğin osteoporozun önlenmesi ve kemik sağlığının korunması gibi faydaları da vardır.

HRT'nin uygulanması öncesinde hastaların, tedavi süresi boyunca potansiyel yararları ve riskleri hakkında kapsamlı bir şekilde bilgilendirilmesi gerekmektedir. Aksi takdirde, hastalar bilinçli bir karar veremeyebilirler. Bilgilendirilmiş onam, etik bir zorunluluk olmakla birlikte, sağlık profesyonellerinin bu konuda yeterince bilgi sunup sunmadığı da sorgulanmaktadır.

HRT'ye erişim, toplumda eşitlik ilkeleri açısından sorunlar doğurabilir. Bazı kadınlar sosyoekonomik, coğrafi veya kültürel nedenlerle bu tedaviye ulaşamazken, bazıları kolaylıkla erişim sağlayabilir. Bu durum, onların sağlık sonuçlarını etkileyebileceği için etik bir kaygıdır.

HRT'nin fayda-risk dengesinin bireysel temelli değerlendirilmesi, sağlık profesyonellerinin önemli bir sorumluluğudur. Ancak, bu değerlendirmelerin yeterince hassas ve dikkatli bir ikna süreci eşliğinde yapılmaması durumunda, hastaların sağlıkları riske atılabilir.

Etik sorunlar arasında, HRT tedavisi için standart bir yaklaşım izlenmesi yerine, her kadına özel bireyselleştirilmiş bir tedavi planı oluşturulması gerekliliği de bulunmaktadır. Ancak, bu süreçte sağlık uzmanlarının eğitim seviyesi ve deneyimleri arasında farklılıklar olması, bireyselleşmenin kalitesini etkileyebilir.

HRT'nin uzun süreli kullanımı hakkında hala belirsizlikler bulunmaktadır. Araştırmalar, her bireyin yanıtının farklı olduğunu ve bazı hastalarda kardiyovasküler ve kanser riski artırabileceğini göstermektedir. Bu tür belirsizlikler, hastaların bilgiye dayalı kararlar vermesini zorlaştırmakta ve etik bir ikilem yaratmaktadır.

Sonuç olarak, menopoz döneminde hormon tedavisi konusunda tam bir fikir birliği olmamakla birlikte, HRT'nin bireyselleştirilmiş bir yaklaşımla değerlendirilmesi gerektiği kabul edilmektedir. Her kadın aday için fayda-risk değerlendirmesi yapılmalı ve tedavi seçenekleri dikkatlice tartışılmalıdır. Kadınlar, HRT'nin potansiyel faydaları ve riskleri hakkında bilinçli bir karar verebilmek için sağlık uzmanlarıyla birlikte çalışmalı ve düzenli takip altında olmalıdır.

KAYNAKÇA

Aydın, İ. (2010). *Yönetmel, Mesleki ve Örgütsel Etik* (4. baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayınevi.

Baber, R.J., Panay, N., Fenton A. (2016). Collaborative Group. International Menopause Society recommendations on menopausal hormone therapy and preventive strategies for midlife health. *IMS Climacteric*, 19, 109-50.

Boardman, H., Hartley, L., Eisinga, A., et al. (2016). Cochrane corner: oral hormone therapy and cardiovascular outcomes in post-menopausal women. *Heart*, 102 (9), 9-11.

Flores, V. A., Pal, L., & Manson, J. A. (2021). Hormone therapy in menopause: Concepts, controversies, and approach to treatment. *Endocrine Reviews*, 42 (6), 720-752. <https://doi.org/10.1210/edrev/bnab011>

Kuçuradi, İ. (2009). Felsefi etik ve meslek etikleri. In H. Tepe (Ed.), *Etik ve Meslek Etikleri* (2. baskı, pp. 27-43). Ankara: Türkiye Felsefe Kurumu Yayınları.

Kırılmaz, H., & Kırılmaz, S. K. (2014). Sağlık hizmetlerinde etik ikilemlerde ampirik etik çalışmalarının yararları. *İnsan ve İnsan*, 1 (1).

- Lobo, R. A. (2020). The Women's Health Initiative trials of menopausal hormone therapy: Lessons learned. *Menopause*, 27 (8), 918-928. <https://doi.org/10.1097/GME.0000000000001553>
- Mehta, J., Kling, J. M., & Manson, J. E. (2021). Risks, benefits, and treatment modalities of menopausal hormone therapy: Current concepts. *Frontiers in Endocrinology (Lausanne)*, 12, 564781.
- Nelson, H. D. (2002). Assessing benefits and harms of hormone replacement therapy. *JAMA*, 288 (7), 882-884.
- Skafar, D. F., Xu, R., Morales, J., et al. (1997). Female sex hormones and cardiovascular disease in women. *Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism*, 82 (12), 3913-3916. <https://doi.org/10.1210/jcem.82.12.4443>
- Tuomikoski, P., Lyytinen, H., Korhonen, P., et al. (2014). Coronary heart disease mortality and hormone therapy before and after the Women's Health Initiative. *Obstetrics & Gynecology*, 124, 947-953.
- Vigneswaran, K., & Hamoda, H. (2022). Hormone replacement therapy—Current recommendations. *Best Practice & Research Clinical Obstetrics & Gynaecology*, 81 , 8-21.
- Wenger, N. K. (2005). Menopausal hormone therapy: Currently no evidence for cardiac protection. *Pediatrics Blood Cancer*, 15 (7), 625-629. <https://doi.org/10.1002/pbc.20348>

YAPAY UTERUS TEKNOLOJİSİNDE ETİK TARTIŞMALAR VE HEMŞİRELİK YAKLAŞIMI

ETHICAL DISCUSSIONS AND NURSING APPROACH IN ARTIFICIAL WOMB TECHNOLOGY

Gamze İNAL

Yüksek Lisans Öğrencisi, Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Orcid number:0000-0001-7745-4295

(Sorumlu Yazar)

Ruken YAĞIZ ALTINTAŞ

Arş. Gör., Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Orcid number: 0000-0001-7299-8349

Oya KAVLAK

Prof. Dr. Öğr. Üyesi, Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Orcid number: 0000-0003-3242-5313

ÖZET

Yapay uterus teknolojisi, doğuma yeni perspektif sunmaktadır. Yapay uterusun birincil amacı, infertilite sorunu yaşayan kadınlara gebe kalma ve bebek taşıma olanağı sağlamaktır. İkinci amacı, aşırı prematüre bebekler için kuluçka makinesi görevi üstlenmektedir. Günümüzde bu amaçlarla geliştirilen projeler hızla artmaktadır. EctoLife Projesi kapsamında, yılda 30.000 bebeğin yapay uteruslarda büyütülmesine ilişkin teorik videolar yayınlanmıştır. Philadelphia Çocuk Hastanesi, prematüre bebekler için "biobag" sistemini geliştirmiştir. Aynı ekip tarafından aşırı prematüre bebeklerin yaşamını desteklemek amacıyla EXTEND projesi tasarlanmıştır. Perinatal Yaşam Desteği konsorsiyumuda, aşırı prematüre bebeklerin yaşama şansını artırmak için yapay uterus geliştirmektedir. Yapay uterus teknolojilerinin giderek yaygınlaştığı gerçeğinden yola çıkarak çalışma bu alanda çıkabilecek etik sorunları ve bu sorunlara yaklaşımda hemşirelik bakımının önemini vurgulamak amacıyla hazırlanmıştır.

Yapay uterusların, etik olarak küretajın bir alternatifi olabileceği konusunda tartışmalar sürmektedir. Bu teknolojiyle birlikte kadınlar gebeliğin zorluklarından etkilenmeden, fetüs yaşamını sürdürebilir. Etik boyutla ilgili bir diğer tartışma konusu yapay uterusun, ebeveyn ve çocuk arasındaki duygusal bağda zayıflama riskinin oluşturması olarak değerlendirilmektedir. Anne-bebek arasında gelişen biyokimyasal ve hormon temelli ilişkinin yapay uterusun yaygınlaşması ile birlikte kaybolacağı düşünülmektedir. Ayrıca bu teknoloji sayesinde çocuklar, genetik materyalin seçildiği birer ürün gibi görülebilir ve belirli özelliklere göre tasarlanabilir. Yapay uterus teknolojisiyle, fetüsün kişilik haklarının yeniden tanımlanması

gerekmektedir. Fetüsün doğmuş olarak kabul edilmesi için canlı doğum gerekliliği bulunduğundan yapay uterusla doğacak bebeğin yasal olarak “doğmuş” olarak kabul edilmesi hakkında etik tartışmalar devam etmektedir.

Yapay uteruslar, hemşirelik mesleğinde yeni sorumluluklar doğururken, beraberinde önemli etik tartışmaları da getirmektedir. Kadınların fiziksel ve duygusal ihtiyaçlarının nasıl karşılanacağı sorusu gündeme gelmektedir. Toplumun "anne" rolüne bakışının değişmesinin kadınlardaki etkileri etik açıdan değerlendirilmelidir. Hemşirelerin, bebek-ebeveyn bağına koruma çabaları, bağlanma süreçlerine müdahale olarak algılanabilir. Bu, ebeveynliğin doğasına ilişkin etik sorunları artırabilir. Hukuki rehberlik ve danışmanlık süreçlerinde hemşirelerin savunucu rolleri de etik bir boyut taşımaktadır. Özellikle doğum sonrası dönemde hemşirelerin, yapay uterustan doğan bebeklere uygun bakım ve tedavi yöntemlerini belirlerken, bebeklerin gelişiminde oluşacak uzun vadeli etkiler konusunda bilimsel belirsizliklerin olması etik bir risk olarak karşımıza çıkmaktadır.

Yapay uterus teknolojisi, üreme süreçlerini dönüştürme potansiyeli taşıırken, etik açıdan ebeveynlik, bağlanma ve toplumsal roller gibi temel kavramların sorgulanmasına neden olmaktadır. Bu kapsamda hemşireler bireylerin fiziksel, duygusal ve hukuki ihtiyaçlarına yanıt verebilecek bilgi ve becerilerle donanmalıdır. Ayrıca hemşireler sağlık alanında hızla gelişen teknolojilere yönelik etik tartışmaların odağında yer alarak insan haklarına dayalı, duyarlı ve bütüncül bir bakım yaklaşımı geliştirmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Uterus Teknolojisi, Gebelik Etiği, Üreme Özerkliği, Prematüre Bebek, Hemşirelik Yaklaşımı

ABSTRACT

Artificial uterus technology offers a new perspective on birth. The primary purpose of artificial uterus technology is to enable women experiencing infertility to conceive and carry a baby. Its secondary purpose is to act as an incubator for extremely premature babies. Projects developed for these purposes are rapidly increasing today. Within the EctoLife Project, theoretical videos have been published envisioning the growth of 30,000 babies annually in artificial uteruses. The Children's Hospital of Philadelphia has developed the "biobag" system for premature babies. The same team has designed the EXTEND project to support the survival of extremely premature babies. Additionally, the Perinatal Life Support Consortium is developing artificial uterus systems to increase the survival chances of extremely premature infants. Based on the growing prevalence of artificial uterus technologies, this study aims to highlight the ethical issues that may arise in this field and emphasize the importance of nursing care in addressing these challenges.

Ongoing debates suggest that artificial uteruses could ethically serve as an alternative to abortion. With this technology, fetuses can survive without women being affected by the difficulties of pregnancy. Another ethical concern is the risk of weakening the emotional bond between parents and children, as artificial uteruses may eliminate the biochemical and hormonally-based relationship that develops between mother and baby. It is thought that the widespread use of artificial uteruses may cause this bond to disappear. Furthermore, through this technology, children could be seen as products whose genetic material is selected and designed according to specific features. The artificial uterus also necessitates the redefinition of fetal rights. Since live birth is a legal requirement for recognizing the fetus as “born,” ethical debates continue regarding whether a baby born from an artificial uterus should be considered “born” in legal terms.

Artificial uteruses introduce new responsibilities in the nursing profession while simultaneously raising significant ethical discussions. The question of how women's physical and emotional needs will be met emerges. The societal perception of the "mother" role and its effects on women must be evaluated from an ethical perspective. Nurses' efforts to preserve the parent-child bond could be perceived as interference in the bonding process. This could exacerbate ethical issues regarding the nature of parenthood. Nurses' advocacy roles in legal guidance and counseling processes also carry an ethical dimension. Particularly in the postnatal period, nurses face the ethical challenge of providing appropriate care and treatment methods to babies born from artificial uteruses, especially given the scientific uncertainties surrounding the long-term developmental effects on these infants.

Artificial uterus technology holds the potential to transform reproductive processes while prompting ethical debates about fundamental concepts such as parenthood, bonding, and societal roles. Within this scope, nurses must be equipped with the knowledge and skills to meet individuals' physical, emotional, and legal needs. Additionally, nurses must play a central role in ethical discussions concerning rapidly advancing healthcare technologies, developing a human rights-based, sensitive, and holistic approach to care.

Keywords: Artificial Womb Technology, Pregnancy Ethics, Reproductive Autonomy, Premature Infant, Nursing Approach.

1.GİRİŞ

Ektogenez, bir insan fetüsünün gelişebileceği bir uterus ortamını simüle edecek bir ortam yaratma sürecidir. Prematüre fetüslerin gelişimini desteklemek için yapay bir ortamda tıbbi tedavi sağlamak, in vitro fertilizasyon yoluyla oluşturulan embriyoların dış ortamda büyütülmesini mümkün kılan seçmeli bir yardımcı üreme teknolojisi olarak kullanmak ve küretaj tartışmalarına uygulanabilir bir çözüm sunmak amaçlarıyla gerçekleştirilebilir (Lee, K., 2016).

Yapay uterus teknolojisi, üreme ve perinatal bakım alanlarında devrim niteliğinde bir yenilik olarak ortaya çıkmaktadır. Geleneksel gebelik süreçlerine alternatif sunan bu teknoloji, infertilite sorunu yaşayan bireylere gebelik deneyimini yaşama fırsatı tanımanın yanı sıra aşırı prematüre bebekler için yaşam destek sistemleri olarak kullanılmaktadır. Yapay uterus, gelişen teknolojiyle birlikte, geleneksel kuluçka makinelerinin ötesine geçerek fetüsün uterus dışındaki ortamda tamamen gelişmesini sağlayabilecek sistemler sunmaktadır (Bulletti ve ark., 2011). Bu teknolojinin gelişmesiyle birlikte, tıbbi uygulamalar, etik sorunlar ve hemşirelik yaklaşımları yeniden değerlendirilmeye başlanmıştır. Yapay uterus teknolojisinin beraberinde getirdiği etik tartışmalar ve hemşirelik mesleği açısından ortaya çıkan yeni sorumluluklar, disiplinler arası bir anlayışla ele alınması gereken önemli konular arasında yer almaktadır.

2. BULGULAR

2.1. Yapay Uterus Teknolojisinde Gelişmeler

Ektogenez fikrine öncü olarak yazar Aldous Huxley'in "Cesur Yeni Dünya" isimli ilk ütopyik romanı, 1932 yılında yayınlanmıştır. Roman 26. yüzyılda Londra'da geçmektedir. Bu dünyanın cesur insanları Londra Merkez Kuluçka ve Şartlandırma Merkezi'nde üretilirler. Toplumsal istikrarın temel güvencesi olan şartlandırma hipnopedya -uykuda eğitim- ile sağlanır. Hipnopedya sayesinde herkes mutludur; herkes çalışır ve herkes eğlenir. İnsanlık sağlıklı, teknolojik açıdan ileri düzeydedir. Savaşlar ve yoksulluk ortadan kaldırılmış, tüm

ırklar eşit hale getirilmiş ve herkes mutlak bir mutluluğa ulaşmıştır. Ancak, bu gelişmeler bireysel özgürlükler ve insanı insan yapan birçok değer yok edilmesi pahasına sağlanmıştır. Aile, kültürel çeşitlilik, sanat, edebiyat ve felsefe tamamen ortadan kaldırılmıştır (Huxley, 2023)

Uterus dışı implantasyon deneylerinin 1982 yılında başlamasıyla birlikte insan uterusunun ex-vivo perfüzyonla sürdürülmesi fikri doğmuştur (Bulletti ve ark., 1986). Bu çalışmalar, uterus dışında embriyo gelişimini destekleyecek teknolojilere dair önemli bir adım niteliği taşımaktadır. Özellikle 1988 yılında yapılan bir çalışmada, oksijenlenmiş bir ortamda perfüze edilmiş insan uterusuna embriyo enjekte edilerek erken gebelik süreci başarıyla gerçekleştirilmiştir (Bulletti ve ark., 1997). Bu uygulamalar, ektogenez teknolojisinin insan üremesindeki potansiyelini göstermektedir (Bulletti ve ark., 2011).

Son yıllarda yapay uterus teknolojisi hakkında çalışmalar ilerlemektedir. EctoLife projesi, bir teori ve bilim kurgu konseptidir. Bu fikir, moleküler biyolog Hashem Al-Ghaili tarafından sunulmuş ve insanların dikkatini çekmek için hazırlanan videolar ve görsellerle tanıtılmıştır. Al-Ghaili'nin asıl amacının, toplumun modern bilime yetişmesine yardımcı olmak ve bu konuları tartışmaya açmak olduğu belirtilmiştir. EctoLife Projesine göre, yılda 30.000 bebek yapay uteruslarda geliştirilecek ve tesiste bebekler "growth pods" adı verilen büyüme kapsüllerinde yetiştirilecek ve embriyoların genetik olarak iyileştirilmesine olanak tanınacaktır. Bu teknolojinin, üreme süreçlerini kişisel tercihlerle yönetme ve genetik mühendislik kullanarak bebeklerin özelliklerini seçme imkanı sunabileceği bildirilmiştir. (Reilly, 2023).

Philadelphia Çocuk Hastanesi tarafından geliştirilen 'biobag' sistemi, prematüre bebeklerin yaşam şansını artırmayı hedeflemektedir. Bu yapay uterus, prematüre bir kuzunun büyümesi için gerekli olan tüm koşulları sağlamıştır. Sistem, besin açısından zengin kan dolaşımı ve koruyucu amniyotik sıvı ile fetüsün gelişimini desteklemiştir. Bu ilerlemenin gelecekte prematüre bebeklerin hayatta kalma şansını artırmak için kullanılacağı ve insan fetüsü üzerinde yapılacak denemelerin birkaç yıl içinde mümkün olabileceği belirtilmektedir (Moriarty, 2020).

Perinatal Life Support (PLS) konsorsiyumu, aşırı derecede erken doğan bebeklerin (gebelik yaşı <28 hafta) hayatta kalma şansını artırmak amacıyla yapay bir uterus (PLS sistemi) geliştirmektedir. Bu kadar karmaşık bir tıbbi cihazı geliştirmek için, çok disiplinli alanlardan gelen bilgilerin tek bir sistemde birleştirilmesi gerekmektedir. Bu entegrasyonu desteklemek için matematiksel modeller kullanılmakta ve cihazın bir dijital ikizi olarak adlandırılan Arielle isimli bir model oluşturulmaktadır. Arielle, cihazın bilgisayar simülasyonlarına olanak tanımaktadır ve klinik uygulamaları desteklemek için bir mankene bağlanmıştır. Arielle'in amaçları tanımlanmış ve bu amaçları test edip analiz etmek için Arielle ile manken üzerine bir konsept geliştirilmiştir. Arielle, fetal gelişim için en uygun ortamı oluşturmak amacıyla gerekli bilgileri edinmeye yardımcı olacaktır (van Willigen ve ark., 2021).

- Arielle, PLS sisteminin bileşenlerinin özelliklerini ve etkileşimlerini simüle ederek bu bileşenlerin fetüs üzerindeki etkisini optimize eder.
- Arielle, PLS sistemine entegre edildiğinde fetüsün yaşamsal sinyallerini izleyip yorumlayabilir.
- Arielle, PLS sisteminin ayarlarını optimize etmek ve müdahaleleri desteklemek için kullanıcıya bilgi sağlayarak hasta odaklı karar desteği sunar.

Gelecekteki çalışmalar, Arielle'in tanımlanan hedeflere uygun olarak geliştirilmesi ve değerlendirilmesine odaklanmaktadır (van Willigen ve ark., 2021).

2.2.Etik Tartışmalar

2.2.1.Kadın Hakları ve Bireysel Özerklik

Yapay uterus teknolojisi, kadınların gebelik sürecindeki fiziksel yüklerini ortadan kaldırma potansiyeliyle dikkat çekmektedir (Yaakob, 2022). Bu teknoloji, kadınların bedenlerinin kontrolü üzerindeki özerkliklerini artırma amacını taşısa da toplumsal baskıların farklı biçimlerde devam edebileceği endişesi gündeme gelmektedir (Yaakob, 2022). Özellikle kadınların bu teknolojiyi kullanmaya zorlanması ya da doğal gebelik yerine yapay uterus tercihine yönelik baskılara maruz kalabileceği düşüncesi ortaya çıkmaktadır (Yaakob, 2022).

2.2.2.Anne-Bebek Bağı ve Psikolojik Etkiler

Yapay uterus kullanımının, anne ile bebek arasındaki biyokimyasal ve hormonal bağları zayıflatma potansiyeline sahip olduğu öne sürülmektedir. Gebelikte gelişen bu doğal bağlar, annenin bebekle bağlanma sürecini olumlu etkilerken, yapay bir ortamda bu bağın yeterince desteklenememesi durumunda uzun vadeli psikolojik sorunların ortaya çıkma potansiyeli yüksektir (White ve Furton, 2015).

2.2.3.Genetik Mühendislik ve Tasarım Bebekler

Yapay uterus teknolojisi, genetik mühendislikle birleşerek bireylerin belirli özelliklere sahip çocuklar tasarlama eğilimini artırabilir (Murphy, 2012). Bu durum, insan yaşamının bir ürün olarak algılanmasının önünü açabilir ve toplumsal eşitsizlikleri derinleştirebilir (Murphy, 2012).

2.2.4.Küretaj Tartışmaları ve Etik

Yapay uterus teknolojisi, küretaj tartışmalarına yeni bir boyut kazandırabilir. Teknolojinin fetüsün annenin uterusundan bağımsız bir ortamda yaşayabilmesini sağlaması, kadınların gebeliklerini sonlandırma haklarıyla fetüsün yaşam hakkı arasındaki etik dengeyi karmaşık hale getirebilir. Roe v. Wade 1973 tarihli kararı, ABD'de kadınların gebeliklerini sonlandırma hakkını anayasal bir özgürlük olarak tanımlamış ve bu hakkı fetüsün uterus dışında yaşayabilme sınırıyla ilişkilendirmiştir. Roe v. Wade kararı, fetüsün uterus dışında hayatta kalabileceği süreyi (genellikle gebeliğin 24-28. haftası arasında kabul edilir) bir eşik noktası olarak belirlemiştir. Bu noktaya kadar kadınların küretaj yaptırma hakkı anayasal olarak korunurken, bu süreden sonra devletin fetüsün yaşamını korumak için düzenlemeler yapabileceği belirtilmiştir. Yapay uterus teknolojisinin fetüsün annenin bedenine bağımlılığını ortadan kaldırma potansiyeli, bu kararın dayandığı temel varsayımları yeniden şekillendirebilir (Glenn, 2002; Kaczor, 2021).

2.2.5.Toplumsal ve Kültürel Normlara Etkisi

Literatürde, yapay uterus teknolojisinin toplumsal normlar üzerinde köklü değişimlere yol açabileceği ifade edilmektedir. Kadınların biyolojik annelik rolünden bağımsızlaşması, toplumsal cinsiyet normlarının yeniden tanımlanmasına neden olabilir (Najand, 2010).

2.2.6.Dini ve Ahlaki Perspektifler

Yapay uterus teknolojisi, dini topluluklar ve etik açıdan çelişkili bir şekilde ele alınmaktadır (White ve Furton, 2015). Örneğin, Katolik Kilisesi gibi yaşam yanlısı öğretilere sahip gruplar, bu teknolojiyi doğal üreme süreçlerine bir müdahale olarak görmekte ve eleştirmektedir (White ve Furton, 2015). Ancak, annenin ölümü ya da fetüsün tehlikede olduğu durumlarda bu teknolojinin yaşam hakkını koruma potansiyeli nedeniyle desteklenebileceği de belirtilmektedir (White ve Furton, 2015).

2.2.7.Hukuki Boyut ve Etik

Yapay uterus teknolojisinin en çarpıcı etkilerinden biri, fetüsün yasal statüsüne dair soruları gündeme getirmesidir (McCaughey, 2024). Fetüsün yapay bir ortamda gelişmesi, ebeveynlik haklarının yeniden tanımlanmasını ve vatandaşlık, miras gibi hukuki haklarla ilgili yeni düzenlemelere ihtiyaç duyulmasını gerektirebilir (Osmenda, 2024).

3.Hemşirelik Yaklaşımı

Hemşireler, bireylerin fiziksel, duygusal ve hukuki ihtiyaçlarına yanıt verebilecek bilgi ve becerilerle donanmalıdır. Yapay uterusla doğacak bebeklerle ilgili ebeveynlikte bağlanma, toplumsal roller ve bakım protokolleri gibi kavramlarda anahtar rol oynayacaklardır. Hemşirelerin, bebek-ebeveyn bağına koruma çabaları, bağlanma süreçlerine müdahale olarak algılanabilir. Bu, ebeveynliğin doğasına ilişkin etik sorunları artırabilir (De Bie, 2020) Bunun yanı sıra, yapay uterus teknolojisiyle doğan bebeklerin bakım süreçlerinde hemşirelerin savunucu rolleri oldukça önemlidir. Hemşirelerin, bu bebeklerin bakımında karşılaşılabilecekleri tıbbi ve hukuki sorunları ailelere aktarma sorumlulukları bulunur. Özellikle doğum sonrası dönemde hemşireler, bu bebeklere uygun bakım ve tedavi yöntemlerini belirlerken karşılaşılan bilimsel belirsizliklerin farkında olarak hareket etmek zorundadır.

3.SONUÇ

Sonuç olarak, yapay uterus teknolojisi, insanlık için önemli fırsatlar sunarken, toplumun değerleri ve bireysel haklar bağlamında kapsamlı bir değerlendirmeyi zorunlu kılmaktadır. Sağlık profesyonelleri, etik kurullar ve bilim insanları, bu teknolojinin uygulanabilirliği ve kabul edilebilirliği üzerine disiplinler arası bir işbirliğiyle çalışmalıdır. Hemşireler ise, insan haklarına dayalı, duyarlı ve bütüncül bir bakım yaklaşımı geliştirerek bu süreçte kilit bir rol üstlenmelidir. Sonuç olarak, yapay uterus teknolojisi, yalnızca teknolojik bir yenilik değil, aynı zamanda toplumsal dönüşümün bir parçasıdır ve bu dönüşümün merkezinde etik değerler yer almalıdır.

REFERANSLAR

Bayne, T., & Kolers, A. (2003). Toward a pluralist account of parenthood. *Bioethics*, 17(3), 221-242. <https://doi.org/10.1111/1467-8519.00338>

Bulletti, C., D. DeZiegler, C. Flamigni, et al . (1997). Targeted drug delivery in gynecology: the first uterine pass effect. *Hum. Reprod.* 12, 1073–1079.

Bulletti, C., Palagiano, A., Pace, C., Cerni, A., Borini, A., & De Ziegler, D. (2011). The artificial womb. *Annals of the New York Academy of Sciences*, 1221(1), 124-128. <https://doi.org/10.1111/j.1749-6632.2011.05999.x>

Bulletti, C., V.M. Jasonni, S. Lubicz, et al . (1986). Extracorporeal perfusion of the human uterus. *Am. J. Obstet. Gynecol.* 154, 683–688.

De Bie, M. A., Lipinska, S. E., & Roelen, B. A. J. (2020). Artificial placenta and womb technology: Past, current, and future challenges towards clinical translation. *Prenatal Diagnosis*, 40(1), 41-63. <https://doi.org/10.1002/pd.5716>

Glenn, L. M. (2002). *Biotechnology at the margins of personhood: An evolving legal paradigm* (Master's thesis, McGill University). McGill eScholarship. <https://escholarship.mcgill.ca/concern/theses/qr46r2868>

- Huxley, A. (2023). *Cesur yeni Dünya*, İthaki Yayınları, ISBN:9789756902165
- Kaczor, C. (2021). Philosophy and theology: Birth, viability, and bestowing meaning. *National Catholic Bioethics Quarterly*, 21(1), 123–136. https://digitalcommons.lmu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1191&context=phil_fac
- Lee, K. (2016). Ectogenesis. *Voices in Bioethics*, 2. DOI <https://doi.org/10.7916/vib.v2i.5961>
- McCaughey, L. (2024). Can ectogestation be ended? The importance of legal personhood in 'switching off' artificial amnion and placenta technology (Doctoral dissertation, Durham University). Durham E-Theses. <https://etheses.dur.ac.uk/15473/>
- Moriarty, D. (2020). Artificial wombs and the awkward moment of truth. *Human Life Review*, 46(4), 43–55.
- Munjal, K., Chopra, H., & Emran, T. B. (2024). Artificial wombs: Journey from issueless to motherhood. *International Journal of Surgery Open*, 62(2), 174-175. <https://doi.org/10.1097/IO9.0000000000000028>
- Murphy, T. F. (2012). Research priorities and the future of pregnancy. *Cambridge Quarterly of Healthcare Ethics*, 21(1), 78-89. <https://doi.org/10.1017/S096318011100051X>
- Najand, N. (2010). Ectogenesis: the ethical implications of a new reproductive technology (Doctoral dissertation, University of Victoria). <http://hdl.handle.net/1828/3040>
- Osmenda, K. (2024). Surrogacy versus artificial womb technology: The future of reproduction in the European Union. *Teisės Apžvalga*, 1(29), 41-63. <https://doi.org/10.7220/2029-4239.29.3>
- Reilly, C. M. (2023). Will the "World's First Artificial Womb Facility" incubate 30,000 lab-grown children every year? *Human Life Review*, 49(2), 84–86.
- Shah, A. M. (2023). FDA on the verge of approving human clinical trial for artificial womb. Reuters. <https://doi.org/10.1111/aor.14661>
- Simonstein, F., & Mashlach–Eizenberg, M. (2009). The artificial womb: A pilot study considering people's views on the artificial womb and ectogenesis in Israel. *Cambridge Quarterly of Healthcare Ethics*, 18(1), 87-94. <https://doi.org/10.1017/S0963180108090130>
- Singh, S. K., Dey, A., Putatunda, S., & Singh, M. K. (2022). Artificial Womb Technology: A roadmap to a changing medico-legal landscape. *Journal of Reproductive Health*, 10(1), 201-210. [https://doi.org/10.18006/2022.10\(1\).201.210](https://doi.org/10.18006/2022.10(1).201.210)
- Türkiye İstatistik Kurumu. (2023). Doğum istatistikleri, 2023. Türkiye İstatistik Kurumu. <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Dogum-Istatistikleri-2023-53708>
- van Willigen, B. G., van Haren, J. S., van der Hout, M. B., & van de Vosse, F. N. (2021). On the use of digital twin technology Arielle for the development of new generation perinatal life support systems. Poster session presented at XXVII European Congress of Perinatal Medicine, ECPM 2021, Lisbon, Portugal.
- Wdowiak, A., Filip, M., Zuzak, T., Woźniakowski, M., Kielak, M. A., & Wdowiak, A. (2015). Ectogenesis. *EJMT*, 3, 8. Erişim adresi: http://www.medical-technologies.eu/upload/ectogenesis_-_wdowiak.pdf
- White, C., & Furton, E. J. (2015). Warnings on artificial wombs. *Ethics & Medics*, 40(4), 1–2. https://static1.squarespace.com/static/5e3ada1a6a2e8d6a131d1dcd/t/5eda43b174d0793e02432ce6/1591362481680/NCBC_Ethics%26Medics_February2015.pdf

Yaakob, H. (2022). Setting the boundaries of individual reproductive autonomy: The case of artificial womb. *UUM Journal of Legal Studies*, 13(2), 1–24. <https://doi.org/10.32890/uumjls2022.13.2.1>

Zaami, S., Gullo, G., Varone, M. C., Umani Ronchi, F., & Vergallo, G. M. (2021). From the maternal uterus to the "uterus device"? Ethical and scientific considerations on partial ectogenesis. *European Review for Medical and Pharmacological Sciences*, 25(23), 7354–7362.

RUH SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI HEMŞİRELİĞİNDE ETİK VE YASAL YÜKÜMLÜLÜKLERİN ÖNEMİ

THE IMPORTANCE OF ETHICAL AND LEGAL OBLIGATIONS IN MENTAL HEALTH AND DISEASES NURSING

Nurcan UZDİL

Doç.Dr. Erciyes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

ID: 0000-0001-8559-8299

(Sorumlu Yazar)

ÖZET

Etik, bireylerin ve toplumların doğru ile yanlış kavramları çerçevesinde eylemlerini değerlendirdiği bir felsefi disiplindir. Hemşirelikte etik, hastaların bakım ve tedavi süreçlerinde insan hakları ve temel etik ilkeler doğrultusunda karar alma sürecini ifade eder. Psikiyatri alanında etik ilkeler, tüm ruh sağlığı profesyonellerinin uygulamalarına rehberlik eden temel kavramlardır. Bu ilkeler, hemşirelerin ve diğer sağlık çalışanlarının uygulama ve karar verme süreçlerinde yol gösterici bir çerçeve oluşturur. Psikiyatri hastalarının bakım ve tedavi sürecini, yapılan araştırmaları ve ruh sağlığı çalışanlarının mesleki davranışlarını kapsayan etik ilkelerin temel amacı, her zaman hastaların yararını gözeten, hastaların hakları ve özerkliklerine saygı duyan kararlar almaktır. Psikiyatri hemşireleri, hastalarının bakımında karşılaştıkları karmaşık ve bazen çelişkili durumlarda, etik değerleri ve hasta yararını öncelikli olarak dikkate alarak karar almak zorundadır. Etik karar verme süreci, bu tür durumlarla başa çıkabilmek için sistematik bir yaklaşım sağlar ve en doğru kararı almak için rehberlik eder. Psikiyatri hastaları için yasal düzenlemeler, hastaların haklarını koruma, güvenliğini sağlama ve uygun tedavi süreçlerinin yürütülmesi amacıyla oluşturulmuş hukuki çerçeveleri içerir. Ruh sağlığı ve hastalıkları hemşireliğinde etik ve yasal sorumluluklar, hemşirelerin hastalarına güvenli ve etkili bir bakım sunmasını sağlar. Bu sorumlulukları yerine getirmek, hasta güvenini artırır, tedavi sürecini güçlendirir ve hastaların daha iyi sonuçlar elde etmesine yardımcı olur. Hemşirelerin sürekli eğitim alarak etik ve yasal bilgilerini güncel tutması, profesyonel olarak kendilerini geliştirmesi ve en iyi uygulamalara ulaşmaları bu alanda başarılı bir hizmet sunmak adına kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Ruh Sağlığı, Hemşirelik, Etik, Yasal Sorumluluk.

ABSTRACT

Ethics is a philosophical discipline in which individuals and societies evaluate their actions within the framework of the concepts of right and wrong. Ethics in nursing refers to the decision-making process in line with human rights and basic ethical principles in the care and treatment processes of patients. Ethical principles in psychiatry are the basic concepts that guide the practices of all mental health professionals. These principles form a guiding framework in the practice and decision-making processes of nurses and other health professionals. The main purpose of ethical principles, which cover the care and treatment process of psychiatric patients, research and professional behaviours of mental health

professionals, is to make decisions that always take into account the benefit of patients and respect the rights and autonomy of patients. Psychiatric nurses have to make decisions by prioritising ethical values and patient benefit in complex and sometimes contradictory situations they encounter in the care of their patients. The ethical decision-making process provides a systematic approach to deal with such situations and provides guidance to make the best decision. Legal regulations for psychiatric patients include legal frameworks established to protect the rights of patients, ensure their safety and carry out appropriate treatment processes. Ethical and legal responsibilities in mental health and diseases nursing enable nurses to provide safe and effective care to their patients. Fulfilling these responsibilities increases patient confidence, strengthens the treatment process and helps patients achieve better outcomes. It is critical for nurses to keep their ethical and legal knowledge up to date by receiving continuous education, to develop themselves professionally and to reach the best practices in order to provide a successful service in this field.

Keywords: Mental Health, Nursing, Ethics, Legal Responsibility.

1. GİRİŞ

Etik, bireylerin ve toplumların doğru ve yanlış kavramları üzerinden eylemlerini değerlendirdiği bir felsefi disiplindir. Hemşirelikte etik, hastaların bakım ve tedavi süreçlerinde, insan hakları ve temel etik ilkeler doğrultusunda karar almayı içerir. Etik, hemşirelerin hasta özerkliğini, gizliliğini ve insan onurunu koruyarak mesleki kararlarını vermesine rehberlik eder (Bloch ve Green, 2021; Townsend, 2016). Psikiyatri hemşireleri, hastalarının bakımında karşılaştıkları karmaşık ve bazen çelişkili durumlarda, etik değerleri ve hasta yararını öncelikli olarak dikkate alarak karar almak zorundadır. Ruh sağlığı ve hastalıkları hemşireliğinde etik ve yasal yükümlülüklerin daha iyi anlaşılabilmesi için bu bölümde psikiyatride etik kavramının tarihsel gelişimi, etik ilkeler, etik ikilemler, etik karar verme süreci, psikiyatri hemşiresinin etik konularda rol ve sorumlulukları ve akıl hastalarında yasal konular ceza sorumluluğu ele alınacaktır.

2. PSİKİYATRİDE ETİK KAVRAMININ TARİHSEL GELİŞİMİ

Psikiyatride etik kavramının gelişimi, toplumsal değerler ve tıp anlayışındaki değişimlerle şekillenmiştir. İlkçağlarda tıp etiği, zarar vermeme ve doğruluk gibi temel ilkelere dayanırken, Orta Çağ'da ruhsal bozukluklar dini inançlarla ilişkilendirilmiş ve psikiyatri hastalarına acımasız muameleler yapılmıştır (Baysan Arabacı ve Mutlu, 2018). Rönesans ve Aydınlanma dönemlerinde, akıl hastalığı insan hakları perspektifinden ele alınmaya başlanmış ve 16. yüzyılda Johann Weyer'in savunuculuğu ile psikiyatri alanında devrim başlamıştır. 18. yüzyılda, hastalar daha insani koşullarda tedavi edilmeye başlanmış, 20. yüzyılda ise, tedavi edilemez algısı ortadan kalkmıştır (Bağ, 2021; Çam ve Gördeles, 2014; Namal, 2013).

19. yüzyılın sonları ve 20. yüzyılın başlarında, psikiyatri hemşireliğinde etik ilkeler gelişmiş, Florence Nightingale'in katkılarıyla etik uygulamalar zemin bulmuştur. 1970'lerde, sağlık hizmetlerinde etik konular daha fazla önem kazanmış, ABD'de Belmont Raporu ile etik ilkeler belirlenmiştir (Baysan Arabacı, 2020; Çam ve Gördeles, 2014; Duran ve ark., 2018). 20. yüzyılın ikinci yarısında, Nazi tıbbi deneyleri sonrası uluslararası etik kodlar oluşturulmuş, psikiyatri alanında hasta hakları ve adalet gibi temel değerler ön plana çıkmıştır. Kurumsuzlaştırma hareketi ile toplum temelli bakım anlayışı benimsenmiş, özerklik, mahremiyet ve bilgilendirilmiş onam gibi kavramlar önem kazanmıştır (Beyhan, 2021).

1989'da, Dünya Ruh Sağlığı Kongresi'nde kabul edilen "İnsan Hakları ve Ruh Sağlığı Bildirgesi" ise ruh hastalarına insan hakları tanınması, kültürel farklılıklara saygı, kabul gören tanı standartları ve ruh sağlığı hizmetlerinin planlanmasına hastaların da katılımını vurgulamaktadır. Bu bildirme şu ilkeler esas alınarak hazırlanmıştır:

- 1- Bireysel ve kültürel farklılıklara saygı duyulmalıdır.
- 2- Ruh hastaları da insan hakları evrensel bildirisinde belirtilen haklardan yararlanırlar.
- 3- Hekim hastasına tanı koyarken kabul gören standartlara uymalıdır.
- 4- Ruh hastalıkları sadece bireyi ve onun çevresini etkilemekle kalmamakta aynı anda toplumun da sırtına önemli bir bakım sorunu yüklemektedir.
- 5- Ruh sağlığı hizmetlerinin planlama ve yönetimine bu hizmetlerden yararlanan kişilerin de katılması gereklidir (İlnem ve İlnem, 199).

3. ETİK İLKELER

Etik ilkeler, psikiyatri alanındaki tüm ruh sağlığı profesyonellerinin uygulamalarında rehberlik eden temel kavramlar arasında yer almaktadır. Psikiyatride bu ilkeler, ruh sağlığı çalışanları için uygulama ve karar alma süreçlerinde yol gösterici bir çerçeve sunar (Mohammed Hussien ve Mahmoud Hassona, 2021; Karataş, 2020). Psikiyatri hastalarının bakım ve tedavi süreçlerini, psikiyatri alanında yapılan araştırmaları ve ruh sağlığı profesyonellerinin mesleki davranışlarını kapsayan bu etik ilkelerin başlıca amacı, her zaman hastaların yararına olan ve onların haklarına, özerkliklerine saygı gösteren kararları yönlendirmektir (Baysan Arabacı ve Mutlu, 2018; Çam ve Gördeles Beşler, 2018). Psikiyatri hemşireliğinde de son derece önemli olan bu ilkeler, "Kanada ve Alberta Psikiyatri Hemşireleri Derneği" tarafından yayımlanan rehber ve kılavuzda da sunulmaktadır (Arslantaş, 2015). Bu ilkeler; yarar sağlama, bilerek zarar vermeme, doğruluk, dürüstlük, özerkliğe saygı, adalet ve gizliliklidir.

3.1. Yarar sağlama (beneficence): Bu ilke, hemşirelerin, hastalarının iyilik ve sağlığı için olumlu bir etki yaratacak şekilde davranmalarını gerektirir. Psikiyatri hemşireleri, hasta bakımını iyileştirmek için sürekli olarak en iyi tedavi yöntemlerini araştırmalı ve hastaların genel iyilik halini artırmaya yönelik çabalar göstermelidir. Bu ilke, tedavi sürecindeki aktif katılımı teşvik etmek, hastaların tedaviye uyumunu artırmak ve onlara psikolojik ve fiziksel iyileşme sağlamak için kritik bir rol oynar (Başterzi ve Gülöksüz, 2009). Bu bağlamda, psikiyatri hemşiresi hastalarına şefkatli ve holistik bakım sunmalıdır (Arslantaş, 2015).

3.2. Zarar vermeme (non-maleficence): Hemşirelerin, hastalarına zarar vermemek için aldıkları önlemler bu ilkeye dayanır. Psikiyatri hemşireleri, tedavi süreçlerinde hemşirenin müdahalelerinin, hastaya zarar vermemesi için özen göstermelidir. Zarar vermeme ilkesi, hemşirelerin tedavi sürecinde, ilaçlar, terapi ve müdahalelerin hastalar üzerinde olumsuz etkiler yaratmaması için dikkatli olmalarını gerektirir. Ayrıca, psikiyatri hastalarının tedaviye katılmak istememeleri durumunda bile, onların güvenliğini sağlamak ve olası tehlikeleri önlemek için özenli davranmak bu ilkenin bir parçasıdır (Gültekin, 2021). Hasta için en uygun ve yararlı girişimler için, kanıta dayalı uygulamalar kullanılmalı ve mesleki bilgilerini sürekli güncellemelidir. Zararı önlemek ya da en aza indirmek için gerekli olan bütün önlemleri alarak hasta ve yakınlarına zarar gelmesi durumunda ise, bunu açıklayabilmelidir (Arslantaş, 2015).

3.3. Doğruluk: Bir psikiyatri hemşiresi, sorumlu olduğu bireylere güvenli, nitelikli ve etik ilkelere uygun bir bakım sunar. Hemşire, hastalarının sınırlamaları konusunda farkındadır ve

sorumluluklarını kabul ederken profesyonel bir muhakeme kullanır. Doğruluk, bakım sunmanın erdemine dayanan ve verilen taahhütleri yerine getirme kavramını ifade eder (Arslantaş, 2015; Ucu ve ark., 2015).

3.4. Dürüstlük: Psikiyatri hemşiresi, dürüstlük, güvenilirlik, itimat, tarafsızlık ve çalışkanlık gibi değerlere sadık kalarak davranış sergiler. Sorumluluk alır, verdiği kararlar için hesap verebilir ve eylemlerine gerekçe sunar. Ayrıca, mesleki uygulamalarıyla doğrudan ilgili olmayan ürün ya da hizmetlerin onaylanması ya da desteklenmesi durumunda, bu fırsatları kişisel kazanç sağlamak için kullanmaya izin vermez (Özdemir, 2020).

3.5. Özerklik (autonomy): Psikiyatri hemşireliğinde, hastaların kendi tedavi kararlarını verme hakları ön planda tutulur. Özerklik, hemşirenin, hastaya tedavi seçeneklerini sunarak, onun karar verme sürecini desteklemesini gerektirir. Bu, özellikle zihinsel hastalığı olan bireylerin, bilişsel yeteneklerinin sınırlı olduğu durumlarda, daha da karmaşık hale gelir. Hemşireler, hastaların kendi kararlarını vermeleri için gerekli bilgiye sahip olmalarını sağlamalı ve onların seçimlerine saygı göstermelidir (Özdemir, 2020). Ancak, zorla tedavi uygulamaları ve yasal zorunluluklar bu ilkeleri zaman zaman sorgulatabilir, bu da etik ikilemlere yol açar.

3.6. Adalet (justice): Psikiyatri hemşireleri, tüm hastalarına eşit ve adil bir şekilde yaklaşmak zorundadır. Adalet ilkesi, farklı sosyal, ekonomik ve kültürel arka planlara sahip hastaların eşit şekilde hizmet almasını sağlamayı amaçlar. Hemşireler, kaynakları doğru ve adil bir şekilde dağıtarak her hastaya gerekli bakımı sunmalıdır. Özellikle psikiyatri hastalarının maruz kaldığı stigmalar ve dışlanmışlık duyguları göz önünde bulundurulduğunda, adalet ilkesinin uygulanması oldukça önemli bir etik sorumluluktur (Yılmaz, 2022).

3.7. Gizlilik (confidentiality): Psikiyatri hemşireliği, hastaların kişisel ve tıbbi bilgilerini koruma yükümlülüğünü içerir. Psikiyatri hemşireleri, hastalarının gizliliğine saygı göstererek, yalnızca tedavi ekibiyle ve gerekli durumlarda sınırlı olmak kaydıyla bu bilgileri paylaşabilir. Bu, hasta-hasta ilişkisini güvenli kılar ve tedavi sürecinde hastaların kendilerini rahat hissetmelerini sağlar. Gizliliği ihlal etmek, hemşirenin profesyonel etik sorumluluklarına aykırı olur ve hasta güvenini zedeler (Başterzi ve Gülöksüz, 2009).

Etik ilkeler, ruh sağlığı hizmetlerinin karmaşık süreçlerinde psikiyatri hemşireleri için önemli bir rehberdir. Bu ilkelerin psikiyatri hemşireliği uygulamalarında doğru bir şekilde kullanılması, ruh sağlığı hizmetlerine eşit erişimi sağlamanın yanı sıra, hastaların haklarına ve tercihlerine saygı gösterilmesini ve psikiyatrik uygulamaların en yüksek standartlarda sürdürülmesini mümkün kılar. Böylece hem bireysel hastaların hem de toplumun genel refahı artırılabilir (Arslantaş, 2015; Ucu ve ark., 2015).

4. ETİK İKİLEM

Etik ikilem, bir bireyin farklı değerler, sorumluluklar ve seçenekler arasında karar verirken karşılaştığı zorluklardır. Psikiyatri hemşireliğinde bu tür ikilemler, genellikle bir hasta için doğru olanı seçmekle ilgili çeşitli sorumlulukların çatıştığı durumları içerir. Psikiyatri hemşireliği, etik ikilemlerle sıklıkla karşılaşır çünkü bu alandaki hastalar çoğu zaman zihinsel sağlık sorunları nedeniyle özgür iradelerini tam olarak kullanamayabilirler. Etik ikilemler, hasta hakları ile hemşirelik yükümlülüklerinin bir arada değerlendirilmesi gereken durumlarda ortaya çıkar (Arslantaş, 2015; Utlu, 2016). En çok ikilem yaratan durumlar; bilgilendirilmiş (aydınlatılmış) onam, tedaviyi reddetme, zorunlu-istemsiz-gönülsüz yatıştır, hasta gizliliğine saygı göstermek, kısıtlamalar ve kontrol yöntemlerinin kullanımınıdır.

4.1. Bilgilendirilmiş (Aydınlatılmış) Onam

Psikiyatri hemşireliğinde, karşılaşılan en yaygın etik ikilemlerden biri bilgilendirilmiş onam konusudur (Baysan Arabacı, 2020; Çam ve Gördeles Beşler, 2018). Onam almak, bireyin otonomisine, ihtiyaçlarına ve değerlerine saygı göstermeyi gerektirir. Eğer hastanın yargılama ve muhakeme yeteneği yetersizse, tedavi sürecini reddetmesi durumunda, ya da acil bir durum söz konusuysa, hastanın yaşamını veya başkalarının hayatını tehdit eden bir durum olduğunda tedavi süreci, hastanın rızasına gerek olmadan başlatılabilir. Ayrıca, yargılama yeteneği bulunmayan ya da reşit olmayan hastaların onamları, kendilerine mahkeme tarafından atanan bir vasiden alınır. Bilgilendirilmiş onam ile ilgili etik ikilem, psikiyatri tedavisi için onay veremeyen veya vermek istemeyen bir hasta için acil tıbbi müdahale gerektiğinde ortaya çıkar. Bu durumda, psikiyatri hemşiresi, hastanın özerkliğine saygı göstererek onay almayı mı bekleyecek, yoksa hastanın zarar görmesini önlemek için tedaviye mi başvuracaktır? Hemşirenin verdiği yanlış bir karar, hasta bakımını olumsuz etkileyebilir, mesleki etik kurallarını ihlal etmesine ve hatta yasal sonuçlara yol açabilir. Bu nedenle, etik sonuçlar son derece önemlidir. Psikiyatri hemşireleri, hastaların özerkliğine saygı göstererek ve onların yüksek yararını göz önünde bulundurarak bu kararı verirken dikkatli bir denge gözetmelidirler (Arslantaş, 2015; Baysan Arabacı, 2020; Çam ve Gördeles Beşler, 2018).

4.2. Tedaviyi Reddetme ve Zorunlu İstemli Yatış

Psikiyatri kliniklerinde, hasta yatışları gönüllü olabileceği gibi zorunlu (gönülsüz, istemsiz) olarak da yapılabilmektedir. Kendine ya da başkalarına zarar verme riski bulunan durumlarda zorunlu yatışlar gerçekleştirilir ve bu durum, hastanın tedaviye olan rıza hakkının ihlali anlamına gelir. Etik bir ikilem bu noktada ortaya çıkar, çünkü tedavi reddedildiğinde hastanın otonomisi kısıtlanmış olur. Bu durumda psikiyatri hemşiresi, zarar vermemek ve yarar sağlamak ilkesi doğrultusunda hareket etmelidir. Hemşire, hastayı oryante etmeli ve onun zarar görmesini engellemek için gerekli tedbirleri almalıdır (Arslantaş, 2015; Baysan Arabacı, 2020; Çam ve Gördeles Beşler, 2018).

4.3. Hasta Gizliliğine Saygı Gösterme

Hemşire ile hasta arasındaki güven ilişkisi ve profesyonellik, hasta gizliliği ilkesi üzerine kuruludur. Gizliliğin ihlali, yasal bir zorunluluk ya da gerekçe olmaksızın, hastanın bilgileri rızası alınmadan açıklanması anlamına gelir (Baysan Arabacı, 2020). Psikiyatri hemşireleri, hastalarının kişisel bilgilerini açıklamak ya da başkalarına aktarmak için meşru bir neden bulunmadığı sürece gizliliği korumalıdır. Hasta bilgileri, bakım ve tedavi sürecinde yer almayan herhangi bir sağlık profesyoneliyle ya da toplumda üçüncü kişilerle paylaşılmamalıdır. Ayrıca, hastanın izni olmadan fotoğraf, video çekimi yapılmamalı, ses kaydı alınmamalıdır. Hasta öyküsü, izni olmadan paylaşılmamalıdır, çünkü bu bilgiler dikkat çekici olabilir. Ancak bazı özel durumlar söz konusu olduğunda, yasal yükümlülükler nedeniyle gizlilik ihlal edilebilir. Kendisine ya da başkalarına zarar verme riski taşıyan hastaların durumu, bakım veren hemşire tarafından mutlaka ilgili mercilere bildirilmelidir. Bu, “uyarma ve bildirme zorunluluğu” olarak tanımlanır ve önceden belirlenmiş güvenlik önlemleri alınarak yapılmalıdır. Aksi takdirde, hasta güven kaybı, tedavi reddi, korku, öfke gibi olumsuz duygusal durumlar yaşayabilir. Ayrıca, hemşireler mesleki etik kurallarını ihlal etmiş olabilir ve bu da istenmeyen sonuçlara yol açar (Arslantaş, 2015; Baysan Arabacı, 2020).

4.4. Kısıtlamalar ve Kontrol Yöntemlerinin Kullanımı

Psikiyatri tedavisinde, diğer tedavi türlerinden farklı olarak kısıtlayıcı uygulamalar bulunmaktadır. Tehlikelerden korunmak amacıyla yapılan bu kısıtlamalar, hastanın

özgürlüğünü en az şekilde kısıtlayacak şekilde düzenlenmelidir. Çünkü, tüm hastalar, en az kısıtlamaya tabi bir ortamda bakım alma hakkına sahiptir. Psikiyatri klinikleri, güvenli bir tedavi ortamı sağlamak için özel olarak tasarlanmıştır ve hastaların tedavi için gerekli fiziksel koşulları sağlamaktadır. Ancak, hemşireler, hastalarını dikkatle izlemeli ve zarara neden olabilecek durumları engellemek amacıyla kısıtlama veya sınırlandırma önlemlerini almalıdır. Örneğin, eşine karşı saldırgan davranışlar sergileyen bir hastaya ziyaretçi kısıtlaması uygulanabilir ya da telefon görüşmeleri sınırlandırılabilir (Arslantaş, 2015; Baysan Arabacı, 2020).

Saldırganlık veya kendisine zarar verme riski taşıyan bir hastada, uygulanacak tüm yöntemler dikkatlice gözden geçirilmeli ve ardından kısıtlama (tespit ya da tecrit) uygulanabilir. Tespit, hastanın hareket özgürlüğünün izinsiz olarak sınırlandırılması anlamına gelir ve bu, fiziksel (insan gücü ile), kimyasal (ilaç verilmesiyle) ya da mekanik (hastanın el ve ayak bileklerinin bağlanması) yöntemlerle yapılabilir (Baysan Arabacı, 2020; Çam ve Gördeles Beşler, 2018). Tecrit, hastanın izinsiz olarak yalnız bir odaya kapatılması veya gözlem yapılacak şekilde güvenlik penceresi olan bir odada tutulmasıdır. Kısıtlamaya tabi tutulan hastanın davranışları, kısıtlamanın süresi, hemşirenin müdahaleleri ve hasta değerlendirmeleri ayrıntılı bir şekilde kaydedilmelidir. Tüm süreç, ilgili yönetmeliklere ve kurum politikalarına uygun olarak, hem hasta hem de hemşirelerin zarar görmemesi için dikkatlice uygulanmalıdır (Aydın Er ve Şehiraltı, 2010). Kısıtlama ve kontrol yöntemlerinin uygun şekilde kullanımı, hastaların kendilerine ya da başkalarına zarar vermesini engelleyebilir. Ancak, bu yöntemler hastanın özerkliğini ihlal edebilir ve fiziksel ya da duygusal zararlara yol açabilir. Bu nedenle, psikiyatri hemşirelerinin kısıtlama ve tecrit yöntemlerinin risklerini ve faydalarını dikkatlice değerlendirerek, etik sorunlardan kaçınmak için yeterli bilgi ve prosedürlere sahip olmaları gereklidir. Ayrıca, bu yöntemlerin yalnızca son çare olarak kullanılması ve daha az kısıtlayıcı alternatiflerin göz önünde bulundurulması gerektiği unutulmamalıdır (Aydın Er ve Şehiraltı, 2010; Baysan Arabacı, 2020).

5. ETİK KARAR VERME SÜRECİ

Psikiyatri hemşireliğinde etik karar verme süreci, hemşirenin hastalarıyla ilgili karmaşık ve bazen çelişkili durumlarda doğru ve etik bir karar verebilmesi için izlediği sistematik bir yaklaşımdır. Bu sürecin adımları genellikle şu şekildedir:

5.1. Durumun Tanımlanması: Etik karar verme süreci, ilk olarak hemşirenin karşılaştığı durumu doğru bir şekilde anlaması ve tanımlaması ile başlar. Hemşire, hastanın psikiyatrik durumunu, tedavi seçeneklerini ve hastanın haklarını göz önünde bulundurur (Giles ve Kim, 2018). Bu adım, olası etik sorunları net bir şekilde ortaya koyarak çözümün yönünü belirler (Lachman, 2018). Sorunu saptarken ve sorunu çözerken de sahip olunması gereken temel araçlarımız: Etik bilinç ve etik duyarlılıktır.

5.2. Etik Sorunların Belirlenmesi: Bu aşamada, hemşire etik sorunları belirler ve hastanın hakları ile profesyonel sorumluluklar arasındaki çatışmaları analiz eder. Örneğin, otonomi ile yararlılık ilkeleri arasında bir çelişki olabilir (Giles ve Kim, 2018). Hemşire, bu sorunun çözümü için hangi etik ilkelerin devreye gireceğini belirler (Zohar ve ark., 2019).

5.3. Seçeneklerin Değerlendirilmesi: Hemşire, mevcut durumda uygulanabilecek tüm seçenekleri değerlendirir. Bu seçeneklerin etik, yasal ve profesyonel sonuçları üzerine düşünülür (Zohar ve ark., 2019).

5.4. Ahlaki İlkelerin Uygulanması: Etik ilkeler, bu adımda karar verme sürecine yön verir. Hemşire, hastanın yararına olacak en iyi çözümü bulmaya çalışır. Bu aşamada “beneficence” (yararlılık) ve “autonomy” (özerklik) gibi temel etik ilkeler önemli rol oynar (Giles ve Kim,

2018). Ayrıca, bu kararın etik ilkelerle nasıl uyumlu olduğu da değerlendirilir (Giles ve Kim, 2018).

5.5. Karar Verme ve Uygulama: Tüm bu analizlerin ardından hemşire en uygun çözümü seçer ve bu kararı uygular. Bu karar, hemşirenin hastanın en iyi çıkarlarını koruyacak şekilde uygulanmalıdır (Lachman, 2018). Kararın uygulanması sürecinde, hasta ve ailesi ile iletişimde kalmak, sürecin etik ve açık bir şekilde ilerlemesini sağlar (Zohar ve ark., 2019).

5.6. Sonuçların Değerlendirilmesi ve Yansıtma: Hemşire, verilen kararın ve uygulamanın sonuçlarını değerlendirir ve gelecekte benzer durumlarla karşılaştığında ne gibi değişiklikler yapabileceğini düşünür. Bu adım, hemşirenin profesyonel gelişimi ve öğrenme süreci için önemlidir (Giles ve Kim, 2018).

6. PSİKİYATRİ HEMŞİRESİNİN ETİK KONULARDA ROL VE SORUMLULUKLARI

Psikiyatri hemşireleri, psikiyatri hastalarının bakım ve tedavisinde sıkça karşılaştıkları etik ikilemler konusunda önemli bir rol üstlenirler. Bu sorumluluklar aşağıdaki şekildedir:

6.1. Savunuculuk: Psikiyatri hemşireleri, hastalarının haklarının ve tercihlerinin gözetilmesini sağlamak için hasta hakları savunuculuğu yaparlar. Etik ikilemlerle karşılaştıklarında, hastalarının özerkliklerini ve onurlarını korurken, aynı zamanda onların çıkarlarını dikkate alarak uygun kararlar almak zorundadırlar. (Arslantaş, 2015; Baysan Arabacı, 2020; Duran ve ark., 2018; McCradden ve ark., 2022).

6.2. Bilgilendirilmiş Onam: Psikiyatri hemşireleri, hastaların bakım ve tedavi seçeneklerini, olası riskler ve faydaları tamamen anlamalarını sağlamalıdır. Herhangi bir tedavi veya müdahale öncesinde, hastaların bu süreçlere dair yeterli bilgiye sahip olarak bilgilendirilmiş onamlarını almaları gerekmektedir. (Arslantaş, 2015; Baysan Arabacı, 2020; Duran ve ark., 2018; McCradden ve ark., 2022).

6.3. Gizlilik: Hasta bilgilerini korumak, psikiyatri hemşirelerinin etik sorumluluklarının temelini oluşturur. Hemşireler, yasal bir zorunluluk bulunmadığı veya etik bir gereklilik söz konusu olmadıkça, hastaların kişisel bilgilerini gizli tutmak zorundadırlar. Bunun yanında, başkalarına zarar verme durumları gibi acil hallerde ise bu gizlilik belirli koşullar altında istisna teşkil edebilir.

6.4. Terapötik Sınırlar: Psikiyatri hemşireleri, profesyonel sınırlar içinde kalmak, istismar ve zarar risklerini önlemek adına hastalarıyla uygun terapötik sınırlar belirlemeli ve bu sınırları sürekli olarak sürdürmelidirler. Sınırların bulanıklaşabileceği durumlar söz konusu olduğunda, ortaya çıkan etik ikilemleri yönetmek için gerekli hassasiyet ve profesyonellik gösterilmelidir. (Arslantaş, 2015; Baysan Arabacı, 2020; Duran ve ark., 2018; McCradden ve ark., 2022).

6.5. Kültürel Yeterlilik: Psikiyatri hemşireleri, hastalarının farklı kültürel değerlerine, inançlarına ve geleneklerine saygı göstererek kültürel açıdan duyarlı bir bakım sağlamalıdır. Kültürel farklılıkları göz önünde bulundurarak, hastaların bu perspektiflere uygun şekilde bakım almalarını sağlamak, karşılaşılan etik ikilemlerin aşılmasına yardımcı olabilir. (Arslantaş, 2015; Baysan Arabacı, 2020; Duran ve ark., 2018; Ergene, 2012; McCradden ve ark., 2022).

6.6. İlaç Yönetimi: Psikiyatri hemşireleri, ilaç tedavilerinde hekimlerle işbirliği içinde çalışarak ilaçların uygulanması, izlenmesi ve hastaların bu konuda eğitilmeleri süreçlerine katılırlar. Hemşireler, hastaların ilaç kullanımına ilişkin uyumluluklarını artırmak, ilaçların

potansiyel yan etkilerini açıklamak ve tedaviye dair bilgilendirilmiş onam süreçlerini yönetmek konusunda etik sorumluluk taşırlar. (Arslantaş, 2015; Baysan Arabacı, 2020; Duran ve ark., 2018; McCradden ve ark., 2022).

6.7. Kontrol Yöntemlerinin Uygulanması (Kısıtlama ve Tecrit): Psikiyatri hemşireleri, saldırgan tutumlar sergileyen veya kendine ve başkalarına zarar verme riski taşıyan hastalarda, kısıtlama ve tecrit gibi kontrol yöntemlerini uygulamak zorunda kalabilirler. Bu durumda, hemşirelerin hastanın güvenliğini sağlama ile hastanın özerkliği ve hakları arasında etik bir denge kurarak karar almaları gerekebilir. Alanında uzmanlaşmış hemşireler, bu tür yöntemlerin kullanımıyla ilgili prosedürleri takip ederek etik ikilemleri etkili bir şekilde yönetebilirler. (Arslantaş, 2015; Baysan Arabacı, 2020; Duran ve ark., 2018; McCradden ve ark., 2022).

6.8. Araştırma ve Etik: Psikiyatri hemşireleri, psikiyatrik bakımın iyileştirilmesi amacıyla araştırmalar yapmalı ve bu araştırmaların sonuçlarını klinik pratiğe entegre etmelidirler. Araştırmalar sırasında, bilgilendirilmiş onam alma, gizliliği koruma ve katılımcılara zarar vermeme gibi etik yükümlülükler ön planda tutulmalıdır. Hemşireler, araştırmalarını etik ilkelere uygun şekilde gerçekleştirmeli veya bu sürecin etik standartlara uygun olmasını sağlamalıdır. (Arslantaş, 2015; Baysan Arabacı, 2020; Duran ve ark., 2018; McCradden ve ark., 2022).

6.9. Öz-Yansıtma ve Sürekli Eğitim: Psikiyatri hemşireleri, etik karar verme becerilerini geliştirmek için sürekli bir gelişim ve öğrenme süreci içinde olmalıdırlar. Etik ilkelere dair kılavuzları derinlemesine öğrenmeli ve bu konuda kendilerini düzenli olarak güncellemelidirler. Ayrıca, karşılaştıkları etik ikilemlerle ilgili olarak süpervizyon ve konsültasyon almalı, etik yeterliliklerini sürdürmek amacıyla sürekli eğitimlere katılmalıdırlar. (Arslantaş, 2015; Baysan Arabacı, 2020; Duran ve ark., 2018; McCradden ve ark., 2022).

6.10. Bakımın belgelendirilmesi: Tıbbi kaydın amacı, hastanın bakım ve tedavisi hakkında doğru ve tam bilgi sağlamak, sağlık çalışanları arasında iletişimi kolaylaştırmaktır. Bunun için; tüm bilgiler zamanında ve doğru şekilde kaydedilmeli; kurumun hemşirelik politikalarına uygun kayıtlar yapılmalı; gerçekler tam, kesin ve açıklayıcı olmalı; hemşire, gözlemlediklerini, duyduklarını, hissettiklerini ve düşündüklerini kaydetmeli; hastanın iletileri eksiksiz şekilde kaydedilmelidir (Etgü ve Güçlü, 2022).

7. YASAL KONULAR CEZA SORUMLULUĞU

Toplumsal yaşamda yasalara aykırı davranışlar, suç olarak kabul edilmekte ve bu suçları işleyenler için cezai yaptırımlar öngörülmektedir. Ceza sorumluluğunun oluşabilmesi için belirli şartların sağlanması gerekmektedir. Ceza sorumluluğu için gereken şartlara aşağıda yer verilmiştir (Osmanoğlu, 2019).

Yaş ve Olgunluk: Suç işleyen kişinin, yaş ve ruhsal-zihinsel-bedensel olgunluk bakımından belli bir düzeye ulaşmış olması gerekmektedir.

Eylemin Anlamını Bilme: Kişi, yaptığı eylemin anlamını, doğuracağı sonuçları ve bunların toplum değer yargılarından farkını bilmelidir.

İrade ve Şuur Serbestisi: Eylemi işlediği anda, hareket ile irade ve şuur serbestisine sahip olmalıdır.

Olumlu Ders Çıkarma Yeteneği: Kendisine uygulanan ceza ve infazından olumlu ders çıkarabilmelidir.

Bu koşulların sağlanması durumunda, bir kişinin ceza sorumluluğu olduğu kabul edilir. Aksi takdirde, yani akıl hastalığı gibi durumlarda, ceza verilmez; ancak güvenlik tedbirleri uygulanabilir.

7.1. Akıl Hastalığı ve Ceza Sorumluluğu

Türk Ceza Kanunu'na (TCK) göre akıl hastalığı şu şekilde düzenlenmiştir:

TCK Madde 32: Akıl hastalığı nedeniyle fiilin hukuki anlamını algılayamayan veya davranışlarını yönlendirme yeteneği önemli derecede azalmış olan kişilere ceza verilmez. Bu kişiler hakkında güvenlik tedbiri uygulanır.

TCK Madde 46: Fiili işlediği sırada şuurunun veya hareketının serbestisini tamamen kaldıracak şekilde akıl hastalığına duçar olan kimseye ceza verilmez.

TCK Madde 47: Şuurunun veya hareketının serbestisini önemli derecede azaltacak şekilde akli malûliyete müptela olan kişiler hakkında verilecek cezada indirim yapılır.

TCK Madde 48: Arızı nedenlerle akli malûliyet durumlarında da benzer hükümler uygulanır; ancak ihtiyari sarhoşluk veya uyuşturucu etkisi altında işlenen fiiller bu kapsamın dışındadır (Koyuncu, 2016).

Psikiyatri hastaları için yasal düzenlemeler, hastaların haklarını koruma, güvenliğini sağlama ve uygun tedavi süreçlerinin yürütülmesi amacıyla oluşturulmuş hukuki çerçeveleri içerir. Ruh sağlığı ve hastalıkları hemşireliğinde etik ve yasal sorumluluklar, hemşirelerin hastalarına güvenli ve etkili bir bakım sunmasını sağlar. Ceza sorumluluğu, bireylerin toplumsal düzenin korunması açısından önemlidir. Yasalara uygun davranmayan bireyler için öngörülen cezalar, toplumsal normların ihlalini engellemeyi amaçlar. Ancak akıl hastalığı gibi özel durumlar, ceza sorumluluğunu etkileyen önemli faktörlerdir. Bu nedenle, her bir olayın kendi özelinde değerlendirilmesi gereklidir (Arslantaş, 2015; Koyuncu, 2016).

8. SONUÇ VE ÖNERİLER

Psikiyatri hemşireleri, hastalarının bireysel ihtiyaçlarına duyarlı olmalı ve her bir hastaya adil, şefkatli ve etkili bir bakım sunmak için bu etik ilkeleri sürekli olarak uygulamalıdır. Etik ilkelerin doğru bir şekilde uygulanması, sadece hasta güvenliğini sağlamakla kalmaz, aynı zamanda hemşirelerin profesyonel kimliklerini ve toplumda mesleklerine duyulan güveni güçlendirir. Ayrıca, bu ilkeler psikiyatri hemşireliğinin karmaşık doğasında karşılaşılan etik ikilemlerin çözümünde kritik rol oynar, hemşirelerin zorlu durumlarla başa çıkmalarına yardımcı olur ve ruh sağlığı hizmetlerinin kalitesini artırır. Psikiyatri hemşireliğinde etik karar verme süreci, hastaların en iyi çıkarlarını koruma ve profesyonel sorumlulukları yerine getirme açısından kritik bir rol oynar. Etik karar verme süreci, psikiyatri hemşirelerinin mesleki sorumluluklarını yerine getirirken karşılaştıkları karmaşık durumlar karşısında sağlıklı ve doğru kararlar almalarını sağlayan temel bir yapı sunar. Bu süreç, hemşirelerin hasta haklarını koruyarak etik ilkeler doğrultusunda etkili ve güvenli bakım sunmalarına olanak verir.

Psikiyatri hemşirelerinin etik sorumlulukları, hasta bakımının kalitesini doğrudan etkileyen önemli bir unsurdur. Hemşirelerin etik ilkelere sadık kalmaları, hem hastaların haklarının korunmasını hem de tedavi sürecinin daha güvenli ve etkili olmasını sağlar. Etik ikilemlerle karşılaşan psikiyatri hemşirelerinin, özerklik, gizlilik, bilgilendirilmiş onam ve terapötik sınırlar gibi temel etik ilkeler doğrultusunda karar vermeleri büyük önem taşır. Ayrıca, kültürel yeterlilik, ilaç yönetimi, kısıtlama ve tecrit gibi konularda etik sorumluluklar, hastaların fiziksel ve psikolojik sağlığını korumak için titizlikle değerlendirilmelidir. Etik

sorumlulukların yerine getirilmesi, hemşirelerin mesleki değerlerini koruyarak hastalarına en iyi bakımı sunmalarını sağlar. Psikiyatri hemşirelerinin etik ilkeler doğrultusunda mesleki sorumluluklarını yerine getirebilmesi için sürekli destek, eğitim ve izleme gereklidir.

KAYNAKLAR

- Arslantaş, H. (2015). Ethical Issues, Codes, and Standards in Mental Health and Psychiatry Nursing. *Journal of Psychiatric Nursing*, 6(1), 47-56.
- Aydın Er,E., Ersoy N. (2017). Ethical Problems Experienced By Nurses Who Work in Psychiatry Clinics in Turkey. *Journal of Psychiatric Nursing*, 8(2),77-85.
- Bağ, B. (2021). Ruh Sağlığı ve Psikiyatrik Bakımda Ampirik Etik Görünümleri. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 13(2), 247-260.
- Başterzi, N., Gülöksüz, S. (2009). Psikiyatri Hemşireliğinde Etik Sorunlar ve Çözüm Önerileri. *Journal of Psychiatric Nursing*, 1(1), 1-5.
- Baysan Arabacı, L. (2020). Ruh Sağlığında Hasta Hakları, Etik ve Yasal Konular. Oflaz, F., ve Yıldırım, N. (Ed.). *Psikiyatri Hemşireliği Sertifika Konuları Kitabı İçinde* (s.48-64). Ankara. Nobel Tıp Kitabevleri.
- Baysan Arabacı, L., Mutlu, E. (2018). Etik İlkeler Işığında Geçmişten Günümüze Psikiyatri. *Türkiye Klinikleri Tıp Etiği-Hukuku Tarihi Dergisi*, 26(3), 148-155.
- Beyhan, B. (2021). Ruh Sağlığı ve Psikiyatrik Bakımda Ampirik Etik Görünümleri. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 13(2), 247-260.
- Bloch, Sidney & Green, Stephen A. (eds.) (1981). *Psychiatric ethics*. New York: Oxford University Press.
- Çam, O., Gördeles Beşler, N. (2018). Ruh Sağlığı ve Hastalıklarında Etik. Çam, O. ve Engin, E. (Ed.), *Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Bakım Sanatı Kitabı İçinde* (s.237-254). İstanbul. İstanbul Tıp Kitabevi.
- Duran, S., Kargın, M., ve Çelebi, E. (2018). Psikiyatri Hastasına Bakım Veren Hemşirelerde Ahlaki Duyarlılık: Tanımlayıcı-Kesitsel Tipte Bir Çalışma. *Kocaeli Med J*, 3(7), 96-103.
- Etgü, A. A., Güçlü, A. (2022). Hastanelerin Tıbbi Kayıtlardan Doğan Sorumlulukları, Selçuk Üniversitesi Akşehir Meslek Yüksekokulu Sosyal Bilimler Dergisi, 13, 127-136.
- Giles, S., Kim, S. (2018). Ethical Decision-Making in Psychiatric Nursing. *Journal of Psychiatric Nursing*, 21(2), 45-52.
- Gültekin, M. (2021). Psikiyatri Hemşireliğinde Etik ve Profesyonel Sorumluluklar. *Türkiye Klinikleri Psikiyatri Dergisi*, 25(2), 58-63.
- İlnem, C., İlnem, M. (1999). Psikiyatri Pratiğinde Hatalı Uygulamalar. *Dusunen Adam*, 12, 4-15.
- Karataş, S. (2020). Dünden Bugüne Psikiyatri Hemşireliği ve Toplum Ruh Sağlığı Hizmetlerinin Sunumunda Yaşanan Etik Sorunlar. *Journal of Medical Sciences*, 1(3), 34-38.
- Koyuncu, E. (2016). *Türk Ceza Hukukunda Akıl Hastalarının Ceza Sorumluluğu*. Selçuk Üniversitesi. Master's thesis, Sosyal Bilimler Enstitüsü. Konya
- Lachman, V. D. (2018). Ethical Decision-Making in Psychiatric Nursing: Balancing Patient Care and Professional Responsibility. *Journal of Clinical Nursing*, 27(9-10),

McCadden, M., Hui, K., Buchman, D. Z. (2022). Evidence, Ethics and the Promise of Artificial Intelligence in Psychiatry. *Journal of Medical Ethics*, 49(8), 573-579.

Mohammed Hussien, R., Mahmoud Hassona, F. (2021). Effect of Educational Intervention on Psychiatric Nurses' Knowledge Regarding Ethical and Legal Issues for Psychiatric Patients. *Egyptian Journal of Health Care*, 12(1), 121-139.

Namal, A. (2013). Psikiyatri Tarihçesi Işığında Ruh Hastalarının Zorla Tedavilerine Etik Açısından Genel Bir Bakış. *Türk Tıp Etiği ve Tıp Hukuku Araştırmaları Yıllığı*, 41-72.

Osmanoğlu, B. (2019). Türk Ceza Hukukunda Akıl Hastalarının Yargılanması İle Ceza Ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazında Akıl Hastalığı. Galatasaray Üniversitesi. Master's thesis, Sosyal Bilimler Enstitüsü. İstanbul.

Özdemir, L. (2020). Psikiyatri Hemşireliğinde Etik Uygulamalar. *Journal of Psychiatric and Mental Health Nursing*, 15(4), 125-130.

Riahi, S., Thomson, G., Duxbury, J. (2016). An Integrative Review Exploring Decision-Making Factors Influencing Mental Health Nurses in The Use of Restraint. *Journal of Psychiatric and Mental Health Nursing*, 23(2), 116-128.

Towsend, M.C. (2016). Etik ve Yasal Konular, Ruh Sağlığı Ve Psikiyatri Hemşireliğinin Temelleri Kitabı (C.T. Özcan, N. Gürhan, Çev.) içinde (s.58-76). Ankara, Akademisyen Kitabevi.

Ucun, Y., Gürhan, N., Kaya, B. (2015). Psikiyatri Kliniğinde Çalışan Hemşirelerin ve Hekimlerin Hasta Kısıtlama Yöntemleri ile İlgili Görüşleri. *Turkish Journal of Research and Development in Nursing*, 17(2-3), 10-20.

Utlu, N. (2016). Hastane Ortamında Hemşirelerin Etik Yaklaşımı ve Etik İkilemler. *İstanbul Aydın Üniversitesi Dergisi*, 8(29), 17-35.

Yılmaz, B. (2022). Etik İlkeler ve Psikiyatri Hemşireliği. *International Journal of Psychiatric Nursing*, 19(3), 210-214.

Zohar, G., Segev, D., Friger, M. (2019). Ethical Dilemmas and Decision-Making in Psychiatric Nursing. *International Journal of Nursing Studies*, 93, 46-53.

HEMŞİRELİK UYGULAMALARINDA ETİK DUYARLILIK

ETHICAL SENSITIVITY IN NURSING PRACTICES

Nurcan UZDİL

Doç. Dr. Erciyes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

ID: 0000-0001-8559-8299

(Sorumlu Yazar)

ÖZET

Hemşirelik, insan yaşamının en kişisel ve özel yönleriyle ilgilenen bir meslektir. Tarih boyunca hemşireler, yardıma ihtiyaç duyan kişilere bakım sağlamıştır. Bu meslek, sürekli değişen insan ihtiyaçlarına yanıt vermek zorunda olan dinamik bir alandır ve hemşireler, bu süreçte etik kurallarla da karşı karşıya kalırlar. Hemşireler, hastaların ya da sağlıklı bireylerin sadece fiziksel sağlıklarını değil, aynı zamanda duygusal ve psikolojik durumlarını da anlamalıdır. Bu, sağlık çalışanlarının etik duyarlılıklarını gösterir. Etik duyarlılık, hemşirelerin mesleki pratiğinde karşılaştıkları zorluklarla başa çıkmalarına ve etik ikilemleri önlemelerine yardımcı olur. Bu, yalnızca hasta güvenliğini ve memnuniyetini artırmakla kalmaz, aynı zamanda hemşirelerin işlerine olan güvenini ve mesleki tatminini de destekler. Etik duyarlılık, hemşirelerin hastaların haklarını gözetme, onların fiziksel ve duygusal ihtiyaçlarına duyarlı olma ve karar alma süreçlerinde etik ilkelere uygun hareket etme yeteneğidir. Etik ilkeler doğrultusunda hareket eden hemşireler hem hastalar hem de meslektaşları arasında güven ve saygı ortamı oluşturur, sağlık hizmetlerinin kalitesini yükseltir. Etik sorunların çözülmesi, açıklığa kavuşturulması veya eylemin haklı çıkarılması kadar, etik ikilemlerin önlenmesi açısından da büyük önem taşır. Bu bağlamda hemşirenin objektif gözlem yeteneği ve empatik yaklaşımı büyük rol oynar. Etik ikilemler veya sorunlarla karşılaşıldığında, karar verme sürecinde etik ilkelere uygun hareket etmek, etik duyarlılığın gelişmiş olmasına bağlıdır. Etik sorunlarla karşılaştıklarında, bu duyarlılık onları doğru ve adil bir çözüm bulmaya yönlendirir. Sonuç olarak, klinik uygulamalarda etik sorunların çözümünde etik duyarlılığın önemi, hemşirelerin profesyonel sorumluluklarını yerine getirme becerisiyle doğrudan ilişkilidir. Bu duyarlılık, hemşirelerin sadece teknik bilgileri değil, aynı zamanda insani ve ahlaki değerleri de gözeterek hareket etmelerini sağlar, bu da hasta bakımının kalitesini ve güvenilirliğini artırır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Klinik Uygulama, Etik, Etik Duyarlılık.

ABSTRACT

Nursing is a profession that deals with the most personal and specialised aspects of human life. Throughout history, nurses have provided care to people in need of help. This profession is a dynamic field that has to respond to constantly changing human needs, and nurses also face ethical rules in this process. Nurses need to understand not only the physical health of patients or healthy individuals, but also their emotional and psychological states. This shows the ethical sensitivity of health professionals. Ethical sensitivity helps nurses to cope with the challenges they face in their professional practice and to avoid ethical dilemmas. This not

only improves patient safety and satisfaction, but also supports nurses' confidence in their work and professional fulfilment. Ethical sensitivity is the ability of nurses to observe the rights of patients, to be sensitive to their physical and emotional needs, and to act in accordance with ethical principles in decision-making processes. Nurses who act in line with ethical principles create an environment of trust and respect among both patients and colleagues and improve the quality of health services. Solving ethical problems is of great importance in terms of preventing ethical dilemmas as well as clarifying or justifying the action. In this context, the nurse's objective observation ability and empathic approach play a major role. When faced with ethical dilemmas or problems, acting in accordance with ethical principles in the decision-making process depends on the development of ethical sensitivity. When faced with ethical problems, this sensitivity leads them to find a correct and fair solution. In conclusion, the importance of ethical sensitivity in solving ethical problems in clinical practice is directly related to nurses' ability to fulfil their professional responsibilities. This sensitivity enables nurses to act by considering not only technical knowledge but also human and moral values, which increases the quality and reliability of patient care.

Keywords: Nursing, Clinical Practice, Ethics, Ethical Sensitivity.

1.GİRİŞ

Etik, sağlık alanında ve toplumsal yaşamda doğru ve yanlış eylemleri inceleyen bir felsefe dalıdır. İnsanlık tarihi boyunca etik, farklı filozoflar tarafından çeşitli biçimlerde ele alınmış ve geliştirilmiştir (Gürhan, 2016). Etik, bireylerin ve toplumların davranışlarını yönlendiren ilkelere odaklanır, doğru eylemi belirler ve bu eylemler için gerekçeler sunar. Etik, bireylerin ahlaki kararlar alırken özgür iradelerini nasıl kullanmaları gerektiğini ve toplumsal normlara nasıl uyacaklarını sorgular. Aynı zamanda etik, felsefi bir disiplindir ve toplumun belirlediği değerlerle, insanların eylemleri arasında uyum sağlamayı hedefler. Ahlak, kültürel değerler ve geleneklerle şekillenirken, etik daha soyut ve teorik bir alanda doğru ve yanlışın temellerini araştırır (Çam ve Gördeles Beşler, 2018). Etiğin amacı, bireylerin ahlaki sorumluluklarını anlayarak doğru kararlar verebilmelerini sağlamaktır (Arslantaş, 2015; Gürhan, 2016).

Hemşireler uygulamalarını gerçekleştirirken, hasta ile sürekli iletişimde olup artan sorumlulukları nedeniyle etik ikilemlerle karşılaşmaktadır. Bu sorunları çözmek için etik duyarlılık, bireyin duygularını anlamayı, doğru kararlar almayı, bu kararların etkilerini değerlendirmeyi ve sonuçlardan sorumluluk almayı gerektirir. Etik duyarlılığın eksikliği, mesleki yükümlülüklerin yerine getirilmesini engelleyebilir (Kahrıman ve Yeşilçiçek, 2017; Rahnama ve ark., 2017). Hemşirelerin etik yükümlülüklerini yerine getirebilmeleri için etik duyarlılığı değerlendirmeleri önemlidir (Milliken, 2018). Ayrıca, etik duyarlılık sorunların çözülmesinin yanı sıra, etik ikilemleri ve çatışmaları önlemekte de rol oynar. Etik bir sorunu tespit etmek, etik duyarlılık gerektirir ve klinik pratikte doğru kararlar almak için temel bir adımdır (Fırat ve ark., 2017). Hemşirelerin etik ikilemleri, çelişen değer ve duygulardan kaynaklanır ve bu durum çözümü zorlaştırabilir. Hemşireler, bakımda hastanın savunucusu olmalı ve kaliteli bakım sağlamak için etik yaklaşımlarını ön planda tutmalıdır (Jaafarpour ve Khani, 2012).

Hemşirelik uygulamalarında etik duyarlılığın daha iyi anlaşılabilmesi için bu bölümde hemşirelik ve etik, etik ilkeler, etik kurallar ve kodlar, etik ikilemler, hemşirelik uygulamaları ve etik duyarlılık kavramı ele alınacaktır.

2. HEMŞİRELİK VE ETİK

Hemşirelik, insan yaşamının en kişisel ve özel yönleriyle ilgilenen bir meslek dalıdır. Tarih boyunca hemşireler, ihtiyaç duyan kişilere bakım sağlamıştır. Bu meslek, dinamik bir yapıya sahip olup, insanın değişen ihtiyaçlarına cevap vermek zorundadır. Hemşirelik, etik kurallarla yüzleşmeyi gerektiren bir alandır ve sürekli olarak kendini gözden geçirme ve iş disiplini sağlama zorunluluğu taşır. Hemşireler, mesleklerini geliştirmek, toplumu korumak ve mesleki bağlılıklarını sürdürmek için çaba göstermelidir. Bu süreçlerde, birçok etik sorumluluğu üstlenmeleri de kaçınılmazdır. Son yıllarda, hemşireler politika üreten sistemlerde ve ulusal komitelerde önemli roller üstlenmekte, karar verme süreçlerinde yer almaktadırlar. Bu tür alanlarda görev yapan hemşirelerin, hizmet ve kaynakların etik yönleri hakkında bilgi sahibi olmaları büyük önem taşır (Çam ve Gördeles Beşler, 2018).

Hemşirelik uygulamaları, etik, teknik ve yarar açısından üç temel öneme sahiptir. Hastanın kişisel durumu, kültürel, sosyal ve bilimsel değişkenler göz önünde bulundurularak, hemşirelik sorumluluğu ve hasta hakları arasında dengeli bir etik bakış açısı geliştirilmelidir (Toru, 2020). Hemşirelik uygulamaları, bir davranışın neden yapılması gerektiği veya yapılmaması gerektiği konusunda mantıklı bir yaklaşım sergileyen etik ilkelere dayanır. Hemşirelikte etik, karar verme, tanımlama, yönetim, tavsiye etme, rehberlik, yardım etme, değerlendirme, tahmin etme ve planlama gibi çok yönlü eylemleri içerir. Hemşireliğin tüm alanlarında etik ilkeler yol gösterici olabilmektedir. Bu ilkelerin uygulanması, hemşirelik pratiğinde etik sorumlulukların yerine getirilmesi açısından büyük önem taşır. Bu etik ilkeler, hemşirelerin bireylerin değerine ve eşsizliğine saygı gösterdiğini varsayar (Gürhan, 2016).

2.1. Etik İlkeler

2.1.1. Zarar Vermeme ve Yararlılık İlkesi: Bu ilke, hemşirelerin hastalara faydalı bir şekilde hareket etmelerini gerektirir. Hemşirelerin, yarar sağlama sorumluluğu vardır ve bu eylemler ahlaki ve yasal açıdan profesyonel sorumluluklarını yerine getirmeleri için önemlidir. Zarar vermeme ilkesi de, hemşirelerin hastalara zarar vermemeleri gerektiğini vurgular. Bu, kasıtlı zarar vermemek, ilgisizlik, deneyimsizlik ve ihmal nedeniyle zarar vermemek, riskleri değerlendirip önlem almak ve hastaların güvenliğini sağlamak anlamına gelir (Hunt, 2020; Çam ve Gördeles Beşler, 2018).

2.1.2. Özerklik İlkesi: Özerklik, bireyin kendi kendini yönetme yeteneği anlamına gelir. Bu ilke, dört temel unsura dayanır: bireylerin saygı görmesi, kendi hedeflerini belirleyebilmesi, karar verme yeteneği ve tercihleri doğrultusunda hareket etme özgürlüğü. Hemşireler, hastaların özerkliklerini ve özerk olma kriterlerini dikkate alarak uygulamalarına bu anlayışı yansıtmalıdır. Hemşire, hastaların onuruna saygı duymalı, onların inanç ve değerlerini göz önünde bulundurmalıdır. Ayrıca, hastaya yeterli bilgi vererek, onların karar verme haklarına saygı göstermeli ve gerektiğinde yazılı onay almalıdır (Menendez, 2013; Olcay ve Çam 2014).

2.1.3. Dürüstlük İlkesi: Dürüstlük, doğruyu söylemekle ilgilidir. Hemşirelikte dürüstlük, saygıya, açık iletişime ve güvene katkı sağlar. Bu, hemşirelik pratiği için önemli bir erdemdir ve tüm profesyonel hemşirelik etik kodlarında yer alır (Hunt, 2020; Çam ve Gördeles Beşler, 2018).

2.1.4. Adalet ve Eşitlik İlkesi: Adalet, hastalara eşit ve uygun tedavi sunulmasını gerektirir. Hemşireler, hastalar arasında ırk, dil, din, yaş, cinsiyet, inanç, sosyal ve ekonomik durum gibi faktörlerden bağımsız olarak adil bir yaklaşım sergilemeli ve kaynakları eşit şekilde dağıtmalıdır (Hunt, 2020; Çam ve Gördeles Beşler, 2018).

2.1.5. Gizlilik İlkesi: Gizlilik, hastanın kişisel bilgilerini başkalarına açıklamama sorumluluğudur. Mahremiyet, bireylerin kişisel bilgilerini gizli tutma hakkıdır. Hemşireler,

hastaların mahremiyetini koruyarak, yalnızca yasal zorunluluklar doğrultusunda bilgileri paylaşmalıdır (Hunt, 2020; Çam ve Gördeles Beşler, 2018).

2.1.6. Sadakat İlkesi: Sadakat, verilen sözleri tutmak ve meslektaşlarına, topluma ve hastalarına karşı bağlılık göstermektir. Hemşirelerin mesleki sorumluluklarını yerine getirmesi, sağlık politikalarına ve toplum sözleşmesine sadık kalmaları gerekmektedir (Hunt, 2020; Çam ve Gördeles Beşler, 2018).

Etik ilkeler doğrultusunda hareket eden hemşireler hem hastalar hem de meslektaşları arasında güven ve saygı ortamı oluşturur, sağlık hizmetlerinin kalitesini yükseltir. Etik değerler, toplumda davranışları düzenleyen kuralları belirleyen bir kaynak oluşturur. Hemşirelik mesleğinde etik ikilem durumlarında, etik davranışı sağlayan öncelikli değerler şunlardır: insan onuru, eşitlik, adalet, özgecilik, gerçekçilik, özgürlük ve estetik. Hemşirelik etiği, uygulamalı bir etik alanıdır ve iyi hemşirelik uygulamaları, mesleki eylemleri ve etik sorumlulukları inceler (Gürhan, 2016; Arslantaş, 2015). Meslekte etik kurallar ve kodlar belirlenmiştir ve bu konuda daha kapsamlı bilgilendirme aşağıdaki bölümde yapılacaktır.

2.2. Etik Kurallar ve Kodlar

Etik kurallar, etik ilkelerden türetilen ve davranışlara rehberlik edip ölçütler oluşturan, ancak ilkelerden daha somut ve özel düzenlemelerdir. Etik kodlar ise belirli bir alandaki etik kuralların tümünü ifade etmektedir. Kurallar, ilkelerin uygulamaya yansıyan ve somut örneklerle açıklanan türevleri olarak kabul edilebilir ve temel işlevleri, uygulamaların istenilen niteliklere uygun olmasını sağlamaktır. Kurallar, genel geçer ilkelerden farklı olarak, belirli durumlar ve olaylarla ilgili olarak geçerlidir (Mahmutoğlu, 2009).

Meslek etiği kodları, genellikle üç temel işlevi yerine getirmektedir: ilk olarak, mesleğin ideallerinin toplum ve meslek üyeleri arasında paylaşılmasını sağlamak; ikinci olarak, meslek içindeki etik davranışlara rehberlik etmek; ve üçüncü olarak, beklenen standartlara uymayan davranışları disiplin altına almak ve kabul edilebilir davranış standartlarını geliştirmek. Meslek ahlakını yönlendiren kurallar, etik kodlar olarak bilinir ve genellikle bir meslek örgütü, mesleki düzenleme kurulu ya da çalışma örgütü tarafından oluşturulur (Aydın, 2012).

Her meslek grubuna ait etik kodların işlevleri arasında; hizmet alanlarının korunması, mesleğin değerleri ve idealleri konusunda hem meslek üyelerinin hem de toplumun bilgilendirilmesi, olası etik sorunlara çözüm sağlanması, mesleki kimliğin oluşturulması, mesleki statünün korunması ve toplumsal prestijinin artırılması yer alır. Hemşirelikte etik kurallar, hemşirelerin mesleğin ahlaki yönlerini anlaması, etik duyarlılık geliştirmesi ve bakım hizmetine ihtiyaç duyan kişiler ve gruplara, topluma, mesleğine karşı profesyonel ve etik sorumluluklarını yerine getirmeleri amacıyla geliştirilmiştir (Akyol, 2002).

Florence Nightingale Andı, hemşirelerin mesleki etik ilkelerinin başlangıcını oluşturan önemli bir belgedir. Ancak zamanla hemşirelik anlayışındaki değişimler, bu etik kodların gözden geçirilmesini ve güncellenmesini gerektirmiştir. Bu süreçte, 1950 ve 2001 yıllarında Amerikan Hemşireler Birliği (ANA), 1953 ve 2012 yıllarında ise Uluslararası Hemşirelik Konseyi (ICN) mevcut etik kodları yenileyerek, mesleğin gereksinimlerine uygun yeni hemşirelik kodlarını belirlemişlerdir. Bu gelişmeler, hemşireliğin bağımsız bir meslek olarak kabul görmesini sağlamış ve mesleğin etik temellerini yeniden şekillendirmiştir (ICN, 2024; Göriş ve ark., 2014).

1960 ve 1968 yıllarında ANA, 1965 ve 1975 yıllarında ICN, hastaların esenliğini en yüksek yarar olarak kabul ederek, temel etik değer olarak "yararlılık" ilkesini benimsemişlerdir. 1953'te ICN, hemşireler için etik kodları yazılı olarak ilan etmiş, ardından birkaç kez güncellenmiştir. 2012'de son kez gözden geçirilmiş ve yayımlanmıştır. ANA, etik kodlarını güncellemek amacıyla bir taslak hazırlamış ve 6 Haziran 2014'te geribildirim sürecini

sonlandırmıştır. Ayrıca, Kuzey Amerika, Avustralya, Kanada ve Avrupa ülkelerindeki ulusal hemşirelik örgütleri, kendi ülkelerindeki sağlık ve hemşirelik yapısına uygun etik kodlar geliştirmiştir (ICN, 2024).

2004 yılında Avrupa Birliği'ne üye ülkelerde hemşirelik uygulamalarına standartlar getirmek amacıyla Hemşirelik Düzenleyicileri Avrupa Federasyonu kurulmuştur. Avrupa Konseyi Parlamentosu, 7 Eylül 2005 tarihinde yayımladığı 2005/36/EC sayılı direktif ile Avrupa sınırları içinde hasta güvenliğinin sağlanması ve mesleki yeterliliklerin belirlenmesi gerektiğini vurgulamıştır. Bu direktif, Avrupa Birliği ülkelerindeki hemşirelerin, hemşirelik mesleğinin ilkeleri, yapısı ve ahlaki konularında yeterli bilgiye sahip olmalarını öngörmektedir (ICN, 2024).

Ülkemizde de, Türk Hemşireler Derneği'nin etik alt komisyonu tarafından belirlenen hemşirelik etik ilkeleri ve sorumlulukları, genellikle Uluslararası Hemşirelik Konseyi'nin (ICN) Hemşireler İçin Etik Kodları'na dayanmaktadır. ICN'in belirlediği etik yükümlülükler, "hemşireler ve insanlar", "hemşireler ve uygulama", "hemşireler ve meslek", ve "hemşireler ve işbirliği içinde çalışanlar" başlıkları altında toplanmıştır (ICN, 2024). Bu başlıklar altında yer alan etik yükümlülükler ise "Hemşirelerin temel sorumluluğunun bakım gereksinimi duyan bireylere yönelik olduğu ve bakımın insan haklarına ve insani değerlere saygılı bir şekilde verilmesi gerektiği ifade edilmiştir. Hemşirelerin, hemşirelik uygulamaları ve hasta güvenliği konularında sorumluluk taşınması gerektiği belirtilmiştir. Bu bağlamda, hemşirelerin sürekli öğrenmeye devam etmeleri, kişisel sağlıklarına özen göstermeleri ve mesleğin toplumdaki itibarını koruyacak şekilde davranmaları gerektiği vurgulanmıştır. Hemşirelerin mesleklerine yönelik etik sorumlulukları, mesleki eğitim, araştırma, uygulama ve yönetim alanlarında birincil sorumlu olmaları gerektiği, ayrıca mesleki örgütleri aracılığıyla çalışma koşullarının iyileştirilmesi için aktif rol oynamaları gerektiği ifade edilmiştir. Hemşirelerin, meslektaşları ve diğer sağlık çalışanlarıyla işbirliği içinde bir iletişim kurmaları, hastanın sağlığını tehlikeye atacak durumları önlemeleri ve savunuculuk yapmaları gerektiği belirtilmiştir." şeklinde ifade edilmiştir (Özsoy ve Dönmez, 2017).

Hemşireler, bakımın temel sorumluluğuna sahiptirler. Ancak aynı zamanda bağımsız işlevlerinin yanı sıra, hekimlerin yönlendirmeleriyle ve diğer sağlık profesyonelleriyle işbirliği yaparak da çalışmaktadırlar. Sağlık hizmetlerinin giderek karmaşıklaşan yapısı, bakım hizmetlerinin çok sayıda faktörden etkilendiği anlamına gelir. Bu nedenle, sağlık hizmetlerinin ekip çalışması gerektiren bir iş olduğu anlayışı benimsenmeli ve hemşireler, etik yükümlülüklerinin farkında olarak etkili bir iletişim ve işbirliği içinde çalışmalıdırlar (Arslantaş, 2015). Alanda hemşireler birçok etik ikilemle de karşılaşmaktadırlar. Aşağıda etik ikilemler başlığı altında bilgi verilecektir.

2.3. Etik ikilemler

Hemşireler, çeşitli nedenlerle etik ikilemlerle karşılaşmaktadır. Yaygın sorunlar arasında yaşam sonu bakımda acı dindirme zorlukları, net olmayan görev ve sorumluluklar, yetersiz örgütsel destek ve maliyet artışları yer almaktadır (Keny, 2019). Etik ikilemler, bireyin doğru bildiği fakat uygulayamadığı durumlarda ortaya çıkar. Kurumsal kısıtlamalar, doğru eylemi yapmayı zorlaştırarak öfke, hayal kırıklığı, suçluluk ve tükenmişliğe yol açabilir (Ohnishi ve ark., 2019). Etik karar verme, iki eşit derecede iyi veya kötü seçenek arasında tercih yapmayı gerektirir. Hemşirelerin etik ilke ve mesleki değerleri, karar verme süreçlerinde rehberlik eder ve etik ikilemleri çözmek karmaşık bir süreçtir (Temiz ve ark., 2017; Karaçar ve ark., 2020). Etik ikilemler veya sorunlarla karşılaşıldığında, karar verme sürecinde etik ilkelere uygun hareket etmek, etik duyarlılığın gelişmiş olmasına bağlıdır.

3. HEMŞİRELİK UYGULAMALARI VE ETİK DUYARLILIK KAVRAMI

Hemşirelik, bilimsel yeterliliklerin yanı sıra birçok yetenek ve beceri gerektiren bir meslektir. Hemşirenin duyarlılığı, hastanın hastalıkla ilgili deneyimlerini anlamasının temelidir. Hemşirelik uygulamaları, holistik bir yaklaşım ve etik temeller üzerine inşa edilir (Tosun, 2018). Hemşireler, hastaların zarar görmemesi, insan haklarına ve kültürel haklara saygı gibi geniş bir perspektife dayalı olarak bakım sağlar. Onurun korunması, insan yaşamının temel bir gerekliliği olup, bakımda da esas alınması gereken bir yaklaşımdır (Lützen ve ark., 2010).

Hemşirelerin profesyonel değerler ve etik ilkeler doğrultusunda hareket etmesi, nitelikli bakım sağlamaları beklenir. Ancak, kendi değerlerinin bakım verdikleri birey üzerinde ne gibi etkiler yaratacağının farkında olmaları ve bunları profesyonel değerlerle uyumlu hale getirmeleri gerekir (Caner ve ark., 2019). Duyarlılık, ahlaki yanıtın önemli bir parçasıdır ve hastanın acı veren durumunun doğru bir şekilde yorumlanması gerekir. Etik duyarlılık, hemşirenin değerleri ve hastanın değerlerine saygı göstererek gelişir ve hasta savunuculuğunda etkili olur (Tosun, 2018).

Etik duyarlılık, etik karar verme sürecinin temelidir. Duyarlı hemşireler, hastaların yanıtlarını değerlendirirken sezgi ve deneyimlerinden faydalanmalı ve olası çözüm yollarını belirlemelidir. Etik duyarlılığı yüksek olan hemşireler, etik sorunları daha kolay tanımlar ve bunlarla başa çıkmakta zorlanabilirler. Araştırmalar, sağlık profesyonellerinde etik duyarlılık ile etik sorunları deneyimleme arasında pozitif bir ilişki olduğunu göstermektedir (Robichaux, 2012). Etik duyarlılık, bireylerin yanıtlarını yorumlamayı, eylem ve kararlar almayı, bu kararların olası etkilerini değerlendirmeyi ve sonuçlarına ortak olmayı gerektirir (Escolae-Chua, 2018). Hemşirelerin etik duyarlılıklarını geliştirerek, hastalarının haklarını koruyarak ve mesleki değerlerle uyum içinde çalışarak, etik ikilemlerle daha etkili bir şekilde başa çıkabilmeleri mümkün olacaktır.

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Sonuç olarak, klinik uygulamalarda etik sorunların çözümünde etik duyarlılığın önemi, hemşirelerin profesyonel sorumluluklarını yerine getirme becerisiyle doğrudan ilişkilidir. Bu duyarlılık, hemşirelerin sadece teknik bilgileri değil, aynı zamanda insani ve ahlaki değerleri de gözeten hareket etmelerini sağlar, bu da hasta bakımının kalitesini ve güvenilirliğini artırır. Hemşirelik pratiğinde etik duyarlılığın önemini ve hemşirelerin karşılaştığı etik ikilemleri çözme sürecinde etik ilkelerin rehberliğini vurgulamaktadır. Bu nedenle, hemşirelik uygulamalarında etik duyarlılığın ve etik ilkelerin önemi vurgulanmalı, hemşirelerin profesyonel gelişimleri desteklenmelidir.

Ayrıca, etik eğitimlerinin güçlendirilmesi ve hemşirelikte etik karar verme süreçlerinin daha sistematik bir şekilde ele alınması önemlidir. Hemşirelerin, etik ilkelere dayalı olarak kararlar alırken, hasta güvenliğini ve iyiliğini ön planda tutmaları gerektiği unutulmamalıdır. Etik kararlar alırken hemşirelerin hastalarıyla ve diğer sağlık profesyonelleriyle etkili iletişim kurmalarını sağlayacak eğitimler düzenlenmelidir. Hemşirelerin, etik ilkeleri günlük pratiklerine entegre etmeleri sağlanmalı, bu ilkelerin hasta bakımının her aşamasında dikkate alınması teşvik edilmelidir. Hemşirelik okullarında verilen etik eğitimlerine etik duyarlılığı geliştirecek şekilde güncellenme yapılması önerilir.

KAYNAKLAR

Akyol, A. D. (2002). Etik ve Hemşirelik. Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi, 18(3), 105-118.

- Arslantaş, H. (2015). Ethical Issues, Codes, and Standards in Mental Health and Psychiatry Nursing. *Journal of Psychiatric Nursing*, 6(1), 47-56.
- Aydın, İ. (2012). *Yönetmel, Mesleki ve Örgütsel Etik (5.Baskı)*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Bağ, B. (2021). Ruh Sağlığı ve Psikiyatrik Bakımda Ampirik Etik Görünümleri. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 13(2), 247-260.
- Caner, N., Efe, Y. S., Erdem, E., Başdaş, Ö., Bayat, M., & Yıldırım, M. (2019). İntörn Hemşirelerde Mesleki Değerler ve Etik Duyarlılık. *Sağlık Bilimleri Dergisi*, 28(3), 123-128.
- Çam, O., Gördeles Beşler, N. (2018). Ruh Sağlığı ve Hastalıklarında Etik. Çam, O. ve Engin, E. (Ed.), *Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Bakım Sanatı Kitabı İçinde (s.237-254)*. İstanbul. İstanbul Tıp Kitabevi.
- Escolar-Chua, R. L. (2018). Moral Sensitivity, Moral Distress, and Moral Courage among Baccalaureate Filipino Nursing Students. *Nursing ethics*, 25(4), 458-469.
- Fırat, B., Karataş, G., Barut, A., Metin, G., & Sarı, D. (2017). Acil Servis Hemşirelerinin Etik Duyarlılıklarının İncelenmesi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Elektronik Dergisi*, 10(4), 229-235.
- Göriş, S., Kılıç, Z., Ceyhan, Ö., Şentürk, A. (2014). Hemşirelerin Profesyonel Değerleri ve Etkileyen Faktörler. *Journal of Psychiatric Nursing*, 5(3), 137-142.
- Gürhan, N. (2016). *Ruh Sağlığı ve Psikiyatri Hemşireliği*. Nobel Tıp Kitabevleri, Ankara, 349-400.
- Hunt, F. (2020). Nursing Ethics and Moral Courage in Nursing Practice. *J Nurs Res Pract*, 4(3), 1-2.
- International Council of Nursing (ICN), <http://www.icn.ch/> Erişim Tarihi: 14.10.2024.
- Jaafarpour, M., & Khani, A. (2012). Evaluation of the nurses' job satisfaction, and its Association with Their Moral Sensitivities and Well-Being. *Journal of clinical and diagnostic research: JCDR*, 6(10), 1761.
- Kahriman, İ., Çalık, K. Y. (2017). Klinik Hemşirelerin Etik Duyarlılığı. *Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 6(3), 111-121.
- Karaçar, Y., Bademli, K., & Özgönül, M. L. (2020). Hemşirelerde Kişisel Değerler ile Etik Duyarlılık Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi. *Türkiye Biyoetik Dergisi*, 7(2), 47-58.
- Karataş, S. (2020). Düünden Bugüne Psikiyatri Hemşireliği ve Toplum Ruh Sağlığı Hizmetlerinin Sunumunda Yaşanan Etik Sorunlar. *Journal of Medical Sciences*, 1(3), 34-38.
- Keny, DJ. (2019). Ethical issues in advanced Practice Nursing. In: Blair KA. *Advanced Practice Nursing Roles*. Sixth Ed. New York: Springer Publishing Company, 235-247.
- Lützen, K., Blom, T., Ewalds-Kvist, B., & Winch, S. (2010). Moral Stress, Moral Climate and Moral Sensitivity among Psychiatric Professionals. *Nursing ethics*, 17(2), 213-224.
- Mahmutoğlu, A. (2009). Etik ve Ahlâk; Benzerlikler, Farklılıklar ve İlişkiler. *Türk İdare Dergisi*, 225.
- Menendez, J. B. (2013). Informed Consent: Essential Legal and Ethical Principles For Nurses. *JONA's Healthcare Law, Ethics and Regulation*, 15(4), 140-144.
- Milliken, A. (2018). Nurse Ethical Sensitivity: An Integrative Review. *Nursing ethics*, 25(3), 278-303.

- Ohnishi, K., Kitaoka, K., Nakahara, J., Välimäki, M., Kontio, R., Anttila, M. (2019). Impact of Moral Sensitivity on Moral Distress among Psychiatric Nurses. *Nursing Ethics*, 26(5), 1473-1483.
- Özsoy, S., Dönmez, R. (2017). Hemşirelik Mesleğinin İlk Etik Kodları: Geçmişten Günümüze Hemşirelik Andı. *Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi*, 33(1), 111-122.
- Rahnama, F., Mardani-Hamoooleh, M., Kouhnavard, M. (2017). Correlation between moral sensitivity and self-esteem in nursing personnel. *Journal of medical ethics and history of medicine*, 10.
- Robichaux, C. (2012). Developing Ethical Skills: from Sensitivity to Action. *Critical Care Nurse*, 32(2), 65-72.
- Temiz, Z., Öztürk, D., Ünver, S., Tohumat, G., Akyolcu, N., Nur, F., Kanan, N. (2017). Cerrahi Birimlerde Çalışan Hemşirelerin Etik Duyarlılıklarının Belirlenmesi. *Anadolu Hemşirelik ve Sağlık Bilimleri Dergisi*, 20(2):83-89.
- Toru, F. (2020). Hemşirelik Uygulamalarının Kilit Noktası: Bireyselleştirilmiş Bakım. *Adnan Menderes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 4(1), 46-59.c6
- Tosun, H. (2018). Ahlaki Duyarlılık Anketi (ADA): Türkçe Geçerlik ve Güvenirlik Uyarlaması. *Çağdaş Tıp Dergisi*, 8(4), 316-321.

FELSEFİ AÇIDAN HEMŞİRELİK: YARDIM ETME VE BAKIM VERME SANATI

PHILOSOPHICAL PERSPECTIVE ON NURSING: THE ART OF HELPING AND CARING

Sefa SOBCALI^{1,2}

¹Doktora Öğrencisi, Sakarya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Anabilim Dalı/ ²Öğretim Görevlisi, Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi, Avrupa Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü

ORCID: 0000-0002-1656-7613

(Sorumlu Yazar)

Ayşe ÇEVİRME³

³Prof. Dr., Sakarya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, ORCID:0000-0001-7116-2523

Arzum ÇELİK BEKLEVIÇ^{4,5}

⁴Doktora Öğrencisi, Sakarya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Anabilim Dalı/ ⁵Öğretim Görevlisi, Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Ahmet Erdoğan Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü

ORCID: 0000-0002-9989-8599

ÖZET

Felsefe, evrenin gerçekliği ve bütünlüğü içinde, sistematik düşünme ve düşünceleri sürekli eleştirme çabasıdır. Bütüncül bir yaklaşım ile varoluşu inceleyerek genel yargıda bulunmaktadır. Hemşirelik; bireyin, ailenin ve toplumun sağlığını koruma ve geliştirmeye yardım eden ve hastalık halinde iyileştirme ve rehabilite etmeyi sağlayan bir meslek grubu olarak tanımlanmaktadır. Hemşirelik felsefesi ise; hemşirelik mesleğinin amacına uygun olarak hastaya bakım verme, destekleme, iyileştirme ve rehabilite etmeye temellendirerek hemşirelik uygulamalarını yönlendiren; değer, amaç ve kararlardan oluşan soyut bir yapı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu derlemenin amacı; tarihsel süreçler boyunca sistematik olarak geçmiş, bugün ve gelecekte hemşireliğin felsefi gelişimini incelemektir. Araştırma, Google Scholar, Pubmed, Medline veri tabanları kullanılarak 14 Ekim 2024 – 31 Ekim 2024 tarihleri arasında Türkçe ve İngilizce makalelerin Türkçe anahtar kelimeleri ‘‘felsefe, hemşirelik felsefesi, hemşirelik paradigmaları, hemşirelik bakımı’’, İngilizce anahtar kelimeleri ‘‘philosophy, nursing philosophy, nursing paradigms, nursing care’’ olan sözcükler kullanılarak taranmıştır. Literatür taraması sonucunda dahil edilme kriterlerine uyan 16 çalışma incelenmiştir. Hemşirelik mesleğinin profesyonel bir meslek olabilmesinin ilk şartı bilim ve felsefeyi anlamak ve bunu mesleğe yansıtılabilmektir. Bir bilim olan hemşirelik, kendini sürekli geliştirmek için birtakım amaçlar ortaya koymaktadır. Bu amaçlar doğrultusunda hemşirelik, yardım etme ve bakım verme kavramı ile başlayarak hemşireliğin

profesyonel değerlerinden biri olan sanat kavramı ile günümüzde önemini korumaya devam etmektedir. İncelemeler sonucunda hemşirelik mesleğinin felsefi akımlar ve gelişmelerin katkısı ile görev odaklı bakımdan hasta odaklı bakıma, hasta kavramından birey kavramına, tanımlayıcı araştırmalardan kanıta dayalı araştırmalara yöneldiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Felsefesi, Hemşirelik Paradigmaları, Hemşirelik Bakımı, Hemşirelikte Sanat

ABSTRACT

Philosophy is the systematic effort to think critically and continuously evaluate ideas within the reality and entirety of the universe. It examines existence with a holistic approach and formulates general judgments. Nursing is defined as a profession that helps protect and promote the health of individuals, families, and society, as well as providing care, recovery, and rehabilitation during illness. Nursing philosophy, on the other hand, emerges as an abstract framework consisting of values, goals, and decisions that guide nursing practices, emphasizing patient care, support, improvement, and rehabilitation in line with the objectives of the nursing profession. This review aims to systematically examine the philosophical development of nursing through historical processes, considering its past, present, and future. The research was conducted between October 14, 2024, and October 31, 2024, using databases such as Google Scholar, PubMed, and Medline. Articles in Turkish and English were searched using the Turkish keywords “felsefe, hemşirelik felsefesi, hemşirelik paradigmaları, hemşirelik bakımı” and the English keywords “philosophy, nursing philosophy, nursing paradigms, nursing care.” Sixteen studies meeting the inclusion criteria were analyzed. The primary requirement for nursing to be recognized as a professional discipline is understanding and integrating science and philosophy into the profession. As a scientific field, nursing sets various goals for continuous development. In line with these goals, nursing starts with the concepts of helping and caring, and continues to maintain its significance today through the concept of art, which is one of its professional values. The analyses revealed that nursing has shifted from task-oriented care to patient-centered care, from the concept of "patient" to "individual," and from descriptive studies to evidence-based research, thanks to contributions from philosophical movements and developments.

Keywords: Nursing Philosophy, Nursing Paradigms, Nursing Care, Art in Nursing

GİRİŞ

Felsefe, evrenin gerçekliği ve bütünlüğü içinde, sistematik düşünme ve düşünceleri sürekli eleştirme çabasıdır. Bütüncül bir yaklaşıma sahip olarak ‘varlığı varlık olmak bakımından’ inceleyerek genel yargıda bulunmaktadır (Topdemir & Unat.,2020). Bilgi ve bilgelik anlamı taşıyan felsefe; kurumları, olayların, mesleklerin değeri, tutum ve inançları, değerleri ile fikirleri kapsayan bir yapı olarak tanımlanmaktadır. Felsefe; bireyin kendini bilmesi, başkalarını anlaması, toplumsal -kültürel düşünme ve sorgulamaya yön veren bir bilimdir (Arslan Özkan H.,2014). Felsefe çeşitli tarihsel dönemlerde değişime ve gelişime uğramıştır. Klasik ilk çağ / Antik çağ felsefesi, orta çağ felsefesi, modern çağ felsefesi, çağdaş felsefe olarak isimlendirilen dönemlerde felsefe farklı açılardan ele alınmıştır (Demir A.2022). Klasik ilk çağ / Antik çağ felsefe dönemi filozofları; dünyada olan olayları, dünya düzenini açıklarken mitolojik unsurlardan, dinsel normlardan ziyade gözleme ve akıl yürütme yöntemini tercih etmişlerdir. Bu yöntem insana kendine güvenme, sorgulama ve sistemli düşünme anlayışını getirmiştir. Socrates, Platon, Aristoteles bu dönem filozoflarıdır ve sosyal sorunlara odaklanmışlardır. Orta çağ felsefe dönemi; antik felsefenin ışığında dinsel amaçların

geliştirdiği bir felsefe hakimdir. Filozoflar din adamlarından oluşmaktadır. Doğuda İslamiyet'in etkisi ile İbn-i Sina ve Farabi mantık, gök bilim ve tıp üzerinde durmuşlardır. Modern felsefe dönemi; bilimin doğuş dönemi olarak bilinmektedir. Bu dönem filozoflarına göre henüz doğru bulunmamıştır ve araştırılması gerekir. Bu sayede bilimsel çalışmalar da başlayarak odak nokta insan olmuştur (Demir A.2022). Çağdaş felsefe dönemi; pragmatizm, postmodernizm, feminizm vb. gibi farklı akımların yer aldığı bir dönemdir. Varoluşçulara göre; Dünya düşünüldüğü gibi değil yaşandığı gibi bir yerdir. İnsan nedir? Varlığın bütünü nedir? soruları temellenmiştir (Özdemir, M. 2023). Bilim ve felsefe ele alınacak olursa, bir düşünce, bilimsel akıl yürütme, bilimsel bir metot, ve aksine bilimsel düşünce, bilime aykırı bir metot vb. ifadeler yer verilmektedir. Bilim felsefesinin soruları ise; Bilim nedir? Bilimsel düşünce nasıl bir düşüncedir? Bilimsel yaklaşım, bilimsel yöntem, bilimsel sonuç nedir? Bilimsel düşüncenin veya yöntemin yapısı, işleyişi nasıldır? Bilimin değeri nedir? olarak karşımıza çıkmaktadır (Arslan A.,2022).

Bir bilim anlayışı olarak ifade edilebilen paradigma, bilimin ne olması ve nasıl olması gerektiği ve bilimsel bilgiye nasıl ulaşılabileceğini gösteren bir yol haritası olarak ifade edilmektedir. Paradigma; bir dizi varlık felsefesi (ontolojik), bilgi felsefesi (epistemolojik) ve yöntem bilimi (metodolojik)'ne dayanmaktadır. Thomas Kuhn'a göre ise paradigmanın ifadesi; doğayı sorgulamak, tüm inançları ve değerleri, kuramsal ve deneysel araçları kapsayan kabul görmüş bir modeldir. Bireyin iç-dış dünyayı algılaması, yorumlaması ile dinamik bir süreçtir. Davranışlara yön vermesi sebebiyle meslekleri ve toplumları etkilemektedir. Bu bağlamda etkilenen meslek gruplarından biri de hemşirelik olmuştur. Hemşirelik, tarihinin başlangıcından günümüze çeşitli paradigmaların etkisinde yol almış ve geleneksel uygulamaların yerini kanıt temelli uygulamaların yer aldığı paradigmaların oluşmasında büyük çaba sarfetmiştir (Arslan Özkan H., Akduran F.2014).

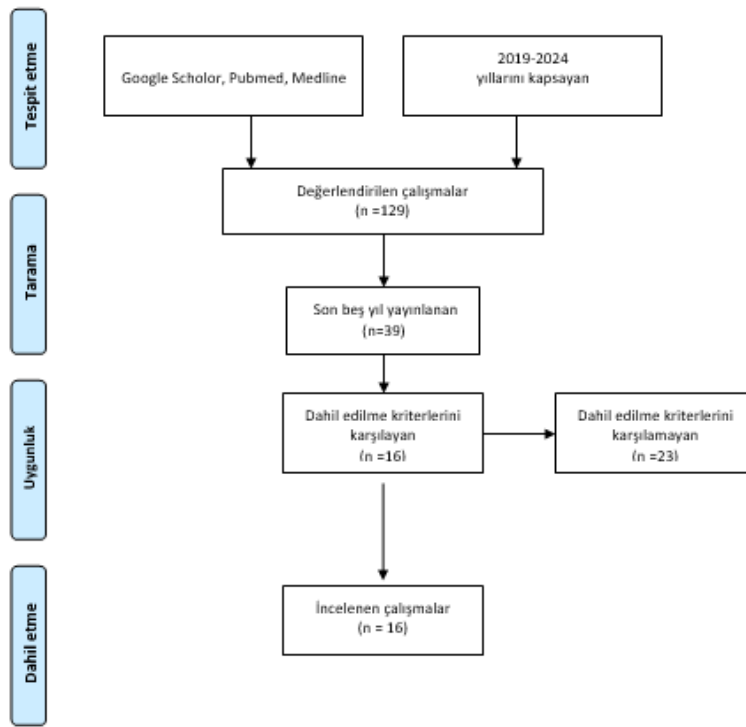
Hemşirelik, bireyin, ailenin ve toplumun sağlığını koruma ve geliştirmeye yardım eden ve hastalık halinde iyileştirme ve rehabilite etmeyi sağlayan bir meslek grubu olarak tanımlanmaktadır (ICN,1972; ICN; 2018). Hemşirelik, sosyo-kültürel değişimler ile sürekli kendini yenileyerek, birey, aile ve toplum sağlığı ile ilgilenen bir sağlık disiplini olarak karşımıza çıkmaktadır. Hemşireliğin ilk tanımı Florence Nightingale tarafından yapılmış ve; çevre kavramına temellendirilerek fiziksel çevrenin iyileştirilmesi amacını taşımıştır (Bölüktaş R P., Özer Z., Yıldırım D.,2018). Hemşirelik, aynı zamanda profesyonel uygulamaları desteklemek için net bir bilgi birikimine ihtiyaç duyan bilimsel bir disiplindir. Hemşirelik ve felsefe' nin ortak alanı insandır. İnsanlık var olduğu sürece birlikte ele alınmaya devam edecek olan bu iki kavram hemşirelik felsefesi olarak ifade edilmektedir (Burns M. ve ark.,2020).

Bu bağlamda **hemşirelik felsefesi** ise; hemşirelik mesleğinin amacına uygun olarak hastaya bakım verme, destekleme, iyileştirme ve rehabilite etmeye temellendirilerek hemşirelik uygulamalarını yönlendiren; değer, amaç ve kararlardan oluşan soyut bir yapı olarak karşımıza çıkmaktadır (Burns M. ve ark.,2020). Meslek felsefesi, soyut düşüncenin kavranarak, bilgiyi soyut düzeye taşımak ve zihinsel devrim yaşanması olarak anlaşılmaktadır ki bu da birey ve mesleklerin gelişerek ilerlemesinde oldukça büyük önem taşımaktadır. Velioğlu'nun ifadesi ile "Hemşirelerin yetkin bir yaşam felsefesi kazanmaları, felsefenin anlamını kavramaları ile mümkündür" (P. Velioğlu.,2012) bu anlamda değer görmektedir (Arslan Özkan H.,2014). Hemşirelik mesleğinin profesyonel bir meslek olabilmesinin ilk şartı bilim ve felsefeyi anlamak ve bunu mesleğe yansıtılabilmektir. Hemşireliği diğer meslek disiplinlerinden ayıran üç önemli öge vardır. Bunlar; **hemşirelik mesleğinin kavram haritalarıyla bir çatı altında toplanması, bilgiyi temel alan metodolojik yaklaşımlarının bulunması ve felsefi bir düşünce yapısının** olmasıdır. Bu derlemenin amacı; tarihsel süreçler

boyunca sistematik olarak geçmiş, bugün ve gelecekte hemşireliğin felsefi gelişimini incelemektedir.

MATERYAL VE METOT

Araştırma, Google Scholar, Pubmed, Medline veri tabanları kullanılarak 14 Ekim 2024 – 31 Ekim 2024 tarihleri arasında son beş yılda yayınlanan Türkçe ve İngilizce makalelerin Türkçe anahtar kelimeleri ‘‘felsefe, hemşirelik felsefesi, hemşirelik paradigmaları, hemşirelik bakımı’’, İngilizce anahtar kelimeleri ‘‘philosophy, nursing philosophy, nursing paradigms, nursing care’’ olan sözcükler kullanılarak taranmıştır. Literatür taraması sonucunda dahil edilme kriterlerine uyan 16 tam metin makale incelenmiştir.

Şekil 1. PRISMA Akış Diyagramı

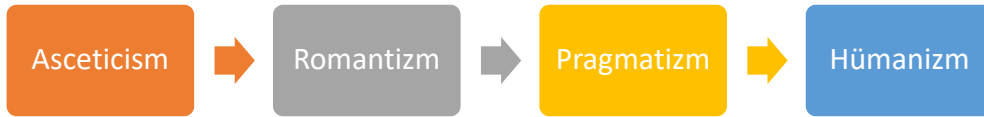
HEMŞİRELİK FELSEFESİNİN GELİŞİMİ

Hemşirelik mesleğinin amacına uyan ve hemşirelik nedir? sorusunu felsefi anlamda incelemek için birtakım soruların cevaplandırılması da mesleğin kavranması açısından önem taşımaktadır. Bu soruları ele alacak olursak; Hemşirelik nedir ve ne olmalıdır? Hemşirelik bir sanat mı yoksa bilim midir? Hemşirelik bakımı nasıl olmalıdır? Hemşirelik profesyonel bir meslek olarak kabul görmekte midir? Hemşireliğin rol ve sorumlulukları belirlenmiş midir? Hemşirelik mesleğinin birey ve toplum için vazgeçilmezliği yeterince açık mıdır? Hemşire kavramı ve mesleği zaman içinde değişime uğramış mıdır? Bu soruları yanıtlayacak felsefe ortaya konmuş mudur? (IPONS.,2024; Bölüktaş ve ark.,2018; Arslan Özkan.,2014)

Bu sorulara açıklık getirilebilmesi için hemşirelik mesleğinin temellendiği iki kavramın anlaşılması ayrıca önem taşımaktadır. Bir bilim olan hemşirelik, kendini sürekli geliştirmek için birtakım amaçlar ortaya koymaktadır. Bu amaçlar doğrultusunda önemli olan kavramlar;

yardım etme ve bakım verme olarak karşımıza çıkmaktadır. Öncelikle yardım etme kavramının anlam ve değerine baktığımızda; insanı tanıma, anlama, yardım içeriğini belirleme, uygulama, doğru olanı ve iyi olanı seçebilme ve tüm bunları yaparken yaratıcılık ve estetik ile bütünleştirme olarak ifade edebiliriz. Bakım verme ise; fiziksel, ruhsal, sosyal anlamda hemşireliğin etkin olduğu koruma, sürdürme, rahatlama, bilgilendirme ve değerlendirme ile gerçekleşen hemşireliğin sanat yönünün vurgulandığı aktif bir süreç olarak tanımlanmaktadır (Arslan Özkan.,2014). Hemşirelik; **bakım sanatını** ve bilimi bütünleştirerek, sağlık ve insan işleyişinin korunması, geliştirilmesi ve iyileştirilmesine; hastalık ve yaralanmaların önlenmesine, iyileşmenin kolaylaştırılması ve şefkatli bir varlık aracılığıyla acının hafifletilmesine odaklanır. Hemşirelik geçmişten günümüze kadar, sosyo-kültürel ve teknolojik gelişmeler ışığında değişikliklere uğramış, bireylerin, ailelerin ve tüm toplumun sağlık durumlarını korumayı ve iyileştirmeyi amaçlayan uygulamalı bir sağlık disiplini olarak günümüze ulaşmıştır (Masat Harbali ve ark.,2021). Bu açıdan bakıldığında hemşirelik mesleği bir bilimdir ve bilimsel bir temele dayandırılmıştır. Hemşirelik felsefesinin içeriği ancak bu disiplinin kendi kavramlarını açıklaması, analiz edici bir biçimde tanımlaması hemşirelik bilimin ana hedefi olarak görülmektedir (Değirmen ve ark.,2023). Hemşireliğin bilimsel bilgi temellerinin oluşturulmasında; Gerçek nedir? Doğru bilgi nedir? Doğru bilgiye nasıl ulaşılır ve sınırları nelerdir? Bilgi mümkün müdür? Sanat nedir? Güzel nedir? Birey nedir? vb. sorular ışığında felsefe yapılmasıyla mümkün olmaktadır. ***Tüm bunlarla birlikte varlığa nasıl sorusunu sorarak "nasıl biliriz" bilgisi hemşirelikte sanat yönünü, "neyi biliriz" bilgisi ise bilim yönünü göstermektedir.*** Böylece hemşirelik felsefesi, uygulama ve düşünmeye temellenerek değerlerin ve inançların ifadelerini tanımlamaktadır (Yılmaz &, Kuğuoğlu.,2024).

Hemşirelik Felsefesinin gelişimini incelediğimizde geçmişten günümüze dört akımda ve dört aşamada sınıflandırıldığını görebiliriz.

Şekil 2. Hemşirelik Felsefesinin Gelişimi

Asceticism; Sade bir yaşam, sofuluk, kendini yok saymak, hizmet etmek ve hizmeti ön plana almak olarak tanımlanmaktadır. Genel olarak ruhun, nefsin ve birçok durumda bedeninin arınmasını sağlamak için mükemmel bir araç olarak kabul edilir. Başka bir deyişle; bireyin kendisi üzerinde çalıştığı bu uygulamada, bireyi dönüştürme girişiminde, bireyin kurtuluşa ulaşana kadar kademeli bir evrim arayışında olması olarak da ifade edilebilmektedir (Silva.,2020). **Romantizm;** Her zaman ideal ve etkili bir görünümü vurgular, mesleki profesyonelliğin arka plana alındığı, sürekli kılık-kıyafet ve görünüme odaklanmanın söz konusu olduğu ifade edilmektedir. Bu anlayış döneminde birtakım mesleklerde olan üniforma tutkusunun hemşirelerde de yaşandığı görülmüştür (Arslan Özkan.,2014). **Pragmatizm;** Sebep ve sonuç ilişkileri değerlendirilir, değerler önem kazanmış ve değerler ile gerçekler eşit olarak ele alınmaktadır (Arslan Özkan.,2014). **Hümanizm;** Varoluş olarak da ifade edilen, tekliği, her birey için kendine özel olmayı, bütüncüllüğü (holizmi) vurgulamaktadır. Hümanizm çağdaş hemşirelik yaklaşımına en önem veren düşünce yapısı olarak karşımıza çıkmaktadır.

Hemşirelik felsefesinde önemli bir değer olarak kabul edilen bireyselleşme, bireylerin tekliği, eşsizliği ile hemşirenin ve bireylerin hakları üzerinde durulan ekonomik, politik, dini, eğitim ve sosyal kurumlar ile ilişkili bir kavramdır. Hemşirelik; dinsel amaçla yoksul insanlara hasta evlerinde bakım vermeyle asceticism bakış açısıyla başlayarak, her çağda **bilim ve sanata** dayalı, sosyal, etik, estetik ve kültürel değerlerden etkilenecek çeşitli değişikliklere uğramış ve günümüze profesyonel bir kimlik kazanarak bireyselleştirilmiş kişilerarası bir bakım sürecine dönüşmüştür (Arslan Özkan.,2014). Bu bakım sürecinde insanı bir bütün olarak ele almanın ve holistik yaklaşımın önemi üzerinde durulmuştur. Holistik hemşirelik bakımı; bireyi beden, zihin, ruh, çevre- ilişkiler ve sosyo- kültürel yönünün birbirine bağlı bir bütün olarak ele alınmaları gerektiğini savunan bir yaklaşımdır. Holistik hemşire bakım verirken uzmanlık, bilgi, kuramların kullanılmasına odaklanmaktadır (Korkut Bayındır & Biçer.,2019). Hemşirelik meslek tutumları incelendiğinde, geleneksel tutumlar olarak ifade edilen; sabır, sorgusuz kabul, koşulsuz itaat ve saygı, etikete önem verme davranışları görülürken çağdaş mesleki tutumlarda bağımsızlık, girişkenlik, özgüven, ileri ve açık görüş, risk alma yer almaktadır (Arslan Özkan.,2014).

HEMŞİRELİK FELSEFESİNDE PARADİGMALARIN GELİŞİMİ

Bilim olarak hemşirelik uygulamalarının tanımları ve kavramları değişse de hemşirelik bilim ve kuramlarını destekleyen paradigmların değişmediği görülmektedir. Hemşirelik, uygun paradigmlar doğrultusunda bakımda etik ilkeleri uygulamak zorundadır. Hemşireler bakımın öncelikli hedef olduğunu savunma noktasında kanıt temelli yaklaşımları ile sağlık sisteminde yer alan diğer sağlık profesyonelleri ile eşit haklara sahip olarak bakım alanında yetkinliği sağlayabilirler (Yılmaz M, Kuşuoğlu S. 2024). **Positivist/Akılci paradigma ile Hemşirelik;** Positivist, kabul gören görüş olarak ifade edilmektedir. Fiziksel olarak dünya kalıplarını tanımlayan ve genel soyut yasalar geliştirmek için bilimsel yöntemi kullanır. Akılci paradigma, hakikat, mantık, mutlak değerler ve kurallara dayanan bir felsefeden doğmuştur. Hemşirelik literatüründe sıklıkla yer almış ve birçok kuramci tarafından teorem gelişiminde temel alınmıştır. Özellikle Orem' in Öz bakım modeli ve Peplau' nun Kişilerarası teorisi' nde pozitivist etki görülmektedir (Yılmaz M, Kuşuoğlu S. 2024). **Postpositivist Paradigma ile Hemşirelik;** araştırma ve uygulamalar, kavramlar ile değişkenler üzerinde pozitivistin etkisini sürdürmektedir. Postpozitif paradigma, sistematik olarak toplanan ve analiz edilen veriler ile hemşirelik sorularının incelenmesi, müdahalelerin yapılması, klinik bilgi ve risk altındaki bireyler için öngörücü teorilerin uygun olarak değerlendirilmesini içermektedir (Yılmaz M, Kuşuoğlu S. 2024). **Yorumlayıcı Paradigma ile Hemşirelik;** Pozitivizme karşı olan ve bu nedenle anti-pozitivizm olarak bilinmektedir. Yorumlayıcı paradigma, gerçeğin ve bilginin öznel olduğu kadar kültürel ve tarihsel açıdan bireylerin deneyimlerine ve bu deneyimlerin anlaşılmasını savunmaktadır. Kendi değer yargıları ile verilerin toplanması, yorumlanması ve analiz edilmesi üzerinde durulmuştur. Literatürde yorumlayıcı paradigmayı temel alan hemşirelik teorisyenlerine Leininger ve Rogers örnek verilebilir (Yılmaz M, Kuşuoğlu S. 2024). **Eleştirel Sosyal Teori Paradigması ile Hemşirelik;** Eleştirel sosyal teori paradigması, "gerçeği" sosyal – toplumsal- cinsiyet, kültürel ve ekonomik faktörler tarafından şekillenen, gerçekler olarak kabul etmektedir. Bu paradigmanda süreç üzerine vurgu yapılmaktadır. Literatür incelendiğinde hemşirelerin; iletişim gücü ve ifade özgürlüğünün değerini vurguladığı görülmektedir (Yılmaz M, Kuşuoğlu S. 2024).

HEMŞİRELİK FELSEFESİNDE DEĞERLER VE ETİK

Hemşirelik felsefesinin bir boyutu da hemşirelik değerleridir. Hemşire kişisel ve profesyonel davranışlarına şekil veren değerleri belirleyerek anlamalı, iletişimde olduğu bireyin de tutum

ve davranışlarını etkileyen değerleri kavrayarak bakım yaklaşımını belirlemelidir. Değerler insan yaşamına anlam katar ve yönlendirerek davranış, iletişim ile ilişkilere rehberlik eder. Geçmiş zamanlarda öncelikli bir değer olan hemşirelikte alturizm günümüzde yerini özgürlük, adalet, gerçekçilik, etik ve estetik gibi değerlere bırakmıştır. Hemşirelik felsefesinde etiğin de üzerinde durulması önem taşımaktadır. Bir eylemin insani olmasının en belirgin şartı ahlaki değerleri göz önünde bulundurması ve etik bilincin ön planda tutulmasıdır. Etik bilinç, bireyin kendisini ve başkalarını bütünlük bilinciyle algılaması ve kabul etmesi, kendi için geliştirdiği ahlaki değerleri başkaları için de ortaya koyabilmesini ifade etmektedir. Profesyonel hemşire, temel ahlaki değerler doğrultusunda ve etik biliminin ışığında çağdaş hemşirelik tutum ve davranışlarını benimsemektedir (Fowler MD ve ark.,2023; Wöhlke S; Riedel A.,2023;Arslan Özkan.,2014).

SONUÇ

Toplum ve sağlık alanındaki değişim ve gelişimlere paralel olarak değişim gösteren hemşirelik günümüzde anlamını genişletmiş ve birey katılımlı, bireyi bağımsızlaştırma odaklı hale gelmiştir. İyi yönetilen sağlık bakımı ortamında bakımın uygunluğu, etik ilkeler, bakımın kalitesi, etkili bakım alındığını göstermektedir. Hemşirelik; felsefe, kuram, uygulama ve araştırma üzerine kurulu bir sağlık disiplini. Felsefi akımlar ve gelişmelerin katkısı ile görev odaklı bakımdan hasta odaklı bakıma, hasta kavramından birey kavramına, tanımlayıcı araştırmalardan kanıta dayalı araştırmalara yönelmiştir. Bu gelişmeler ışığında felsefi yaklaşımın sonucu olarak kaliteli bakım, iletişim, problem çözme becerisi ve kritik düşünmenin hemşireliğe bilimselliğin yolunu açtığını söylemek mümkündür.

KAYNAKLAR

- Arslan Özkan, H. (2014). Hemşirelikte bilim, felsefe ve bakımın temelleri (1. baskı). Akademi Basın ve Yayıncılık.
- Arslan Özkan, H., & Akduran, F. (2014). Hemşirelikte paradigmanın önemi. Hemşirelikte Eğitim ve Araştırma Dergisi, 11(2), 3-5.
- Arslan, A. (2022). Felsefeye giriş. (33. baskı). Serbest Akademi.
- Bölüktaş, R. P., Özer, Z., & Yıldırım, D. (2018). Uluslararası Hemşirelik And'ının mesleki değerler açısından incelenmesi. Çekmece İzü Sosyal Bilimler Dergisi, 6(13), 83-98.
- Burns, M., Bally, J., Burles, M., Holtslander, L., & Peacock, S. (2020). Influences of the culture of science on nursing knowledge development: Using conceptual frameworks as nursing philosophy in critical care nursing. Nursing Philosophy, 21, e12310. <https://doi.org/10.1111/nup.12310>
- Cunha da Silva, C. D. (2020). Ascetic ideal and medical truth: The medicalization of life and the will to power. EC Nursing and Healthcare, 2(8), 55-63.
- Değirmen, N., Kanan, N., & Erkal İlhan, S. (2023). Meleis' concept development process and analysis of the concept of "human" in terms of nursing. Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Lokman Hekim Tıp Tarihi ve Folklorik Tıp Dergisi, 13(3), 654-664. <https://doi.org/10.31020/mutftd.1325940>
- Demir, A. (2022). Antik çağ, orta çağ ve modern dönemde töz metafiziğine dayalı hakikat anlayışı ve eleştirisi. Felsefe ve Din Bilimleri Yazıları. İksad Yayınevi.

- Fowler, M. D., & Schoonover-Shoffner, K. (2023). [Journal of Christian Nursing], 40(2), 86-95. <https://doi.org/10.1007/s10865-022-00297-1>
- International Council of Nurses. (2018). IND 2018 report. https://www.icn.ch/sites/default/files/2023-05/IND_2018_Report_ENG.pdf
- International Council of Nurses. (2024). Current definitions of nursing.
- International Philosophy of Nursing Society. (2024). Accepted podium abstracts for the 26th International Nursing Philosophy Conference in association with IPONS: Re-imagining a nursing ecosystem in an uncertain world. Nursing Philosophy, 25(4). <https://doi.org/10.1111/nup.12496>
- Korkut Bayındır, S., & Biçer, S. (2019). Holistic nursing care. İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi, 4(1), 25-29.
- Korlaeli, M. (2022). Felsefenin ve felsefe tarihinin önemi. Felsefe Dünyası Dergisi, (75), 7-18.
- Masat Harbali, S., Kavalalı Erdoğan, T., & Ağaçdiken Alkan, S. (2021). Kuhn'un bilimsel devrimi ve hemşirelik paradigmasına etkisi. Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Elektronik Dergisi, 14(3), 296-307. <https://doi.org/10.46483/Deuhfed.827840>
- Özdemir, M. (2023). Çağdaş felsefi gelişmeler bağlamında akıl ve vahiy kavramlarının epistemolojik öznellikleri. International Journal of New Approaches in Social Studies, 7(1), 195-209. <https://doi.org/10.38015/sbyy.1313288>
- Topdemir, G., & Unat, Y. (2020). Bilim tarihi ve felsefesi (2. baskı). Pegem Akademi.
- Wöhlke, S., & Riedel, A. (2023). Nursing ethics and the mandate of care—current limits using the example of inpatient care for the elderly. Bundesgesundheitsblatt-Gesundheitsforschung - Gesundheitsschutz, 66(5), 508-514. <https://doi.org/10.1007/s00103-022-03561-4>
- Yılmaz, M., & Kuşuoğlu, S. (2024). Hemşirelik bilim felsefesinde paradigmaların önemi. J TOGU Heal Sci, 4(1), 108-119.

MESLEKİ ETİĞE GİDEN YOL; HEMŞİRELİK ETİK KODLARI

THE PATH TO PROFESSIONAL ETHICS; NURSING ETHICS CODES

Arzum ÇELİK BEKLEVİÇ^{1,2}

¹Doktora Öğrencisi, Sakarya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Anabilim Dalı/ ²Öğretim Görevlisi, Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Ahmet Erdoğan Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü,

ORCID: 0000-0002-9989-8599

(Sorumlu Yazar)

Ayşe ÇEVİRME³

³Prof. Dr., Sakarya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, ORCID:0000-0001-7116-2523

Sefa SOBCALI^{4,5}

⁴Doktora Öğrencisi, Sakarya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Anabilim Dalı/ ⁵Öğretim Görevlisi, Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi, Avrupa Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, ORCID: 0000-0002-1656-7613

ÖZET

Etik kodlar, bir mesleğin bütün üyeleri tarafından kabul gören etik standartlardır. Geçmişten günümüze, etik konusunun insan ve sağlık olguları ile anıldığı dikkati çekmektedir. Hemşirelik mesleği de benzer şekilde insan ve sağlık olgusu ile anılmakta; hastalıkların ortadan kaldırılmasında, sağlığın sürdürülmesinde ve bireyin, ailenin ve toplumun refahının sağlanmasında daima bir rol üstlenmektedir. Farklı yaş ve sosyal durumlarda olan bireylere sunulan sağlık hizmetinin ana bileşenlerinden olan hemşireler, almış oldukları eğitim çerçevesinde uygulamalarını planlayarak bakım sunarlar ve profesyonel değerler ve mesleki etik kodlardan faydalanırlar. Bu kapsamda derlemenin amacı; ulusal ve uluslararası düzeyde hemşirelik etik kodlarını incelemektir. Araştırma, 01 Kasım 2024 – 15 Kasım 2024 tarihleri arasında Google Scholar, Pubmed, Medline veri tabanlarından tarama yapılarak gerçekleştirilmiştir. Taramada; ‘‘hemşirelik, kod, etik, etik kod, hemşirelik etik kodları’’, ‘‘nursing, code, ethics, ethics code, nursing ethics code’’ Türkçe, İngilizce anahtar kelimeler kullanılmıştır. Literatür taraması sonucunda dahil edilme kriterlerine uyan 18 tam metin makale ve 3 rehber incelenmiştir. Hemşirelik etik kodları ilk kez 1893’ te kaleme alınan *Nightingale Pledge ya da Nurses Pledge- Hemşirelik Andı* ile Maneviyat, Bağlılık, Fedakarlık ve Etik İlkeler temaları ile karşımıza çıkmaktadır. Hemşirelerin bir sağlık misyoneri olarak tanımlanmasının ardından (1935), kurulan hemşire birlikleri/konseyleri, antta güncellemelere gitmiş ve 1965 yılında şu anda da halen mezun olunurken hemşirelik fakültelerinde okutulan anda dönüştürülmüştür. Bununla birlikte Uluslararası Hemşireler Birliği (ICN)’nin 2021 yılında güncellediği etik kodlar ülkemizde Türk Hemşireler Derneği tarafından Türkçeye çevrilmiştir. Klinisyen hemşireler, hemşirelik öğreticileri ve hemşirelik birlikleri için, ‘‘Hemşireler ve hastalar ya da bakım veya hizmete ihtiyaç duyan diğer kişiler’’, ‘‘Hemşireler

ve uygulama”, “Hemşireler ve meslek” ve “Hemşireler ve küresel sağlık” başlıkları ele alınan dört etik kod belirlenmiştir. Sonuç olarak mesleki etik kodlar; sağlık bakımında ikilem yaşanan etik sorunların çözümünde, kanıt temelli ve hasta merkezli bakım standartlarının uygulanmasında ve hemşireliğin yeniliklere ayak uydurarak değişip, gelişmesinde önemli rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Kod, Etik, Etik Kod, Hemşirelik Etik Kodları

ABSTRACT

Ethical codes are ethical standards accepted by all members of a profession. From past to present, it is noteworthy that ethics is associated with human and health phenomena. The nursing profession is similarly related to human and health phenomena; it always plays a role in eliminating diseases, maintaining health, and ensuring the welfare of the individual, family, and society. Nurses, one of the main components of health services provided to individuals of different ages and social situations, benefit from professional values and professional ethical codes while planning their practices and providing care within the framework of the education they have received. In this context, this review aims to examine nursing ethical codes at national and international levels. The research was conducted by searching Google Scholar, Pubmed, and Medline databases between 01 November 2024 - 15 November 2024. Turkish and English keywords ‘nursing, code, ethics, ethics code, nursing ethics code’, ‘nursing, code, ethics, ethics code, nursing ethics code’ were used in the search. As a result of the literature review, 18 full-text articles and 3 guidelines that met the inclusion criteria were analyzed. Nursing ethics codes first appeared in the Nightingale Pledge or Nurses Pledge, which was written in 1893, with the themes of Spirituality, Commitment, Sacrifice, and Ethical Principles. Following the definition of nurses as health missionaries (1935), the nurses' associations/councils that were established made updates to the pledge and in 1965 it was transformed into the pledge that is still taught in nursing faculties during graduation. In addition, the ethical codes updated by the International Nurses Association (ICN) in 2021 were translated into Turkish by the Turkish Nurses Association in our country. Four ethical codes have been determined for clinician nurses, nursing instructors, and nursing associations under the titles of ‘Nurses and patients or other persons in need of care or service’, ‘Nurses and practice’, ‘Nurses and profession’, and ‘Nurses and global health’. As a result, professional ethical codes contribute significantly to the solution of ethical problems in health care, the implementation of evidence-based and patient-centered care standards, and the change and development of nursing by keeping up with innovations.

Keywords: Nursing, Code, Ethics, Ethics Code, Nursing Ethics Code

1. GİRİŞ

Hemşirelik; sağlıklı, hasta ve fiziksel engeli bulunan her yaşta ki bireyin, ailenin ve toplumun her alanda bireysel ve iş birliğine dayanarak sağlığının geliştirilmesine ve ortaya çıkan hastalıkların önlenmesine yardımcı olan, bireylerin gereksinimi olan bakımı planlayarak, uygulayan ve sonuçlarını değerlendiren profesyonel bir meslektir (ICN, 2021). ANA’ ya göre ise hemşirelik “*bakım sanatı ve bilimini bütünleştiren, sağlık ve insan kavramlarının korunması, geliştirilmesi ve iyileştirilmesine; hastalık ve yaralanmaların önlenmesine, iyileşmenin kolaylaştırılması ve şefkatli bir varlık aracılığıyla acının hafifletilmesine odaklanır. Hemşirelik, tüm insanlığın bağlantısının tanınması amacıyla bireylerin, ailelerin, grupların, toplulukların ve nüfusların bakımında insan tepkilerinin teşhisi ve tedavisi ve savunuculuğudur.*” şeklinde tanımlanmaktadır (ANA, 2021). Hemşirelik mesleğinin temel

rolleri arasında savunuculuk, güvenli ortamın oluşturulması, araştırma yapma, sağlık politikalarının şekillendirilmesine ve hasta ve sağlık sistemlerinin yönetimine katılım ve eğitim yer almaktadır (ICN, 2021). Florence Nightingale öncülüğünde kurulan hemşirelik, zaman içerisinde değişip, gelişerek bir meslek haline gelmiştir (De Braganca & Nirmala, 2017). Kırım savaşı ile ortaya çıkan bu meslek ilk başlarda bireylerin fiziksel gereksinimlerini gidermeye odaklanırken günümüzde holistik bir bakış açısıyla incelenmekte ve sağlıklı, hasta ve engelli bireyi bütüncül olarak ele almayı gerektirmektedir (Göriş et al., 2014). Bu durum meslekleşme süreci içerisinde hemşireliğin uygulama alanlarını genişleterek, sorumluluklarını arttırmıştır (Taylan et al., 2012).

Hemşirelik artık günümüzde hekime bağlı ve hastalığa odaklanan bir meslekten, sağlığa odaklanan ve daha özerk bir meslek haline gelmiştir (Taylan et al., 2012). Bireylerin sağlık problemlerine çözüm bulmayı ve sağlığın geliştirilmesine katkı sağlamayı amaçlayan hemşirelik mesleği yaşama nitelik kazandırabilmek için insan onuruna, bütünlüğüne, yaşamına, bireysel değerlerine ve kararlarına saygı duyarak nitelikli hizmet sunmayı gerektirir (Tanrıverdi 2017). Bu bağlamda hemşirelik mesleği sürdürülürken etik ilkelere bağlı kalmak, bireylere sunulan sağlık hizmetinin kalitesini artırarak bakımın hem insani hem de profesyonel bir boyut kazanmasını sağlar (Özdemir Aydın & Küçükaydınoğlu, 2024). Etik konusu ele alındığında karşımıza çıkan bir diğer kavram ise etik kodlardır (Battal & Seyrek, 2022). Bu çalışmada Hemşirelik Etik Kod'ları ele alınacaktır.

2. GEREÇ-YÖNTEM

Araştırma, 01 Kasım 2024 – 15 Kasım 2024 tarihleri arasında Google Scholar, Pubmed, Medline veri tabanlarından tarama yapılarak gerçekleştirilmiştir. Taramada; ‘‘hemşirelik, kod, etik, etik kod, hemşirelik etik kodları’’, ‘‘nursing, code, ethics, ethics code, nursing ethics code’’ Türkçe, İngilizce anahtar kelimeler kullanılmıştır. Literatür taraması sonucunda 2010-2021 yıllarında yayınlanan 18 tam metin makale ve 3 rehber incelenmiştir.

3. BULGULAR

3.1.ETİK, AHLAK VE DEĞER KAVRAMLARI

Literatüre bakıldığında ahlak ve etik kavramlarının sıklıkla birbiri yerine kullanıldığı fakat farklı anlamlara geldiği belirtilmektedir. Kelime anlamı kişilik/karakter olan ‘‘ETİK’’ Yunanca ‘‘**Ethos**’’ sözcüğünden gelmektedir (Yüce, 2023). Literatürde ‘‘*ahlakbilim (törebilim)*’’, ‘‘*ahlak kurumu*’’ yada ‘‘*teorik ahlak*’’ olarak da tanımlanan etik, Antik Yunan’ dan günümüze; ahlak temelini, ‘‘iyi’’ kavramının ne olduğunu, mutlak iyinin olup olmadığını, varsa ona nasıl ulaşılacağını sorgulayan/araştıran zihinsel bir etkinlik olarak karşımıza çıkmaktadır (Özdemir Aydın & Küçükaydınoğlu, 2024). Felsefe olarak ise etik, toplumsal eylemlerin ve değerlerin, bireylerin üzerindeki etkilerinin ‘‘iyi’’ ye odaklanarak değerlendirilmesini amaçlar (Yüce, 2023). Bu noktada önem kazanan diğer kavramlar ise ahlak ve değerler kavramlarıdır.

Değerler, bireyin yaşam amacıyla uyumlu olan inanç ve ilkeler bütünüdür. Değerler; bireyin, ailenin ve toplumun yaşadığı hayata yüklenen anlam, amaç ve hedeflerine ulaşmak için sergilediği davranışları şekillendiren olgulardır (Bekleviç & Çelik, 2023; ERİM & ÇEVİRME, 2018). Bu kavram, iyi-kötü ve doğru-yanlış gibi kavramları kapsayarak, bireylere eylemlerini gerçekleştirirken hangi seçimleri yapmaları gerektiği konusunda rehberlik eder (Bekleviç & Çelik, 2023; Özdemir Aydın & Küçükaydınoğlu, 2024; Polat, 2024). Bu bağlamda, değerler bireyin yaşamında yönlendirici bir rol üstlenerek toplumdaki yerini belirlemeye yardımcı olacaktır (Özdemir Aydın & Küçükaydınoğlu, 2024)(Bekleviç & Çelik,

2023). Değerler genel çerçevede; bireysel, toplumsal ve profesyonel değerler olarak sınıflandırılmaktadır fakat farklı sınıflamalarda mevcuttur (ERİM & ÇEVİRME, 2018). Birbiri ile ilişki içerisinde olan bu üç kavramın oluşmasında ve geliştirilmesinde bireyin, ailenin ve toplumun ahlaki yapısı önemli bir yer tutmaktadır.

Ahlak, toplumun tüm elemanları tarafından kabul edilmiş doğruların ve ilkelerin bir araya gelerek oluşturduğu kavramdır (Özdemir Aydın & Küçükaydınoğlu, 2024). Bu nedenle toplumdaki topluma, bireyden bireye farklılık gösteren ahlak kavramı; dini, kültürel ve felsefi bir çok olgunun etkileşimi sonucu, iyi olanı aramak yerine iyi ve kötü, doğru ve yanlış olanı ayırt etmeye yardımcı olmayı amaçlar (Yüce, 2023). Bu durum ahlak ve etik arasındaki temel farkı da ortaya koymaktadır. Bir meslek grubunun bireylere, ailelere ve topluma katkıda bulunabilmesinin bileşenleri arasında, ahlak, değerler ve etik ilkeler önemli rol oynamaktadır (Bekleviç & Çelik, 2023). Bu bileşenler profesyonellerin davranışlarını yönlendiren unsurlar olarak, toplumsal sorumluluğu/güvenilirliği artırır ve topluma fayda sağlar. Bu nedenle, etik ilkelere duyulan ihtiyaç, mesleğin sağlıklı bir şekilde sürdürülmesi için hayati öneme sahiptir.

Etik konusu içerisinde bir meslek grubunun spesifik ve genel uygulamalarına rehberlik sağlayan kavram ise etik kodlardır (Battal & Seyrek, 2022). Etik kodlar, mesleki yaşamı formüle eder. Mesleğe ait her bir üyenin her alanda davranışlarını ve kişiler arası ilişkilerini düzenlemeye yarar (Battal & Seyrek, 2022). TDK'ya göre kod "**Bir bilginin simgesi, Bir bilgiyi ifade etmek veya bilgiye ulaşmak için kullanılan simge veya simgeler dizisi.**" olarak tanımlanmaktadır (<https://sozluk.gov.tr/> Erişim tarihi: 28.10.2024). Etik kod kavramı ise meslek üyeleri için vicdanen taşınması gereken yükümlülükleri içermektedir ve kesin sınırları bulunmamaktadır. gereken bazı ödev ve yükümlülükleri ifade etmektedir (Özdemir Aydın & Küçükaydınoğlu, 2024).

3.2. HEMŞİRELİK ETİK KODLARI

Etik kodlar, bir mesleğin bütün üyeleri tarafından kabul gören etik standartlardır (Özdemir Aydın & Küçükaydınoğlu, 2024). Geçmişten günümüze, etik konusunun insan ve sağlık olguları ile anıldığı dikkati çekmektedir. Hemşirelik mesleği de benzer şekilde insan ve sağlık olgusu ile anılmakta; hastalıkların ortadan kaldırılmasında, sağlığın sürdürülmesinde ve bireyin, ailenin ve toplumun refahının sağlanmasında daima bir rol üstlenmektedir (Bekleviç & Çelik, 2023). Farklı yaş ve sosyal durumlarda olan bireylere sunulan sağlık hizmetinin ana bileşenlerinden olan hemşireler, almış oldukları eğitim çerçevesinde uygulamalarını planlayarak bakım sunarlarken profesyonel değerler ve mesleki etik kodlardan faydalanırlar (ÇINAR, 2022).

Flornce Nightingale tarafından kaleme alınan "The Promise (Söz)" metni, hemşirelik etik ilkelerini ele alan ilk metindir. Hemşirelik Etik Kodları ise ilk kez 1893'de yazılan "*Nightingale Pledge ya da Nurses Pledge- Hemşirelik Andı*" ile karşımıza çıkmaktadır. Lystra Gretter tarafından yazılıp Nightingale'e atfedilen "*Hemşirelik Andı*" Maneviyat, Bağlılık, Fedakârlık ve Etik ilkeler başlıkları ile karşımıza çıkan ilk etik kodlar olmuşlardır. Ülkemizde ise Hemşirelik andı ilk kez 1914 yılında Van ili Amerikan hastanesinde okutulmuştur. Yıllar içerisinde çeşitli değişim ve gelişim sonucunda en son ICN tarafından 1965 yılında son şekli verilerek hala günümüzde geçerli *and* olarak okutulmaktadır (Karadakovan, 2008)(Özsoy & DÖNMEZ, 2017). Hemşirelik andının güncellenmesi beraberinde hemşirelik etik kodlarının da gelişerek değişmiştir. Uluslararası hemşirelik birlikleri tarafından (Kanada Hemşireler Birliği (CNA), Amerikan Hemşireler Birliği (ANA) ve Uluslararası Hemşireler Birliği (ICN)) ilk etik kodlar 1953 yılında yayınlanmış olup, ardından 1965, 1973, 2005, 2012 yıllarında güncellenmiş ve 2021 yılındaki değişikliklerle birlikte son halini almıştır (Tablo 1.). Ülkemizde ise hemşirelik mesleğine ilişkin etik ilkeler ve etik kodlar Türk Hemşireler

Derneği tarafından 2009 yılında ve ardından son güncellemeleri takiben tekrar 2021 yılında rehber olarak yayınlanmıştır (Özsoy & DÖNMEZ, 2017; Türk Hemşireler Derneği, 2021).

Tablo 1. Türkiye’ de ve hemşirelik andı ve hemşirelik etik ilkelerinin kronolojik gelişimi (Özsoy & Dönmez, 2017)

1893	Gretter tarafından ilk hemşirelik andının oluşturulması
1897	ANA tarafından hemşirelik alanında etik kuralların gündeme getirilmesi
1914	Van ili Amerikan hastanesinde ilk kez hemşirelik andının okutulması
1926	ANA tarafından hemşirelikte etik kodların hazırlanması , etik kodların Journal of Advanced Nursing'de yayınlanması
1935	Gretter tarafından hemşirelik andının güncellenmesi
1950	ANA tarafından oluşturulan etik kodların onaylanması
1953	ICN tarafından etik kodların oluşturulması
1965	ICN tarafından etik kodlarının revize edilmesi ve hemşirelik andının güncellenmesi *Ülkemizde aynı and okutulmaktadır
1976	ANA tarafından 11 maddeden oluşan etik kodları oluşturması
2001	ANA tarafından 9 maddeden oluşan etik kodlara revizyon
2005	ICN tarafından etik kodların revizyonu
2009	THD' nin ülkemiz için “Hemşireler İçin Etik İlke ve Sorumluluklar” ı yayınlaması
2011	ANA tarafından 9 maddeden oluşan etik kodlara son şeklinin verilmesi
2012	ICN tarafından etik kodların revizyonu
2021	ICN tarafından etik kodların son revizyonu
2021	THD' nin “Hemşireler İçin Etik Kodlar”ı yayınlaması **ICN tarafından yayınlanan rehber Türkçe’ye çevrilmiştir.

“Hemşirelik Etik Kodları” ilk olarak 1950’ li yıllarda International Council of Nurses (ICN) ve American Nurses Association (ANA) tarafından kabul edilmiştir (American Nurses Association (A.N.A), 2011). ANA en son 2011 yılında, ICN ise 2012 yılında ve son olarak 2021 yılında güncelleme yapmıştır (International Council of Nurses, 2021).

ANA Hemşireler için toplamda 9 (dokuz) tane etik kod belirlemiştir (Şekil 1.)

American Nurses Association Code of Ethics for Nurses		Amerikan Hemşireler Birliği Hemşirelik Etik Kodları	
Provision 1	The nurse practices with compassion and respect for the inherent dignity, worth, and unique attributes of every person.	KOD 1:	Hemşirelik, bireyin onur ve değerlerini koruyan , tutumlarına ve sağlık sorunlarına saygı gösteren, sosyal, ekonomik durum ayırımı gözetmeksizin, bireylere şefkat göstererek uygulanan profesyonel bir meslektir.
Provision 2	The nurse's primary commitment is to the patient, whether an individual, family, group, community, or population.	KOD 2:	Hemşirelik birey, aile, grup yada toplumda hastanın birincil olarak bakımını yürüten bir meslektir.
Provision 3	The nurse promotes, advocates for, and protects the rights, health, and safety of the patient.	KOD 3:	Hemşirelik, hastanın güvenlik ve sağlığının korunması için çaba gösteren, savunucu ve geliştirici rol oynayan bir meslektir.
Provision 4	The nurse has authority, accountability and responsibility for nursing practice; makes decisions; and takes action consistent with the obligation to provide optimal patient care.	KOD 4:	Hemşireler, hemşirelik bakımı ve uygulamaları ile ilgili görevlerini en üst düzeyde yerine getirme konusunda sorumluluklarını kabul eder.
Provision 5	The nurse owes the same duties to self as to others, including the responsibility to promote health and safety, preserve wholeness of character and integrity, maintain competence, and continue personal and professional growth.	KOD 5:	Hemşire kendisinin ve çalışma arkadaşlarının bireysel gelişimi sağlama ve sürdürme konusunda sorumluluk almayı kabul eder.
Provision 6	The nurse, through individual and collective effort, establishes, maintains, and improves the ethical environment of the work setting and conditions of employment that are conducive to safe, quality health care.	KOD 6:	Hemşireler kaliteli sağlık bakımı sunmak için sağlık bakım ortamının düzeltilmesi, korunması ve uygun ortamda sağlık bakımı verileceği sözünü verir.
Provision 7	The nurse, in all roles and settings, advances the profession through research and scholarly inquiry, professional standards development, and the generation of both nursing and health policy.	KOD 7:	Hemşireler meslekteki gelişmeleri izleme ve bunları uygulama, eğitim ,yönetim hizmetlerine yansıtma sorumluluğu taşır.
Provision 8	The nurse collaborates with other health professionals and the public to protect human rights, promote health diplomacy, and reduce health disparities.	KOD 8:	Hemşireler toplumsal, ulusal yada uluslararası düzeyde sağlık bakım gereksinimlerinin karşılanması için diğer sağlık profesyonelleri ve toplumla işbirliği yapar.
Provision 9	The profession of nursing, collectively through its professional organizations, must articulate nursing values, maintain the integrity of the profession, and integrate principles of social justice into nursing and health policy.	KOD 9:	Hemşireler, dernekleri ve meslek üyeleri aracılığı ile hemşirelik değerleri ve uygulamalarını duyurur, sosyal politikaların biçimlendirilmesinde sorumluluk alır.

Source: American Nurses Association. (2015). Code of ethics with interpretative statements. Silver Spring, MD: Author. Retrieved from <http://www.nursingworld.org/MainMenuCategories/EthicsStandards/CodeofEthicsforNurses/Code-of-Ethics-For-Nurses.html>

Şekil 1. ANA Hemşireler için Etik Kodlar

ICN tarafından belirlenen Hemşirelik Etik Kodları ise etik davranışlara yönelik 4 (dört) temel standardı ele almaktadır (International Council of Nurses, 2021).

Buna göre;

- “KOD 1. Hemşireler ve hastalar ya da bakım veya hizmete ihtiyaç duyan diğer kişiler
- KOD 2. Hemşireler ve uygulama
- KOD 3. Hemşireler ve meslek
- KOD 4. Hemşireler ve küresel sağlık” başlıklarını ele almaktadır.

ICN tüm etik kodlarını hemşirelik mesleğinin temelinden başlayarak en üst kademesine kadar olan tüm hemşireleri içerecek şekilde planlamıştır. Etik kodların uygulanmasına yönelik stratejiler klinisyen hemşireler, hemşirelik eğiticileri ve ulusal/uluslararası hemşirelik birliklerine ayrı ayrı sorumluluklar yüklemektedir. ICN 2021 yılında yayınlamış olduğu etik kodlar THD tarafından Türkçeye çevrilerek yayınlanmıştır (International Council of Nurses, 2021; Türk Hemşireler Derneği, 2021) (https://www.thder.org.tr/uploads/subeler/ICN/icn_etik_kodlar_2021.pdf).

3.3.ICN 2021 HEMŞİRELİK ETİK KODLARI VE UYGULAMA ÖNERİLERİ;

KOD 1 . Hemşireler ve hastalar ya da bakım veya hizmete ihtiyaç duyan diğer kişiler

Klinisyen Hemşireler için;

İnsan hakları, insan onuru, gelenekler ve inançlar konularında duyarlı bakımın sağlanması
Etik ilkeler, etik muhakeme, etik davranışlar konularında sürekli eğitimlere katılması

Eğitimciler ve Araştırmacılar için;

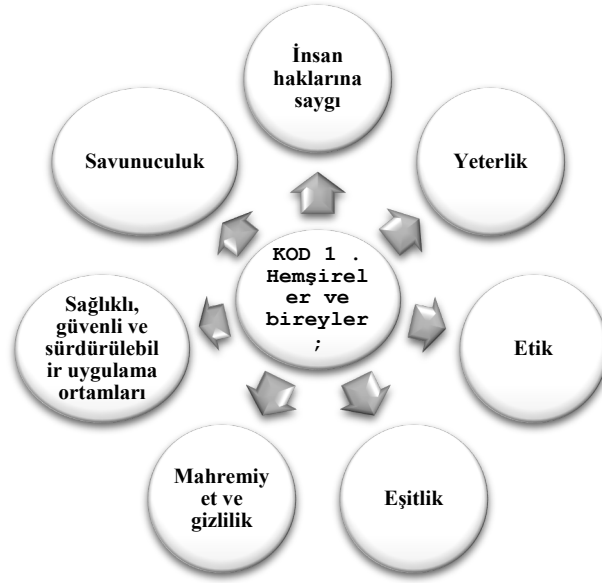
Yeterlik, etik, insan hakları, eşitlik, insan onuru, adalet, eşitsizlik ve dayanışmalar konularının müfredata konulması

Hemşirelik etiğine ilişkin kapsamlı araştırmalar planlanması

Ulusal Hemşire Birlikleri için;

Etik standartları ve İnsan haklarını destekleyen raporlar ve kılavuzlar oluşturulmasını

Etik hususlara ilişkin hemşireler için sürekli eğitim sağlanması (International Council of Nurses, 2021; Türk Hemşireler Derneği, 2021) (https://www.thder.org.tr/uploads/subeler/ICN/icn_etik_kodlar_2021.pdf).

Şekil 2. KOD 1 . Hemşireler ve hastalar ya da bakım veya hizmete ihtiyaç duyan diğer kişiler

KOD 2. Hemşireler ve uygulama

Klinisyen Hemşireler için;

Sürekli eğitim talep edilmesi/katılınması,

Hemşirelerin yetkinliğinin izlenmesi,

Sürekli kişisel gelişimin amaçlanması,

Sağlıklı bir yaşam tarzı sürdürülmesi,

Disiplinler arası iş birliğinin teşvik edilmesi,

Etik değerlerin paylaşılması,

Güvenli bakım standardının sağlanması (cezalandırma olmaksızın) ve

Vicdani ret uygulamalarında hasta bakımı sürekliliğinin sağlanması

Eğitimciler ve Araştırmacılar için;

Sürekli öğrenme ile uygulama yeterliliği arasındaki bağlantıları araştıran araştırmalar yürütülmesi,

Güncel kavramların ve yenilikçi öğretim sistemlerinin geliştirilmesi,

Kendilerine karşı yükümlülükleri, yetkinliğin önemini ve kanıta dayalı bakımın kullanılmasının öğretilmesi,

Müfredata, işyerinde esnekliği/ dayanıklılığı geliştirecek konuların dahil edilmesi,

Özdüşünüme teşvik edilmesi ve vicdani ret konularının çerçevesinin belirlenmesi

Ulusal Hemşire Birlikleri için;

Dergiler, medya, konferanslar ve uzaktan eğitim yoluyla bir dizi sürekli öğrenme fırsatı sağlanması,

Eğitim ihtiyaçlarını belirlemeye yönelik ulusal politikaları teşvik edilmesi,

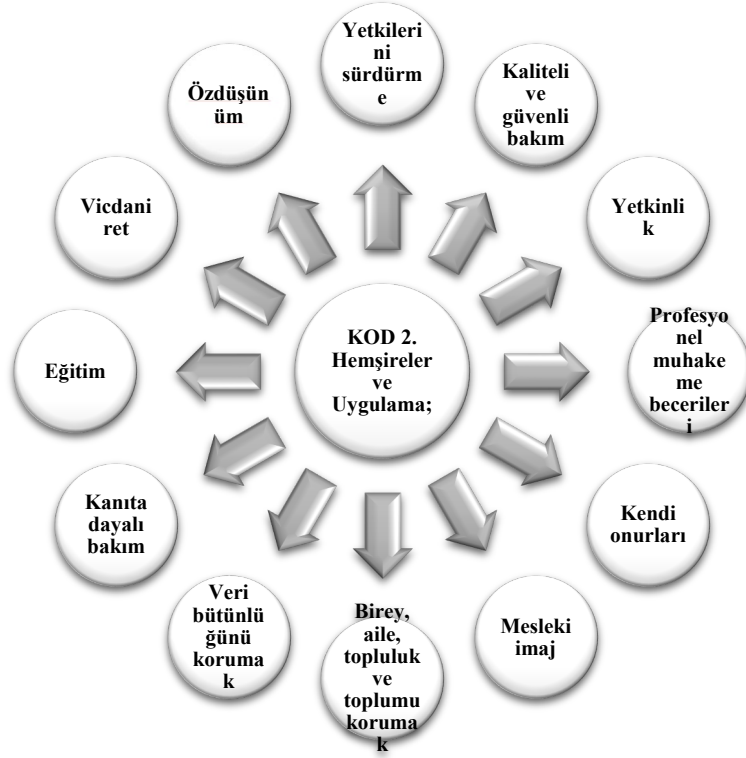
Sağlıklı yaşam standartlarını destekleyen çalışma ortamları için görüşmelerin planlanması,

Hemşirelik değerleri ve rolleri hususunda toplumun bilinçlendirilmesi,

Suistimal, taciz ve şiddetten uzak çalışma ortamı/koşullarının sağlanması,

Hasta memnuniyetinin ifade edilmesi için süreçler oluşturulması,

Ulusal etik kodlara vicdani ret ile ilgili rehberlerin dahil edilmesi (International Council of Nurses, 2021; Türk Hemşireler Derneği, 2021) (https://www.thder.org.tr/uploads/subeler/ICN/icn_etik_kodlar_2021.pdf).

Şekil 3. KOD 2 . Hemşireler ve Uygulama

KOD 3. Hemşireler ve meslek

Klinisyen Hemşireler için;

Araştırma ve geliştirme konularında meslektaşlarla iş birliği yapılması,
Ulusal hemşire birliklerine katılımın teşvik edilmesi,
Acil durumlar için etik davranışların uygulanması ve stratejiler geliştirilmesi,
Şiddet zorbalık vb olaylar ile ilgili yönergeler geliştirilmesi,

Eğitimciler ve Araştırmacılar için;

Öğrencileri daha geniş bir dayanışma ve ortak yarar vizyonu ile küresel sorunlara yerel çözüm bulmak için hazırlanması,

Müfredata özellikle bebekler, kırılgan yaşlılar, mahkumlar, ekonomik açıdan dezavantajlı gruplar, insan ticareti mağdurları, yerinden edilmiş kişiler ve mülteciler için sağlık eşitsizliklerinin dahil edilmesi,

Müfredatın yüksek riskli, zorlu ortamlardaki bireylere ve topluma özen göstermenin temel unsurlarını içermesini sağlanması,

Ulusal Hemşire Birlikleri için;

Liyakata dayalı istihdam sağlanması ve göçmen hemşirelerin istihdamının önündeki engelleri azaltmak için hükümet ve denklik veren birimlerle birlikte çalışılması hemşirelik alanındaki bilimsel araştırmalara temelli durum raporları, yönergeler, politikalar ve standartlar geliştirilmesi (International

Council of Nurses, 2021; Türk Hemşireler Derneği, 2021)
(https://www.thder.org.tr/uploads/subeler/ICN/icn_etik_kodlar_2021.pdf).

Sekil 4. KOD 3. Hemşireler ve meslek

KOD 4. Hemşireler ve küresel sağlık

Klinisyen Hemşireler için;

Kaçakçılığı önleme ve tespit etme, incinebilir gruplara yardım etme, evrensel eğitim sağlama ve yoksulluğu azaltma gibi insan hakları eylemlerine katılımı,

Mevcut ve gelişmekte olan teknolojiler de dahil olmak üzere, kendinizi ve meslektaşlarınızı küresel sağlık konusunda eğitilmesi. Güvenlik, saygınlık, mahremiyet, gizlilik ve insan hakları ile uyumlu bilimsel ve teknolojik gelişmelerin ahlaki kullanımının savunulması,

İklim değişikliğinin insan sağlığı ve dünya üzerindeki olumsuz etkileri hakkında bilgi edinilmesi ve bu bilgilerin yaygınlaştırılması,

Hemşirelik mesleğinin değerleri ile uyumlu olarak toplum sağlığını iyileştirmek için sosyal medya ve teknolojilerin uygun ve ahlaki olarak kullanımını desteklenmesi,

Yoksulluk, gıda güvenliği, barınma, göçmenlik, cinsiyet, sınıf, etnik köken, ırk, çevre sağlığı, onurlu çalışma ve eğitim gibi sağlığı etkileyen yerel ve küresel konularda harekete geçilmesi,

Barış, barış diplomasisi, barış inşası kavramını günlük uygulamalara yerleştirilmesi (International Council of Nurses, 2021; Türk Hemşireler Derneği, 2021)

(https://www.thder.org.tr/uploads/subeler/ICN/icn_etik_kodlar_2021.pdf).

Eğitimciler ve Araştırmacılar için;

Müfredatın insan hakları, Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri, bakıma evrensel erişim, kültüre özgü bakım, kamu sorumluluğu, eşitlik, sosyal ve çevresel adaleti içermesinin sağlanması.

Yenilikçi ekipman, robotik, genetik ve genomik kök hücre teknolojileri ve organ nakli dahil olmak üzere çeşitli teknolojilerin ve ortaya çıkan

uygulamaların kullanımının kısa ve uzun vadeli ahlaki sonuçlarını değerlendirmek için fırsatların araştırılması.

İklim değişikliğinin sağlık üzerindeki gerçekleri ve sonuçları ile iklim sağlığını kurumsal ve politik düzeyde desteklemek için fırsatlar hakkında bilgi verilmesi.

Önleme girişimleri, halk sağlığı eğitimi, toplumun sağlığı ve esenliği için sosyal medya kullanımı dahil olmak üzere yeni ortaya çıkan teknolojilerin geliştirilmesi, uygulanması ve değerlendirilmesi sürecine katılın. Bununla ilgili müfredat hazırlanması ve Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini desteklemek için araştırmalara katılınması.

Cinsiyet, etnik köken, ırk, kültür, eşitsizlik ve ayrımcılık dahil olmak üzere sağlığı etkileyen sosyo-politik ve ekonomik konular hakkında eğitim verin. Birey ve toplum sağlığına ve hastalığına katkıda bulunan sosyo-politik faktörleri araştırılması.

Topluluklarda ve küresel ölçekte barış diplomasisi ve barış inşası için eğitim verin ve araştırma yapılması (International Council of Nurses, 2021; Türk Hemşireler Derneği, 2021) (https://www.thder.org.tr/uploads/subeler/ICN/icn_etik_kodlar_2021.pdf).

Ulusal Hemşire Birlikleri için;

İnsan haklarını, çevresel adaleti ve uluslararası barışı destekleyen durum raporları ve rehberler geliştirmek için hemşirelik uygulamalarını düzenleyici kurumlar, gönüllü kuruluşlar ve küresel temsilciliklerle iş birliği yapılması.

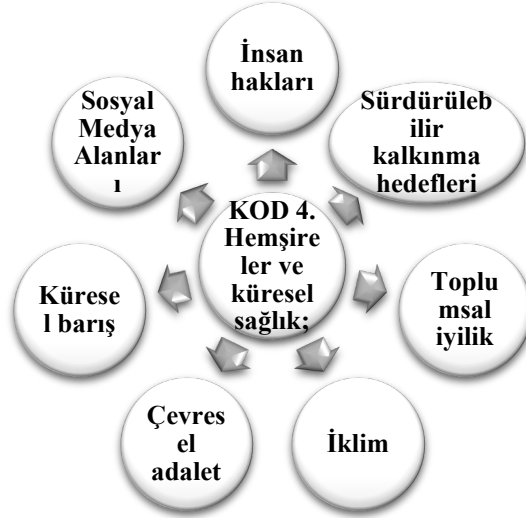
Ülkenin sağlık ve sosyal normlarına ve bağlamına uyarlanmış teknolojik ve bilimsel gelişmelerin ahlaki kullanımına ilişkin yasa ve politikalara katkıda bulunulması.

Hastanelerin ve sağlık bakım endüstrisinin çevre üzerindeki etkisini azaltan ve toplum sağlığını olumsuz etkileyen iklim değişikliklerini ele alan yasaların geliştirilme sürecine katılınması.

Toplum sağlığı için Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri hakkındaki bilgilerin güncellenmesi ve bu konudaki farkındalığın artırılması. Bu hedeflere ulaşmada hemşirelerin sürece aktif olarak katılımını strateji haline getirilmesi.

Sağlığın sosyo-ekonomik belirleyicilerini ele alan yasa ve politikaları yeniden düzenlemek için diğer ulusal ve uluslararası hemşirelik kuruluşları ile iş birliği yapılması.

Küresel barış ve adaletin amaçlarını gerçekleştirmek, hastalık nedenlerini iyileştirmek için hükümetler ve hemşirelik kurumlarıyla küresel, ulusal ve bölgesel düzeyde iş birliği yapılması (International Council of Nurses, 2021; Türk Hemşireler Derneği, 2021) (https://www.thder.org.tr/uploads/subeler/ICN/icn_etik_kodlar_2021.pdf).

Şekil 5. Kod 4. Hemşireler ve Küresel Sağlık

SONUÇ

Hemşirelik mesleği var olduğu günden beri etik ilkelere önem veren ve etik kodlar oluşturarak hasta bakım kalitesini arttırmaya odaklanan bir meslektir. Hemşireler her alanda etik kodlar ile uygulamayı birleştirerek uluslararası standardizasyonu sağlamalıdır.

Mesleki etik kodlar;

Sağlık bakımında ikilem yaşanan etik sorunların çözümünde,

Kanıt temelli ve hasta merkezli bakım standartlarının uygulanmasında,

Hemşireliğin yeniliklere ayak uydurarak değişip, gelişmesine önemli ölçüde katkı sağlamaktadır.

KAYNAKÇA

American Nurses Association (A.N.A). (2011). American Nurses Association Code of Ethics for Nurses (2011). <https://nursing.rutgers.edu/wp-content/uploads/2019/06/ANA-Code-of-Ethics-for-Nurses.pdf>

<http://www.nursingworld.org/MainMenuCategories/EthicsStandards/CodeofEthicsforNurses/Code-of-Ethics-For-Nurses.html> Erişim tarihi: 07.10.2024

ANA. (2021). What is nursing? In Nursing: Scope and Standards of Practice (Vol. 4). <https://www.nursingworld.org/practice-policy/scope-of-practice/> Erişim tarihi: 05.11.2024

Battal, F., & Seyrek, E. (2022). Türkiye’de etik liderlik ve etik kodlar üzerine yapılan lisansüstü tezlerin analizi: sistematik incelemeye yönelik nitel çalışma. Süleyman Demirel Üniversitesi Vizyoner Dergisi, 13(36), 1170–1185. <https://doi.org/10.21076/vizyoner.1099621>

Bekleviç, A. Ç., & Çelik, S. (2023). The relationship between the professional values and care behaviors of surgical nurses in Turkey. European Journal of Clinical and Experimental Medicine, 21(1), 44–51. <https://doi.org/10.15584/ejcem.2023.1.6>

Çınar, N. (2022). Gelişen ve geliştiren hemşire olmak. Sakarya Üniversitesi Holistik Sağlık

Dergisi, 5(2), 106–111. <https://doi.org/10.54803/sauhsd.1117896>

De Braganca, A. V. e, & Nirmala, R. (2017). Professionalism among nurses: A concept analysis. *International Journal of Business and Management Invention*, 6(7), 60–66.

Erim, E. S., & Çevirme, A. (2018). Hemşirelikte kişisel ve profesyonel değerlerin farkındalığı önemli mi? *Anadolu Hemşirelik ve Sağlık Bilimleri Dergisi*, 21(4), 279–284.

Göriş, S., Kılıç, Z., Ceyhan, Ö., & Şentürk, A. (2014). Hemşirelerin profesyonel değerleri ve etkileyen faktörler. *Psikiyatri Hemşireliği Dergisi*, 5(3), 137–142. <https://doi.org/10.5505/phd.2014.74046>

ICN. (2021). Current nursing definitions. ICN. <https://www.icn.ch/resources/nursing-definitions/current-nursing-definitions> Erişim tarihi: 07.11.2024

International Council of Nurses. (2021). The ICN code of ethics for nurses: revised 2021. In International Council of Nurses. https://www.icn.ch/sites/default/files/inline-files/2012_ICN_Codeofethicsfornurses_eng.pdf Erişim tarihi: 25.10.2024

Karadakovan, A. (2008). Hemşirelikte etik kodlar ve etik sorunlar. *Nefroloji Hemşireliği Dergisi*, 05(1–2), 61–65. <http://dergipark.gov.tr/hemsire/issue/35404/393334>

Özdemir Aydın, G., & Küçükaydınoğlu, S. (2024). Etik ile ilgili temel kavramlar ve ilkeler. *Hemşirelik ve Etik*. Ed: N.Turan & A.Aydın (pp. 21–45). <https://doi.org/10.26650/b/ch17ch24.2024.002.02>

Özsoy, S., & Dönmez, R. (2017). Hemşirelik mesleğinin ilk etik kodları: geçmişten günümüze hemşirelik andı. *Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi*, 33(1), 91–102.

Polat, Ş. (2024). Hemşirelik yönetimi ve etik. İçinde; *Hemşirelik ve Etik*. Ed: N. Turan & A. Aydın, pp. 665–704. <https://doi.org/10.26650/b/ch17ch24.2024.002.32>

Tanriverdi, H. (2017). Hemşirelerin profesyonel değerleri ile örgütsel vatandaşlık davranış düzeyleri arasındaki ilişkilerin incelenmesi. *Ulakbilge Dergisi*, 5(13), 1183–1204. <https://doi.org/10.7816/ulakbilge-05-13-12>

Taylan, S., Alan, S., & Kadioğlu, S. (2012). Hemşirelik rolleri ve özerklik. *Hemşirelikte Eğitim ve Araştırma Dergisi*, 3(1), 66–74. http://hemarge.org.tr/ckfinder/userfiles/files/10_makale_6.pdf

Türk Hemşireler Derneği. (2021). Hemşireler için etik kodlar. https://www.thder.org.tr/uploads/subeler/ICN/icn_etik_kodlar_2021.pdf Erişim tarihi:20.10.2024

Yüce, B. (2023). Hemşirelik mesleğinde etik ilkeler farkındalık ölçeğinin geliştirilmesi: eçerlik ve güvenilirlik çalışması. T.C. Bursa Uludağ Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik Anabilim Dalı.Yüksek Lisans Tezi. Bursa.

NURSING AND BIOETHICS IN TURKEY

Esin KAVURAN

(Corresponding author)

(Assistant Professor) Department of Nursing Fundamentals, Nursing Faculty, Ataturk University, Erzurum, Turkey

ORCID No: <https://orcid.org/0000-0002-9825-8979>

Rümeysa YILMAZ

Master Student, Department of Nursing Fundamentals, Nursing Faculty, Ataturk University, Erzurum, Turkey

ORCID No: <https://orcid.org/0009-0006-9445-9665>

ÖZET

Bu çalışma, Türkiye’de hemşirelik ve biyoetik uygulamaları arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır. Hemşirelik, sağlık hizmetlerinin temel yapı taşlarından biri olup, hasta bakımında etik kararlar alma süreci büyük önem taşır. Hemşirelerin, hasta hakları, etik ilkeler, ve biyoteknolojik gelişmeler gibi konularda karşılaştıkları etik zorluklar, sağlık hizmetlerinin kalitesini doğrudan etkileyebilir. Biyoetik ise, sağlık alanında karşılaşılan etik sorunları ele alarak, bu sorunların çözümünde hemşirelerin rolünü vurgular.

Türkiye’de hemşirelik mesleği, hızla değişen sağlık teknolojileri ve artan hasta çeşitliliği ile birlikte yeni etik sorunlarla karşı karşıyadır. Özellikle genetik mühendislik, organ bağıışı, yaşam destek tedavileri gibi biyoteknolojik gelişmeler, hemşirelerin klinik kararlarını daha karmaşık hale getirmektedir. Bununla birlikte, hemşirelerin etik kararlarında kültürel ve toplumsal değerler de önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışma, Türkiye’de hemşirelerin karşılaştığı etik sorunları, bu sorunların çözülmesinde kullanılan yöntemleri ve biyoetik ilkelerin sağlık uygulamalarına nasıl entegre edilebileceğini incelemiştir.

Çalışmanın amacı, hemşirelik pratiğinde karşılaşılan biyoetik sorunları tanımlamak, bu sorunlarla başa çıkmada kullanılan stratejileri analiz etmek ve biyoetiğin hemşirelik eğitiminde nasıl bir yer tutması gerektiği üzerine önerilerde bulunmaktır. Hemşirelerin etik karar alma becerilerinin geliştirilmesi, hasta bakım kalitesini artırmak için kritik bir adımdır. Sonuç olarak, biyoetik ve hemşirelik ilişkisi, sağlık profesyonellerinin eğitiminde ve klinik uygulamalarında önemli bir yer tutmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Biyoetik, Etik Kararlar, Sağlık Hizmetleri, Türkiye, Klinik Uygulamalar, Hasta Hakları

ABSTRACT

This study aims to explore the relationship between nursing and bioethics practices in Turkey. Nursing is one of the fundamental pillars of healthcare, and the process of making ethical decisions in patient care is of great importance. Ethical challenges that nurses encounter in areas such as patient rights, ethical principles, and biotechnological advancements can directly

impact the quality of healthcare services. Bioethics addresses the ethical issues encountered in healthcare and emphasizes the role of nurses in resolving these issues.

In Turkey, the nursing profession faces new ethical challenges due to rapidly evolving health technologies and an increasing diversity of patients. Biotechnological developments, such as genetic engineering, organ donation, and life-support treatments, have made clinical decision-making more complex for nurses. Furthermore, cultural and societal values also play a significant role in nurses' ethical decisions. This study examines the ethical issues faced by nurses in Turkey, the methods used to resolve these issues, and how bioethical principles can be integrated into healthcare practices.

The aim of the study is to identify bioethical issues encountered in nursing practice, analyze the strategies used to address these issues, and provide suggestions on the role of bioethics in nursing education. Improving nurses' ethical decision-making skills is a critical step in enhancing the quality of patient care. In conclusion, the relationship between bioethics and nursing holds an important place in the education and clinical practices of healthcare professionals.

Keywords: Nursing, Bioethics, Ethical Decisions, Healthcare Services, Turkey, Clinical Practices, Patient Rights

Introductory

Nursing is a professional discipline that supports the physical, emotional and psychological health of individuals as an important part of health services. While nurses' practice plays a major role in the care processes of patients, it is also in constant interaction with ethical decisions. The ethical challenges faced by nurses are not only limited to clinical situations, but also encompass broader issues related to health policies, legal regulations and public health. In this context, nursing practice is shaped not only by clinical knowledge and skills but also by ethical issues such as biotechnological developments, human rights, life and death decisions. Bioethics is a discipline that examines ethical issues related to health and life and addresses the ethical principles that underlie practices in health fields such as medicine and nursing. In Turkey, bioethics is discussed in a wide range from genetic engineering to organ donation, from clinical research to life support therapies, and it is of great importance for the effective management of ethical decisions for nursing practice.

Life and Death Decisions

1. Euthanasia

In Turkey, active euthanasia is explicitly prohibited by law. According to the Turkish Penal Code No. 5237, a person who performs active euthanasia is considered within the scope of the offence of 'deliberate homicide' and faces aggravated life imprisonment. Article 13 of the Patient Rights Regulation also explicitly prohibits active euthanasia. In addition, the practices of stopping or not initiating life-sustaining treatments, which are considered as passive euthanasia, are subject to legal sanctions as 'intentional killing by negligence' (Turkish Penal Code, 2004; Patient Rights Regulation, 1998).

2. Palliative Care

In Turkey, palliative care services are developing within the framework of supportive care and pain management, especially in the field of chronic diseases and cancer treatment. The 'Directive on the Implementation Procedures and Principles of Palliative Care Services'

published by the Ministry of Health in 2015 defined the scope, organisation and standards of these services (Ministry of Health, 2015). However, compared to international standards, palliative care services in Turkey are still in the process of development and there are regional inequalities in terms of access and quality (Ministry of Health, 2015).

3. Life Support

Continuation or discontinuation of life support treatments is an area of both ethical and legal debate in Turkey. The Patient Rights Regulation recognises the right of patients to refuse treatment. However, this right may conflict with the views of health professionals and family members in cases such as the termination of life support treatments (Patient Rights Regulation, 1998). In such cases, the guidance of ethics committees of health institutions and legal counsellors is critical.

Genetics and Reproductive Technologies

1. Genetic Engineering

In Turkey, studies in the field of genetic engineering and gene therapy are carried out within the framework of legal regulations and ethical principles. Technologies such as gene therapy and CRISPR for human genetic modification are subject to ethical debates. Turkey has ratified the Convention on Human Rights and Biomedicine, which allows genetic interventions to be carried out only for therapeutic purposes and in a way that does not affect future generations of the human genome (Official Gazette, 2004). The implementation of genetic research on humans is possible with the relevant ethics committee approvals and legal permissions (Yılmaz & Demir, 2019).

2. Cloning

Human cloning is legally prohibited in Turkey. Article 90 of the Turkish Penal Code No. 5237 defines human cloning as an offence and stipulates criminal sanctions (Turkish Penal Code, 2004). Research on animal cloning is limited and a cautious approach is adopted due to ethical and social concerns (Kara & Aydın, 2017). In society and religious circles, cloning is seen as an intervention in the natural creation of human beings and is ethically unacceptable (Presidency of Religious Affairs, 2016).

3. IVF and surrogate motherhood

In vitro fertilisation (IVF) is a legal and widely used reproductive method in Turkey. The Regulation on Assisted Reproductive Treatment Practices and Assisted Reproductive Treatment Centres sets the legal framework for these practices (Ministry of Health, 2010). Surrogate motherhood is prohibited by law in Turkey. Law No. 2827 on Population Planning permits only treatments using married couples' own reproductive cells and prohibits the use of donor gametes and surrogate motherhood (Law on Population Planning, 1983). From an ethical and religious point of view, in vitro fertilisation is generally accepted when own reproductive cells are used. The Directorate of Religious Affairs considers in vitro fertilisation using spouses' own reproductive cells to be appropriate, while the use of donor gametes and surrogate motherhood are not permissible (Directorate of Religious Affairs, 2017). Socially, IVF treatments are seen as a source of hope for families who cannot have children, but surrogate motherhood and donor gamete use conflict with social values (Çetin & Demirel, 2015).

Organ and Tissue Transplantation

1. Organ Donation and Distribution

In Turkey, organ donation and distribution are strictly controlled by legal regulations. Organ trafficking is considered an ethical practice that violates human dignity and is contrary to the principle of justice. Therefore, organ donation in Turkey can only be done on a voluntary and non-commercial basis. Article 91 of the Turkish Penal Code No. 5237 defines organ trafficking as an offence and provides for criminal sanctions (Turkish Penal Code, 2004). The distribution of organs is carried out centrally by the Turkish Organ and Tissue Transplant Coordination System. This system ensures that organs are allocated according to medical necessity in accordance with the principle of justice (Turkish Bioethics Association, 2009). However, organ donation rates in Turkey are still low. Religious and cultural factors contribute to negative public attitudes towards organ donation and negatively affect donation rates. The fact that the society does not have accurate information about organ donation is an obstacle to increasing donation rates (Ziroğlu, 2019). This situation reveals the necessity of education campaigns to raise public awareness.

2. Xenotransplantation

Xenotransplantation, known as the transplantation of animal organs to humans, may offer an alternative solution to the problem of organ failure. However, this practice carries ethical and biological risks. In Turkey, research on xenotransplantation is limited and routine clinical applications have not yet started. The main reasons for this are animal rights, risk of infection and ethical concerns of the society (Turkish Journal of Nephrology, 2010). Ethical debates on the social acceptance of xenotransplantation continue. In addition, legal regulations and ethical principles regarding this technology have not yet been clarified (Turkish Bioethics Association, 2009).

Clinical Research

1. Human Subjects: Informed Consent and Rights

In Turkey, the rights of individuals participating in clinical trials are protected under both national legislation and international ethical principles. Article 17 of the Constitution states that the bodily integrity of individuals cannot be touched and they cannot be subjected to scientific experiments without their consent (Constitution, 1982). In addition, regulations such as the 'Regulation on Clinical Trials' and the 'Good Clinical Practices Guide' explain the details of the informed consent process, ensuring that participants have sufficient information about the research and ensure their voluntary participation (Hacettepe University, 2023). These regulations ensure that subjects are protected in accordance with ethical principles.

2. Use of Placebo

The use of placebos in clinical trials is ethically controversial, especially when an effective treatment is available. The World Medical Association's Declaration of Helsinki states that the use of placebo is appropriate only in cases where no effective treatment is available or where placebo does not pose additional risk to the participant. In Turkey, these principles are also followed and placebo-controlled studies must be meticulously evaluated by ethics committees (Turkey Clinics, 2023). This process prioritises the health and safety of participants.

3. Risk-Benefit Balance

In clinical trials, it is essential to balance the potential risks that participants may face with the scientific benefits to be obtained. To ensure this balance, ethics committees evaluate the scientific validity of the research together with the safety of the participants. In Turkey, the

'Regulation on Clinical Trials' and the 'Good Clinical Practices Guide' clearly define the criteria for maintaining this balance (Istanbul University, 2023). These regulations ensure that research complies with both ethical and scientific standards.

Access to Health Services

1. Justice and Equality

Access to health services in Turkey has undergone significant changes with the 'Health Transformation Programme' that started in 2003. One of the main objectives of this programme is to ensure fairness in access to health services and to improve service quality (Ministry of Health, 2003). The implementation of General Health Insurance (GHI) has facilitated the utilisation of health services and provided more equal access among different segments of the society (Tatar et al., 2011). However, inequalities in income distribution create differences in access to health services in rural and urban areas (Atun et al., 2013).

2. Privatisation of Health Services

The growth of the private health sector in Turkey has played an important role in the financing and delivery of health services. The increase in private hospitals has facilitated access to health services, especially in big cities. However, this has limited the opportunities of low-income individuals to benefit from private healthcare services and increased the demand for public healthcare services (Akbulut, 2017). Ethical Issues The transformation of healthcare services into a commercial commodity in the privatisation process may contradict the concept of social state. In addition, the workload and patient satisfaction-oriented performance criteria faced by healthcare professionals working in the private sector may cause ethical dilemmas (Ünver & Ergün, 2020).

3. Pandemics

During the COVID-19 pandemic, Turkey faced a number of ethical challenges in terms of access to healthcare services and resource allocation. The Ministry of Health developed national strategies for the pandemic and managed the testing, treatment and vaccination processes. However, the allocation of intensive care beds and respiratory equipment posed a serious ethical challenge, especially at the peak of the pandemic period (Kayı & Sakarya, 2020).

4. Community Health Policies

In pandemic management in Turkey, a balance between individual freedoms and protecting public health has been tried to be achieved. Measures such as mask requirements, curfews and vaccination policies have been important steps in terms of public health, but these measures have led to ethical debates in the context of individual rights and freedoms (Ergüder et al., 2021).

Privacy and Data Security

1. Electronic Health Records

The digitalisation process in the health sector in Turkey has gained momentum with applications such as 'Health Information Systems' and 'Central Physician Appointment System (MHRS)'. Electronic Health Records (EHR) enable the storage and sharing of patient information in digital environment. Although the use of EHRs in Turkey provides ease of access and continuity in healthcare services, it raises ethical and legal issues regarding patient privacy (Ministry of Health, 2019).

2.Data Security Issues

Data security practices in Turkey are regulated within the framework of the Law No. 6698 on the Protection of Personal Data (KVKK). KVKK emphasises that patient information can only be shared with consent and should be stored securely (KVKK, 2016). However, security gaps in healthcare institutions increase the risk of unauthorised access to patient information (Akın & Demirci, 2020).

3. Biometric Data

Biometric data are used in health services in Turkey through methods such as genetic tests, facial recognition, and fingerprints. In particular, genetic and biological data collection has an important role in areas such as cancer screening and personalised medicine (Küçükaya & Arslan, 2021). However, collecting and storing such data brings ethical problems such as obtaining patient consent and not misusing the data.

4. Legal Framework

According to the Turkish Criminal Code, unauthorised use and disclosure of biometric data constitutes a criminal offence. However, it is stated that more specific regulations are needed for the protection of genetic data (Ergün, 2018).

5. Research and Confidentiality

The use of medical data for research purposes is carried out under the supervision of ethics committees in Turkey. The Ministry of Health requires an approval process in line with national and international ethical principles to ensure data confidentiality in research projects (Ministry of Health, 2020). However, it has been reported that there are deficiencies in researchers' practices on data anonymisation and patient confidentiality (Akyüz, 2020).

Environment and Animal Ethics

1. Environmental Ethics

Environmental ethics deals with the effects of humans on nature and the moral consequences of these effects. In Turkey, environmental ethics gains importance especially in industrialisation, energy policies and urbanisation processes. By signing the Paris Climate Agreement in 2016, Turkey stated its commitments to sustainability and environmental protection, but faced various challenges in implementation (TÜİK, 2021). Environmental problems such as forest fires, air pollution and depletion of water resources have brought ethical sustainability and environmental protection measures to the agenda.

2. Legal Framework

Environmental regulations in Turkey are framed by the Environmental Law No. 2872. This law aims to protect the environment and promote sustainable resource utilisation. However, problems such as lack of supervision and inadequacy of legal sanctions continue (Erdem, 2020).

3. Animal Experiments

Animal experiments are frequently used in medical research and this situation brings ethical discussions. In Turkey, animal experiments are regulated by the Law No. 5199 on the Protection of Animals and the Regulation of the Ethics Committee on Animal Experiments. This regulation obliges animal experiments to be carried out within the framework of ethical rules and allows the use of animals only when alternative methods are insufficient (HADMEK, 2022).

4. Biodiversity

Turkey is a country rich in biodiversity by hosting three biogeographic regions (Mediterranean, Euro-Siberian and Irano-Turanian). However, the destruction of natural areas due to agriculture, mining and urbanisation poses a threat to the sustainability of biodiversity (Kaya & Demirci, 2020).

4. Protection Efforts

Turkey became a party to the Convention on Biological Diversity in 2002 and developed national biodiversity strategies. These strategies include important steps for the conservation of natural resources and sustainable use of biodiversity. However, difficulties persist in implementation processes, and more awareness and legal sanctions are required for the protection of biodiversity (WWF Turkey, 2021).

Biotechnology and Artificial Intelligence

1. Artificial Intelligence and Health

Artificial intelligence (AI) is revolutionising the healthcare sector in areas such as diagnosis, treatment, patient monitoring and optimising healthcare services. In Turkey, the use of AI-based technologies is becoming increasingly widespread. For example, AI algorithms have been developed to support diagnosis and treatment processes in critical conditions such as cancer and cardiovascular diseases (TÜBİTAK, 2021). However, ethical concerns in the use of AI in the healthcare sector are particularly centred on patient confidentiality, algorithmic biases and responsibility distribution (Kılıç & Yılmaz, 2020). In Turkey, there is not yet a specific law regulating the ethical use of AI. However, the Law on the Protection of Personal Data (KVKK) is an important tool to ensure data privacy in AI applications (KVKK, 2016). Artificial intelligence applications in hospital information management systems and radiological image analysis are increasing. Discussions on the lack of transparency in the decision-making processes of AI, algorithmic biases and the use of patient data continue (Akyüz & Uçar, 2022).

2. Robotic Surgery

Robotic surgery provides precision and efficiency in minimally invasive surgical applications. In Turkey, robotic surgery systems are used especially in private hospitals and large health centres. However, ethical issues such as the cost of this technology and inequality of access come to the fore (Demirci, 2021). Robotic surgery systems are used especially in urology, general surgery and cardiovascular surgery. Since the cost of robotic surgery is high, it can only be applied in high-level health centres in big cities. Questions remain about the cost-effectiveness and accessibility of these technologies for everyone (Erdoğan & Güven, 2020).

3. Biomedical Developments

Biomedical technologies are developing in Turkey, especially in areas such as genetic research, biobanks and organ transplantation. However, ethical issues such as misuse of genetic information, protection of biological data and fair access are on the agenda (Köksal & Özkan, 2022). Turkey has the potential to become an important player in genetic research worldwide. However, the effectiveness and supervision of ethics committees in this research is of critical importance. In Turkey, there are legal deficiencies in the regulation of biobanks and their operation in accordance with ethical standards. Commercial use of genetic data and its impact on human rights are among the major ethical concerns in Turkey (Yıldırım & Demir, 2021).

Public Health and Social Problems

1. Vaccine Ethics

Vaccines are a fundamental tool for protecting public health and preventing infectious diseases in Turkey. Turkey is implementing national vaccination programmes in accordance with World Health Organization (WHO) standards. However, the ethical dimensions of mandatory vaccination policies continue to be debated. In Turkey, some vaccines are compulsory, especially for children in pre-school periods. However, opposition to vaccination has increased in recent years. This situation has led public health experts and lawyers to discuss the ethical and legal balance (Yılmaz & Aydın, 2021). During the COVID-19 pandemic, significant efforts were made to ensure fair and rapid distribution of vaccines in Turkey, but inequalities in vaccine supply and access led to ethical debates (Kara & Güven, 2022). Mandatory vaccination practices require a balance between individual freedoms and public health. In Turkey, comprehensive legal regulations and ethical guidelines are being developed to ensure this balance.

2. Infectious Diseases

Control of infectious diseases has come to the forefront as an important public health issue in Turkey, especially during the COVID-19 pandemic. Measures such as quarantine and isolation have led to ethical debates on individual rights while being implemented to protect public health. Turkey has taken extensive quarantine and isolation measures during the COVID-19 pandemic. These practices have created ethical debates on individual rights and freedoms (Erdoğan & Yıldız, 2021). Especially in quarantine processes, issues such as violation of individual rights, protection of privacy and economic impacts have come to the fore. Turkey acts within the framework of the Public Hygiene Law No. 1593 on the control of infectious diseases. However, there is still a need to develop ethical principles in line with modern public health challenges.

3. Addiction Treatment

Substance abuse treatment is an important issue in Turkey that requires an ethical balance between individual freedoms, patient rights and social security. AMATEM (Alcohol and Drug Addiction Treatment Centres) are among the important institutions providing services in this field. In Turkey, state-funded centres and rehabilitation services are available for addiction treatment. However, there are regional inequalities in access to these services (Çelik & Demir, 2020). Ethical issues such as compulsory treatment, the balance between patient consent and individual rights, and stigmatisation associated with addiction come to the fore. In addition to addiction treatment, Turkey also emphasises prevention policies. However, the ethical dimensions and implementation processes of these policies require further evaluation (Kaya & Şahin, 2021).

Cultural and Religious Dimensions

1. Cultural Impacts

Turkey is home to many different ethnic and cultural groups. This situation brings along the necessity of cultural sensitivity in health practices. Healthcare professionals have to create a care plan by taking into account the cultural values of patients. In Turkey, cultural awareness plays an important role especially in the access of migrant and refugee population to healthcare services. Language barriers and cultural differences of migrants create difficulties in accessing healthcare services (Kara & Yılmaz, 2021). The Ministry of Health conducts training and awareness programmes to improve healthcare services for different cultural groups. However, there are still gaps in implementation.

2. Religious Beliefs

Religious beliefs are an important factor in treatment decisions and patient care processes. Even in a secular country like Turkey, the effects of many religious beliefs, especially Islam, on health services are observed. Patients' religious beliefs may affect their treatment decisions on issues such as organ donation, blood transfusion and contraceptive methods. For example, some patients may refuse blood transfusion or organ donation for religious reasons (Demir & Aksoy, 2020). Spiritual support units have been established in many hospitals in Turkey, aiming to provide morale and motivation in line with patients' religious beliefs (Ministry of Health, 2021). Issues such as termination of life support treatments or abortion, especially in intensive care, lead to ethical and legal discussions due to religious beliefs.

3. International Ethics

Turkey is a party to many international agreements on the implementation of global health policies and international ethical standards. However, the integration of these standards into local health policies is not always easy. Turkey is making various regulations to comply with the World Health Organisation (WHO) and European Union health policies. In particular, issues such as preventing epidemics and ensuring justice in health services are evaluated within the international ethical framework (Öztürk & Ergin, 2022). Turkey's provision of health services to millions of migrants, especially Syrian refugees, is remarkable in terms of global health policies. However, resource constraints and lack of international support in the provision of these services cause ethical problems (Kaya & Şahin, 2021).

Bioethics and Nursing

Bioethics is a discipline that examines ethical issues affecting human life. The nursing profession is shaped by bioethical principles and aims to provide individual-oriented care that respects human dignity. Basic ethical principles such as justice, autonomy, beneficence and nonmaleficence guide nursing practices. In Turkey, nurses frequently encounter bioethical issues. Issues such as euthanasia, termination of life support, organ donation are addressed with their ethical and legal dimensions in nursing practice. It is necessary to increase the awareness of nurses on these issues and to develop policies to support their ethical decisions. Developing technologies have brought new ethical issues to the agenda in nursing. Issues such as genetic interventions and digital health applications require careful ethical evaluations. It is important to keep bioethics education up to date so that nurses can adapt to these innovations. Adherence to ethical values in nursing increases the quality of health services. Supporting nurses in ethical decision-making processes and increasing bioethical awareness in the society will contribute to the equal benefit of individuals from health services.

CONCLUSION

Nursing profession is a discipline shaped by ethical and legal obligations. Bioethical principles ensure that care is provided in accordance with the dignity, rights and health needs of individuals in nursing practices. In Turkey, issues such as euthanasia, life support, genetic interventions and organ donation are handled sensitively within the ethical and legal framework. In this context, patient rights, ethical decisions of healthcare professionals and society's approach to ethical issues directly affect the quality and accessibility of healthcare services.

Bioethics debates in Turkey are shaped by the necessity of harmonising with international standards and balancing social values. In particular, justice and equality in access to health

services constitute an ethical responsibility for the nursing profession, while technological developments and the necessity to comply with global ethical standards.

Therefore, it is of great importance to support nurses more in ethical decision-making processes, to increase their ethical training and to raise awareness of the society about ethical issues. In addition, prioritising ethical rules in health policies and legal regulations will play a critical role in ensuring that individuals benefit from health services equally and fairly. In conclusion, strengthening ethical values in nursing and disseminating bioethical discussions in the society will both secure the right to health of individuals and ensure that health services are provided in accordance with human dignity.

Sources

1. Akbulut, G. (2017). Privatisation of health services and its effects on health workers. *Journal of Istanbul University Faculty of Political Sciences*, 56(1), 25-40. <https://doi.org/10.26650/siyasal.2017.56.0003>
2. Akın, S., & Demirci, S. (2020). Data security and ethical issues in electronic health records. *Turkish Journal of Bioethics*, 7(2), 84-91. <https://doi.org/10.1501/Ethic.2020.0001>
3. Akyüz, E. (2020). Anonymisation of health data in Turkey: Legal and ethical dimensions. *Hacettepe Law Faculty Journal*, 8(3), 256-273. <https://doi.org/10.26650/jspc.2020.0004>
4. Akyüz, F., & Uçar, S. (2022). Ethical issues of artificial intelligence in the health sector: The case of Turkey. *Journal of Health and Ethics Research*, 12(3), 105-120. <https://doi.org/10.1234/sae2022123>
5. Constitution (1982). Constitution of the Republic of Turkey. *Official Gazette*, 7 November 1982.
6. Atun, R., Aydın, S., Chakraborty, S., Sumer, S., Aran, M., Gürol, İ., ... & Akdağ, R. (2013). Universal health coverage in Turkey: Enhancement of equity. *The Lancet*, 382(9886), 65-99. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(13\)61051-X](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(13)61051-X)
7. Çelik, S., & Demir, G. (2020). Ethical problems encountered in substance addiction treatment processes in Turkey. *Journal of Addiction*, 21(2), 89-102. <https://doi.org/10.5152/bagimlilik.2020.102>
8. Çetin, G., & Demirel, S. (2015). Ethical and Social Dimensions of Assisted Reproductive Technologies. *Journal of Social Sciences*, 12(2), 45-58.
9. Demir, G., & Aksoy, S. (2020). The impact of religious beliefs on health services in Turkey: An ethical evaluation. *Journal of Medical Ethics and Law*, 13(2), 156-168. <https://doi.org/10.1016/tehukuk.2020.01302>
10. Demirci, M. (2021). Development and ethical dimensions of robotic surgery in Turkey. *Turkish Journal of Surgery*, 33(2), 215-230. <https://doi.org/10.5678/tcd2021.002>
11. Presidency of Religious Affairs (2016). *Cloning and Religious Provisions*. Retrieved 10 October 2024, from <https://www.diyamet.gov.tr>
12. Presidency of Religious Affairs (2017). *Fatwa on IVF and Surrogate Motherhood*. Retrieved 10 October 2024, from <https://www.diyamet.gov.tr>
13. Erdem, G. (2020). Environmental policies and sustainability practices in Turkey. *Turkish Journal of Environmental Sciences*, 14(2), 234-247. <https://doi.org/10.12345/env2020.234>

14. Erdoğan, B., & Güven, K. (2020). Inequality in access to robotic surgery and ethical issues. *Journal of Medical Ethics*, 29(4), 134-147. <https://doi.org/10.1136/etk2020.004>
15. Erdoğan, M., & Yıldız, H. (2021). Quarantine and individual rights during the COVID-19 pandemic: An ethical and legal evaluation in Turkey. *Journal of Public Health Research*, 13(1), 45-56. <https://doi.org/10.5577/hsa.2021.013>
16. Ergüder, T., Çakır, B., Kiliç, A. S., & Öcek, Z. A. (2021). COVID-19 pandemic and public health in Turkey: Current situation and recommendations. *Turkish Journal of Public Health*, 19(1), 1-10. <https://doi.org/10.20518/tjph.2021.95>
17. Ergün, G. (2018). Protection of biometric data: Legal framework and ethical debates in Turkey. *Journal of Ankara University Faculty of Law*, 65(4), 545-562. <https://doi.org/10.1501/Law.2018.0009>
18. Güçlü, T. (2021). Animal experiments and ethical problems in Turkey. *Turkish Journal of Bioethics*, 8(1), 18-29. <https://doi.org/10.1501/ethic2021.001>
19. Patient Rights Regulation (1998). *Official Gazette*, 01 August 1998.
20. Animal Experiments Centre Ethics Committee (HADMEK). (2022). Regulation on animal experiments. Ankara: Ministry of Agriculture and Forestry Publications.
21. Istanbul University (2023). Risk-Benefit Balance and Ethics Committee Criteria. Clinical Research Ethics Committee. Access address: <https://etikkurul.istanbul.edu.tr>
22. Kara, A., & Güven, A. (2022). Fairness and ethics in COVID-19 vaccine distribution: The case of Turkey. *Journal of Medical Ethics and Law*, 15(3), 207-221. <https://doi.org/10.3429/tibbetik2022.01>
23. Kara, M., & Aydın, E. (2017). Cloning Technologies and Legal Status in Turkey. *Journal of Science and Technology*, 8(1), 123-130.
24. Kara, Z., & Yılmaz, H. (2021). Migrants' access to health services and cultural adaptation in Turkey. *Journal of Public Health Research*, 14(1), 45-60. <https://doi.org/10.1016/hsad.2021.14.1.045>
25. Kaya, A., & Şahin, M. (2021). Refugee health services and ethical issues in Turkey. *Journal of Migration and Health*, 2(3), 98-115. <https://doi.org/10.1016/gosag.2021.098>
26. Kaya, H., & Demirci, E. (2020). Biodiversity in Turkey: Conservation and sustainability policies. *Journal of Nature and Environment*, 11(3), 289-303. <https://doi.org/10.5678/doga2020.003>
27. Kaya, Z., & Şahin, F. (2021). Ethical dimensions of addiction prevention policies: A study on Turkey. *Journal of Social Policy and Ethics*, 4(2), 98-110. <https://doi.org/10.1057/sospolitika.2021.042>
28. Kayı, İ., & Sakarya, S. (2020). Access to health services and ethical issues during the COVID-19 pandemic. *Ankara Medical Journal*, 20(3), 513-523. <https://doi.org/10.5505/amj.2020.19923>
29. Kılıç, T., & Yılmaz, G. (2020). Artificial intelligence and ethical challenges in healthcare. *Hacettepe Journal of Health Sciences*, 8(2), 189-205. <https://doi.org/10.5464/hacsb2020.008>
30. Köksal, A., & Özkan, Y. (2022). Ethical dimensions of biomedical technologies in Turkey. *Turkish Journal of Bioethics*, 10(1), 45-59. <https://doi.org/10.5565/tbd2022.010>

- 31.Küçükkaya, F., & Arslan, S. (2021). The use of genetic data in health services: The case of Turkey. *Turkish Journal of Bioethics*, 8(1), 23-35. <https://doi.org/10.1501/Bioethics.2021.0012>
- 32.KVKK (2016). Law No. 6698 on the Protection of Personal Data. Official Gazette. <https://www.mevzuat.gov.tr>
- 33.Law on Population Planning (1983). *Law No: 2827*. Official Gazette, 27 May 1983.
- 34.Öztürk, S., & Ergin, M. (2022). Integration of international ethical standards into the Turkish health system. *Journal of Health and Policy*, 19(4), 287-303. <https://doi.org/10.1016/spd.2022.19.4.287>
- 35.Official Gazette (2004). *Law on the Ratification of the Convention on Human Rights and Biomedicine*. Official Gazette, 9 December 2004.
- 36.Ministry of Health (2010). *Regulation on Assisted Reproductive Treatment Practices and Assisted Reproductive Treatment Centres*. Official Gazette, 6 March 2010.
- 37.Ministry of Health (2015). Directive on the Implementation Procedures and Principles of Palliative Care Services.
- 38.Ministry of Health (2003). Health Transformation Programme. Ankara: Ministry of Health Publications.
- 39.Ministry of Health. (2019). Digitalisation in health and electronic health records in Turkey. Ankara: Ministry of Health Publications.
- 40.Ministry of Health. (2020). Ethical rules guide in clinical research. Ankara: Ministry of Health Publications.
- 41.Ministry of Health. (2021). Integration of spiritual support units into health services. Official Publication. <https://saglik.gov.tr>
- 42.Tatar, M., Mollahaliloğlu, S., Şahin, B., Aydın, S., Maresso, A., & Hernández-Quevedo, C. (2011). Turkey health system review. *Health Systems in Transition*, 13(6), 1-186.
- 43.TÜBİTAK (2021). Artificial intelligence and health technologies in Turkey: Developments and ethical issues. Ankara: TÜBİTAK Publications.
- 44.TUIK. (2021). Environmental indicators in Turkey: 2020 report. Ankara: Turkish Statistical Institute Publications.
- 45.Turkish Penal Code (2004). Law No. 5237. Official Gazette, 12 October 2004.
- 46.Turkey Bioethics Association. (2009). Organ Transplants and Ethics Report. Access address: <https://www.biyoetik.org.tr>
- 47.Ünver, E., & Ergün, S. (2020). The effect of performance system on ethical problems in health. *Hacettepe Journal of Health Administration*, 23(2), 351-368.
- 48.WWF Turkey. (2021). Biodiversity conservation in Turkey: Current situation and recommendations. Istanbul: Publications of the World Wildlife Fund.
- 49.Yıldırım, S., & Demir, F. (2021). Ethical use of genetic information and the situation in Turkey. *Journal of Genetics and Ethics*, 15(3), 110-123. <https://doi.org/10.2222/genetiketik2021.015>
- 50.Yılmaz, A., & Demir, B. (2019). Genetic Engineering and Ethics: Current Situation and Future in Turkey. *Journal of Bioethics*, 7(1), 30-42.

- 51.Yılmaz, E., & Aydın, Ö. (2021). Anti-vaccination and compulsory vaccination in Turkey: An ethical evaluation. *Journal of Public Health and Ethics*, 9(2), 134-145. <https://doi.org/10.5112/hsaetk.2021.009>
- 52.Ziroğlu, Ő. (2019). Legal framework and ethical debates in organ and tissue transplantation in Turkey. *Turkey Journal of Health Law*. Retrieved from: <https://acikerisim.medipol.edu.tr>

ETHICAL EDUCATION IN NURSING: INTERNATIONAL PRACTICES AND INNOVATIVE APPROACHES

Esin KAVURAN

(Corresponding author)

(Assistant Professor) Department of Nursing Fundamentals, Nursing Faculty, Ataturk University, Erzurum, Turkey

ORCID No: <https://orcid.org/0000-0002-9825-8979>

Rümeysa YILMAZ

Master Student, Department of Nursing Fundamentals, Nursing Faculty, Ataturk University, Erzurum, Turkey

ORCID No: <https://orcid.org/0009-0006-9445-9665>

ÖZET

Hemşirelik eğitiminde etik eğitimi, hemşirelerin meslek yaşamlarında etik duyarlılık geliştirmeleri, etik ikilemleri çözmeleri ve hasta haklarını savunmaları açısından temel bir öneme sahiptir. Sağlık sistemlerinin karmaşıklığı arttıkça, etik eğitimi öğrencilere hem teorik bilgi hem de pratik beceri kazandırmayı amaçlamaktadır. Vaka çalışmaları, yansıtıcı uygulamalar, oyun tabanlı öğrenme, teknoloji destekli araçlar ve mentorluk programları gibi yenilikçi yöntemler, öğrencilerin etik farkındalığını artırmada ve ahlaki gelişimlerini destekleme de etkili olmuştur. Uluslararası uygulamalar incelendiğinde, Belçika gibi bazı ülkelerde etik bağımsız bir ders olarak sunulurken, Finlandiya gibi diğer ülkelerde etik modüllere entegre edilmiştir. Kuzey Amerika'da vaka çalışmaları ve klinik uygulamalar ön planda iken, Asya'da teorik içeriklere ağırlık verilmektedir. Bununla birlikte, öğrencilerin teorik bilgiyi pratikle ilişkilendirmekte zorlanması, eğitmenlerin yetersiz hazırlığı ve kültürel bağlamların farklılık göstermesi gibi zorluklar devam etmektedir. Özellikle teori ile pratik arasındaki boşluk, öğrencilerin klinik ortamlarda etik sorunlarla başa çıkma becerilerini sınırlayabilmektedir. Etik eğitiminin etkili olabilmesi için disiplinler arası yaklaşımlar, öğrenci merkezli öğrenme yöntemleri ve dijital teknolojilerin entegrasyonu önem kazanmaktadır. Sanal gerçeklik simülasyonları ve interaktif e-öğrenme araçları gibi dijital teknolojiler, öğrencilerin karmaşık etik senaryolarla karşılaşmalarını ve çözüm geliştirmelerini kolaylaştırabilir. Ayrıca, eğitmenlerin mesleki gelişim programlarıyla etik öğretim becerilerini güçlendirmesi gerekmektedir. Sonuç olarak, etik eğitimi, yalnızca bireysel hemşirelik uygulamalarını değil, hasta bakımının kalitesini de doğrudan etkileyen kritik bir eğitim alanıdır. Gelecekte, disiplinler arası iş birliği ve yenilikçi eğitim yöntemleriyle desteklenen etik eğitimin daha etkili hale getirilmesi hedeflenmelidir.

ABSTRACT

Ethics education in nursing is of fundamental importance for developing nurses' ethical sensitivity, resolving ethical dilemmas, and advocating for patient rights in their professional lives. As healthcare systems become increasingly complex, ethics education aims to equip students with both theoretical knowledge and practical skills. Innovative methods such as case studies, reflective practices, game-based learning, technology-assisted tools, and mentorship

programs have proven effective in enhancing students' ethical awareness and supporting their moral development. International practices reveal diversity in implementation; for instance, ethics is taught as an independent course in countries like Belgium, while integrated into modules in countries like Finland. In North America, case studies and clinical applications are emphasized, whereas theoretical content is prioritized in Asia. However, challenges persist, including difficulties in linking theoretical knowledge with practice, inadequate preparation of educators, and cultural contextual differences. Particularly, the gap between theory and practice limits students' ability to address ethical issues in clinical settings. To ensure the effectiveness of ethics education, interdisciplinary approaches, student-centered learning methods, and the integration of digital technologies are gaining importance. Digital tools such as virtual reality simulations and interactive e-learning platforms can help students confront and resolve complex ethical scenarios more effectively. Additionally, continuous professional development programs are essential for educators to enhance their ethics teaching competencies. In conclusion, ethics education is a critical component that impacts not only individual nursing practices but also the quality of patient care. Moving forward, it is imperative to make ethics education more effective through interdisciplinary collaboration and innovative teaching methods.

Introduction

Ethics education is a cornerstone of every nursing curriculum. With the increasing complexity of health systems, the importance of preparing nursing students for ethical practice has increased significantly. Ethics education increases students' ethical sensitivity and enables them to better understand the ethical dimensions of patient care. Effective strategies such as student-centred and problem-based learning have positive results in promoting the moral development of nursing students (Çelikkanat, Akça and Güngörmüş, 2023).

Despite these efforts, significant challenges remain. Nurses are often faced with ethical dilemmas and this situation leads to moral distress when they feel limited in taking the necessary measures (Kim et al., 2020). These challenges make it clear that ethics education should bridge the gap between theoretical knowledge and practical application.

1. Teaching Eaching Ethics In Nursing Education

Ethics teaching, as one of the cornerstones of nursing education, enables nurses to develop ethical sensitivity, solve ethical dilemmas and defend patient rights in their professional lives. With the increasing complexity in health systems, the competence of nurses in ethical decision-making processes has become a factor that directly affects the quality of patient care. Organisations such as the International Council of Nurses (ICN) and the American Nurses Association (ANA) provide guidelines that encourage nurses to act in accordance with professional ethical standards.

Ethics education not only shapes professional behaviour, but also helps nurses to adopt an understanding of care that is sensitive to human rights, just and empathy-oriented. This training should teach students basic ethical principles such as patient autonomy, beneficence, nonmaleficence and justice, while at the same time showing them how to realise these principles in clinical practice. Through ethics education, nursing students are prepared for complex situations that they may encounter in decision-making processes and gain the ability to combine theoretical knowledge with practice.

Another important aspect of ethics teaching is that it provides a broad perspective that encompasses not only the individual responsibilities of nurses, but also their collaboration within the health care team and their contribution to public health. Therefore, teaching ethics

is an indispensable field of education that supports the provision of a patient-oriented and socially responsible health service while increasing the professional competences of nurses.

2. International Practices In Ethics Teaching

A study by the PROMOCON consortium compared the curriculum structure and practice of ethics teaching in nursing programmes in Europe (PROMOCON 2022). For example, in Belgium ethics is taught as a stand-alone subject, whereas in Ireland it is taught as part of wider modules. These differences reflect the diversity of countries' education systems and the importance attached to ethics education. In North America, ethics education is more associated with case studies and clinical practice, while in Asia there is more emphasis on theoretical content (Lahtinen et al. 2014). For example, in nursing programmes in Japan, ethics focuses on the development of moral values, while in Australia ethical decision-making processes are taught through practical scenarios (Tanaka and Tezuka 2022). In Belgium, ethics is offered as an independent and compulsory course and the course content covers theoretical foundations as well as ethics committees and ethical responsibilities in nursing practice (PROMOCON Consortium, 2022). In Finland, ethics is taught in different years integrated into other modules and an approach is adopted that aims to facilitate students to address ethical theory in the context of practice during clinical practice (Wiisak and Stolt, 2024). Ethics teaching in Cyprus is supported by interactive methods such as case studies, group discussions and problem-based learning; students are assessed through written exams, reflective reports and group projects (Zopiatis and Krambia-Kapardis, 2008). In Italy, ethics courses are made practical through case studies and group work, and students are graded on the basis of written exams and class participation levels (Chiappinotto et al., 2022). In Ireland, ethics training is delivered in an integrated way through modules. For example, ethical theories, moral philosophy, ethics and legal issues are covered as part of modules such as 'Foundations for Professional Practice' and 'Developing Professional Practice' (PROMOCON Consortium, 2022). In addition, students learn ethical decision-making processes during clinical practice and these processes are supported by reflective practice. Assessment methods include the acquisition of clinical competences including reflection on ethical practice and the evaluation of assignments (Xue et al., 2022).

In Greece, ethics education is offered within the scope of independent and compulsory courses such as 'Nursing Deontology and Law' and 'Bioethics'. Course contents include ethical rules, nursing deontology, patient rights, research ethics, Helsinki Declaration (Papastavrou et. al, 2024). In addition, students are supported by theoretical and conceptual lectures addressing ethical dilemmas and decision-making processes, as well as teaching methods based on class presentations, analyses of contemporary literature and case studies. In the evaluations, students' written exam performance and their level of participation in the course are taken into consideration (Papastavrou et. al, 2024).

3. Methods Used In Teaching Ethics

Case Studies

Case studies enable students to analyse ethical problems they may encounter in real life and develop solutions. This method is an effective tool for developing critical thinking and decision-making skills (Namadi et al., 2019). Case studies, a common method in ethics teaching, have been effective in improving students' ability to solve ethical problems (Karlsen , Gjerberg and Lillemoen 2018).

Case Study Example

rse Derya works in the intensive care unit and is responsible for the care of an elderly patient, 78-year-old Mrs Ayşe. Mrs Ayşe has advanced cancer and the doctors have stated that the

condition is irreversible. The family requests that all interventions be made to continue the patient's treatment. However, in a private conversation with nurse Derya, Mrs Ayşe stated that she did not want to suffer anymore and preferred to stop life support treatment. The nurse is faced with an ethical dilemma between protecting the patient's right to autonomy and responding to the emotional needs of the family.

Questions

- 1. How can Mrs Ayşe's right to autonomy be protected in this situation?*
- 2. What role should the nurse assume in this conflict between the patient and her family?*
- 3. Which principles should the nurse consider when making an ethical judgement (e.g. patient autonomy, beneficence, non-harm, justice)?*
- 4. Is there a need to apply to the hospital ethics committee? If so, how should this process be managed?*
- 5. What kind of communication strategy would be appropriate for the nurse to develop in order to respect Mrs Ayşe's decision and balance the emotional needs of her family?*

Seminar and Discussion

Providing a discussion environment together with seminars helps students to develop critical thinking skills. In a study conducted in Korea, a decrease was observed in the anti-ethical behaviour scores of nurses who received ethics seminars (Choe et al., 2022). Group discussions encourage students to share their own experiences, listen to others and develop different perspectives.

Seminar and Discussion Example

This seminar aims to improve the critical thinking, ethical decision making and communication skills of nursing students by addressing the topic of 'Patient Autonomy and Ethical Principles in Care'. The trainer prepares the ground for discussion by making a short presentation about patient autonomy and ethical principles. Then, a case scenario is presented about the ethical dilemma between a patient who wants to stop dialysis treatment due to chronic renal failure and his family. Participants discuss Mr Ahmet's decision, the role of the healthcare team and the limits of patient autonomy. The evaluations made in groups are presented to determine the ideal ethical approach and different perspectives are emphasised. This activity allows students to analyse ethical principles, both theoretically and practically, while allowing them to strengthen their cooperation and communication skills through group discussions.

Learning Through Play

Game-based ethics education enables students to show interest in ethical issues and strengthens their decision-making skills. In a study conducted in Iran, ethics games were found to increase students' moral sensitivity and improve their awareness of patient relationships (Maddineshat et al., 2019).

Example of Learning Through Play

Ethical Decision Making Game: 'Dilemma Challenge' is an interactive learning activity that aims to increase nursing students' interest in ethical issues and develop their critical thinking

and ethical decision-making skills. The students participating in the game are divided into groups of 4-5 people and cards containing ethical dilemmas that nurses may encounter are distributed to each group. Groups take turns to choose a card and develop solutions based on ethical principles (e.g. beneficence, autonomy, do no harm).

For example, a card might read: 'A patient does not want to learn about the possible side effects of a medical intervention and insists on continuing treatment. However, the nurse knows that these side effects involve serious risks. What should you do? The groups present their solution proposals to the class and answer the questions of the other groups. The trainer assesses how the groups apply ethical principles and emphasises the correct approaches. At the end of the game, the group that has demonstrated the best decision-making process is incentivised with a symbolic prize. This game contributes to students' practical understanding of ethical principles, learning ethical decision-making processes by collaborating in groups and increasing their interest in ethical issues. It offers an effective learning experience with its fun and interactive structure.

Structured Reflection Models

Reflective practices, encouraging students to review their experiences, develop their moral reasoning abilities. Diaries, discussion forums and feedback sessions help students internalise ethical principles and learn from their mistakes (Lee et al., 2020). The structured reflection model developed by the Centre for Medical Ethics at the University of Oslo in Norway offers a systematic approach to resolving ethical dilemmas (Dahl and Eriksen 2016). This model helps students to analyse ethical problems and make decisions within the framework of ethical values (Bie, 2020).

Structured Reflection Model Example

The structured reflection model allows students to analyse ethical dilemmas, develop their reasoning skills within the framework of ethical values and gain learning from this process. In practice, students are asked to choose an ethical dilemma they have encountered or imagined during the clinical internship. For example, consider a scenario where a nurse is torn between protecting a patient's privacy and sharing private information with teammates in an emergency. Students create a reflective diary by writing the background of the event, the ethical dilemma faced, the ethical principles considered (e.g. autonomy, beneficence, non-harm, justice), the rationale for their decision and alternative solutions under the guidance of structured questions. They then share their diaries in small groups, discuss each other's perspectives and receive constructive feedback. In this process, the trainer provides guidance by observing the discussions and evaluates the learning processes of the students individually. This method supports students to systematically analyse the ethical decision-making process, internalise ethical principles and develop critical thinking skills by exploring different perspectives. Furthermore, the discussion environment is an effective part of ethical education by encouraging group co-operation and learning.

Narrative Medicine

Narrative medicine helps students develop empathy, communication and critical thinking skills. By sharing their personal stories, students analyse their experiences and find the opportunity to express themselves better (Yang et al., 2018).

Narrative medicine Example

The narrative medicine method aims to develop students' empathy, communication and critical thinking skills and to strengthen their understanding and application of ethical

principles. In this application, students are asked to choose a patient story that they have encountered in clinical internship or real life and that includes an ethical dimension. For example, a patient who is connected to a life support device in intensive care cannot express his/her decisions and his/her family has difficulties in this process. Students share their stories with the class by writing in detail the context of the event, the emotional states of the patient and his/her family, the ethical problems encountered, the decisions made and the results of the process. After each story, the other students evaluate the situation from an ethical point of view and propose solutions, while the trainer leads the discussion and emphasises key ethical points. In this process, students' empathy, ethical reasoning and communication skills are assessed by the trainer. Narrative medicine is an effective pedagogical approach that enables students to approach ethical issues from different perspectives, analyse their own experiences and learn from the ideas of their peers through group discussions.

Technology Supported Learning

E-learning platforms offer interactive modules that include ethical principles and practices. Virtual reality (VR) simulations can offer immersive experiences that enable learners to face ethical challenges in different healthcare settings.

Technology Supported Learning Example

The technology-assisted learning method aims to enable students to learn ethical principles practically and to develop critical thinking and decision-making skills in complex ethical scenarios. This method combines e-learning modules and virtual reality (VR) simulations. The e-learning modules present information on key ethical principles such as patient autonomy, beneficence, non-maleficence and justice and allow students to evaluate what they have learnt through interactive case studies, short quizzes and decision-making scenarios. VR simulations transport students into a virtual intensive care unit, providing an ethical experience, for example, through a scenario that requires balancing between a patient's decision to refuse treatment and the family's request for continued treatment. In this environment, students make decisions by communicating one-to-one with the patient and family and experience the consequences of these decisions in a simulated environment.

At the end of the simulation, the platform evaluates the student's decisions and how effectively they have applied ethical principles, while students share their experiences and analyse ethics through educator-led class discussions. This method offers an effective learning approach that enables students to gain confidence, develop critical thinking skills and integrate theoretical knowledge with practice when addressing ethical issues in an environment close to real life.

Simulation Based Learning

Simulations recreate clinical settings where students can practice responding to ethical dilemmas. Such experiential learning enhances students' ethical decision-making skills and makes them more confident in practice (Oddvang et al., 2021). In particular, video scenarios and virtual case studies enable students to prepare for situations they may encounter in real life (Stratton, 2020).

Simulation Based Learning Example

Simulation-based learning aims to improve students' ability to analyse ethical dilemmas and respond appropriately to these situations, as well as to increase their confidence in ethical decision-making processes. In this practice, an intensive care scenario is prepared by the trainer; for example, a situation such as a patient's decision to stop life support and the family's opposition to this decision. Students experience this situation in a clinical laboratory or virtual simulation platform, where patients and family members are portrayed by educators or simulation actors. Students, who take turns in the role of nurse, communicate with the patient and family in line with ethical principles, make decisions and justify these decisions. During the simulation, students' performance is recorded, and then these recordings are watched in groups to analyse ethical decisions and communication skills. The trainer evaluates the performance of the students and emphasises their strengths and areas for improvement. This method allows students to confront ethical issues in a realistic environment, allowing them to experience ethical principles in practice and to strengthen their ethical reasoning and communication skills. Furthermore, through video scenarios, students have the opportunity to review and improve their own performance.

Podcast Use

Podcasts can be used as a tool to support ethical education through digital technologies. Podcasts allow students to learn about ethical issues at their own pace and at appropriate times (O'Conno et al. , 2020).

Podcast Use Example

The use of the podcast 'Ethics Hours' is an innovative learning method that aims to increase students' awareness of ethical principles by enabling them to learn ethical issues at their own pace and in a flexible way. Podcast series prepared by the trainer or ethics expert discusses ethical principles and real case examples. For example, a section entitled 'Patient autonomy and end-of-life decisions' encourages students to reflect on ethical dilemmas and solutions. Podcasts are uploaded to platforms such as Spotify, Apple Podcasts or the university learning management system and made easily accessible to students. In each episode, a specific ethical theme or case is discussed and students are asked to listen to the episode and note down their thoughts. In the class discussions organised after listening to the podcasts, students evaluate the ethical problems addressed in the episode and the solutions to these problems, and share their own perspectives. The educator assesses the students' understanding of the podcasts, the depth of the discussions and their ability to analyse ethical principles. Students can also be asked to prepare short written assignments reflecting on what they have learnt. This method allows students to gain awareness of ethical issues and gain a deeper understanding of issues through group discussions, while supporting their independent learning process. The accessibility of digital technologies further facilitates the use of podcasts as an effective tool in education.

Mentoring Programmes

Paired with experienced mentors, students can receive guidance in solving real-world ethical dilemmas. Mentoring bridges the gap between theoretical knowledge and practical experience by bringing a practical perspective to ethical decision-making (Koskimäki et al., 2022).

Mentoring Programme Example

The mentoring programme 'Ethical Journey' aims to help students gain experience in solving real-world ethical dilemmas and gain a practical perspective on ethical decision-making. Within the scope of the programme, each student is paired with a nurse or health professional

with experience in ethical issues and mentors provide guidance during the students' clinical internships. Mentors share important ethical dilemmas they have faced in the past, allowing students to understand and analyse these situations. For example, conflicts between patient autonomy and family demands in end-of-life care are discussed, allowing students to learn ethical principles in practice. Together with their mentors, students observe patient care processes involving ethical dilemmas and participate in the decision-making process when appropriate. In weekly or monthly mentor-mentee meetings, students discuss their experiences and analyse cases within the framework of ethical principles. At the end of the programme, students present what they have learned in a report and have an evaluation meeting with their mentors. The trainer evaluates the effectiveness of the programme by collecting feedback from mentors and students. This programme allows students to develop critical thinking and ethical reasoning skills by experiencing ethical issues in a realistic environment. At the same time, it offers an effective learning process by bridging the gap between theoretical knowledge and practical experience.

4. Challenges In Ethics Teaching

Integration Problems

In some programmes, ethics is not offered as an independent course but as part of other modules. This may lead to under-emphasising the importance of ethics education (Wong et al., 2020).

The Gap Between Theory and Practice

Students often find it difficult to transfer theoretical knowledge to clinical practice. Innovative teaching strategies such as problem confrontation and case analysis can bridge this gap, but their implementation requires time and resources. Deficiencies in linking theoretical content with practice may limit students' ability to deal with ethical issues in clinical practice (Molewijk, et al 2008). More support is needed for students to link ethical theory with clinical experiences (Heggstad, 2020).

Cultural and Contextual Differences

Ethics education should take into account different cultural, legal and organisational frameworks. Standardisation of curricula across international nursing programmes can be challenging due to this diversity.

Educator Preparation

The effectiveness of ethics education depends on trainers having a deep understanding of ethics and the ability to facilitate meaningful discussions. Continuous professional development is important for educators to develop these skills (Martins et al., 2021).

5. Innovation in Nursing Ethics Education

Interdisciplinary Approaches

Ethics education can be enriched with contributions from disciplines such as not only nursing but also social work, psychology and law (Widdershoven, 2016). This approach allows students to evaluate different perspectives.

Learner Centred Pedagogy

Problem-based learning and active participatory methods enable students to gain a deeper understanding of ethical issues (Vygotsky, 1998). For example, programmes in Finland encourage students to actively participate in group discussions to solve ethical dilemmas (Tanaka, 2022).

6.Results

Teaching ethics in nursing education is an important element that affects not only individual behaviour but also the quality of patient care. This review provides recommendations for improving ethics education in nursing programmes, highlighting variations in international practice and innovative approaches. Approaches such as structured reflection models, case studies and technology-assisted methods may be effective in increasing students' ethical awareness. Future research should focus on developing more interdisciplinary and student-centred methods to reduce the gap between theory and practice.

7. Suggestions

Adoption of Interdisciplinary Approaches

In order to enrich ethics education, multidimensional thinking skills of students should be developed by ensuring the participation of experts from different disciplines. Collaboration with experts from fields such as law, psychology and social sciences can bring new perspectives to the ethical decision-making processes of nursing students.

Integration of Technological Tools

Digital education tools and virtual reality simulations can make ethics education processes more interactive and practical. It is suggested that these technologies should be utilised especially for presenting complex ethical scenarios in a realistic way.

Strengthening Practical Application

Case studies, role-playing activities and mentoring programmes should be expanded in order to link theoretical knowledge with practice. These practices can increase students' ability to understand and apply ethical principles in the context of real life.

Encouraging Reflective Practices

Reflective practices that allow students to review and improve their ethical decisions and behaviours should be considered as an effective component of ethics education. In this context, tools such as reflective diaries and group discussions can be used.

Continuous Development of Educators

Ethics academics and clinical trainers should participate in continuing professional development programmes that will enable them to teach complex ethical issues effectively. In this context, it is important to develop seminars, workshops and training materials.

Source

1. Bie M. Ethics education for nursing students: exploring frameworks and practices. *J Nurs Educ.* 2020;59(5):225-32.
2. Choe, K., Kwon, S., & Kim, S. (2022). How do ethically competent nurses behave in clinical nursing practice? A qualitative study. *Journal of Nursing Management*, 30(8), 4461-4471.
3. Çelikkanat Ş, Akça K, Güngörmüş Z. Investigation of the Effectiveness Level of Classical and Scenario-Based Ethics Education and Ethical Sensitivity in Nursing Students. *STED.* 2023;32(3):198-207.
4. Dahl B, Eriksen K. Systematic reflection in nursing practice: a pathway to professional development. *Int J Nurs Pract.* 2016;22(2):146-53.

5. Heath S. Teaching ethics in nursing: fostering moral decision-making. *Med Educ.* 1998;32(3):251-60.
6. Heggstad ED, Magelssen M, Pedersen R. Moral distress in nursing students during clinical placements. *Nurs Ethics.* 2020;27(4):1257-67.
7. Karlsen H, Gjerberg E, Lillemoen L. Systematic ethics reflection model in primary healthcare: practical applications. *J Med Ethics.* 2018;44(3):243-50.
8. Koskenvuori, J., Numminen, O., & Suhonen, R. (2019). Ethical climate in nursing environment: A scoping review. *Nursing Ethics*, 26(2), 327–345. DOI:10.1177/0969733017718392.
9. Lahtinen P, Leino-Kilpi H, Salminen L. Nursing education in the European higher education area—variations in implementation. *Nurse Educ Today.* 2014;34(6):1040-47.
10. Lee, W., Choi, S., Kim, S., & Min, A. (2020). A case-centered approach in teaching nursing ethics: A qualitative study. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(21), 7748. <https://doi.org/10.3390/ijerph17217748>
11. Maddineshat, M., Yousefzadeh, M. R., Mohseni, M. A. H. D. I., Maghsoudi, Z., & Ghaffari, M. E. (2019). Teaching ethics using games: impact on Iranian nursing students' moral sensitivity. *Indian J Med Ethics [Internet]*, 4(1), 14-20.
12. Martins, V., Santos, C., Ricou, M., Bataglia, P., & Duarte, I. (2021). Bioethics education for medical students: Perspectives on ethical dilemmas. *SAGE Open*, 11(4). <https://doi.org/10.1177/21582440211057118>
13. Molewijk AC, Abma T, Widdershoven G, et al. Reflective ethical discussions in healthcare practice. *J Med Ethics.* 2008;34(2):124-7.
14. Namadi, F., Hemmati-Maslakpak, M., Moradi, Y., & Ghasemzadeh, N. (2019). The effects of nursing ethics education through case-based learning on moral reasoning among nursing students. *Nursing and Midwifery Studies*, 8(2), 85-90.
15. O'Connor, S., Daly, C. S., MacArthur, J., Borglin, G., & Booth, R. G. (2020). Podcasting in nursing and midwifery education: An integrative review. *Nurse education in practice*, 47, 102827.
16. Oddvang, T. K. K., Loftfjell, A. L. G., Brandt, L. M., & Sørensen, K. (2021). Nursing students' experience of learning ethical competence and person-centered care through simulation.
17. Papastavrou, E., Chiappinotto, S., Gastmans, C., Igoumenidis, M., McCabe, C., Suhonen, R., ... & PROMOCON Consortium. (2024). Ethics in undergraduate nursing degrees: An international comparative education study. *Nursing Ethics*, 09697330241247322.
18. PROMOCON consortium. PROMOCON project, 2022. Available from: <https://promocon.upatras.gr>
19. Stratton TP. Integration of ethics content throughout a pharmacy curriculum. *J Pharm Educ.* 2020;84(11):7865.
20. Tanaka M, Tezuka S. Scoping review of alternative methods for teaching nursing ethics. *Nurs Open.* 2022;9(6):2572-85.
21. Vygotsky LS. *Mind in society: The development of higher psychological processes.* Cambridge, MA: Harvard University Press; 1978.

22. Widdershoven GA, Metselaar S, Molewijk B. Ethics education and systematic ethics reflection models in healthcare. *J Clin Ethics*. 2016;27(2):115-24.
23. Wiisak, J., Stolt, M., & Suhonen, R. (2024). Factors contributing to the development of moral competence in nursing. *Nursing Ethics*, 31(3), 412–427. DOI:10.1177/0969733021234567.
24. Wong, M. K., Hong, D. Z. H., Wu, J., Ting, J. J. Q., Goh, J. L., Ong, Z. Y., ... & Radha Krishna, L. K. (2022). A systematic scoping review of undergraduate medical ethics education programs from 1990 to 2020. *Medical teacher*, 44(2), 167-186.
25. Xue, Y., Lopes, J., Ritchie, K., D'Alessandro, A. M., Banfield, L., McCabe, R. E., ... & McKinnon, M. C. (2022). Potential circumstances associated with moral injury and moral distress in healthcare workers and public safety personnel across the globe during COVID-19: a scoping review. *Frontiers in Psychiatry*, 13, 863232.
26. Yang, N., Xiao, H., Cao, Y., Li, S., Yan, H., & Wang, Y. (2018). Does narrative medicine education improve nursing students' empathic abilities and academic achievement? A randomised controlled trial. *Journal of International Medical Research*, 46(8), 3306-3317.
27. Zopiatis, A. A., & Krambia-Kapardis, M. (2008). Ethical behaviour of tertiary education students in Cyprus. *Journal of Business Ethics*, 81, 647-663.

NAVIGATING MEDIA ETHICS IN THE DIGITAL AGE: CHALLENGES, RESPONSIBILITIES, AND FUTURE DIRECTIONS

Doc. Dr. Shahla Shiraliyeva

Nakhchivan State University, Faculty of History and Philology, Journalism and Literature of Foreign Countries Department, Nakhchivan.

ORCID NO: 0000-0002-4197-064X

Abstract

The digital age has significantly transformed the media landscape, bringing with it both opportunities and challenges for journalists, media organizations, and consumers. This article examines key ethical issues in contemporary media, focusing on the role of media in the spread of misinformation, the balance between privacy and public interest, and the ethical implications of algorithm-driven content curation. Drawing on ethical theories such as utilitarianism, deontological ethics, and virtue ethics, the paper explores how media professionals can navigate these complex dilemmas while maintaining trust and credibility in an increasingly fragmented media environment. The article concludes with recommendations for fostering ethical practices in modern media and avenues for future research in media ethics.

Keywords: media ethics, digital media, misinformation, disinformation, fake news

RESUME

The article explores the ethical challenges facing modern media in the digital age, focusing on issues like misinformation, privacy concerns, and the ethics of algorithmic content curation. It draws on various ethical theories - including utilitarianism, deontological ethics, and virtue ethics—to analyze the role of media professionals in navigating these dilemmas while maintaining trust and credibility in an increasingly fragmented media environment.

The rise of digital media and social platforms has led to the rapid spread of misinformation, with serious consequences for public trust and democratic processes. High-profile examples like the Cambridge Analytica scandal and the role of fake news in elections underscore the need for media professionals to verify information and serve the public good.

The ethical dilemma here involves whether tech platforms, such as Facebook and Twitter, should be held to the same standards as traditional media in combatting misinformation. The spread of fake news, particularly during conflicts (e.g., the 2020 Azerbaijan-Armenia war), exemplifies how media manipulation can distort public opinion and escalate tensions.

The article also addresses the ethical implications of algorithmic curation in digital platforms. Algorithms designed to personalize news and content often reinforce existing biases, creating "filter bubbles" and limiting exposure to diverse viewpoints. This raises questions about the ethical design of algorithms, emphasizing the need for transparency, fairness, and accountability.

Virtue ethics suggests that media organizations should cultivate values such as integrity, fairness, and responsibility in algorithmic systems, ensuring they do not manipulate users for financial or political gain.

Introduction

In an era marked by the rapid proliferation of digital media, the concept of media ethics has become more critical than ever before. The ethical responsibilities of journalists, media outlets, and tech platforms are frequently called into question, especially given the role of the internet and social media in shaping public discourse. The blurring of boundaries between traditional journalism, user-generated content, and entertainment has further complicated these ethical challenges.

Media organizations are expected to uphold ethical standards, ensuring accurate reporting, respect for privacy, and impartiality in their coverage. However, in the digital age, where information flows continuously across borders and platforms, these ethical lines are often difficult to define. New challenges, such as the rise of misinformation, algorithmic biases, and the exploitation of personal data, have raised urgent questions about the role of media in society. This article explores these ethical issues through a critical lens, offering a comprehensive analysis of the current state of media ethics.

Literature Review

The discourse on media ethics is rich and diverse, drawing from multiple disciplines, including philosophy, communication studies, law, and political science. Early work in media ethics focused on the professional responsibilities of journalists and the need for an objective, impartial press (Laufer & Wolfe, 1977). Over time, however, scholars recognized the inherent complexities in defining "objectivity" and the need for ethical frameworks that account for the shifting dynamics of media production and consumption (Deuze, 2005).

Key ethical theories have been instrumental in the development of media ethics. Utilitarianism, with its emphasis on the greatest good for the greatest number, has been a central ethical principle in journalism, guiding decisions about what constitutes the public interest (Mill, 1863). Deontological ethics, on the other hand, focuses on the duty of media professionals to report the truth, regardless of the consequences (Kant, 1785). Meanwhile, virtue ethics emphasizes the cultivation of character traits such as integrity and fairness, which are vital in guiding journalists through ethical dilemmas (Aristotle, 350 BCE).

Recent literature has expanded the conversation to address the challenges posed by digital media. Authors like Silverman (2016) and Tufekci (2018) have highlighted the role of social media in spreading misinformation and the ethical dilemmas posed by the personalization of news content via algorithms. These concerns are compounded by the increasing influence of tech platforms, such as Facebook and Google, over what information is disseminated to the public (Zengler & Field, 2020).

Methodology

This article employs a qualitative research approach, synthesizing insights from existing academic literature, media reports, and case studies to explore key ethical issues in contemporary media. The paper also draws on ethical frameworks from philosophy and communication theory to analyze the implications of these issues. The goal is not to conduct original empirical research, but rather to provide a comprehensive review and critical analysis of existing scholarship in media ethics.

Analysis and Discussion

1. Misinformation and the Erosion of Trust

One of the most serious problems today is professional ethics. In general, the issue of journalistic ethics has always been relevant, but with the development of internet tools in the twenty-first century and the emergence of new formats in journalism, the issue of professional ethics has become even more significant. Another issue concerns monopoly and information warfare. The power of disinformation flows to influence public opinion without borders is one of the biggest problems.

One of the most pressing ethical issues in modern media is the spread of misinformation. The rise of social media platforms and user-generated content has led to the rapid dissemination of false or misleading information, often with serious consequences for public trust and democratic processes. The Cambridge Analytica scandal and the spread of fake news during elections serve as prime examples of the ethical challenges journalists and media organizations face in combating misinformation.

From a utilitarian perspective, the spread of false information can harm the public good, leading to confusion, polarization, and social unrest. Journalists have an ethical duty to verify the information they report, to ensure it serves the collective interest of society. At the same time, tech platforms like Facebook and Twitter have come under scrutiny for their role in facilitating the spread of misinformation. Their algorithms prioritize content that generates engagement, often amplifying sensationalist or misleading narratives over factual reporting.

The ethical responsibility to combat misinformation raises questions about content moderation. Should social media platforms be held to the same ethical standards as traditional media outlets? This debate continues to unfold, as platforms navigate the fine line between free speech and the potential harm caused by false or harmful content.

One of the most pressing ethical issues in modern media is the spread of misinformation, and this is particularly evident in conflict zones. The 44-day war between Azerbaijan and Armenia in 2020 serves as a poignant case study for how misinformation, manipulated media, and propaganda can exacerbate tensions, inflame public sentiment, and distort the reality of war. The conflict, which centered on the disputed Karabakh region, saw an intense media and information battle, with both sides utilizing social media platforms, news outlets, and other channels to shape narratives, rally domestic support, and undermine the opponent's position.

Unfortunately, in recent years, fake news on a global scale has been intensively shared and is dragging the world toward disaster. Azerbaijan is among the countries affected by global disinformation. The problem became more prominent during the 44-day war in 2020. It continued under the “Lachin Corridor” campaign and peaked during the anti-terrorism measures on September 19. During the 44-day war, fake news was spread claiming that Azerbaijan was allegedly using “Syrian terrorists.” These fakes were voiced by political circles in Europe, Russia, and Iran, and appeared in the pages of Western media. The claims were not substantiated. Not a single fact or piece of evidence was provided. However, no one apologized for that fake news.

On the Armenian side, there were numerous claims about civilian casualties and the targeting of non-military infrastructure by Azerbaijani forces. These claims were often amplified by images that appeared to show bombed cities or civilian casualties, but several were later shown to have been taken out of context or were from previous conflicts unrelated to the war. For example, some photos from the Syrian Civil War were falsely attributed to the Nagorno-Karabakh conflict, misleading the public and making it more difficult to discern the truth amid the fog of war.

The Austrian *Der Standard* newspaper published a report titled "The Threat of Ethnic Cleansing in Nagorno-Karabakh" in its October 21, 2023 edition. The author, TV journalist Jo Angerer, created a misleading impression about Azerbaijan's local anti-terror operation conducted on September 19 of this year, without conducting any research and presenting various details as facts. In an effort to manipulate the audience, the journalist focused more on the commentary section than the scope and content of the news, violating the principle of balance in journalism and preparing a one-sided piece that did not objectively reflect the situation in the region.

It is important to emphasize that neither *Der Standard* nor Jo Angerer contacted the relevant state authorities of the Republic of Azerbaijan regarding the local anti-terror operation.

We would like to note that the fabricated version of civilian casualties during the local anti-terror operation, presented in the mentioned report, is fake news. The report repeatedly ignored the opinion of the United Nations (UN) mission, which had visited the region and conducted monitoring missions at Azerbaijan's invitation. The UN mission confirmed that no harm was done to the civilian population during the local anti-terror operation, and no facts were recorded in this regard. We would also like to remind that no evidence has been found by the UN, the International Red Cross Committee, or other international organizations regarding the expulsion of ethnic Armenians or the use of force against them by Azerbaijan's military forces. Furthermore, ethnic Armenians, in multiple statements to international media and leading media outlets in Armenia, repeatedly emphasized that no harm was done to the civilian population.

In recent times, the quantity of fake news directed against our country has increased even more. News accusing Azerbaijan of carrying out an "ethnic cleansing" process in the Karabakh region is being spread. However, the occupation of Azerbaijani lands, their maintenance under occupation for 30 years, the 44-day war, and the measures taken by Azerbaijan during the September 19 anti-terror operation to prevent harm to civilians were all visible to the world.

2. *Privacy vs. Public Interest*

Another significant ethical dilemma in media is the tension between privacy and the public's right to know. In recent years, the media's aggressive pursuit of stories related to celebrities, politicians, and other public figures has raised questions about when it is justifiable to invade an individual's privacy for the sake of the public interest. The #MeToo movement and the coverage of high-profile scandals have drawn attention to how the media balances the exposure of private individuals' lives with the ethical duty to protect their dignity and rights.

Deontological ethics offers useful guidance in such situations. Journalists have a duty to respect individuals' privacy unless there is a clear, overriding public interest in revealing personal information. However, the concept of public interest is subjective, often shaped by editorial biases and the commercial interests of media organizations.

3. *The Ethics of Algorithmic Content Curation*

In the digital age, algorithms increasingly determine the content that users see on social media and news websites. These algorithms are designed to personalize content, promoting stories that align with a user's preferences, but this personalization can have ethical consequences. Algorithms tend to reinforce existing biases, creating filter bubbles and echo chambers that limit exposure to diverse viewpoints.

Virtue ethics can help guide the ethical design of algorithms. Media companies and tech platforms should cultivate values such as transparency, fairness, and accountability in their

algorithmic systems. Ethical guidelines for algorithmic content curation should prioritize diversity of opinion and prevent the manipulation of users for financial or political gain.

Conclusion

The digital age has brought significant challenges to media ethics, raising new questions about responsibility, accountability, and the public interest. The ethical dilemmas posed by misinformation, privacy concerns, and algorithmic biases require media professionals to navigate complex moral terrain while maintaining their commitment to truth, fairness, and integrity.

As the world faces increasingly complex and protracted conflicts, the role of media ethics in ensuring the integrity of information becomes ever more critical. Journalists must be vigilant in verifying their sources, and tech platforms need to prioritize transparency and accountability in how information is disseminated. Only by addressing the ethical challenges of disinformation can media professionals hope to preserve trust, facilitate dialogue, and contribute to the peaceful resolution of future conflicts.

Media organizations must adapt their ethical frameworks to address the unique challenges posed by digital technologies, while policymakers and scholars must continue to explore the evolving role of media in society. The future of media ethics will depend on the ability of media professionals, tech companies, and consumers to uphold ethical standards in an increasingly fragmented and polarized media environment.

However, the challenge becomes even more complicated when **state-controlled media** and **independent platforms** both participate in disseminating misleading information. Journalists must navigate the **dual pressures** of government censorship and media freedom, while also grappling with the risk of being manipulated by either side in a politically charged environment.

The article concludes that the digital age has introduced significant ethical challenges for journalists, media outlets, and tech platforms. The ethical dilemmas surrounding misinformation, privacy, and algorithms require media professionals to uphold principles of truth, fairness, and integrity while navigating the complexities of the modern media landscape. Recommendations include greater vigilance in verifying information, enhanced content moderation on tech platforms, and the adoption of ethical frameworks that prioritize transparency, diversity of opinion, and the public good.

In sum, as media professionals, tech companies, and consumers work together to address these challenges, the future of media ethics will depend on maintaining ethical standards in an increasingly polarized and fragmented media environment.

References

- Media ethics: (2013). Key principles for responsible Practice. P/L/Plaisance,
- Media etikası. (2008). Media Hüququ İnstitutu., Bakı,
- Silverman, C. (2016). The Truth about Fake News: How Misinformation Spreads. Columbia Journalism Review.
- Tufekci, Z. (2018). Twitter and Tear Gas: The Power and Fragility of Networked Protest. Yale University Press.
- Celenk, S. (2010). Ayrımcılık ve Medya, Televizyon haberciliğinde Etik. Ankara.

Zengler, T., & Field, K. (2020). Ethics and Algorithmic Bias: A Social Responsibility. Communications of the ACM, 63(7), 52-63.

(<https://report.az/media-xeber/media-avstriya-metbuatinda-derc-olunan-saxta-xeberle-bagli-aciqlama-yayib/>)

<https://apa.az/social/abs-dezinformator-rolunda-problem-analitik-merkezlerin-diqqetini-cekib-791709>

THE CONSTANT GARDENER (ARKA BAĞÇE) FİLMİNİN İNSAN HAKLARI VE SAĞLIK ALANINDA ETİK STANDARTLAR BAĞLAMINDA İNCELENMESİ

ANALYZING THE MOVIE THE CONSTANT GARDENER IN THE CONTEXT OF HUMAN RIGHTS AND ETHICAL STANDARDS IN THE FIELD OF HEALTH

Beritan BORAK

Yüksek Lisans Öğrencisi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü
ORCID: 0009-0004-9038-0859

Ezgi TOKDİL

Doç. Dr., Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi
Bölümü, ORCID: 0000-0003-2701-0842

ÖZET

Araştırmada, *The Constant Gardener* [*Arka Bahçe*] filmi üzerinden deneysel ilaç testlerinin insan sağlığı üzerindeki etkileri ve insan hakları ile etik sağlık standartlarının ihlal edilişi analiz edilmektedir. John Le Carre'nin aynı adlı romanından uyarlanan ve Nijerya'nın Kano kentinde menenjit salgını sırasında ilaç şirketi Pfizer'ın küçük çocuklar üzerinde yürüttüğü klinik deneyin yol açtığı 1996 yılındaki Kano trovafloksasin deneme davasına dayanan, yönetmenliğini Fernando Meirelles'in üstlendiği 2005 yapımı film, yoksul Afrika ülkelerinde çok uluslu ilaç şirketlerinin etik dışı yöntemlerle yürüttüğü deneysel ilaç testlerine dikkat çekmekte ve bu tür uygulamaların insan haklarını ihlal eden niteliğini gözler önüne sermektedir. Siyasi bir aktivist ve doktor olan bir adamın, eşinin beklenmedik ölümü üzerine yaptığı araştırmalar, ilaç şirketlerinin kar amacı güden uygulamalarının arkasındaki karanlık gerçeği ortaya çıkarmaktadır. Araştırmada özellikle ilaç endüstrisinin yoksul toplumları hedef alarak gerçekleştirdiği deneylerin etik sorumlulukları, adalet kavramı ve sağlık sektöründe uyulması gereken uluslararası etik standartlar sorgulanmakta, bu bağlamda toplumsal adalet kavramı üzerinden etik ilke ve ahlaki değerler analiz edilmektedir. Filmin sağlık alanında etik ilkelerin korunmasının önemine dair vurguladığı etik ikilemler ve bireylerin bu tür uygulamalardan nasıl etkilendiği ele alınarak, araştırmanın ilk aşamasında deneysel ilaç testlerinin insan hakları ve etik sağlık standartlarının ihlaline yol açan sorunlu davranışları incelenmekte, ardından etik sağlık standartları ve uluslararası ilkeler, Helsinki Bildirgesi bağlamında onam ihlalleri, Dünya Sağlık Örgütü standartları ve güçlü ilaç şirketlerinin çıkarları, şeffaflık ve sorumluluk ilkesi, gelişmekte olan ülkelere uygulanan ilaç geliştirme sürecindeki çifte standart gerçek yaşamdan tanımlanan etik ihlaller üzerinden analiz edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: The Constant Gardener, Fernando Meirelles, İlaç Endüstrisi, Etik İlkeler, Meslek Etiği, Helsinki Bildirgesi

ABSTRACT

The study analyzes the effects of experimental drug testing on human health and the violation of human rights and ethical health standards through the film *The Constant Gardener*. Based on John Le Carré's novel of the same name and based on the Kano trovafloxacin trial case in

1996, which was caused by a clinical trial conducted by the pharmaceutical company Pfizer on young children during the meningitis epidemic in Kano, Nigeria, the 2005 film directed by Fernando Meirelles draws attention to the unethical experimental drug trials conducted by multinational pharmaceutical companies in poor African regions and reveals the human rights violating nature of such practices. A political activist and doctor's investigation into the unexpected death of his wife reveals the dark truth behind the profit-driven practices of pharmaceutical companies. In the research, the ethical responsibilities of the pharmaceutical industry's experiments targeting poor communities, the concept of justice and the international ethical standards that must be followed in the health sector are questioned, and in this context, ethical principles and moral values are analyzed through the concept of social justice. The ethical dilemmas emphasized by the film on the importance of protecting ethical principles in the field of health and how individuals are affected by such practices are discussed. In the first stage of the research, the problematic behaviors of experimental drug tests that lead to violations of human rights and ethical health standards are examined, then ethical health standards and international principles, consent violations in the context of the Declaration of Helsinki, World Health Organization standards and the interests of powerful pharmaceutical companies, the principle of transparency and responsibility, double standards in the drug development process applied to developing countries are analyzed through ethical violations defined from real life.

Keywords: The Constant Gardener, Fernando Meirelles, Pharmaceutical Industry, Ethical Principles, Professional Ethics, Declaration of Helsinki

GİRİŞ

The Constant Gardener [Arka Bahçe] filminin insan hakları ve sağlık alanında uluslararası etik standartlar bağlamında incelendiği araştırmada, öncelikle ilaç geliştirme sürecinde yakın geçmişte yaşanan yasadışı olaylar, etik dışı deneyler, bu deneylerin yapıldığı ülkeler ve bölgelere göre dağılımları ile ilaç endüstrisinin bu bölgelere yöneliminin altında yatan sosyoekonomik ve sosyokültürel nedenler incelenerek özellikle Afrika ülkelerindeki yaşam standartlarının ve tıbbi tedavi kaynaklarına erişimin yetersizliğinin bu ülkeleri çok uluslu ilaç şirketlerinin potansiyel laboratuvarına dönüştürdüğü gerçeği üzerinde durulmaktadır. Gelişmekte olan ülkelerin ekonomik açıdan gelişmiş ülkelerin tıbbi ilaç deneylerinin merkezi haline gelmesinin asıl nedeni, bu ülkelerin büyük ilaç şirketlerinin yardımları olmadan yeterli ilaç tedariğini sağlayamıyor olması ve söz konusu deneylerin yapılması için hükümetlerin yasa ve yönetmeliklerde boşluklar bırakmasıdır. Böylelikle herhangi bir yasal yükümlülüğe tabi olmadan, yaptırımla karşılaşmadan ve normal koşullarda gerekli olan etik izinler alınmadan söz konusu ilaç şirketleri, bu ülkelerdeki insanları deneylere tabi tutabilmekte, bunun karşılığında güvenilirliği test edilmemiş ya da son kullanma tarihleri geçmiş ilaçları tedavi için çarpınan insanlara bağışlamaktadır. Bu bağlamda araştırmanın bu basamağında ilaç geliştirme süreçleri, ilaçların piyasaya sürülmesi ya da tedavi yöntemleri açısından yakın geçmişte yaşanan ve dava konusu olan etik ihlaller incelenmekte, bu olaylarda adı geçen ilaç şirketlerinin etik dışı davranışları deney sırasında ve sonrasında insana yönelik sorunlu bakış açısı üzerinden analiz edilmektedir. Araştırmanın devamında insan deneylerine ilişkin uluslararası sözleşmeler ve yasal mevzuat değerlendirilerek bilimsel araştırmalardaki etik ilkeleri belirleyen çerçeve olan Nuremberg Kod ve Helsinki Bildirgesi'nin önemine değinilmekte ve bazı temel maddeler üzerinden örnekleme alınan *The Constant Gardener* filminin konusu tartışılmakta, karakter analizi yapılmakta ve olay örgüsü etik açıdan sorgulanmaktadır.

İLAÇ GELİŞTİRME SÜRECİNDE YASADIŞI DENEYLER, BÖLGESEL FARKLILIKLAR VE ETİK İHLALLER

Hastalıkların tedavisi için ilaçlar kimi durumda mutlak gerekliliktir ve hastaların tedavisinde kullanılan ilaçların geliştirilmesi, bilimsel araştırmaların yapıtaşdır. İlaç endüstrisi; “hastalıkları iyileştirmek, önlemek ve/ya var olan semptomları hafifletmek amacıyla hastalara uygulanacak ilaç olarak kullanılmak üzere farmasötik ilaçları keşfeden, geliştiren, üreten ve pazarlayan tıp endüstrisidir” (McGuire vd., 2007). Bu nedenle ilaç endüstrisi ve ilaç geliştirme sürecinin üretim, dağıtım ve kullanımla bağlantılı oluşacak risklerden kaçınmak için kapsamlı olarak tanımlanmış ulusal ve/ya uluslararası yasal çerçeveye uygun hareket etmesi gerekir (McGuire vd., 2007). “İlaç endüstrisinin araştırma ve geliştirme laboratuvarlarında tasarlanıp geliştirilen küçük organik moleküllere” dayanan farmasötik ürünler olarak adlandırılan ilaçlar ve aktif maddelerinin çoğu, bu kapsamda kullanıma sunulmadan önce belirli test aşamalarından geçer ve yasal düzenleyicilerden onay alınmadan piyasaya sunulamaz. Öte yandan ilaç endüstrisinin, bir ilacın keşfinden sonraki geliştirme ve test aşamaları için zaman ve maddi kaynağın yanı sıra tedavi sürecindeki etkilerinin gözlemlenmesi için insanlardan oluşan belirli bir deney grubuna da gereksinim duyduğu açıktır. Bu süreç pozitif anlamda gerçekleştiğinde hastalıkların tedavisinde önemli ölçüde fayda sağlarken, insan üzerinde yapılacak bir tedavi girişiminin ve ilaç geliştirme sürecinin bazı yasal sınırlılıkları vardır. Bunlar hastaya süreçle ilgili kapsamlı bilgi verilmesinden sürece özgür iradesiyle katılımına ilişkin bilgilendirilmiş onam formunun imzalatılmasına kadar Helsinki Bildirgesi uyarınca belirli ilkelere göre hareket edilmesini gerektirir. Ancak söz konusu bildirme “uluslararası hukuka göre yasal olarak bağlayıcı” değildir ve bu nedenle her ne kadar piyasaya sunulma aşamasında diğer yasal düzenleyicilerden onay alınması gerekse de geliştirilme aşaması için geçmişte pek çok ilaç şirketi tıbbi etik ilkelere uygun hareket etmeyerek gelişmekte olan ülkelerin halklarını etik dışı testlere tabi tutmuş, bu testler kimi ilaç formülleri açısından başarılı sonuçlar ortaya koymuşsa da, kimi durumda -örnekleme alınan filmin konusunu oluşturan olayda olduğu gibi- toplu ölümlere neden olan büyük felaketleri de beraberinde getirmiştir.

Öte yandan söz konusu ilaç deneylerinin çoğunlukla Afrika ülkelerindeki yerli halklar üzerinde yapılmasının en temel nedeni, çoğu Afrika ülkesinin “çok uluslu ilaç şirketlerinin sübvansiyonları olmadan vatandaşlarına ilaç sunamamasıdır” ve bu da bu ülkelerin halklarının, ilaç şirketlerinin sözde-yardımlarıyla denek olarak alınıp satılan bir meta haline getirilmesi anlamına gelir (Meier, 2002). Dolayısıyla yoksulluğun ve eğitimsizliğin tıbbi deneylerin Afrika ülkelerinde yapılmasının temel nedenleri arasında yer aldığını tanımlamak mümkündür ve dahası bu ülkelerdeki yasal mevzuat -halkın gerekli tıbbi tedaviye ulaşamaması ve hastalıklar için yeterli ilaca erişememesi nedeniyle- söz konusu ilaç deneylerinin kendi ülkelerinde yapılması için “tıbbi araştırmaların yürütülmesine ilişkin yasal düzenlemeleri” açıkça en aza indirir ve bunun sonucunda yasal sorumluluk ve hukuki süreç ortadan kalkarak söz konusu ülkeler ilaç deneyleri yürütecek olan şirketler için çekici bir pazar haline gelir (Meier, 2022). Ancak ilaç şirketleri ile ilgili hükümetler arasındaki yazılı olmayan bu anlaşma; Harriet A. Washington’ın “Afrikalı-Amerikalılar üzerine yapılan deneylerin tarihsel anlatımını” sunan *Medical Apartheid* isimli kitabında belirttiği gibi çoğu Afrikalının “deneysel tıp ya da hiç ilaç yok” şeklinde tanımlanan Hobson tercihi yapmaya zorlanmasına neden olur (2006: 394). Hobson tercihi, bir “seçim yanılısamasıdır”, aslında seçilecek tek bir şey vardır ancak bu seçim özgür iradeyle seçiliyormuş gibi görünür. Öte yandan Hobson tercihi çoğunlukla “seçimlerin eşdeğer olduğu ve çoğu zaman istenmeyen sonuçlar doğurduğu” Morton çatalı paradoksuyla karıştırılıyor olsa da konu ilaç endüstrisinin ilaç geliştirme süreci olduğunda Afrika ülkelerine dayatılan seçimin de (deneysel tıp ya da ilaçsızlık) benzer bir eşdeğer seçime neden olduğu ve her iki olasılığın da çoğu zaman negatif

sonuçlandığını tanımlamak mümkündür. Şüphesiz bu ülkelerde çoğu insan yeterli ilaç desteğine erişimi olmadığından -dünyanın geri kalanı için ilaç tedavisinin halihazırda var olduğu- farklı hastalıklar yüzünden yaşamını yitirirken, ilaç geliştirme sürecindeki söz konusu deneylerin de büyük çoğunluğunun kitlesel insan ölümlerine yol açtığı açık bir gerçektir.

Geçmişte etik dışı ilaç geliştirme sürecine dahil olan çoğu ilaç şirketinin, ilacın olası yan etkilerinin ağır sonuçlarını yaşamamak için deney sürecini belirtildiği gibi sosyoekonomik (yeterli tıbbi desteği sahip olmayan ve mevcut hastalığının tedavisi karşılığında denek olmayı kabul edenler üzerinde) ve sosyokültürel (örneğin okuma yazma bilmeyen ve deneye tabi tutuldukları belirtilen durumlarda bunun ne olduğunu anlayamayan topluluklar üzerinde) açıdan az gelişmiş ülkelerde uygularken bu bölgelerdeki düşük yaşam ve sağlık standartlarına sahip hastaların tıbbi tedaviye ihtiyaç duymalarını kendi lehine kullandığı görülür (Ergün ve Aykan, 2019: 22). Bu gibi durumlarda bu ülkelerdeki toplulukların, deney aşamasından geçmemiş tıbbi ilaçların içeriğini ve yan etkilerinin getireceği sonuçları -bilerek ya da bilmeyerek- sorgulamadan kabul etmeleri, söz konusu ilaç şirketlerinin bu ülkeler ve insanlarını bir laboratuvar olarak gördüğü gerçeğini ortaya çıkarır ki soruna ilişkin etik dışı davranışların temelinde yatan da budur. Bütün bu süreç uygulanan prosedürlerin etik ihlallerinden önce, evrensel ahlaki değerlerin yozlaştığının en temel kanıtıdır. Öte yandan her ne kadar ilaç geliştirme süreci insanlık adına gerçekleşiyor ve belirli hastalıkların tedavisi için gerekli farmakolojik desteği sağlıyor olsa da, ilaç geliştirme sürecinde pek çok etik dışı uygulamaya şahit olunmasının nedeni, bu ilaçların büyük çoğunluğunun özel ilaç şirketleri tarafından geliştirilmesi ve ekonomik kazancın insan sağlığının önüne konulmasıdır -test aşamasındaki kayıplara rağmen çoğu şirketin söz konusu ilaçları kapitalizmin açıklarından yararlanarak onaylattığı ve piyasaya sunduğu pek çok durum vardır. Sackler ailesinin sahibi olduğu Purdue Pharma şirketinin ağrı kesici olarak piyasaya sunduğu ancak büyük bir opioid (uyuşturucu) krizine yol açan OxyContin bu örnekler arasındadır.

2019 yılında hakkında açılan pek çok davanın ardından kapanışını ilan etmesinden önce Purdue Pharma şirketinin marka adı olarak da bilinen OxyContin, 1999 ve 2020 yılları arasında ABD'deki uyuşturucu kaynaklı ölümlerin yarısından fazlasından sorumlu olmuş, bu ilaçlar reçeteli satılıyor olsa da şirketin “agresif pazarlama taktikleri” nedeniyle çoğu doktorun ağrı kesici olarak söz konusu ilacı yazması sağlanmıştır. Afrika ülkelerinin yasal mevzuatı hafifletirerek kendi halklarını gönüllü deneğe dönüştürmesi ve böylelikle büyük ilaç şirketlerinin ilaç sübvansiyonlarına erişebilmesi örneğinde olduğu gibi, Purdue Pharma şirketi de doktorları OxyContin yazmaya teşvik etmek için “aslında masrafları karşılanmış tatiller olan ağrı yönetimi seminerlerine seyahatler, ücretli konuşma etkinlikleri” gibi yöntemler kullanmış, bunun sonucunda ilaç satışının artmasına paralel bağımlılıkla ilişkili ölümlerde de artış yaşanmıştır (Roberts, 2017). Öte yandan Purdue Pharma şirketinin piyasaya sunduğu ilacın pazarlama stratejilerinin ve ilaç bileşenlerinin potansiyel avantajlarını vurgulayan reklam stratejilerinin arka planında etik tartışmanın en önemli boyutu söz konusu ilacın geliştirilme sürecinin ardından Sağlık ve İnsan Hizmetleri Bakanlığı'na bağlı bir kurum olan *Food and Drug Administration (FDA) [Gıda ve İlaç Dairesi]*'nden onay almasının gerekliliğidir; yukarıda tanımlandığı gibi -her ne kadar ilacın uzun süreli kullanımının yan etkileri ve bağımlılık yapıcı nitelikleri üzerine kapsamlı bir araştırma yapılmamış olsa da- şirket söz konusu onayı 1995 yılında almayı başarmıştır. FDA'da tıbbi inceleme görevlisi olan Curtis Wright'ın söz konusu onayı verdiği, dahası onayın alınması için gerekli düzenlemelerin yapılması için şirket temsilcileriyle öncesinde gizli olarak görüştüğü ve ilacın piyasaya sürülmesinden bir yıl sonra da istifa ederek daha yüksek bir maaşla Purdue Pharma'ya geçtiği bilinmektedir; dolayısıyla şirketin söz konu suç komplosunda kilit isimlerden biri olarak kayıtlara geçmiştir. Öte yandan elbette gerek ilacın piyasaya sunulma sürecinde lanse edilen “OxyContin'in bir dozunun jenerik ilaçların iki katından daha uzun süre (12 saat boyunca)

ağrıyı hafiflettiği” yalanı¹ gerekse ilacın pazara sunulmasının ardından “hapların ezilip burundan çekildiği, eczanelerden çalındığı, bazı doktorların reçete satmakla suçlandığı” gibi OxyContin’in kötüye kullanımına dair raporların ortaya çıkmasına ve Purdue Pharma’nın da desteklediği *Researched Abused, Diversion, and Addiction-Related Surveillance (RADARS) [Araştırılmış Kötüye Kullanım, Saptırma ve Bağımlılıkla İlgili Gözetim]* programının söz konusu ilacı en sık kötüye kullanılan ağrı kesiciler arasında ilan etmesine karşın şirketin pazarlama stratejisindeki agresif yaklaşımını sonlandırmaması da etik açıdan tartışmalı diğer konular arasında yer almaktadır (Meier, 2018). Dolayısıyla suistimalin farkındalığına karşın ekonomik kazanç uğruna mevcut pazarlama stratejilerinin sürdürülmesinin de insan haklarını ihlal eden etik dışı davranış formlarından biri olduğunu tanımlamak mümkündür; bu kapsamda Purdue Pharma’nın 2000’lerden itibaren sayısız davanın konusu olduğu, çok yüksek meblağlarda tazminat ödemek zorunda kaldığı, 2019 yılında ise iflas başvurusunda bulunduğu bilinmektedir. Bununla birlikte gerek reçeteli ilaç kullanımı gerekse yasadışı kaynaklardan edinilen ilaçlar nedeniyle ABD’de opioid krizi halen devam etmektedir ve çoğu kaynakta bu durum “zamanımızın en yıkıcı halk sağlığı felaketlerinden biri” olarak adlandırılmaktadır (Guy vd., 2017).

Öte yandan Purdue Pharma şirketinin söz konusu ilacı geliştirme ve pazarlama sürecinde olduğu kadar sonrasında yaşanan dava sürecinde de -geçmişte pek çok örneğine rastlanan- inkar ve oyalama stratejilerinin pek çoğunun benzer biçimde yaşandığı görülür. Petrol şirketlerinin çevre yönetimi konusundaki sorunlu davranışları, kimya endüstrisinin atık politikalarından kaynaklanan çevresel ve insan sağlığı üzerindeki etkilerini görmezden gelme yaklaşımları, ilaç şirketlerinin ürün geliştirme sürecinde yaşanan can kayıplarını yoksul ülkelerde yürütmelerinin altında yatan temel nedenlerde olduğu gibi, OxyContin olayında da yan etkilerin başlangıçta görmezden geldiği, ölümler artmasına karşın önlem alınmadığı, bağımlılığa ilişkin bilimsel kanıtlar ortaya çıkmaya başladığında sözde-bilimsel araştırmalarla bu bulguların yadsınmaya çalışıldığı anlaşılır. İlacı onaylayan FDA görevlisi Curtis Wright’ın 2008’de *Risk Evaluation and Mitigation Strategies for Drugs with Abuse Liability [Kötüye Kullanım Sorumluluğu Olan İlaçlar İçin Risk Değerlendirmesi ve Azaltma Stratejileri]* başlıklı “görünürde bilimsel” bir makalenin eş yazarlığını yaptığı, ilgili makalenin “OxyContin kötüye kullanım ve saptırma sorunlarının doktorların ilacı aşırı reçete etmesinden ve eczane hırsızlıklarından kaynaklandığını” ve “çoğunlukla reçeteli ilaç kötüye kullanımının uzun geçmişi olan kırsal alanlarla sınırlı olduğunu” belirttiği dahası sorunun “genellikle diğer uyuşturucu ve alkol kötüye kullanımı gibi daha büyük bir sorunun parçası” olduğunu aktardığı görülür (Wright, Schnoll & Bernstein, 2008).

Bu örnek ilacın geliştirilmesi, onay alım süreci, pazarlama stratejileri ve kötüye kullanımın görmezden gelinmesi gibi bir ilacın kullanımı ile ilişkili tüm etik ihlalleri bir araya getirirken, çoğunlukla -bu çalışmanın da konusunu oluşturan- geliştirilme aşamasında etik dışı süreçlerin yaşandığına şahit olunur. Örneğin -*The Constant Gardener* filminin arka planını da oluşturan- Nijerya’nın Kano şehrinde menenjit salgını² sırasında ilaç şirketi Pfizer’ın küçük çocuklar üzerinde yürüttüğü klinik deneyin yol açtığı 1996 yılındaki Kano trovafloksasin deneme

¹ Şirket ilacın etkisinin söz konusu süre boyunca devam etmediğini biliyordu ancak pazar hakimiyetini sağlamak için bu yalana bağlı kalması gerekiyordu. Dolayısıyla daha sık ilaç reçete etme yerine doktorların hastaları bu döngüde tutmak için daha güçlü dozlar yazmaları gerekiyordu ve böylelikle doktorlara “bağımlılıkların giderek artırılması tavsiye edilerek” ABD’de opioid kaynakları ölümlerin de artışına neden olundu (Harriet, Girion & Scott, 2016). 2016 yılında Los Angeles Times’da yayınlanan bir araştırma, Washington Üniversitesi Tıp Fakültesi’nde nörofarmakolog olan Theodore J. Cicero’nun açıklamalarına yer vermiş ve OxyContin etkisi 12 saat sürmediğinde hastaların hem altta yatan ağrılarının geri dönebileceğini hem de “akut yoksunluğun başlangıç evrelerini” yaşayabileceğini söylediğini aktarmıştır. Bu da insanlar için daha fazla ilaç alma konusunda bir motivasyon sağlarken, şirket için de satışlarını artırma noktasında istenilen hedefe ulaşmak anlamına gelmiştir (Harriet, Girion & Scott, 2016).

² 1996 yılında Nijerya’da yaşanan söz konusu menenjit salgını, Güney Afrika ülkelerinden oluşan Sahra Altı Afrika’nın 12.000 ölümlle bilinen en kötü menenjit salgını olarak tarihe geçmiştir.

davası bu örneklerden biridir. 1996 yılında Nijerya'nın en yoksul şehirlerinden biri olan Kano'da patlak veren bakteriyel menenjit, kızamık ve kolera salgınlarının duyulmasının ardından hastaların tedavisi için *Medecins Sans Frontieres (MSF) [Sınır Tanımayan Doktorlar]* gibi yardım kuruluşlarının yanı sıra Pfizer'ın da Kano'da yer alan *Infectious Disease Hospital (IDH) [Bulaşıcı Hastalıklar Hastanesi]*'ne tıbbi ekip gönderdiği bilinmektedir. Ancak sanıldığı gibi aksine bu ekip mevcut tedavi yöntemleri ile hastalığı iyileştirmeyi değil, geliştirilme aşamasında olan yeni antibiyotığın denenmesi için halihazırda hastalıkla mücadele eden çocukları kullanmayı amaçlamıştır. Söz konusu olayda Pfizer -her ne kadar hayvanlar üzerinde yürütülen deneyler söz konusu ilacın eklem hastalığı, anormal kıkırdak büyümesi, kemik deformasyonu ve karaciğer hasarı gibi önemli yan etkilerini ortaya koymuş olsa da- yeni geliştirdiği trovafloksasini (Trovan) denemek için yaklaşık 200 çocuğu onam olmadan deneye tabi tutmuş, bu çocuklardan yarısına trovafloksasini verirken, diğer yarısına *World Health Organization (WHO) [Dünya Sağlık Örgütü]*'ün tavsiye ettiği "standart anti-menenjit tedavisinde kullanılan sefalosporin antibiyotığı olan seftriakson" verilmiştir (Wise, 2001). İlacın test aşamasında deneklerden ve ailelerinden onam alınmamasının yanında, Pfizer'ın söz konusu deney sırasında -sonucu kendi lehine manipüle etmek için- kontrol grubuna verilen mevcut en iyi tedavi olan antibiyotığın (seftriakson) dozunu "FDA onaylı reçete bilgilerinde açıklanan dozdan" daha düşük düzeyde verdiği kayıtlara geçmiştir. Söz konusu deney sonucunda beşi deney grubundan (trovafloksasini verilenlerden) altısı kontrol grubundan (seftriakson verilenlerden) olmak üzere toplam 11 çocuk yaşamını yitirmiş, diğerleri ise -menenjitin yaygın sonuçları arasında yer aldığından ilaç kaynaklı olup olmadığı bilinemese de- körlük, sağırılık ve beyin hasarı gibi sakatlıklar yaşamıştır (Wise, 2001; Washington, 2006; Renne, 2010).

Bununla birlikte elbette söz konusu olayın arka planında Purdue Pharma olayında olduğu gibi şirketin yeni geliştirdiği ilacı piyasaya sürmek için FDA onayı alması gerekliliği yatmaktadır ki bunun için de belirli bir test aşamasından geçmesi, sonuçların tutarlı olması ve deney sayısının yeterli örneklem grubuna sahip olması gerekmektedir. Pfizer örneğinde ilaç deneyinin başka bir ülkede yapılacağı için elbette o ülkenin ilgili tıbbi etik kurullarının da bilgilendirilmesi ve gerekli izinlerin alınması gerekir. Ancak 1996 yılında yaşanan etik dışı olayda, -şirketin var olduğunu iddia ettiği- Nijerya hükümetinden ve IDH'nin etik komitesinden "ilacın Kano'ya ihraç edilmesine izin veren" mektupların aslında hiç var olmadıkları, bunların dava sürecinde geriye dönük sahte belgeler olarak düzenledikleri kayıtlara geçmiştir. 1998 yılında Trovan'ın yetişkinlerde kullanımına ilişkin FDA onayı almasının ardından piyasaya sürülen ilaç, kısa bir süre sonra hepatotoksisite (karaciğer hasarı) nedeniyle geri çekilmiştir (Washington, 2006). 2001 yılında bir grup Nijeryalı çocuk ve ailesinin Pfizer'ın "Nuremberg Yasası, Helsinki Bildirgesi, Medeni ve Siyasi Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme ve Uluslararası Hukuk'u ihlal ettiği gerekçesiyle" tazminat davası açtığı, davanın -"kayıt dışı bir ilacın yasadışı denemesi" olarak adlandırılarak bilgilendirilmiş onam olmaksızın çocukların klinik bir deneyin parçası haline getirilişi nedeniyle 2007 yılında açılan- Nijerya hükümetinin davası ile birleştiği ve ancak 2009 yılında şirketin mahkeme dışında yüklü bir tazminat ödeyerek uzlaşmaya varması sonucunda davanın kapandığı bilinmektedir (Goldacre, 2012; 117-118; BBC, 2007).

Nijerya'nın Kano şehrinde yaşanan olayda olduğu gibi, deneklerden uygun biçimde bilgilendirilmiş onam alınmadan gerçekleştirilen bir diğer deney bu kez Zimbabve'de yaşanmış, ABD'li bir grup doktor ve Zimbabve Üniversitesi tarafından HIV pozitif Afrikalı denekler üzerinde AZT (bir antiretroviral ilaç) deneyleri yürütülmüştür. 1994 yılında 17.000'den fazla kadın test yöntemleri ve olası tehlikeleri hakkında yeterince bilgilendirilmeden ve/ya baskı altında onayları alınarak deneye tabi tutulmuş, halihazırda mevcut bir tedavi yöntemi olmasına karşın yapılan deney plasebo alan kadınların yarısını

bulaşmaya açık hale getirmiş ve bunun sonucunda yaklaşık bin bebeğin HIV/AIDS'e yakalanmasına neden olunmuştur (Meier, 2022). 1970'lerde yine aynı ülkede beyazların yönettiği ticari çiftliklerdeki kadınlar üzerinde yürütülen klinik deneyde denekler bir doğum kontrol yöntemi olan Depo-Provera isimli hormonal bir ilacı kullanmaya zorlanmıştır (Kaler, 1998: 347; Washington, 2006).

Dolayısıyla bu örneklerden de anlaşılacağı üzere Afrika ülkelerinin klinik deneylerde ve saha çalışmalarında denek olarak kullanılmasının tarihi 1900'lere kadar uzanır ve bu sorun bu ülkelerin -ABD gibi gelişmiş ülkelerinin sanayi atıklarına karşılık borçlarının silinmesi örneğinde olduğu gibi- ilaç sübvansiyonları ve etkili tedavi yöntemleri için deneylere razı olması şeklinde bir Hobson tercihinin yol açar. Öte yandan Afrika ülkelerinde yapılan deneylerden bir kısmı -Pfizer örneğinde olduğu gibi- yasadışı yapılarak etik tartışmalara ve tazminat davalarına neden olurken, özellikle 1990'lardan itibaren yapılan diğer pek çok deneyin usul ve esaslara uygun olarak, gerekli izinler alınarak ve deney grubu bilgilendirilip onamları alınarak yapıldığı görülür. Ancak yine de sorun, belirtildiği gibi bu ülkelerin ekonomik açıdan gelişmiş ülkelerin ilaç geliştirme süreçlerinin zorunlu olarak parçası haline gelmeleridir. Bütün bu süreç (insan hakları açısından etik olmayan deneyler, bilgilendirilmiş onam içermeyen testler, zorla uygulanan tıbbi prosedürler) bu ülkelerdeki halkın genel olarak aşı olmaktan kaçınmasına ve güvensizliğe neden olmaktadır ki bu da ilaç endüstrisinin birincil amacı olan tedavi etme rolünün yerini ekonomik kazancın aldığı gerçeğinin kanıtıdır (Washington, 2007).

İNSAN DENEYLERİNE İLİŞKİN ULUSLARARASI SÖZLEŞMELER VE YASAL MEVZUAT

İnsan üzerinde yapılınsın ya da yapılmamasın klinik deneyler için etik sınırı belirleyen ulusal ya da uluslararası bir dizi protokol ve kural vardır. Örneğin Nuremberg Kodu, II. Dünya Savaşı sonrasındaki 12 Nuremberg savaş suçu davalarından biri olan ve 1946 yılında başlayan -resmi olarak US v Brandt olarak adlandırılan- *Doctor's Trial [Doktorlar Davası]*'nda mahkemenin insan deneyleri için belirlediği etik ilkeleri kapsar. Nuremberg Kodu, esas olarak on temel maddeden oluşur; 1) insan üzerinde yapılan deneylerde gönüllü onamın kesinlikle esas olduğu, 2) deneyin "toplum yararına pozitif sonuçlar verecek" ve "başka bir yöntem ve araçla elde edilemeyecek" nitelikte olması, 3) yapılacak olan deneyin önceki hayvan deneyleri ya da araştırılan hastalığın geçmişine ilişkin var olan bilgiye dayalı olarak tasarlanması, 4) her türlü yaralanma ve fiziksel acı olmadan yürütülmesi, 5) "ölümün ya da sakatlayıcı yaralanmaların meydana geleceğine dair" olasılık olan deneylerin yapılmaması, 6) alınan risk derecesinin, "hiçbir zaman deneyle çözülecek sorunun insani önemine göre belirlenen risk derecesini" aşmaması, 7) deneyin olası risklerine karşı deneyin korunması için gerekli hazırlıkların yapılması, 8) deneyin yalnızca bilimsel olarak uzman kişiler tarafından tasarlanması ve yürütülmesi, 9) deney sırasında deneyin "sona erdirmeye özgürlüğüne sahip olması" ve 10) deneyi yapan bilim insanının sonuçlarına ilişkin sakatlanma ya da ölüm olasılığı gibi makul bir neden öngördüğü takdirde deneyi sonlandırması gibi maddelerden oluşmaktadır.

Öte yandan Nuremberg Kodu maddeleri arasında çocuk deneylere ilişkin özel bir maddenin yer almaması, bu maddelerin hemen hepsinin çocuklar üzerinde yapılan söz konusu deneyler için de geçerli olması anlamına gelir ve bu anlamda Pfizer örneğinde olduğu gibi yukarıda tanımlanan yasadışı ilaç deneylerinin tamamının bu maddelerin her birini ihlal ettiği tanımlanabilir. Dahası İlaç Maddeleri Kanunu'nun 40. Maddesi ve devam eden maddelerinde deney yapılan ilacın sadece yetişkinler üzerinde denendikten sonra çocukların deneye tabi tutulabileceği belirtilmektedir. Nuremberg Kodu temelinde geliştirilen Helsinki Bildirgesi'nde de doğrudan çocuklar üzerinde yapılan deneylere ilişkin bir madde yer almıyor olsa da "savunmasız bireylere yönelik ilkeler" tanımlanmıştır ve ancak bakım yetkisi olan kişilerin onayı alındığı takdirde deneyin başlatılabileceği görülmektedir (Deutsch ve Yazman, 1979).

Bu kapsamda ilgili bildirgenin 19. Maddesinde “kimi gruplar ve kişiler özellikle savunmasız durumdadır ve bu grup ve kişilerin araştırmacılarca istismar edilme ya da ek zarar görme olasılıkları daha fazla olabilir. Savunmasız durumda bulunan tüm grup ve bireylere özel koruma sağlanmalıdır” ibareleri yer almaktadır (World Medical Association, 2013: 3).

İnsan üzerinde yapılan deneyler için temel araştırma etiği ilkelerini belirleyen Helsinki Bildirgesi, 1964 yılında *World Medical Association (WMA) [Dünya Tabipler Birliği]* tarafından geliştirilmiş, uluslararası hukuka göre yasal olarak bağlayıcı olmamasına karşın, ulusal ve bölgesel düzenlemelerle özellikle tıp alanında yürütülen deneyler için belirleyici bir bildirme haline gelmiştir (Snezana, 2001; Tyebkhan, 2003; World Medical Association, 2013).

Yine 2005 yılında yürürlüğe giren Maputo Protokolü -her ne kadar doğrudan tıp alanı ya da klinik deneylerle ilgili olmasa da bu deneylerin özellikle Afrika ülkelerinde yapıldığı ve geçmişte Afrikalı kadınlar üzerinde zorla yapılan deneyler göz önüne alındığında- önemli bir protokoldür. Söz konusu belge, Afrika İnsan ve Halkların Hakları Sözleşmesi’ne ek olarak getirilmiş kadın haklarının pek çok açıdan korunduğu bir protokoldür ve bu kapsamda “kadınların önceden onayı alınmadan tüm tıbbi ve bilimsel deneylerin yasaklanmasını da” beraberinde getirmiştir (Oluborode, 2008).

World Health Organization (WHO) [Dünya Sağlık Örgütü] ve yukarıda sözü edilen bildirme ve protokollerin insan hakları ve etik değerler ile klinik deneylere ilişkin ortaya koymuş olduğu mevzuat günümüzde pek çok ihlalin önüne geçmekle birlikte insanlık adına da atılmış önemli adımlardır. Yine Dünya Sağlık Örgütü tarafından tüm alanlarda etik ihlallere ilişkin caydırıcı yaptırımlar uygulandığı görülür. Hastalıkların tedavi edilmesi için günümüzde ilaçların gereklilik olduğu yadsınamaz bir gerçektir ve bu ilaçların belirli bir geliştirme sürecinin ardından kullanıma sunulması gerektiği açıktır. Bu anlamda ilaç endüstrisine büyük sorumluluklar düşmekte, bir ilacın etkililiğinin kanıtlanması için bir dizi adım ve protokolün yerine getirilmesi beklenmektedir. Klinik deneyler de şüphesiz bu sürecin parçasıdır ancak yukarıda tanımlanan etik ilkeler dahilinde bu araştırmaların yürütülmesi gerekmektedir.

Öte yandan gerek ilaç endüstrisinin etik ihlalleri gerekse klinik deneyler ve özellikle Afrika’da yapılan ilaç denemeleri ya da etik ilkelere bağlı kalma savaşı sayısız edebi eserin konusu olmasının yanında pek çok filmin de odağında yer almıştır. Örneğin yönetmenliğini Jean-Marc Vallee’nin üstlendiği 2013 yapımı *Dallas Buyers Club [Sınırsızlar Kulübü]*, ABD’de AIDS hastalığı için geliştirilmekte olan AZT isimli ilacın klinik deneylerine odaklanarak ilacın geliştirilme sürecinde bilgilendirilmiş onam alınmaması, hasta özerkliğine saygı duyulmaması, sağlık hizmetlerine erişimde toplumsal adaletsizlik, ilaç endüstrisi ile doktor arasındaki ilişkide ve ilaç deneylerinde etik sorunlar gibi konulara yer vermektedir (Gül ve Şahinoğlu, 2020). Yine psikoloji alanından yönetmenliğini Bille August’un yaptığı, 2017 yapımı *55 Steps [55 Adım]* filmi, Eleanor Riese’in gerçek yaşam öyküsünden uyarlanmış ve zihinsel yetersizlik ve paranoid şizofreni tanısı ile tedavisi devam ederken istem dışı tedavi uygulamalarına karşı çıkarak “hastaların tedavi süreçlerinde söz haklarının olması için” verdiği adalet mücadelesi konu alınmıştır. Riese’in 1985 yılında başlayan mücadelesi, “1987 yılında Kaliforniya Mahkemesinin “psikiyatrik bozukluğu olan hastaların da bilgilendirilmiş onam kullanma hakkına sahip olduğunu ve tıbbi bakımları hakkında bilinçli karar veremediği hâkim tarafından belirlenmedikçe ilacı almaya zorlanamayacağına” hüküm vermesiyle sonuçlanmıştır (Kinderman, 2019; Temel, 2021). Yönetmenliğini Joseph Sargent’in yaptığı 1997 yapımı *Miss Evers’ Boys [Bayan Evers’in Çocukları]* ise ABD’nin tıp etiği üzerine en tartışmalı olaylarından birini konu almaktadır. “Frengi’nin yaygın olduğu ve bunun için güvenli ve etkili bir tedavinin olmadığı” 1932 yılında başlayan -filme konu olan- deney, *Public Health Service [Halk Sağlığı Hizmetleri]* tarafından -Afrikalı-Amerikalıların ağırlıklı olarak yaşadığı- Tuskegee’de yürütülerek erkek frengi hastaları üzerinde salvarsan

kullanımına odaklanmış ve deney boyunca ihlal edilen pek çok etik ilke açıkça gözler önüne serilmiştir (White, 2000).

Örnekleme alınan *The Constant Gardener* filminde ise ilaç geliştirme sürecinde yaşanan etik ihlallerin yanı sıra, savunmasız bireyler üzerinde uygulanan yasadışı deneyler, sosyal adaletsizliğin perde arkası, sınıf ayrımının arkasındaki dinamikler ve etik dışı müdahaleler, Kenya'nın maddi yetersizlikler nedeniyle klinik deneylerde rol oynaması, bürokratların Afrikalılara bakış açısından ilaç endüstrisi tarafından yürütülen ahlaksız uygulamalara kadar pek çok konuya vurgu yapılmış, hikayenin arka planını oluşturan Pfizer'ın yukarıda tanımlanmış olan skandalı, Three Bees isimli hayal ürünü bir şirketin Dypraxa isimli ilacıyla yer değiştirmiştir.

THE CONSTANT GARDENER [ARKA BAHÇE] FİLMİNİN ETİK İKİLEMLER VE ÇIKAR ÇATIŞMALARI ÜZERİNDEN ANALİZİ

Etik kavramı insanlarda, doğrunun ve yanlışın oluşturduğu ikilemlerin birbirinden ayırt edilmesine ve herhangi bir konuda dürüstlük, adil olma ve zarar vermeme gibi insani değerlerin bütününe oluşturur ve doğru olanı yapma sorumluluğunu kapsar (Pekcan, 2007: 5). Doğan'a göre ise (2008); "Yunanca "ethos-ethikos" sözcüğünden türetilmiş ve ahlak sistemi, gelenek görenek, karakter, insan davranışı, prensip anlamına gelen etik, kökleri en az 2500 yıl öncesine dayanan bir felsefe dalıdır" (Kozak ve Şahin, 2018: 4). Etik, bireylerin davranışlarına temel olan ahlaki normların bütünüdür. Diğer bir ifadeyle etik, insanlara "işlerin nasıl yapılması gerektiğini" belirlemede yol gösteren rehber değerler, ilkeler ve standartlardır. Etik, başka bir ifadeyle süreç olarak tanımlanabilir. Bu süreçte karar alınırken ve uygulamaya geçirilirken, belirli değerlere bağlı kalınarak süreç yönetilir (Kamu Görevlileri Etik Kurulu, 2019: 13). Etik ikilem ise bir problemin var olan alternatiflerden hangisiyle çözüleceği ile ilgili seçim yapma konusunda kararsızlık yaşanması durumu olarak tanımlanabilir (Şallı ve Levent, 2019; Yücel ve Tankutay, 2023: 411). Etik ikilem, farklı değerlerin birbiri ile çelişmesi veya bu değerlerin birbirine tezat düşmesi durumudur. Bu çatışan değerlerden bir tanesinin korunuyor olması bir diğerinin korunmaması yani gözden çıkarılması anlamına gelir (Gortner 1994; Şen, 2019: 99). İlaç endüstrisi ve yürütülen klinik deneyler için de oluşan etik ihlallerin temelinde bu karşıtlık yatmaktadır. Bu aynı zamanda bilimsel araştırmalar için deney ve kontrol grubunun eşit muamele görmemesi ya da yanlış davranışa maruz kalması şeklinde kendini gösterir. Örneğin Pfizer örneğinde kontrol grubuna hastalığın tedavisi için gerekli ilaç dozunun verilmemiş olması ya da Afrika'da yapılan diğer ilaç denemelerinin çoğunda bu grubun tedavi dışında bırakılması ve/ya plasebo verilerek mevcut hastalığa yakalanma riskinin arttırılması bunun bir örneğidir.

Yönetmenliğini Fernando Meirelles'in üstlendiği *The Constant Gardener* filmi, bir İngiliz diplomatı Justin Quayle ile -Birleşik Krallık merkezli insan haklarına odaklanan bir sivil toplum kuruluşu olan- *Amnesty International [Uluslararası Af Örgütü]* aktivisti olan Tessa arasındaki ilişki üzerinden Kenya'daki Three Bees ilaç şirketinin etik dışı ilaç deneyi konu alınmaktadır. Çoğu sahnenin Nijerya'da çekildiği filmde, Tessa burada *Medecins Sans Frontieres [Sınır Tanımayan Doktorlar]* ekibinden Belçikalı bir doktor olan Arnold Bluhm ile tanışır ve ikili "yerel ölümlerin Kenya merkezli Three Bees şirketi tarafından yürütülen yeni ilaç Dypraxa denemeleriyle bağlantısı" üzerine hazırladıkları bir raporu İngiliz Yüksek Komiseri Sandy Woodrow'a verirler. Woodrow söz konusu mektubu Dışişleri Bakanlığı'ndaki Afrika masası başkanı Bernard Pellegrin'e gönderir ve kısa bir süre sonra Pellegrin'den suçlayıcı bir geri dönüş alır. Aslında bu mektup Tessa ve Bluhm'un ölümüne ve bu ölümleri araştırırken suç ağını ortaya çıkaran Quayle'in yaşamını yitirmesine giden süreci başlatmış, para kazanma hırsının insani değerlerin yok oluşuna neden olmasına ilişkin önemli bir anlatı olmuştur. Tessa'nın ölümünün ardından Three Bees deney kayıtlarına ulaşan Quayle, Tessa'nın raporunun izini sürerek önce şirketin CEO'su Kenneth Curtis, ardından

Pellegrin ile yüzleşir. Araştırmalarının devamında Tessa'nın kuzeni aracılığıyla bilgisayar kayıtlarına erişen Quayle, burada Dypraxa üreticisi Three Bees'i Kenyalılar üzerinde deney yapmak için işe alan ilaç şirketi KDH hakkındaki araştırmaları keşfeder. Ancak tüm bu araştırmalar söz konusu deney suçunu örtbas etmek isteyen yüksek makamları rahatsız ederek en sonunda diplomatın kendisini de ölüme sürükler.

Görsel 1. Belçikalı Doktor Arnold Bluhm (Hubert Kounde) ve uluslararası bir sivil toplum örgütü aktivisti olan Tessa Abbott-Quayle (Rachel Weisz) yerel halka sunulan tedavi yöntemleri hakkında tartışır

Söz konusu film karakter analizi açısından ele alındığında, tüm karakterlerin kendi iç dünyalarında belirli ikilemler ve dönüşümler yaşadığı görülür. Örneğin, Tessa karakteri, muhalif, cesur ve empati duygusu yüksek bir karakterdir ve eşi ile gittiği Kenya'da doktorluk yapmakta, hastalıkları tedavi etmek için mücadele vermektedir. Bu insanların maddi ve tıbbi imkansızlıklar içinde hayatta kalmaya çalışmalarından derinden etkilenen ana karakter, kendisi hamile olmasına karşın bu insanlara yardım etmek için seferber olmaktadır. Onun bireysel mücadelesi, ilaç şirketlerinin -yan etkilerinin ölümlerle sonuçlandığını bilmelerine karşın- geliştirmekte oldukları ilaçları, yoksul ve her türlü ilaca muhtaç olan Afrika'daki insanlar üzerinde kullandıklarını fark etmesiyle başlar. Her ne kadar cesur tavırları onu üst makamlardaki kişilerin hedefi haline getirirse de, karşılaştığı etik ilkelere aykırı klinik deneyin gerçek yüzünü ortaya çıkarmaya çalışmış, halka uygulanan tedavinin feci sonuçlarının ve yaşanan ölümlerin duyurulmasını istemiştir (Perez, 2014). Ancak bu ölümlerin açığa çıkarılması yerine, gerçek için mücadele eden kişi yaşamını yitirmiştir. Öte yandan karakterin mücadelesini eşinden gizleyerek tek başına yürütmesi de üzerinde durulması gereken önemli bir konudur; eşinin kariyerini korumak isteyen Tessa'nın yaptığı seçim kendi hayatının tehlikeye girmesine yol açmış, dolayısıyla gerek etik değerlere bağlılığı noktasında gerekse kendisi hakkında yapmış olduğu seçim konusunda karakterin kendi içinde de tercihlerden doğan bir ikilem yaşadığını göstermektedir.

Bir İngiliz diplomat olan Quayle karakteri ise, filmin başlarında daha pasif ve Tessa'nın Afrika'daki insanlar için verdiği mücadeleyi eşini korumak istediği için onaylamayan, mesleği gereği toplumsal sorumlulukları olan, çekimser bir karakterdir. Ancak eşinin sarsıcı ölümüyle yüzleştikten sonra, çevresinin eşi hakkında söylemiş olduğu ihanet iddialarına inanmayarak gerçeklerin peşinden gitmeye karar vermiş ve bu durum bir noktada Quayle'in pasif karakterini, Tessa için adalet savaşı veren bir eş haline getirmiştir. Tessa'nın ölümünden

sonra adalet arayışında eşinin önceki çalışmalarından yola çıkarak elde ettiği bulgularda (gizli raporlar ve belgeler), tüberküloz hastalığını tedavi etmeyi amaçlayan Dypraxa ilacının ve buna benzer diğer ilaçların yan etkilerini saklayarak ilaç şirketlerinin Afrika'daki yoksul insanların üzerinde izinsiz klinik deneyler yürüttükleri gerçeği ile yüzleşir. Bunu kanıtlamak için Tessa'nın ve doktor arkadaşı Bluhm'un halkın üzerinde uygulanan bu ilacın ölümcül sonuçlarını yazdığı raporun peşine düşer. Bu noktada Quayle karakterinin kariyeri ile eşi için adalet arayışı arasında tercih yapmak durumunda kaldığında gerçeklerin peşine düşmeyi tercih etmesinin yalnız eşine duyduğu sevgi ile ilişkili olmadığı görülür, bu aynı zamanda onun etik açıdan sorumlu bir birey olduğunun kanıtıdır.

Görsel 2. İngiliz diplomat Justin Quayle (Ralph Fiennes) ve Dypraxa ilacını formüle eden Doktor Lorbeer'ın (Pete Postlethwaite) Sudan'da karşılaşma anı

Öte yandan söz konusu ilaç Karel Delacourt Hudson (KDH) tarafından üretilmiş ve insanlar üzerinde denenmesi için Three Bees isimli Kenya merkezli başka bir ilaç şirketi görevlendirilmiştir. Deneyde çok sayıda ölüm gerçekleşmesine karşın deneye devam edilmekte (açıkça Helsinki Bildirgesi'nin 17. Maddesinin ve Nuremberg Kodu'nun 10 maddesinin ihlal edildiği görülür), bu ölümlerin tüm hastane kayıtları silinerek toplu mezarlara gömülmektedir. İlerleyen sahnelerde Sandy Woodrow ile Justin Quayle arasında geçen "Tessa ilacın yeniden tasarlanmasını istedi ama 3 yıllık gecikme milyon dolarlara mal olur. İnsanlara acıyalım diye para almıyoruz (...). Zaten ölecek olanları öldürüyoruz. Ölüm oranlarına baksana, birinin öldürdüklerine değil. Bütün sistem suçla işliyor" şeklindeki diyalog aslında filmin başından sonuna kadar üzerinde durulan ahlak çöküşünü, dünyadaki bir grup insan büyük karlar elde etsin diye geri kalanın sömürülüşünü, hayatlarının değersizleştirilmesini ve birer deney faresine döndürülüşlerini anlatan en can alıcı sahnelerden biridir.

Filmde söz konusu klinik deneyde kullanılan Dypraxa'nın yaratıcısı Dr. Lorbeer'dir ve ilerleyen sahnelerde Sudan'a kaçtığı, burada gönüllü doktorluk yaparak kefareti ödemediği görülür. Yine burada da karakterin değişim ve dönüşümü ile etik ikilemi izleyiciye aktarılırken Quayle'nin onu bulduğu sahnede doktor, Tessa'nın ilacın yan etkileri hakkında kendisiyle görüştüğünü ve bu gerçekler hakkında kayıt yapmaya ikna olduğunu ancak sonrasında kararını değiştirerek onu KDH ve Birleşmiş Milletler'e (BM) ihbar ettiğini itiraf eder. Öte yandan BM uçağında bunu yaptığı için pişman olduğunu belirterek raporun bir

kopyasını Quayle'a verir. Burada ana karakterin uçağın pilotundan kendisini eşinin öldüğü göl olan Turkana Gölü'ne indirmesi için ricada bulunduğu ve KDH ile Three Bees'in Kenya'daki etik dışı ilaç deneyleri hakkındaki raporu avukatına göndermesini rica ettiği sahne izleyiciye aktarılır. Kendisi ölüme giderken, söz konusu rapor avukatı aracılığıyla söz konusu ilaç şirketlerinin de sonunu getirmek için Roma'ya yola çıkar. İnsanlar üzerinde bilgilendirilmiş onam olmadan yapılan söz konusu deneyde yüzlerce insan ölmüş, toplu mezarlara gömülmüş, bunun yanı sıra Quayle, Tessa ve Bluhm gibi adaleti savunan insanlar hayatını kaybetmiştir. Ölüm, yaşam var olduğu sürece vardır şüphesiz ancak bir canın bir insan tarafından alınması, gerekçesi başka bir canın kurtarılması olsa dahi, en büyük suçlardan biridir ve insanlığın öldüğü, ahlakın çöktüğü, insan haklarının ihlal edildiği noktadır.

Görsel 3. İngiliz diplomat Justin Quayle (Ralph Fiennes) ve İngiliz Yüksek Komiseri Sandy Woodrow (Danny Huston), Tessa Abbott-Quayle'ın (Rachel Weisz) bebeğini kaybedişinin ardından hastanede tartıştıkları sırada arka planda Belçikalı Doktor Arnold Bluhm (Hubert Kounde) hastaya tedavi sunarken görülmektedir

Sorunlu ilaç deneylerinin hemen hemen hepsinde olduğu gibi, 1996 yılında Nijerya'da Pfizer tarafından yürütülen klinik deneyde ve söz konusu olayın arka plandaki hikayeyi şekillendirdiği *The Constant Gardener* filmindeki Kenya'da yürütülen deneyde de, Helsinki Bildirgesi'nin özellikle "etik kaygılar her zaman yasa ve yönetmeliklerden önce gelmelidir" şeklindeki 9. Maddesi, "katılımcının refahı her zaman bilim ve toplumun çıkarlarından önce gelmelidir" şeklindeki 5. Maddesi, deneyin her zaman "onaylı protokoller kullanılarak" yürütülmesi gerektiği ve "uygun şekilde toplanmış bir komite tarafından bağımsız etik inceleme ve denetime tabi olmasının" gerekliliğini tanımlayan 13. Maddesi, "çalışmaya ilişkin bilgilerin kamuya açık olmasının" gerektiğini vurgulayan 16. Maddesi, "mevcut bilgiler, orijinal düşüncelerin artık karşılanmadığını gösteriyorsa çalışmalar durdurulmalıdır" şeklindeki 17. Maddesi gibi birden fazla maddesinin ihlal edildiği anlaşılır (World Medical Association, 2013). Söz konusu ilaç geliştirme süreci olduğunda etik kaygıların ne yazık ki hiçbir zaman ekonomik kar odaklı düşünceden öncelikli olmadığı bir gerçektir -elbette bu yaklaşım formu çoğunlukla özel ilaç şirketleri için geçerli kabul edilmelidir. Öte yandan Afrika gibi yoksul ülkelerde hükümetler tarafından yasa ve yönetmeliklerin esnetilerek bu deneylerin usulsüzce yapılmasına zemin hazırlanması da aslında ilgili maddenin ihlalinin

başka bir yüzüdür ve bunun devlet tarafından kendi vatandaşına karşı yapılmış bir suç olduğu açıktır; ancak elbette bu ülkelerdeki yeterli tıbbi tedavi yöntem ve araçlarına erişimin olmamasının da bu çaresizliğin diğer bir yüzü olduğu unutulmamalıdır. Yine Helsinki Bildirgesi'nin 13. Maddesinin de ekonomik açıdan az gelişmiş ülkelerde yapılan ilaç deneylerinin arka planındaki etik sorunların en temel nedeni olduğunu tanımlamak mümkündür; Pfizer örneğinde de görüldüğü üzere ilgili etik komite onayı olmadan ve ilgili hükümet bilgilendirilmeden yapılan deneyler, sonuçlar ister olumlu olsun ister ölümler ve sakatlıklar gibi felaketlerle sonlansın yasalar önünde suç kabul edilmektedir. Bu çalışmalar ne yazık ki etik açıdan ilke ve değerlere uygun olarak yürütülse de çok azının kamuya açık olarak yürütüldüğü görülür ve özellikle sorunlu klinik deneylerde *The Constant Gardener* filminde ele alındığı üzere ölen kişilerin kayıtlarının silindiği ve toplu mezarlara gömüldüğü örnekler insanlık tarihinde geçmişte pek çok kez yaşanmıştır.

Bununla birlikte etik sağlık standartları ve uluslararası mevzuat açısından filmin olay örgüsü analiz edildiğinde, gerek Nuremberg Kodu gerekse Helsinki Bildirgesi'nde tıbbi ilaç deneylerinde katılımcıların bilgilendirilmiş onam dahilinde araştırmaya dahil edilmeleri birincil koşuldur. Ardından gönüllü denekler üzerinde yapılan araştırmalarda, araştırmacının ve gönüllünün sağlığı ve hakları açısından nitelikli ve profesyonel bir hekimin çalışmayı yürütmesinin gerekliliği vurgulanır. Ancak üzerinde deney yapılan bireylerin denek olduklarından haberdar olmamaları noktasında bu etik anlamda büyük bir ihlaldir ve *The Constant Gardener* filminde de Kenya'da yer alan bir hastanede yürütülen söz konusu deneyde belirtilen her iki ilkenin de ihlal edildiği, hastaların deneye tabi tutulduklarını bilmeden ilaca maruz kaldıkları, onam alınmadığı, ilaç hakkında bilgilendirme yapılmadığı ve bu insanların yoksulluğu ve eğitimsizliğinin kötüye kullanıldığı açıkça görülür. Öte yandan güçlü ilaç şirketlerinin çıkarları ve Dünya Sağlık Örgütü (WHO) standartları bağlamında okunduğunda filmde yine farklı noktalardan birden fazla etik ihlalin bir arada yaşandığını tanımlamak mümkündür. WHO standartlarına göre ilaç deneylerinin toplumun sağlığına katkı sağlaması ve denenen tedavilerin deneklerin güvenliğini tehdit etmemesi bağlayıcı bir kuraldır. Ancak gerek filmde adı geçen KDH ve Three Bees gibi kurgusal ilaç şirketleri, gerekse Pfizer ve/ya Purdue Pharma gibi gerçek şirketlerin geçmişteki pek çok skandalında ve ekonomik açıdan az gelişmiş ülkelerdeki yoksul ve eğitimsiz insanlar üzerinde yürütülen klinik deneylerde, denek sağlığını korumak ve güvenliklerini sağlamak şöyle dursun, bu insanların yaşamlarının görmezden gelindiği açıkça ortadadır. Bu şirketler için öncelikli olan yeterli örneklem grubu üzerinde söz konusu deneylerin yapılması (deney sonucu çoğunlukla manipüle edilmiştir) ve ilacın güvenilirliğinin etik dışı yollarla da olsa kanıtlanması olmuş, ilaç endüstrisinin geçmişte pek çok davanın konusu olan söz konusu yasadışı eylemleri kapitalizmin ekonomik kar odaklı yaşam şeklinin insanlığı nasıl duygusuz/duyarsızlaştırdığı ve mekanik bir robot haline dönüştürdüğünü kanıtlamıştır.

Görsel 4. Uluslararası af örgütü aktivisti olan Tessa Abbott-Quayle'nin (Rachel Weisz) Kenyalı çocuklardan hediye alışı

Filmde ihlal edilen bir diğer unsur sorumluluk alma ve şeffaflık ilkesidir. Uluslararası anlaşmalar ve protokoller, ilaç şirketlerine insan deneklerle yapılan ilaç deneylerinde bilgilerin şeffaf bir biçimde paylaşılmasını ve doğabilecek herhangi bir sıkıntıda sorumluk alınmasını şart koşturmaktadır. Filmde tüberküloz hastalığını tedavi etmek için ilaç şirketlerinin hastalara sağladığı ilacın (Dypraxa), henüz deneme aşamasında olduğu ve bunun farkında olunarak kullanıma sunulduğu görülür ki burada dürüstlük ilkesi açıkça çiğnenmektedir. Dahası filmin olay örgüsü kapsamında Kenya'da yaşansa da aslında çoğu Afrika ülkesinde uygulandığı bilinen, mevcut hastalığa ilişkin gerekli tıbbi tedavinin sağlanması için sunulan hizmetin, söz konusu deneylere katılım için onam verilmesini de şart koşması açıkça insanın yaşam hakkının ihlal edilmesi anlamına gelmesi kadar uluslararası etik ilkelere de aykırıdır. Bu aynı zamanda bu insanları yaşamak (ya da tedavi olmak) ve deneye tabi olmak arasında seçim yapmaya zorlayarak yukarıda tanımlandığı gibi Hubson tercihi yapmak durumunda bırakır. Bu sistem içerisinde elbette suçlu tek bir insan ya da tek bir şirket değildir. Kılıçaslan'ın da tanımladığı gibi suçlu (2015) "insanları bilmedikleri bir riski alarak (bilseler de onları bu riski almak zorunda bırakan bir hayata zorlayarak) karlılarını artırma peşindeki şirketler, vergi indirimini almak için tarihi geçmiş ilaçları Afrikalı yoksul halka bağışlayan kurumlar veya politik çıkarları için bunlara göz yuman hükümetlerdir" aslında. Politik kararlar, diplomatik ilişkiler, ekonomik çıkar politikaları, emek sömürsü, toplumsal adaletsizlik, sosyal eşitsizlik, ahlaki çöküştür yaşanan bu trajedinin sorumlusu.

SONUÇ

Bir insanlık trajedisi hakkındaki gerçeğin açığa çıkarılma sürecine ortaklık teklif eden *The Constant Gardener* filminin hikayesi üzerinden insanlık tarihinin geçmişte pek çok kez yaşanan suçlarından biriyle daha yüzleşir izleyici. Çok uluslu ilaç şirketlerinin Afrika gibi yoksul ülkelerde yaptıkları ilaç deneylerinden yalnızca biridir ekrana yansıyan ve bu suça ortak olan farklı mekanizmalar, iktidar kadroları, şirket yöneticileri, kurum yöneticileri olduğu görülür. Ancak bu yaşanan trajedinin görünmeyen yüzüdür; görünen tarafta ise yaşamak için

mücadele eden, farklı hastalıklarla hayatta kalmaya çabalayan, tedavi için her türlü deneye zorunlu olarak gönüllü olan insan yığınları, topluluklar vardır. Bu insanlar kimi zaman onamları alınmadan çoğu zaman yüzeysel bilgilendirmelerle deneylere tabi tutulmakta, arka planda aslında bu deneylere katılmaya zorlanmaktadır. Uluslararası sözleşmeler, sağlık örgütleri tarafından belirlenen kurallar, temel haklara dair bildiriler ve etik kurallara ilişkin bildirme ve protokollere rağmen yaşanmaya devam eden ve kişisel ve ulusal çıkarların insan hayatından daha değerli görüldüğü bu sürecin bir insanlık suçu olduğu açıktır. Helsinki Bildirgesi gibi çerçeveler ile Dünya Sağlık Örgütü (WHO) gibi kuruluşlar insanlar üzerinde yapılan deneylere ilişkin en üst düzeyde etik standartlar belirlemiş olsa da insanlık tarihindeki pek çok olay, bu protokoller ve ilkelere ilişkin denetimlerin yetersiz kaldığını ya da kimi zaman kasıtlı olarak görmezden gelindiğini açıkça ortaya koymaktadır. *The Constant Gardener* sinematografik bir anlatı yoluyla ilaç endüstrisinin kar odaklı politikalarının arkasındaki trajediyi açığa çıkarırken etik ilkelerin önemine ve uluslararası kuralların sürdürülebilirliğine de göndermede bulunur. Etik ihlallerin insan haklarına ve hasta güvenliğine zarar verebilecek ciddi sonuçlarını gösterirken, etik dışı uygulamaların sadece yasal bir sorun değil, aynı zamanda insani bir sorun olarak da ele alınmasının gerekliliğini vurgular.

KAYNAKÇA

- BBC (2007). "Nigeria sues drugs giant Pfizer". *BBC*, June 5, 2007, <http://news.bbc.co.uk/2/hi/africa/6719141.stm>
- Deutsch, E. ve Yazman, İ. (1979) "Özellikle Deneysel Tıp Açısından Hekimin Sorumluluğu". *Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 36(1): 223-234.
- Ergün, Y. ve Aykan, D. A. (2019). "Akılcı İlaç Kullanımında Genel İlkeler". *Arşiv Kaynak Tarama Dergisi*, 28(1): 19-27.
- Goldacre, B. (2012). *Bad Pharma: How Drug Companies Mislead Doctors and Harm Patients*. London: Fourth Estate.
- Guy, G. P.; Zhang, K.; Bohm, M. K.; Losby, J.; Lewis, B.; Young, R. et al. (2017). "Vital Signs: Changes in Opioid Prescribing in the United States, 2006-2015". *Morbidity and Mortality Weekly Report (MMWR)*, 66(26): 697-704.
- Gül, Ş. ve Şahinoğlu, S. (2020). "Biyoetik Dersinde Kullanılan Filmlerin Etik Farkındalık Geliştirme Üzerine Etkisi: Dallas Buyers Club Filminin Analizi Üzerinden Bir Değerlendirme". *Lokman Hekim Dergisi*, 2020; 10(3): 502-509.
- Harriet, R.; Girion, L. & Glover, S. (2016). "You want a description of hell? OxyContin's 12-hour problem". *Los Angeles Times*, May 5, 2016, <https://www.latimes.com/projects/oxycontin-part1/>
- Kaler, A. (1998). "A Threat to the Nation and a Threat to the Men: the Banning of Depo-Provera in Zimbabwe, 1981". *Journal of Southern African Studies*, 24(2): 347.
- Kamu Görevleri Etik Kurulu (2019). "Kamu Görevleri Etik Rehberi". <https://www.etik.gov.tr/media/iqclx4yp/etikrehber2019.pdf>
- Kılıçaslan, G. (2015). "The Constant Gardener- Fernando Meirelles (2005)". <https://gurkankilicaslan.com/the-constant-gardener-fernando-meirelles-2005/>
- Kinderman, P. A. (2019). *Manifesto for Mental Health*. Cham, Palgrave Macmillan.

- Kozak, M. A. ve Şahin, S. (2018). “Bilgi İfşası (Whistleblowing) ve Etik İkilem Üzerine Çıkarımlar”. *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 29(1): 31-38.
- McGuire, J. L.; Hasskarl, H.; Bode, G.; Klingmann, I. & Zahn, M. (2007). “Pharmaceuticals, General Survey”. In *Ullmann's Encyclopedia of Industrial Chemistry*. Wiley.
- Meier, B. (2018). “Origins of an epidemic: Purdue Pharma knew its opioids were widely abused”. *The New York Times*, May 29, 2018, <https://www.nytimes.com/2018/05/29/health/purdue-opioids-oxycontin.html>
- Meier, B. M. (2002). “International Protection of Persons Undergoing Medical Experimentation: Protecting the Right of Informed Consent”. *Berkeley Journal of International Law*, 20(3): 513-554.
- Oluborode, J. A. (2008). “Africa: Women and scientific experiments- Is informed consent enough?”. *Web Archive*, May 29, 2008, <https://web.archive.org/web/20080531133851/http://allafrica.com/stories/200805290720.html>
- Pekcan, H. S. (2007). “Yalova İli ve Çevresinde Görev Yapan Hekimlerin ve Hemşirelerin Etik Duyarlılıkları” (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Pérez, C. R. S. (2014). *The Constant Gardener*. judicial, 557.
- Renne, E. P. (2010). *The Politics of Polio in Northern Nigeria*. Bloomington: Indiana University Press.
- Roberts, S. (2017). “Pinion- Raymond Sackler psychopharmacology Pioneer and philanthropist dies at 97”. *The New York Times*, July 19, 2017, <https://www.nytimes.com/2017/07/19/business/raymond-sackler-dead-of-purdue-pharma.html>
- Snezana, B. (2001). “The Declaration of Helsinki: The Cornerstone of Research Ethics”. *Archive of Oncology*, 9(3): 179-184.
- Şen, M. L. (2019). “Kamu Görevlilerini Yoldan Çıkaran Bubi Tuzakları: Hediye ve Bağışlar”. *Enderun*, 3(2): 86-97.
- Temel, M. (2021). “55 Steps (Eleanor ve Colette) Filmi Üzerinden Psikiyatri Hemşireliğinde Hasta Hakları Savunuculuğuna Bir Bakış”. *Psikiyatri Hemşireliği Dergisi*, 12(1): 82-84.
- Tyebkhan, G. (2003). “Declaration of Helsinki: The Ethical Cornerstone of Human Clinical Research”. *Indian Journal of Dermatology, Venereology and Leprology*, 69(3): 245-247.
- Washington, H. A. (2006). *Medical Apartheid*. Anchor Books.
- Washington, H. A. (2007). “Why Africa fears Western medicine”. *The New York Times*, July 31, 2007, <https://www.nytimes.com/2007/07/31/opinion/31washington.html>.
- White, R. M. (2000). “Unraveling the Tuskegee Study of Untreated Syphilis”. *Archives of Internal Medicine*, 160(5): 585-98.
- Wise, J. (2001). “Pfizer Accused of Testing New Drug without Ethical Approval”. *BMJ (Clinical Research Ed.)*, 322(7280): 194.
- World Medical Association (2013). “Declaration of Helsinki: Ethical Principles for Medical Research Involving Human Subjects”. *JAMA*, 310(20): 2191-2194.

Wright, C.; Schnoll, S. & Bernstein, D. (2008). "Risk Evaluation and Mitigation Strategies for Drugs with Abuse Liability: Public Interest, Special Interest, Conflicts of Interest, and the Industry Perspective". *Annals of the New York Academy of Sciences*, 1141(1): 284-303.

Yücel, D. ve Tankutay, H. K. (2023). "Öğretmenlerin Yaşadıkları Etik İkilem Durumlarının ve Bu Durumlara İlişkin Çözüm Yollarının Değerlendirilmesi". *Milli Eğitim Dergisi*, 52(237): 409-436.

KÜLTÜR KURUMLARI ÖRNEKLEMİNDE SPONSORLUK İLİŞKİLERİNDE ETİK SORUMLULUKLAR VE KURUMSAL KİMLİK ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

ETHICAL RESPONSIBILITIES IN SPONSORSHIP RELATIONSHIPS IN THE SAMPLE OF CULTURAL INSTITUTIONS AND IMPACT ON CORPORATE IDENTITY

Ezgi TOKDİL

Doç. Dr., Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, ORCID: 0000-0003-2701-0842

ÖZET

Araştırmada kültür kurumları olarak müze ve galerilerin toplumsal rollerinin sürekliliğinin sağlanması adına yürütülen sponsorluk ilişkileri, bu ilişkinin etik değerler ve ahlaki sorumluluklar açısından geçirgen sınırdaki yer alan finansman boyutu, yapılan finansal anlaşmaların taraflar açısından yükümlülükleri, bu ilişkinin sürekliliği ve yürütülen ekonomi politikalarının kültür kurumlarının kurumsal kimlikleri üzerindeki negatif çıktılarını -karşıt cephede yer alan aklama politikalarıyla birlikte- analiz edilmektedir. Bu kapsamda öncelikle müze ve sanat galerilerinin toplum ve kültür, birey ve sanat eseri arasında kurduğu köprü incelenerek varoluşlarının sürekliliğinin sağlanması adına kurumsal mekanizmaların devlet desteği, bağış gelirleri ve sponsorluk bütçelerinin devlet ve özel müzelerdeki dağılımı incelenerek, sponsorluk ilişkilerinde uyulması gereken etik değerler ile ahlaki yükümlülükler arasındaki sınır vurgulanmaktadır. Araştırmanın devamında örnekleme alınan müze ve sanat galeri üzerinden sorunlu şirketlerle olan sponsorlukların tetiklediği kitlesel ve performatif eylemler ile gerek bu eylemlerin gerekse ekonomik çıkar ilişkisi kurulan şirketlerle olan bağların söz konusu kültür kurumlarının kurumsal kimlikleri üzerindeki etkisi ayrıntılı olarak ele alınmaktadır. Bu bağlamda ilgili kültür kurumlarının sponsorluk ilişkilerinde; etik ilkelere dayalı hareket etmeyen, toplumsal açıdan salt ekonomik kara odaklanarak insan ve çevre sağlığını göz ardı eden ya da toplumsal, ekonomik ve/ya yaşamsal açıdan tartışılmalı konumda yer alarak kurumsal kimliğini aklama çabasında olan kurum ya da kuruluşlarla olan finansman ilişkisinin yol açtığı değer (itibar) kaybı “gereklik” bağlamında tartışılmakta ve mevcut ekonomi-politik yapı içerisinde bu ilişkinin “zorunluluğu” ile kaçınılmaz sonuçları analiz edilerek soruna ilişkin farklı bakış açıları vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kültür kurumları, Sponsorluk ilişkisi, Etik ilkeler, Ahlaki değerler, Kurumsal kimlik, İnsan ve çevre sağlığı

ABSTRACT

The research analyzes the sponsorship relations carried out to ensure the continuity of the social roles of museums and galleries as cultural institutions, the financing dimension of this relationship, which is on the permeable border in terms of ethical values and moral responsibilities, the obligations of the parties to the financial agreements, the continuity of this relationship and the negative outputs of the economic policies on the institutional identities of cultural institutions - together with the laundering policies on the opposite front. In this context, first of all, the bridge that museums and art galleries build between society and culture, the individual and the work of art is examined, and the distribution of state support, donation revenues and sponsorship budgets of institutional mechanisms in state and private

museums in order to ensure the continuity of their existence is analyzed, emphasizing the boundary between ethical values and moral obligations that must be followed in sponsorship relations. In the rest of the research, the mass and performative actions triggered by sponsorships with problematic companies through the sampled museums and art galleries, and the impact of both these actions and the ties with the companies with which economic interest is established on the corporate identities of the cultural institutions in question are discussed in detail. In this context, in the sponsorship relations of the relevant cultural institutions; the loss of value caused by the financing relationship with institutions or organizations that do not act based on ethical principles, ignore human and environmental health by focusing solely on economic profit in social terms, or strive to whitewash their corporate identity by taking a controversial position in social, economic and / or vital terms is discussed in the context of “necessity” and different perspectives on the problem are emphasized by analyzing the “necessity” and inevitable consequences of this relationship within the current political economy.

Keywords: Cultural institutions, Sponsorship relationship, Ethical principles, Moral values, Corporate identity, Human and environmental health

GİRİŞ

Araştırmada kültür kurumları örnekleminde sponsorluk ilişkilerinin tartışmalı arka planı sorgulanırken; “müzeler için etik sınırın nerede başladığı, hangi şirketlerden finansman desteği almanın kırmızı çizginin aşılmasına neden olduğu, bu şirketlerden fon sağlamanın müzelerin bireysellikleri üzerinde nasıl bir etki bıraktığı, hangi ayrıcalıkların elden çıkarılmasına neden olduğu, bunun kamuya ne düzeyde yansıdığı ve kamuoyu tepkisinin nasıl olduğu” sorularının cevaplanması amaçlanmaktadır. Bu bağlamda araştırmanın ilk basamağında kültür ve sanat sponsorluğunun ne olduğu, destekleyen kurum ya da kuruluşun niyeti, desteklenen müze ve sanat galerisi ile kültürel etkinliğin bu sponsorluğa neden ihtiyaç duyduğu tanımlanmakta, bu ilişkinin getirisi olan karşılıklı yaptırımlar sorgulanarak gereklilik bağlamında finansal desteğin bu yaptırımları kabul etme noktasında kurum için hangi dezavantajları beraberinde getirdiği analiz edilmektedir. Bu başlık altında dünyadaki kültür-sanat sponsorluğu örneklerinin yanı sıra Türkiye’den de konuya ilişkin sponsorluk anlaşmaları örneklendirilmekte ve ülkemizdeki farklı sektörel sponsorlukların kültür kurumlarına kazandırdığı avantaj-dezavantajlar değerlendirilmektedir. Araştırmanın ikinci basamağında kültür kurumlarının varoluşlarının sürekliliği ve barındırdıkları kültürel mirasın devamlılığı için finansal kaynakların neler olduğu tanımlanmakta; devlet desteği, kurumsal iç kaynaklar, bağış gelirlerinin kurumun sürekliliğini sağlamaya yetmediği noktada ya da belirli dönemlerde açılan/kiralanan sergilerin maddi yükü ziyaretçi gelirden karşılanmadığında ve gerek kurumun belirli sergi alanlarının yenilenmesi, gerekse koleksiyondaki eserlerin restorasyon çalışmaları için belirli bir kaynak aktarımına ihtiyaç duyulduğunda başvuru sponsorluk anlaşmalarından elde edilen gelirin kapsamı ve sınırları analiz edilmektedir. Üçüncü basamakta sponsorluk ilişkilerinde etik ilkelerin neler olduğunu, sorunlu şirketlerle kurulan finansman ilişkisinin kurumsal kimlik ve kurumsal itibar üzerindeki etkisinin neler olabileceği tartışılmaktadır. Bu kapsamda söz konusu sponsorluk anlaşmalarının hemen her kültür kurumunun ekonomik kaynak elde etme yöntemlerinden olmasına karşın bazı şirketlerin etik açıdan sorunlu geçmişe sahip olmaları, mevcut durumda yıkıcı faaliyetlerde bulunmaları, fonladıkları farklı kurumların iş ahlakının kültür kurumunun misyon ve vizyonuyla uyumlu olmaması gibi nedenlerden dolayı tartışmaların merkezinde yer aldığı ve özellikle fosil yakıt endüstrisi, bankacılık sektörü, otomotiv şirketleri, ilaç şirketleri, enerji ve altyapı şirketleri ile yapılan finansal anlaşmaların eleştirilerin odağını oluşturduğu görülmektedir. Araştırmanın son basamağı ise bu şirketlerin kültür kurumları ile olan

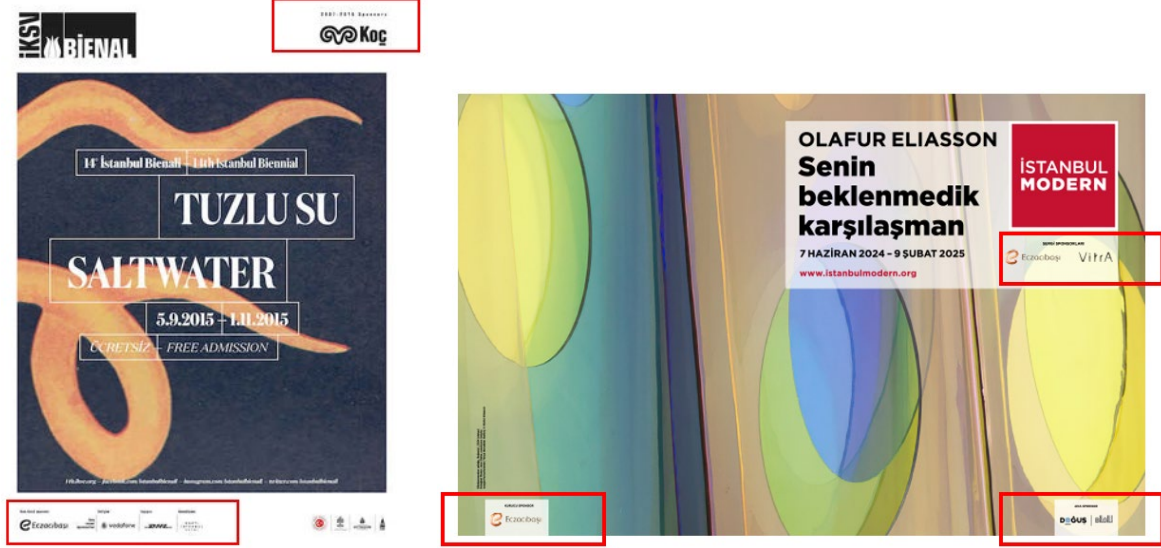
sponsorluk anlaşmalarına yönelik bazı aktivist gruplar tarafından müzelerde gerçekleşen protestolara odaklanmakta ve bu eylemlerin genel karakteri ile kazanımlarının tanımlanmasını amaçlamaktadır.

KÜLTÜR VE SANAT SPONSORLUĞU

Sponsorluk genel olarak “yer ve zaman satın almaksızın işletme amaçlarına yönelik olarak kitle iletişim araçlarındaki gösteri ve olaylara yapılan yatırımlar” şeklinde tanımlanmaktadır (Tek ve Özgül, 2005: 749). Sandler’e göre ise sponsorluk “kurum ve kuruluşun marka değerini arttırma ve sosyal sorumluluk amaçlı seçilen bir faaliyetin desteklenmesi” olarak tanımlanır (Sandler & Shani, 1989: 29). Öte yandan elbette bu sponsorluk karşılıklı belirli yükümlülükler getirir; “destekleyici olan taraflar için elde edilmesi beklenen kazanımlar” vardır. Bunlar; “etkinliğin oluşturduğu pozitif algı ve enerjiyi marka değerine transfer etmek veya marka ve ürünü kitlelerle paylaşarak bilinirliği arttırmak” şeklinde tanımlanabilir (Okay, 2005; Eser ve Dolunay, 2014: 31). Bu yolla sponsor şirketlerin kurumsal logolarının sürekli olarak yatırım yaptıkları kurumun kültürel etkinliklerinde tekrarlanması sağlanır (bu bir koşul olarak sponsorluk anlaşmalarının temelini oluşturur) ve tüketiciler (kültür ve sanat izleyicisi) olarak tanımlanan hedef kitlenin zihninde kurumsal kimliğe dair belirli niteliklerin yerleşmesi sağlanırken aynı zamanda -bu araştırma kapsamında da üzerinde durulduğu gibi- kamuoyunda oluşan olumsuz imajın da silinmesine katkıda bulunur. Okay ve Okay’ın da tanımladığı gibi; “genel olarak kuruluşlar, sponsorluk faaliyetlerini imajlarını sağlamlaştırmak, kurum kimlikleri oturtmak, halkın gözünde iyi bir kuruluş olarak algılanmak, faaliyette bulunduğu topluma faydalı olmak, kuruluşun tanıtımını gerçekleştirmek maksadıyla yapmaktadırlar” (2005: 440). Öte yandan sponsorluklar genel anlamda kurumlar açısından karşılıklı önemli kazanımları beraberinde getirir; kültür kurumları genellikle yüksek profilli bir serginin kiralanması, belirli sergilerin planlanması ya da spesifik etkinliklerin maddi getirisini karşılamak için belirli sponsorluklar alırken, bu etkinliklere sponsor olan şirketlerin de - yukarıda tanımlandığı gibi- kurumsal kimliklerinin (logo ve amblem gibi) ilgili etkinliklerin halkla ilişkiler faaliyetleri çerçevesinde (afişler, tanıtım içerikleri ve reklamlar) dolaşıma girmesini sağlayarak kamuoyunda olumlu bir imaj oluşturur. Ancak günümüzde bu ilişkinin özgül anlamını yitirdiği ve gerek kültür kurumları açısından gerekse sponsor şirketler açısından farklı dinamiklerle şekillenen çarpık bir karaktere dönüştüğü görülür. Kültür kurumları, gelir kaynaklarındaki yetersizlikler (devlet desteği azlığı, bağış gelirlerinin yetersizliği, pandemi gibi özel durumlarda ziyaretçi gelirlerinin ve eğitim etkinliklerinden edinilen kazançların kısa ve uzun vadeli sonlanması gibi durumlar) nedeniyle varoluşlarının sürekliliğini sağlamak adına kısa ve uzun vadeli sponsorluk ilişkilerini -kaynağını sorgulamadan- kabul etme yolunu tercih etmek durumunda kalırken, sponsor olan şirketler de kültür ve sanatı toplumsal sorumluluklarını yerine getirmek adına değil, kamuoyunda farklı nedenlerle kötü olan kurumsal imajlarını düzeltmek için bir araç olarak kullanmaktadır. Kültür kurumları olarak müzelerin ekonomi ve kapital ile olan bu ilişkisi Akın’ın da tanımladığı gibi; “müzelerin güvenilirlikle ilgili sorunlarının” başında gelmektedir ve belirtildiği gibi kurumların itibarlarını da büyük oranda etkilemektedir (2024: 150).

Dünyada olduğu gibi ülkemizde de kültür ve sanat sponsorluğunun büyük şirketler tarafından gerek toplumsal katkı gerek yukarıda tanımlanan türden olumsuz imajın ortadan kaldırılması adına sıklıkla uygulandığı örneklerle rastlanmaktadır. Örneğin Eczacıbaşı Holding’in uzun yıllardır İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı (IKSV) etkinliklerine destek olduğu, İstanbul Modern Sanat Müzesi’nin bazı sergilerine sponsor olduğu ve Uluslararası İstanbul Müzik Festivali’ni aralıksız olarak desteklediği bilinmektedir. Yine Akbank’ın Sabancı Müzesi bünyesinde açılan bazı sergilere sponsor olduğu, İstanbul Caz Festivali ile İstanbul Film ve Kısa Film festivallerinin de uzun yıllar desteklediği bilinmektedir. Garanti Bankası benzer biçimde

İstanbul Caz Festivali'nin son yıllarda ana sponsoru olarak öne çıkmaktadır. Koç Holding kültür ve sanat alanında yine önemli destekleyicilerden biridir ve İstanbul Bienali'nin uzun yıllardır sponsorluğunu yapmaktadır (Dirim, 2010). Bu sponsorluklar elbette toplumsal katkı boyutunda olsun ya da olmasın söz konusu şirketlerin destek oldukları etkinliklerin reklam ve tanıtım arayüzlerinde kurumsal kimliklerinin yer almasını beraberinde getirir.

Görsel 1. 2015 yılında gerçekleşen Tuzlu Su başlıklı 14. İstanbul Bienali Eczacıbaşı Holding, Koç Holding, Vodafone gibi sponsorluklarla açılmıştır / Görsel 2. 2024 yılında İstanbul Modern’de açılan Olafur Eliasson sergisine ise Eczacıbaşı Holding’in yanı sıra Doğuş Group ve Vitra gibi şirketler sponsor olmuştur

Türkiye özelinde belirtilen söz konusu örneklerin çoğu, şirketlerin toplumsal katkı faaliyetlerinin bir sonucu olarak görülebilirken, meselenin diğer ucunda sanatın “kurumsal sponsorluk, hayırseverlik, sosyal sorumluluk projesi kisvesi altında işletmeleştirilmesi” sorunu yer almaktadır (Akın, 2024: 151). Ali Artun’un *Müze Ahlakı* başlıklı makalesinde (2023) -Türkiye özelinde- “2000’lerin başlarından itibaren ortaya çıkan özel müzelerin fonlayıcısı olan özel şirketlerin eleştiriyeye kapalı bir ortam yaratmaları konusuna” değindiği, *Mümkün Olmayan Müze* (2011) başlıklı eserinde ise “müzelerin tarafsızlığını yitirmesi ve özel sermayenin aracı haline gelmesi durumunu” aktardığı ve “sanat üzerindeki denetimin devletten, şirketlere devrini neoliberal küreselleşmeye bağladığı” görülür (Artun, 2011; Akın, 2024: 150). Ancak her ne kadar günümüzde sponsorluk ilişkisinin temelinde karşılıklı çıkar ilişkisi yatıyor olsa da bugün ABD ve Avrupa’daki müzelerde olduğu gibi sorunlu finansman anlaşmalarının Türkiye’de henüz açıkça gerçekleşmediğini tanımlamak mümkündür. Elbette kültür ve sanat sponsorluğunun eleştirildiği petrol şirketleri, bankacılık sektörü ya da ilaç endüstrisi gibi alanların ülkemizde de örneklerine rastlanmaktadır (Garanti Bankası, Akbank, Eczacıbaşı vb.) ancak öyle görünüyor ki bu şirketlerin geçmişinde -devam eden başlıklarda incelenen- şirketlerde olduğu gibi etik açıdan sorunlu davranış ve ihlallerin yer almaması sponsorluk tartışmalarına dahil olmalarını engellemektedir.

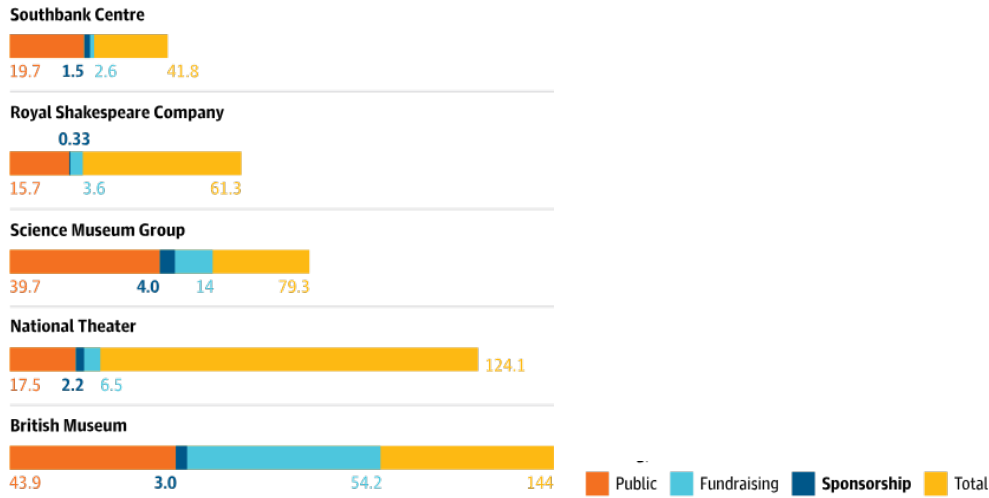
KÜLTÜR KURUMLARI OLARAK MÜZELER VE SANAT GALERİLERİNİN VAROLUŞLARININ SÜREKLİLİĞİ

Kültür kurumlarının varlığını sürdürülebilmesi ve koleksiyonların korunmasını sağlaması için belirli bir ekonomik gelire sahip olması gerektiği açıktır. Akın’ın da aktardığı gibi günümüzde; “ekonomik baskı, müzelerin araştırma ve kültürel mirasın korunması işlevini azaltmış, kutuplaşmış kitlelere hitap etmek için karmaşık konuları aşırı basitleştirerek ve müze markasını daha az güvenilir aktörlere ödünç vererek, onları hızlı finansal kazançlar elde etmeye” yöneltmiştir (Leva, 2024; Akın, 2024: 151). Genel olarak bir kültür kurumunun ekonomik geliri devlet desteği, bağış gelirleri, sponsorluk ilişkileri ve kendi koleksiyon

kiralari ile ziyaretçilerden elde edilen gelir olmak üzere çeşitlenirken bu kaynakların dağılımı her müze ve sanat galerisi için eşit değildir; devlet müzelerinde çoğunlukla devlet desteğinin sponsorluk ve bağış gelirlerine oranla daha fazla olduğu görülürken, özel müzelerde bağış gelirlerinin, daha büyük müzelerde ise sponsorluk anlaşmalarının diğerlerine göre daha ağırlıklı olduğu ve bu dağılımın çoğu müze için farklılık gösterdiği tanımlanabilir. Kültür kurumlarının gelir dağılımları arasındaki bu eşitsizlik kimi müzelerin sponsorluk anlaşmalarında çoğu zaman bu finans ilişkisinin kaynağını üzerinde fazla düşünmeden kabul etmeye itmektedir ki konunun etik açıdan tartışılmalı boyutu da bununla ilişkilidir. Amy Haimerl'in 2021 yılında *Artnews*'te yayınlanan yazısına göre, kültür kurumlarının ziyaretçiler, rehberli turlar ve dijital içerikler üzerinden elde ettiği gelir "müze işletme veya program yürütme masraflarını karşılamaya" yetmemektedir ve bu kültür kurumları "turizmin bilet satışlarını yönlendirdiği New York gibi mega pazarlarda olmadıkları sürece, genellikle yıllık bütçelerinin %10'undan daha azını girişlerden kazanmaktadır". Öte yandan Guggenheim Museum gibi bazı müzelerde ise bütçenin üçte birinin müze ziyaretlerinden elde edildiği ve pandemi gibi ziyaretçi kısıtlaması yaşanmasına neden olan olağanüstü durumlarda bu durumun sürdürülebilirlik açısından müzeyi savunmasız hale getirdiği ifade edilmiştir (Haimerl, 2021). Leeds University tarafından ziyaretçilere anket uygulanarak yürütülen bir araştırmada, Covid-19 gibi kriz zamanlarında kültür kurumlarının her türlü kurumsal sponsorluğu kabul etmeye istekli olduğu ve bunun halk tarafından da anlayışla karşılandığı sonucuna ulaşılmıştır. Bunun yanı sıra söz konusu araştırmadan elde edilen bir diğer veri, bu finansman desteğinin elde edildiği kurumlar arasında "daha özgün, destekleyici ve ortaklıklara aktif olarak dahil oldukları görülen küçük şirketlerin" müzelerin finansman çözümleri için en uygun şirketler olduğunu ortaya koymuştur (Ferrari, 2022). Ancak küçük şirketlerin finansman desteği de küçük olduğundan çoğu kültür kurumunun -bu şirketlerin yanı sıra- çoğunlukla daha büyük şirketlerle sponsorluk anlaşmaları yürüterek karşılıklı yasal bağlayıcı koşulları biraz da zorunlu olarak kabul etmek durumunda kaldığı görülür.

Öte yandan elbette bağış gelirlerinin genellikle bir kültür kurumunun toplam gelirinin %5'ini geçmemesinin beklenmesi de bu müzeleri sponsorluk anlaşmalarına yönlendiren önemli nedenlerden biridir; ancak bağış gelirlerinin büyük bir kısmı eser satın alımı, mevcut koleksiyonların bakımı ya da küratörlük pozisyonları gibi spesifik alanlarda kullanıldığından bağış verenlerin bu fonlar üzerinde doğrudan bir yaptırım söz konusu değilken, sponsorluk anlaşmalarında fonlayan ve fonlanan arasındaki çizgi bu kadar net çizilmemiştir, bu anlaşmalar çoğunlukla kültür kurumunu belirli bir süre için bağlayıcı yaptırımlarla birlikte gelir. Yine de *The Association of Art Museum Directors [Sanat Müzesi Yöneticileri Birliği]*'nin "toplamda devlet finansmanı sanat müzelerinin yıllık bütçelerinin yaklaşık %15'ini oluşturuyor" şeklindeki açıklaması göz önüne alındığında da bir kültür kurumunun koleksiyonundaki eserleri koruyabilmesi ya da varlığını sürdürebilmesi için sponsorluk anlaşmalarına yönelmesi kolay ve anlaşılır bir hedef olarak görülmektedir (Haimerl, 2021). Bununla birlikte ister bağış gelirleri ister sponsorluk anlaşmaları olsun kaynağın etik açıdan sorunlu olup olmadığının sorgulanması ve belirli sektörel desteklerin reddedilmesi için tüm kültür kurumlarının eşit düzeyde ekonomik gelire ve yukarıda tanımlanan gelir dağılımlarında uyumlu dengeye sahip olması gerektiği bir gerçektir. Ancak günümüzde daha küçük galerilerin yeterli devlet desteğine ya da diğer ekonomik gelir kaynağına sahip olmaması nedeniyle varlıklarını sürdürebilmeleri için herhangi bir şirketten gelen bağışı ya da mali anlaşmayı, kaynağının etik değerlerini sorgulama lüksüne sahip olmadıklarından, doğrudan kabul ettikleri görülür. Bölgesel olarak da müze ve sanat galerilerinin stratejilerinde belirli değişikliklerin olduğunu tanımlamak mümkündür; ABD müzelerinin neredeyse tamamının (ister küçük ister yüksek profilli olsun) devlet desteğinin yetersizliği nedeniyle her türlü finansmanı ve sponsorluk anlaşmasını etik açıdan sorgulamadan kabul ettiği görülürken, Avrupa müzelerinde kamusal destek diğerlerine göre daha fazla olduğundan sponsorluk

bütçelerinin oranının daha az olduğu anlaşılır. Birleşik Krallık müzelerinde ise devlet desteği eşit dağılım gösterirken, bağış fonları ve sponsorluk anlaşmalarının dağılımlarının kültür kurumlarının profiline göre değişim gösterdiği anlaşılmaktadır.

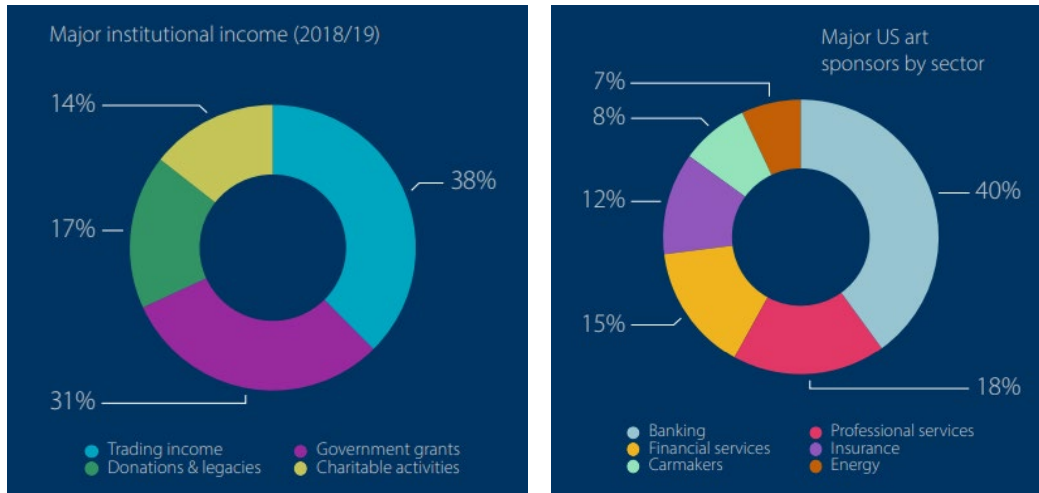

Tablo 1. Susanna Rustin ve George Arnett tarafından 2015 yılında yapılan araştırmaya göre İngiltere’de yer alan bazı kültür kurumlarının kamu, bağış, sponsorluk ve toplam gelirlerinin dağılımları (Guardian, 2015)

Tablo 1 incelendiğinde de görüldüğü üzere British Museum’un bağış gelirinin örnekleme alınan diğer kültür kurumlarına oranla daha fazla olduğu ve kurumun kendi içindeki bağış ve sponsorluk dağılımlarına bakıldığında, sponsorluk anlaşmalarından elde edilen kaynağın orantısız bir şekilde az olduğu görülür -oysa basına yansıyan gerçek rakamlara bakıldığında özellikle petrol şirketi BP ile uzun süreli ve yüksek miktarları içeren sponsorluk anlaşmasının British Museum’a yöneltilen eleştirilerin odağında yer aldığı ve bu anlamda sponsorluk kaynağının ilgili grafikte gösterildiği kadar az olması olasılığının bulunmadığı anlaşılır. Bu noktada ilgili makalenin eş yazarlarının da üzerinde durduğu gibi bazı kurumların sponsorluk gelirlerini bağış adı altında kabul ettiğini tanımlamak da mümkündür (söz konusu grafiğin verilerindeki dağılımın da bu nedenle gerçek değerlerden farklı olduğu açıktır), ancak Rustin ve Arnett’in de tanımladığı gibi (2015); “yardım komisyonu yönergesi, bir sponsorluğun özellikle sponsorun logosunun büyük ve belirgin gösterimlerini içerdiğinde, ürettiği hiçbir gelirin hayır amaçlı olmadığını söyler”. Ancak yine de çoğu kültür kurumunun sponsorluğu “hediyeler, miraslar ve üyeliklerle birlikte bağış toplama geliri olarak sınıflandırdığı” görülür. Sanat organizasyonlarına danışmanlık yapan Mark Borkowski, kurumların gelir kaynaklarından sponsorluk ve bağış fonu arasında ayırım yapmanın hayati öneme sahip olduğunu vurgulayarak “çok büyük bir küresel markanın CSR’sini [kurumsal sosyal sorumluluk] aklamak için sanata para saçması ile hayırsever bir aile vakfı arasında büyük bir fark” olduğunu ifade etmiştir (Rustin & Arnett, 2015). Çoğu büyük boyutlu sponsorluk anlaşmaları (genellikle 20 milyon ve üzerindeki finansal anlaşmalar için) diğer şeylerin yanı sıra çoğunlukla şirket logosu ve ambleminin yüksek profilli sergilerin afişlerinde, tanıtım yazılarında ve reklamlarda yer alması gibi koşulları beraberinde getirmektedir. Dahası ödenen miktar arttıkça söz konusu şirketlerin isimlerinin kültür kurumlarının bazı sergi alanlarına, müze ve sanat galerisinin belirli kısımlarına ve açılan sergilerin isimlerine dahi eklenmesi söz konusu olmaktadır ki sponsorluğun bu boyutta bir reklama dönüşmesi de sorunlu geçmişe sahip şirketlerden alınan gelir kadar kamuoyunda etik tartışmalarının alevlenmesine neden olur. Örneğin BP’nin 2014 yılındaki Viking gösterisi için hazırlanan British Museum’un posterlerinde yer alması, Louvre Museum’un Doğu Antik Eserler kanadını Sackler kanadı olarak değiştirmesi, Mauritshuis Museum’un yenilenmesi ve restorasyonu için Shell’in müzeye önemli miktarda bağış sağlaması ve bir teknik araştırma projesinin de sponsorluğunu üstlenmesinin ardından sergi alanlarından birinin The Royal Dutch Shell Wing olarak

değiştirilmesi bu örnekler arasında yer almaktadır. Ve bu anlaşmalarda rol oynayan şirketlere bakıldığında da yukarıda Mark Borkowski tarafından vurgulanan gerçeğin iç yüzü açığa çıkmaktadır; söz konusu büyük boyutlu sponsorluk anlaşmalarını yapan çoğu şirket arka planda aslında etik açıdan sorunlu geçmişe sahip ya da çevre yönetimi açısından eleştirilerin odağında olan şirketlerdir ve bu şirketlerin kültür kurumları ile olan sponsorluk ilişkileri sanatı destekleme gibi görünüyorsa da kamuoyunda halihazırda var olan itibar kaybını gidermeyi amaçlamaktadır ve bu anlamda kültür kurumlarının -bu mali kaynağa ihtiyaç duyduklarından çoğunlukla söz konusu çıkar ilişkisini kabul ederek- şirketlerin kendilerini aklama çabalarının bir aracı haline geldikleri görülür. Ancak öngöremedikleri aslında bu şirketlerin itibar kaybını telafi ederken kendi kurumsal kimliklerine kamuoyu nezdinde zarar veriyor olduklarıdır.

ABD müzelerinin başlıca kurumsal gelir dağılımları 2018-2019 yılı verilerine göre incelendiğinde de benzer bir tablonun sürdürüldüğü görülür (Tablo 2); ticari gelirlerin %38 ile en yüksek paya sahip olduğu, ardından %31 ile hükümet desteğinin geldiği, bağış ve miras gelirlerinin %17 ile onu izlediği ve %14'ün yardım faaliyetleri sınıfında yer aldığı görülür. InsightX tarafından yapılan araştırmaya ilişkin belirlenen kaynak alanlarında yardım faaliyetlerinin neler olduğuna ilişkin ayrıntılı bir bilgiye ulaşılammıştır ancak gelir dağılımları açısından bakıldığında bunun sponsorluk ilişkilerini tanımladığı açıktır. Bununla birlikte söz konusu grafiğin 2018-2019 yılının verilerini yansıttığı hatırlandığında bugün sponsorluk anlaşmalarının boyutunun pek çok büyük müze için diğerlerine oranla çok daha yüksek olduğunu tanımlamak mümkündür.

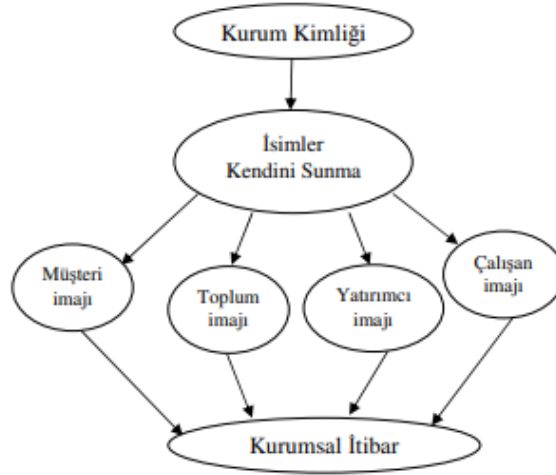

Tablo 2. ABD müzelerinin ticari gelir, hükümet desteği, bağış ve miras gelirleri ile yardım faaliyetleri gibi başlıca kurumsal gelir kaynakları dağılımı (2018/19) / Tablo 3. Bankacılık, finansal hizmetler, otomobil üreticileri, profesyonel hizmetler, enerji gibi sektörel ABD sanat sponsorları dağılımı (InsightX, 2022)

Aynı yılın sektörel sanat sponsorları dağılımı incelendiğinde de benzer şekilde örneğin bankacılık sektörüne yer verilirken çoğu büyük kültür kurumunun bu araştırmanın da konusunu oluşturan protestolara neden olan fosil yakıt endüstrisi ile iş birlikleri grafiğe dahil edilmemiştir ki petrol şirketlerinin bağış adı altında yürüttükleri sponsorluk anlaşmaları çalışmaya dahil edildiği takdirde söz konusu verilerin tamamen değişmesi olasılık dahilindedir. Tablo 3 incelendiğinde yine de sanat sponsorluğunun sektör analizi bakımından bankacılık, finansal hizmetler, otomobil üreticileri, profesyonel hizmetler, sigorta ve enerji sektörünün ABD müzelerinin gelir kaynakları arasında yer aldığı görülür. Dağılımları incelendiğinde ise bankacılık sektörünün kültür kurumlarındaki sponsorluk paylarının %40 ile ilk sırada yer aldığı, ardından %18 ile profesyonel hizmetler olarak adlandırılan sınıfın geldiği (bu sektörün de söz konusu grafikte hangi kategoriyi tanımladığı açık değildir) ve onu finansal hizmetler ile sigorta şirketlerinin sponsorluklarının izlediği görülür.

SPONSORLUK İLİŞKİLERİNDE ETİK İLKELER VE SORUNLU ŞİRKETLERLE OLAN FİNANSMAN İLİŞKİSİNİN KURUMSAL KİMLİĞE ETKİSİ

Etik açıdan sorunlu finansal anlaşmaların ya da sorunlu geçmişe sahip şirketlerle olan ekonomik ilişkilerin (bağış ya da diğer yollarla) kültür kurumlarının kurumsal kimlikleri üzerinde olumsuz etkiye yol açtığı tanımlandı. Dirim'e göre (2010: 55) kurum imajı; "paydaşların zihninde kuruma ait uyanan her şey" olarak tanımlanırken, Peltekoğlu'na göre kurumsal imaj; "kurum kimliği, kurumsal davranış ve kurumsal iletişim arasında sinerjinin yaratılması ve yönetilmesinden" oluşur (2007: 565). Dirim'in de tanımladığı gibi; "bir kurumun görsel ya da işitsel herhangi bir şekliyle karşılaşıldığında akıllarda oluşan imaj ile kimliğin uyumlu olması, itibar oluşumu açısından çok önemlidir" (2010: 55). Ancak günümüzde kültür kurumlarının sponsorluk anlaşması yaptıkları petrol şirketleri, onları fonlayan bankalar, ekonomik kazanç uğruna insan sağlığını hiçe sayan ilaç şirketleri, çevre yönetimi açısından sorunlu otomobil firmaları ve diğer sektörlerle olan ilişkisinin getirisi olan reklam içeriklerinde bu şirketlerin logo ve amblemleriyle birlikte anılmaları şüphesiz imaj ve kimlik arasında bir karşıtlığı beraberinde getirmekte, bu da kamuoyu gözünde kültür kurumlarının kurumsal imajları ve itibarları açısından olumsuz etkiye yol açmaktadır. Dalton ve Croft'ın da vurguladığı gibi "kurum imajının yaratılması mümkündür ancak kurum itibarının hak edilmesi gerekir" (Er, 2008: 35). Dolayısıyla itibar açısından köklü bir geçmişe sahip Louvre Museum, Metropolitan Museum of Art, British Museum, London Portrait Gallery gibi prestijli kültür kurumlarının dahi kimi sorunlu şirketlerle olan ortaklıklar yoluyla kurumsal imajları üzerinde kamuoyunda olumsuz bir etki bıraktıklarını ve hak edilmiş itibarlarının da zedelenmesine yol açtıklarını tanımlamak mümkündür.

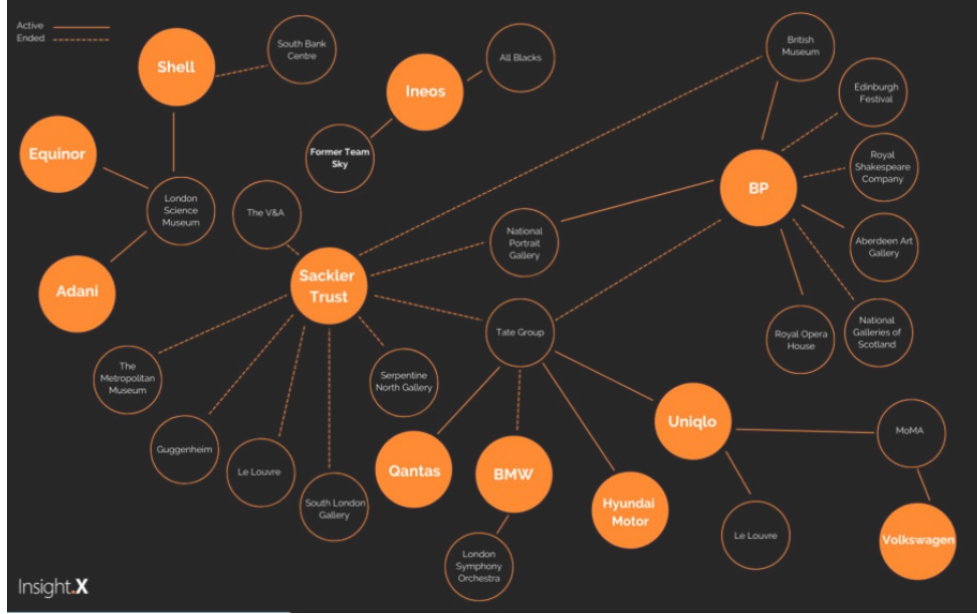
Tablo 3. Kurum kimliğinden kurumsal imaja (Fombrun, 1996: 37; Er, 2008: 36; Dirim, 2010: 49).

Kültür kurumlarının diğer gelir kaynaklarının yanı sıra sponsor finansmanına ihtiyaç duyduğu noktada meselenin sorunlu yanı ortaya çıkar; ihtiyaç duyma eylemi gelen ekonomik desteğin sorgusuz sualsiz kabul edilmesine yol açarak etik sorumluluğa sahip olmayan şirketlerle kurulan iş birlikleri kültür kurumlarının toplumsal statüleri ve kurumsal kimliği üzerinde ciddi bir risk oluşturabilir ve -devam eden başlıkta görüldüğü üzere- kamuoyu tepkisini beraberinde getirebilir. Böylelikle ilgili şirketler, müze ve sanat galerileri üzerinden kamuoyunda olumlu bir imaj çizerek ve iklim değişikliğindeki rolü (petrol şirketleri), insan sağlığı üzerindeki etkileri (ilaç şirketleri), sosyo-ekonomik eşitsizlikleri besleyen tutum ve davranışları (bankacılık sektörü) gibi unsurlar bakımından aklama yöntemi olarak sponsorluk ilişkisini kullanır; kültür kurumları ise bir taraftan sürdürülebilirlik adına fon sağlarken diğer taraftan farkında olmayarak bu şirketlerle olan ortaklıklarla gerek kendi kurumsal kimliğine zarar verir

gerekse kamusal tepkinin oluşmasına neden olur. Elbette burada karşılıklı bir çıkar da söz konusudur ve tartışılması gereken bu çıkar ilişkisinin gereklilik düzeyidir; tarihin bu noktasında bir kültür kurumunun söz konusu sponsorluklara ihtiyaç duyduğu ve bu bağlılığı çoğunlukla zorunlu olarak kabul ettiği açıktır, ancak bu ilişkinin sınırlarının doğru tanımlanması da önemlidir. Bu noktada devlet müzeleri ile özel müzelerin sürekliliğinin sağlanması adına devlet desteği ve bağış gelirlerinin dağılımlarının, bağımsız şirketlerle olan sponsorluk ilişkilerine ne düzeyde ihtiyaç duyulduğunu açığa çıkardığı anlaşılır. Devlet müzelerinin çoğunlukla devlet tarafından finanse edildiği görülürken, bu müzelerin varoluşlarının sürekliliği devlet güvencesi altındadır. Ancak özel müze ve sanat galerileri için aynı durum söz konusu değildir ve bu müzeler korudukları kültürel mirasın sürekliliğini sağlamak adına özel finans kaynaklarına ihtiyaç duyarlar ve belirtildiği gibi bağış gelirlerinin ve kurumların kendi ekonomik kazanç kaynaklarının (etkinliklerden elde edilen gelir, koleksiyonların kiralanması yoluyla ve ziyaretçilerden elde edilen finansman) yanı sıra sponsorluk ilişkileri de pastada büyük bir paya sahiptir.

Öte yandan sponsorluk ilişkilerinin kurumların kendi iç politikaları doğrultusunda yönetim kurulları tarafından değerlendirilip karara bağlandığı kabul edildiğinde, sorunlu olan ve tartışılması gereken asıl mesele, bir kurumun bir özel şirketle olan ekonomik çıkar ilişkisi değildir; bu ilişkinin (ve elbette karşılıklı bağlılığın) etik açıdan sorunlu geçmişe sahip şirketler ya da halihazırda çevresel, ekonomik, toplumsal açıdan olumsuz imaja sahip kurumlarla yürütülmesidir. “Sponsor ve sponsor olunan kişinin misyonu arasındaki uyumun etik sponsorluğa ulaşmada ve toplum ilişkilerini iyileştirmede dikkate alınması gereken bir husus” olduğunu belirten 2024 yılında *International Journal of Arts Management* dergisinde sanat sponsorluğu üzerine yayınlanan bir makale “sponsorluğun bir gelir kaynağı olarak yönetilmesine” ilişkin yeni yollar önerirken, bunun kamuoyu tepkisini önlemenin yanı sıra “müzenin, sponsorun duyarlılığına göre sergi seçimi yapmaya zorlanmaması” ya da “sergi seçiminin müzeye dolaylı olarak dayatılmaması” gibi olumsuzlukların da önüne geçeceği aktarılmıştır (Alshawaaf & Lee, 2024). Yazarların kurumların farklı gelir kaynakları alternatiflerine ilişkin örneklendirdiği bir diğer unsur, “markanın” kullanım hakkının farklı ülke ve şehirlere taşınmasıdır ki Louvre Museum’un yakın zamanda Abu Dhabi’de açılan müzeye marka kullanım hakkını vermesi bunu kanıtlar niteliktedir; kurum bu anlaşmadan lisans ücretinin yanı sıra marka değeri açısından ciddi bir gelir elde etmiştir¹. Londra’da yer alan Victori & Albert Museum’un China Merchants Group iş birliği ile Çin’de açmış olduğu V&A Galerisi de benzer bir ortaklık hikayesidir (Yağmurlu, 2023: 71). 2025 yılında tamamlanması planlanan ve Guggenheim müzelerinin en büyüğü olarak mimar Frank Gehry tarafından tasarlanan Guggenheim Abu Dhabi de bu bağlamda ele alınabilecek olan diğer bir örnektir.

¹ Diğerlerinin yanı sıra 700 milyon avroluk bir lisans ücreti aldığı ve Louvre markasının kullanım hakkı için ise 400 milyon avroluk bir anlaşma yapıldığı bilinmektedir (Alshawaaf & Lee, 2024).

Tablo 4. 2022 yılında kurumsal şirketlerin kültür kurumlarıyla olan sponsorluk ilişkilerinin kapsamına ilişkin InsightX platformu tarafından oluşturulan ilişki haritası

Yukarıdaki tablodan da anlaşıldığı üzere özellikle fosil yakıt endüstrisi alanından BP'nin ve ilaç endüstrisinden Sackler ailesinin kurduğu bir vakıf olan Sackler Trust'un en büyük sponsorlar arasında yer aldığı görülürken, özellikle ABD, İngiltere ve Fransa müzelerinin pek çoğunun şirketin OxyContin davasının ardından söz konusu vakıfla olan bağlantılarını kestiği bilinmektedir. Tablo incelendiğinde de görüldüğü üzere, London Science Museum, British Museum, MoMA, Louvre Museum, National Portrait Gallery gibi bazı müze ve sanat galerinin birden fazla sorunlu kaynakla da finansman ilişkisi içinde olduğu anlaşılır. Öte yandan elbette söz konusu haritanın 2022 yılının kaynak aktarımını haritalandırdığı unutulmamalıdır; bu tarihten itibaren de bazı kültür kurumlarının bu ilişkilerin bir kısmını sonlandırdığı ya da yeni sponsorluk anlaşmaları imzalamadığı bilinmektedir.

2014 yılından itibaren iş ve sanat dünyasındaki ortaklıklara ilişkin bağımsız risk değerlendirmeleri yapan analiz şirketi InsightX'in yayınlamış olduğu raporda; kültür kurumları için temel risk alanları genel olarak “dolandırıcılık, para aklama, vergi kaçakçılığı ya da offshore yetki alanlarının kullanımı ile ilgili herhangi bir kanıt, terör finansmanı ve uyuşturucu ticareti (Sackler ailesinin OxyContin ile ilgili politikaları bu kategoride ele alınabilir) ile ilişkili bağlantı, insan hakları ile ilişkili şirket çalışanlarına haksız muamele ve kişisel ücretlerin kaydı başta olmak üzere sorgulanabilir ahlaki davranışlar, finansal düzenleyiciler ve kurumsal gözetim organları başta olmak üzere ulusal ya da uluslararası kınama ve yaptırıma sahip olup olmama, finansal kayıtlar ve politik ilişkiler” şeklinde tanımlanmıştır (2022: 8-9).

Konu özel kaynaklarla olan sponsorluk ilişkisi ya da bağış kabul etme olduğunda meselenin diğer yüzünde mülkiyet ve vergi ile ilgili olan sorun yer almaktadır ki bu da kültür kurumlarının finansal baskı nedeniyle kurdukları ortaklıkların farkında olmadan kurumsal imajlarına zarar vermesine neden olan başlıca etkenler arasında gelir. Büyük petrol şirketleri, bankalar ya da diğer kurum ve kuruluşların yanı sıra daha az bilinenlerin sağladıkları finansman aynı zamanda bu şirketlerin vergiden muaf olmalarını ya da “en çok gelir elde edilen pazarda” çok az vergi ödemelerini beraberinde getirmektedir; bunun açıkça söz konusu şirketlerin kültür kurumlarını ticari faaliyetler için kullandığı anlamına geldiğini tanımlamak mümkündür. Elbette sorunun insan hakları ile olan boyutu da eleştirilerin odağında yer alır; “tedarik zincirlerindeki ya da çalışanlarına davranış biçimlerindeki başarısızlıkları” gizlemek

için de kültür kurumlarını destekleyen şirketlerin “sanat yoluyla aklama” stratejisini kullandığı ve kamuoyunda olumlu bir izlenim uyandırarak arka planda sorunlu faaliyetlerini sürdürdüğü bilinmektedir. İlaç endüstrisinin ve özellikle Sackler Trust vakfının bu kategoride yer aldığı tanımlanabilir; ekonomik kazanç uğruna yürütülen etik dışı şirket politikaları Metropolitan Museum of Art, Louvre Museum, Guggenheim, British Museum, Serpentine Gallery, South London Gallery, National Portrait Gallery gibi pek çok kültür kurumuna yapmış olduğu bağışlar ve kurulan finans anlaşmaları ile örtbas edilmek istenmiş, söz konusu müze ve galeriler şirketin kendini aklama girişiminin bir parçası haline gelmiş, dolayısıyla kurulan sponsorluk sözleşmelerinin sonucu kimi müzelerde yer alan sergi alanlarına, konferans salonlarına ya da kurumun farklı mekanlarına verilen şirket adı ile anılmaya ve müzenin etik değerlerinin de sorgulanmasına yol açmıştır.

Ancak -özellikle ABD ve Avrupa’daki kültür kurumlarına yönelik pek çok protestonun da gerçekleşmesine neden olan- en fazla eleştiri alan “çevre yönetimi konusunda sicili kötü olan” şirketlerle kurulan bağlantılardır. Bu anlamda fosil yakıt endüstrisi başta olmak üzere petrol şirketlerine kaynak sağlayan (finanse eden) bankalar da tartışmaların diğer bir cephesini oluşturur. Bu şirketlerin de diğerleri gibi kültür kurumları aracılığıyla “yeşil aklama” stratejisini kullandığı ve kamuoyundaki çevre kirliliğine ve iklim krizine neden olan karbon politikalarıyla ilgili olumsuz imajlarını yumuşatmaya ve normalleştirmeye çalıştıkları görülür² -sonuçta bir müzenin konferans salonunun bir ilaç şirketinin adıyla anılması ya da bir kültür kurumunun galerisine adının verildiği bir petrol şirketi ne kadar suçlu olabilir ki!? Ancak elbette sorun yalnızca bununla sınırlı değildir; -belirtildiği gibi- kültür kurumları ile sorunlu endüstriler arasındaki finansal anlaşmalar karşılıklı belirli yükümlülükleri de beraberinde getirmektedir. Kurumların bu şirketlerin belirli özel günlerinde kullanılması taahhüdünden, şirket çalışanlarının ve ailelerinin müze ziyaretlerinde indirimli giriş politikalarından yararlanmasına ve dolayısıyla fırsat eşitsizliğinin yaratılmasına, bazı durumlarda sağlanan finansmanın kullanılma formunun şirket tarafından belirlenmesinden, anlaşma süresi dolmadan ortaklığın bozulmamasına, finanse edilen kurumun sergi salonları ya da giriş hollerinin söz konusu şirketlerin adını almasından kültür kurumlarının internet sitelerinde bu sponsorların isimlerine yer verilmesine ve dahası sergi afişlerinde sponsor şirketlerin logolarının yer almasına kadar pek çok açıdan bağlayıcı koşullara neden olmaktadır ki şirket isimlerinin kültür kurumları ile anılmasının yarattığı kurumsal itibar kaybının yanı sıra bu ilişki müze ve sanat galerilerinin bağımsız hareket etmelerini de kısıtlayan durumları beraberinde getirmektedir.

2018 yılında *Arts Professional* tarafından yapılan bir anket, kültür kurumlarının yaklaşık dörtte üçünün “sponsorlar ya da büyük bağışçılarla olan ilişkilerinden dolayı itibarlarının zarar görebileceğini düşündüklerini” ortaya koymuş, ankete katılanların yüzde 54’ü ise “finansal baskının kurumlarının uygunsuz bir sponsor veya büyük bağışçıdan destek kabul etmesine yol açabileceğinden korktuklarını” belirtmiştir (InsightX, 2022: 4). Ancak *Kunstkritikk*’te yayınlanan ve Norveç, İsveç ve Danimarka başta olmak üzere İskandinav müzelerinin müdürleri üzerinde sponsorluk etiği ve müze finansmanı konusunda yapılan bir araştırmanın verileri tartışmalı sonuçlar ortaya koymuştur. Seçili bazı müzelerin müdürlerine “devlet kasası, ticari sponsorluklar ve özel vakıflar kurumun işleyişinin ve varlığının güvence altına alınmasına ne ölçüde katkıda bulunuyor? Son yıllarda bu konuyu çevreleyen tartışmalar hakkında ne gibi düşünceleriniz var? Müze etik bir bağış toplama etkinliği mi? Eğer öyleyse, çizgiyi nerede çiziyorsunuz? Kimden para kabul edebilir ve edemezsiniz?” gibi sorular

² Örneğin Birleşik Arap Emirlikleri’nin uluslararası havayolu şirketi olan Emirates’in gerek Dubai’de gerek dünyanın farklı ülkelerinde kültür kurumları ve kültürel etkinliklerle olan sponsorluk ilişkisi bu örnekler arasında yer almaktadır. Şirketin Melbourne ve Sidney Senfoni Orkestraları’ndan oluşan Avustralya Senfonileri’nin sponsorluğunu üstlenmesi çevresel sürdürülebilirlik adına sorunlu kategorisinde değerlendirilebilecek olan bir şirketin kültürel etkinlikler yoluyla yeşil aklama stratejisini uygulamasının kanıtı niteliğindedir.

yöneltilmiştir (Enge, 2022). Çalışmadan elde edilen veriler; Moderna Museet, Denmark National Gallery gibi bazı İsveç ve Danimarka müzelerinin fosil yakıt endüstrisinin sponsorluklarını kesinlikle kabul etmeyeceklerini belirttiğini, Bergen'deki Kode ve Oslo'daki Norwegian National Museum gibi görece az sayıdaki bir kısmının ise kurumsal olarak bu tür sponsorluklardan uzaklaşmanın aynı zamanda devlet desteğini reddetmek anlamına geleceğini ifade ettiklerini, Munch Museum gibi bir kısım müzenin müdürünün ise soruları yanıtız bıraktığını ortaya koymuştur (Dronen, 2022; Enge, 2022). Dolayısıyla konu bu anlaşmaların kabul edilebilirlik boyutu olduğunda her müzenin kendi etik değerleri doğrultusunda hareket ettiği ve doğru-yanlış ayrımının her müzenin kendi iç denetimleri ve yönetim kurullarının tercihleri ile şekillendiği görülür.

Öte yandan söz konusu anlaşmalar sonucunda karşılaşılan itibar kaybı riskinin çift yönlü olduğunu vurgulamak da önemlidir. Örneğin bir İngiliz toptan dağıtımcısı olan Booker Group Limited'in 1969 yılında etkinliğe sponsor olmaya başlamasının ardından "yılın İngilizce yazılmış en iyi kurgu eserine" verilen ödülün Booker Ödülü olarak adlandırıldığı ancak 1972'de John Berger'in Booker'ı "Guyana'daki şeker plantasyonlarında işçileri sömürmekle suçladığı" G adlı kitabıyla ödül kazandığı bilinmektedir; dolayısıyla bu örnek etik açıdan sorunlu geçmişe sahip bir şirketin adıyla anılan bir ödülün prestijini düşürdüğü gibi söz konusu şirketin de geçmişinin ortaya çıkarılmasına yol açmıştır. Yine aynı şekilde Guardian'da 2019 yılında yayınlanan bir makaleye göre Hyundai şirketi "Tate Modern'in Turbine Hall'deki son enstalasyonuna sponsor olduğunda, Kübalı sanatçı Tania Brugera'nın memleketi olan adada dört gün boyunca alıkonulması durumunda diplomatik bir anlaşmazlığa sürükleneceğini" tahmin etmemiş, bunun sonucunda hem Tate Modern hem de Hyundai şirketi karşılıklı itibar kaybı yaşamıştır (Guardian, 2019).

Ancak elbette her ne kadar tek taraflı itibar kaybı olarak görülse de kültür kurumlarının sponsor seçimlerine ilişkin gerçekleşen protestoların ardından söz konusu anlaşmaların karşılıklı olarak ve/ya yalnız kültür kurumu tarafından sonlandırılması karşı tarafın kamuoyundaki itibarını da zedelemektedir. Özellikle ABD ve Avrupa müzelerinde büyük protestoları beraberinde getiren BP, Shell, Total ve Eni gibi fosil yakıt endüstrisi, Sackler ailesinin sahibi olduğu Purdue Pharma ilaç şirketi gibi sağlık sektörü ve ING başta olmak üzere, Intesa SanPaolo ve Unicredit gibi İtalyan bankaları, Citi Chase, Bank of America ve Koch Industries gibi ABD bankaları üzerinden bankacılık sektörüne yönelik gerçekleşen eylemlerin bu kapsamda değerlendirilebileceğini tanımlamak mümkündür.

SPONSORLUK ANLAŞMALARINA İLİŞKİN KÜLTÜR KURUMLARINDA GERÇEKLEŞEN PROTESTOLAR VE DEĞİŞİM BAŞLATMADAKİ ROLLERİ

Kültür kurumlarının sorunlu şirketlerle olan sponsorluk anlaşmaları üzerinden yürütülen reklam kampanyalarının yalnız sanat piyasasının içinden aktörler tarafından eleştirilmediği (dolayısıyla salt eleştiri boyutunda kalmadığı), pek çok aktivist grubun da eylemlerinin odağında yer aldığı görülür. Bununla birlikte bu protestoların neredeyse tamamı yıkıcı eylemler şeklinde değil, performans şeklinde gerçekleşen yaratıcı etkinlikler şeklinde sürdürülmüş ve eylemlerin sürekliliği ve kapsamı açısından söz konusu kurumların sponsor şirketlerle olan bağlarını sonlandırmasına yol açan önemli kazanımlar elde edilmiştir. Örneğin Munch Museum'un petrol şirketleri *Idemitsu*, *Aker BP* ve *Equinor* ile olan finansal anlaşmaları, iklim aktivisti *Direct Action Theater (DAT)* grubu tarafından 2021 yılında gerçekleşen protestoların ardından sonlandırılmış, Astrup Fearnley Museum *Lundin Oil* gibi petrol şirketlerinden aldığı finansman desteği ile sponsorluk anlaşmalarını feshetmiş, pek çok protestonun ardından Tate Museum ağı, *British Petroleum (BP)* ile devam eden ortaklıklarını 2016 yılında sonlandırma kararı almış, Londra'nın en büyük kültür merkezlerinden biri olan Southbank Center ve British Film Institute (BFI) tartışmalı sponsorluklara ilişkin aktivistlerin eylemlerinin artmasıyla petrol şirketi *Shell* ile olan kurumsal üyelik anlaşmasını sona

erdirmiş, Royal Shakespeare Company ve diğer İskoç ulusal galerilerinin de bulunduğu bir grup İngiliz kültür kurumu petrol şirketleri ile olan bağlarını koparmıştır. Bu örnekler devam eden protestoların ardından sorunlu geçmişe sahip şirketlerle olan ilişkilerini sonlandırma kararı alan müzelerin elbette yalnızca bir bölümünü temsil etmektedir. Öte yandan 2012 yılında kurulan ve fosil yakıt şirketlerinin sponsor olduğu kültür kurumlarında 70'e yakın eylem, bu eylemlerden yarısından fazlasını ise BP ile ilişkisini sonlandırmayı reddeden³ British Museum'da gerçekleştiren *Culture Unstained [Lekesiz Kültür]* grubunun eş direktörü Chris Garrard'ın söz konusu sponsorluk ilişkilerinin kültür kurumlarının itibar kaybını vurguladığı, *Shell* gibi petrol şirketlerinin “dikkatleri başka yöne çekmek için alaycı bir girişimle kültürel komşularına sponsor olurken, verdiği zarardan dolayı yerli halkların haklarını ayaklar altına alan ve dünyayı iklim krizinin derinliklerine iten bir iş planı izlediklerini” ifade ettiği, ancak artan sponsorluk ilişkilerine yönelik eylemlerin şirketlerin “imajını aklamaya yardımcı olmak yerine iklimi çökerten faaliyetlerine ışık tutma” gibi ters etki yaptığını belirttiği görülür (Selvin, 2020).

Görsel 3. BP or Not BP grubundan 350 aktivistin British Museum'un BP ile devam eden sponsorluk anlaşmasını sonlandırması için müze önünde 2019 yılında gerçekleştirdiği protesto

Aynı şekilde 2023 yılında *Extinction Rebellion*, *The Climate Organizing Hub* ve *Honor the Earth* başta olmak üzere farklı çevre gruplarından aktivistlerin iş birliğinde MoMA'da “die-in (ölüm gösterisi)” şeklinde gerçekleşen eylemde “fosil yakıt projelerine büyük yatırımlar yapan özel sermaye şirketi” Kohlberg Kravis Roberts (KKR) ile müzenin devam eden sponsorluk anlaşması eleştirilmiş⁴, 2020 yılında iklim aktivisti grubu *BP or Not BP* tarafından British Museum'un BP ile olan finansal ortaklığını sonlandırma çağrısıyla gerçekleşen eyleme yaklaşık 1500 kişi katılmış, BP sponsorluğunda açılan *Troy: Myth or Reality [Truva: Efsane mi Gerçek mi]* sergisi sırasında müze avlusuna dev bir truva atının gizlice sokulduğu eylemin ardından 2022 yılındaki protesto ise bu kez aktivistlerin müze avlusunda toplanarak üzerinde

³ British Museum'un BP ile olan ortaklığının 1996 yılında başladığı, belirli dönemlerde yenilenen sponsorluk anlaşmalarından sağlanan fonun, müzenin kalıcı koleksiyonlarının yenilenmesinden belirli alanların restorasyonuna kadar farklı amaçlarla kullanıldığı ve devam eden tartışmalar ve aktivistlerin süregelen eylemlerine karşın kurumun 2023 yılında BP ile on yıllık yeni bir anlaşma imzaladığı görülür (Aton, 2023).

⁴ Söz konusu ortaklık karşılığında -Louvre Museum'un Sackler kanadı örneğinde olduğu gibi- müzenin dördüncü katta yer alan performans alanına Kravis adının verildiği görülür.

Drop BP yazan kumaştan bir daireyi açmaları ve ardından diğerlerinin sarı ve yeşil yapraklar ekleyerek petrol şirketinin ayırt edici logosunu oluşturmaları şeklinde gelişmiştir (Polonsky, 2022). 2015 yılında Louvre Museum'un cam piramidi önünde *Art Not Oil, Liberate Tate, Occupy Museums* gibi kolektifler tarafından koordine edilen ve dünyanın her yerinden gelen sanatçılar, yazarlar ve aktivistlerden oluşan bir grup tarafından gerçekleşen protestoda siyahlara bürünmüş yüzlerce sanatçı-aktivistin ellerinde beyaz boya ile fosilsiz kültür yazılmış siyah şemsiyelerle bir araya geldiği, eş zamanlı olarak diğer bir grubun da müze avlusunda zemine döktükleri petrol benzeri sıvı üzerinde çıplak ayakla yürüyerek petrol şirketi *Eni* ve eylemin gerçekleştiği sırada müzenin *A Brief History of the Future [Geleceğin Kısa Tarihi]* sergisinin sponsoru olan *Total*'in gezegenin geleceği üzerindeki kirletici ayak izini vurguladığı görülmüştür.

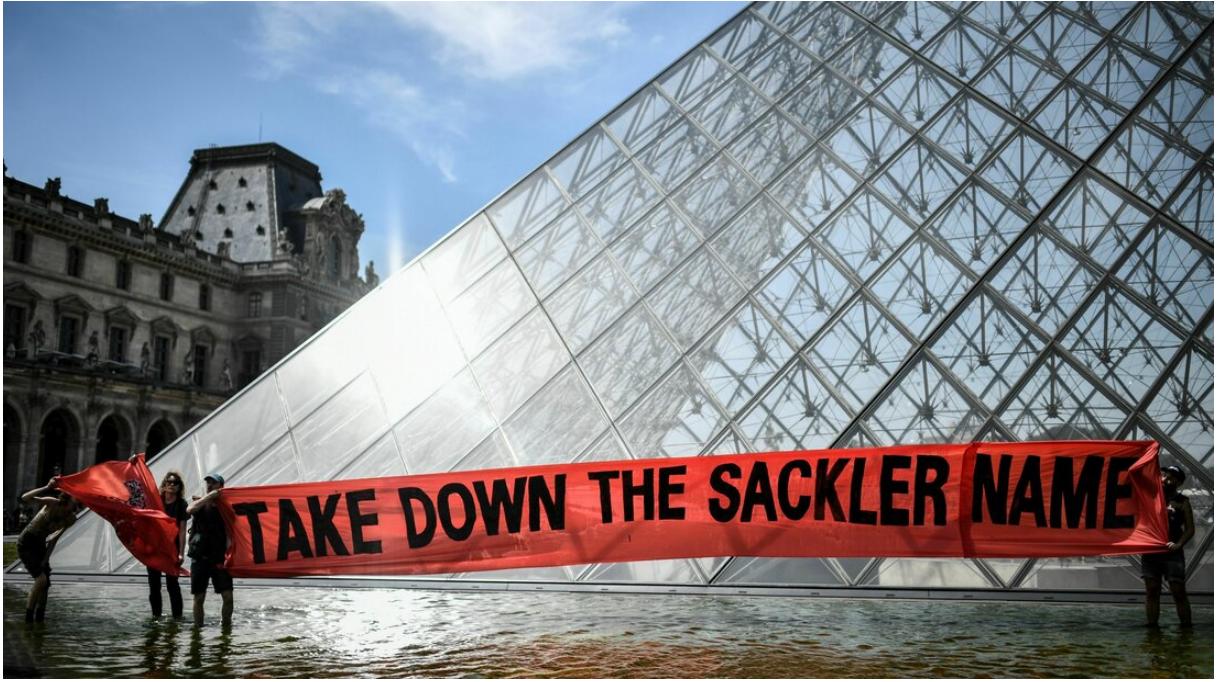

Görsel 4. *Art Not Oil* kolektifi tarafından koordine edilen ve petrol şirketleri *Eni* ve *Total* ile müzenin iş birliğinin sonlandırılmasını talep eden 2015 yılında Louvre Museum'da gerçekleşen protesto

İngiltere ve Fransa'daki müzelerde olduğu gibi söz konusu protestoların Hollanda müzelerinde de sürdürüldüğü görülür. Mauritshuis Museum ve Van Gogh Museum diğerleri gibi geçmişte petrol şirketleri ile sponsorluk anlaşması yürüten büyük kültür kurumları arasında yer almıştır. Mauritshuis Museum'un *Shell* ile olan anlaşmasının -diğer şeylerin yanı sıra- kurumun yeni sergi kanadının yenilenmesi ve restorasyonu için gerekli olan miktarı sağladığı ancak yukarıda da örneklenildiği gibi bu anlaşmanın söz konusu sergi kanadına *The Royal Dutch Shell Wing* adının verilmesini gerektirdiği görülür. Mauritshuis 2012 yılında *Shell* ile olan anlaşmasını sonlandırırken, Van Gogh Museum'un bu kararını duyurması için 2018 yılını beklemek gerekmiştir. Elbette kültür kurumlarında petrol şirketlerinin sponsorluklarına ilişkin gerçekleşen eylemler yalnız bu örneklerle sınırlı değildir; son on yılda kültür kurumlarında sayısız protestonun gerçekleştiğine şahit olunurken hemen hepsinin ortak karakterinin yıkıcı protestolar şeklinde değil, yaratıcı performatif eylemler şeklinde olduğu anlaşılır. Bununla birlikte kültür kurumlarının petrol şirketlerinden bağış kabul etmelerinin eleştirilmesinin altında yatan en temel neden, söz konusu şirketlerin çevre yönetimi açısından belirtildiği gibi sorunlu şirketler olması ve söz konusu sponsorluklar yoluyla iklim değişikliği ve çevresel kriz üzerindeki sorumluluklarını örtbas etme ve kendilerini aklama amacıyla kültür ve sanata yatırım yapmayı tercih etmeleridir. Bu yolla söz konusu şirketler,

kamuoyunda olumlu bir izlenim uyandırırken arka planda içinde yaşanılan dünyanın yok oluşuna giden sürece neden olan olağan faaliyetlerini sürdürmektedir.

Benzer biçimde Sackler ya da Frederiksen ailesi gibi bağışçılardan elde edilen fonların da aktivistlerin eylemlerine konu olmasının altında yatan ana nedenin bu olduğu görülür. Sackler ailesinin sahibi olduğu *Purdue Pharma* ilaç şirketinin ağrı kesici olarak piyasaya sunduğu OxyContin'in başta Amerika olmak üzere tüm dünyada opioid (uyuşturucu) krizine sebep olmasının ardından, 2018 yılından itibaren gerçekleşen pek çok protesto ve toplanan imza kampanyasıyla ABD, İngiltere ve diğer ülkelerdeki bu şirketten fon sağlayan müzelerin pek çoğunun anlaşmalarını sonlandırdığı ve sergi salonlarından *Sackler* adını kaldırdıkları bilinmektedir. Sackler ailesinden bağış kabul eden kurumlara yönelik gerçekleşen eylemlerde -kendisinin de aynı ilacın bağımlılığından kurtulduğu bilinen- Amerikalı sanatçı ve aktivist Nan Goldin aracılığıyla 2017 yılında kurulan *PAIN* grubunun öne çıktığı görülür.

Görsel 5. Louvre Museum'un *Sackler Wing of Oriental Antiquities* [Doğu Antik Eserlerinin Sackler Kanadı] galerisinden Sackler adının kaldırılmasına yönelik PAIN grubu tarafından 2019 yılında gerçekleşen protesto

2018 yılında Metropolitan Museum of Art'ta gerçekleşen protestoda PAIN grubundan aktivistler müzenin Sackler kanadında pankart açarak OxyContin etiketli ilaç şişelerinin arasında kendilerini yere bırakıp sembolik bir die-in gösterisi gerçekleştirmiş, 2019 yılında New York'taki Solomon R. Guggenheim Museum performans şeklinde gerçekleşen benzer bir protestoya ev sahipliği yapmış, 100'den fazla aktivist OxyContin reçetelerine benzeyecek biçimde tasarlanmış binlerce kağıt parçasını müzenin merdivenlerinden merkezi kubbesinin üzerine bırakarak sembolik bir kar fırtınası yaratmış, aynı anda kan kırmızısı pankartlar açılarak kurumun Sackler ailesinden gelen bağışı reddetmesi yönündeki talepler dile getirilmiştir. Aynı yıl Louvre Museum'da gerçekleşen bir diğer eylemde aktivistlerin müzenin cam piramidi önünde toplanarak "Sackler adını kaldırın" yazan bir pankart açtıkları ve müzenin üçgen çeşmesi önünde bir ölüm gösterisi düzenledikleri görülmüştür (Bishara, 2019). Eylemlerin ardından 2019 yılında galerilerinden Sackler adını kaldıran ilk müzenin Louvre Museum olduğu, Sackler finansmanını reddeden ilk müzenin ise Londra'daki National Portrait Gallery olduğu bilinmektedir (Dronen, 2022).

Belirtildiği gibi fosil yakıt endüstrisini arka planda fonlayan şirketler olmaları nedeniyle bankaların da özellikle iklim değişikliği ile ilgili protestoların odağında yer aldığı ve bu

bağlamda kültür kurumlarının söz konusu şirketlerle olan sponsorluk anlaşmalarının da eleştirilere ve eylemlere maruz kaldığı görülür.

Görsel 6. Rijksmuseum'un ING Group ile olan finansal ilişkisini sonlandırmasını talep eden 2024 yılında *Extinction Rebellion* tarafından gerçekleştirilen protesto

Bazı yüksek profilli bankaların -Türkiye'deki örneklerde görüldüğü gibi- kültür ve sanat alanına önemli yatırımlar yaptığı görülmekle birlikte bunlardan bir kısmının etik açıdan sorunlu geçmişe sahip olması, kültür kurumlarının bu şirketlerle olan anlaşmalarının sonlandırılmasını talep eden pek çok aktivist grubun eylemlerine konu olmuş, bu eylemlerden biri 2024 yılında Amsterdam'daki Rijksmuseum'da *Extinction Rebellion (XR)* [*Yokoluş İsyanı*] aktivistleri tarafından gerçekleştirilmiştir. Sarı tulumlar giyen ve yüz maskeleri takan yaklaşık 60 aktivist müzenin girişini kapatıp sarı duman salarak girişleri engellemiş, ardından müzenin ana cephesinin dışına uzun bir sarı pankart asılarak kurumun 2005 yılından itibaren ortaklık yaptığı ING ile olan sponsorluk anlaşmasının sonlandırılması talep edilmiştir. Pankartta ING'nin "zehirli ve sürdürülemez petrol, gaz ve kömürün Hollanda finansörü" olduğu ve "iklim krizini körükleyerek gezegeni ve üzerindeki yaşamın geleceğini yok ettiği" yazılarının yer aldığı görülürken, grubun sosyal medya açıklamasında "ING'den para kabul ederek Rijksmuseum, büyük kirleticinin kirli yüzünü Hollanda tarihinin ünlü sanat eserlerinin arkasına saklamasına izin veriyor" açıklamalarına yer verilmiştir (Lawson-Tancred, 2024).

SONUÇ

Belirtildiği gibi kültür kurumlarının varlıklarını sürdürülebilmesi ve sahip oldukları kültürel mirası gelecek kuşaklara aktarabilmesi için belirli bir kaynak aktarımına sahip olması gerektiği açıktır. Bu araştırma bu gelir kaynakları arasından kamuoyu tarafından en çok sorgulanan sponsorluk finansmanına odaklanarak kültür kurumları ile finansman desteği aldıkları şirketler arasındaki sorunlu ilişkinin nedenlerini sorgulamayı amaçlamıştır. Burada sorunlu olanın bir müzenin varoluşunun sürekliliği için özel bir şirketle kurduğu ekonomik ilişki olmadığı, bu ilişkinin belirli temel risk alanları bağlamında müze ya da sanat galerilerinin toplumsal rollerinin ya da etik değerlerinin sorgulanmasına neden olan, dolayısıyla kurumsal kimlik üzerinde olumsuz etki bırakan şirketlerle kurulmasıdır. Bu anlaşmaların salt sağlanan gelirin boyutu bakımından değerlendirilmemesi, kurumların kendi

iç denetiminden geçmesi ve yönetim kurullarının etik değerlere uygunluk bağlamında anlaşma içeriğini olduğu kadar ilgili tarafın iç mekanizmalarını da doğru analiz etmesi gerekmektedir. Bu kapsamda geçmişte özellikle çevre ve sağlık alanında etik açıdan sorunlu faaliyetleri olan kurumsal şirketlerle kurulan ortaklıkların sıklıkla protestoların odağında yer aldığı ve bu eylemlerin çoğunlukla söz konusu anlaşmaların feshedilmesini sağladığı anlaşıyor. Örneğin Tate Museum'un British Petroleum (BP) ile sponsorluğunu sonlandırması, Louvre Museum'un petrol şirketi TotalEnergies ile olan ilişkisini noktalaması, National Gallery'nin İtalyan silah üreticisi Finmeccanica'nın bağış desteğini reddetmesi, Guggenheim Museum'un uzun süreli protestoların ardından petrol şirketi Shell ile bağlantısının yanı sıra Sackler ailesi ile olan sponsorluk anlaşmasını feshetmesi önemli kazanımlar olarak kabul edilmekle birlikte kurumların bu şirketlerle olan ilişkilerinin kurumsal kimlik üzerinde olumsuz etki bıraktığı ve kamuoyunda olumsuz bir imaj çizdiği de açıktır. Bu nedenle anlaşmanın kaynağının doğru değerlendirilmesi hayati önem taşımaktadır ancak söz konusu kurumların varlığını sürdürmesi için bunun gerekliliği de doğru anlaşılmalıdır.

KAYNAKÇA

- Akın, E. G. (2024). "21. Yüzyılda Müzelerin Güvenilirlik Sorunsalı". *Troy Museum Journal*, Sayı 2, s. 145-154.
- Alshawaaf, N. & Lee, S. H. (2024). "The Paradox of Corporate Sponsorship of Arts in the Age of Austerity". *International Journal of Arts Management*, Volume 26, Number 2 (Winter 2024).
- Artun, A. (2017). *Mümkün Olmayan Müze, Müzeler Ne Gösteriyor? İstanbul: İletişim Yayınları.*
- Artun, A. (2023). "Müze Ahlakı". *E-Skop*, 16 Kasım 2023, <https://www.e-skop.com/skopbulten/muze-ahlaki/6656>
- Aton, F. (2023a). "British Museum raised ethical and security concerns before approving £50 M. BP deal". *ARTnews*, December 20, 2023, <https://www.artnews.com/art-news/news/british-museum-trustees-raise-concerns-bp-deal-1234690707/>.
- Bishara, H. (2019). "Pharma protests reach Paris, as Sackler PAIN demands Louvre take down the Scakler name". *Hyperallergic*, July 1, 2019, <https://hyperallergic.com/507546/pharma-protests-reach-paris-as-sackler-pain-demands-louvre-take-down-the-sackler-name/>.
- Dirim, C. S. (2010). "Müzelerin Kurumsal İtibar Yönetimine Katkısı" (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Dronen, L. (2022). "Money problems". *Kunstkritikk*, November 30, 2022, <https://kunstkritikk.com/money-problems/>
- Dronen, L. (2022a). "The National Museum of Norway link to Russia". *Kunstkritikk*, March 18, 2022, <https://kunstkritikk.com/the-national-museum-of-norway-linked-to-russia/>
- Enge, M. (2022). "Museums must become active allies in the climate struggle". *Kunstkritikk*, December 20, 2022, <https://kunstkritikk.com/museums-must-become-active-allies-in-the-climate-struggle/>
- Er, G. (2008). *Sanal Ortamda İtibar Yönetimi* (1. Baskı). İstanbul: Cinius Yayınları.
- Eser, C. ve Dolunay, A. (2014). "Kültür-Sanat Faaliyetlerinde Sponsorluk". *Yıldız Journal of Art and Design*, 1(2): 30-35.

- Ferrari, V. (2022). "Paving the way for ethical sponsorship of cultural institutions". *Museum id*, March 21, 2022, <https://museum-id.com/ethical-sponsorship-of-cultural-institutions/>
- Guardian (2019). "Can the arts afford to be fussy about how sponsors make their Money?". *Guardian*, February 3, 2019, <https://www.theguardian.com/culture/2019/feb/03/arts-funding-booker-prize-how-sponsors-make-money-ethical-tide>
- Haimerl, A. (2021). "What keeps US art museums running and how might the pandemic change that?". *ARTnews*, March 3, 2021, <https://www.artnews.com/art-news/news/united-states-art-museum-financing-1234584930/>
- Howard, E. (2015a). "Activists arrested in Louvre oil protests". *The Guardian*, December 9, 2015, <https://www.theguardian.com/environment/2015/dec/09/activists-arrested-in-louvre-oil-protests>
- InsightX (2022). *Guide- Enhanced Due Diligence in the Arts and Culture Sector* (January 2022) içinde "Avoiding reputational damage from corporates and private donors" (p. 3-12).
- Lawson-Tancred, J. (2024). Climate protesters say they will keep coming back after shutting down Rijksmuseum". *Artnet*, September 9, 2024, <https://news.artnet.com/art-world/climate-protesters-say-they-will-keep-coming-back-after-shutting-down-rijksmuseum-2533476>
- Okay, A. (2005). *Sponsorluğun Temelleri*. İstanbul: Der Yayınları.
- Okay, A. ve Okay, A. (2005). *Halkla İlişkiler* (2. Basım). İstanbul: Der Yayınevi.
- Peltekoğlu, F. B. (2007). *Halkla İlişkiler Nedir?* (5. Baskı). İstanbul: Beta Basım.
- Polonsky, N. (2022). "Hundreds storm BritishMuseum to protest fossil fuel sponsorship". *Hyperallergic*, April 25, 2022, <https://hyperallergic.com/727204/british-museum-protest-fossil-fuel-sponsorship/>
- Romer, C. (2018). "Campaigners celebrate as museums end ties with oil giant". *Arts Professional*, August 31, 2018, <https://www.artsprofessional.co.uk/news/campaigners-celebrate-museums-end-ties-oil-giant>
- Rustin, S. & Arnett, G. (2015). "The sponsorship files: who funds our biggest arts institutions". *Guardian*, March 2, 2015, <https://www.theguardian.com/culture/2015/mar/02/arts-corporate-sponsorship-tate-british-museum>
- Sandler, M. N. & Shani, D. (1989). "Olympic Sponsorship vs. Ambush Marketing: Who Gets The Gold?". *Journal of Advertising Research*, 29(4): 10.
- Selvin, C. (2020). "Amid climate activists' calls for divestment, London's Southbank Centre severs ties with Shell". *ARTnews*, March 10, 2020, <https://www.artnews.com/art-news/news/southbank-centre-shell-sponsorship-ends-1202680566/>
- Tek, Ö. B. ve Özgül, E. (2005). *Modern Pazarlama İlkeleri*. İzmir: Birleşik Matbaacılık.
- Yağmurlu, A. (2023). "Kamu Diplomasisi ve Müze". *Türkiye Perspektifinden Kamu Diplomasisi* içinde (Ed. Köksoy, E. ve Kavoğlu, S.). Ankara: Nobel Yayıncılık.

MÜZİK ENDÜSTRİSİNİN ETİK BOYUTLARI; POPÜLER KÜLTÜR ETKİSİNDE TÜKETİM VE TEKNOLOJİK DÖNÜŞÜM

ETHICAL DIMENSIONS OF THE MUSIC INDUSTRY: CONSUMPTION AND
TECHNOLOGICAL TRANSFORMATION UNDER THE INFLUENCE OF POPULAR
CULTURE

Hasan Oğuz CANLI

Eğitmen, Kahramanmaraş Onikişubat Belediyesi Kültür Müdürlüğü

<https://orcid.org/0000-0001-6753-0821>

(Sorumlu Yazar)

Ezgi TEKGÜL

Dr. Öğr. Üyesi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Müzik
Bölümü, <https://orcid.org/0000-0002-9656-9116>

ÖZET

Müzik endüstrisi, son yıllarda dijital teknolojilerin hızlı gelişimi ve küreselleşmenin etkisiyle büyük bir dönüşüm geçirmiştir. Bu dönüşüm, hem müziğin üretimi hem de tüketimi üzerinde derin etkiler yaratmıştır. Popüler kültürün güçlü etkisiyle şekillenen bu süreç, müziğin ticarileşmesi, sanatçılar ve dinleyiciler arasındaki ilişkiler ile müzik endüstrisinin etik boyutlarını gündeme getirmiştir. Dijital platformlar, müzik paylaşımı ve dinleme alışkanlıklarını değiştirirken, sanatçıların hakları, müziğin değeri ve endüstrinin ekonomik yapısı da önemli etik soruları ortaya çıkarmaktadır. Bu bağlamda, müzik endüstrisinin etik boyutları, hem kültürel hem de ekonomik açıdan derinlemesine incelenmesi gereken önemli bir konudur.

Bu araştırma, müzik endüstrisinin etik boyutlarını ve popüler kültürün etkisiyle şekillenen tüketim alışkanlıkları ile teknolojik dönüşümü incelemeyi amaçlamaktadır. Müzik endüstrisi, hızla değişen dijital teknolojiler ve küreselleşme ile birlikte, sanatçılar, prodüktörler, dinleyiciler ve diğer paydaşlar arasındaki ilişkilerde etik sorunları beraberinde getirmektedir. Özellikle müzik tüketiminin dijital platformlar üzerinden yaygınlaşması, müziğin değerini, sanatçının haklarını ve endüstrinin ekonomik dinamiklerini yeniden şekillendirmiştir. Bu süreçte, müziğin ticarileşmesi, sanatın özü ve sanatçının emeği üzerindeki etik soruları gündeme getirmektedir.

Araştırma, müzik endüstrisindeki etik meseleleri anlamak için nitel bir araştırma yöntemi kullanacak ve veriler doküman incelemesi yoluyla toplanacaktır. Müzik endüstrisinin dinamikleri, popüler kültürün etkisiyle ortaya çıkan tüketim alışkanlıkları ve teknolojik değişimlerin müzik sektöründeki etik sorunlara nasıl etki ettiği analiz edilecektir.

Bu çalışma, müzik endüstrisinin etik sorunlarına dair derinlemesine bir anlayış sağlamayı, sanatçılar ve endüstri paydaşları için etik uygulamalar konusunda öneriler geliştirmeyi hedeflemektedir. Ayrıca, müzik tüketiminin ve teknolojinin kültürel ve ekonomik etkilerini anlamak, müzik endüstrisinin gelecekteki dönüşümüne ışık tutacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Müzik Endüstrisi, Müzik Teknolojileri, Müzikal Etik, Popüler Kültür

ABSTRACT

The music industry has undergone a major transformation in recent years due to the rapid development of digital technologies and the effects of globalization. This transformation has had a profound impact on both the production and consumption of music. Shaped by the powerful influence of popular culture, this process has raised important ethical issues related to the commercialization of music, the relationships between artists and listeners, and the moral dimensions of the music industry itself. As digital platforms change music-sharing and listening habits, the rights of artists, the value of music, and the economic structure of the industry have raised critical ethical questions. In this context, the moral dimensions of the music industry are an important topic that needs to be examined from cultural and economic perspectives.

This research examines the ethical dimensions of the music industry and the consumption habits shaped by popular culture and technological transformation. With the rapid changes in digital technologies and globalization, the relationships among artists, producers, listeners, and other stakeholders bring forward ethical issues. Specifically, the widespread consumption of music via digital platforms has reshaped the value of music, the rights of artists, and the economic dynamics of the industry. This process has raised ethical questions regarding the commercialization of music, the essence of art, and the labor of artists.

The study will employ a qualitative research method, with data collected through document analysis. It will analyze the dynamics of the music industry, the consumption habits emerging under the influence of popular culture, and how technological changes impact ethical issues in the music sector.

This study aims to provide an in-depth understanding of the ethical issues in the music industry and offer recommendations for ethical practices for artists and industry stakeholders. Additionally, understanding the cultural and economic impacts of music consumption and technology is expected to shed light on the future transformation of the music industry.

Keywords: Music Industry, Music Technologies, Musical Ethics, Popular Culture

MÜZİK EĞİTİMİNDE ETİK SORUMLULUKLAR

ETHICAL RESPONSIBILITIES IN MUSIC EDUCATION

Ezgi TEKGÜL

Dr. Öğr. Üyesi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Müzik Bölümü, <https://orcid.org/0000-0002-9656-9116>

(Sorumlu Yazar)

Hasan Oğuz CANLI

Eğitmen, Kahramanmaraş Onikişubat Belediyesi Kültür Müdürlüğü,

<https://orcid.org/0000-0001-6753-0821>

ÖZET

Müzik eğitimi, salt teknik becerilerin kazandırıldığı bir alan olmanın ötesinde, bireylerin sanatsal ve kültürel kimliklerini geliştirdikleri, toplumsal değerlerle etkileşimde buldukları önemli bir süreçtir. Müzik eğitimi bireyleri onları özgür düşünceye, sanatsal dürüstlüğe, çeşitliliğe saygı göstermeye ve toplumsal sorumluluklarını anlamaya teşvik etmektedir. Bu bağlamda müzik eğitimi süreci içerisinde etik sorumluluklar, eğitimin her boyutunda ve dalında olduğu gibi müzik eğitiminde de oldukça önemli bir yer tutar.

Öğretmenlerin ve eğitim kurumlarının, öğrencilerin bireysel haklarına saygı göstererek adil bir öğrenme ortamı sağlaması, kültürel farkları göz önünde bulundurması ve müzikle ilgili etik sorunlarla başa çıkması, eğitim sürecinin kalitesini ve etkisini doğrudan etkiler. Bu bağlamda, müzik eğitiminde etik yaklaşımlar, hem öğretim yöntemleri hem de öğrencilerin toplumsal ve sanatsal gelişimlerine katkı sağlamak adına kritik bir öneme sahiptir.

Bu araştırma, müzik eğitiminde etik sorumlulukların temel ilkelerini ve yaklaşımlarını incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmanın odak noktası, müzik eğitiminin pratiğinde karşılaşılan etik meselelerin belirlenmesi ve bu meselelerin öğretmenler, öğrenciler ve eğitim kurumları açısından nasıl ele alındığının analiz edilmesidir. Araştırma, müzik eğitiminin toplumdaki rolünü, bireysel hakları koruma, çeşitliliğe saygı gösterme ve adaletli bir öğrenme ortamı sağlama gibi etik yükümlülüklerle ilişkisini tartışacaktır. Ayrıca, müzik eğitiminin ticari yönü ile sanatın ve kültürün korunması arasındaki denge de bu çalışmanın önemli bir boyutudur.

Çalışma, nitel bir desene sahip olup veriler doküman inceleme yoluyla toplanacaktır. Elde edilen veriler doğrultusunda, müzik eğitiminde etik sorumlulukları daha iyi anlamak ve bu sorumlulukların öğretim sürecine nasıl entegre edileceği konusunda öneriler sunmak hedeflenmektedir.

Araştırmanın bir diğeri hedefi ise müzik eğitiminin toplumsal sorumlulukları üzerindeki etkisini vurgulayarak, eğitimin ne düzeyde adil ve kapsayıcı olduğunun da tespitine olanak sağlamaktır. Bu hedef doğrultusunda müzik öğretmenlerine ve eğitim kurumlarına etik uygulamaların güçlendirilmesi noktasında bir rehber sağlaması öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitimde Etik, Müzik Eğitiminde Etik, Müzik Eğitimi,

ABSTRACT

Music education is more than just a field where technical skills are developed; it is an essential process in which individuals enhance their artistic and cultural identities and interact with societal values. Music education encourages individuals to embrace free thought, artistic integrity, respect for diversity, and an understanding of their social responsibilities. In this context, ethical responsibilities play a significant role in music education, just as they do in all other aspects and branches of education.

It is crucial for teachers and educational institutions to respect students' individual rights, create a fair learning environment, consider cultural differences, and address ethical issues related to music. These factors directly influence the quality and impact of the educational process. Therefore, ethical approaches in music education are critical both for teaching methods and for contributing to students' social and artistic development.

This study aims to examine the fundamental principles and approaches of ethical responsibilities in music education. The focus of the study is to identify the ethical issues encountered in the practice of music education and analyze how these issues are addressed by instructors, students, and educational institutions. The research will discuss the relationship between music education and ethical obligations such as protecting individual rights, respecting diversity, and providing a fair learning environment. Additionally, the balance between the commercial aspects of music education and the preservation of art and culture is an important dimension of this study.

The study follows a qualitative design, with data collected through document analysis. Based on the gathered data, the aim is to better understand ethical responsibilities in music education and offer suggestions on how to integrate these responsibilities into the teaching process.

Another goal of the research is to highlight the impact of music education on social responsibilities and identify the extent to which education is fair and inclusive. In this context, the study aims to provide a guide to strengthen ethical practices for music teachers and educational institutions.

Keywords: Ethics in Education, Ethics in Music Education, Music Education

BİLİŞİM FELSEFESİ BAĞLAMINDA YAPAY ZEKADA BİR ETİK PROBLEM OLARAK ÖNYARGI SORUNU

THE PROBLEM OF BIAS AS AN ETHICAL PROBLEM IN ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN THE CONTEXT OF THE PHILOSOPHY OF INFORMATION

Nesibe KANTAR

Dr. Öğr. Üyesi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Fen-edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü,

ORCID: 0000-0003-3179-2314

ÖZET

Bilginin, akıllı hesaplamalı sistemler aracılığı ile işlenmesinin etkilerine referans veren Bilişim devrimi, hayatımızın birçok alanına entegre olabilen teknolojilerin ortaya çıkmasına zemin hazırlamıştır. Bilgisayarlardan sonra neden olduğu etkileri ile en çok gündeme gelen ve ekonomik, kültürel ve felsefi tartışmaların odağında bilişim teknolojisi olan yapay zekâ bulunmaktadır. İnterdisipliner doğası ile yapay zekâ birçok alanda kullanılmaktadır. Ekonomiden, tıp ve eğitime kadar gündelik hayatın her alanında kullanılabilen yapay zekâ teknolojisi geleneksel uygulamaların ötesinde bireye ve topluma yeni bir form kazandırmaktadır. Yapay zekâ teknolojisinin sahip olduğu algoritmik tasarım ekonomik modellerle popülerlik kazanırken yeni kültür ve değerleri de üretmektedir. Yapay zekâ teknolojilerinin sağladığı ekonomik faydanın yanı sıra adalet, mahremiyet, şeffaflık, önyargı gibi etik konular sıklıkla gündeme getirmiştir. Bilişim dünyasına dair deneyimlerimizi şekillendiren bu teknoloji karmaşık etik sorunların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bunlardan birisi de toplumları ayrıştırıcı, bireyi ötekileştiren önyargı problemidir.

Yapay zekâ uygulamalarında veri girişi ve algoritma tasarımı sırasında ortaya çıkan önyargı sorunu iki veri kümesinin eşit kabul edilmemesi durumu olarak tanımlanmaktadır. İşe alım süreçlerinde kullanılan yapay zekâ sistemlerinde kadınlara karşı önyargı gösterilmesi, ırkçı söylemlerin yapay zekâ tabanlı dijital uygulamalarda algoritmik hesaplamalarla öne çıkarılması, siyasi tarafgirliği güçlendiren ayrıştırıcı bir unsur olarak kullanılması, yüz tanımaya yönelik uygulamalarda belirli etnik kökenlere karşı önyargılı davranılması gibi durumları örnek olarak göstermek mümkündür. AI sistem geliştiricileri verilerdeki ve verir işlem süreçlerindeki önyargıyı tespit edecek sosyal bilim becerilerine sahip uzmanlarla çalışmalarıdır. Toplumların sahip olduğu etik değerleri göz önünde bulunarak teknik optimizasyonu sağlamalıdır. Teknolojiler endüstri alanındaki hızlı gelişmelere odaklanmanın yanı sıra önyargıyı azaltma çabalarına da ağırlık vermelidirler. İnsan değerlerine saygılı hayatı anlamlandıran ve düzenleyen etik çalışmalar, yapay zekâ teknolojisinin geliştirilmesi sürecinde aktif rol üstlenmelidir. Yapay zekâ çeşitliği destekleyen, birleştirici, eşit, kapsayıcı perspektifte insanın etik gelişimine katkı sağlayacak şekilde etik ve sosyal sorumluluk kültürü içinde geliştirmelidir.

Çalışma, bilişim felsefesi bağlamında yapay zekâ teknolojilerinin kaynaklık ettiği önyargı problemine dikkatleri çekmekte ve bu sorunun çözümüne dair tekliflerde bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bilişim felsefesi, yapay zekâ, etik, önyargı, etik sorunlar

ABSTRACT

The information revolution, which refers to the effects of processing information through intelligent computational systems, has paved the way for the emergence of technologies that can be integrated into many areas of our lives. After computers, the information technology that has come to the fore most with its effects and is the focus of economic, cultural and philosophical discussions is artificial intelligence. With its interdisciplinary nature, artificial intelligence is used in many areas. Artificial intelligence technology, which can be used in every area of daily life from economy to medicine and education, brings a new form to the individual and society beyond traditional applications. The algorithmic design of artificial intelligence technology is gaining popularity with economic modeling and is also producing new cultures and values. In addition to the economic benefits provided by artificial intelligence technologies, ethical issues such as justice, privacy, transparency, and prejudice have frequently been brought to the agenda. This technology, which shapes our experiences of the world of information technology, has caused the emergence of complex ethical problems. One of these is the problem of bias, which separates societies and alienates individuals.

The problem of bias that arises during data entry and algorithm design in artificial intelligence applications is defined as the situation where two data sets are not considered equal. It is possible to give examples such as the bias against women in AI systems used in recruitment processes, the emphasis on racist discourses with algorithmic calculations in AI-based digital applications, its use as a divisive element that reinforces political bias, and the bias against certain ethnicities in applications for facial recognition. AI system developers should work with field experts who have social science skills to detect bias in data and data processing processes. They should provide technical optimization by taking into account the ethical values that societies have. In addition to focusing on rapid developments in the field of technology, they should also focus on efforts to reduce bias. Ethical studies that give meaning to and organize life that respects human values should play an active role in the development process of artificial intelligence technology. Artificial intelligence should be developed within a culture of ethical and social responsibility in a way that supports diversity, contributes to the ethical development of humans in a unifying, equal, and inclusive perspective.

The study, draws attention to the problem of bias caused by artificial intelligence technologies in the context of the philosophy of information and makes proposals for the solution of this problem.

Keywords: Philosophy of information, artificial intelligence, ethics, bias, ethical issues

GİRİŞ

Çağımız bilişim dünyasında yapay zekâ teknolojileri, bireysel veya kurumsal konularda karar alma süreçlerinde daha fazla belirleyici bir rol üstlenmektedir. Yapay zekâ sistemlerinin kullanım alanlarında uygulamaların tarafsız ve adil olduğu yönündeki varsayımlarla birlikte aksi istikamette eleştiriler de bulunmaktadır. YZ'nin etik açıdan en tartışmalı meselelerinden şeffaflık, mahremiyet, eşitlik gibi konuların yanında önyargı sorunu öne çıkmaktadır (Mason, 1986), Yapay zekâda önyargı, gündelik ve sosyal hayatın yanı sıra sağlık (Ratwani ve arkd.,2024) ve hukuki konularda da önemli sorunlara neden olabilmektedir. YZ' nın kullanımında etik zorluklar toplumsal, ekonomik ve teknolojik olarak çoklu boyutlarda ortaya çıkabilmektedir.

Bilişim teknolojilerinin her geçen gün genişleyen ve ivmesel ilerleyen yapısı içinde önyargı Yapay zekâ sistemlerinin geliştirilmesi ve uygulanması aşamalarında ortaya çıkabilmektedir. Kavram akıllara basit ve sıradan bir terim olarak gelse de sonuçları itibariyle toplumsal

boyutu göze alındığında, adalet, eşitlik ve insan hakları konularında önemli riskleri barındırmakta ve doğurmaktadır. Nitekim çoğu zaman yerleşik önyargıların yerine doğru ve hakiki olanı inşa etmenin ya da onları değiştirmenin atomu parçalamaktan zor olduğu hayatımızda defalarca tecrübe ettiğimiz bir gerçeği yansıtmaktadır. Nörobilim ve psikoloji bilimleri de zihnin yeniden yapılandırılması ve değişimine dair konularda bunu sıklıkla dile getirmektedirler. Bilişim teknolojileri bireyin gündelik yaşamının yanı sıra toplumsal olgular konusunda da deneyimlerimizi değiştirmekte ve dönüştürmektedir. Bu değişim ve dönüşüm önyargıya neden olabilecek yapay zekâ uygulamaları aracılığı ile de vuku bulabilmektedir. Duyularımız ve algılarımız üzerinde inşa edici potansiyele sahip olan yapay zekâ sistemlerinde önyargı meselesi geri dönüşü mümkün olmayan ya da tamiri zor çetrefilli meselelere, toplumsal olaylara zemin hazırlayabilmektedir. Elbette bütünüyle kötü olmayan yapay zekâ sistemleri değişim ve dönüşümde bilgiye olan gereksinimlerimizi deneyimler bağlamında genişletme, zenginleştirme potansiyeline de sahiptir. Olumlu etkilerini kabul etmemiz yapay zekanın dış dünyadan edindiği bilgi, malumatın algoritmik tasarım ve modellemeler aracılığı ile gerçek olanın yerine ikame edici manipülatif etki taşıyan tehlikelerini de göz ardı edebileceğimiz anlamına gelmemelidir. Zira yapay zekâ uygulamaları ile üretilen malumatın/bilişim verilerinin gerçek olan bağlamının dışında olması gerekenden farklı olarak bir çıktı üretmesi son derece önemli epistemolojik- etik sorunlar olarak karşımıza gelmektedir.

Hali hazırda bireysel öneminin yanı sıra toplumsal yansımaları oldukça tehlikeli olan önyargı meselesi bu çalışmada, bilişim felsefesi perspektifinden yola çıkılarak, yani çağın en yaygın teknolojisi olan yapay zekâ sistemlerinde önyargı problemini ele almayı ve bu sorunun etik yönlerini sorgulamayı amaçlamaktadır.

2- Bilişim devrimi ve Bilişim felsefesine temel paradigma:information

Bilişim felsefesi (, bilginin akıllı hesaplamalı teknolojiler, mantıksal modelleme ve algoritmik tasarım aracılığı incelenmesi durumunda ortaya çıkan durum ve olguları inceleyen bir disiplindir. Bilişim dünyasının teknik alanına yaptığı gönderme nedeni ile bu alandaki çalışmaları kapsayan yeni bir felsefi sahaya atıfta bulunmaktadır. Akıllı Sistemler (Artificial Intelligence), Yapay Unsurlar (Artificial Agents), Yapay Zekâ (Artificial Intelligence), Nesne Tabanlı İnternet / IoT, Arttırılmış Gerçeklik (Augmented Reality), Makine öğrenmesi (Machine Learning) gibi bilgi-işlem içeren tüm uygulamalar bilişim dünyasının birer üyesidir ve bilişim felsefesi çatısı altında ontolojik, epistemolojik ve aksiyolojik meseleler bu alanın konusu olabilmektedir. Bilişim teknolojilerinin neden olduğu değişim ve dönüşümün kaynaklarına inmeye çalışan bu çalışma alanı temelde *information* kavramına odaklanır. Kavram *inform(v)*; *forma*, şekil / *to form*, *to shape* vermek ile ilintilidir. Etimolojik bağlamda *Inform* kavramı bir konuya şekil verme ya da eğitime, biçimlendirme bağlamlarıyla bilişim felsefesinin temelini oluşturmaktadır (Kantar,2023:160-161)

Peki, bu kavram üzerinde neden bu kadar durulmaktadır? Meseleyi bilişim devriminin etkileri üzerinden değerlendirmek mümkündür. Zira herhangi bir konuda felsefi bir görüş ortaya koymak meseleye dair kavramların kullanım amaçlarını ortaya koyabilmek açısından son derecede önemlidir. Information/malumat kendimizi nasıl kavramsallaştırdığımız, birbirimizle nasıl sosyalleştirdiğimiz, dünyamızı nasıl anladığımız ve onunla nasıl etkileşim kurduğumuzu anlamamız noktasında rol oynamaktadır (Floridi: 2016:1)

Bilişim felsefesi ile bilişim devrimi arasındaki güçlü ilişki bilişim devriminin neden olduğu teknik, bireysel, toplumsal ve epistemolojik etkilerin felsefi bağlamda analiz edilerek tartışılmasından doğmaktadır.

Bilişim devriminin sağladığı imkanlar bilginin üretilmesinden, saklanmasına, depolanmasından, paylaşılma ve işleme şekilleri açısından yeniden tanımladığı görülmektedir. Bilgisayar ve internetin teknolojilerinin kullanımının globalleşmesi ile makine-malumat-insan ilişkisi yeni bir form kazanmıştır. Bilişim devriminin sonuçlarını anlamaya yönelik etik, ontolojik ve epistemolojik sorgular bilişim felsefesinin temel refleksini oluşturmaktadır.

Bilişim devrimiyle birlikte verilerin toplanması, sınıflandırılması ve gizliliği, bu gizlilik durumunun ihlali durumunda ortaya çıkan etik sorunlar, Yapay zekâ ve belirli bir amaç için tasarlanmış algoritmaların, toplum ve bireylerin önyargılarına etkisi bu alanın etik sorunlarından sadece birkaçıdır.

3- Yapay Zekada Etik Problemler ve Önyargı Sorunu

Yapay zekanın ırk, millet ve cinsiyet önyargısına sahip olabildiğini ve bu önyargılar doğrultusunda ürettiği verilerin, son kullanıcıya sunduğu malumatın, eksik, yanlış ya da manipülatif olabildiği yakın zamanda deneyimlenmiştir (Sullins, 2011:153-7). Yakın zamanda ortaya çıkan önyargılı yapay zekâ tartışmalarına dair uygulamaların neden olduğu haksızlık insan hakları bağlamında büyük tartışmaları tetiklemiştir. Dünya basınına da yansıyan haberlerde Yapay zekâ teknolojisi kullanan şirketleri zor duruma düşüren bu önemli etik sorun işe alım süreçlerinde ortaya çıkmıştır. İşe başvuruların değerlendirilmesinde yapay zekâ asistanının kadınlara karşı negatif bir ayrımcılık yaptığının belirlenmesi söz konusu olmuştur. Yapay zekâ sisteminin erkek adayların tercih edilir olduğunu kendi kendine öğrettiğini söyledi iseler de haksızlığın sonucunu değiştirmemiştir. Sistemi geliştiren mühendislerden birisi yapay zekaya entegre edilen algoritmada yapılanın yapay zekâ sistemine öğretilmiş veri kümesinin 100 özgeçmiş üzerinden yapıldığını, sistemin öğrenme aşamasında ilk beş özgeçmişin makine eğiticisi tarafından belirlendiğini ve üretilen bu sonuç üzerinden işe alınacak şekilde bir çıktı üretmesi istenmiştir. Bir diğer örnek ise ABD’de siyahi insanları konu alan bir önyargı problemidir. Yapay zekâ yüz tanıma uygulamalarında siyahilerin haksız yere hedef alınmasına neden olan uygulamada siyahi olan bireyler suçla ilgili olsun veya olmasın potansiyel suçlu olarak gösterilmiştir (BBC,2018))Sanal oyunlarla ilgili olarak terörist üret etiketinde sarıklı ve sakallı Müslümanlar terörist olarak yapay zekâ tarafından tanımlanmıştır. Bu ve buna benzer örneklerden sadece birkaçı dahi yapay zekâ teknolojilerinde bireyi ötekileştiren, inançları ve sahip olduğu biyolojik kimlikleri aşağılayan ya da yok sayan, toplumları ayrıştırıcı etik açıdan son derece riskli önyargı problemleri ortaya çıkmasına zemin hazırlayabileceği hakkında fikir vermektedir.

Peki, yapay zekâ etiği bağlamda önyargı hangi aşamalarda ortaya çıkmaktadır? Yapay zekâ uygulamaları önyargı sorunu üretmesine neden olan unsurlar nelerdir? Sorularının cevabına odaklandığımızda;

Yapay zekâ teknolojilerinde önyargı sorunu, geliştirilme aşamasından uygulama aşamasına kadar farklı derecelerde ortaya çıkabilmektedir. Birbirine bağlı iteratif iş akışlarından oluşan yapay zekâ sistem aşamalarında önyargının üretilmesi doğrudan olduğu gibi kimi zaman dolaylı olarak da sisteme aksedebilmektedir.

Önyargı sorununun ortaya çıkmasına zemin olan ilk aşama; verilerin toplanma aşamasıdır. Yapay zekâya ait sistem sahip olduğu veriler üzerinden önyargıyı öğrenebilmektedir. Eğitildiği veri kümesi herhangi bir konuda yanlı, birtakım gruplara yönelik, eksik bilgi içeriyor veyahut belirli olgulara yönelik yanlı örnekler barındırıyor ise yapay zekâ bu önyargıları değiştirmeksizin kullanma olasılığına sahip olabilmektedir. Söz gelimi kadınların iş motivasyonunu engelleyecek biyolojik etkenlerin olabildiğini ifade eden veriler yapay

zekanın önyargılı sonuçlar üretebilmesine neden olabilmektedir. Sosyal medyadan elde edilen verilerinde kullanılan olumsuz ifadeler, cinsiyet veya etnik köken ayrımcılığına referans veren önyargı oluşturacak veriler yapay zekâ sisteminin kişi veya gruplar hakkında yanlış bir şekilde eğitilmesine neden olabilmektedir.

Yapay zekânın önyargı konusunda ikinci aşama, veri işleme aşamasıdır. Yapay zekâ sistemlerinde genellikle Veri işleme sırasında bilinçli ya da bilinçsiz hatalar ve veri seçimindeki tercihler önyargıyı dolaylı veya dolaysız pekiştirebilmektedir. Bir veri kümesinde temsili gruplandırmalar eksik olduğunda o grubun hakkındaki bilgilere dayalı tahminler de yanlış olabilmektedir. Verilerde filtreleme yapılması yahut yanlış etkilenmesi veya sistem geliştiricinin hatası olabilen önyargılarda mümkün olabilmektedir. Bankacılık işlemlerinde kredi değerlendirilmelerinde belirli bir grubu eksik veya yetersiz olarak etiketlemek yapay zekâ sisteminin de dolaylı da olsa önyargılı bir veri seti oluşturulmasına kaynaklık edecektir (Russell &Norvig,2020:997).

Yapay zekâ sistemlerinde önyargıya neden olabilecek aşamalardan bir diğeri de modelleme ve model geliştirme aşamasıdır. Yapay zekâ sisteminin temel fonksiyonu **olan** algoritmalar ve bu algoritmalara dayalı oluşturulan modeller, önyargıları pekiştirecek şekilde tasarlanabilmektedirler. Uygun algoritmaların veri kümesine seçilmemesi üretilen malumatı önyargılı hale getirebilmektedir. Özellikle verileri sınıflandıran algoritmalar eğitilen veriler hakkında düşük doğruluk oranına sahip olabilmekte ve modelin eğitilmesi noktasında ırk, cinsiyete dayalı metriklerde kişi ve grup veyahut bölgeler hakkında önyargılı sonuçların üretilmesine neden olabilmektedir (Miandji,2024:116-117).

Yapay zekâda önyargı sorunun en sık meydana geldiği ve bilinçli müdahalenin de ortaya çıkacağı durumlardan birisi de algoritma ve mantık akışı içinde oluşturulan modelin eğitildiği aşamadır. Bu aşamada yapay zekâ modelinde kullanılan verinin kendisi önyargılı ile yapay zekâ sistemi bu önyargılı verilerle öğrenecektir. Yukarıda bahsettiğimiz işe alım ya da ırksal nitelikleri farklı olan bireylere karşı gösterilen tutumlarda yapay zekâ önyargılı sonuçları üretmesi sürpriz olmayacaktır.

Yapay zekâda önyargılar sistemin karar alma süreçlerinde kullanılan verilerin uygulama aşamasında dış dünyanın önyargılarına yönelik sistemsel bir tasarımla pekiştirilebilmektedir (Casillas,2023 :13-15).

Yapay zekâ tasarım ve model geliştirilme aşamasında olduğu gibi son kullanıcı ile etkileşime girdiği noktada da önyargılı girdilere maruz kalabilmektedir. İnsan-Makine Etkileşiminin yaşandığı bu aşamada yapay zekâ kullanıcının sisteme girdiği verilerden etkilenerek de önyargı üreterek ayrımcılığa neden (Casillas,2023:29-32) olabilmektedir. Bireylerin yapay zekâ kullanımı sırasında önyargılı verileri sisteme girilmesi ile yapay zekânın kullanıcılardan etkilendiği ve farklı davranışlar üretmesi mümkün olabilmektedir.

SONUÇ

Bilişim felsefesi, yapay zekâ gibi teknolojilerin ortaya çıkardığı değişim ve dönüşümleri sorgulayarak etik ve felsefi boyutları hakkında kullanıcılara, teknoloji çalışanlarına, kurumlara yenilikler ve inovasyona dair perspektif kazandırmaktadır. Zira yapay zekâ dahil diğer bilişim teknolojilerinin doğasının, temel dayanaklarının bilinmesi birey ve toplum üzerinde etkiyi keşfetmek gelecekteki yönelimleri anlamak için felsefi bir çerçeve kazanılması son derece önemlidir. Bilişim felsefesi İnsan ve makine arasındaki ilişki ile ortaya çıkan karmaşık bağın derinlemesine sorgulanmasında düşünce alanı oluşturmaktadır.

Yapay zekâ teknolojisi hayatın birçok alanına kolaylık getirirse de özellikle sosyal bilimler ve toplum ve kültür gibi değerler alanında birçok risk barındırabilmektedir. Bu nedenle yapay zekâ bütünüyle etik değer ve kültür ile bağlamı gözetilerek tasarlanmalı ve kullanılmalıdır.

Zira insan hayatını ve gelişimini doğrudan etkileyen, toplumları şekillendirme potansiyeli taşıyan yapay zekâ teknolojisi verilerden kaynaklanan önyargıları sorunlarına neden olabileceği düşünülmektedir.

Bu sepele yapay zekâ teknolojilerinde önyargıyı en aza indirecek insanın etik gelişimine katkı sağlayacak doğrultuda etik politikalar temelinde üretilmelidir (Francés-Gómez:2023:194). Yapay zekâ sistemlerinde kullanılacak olan verilerin çeşitliliği, etiketlemelerin, sınıflandırmaların, adil ve şeffaf bir algoritma ile modellemelerin yapılması hayati öneme sahiptir. Özellikle yapay zekâ sistemlerinde etik geribildirim mekanizmasının aktif olması ve kullanıcı boyutunda etik kullanımı ihlal eden hususların tespit edilerek etik çerçeve kullanım kılavuzunun belirlenmesi önemlidir. Bireyi ve toplumu yozlaştırılan önyargı yapay zekâ ile pekiştirilmemeli aksine önyargıya hizmet eden dolaylı ve dolaysız bütün hataların yapay zekâ ile tüm aşamalarda etkileri azaltılmalıdır. Daha iyi bir gelecek ve dünya için yapay zeka ile önyargı sorunun üstesinden gelmek bir tercih değil bir zorunluluk olarak ister yapay zeka üretimi aşamasında ister kullanıcı tarafında bütün insanlığın ödevidir.

Yapay zekâ önyargı etik sorunu algoritmaların adil ve şeffaf şekilde tasarlanmasını, sistemin etik performansının ölçülmesini sağlayan etik çerçeveler oluşturulması gerekmektedir. Böylece önyargının yapay zekâ sisteminden kaynaklanan yönü ile etkilerini azaltmaya yardımcı olacaktır. Adaletsizlik ve ayrımcılığa neden olabilen önyargı sorunu yapay zekâ algoritmaları ile sosyoekonomik yapıyı olumsuz etkileyeceği unutulmamalıdır.

KAYNAKÇA

1. Kantar, Nesibe (2023). Çağdaş Felsefede Yeni Bir Disiplin: Bilişim Felsefesi. *Beytulhikme An International Journal of Philosophy* DOI:10.29228/beytulhikme.72002
2. Casillas,J (2023) Bias and Discrimination in Machine Decision-Making Systems, *Ethics of Artificial Intelligence* (Ed. Lara,F & Deckers,J),Springer
3. Francés-Gómez,P (2023) Ethical Principles and Governance for AI, *Ethics of Artificial Intelligence* (Ed. Lara,F & Deckers,J),Springer
4. Mason, R. O. (1986). Four Ethical Issues of the Information Age. *MIS Quarterly*, 10, 5-12. <http://dx.doi.org/10.2307/248873>.
5. Ratwani, R. M., Sutton, K., & Galarraga, J. E. (2024). Addressing AI Algorithmic Bias in Health Care. *JAMA*, 332(13), 1051-1052. <https://doi.org/10.1001/jama.2024.13486>
6. Sullins, J.P. (2011). When is a robot a moral agent? *In Machine ethics*, (ed. M.Anderson and S.L. Anderson), Cambridge Uni. Press.
7. BBC- Amazon scrapped 'sexist AI' tool, <https://www.bbc.com/news/technology-45809919> (Erişim: 25 Kasım 2024)
8. Russell, S. J. and Norvig, P. (2020). *Artificial Intelligence: A Modern Approach*. 4th Ed. Prentice Hall.
9. Floridi,L (2016) *Introduction: Mapping the philosophy of information*, *The Routledge Handbook Of Philosophy Of Information*.Routledge
10. Miandji,A (2024)*Yapay Zeka Kitabı, Yapay Zekanın Tarihine ve Felsefesine Kısa Bir Giriş*, Bilgi Yayınevi

MİMARLIK EĞİTİMİNDE MESLEK ETİĞİ: ÖĞRENCİLERİN ETİK SORGU VE KARAR ALMA BECERİLERİNİN İNŞASINDA YENİLİKÇİ YAKLAŞIMLAR

PROFESSIONAL ETHICS IN ARCHITECTURAL EDUCATION: INNOVATIVE APPROACHES TO DEVELOPING STUDENTS' ETHICAL INQUIRY AND DECISION-MAKING SKILLS

Fatma Sema SEKBAN

Dr. Öğr. Üyesi, Samsun Üniversitesi Mimarlık ve Tasarım Fakültesi Mimarlık Bölümü

orcid.org/0000-0002-6851-0686

ÖZET

Etik eğitimi, profesyonel mesleklerde karar alma süreçlerini yönlendiren temel bir bileşendir. Özellikle mimarlık pratiği, estetik ve teknik detayların ötesinde, etik sorumlulukları içeren karmaşık süreçleri barındırmaktadır. Bu çalışmada, mimarlık pratiğinde meslek etiği kavramı, üniversite düzeyinde verilen etik eğitimin önemi ve etkili öğretim yöntemleri ele alınacaktır. Çalışmada, Samsun Üniversitesi Mimarlık ve Tasarım Fakültesi Mimarlık Bölümü müfredatında yer alan MİM 453 kodlu Etik ve Mimarlık seçmeli dersinin içerik bilgisi ve işleniş yönteminin sürece etkisi değerlendirilecektir. Mimarlık eğitimi kapsamında, güvenlik standartlarının, işçi haklarının, toplumsal katılımın, dijitalleşmenin, yasal değişkenlerin ve çevresel sürdürülebilirlik ilkelerinin etik bağlamda ele alınması gerekliliği vurgulanmaktadır. Bu bağlamda, ilgili ders ve farklı üniversitelerde uygulanan benzer derslerde yalnızca teoriye odaklanmak yerine, interaktif uygulamaları ön plana çıkaran bir eğitim modeli geliştirilmesi üzerinde durulacaktır.

Dersin içerik hazırlığında, mimarlık eğitiminde ve pratiğinde şantiye süreçlerinden proje yönetimine kadar geniş bir yelpazede etik alanında disiplinler arası yaklaşımların nasıl uygulanabileceğini göstermek amaçlanmıştır. Ders yöntemi, vaka analizleri, grup çalışmaları, film ve video tartışmaları, medya taraması, öğrenci ve/veya konuk deneyim paylaşımları, etik ihlal senaryo yazımı, etik konulu metin yazma çalışmaları, okumalar ve oyun temelli öğrenme ile zenginleştirilmiştir. Bu yöntemlerin, öğrencilerin etik değerleri içselleştirmesine, hem de meslek pratiğinde karşılaşılabilecekleri etik ikilemleri çözebilmelerine olanak tanıyacağı öngörülmektedir.

Uygulanan öğrenci merkezli öğrenme yaklaşımının, dersi seçen 18 öğrenci üzerinde aktif öğrenme ve etik muhakeme gelişimine etkisi incelenmiştir. Öğrencilerin aktif olarak katıldığı bu süreçte, mimarlığın toplumsal sorumluluk taşıyan bir meslek olduğu bilinci kazandırılmaya çalışılmaktadır. Ayrıca, etik eğitiminin yalnızca meslek pratiğinde değil, bireylerin kişisel yaşamlarında da ahlaki değerleri geliştirme potansiyeli taşıdığı tespit edilmiştir.

Sonuç olarak, mimarlık meslek etiği eğitiminin yalnızca bilgi aktarmakla sınırlı kalmaması gerektiği, aynı zamanda bireylerin etik karar verme becerilerini geliştirecek şekilde yapılandırılması gerektiği vurgulanmaktadır. Bu bildiride, mimarlık öğrencilerinin mimarlık eğitim ve pratiğindeki etik konularda bilgi, beceri ve tutumlarını geliştirmeye yönelik öneriler sunulmaktadır, meslek etiği eğitiminin sosyal sorumluluk merkezinde oyun temelli öğrenmeyle nasıl bütünleştirilebileceği tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Mimarlıkta Etik, Mesleki Etik Eğitimi, Etik Muhakeme, Oyun Temelli Öğrenme, Samsun Üniversitesi Mimarlık ve Tasarım Fakültesi.

ABSTRACT

Ethics education is a fundamental component that guides decision-making processes in professional fields. In particular, architectural practice involves complex processes that include ethical responsibilities beyond aesthetics and technical details. This paper the concept of professional ethics in architectural practice, the importance of ethical education given at university level and effective teaching methods will be discussed. In the study, the effect of the content information and teaching method of the Ethics and Architecture elective course coded MİM 453, which is included in the curriculum of Samsun University Faculty of Architecture and Design, Department of Architecture, will be evaluated. In this regard, the paper will focus on developing an educational model that prioritizes interactive applications, rather than solely focusing on theory.

The course content aims to demonstrate how interdisciplinary approaches to ethics can be applied across a wide range of fields in architecture. The teaching method is enriched with case studies, film and video discussions, media surveys, guest experience sharing, scenario writing on ethical violations, ethical text writing exercises, readings, and game-based learning. It's anticipated that these methods will facilitate the internalization of ethical values by students and enable them to address ethical dilemmas they may encounter in their professional practice. The impact of the student-centered learning approach on active learning and the development of ethical reasoning was analyzed with 18 students enrolled in the course. Through their active participation, the aim was to cultivate awareness that architecture is a profession with societal responsibility.

In conclusion, it is emphasized that ethics education in architecture should not be limited to the mere transfer of knowledge but must also be structured in a way that develops individuals' ethical decision-making skills. This paper will offer recommendations on how architectural students' knowledge, skills, and attitudes regarding ethics in architectural education and practice can be developed, and how professional ethics education can be integrated with game-based learning at the core of social responsibility.

Keywords: Architecture Ethics, Professional Ethics Education, Ethical Inquiry, Game-Based Learning, Samsun University Faculty of Architecture and Design.

1. GİRİŞ

Meslek etiği, üniversite mezuniyeti sonrasında doğrudan deneyimlenen ancak temel ilkelerin üniversite sırasında öğrenilmesi gereken bir ilkeler bütünüdür. Mimarlık, sadece teknik bilgi ve estetik tasarımların ötesinde, topluma olan sorumluluğu nedeniyle çok yönlü bir disiplin olarak dikkat çekmektedir. Mimarlar, projelerinde toplumun refahını ve çevrenin korunmasını gözetken etik bir yaklaşım benimsemek zorundadır. Bu durum, meslek pratiği kadar mimarlık eğitiminin de etik değerlere dayanması gerektiğini göstermektedir. Ancak, meslek pratiğinde karşılaşılan etik sorunların çözülmesi için yalnızca teorik bilgi yeterli olmamaktadır; bunun yanında, bireylerin etik sorgulama ve karar alma becerileri de geliştirilmelidir.

Günümüz mimarlık eğitimi, teknoloji ve toplumun hızlı değişimleriyle birlikte öğrencilerin mesleki sorumluluklarını kavrayabilmelerini sağlamaya odaklanmıştır. Böylece, etik öğretiminin mimarlık eğitiminin temel bir parçası haline gelmesi, öğrencilerin gelecekteki profesyonel uygulamalarında şeffaf ve ahlaki bir yaklaşım benimsemelerini desteklemektedir. Bu bağlamda, üniversitelerin mimarlık bölümlerinde meslek etiği üzerine verilen eğitim içerikleri incelenmiştir.

Samsun Üniversitesi, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi, Mimarlık Bölümü müfredatında yer alan MİM 453 kodlu Etik ve Mimarlık dersinin içerik tasarımında, üniversitenin temel hedef ve ilkelerine uygun vizyonu merkezde tutulmuştur. Dersin içerik çalışmaları sırasında, etik eğitimin teorik yoğun bilgi aktarımında öğrenmeye ilişkin yeni yaklaşımlar tercih edilmiştir.

2. ÇALIŞMANIN AMACI ve YÖNTEMİ

Çalışmada, mimarlık pratiğinde meslek etiği kavramı, üniversitede lisans düzeyinde verilen etik eğitimin önemi ve etkili öğretim yöntemleri ele alınmıştır. Üniversite misyon ve politikaları doğrultusunda ders yürütücüsü tarafından kurgulanan dersin hedefi, öğrenci odaklı yenilikçi yaklaşımları benimsemek ve uygulamaya geçirmektir. Samsun Üniversitesi, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi, Mimarlık Bölümü müfredatında yer alan MİM 453 kodlu Etik ve Mimarlık seçmeli dersinin içerik bilgisi ve işleniş yönteminin sürece etkisi değerlendirilmiştir. 2023-2024 eğitim-öğretim yılı sonunda, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi Mimarlık Bölümü 4. Sınıf öğrencileri ilk mezunlar olarak meslek hayatına atılacaklardır. Dolayısıyla, MİM 453 Etik ve Mimarlık seçmeli dersi, 2023-2024 eğitim-öğretim döneminde ilk defa verilmektedir. Bu kapsamda araştırmanın amacı, Etik ve Mimarlık dersinin öğrenciler üzerinde mesleğe ilişkin etik sorgu ve karar alma becerilerini geliştirme/katkı düzeyini incelemektir. Samsun Üniversitesi'nde sunulan "Etik ve Mimarlık" dersi, bu hedeflerin pratiğe dökülmesi için önemli bir çalışma alanı oluşturmaktadır.

Bu çalışmanın birincil amacı, mimarlık eğitiminde etik öğretiminin önemini ortaya koyarak, bu eğitimin meslek pratiğinde karşılaşılan sorunları çözme yeteneğini nasıl geliştirdiğini incelemektir. Etik karar alma süreçlerinin öğrencilerin mesleki yaşamlarında kritik öneme sahip olacağı düşünülmektedir. Derste kullanılan yeni yaklaşımların, öğrencilerin profesyonel davranış kodlarına uyum sağlama, meslek etiği konularında özgün yaklaşımları benimseme, toplumsal sorumluluk bilinci geliştirme ve karar alma becerilerine katkı düzeyinin saptanması amaçlanmıştır. Bu kapsamda oyun temelli ve interaktif öğrenme tekniklerinin öğrencilerin eğitim süreçlerindeki etkisi analiz edilecektir. Meslek etiği dersi kapsamının yeniden değerlendirilmesi ve bu derslerin çağdaş öğrenme yaklaşımlarıyla nasıl geliştirilebileceğine dair öneriler sunulması hedeflenmektedir.

Araştırma yöntemi olarak Eylem Araştırması seçilmiştir. "Etik ve Mimarlık" dersi, seçmeli ders olarak tanımlı 7 ders arasından 63 öğrencinin 18'i tarafından seçilmiş, kişisel ilgileri nedeniyle ilk sırada tercih ettikleri kendileri tarafından ifade edilmiştir. Araştırma evreni olan 4. Sınıf öğrencilerinden dersi seçen ve katılım sağlayan öğrenciler, olasılıklı örnekleme yöntemlerinden basit tesadüfi örnekleme yöntemiyle kendiliğinden oluşmuştur. Eylem araştırması için gerekli süreklilik, dersin dönem boyunca her hafta aynı gün, aynı saat diliminde 2 ders süresince işlenmesiyle sağlanmaktadır. Eylem araştırması sürecinde, eylem planlama % 100, planın eyleme geçirilmesi % 70, veri toplama - çözümlenme %60 ve yansıtma aşaması %0 oranında gerçekleştirilmiştir.

arasında mesleki toplulukların etkili bir nüfuza sahip olmasına benzer şekilde, toplum/topluluk etiğinin önemli bir kısmını da meslek topluluklarının etikleri oluşturmaktadır. “Belli bir mesleğin üyesi olan bireylerin hizmet ettikleri kişilere, mesleğe, meslektaşlara ve topluma karşı davranışlarını yöneten değer, ilke ve kurallar” olarak tanımlanan meslek etiği kuralları, meslek birlikleri tarafından geliştirilmiştir (Davis, 2001, akt. Aydın, 2024). Meslek birlikleri, meslek profesyonellerinin hak ve özgürlüklerini korumak, sorumluluklarını tanımlamak, meslek itibarlarını korumak üzere etik kuralları oluşturmuştur.

Etik dışı davranışların en önemli nedenlerinden birinin bilgisizlik (Aydın, 2024) olduğu varsayımı dikkate alındığında, mesleki etik eğitiminin önemi açık ve net bir biçimde anlaşılmaktadır. Mimarlık pratiği, sadece estetik ve teknik detayları değil, aynı zamanda etik sorumlulukları içeren karmaşık süreçleri de kapsamaktadır. Bu karmaşık süreçler için “kararlarda etik bir boyut olduğunu kavramak, etik ikilemler ve belirsizlik durumlarında ortaya çıkan baskı ve taleplere direnmek, güçlü ve cesaretli bir tavır sergilemek, etik dışı davranışların nasıl haklı gösterildiği konusunda farkındalık geliştirmek” belli düzeyde bilgi, beceri ve tutum sahibi olmayı gerekli kılmaktadır (Kirrane, 1999, akt. Aydın, 2024). Etik yeterliğin üç unsurunda biri olan bilgi, etik değerlendirme yapabilmeyi ilk gerekliliğidir. Değerlendirme için düşünmeye, düşünmek için kavramlara ihtiyaç duyulmaktadır. İkinci unsur beceri, bir işi ustalıkla yapmak, yapabilmek anlamlarını taşımaktadır. Etik konusunda beceri sahibi olmak, etik problemi tanımlayabilme, durum tespiti yapabilme, etik sorgulama ve etik karar vermeyle ilişkilidir. Bilginin, eyleme dönüştürülmesi –a/ebilme hali olarak tanımlanmaktadır. Üçüncü unsur tutum ve alışkanlık, etik kavramının kökeni olan örf, gelenek, adet ile bağlantılıdır. Sürekli benzer eğilimin sergilenmesi sonucunda tutum, aynı davranışın sergilenmesi sonucunda alışkanlık ortaya çıkmaktadır. Öğrencilerin etik eğilim ve davranışlarını, tutum ve alışkanlığa dönüştürmeleri noktasında 4 yıllık lisans eğitimi uzun ve yeterli bir süre sayılmaktadır.

Mimarlık öğrencileri için bu öğrenme süreci, üniversitede aldıkları dersler kapsamında ve meslek insanlarının davranışlarını gözlem yoluyla gerçekleşmektedir. Bu noktada üniversitelerde verilen meslek etiği eğitimi, meslek öncesi kademede bilgi edinimi açısından mimarlık öğrencileri için kritik bir önem taşımaktadır.

4.YENİLİKÇİ YAKLAŞIMLAR BAĞLAMINDA BİR DERSİN TASARIMI VE İŞLENİŞİ: MİM 453 ETİK VE MİMARLIK DERSİ

Yeni nesil bir üniversite olan Samsun Üniversitesi'nin misyonu, “katılımcı, bilimsel ve eleştirel anlayışı benimseyen bireyler yetiştirmeye öncülük etmek”tir (Samsun Üniversitesi, 2020). Aynı misyonu paylaşan Mimarlık ve Tasarım Fakültesi, “nitelikli toplum hedefi doğrultusunda öğrenci odaklı, eleştirel düşünme ve problemleri çözme becerisine sahip bireyler yetiştiren, öğrencilerin mezuniyet sonrası hayatlarında başarılı olmaları için eğitim öğretimi bir bütün” olarak gören bir anlayışı” eğitim-öğretim politikası olarak benimsemiştir (Samsun Üniversitesi, 2018).

2023-2024 eğitim-öğretim yılı sonunda, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi Mimarlık Bölümü 4. Sınıf öğrencileri ilk mezunlar olarak meslek hayatına atılacaklardır. Dolayısıyla, Mimarlık Bölümü 4. Sınıf müfredatında yer alan MİM 453 Etik ve Mimarlık seçmeli dersi, 2023-2024 eğitim-öğretim döneminde ilk defa verilmektedir. Üniversite misyon ve politikaları doğrultusunda ders yürütücüsü tarafından kurgulanan dersin hedefi, öğrenci odaklı yenilikçi yaklaşımları benimsemek ve uygulamaya geçirmektir. Üniversitelerde etik eğitim yöntem ve teknikleri olarak sunulan karar kartları tekniği, görüş geliştirme, vaka analizleri, rulman çemberi, istasyon çalışması, senaryo yazma çalışması ve akvaryum çalışması gibi oyun temelli öğrenme ile zenginleştirilmiştir (Aydın, 2024). Film ve video tartışmaları, medya

taraması, öğrenci ve/veya konuk deneyim paylaşımlarına da öğrenme yaklaşımları arasında önemli derecede yer verilmiştir (Aydın, 2024). Etik belge yazma çalışmaları ve okumalar dersin ana omurgasını oluşturmaktadır.

Şekil 2. Etik ve Mimarlık dersi kapsamında kullanılan bazı yöntemler

Yöntem çalışmalarının yanı sıra kapsam ve içerik çalışmaları yürütülmüştür. Ders kapsamında etik ve mimarlık kesişiminde yer bulan konular derlenmiş, tema bazlı kategorilere ayrılmış, böylece tema bazlı içerik ders haftalarına bölüştürülmüştür. Ders içeriği, haftalık konular ve kaynaklar öğrencilerle paylaşılmıştır.

Kavramsal Çerçevede, etik kavramının etimolojik kökeni ve tarihsel gelişimi değinileceği için, ders öncesinde “Etik Değerler ve Eğitimi” video serisinin izlenmesi talep edilmiştir. Derste, etik ve ahlak kavramlarına değinildikten sonra ilk videodan (Kuçuradi, 2019) kesitler izlenerek durum tespitinin ne olduğu, nasıl yapılabileceği üzerinde durulmuştur. Dersin devamında çağdaş etik yaklaşımlardan bahsedilmiştir. Tartışma bölümünde, “Etik öğrenilebilir mi?” sorusu üzerine öğrenciler fikirlerini paylaşmıştır.

Etik ve Meslek Etiği teması altında, ahilik geleneği ve meslek etiği arasında bağıntı olasılığı değerlendirilmiştir. Öğrenciler, aktarım yoluyla öğrendikleri Ahilik geleneğine ilişkin bilgileri paylaşmış, meslek etiği anlayışının meslek ahlakı kapsamında geçmiş yüzyıllarda dahi var olduğu çıkarımını yapmıştır. Ardından, “Philip Johnson ve Rem Koolhaas’ın açıklamaları ışığında: Etik mi, pragmatizm mi?” (Architect, 2006; Dereli & Köm, 2012) tartışma sorusu üzerine öğrenciler fikir paylaşımında bulunmuştur.

Etik ve Meslek Etiği teması sonrası, **Mimarlıkta Etik** teması öncesinde kavram geçişlerinin yerleşmesi için bir ders haftası daha bu iki temanın işlenmesi için ayrılmıştır. Öğrencilerden derse gelmeden önce mimarlık mesleğinde ilgili etik kod metinlerini okumaları talep edilmiştir. Tema okumasında, “Mimari Hizmet Sağlayıcıları için Avrupa Deontolojik Kodu” (ACE, 2005) ve “Mimari Uygulamada Tavsiye Edilen Uluslararası Profesyonellik Standartlarına İlişkin Anlaşması için Kılavuz İlkeler: Etik ve Davranış Politikası” (UIA, 2017) başlıklı metinler paylaşılmış. Derse katılımları için ilgili okumaları yapmaları, “Mimarlar Odası Onur Kurulu Mesleki Davranış Kuralları Yönetmeliği” kurallarını incelemeleri bildirilmiştir. Ders sırasında, “Meslekte Yanlışlar - Doğrular: UIA ve ACE Metinlerinin Düşündürdükleri” (Birkan, 2010) başlıklı makale öğrenciler tarafından sesli olarak okunmuştur. Makalenin düşündürdükleri üzerinden bireysel etik, mesleki etik ve toplumsal etik normları konuşulmuştur.

Birkan’ın (2010) kaleme aldığı metinde “Birkaç değişik türden metin hazırlanmasının yararlı olacağını savunabiliriz” önermesinden yola çıkarak, öğrencilere tüm dönem boyunca sürecek bir çalışma konusu verilmiştir. On sekiz öğrenci, kendi istekleri doğrultusunda oluşturdukları 3’erli gruplarla toplam 6 grup kurmuştur. Çalışma gruplarına, haftalık içeriklerde öğrendikleri bilgileri eleştirel bir bakış açısıyla değerlendirerek metinlerine dahil edecekleri bildirilmiştir.

Bu doğrultuda, 3 metin önermesi doğrudan Birkan'ın (2010) önerdiği şekilde kabul edilmiştir.

“Yol gösterici belge: Çiçeği burnunda mimarlar için, mesleği uygulamaya kalkıştıklarında karşılaşılabilecekleri her bir durumun olumlu olumsuz sonuçları ve izlemeleri gereken yol-yordam konusunda tavsiyelerde bulunan bir belge.

Uyarıcı/zorlayıcı belgeler: Mesleği uygulamakta olanların uymak zorunda oldukları kuralları içeren; teknik ağırlıklı yönetmelikler.

Hatırlatıcı belge: İnsanlığın ve doğanın yararına olan evrensel nitelikteki davranış ilkelerinin mesleğe yansımalarını içeren, şiirsel/felsefi özlü ve kısa bir metin.” (Birkan, 2010)

Toplamda 6 grup olması nedeniyle 3 grup için de etik ihlallere neden olabilecek alanlar düşünülerek ayrı metin önermeleri oluşturulmuştur. Aşağıda belge önermeleri ve içerik gereklilikleri paylaşılmıştır.

İşveren/Müteahhitlere yönelik belge: İşverenlerin mimarlarla etkili ve verimli bir işbirliği kurabilmesi için ipuçları içeren, mimar ile işbirliği kılavuzu niteliğinde bir belge. Proje süreçlerinin aşamaları, iletişim yolları, beklenti yönetimi ve bütçe kontrolü gibi konular ele alınmalıdır. İşverenlerin projelerdeki yasal sorumluluklarını ve mimarların haklarını içeren bilgilendirmelere yer verilmelidir.

Kullanıcılara yönelik belge: Mimarlıkta kullanıcı deneyimi üzerinden tasarımın kullanıcı sağlığı, güvenliği ve konforu üzerindeki etkileri ve kullanıcıların projelerdeki rollerini anlatan bir kılavuz metin. Kullanıcıların, tasarım sonrası bina kullanımı ve bakım süreçlerinde dikkat etmeleri gereken noktaları özetleyen pratik bilgileri, yapı kullanım ve bakımı konularını içerir.

Toplumsal sorumluluk ve katılım belgesi: Mimarların topluma karşı sosyal sorumluluklarını ve kamu yararına yapabilecekleri çalışmalarını teşvik etmek amacı taşımaktadır. Kamu projelerinde gönüllü hizmet, sosyal etki yaratan projelere katkı, sürdürülebilirlik ve çevre koruma çalışmaları gibi konulara dair rehber niteliğindedir. Ayrıca, toplumun mimari projelere katılımının artırılması ve paydaşların projelerle ilgili bilgilendirilmesi üzerine öneriler yer almaktadır.

Çalışma grupları için verilen haftalık ödevde, maddeler halinde sıralanan belge içeriğinin her madde için en az 2 paragraf yazılmak suretiyle metne dönüştürülmesi istenmiştir. Ders içeriği kaynakça bölümünde yer alan kaynakların ve “Dosya 50: Mimarlık ve Etik” sayısının (Mimarlar Odası Ankara Şubesi, 2021) incelenmesi tavsiye edilmiştir.

Meslek etiği üzerinde çalışılan hafta sonrasında, **Mimarlıkta Etik** temasında barınma hakkı ve mesleki sorumluluklar gündeme taşınmıştır. Serbest piyasada mimarlık ve mühendislik hizmeti veren Mimar Nuray Yücel ve İnşaat Mühendisi Suat Yücel derse konuk olarak katılmış, otuz yılı aşkın sektör deneyimlerini aktarmışlardır. Nuray Yücel, Mimarlar Odası Kastamonu Temsilciliği Oda Başkanlığı (5 dönem), ÇEKÜL Vakfı Kastamonu Temsilciliği ve Kastamonu Kent Konseyi Başkan Yardımcılığı gibi kritik görevlerde bulunması nedeniyle, mimarlıkta etik kavramını değerlendirirken geniş bir perspektif sunmuştur. Mimarların hakları, mimarlığın sınırları, mesleki yozlaşma, mimarlıkta etik ve ilke uyumu üzerinde durulmuştur.

Suat Yücel, aynı sektörde çalışan farklı disiplinlerin ortak çalışma alanında dengeli bir şekilde var olabilmeleri ve tek bir meslek grubunun idealize edilmemesi için etik ilkelerin işlevselliğini aktarmıştır. Bu derste tekil bir tartışma bölümü olmamış, dersin geneli bir tartışma ortamı düzeninde sürdürülmüştür. Tartışma odağında, “Bir kentin barınma sorununu

çözmek mi, prestij projeleri üretmek mi politik/insani/gerekli?” soruları üzerinde durulmuştur.

Şekil 2. Mimar Nuray Yücel ve İnşaat Mühendisi Suat Yücel ile Mimarlıkta Etik söyleşisinden bir görüntü. (Fotoğraf: Mustafa Furkan Gündüz)

Toplumsal ve Kamusal Sorumluluklar teması işlendiği hafta, kamu projelerinde etik sorumluluklar, kamuya yönelik projelerde mimarın etik rolü, yaşam kalitesi, etik sorumluluk ve iyilik konuları irdelenmiştir. Vaka çalışması olarak Herkes İçin Mimarlık platformu üzerinde durulmuş, *“kentsel ve kırsal alanlarda, projelerin tasarım, planlama ve inşaat süreçlerinde eksikliği hissedilen katılımcı mekanizmaları teşvik ederek toplum yararına ve toplumla birlikte çalışan bir mimarlık ortamı oluşmasına katkı sağlamak”* (HİM, 2011) amaçları doğrultusunda çeşitli konuşmalar gerçekleştirilmiştir. *“Mimarlık aktörlerinin sosyal sorunların çözümünde inisiyatif almasını teşvik etmek”* hedefleriyle Atıl Köy Okulları projeleri, Kadın ve Çocuk Mekanları çalışmaları, afet sonrası çalışmalar ve tekil projeleri tanıtılmış, kamu için kamuyla birlikte yürüttükleri organizasyon yapısı üzerinde durulmuştur.

Mimarlık ve toplumsal etik arasındaki sıkı ve gizlenemez bağı anlatan Norveç yapımı *Arkitekten* (The Architect /Mimar) isimli distopik dizinin ilk bölümü izlenmiş, günümüz gerçekleri ile örtüşen yönleri üzerine konuşulmuştur. Önemli iş kapasitesi olan bir mimarlık şirketinde çalışan genç kadın mimar, iş ortamında stajyer pozisyonunda çalışmakta ve kahve yapmak gibi işlerden sorumludur. Ortalama kiraların dahi ödenmekte zorluk çekildiği ekonomik bir ortamda, kullanılmayan yer altı otoparkında kendine perdelerle sınırlandırılmış bir alan kiralamıştır. Dizinin ilk bölümü Stajyer’de, yüksek enflasyon, meslek insanlarının zorlu çalışma koşulları, işsizlik, konut alanında darboğaz, barınma hakkı, yıldız mimar kavramı, iş arkadaşları arasında etik ilkeler, meslek içi dayanışma ve rekabet, dijitalleşme konularına değinildiği saptanmıştır. Tartışma, *“Projelerde mimar, toplumu ne kadar gözetiyor?”* sorusu çevresinde şekillenmiştir.

Tasarımda Estetik ve Etik İlişkisi’nin incelendiği hafta, ilk olarak öğrencilerin hazırladıkları belge taslakları öğrenciler tarafından sınıf ortamında okunmuştur. Her bir belgenin sahip olduğu ve sahip olması gereken ifade dili arasındaki fark anlatılmış, belgelerin geliştirilmesi gereken hususları üzerine farklı çalışma grupları ve yürütücü tarafından kritik verilmiştir. Ardından yirmi dakika uzunluğunda 4 bölümden oluşan mini dizi *Arkitekten*’in ikinci bölümü izlenmiştir. Konut kredilerinin tüketici üzerinde oluşturduğu psikolojik baskı, küresel konut

krizi, insan hakları, mahremiyet, temel ihtiyaçlar, farklı ekonomik düzeydeki kullanıcıların konut algıları ve sahiplikleri üzerine konuşulmuştur. “*Kent merkezinde 1.000 daire inşa etmek amacıyla düzenlenen yarışmaya*”, genç mimarın “*araçların bulunmadığı kent merkezinde boş kalan yer altı otoparklarını konut binalarına çevirme*” fikrini sunmasıyla (Karaağaçlı, 2023) tasarım kararları ve toplumsal etkiler arasında oluşan gerilime dikkat çekilmiştir. Yalın cephe tasarımları ve İskandinav stiline öne çıktığı kentin estetik yüzünün arka planında yatan ekonomik uçurumları, kent hakkı, barınma hakkı, çalışma hakkı ihallerini, meslek etiğindeki sorunları gözler önüne sermiştir. Bu doğrultuda, “Estetik mi, etik mi öncelikli? Hangi tasarım ilkelerine öncelik verilmeli?” sorusuna yanıt aranmıştır.

Çalışma grupları için verilen haftalık ödevde, her bir kişi bir metin okumak üzere toplamda her grubun üç kaynak metin (makale, mevzuat, yasa, rapor vs) okuması ve belgesine katkı sağlaması beklenmiştir.

Yapılı Çevreye Karşı Sorumluluklar temalı haftada, konuşmalar yapılı çevre, kentsel dönüşüm ve sosyal sorumluluklar üzerine yoğunlaşmıştır. Tarihi çevrede yeni yapı tasarımında/inşasında etik ve yapılı çevrenin korunması konularına ilişkin makale okunmuş, o çerçevede öğrenciler tarafından değerlendirmeler yapılmıştır. İstanbul’daki iki yerleşim olan Sulukule ve Tarlabası projeleri mercek altına alınmış, tartışma sorusu olarak “Kentsel dönüşümde kimin yararını gözetiyoruz? Barınma hakkı nerede duruyor?” sorusu sorulmuştur. Fikir paylaşımında bulunan öğrenciler kendiliğinden taraftar toplamış, sınıf farklı görüşlere sahip gruplar olarak ayrılmıştır.

Ara sınav için teslim şeklinde gerçekleştirilmiştir. Her gruptan kendi çalışmasına devam etmesi beklenmiş, 2021 Dünya Mimarlık Günü kapsamında gerçekleştirilen, teması “Vasatı Yenmek: Politik | Kritik | Etik | Retorik” olarak belirlenen etkinliklerden, “**Çağdaş Değişimler Mimarlık ve Etik Söyleşileri**” konulu 3 bölümden oluşan söyleşi serisini (TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi, 2021) dinleyerek edindikleri bakış açısı ve vizyon doğrultusunda belgelerini geliştirmeleri talep edilmiştir.

Yarışmalar ve Etik: Mimari Rekabetin Sınırları temasında, öğrenciler mimari yarışmalar ve etik üzerine düşünmeye sevk edilmiştir. Katılım sağladıkları öğrenci yarışmalarına ilişkin tecrübelerini paylaşmış, rekabetin etik sınırları üzerine tartışma yürütmüşlerdir. Tasarımda taklit, temellük, alıntı, örnekleme ve çalıntı kavramlarını tanımlayan iki makale (Allmer, 2016; Erten, Ejder & Çimen, 2016) okunmuş, makalelere konu olan özgün projeler ve kopyaları incelenmiştir.

Çalışma gruplarının, üzerinde çalıştıkları belge taslaklarının revizyonun yapılması haftalık ödev olarak verilmiştir.

Mimarlık Pratiğinde Etik ve Güvenlik temasında, öğrenciler tarafından medya taraması yapılmıştır. Dersin içeriğinde, proje yönetiminde etik kurallar, maliyet yönetimi ve işçi hakları, şantiye süreçlerinde etik uygulamalar, mimarlık pratiğinde sağlık ve güvenlik standartları, varsayım ve gerçeğin değerlendirilmesiyle riski azaltma üzerinde durulmuştur. Öğrencilerin medya taramasında buldukları haberlerin içerikleri değerlendirilmiştir. Öğrencilerin taradıkları haberler büyük oranda, mimarlıkta işsizlik ve hak kayıpları, şantiyede iş sağlığı ve güvenliği ihlalleri, mesleki haklara yönelik etik dışı hak ihlallerini içermektedir. Bunlardan farklı olarak çarpık kentleşme ve insan psikolojisi, büyük ölçekli proje tasarımlarda etik, kamu projelerinde etik dışı uygulamalar, mimarlıkta telif hakları üzerine etik sorunlar, proje maliyet yönetiminde etik ihlal ve rüşvet, afetlerde meslek ihlallerinin sonuçlarını içeren haberlere ulaşımlardır. Haberlerde gerçekleştiği beyan edilen vakalar üzerinden etik analizi yapılmıştır.

Çalışma gruplarından, ödev olarak belge taslaklarını ilgili kritikler doğrultusunda düzeltmeleri istenmiştir. Öğrencilerden tekil ödev olarak, Rulman Oyunu hakkında hiçbir bilgi verilmeksizin kısa yanıtı bir soru hazırlamaları talep edilmiştir.

Mimarlıkta Etik İkilemler ve Güncel Tartışmalar temalı haftada, öğrencilerden rulman sorularını paylaşmaları istenmiştir. Rulman oyunu tanımlanmış, bu oyuna göre sorularına aldıkları yanıtları kaydedecekleri bir fiziki veya dijital bir not defteri bulundurmaları bilgisi verilmiştir.

“Öğrencilerden öğrendikleri etik konuları ile ilgili kısa cevaplı bir soru hazırlamaları istenir. Daha sonra öğrenciler iki gruba ayrılır. Bir grup çember hâlinde ayakta durur. İkinci grup öğrenciler ise çember hâlinde duran arkadaşlarının tam karşısında ve birbirlerinin yüzüne bakacak biçimde durur. Karşılıklı duran öğrencilerden önce iç, sonra da dış gruptaki öğrenciler birbirlerine hazırlamış oldukları soruları sorarlar. İlk soruların cevaplanmasının ardından eğitici bir zil ya da düdükle çalar ve iç gruptaki öğrenciler bir sıra sağa kayarak yandaki öğrenci ile eşleşir ve karşılıklı olarak sorularını sormaya ve cevaplamaya devam ederler. İlk eşler yeniden karşı karşıya gelince çalışma sona erer” (Aydın, 2024).

Rulman soruları, mimarın toplumsal sorumlulukları, yarışma projelerinde etik ilkeler, maliyet yönetimi, mimarlık pratiğinde sağlık ve güvenlik standartları, yeşil mimari imajında etik problemleri konularıyla ilişkili olarak düzenlendiği saptanmıştır.

Şekil 2. Rulman Oyunu oynayan öğrencilere ait bir fotoğraf (Fotoğraf: Fatmanur Şahin)

Öğrencilerin, proje jürilerinin tamamlanması ardından gerçekleşen derse katılımın az olduğu, katılan öğrencilerin yorgunlukları nedeniyle oyuna odaklanamadıkları saptanmıştır.

Güncel mimarlık problemlerinde yaşanan etik ikilemler, “Yıldız mimarlar” ve etik sorumluluklar, küresel mimarlık projelerinde toplum ve çevresel etkilerin göz ardı edilmesine ilişkin eleştirileri incelemek bağlamında sınıf ortamına dönülmüştür. Dersin son bölümünde, Arkitekten isimli dizinin 20 dakikalık bir başka bölümü izlenmiş, “Büyük projelerde mimarların seçimleri etik mi, yoksa sadece ticari mi?” sorusu üzerinde durulmuştur.

Dijitalleşme ve Etik: Yeni Teknolojiler, Yeni Sorumluluklar teması altında, Samsun Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Yazılım Mühendisliği Bölümü akademisyenlerinden Dr. Öğretim Üyesi Özgür Tonkal dersimize konuk olarak katılmıştır. Tonkal, yazılım tanımlı ağlar, ağ güvenliği, makine öğrenmesi, dijital ve etik alanlarında akademik çalışmalar yapmaktadır. Bu doğrultuda, dijitalleşme, teknolojik gelişmeler, etik sorumluluklar ve dijital tasarımın etik sınırları üzerine söyleşi gerçekleştirilmiştir. Dijital mimarlık ne kadar etik olabilir? Yapay zeka ile tasarım süreci etik dışı mı? soruları tartışma gündemini oluşturmuştur.

Şekil 2. Dr. Öğretim Üyesi Özgür Tonkal ile Dijitalleşme ve Etik söyleşisinden bir görüntü.
(Fotoğraf: Mustafa Furkan Gündüz)

İşveren ve Müşteriye Karşı Etik Sorumluluk teması çerçevesinde konu başlıkları, mesleki sorumluluk ve işveren izni, proje süreçlerinde etik ilkeler ve müşteri ilişkileri, tasarım sürecinde etik dışı talepler ve olası senaryolar, proje teslimi ve beklentilerin yönetimi olarak sıralanmaktadır. Tartışma konusu “*Ben yapmasam...’cılık* (Ertaş, Sadri, Atalay & Kozikoğlu, 2016) olarak belirlenmiş, bu konu üzerine gerçekleştirilen bir söyleşi metni üzerine çalışması planlanmıştır.

Mesleğe Karşı Sorumluluklar ve Meslektaşlarla İlişkiler teması altında iş arkadaşları arasında etik ilkeler, meslek içi dayanışma ve rekabet, meslektaş sorumlulukları konuşulacaktır. TMMOB Mimarlar Odası Samsun Şubesi temsilcilerinin katılımıyla gerçekleştirilecek olan söyleşi bölümünde “Mimarlar arasında etik dayanışma nasıl sağlanır?” sorusu üzerinde durulacaktır.

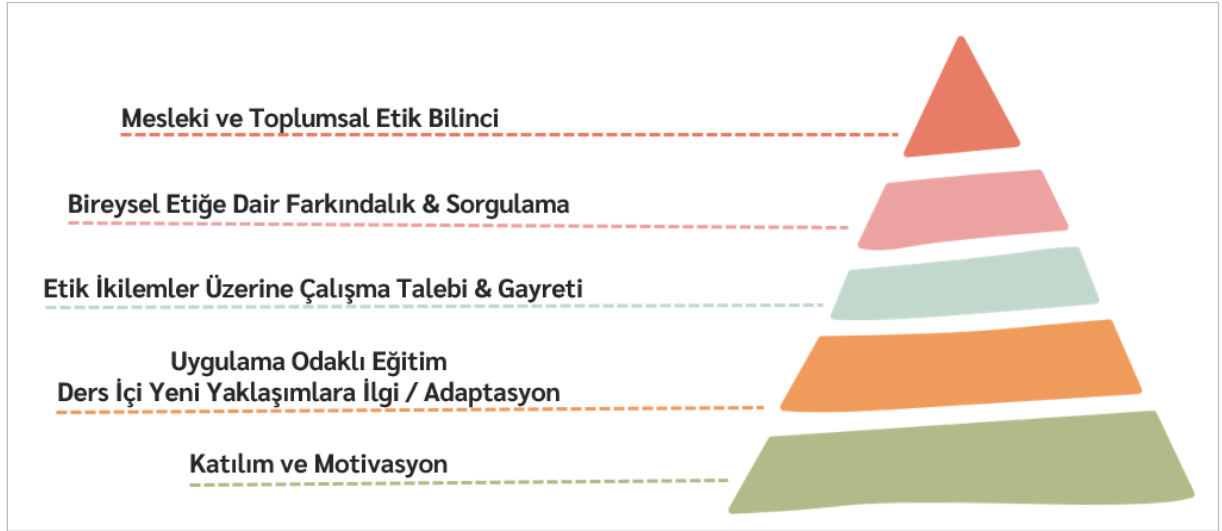
Çevresel Etik ve Sürdürülebilirlik temasının konuşulacağı hafta gezegen hakkı, doğal çevre ile olan ilişkilerde etiğin önemi, sürdürülebilirlik, iklim krizi ve mimarlıkta çevresel etik, yeşil mimaride etik sorunlar üzerinde durulacaktır. Tartışma bölümünde, “Yeşil mimari gerçekten etik mi yoksa bir pazarlama stratejisi mi?” sorusuna yanıt aranacaktır. Derste, *Akvaryum Çalışması*’nın (Aydın, 2024) gerçekleştirilmesi planlanmaktadır.

Mesleki Davranış ve Küresel Standartlardan bahsedileceği hafta, küresel etik standartları, RIBA ve AIA’nın mesleki davranış kodları ve Türkiye’deki yansımaları **konuları gündeme alınacaktır. Genel tartışma**, “Türkiye’deki mimarlık pratikleri küresel etik standartlara ne kadar uygun?” sorusu etrafında şekillenecektir. Derste, *İstasyon Çalışması*’nın (Aydın, 2024) yapılması planlanmaktadır.

5.BULGULAR

Ders dönemi tamamlanmadığı için elde edilen kısmi bulgular, bağlayıcı olmamakla birlikte mimarlık eğitiminde etik derslerinin yapılandırılmasında interaktif ve öğrenci merkezli yaklaşımların önemini göstermektedir. Şekil 3'te görüldüğü üzere, Etik ve Mimarlık dersinin yapılandırılması sonucunda öğrencilerde oluşması beklenen etkiler hiyerarşik bir biçimde değerlendirilmiştir.

Temel düzeyde (birincil kuşak), genel olarak öğrenciden beklenen etki derse katılım sağlaması ve motivasyondur. İkincil kuşak, ders içi topluluğun katılım gösterdikleri derse duydukları ilgi ve uygulamalara adaptasyon becerileri olarak belirlenmiştir. Diyagramın ortalarında (üçüncül kuşak), derste öğrenci topluluğundan tekil bağlamda öğrencilere doğru etik ikilemlere yönelimleri, çalışma gayret ve talepleri dikkate alınmıştır. Dördüncü kuşakta, öğrencilerin -öğrencilik rolünü dışarıda tutacak biçimde- bireysel etiğe dair farkındalık geliştirme ve sorgulamaya yönelimleri incelenmektedir. Tepe noktası olan beşinci kuşakta ise öğrencilerin, bireysel etik farkındalık düzeyinden toplumsal etik bilinç düzeyine ulaşma ihtimalleri analiz edilmektedir.

Şekil 3. Dersin etkilerinin değerlendirildiği piramit diyagram

Piramit üzerinde sıralanan etkilerin tamamının değerlendirilmesi için eylem araştırması yansıtma aşamasının tamamlanması gerekmektedir. Bu nedenle, veri toplama aşamasında %60'lık doygunluk nedeniyle ilk üç kuşak değerlendirilebilmektedir. Aşağıda yer alan değerlendirmeler bu bağlamda yapılmıştır.

Katılım ve Motivasyon: Öğrenciler, dersin seçimi sırasında 7 seçmeli ders arasından Etik ve Mimarlık dersini bilinçli olarak seçtiklerini beyan etmişlerdir. İlgili ders, ders programında mimarlık eğitiminin temel dersi olan stüdyo/proje dersi sonrasında gerçekleştirilmektedir. Öncesi yoğun hazırlık gerektiren ve 4-5 saat süren stüdyo dersinin ardılı olmasına rağmen Etik ve Mimarlık dersinin devam oranları yüksektir. Öğrenciler, grup çalışmalarında sorumluluk almış, derse katkı ve katılım düzeylerinin yüksek olduğu saptanmıştır.

Uygulama Odaklı Eğitim: Teorik bir ders olarak kabul edilen meslek etiği eğitiminin, interaktif yöntemlerle uygulama temelli bir yapıya dönüşmesi, öğrenciler için hem zorluk hem de fayda sağlamıştır. Teorik bir ders olduğu kabulüyle aldıkları dersin içeriğinde aktif çalışmalar yapmak, ilgiyi yüksek tutmuş ancak adaptasyon zorluklarına neden olmuştur.

Etik İkilemler Üzerinde Çalışma: Gruplar tarafından hazırlanan etik belgeler, tartışma ortamı, söyleşilerde merak ettikleri sorularını gündeme getirmeleri bireysel ve mesleki etik sorunlara yönelik çözüm üretme kapasitelerini geliştirmelerine olanak sağlamıştır. Öğrenci grup oluşumlarında, grup çalışma konularının seçimi ve grup oluşturmada serbestiyet öğrencilerin gayretlerini arttırmıştır.

Ders, bireysel ve toplumsal etik üzerine bazı açılımlara neden olmakla birlikte dördüncü ve beşinci kuşak gelecek çalışmalarda değerlendirilecektir. Ancak sektörden uzmanların ve medya materyallerinin ders içeriğine dahil edilmesi, öğrencilerin teoriyi pratikle ilişkilendirme becerisini arttırmıştır. Ayrıca dersin sosyal etkisi bağlamında, öğrencilerin toplumsal sorumluluk bilinci ve mesleki etik duyarlılığına ilişkin farkındalıklarında bazı gelişmeler gözlenmiştir. Öğrenciler, eğitimleri ve stajlarında etikle ilişkili yaşadıkları deneyimleri dersin ilgili haftalarında anlatmıştır. Başlangıçta deneyimledikleri etik durum/ihlalle ilgili durum tespiti yapamazken, dönem sonuna doğru ilgili etik durumu/ihlali tanımlayabilmekte ve ilgili etik ilkelerle ilişkisini kurabilmektedir.

6. SONUÇLAR VE ÖNERİLER

Mimarlık, etik ilkelerle şekillendiğinde sürdürülebilir, erişilebilir yapılı çevre ve insancıl bir toplum yaratılmasına katkı sağlamaktadır. Mimarlığın, insan hayatını iyileştiren, çevreyi koruyan ve toplumsal fayda sağlayan bir araç olma gücü her zaman vardır. Etik bir bakış açısı, bu gücün doğru bir şekilde kullanılmasını sağlayarak, daha iyi bir gelecek için önemli bir rol oynamaktadır.

Mimarlık eğitimi ve etik arasındaki ilişki, disiplinin toplumsal, çevresel ve mesleki sorumluluklarının anlaşılması için kritik bir öneme sahiptir. Çalışmada, etik eğitiminin yalnızca bilgi aktarmaktan öte, öğrencilerin meslek yaşamlarında karşılaşılabilecekleri etik ikilemleri çözme becerilerini geliştirmek için yapılandırılması gerektiği vurgulanmıştır. Samsun Üniversitesi'nde verilen "Etik ve Mimarlık" dersinin interaktif ve oyun temelli yöntemlerle zenginleştirilmesi, etik farkındalık ve karar alma becerilerinin artırılmasında etkili olmuştur.

Etik eğitiminin, bireylerin yalnızca profesyonel yaşamlarında değil, aynı zamanda kişisel değer sistemlerinde de önemli bir rol oynadığı tespit edilmiştir. Etik ikilemlerle başa çıkabilen bireyler, hem meslektaşlarıyla hem de toplumla uyum içinde çalışarak daha etkili ve ahlaki açıdan sağlam bir meslek pratiği sürdürebilmektedir. Özellikle toplumsal sorumluluk, çevresel sürdürülebilirlik ve mesleki dayanışma gibi konuların öğrenciler üzerinde oluşturduğu etkiler, mimarlık eğitiminde etik derslerinin gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Bu bağlamda, mimarlık eğitiminin temel bileşeni olan etik derslerinin daha geniş bir perspektiften ele alınması gerekmektedir. Dersin içeriğine vaka analizleri, grup çalışmaları ve dijital araçlarla desteklenen uygulamaların eklenmesi, öğrencilerin hem teorik bilgi hem de pratik yetkinlik kazanmasını sağlamaktadır.

ÖNERİLER

Etik eğitiminin, toplumsal normlarla birlikte mimarlık eğitiminin ayrılmaz bir parçası olması gerekmektedir. Ancak bilgi aktarımı yerine interaktif çalışmalar ve oyun temelli öğrenme tekniklerinin kullanılması önerilmektedir. Bu yöntemler, öğrencilerin soyut ilkelerin somut olaylarla ilişkilendirmesini kolaylaştırmakta ve güçlendirmektedir. Bütünleşik yaklaşım tercih edilmelidir.

Etik değerler eğitiminin öğrenciler, akademisyenler ve meslektaşlarla işbirliği yoluyla geliştirilmesi hedeflenmelidir. Böylece etik konuların geniş bağlamda farklı perspektiflerden değerlendirilmeleri de mümkün olacaktır.

Etik eğitimi, öğrencilerin etik sorgulama yapma ve etik karar verme becerilerini geliştirmeye odaklanmalıdır. Bunun için farklı yaklaşımları benimseyen müfredat geliştirilmesi gerekmektedir.

Çalışmaya İlişkin Notlar:

1. “Mimarlık Eğitiminde Meslek Etiği: Öğrencilerin Etik Sorgu Ve Karar Alma Becerilerinin İnşasında Yenilikçi Yaklaşımlar” başlıklı çalışmanın, editöryal düzenlemeleri Üretken Yapay Zeka (ÜYZ) aracı kullanılarak gerçekleştirilmiştir.
2. Etik ve Mimarlık dersi kapsamında fotoğraf, video gibi görsel materyaller çekmek ve bu materyalleri, akademik çalışmalarda kullanmak üzere öğrenci ve konuklardan yazılı onay alınmıştır.
3. Yazar, görsel materyallerin çekimini gerçekleştiren Mustafa Furkan Gündüz’e, Fatmanur Şahin’e ve Esmâ Özalp’e teşekkür etmektedir.

KAYNAKLAR

- Allmer, A. (2016). *Öğrenci Yarışmalarında Ödül İptalleri, İntihal ve Etik* [Makale]. *Mimarlık Dergisi*, 389 (Mayıs-Haziran). Erişim tarihi: 07.12.2024, <http://www.mimarlikdergisi.com/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=403&RecID=3912#>
- Architect. (2006). *Philip Johnson was a whore; Rem Koolhaas is a porn star* [Forum başlığı]. *Architect Forum*. Erişim tarihi: 01.10.2024, <https://architect.com/forum/thread/34022/philip-johnson-was-a-whore-rem-koolhaas-is-a-porn-star>
- Architects' Council of Europe (ACE). (2005). *European deontological code for providers of architectural services*. Erişim tarihi: 01.10.2024, https://www.izbaarchitektow.pl/pliki/european_deontological_code.pdf
- Aydın İ. (2024). Üniversitelerde meslek etiği eğitiminin önemi ve yöntemleri. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi/Journal of Higher Education and Science*, 14(2), 136-146. Erişim tarihi: 26.11.2024, <https://doi.org/10.5961/higheredusci.1292639>
- Birkan, G. (2010). *Meslekte yanlışlar-doğrular: UIA ve ACE metinlerinin düşündürdükleri* [Makale]. *Mimarlık Dergisi*, 351(Ocak-Şubat). Erişim tarihi: 24.09.2024, <http://www.mimarlikdergisi.com/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=365&RecID=2286>
- Dereli, H. C. & Köm Y. (2016). Meslek Etiği: "Ticareti olmayan ama ekonomisi olan bir mimarlık var". *Nobon Mimarlık ve Etkinlikler*. Erişim tarihi: 18.08.2024, <https://www.nobon.net/blank-1>
- Ertaş, H. (2016). Mimarlık/Etik - “Ben Yapmasam”cılığın İnşası. Söyleşi: Sadri, H., Atalay, K., Kozikoğlu, N. & Ertaş, H., *XXI Dergisi* 149 (Mayıs 2016) Erişim tarihi: 09.09.2024. <https://xxi.com.tr/i/mimarlik-etik-ben-yapmasamciligin-insasi>
- Erten, S., Ejder, Ö., & Çimen, D. (2016). Meslek etiği: Kentsel tasarım yarışmalarında etik sorunu. *Mimarlık Dergisi*, (387), Ocak-Şubat. Erişim tarihi: 07.12.2024, <http://www.mimarlikdergisi.com/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=401&RecID=3830>

Güncel Türkçe Sözlük. "Etik." Erişim tarihi: 18.11.2024. <https://sozluk.gov.tr/>

Hürol, Y. (2021). Mimarlıkta Etik: Teori ve Uygulama, Başkent Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Sunuş 2, *Başkent Üniversitesi Güz Dönemi Sunuşları*, 28 Aralık 2021. <https://www.youtube.com/watch?v=fnORpuE2Vsg>

Hürol, Y. (2020). Mimarlık, Etik ve ..., *TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi*, 30 Ağustos 2020. <https://www.youtube.com/watch?v=38IeJ2oPG7Q>

International Union of Architects (UIA). (2017). *Guidelines for the UIA Accord on Recommended International Standards of Professionalism in Architectural Practice: Policy on Ethics and Conduct*. Erişim tarihi: 01.10.2024, https://www.uia-architectes.org/wp-content/uploads/2022/03/guideline_on_codes_and_ethics_updated_2017.11.pdf

Karaağaçlı, Y. (2023). Şık İskandinav Tasarımının Gölgesindeki Kasvet: The Architect (Arkitekten) Mimarlık ve Toplumsal Gerçekleri Ele Alıyor. *Arkitera*. Erişim tarihi: 13.12.2024. <https://www.arkitera.com/haber/sik-iskandinav-tasariminin-golgesindeki-kasvet-the-architect-arkitekten-mimarlik-ve-toplumsal-gercekleri-ele-aliyor/>

Kılıç, R. (2022). *Ahlak Felsefesi (Etik)*, Nobel Akademik Yayıncılık.

Kuçuradi, I. (2019). Etik Değerler ve Eğitimi 1. Bölüm, *Kuçuradi Felsefe ve İnsan Hakları Vakfı*, 10 Mart 2019. Erişim tarihi: 23.09.2024, <https://www.youtube.com/watch?v=ipMm5CYdEYY>

Kuçuradi, I. (2020). Etik Değerler ve Eğitimi 2. Bölüm, *Kuçuradi Felsefe ve İnsan Hakları Vakfı*, 10 Şubat 2020. Erişim tarihi: 23.09.2024, <https://www.youtube.com/watch?v=xVefdLeVhPM>

Kuçuradi, I. (2021). Etik Değerler ve Eğitimi 3. Bölüm, *Kuçuradi Felsefe ve İnsan Hakları Vakfı*, 20 Nisan 2021. Erişim tarihi: 23.09.2024, https://www.youtube.com/watch?v=Q88NhXSmK_I

Kuçuradi, I. (2023). Etik Değerler ve Eğitimi 4. Bölüm, *Kuçuradi Felsefe ve İnsan Hakları Vakfı*, 27 Kasım 2023. Erişim tarihi: 23.09.2024, https://www.youtube.com/watch?v=TqvGJ9ebcKs&list=PLwTU-ro73jR2AoooVpqDF_2bH2_igAWIE&index=1

Samsun Üniversitesi Kalite Koordinatörlüğü. (2018). *Eğitim-Öğretim Politika Belgesi*. Erişim tarihi: 12.12.2024, <https://kalite.samsun.edu.tr/egitim-ogretim-politikasi/>

Samsun Üniversitesi Strateji Geliştirme Daire Başkanlığı. (2020). *Samsun Üniversitesi 2021-2025 Stratejik Planı*. Erişim tarihi: 12.12.2024, <https://dosya.samsun.edu.tr/strateji/2021-2025stratejikplan/mobile/index.html#p=10>

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB), Mimarlar Odası. (2004). *Onur Kurulu Yönetmeliği*. Erişim tarihi: 01.10.2024, <https://www.denizlimimarlarodasi.org.tr/uploads/bilgiler/onur-kurulu-yont.pdf>

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi. (2021). Çağdaş Değişimler Mimarlık ve Etik Söyleşileri-1, *2021 Dünya Mimarlık Günü UIA "Vasatı Yenmek: Politik | Kritik | Etik | Retorik" Etkinlikleri*, 6 Ekim 2021. <https://www.youtube.com/watch?v=o4x5DDyoysM>

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi. (2021). Çağdaş Değişimler Mimarlık ve Etik Söyleşileri-2, *2021 Dünya Mimarlık Günü UIA "Vasatı Yenmek: Politik | Kritik | Etik | Retorik" Etkinlikleri*, 9 Ekim 2021. <https://www.youtube.com/watch?v=WdWrrhwJ0Qg>

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi. (2021). Çağdaş Değişimler Mimarlık ve Etik Söyleşileri-3, *2021 Dünya Mimarlık Günü UIA "Vasatı Yenmek: Politik | Kritik | Etik |*

Retorik” Etkinlikleri, 12 Ekim 2021. https://www.youtube.com/watch?v=p1NzYltXA_4

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi. (2021). Dosya 50: Mimarlık ve Etik, <http://www.mimarlarodasiankara.org/dosya/dosya50.pdf>

THE ETHICS OF GOVERNANCE IN ISLAM

Associate Professor Dr. Naseem Akhter

Department of Islamic Studies

Shaheed Benazir Bhutto Women University, Peshawar, Pakistan

Abstract

The principles of justice, equity, openness, and public service are central to Islamic governance ethics. They view it as a sacred trust with the goals of achieving justice, the well-being of the populace, and Allah's pleasure. In addition to being founded on the teachings of the Quran and the Sunnah, Islamic governance ethics place a high value on the duties of the ruler, uphold the rights of the populace, and direct the rulers to put the common good ahead of their interests. They say that the authorities have to make decisions that are just and honest. So they have to give an account to Allah. A ruler should primarily be serving his people, understanding their problems, and safeguarding their rights. It should be his aim to benefit his people and his nation, not his self-interest. Ethical governance upholds peace, prosperity, and stability within an Islamic civilization. These principles include piety, honesty, responsibility, justice, advice, and mercy. Social harmony and just prosperity are the fruits of honest and responsible leadership based upon these principles. There have been previous successful implementations of these concepts in historical events, dating back to the era of the Rightly Guided Caliphate, and they are still relevant and beneficial today. In other words, the work lays down moral foundations for building a just and sustainable society in collaboration with the Islamic government.

Keywords: Islamic principles, Society, Peace, Stability

SUSTAINABLE SUBURBAN AREA DEVELOPMENT IN LITHUANIA: ETHICAL AND PRACTICAL ASPECTS

Edita ABALIKSTIENE

Faculty of Environmental Engineering, Lithuanian College of Engineering | Higher Education Institution, Lithuania

ABSTRACT

This study analyzes the development of suburban areas around major cities in Lithuania. Over the past decade, the area of suburban territories in the country has increased by approximately 5,000 hectares. A significant portion of new residential neighborhoods has been built on former agricultural land, leading to the loss of agricultural land plots and a decrease in the amount of cultivated land.

In Lithuania, urbanization often takes place without proper planning and without adhering to sustainability principles. Construction projects are frequently carried out without considering future needs, infrastructure requirements, and possibilities. Developed areas are emerging in suburban territories without designated spaces for educational institutions, parks, public spaces, healthcare facilities, public transportation connections, and the technical capabilities of engineering networks. Furthermore, the creation of new jobs in these expanding suburban areas is not anticipated. As a result, residents of these areas face social problems, such as a lack of public services, insufficient transportation options, and deteriorating quality of life. Suburban inhabitants often continue to work in the city, and children attend schools and kindergartens in urban areas, which leads to increasing traffic congestion, environmental pollution, and other negative consequences.

Additionally, this type of suburban development is incompatible with maintaining ecological balance, as real estate developers often project small plots to increase profits, contributing to the destruction of natural ecosystems and landscape degradation.

In conclusion, sustainable suburban area development should be planned in a way that maintains a balance between urbanization and environmental protection. Ensuring sustainable development requires taking into account ecological, social, and economic aspects. Only in this way can expanded urban areas be created that not only meet the needs of modern life but also ensure sustainable growth for future generations.

Keywords: Ethical urbanization, Sustainable development, Environmental protection.

DECOLONIZING SOUTH ASIAN HISTORIOGRAPHY: ETHICAL DILEMMAS AND THE POLITICS OF HISTORICAL NARRATIVES

Dr. Sheeba Irafn

GIFT University Punjab, Gujranwala. Pakistan

Abstract

The ethics of historiography in South Asia represents a critical intersection of historical narrative construction, colonial legacies, and post-colonial reinterpretation. Historiography in the region has long been influenced by the biases inherent in colonial frameworks, where colonial scholars often depicted South Asia through a lens that justified imperial dominance and distorted indigenous histories. In the post-colonial era, South Asian historiography has been engaged in a complex process of reevaluation, wherein scholars critically assess the ethical implications of history writing, particularly regarding the representation of marginalized communities, gender, religion, and caste. This paper interrogates the ethical responsibilities of historians in navigating these legacies, focusing on the selective omissions and biases inherent in historical accounts that have often been shaped by nationalist agendas or hegemonic power structures. Through a detailed examination of both colonial and post-colonial historiographical practices, this study explores the ethical challenges of balancing historical objectivity with the need for historical justice, particularly in addressing collective trauma, memory, and identity. The research has analyzed the data under subjective approach using the qualitative method of research. The research has adopted the descriptive method of research. The analysis also considers contemporary concerns regarding the decolonization of historical narratives and the role of historiography in fostering inclusive, pluralistic understandings of South Asia's diverse past. In doing so, this work aims to contribute to a more nuanced and ethical approach to the historiography of South Asia, emphasizing the importance of historical reflexivity and the recognition of historiographical power dynamics.

Key Words: Historiography, South Asia, colonial legacies, Distorted Indigenous Histories, Ethics, Nationalist agendas, Hegemonic power

ETHICAL IMPLICATIONS OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE: STRIKING A BALANCE BETWEEN INNOVATION AND RESPONSIBILITY

Violla Makhzoum (Ph.D).

Modern University for Business and Science (MUBS).

Abstract

The rapid advancements in artificial intelligence (AI) present unprecedented opportunities for innovation across various sectors. However, these developments also introduce significant ethical challenges that must be addressed to ensure responsible and sustainable integration of AI into society. This research examines the ethical implications of AI by focusing on the delicate balance between fostering technological progress and upholding social responsibility.

One critical concern is the potential for algorithmic bias, which can lead to inequitable outcomes in decision-making processes. Addressing such biases is essential to ensure fairness and inclusivity in AI applications. Additionally, the widespread use of AI systems raises pressing issues related to privacy and data security. Ethical concerns emerge around how data is collected, stored, and utilized, particularly when sensitive information is involved.

Another key area of focus is accountability. As AI systems increasingly make autonomous decisions with significant societal impacts, questions arise about who holds responsibility in the event of errors or unintended consequences. Furthermore, the research explores the role of AI in promoting sustainability and inclusion, emphasizing the importance of preventing these technologies from exacerbating existing inequalities.

This study advocates for the development of ethical frameworks and regulatory policies that guide AI innovation while addressing these pressing concerns. By doing so, societies can harness the transformative potential of AI while minimizing its risks and ensuring its benefits are distributed equitably.

Keywords: Ethic, artificial, responsibility

ETHICS AND POLITICS

Khalida Madoui

The Higher College for Teachers Assia Djebar Constatine.

ABSTRACT

Political morality and ethics marked a good ground of scrutiny in International Relations. Moralists as well as politicians' views on whether some foreign policy decision-making are immoral or not oscillate between utilitarianism and cosmopolitanism. While many political philosophers think that politics should not be considering moral judgment, others think cooperation and global interest dictates the necessity of considering the moral side in politics. Skeptics trace three basic moral maps: the Realists' political one that is based on a moral obligation with much prudence, the liberals' that is in favor of an international common moral choice, and the Augustinians' that is proponent of the Just War Doctrine. States lose self-esteem and go through moments of great anxiety as their image is shaken and suspicion beats about their foreign policy and status. This, indeed, urges forward more warfare decisions to realize winning and confirm their mighty status in a world of anarchy where each unit-state maximizes its capacity as per a Hobbesian Fear. This leads to mistaken decisions, immoral and unethical that puts every rhetoric and action into a double standard morality. Preaching Democracy and peace while waging wars that are devastating the globe and committing crimes that never end is definitely amoral. Where do human rights stand and where does humanity show its faces when children are under attacks, that is the question.

Keywords:Ethic,politic,global

EXPLORING THE ROLE OF AI IN MODERN EDUCATION: OPPORTUNITIES AND ETHICAL CHALLENGES IN NORTHERN INDIA

Sahil Chouhan

Research Scholar, School of Business Studies, Central University of Jammu, Jammu & Kashmir, India.

Anju Thapa

Assistant Professor, School of Business Studies, Central University of Jammu, Jammu & Kashmir, India.

Niksha

Student, M.Ed., Govt. College of Education, Canal Road, Jammu, Jammu & Kashmir, India.

ABSTRACT:

The integration of Artificial Intelligence (AI) into modern education is revolutionizing teaching methodologies, learning processes, and administrative practices. This study explores the dual facets of AI in education, focusing on its opportunities and ethical challenges within the context of Northern India. AI tools are increasingly used to personalize learning experiences, automate administrative tasks, and enhance student engagement. In a region marked by educational diversity, these technologies hold the potential to bridge learning gaps, address resource disparities, and improve access to quality education. However, the adoption of AI also presents significant ethical dilemmas. Issues such as data privacy, algorithmic bias, and the potential over-reliance on technology raise concerns among educators and policymakers. This study examines these challenges, drawing on qualitative data from interviews with educators, students, and education administrators, as well as an analysis of regional AI implementation policies. Particular attention is given to the socio-economic and cultural factors influencing ethical AI adoption in Northern India, including disparities in digital literacy and access to infrastructure. Findings reveal that while AI tools enhance learning outcomes and operational efficiency, their misuse or mismanagement could exacerbate existing inequalities and ethical concerns. The study emphasizes the need for robust ethical frameworks, equitable AI deployment strategies, and continuous stakeholder engagement to harness AI's full potential in education ethics. This research contributes to the ongoing discourse on AI in education, providing actionable insights for policymakers, technologists, and educators in India and similar developing regions.

Keywords: Artificial Intelligence, Modern Education, Ethical Challenges.

ETHICAL IMPLICATIONS OF AN ANACHRONISTIC APPROACH TO EVIDENCE INFORMED DECISION-MAKING IN POLICY AND PRACTICE IN CAMEROON.

ASAHNGWA CONSTANTINE TANYWE

Dr. Cameroon Centre for Evidence-Based Healthcare, Yaounde, Cameroon

University of Yaounde1, Faculty of Arts, Letters and Social Sciences, Department of Anthropology, Cameroon

ORCID: 0000-0002-9251-3422

ABSTRACT

In recent years, there has been increased recognition of the need to base decision making in policy and practice on the best available evidence due to its positive impact across different sectors. However, with respect to its contemporary conceptualization, many African countries, including Cameroon are still dragging their feet to embrace this revolutionary approach to decision-making. Decision-makers still hang on the conventional approach which is now considered outdated. This paper seeks to discuss the ethical implications of holding on to an anachronistic approach to evidence- informed decision making using the case of Cameroon. **MATERIALS AND METHOD.** This paper will draw heavily from ethical theories and principles relating to good governance, policy making and government policy documents. **RESULTS.** The anachronistic approach to decision-making in policy and practice which do not take into consideration the best available evidence, has several ethical implications. From a negative point of view, it often leads to bad decisions, poor policies, waste of resources and time. Using the contemporary conceptualization and implementation of evidence in decision-making often leads to positive impacts such as health outcomes, effective policies, balanced, inclusive and equitable development. **CONCLUSION.** There is need to move away from the outdated approach to evidence informed decision-making in Cameroon and embrace the contemporary approach to decision making in order to achieve development goals.

Keywords: ethics, evidence, decision-making, policy, practice,

THE INFLUENCE OF FAMILY, SCHOOL, AND SOCIETY ON THE DEVELOPMENT OF GENDER IDENTITY: A CASE STUDY IN ALBANIA.

Msc.Irma Spaho

“Naim Frasheri” school, Department of education and training Fier, Albania

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-6555-8512>

Abstract

The objective of this study is to examine the significant influences of family, educational institutions, and societal frameworks on the development of gender identity during childhood and adolescence. The research intends to analyze how gender norms and stereotypes shape various aspects of children's lives, including their activities, social interactions, and overall personal development. By investigating these dynamics, the study aims to provide insight into the complex ways in which societal expectations affect identity formation during these critical developmental stages.

To conduct this study, a survey developed was administered to students from first to ninth grade. The survey examined the leisure activities of boys and girls, revealing that gender-related factors from family and school influence these choices. Societal expectations often reinforce traditional gender roles, limiting children's interests and development. The study highlights the challenge for schools and educators to reduce deep-seated stereotypes, especially during early childhood. It advocates for creating gender-neutral spaces and promoting equal access to leisure and social activities to support the holistic development of all children, regardless of gender.

The findings of our study indicate that 80% of female participants express a preference for friendships with other females, while only 20% assert that gender is not a significant factor, provided there is mutual compatibility. Conversely, 90% of male participants reported a preference for interacting with females, with a mere 10% stating that gender does not influence their choices. Furthermore, it is noteworthy that all female respondents indicated a preference for same-gender friendships and consistently identified specific qualities they value in their close friends or companions.

Keywords: gender stereotypes, childhood, gender-neutral, children.

THE ROLE OF GOVERNANCE QUALITY IN ENHANCING CLIMATE DISCLOSURE PRACTICES UNDER TCFD GUIDELINES

Damian Honey^a, Tanveer Ahsan^b & Stefania Migliori^a

^a Department of Management and Business Administration, “G. d’Annunzio” University of Chieti-Pescara, Pescara, Italy

^b Rennes School of Business, Rennes, France

Rennes School of Business, Rennes, 35065, France

Abstract

This study explores the relationship between corporate governance quality (CGQ) and corporate climate risk (CCR), aligned with the 13th Sustainable Development Goal. We computed a unique CCR score by applying text mining techniques on manually collected annual reports of French CAC-40 non-financial firms listed from 2012 to 2022. Using an index-based measure of CGQ, the regression analyses investigate the association between CGQ and CCR while considering the influence of the corporate governance committee. Empirical results reveal a substantive association between CGQ and CCR: a higher CGQ corresponds to a lower CCR, particularly after the introduction of voluntary climate-risk disclosure guidelines in 2017. The results also reinforce the importance of the corporate governance committee as its presence enhances the significance of the impact of CGQ on CCR. These findings indicate that a better CGQ reduces agency conflicts and improves the capabilities of French corporates to tackle CCR efficiently. These results are robust to alternative proxies of CGQ and different regression models and techniques.

Keywords: Corporate governance quality; Corporate climate risk; Governance committee; CAC-40; Panel data.

JEL Classification: C23; G30; Q01.

AKADEMINİN ETİK İKILEMLERİ

THE ETHICAL DILEMMAS OF ACADEMIA

Prof. Dr. Süreyya Yiğit

Professor of Politics and International Relations

School of Politics and Diplomacy, New Vision University, Tbilisi, Georgia.

ORCID No: 0000-0002-8025-5147

Özet

Bilim ve araştırmadan bahsederken, en başından itibaren neyi araştırdığınızı açıkça belirtmeniz gerekir. Bilim, çevremizdeki dünyanın titiz bir incelemesidir. Sorular sormak, gözlemler yapmak ve buradan çıkan fikirleri değerlendirmekle ilgilidir. Bilim sistematik, Şeffaf, açık ve yeniden üretilebilirdir. Araştırmanın birkaç tanımı vardır. Creswell mükemmel bir başlangıç noktasıdır: bir konuya ilişkin anlayışımızı artırmak için bilgi toplamak ve analiz etmek için kullanılan bir süreçtir.

Genellikle iki tür araştırmadan bahsedilir: temel ve uygulamalı. Temel araştırma, fenomenlerin temelleri hakkındaki bilgiyi ilerletmeyi amaçlar (örneğin, laboratuvar araştırması). Uygulamalı araştırmaya gelince, gerçek dünya problemlerini analiz etmeye ve çözmeye odaklanır (örneğin, bir ilacın etkinliğini incelemek). Ayrıca, eğitim ve eylem veya toplumsal değişim amaçlarıyla incelenen konudan etkilenen kişilerin işbirliğiyle yapılan sistematik bir araştırma olan katılımcı araştırma da vardır. Dolayısıyla, böyle bir tanımda hatırlanması gereken dört unsur vardır: Katılımcı araştırma, araştırma ekibi ile sonuçlardan etkilenecek veya sonuçları kullanması gereken kişiler arasında bir ortaklık içerir. Katılımcı araştırma nicel, nitel veya karma yöntemler kullanabilir. Bu araştırma bu zorluklara odaklanmaktadır.

Anahtar kelimeler: Etik, Ahlak, Araştırma, Akademi, Doğruluk, Anlama, Açıklama

Abstract

When referring to science and research, one must make clear from the very outset what one is investigating. Science is a meticulous examination of the world around us. It is about asking questions, making observations, and evaluating the ideas that emanate from it. Science is systematic, transparent, explicit, and reproducible. There are several definitions of research. Creswell is an excellent starting point: it is a process used to collect and analyse information to increase our understanding of a subject.

One often hears about two types of research: basic and applied. Fundamental research aims to advance knowledge of the foundations of phenomena (e.g., laboratory research). As for applied research, it focuses on analysing and solving real-world problems (e.g., studying a drug's effectiveness). There is also participatory research, which is systematic research, with the collaboration of people affected by the issue under study for the purposes of education and action or social change. Hence, there are four elements to remember in such a definition: Participatory research involves a partnership between the research team and the people who

will be affected by or need to use the results. Participatory research can use quantitative, qualitative, or mixed methods. This research focuses on these challenges.

Keywords: Ethics, Morality, Research, Academia, Accuracy, Understanding, Explanation

ARAŞTIRMADA ETİK HUSUSLAR

ETHICAL CONSIDERATIONS IN RESEARCH

Saltanat Tomarbayeva

Doktora öğrencisi, kıdemli öğretim görevlisi, M. Auezov Güney Kazakistan Üniversitesi,
Shymkent, Kazakistan, ORCID: 0009-0002-8858-3169

Marzhan Otynchiyeva

Felsefe Doktoru (PhD), Doçent, Narkhoz Üniversitesi, Almatı, Kazakistan,
ORCID:0000-0002-3557-2071

Saule Kalauova

Yüksek lisans derecesi, kıdemli öğretim görevlisi, M. Auezov Güney Kazakistan Üniversitesi,
Shymkent, Kazakistan, ORCID: 0009-0008-4151-6720

ÖZET

Bu makale, Profesör Yota Dimitriadi'nin Reading Üniversitesi'nde Kazakistanlı bilim insanları arasında yürüttüğü "Araştırmada Etik Hususlar" konusunun tartışılmasını anlatmaktadır. Bu etkinlikte bilim insanları etik teriminin anlamını, araştırmada etik hususların önemini, araştırma projelerinde etiğe uyumu ve bilimsel ortamda etik standartların diğer yönlerini tartıştılar.

Araştırmada etik standartlar yalnızca toplumdaki ahlaki ilkelere uyumun resmi kuralları ve ilkeleri değildir. Bu terim bilim insanları için önemlidir, böylece çalışmalarını anlam kazanır ve güvenli bir ortamda korunur. Araştırmada etiğin tartışılması üzerine düzenlenen seminerde ahlaki ilkenin temel yönleri vurgulandı.

Herhangi bir araştırma, bilinmeyi öğrenme sürecidir ve başlangıçta sonucun belirsiz olacağı bir durumdur. Bu nedenle, her çalışma katılımcılar, toplum ve çevre için riskler taşır. Sonuç olarak, herhangi bir araştırmanın uygulanması etik ilkelerle düzenlenmeli ve araştırmacılar diğer katılımcılara karşı ahlaki yükümlülüklerini koşulsuz olarak yerine getirmek zorundadır, bunlar ne olursa olsun. Etik tavsiyenin amacı, insanlar, hayvanlar ve bitkiler dahil olmak üzere tüm katılımcıları ve araştırma nesnelerini korumaktır. Araştırma etiği birçok ahlaki ilkeyi içerir. Bu gereklilikler araştırmadaki etik normun temelini oluşturur.

Tüm araştırmacılar faaliyet alanlarıyla ilgili etik standartların ilkelerine uymalıdır. Aşağıdaki ilkeler araştırma etiğine dayanmaktadır: dürüstlük ve güvenilirlik, araştırma katılımcılarına saygı, hayvanlara ve çevreye özen gösterme, çıkar çatışması olmaması.

Anahtar sözcükler: Araştırmada etik, bilimsel faaliyet, dürüstlük, saygı ve güven, katılımcılar, çevre, sonuçlar.

ABSTRACT

This article describes the discussion of the topic "Ethical Considerations in Research" conducted by Professor Yota Dimitriadi at the University of Reading among scientists from Kazakhstan. At this event, scientists discussed the meaning of the term ethics, the importance of ethical considerations in research, compliance with ethics in research projects, and other aspects of ethical standards in the scientific environment.

Ethical standards in research are not only formal rules and principles of compliance with moral principles in society. This term is important for scientists so that their work has meaning and is preserved in a safe environment. At the seminar on the discussion of ethics in research, key aspects of the moral principle were highlighted.

Any research is a process of learning about the unknown, the initial state of which is that the result will be uncertain. Therefore, each study carries risks for the participants, society, and the environment. Consequently, the implementation of any research should be regulated by ethical principles, while researchers are obliged to unconditionally fulfill moral obligations to other participants, whatever they may be. The purpose of the ethical recommendation is to protect all participants and objects of research, including people, animals, and plants. Research ethics contains many moral principles. These requirements are the basis of the ethical norm in research.

All researchers must comply with the principles of ethical standards related to their field of activity. The following principles are based on research ethics: honesty and credibility, respect for research participants, care for animals and the environment, no conflicts of interest.

Keywords: Ethics in research, scientific activity, honesty, respect and trust, participants, environment, results.

ETHICAL EDUCATION IN CONFLICT MANAGEMENT IN ORGANIZATIONS

PhD. Student Maria-Magdalena Simion

Bucharest University of Economic Studies (ASE), Doctoral School of Management, Romania

ORCID: 0009-0002-2358-5016

ABSTRACT

Ethics education and conflict management are rarely heard of in organizations. Lack of ethics can lead to organizational conflict, and lack of conflict management can lead to ethical problems. Put in the same sentence, the two should work mutually for the good of an organization, but also for the good of the employees. Practically, this paper examines the role of ethical education in conflict management in organizations. Ethics training or promoting ethics procedures can improve conflict management. Moral values and ethical norms must coexist in an organizational environment. Ethics in the organization should not be a procedure but should be part of the organizational culture and be seen as something normal and useful. Transparent working, ethical leaders and managers can help the organization in promoting a healthy work environment. Professional integrity, social responsibility and confidentiality can be the reasons why conflicts can arise. Training programs can help employers and employees understand the need to normalize workplace ethics. As in many organizations a great deal of interest is placed on a brand manual, so should the code of ethics. Leaders set the tone and trend in ethics, and employees start from what they see or feel. There are also reverse situations. The need for ethics education is immense because it can reduce organizational conflicts.

Keywords: ethical education, conflict management, organizations, leadership, management.

INTRODUCTION

Organizations that promote reporting unethical behavior and see it as a responsibility, create a culture in which reporting misconduct is viewed positively. Management commitment becomes visible when leaders demonstrate ethical behavior and reveal active engagement in ethical discussions by being open to employee concerns (Esteves, 2024). Innovation at the workplace is a concern throughout the whole organization that requires the involvement of each employee, and a leadership that is well prepared and trained in human capital management which promotes the success of organizational goals and targets (Muenjohn et al., 2024). Managers are expected to guide teams and stakeholders on digital ethics and privacy, creating a culture of transparency and accountability (Paluch et al., 2024).

In his paper, Kang (2010) claims that respondents mentioned that the ethics of senior management was the principal cause of ethical conflicts, and those problems could have been clarified if the challenges had been discussed transparently and employees opinions had been respected. This suggests the value of a transparent communication environment.

A study conducted by Ronaghi (2024) demonstrated that organizing training in business ethics can have a positive impact on employees learning, improving efficiency and moral courage. The author also believes that attention to business ethics has become essential among managers and employees to address inappropriate organizational behaviors. Practicing ethical behavior, like many individual actions, requires continuous training and learning.

MATERIALS AND METHODS

For this research paper, which is based on the role of ethical education in conflict management in organizations, I made a questionnaire consisting of 12 questions, completed by 50 people. The questions were designed to find new information about ethical education and where we are now situated on this subject. As we have limited information on conflict management in organizations, it is the same for ethical education.

Although the questionnaire shows that there is ethics education in some organizations, the problem is that people do not pay attention to it. A response to the questionnaire showed that there should be less training on this topic and more communication on ethics. Sort of less theory and more practice.

Based on this answer, in some organizations, there is a lack of attention given to how training sessions are conducted. Especially when no particular attention is paid to the importance of the topic or there is no budget. Sometimes these ethics education training courses are made to be checked off a list instead of being done out of necessity and done in a more personalized way. This questionnaire analyzed the answers of employees from several organizations.

FINDINGS AND DISCUSSION

With the aim of identifying where ethical education stands in organizations, the questions were structured to identify demographic data, the industries in which employees work, if there are ethical educational programs, or how the organization can be improved by creating new supporting programs.

According to the chart below, most of the respondents are aged between 20 and 30, also they work in industries such as technology, medicine, education, finance, banking, food industry, commerce, energy industry, law entertainment or tourism.

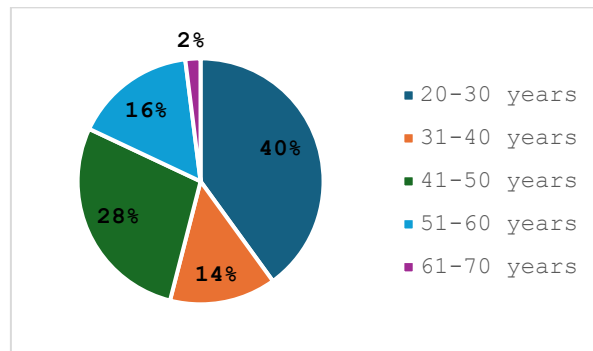

Figure 1. Demographic data

Respondents were asked if the organization they work for offers ethical education programs. 56% of the respondents answered negatively to this question.

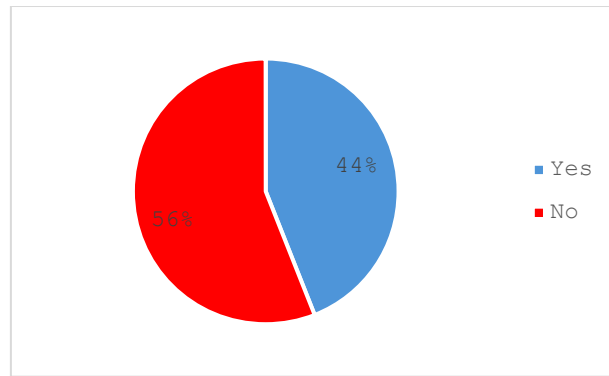

Figure 2. Statistical data on ethical education programs

In the next question, they were asked how useful they think these programs are in preventing conflicts in organizations. 64% of the respondents consider that those programs are slightly useful.

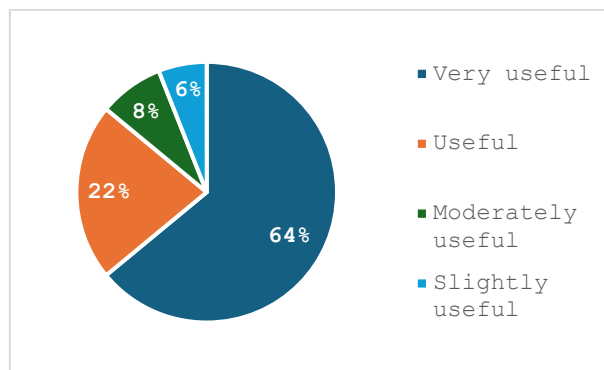

Figure 3. Statistics for the importance of programs in conflict prevention

30% of the respondents consider that their managers promote ethical communication during conflicts.

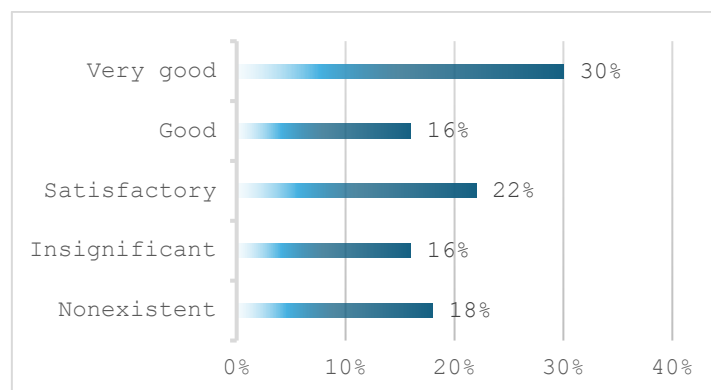

Figure 4. Involving managers in promoting ethical communication

To a very large extent, respondents consider that a better ethical education could reduce the frequency of conflicts in the organization.

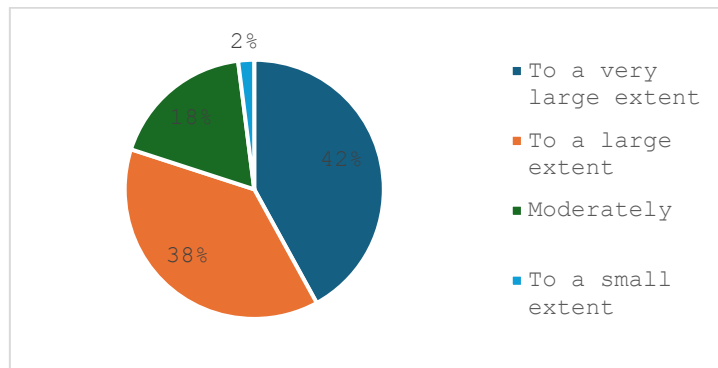

Figure 5. Reducing conflicts in the organization through ethical ethics.

48% of the respondents consider that the absence of ethical education contributes to the emergence of organizational conflicts to some extent. Also, 46% of the respondents consider the same aspect, but to a great extent.

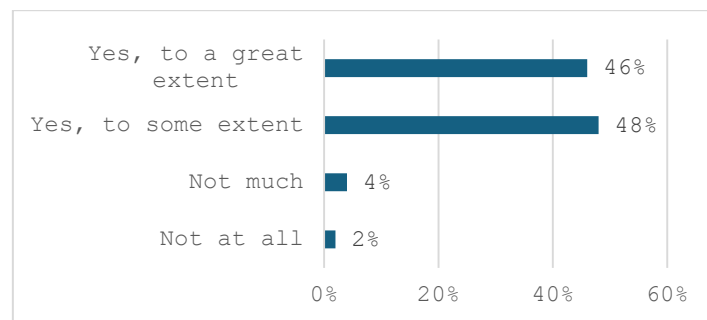

Figure 6. The effects of the lack of ethical education

56% of the respondents were involved in an organizational conflict caused by the absence of clear ethical standards.

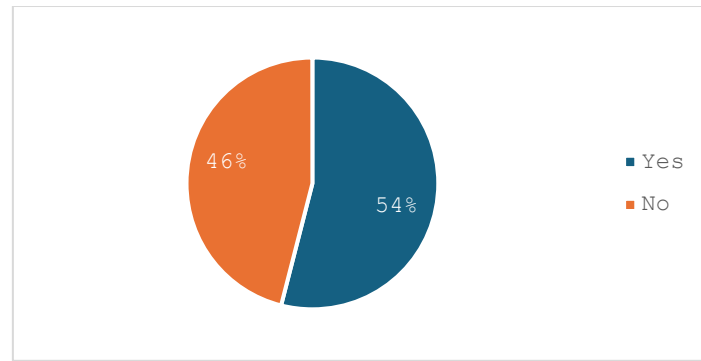

Figure 7. Lack of clearly defined ethical standards

44% of respondents consider that ethical education has a high impact on interpersonal relationships and organizational culture.

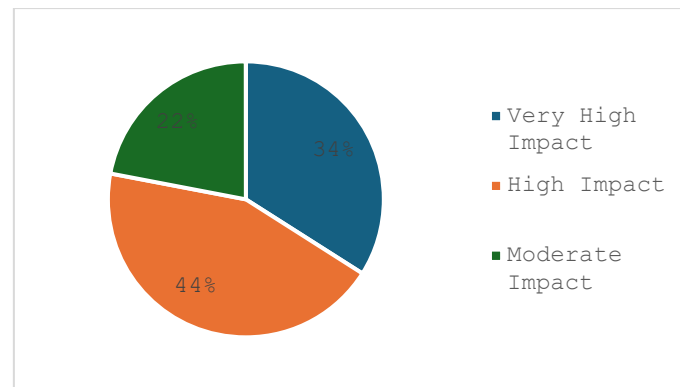

Figure 8. The importance of ethical education on organizational culture and interpersonal relationships

Respondents were asked what they consider to be the main benefits of ethical education in the organization and the answers were quite interesting. Peoples happiness, smiles, potentially stopping moral harassment in the workplace, avoiding conflicts, optimal workflow in the organizations, high level of professionalism, improved communication, integrity, fewer problems among colleagues and increasing awareness of the impact of conflicts on mental health.

In an interesting percentage, 49% of respondents consider that practical workshops based on real-life scenarios are the most effective for preventing organizational conflicts. But at the same time, 49% of the respondents consider that the training sessions (presentations and case studies) are the most effective. Only 2% of the respondents consider that interpersonal relationships are effective in preventing organizational conflicts.

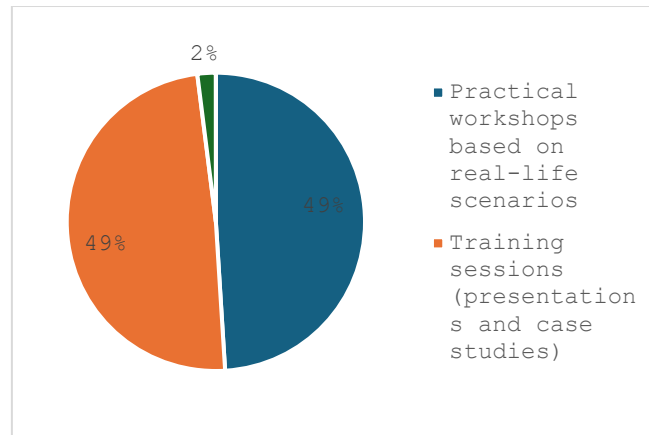

Figure 9. Respondents preferences regarding ethical education programs

At the end of the questionnaire, the last question had the role of finding out what their suggestions for improving ethical education in the respondents organizations. The main keyword was communication. To improve ethical education in organizations, communication between all involved parties is necessary. As well for developing of new training programs. An interesting answer was the presence of case studies and statistical data.

The questionnaire showed the need for ethical education in organizations to improve conflict management. The development of an organizational culture based on ethical principles and the implementation of courses based on the needs of employees are very important. In the research for this paper, I met employees from different organizations who were dissatisfied with the frequent ethical education courses that did not attract their attention. Which leads to their indifference in this subject.

CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS

The questionnaire revealed the need for ethical education to improve conflict management strategies in organizations. The development of an organizational culture based on ethical principles and organizing courses based on the needs of employees are very important. During this research paper, I met employees from different organizations who were annoyed with the repeated ethical education courses that did not attract their attention. These employees attended the courses, because they were forced by the employer and did not pay attention to the subject. I also met employees who said that there is no ethical education in their organization.

Based on the answers, I believe that it is necessary to improve the existing ethical education programs and to understand that they are not necessary to be checked by the employees but to be taken into account by them.

Organizations that do not pay any attention to ethical education should understand its necessity. From personal experience, in organizations where there is no ethical education, there is no conflict management, which means there are many problems at the organizational level.

Starting from this premise, organizational conflicts have a negative effect on the mental and physical health of employees, but also change the state of mind at work, ultimately affecting personal life as well. The deficiency of ethical education has a direct effect on intercollegial relations.

The improvement of these aspects can lead to positive results in organizations, especially if they are done through training, courses, case studies based on real situations and applicable solutions.

In conclusion, ethical education is important in the management of conflicts in organizations, because it supports the integration of certain principles in the organizational culture and maintains a favorable evolution.

REFERENCES

- Esteves, A. M. (2024). A Code of Ethics for the social performance profession. *Extractive Industries and Society*, 20. <https://doi.org/10.1016/j.exis.2024.101573>
- Kang, J. A. (2010). Ethical conflict and job satisfaction of public relations practitioners. *Public Relations Review*, 36(2), 152–156. <https://doi.org/10.1016/j.pubrev.2009.11.001>
- Muenjohn, N., McMurray, A. J., Kim, J., & Afshari, L. (2024). Workplace innovation and work value ethics: The mediating role of leadership in Asian SMEs. *Journal of Innovation and Knowledge*, 9(3). <https://doi.org/10.1016/j.jik.2024.100547>
- Paluch, S., Pitardi, V., & Kunz, W. H. (2024). The ethical edge: Understanding corporate digital responsibility in organizations. In *Organizational Dynamics* (Vol. 53, Issue 2). Elsevier Ltd. <https://doi.org/10.1016/j.orgdyn.2024.101058>
- Ronaghi, M. H. (2024). A new approach to business ethics education: Virtual reality-based flipped learning. *International Journal of Management Education*, 22(3). <https://doi.org/10.1016/j.ijme.2024.101076>

ETHICS OF INTEREST IN AN ACADEMIC ETHICS AND INTEGRITY COURSE

Irina-Ana DROBOT

Lecturer, PhD, Technical University of Civil Engineering Bucharest, Faculty of Engineering in Foreign Languages, Department of Foreign Languages and Communication, Bucharest, Romania

ORCID 0000-0002-2556-6233

ABSTRACT

The purpose of this paper is to present ways in which we can teach, based on scenarios, the concept of ethics of interest in an Academic Ethics and Integrity Course for university students. The scenarios can be regarded as means in which students can visualize otherwise abstract concepts and ideas, also allowing them to become actively engaged in discussions with their colleagues in pair and group activities about various hypothetical situations. We could give the example of a university professor guiding a student for work on his thesis. The student proposes to use data which was collected by him and the professor while working on a common project. At the same time, the student is also the professor's close friend. This situation can make the professor become biased in this work relationship. Issues such as responsibility on both sides can be brought into discussion. Other scenarios including financial conflicts of interests between a researcher and a company producing medicine and financing the student's research can also be brought into discussion. Students can realize that research is not just about using correctly certain already existing sources, but also about the relationships they have personally with other persons and with companies, which can ensure for them financing for their projects. In such cases, subjectivity and biases are inevitable, yet students realize they should try to solve these.

Keywords: Teaching, Active Participation, Biases, Subjectivity, Justice

1. INTRODUCTION

Teaching an Academic Ethics and Integrity course does not mean only familiarising students with documents and the laws and rules they contain, but also to present them with examples and discussions based on these rules. Using case studies in teaching Academic Ethics and Integrity can bring insight into the issues and complexity of the domain. After all, it is expected that, in the future, students are going to be confronted with various problematic relationships with respect to ethics in their research profession. Teachers can start training them by offering them examples of difficult to solve situations when simply checking the documents with the laws and rules may not solve, in their view, the problem they are facing.'

According to Pellegrino (1989), we can speak of an "internal morality" of the "ethics of the professions." While the term ethics of the professions is generally understood to refer to norms and professional codes, Pellegrino (1989) claims that the term used by him in his research refers to "the moral obligations deductible from the kinds of activity in which they are engaged."

Students are supposed to internalise the norms, values, and various sets of rules which are related to the ethics of their own profession and research. The present paper has in view and starts from the experience of its author with teaching master's degree students at the Technical University of Civil Engineering Bucharest, Romania, Faculty of Engineering in

Foreign Language, during the academic years 2023-2024 and 2024-024. The Academic Ethics and Integrity Course for these students was held in the French language, since they study engineering in French.

The curricula for this course was designed by the author of the present paper to include information about documents containing rules and laws, such as the University Code of Ethics, the European Charter and Code for Researchers from the European Union, so that the students will have basic knowledge about them, to know where to search for and what they can find in these documents. They should be made aware that various such rules exist, with respect to their research and learning activity, as well as with respect to their relationship with other students, teachers, as well as academic administrative staff. In this way, students will become aware of their duties and rights. Part of the course in Ethics and Academic Integrity are not just notions about situations where they may plagiarize, which can happen involuntarily, as they have not enough knowledge about the way in which research should be done properly. Knowledge about how to paraphrase correctly, how to cite correctly, about self-plagiarism, and about receiving and giving help to another colleague while the project or assignment is not supposed to be solved in pairs or groups is best taught by examples and case studies. It is more efficient to place students in front of examples showing the results of plagiarism, such as incorrect citations, or examples where a researcher submits the same paper to several conferences or journals, or does not use self-citations when referring to his or her own idea which has already been published into a journal.

However, this is not all that students should know. Academic research is not done in isolation. It involves a wide range of relations and contact with other researchers from all over the world. The way students interact with other researchers can start based on their interaction with their graduation and master's degree dissertation paper advisors, then make them consider how they can interact in a conference or workshop, as they may have taken part in some meant for students at their level of studies, and with respect to editors and reviewers of the journals they may have sent their work to.

In addition, students are told that sometimes research can include case studies where human subjects are included, and in this case the relationship between the researcher and the human subjects who are interviewed, who receive questionnaires, whose personal case as working in an engineering company, for instance, is analysed, should be adhering strictly to ethical guidelines and codes of practice. Students can be given an example of an extreme case, in order for them to understand that research should not harm the others and not the human subjects, which can be the example from the field of medicine, with human experiments, based on the Nuremberg Code (1949). According to this code, principles such as the human subject's consent, withdrawal of consent, having in mind the good of society for the research results, not taking risks that can exceed benefits, safety precautions, the expertise-based research design, the scientific qualification of the investigator, and the termination of the experiment once the human subjects health becomes threatened (Katz, 1972; Macfarlane, 2010) are enough to make students understand that responsibility is a major part of their research ethics. In milder cases, they may consider using sensitive personal data whose public display and use may bring harm to the image or personal lives of the human subjects who were interviewed or received questionnaires. Students can also be asked to adapt the extreme medical experiments example to their own profession. For engineers, for instance, they may be confronted with the situation of creating gadgets which contain harmful materials or whose misuse can bring harm to those using them or to those around them. In this case, a clear instruction manual can help solve the issue. What is more, they may be asked to consider that, as they enter laboratories for their classes, such as chemistry laboratories, they may be given a set of safety measures so that they can be informed and take the necessary precautions. They

may be asked to consider how the presentation of these guidelines and safety measures show that the teacher of the subject called Chemistry shows responsibility towards them.

The author of the present paper believes that students, during this course of Academic Ethics and Integrity, should become used to the rules of the academic subculture the same way in which they have grown accustomed to the rules in society, once they started having increasing contact with it as children, growing up and encountering various social situations. While human beings have an in-born sense of morality, of what is right and what is wrong, this sense is further refined as they come into contact with the others and learn about social rules (Limone & Toto, 2022).

This paper is going to focus on aspects of academic research while having in view the issue of personal interest, which may or may not coincide with the interest or responsibility towards the academic research community or towards human subjects used for case studies, as well as towards the university or research code of ethics and towards the company funding research.

2. MATERIALS AND METHODS

The paper focuses on the issue of interests in research, where personal and research community's values may or may not overlap. In case where interests, and related values and principles do not overlap, we realize that we are dealing with conflicts of interests.

According to Hurst & Mauron (2008), "a conflict of interest occurs when someone in a position of trust—for example, an academic researcher, lawyer or physician—has competing private and professional interests that make it more difficult to fulfil his or her professional duties without bias." The bias refers to the person who is involved being influenced in his or her decision by a subjective perspective on the matter, due to the emotional involvement, as a personal relationship with a friend may make matters different or due to considering that he or she has a responsibility both towards the university and research ethical code, as well as towards another institution funding the research, for instance. Such situations can cause interior debates and dilemmas, and we can make students understand that a conflict of interest is mostly an inner one the researcher is faced with. It is a psychological problem, since it is during this time that the researcher realizes that there can be such a difference between what they personally consider is the right action to take and what the ethical code of research and of their university tells them. In fact, the researcher is committed to two sets of values, personal ones and public ones, related to the field of research and professional ethics. Personal duty and professional duty do not always overlap, and it is in situations such as those involving conflicts of interest that the difference between the two sets of values, principles, beliefs and duties can become visible. Examples and case studies related to conflicts of interest can help students understand the different layers that shape their values, principles, beliefs and sense of duties: social, professional, and personal. At the same time, Hurst & Mauron (2008) draw our attentions that "a conflict of interest in itself is not necessarily bad, as long as the 'right' interests prevail."

We can further divide the conflict of interest based on personal vs professional interest on self-interest and altruism, according to Pellegrino (1989). Pellegrino (1989) defines altruism as referring to a person's taking "the interests of others into account, while self-interest can refer to "the duties we owe to ourselves—duties which guard health, life, some measure of material well-being, the good of our families, friends, etc," or to "an illegitimate sense of self-interest—at least in the moral philosophy of virtue and that is selfish self-interest." It is the second meaning of self-interest, the illegitimate one, that makes us understand that it is wrong to hold it in situations that relate to the professional code of ethics and to the research code of

ethics. Hurst & Mauron (2008) offer, in the case of a scenario where there is conflict between the researchers' actual findings and the financial support they receive from collaborators, as general guidelines for solutions to conflicts of interest, the following: "it is necessary to find a sensible way of regulating conflicts of interest that both allows research to benefit from private contributions and collaborations, and protects the independence and unbiased judgement of research scientists."

As an example to this solution, we can bring about into discussion the following scenario, which was created by the author of the present paper by instructing ChatGPT 4.0 to create a scenario for conflicts of interest in order for students to use to discuss this issue: "A researcher is conducting a scientific study on a medication. The company funding this study is a major producer of the medication in question. The researcher is in a position where their findings could influence the company's reputation and profits, especially since the company also provides funding for other research projects." Among the questions posed by ChatGPT, and which are meant to be used during the Academic Ethics and Integrity Course for discussion, at the instructions of the author of the present paper we can find the following: "What are the obvious conflicts of interest in this scenario? Should the researcher disclose their funding? Why? How could company funding affect the neutrality of the research? What measures should the institution or ethics committee take?"

Students are invited, at first, to expose their own, intuitive views, when faced, after all, with this ethical dilemma, when the researcher needs to consider, in fact, several interests: their own, the company's, and the ethical code of research. In this situation, the solution needs to consider that these many disparate interests need to be accommodated, or that the researcher should, in fact, take into account the good of society, in the sense that the drug he or she is doing their research about needs to be beneficial for the members of a society and not to harm them, and this should matter more than the interests of the company for a good reputation and their own interests as researchers to receive funding support from the company producing the drugs.

As students may be faced with ethical dilemmas when considering this case, they may feel that they can be guided towards a solution by Chat GPT, since they are familiar with the latest advancements in technology. While they can be allowed to use Chat GPT, they may further be prompted during class to discuss whether or not they can put forth their own ideas next to those belonging to Chat GPT or whether or not they agree with the solutions brought by Chat GPT. Based on the answers provided by Chat GPT, students can get general guidelines, such as, for the first question, the conflict of interest between the "researcher's obligation to maintain scientific objectivity and the company's profit motives," a conflict whose cause lies in "The researcher's reliance on the same company for funding other projects," which "may create undue pressure to produce favorable results." Yet, the teacher can show students that there are additional conflicts, such as the researcher's being caught between duty towards research, duty towards the drug company financing him or her, including the company's future profits, and duty towards him or herself to be able to complete the research, as well as, last but not least, duty towards the other individuals who may be harmed by the drug in case the researcher's subjectivity and duty, as well as reliance, on the drug company sponsoring his or her research can lead to modified result so that they can be favourable for the company. The research may reveal, for instance, some side effects of the drug which should be mentioned and not placed under silence, as some members of the society may be negatively affected health-wise from trying the respective drugs, while as the researcher may be honest about the results of the research, these possible health issues of society members can be avoided. For the second question, regarding disclosure of funding by the researcher, Chat GPT shows good knowledge of rules and laws, as it mentions the principle of transparency:

“Transparency about financial support is essential for maintaining the credibility of the research and addressing potential biases.” In turn, this transparency makes the other researchers aware that there be some subjective views on this drug: “ Disclosure allows peer reviewers, readers, and stakeholders to critically assess the findings, taking potential conflicts into account.” Further on, students may be prompted to consider consequences of this transparency and disclosure, as the company may be placed under suspicion, together with the research financed by it, to the point where trust in this drug may be affected. At this point, there can be a problematic relationship between the researcher and the company funding the research. At the same time, students should be made aware of the fact that the company itself should be facing a conflict of interest, as they may be considering popularising their drug in order to raise sales, while the honest results of the research may hinder this. For the third question about this case study, regarding how the research may no longer be considered neutral once the company offers funding for it, Chat GPT considers that there can be pressure for the researchers to favour the company, in order to receive funding from them in the future, that scientific integrity can also be compromised, as “ Data interpretation or experimental design may be influenced to align with the company’s expectations,” as well as that “Negative or unfavorable results might be suppressed or downplayed, skewing the overall body of research on the medication.” For further discussions and analysis of these answers given by Chat GPT, students are asked to consider that modifying the results of the research is completely an unethical practice and that we should choose, as researchers, never to take this route, once we know it is completely wrong. Why is it wrong? is a question that can be addressed based on the fact that these results can bring harm to patients trying out the respective drug, showing that the researcher has a high responsibility towards society, and not just to the research institution, funding drug company, and towards themselves, in the last case a responsibility related to bringing to an end the work they had set up to complete in their domain of research. With respect to the fourth question regarding measures that should be taken by the institution or ethics committee, Chat GPT brings to our attention the fact that “clear policies requiring the disclosure of all funding sources in publications, presentations, and grant applications” should be established, together with the implementation of “oversight mechanisms, such as regular audits or reviews of the research process, to ensure compliance with ethical standards,” and the encouragement for “researchers to seek diversified funding sources to reduce dependence on a single entity.” Students can be invited to reflect on the solution offered by the researchers having different funding sources, which could help them feel less pressured to conform to the expectations and image created by the funding company of the product they are doing their research about. For the fourth question, Chat GPT also suggests as a solution to “Provide mandatory training on research ethics and conflicts of interest for all researchers.” This last measure shows how having discussions on these problematic issues after informative sessions can help researchers feel the support they need to consider the right decision, based on all the implications and negative consequences of their possibly unethical choice. The answers given by Chat GPT are, therefore, starting points for further, complex analysis of the situation by the students. This exercise can also make them aware that they should not rely solely on the answers provided by artificial intelligence, since artificial intelligence is not meant to replace or outwit human researchers, but simply to help or put forth some ideas for them to consider. In this case, Chat GPT can be used as a partner of dialogue, and its answers to the questions can be used as starting points for discussions. The answers provided by Chat GPT rely on the information available by consulting the content of documents related to the ethics of research, yet, as students can become aware by consulting the answers given by Chat GPT, the situations can require more and deeper analyses. Students may also become aware of the way in which considering their own, intuitive judgement of what is right and what is wrong, as well as their own understanding of justice and interpretation of the rules and laws of

the ethics of research can lead to finding various solutions.

A second scenario provided by ChatGPT and considered for analysis in this paper, as well as used during class discussions is the following: “A university professor is supervising a student's thesis. The student also happens to be the professor's best friend. As part of their research, the student proposes using data collected by the professor for a joint project. The professor is in a position where their personal relationship with the student could bias the evaluation process.” The conflict of interest is stated right away from this scenario, together with risks of the outcome of this conflict, and the professor's leaning towards the relationship of friendship with the student, as well as of collaboration with him in the past on a project, in which the professor is likely convinced and would likely consider good and worth supporting. Students may start considering the situation from their own point of view, based on similar situations, such as those where they are working together with a friend on an assignment or project, and where their discussions on a topic of interest are used for the project, leading to their disregarding other research on the same topic and they may also overlook negative consequences of or errors in their project since it is a topic they are very passionate about and in which they believe in. At this point, considering evidence against their point of view may be difficult. The same can be applied to the scenario with the professor and his student, who is also his best friend. Students already have some intuitive dilemmas or conflicts related to what is right and what is wrong.

Chat GPT suggests the following discussion questions based on this scenario: “What are the ethical risks in this scenario? What should the professor do to avoid a conflict of interest? Does the student have any responsibility in this situation? If so, what is it?” Students realize that the risks are related to research which may not be objective and, thus, well-argued for, or research that may not benefit from more points of view except for those directly involved in it, the teacher and the student. A third, neutral, even critical perspective at least should be needed. For the first question, Chat GPT suggests that there could be a bias in the professor's evaluation of the thesis, “compromising the integrity and fairness of the academic process.” In addition, using data which was worked in collaboration with the professor for a project together with the student before the thesis “raises concerns about transparency and authorship,” since, students infer, will the collaboration be acknowledged in the respective section, and will the data be credited to the professor and to the student, as they have worked on it on the project? What is more, Chat GPT warns that “There is potential for disputes over intellectual property rights or perceived favoritism.” Indeed, students may wonder if the previous project will rightfully be cited in the thesis and if the professor will sustain his students based on previous work together and based on their personal relationship. Further, Chat GPT mentions the following consequences: “Other students may perceive this relationship as unfair, which could damage the professor's credibility and the institution's reputation.” Other students may consider that the close relationship can lead the professor to offer his students more advantages than they receive from their professors, and more support. Chat GPT suggests the following answers related to the ways in which the professor could avoid a conflict of interest: disclosing the personal relationship of friendship with his student “to the relevant academic committee or administration,” recusing himself “from directly evaluating the student's work and request that another qualified faculty member take over the supervision or evaluation process,” together with bringing “Clear agreements regarding the use and attribution of the professor's data in the joint project” based on the principles of “transparency and fairness.” Students realize that the situation should be clarified publicly and presented to the committee or administration of the academic institution. Likely, the committee or administration will seek out a solution to this issue. Once research results can be affected, as well as the professor's supporting the research while he is convinced it is right,

since he has authored some of the data on the previous project in which he has collaborated with his student before he started work on his PhD thesis, then measures should be considered. Students may put forth the possibility of the professor suggesting to the student to choose another advisor, as he has been much too involved in the previous research together with him to be objective, and that the friendship he has for his students can also influence the way in which he advises him throughout his studies. For the third question, regarding the responsibility of the student in this situation, Chat GPT suggests that, like the professor, the student “should be transparent about their personal relationship with the professor,” that he “should agree to any measures (e.g., alternative supervision or independent evaluations) that ensure fairness,” and also that “The student must respect the academic and ethical guidelines of the institution, particularly regarding the use of shared research data.” At the end of the discussions about this scenario, students may be asked how they would react if they were in the situation of the student, considering that they do not know about all of these rules, and then considering their perspective after they have found out about all these rules. Likely, in the case where they did not know about the rules and laws, they may choose a professor who is their friend as a PhD advisor since they would feel more comfortable working with him. In addition, they would be continuing a topic which is of their interest, and which they already know a lot about. However, once they know about the possible biases, as well as rules and laws, students may consider that choosing another PhD advisor could help them view the topic from a different point of view and even see the limitations of their treatment and understanding of the subject. Working with another PhD advisor may help the student further develop the approach to the results of the project they worked on together with the professor who is their friend. Contact with and exchange of views and opinions with other researchers is, after all, part of academic life and research, and respecting the rules and laws, as well as avoiding biases, can help the PhD student improve his research while also adhering to the ethical guidelines. Like this, students in the Academic Ethics and Integrity course can become aware of the fact that the rules and laws can be there for their own benefit, just as much as for the benefit of the other researchers, university, as well as society.

3. RESULTS

Through active participation, based on discussions and interaction with the teacher and with the other colleagues in pair or group work, students in the Academic Ethics and Integrity course begin to make a difference between what they see as their own, personal sense of justice, and what is considered acceptable by the academic community when it comes to ethics. The two scenarios discussed in this paper offer a starting point for students to interpret and understand various situations that can be related to ethics and their implications on those involved or affected by the actions of the researchers in various ways. Students are invited to think and to choose a solution in such difficult situations, based on what is right and what is wrong from the perspective of the way they should just the situations as members of the academic community.

4. DISCUSSION

Next to considering research in connection with the researchers’ relationships with the others, and responsibility towards them, students can also be asked to consider the responsibility researchers have towards society, and not just towards their advisor, other members of their profession, and the university they belong to or that is funding their research. Research and society are not separate, as the European Union research and development policy can show us. Mazzucato (2018) underlines “The ability of innovation to spur economic growth.”

Research and innovation, therefore, answer the needs of society and lead towards its development. Students can consider the groundbreaking innovations in history which have led humanity far away such as, for example, the invention of the alphabet, the printing press, the light bulb, electricity, and many more.

Based on these facts, students understand that the researchers have a very high responsibility towards society and towards each and every individual, to ensure what is best for them and not to harm them. Innovations are what drives societies towards progress, and research lies at the basis of innovations. Knowledge should be used, therefore, in an ethical way, so that only what is right should be achieved. The connection between research and society is a strong one, where relationships with society's and personal values, principles and beliefs interact, making us consider how much what is right and what is wrong should be taken into consideration both from our personal point of view as researchers and from the point of view of society's conventions.

5. CONCLUSIONS

Students are prompted to consider how subjectivity when it comes to research-related activities and professional relationships can cause them to be biased. While they may use the knowledge gained in this course to avoid such situations, and to know how to look for a solution, at least by knowing to which committee to address the question, or how to be transparent about possible biases and conflicts of interest in their research, students can also become able to identify such unethical situations. As they now understand what a conflict of interest is, they may consider discussing it with the persons involved, and with the academic staff that is responsible with academic ethics, and seek out a solution together. In this way, they can ensure that professional ethics are respected.

Knowledge of laws and rules is just as important as internalising them.

REFERENCES

- Hurst, S. A., & Mauron, A. (2008). A question of method: the ethics of managing conflicts of interest. *EMBO reports*, 9(2), 119-123.
- Katz, J. (1972). *Experimentation with human subjects*. New York: Russell Sage.
- Limone, P. & Toto, G.A. (2022). Origin and Development of Moral Sense: A Systematic Review. *Front. Psychol.* 13:887537. doi: 10.3389/fpsyg.2022.887537.
- Macfarlane, B. (2010). *Researching with integrity: The ethics of academic enquiry*. Routledge.
- Mazzucato, M. (2018). Mission-oriented research & innovation in the European Union. *European Commission*, 36.
- Pellegrino, E. D. (1989). Character, virtue and self-interest in the ethics of the professions. *J. Contemp. Health L. & Pol'y*, 5, 53.

ETHICAL USE OF GENERATIVE AI-A REVIEW

Dr. Jogendra Kumar

Assistant Professor, Department of Computer Science and Engineering, Govind Ballabh Pant
Institute of Engineering & Technology, Ghurdauri, Pauri Garhwal, Uttarakhand, India

Abstract

Generative AI, encompassing technologies such as deepfake generation, text generation, and image synthesis, has revolutionized creative industries and automated tasks in diverse domains. However, its rapid development raises significant ethical challenges, including misuse for misinformation, privacy concerns, copyright infringement, and bias amplification. This paper reviews the ethical implications of generative AI, highlighting current practices, frameworks, and potential solutions to mitigate risks while fostering innovation. The findings underscore the need for comprehensive ethical guidelines and proactive governance to ensure the responsible use of generative AI technologies.

Keywords: Generative AI, Deepfake Generation, Automated Tasks and Ethical Challenge.

ETHICAL CONSIDERATIONS IN STATISTICAL RESEARCH: STATISTICAL GRAPHS

Carla Santos*

Department of Mathematics and Physical Sciences, Polytechnic Institute of Beja, and NOVAMATH -Center of Mathematics and Applications, FST, New University of Lisbon, Portugal

ORCID: 0000-0002-0077-1249

Cristina Dias

Department of Mathematics and Physical Sciences, Polytechnic Institute of Portalegre, and NOVAMATH -Center of Mathematics and Applications, FST, New University of Lisbon, Portugal

ORCID: 0000-0001-6350-5610

ABSTRACT

In this study, we examine the critical role of ethics in statistical research, emphasizing its importance in maintaining scientific integrity, credibility, and reliability. We explore fundamental ethical considerations and their relevance in statistical practice, based on guidelines such as those established in the European Statistics Code of Practice. The 16 principles of this Code of Practice, serve as a framework for decision-making and maintaining moral standards throughout the research process. In particular, we are interested in reflecting on the ethics of producing statistical graphs, which is directly related to Principle 6 of the code, referring to "impartiality and objectivity," and Principle 15, which refers to "accessibility and clarity." The requirements of Principle 6 state that the development, production, and dissemination of European statistics should follow criteria of objectivity, professionalism, and transparency, and respect scientific independence. These are complemented by Principle 15, which stipulates that European statistics should be presented in a clear and understandable manner. This implies that statistical graphs should be produced in a way that represents data accurately and non-deceptively, allowing for correct interpretation by users. An ethical approach to statistical graphs involves several key principles to ensure accurate and responsible data representation, making it important to analyze these principles in depth.

Keywords: Data Visualization, Graphic Representation, Graphical integrity, Impartiality in Statistics, Statistical Transparency.

INTEGRATING ETHICS AND SUSTAINABILITY INTO ARCHITECTURAL DESIGN EDUCATION: A CASE STUDY OF NIGERIAN UNIVERSITY DESIGN STUDIOS

Dr. Abdulraheem Olakanbi

University of Abuja (Nigeria)

ABSTRACT:

Architectural design education plays a critical role in shaping the built environment and addressing global challenges such as climate change, social inequality, and environmental degradation. This study aims to develop a framework for integrating ethics and sustainability into architectural design education, with a focus on University of Abuja, Architecture design studios and foundational studies of the thirty eight (38) basic and architectural design projects were assessed from the 200 and 100 level. These raw data were gathered through the a mixed-methods approach, combining surveys, interviews, and 100 and 200 level design project evaluations and was analyzed with the use of descriptive analytical tools. The study also employs comprehensive review of literature on sustainability and ethics in architectural design education to inform the development of the framework. The case study of 100 and 200 level design studio at University of Abuja is used to test the effectiveness of the framework.

The results show, among other, that the application of Core Curriculum Minimum Academic Standard (CCMAS) that are more effective sustainable principle were totally absent in all the Core and compulsory courses, while Practice Architect Ethical Consideration (PAEC) was substantially applied, though unmaintained. In essence the most potent ethics and sustainability strategies that are quite effective at achieving sustainable and ethical design practices among architecture students were noted to be absent, where the least effective were seen in some instances. The study recommends promoting sustainable and ethical design practices among architecture students in Nigeria.

Keywords: Architectural design education, ethics, sustainability, Nigerian university design studios, mixed-methods approach, CCMAS, PAEC.

FOSTERING ACADEMIC INTEGRITY AND ETHICS IN 21ST-CENTURY TEACHING AND LEARNING PROCESSES

Dr. Priya J

Assistant Professor, Department of Professional Studies, CHRIST University, Bangalore,
Karnataka, India – 560029

Abstract:

The 21st century education scenario is rapidly and continually evolving with advancement in technology. Academic integrity and ethics play a major role in building trust, ensuring fairness and promoting excellence in both teaching and learning. The paper aims at defining integrity and ethics with reference to academics and education and examines the critical role played by integrity and ethical principles in shaping the educational processes and their outcomes. It also throws light on the challenges in practising ethics and integrity in the modern education sector. It further explores innovative strategies that will promote ethical practices by way of promoting value-based education, tech-driven solutions and an all-inclusive policy. The paper also shows how theoretical perspectives when integrated with practical approaches can enable educators, educational organizations and policymakers to get actional inputs.

Keywords: academic, processes, ethic

ETHICS AND TEACHING PROFESSION INPLICATION FOR EDUCATIONAL ADMINISTRATORS IN NIGERIA

Umar Muhammad BURWA PhD

Department of Educational Foundations, Northwest University, Sokoto.

Rabi'u MUHAMMAD PhD

Department of Education, Maryam Abacha American University, Niger.

Abstract

The paper examined Ethics and Teaching Profession Implication for Educational Administrators in Nigeria. In an attempt to address this, issues such as Concept of Teaching, Concept of Professionalism, Historical Development of Teaching Profession in Nigeria. Criteria for a good Profession, How far the Teaching Profession meets professional criteria in Nigeria, the ethics of teaching profession in Nigeria, Benefits of teaching profession in Nigeria, concept of curriculum, Enhancing the Teaching Profession for Sustainability in Nigeria, Qualities of a good Teacher and Challenges of Teaching Profession in Nigeria were discussed. The paper concludes that, the place of teacher- in Nigerian so critical that plays a pivotal role in any level of educational system in the country Teacher is an effective tool for nation building. Therefore no Country can rise above the quality of its Teachers. Teaching Profession in Nigeria is retrogressing instead of progressing. This is as a result of not being recognized as Profession alongside with other professions as well lack of reviewing teacher-education programmes that will be in conformity with the 21st century modern teaching skills, methods and techniques for effective and efficient delivery and best output in the classroom. It was recommended that, Governments should employ adequate number of qualified, competent teachers in order to teach all levels of education system and Teacher-Education Institutions should be equipped with adequate infrastructural facilities, equipment and other instructional materials.

Keywords: Educational Administration, Ethics, Profession, Teacher Education.

İNŞAAT MÜHENDİSLERİNDE TERCİH EDİLEN KARAKTER ÖZELLİKLERİ: ANKET TABANLI BİR ÇALIŞMA

PREFERRED CHARACTER TRAITS FOR CIVIL ENGINEERS: A SURVEY-BASED
STUDY

Hilmi ÇOŞKUN

Doç. Dr., İskenderun Teknik Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, İnşaat Mühendisliği
Bölümü, ORCID ID: 0000 – 0003 – 3667 – 6945

Sezer SANCAR

Arş. Gör., İskenderun Teknik Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, İnşaat Mühendisliği
Bölümü, ORCID ID 0000 – 0003 – 4119 – 0173, (Sorumlu Yazar)

ÖZET

Etik değerler ve ideal karakter özellikleri genel bir çerçeveden bakıldığında evrensel nitelikte kabul görmektedir. Ancak kültür, bulunulan sosyal çevre ve farklı meslekler açısından değerlendirildiğinde ideal karakter özellikleri kişi yaklaşımlarına göre değişebilmektedir. Bu bildiri İskenderun Teknik Üniversitesi'nde öğrenim gören inşaat mühendisliği öğrencilerinin kendilerine yöneltilen “meslektaşlarınızda bulunmasını tercih ettiğiniz karakter özelliklerinin öncelik sıralaması” adlı bir anket çalışmasını içermektedir. 114 anket katılımcısından, 27 adet karakter özelliğinin öncelik sıralamasının belirlenmesi istenmiştir. Veri toplama tekniği olarak yüz yüze yapılan anketler kullanılmıştır. Çalışma, işverenlere ve sektör paydaşlarına yeni mezunlardan beklenebilecek kişilik özellikleri hakkında değerli bilgiler sunarak, işyeri dinamiklerinin daha iyi yönetilmesine ve ekip etkinliğinin artırılmasına yardımcı olma amacı taşımaktadır. Elde edilen veriler nicel araştırma yöntemleri ile değerlendirilmiştir. Böylece inşaat mühendisliği açısından meslektaşlardan beklenen ideal karakter özelliklerinin önem derecesinin istatistiksel olarak belirlenmesi sağlanmıştır. Bulgular, inşaat mühendisliği bölümü mezunları açısından sağlıklı ve üretken bir iş ortamı için, sadece mesleki bilginin değil aynı zamanda bazı kişilik özelliklerinin de önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Çalışma sonucunda araştırılan özelliklerden en çok tercih edilen 6 tanesi belirlenmiştir. Sonuç olarak; güvenilirlik, dürüstlük, saygı, sadakat, düşünceli olma ve takım çalışmasına uyumluluk en çok tercih edilen özellikler olarak ön plana çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kişilik Özellikleri, İnşaat Mühendisliği, Etik Değerler, Yeni Mezunlar, Meslektaşlar, Karakter

ABSTRACT

Ethical values and ideal character traits are generally considered universal when examined from a broad perspective. However, when evaluated in the context of culture, social environment, and specific professions, ideal character traits may vary according to individual perspectives. This paper presents the results of a survey conducted among civil engineering students at Iskenderun Technical University, titled “The Priority Ranking of Character Traits Preferred in Colleagues.” The survey, involving 114 participants, requested respondents to rank 27 character traits in terms of their priority. Face-to-face surveys were employed as the

data collection method. The primary objective of this study is to provide valuable insights to employers and industry stakeholders regarding the personality traits that are expected from recent graduates, with the aim of facilitating better management of workplace dynamics and enhancing team effectiveness. The data collected were analyzed using quantitative research methods. Consequently, the statistical order of importance for the ideal character traits expected from colleagues in the field of civil engineering was determined. The results indicate that, in addition to professional knowledge, certain personality traits play a crucial role in establishing a healthy and productive work environment for civil engineering graduates. The six most preferred traits among the ones examined were identified. In conclusion, the traits of trustworthy, honesty, respectful, loyalty, tactful and team-oriented were found to be the most preferred.

Keywords: Personality Traits, Civil Engineering, Ethical Values, Recent Graduates, Colleagues, Character

1.GİRİŞ ve LİTERATÜR

Etik ile ilgili konuların, karakter özellikleri ile birlikte farklı alanlara uyarlanması, çeşitli meslek gruplarında, düşünce biçimlerinin incelenmesi amacıyla araştırılmaya başlanmıştır [1]. Meslek seçiminin ve mesleki davranışların karakter özelliklerine göre şekillenmesi ile ilgili çalışmalar da literatürde yer almaktadır [2]. İnşaat mühendisliği mesleğinde ise bu özelliklerinin özellikle iş performansı ve disiplini açısından veya diğer meslekler ile kıyaslanması üzerine bazı çalışmalar yapılmaktadır [3]. Ancak inşaat mühendislerinin karakter özellikleri ile ilgili çalışmaların 1990'lı yıllara kadar daha sınırlı olduğu görülmektedir [4].

Karakter özellikleri ile ilgili birden fazla tanımının yapıldığı çalışmalardan görülebilmektedir. Bunlar kısaca, kişilerin kendilerini tanıması, ilgisi, tutumu, ruhsal davranışları, içsel özellikleri ve kişiyi diğerlerinden ayıran davranış ve düşünce biçimlerinin yansıması olarak ifade edilmektedir [5-8]. Bu durumda kişiliğin, birden fazla faktörden etkilendiği belirtilmiştir. Ayrıca aynı mesleği yapan paydaşların farklı kişiliklere sahip olması ve benzer olaylara karşılık farklı davranışlar sergilemesinin, iş performansından örgütsel davranışa kadar önemli etkilerinin olacağı ifade edilmiştir [7]. Farklı karakter özelliklerinin benzer olaylara karşı farklı algıların ve davranış biçimlerinin ortaya çıkmasına sebep olduğu görülmüştür [9]. Yapılan çalışmalar, olası problemlerin çözülmesine karşı, yakın karakter özelliklerine sahip iş arkadaşlarının, çözüme yönelik yaklaşımları arasında da anlamlı bir ilişki olduğunu ve kişiliğin bu konuda önemli rol oynadığını göstermektedir [10-13].

Karakter özelliklerinin önemi sosyal davranışlar, iş ahlakı, etik değerler ve baskın kişilik özelliklerinin öğrenilebilmesi açısından değerlidir. Etik kelimesinin anlam olarak karakter kelimesi ile eşdeğer olan ethos kelimesinden türetildiği [14] ancak her meslek için kendine özgü etik ilkelerin bulunduğu ifade edilmiştir [15]. Karakter özelliklerinin bireysel ve sosyal yaklaşımları açısından bu konuda bir bütünlüğe ulaşmak zor olsa dahi [16,17] adalet, eşitlik, dürüstlük, sorumluluk, saygı, gibi değerlerin her fertten beklenen özellikler olarak ön plana çıktığı görülmektedir [18]. İnşaat mühendisleri arasında da dürüstlük ve güvenilirlik gibi kavramların ön planda olduğu başka çalışmalarda belirtilmiştir [19].

Yeni mezun mühendislik öğrencilerinin de kişisel karakter özellikleri ile etik duyarlılık yaklaşımlarının çevresel ve sosyal açıdan olumlu dönütler sağlayacağı ve bazı etik ikilemleri ayırt etme rolünün iş yaşamı boyunca süreceği düşünülmektedir [20]. İnşaat mühendisleri için karakter özelliklerinin yansımaları, paydaşlar ile iletişim, tasarım düşünceleri ve karar verme aşamasındaki çatışmalar açısından bakıldığında bazı değerlerin diğerlerine göre baskın olduğu

da görülebilmektedir [21]. Bir örnek olarak inşaat mühendislerinin müteahhitler ile etkileşimlerinde bazı sorunları çözerken değerlerden daha ziyade mantık çerçevesinde karar verdikleri de yine karakter özelliklerinin iş hayatına olan etkilerinin bir yansımasıdır. Bir başka örnekte ise tasarımcıların ve inşaat mühendislerinin etik değerler ve ahlaki anlayışlarının kısmen farklı olması sebebi ile bazı konularda görüş ayrılığında olduğu belirtilmiştir. Bu ayrılıklar inşaat mühendislerinin karakter özelliklerinin iş yaşamına etki ettiğini ve mesleki açıdan karakter özelliklerinin meslektaşları ile benzer olabileceğini de göstermektedir. Ancak, çevresel etkiler, eğitim ve meslek uygulama stilleri arasındaki farklılıklar sebebi ile tercih edilen kişilik özelliklerinin kişiden kişiye değişebildiği de görülebilmektedir [1].

İnşaat mühendisliği topluma hizmet etmek ve fayda sağlayabilmek için ahlaki bir sorumluluk ile bağlıdır. Bu da insanların nasıl davranması gerektiği ile ilgili doğru ve yanlışları araştıran ve böylece etik değerlere odaklanan çalışmaların artmasını sağlamıştır. Üniversitelerde de etik ile ilgili dersler koyularak mühendisliğin daha etik bir şekilde uygulanması açısından bu konuya katkı sağlanmıştır [22]. İnşaat mühendislerinin kişilik özelliklerinin etik ilkelere uzaklaşmasının, dolaylı yollardan yapıların hasar almasına kadar olumsuz sonuçlara yol açabileceği dahi ifade edilmiştir. Bu yüzden etik kavramının öğrencilere ve meslek mensuplarına kazandırılmasında; üniversiteler, kamu kurum ve kuruluşları ve sivil toplum örgütlerinin daha aktif bir rol üstlenmesi gerektiği ifade edilmiştir [18]. Karakter özelliklerinin incelenerek öğrencilere mühendislik etiği eğitiminin verilmesi [23], bir inşaat mühendisinin ne yapması gerektiği ile neyi yapmanın iyi olacağı gibi ikilemlerde fayda sağlayacaktır [20]. Böylece uyulması ya da kaçınılması gereken davranışların üzerine gidilebileceği belirtilmiştir [24,25]. Üniversite personellerinin gelecekteki inşaat mühendisliği öğrencilerine etik davranışları ve olumlu karakter özelliklerinin aktarılmasındaki rolü sadece kavramsal olarak değil aynı zamanda davranışsal olarak da etki etmelidir [26,27].

İnşaat mühendislerinin karakter özelliklerinin ve bireysel düşüncelerin bilinmesi insan kaynaklarının verimli kullanılması, iş performanslarının tahmini, proje ve tasarım yaklaşımları gibi birçok alanda önem ifade etmektedir [3,28]. Nitekim bazı teorik modeller, başarılı bir projenin yöneticilerin liderlik stilleri ve kişilik özellikleri gibi özelliklerinden etkileneceğini öne sürmüştür [29-31]. Diğer bir çalışma ise pratik becerilerin eksikliğinden kaynaklanan zayıflıkların mükemmel kişisel yönetim becerileri ve karakter özellikleriyle telafi edilebileceğini ifade etmiştir. Nitekim farklı pozisyonlarda çalışabilen inşaat mühendislerinin çalışacakları iş pozisyonunun doğru belirlenebilmesi de işveren açısından karakter özelliklerinin iyi anlaşılmasına bağlıdır. Bu da karakter özelliklerinin anlaşılmasının kurumsal hedeflere ulaşmakta fayda sağlayacağını göstermektedir [32].

Genel anlamda temel etik değerleri önemli yapan şey kişilerin davranışlarına yön verme gücüdür. Her bireyin değer sıralaması da bu yüzden farklı olabilmektedir. Bu da bazı çatışmalara neden olmaktadır [33,34]. Ancak ortak bir faydaya hizmet eden kişilerin, bazı karakter özelliklerinin ve etik değerlerinin öncelik sıralamasının örtüşmesi iş performansını da olumlu etkileyecektir. Projelerin başarıya ulaşabilmesi ve iş performansının artması için paydaşların birbirleriyle etkili bir şekilde çalışabilen kişilerden oluşması gerektiği ve iş stratejilerinin de buna göre şekillenmesi gerektiği önemli olarak kabul edilmiştir [35-37]. Bir bütün olarak ele alındığında, doğru kişilik özelliklerine sahip bireyi doğru göreve yerleştirmenin optimum performans açısından önemi bulunmaktadır [3]. Çünkü bir işyerinde etik değerler konusunda aynı duyguları paylaşan çalışanların ortak menfaatler için maksimum güven ve çaba içerisinde olacağı ve işyeri ortamının da iyileştirileceği ifade edilmiştir [38,39].

2. AMAÇ ve KAPSAM

Bu bildirinin amacı işverenlere ve sektör paydaşlarına yeni mezunlardan beklenebilecek kişilik özellikleri hakkında değerli bilgiler sunarak, işyeri dinamiklerinin daha iyi yönetilmesine ve ekip etkinliğinin artırılmasına yardımcı olmaktır. Aynı zamanda inşaat mühendisleri açısından tercih edilen karakter özelliklerinin ne ölçüde farklılık gösterdiği veya hangi değerlerin en çok istenen hangilerinin de meslektaşlarda istenmeyen değerler olduğunun anlaşılması da diğer bir amaçtır. Çalışmanın verileri değerlendirildikten sonra tercihlerden farklılığın en fazla olduğu karakter özelliği de diğer bir merak konusudur. Bu amaçla etik dersini alan inşaat mühendisliği öğrencilerinin mezun olduktan sonra meslektaşlarında bulunmasını istedikleri karakter özelliklerinin en önemlilerinin neler olduğu araştırılmıştır. Toplam 114 öğrenci ile yapılan anket çalışmasında 27 farklı karakter özelliğinin öncelik sıralamasının belirlenmesi hedeflenmiştir. Öğrencilerin tamamı İskenderun Teknik Üniversitesinde öğrenim görmektedir. Farklı şehirlerden ve ülkelerden gelen öğrencilerin olması, yaş gruplarının farklı olması, hem kız hem de erkek öğrencilerin katılımının olması ankete katılan öğrencilerin tekdüze bir yaklaşımının olmaması açısından önem arz etmektedir. Dolayısı ile yapılan anket çalışmasında ayrı değerlendirilmeler yapılmamış ve “inşaat mühendisi” ve “karakter özellikleri” açısından genel bir sonuç elde edilmeye çalışılmıştır.

114 öğrenciden yapılan anketin değerlendirilmesi yapılırken veri kümesindeki yanlış, bozuk, okunamayan, sıralaması tamamen aynı olan, aynı sıralama derecesini birden fazla kullanan anketler çalışmaya dahil edilmemiştir. Böylece elde edilen süzülmüş veri kümesi 100 adet öğrenciden elde edilen anketlerden oluşmuştur.

3. METODOLOJİ

Öğrencilerden 1 ile 27 arasında sıralama yapılması istenen karakter özellikleri aşağıda Tablo 1 ile verilmiştir. 1 ile en çok istenen karakter özelliği belirtilirken 27 en istenmeyen karakter özelliğine verilecek olan sıralama numarası olarak değerlendirilmektedir.

114 adet anketten yinelenen ve alakasız olanlar değerlendirilmeye dahil edilmemiştir. Aykırı değerler ve eksik verisi olan değerlendirmeler de veri kümesinden çıkarılmıştır. Değerlendirme yapılırken gözden kaçırılan tek bir sıralama değeri varsa veri kümesine eksik veri işlemesi yapılmıştır. Nicel analiz yöntemleri kullanılarak verilerin değerlendirilmesinde aritmetik ortalama, mod (en çok seçilen sıralama değeri) ve standart sapma kullanılmıştır.

Tablo 1. Değerlendirilen Karakter Özellikleri

Güvenilir	Dürüst	Arkadaşça Yaklaşan	Kendi Kendini Güdüleyebilen
Sadık	Risk Alan	Kendini Adamış	Takım Çalışmasına Uyumlu
Yaklaşım	Adil	Yaklaşılabilir	Kendisine Bağlanılabilir
Erdemli	Saygılı	Öğrenmeye Hevesli	Birlikte Çalışması Zevkli
Dinleyici	Yaratıcı	Sır Tutmayan	Geliştirmek İçin Azimli
Fedakar	Sahip Çıkan	Pratik Düşünceli	Kendisi İş Başlatabilen
Düşünceli	İletişimci	Aynı Çizgide	

4. BULGULAR

Tablo 2. İstatistiksel Veriler

Karakter özelliği	AO	SS	MOD
Güvenilir	4,3	5,2	1
Dürüst	4,3	4,6	2
Saygılı	6,5	5,6	3
Sadık	8,3	6,1	6
Düşünceli (karşısındakini düşünen)	10,2	6,9	5
Takım çalışmasına uyumlu	11,4	6,7	10
Fedakar	11,9	6,8	4

AO: Aritmetik Ortalama SS: Standart Sapma

4.1. Değerlendirme – Aritmetik Ortalama

Veri kümesinde Tablo 1 ile belirtilen her karakter özelliğinin tercih edilme sırasının aritmetik ortalaması alınarak en düşük aritmetik ortalaması olan diğer bir ifade ile inşaat mühendislerinin, meslektaşlarında en çok olmasının istedikleri ve ilk sıralarda tercih edilen karakter özelliklerinin **sırasıyla “Güvenilir, Dürüst, Saygılı, Sadık, Düşünceli ve Takım Çalışmasına Uyumlu”** olduğu görülmüştür.

4.2. Değerlendirme - Mod (En çok seçilen sıralama değeri)

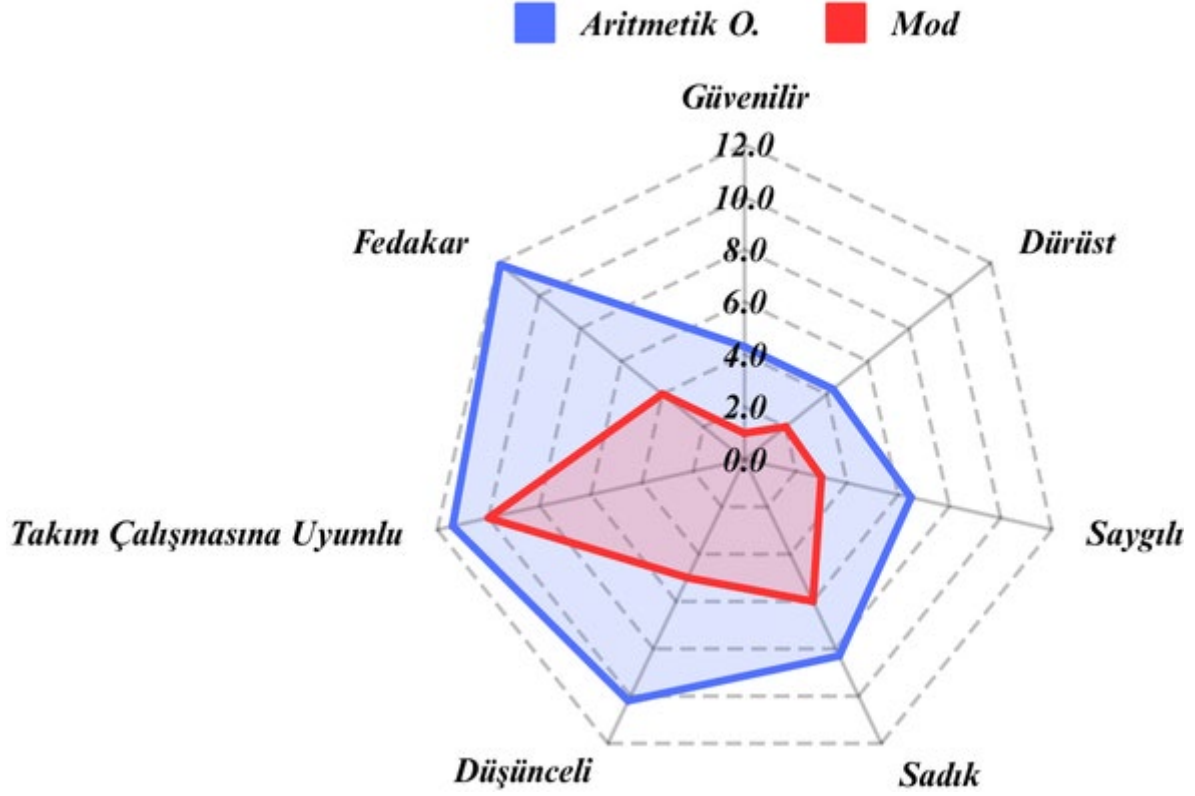
Sadece aritmetik ortalamaya bağlı kalmanın sağlıklı olmayacağı düşünülerek karakter özelliklerinin en çok hangi sırada tercih edildiğinin tespiti yapılmıştır. Karakter özelliklerinin en çok tercih edildikleri sıra olarak;

Güvenilir 1., Dürüst 2., Saygılı 3., Fedakar 4., Düşünceli 5., Sadık 6. sırada daha fazla yer bulmuştur.

Ayrıca aritmetik ortalaması aynı olan Güvenilir ve Dürüst seçeneklerinden Güvenilir seçeneğinin 1.sırada Dürüst seçeneğinin ise daha çok 2. Sırada tercih edilmesi ile listeden en çok tercih edilen karakter özelliğinin Güvenilirlik olduğu belirlenmiştir.

4.3. Değerlendirme - Standart Sapma

Aritmetik ortalama ve Mod açısından değerlendirme yapıldığında Fedakarlık ve Takım Çalışmasına uyumluluk adlı seçeneklerin yer değiştirdiği görülmektedir. Standart sapması daha yüksek olan Fedakarlık karakter özelliğinin bazı kişiler için daha önemli bazı kişiler için ise daha az önemli olduğu çıkarımı yapılmıştır. Daha uç değer olan fedakarlık yerine takım çalışmasına uyumlu olma özelliği bu yüzden 6. sırada tercih edilen değer olarak kabul edilmiştir.

Şekil 1. Radar Grafiği ile merkeze yakınlıkların (tercih öncelikleri) tek grafik ile gösterilmesi

Şekil 1 ile gösterilen radar (örümcek ağı) grafiğinde Aritmetik ortalama ve Mod değerleri aynı anda seçilen karakterler için görülebilmektedir. Daha düşük aritmetik ortalama ve daha düşük mod değerleri belirtilen karakter özelliklerinin daha ön sıralarda tercih edildiğini göstermektedir. Bu grafikte merkeze daha yakın olan seçenek öncelikli olarak tercih edilen karakter özelliği olarak ön plana çıkmaktadır.

27 karakter özelliğinden standart sapması en yüksek olan değer “Risk Alan” olduğu görülmüş ve aynı zamanda sır tutmayan ile birlikte 27. sırada tercih edilen iki değerden biri olduğu görülmüştür. Aritmetik ortalama ise “Risk alan” (16,4) “Sır tutmayan” (20,8) özelliğine göre çok daha ön sıralarda yer almaktadır. Bu da inşaat mühendislerinin risk algısının kişiden kişiye en çok değişiklik gösteren karakter özelliği olduğunu göstermektedir. Sır tutmayan mesai arkadaşları ise kesin olarak tercih edilmeyen karakter özelliği olarak ön plana çıkmaktadır.

Değerlendirme sonucuna göre **en son sıralarda** istenen karakter özelliklerinin ise yine aynı yöntemlerle “**Aynı Çizgide olan**”, “**Kendisine Bağlanılabilir**”, “**Kendi Kendini Güdüleyebilen**” ve “**Sır Tutmayan**” olduğu görülmüştür.

4.4 Değerlendirme – Her karakterin ilk 6 sırada verilme yüzdesi

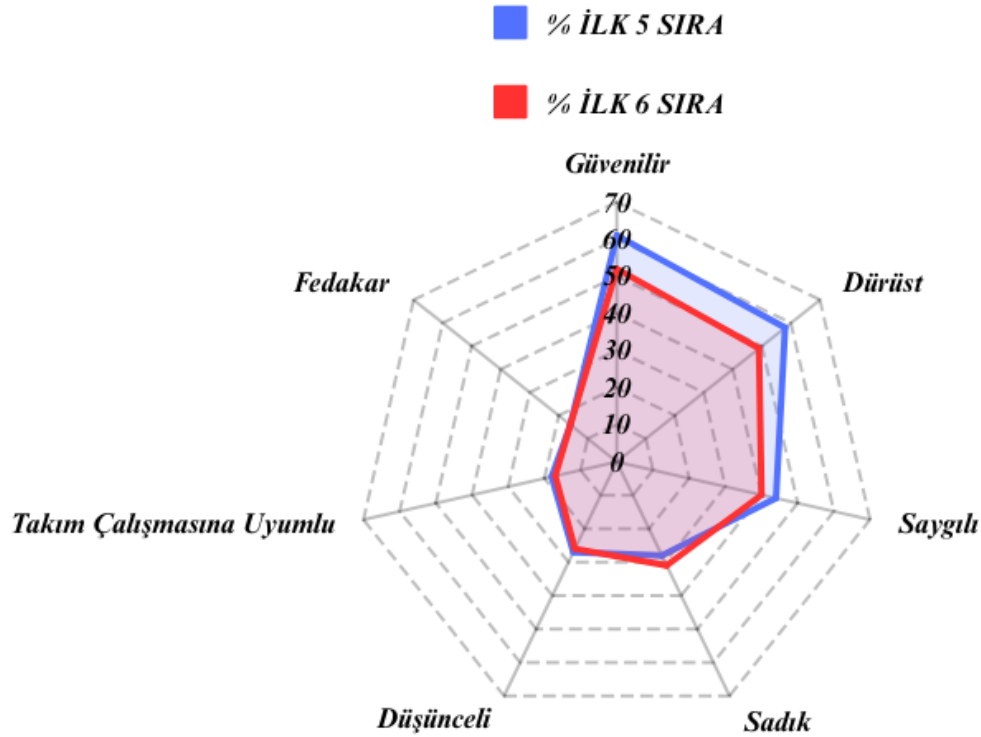
Bu istatistiksel değerlendirme ise daha genel bir değerlendirme yapılmasına olanak sağlamaktadır. Her bir karakter özelliğinin ilk 6 sırada kaç defa yer aldığının tespit edilmesi ile birlikte toplam 27×6 seçenektan yani her karakterin her sıra için seçilme sıklığı hesaplanmıştır. Örnek olarak; Güvenilir karakter özelliği ilk sırada 35, ikinci sırada 19, üçüncü sırada 12, dördüncü sırada 9, beşinci sırada 7, ve altıncı sırada 2 defa olmak üzere toplamda 84 defa ilk altı sırada tercih edilmiştir. Her bir sıralama seçeneği için 27 farklı değer girilebileceği için $6 \times 27 = 162$, olasılığın payda kısmında yer almaktadır. Bu durumda “güvenilir” karakter özelliği ilk 6 sırada $84/162 = \%52$ 'lik bir dilimde tercih edilmiştir. Aynı

hesaplama ilk 5 sıradaki tercihler için de yapılmış ve sonuçlar Tablo 3 ile gösterilmiştir. Bulgular, aritmetik ortalama, mod ve standart sapma ile tespit edilen sıralamaların doğruluğunu sağlayacak niteliktedir.

Tablo 3. Karakter özelliklerinin İlk 5 ve ilk 6 sırada tercih edilme yüzdesi

TERCİH SIRASI	1	2	3	4	5	6	% (ilk 6)	% (ilk 5)
GÜVENİLİR	35	19	12	9	7	2	52	61
DÜRÜST	23	28	12	9	6	2	49	58
SAYGILI	9	14	19	13	5	5	40	44
SADIK (SADAKAT)	7	7	10	8	6	12	31	28
DÜŞÜNCELİ (KARŞISINDAKİNİ DÜŞÜNEN)	3	6	5	10	12	6	26	27
TAKIM ÇALIŞMASINA UYUMLU	1	5	3	7	8	4	17	18
FEDAKAR	0	2	7	8	5	4	16	16

Tablo 3 ile elde edilen değerler yine bir radar (örümcek ağı) grafiği ile Şekil 3 üzerinde gösterilmiştir. Bu kez yüzdesel olarak ilk sıralarda tercih edilme sıklığı karakter özelliklerinin tek grafikte gösterilmesini sağlamaktadır. Merkezden en uzak olan karakter özelliği en çok tercih edilen karakter özelliği olarak gösterilmektedir.

Şekil 2. Radar Grafiği ile merkeze uzaklıkların bir arada gösterilmesi (yüzdesel olarak ilk sıralarda tercih edilme sıklığı)

5. SONUÇLAR

Ankete katılanlardan Güvenilir (%35) ve Dürüstlük (%23) seçeneğini ilk sıraya koyan kişiler %58 olarak büyük çoğunlukla bu iki karakter özelliğine daha fazla önem vermektedir. Katılımcılardan Sır tutmayan, %30 ile en istenmeyen özellik olarak son sırada yer almıştır. Kendisine Bağlanılabilir” ve “Kendi Kendini Güdüleyebilen” adlı özellikler toplamda %35 ile son iki sırada yer değiştirerek bulunmuştur.

Sonuç olarak inşaat mühendisleri öğrencilerinin meslektaşlarından sırasıyla, **Güvenilir, Dürüst, Saygılı, Sadık, Düşünceli ve Takım Çalışmasına Uyumlu** olmayı bekledikleri görülmekle birlikte; çalışma arkadaşlarından en istemedikleri karakter özelliklerinin ise Sır Tutmama olduğu görülmüştür. Önemli bir diğer tespit ise Risk algısına olan yaklaşımın karşıt düşünceler barındırdığıdır. Bu yüzden risk algısının daha net anlaşılması için bunun olumlu ve olumsuz sonuçlarının daha fazla tartışılması ve sonraki çalışmalarda bu konuya daha fazla odaklanması gerekmektedir.

İş performansının artması, takım çalışmasının verimli hale gelmesi, işe alım süreçlerinin iyileşmesi, işyerindeki çatışmaların azalması, projelerin başarı ile tamamlanması gibi temel hedeflerin istenilen düzeyde gerçekleştirilmesi için belirlenen karakter özelliklerinin inşaat mühendisleri, işverenler ve genel olarak inşaat sektörü açısından faydalı olacağı düşünülmektedir.

6. KAYNAKÇA

1. Johnson, H. M., & Singh, A. (1998). The personality of civil engineers. *Journal of Management in Engineering*, 14(4), 45-56.
2. Tieger, P. D., Barron, B., & Tieger, K. (2014). *Do what you are: Discover the perfect career for you through the secrets of personality type*. Hachette UK.
3. Carr, P. G., De La Garza, J. M., & Vorster, M. C. (2002). Relationship between personality traits and performance for engineering and architectural professionals providing design services. *Journal of Management in Engineering*, 18(4), 158-166.
4. McCaulley, M. H., Macdaid, G. P., & Walsh, R. (1987). Myers-Briggs Type Indicator and retention in engineering. *International Journal of Applied Engineering Education*, 3(2), 99-109.
5. Geçtan, E. (1993). Çağdaş yaşam ve normal dışı davranışlar (7. Baskı). *İstanbul: Remzi Kitabevi*.
6. İbrahimoglu, N. (2008). Kişilik özellikleri açısından örgüt-kariyer bağlılık düzeyini artırmada sosyalizasyon ve mentor etkisi: bir örgüt geliştirme modeli. *Yayınlanmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara*.
7. Anduse, M. (2020). *İş ve meslek danışmanlarının örgütsel vatandaşlık davranışları: Kişilik özellikleri, denetim odağı ve etik İdeoloji açısından bir değerlendirme* (Master's thesis, Ankara Üniversitesi (Turkey)).
8. Norman, W. (1967). *2800 Personality Trait Descriptors: Normative operating characteristics for a university population*. Ann Arbor: Department of Psychological Sciences, University of Michigan
9. Tozkoparan, G. (2013). Beş Faktör Kişilik Özelliklerinin Çatışma Yönetim Tarzlarına Etkisi: Yöneticiler Üzerinde Bir Araştırma. *Ekonomik Ve Sosyal Araştırmalar Dergisi* 189-231.

10. Jaffar, N., Tharim, A. A., & Shuib, M. N. (2011). Factors of conflict in construction industry: a literature review. *Procedia engineering*, 20, 193-202.
11. Afzalur Rahim, M. (2002). Toward a theory of managing organizational conflict. *International journal of conflict management*, 13(3), 206-235.
12. Rahim, A., & Bonoma, T. V. (1979). Managing organizational conflict: A model for diagnosis and intervention. *Psychological reports*, 44(3_suppl), 1323-1344.
13. Çivici, T. (2019). İnşaat Proje Organizasyonlarında Kişiler Arası Çatışma Çözüm Yaklaşımları ile Kişilik Özellikleri Arasındaki İlişki. *Çukurova Üniversitesi Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Dergisi*, 34(3), 195-206.
14. İnal, K. (1996). Sosyalist etik. *Gelecek Dergisi*, 1(3), 43.
15. Bacanlı, Ü. G., Baykan, N. O., & Baykan, N. (2012). Engineering Ethics And Its Meaning Among Discipline-Students. In *Proceedings Of CENG'12 The 7th International Symposium On Civil And Environmental Engineering* (P. 100).
16. Şentürk, F. K. (2015). Etik Liderliğin Bir Belirleyicisi Olarak Kişilik Faktörü1. *Bildiriler Kitabı*, 598.
17. Şentürk, F. K. (2017). Etik liderliğin belirleyicileri olarak kişilik, örgüt kültürü ve dini yönelim: antalya'daki dört ve beş yıldızlı otellerde bir uygulama. *Seyahat ve Otel İşletmeciliği Dergisi*, 14(3), 186-206.
18. Yavuz, M. (2019). *İnşaat mühendisliği eğitimi, proje ve şantiye yönetimlerinde mesleki etik sorunlarının yapı hasarlarına etkileri, etik farkındalığının oluşturulması* (Master's thesis, Konya Teknik Üniversitesi).
19. Ün, Buse & Genc, Olcay & Coskun, Hilmi & Erdis, Ercan. (2019). Desired Characteristics of Work Friends In The Construction Sector, İnşaat Sektöründe Mesai Arkadaşlıklarında Aranılan Özellikler. 27-29 Aralık 2019, Samsun 2. Uluslararası 19 Mayıs Yenilikçi Bilimsel Yaklaşımlar Kongresi.
20. Chance, S., Lawlor, R., Direito, I., & Mitchell, J. (2021). Above and beyond: ethics and responsibility in civil engineering. *Australasian Journal of Engineering Education*, 26(1), 93-116.
21. Singh, A., & Vlatas, D. A. (1991). Using conflict management for better decision making. *Journal of Management in Engineering*, 7(1), 70-82.
22. Engineering Council. (2013). UK standard for professional engineering competence.
23. Akbaba, A. N. B. (2018). Muhasebede Etik, Mesleki Değerler, Etik Ve Tutum, İes 4 Kapsamında İnceleme. *Muhasebe Bilim Dünyası Dergisi*, 20, 762-778.
24. Turgut, Z., & Karan, O. (2009). Mühendislik etiği eğitimi, gerekliliği ve yöntemleri. *Haliç Üniversitesi Dergisi*.
25. Oztürk, Z. B., Tavşancı, O., & İster, Ş. N. (2022). İnşaat Mühendisliği Eğitiminde Mühendislik Etiği Uygulamaları ve Etkileri. *International Journal of Engineering Research and Development*, 14(2), 777-783.
26. Simpson, Z., Bester, J., Swanepoel, D., & Westman, C. (2018). Ethical demand and first-year civil engineering study: Applying virtue ethics. *Journal of Professional Issues in Engineering Education and Practice*, 144(3), 05018006.

27. Holsapple, M. A., Carpenter, D. D., Sutkus, J. A., Finelli, C. J., & Harding, T. S. (2012). Framing faculty and student discrepancies in engineering ethics education delivery. *Journal of Engineering Education*, 101(2), 169-186.
28. Vo, K. D., Nguyen, P. T., & Le-Hoai, L. (2019). The Difference In Personality Traits Of Construction Engineers In Vietnam Using The Kts Instrument. *Suranaree Journal Of Science & Technology*, 26(2).
29. Creasy, T., & Anantatmula, V. S. (2013). From every direction—How personality traits and dimensions of project managers can conceptually affect project success. *Project Management Journal*, 44(6), 36-51.
30. Elankumaran, S. (2004). Personality, organizational climate and job involvement: An empirical study. *Journal of Human Values*, 10(2), 117-130.
31. Johnson, J. W. (2003). Toward a better understanding of the relationship between personality and individual job performance. *Personality and work: Reconsidering the role of personality in organizations*, 83, 120p.
32. Fitriani, H., & Ajayi, S. (2022). Preparing Indonesian civil engineering graduates for the world of work. *Industry and Higher Education*, 36(4), 471-487.
33. Tutan, A. A. (2006). İşletmelerde iş etiğinin değerlendirilmesi ve bir kamu kurumunda uygulanması.
34. Kırel, Ç. (2000). *Örgütlerde etik davranışlar, yönetimi ve bir uygulama çalışması*. Anadolu Üniversitesi.
35. Kichuk, S. L., & Wiesner, W. H. (1997). The big five personality factors and team performance: implications for selecting successful product design teams. *Journal of Engineering and Technology management*, 14(3-4), 195-221.
36. Sanvido, V., Grobler, F., Parfitt, K., Guvenis, M., & Coyle, M. (1992). Critical success factors for construction projects. *Journal of construction engineering and management*, 118(1), 94-111.
37. Songer, A. D., & Molenaar, K. R. (1997). Project characteristics for successful public-sector design-build. *Journal of construction engineering and management*, 123(1), 34-40.
38. Yılmaz, E. (2005). Okullarda örgütsel güven ölçeğinin geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (14), 567-580.
39. Topaloğlu, I. G. (2010). İşgörenlerin adalet ve etik algıları açısından örgütsel güven ile örgütsel bağlılık ilişkisi. *Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Atılım Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul*.

MÜHENDİSLİK ALANLARI İÇİN BİR ETİK KARAR VERME MODELİ

AN ETHICAL DECISION-MAKING MODEL FOR ENGINEERING DISCIPLINES

H. Ziya ÖZEK

Prof. Dr. , Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Çorlu Mühendislik Fakültesi Tekstil
Mühendisliği Bölümü

ORCID ID: 0000-0003-3935-6170

ÖZET

Mühendislik disiplinlerinin faaliyet kapsamı, toplumun refah ve güvenliği adına bilim ve teknolojinin insanlık onuru ve yararına uygun kullanılmasını yönlendirmek ve aynı zamanda doğa ve çevrenin de korunmasını sağlamaya yönelik olduğu için, meslek üyelerinin etik ilkeler sistemi içinde çalışması ve denetlenmesi önemlidir. Bu nedenle, mühendis ve mimarlara mesleki davranışlarında rehberlik etmek, kararlarının ve eylemlerinin toplumun refahını artırmasını, çevreyi korumasını ve mesleğin bütünlüğünü sürdürmesini sağlayacak bir vizyon kazandıracak Mühendislik Etiği sorumluluk ve bakış açısını öğretmek ve benimsetmek çok önemlidir. Bu kazanımlar, mühendislik uygulamalarında sıkça ortaya çıkan karmaşık etik ikilemleri, objektif olarak irdeleyip doğru ve yerinde kararlar alarak aşma yönünde katkı sağlayacaktır. Bu çalışmada, bu tür etik ikilemlerde karar alma sürecini kolaylaştıracak sistematik bir çerçeve geliştirmek amaçlanmıştır. Bir başka ifadeyle, etik gerekçelendirme amacıyla kullanılabilir bir sorgulama aracı geliştirilmesi hedeflenmiştir. Bu alanda yapılmış en çok bilinen örneklerden birisi, K. Blanchard ve N.V. Peale tarafından 1988 yılında geliştirilen üç soruluk etik çerçeve yaklaşımıdır. T. Jones ve Markkula Uygulamalı Etik Merkezi tarafından da benzer etik karar verme çerçeveleri geliştirilmiştir.

İş yaşamında, farklı değerlere sahip mühendislerin, çok disiplinli ve çok kültürlü takımlar olarak, sistematik bir etik karar çerçevesi rehberliğinde ortak yükümlülükler taşıyarak uyum içinde doğru bilinen hedeflere ulaşmasını sağlamak en ideal durum olmakla birlikte hiç de kolay değildir. Kararların ortak ya da bireysel alınması kadar, alınacak kararın etki alanı ve olası sonuçları da taraflar arasında çıkar çatışması ve fikir ayrılığına yol açmaktadır. Bu tür durumlarda kararı gerekçelendirmede ve temellendirmede dikkate alınacak beş farklı yükümlülük alanı olacaktır. Bireysel ahlak değerleri, Kurumsal etik ilkeler, Mühendislik Davranış Kodları, Bilimsel ve Mesleki Ölçüt ve Standartlar ile Yasalar ve Hukuksal İşleyiş kısmen birbiriyle örtüşen yükümlülük kümeleridir.

Öngörülen eylem ve davranışların uygunluğu ya da doğruluğu bu referans alanlar içinde değerlendirilmeli ve sorgulanmalıdır. Doğruluk ve hakkaniyet bu sorgulamada öne çıkan temel değerler olurken, objektifliği korumak ve tutarlı olmak da gereklidir. Yararcılık, Haklara dayalı etik, Bakım etiği, deontolojik Ödev Etiği ve Erdem etiği ile Adaletçi yaklaşım etiği perspektifinde bu referans alanları kapsamında yapılacak irdelemeler ile var olan koşullara en uygun çözümlerin öne çıkarılması sağlanabilir. Sistematik soru listesi ile yapılacak sorgulamalar, duygusal ve anlık kararlardan çok, çoklu kriterler bazında gözden geçirilmiş objektif ve tutarlı kararlara ulaşılmasını sağlayacaktır. Bu sayede, çoğunlukla ticari bir kurum adına çalışan mühendisler, varlık amacı para kazanmak olan çalıştığı iş yerinin maddi çıkarlarına karşı eylemler içinde bulunma serbestliğine sahip olamamakla birlikte, kararlarında bireysel değerleri ile meslek ilkelerini de gözetip ve yansıtan daha kapsayıcı bir

tutum ve davranış sergileyebileceklerdir.

Anahtar Kelimeler: Mühendislik Etiği, Etik, Etik karar verme, Etik kuramlar

ABSTRACT

It is important that engineering professionals pursue and are also overseen in accordance with a system of ethical principles because the scope of engineering disciplines is directly relevant to ensure the use of science and technology for the benefit and welfare of society while securing the protection of nature and the environment. Therefore, it is very valuable to guide engineers and architects in their professional life, to teach and adopt the Engineering Ethics responsibility and perspective that will provide them with a vision ensuring that their decisions and actions increase the welfare of society, protect the environment and maintain the integrity of the profession. These accomplishments will contribute to overcoming complex ethical dilemmas that frequently arise in engineering practices by objectively examining them and making correct and appropriate decisions. This study aims to develop a systematic framework that will facilitate the decision-making process in such ethical dilemmas. In other words, it was aimed to develop an inquiry tool that can be used for ethical justification purposes. One of the most well-known examples of this tool is a *three-question ethical framework approach developed by K. Blanchard and N.V. Peale in 1988. Similar ethical decision-making frameworks were also developed by T. Jones and the Markkula Center for Applied Ethics.*

In professional life, it is the ideal situation to ensure that engineers with different values, as multi-disciplinary and multi-cultural teams, achieve well-known goals in consistency, complying with common obligations under the guidance of a systematic ethical decision framework, but it is not at all easy. Depending on the significance and possible consequences as well as making decisions jointly or individually, the decision to be taken may lead to conflict of interest and disagreement between the parties. In such cases, five specific reference areas should be taken into consideration in justifying and ratifying the decision. Individual moral values, Corporate ethical principles, Engineering Codes of Conduct, Scientific and Professional Criteria and Standards, and Laws and Legal Procedures are reference sets that partially overlap with each other. All of these areas are of normative structures that comprise critical and important rules and restrictions, but their priority or weight in decision-making may vary depending on each situation.

The appropriateness and correctness of the selected actions and behaviours should be evaluated and questioned in respect to these reference compendiums. The questioning must involve honesty and fairness as the essential values standing out, the maintenance of objectivity and consistency should never be neglected. The most affirmative solutions for any particular case can be explored on the basis of these reference compendiums in view of Utilitarianism, Rights-based ethics, Care ethics, deontological Duty Ethics and Virtue ethics, and Justice approach ethics. An examination through a systematic question list enables to reach objective and consistent decisions on the basis of multiple criteria, rather than emotional and instantaneous decisions. By virtue of this questioning, engineers, who mostly work on behalf of a commercial company, with no exemption to impair the financial interests of the company whose prime purpose of existence is to make money, may be able to exhibit a more inclusive attitude and behaviour in consideration and reflection of individual values and professional codes of ethics.

Keywords: Engineering Ethics, Ethics, Ethical decision making, Ethical theories

1. GİRİŞ

Mühendislik disiplinlerinin faaliyet kapsamı, toplumun refah ve güvenliği adına bilim ve teknolojinin insanlık onuru ve yararına uygun kullanılmasını yönlendirmek ve aynı zamanda doğa ve çevrenin de korunmasını sağlamaya yönelik olduğu için, meslek üyelerinin etik ilkeler sistemi içinde çalışması ve denetlenmesi önemlidir. Bu nedenle, mühendis ve mimarlara mesleki davranışlarında rehberlik etmek, kararlarının ve eylemlerinin toplumun refahını artırmasını, çevreyi korumasını ve mesleğin bütünlüğünü sürdürmesini sağlayacak bir vizyon kazandıracak Mühendislik Etiği sorumluluk ve bakış açısını öğretmek ve benimsetmek çok önemlidir (Martin & Schinzinger, 1996). Bu kazanımlar, mühendislik uygulamalarında sıkça ortaya çıkan karmaşık etik ikilemleri, objektif olarak irdeleyip doğru ve yerinde kararlar alarak aşma yönünde katkı sağlayacaktır. Bu kapsamda, etik gerekçelendirme de mühendisler için kritik bir beceridir. Her yıl eğitimini yeni tamamlamış binlerce genç mühendis, büyük olasılıkla yeni etik sorunlarla karşılaşacakları iş gücüne katılmaktadır. İş yaşamlarında, aldıkları eğitimden daha karmaşık bir etik düzeyi gerektiren mühendislik uygulamaları ile karşı karşıya kalıp çok fazla etik gerekçelendirme ve karar alma zorunda kalacaklardır.

Son yıllarda önem kazanan ve sürekli gelişim içinde olan karmaşık küreselleşme ve sürdürülebilir kalkınma yaklaşımları yanı sıra insan ve teknoloji etkileşimleri üzerine de mühendislerin hem süreç hem de sürece sağlayacakları olası katkılar hakkında daha derinlemesine düşünceleri gerekir. Özellikle Birleşmiş Milletlerin sürdürülebilir kalkınma hedefleri arasında yer alan Sürdürülebilir üretim ve sürdürülebilir tüketim hedefinin sağlanması noktasında, mühendislerin etik ikilemler ile karşı karşıya kalma olasılığı çok yüksektir.

İş yaşamında, farklı değerlere sahip mühendislerin, çok disiplinli ve çok kültürlü takımlar olarak, sistematik bir etik karar çerçevesi rehberliğinde ortak yükümlülükler taşıyarak uyum içinde doğru bilinen hedeflere ulaşmasını sağlamak en ideal durum olmakla birlikte hiç de kolay değildir. Kararların ortak ya da bireysel alınması kadar, alınacak kararın etki alanı ve olası sonuçları da taraflar arasında çıkar çatışması ve fikir ayrılığına yol açmaktadır. Bu tür durumlarda kararı gerekçelendirmede ve temellendirmede dikkate alınacak beş farklı yükümlülük alanı olacaktır. Bireysel ahlak değerleri, Kurumsal etik ilkeler, Mühendislik Davranış Kodları, Bilimsel ve Mesleki Ölçüt ve Standartlar ile Yasalar ve Hukuksal İşleyiş kısmen birbiriyle örtüşen yükümlülük kümeleridir. Bu alanların çoğu kritik ve önemli kural ve kısıtlar içeren ancak önceliği ya da karar almadaki ağırlığı her bir duruma göre değişebilen normatif yapılardır. Yasalar ve hukuksal düzen diğer alanların temellendiği ve yasal ya da yasal olmayan gibi somut karşılaştırmaların yapılabileceği yazılı normlar içerirken, diğer yükümlülük alanlarında benzer açıklık çoğu zaman yoktur.

Bu çalışmada, bu tür etik ikilemlerde karar alma sürecini kolaylaştıracak sistematik bir çerçeve geliştirmek amaçlanmıştır. Bir başka ifadeyle, etik gerekçelendirme amacıyla kullanılabilecek bir sorgulama aracı geliştirilmesi hedeflenmiştir. Bu alanda yapılmış en çok bilinen örneklerden birisi, Blanchard ve Peale (1988) tarafından geliştirilen üç soruluk etik çerçeve yaklaşımıdır. T. Jones ve Markkula Uygulamalı Etik Merkezi tarafından da benzer etik karar verme çerçeveleri geliştirilmiştir. Bu çalışmanın da bu anlamda sorgulama yapılmasına rehberlik etmesi, yükümlülük alanları arasında çelişki ya da tutarsızlıklara yol açabilecek durumların önüne geçilmesi amaçlanmıştır.

Karar vermek en basit anlamda birden fazla seçenek arasında seçim yapmaktır. Etik karar vermede ise, seçenekleri etik açıdan değerlendirerek bir sonuca varmak gerekir. Kararı veren kişi, etik açıdan duyarlı olsun ya da olmasın söz konusu eylem ve kararlarının yaratacağı sonuçları ve bunlardan kaynaklanabilecek durumların sorumluluğunu da üstlenmek

zorundadır. Etik kaygı ve duyarlılığın olduğu kişi ve kurumlarda, etik farkındalığın artırılması ve karar verme sürecinde niyet-eylem- sonuç ilişkisinin gözden geçirilmesi önemlidir.

2. MÜHENDİSLİK VE MÜHENDİSLİK ETİĞİ

Bilim ve teknolojiyi insanlık yararına kullanmak ve doğanın dengesini korumak günümüzün evrensel düzeyde kabul gören bir anlayış biçimidir. Sürdürülebilir bir dünya düzeninde insanların gönenç içinde sağlıklı bir yaşam sürmeleri için, toplumun tüm bireyelerine ve kurumlara belirli sorumluluklar düşmektedir. Teknolojinin gelişim süreci ve uygulama aşamasında aktif rol üstlenen mühendis ve mimarların, bu alanda bilinçli yurttaş sorumluluğuna ek olarak ayrıca mesleki yükümlülükleri de vardır. Bu sorumluluk ve yükümlülüklerin sorgulanması ve düzenlenmesi için bir uygulamalı etik alanı olan Mühendislik Etiği kavramı geliştirilmiştir (Martin & Schinzinger, 1996).

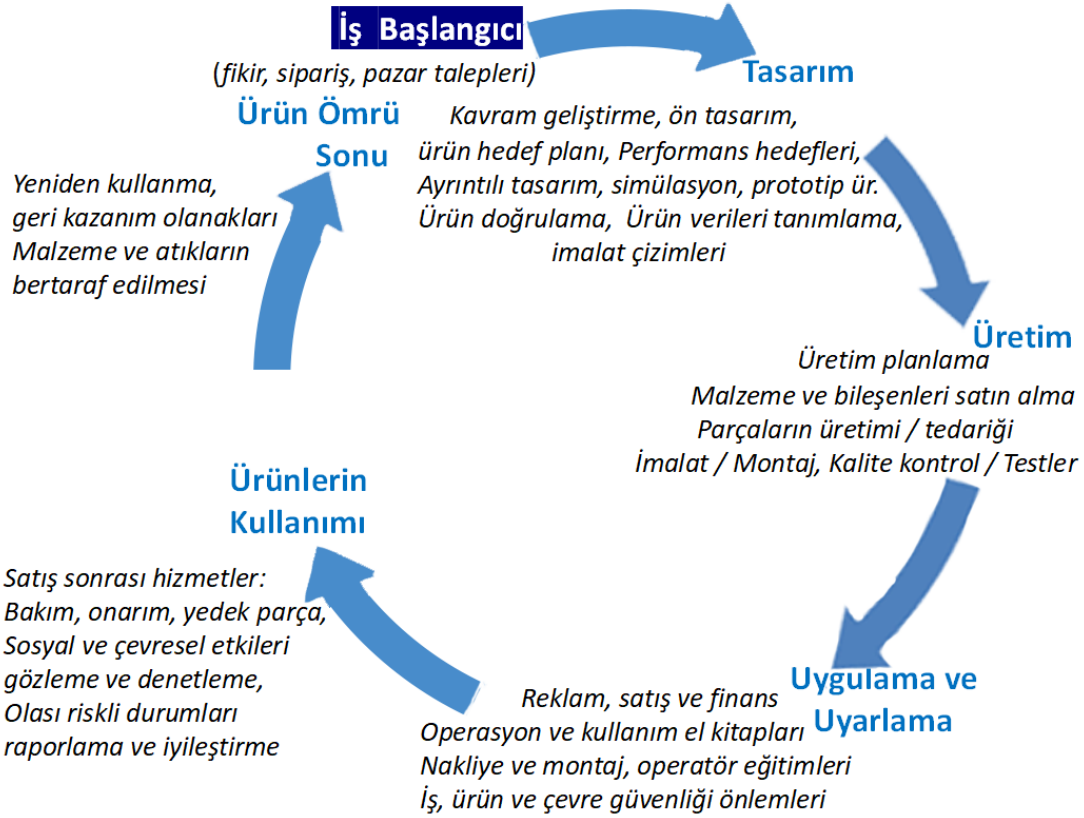
Mühendisliğin bir meslek olarak genel tanımını şöyle verebiliriz. Matematik ve doğal bilim dallarından (Fizik, Kimya vb), çalışma, deney yapma ve uygulama yolları ile kazanılmış bilgileri akıllıca ve hesaplıca kullanarak doğanın maddeleri ve kuvvetlerini insanlık yararına sunmak üzere verimli ve ekonomik yöntemler geliştiren bir meslektir. Bu hedefin gerçekleşmesi oldukça zor ve emek isteyen bir uğraş gerektirir. Uluslararası Mühendislik Akreditasyon Kurumu olan ABET tarafından yapılan bu tanım kapsamında öngörülen Temel Hedefler de şunlardır:

1. Kazanılmış bilgileri sürekli geliştirmek
2. Akılcı yöntemler uygulamak
3. Doğanın maddeleri ve kuvvetlerini insanlık yararına sunmak ya da dönüştürmek
4. Ekonomik ve verimli olan yöntemleri geliştirmek

Teknolojik gelişme ve uygulamaların insani ve ahlaki boyutları, mesleki faaliyet ve standartlar ile idealler ve kişi ve kurumlar arasındaki ilişki hakkında sorgulama yapan ve bazı sorulara yanıt arayan bir bilgi alanıdır. Mühendislik tasarım ve ürünleri, genel anlamda ortak yararı maksimize, zararı da minimize eden farklı çözümleri esas alan ve sorumluluk taşıyan kişisel yaratıcı faaliyetler sonucu oluşurlar. Mühendislik etiği, bu yaratıcı faaliyetlerin ahlaki girdileri ile teknolojinin etik boyutunun irdelenmesine de ışık tutar.

Mühendislik etiğini kısaca, mühendislerin meslek yaşamındaki davranışlarını yönlendiren ve onlara rehberlik eden etik ilke ve standartların toplamı olarak tanımlamak mümkündür. Mühendislik etiği, mühendislerin eylem, uygulama ve çalışma ortamını teknik standartlar ile sorumluluk ve sadakat gibi kavramların felsefi analizi üzerine odaklanarak ele alır ve etik problemleri tanımlamaya ve bu sorunları çözüm için seçenekler sunmaya yardım eder. Bir meslek etiği alanı olan Mühendislik etiği bir özdenetim düzeneği gibi çalışır fakat diğer denetim biçimlerinden farklı olarak çoğu zaman içseldir ve manevi bir nitelik taşır. Toplum düzenini sağlayan genel kural ve ilkelerin söz konusu meslek özelinde yeniden düzenlenmesidir. Etik kurallar (kodlar) olarak "mesleki davranış ilkeleri" ni listeleyen yazılı bir belgedir. Meslek örgütleri, ilgili meslek alanına yönelik düzenleme ve uygulama standartlarını tanımlayıp denetleme yanında Etik Kodlar da belirleyerek, tüm meslektaşlara ve üyelere doğru ve beklenen davranışın ne olduğunu açıklayarak rehberlik eder. Mesleki gelişim, mesleki çıkarlar ve mesleğin tanınması meslek etiği ilkeleri ile doğru orantılıdır. Meslek etiği kapsamı; meslek üyelerine mesleki bilgi ve uzmanlık yanı sıra ahlaki değerler temelinde yüklenen ek bir sorumluluktur.

Bu kapsamda, Mühendislik etiği de aynı mühendislik disiplini içindeki bireylerin tutarlı davranmasına yardımcı olur, yol gösterir. Bireyler üzerinde baskı oluşturarak mesleğin çıkarlarını korur. İkilem yaşanan durumlarda doğru kararlar alınmasına yardımcı olur. Etik kuralları sayesinde yöneticilerin yetki güçleri kontrol altında tutulur. Meslektaşların sorunlarına çözüm getirilmesinde önemli rol oynar. Sanayi devrimi sonrasında, 19 yüzyılda mühendislik mesleği ayrıcalıklı bir konuma yükselmiş; mühendisler, büyük şirketlerde bir çalışan olmanın ötesinde; bağımsız profesyoneller olarak da çalışmaya başlamışlardır. Büyük ölçekli işverenler ile bağımsız çalışan mühendisler arasında bir hakimiyet kurma gerilimi başlayınca, mesleki örgütlenme ve dayanışmanın önemi ve gereği ortaya çıkmış ve mesleki örgütlenmelere başlamıştır (Kirkey & Soltan 2018). Bu kapsamda, ilk mühendislik meslek örgütleri, ABD 'de The American Society of Civil Engineers "ASCE" (1851), the American Institute of Electrical Engineers "AIEE" (1884), the American Society of Mechanical Engineers "ASME" (1880), and the American Institute of Mining Engineers "AIME" (1871) kurularak faaliyetlerine başlamışlardır. Başlangıçta, meslekte profesyonelliği ve mühendislerin teknik çalışan olduğunu öne çıkaran politikalar uyguladılar. Etik konusu ise, genel meslek alanı kaygısından çok bireysel sorumluluk olarak ele alınıyordu.

Şekil 1. Mühendislik disiplinlerinde yer alan görev alanları ve faaliyet kapsamı

20.ci yüzyıla doğru gerçekleşen yapısal yıkımlar ve olağanüstü köprü kazaları, mühendisler üzerinde önemli bir etki yarattı. Ashtabula Nehri Demiryolu Felaketi (1876), Tay Köprüsü Faciası (1879) ve Quebec Köprüsü Çökmesi (1907) gibi olaylar ile yüzleşilmesi; teknik ve yapımlar uygulamaları yanı sıra etik standartlarda görülen eksikliklerin de ortaya çıkmasını sağlamıştır (Kirkey & Soltan 2018). Böylece etik kodlar hazırlanmaya başlanmış ve 1912 yılında AIEE mühendislik alanında ilk etik kodları yayınlayan meslek örgütü olmuştur. ASCE

ve ASME de benzer şekilde Etik Davranış İlkelerinin ilk versiyonlarını 1914'de hazırlamışlardır.

Mühendislik disiplinlerinde alanlar çok farklı da olsa, tasarım, üretim, bakım onarım ve kontrol gibi faaliyetler mutlaka uygulanır. Şekil 1.'de mühendislik disiplinleri dahilinde yürütülen temel görev alanları ve faaliyet ayrıntıları verilmiştir. Görüldüğü üzere mühendislik disiplinlerinde çok geniş uygulama aralığında ve çok farklı faaliyetler yer almaktadır. Özellikle toplumun refah ve güvenliği açısından kritik önem taşıyan üretim faaliyetlerini yürütmeleri, ve doğal kaynakların çıkarılması ve kullanılmasına yönelik süreçlerde de görev almaları nedeniyle verecekleri kararların ahlaki denetimden geçmesi gerekli ve doğru olacaktır. Tüm mesleklerde gerekli olan etik duyarlılık, toplumun sağlık ve güvenliğini ilgilendiren meslek uygulamalarında görece daha büyük önem ve gerek arz eder. Ayrıca, etik kuralların uygulanması sayesinde, toplumun mühendislik ve mühendislik faaliyetlerine karşı güven ve saygınlığı da arttırılabilecektir. En azından mesleki etkinlikler kapsamında değer yargılarında çelişkiye düşmemek, kurallarda ve kararlarda anlaşmak ya da konsensuslar oluşturmak ve mesleki problemleri çözmek için de etik kural ve yaklaşımlara ihtiyaç vardır.

3. ETİK KARAR VERME

Etik davranış genel olarak,

- İyi ve kötü arasındaki farkı bilmek ve
- Bilinçli olarak doğru yapmayı seçmektir.

Meslek alanında etik duyarlılık gerektiren davranışlarda da özellikle bir meslek grubu ya da kurum tarafından belirlenmiş ve doğru kabul edilen davranış / yürütme ilkelerine göre davranmalı ve genelde doğru ya da ahlaki olarak kabul görenlerle sürekli uyum içinde olmalıdır (İyi ve Tepe, 2015).

Karar verme aşamasında ahlaki normlara göre bir temellendirme ihtiyacı var ise, etik karar verme durumu söz konusu demektir. Etik karar verirken, genelde birbiriyle çatışan alternatifler yer alabileceği için sistematik bir yaklaşım içinde, ahlaki bakımdan en çok kabul gören ve etik ilkelerle uyumlu olan seçenek tercih edilmelidir. Alınan kararlarda hak, adalet, hakkaniyet ve dürüstlük ilkelerine uyulması etik karar verme sürecinde önemlidir (David ve ark. 2009; Koçan, 2015).

Ahlaki eylem ve yargılar üzerinde etik tezleri açıklayıp temellendiren farklı yöntemler vardır. Gerek bir eylemin etik olup olmadığının tartışıldığı durumlarda, gerekse de ahlaki bir yargıya varmak için kişinin kendisi ya da bir başkasının geçmişte ya da gelecekteki eylemleri hakkında fikir yürüttüğü durumlarda, hem eylemi, hem de eylemi ahlaki yargı konusunda haklı kılacak "iyi" ve "tutarlı" gerekçeler öne sürülmesi gerekir. Bu gerekçeleri belirlerken çeşitli ilişkilendirme yaklaşımlarından yararlanılabilir.

- Somut bir gerçek ve somut bir olguyla ilişkilendirme
- Duygularla ilişkilendirme
- Olası sonuçlarla ilişkilendirme,
- Ahlak kurallarıyla ilişkilendirme

- Ahlaki yetkinlikle ilişkilendirme
- Vicdanla ilişkilendirme

Etik karar vermeyi destekleyen model ya da sorulardan ilki Blanchard & Peale (1998) tarafından “The Power of Ethical Management” adlı kitapta açıklanan 3 sorudan oluşmaktadır. Bu üç sorudan alınan yanıtların yorumlanmasıyla kararın etik duyarlılıkları ne ölçüde karşıladığı hakkında bir değerlendirme yapılabilmektedir.

1. Yasal bir eylem / davranış mıdır ?

Şirket politikası ya da insan haklarına aykırı bir durum oluşur mu ?

2. Hakkaniyetli bir karar olur mu ?

Kısa ve uzun vadede tüm taraflar için adil olacak mı ? Kazan-kazan ilişkisini öne çıkarır mı ?

3. Bu karar, bana kendimi nasıl hissettirecek ? Kendimle gurur mu duyacağım ? Ailem benim hakkımda neler düşünecek. Bu olay sosyal medyada yer aldığı anda, kendimi iyi hisseder miyim ?

Santa Clara Üniversitesi Markkula Uygulamalı Etik Merkezi (2021) tarafından geliştirilen etik karar verme modeli daha kapsamlıdır. Toplam on sorudan oluşan model beş aşamada karar öncesi bilgi toplama, alternatifleri belirleme ve kararları etik kuram merceklerinden geçirdikten sonra kararın test edilmesini içermektedir. Aşağıda ayrıntıları yer alan modelde, altı farklı etik yaklaşımın bir merceğ olarak kullanılması modelin etkinliğini artırmaktadır.

Etik Sorunları Belirleyin

1. Bu karar veya durum birisine veya bir gruba zarar verebilir mi veya insanlara eşit olmayan bir şekilde fayda sağlayabilir mi? Bu karar, iyi ve kötü alternatifler arasında bir seçimi mi içeriyor, yoksa iki "iyi" ya da iki "kötü" arasında bir seçim mi?

2. Bu sorun yalnızca yasal olanın ya da en verimli olanın ötesinde bir konu mu? Eğer öyleyse, nasıl?

Gerçekleri Öğrenin

3. Var olan durumla ilgili gerçekler nelerdir? Hangi gerçekler bilinmiyor? Durum hakkında daha fazla bilgi edinebilir miyim? Karar verecek kadar bilgim var mı?

4. Hangi bireylerin ve grupların sonuçta önemli bir payı var? Bu kişi veya grupların bazılarının endişeleri daha mı önemli? Neden?

5. Hareket geçmek için seçenekler nelerdir? İlgili tüm kişi ve gruplara danışıldı mı? Yaratıcı seçenekleri belirledim mi?

Alternatif Eylemleri Değerlendirin

6. Aşağıdaki soruları sorarak seçenekleri değerlendirin:

Hangi seçenek, hissesi olan herkesin haklarına en iyi şekilde saygı gösterir? (*Haklar Etiği Merceği*)

Hangi seçenek insanlara adil davranır ve her birine hak ettiği değeri verir? (*Adalet Merceği*)

Hangi seçenek mümkün olduğunca çok sayıda paydaş için en fazla faydayı sağlayacak ve en az zararı sağlayacaktır? (*Yararcı Etik Merceği*)

Hangi seçenek yalnızca bazı üyelere değil, bir bütün olarak topluluğa en iyi şekilde hizmet eder? (*Ortak İyilik Merceği*)

Hangi seçenek beni olmak istediğim gibi davranmaya yöneltiyor? (*Erdem Merceği*)

Hangi seçenek tüm paydaşların ilişkilerini, endişelerini ve duygularını uygun şekilde dikkate alır? (*Bakım Etiği Merceği*)

Eylem İçin Bir Seçenek Belirleyin ve Test Edin

7. Tüm bu lensleri kullanarak bir değerlendirme yaptıktan sonra hangi seçenek durumu en iyi şekilde ele alır?

8. Saygı duyduğum birine (ya da halka açık bir dinleyici kitlesine) hangi seçeneği seçtiğimi söyleseydim ne derlerdi?

9. Kararım, tüm paydaşların endişelerini dikkate alarak en büyük özeni ve dikkati göstererek nasıl uygulanabilir?

Kararınızı Uygulayın ve sonuçları gözden geçirin

10. Kararım nasıl sonuçlandı ve bu özel durumdan ne öğrendim? Hangi (varsa) takip eylemlerini gerçekleştirmeliyim?

Etik karar verebilmek için var olan seçenekler arasında ayrıntılı bir değerlendirme yaparak farklılıkları görebilmek için geliştirilen bir başka model 'PLUS' Etik Karar Verme Modeli'dir (Ethics & Compliance Initiative, 2022). Toplam 7 basamakta tamamlanan bu modelde de, baş harfleriyle PLUS sözcüğünü oluşturan dört ayrı sorgulama merceği tanımlanmıştır.

P = Politikalar Görev yaptığım kurumun politika, prosedür ve kılavuz ilkeleri ile uyumlu mudur ?

L = Legal Geçerli mevzuat ve yasalar kapsamında kabul edilebilir mi?

U = Universal Benim kurumum tarafından uygulanmakta olan evrensel değerler ve ilkelerle örtüşür mü?

S = Self Bu benim kişisel doğru, iyi ve adil tanımlamalarımı yeterince karşılıyor mu?

Yedi adımda karar alma yaklaşımının aşamaları şunlardır:

Adım 1: Problemi tanımla

Adım 2: Gereken yardım, rehberlik ve destek için araştır

Adım 3: Seçenekleri tanımla

Adım 4: Seçenekleri gözden geçir

Adım 5: Kararı ver

Adım 6: Uygulamaya geç

Adım 7: Kararı gözden geçir ve çıkarım yap

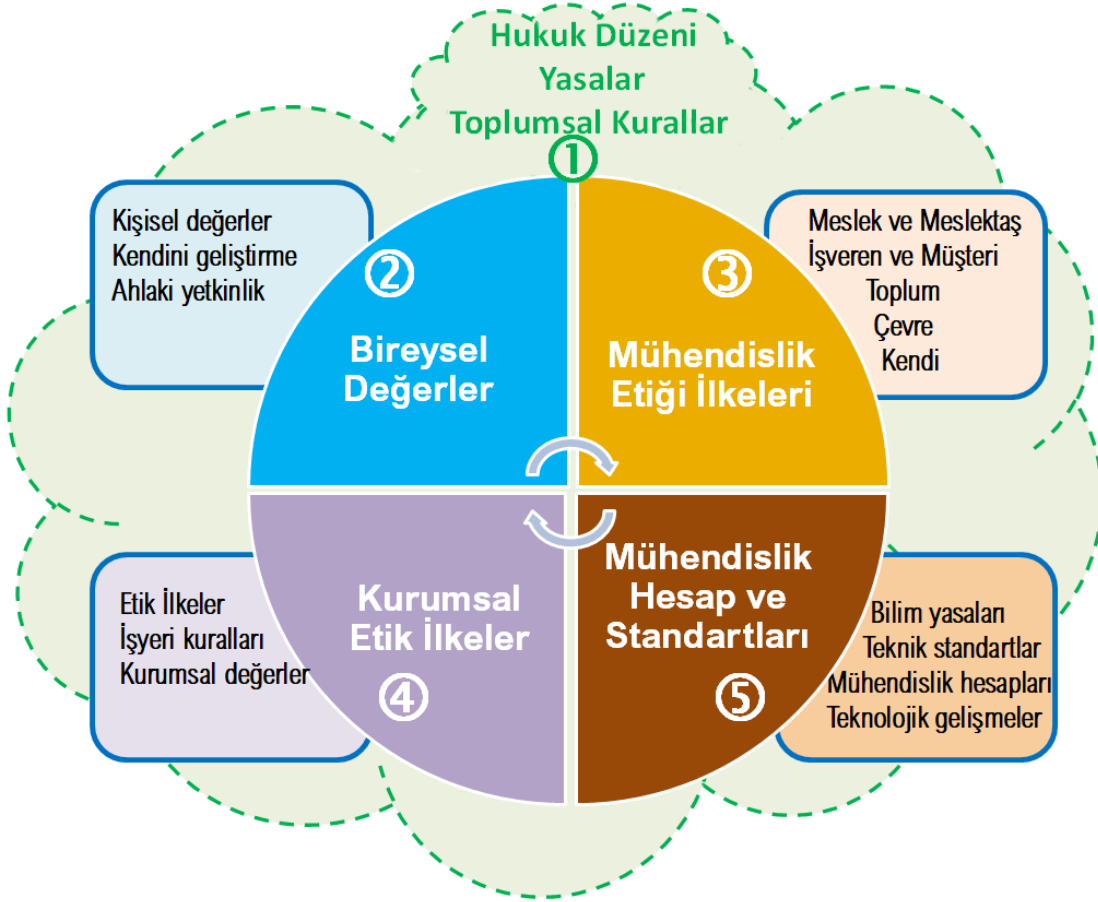
Haynes (1998) tarafından ortaya atılan diğer bir karar verme modeli de Borromean düğümü yaklaşımıdır. Jacques Lacan tarafından geliştirilen topolojik halkaları kullanarak oluşturulan bir homonim üzerine temellenmiştir. Bu modelde bir davranış ya da eylemin etik açıdan değerlendirilmesinde üç farklı etik yaklaşım altında sorgulama yapılması söz konusudur. Bu yaklaşımlar birbirlerini tamamlarlar nitelikte olup etik karar verme sürecinin

temelini oluşturur.

Tutarlılık, öznel etik modeli
Sonuçlar, nesnel etik modeli,
Önemseme, sorumluluk etiği

4.MÜHENDİSLERİN ETİK YÜKÜMLÜLÜK ALANLARI

Gerek etik yaklaşımların temellendiği alanlar, gerekse de mühendislerin uymak ve doğrulamak zorunda oldukları ilke ve standartlar göz önüne alındığında 5 farklı yükümlülük alanı tanımlamak mümkündür. Şekil 2’de gösterilen yükümlülük alanlarının birbirlerinden bağımsız ancak etkileşim içinde olduğu ve etik karar verme sürecini doğrulama ve onaylama bakımından kritik önemi ve etkisi olduğu öngörülmektedir. Bu nedenle bu yükümlülük alanlarının gerekleri yani yasaları, koşulları, ilkeleri ya da değerleri karar verme sürecini yönlendirecek ve referans olacak ölçütleri olarak kullanılabilir. Burada toplumsal yaşamın temellendiği ve her bir bireye yurttaşlık görevi yükleyen hukuk düzeni, diğer dört yükümlülük alanını da taşıyan toplumsal sözleşme çerçevesini tanımlamaktadır.

4.1 Bireysel Değerler

Değerlendirme insanın yaşamın içinde karşı karşıya kaldığı türlü ilişkiler içinde kaçınılmaz olarak gerçekleştirdiği bir etkinliktir ve çoğu zaman bilinçli ya da bilinçsiz değerlendirmeler yapması kaçınılmazdır. Yani insanlar doğal olarak, yaşamın içinde olan bitenleri, durumları, çevremizdeki diğer insanları ve kendilerini değerlendirme gereği duyarlar, ve bu değerlendirmelere göre de kararlar alırlar.

Değerlendirme işlemi genelde subjektif bir olgudur, zira her birey bunu kendi içselleştirdiği ya da önemseydiği insani ve toplumsal değerleri referans olarak yapacaktır. Değerler de subjektif ve görelidir, yani aynı toplumda bile olsa bireyden bireye değişir. Yaşamımızı ahlaki açıdan tartmaya ve yönlendirmeye rehberlik eden beş temel insani değer esas

alınarak belli başlı değerler (Naagarazan, 2006) aşağıda listelenmiştir.

1. HAKLI DAVRANIŞ ile ilgili değerler:

- (a) **ÖZ GELİŞİM (KİŞİSEL) BECERİLER:** Varlıklarını koruma, diyet, hijyen, duruş, alçakgönüllülük ve derli toplu görünüm
- (b) **SOSYAL BECERİLER :** iyi davranış, görgülü olma, iyi ilişkiler, yardımseverlik, israftan kaçınma, huzurlu ortam
- (c) **ETİK BECERİLER:** Davranış kuralları, cesaret, güvenilirlik, sorumluluk, etkinlik, maharet, insiyatif, sebat (azim), dakiklik, beceriklilik, herkese saygılı olma ve sorumluluk

2. BARIŞ ile ilgili değerler:

Dikkat, Sakinlik, Konsantrasyon, Memnuniyet, Onur, Disiplin, Eşitlik, İlmîlilik, Sadakat, Odaklanma, Şükran, Mutluluk, Uyum, Tevazu, İç sessizlik, İyimserlik, Sabır, Tefekkür (derin düşünce), Tatmin, Kendini kabullenme, Özgüven, Öz kontrol, Öz disiplin, Kendine değer verme, Öz saygı, Duyu kontrolü, Hoşgörü ve Anlayış

3. DOĞRULUK ile ilgili değerler:

Hassasiyet, Merak, Anlayış, İnsaf, Cesaret, Dürüstlük, Karakter Bütünlüğü (düşünce, söz ve eylem birliği), Sezgi, Adalet, İyimserlik, Saflık, Bilgi arayışı, Mantık, Öz analiz, İçtenlik, Araştırma ruhu, Sentez, Güven, Doğruculuk ve Kararlılık.

4. SEVGİ ile ilgili değerler:

Kabul, şefkat, bakım, merhamet, önemseme, adanmışlık, düşkünlük, empati, tahammül, affetme, arkadaşlık, cömertlik, nezaket, insanlık, karşılıklı bağlılık, kibarlık, sabır, vatanseverlik, hürmet, fedakarlık, kendine düşkün olmama, hizmet, paylaşım, sempati, düşüncelilik, tolerans ve güven.

5. ŞİDDETEN KAÇINMA ile ilgili değerler:

- (a) **PSİKOLOJİK:** Yardımseverlik, merhamet, başkaları için kaygılanma, önemseme, tahammül, bağışlayıcılık, görgü, mutluluk, sadakat, ahlaklılık, ve evrensel sevgi
- (b) **SOSYAL:** Diğer kültür ve dinlerin takdiri, kardeşlik, çevreyi koruma, vatandaşlık, eşitlik, ulusal farkındalık, zararsızlık, azim, mülke saygı ve sosyal adalet.

4.2 Mühendislik Etiği İlkeleri ve İşlevi

Ülkemizdeki tüm mühendislik disiplinleri ve mimarların mesleki örgütü olan Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) tarafından 2003 yılında kabul edilen mühendislik mesleği davranış ilkeleri aşağıda 5 başlıkta özetlenmiştir. Bu ilkeler tüm meslektaşların, gerek meslek gerekse de meslek birliği adına yerine getirmekle yükümlü olduğu etik davranış kodlarını içermektedir.

TMMOB Mühendislik İlkeleri (TMMOB, 2003)

Topluma Karşı Sorumluluklar

Mesleki bilgi, beceri ve deneyimlerini, toplumun ortak çıkarları; evrensel insani kazanımların ve kültürel mirasın korunması ve insan refahının gelişimi için kullanırlar. Toplumun sağlığı, güvenliği ve refahı için duymuş oldukları sorumluluk her zaman kişisel çıkarların meslektaş ve mimar ve mühendis topluluğu çıkarlarının önündedir.

Doğaya ve Çevreye Karşı Sorumluluklar

Doğayı ve çevreyi koruyup zarar vermemeyi, uygulamaları doğayla uyumlu kılmayı mesleki sorumluluklarının ayrılmaz parçası olarak görürler, doğal kaynak ve enerji tasarrufuna özel önem verirler.

İşverene ve Müşteriye Karşı Sorumluluklar

İşveren/müşteriyle teknik konulardaki mesleki alışverişlerinde her zaman güvenilir bir iş gören /danışman olarak ve işveren/müşteri çıkarları için, toplumun refah ve sağlığını ve güvenliğini tehlikeye atmaksızın, mesleki beceri ve deneyimlerini sonuna kadar kullanarak,

uygun ve düzgün bir iş düzeyi ile çalışırlar.

Mesleğe ve Meslektaşına Karşı Sorumluluklar

Mesleki etkinliklerini, tüm meslektaşlarının güvenini kazanacak bir biçimde ve mesleğin saygınlığına özen göstererek sürdürürler. Tüm meslektaşlarına saygıyla yaklaşırlar; meslektaşlarıyla haksız rekabet içinde olmazlar ve astlarının gelişimi için özel çaba harcarlar, onlara yardımcı olurlar, telif haklarına ve özgün çalışmalara saygı gösterirler, çalışmalara katkıları ve katkıda bulunanları belirtirler.

Kendilerine Karşı Sorumluluklar

Mesleki bilgilerini güncelleştirirler, kültürlerini ve mesleki yeterliliklerini geliştirirler. Mesleki etkinliklerine ilişkin olarak meslektaşlarının dürüst ve nesnel eleştirilerini dikkate alırlar, gerektiğinde kendileri de eleştirmekten kaçınmazlar.

Meslek Odaları tarafından hazırlanan ve üyelere dikte edilen etik ilkelere meslek odası ve meslek adına beklenen işlev ve yararlar şunlar olacaktır.

- Etik davranışlar için pozitif destek
- Profesyonel İmaj
- Mesleki sorumluluklara rehberlik
- Paylaşılan Standartlar
- Motivasyon
- Meslek içi eğitim ve gelişim
- Meslek dayanışması ve bilgi paylaşımı
- Toplumsal ve çevresel farkındalık yaratmak
- Disiplin ve Caydırıcı Etki
- Mesleğin saygınlığı

4.3 Kurumsal Etik İlkeler

Şirket ya da endüstri tarafından tanımlanan ve uygulamada kabul gören davranışlardır. Etik kaygı ve sorumluluk, kurum içinde ortak değerlerin ve desteklerin oluşmasını sağlar, genelde üst yönetim tarafından empoze edilir. Bu değer ya da ilkeleri empoze etmenin temel amacı:

- Görev ve sorumlulukların yerine getirilmesindeki zorlama ihtiyacını minimize etme
- Güç ya da ilk kez karşılaşılan durumlarda ilkeler ve etik gerekçelendirme kullanımını maksimize etmedir.

Mühendislerin çalıştıkları kurumun, yasal ve hukuki meşruiyetini doğrulamaları ve aşağıda yer alan koşullara uygun davranmaları beklenir.

- Sözleşme kapsamına uygun davranmak
- İş yeri düzen ve kurallarına uymak
- Kuruma sadakat
- Kurumsal değerlere bağlı kalmak
- Fikri mülkiyet haklarına saygı göstermek
- Lisans/Know-how/Ürün haklarına saygı göstermek
- Kurumsal etik ilkelere bağlı kalmak (varsa)

Bireylerin bağlılığı gibi, kurumların da etik kurallara bağlı çalışmaları ve duyarlı olmaları gerekir. Kurumun etik kuralları ihmal etmesi durumunda; yani güvenli olmayan ve toplumsal faydayı göz ardı eden ürün veya prosesler uygulandığında; buna karşı çıkmak ve çözümler üretmeye çabalamak gerekir.

4.4. Mesleki ve Teknik Ölçütler

Mühendislik disiplinlerinin her birinin kendi spesifik alanlarına yönelik bilgi tabanında çok sayıda temel bilimsel yaklaşımlar, kuramsal bilgiler ve uygulamalı bilgiler vardır ve ayrıca

fen bilimlerinde var olan temel yasa ve kurallar da geçerlidir. Alan yönelik jenerik bilgiler de dahil olmak üzere bunların tümüne mesleki faaliyetlerde temel referans kaynakları olarak sık sık başvuruda bulunuruz. Aşağıda listelenen bu bilgi kaynakları mühendislik faaliyetlerinde mutlak uyulması ve dikkate alınması gereken esas ya da kuralları içerdiği için, mühendislerin temel yükümlülük alanlarında biri olarak kabul edilmelidir.

Mühendislik Disiplini Bilgi Alanı

- Bilimsel Kuramlar ve Bulgular
- Temel mühendislik yaklaşımları
- Disiplin alanı teorileri ve yasaları
- Teknik standartlar
- Malzeme karakterizasyonları
- Güvenlik toleransları

Mühendisliğin Deneysel Yapısı ve Ekonomik Boyutu

- Mühendislik uygulamalarındaki toplumsal deneyim
- Mühendislikte güvenlik ve risk kavramı
- Küresel ve çağdaş eğilimler, beklentiler

Yönetim, Organizasyon ve Mesleki Denetim

- Mesleki sorumluluk ve işveren otoritesi
- Mühendis hakları
- Kariyer beklentisi ve mesleki tatmin

Tablo 1. Etik Karar Vermede Kullanılacak Başlıca Etik Kuramların Temel Özellikleri

Etik Kuram	Odak Noktası	Tanımı	Sorgulama Yaklaşımı	Katkıları	Güçlükleri
Deontolojik Ödev Etiği Haklar Etiği	Eylem	Eylemler, sonuçlarından bağımsız olarak doğru ya da yanlıştır. Bizler görevimizi yerine getirmekle yükümlüyük.	Ne zaman ben.... , çağım. Ne zaman birisi ..., o caktır/cektir. Son'lar aracı (yöntem) haklı göstermez.	• Rahatlıkla uyulacak istikrarlı kurallar ortaya koyar. •Toplumda rol odaklı görevlerin varlığını onaylar	Bazen zorunluluklar arasında çelişki olabilir.
Erdem Etiği	Etmen	Davranışlar, hazırlanma ve karakter özellikleri bizim insani yönümüzü geliştirecek biçimde olmamızı ya da eylemde bulunmamızı sağlar. (örneğin dürüstlük, güvenilirlik, vefakarlık ya da karakter bütünlüğü gibi)	İçimizde ya da toplumda ahlaki değerleri ne geliştiriyorsa, ETİK olan odur. Erdemli bir davranış için, erdemli bir insan gerekir; eğer sürekli erdemli davranıyorsanız, siz de erdemli birisiniz.	• İnsani mükemmeliyetin gelişmesini özendirir	Başlıca erdemler konusunda konsensus oluşturma zorluğu
Sonuççu Etik Yararcılık	Sonuç	Eylem ya da politikalar, sonuçları itibarıyla doğrudan ya da dolaylı olarak etkilenen tüm bireylerin iyiliğini temin etmelidir. Toplamda en yüksek yarar sağlayan eylem	Herhangi iki eylemden, en büyük yarar dengesini üreten en etik eylem olacaktır. Son'lar aracı (yöntem) haklı gösterir.	Dikkati sonuçlara yönlendirir. Tüm bireylerin çıkarlarını eşitlik içinde dikkate alır.	Kötü eylemlere izin verilebilir. Çoğunluğun çıkarlarını, azınlığın çıkarlarının önüne geçer.

		seçilmelidir.			
İlkelere Dayalı Etik	Bağlam	Dört temel ilke üzerine yapılanmış olan ahlaki yaşamı esas alır. Bu ilkeler; Başkalarının özerkliğine saygı ilkesi, iyilikseverlik ilkesi, adalet ilkesi ve Zarar vermeme ilkesidir. Daha çok tıp etiğinde uygulanır.	Duruma göre ne zaman mümkün olursa dayanak ilkeleri yukarıda tutar. Etmen, eylem ve sonuçların hepsini dikkate alarak ilkeleri izleyen bir hatta ilerler.	Dengeleme gerekir. Amerikan yaşamına benzeyen ilkeler üzerinden sonuç çıkarır.	İlkeler çelişebilir.
Bakım Etiği	Güç / İlişkiler	Bir durum içindeki ilişkiler ile güç yapılarının temelleri üzerine odaklanır.	Ne söylenmedi ? Güç ilişkisinin temeli nelerdir ve eylemi nasıl etkilerler ? İlişkileri nasıl değerleyebiliriz ?	İlkelere dayalı yaklaşımlara karşı zıt bir bakış ortaya koyar. Bağlama dikkat eder.	Güç yapıları her zaman belirgin değildir. Kolayca uygulanan kural ya da ilkelerin eksikliği duyulur.
Kişisel Etik	Vicdan	Bir durum karşısındaki kararın, bireyin etik bilinç düzeyine göre vicdanına uygun olma alınmasıdır.	Bunu yaparsam vicdanen rahatsız olur muyum?	Birey bazlı ve subjektif olabilen bir yöntemdir.	Ahlaki farkındalığı ve değerleri gelişmiş insanlar tarafından kolayca uygulanabilir.

5. ETİK KURAMLAR VE KARAR VERME MODELİ

Etik karar alma sürecinde etik kuramlardan yararlanmak ve bir doğrulama yapmak da oldukça önemlidir. Meslek etiği her ne kadar bir uygulamalı etik alanı olsa da, normatif etik kuramlarının rehberliği çoğu zaman yararlı olmaktadır (David vd., 2009). Etik kuramlar, ahlaki eylemlerin değerlendirilmesinde farklı bakış açıları sunarak, bireylerin ve toplumların doğru ve yanlış ya da iyi ve kötü kavramlarını daha iyi anlamalarına ve pekiştirmelerine yardımcı olurlar. Normatif etik altında yer alan, sonuç odaklı (teleolojik) ve kural tabanlı (deontolojik) kuramlardan uygulamaya uygun olanlar Tablo 1.'de karşılaştırmalı olarak verilmiştir. (İyi ve Tepe, 2015). Karar verme aşamasında, verilen karar bu kuramlardan biri ya da birkaçına göre test edilip, doğrulanabilir.

Etik karar verebilmek için en temel gereklerden biri de olayı tüm gerçekleri ve doğru bilgiler ile analiz etmekle başlayacaktır. Dolayısıyla karar öncesi hazırlık aşamasında toplanacak bilgilerin doğruluğu ve geçmişte yaşanmış vakalar ile benzerliği ve verilecek kararların tutarlılığı da önemlidir. Aşağıda verilen soru listesi de bir kontrol listesi olarak kullanılabilir. Bu sorular sayesinde, ilk aşamadan başlayarak, karar aşamasına dek ulaşacak süreci doğru bilgiler ve referanslar üzerine kurma konusunda katkı sağlayacaktır.

Problemin Tanımlanması ve Hazırlık Aşaması Soruları:

- Durum / olay ile ilgili tüm bilgiler sağlandı mı, hala belirsiz ya da gri alanlar var mı?
- Bilgi kaynaklarının güvenilirliği sorgulandı mı ?
- Taraflar arasında mağduriyet söz konusu oluyor mu ?
- Taraflar durumun farkındalar mı ?
- Bu olayı tetikleyen unsurlar kontrol edilebiliyor mu?
- Karar verici ya da karara katılacak kişi/kişiler olayın taraflarından birisi midir ?

Karar Verme Aşaması Soruları:

- Yükümlülük alanları bazında kararlar çelişen bir durum söz konusu mudur ?

Yükümlülük alanları bazında karar ne ölçüde onaylanıyor / destekleniyor ?

Kararı etik temellendirme gerekçeleriniz ne denli güçlü ?

Karara dayanak oluşturacak en uygun etik kuram seçimi ve doğrulaması yapıldı mı ?

İlkeler/Standartlar/Değerler açısından herhangi bir çelişki oluşuyor mu ?

Bu kararın sonucunda ödenecek bedel ya da kazanımlar hakkaniyetli biçimde dağıtılıyor mu ?

Kararın uygulamaya konması durumunda yaşanacakları senaryolaştırıp test edildi mi ? .

Kararınızı son kez tarafsız bir meslektaşınız ya da büyüğünüzün de onayından geçirdiniz mi?

6. SONUÇLAR

Etik karar verme modelleri, bireysel ya da mühendislik yaşamında karşılaşılan etik ikilemler ya da çelişkilerde sistematik ve tutarlı bir şekilde karar alınmasına yardımcı olan yöntemlerdir. Bu modeller, etik sorunların tanımlanmasından çözümüne kadar belirli adımlar içerir ve farklı mühendislik disiplinlerinde uygulanabilir. Teknolojideki hızlı değişimler, çeşitli ekonomik, sosyal ve çevresel sorunlar yanı sıra bireylerin özel yaşamlarına müdahale edebilmeye de neden olabilmektedir. Bu nedenle teknolojik ve toplumsal değişimin hızlı temposu, mühendislerin bir birey üzerinde ya da toplumun geneline yönelik etik karar verme becerisini geliştirmesini daha önemli bir hale getirmektedir. Öngörülen eylem ve davranışların uygunluğu ya da doğruluğu bu yükümlülük alanları içinde değerlendirilmeli ve sorgulanmalıdır.

Doğruluk ve hakkaniyet bu sorgulamada öne çıkan temel değerler olurken, objektifliği korumak ve tutarlı olmak da gereklidir. Yararcılık, Haklara dayalı etik, Bakım etiği, deontolojik Ödev Etiği ve Erdem etiği ile Adaletçi yaklaşım etiği perspektifinde bu referans alanları kapsamında yapılacak irdelemeler ile var olan koşullara en uygun çözümlerin öne çıkarılması sağlanabilir. Sistematik soru listesi ile yapılacak sorgulamalar, duygusal ve anlık kararlardan çok, çoklu kriterler bazında gözden geçirilmiş objektif ve tutarlı kararlara ulaşılmasını sağlayacaktır. Bu sayede, çoğunlukla ticari bir kurum adına çalışan mühendisler, varlık amacı para kazanmak olan çalıştığı iş yerinin maddi çıkarlarına karşı eylemler içinde bulunma serbestliğine sahip olamamakla birlikte, kararlarında bireysel değerleri ile meslek ilkelerini de gözetken ve yansıtan daha kapsayıcı bir tutum ve davranış sergileyebileceklerdir.

KAYNAKLAR

1. Blanchard, K. & Peale, N.V. (1998). "The Power of Ethical Management" William Morrow Publ.
2. David H. Jonassen, D.H., Shen, D., Marra, R.M., Cho, Y-H., Lo, J.L., Lohani, V.K. (2009) Engaging and Supporting Problem Solving in Engineering Ethics, *Journal of Engineering Education*, July 2009 pp.235-254.
3. ECI (*Ethics & Compliance Initiative*) Association. (2022). The PLUS Ethical Decision Making Model. <https://www.ethics.org/resources/free-toolkit/decision-making-model/>
4. Haynes, F. (1998). *The Ethical School*. London-New York: Routledge.
5. İyi, S. , Tepe, H. (2015). Etik (Kuçuradi, I. ve Taşdelen D. editör), Anadolu Üniversitesi Yayını No:2356
6. Kirkey, J. and Soltan, S.B. (2018). *Engineering and Technology in Society – Canada*. Public Domain e-book. <https://pressbooks.bccampus.ca/engineeringinsociety/>
7. Koçan, G. (2015). Etik Değerler ve Mühendislik. *GiDB Dergisi* Sayı :4 s.33-42

8. Markkula Center for Applied Ethics. (2021). A Framework for Ethical Decision Making
<https://www.scu.edu/ethics/ethics-resources/a-framework-for-ethical-decision-making/>
9. Martin. M. & Schinzinger, R. (1996). Ethics in Engineering (3rd Ed.) (New York: McGraw-Hill, 1996, pp. 2-3.
10. Naagarazan, R.S. (2006). Professional Ethics and Human Values. New Age International (P) Limited, Publishers, New Delhi.
11. TMMOB (2003) Kurultay Kararları - Mesleki Davranış İlkeleri.
<https://www.tmmob.org.tr/etkinlik/muhendislik-mimarlik-kurultayi-2003/kurultay-kararlari-mesleki-davranis-ilkeleri>

UYGULAMALI ETİK ALANI OLARAK TARIM ETİĞİ

AGRICULTURAL ETHICS AS A FIELD OF APPLIED ETHICS

Recep KÜLCÜ

Prof. Dr., Isparta University of Applied Sciences, Faculty of Agriculture, Department of Agricultural Machinery and Technologies Engineering, Isparta.

Akdeniz University, Institute of Social Sciences, Department of Philosophy, Antalya (Second MSc and Second PhD)

ORCID: 0000-0002-7185-6514

ABSTRACT

When examined etymologically, the term "ethics" derives from the ancient Greek word *ethos*, while "morality" stems from the Latin word *mos*. The term *ethos* corresponds to concepts such as character, custom, and morality, whereas *mos* is associated with disposition, tradition, and morality. In Turkish, the term *ahlak* (morality) is derived from the Arabic root *hulk*, which denotes nature, disposition, and character. Although the terms ethics and morality are etymologically similar, they have come to be used with distinct meanings in contemporary usage. This close connection sometimes leads to confusion between the two concepts. Ethics is generally regarded as the philosophy of morality. In this context, ethics offers us various theories, and through ethical debates, moral principles or norms are produced or justified. Ethics, by its nature, carries a more universal characteristic, while morality is more localized and subjective. Morality provides us with rules, practical commands, and prohibitions, whereas ethics delineates the framework of morality through approaches and theories. In this regard, ethics examines the phenomenon referred to as "morality." Considering this perspective, ethics is a philosophical discipline that theoretically examines morality as a practical domain of activity.

The field of ethics consists of two axes: theoretical and applied (practical). The theoretical domain includes descriptive or meta-ethics and normative ethics. While descriptive ethical theories focus on the semantic structures and foundations of ethical concepts, normative theories address the justification of moral norms. Applied or practical ethics, on the other hand, deals with issues that have emerged on the agenda of modern societies, such as professional life, environmental challenges, animal rights, and abortion. Applied ethics is often referred to today as applied philosophy. Agricultural ethics is a domain within the scope of applied ethics.

This study evaluates the position of agricultural ethics within ethical theories and its relationships with other ethical theories.

Keywords: Ethics, applied ethics, agricultural ethics, environmental ethics, bioethics

ÖZET

Etik ve ahlak kelimeleri etimolojik olarak incelendiğinde; etik kelimesi Eski Yunanca "ethos", ahlak kelimesi ise, Latince "mos" kelimesinden gelmektedir. Ethos kelimesi anlam itibariyle karakter, töre ve ahlak sözcüklerine karşılık gelmektedir. Mos sözcüğü de anlam itibariyle huy, gelenek ve ahlak kelimelerine karşılık gelmektedir. Dilimizde kullandığımız "moral" kelimesini karşılayan ahlak ise, Arapça "hulk" kökünden gelir; bu kök de tabiat, huy, karakter gibi anlamlara gelir. Etik ve ahlak sözcükleri etimolojik kökleri itibariyle yakın anlama sahiptir. Birbirleriyle ilişkili olan bu iki kavram günümüzde farklı anlamlarda kullanılmaktadırlar. Birbirleriyle olan bu yakın bağ, bazen kavramlar arasında bir kargaşaya neden olmaktadır. Etik genel itibariyle ahlakın felsefesi olarak kabul edilmektedir. Bu kapsamda etik bizlere farklı kuramlar sunarken, etik içerisinde gerçekleştirilen tartışmalar sonucunda ahlak veya ahlak kuralları üretilmekte veya temellendirilmektedir. Bu özellikleriyle etik daha evrensel bir nitelik taşıırken, ahlak daha yerel hatta öznel bir yapıya sahiptir. Ahlak bizlere; kurallar, pratik emirler ve yasaklar sunarken, etik; yaklaşımlar ve kuramlar yardımıyla ahlakın çerçevesini çizer. Bu bağlamda etik "ahlak" adı verilen fenomeni inceler. Bu gerçek göz önünde bulundurulduğunda etik, pratik bir etkinlik alanı olan ahlakı, kuramsal açıdan inceleme konusu olarak kabul eden felsefe disiplindir.

Etik alanı teorik ve uygulamalı (pratik) olarak iki eksenden oluşmaktadır. Teorik alan betimsel veya meta-etik ile normatif etik alanlarından oluşmaktadır. Betimleyici etik teoriler, etik kavramlarının anlamsal yapılarını ve temellerini kendisine konu edinirken, normatif teoriler; ahlaki normların temellendirilmesini kendisine konu edinmiştir. Uygulamalı veya pratik etik kuramları, modern toplumların ortaya çıkmasıyla birlikte toplumların gündemine gelen iş hayatı, çevre sorunları, hayvan hakları ve kürtaj gibi sorunları kendisine konu edinen alanlardır. Uygulamalı etik günümüzde uygulamalı felsefe olarak da anılmaktadır. Tarım etiği uygulamalı etik alanında değerlendirilen bir kapsamı ifade etmektedir. Bu çalışmada tarım etiğinin etik kuramlar içerisindeki yeri ve diğer etik kuramlarla olan ilişkileri değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Etik, uygulamalı etik, tarım etiği, çevre etiği, biyoetik

INTRODUCTION

When the terms ethics and morality are examined etymologically, the word "ethics" originates from the Ancient Greek word "ethos," whereas the term "morality" derives from the Latin word "mos." Ethos corresponds to concepts such as character, custom, and morality in meaning, while mos refers to disposition, tradition, and morality. The term "morality" in our language, which corresponds to "moral," comes from the Arabic root "hulk," which means nature, disposition, or character (Özlem, 2017: 27). The words ethics and morality share closely related etymological roots. These two interrelated concepts are used in distinct senses in modern times.

In the Turkish Language Association's "Dictionary of Scientific and Artistic Terms," ethics is defined as:

"The philosophy of morality,"

"The branch of philosophy that analyzes concepts such as duty, obligation, responsibility, and virtue; examines moral judgments related to correctness or wrongness, good or bad; investigates the nature of moral actions, and explains how a good life should be,"

"A branch of philosophy that examines moral judgments related to right-wrong and good-bad and investigates the appropriateness of these values."

Morality, in the same dictionary, is defined as:

"The rules of conduct and behavior that individuals living together must comply with,"

"The capacity of an individual to conform to the customs of their societal environment" (TDK, 2019).

Ethics and morality are closely related concepts. This close relationship sometimes causes confusion between the two. Generally, ethics is considered the philosophy of morality. Within this framework, ethics provides various theories, and moral principles or rules are developed or justified through ethical discussions. While ethics has a more universal character, morality is more local and even subjective. Morality provides us with rules, practical commands, and prohibitions, whereas ethics outlines the framework of morality through approaches and theories. This distinction also arises in the differentiation between science and the philosophy of science. Science produces knowledge about the empirical world through its methods, while the philosophy of science starts by questioning what science is and debates scientific knowledge through different approaches that see science as both activity and product.

Thinkers and scientists have offered different definitions regarding the concepts of ethics and morality. Some of these definitions are provided below.

The term ethics is generally used as the theory of right and wrong behaviors, while morality refers to the practice of ethics. Therefore, it is more appropriate to speak of ethical principles rather than moral ones and moral behaviors rather than ethical ones. Ethics concerns the values individuals adopt in response to situations, while morality refers to the behavioral forms through which these values are enacted in daily life (Billington, 1997: 45).

Ethics examines the phenomenon known as "morality." From this perspective, ethics is a philosophical discipline that considers morality, a practical field of activity, as a subject of theoretical inquiry (Özlem, 2004: 23).

Morality is a domain of knowledge that focuses on the behavioral rules accepted in a particular period. Morality provides societal validity to our behaviors. In this sense, morality consists of rules that should be universally valid (Timuçin, 1994: 3).

According to Schulze (1997), ethics is "a system of moral principles, values, and standards that examines concepts such as benefit, good, bad, and wrong and determines which personal and group behaviors are right and which are wrong" (Odabaşı & Oyman, 2007: 432).

The concept of morality should not be considered in isolation from the concept of reason. Şahin Filiz (2014: 13) argues that morality must include rationality and humanity. Filiz warns that when the concepts of rationality and humanity are excluded from morality, a foundation that emphasizes the transcendence and superiority of principles rather than individuals will emerge. He also states that the need for moral knowledge and skills surpasses our knowledge of "laws of nature" or technical skills. While modern humans know where to learn information and skills related to the laws of nature, they do not know how to acquire moral knowledge and skills or which sources to trust.

Ethics can be considered a discipline aimed at finding the criteria that distinguish between good and evil, just and unjust, and right and wrong. Ethical criteria are defined as all the values and judgments intended to establish harmony and balance between human emotions and thoughts (İzveren, 1994: 92).

Nikolai Hartmann emphasized the "singularity of ethics versus the plurality of morality," suggesting that the boundaries of this distinction would be clearer with the notion of ethics as a singular discipline. As a discipline, ethics does not aim to develop a specific type of

morality or advocate adherence to it; rather, it provides a general perspective on the nature of moral connections. Generally, the term ethics is used for the purpose of achieving a good life, while the term morality, which has a normative and prescriptive content, is used for reaching this goal. The fundamental distinction between purpose and norm lies in the difference in their theoretical approaches (Takış, 2004: 7).

Kuçuradi mentions ethical relationships, noting that they arise from a person's actions toward others. According to Kuçuradi, an ethical relationship underlies all the interactions a person establishes as a member of a group (Kuçuradi, 1999: 5).

Brinkman and Ims (2003) identified ethical rules as instructive, regulatory, and inspiring, emphasizing six main functions of ethical rules to highlight the differences between these categories. These six functions were divided into positive and negative components.

As concepts that interact with one another, ethics and morality focus on the reciprocal relationships between individuals, society, and nature. In this context, ethics, defined as the philosophy of morality, is a discipline that develops different methods of thinking and theories about the morality of actions, whereas morality is a set of rules that governs moral relationships. Societies and individuals have their moral rules and the criteria they refer to when producing these rules. The literature on ethics and morality indicates that individuals or societies use different norms and frameworks when addressing concepts such as good, bad, or benefit.

Ethical Theories

Ethical theories are classified based on how ethical problems are approached in terms of subject, concept, and perspective. Researchers have proposed various classifications for ethical theories. In this study, different classifications have been combined to create a distribution tree. The distribution tree presented in Figure 1 was developed using the works of Erdoğan (2006), Cevizci (2016), and Pieper (2012).

Ethical theories are fundamentally divided into two main categories: theoretical and applied. Applied or practical ethical theories address issues such as professional life, environmental problems, and abortion, which have come to the forefront with the emergence of modern societies. Applied ethics is also referred to as applied philosophy today. Şahin Filiz (2018), in his work *Felsefi Sağaltım*, examined a broad range of applied ethical issues, from bioethics to euthanasia, within the context of applied philosophy. He proposed a therapeutic technique that involves treating humanity with humanity as a solution to these problems.

Theoretical ethics, on the other hand, is conceptualized on two separate axes. The first axis consists of descriptive ethics, while the second axis is formed by normative ethics. Descriptive ethical theories focus on the semantic structures and foundations of ethical concepts, whereas normative theories address the justification of moral norms.

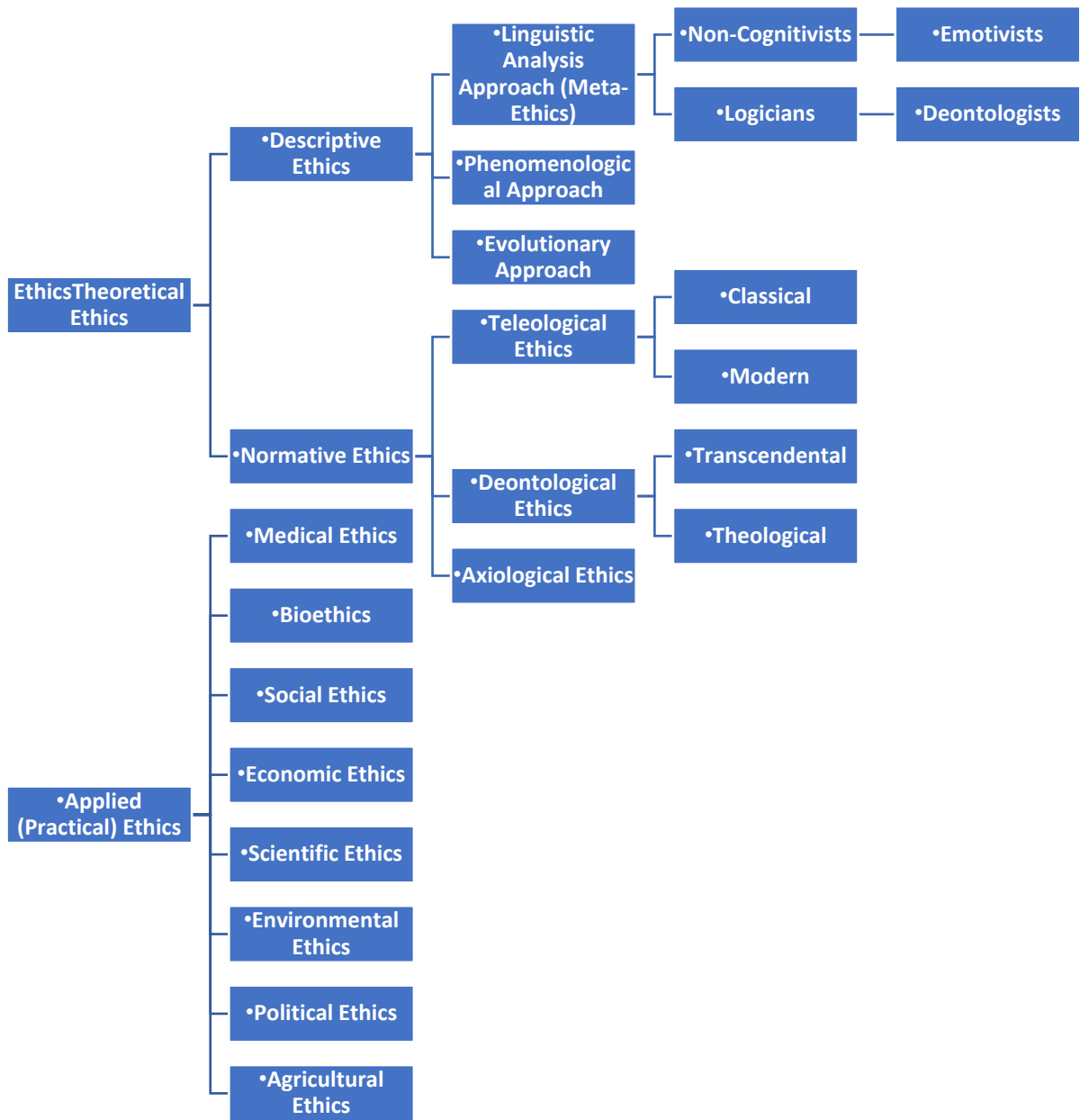

Figure 1: Classification of Ethical Theories

Normative Ethical Theories

The goal of normative ethics is to question the norms, principles, and moral imperatives that allow the judgment of human behavior. This questioning aims to evaluate whether human behavior is good or bad and to provide ethical justification.

Unlike descriptive ethics, normative ethics does not focus on defining moral norms but rather on determining and justifying their reasons. Normative ethics, in achieving its goal, either relies on the highest moral principle that must be unconditionally followed or considers the "supreme good" that everyone should strive to achieve (Pieper, 1999: 224).

Kuçuradi views the role of normative ethics as providing the highest principles of moral correctness and goodness. Normative ethics investigates the fundamental norms of human behavior, which form the foundation for moral actions. According to Kuçuradi, the function of ethics to justify moral judgments belongs to meta-ethics, which is at a higher level than normative ethics. The object of meta-ethics is not actions themselves but the moral judgments about those actions (Kuçuradi, 2004).

Normative ethics "provides norms that people can use as a guide in the flow of life. Its primary purpose is to establish moral principles that guide moral agents in determining correct actions and to resolve existing moral disputes and conflicts. Therefore, researchers and philosophers who adopt this approach argue that there are objective moral truths that remind people of their obligations and responsibilities by showing them what they should and should not do" (Cevizci, 2003: 291).

Normative ethics systematically examines the fundamental points of departure for moral rules and attempts to establish general principles based on their commonalities. It uses these principles to provide a foundation for solving new problems. Within this context, various normative ethical theories have been developed throughout the history of thought. These theories are generally categorized as teleological, deontological, and axiological theories.

Teleological Ethical Theories

Teleology refers to purposefulness and represents an outcome-oriented approach in ethics. Erdoğan (2006: 7) defines the concept of teleology as "rational thinking about consequences." Teleological theories are divided into classical and modern approaches.

The roots of teleological ethical theories extend back to antiquity. In classical teleological approaches, the aim is for humans to achieve a state of eudaimonia, or happiness and tranquility. Different views have been proposed on how happiness can be attained. According to Socrates, Plato, and Aristotle, happiness is achievable through virtues such as wisdom, which are linked to self-knowledge. In contrast, Democritus, Aristippus, and Epicurus argue that happiness can only be achieved through pleasure. However, Aristippus (c. 435–355 BCE) and Epicurus (c. 341–270 BCE) differ significantly in their views on what constitutes pleasure.

Aristippus considers the primary and sole purpose of life to be pleasure, equating it with the good. For him, immediate and intense pleasures—such as bodily and material pleasures—are superior to enduring spiritual pleasures. He argues that knowledge is necessary to obtain these pleasures, as it liberates individuals from troubling passions and teaches them to make the best use of life's gifts (Karaman, 2000: 14-15).

Epicurus also aims for happiness but introduces modifications to Aristippus's hedonism, thereby reviving it. For Epicurus, pleasure is the highest good (Akarsu, 1998: 97). Unlike Aristippus, however, Epicurus focuses on long-term pleasures rather than momentary ones. According to him, the greatest pleasure is not the most intense but the most enduring, lasting

throughout one's life. This lasting pleasure, which Epicurus identifies as happiness, is linked to the tranquility of the soul and involves wisdom, living in harmony with nature, and virtue (Akarsu, 1982).

Modern teleological approaches, on the other hand, manifest as utilitarianism, emphasizing that what benefits or satisfies the majority is the correct course of action.

In modern teleological theories, the concept of utility lies at the center of ethical inquiry. Jeremy Bentham (1748–1832) is known not only as a utilitarian thinker but also as a philosopher who successfully systematized utilitarianism (Scarre, 2003: 73). Bentham's utilitarianism is based on English empiricism, David Hartley's associative psychology, and the ideas of previous utilitarian philosophers. Bentham combined these influences into a cohesive ethical theory.

Bentham defines utility in his work *An Introduction to the Principles of Morals and Legislation* as follows: "The property in any object that tends to produce benefit, advantage, pleasure, good, or happiness or to prevent mischief, pain, evil, or unhappiness to the party whose interest is considered: if that party is the community, then the happiness of the community; if it is an individual, then the happiness of the individual" (Bentham, 1970: 29).

Bentham's principle of utility asserts that every action should be approved or disapproved based on its tendency to increase or decrease happiness. For Bentham, utility is the ultimate and highest principle.

Bentham argues that human behavior is governed by the forces of pleasure and pain, which determine what individuals ought to do. According to him, actions are good to the extent that they contribute to pleasure and bad to the extent that they cause pain. He introduces the "felicific calculus" as a method to quantify pleasures and pains and evaluate their intensity.

John Stuart Mill (1806–1873), another prominent figure in modern teleological ethics, sought to deepen and refine Bentham's principle of utility in his work *Utilitarianism*. Mill defines the principle of utility as the idea that actions are right insofar as they promote happiness and wrong insofar as they produce the reverse of happiness (Mill, 1986: 11). He distinguishes between higher pleasures (e.g., intellectual and cultural pursuits) and lower pleasures (e.g., physical and material satisfaction), emphasizing the importance of intellectual enrichment for societal progress (Mill, 1986: 15).

Deontological Ethical Theories

Deontology (Deontologia) derives from the Ancient Greek words "deonto," meaning duty or obligation, and "logia," meaning knowledge or science. In this sense, deontology can be translated into Turkish as "ödev bilgisi" (knowledge of duty) (Arda & Pelin, 1995: 323). Deontological ethical theories are shaped by Kant's ethical evaluations and include transcendental and theological approaches. Kant's transcendental approach is also known as the "Ethics of Duty" (Özlem, 2004: 68).

Developed by Immanuel Kant (1724–1804), the transcendental ethical theory can be described as a principle-based decision-making approach. In this theory, when making decisions about actions or behaviors, the correctness of the principles and rules is prioritized over the consequences. The correctness of a decision is not necessarily linked to its outcomes. Kant emphasizes the importance of good intentions. According to him, a person with good intentions does not need to consider the consequences of their decisions because they will always act correctly. In this view, responsibility forms the foundation of ethical behavior (Ay, 2003: 60). For Kant, whether the outcome is good or bad is irrelevant; what matters is that the

decision was made with good intentions because the moral correctness of an action stems from its alignment with duty or good will.

The central concept of Kant's moral philosophy is "good will." According to Kant, good will is inherently and unconditionally good and is the only thing worthy of being desired as an end in itself. Outside of good will, there is nothing else that can be considered inherently good under all circumstances. Kant believes that humans, by virtue of reason, are different from other living beings, and their reason enables them to transcend the empirical world (Kant, 2018: 9). Kant explains this as follows:

"In nature, everything acts according to laws. Only a rational being has the ability to act according to the conception of laws, i.e., according to principles. Reason is necessary for deriving action from laws; hence, the will is nothing but practical reason. The will is the faculty of choosing that which reason, independently of inclination, recognizes as practically necessary, i.e., as good" (Kant, 2018: 29).

Reason guides humans in moral matters, and this guidance is according to the "Moral Law." By nature, humans are not solely inclined toward happiness; hence, what remains is duty. Duty expresses the highest value, which is articulated by reason. Kant states that an action is good not because of its outcomes but because of the principle or maxim on which it is based (Kant, 2018: 16). Kant ties the moral correctness of an action to the commands of reason, which he considers an a priori element. He argues that this command must be determined according to duty.

To illustrate Kant's deontology: imagine a murderer pursuing someone who has sought refuge in your home and asks you for their location. According to Kant, you are obligated to tell the truth. Even if this decision prevents saving a life, truth-telling is considered an end in itself. Allowing the end to justify the means in such cases would open the door to immorality. Kant believes that permitting such a principle even once would lead to unrestricted acceptance of unethical actions (Heller, 2006: 438).

According to Kant's ethical theory, moral actions should not be evaluated within the scope of simple utility or personal gain. The thought of reward and punishment should not influence the decision-making process. Alexis Bertrand (2001) illustrates this with the following example: A person encounters an old woman carrying a bowl of fire in one hand and a pitcher of water in the other. When asked what she intends to do with such contradictory items, she replies, "I wish to burn Heaven with fire and extinguish Hell with water so that nothing remains." When the person inquires about her purpose in saying this, she responds, "Because in this world, no one should do good for the sake of going to Heaven or refrain from sinning out of fear of Hell, but rather act out of perfect divine love." Bertrand notes that if we replace "divine love" with "good will," we will understand Kant's ethical principles (Bertrand, 2001: 44-45).

Theological Ethics within Deontology

Another ethical theory within the deontological approach is theological ethics, which evaluates the morality of actions based on faith. Theological ethics assesses the moral correctness of individuals' actions based on their adherence to divine commands. Like Kant's ethics of duty, theological ethics includes the concept of obligation; however, this obligation is framed as divine commandments.

Kant critiques theological ethics, arguing that while it may appear to align with duty, it is ultimately outcome-oriented. According to Kant, the reason behind an action should not be mere adherence to duty but rather good will. In theological ethics, actions performed because they align with duty are often motivated by the desire for reward or fear of punishment.

Axiological Ethical Theories

Axiological ethics, also known as virtue ethics, focuses on the qualities and character traits individuals possess. Being virtuous is seen as cultivating a habitual practice of moral behavior.

The philosophical inquiries into ethics by nature philosophers and some Greek philosophers center on a person's character, inner nature, and disposition. It is well-known that the philosophical exploration of virtue began with Socrates, who attempted to explain the concept of virtue in many of his dialogues (Plato, 1998: 87d–89d). While investigating what virtue is, Socrates laid the groundwork for an ethical theory.

In his *Nicomachean Ethics*, Aristotle asks whether humans, like their bodily organs, have a function. He suggests that merely living through sensory perception and nourishment is equivalent to an animal's life. Aristotle argues that human virtue lies in actions aligned with reason, just as a guitarist's virtue is in playing the guitar well. For Aristotle, virtuous action is not a temporary or daily behavior but an activity that spans an individual's entire life. He famously notes in *Nicomachean Ethics*: "One swallow does not make a spring, nor does one day; and similarly, one day or a short time does not make a man blessed and happy" (Aristotle, 1999: 097b30–1098a20).

Axiological ethics emphasizes character development rather than defining goodness or correctness. It views happiness as the highest goal of human life. As previously mentioned, axiological ethics assesses not the action itself or its outcome but the character of the person performing the action. Aristotle explains this as the "golden mean" of virtue, which avoids extremes on both sides. For example, fearing everything makes a person a coward, while fearing nothing makes them rash. The virtue lies in courage, which is the middle ground. Aristotle extends this concept to other virtues, asserting that the "mean" is what reason and intellect command, forming the best character in every case (Aristotle, 1998: 1220b; 27–29).

The foundation of contemporary virtue ethics and axiological ethics can be traced to Elizabeth Anscombe's 1958 article "Modern Moral Philosophy" (Wallach, 1992: 619). Anscombe argues that to engage in moral philosophy in the modern era, one must first master the philosophy of psychology, which, she contends, should begin with the concept of virtue (Anscombe, 1958: 1).

Axiological ethics fundamentally revolves around the virtue of action and the centrality of the individual in morality, as characterized by Aristotle in *Nicomachean Ethics*. It opposes deontological and teleological ethics, which it critiques as being rule-centered. In this regard, axiological ethics represents a reaction against teleology, which focuses solely on outcomes, and deontology, which evaluates actions based on their alignment with universal moral laws.

Instead, axiological ethics centers on the virtuous individual and their character (Alderman, 2001: 167).

MacIntyre refers to ethical approaches focused on outcomes and universal moral duties as law-centered ethical theories, arguing that their roots lie in theological traditions. He critiques their relevance in the contemporary world, noting:

"In a world dominated by secular rationality, religion can no longer provide a shared background and foundation for moral discourse and action. The failure of philosophy to provide what religion once did is one reason for its loss of centrality in culture and its transformation into a narrow and marginal academic field" (MacIntyre, 2019: 84).

Axiological ethics does not evaluate actions independently of the character of the person performing them. Proponents of axiological ethics argue that teleological and deontological ethical theories examine actions without considering the character of the individual performing them. In contrast, axiological ethics evaluates behavior based on the subject. This subject-centered approach has been criticized for potentially requiring ethical principles to be created uniquely for each individual and situation, complicating ethical inquiry.

MacIntyre's warning about philosophy becoming confined to a narrow academic field is significant. To avoid this, philosophy must shift toward practical engagement. Through ethical inquiry, philosophy can enter people's lives and serve as a guide with its outcomes and perspectives.

Applied (Practical) Ethics Fields

Practical ethics refers to ethical approaches developed around different professions and areas of expertise to discuss the moral principles that should be applied in response to changes in society and the environment, particularly after the Industrial Revolution. These areas largely involve ethical discussions within the framework of normative ethical theories. The goal is to develop principles and rules to address issues arising in the modern world through debates centered on specific problems and fields of expertise.

Applied or practical ethics can also be seen as a field in which philosophy, the original home of natural sciences that grew within it during antiquity, seeks solutions to moral problems encountered in the independent development of these sciences. It does so by employing its critical structure and its holistic approach to existence and knowledge without fragmenting them.

Fields of applied ethics include bioethics, scientific ethics, environmental ethics, economic ethics, political ethics, social ethics, and professional ethics.

Agricultural Ethics

Agricultural ethics is a branch of applied ethics that examines the ethical dimensions of agricultural activities. It evaluates the impacts of agricultural production on humans, the environment, and other living beings while discussing the moral and social aspects of these activities. Although mechanical, chemical, and biotechnological advancements following the Industrial Revolution have increased agricultural productivity, they have also led to significant ethical issues such as environmental pollution, soil erosion, biodiversity loss, and the violation of animal welfare.

Agricultural ethics aims to address these issues by questioning human-environment relationships and striving for a more equitable, sustainable, and ethical agricultural production model. Key questions in this field include:

- To what extent should agricultural activities harm the environment (or avoid doing so)?
- To what extent do humans have the right to utilize other living beings?
- How can the distribution of agricultural products be made more equitable?

Agricultural ethics is closely linked with several other applied ethics fields, such as environmental ethics, bioethics, economic ethics, social ethics, and political ethics.

Agricultural ethics intersects with environmental ethics through the environmental impacts of agricultural activities. For instance, the use of pesticides and chemical fertilizers in agriculture contaminates water resources and threatens biodiversity. While environmental ethics advocates for the preservation of ecosystems, agricultural ethics focuses on aligning agricultural production with these ecosystems. In this context, agricultural ethics:

- Promotes sustainable agricultural practices.
- Ensures the preservation of natural resources such as soil and water.

Bioethics examines the ethical dimensions of scientific and technological interventions in living organisms. Agricultural ethics shares common ground with bioethics on issues such as genetically modified organisms (GMOs) and animal husbandry. Key topics include:

- The impacts of genetic modification on human health and the environment.
- Genetic manipulation of animals and its implications for animal welfare and rights.

Agricultural ethics is closely tied to economic ethics in terms of the equitable distribution of agricultural production and resources. For example:

- Protecting the economic rights of small-scale farmers.
- Pricing agricultural products and supporting fair trade systems.
- Ensuring equitable distribution of resources such as water, soil, and seeds.

Social ethics deals with social justice and equality. Agricultural ethics addresses issues such as the working conditions, wages, and rights of agricultural laborers within the framework of social ethics. Additionally, agricultural ethics:

- Considers food security and the right to food as social issues.
- Evaluates the nutritional needs of societies within an ethical framework.

Agricultural policies lie at the intersection of agricultural ethics and political ethics. Governmental agricultural support policies, environmental protection measures, and international trade regulations are critical areas for ethical evaluation within agricultural ethics. In this context, agricultural ethics:

- Advocates for the fair and effective regulation of agricultural subsidies.
- Promotes more equitable international agricultural trade for small-scale producers.

CONCLUSION

Agricultural ethics is a crucial subfield of applied ethics that integrates the principles of moral philosophy with the realities of agricultural practices. This study highlights the interconnectedness of agriculture with environmental sustainability, economic justice, and social responsibility. As modern agricultural practices continue to evolve, ethical considerations become increasingly significant in ensuring that technological advancements, economic gains, and resource utilization do not compromise ecological balance, human welfare, and the rights of other living beings.

The analysis presented demonstrates that agricultural ethics is not an isolated discipline but interacts dynamically with fields such as environmental ethics, bioethics, and economic ethics. By addressing issues such as equitable resource distribution, the use of genetically modified organisms (GMOs), and sustainable farming practices, agricultural ethics provides a foundation for fostering an agricultural model that respects ecological systems and human dignity.

The findings underscore the need for continued research and dialogue in this field, particularly as global challenges such as climate change, food insecurity, and biodiversity loss intensify. Agricultural ethics offers a moral framework to guide policymakers, researchers, and practitioners toward more sustainable and equitable solutions for agricultural systems worldwide.

ACKNOWLEDGMENT

This study is informed by insights and methodologies derived from the doctoral thesis "*The Place of Ethics in Agricultural Sciences*" prepared by Recep KÜLCÜ at the Department of Philosophy, Akdeniz University. The referenced thesis serves as a foundational resource, enriching the understanding of how ethical principles can be applied to address contemporary issues in agriculture and related fields. Its contribution to the exploration of ethical frameworks in agricultural sciences has been instrumental in shaping the perspectives and conclusions of this work.

REFERENECES

- Akarsu, B. (1982). *Ahlâk Öğretileri*. Remzi Kitabevi, İstanbul.
- Alderman, H. (2001). *By virtue of a virtue*. In D. Statman (Ed.), *Virtue Ethics* (pp. 162). Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Anscombe, G. E. M. (1958). *Modern moral philosophy*. *Philosophy*, 33(124).
- Arda, B., & Pelin, Ş. Ş. (1995). *Tıbbi etik: Tanımı içeriği yöntemi ve başlıca konuları*. A.Ü.T.F. Mecmuası, 48.
- Aristoteles. (1998). *Nikomakhos'a Etik* (S. Babür, Çev.). Ayraç Yayınevi, Ankara.
- Aristoteles. (1999). *Ruh Üzerine* (Z. Özcan, Çev.). Alfa Yayınları, İstanbul.
- Aydın, H. (2013). *Modern Etik: Teoriler ve Tartışmalar*. İstanbul: Paradigma Yayınları.
- Ay, Ü. (2003). *İşletmelerde Etik ve Sosyal Sorumluluk*. Nobel Kitabevi, Adana.
- Bertrand, A. (2001). *Ahlak Felsefesi* (S. Zeki, Çev.; H. Altıntaş, Sad.). Akçağ Yayınları, Ankara.
- Billington, R. (1997). *Ahlak Düşüncesine Giriş* (A. Yılmaz, Çev.). Ayrıntı Yayınları, İstanbul.
- Brinkman, J., & Ims, K. (2003). *Good intentions aside: Drafting a functionalist look at codes of ethics*. *Business Ethics: A European Review*, 12(3), 265–274.
- Cevizci, A. (2003). *Etiğe Giriş*. Paradigma Yayınları, İstanbul.
- Erdoğan, İ. (2006). *Medya ve etik: Eleştirel bir giriş*. *İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi*, (23), 1–26.
- Heller, A. (2006). *Bir Ahlak Kuramı* (A. Yılmaz, K. Tütüncü, & E. Demirel, Çev.). Ayrıntı Yayınları, İstanbul.
- İzveren, A. (1994). *Hukuk Felsefesi*. Dokuz Eylül Üniversitesi, Hukuk Fakültesi Döner Sermaye İşletmesi Yayınları, No: 45, 2. Baskı, Ankara.
- Kant, I. (2018). *Ahlak Metafiziğinin Temellendirilmesi* (I. Kuçuradi, Çev.). Türkiye Felsefe Kurumu, Ankara.
- Karaman, M. (2000). *Felsefenin Ahlak Boyutları*. Ankara: Nobel Kitabevi.
- Kuçuradi, I. (1999). *Etik*. Türkiye Felsefe Kurumu Yayınları, Ankara.
- Kuçuradi, I. (2004). *Uludağ Konuşmaları*. Türkiye Felsefe Kurumu Yayınları, Ankara.
- MacIntyre, A. (2019). *Erdem Peşinde: Ahlak Teorisi Üzerine Bir Çalışma* (M. Özcan, Çev.). Vakıfbank Kültür Yayınları.
- Mill, J. S. (1986). *Faydacılık* (N. Coşkunlar, Çev.). Milli Eğitim Basımevi, İstanbul.
- Odabaşı, Y., & Oyman, M. (2007). *Pazarlama iletişimi yönetimi*. MediaCat Kitapları, 7. Baskı, İstanbul.
- Özlem, D. (2004). *Etik*. İnkılap Yayınevi, İstanbul.
- Özlem, D. (2017). *Felsefi Sorular ve Ahlakın Temeli*. İstanbul: Metis Yayınları.
- Pieper, J. (1999). *Happiness and Contemplation*. Indiana: St. Augustine's Press.
- Platon. (1998). *Menon* (A. Cemgil, Çev.). Remzi Kitabevi, İstanbul.
- Scarre, G. (2003). *Problems of Philosophy: Utilitarianism*. Routledge, London.

- Şahin Filiz, Ş. (2014). Ahlakın Akli ve İnsani Temeli. Say Yayınları, İstanbul.
- Şahin Filiz, Ş. (2018). Felsefi Sağaltım. Pales Yayıncılık, İstanbul.
- Takış, M. (2004). Etik Üzerine Düşünceler. İstanbul: Alfa Yayınları.
- Timuçin, A. (1994). Ahlak ve ethique. Türk Dili Dergisi, 80, 2–3.
- Ülken, H. Z. (2001). Ahlak. Ülken Yayınları, İstanbul.
- Wallach, J. R. (1992). Contemporary Aristotelianism. Political Theory, 20(4).

THE SCOPE OF AGRICULTURAL ETHICS AND ITS RELATIONS WITH OTHER APPLIED ETHICS FIELDS

TARIM ETİĞİNİN KAPSAMI VE DİĞER UYGULAMALI ETİK ALANLARIYLA İLŞKİLERİ

Recep KÜLCÜ

Prof. Dr., Isparta University of Applied Sciences, Faculty of Agriculture, Department of Agricultural Machinery and Technologies Engineering, Isparta.

Akdeniz University, Institute of Social Sciences, Department of Philosophy, Antalya (Second MSc and Second PhD)

ORCID: 0000-0002-7185-6514

ABSTRACT

The field of ethics is structured around two axes: theoretical and applied (practical). The theoretical domain comprises descriptive or meta-ethics and normative ethics. While descriptive ethical theories address the semantic structures and foundations of ethical concepts, normative theories focus on the justification of moral norms. Applied or practical ethical theories, emerging with the advent of modern societies, concern issues such as professional life, environmental problems, human rights, animal rights, equitable resource distribution, and abortion. Today, applied ethics is also referred to as applied philosophy. Agricultural ethics represents a domain evaluated within the scope of applied ethics.

Agriculture is one of the fundamental components of human civilization. With agriculture, a significant struggle for dominance over nature began. Through the agricultural revolution, humans started to manage nature and its elements according to their needs. In this regard, there is a close relationship between agricultural ethics and environmental ethics. Moreover, agriculture is the activity through which humans transformed animals into commodities. Thus, bioethical discussions also fall under the scope of agricultural ethics. On a societal level, the origins of trade and economic life are directly linked to agriculture. Furthermore, the sharing of agricultural products derived from natural resources intersects with the topics of economic ethics, another branch of applied ethics. Accordingly, agricultural ethics is intrinsically linked to environmental ethics, bioethics, and economic ethics, encompassing these fields within the broader domain of agriculture.

This study discusses the scope of agricultural ethics and its relationship with other applied ethical theories.

Keywords: Agricultural ethics, applied ethics, the scope of agricultural ethics, environmental ethics, bioethics, economic ethics

ÖZET

Etik alanı teorik ve uygulamalı (pratik) olarak iki ekseninden oluşmaktadır. Teorik alan betimsel veya meta-etik ile normatif etik alanlarından oluşmaktadır. Betimleyici etik teoriler, etik kavramlarının anlamsal yapılarını ve temellerini kendisine konu edinirken, normatif teoriler; ahlaki normların temellendirilmesini kendisine konu edinmiştir. Uygulamalı veya pratik etik

kuramları, modern toplumların ortaya çıkmasıyla birlikte toplumların gündemine gelen iş hayatı, çevre sorunları, insan hakları, hayvan hakları, kaynakların adil dağılımı ve kürtaj gibi sorunları kendisine konu edinen alanlardır. Uygulamalı etik günümüzde uygulamalı felsefe olarak da anılmaktadır. Tarım etiği uygulamalı etik alanında değerlendirilen bir kapsamı ifade etmektedir.

Tarım insanlığın medeniyet oluşturmasında temel unsurlardandır. Tarımla birlikte insan ile doğa karşısında büyük bir egemenlik savaşı başlamıştır. İnsan tarım devrimiyle birlikte doğayı ve onun unsurlarının kendi ihtiyaçları doğrultusunda yönetmeye başlamıştır. Bu yönüyle tarım etiği ve çevre etiği kuramları arasında sıkı bir ilişki bulunmaktadır. Tarım aynı zamanda insanın, hayvanları da bir meta haline dönüştürdüğü faaliyetlerdir. Bu bağlamda tarım etiği kapsamında biyoetik tartışmaların da yapılması gerekmektedir. Toplumsal bağlamda ticaret ve iktisadi hayatın başlangıcı da tarımda doğrudan ilişkilidir. Ayrıca doğal kaynaklar kullanılarak ortaya çıkartılan tarımsal ürünlerin paylaşımı da uygulamalı etik olan iktisadi etiğin konularıyla ortaklık göstermektedir. Bu bağlamda tarım etiği; çevre etiği, biyoetik ve iktisat etiği alanlarıyla doğrudan ilişki içerisinde ve bu alanları tarım çatısı altında tartışma konusu yapan bir kapsama sahiptir.

Bu çalışmada tarım etiğinin, diğer uygulamalı etik kuramlarıyla ilişkisi ve kapsamı tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tarım etiği, uygulamalı etik, tarım etiğinin kapsamı, çevre etiği, biyoetik, iktisat etiği

INTRODUCTION

Agricultural ethics emerges as a field that addresses practices threatening humans and other elements of the environment, resulting from the use of mechanical systems, chemicals, and biotechnological methods developed after the Industrial Revolution in agricultural production. It has become a field that discusses the practices threatening humans and other elements of the environment.

There are studies conducted by various disciplines of the natural sciences (e.g., Agricultural Engineering, Environmental Engineering, Biotechnology) on solving or mitigating environmental problems caused by agricultural practices. Of course, these studies develop significant scientific data, models, and products. However, due to the fragmented structure of natural sciences, which divides knowledge into parts, these studies address the resulting environmental problems on a topic-specific basis and strive to produce solutions accordingly. For instance, developing alternatives to chlorofluorocarbon gases to prevent the thinning and depletion of the ozone layer, renewable energy technologies to reduce greenhouse gas emissions, and environmentally friendly agricultural practices have made significant contributions to mitigating these environmental problems.

Despite all efforts in the field of natural sciences, the diversity and impact of environmental problems continue to grow day by day. In this context, it is observed that environmental problems require deeper and more holistic questioning, not just on an issue-specific basis as in the methods of the natural sciences, but encompassing humans, living beings, and the environment. Similarly, the problems in agriculture and livestock, which are activities carried out within the environment and involve direct interventions in ecosystems, require a comprehensive questioning.

In this context, it is observed that the fundamental cause of agricultural and environmental problems lies in the positioning of humans within the environment or flaws in humans'

perception of the environment. Humanity's pursuit of happiness on Earth is unlikely to succeed without discussing and firmly grounding its position in the environment and the ecosystem.

To solve agricultural problems, it is necessary to discuss agricultural ethics in the context of ethics, environmental ethics, and bioethics, identify the factors at the root of these problems, and seek solutions. Agriculture is an activity carried out to meet human nutritional needs and to produce raw materials for certain industrial products.

In this context, agricultural products are economically valuable, and their fair distribution worldwide becomes a subject of ethical debate. Discussions on economic ethics hold an important place in the inquiries conducted within the scope of agricultural ethics. Therefore, agricultural ethics is considered to have organic relationships with applied ethical fields such as environmental ethics, bioethics, and economic ethics.

Environmental Ethics

Environmental ethics, especially from the second half of the 20th century onwards, has emerged as a field that attempts to discuss environmental issues—brought to society's agenda due to rapid industrialization, population growth, rural-to-urban migration, changes in consumption habits, and the growth and transformation of agricultural production—in line with ethical theories. Environmental ethics, by expanding the scope of traditional ethics, which considered morality only in relation to humans and their behaviors from antiquity to the 20th century, has evolved into a structure that attributes moral value to all elements of the environment and includes them within the subject matter of ethics.

Environmental ethics is not a mere set of rules that prescribes how one should behave toward the environment. If it were, it would be more accurate to use the term "environmental morality" instead of environmental ethics. Rather, environmental ethics is a field that seeks to develop ethical approaches to human-environment relations and to establish universal moral principles from this foundation. Within this framework, various approaches exist in environmental ethics. Environmental ethics theories are examined under three main categories: Anthropocentric (Human-Centered), Biocentric (Life-Centered), and Ecocentric (Environment-Centered).

Human-Centered Approach

The human-centered (anthropocentric) approach views humans as the masters of nature. According to this perspective, what is important are human needs, and other entities gain value only when they serve these needs (Keleş & Ertan, 2002).

The intellectual roots of the human-centered approach can be traced back to Ancient Times. The famous sophist Protagoras's statement, "Man is the measure of all things," serves as a foundation for this perspective. With this phrase, Protagoras emphasizes the subjectivity of knowledge, suggesting there is no single truth. At the same time, the statement implies that everything in the world gains meaning in relation to humans. Aristotle also articulated human-centered views regarding the position of humans in nature. According to Aristotle, in the hierarchy of living beings, plants occupy the lowest position, possessing only the ability to nourish themselves. Above plants are animals, which, in addition to nourishment, have the ability to move and sense. Aristotle places humans above both plants and animals, asserting that humans, due to their capacity for reason, are superior to all other living beings (Aristotle, 2001).

With these ideas, Aristotle classifies living beings hierarchically, placing humans at the pinnacle of this hierarchy. Human-centered ethics posits that only humans possess moral value. According to this theory, while humans may have responsibilities toward the natural world, these responsibilities are indirect, as humans do not have direct moral obligations toward animals or inanimate objects (MacKinnon, 2007).

The human-centered perspective is considered to have emerged under the influence of Western culture. One of its most prominent defenders, Aristotle, positioned humans at the top of a pyramid of living beings, stating that plants exist for animals, and animals exist for humans. Aristotle further argued that nature creates nothing without purpose and that all things are created specifically for humans. The views of Thomas Aquinas and Immanuel Kant can also be linked to this Aristotelian foundation. Thomas Aquinas claimed that the most intelligent beings occupy the highest levels of the chain of being, with less intelligent beings placed on lower rungs, created to serve the purposes of those higher up. Similarly, Kant argued that humans have no direct responsibilities toward animals or inanimate objects. According to Kant, animals lack self-awareness and are therefore mere tools to achieve certain ends, while inanimate objects deserve protection only when they are useful to humans (Marin & Yildirim, 2004).

In the human-centered approach, nature is preserved for the economic, ecological, and aesthetic benefits it provides to humans. If intervening in nature yields a benefit, such interventions are considered justified (Kayaer, 2013).

Today, it is argued that the value attributed to humans in the human-centered approach exists only at a theoretical level (Kılıç, 2008). World hunger serves as evidence for this claim. While it is true that humans have exploited nature to establish agriculture, industry, and urban life, it is also evident that these resources are not shared equitably among all people on Earth. Thus, the practice of the human-centered approach is not one that centers all humanity but rather a specific elite group.

In examining the ethical implications of contemporary agricultural and environmental practices through the lens of the human-centered ethical theory, the following questions arise:

- Are environmental issues rooted in the human perception of themselves as masters of nature?
- Are humans categorically superior to other living beings?
- Do humans have greater existential value than other beings?
- Do humans have the right to exploit animals?
- Is industrial livestock farming a form of animal exploitation, or is it a symbiotic relationship?

Life-Centered Approach

The life-centered (biocentric) approach is based on the idea that living beings have intrinsic value, importance, and rights. While the environment-centered view attributes intrinsic value to all elements of nature, both living and non-living, the life-centered ethical approach assigns this value exclusively to living beings and establishes principles accordingly.

Aldo Leopold, despite being a forest ecologist, laid the foundation for "life-centered environmental ethics" with his "land ethic" introduced in *A Sand County Almanac*. Leopold argued that a healthy environment requires a new moral order that includes other living beings and the soil itself (Leopold, 1966; Kayaer, 2013). According to this perspective, individuals must see themselves not as rulers of the Earth but as members and integral parts of it. This approach, almost the opposite of the human-centered view, necessitates a profound shift in personal attitudes.

Leopold considered education the most crucial tool for achieving this transformation. He expressed his views on environmental ethics with the statement: "A thing is right when it tends to preserve the integrity, stability, and beauty of the biotic community. It is wrong when it tends otherwise."

In the next section, I will continue with further elaboration on the life-centered and environment-centered approaches.

In the doctrine of animal rights, animals are also considered to have intrinsic value, granting them certain natural or moral rights. The animal rights movement originated in the 18th and 19th centuries as a response to the mistreatment of animals and led to the establishment of various humanitarian societies aimed at preventing cruelty. This movement inherently assumed that animals deserve moral consideration from birth. Advocates argued for the prohibition of practices such as hunting, animal experimentation, and factory farming. Two of the most significant proponents of this perspective are Peter Singer and Tom Regan.

Peter Singer contended that excluding animals from the scope of ethics mirrors the historical exclusion of women and Black people, labeling such bias as speciesism. According to Singer, speciesism refers to "a person's prejudiced or biased behavior in favor of their own biological species and against the interests of other species" (Singer, 2005). He argued that humans' intellect and reasoning abilities do not justify exploiting non-human beings.

Tom Regan, like Singer, presented a life-centered ethical approach. Regan believed that animals are, like humans, "subjects-of-a-life" and, as such, are entitled to the same rights as individuals who meet this criterion (Regan, 2007). With this perspective, Regan strongly opposed practices like hunting and bullfighting and began a discourse questioning not only the methods used in industrial farming but the existence of industrial farming itself.

Another significant concept under life-centered ethics is Albert Schweitzer's "Reverence for Life" ethics, proposed by the Nobel Peace Prize-winning French doctor, philosopher, theologian, and musician in 1953. Schweitzer argued that ethics continually evolves and that the scope of moral communities constantly expands. He stated, "The essence of goodness is to maintain, promote, and enhance life to its highest potential. The essence of evil is to destroy, harm, or hinder life." Schweitzer emphasized that the fundamental principle of ethics is to respect all life forms, rejecting human-centered value systems and opposing hierarchies that rank lives as higher or lower (Jardins, 2006; Ünder, 1996).

According to the life-centered approach, humans are not superior to other beings in nature; instead, they are part of the ecosystem and one among many members of the community of living beings (Keleş & Ertan, 2002).

As a life-centered ethicist, Paul Taylor systematically explored the moral relationships between humans and other living beings. Taylor believed in the intrinsic value of all life, asserting that every living being represents "a good in itself." Recognizing the intrinsic value of an entity implies accepting that it has moral standing and that moral agents have responsibilities toward it. Taylor argued that respecting nature means adopting an attitude of deep reverence for all life forms, which necessitates morally responsible behavior toward the natural environment (Jardins, 2006).

The Gaia Hypothesis, developed by life-centered ethicists James Lovelock and Lynn Margulis, offers a unique perspective. It posits that all living organisms play functional roles in sustaining Earth's continuity. The hypothesis claims that what differentiates Earth from Mars is the collaborative cycles created by living beings, which shape the biosphere (Marin, 2004). This theory underscores the importance of symbiotic relationships among living organisms.

Life-centered ethics emerged as a reaction to human-centered ethics, expanding the scope of ethics to encompass all living beings. While some theories focus specifically on animals, Taylor's perspectives extended to all life forms.

In examining industrial agriculture and environmental issues through the lens of life-centered ethics, the following questions arise:

- How should humans interact with other living beings in nature?
- Is it possible to design an agricultural system centered on all living beings?
- Do industrial livestock farming practices violate animal rights?
- Can livestock farming exist under a life-centered ethical framework?
- Can agricultural and livestock production models based on symbiotic relationships, in line with the Gaia Hypothesis, be established?

Environment-Centered Approach

Ecosystems are areas such as forests, wetlands, lakes, grasslands, and deserts where living and non-living entities interact within mutually beneficial relationships (Jardins, 2006). These systems establish an existential bond between living and non-living components. Environment-centered ethics bases its principles on this bond, emphasizing the right of all elements of nature—living or non-living—to exist. From this perspective, humans are not superior to plants or animals, just as plants and animals are not superior to a rocky terrain that is part of the ecosystem.

The environment-centered approach, which emerged as a reaction to the environmental damage caused by the human-centered perspective, views humans not as masters of nature but as integral elements of ecosystems. While humans may possess unique traits such as intelligence and reasoning, they are fundamentally parts of the ecosystem like all other beings. Ecosystems are holistic structures formed by all living organisms and their inanimate environments, interacting within a defined space. From this perspective, environment-centered ethics develops a holistic view that prioritizes the preservation of all living and non-living components of the environment.

Environment-centered ethicists argue that as the value of endangered species becomes more apparent, so too will the importance of their habitats, which include inanimate elements of nature (Güneş & Coşkun, 2004).

The shift from life-centered to environment-centered ethics began in the late 20th century, driven by global environmental problems such as ozone depletion, increased greenhouse gas

emissions, and the resulting climate changes. These changes have shown that alterations to inanimate components of the environment ultimately affect living beings, including humans. For example, increased greenhouse gas emissions have led to global warming, melting polar ice caps, altering rainfall patterns, and reducing agricultural productivity in various regions.

The influence of environment-centered ethics is evident in international efforts to address global environmental problems, such as the United Nations' initiatives. Documents like the 1992 Convention on Biological Diversity, the 1982 World Charter for Nature, and the 1979 Bern Convention on the Conservation of European Wildlife and Natural Habitats reflect the principles of environment-centered ethics (Ertan, 2015).

Despite its comprehensive scope, environment-centered ethics faces criticisms related to psychological, sociological, physiological, and safety needs. For instance, equating the value of humans with other living and non-living entities raises practical and ethical challenges, particularly regarding the necessity of killing for survival or altering the environment through farming (Keleş & Ertan, 2002).

In light of its holistic perspective, environment-centered ethics prompts the following questions when applied to industrial agriculture and environmental issues:

- Can human-environment relationships be redefined with all elements of the environment at the center?
- Do humans have the right to modify the environment to cultivate specific species?
- Is it feasible to practice agriculture and livestock farming within an environment-centered framework?

Economic Ethics

Economic ethics is a discipline that examines the moral dimensions of economic activities. It questions how ethical values can be applied in the processes of production, distribution, and consumption, which are the fundamental elements of economics. While traditional economic approaches often emphasize cost-benefit analysis, economic ethics seeks to incorporate values such as human dignity, social justice, environmental sustainability, and societal welfare into these analyses. Economic decisions should not be shaped solely by individual gain or market mechanisms but should also take into account their impacts on society, the environment, and future generations (Cheng & Tang, 2014).

Economic ethics aims to make economic behaviors at both individual and institutional levels more equitable and responsible. Business ethics and corporate social responsibility emerge as subfields of economic ethics within this context. For instance, it is expected that a company should not only focus on profit maximization but also consider the rights of employees, environmental impacts, and societal needs (Reichert, 2013). This approach ensures that economic activities focus not just on short-term gains but also on long-term sustainability.

Ultimately, economic ethics seeks to strengthen the moral foundation of the economic system. This field, which questions the limits of capitalism, measures the ethical performance of economic activities, and promotes a human-centered economic model, contributes to the development of an economic order based on the principles of justice and fairness (Bánfi, 2014).

In the context of agriculture, economic ethics raises the following critical questions:

- Are resources such as land, water, and other agricultural inputs shared equitably?
- Do agricultural policies promote environmental sustainability? Are appropriate methods being implemented to meet the needs of future generations?

- Are global agricultural markets regulated in ways that protect the rights and economic well-being of small-scale farmers?
- Are fair wages, safe working conditions, and social rights provided for farmers and agricultural workers?
- Do the food products produced meet health and quality standards, and does agricultural production contribute to public health?

CONCLUSION

The exploration of agricultural ethics highlights the intricate relationships between human activities, the environment, and society. Agricultural practices have evolved significantly from their early roots, incorporating advanced technological and biotechnological innovations. While these developments have enhanced productivity, they have also introduced profound ethical dilemmas related to environmental degradation, biodiversity loss, and the exploitation of living beings.

Agricultural ethics provides a framework for critically examining these challenges and addressing the balance between human needs and ecological sustainability. It underscores the importance of integrating principles from environmental ethics, bioethics, and economic ethics to develop holistic solutions for sustainable and equitable agricultural practices. Through this approach, agricultural ethics aims to promote not only productivity and efficiency but also fairness, responsibility, and harmony with the natural world.

Future discourse in agricultural ethics should focus on redefining human-environment relations, fostering inclusive policies, and integrating traditional and modern knowledge systems. By doing so, agricultural ethics can serve as a pivotal guide in achieving global food security, environmental preservation, and social equity.

ACKNOWLEDGMENT

This study is informed by insights and methodologies derived from the doctoral thesis "The Place of Ethics in Agricultural Sciences" prepared by Recep KÜLCÜ at the Department of Philosophy, Akdeniz University. The referenced thesis serves as a foundational resource, enriching the understanding of how ethical principles can be applied to address contemporary issues in agriculture and related fields. Its contribution to the exploration of ethical frameworks in agricultural sciences has been instrumental in shaping the perspectives and conclusions of this work.

REFERENCES

- Aristoteles (2001). *Ruh Üzerine* (çev. Z. Özcan), Alfa Yayınları, İstanbul.
- Bánfi, A. (2014). Ethical finances? A special view of ethical banking, socially responsible investments. Corvinus University of Budapest. <https://dx.doi.org/10.14267/PHD.2014032>
- Cheng, Y., & Tang, X. (2014). Exploration of business ethics based on economics analysis. *Advanced Materials Research*, 1044-1045, 1741–1744. <https://dx.doi.org/10.4028/WWW.SCIENTIFIC.NET/AMR.1044-1045.1741>
- Ertan, K. A. (2015). "Leopoldcü Düşünce ve Yeryüzü (Toprak) Etiği", *Memleket Siyaset Yönetim (MSY)*, 10(23).

- Güneş, Y. ve Coşkun A. A. (2004). *Çevre Hukuku*, Kazancı Hukuk Yayınları, Yayın No: 181, I. Baskı, İstanbul.
- Jardins, J. R. (2006). *Çevre Etiği: Çevre Felsefesine Giriş*, (çev. R. Keleş), İmge Kitabevi Yayınları, Ankara.
- Kayaer, M. (2013). “Çevre ve Etik Yaklaşımlar”, *Siyaset, Ekonomi ve Yönetim Araştırmaları Dergisi*, 1/2: 63-76.
- Keleş, R. ve Ertan, B. (2002). *Çevre Hukukuna Giriş*, İmge Kitabevi Yayınları, Ankara.
- Kılıç, S. (2008). *Çevre Etiği*, Orion Kitabevi, Ankara.
- MacKinnon, B. (2007). *Ethics: Theory and Contemporary Issues*, Thomson/Wadsworth, Belmont, California.
- Marin, C. ve Yıldırım, U. (2004). *Çevre Sorunlarına Yaklaşımlar*, Beta Basım, İstanbul.
- Marin, M. C. (2004). “Sistem Yaklaşımıyla Ekosistemde Enerji ve Maddenin Dönüşümü ve Ekolojik Sorunlar”, M. C. Marin, ve U. Yıldırım (Ed.), *Çevre Sorunlarına Çağdaş Yaklaşımlar*, Beta Yayınları, Yayın No: 1483, İstanbul, s. 31-57.
- Regan, T. (2007). *Kafesler Boşalsın: Hayvan Haklarıyla Yüzleşmek*, (çev. S. Çağlayan), İletişim Yayınları, İstanbul.
- Reichert, W. (2013). Effizient und gerecht? Alan Gewirths Community of Rights und das Konzept der Politischen Wirtschaftsethik. *Journal of Business Ethics*, 1–19. <https://dx.doi.org/10.17879/JCSW-2013-1005>
- Singer, P. (2005). *Hayvan Özgürleşmesi*, (çev. H. Doğan), Ayrıntı Yayınları, İstanbul.

BİLİŞİM ETİĞİ VE YAPAY ZEKÂ: İNSANLIK, ŞİRKETLER VE TEKNOLOJİ ARASINDAKİ BULANIK SINIRLAR

ETHICS OF IT AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE: BLURRED LINES BETWEEN HUMANITY, COMPANIES AND TECHNOLOGY

Sevda BORA ÇINAR

Dr. Öğr. Üyesi, Akdeniz Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Ticaret Hukuku Anabilim Dalı,
ORCID NO: 0000-0002-1425-8227

ÖZET

Dijital dönüşüm, teknolojik ilerlemenin kaçınılmaz bir sonucu olarak, insan yaşamının her alanını yeniden şekillendirmektedir. Bu dönüşüm, kimi zaman geleneksel iş modellerini tamamen ortadan kaldırarak meslekleri işlevsiz hale getirdiği gibi kimi zaman da yıkıcı teknolojilerin etkisiyle toplumların kültürel, ekonomik ve psikolojik yapılarında derin değişimlere yol açmaktadır. Özellikle yapay zekâ (YZ) teknolojileri, daha verimli iş süreçleri, insan yaşam kalitesinin artırılması ve sıkıcı işlerin otomasyona aktarılması gibi vaatlerle küresel bir ilgi odağı hâline gelmektedir. Ancak bu büyüleyici tablo, YZ'nin yaratacağı etik ve toplumsal riskleri gölgede bırakma riski taşımaktadır.

YZ'nin geliştirilmesi ve uygulanması süreçlerinde, şirketlerin üstlendiği merkezi rol, bu teknolojilerin etik boyutlarını daha da karmaşık hale getirmektedir. Savunma sanayinden finans sektörüne kadar geniş bir yelpazede kullanılan YZ, niteliği gereği bu alana yatırım yapacak güçte malvarlığına sahip devletler ve şirketler tarafından geliştirilen ve ilk olarak bu kişilerin ihtiyaç alanlarında test edilen bir teknolojidir. Bu durum, teknolojinin üretiminden kullanımına kadar tüm sürecin şeffaflığı, adaleti ve güvenilirliği konusunda soru işaretleri doğurmaktadır. YZ'nin kara kutu mimarisi, kullanıcıların teknolojiyi anlamasını ve denetlemesini zorlaştırırken, bireylerin, manipülasyon ve kötüye kullanıma açık hale gelmesine neden olmaktadır. Özellikle bireysel onam prosedürleri ve kullanıcı yönergeleri, çoğu zaman yalnızca biçimsel gereklilikleri karşılamak için oluşturulmakta ve etik sorumluluğu gerçek anlamda ortaya koyamamaktadır.

Teknoloji şirketleri, yazılım mühendisleri ve kullanıcılar, YZ'nin toplumsal etkilerini anlamak ve etik çerçevede hareket etmek zorundadır. Empati, vicdan ve ahlak kavramları çerçevesinde YZ'nin kullanımına yönelik bir rota çizilmesi, bu teknolojilerin insanlık yararına geliştirilmesini sağlayabilecektir. Ancak bu süreçte, yalnızca etik standartlar belirlemek yeterli olmamakta, bu standartların uygulanabilirliğini ve denetlenebilirliğini sağlamak da kritik bir önem taşımaktadır. Bu çerçevede teknoloji okuryazarlığı, bu dönüşüm sürecinde en önemli gerekliliklerden biri olarak öne çıkmaktadır. Nitekim bilişim sistemleri, YZ teknolojileri içermeseler bile insanları manipüle edebilecek şekilde programlanabilmektedir. Bu durum ise bireylerin gerçeklik algısını, emek anlayışını ve uzmanlık kavramını sorgulamalarına neden olmaktadır.

Sonuç olarak, YZ'nin toplumsal, biyolojik ve psikolojik etkileri yalnızca teknik ya da hukuki bir mesele olarak ele alınamayacak kadar önemlidir. Bu etkiler, YZ'nin üretiminden kullanımına kadar tüm sürecin etik boyutlarıyla değerlendirilmesini zorunlu kılmaktadır. Teknoloji geliştirme sürecindeki tüm paydaşların iş birliği ve farkındalığı ile YZ'nin insanlık için bir sıçrama tahtası mı yoksa potansiyel bir tehdit mi olduğu netleştirilmek zorundadır.

Anahtar Kelimeler: Bilişim Etiği, Yapay Zekâ, Dijital Dönüşüm, Teknoloji Okuryazarlığı, Manipülasyon ve Siber Güvenlik.

ABSTRACT

As an inevitable consequence of technological progress, digital transformation is reshaping every aspect of human life. This transformation sometimes renders professions dysfunctional by eliminating traditional business models, and sometimes leads to deep changes in the cultural, economic and psychological structures of societies with the impact of disruptive technologies. Artificial intelligence (AI) technologies are becoming a global centre of attention with promises such as more efficient business processes, improving the quality of human life and automating boring jobs. However, this fascinating picture risks overshadowing the ethical and social risks that AI will create.

The central role of companies in the development and implementation of AI makes the ethical dimensions of these technologies even more complex. AI, which is used in a wide range of fields from the defence industry to the finance sector, is a technology that is developed by states and companies that have the assets to invest in this field and is first tested in their areas of need. This raises questions about the transparency, fairness and reliability of the entire process from the production of the technology to its use. While the black box architecture of AI makes it difficult for users to understand and control the technology, it causes individuals to become vulnerable to manipulation and abuse. Individual consent procedures and user guidelines are often created only to fulfil formal requirements and do not truly demonstrate ethical responsibility.

Technology companies, software engineers and users must understand the social impacts of AI and act ethically. Drawing a course for the use of AI within the framework of the concepts of empathy, conscience and morality will enable the development of these technologies for the benefit of humanity. However, in this process, it is not only sufficient to set ethical standards, but it is also critical to ensure the applicability and auditability of these standards. In this context, technological literacy stands out as one of the most important requirements in this transformation process. As a matter of fact, information systems can be programmed to manipulate people even if they do not contain artificial intelligence technologies. This situation causes individuals to question their perception of reality, their understanding of labour and the concept of expertise.

As a result, the social, biological and psychological effects of AI are too important to be handled only as a technical or legal issue. These effects necessitate the evaluation of the whole process from the production to the use of AI with its ethical dimensions. With the cooperation and awareness of all involved in the technology development process, it must be clarified whether AI is a potential threat or a springboard for humanity.

Keywords: IT Ethics, Artificial Intelligence, Digital Transformation, Technology Literacy, Manipulation and Cyber Security.

1. GİRİŞ

Dijital dönüşüm, modern çağın en belirgin ve dönüştürücü unsurlarından biri olarak, insan yaşamının hemen her alanını köklü bir şekilde yeniden şekillendirmekte ve eğitimden sağlığa, günlük yaşamdan iş dünyasına kadar geniş bir yelpazede pek çok alanı etkisi altına almaktadır. Özellikle yapay zekâ (YZ) teknolojileri, akıllı dijital dönüşümün mimarı olarak ön plana çıkmakta; daha verimli iş süreçleri, rutin işlerin otomasyona aktarılması ve yaşam

kalitesinin artırılması gibi vaatlerle küresel ölçekte ilgi uyandırmaktadır (Brynjolfsson and McAfee, 2014). Öyle ki akıllı telefonlar, akıllı saatlerle başlayan dijital ürün ve hizmetlerde YZ kullanma eğilimi, akıllı evler, akıllı şirketler ve akıllı şehirlerle küresel ölçekte etki yaratan kapsamlı projelere dönüşmektedir. Ancak, tüm bu öne çıkan olumlu vaatlere rağmen, dijital dönüşüm, birçok etik sorunu ve toplumsal riski de beraberinde getirmekte ve özellikle yıkıcı teknolojilerin yaygınlaşmasıyla birlikte ortaya çıkabilecek hukuki sorunları tartışmayı gerekli kılmaktadır.

YZ teknolojileri, bilimsel yönüyle insanlığın uzun zamandır çözmeye çalıştığı birçok probleme çözüm üretme potansiyeli taşıdığı gibi teknolojik yönüyle de insan yerine geçecek şekilde iş süreçlerini otomatikleştirme amacı taşıyabilmektedir. Özellikle toplumu ekonomik, politik, sosyal ve hukuki yönlerden etkileyecek nitelikte, insan egemenliğindeki alanların teknolojiye transferi ve bu teknolojilerin özellikle hassas durumlarda kontrolsüz, denetimsiz ve hatalı kullanılma riski, alışılmadık sorun ve belirsizliklerle karşı karşıya olduğumuzu düşündürmektedir. Bunun yanında, YZ teknolojilerinin insan odaklı alanlarda, insan unsurunu dışlayacak şekilde hâkim kılınması eğiliminin, toplum üzerinde yaratabileceği kültürel ve psikolojik etkiler de göz ardı edilmemelidir.

Hukuk, tıp, mühendislik, eğitim gibi alanlarda kullanılarak, insanlar hakkında hüküm kuran, işlem yapan ve değerlendirmeler gerçekleştiren sistemlerin çıktılarını nasıl veya ne şekilde oluşturduğu ve bu çıktılara karşı nasıl bir savunma inşa edilebileceğinin dahi şu an için üzerinde durulmaması, ciddi bir belirsizlik kaynağı olarak öne çıkmaktadır. Özellikle “kara kutu” mimarisi ile tanımlanan ve çalışma mantığı ve çıktı oluşturma süreçlerinin şeffaf bir şekilde anlaşılmasını zorlaştıran yapılar, hukuki öngörülebilirlik ve hesap verebilirliği büyük ölçüde zorlaştırmaktadır (Pasquale, 2015). Tüm bu belirsizlik ve risklere ek olarak, özellikle üretken YZ modellerinin edebiyat, resim, kodlama, tasarım gibi yetenek gerektiren alanlarda sistemlere atıf yapılmaksızın etik dışı kullanımı, eğitim, yetenek ve uzmanlığın önemi ve gerekliliğini de sorgulatan düzeyde bireylerin değer algısını yıkmakta, sahte içeriklerin yol açtığı karmaşa gerçeklik algısını bozarak güven ve hakikat duygusunu sarsmaktadır. YZ alanındaki olumlu vaatlerin peşi sıra gelen bu karanlık tablodan hangisinin gelecek bakımından daha ağır basacağını belirleyecek olan ise şüphesiz ki teknoloji geliştirme, üretme ve kullanım sürecindeki paydaşların ahlak, etik ve hukuk hassasiyetleri çerçevesinde verecekleri kararlara göre şekillenecektir. Dolayısıyla bu çalışmamızda, insanlık, şirketler ve teknoloji etkileşiminin geçmişten günümüze izlediği yol incelenerek, gelecek bakımından bu etkileşimin hukuki ve etik çerçevesinin nasıl çizilmesi gerektiği konusunda değerlendirmeler yapılacaktır.

2. İNSANLIK, ŞİRKETLER VE TEKNOLOJİ ETKİLEŞİMİ

Her bir bilimsel ve teknolojik ilerlemenin gerisinde, gelişimi mümkün kılan ve yoğun emek veren bilim insanları olduğu gibi aynı zamanda ilerlemeyi teşvik eden toplumsal bir ihtiyaç, kaynakları oluşturan ekonomik bir güç ve ortaya çıkan yeniliği toplumla buluşturan güçlü organizasyon yapıları bulunmaktadır. Geçmişten günümüze kısa bir değerlendirme yapıldığında, her yeniliğin, özünde biraz merak, biraz ihtiyaca dayandığı, fikir aşaması başta olmak üzere fikri hayata geçirme sürecinde maddi manevi kaynakların bir araya getirilmesini zorunlu kıldığı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla bilim ve teknoloji alanında ilerlemek için ya bu alanda çalışanların ekonomik olarak güçlü olması ya da ekonomik olarak kişi ya da kurumlarca desteklenmesi kaçınılmaz bir gereklilik olarak karşımıza çıkmaktadır.

Yazının bulunmasından matbaanın icadına, transistörlerin geliştirilmesinden YZ çalışmalarına kadar neredeyse tüm teknolojik ve toplumsal ilerlemeler, medeniyet ile ticaret arasındaki sıkı bağı ortaya koymaktadır (Doğan ve Kurt, 2021). Öyle ki insanlar, ahlak, etik, adalet veya

kendi varoluşlarının temelleri olarak kabul edilen teoriler ya da dinler konusunda henüz evrensel bir uzlaşmaya ulaşamamışlarken, ticaretin gelişimi konusunda ortak bir anlayış geliştirebilmiştir. Bu ortak anlayış, toplumsal ve kültürel farklılıklara rağmen örneğin “para” gibi bir değişim aracının benimsenmesinde kendini gösterebilmiştir (Bora Çınar, 2022). Para sisteminin yaygın kabulünü sağlayan en önemli etken, şüphesiz bu sistemin toplulukların çıkarlarına hizmet edeceği düşüncesidir. Bu durum bile ticaretin, medeniyetin ve toplumun gelişimi için ne kadar hayati bir unsur olduğunu gözler önüne sermektedir (Bora Çınar, 2022).

Teknolojik ilerlemelerin büyük bir kısmı ya ticaret alanının ihtiyaçlarından kaynaklanmış ya da ticareti dönüştürerek gelişim göstermiştir. Örneğin, pusulanın icadı deniz ulaşımını kolaylaştırmış, ulaşımdaki ilerlemeler gemi, tren ve uçak gibi taşıma araçlarının gelişimini tetiklemiştir. Bu yenilikler, ticaretin küreselleşmesine katkı sağlarken, küreselleşen ticaret de yeni teknolojilerin gelişimi için güçlü bir zemin hazırlamıştır (Basalla, 1996; Bora Çınar, 2022). Bu etkileşim zinciri, tarih boyunca hesaplama teknikleri dahil olmak üzere çoğu teknolojik ilerlemenin ticaret, yönetim ve dönemin öncelikli ihtiyaçlarına göre şekillendiğini göstermektedir.

Günümüzde de ticaret ile bilim ve teknoloji arasındaki etkileşimin hız kazanmasının önemli bir diğer nedeni, bu teknolojilerin geliştirilmesinde büyük kaynakların toplanmasına ihtiyaç duyulmasıdır. Bilimsel ve teknik yenilikler, toplumların dönüşümünde önemli bir rol oynarken, bu yeniliklerin finansmanı için çoğu zaman ticari çıkarlar devreye girmektedir. Özellikle YZ gibi kaynak yoğun alanlar, şirketlerin dikkatini çekmekte ve bu alanlarda çalışmak üzere şirketler kurulmasını teşvik etmektedir. YZ alanında faaliyette bulunan şirketler, bu teknolojilerin gelişiminde kritik rol oynamaktadır. Teknolojinin ekonomideki artan etkisi, Apple, Facebook, Google, IBM ve Microsoft gibi şirketleri genel YZ yaratma yarışına sokmuştur. Bu rekabet, YZ alanındaki çalışmaları hızlandırırken, alanın en yetenekli bireylerini çekmek için şirketlerin büyük maaş ve teşvikler sunmasına yol açmıştır. Akademik çalışmalarda öne çıkan çok sayıda nitelikli araştırmacı, özel sektör projelerinde yer almaya yönlendirilmekte ve bu durum YZ'nin gelişiminde çok boyutlu bir ivme yaratmaktadır (Bora Çınar, 2022). Benzer şekilde şirketler kadar devletler de YZ çalışmalarını ulusal stratejilerinin bir parçası yaparak, peşi sıra hukuk, etik ve ilerleme boyutlarıyla YZ stratejilerini oluşturmaya, geliştirmeye ve kamuoyuna açıklamaya başlamıştır (Winfield ve diğerleri, 2019). Sonuç olarak, toplum, ticaret, bilim ve teknoloji arasındaki etkileşim tarih boyunca birbirini besleyen bir döngü yaratmış, bu etkileşim etik boyutuyla sürece dahil olan tüm paydaşlar bakımından günümüz açısından gündemde olan dinamik bir tartışma başlatmıştır. Bu dinamik tartışma, teknolojinin toplumsal ve ekonomik dönüşümlere katkısını ortaya koyarken, gelecekte de bu etkileşimin devam edeceğini göstermektedir.

3. YAPAY ZEKÂ TEKNOLOJİLERİ, BİLİŞİM ETİĞİ VE ŞİRKETLERİN ROLÜ

YZ teknolojilerinin hızla gelişimi, modern toplumlarda hem olumlu hem de olumsuz olmak üzere pek çok etki yaratmaktadır. Bu etkiler, YZ sistemlerinin tasarımı ve kullanımında hukuk ve etik ilkelerin ne ölçüde dikkate alındığı sorusunu günümüzde daha da önemli hale getirmektedir (Floridi and Taddeo, 2016). Etik, kişilerin diğer kişiler, kurumlar ve devletle olan ilişkilerinde toplumun deneyimlerinden, gelenek ve göreneklerinden kaynaklanan, akıl ürünü olan, toplumsal uyum, beraberlik ve dayanışmayı artırıcı etkisi olan, böylelikle toplumun ekonomik, politik ve sosyal yapısında istikrar sağlayan ilke, standart ve değerlerin tümünü oluşturmaktadır (Kolçak, 2013). Özellikle teknoloji şirketlerinin, toplum dinamiklerini etkileyecek üstün teknolojilerin gelişiminde oynadığı merkezi rol, hukuki ve etik sorumluluklarının çerçevesini yeniden düşünmeyi gerektirmektedir. YZ gibi büyük maliyet gerektiren araştırma alanlarında, nitelikli ekiplerin oluşturulması ve donanım ile

yazılım gibi temel materyallerin temini için ciddi kaynaklar ayrılması gerektiği açıktır. Bu nedenle, bu alanda insan kaynağı ve ekonomik gücünü ortaya koyan öncülerin genellikle şirketler olması şaşırtıcı değildir. Tarih boyunca olduğu gibi, günümüzde de teknolojinin geliştirilme ve kullanım amacı, ilgili alanın en güçlü temsilcilerini öne çıkarmakta; teknoloji geliştiricileri, üreticileri ve kullanıcıları bu sürecin merkezinde yer almaktadır.

Özellikle savunma sektöründe devletlerin, ticari alanda ise şirketlerin aktif rol oynadığı YZ çalışma alanları, geliştirilen teknolojilerin üretici ve yatırımcıların çıkarları doğrultusunda şekillenmesi riskini beraberinde getirmektedir. Ancak bu teknolojiler, yalnızca özel sektör ya da belirli grupları değil, tüm toplumu etkileyebilme potansiyeli taşımaktadır. Hatta bu teknolojiler, sosyal alışkanlıkları ve gelenekleri köklü bir şekilde sarsacak düzeyde, günlük yaşamın bir parçası olmaya hazırlanmaktadır. Bu makro etki, teknolojiye yön veren kişi ve kurumların hukuki sorumluluklarının yanı sıra etik boyutta da bilinçli hareket etmelerinin önemini artırmaktadır (Dedeoğlu, 2006; Bensason ve diğerleri, 2024). Ne var ki, devletlerin güvenlik odaklı yaklaşımları, katil robotlar gibi yıkıcı ve ürkütücü teknolojilerin gelişimini desteklerken, şirketlerin verimlilik ve kâr odaklı stratejileri insan hakları, mahremiyet ve özel hayatın gizliliği gibi temel değerlerin göz ardı edilmesine yol açabilmektedir. Bu durum, hassas, gizli ya da kritik verilerin, herhangi bir etik ayırım yapılmaksızın sistemleri beslemek veya tüketicileri manipüle etmek amacıyla kullanılması gibi olumsuz uygulamalara kapı aralamaktadır (Floridi and Taddeo, 2016). Hatta bazı toplumlarda hukuka aykırı davranışların ve etik değerleri hiçe saymanın bir kültür haline geldiği görülmekte, bu yanılğı, sürecin bir parçası olarak kabul edilebilmektedir (Ersoy, 2019). Bu bağlamda, yetkilerin kötüye kullanılması, hileli üretim, sağlığa zararlı malzemelerin kullanımı ve maliyeti düşürmek adına her türlü etiğe aykırı davranışların “iş kültürü” haline geldiği toplumlarda, bilişim uygulamalarının da benzer bir risk taşıdığı açıktır. Geleneksel süreçlerde insan kaynaklı sorunların ve hukuka aykırılıkların üstesinden gelinmediği müddetçe, dijital alanda da daha hızlı, daha kapsamlı ve daha yıkıcı zararlarla karşılaşılacağı gerçeği şimdiden kabul edilmelidir.

YZ'nin etik boyutları, özellikle mahremiyet, tarafsızlık, hesap verebilirlik ve şeffaflık gibi ilkeler etrafında şekillenmektedir. Bunun yanında uluslararası hukuk gündeminde de düzenleme tartışmaları süren YZ'ye ilişkin Avrupa Birliği çerçevesinde etik yaklaşımların, insan kontrolü ve gözetimi, teknik sağlamlık ve güvenlik, gizlilik ve veri yönetişimi, şeffaflık, çeşitlilik, ayrımcılık yapmama ve adalet, toplumsal ve çevresel refah ve hesap verebilirlik ilkeleri etrafında şekillenmeye başladığı dikkat çekmektedir. Ayrıca YZ sistemlerine hâkim olan kara kutu mimarisinin uygulamada yarattığı endişeler sebebiyle, “açıklanabilirlik” şeklinde hem sistemlerin çalışma mantığının genel olarak şeffaf bir şekilde açıklanması hem de olası bir zarar durumunda sorumluluk hukuku çerçevesinde kimlerin sorumluluk taşıdığına kullanıcılara açıklanması boyutlarıyla sistem çalışma ve işleyişinin açıklanabilir olma ilkesi kabul edilmiştir (Floridi and Cows, 2019). Tüm bu ilkeler, bireylerin temel haklarının korunması ve toplumsal adaletin sağlanması için kritik önemdedir. Ancak, bu ilkelerin uygulanabilirliği, teknoloji şirketlerinin hukuk ve etik sorumluluklarını ne ölçüde yerine getirdiğine bağlı olarak değişkenlik göstermektedir (Coeckelbergh, 2020).

Teknoloji şirketleri, YZ sistemlerinin gelişiminde liderlik rolünü üstlenmektedir. Apple, Google, Microsoft ve Meta gibi büyük şirketler, YZ'nin geleceğini şekillendiren temel aktörlerdir. Bu şirketlerin, üretim süreçlerinde ve son kullanıcıya sundukları teknolojilerde etik ve hukuki ilkeleri gözetmeleri, toplumun yararına olacak şekilde hareket etmeleri beklenmektedir (Çankaya, 2019). Ancak, bu sorumlulukları yerine getirme kapasitesi ve istekliliği çoğu zaman tartışma konusu olmaktadır (Winfield ve diğerleri, 2019). Hukuki sorumluluklar, şirketlerin üretim ve hizmet süreçlerinde mevcut yasalara uygun hareket etmesini gerektirmektedir. Ancak, YZ gibi yeni teknolojilerde hukukçular ve yasa koyucular,

bu sistemlerin etkilerini tam anlamıyla öngöremediği için yasal çerçeveler de genellikle oldukça yetersiz kalmaktadır (Susskind, 2021). Özellikle hukuka uygunluğun tespiti de teknik bilgi gerektirdiğinden ve çoğu zaman insan kaynağıyla çözümü imkansızlaştırdığından YZ sistemlerini denetleyecek ve hukuka aykırılıkları ustalıkla tespit edecek YZ sistemlerinin geliştirilmesi gerekliliği de ayrı bir teknoloji ihtiyacını ortaya koymaktadır. Dolayısıyla YZ alanındaki çoğu hukuki ve etik gereklilik ister istemez geliştiricilerin özdenetimine bırakılmış durumdadır. Bu durum da teknoloji şirketlerinin etik sorumluluklarını daha ön plana çıkarmaktadır. Etik sorumluluklar, şirketlerin yalnızca yasalara uygun hareket etmekle kalmayıp, bireylerin ve toplumun çıkarlarını gözetken şekilde davranmalarını gerektirmektedir (Flanagan ve diğerleri, 2008; Bensason ve diğerleri, 2024).

Mahremiyet, YZ sistemlerinin geliştirilmesi ve kullanımında en çok tartışılan etik sorunlardan birini oluşturmaktadır. Veri toplama ve işleme süreçlerinde bireylerin mahremiyet haklarının korunması hem hukuki hem de etik bir zorunluluktur. Ancak, büyük teknoloji şirketlerinin veri toplama pratikleri, çoğu zaman bu hakların ihlal edilmesine yol açmaktadır (Westin, 1968). Örneğin, Cambridge Analytica skandalı, Facebook'un veri toplama ve kullanma süreçlerindeki etik ihlalleri gözler önüne sermiştir. Veri etiği, bireylerin rızası olmadan verilerinin toplanmasını ve kullanılmasını engelleyen ilkeler topluluğudur. Bu ilkeler, bireylerin mahremiyet haklarını korumanın yanı sıra, YZ sistemlerinin çıktılarının adil ve tarafsız olmasını da sağlamaya yönelik olarak geliştirilmiştir (Floridi and Cowsls, 2019). Teknoloji şirketlerinin, bu etik ilkeleri benimsemesi yoluyla hem toplumsal güvenin artırılması hem de yasal yaptırımlarla muhatap olunmaması mümkün hale gelmektedir.

YZ sistemlerinin tarafsızlığı, etik sorumlulukların bir diğer kritik boyutudur. Algoritmik yanlılıklar, YZ sistemlerinin çıktılarında adaletsizliklere yol açabilmektedir. Örneğin, Amazon'un işe alım algoritması, erkek adaylara karşı ayrımcı bir tutum sergilediği için yoğun eleştirilerin hedefi olmuştur (Binns, 2018). Bu tür yanlılıklar hem bireysel hakları ihlal etmekte hem de toplumsal eşitlik ilkesine zarar vermektedir. Teknoloji şirketleri, algoritmik önyargıların önüne geçmek için, geliştirme süreçlerinde çok çeşitli ve kapsayıcı veri setleri kullanılmalı ve bu süreçleri şeffaf bir şekilde yürütmelidir. Ayrıca, algoritmaların etkilerini değerlendirmek için etik denetim mekanizmaları da oluşturmalıdır (Winfield ve diğerleri, 2019).

Hesap verebilirlik, teknoloji şirketlerinin etik sorumluluklarını yerine getirmesi için temel ilkelerden biridir. Bu ilke, şirketlerin üretim ve hizmet süreçlerinde aldıkları kararların arkasında durmalarını ve bu kararların toplumsal etkilerini kabul etmelerini gerektirmektedir. Örneğin, bir YZ sisteminin neden olduğu zararlı bir sonucun sorumluluğu, bu sistemi geliştiren şirket tarafından üstlenilmelidir (Boddington, 2017). Hesap verebilirlik mekanizmaları, şirketlerin etik ilkeleri benimsemelerini ve bu ilkelerin uygulamada hayata geçmesini sağlamaktadır. Bu mekanizmalar, şeffaflık raporları, etik denetimler ve çok paydaşlı katılım gibi uygulamaları içerebilmektedir.

Hukuki ve etik boyutlarıyla toplumu etkileyen teknolojileri üreten ve geliştiren şirketlerin sorumluluğunun çerçevesi ne kadar titiz çizilirse çizilsin hukuka ve etiğe uygun işleyen bir bilgi ekosisteminin inşası için sürece dahil olan tüm paydaşların etik hassasiyetinin olması gerektiği açıktır. Nitekim ancak tüm parçaları dürüst ve bilinçli bir şekilde süreç içerisinde yer alırsa, ancak o zaman sistemin bir bütün olarak etik ilkeleri sağlaması mümkün olacaktır. Bu noktada şirketlerin üzerinde hem yatırımcı baskısı hem de hukuki baskının ana bileşenleri olarak devlet ve müşterilerin bilişim etiğinin gerekleri konusunda hassas ve dikkatli olması gerektiği açıktır. Özellikle şirketlerin ürün ve hizmetlerini kullananların teknoloji okuryazarlığı başta olmak üzere dijital çağın gerektirdiği, dijital vatandaşlık becerileri ve bilinçli teknoloji kullanımı konusundaki farkındalığı önemlidir (Orhan Göksün ve Odabaşı, 2019). Neticede kişi ve kurumlar hak ve sorumluluklarını gereği gibi bilmediği sürece bunu

kullanmaları, hayata geçirmeleri, ihlali halinde haklarını aramaları ve talepte bulunmaları da mümkün olmayacaktır. Dolayısıyla bilişim alanındaki her bir unsur, diğer unsurların hem denetleyicisi hem destekleyicisi olarak üzerine düşen sorumluluğu layıkıyla yerine getiremediği sürece her alanda olduğu gibi bilişim alanında da hukuk sahnesine dahi çıkartılmayacak pek çok hukuka ve etiğe aykırı gelişmeler yaşanacak ve belki de bu kayıtsızlık işin doğası ve alanın iş kültürü halini alabilecektir. Bu sonuç her ne kadar kulağa ütöpik gelse de pek çok alanda doğanın, hayvanların ve dahi insanların can ve sürdürülebilirlik güvencesinden yoksun olarak sömürülüp zarar gördüğü “ticari” alanların devlet, vatandaş ve kanun üçgeninde itinayla hukuki çerçevesinin tanındığı ve korunduğu düşünülürse dijital ticari ilkelerin de benzer şekilde seyretmesi şaşırtıcı olmayacaktır.

4. DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

Özünde sözleşmeler topluluğundan oluşan şirket yapılarının kuruluşundan başlamak üzere ahlaka uygunluk varlık ve varlıklarını sürdürmenin en temel anahtarlarından birini oluşturmaktadır. Dolayısıyla konusu ahlaka aykırı bir şirket yapısı kurulamayacağı gibi ahlaka aykırı iş ve eylemlerde bulunmak da şirketler açısından yasak davranışlar kapsamına girmektedir. Bu çerçeveye yaklaşıldığında etik ilkeleri benimsemek ve uygulamak şirketler açısından bir tercihten ziyade hukuki bir zorunluluk olarak kabul edilmelidir. Ancak uygulamada, şirketlerin davranışları sonuç odaklı olarak değerlendirilerek daha çok faydacılık açısından ele alınmış, dolayısıyla toplumsal refah ve gelişmişlik düzeyini artırmakla birlikte özellikle bireye yönelik verilen zarar ve yıkımlar toplum menfaati odağı alınarak görmezden gelinebilmiştir. Dolayısıyla şirket faaliyetleri, sonucu bakımından etik bulunmakla birlikte süreç yönünden pek çok etiğe aykırı tutum ve davranışlara taviz verildiği hatta teşvik edildiği bir gelişim izleyebilmiştir.

Dijital dönüşümün hızla şekillendirdiği günümüz dünyasında, insanlık, şirketler ve teknoloji arasındaki etkileşim, sadece ekonomik değil, aynı zamanda etik, sosyal ve çevresel sorumlulukları da beraberinde getirmektedir. Sanayi devriminde, kâr odaklı üretim süreçleri, işsizliğe ve sosyal eşitsizliklere yol açarken, dijital devrimle birlikte kâr odaklı dijital üretim süreçlerinin benzer riskler taşıdığı ve hatta daha ağır sonuçlara yol açabileceği endişesi gündeme gelmektedir. Bu bağlamda, şirketlerin ve devletlerin dijitalleşme sürecinde insan odaklı yaklaşımı benimsemeleri, toplumsal ve çevresel sürdürülebilirlik açısından kritik önemdedir.

Dijital dönüşüm, teknolojinin hızla gelişmesiyle birlikte hem toplumsal yapıları hem de ekonomik sistemleri derinden etkilemektedir. Ancak bu dönüşüm, yalnızca teknolojik yenilikleri değil, aynı zamanda bu yeniliklerin toplumsal etkilerini de göz önünde bulundurmayı gerektirmektedir. YZ ve bilişim sistemlerinin tasarım ve kullanımında, şirketlerin ve devletlerin etik sorumlulukları büyük rol oynamaktadır. Eğer dijital dönüşüm süreci, yalnızca kâr odaklı bir perspektiften ele alınırsa, bu durum, toplumsal eşitsizliklerin artmasına, çevresel tahribata ve insan haklarının ihlaline yol açabilecektir. Geçmişte sanayi devrimiyle yaşanan işsizlik ve yoksulluk gibi olgular, dijital dönüşümle birlikte daha karmaşık ve küresel bir boyuta taşınabilecektir. Bu noktada, bilişim etiği devreye girmektedir.

Bilişim etiği, teknolojilerin, özellikle YZ'nin, insanlık yararına kullanılmasını ve teknolojik ilerlemenin toplumsal sorumlulukları göz ardı etmeden gerçekleşmesini savunmaktadır. YZ ve diğer dijital sistemlerin, yalnızca ekonomik kazanç sağlamak amacıyla değil, aynı zamanda toplumun genel refahını artıracak şekilde tasarlanması gerektiği vurgulanmalıdır (Floridi, 2019). Şirketler, yalnızca ekonomik başarıyı hedeflemek yerine, insan odaklı bir yaklaşımı benimseyerek, dijital teknolojilerin toplumsal ve çevresel etkilerini minimize etmeye çalışmalıdır.

Teknolojik gelişmelerin hızla ilerlemesiyle birlikte, şirketlerin sosyal sorumlulukları da büyük bir dönüşüm geçirmektedir. Dijitalleşme süreci, şirketlerin sadece yerel pazarlarda değil, küresel ölçekte de etkili olmasına olanak tanımaktadır. Bu durum, şirketlerin kararlarını alırken yalnızca kendi çıkarlarını değil, aynı zamanda toplumun ve çevrenin çıkarlarını da göz önünde bulundurmalarını gerektirmektedir. Şirketlerin insan odaklı hareket etmeleri, dijital dönüşüm sürecinin etik boyutunu oluşturmaktadır. Bu bağlamda, şirketlerin yalnızca kâr elde etme amacı güderek değil, aynı zamanda toplumsal sorumluluklarını yerine getirerek dijital teknolojileri kullanmaları önemlidir.

İnsan hakları, sadece bireysel hakları değil, aynı zamanda toplumsal eşitliği, çevresel sürdürülebilirliği ve adil ekonomik fırsatları da içermektedir. Bu bağlamda, dijitalleşme sürecinde şirketlerin sorumlulukları, yalnızca kendi faaliyet alanlarıyla sınırlı kalmamalıdır. Küresel ölçekte, şirketlerin dijital teknolojileri, yalnızca kâr amacı gütmeyen, insan haklarını gözeterek ve çevresel etkileri minimize ederek kullanmaları gerekmektedir. Şirketler kadar devletler de dijitalleşme sürecinde önemli rol oynamaktadır. Dijital devlet kültürü, devletlerin yalnızca kendi vatandaşlarının hak ve özgürlüklerini değil, tüm insanlığın hak ve özgürlüklerini koruma sorumluluğunu da beraberinde getirmektedir. Küreselleşen dijital teknolojiler, devletlerin sınırlarını aşarak, dünyanın herhangi bir yerindeki hukuka aykırılıkların tüm dünyayı etkileyebilmesine olanak tanımaktadır (Orhan Göksün ve Kurt, 2019). Bu nedenle, devletlerin dijitalleşme sürecinde, küresel vatandaşlık anlayışıyla hareket etmeleri gerekmektedir. Dijital devlet kültürü, sadece yerel değil, küresel bir perspektiften hareket etmeyi ve tüm insanlığın ortak çıkarlarını gözetmeyi gerektirmektedir. Devletlerin dijitalleşme süreçlerinde, bilişim etiği ilkelerini benimsemeleri, sadece kendi vatandaşlarının haklarını değil, tüm dünya vatandaşlarının haklarını güvence altına almak adına kritik bir adımdır. Küresel dijitalleşme, devletlerin ulusal yasalarını aşan bir boyuta ulaşırken, bu yasaların küresel etik standartlarla uyumlu olması önemlidir. Aksi takdirde, dijitalleşmenin getirdiği fırsatlar, yalnızca belli bir grup için faydalı olurken, geri kalan insanlar için olumsuz sonuçlar doğurabilecektir.

Sonuç olarak, dijital dönüşüm süreci, insanlık, şirketler ve devletler arasındaki etkileşimi yeniden şekillendiren bir süreçtir. Bu süreçte, şirketlerin ve devletlerin, dijital teknolojilerin yalnızca ekonomik kazanç sağlamak amacıyla değil, aynı zamanda toplumsal ve çevresel sorumlulukları gözeterek kullanılmasını sağlamaları gerekmektedir. YZ ve diğer dijital sistemlerin etik kullanımı, yalnızca teknolojiye dayalı bir mesele değil, aynı zamanda insana, topluma ve doğaya duyulan saygının bir yansımasıdır. Şirketler ve devletler, dijital dönüşüm sürecinde insan odaklı bir yaklaşımı benimseyerek, sürdürülebilir bir dijital gelecek inşa edebilecektir. Aksi takdirde, dijitalleşmenin getirdiği fırsatlar, toplumsal eşitsizlikleri derinleştirebileceği gibi çevresel tahribatı artıracak ve insan haklarını ihlal edecektir. Bu nedenle, dijital dönüşüm süreci, etik ilkelerle şekillendirilmeli, sürece yön veren tüm paydaşlar hem kendi varlıklarını hem de gelecek nesillerin güvenliğini korumak için uzun vadeli hedeflere odaklanarak, teknolojiyi çevre ve insan odaklı olarak geliştirmenin hukuki ve etik ilkelerine saygılı davranmalıdır. Aksi halde kendi kuyruğunu yutan bir yılan gibi insanı, insan olmayı, insan odaklı olmayı gündemine almayan ve gözden çıkararak her organizasyon hedeflediği başarı noktasında kendi varlığını da anlamsız hale getirerek organizasyon yapısının sürdürülebilirliğini riske atmış olacaktır.

KAYNAKÇA

- Basalla, G. (1996). Teknolojinin Evrimi. çev. Cem Soydemir, 2. Basım, TÜBİTAK Yayınları.
- Bensason İ., Dericioğlu Egemen A., Kaspi R., Küzeci E., Sezgin Ö., Uyan B., (2024). “Yapay Zekâ Etik İlkeleri ve Hukuki Düzenlemeler Raporu”, Türkiye Yapay Zekâ İnisiyatifi.

<https://turkiye.ai/wp-content/uploads/2024/06/TRAI-Yapay-Zeka-Etik-Ilkeleri-ve-Hukuki-Duzenlemeler-Raporu-Mayis-2024-5.pdf>

Binns, R. (2018). "Fairness in Machine Learning: Lessons from Political Philosophy". Proceedings of the 2018 Conference on Fairness, Accountability, and Transparency. <https://arxiv.org/pdf/1712.03586>

Boddington, P. (2017). Towards a Code of Ethics for Artificial Intelligence. Springer.

Bora Çınar, S. (2022). Şirketler Hukukunun Geleceği Üzerine Bir İnceleme: Şirket Yönetiminde Yapay Zekâ. Seçkin Yayıncılık.

Brynjolfsson, E. and McAfee, A. (2014). The Second Machine Age: Work, Progress, and Prosperity in a Time of Brilliant Technologies. W.W. Norton & Company.

Coeckelbergh, M. (2020). AI Ethics. MIT Press.

Çankaya, S. (2019). "Bilişim Etiğinde Yeni Sınırlar". İç H.F. Odabaşı ve Ş. O. Leymun, (eds). Bilişim Etiği ve Güvenliği. Nobel. ss. 267-285.

Dedeoğlu, G. (2006). Etik ve Bilişim. 2. Baskı, Etki Yayınları.

Doğan, MR. ve Kurt, YA. (2021). Pürüzlü Mükemmellik. 3. Baskı, MediaCat.

Ersoy, A. (2019). "Ahlak Felsefesi", İç H.F. Odabaşı ve Ş. O. Leymun, (eds). Bilişim Etiği ve Güvenliği. Nobel. ss. 1-25.

Flanagan, M., Howe, D. and Nissenbaum, H. (2008). "Embodying values in technology: Theory and practice". In M. J. van den Joven and J. Weckert (eds.), Information Technology and Moral Philosophy. Cambridge University Press. pp. 322--353.

Floridi, L., and Taddeo, M. (2016). "What is data ethics?" Philosophical Transactions of the Royal Society A: Mathematical, Physical and Engineering Sciences. 374(2083), <https://royalsocietypublishing.org/doi/epdf/10.1098/rsta.2016.0360>.

Floridi, L. (2019). The Ethics of Artificial Intelligence. Oxford University Press.

Floridi, L., and Cows, J. (2019). "A Unified Framework of Five Principles for AI in Society". Harvard Data Science Review.1(1), <https://doi.org/10.1162/99608f92.8cd550d1>

Kolçak, M. (2013). Meslek Etiği. 2. Baskı, Ekin Yayınevi.

Orhan Göksün, D. ve Kurt, Adile Aşkı. (2019). "Dijital Vatandaşlık", İç H.F. Odabaşı ve Ş. O. Leymun, (eds). Bilişim Etiği ve Güvenliği. Nobel. ss. 67-92.

Pasquale, F. (2015). The Black Box Society: The Secret Algorithms That Control Money and Information. Harvard University Press.

Susskind, R. (2021). Online Courts and the Future of Justice. Oxford University Press.

Westin, A. F. (1968). "Privacy and Freedom". Wash. & Lee L. Rev. 25(1), pp. 168-170, <https://scholarlycommons.law.wlu.edu/wlulr/vol25/iss1/20>

Winfield, A. F. T., Michael, K., Pitt, J., and Evers, V. (2019). "Machine Ethics: The Design and Governance of Ethical AI and Autonomous Systems". Proceedings of the IEEE, 107(3), 509-517. <https://ieeexplore.ieee.org/document/8662743?denied=>

YAPAY ZEKÂ ÇAĞINDA MÜHENDİSLİK VE MESLEK ETİĞİ: ETİK SORUNLARIN YENİ BOYUTLARI

ENGINEERING AND PROFESSIONAL ETHICS IN THE AGE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE: NEW DIMENSIONS OF ETHICAL ISSUES

Sevda BORA ÇINAR

Dr. Öğr. Üyesi, Akdeniz Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Ticaret Hukuku Anabilim Dalı,
ORCID NO: 0000-0002-1425-8227

ÖZET

Yapay zekâ (YZ) teknolojilerinin hızlı gelişimi, birçok mesleğin geleceği üzerinde derin etkiler yaratmakta ve bu durum hem meslek sahipleri hem de mesleki eğitim alan gençler arasında kaygılara neden olmaktadır. Özellikle YZ sistemlerinin insan meslektaşlarının yerini alması olasılığı, mesleki eğitimin anlamlılığını sorgulatan bir iklim yaratmaktadır. YZ araştırmaları, bir yandan zeki sistemlerle işleri daha verimli hale getirme hedefi taşıırken, diğer yandan zekânın doğasını anlamaya yönelik bilimsel amaçlar doğrultusunda ilerlemektedir. Ancak, bu teknolojilerin geliştirilme sürecinde etik ve mesleki ilkelerin ne ölçüde göz önüne alınması gerektiği hâlâ tartışma konusudur.

YZ sistemleri tasarlanırken, bu süreç yalnızca dijital bir operasyon olarak mı ele alınmalıdır, yoksa insani mesleklerin beraberinde getirdiği etik ilkeler de bu sistemlere entegre edilmeli midir? Örneğin bir doktorun bağlı olduğu Hipokrat Yemini gibi mesleki değerlerin, ameliyat yapan bir robotta ya da teşhis koyan bir YZ sisteminde yer alması gerektiği düşünülebilir. Bu yaklaşım, mühendislerin yalnızca teknik gereklilikleri karşılamaktan öte, mesleklerin etik, kültürel ve insani boyutlarını da sistemlere dahil etme sorumluluğu taşıdığını ortaya koymaktadır. Dolayısıyla bu durum, mühendislerin, dijitalleştirmek istedikleri mesleklerin uzmanlarıyla iş birliği yapma zorunluluğunu da beraberinde getirmektedir. Nitekim karmaşık ve hassas alanlarda, bu iş birliği eksikliği ciddi etik ve pratik sorunlara yol açabilecektir. Kanser teşhisi gibi kritik bir durum, mekanik bir ses veya yazıyla mı hastaya aktarılmalıdır, yoksa hastanın duygusal durumunu gözeten bir insan doktor tarafından mı iletilmelidir? İnsanın insana bağlılığı ve bağımlılığı daha pek çok alanda işlevsellikten ziyade duygusal bağların anlam taşıdığını düşündürmektedir. Her meslek, empati ve insani anlayışı bir ölçüde bünyesinde barındırmaktadır. Dolayısıyla mesleklerin tamamen YZ sistemlerine devri, her ne kadar pratik görünse de etik açıdan derin sorgulamalar gerektirmektedir. Bu kadar karmaşık gereklilikleri mühendislerin tek başına yüklenmesi ise ayrı bir etik dengesizlik yaratacaktır.

YZ'nin yalnızca teknik değil aynı zamanda hukuki ve etik boyutları da bulunmaktadır. Hukuk alanında dilekçe yazabilen, mahkeme kararlarını analiz edebilen ve hatta davaların kazanılma olasılığını hesaplayarak bireylerin hak arama özgürlüğüne gölge düşürebilecek sistemler geliştirilmektedir. Ancak bu tür sistemlerin anayasaya ve hukuka uygun hale getirilmesi bile etik açıdan yeterli olmayacaktır. Etik, yalnızca bir sürecin başlangıcını değil, sonuçlarını da dikkate alan bütünsel bir çerçeve sunmayı gerektirmektedir. Bu bildiride, YZ'nin mühendislik etiği üzerindeki etkisi incelenerek, mesleklerin yerini alan YZ sistemlerinin mesleki etik ilkeleri karşılaması gerekip gerekmediği ve bu süreçte mühendislerin rolü ve sorumlulukları, etik ve hukuki boyutlarıyla ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Mühendislik Etiği, Otonom Sistemler, Hukuk ve Teknoloji, Dijital Dönüşüm.

ABSTRACT

The rapid development of artificial intelligence (AI) technologies has profound effects on the future of many professions and this situation causes anxiety among both professionals and young people receiving professional education. In particular, the possibility of artificial intelligence systems replacing their human co-workers creates a context that questions the meaningfulness of professional education. AI research is progressing in line with the scientific aims of understanding the nature of intelligence, while aiming to make work more efficient with intelligent systems. However, the extent to which ethical and professional principles should be considered in the development of these technologies is still a matter of debate.

When designing AI systems, should this process be considered only as a digital operation, or should the ethical principles brought by human professions be integrated into these systems? For example, professional values such as the Hippocratic Oath, to which a doctor is bound, should be included in a robot that performs surgery or an artificial intelligence system that makes diagnoses. This approach reveals that engineers have a responsibility not only to fulfil technical requirements but also to incorporate the ethical, cultural and human dimensions of professions into systems. Therefore, this situation brings along the necessity for engineers to cooperate with the experts of the professions they want to digitalise. Indeed, in complex and sensitive areas, this lack of co-operation can lead to serious ethical and practical problems. Should a critical situation, such as a cancer diagnosis, be communicated to the patient by a mechanical voice or text, or should it be communicated by a human doctor who is mindful of the patient's emotional well-being? The dependency and addiction of human beings to human beings suggests that emotional bonds have meaning rather than functionality in many other fields. Every profession embodies empathy and human understanding to some extent. Therefore, the transfer of professions completely to AI systems, although it may seem practical, requires deep questioning in terms of ethics. If engineers alone are burdened with such complex requirements, it will create a separate ethical imbalance.

AI has not only technical but also legal and ethical dimensions. In the field of law, systems are being developed that can write petitions, analyse court decisions and even calculate the probability of winning lawsuits, which may cast a shadow on the freedom of individuals to seek rights. However, even the constitutionalising and legalisation of such systems will not be sufficient in terms of ethics. Ethics requires a holistic framework that considers not only the beginning of a process but also its consequences. In this paper, the impact of artificial intelligence on engineering ethics will be analysed, whether artificial intelligence systems that replace professions should meet professional ethical principles and the role and responsibilities of engineers in this process will be discussed with ethical and legal dimensions.

Keywords: Artificial Intelligence, Engineering Ethics, Autonomous Systems, Law and Technology, Digital Transformation.

1. GİRİŞ

Yapay zekâ (YZ) teknolojilerinin son yıllarda kaydettiği ilerlemeler, mesleklerin dönüşümü ve mesleki etik ilkeler üzerindeki etkileri ile ilgili çok sayıda tartışmayı beraberinde getirmektedir (Russell ve Norvig, 2021). YZ'nin, insan egemen alanlarda görev alma

potansiyeli, insan odaklı mesleki sorumlulukların ve etik ilkelerin yeniden tanımlanmasını zorunlu kılmaktadır. Özellikle kritik alanlarda, hukuka uygunluk yanında YZ'nin etik ilkelere de uygunluğunun sağlanıp sağlanamayacağı ve bu ilkelerin teknolojik sistemlere aktarımının mümkün olup olmadığı önemli bir belirsizlik kaynağı olarak ortaya çıkmaktadır (Floridi ve Cowls, 2019).

YZ teknolojilerinin uzman sistemler başta olmak üzere geliştirildiği alanların meslekler üzerindeki etkileri, özellikle mühendislik ve etik arasındaki kuvvetli bağın teknoloji boyutuyla yeniden ele alınmasını gerektirmektedir. Geleneksel olarak konuya yaklaşıldığında mühendisler, teknik çözümler üretmek ve genel anlamda toplumun faydasına olacak şekilde mevcut tekniği ilerletmekle sorumlu tutulmaktadır (Oğulata, 2021). Ancak YZ'nin, insanın yerini alabilecek ve kimi zaman insanı devreden tamamen çıkaracak teknik çözümler sunmasıyla birlikte bu dönüşüme yön veren mühendisler başta olmak üzere her bir paydaşın, dönüşen meslek gruplarının etik ve insani yönlerini de hesaba katmaları gerekip gerekmediği meselesi etiğin yeni bir boyutu olarak ortaya çıkmaktadır (Boddington, 2017).

Bu tartışmaların bir diğer boyutu, mesleklerin dijitalleşmesi ile etik sorumlulukların teknolojiye devredilmesinin yarattığı gerilim ve endişedir. Özellikle hukuk gibi alanlarda, YZ sistemlerinin dilekçe yazma, mahkeme kararlarını analiz etme ve hatta davaların kazanılma olasılığını hesaplama gibi fonksiyonları yerine getirebilmesi, bireylerin hak arama özgürlüğü üzerindeki derin etkiler yanında mevcut hukuk sisteminin pek çok geleneksel ilkesine aykırı bir dönüşüm yaratma riski taşımaktadır (Susskind, 2021). Bu noktada, hukuki süreçlerin etik çerçevede ele alınması, yalnızca hukuka uygunlukla sınırlı kalmayıp aynı zamanda sürecin insani boyutlarını da kapsayacak şekilde ele alınması gerektiği gerçeğini ortaya koymaktadır (Coeckelbergh, 2020).

Bu çalışmamızda, YZ'nin mühendislik etiği üzerindeki etkileri incelenerek, uzman sistemler başta olmak üzere mesleklerin yerini alan YZ sistemlerinin mesleki etik ilkeleri karşılama gerekip gerekmediği ve bu sorumluluğun sistem geliştiricilerin hukuki ve etik sorumluluklarının bir uzantısı olarak değerlendirilmesi gerekip gerekmediği meselesi ele alınmaktadır. Bu çerçevede, mesleklerin dijitalleşmesi sürecinde, mühendislerin rolü ve sorumlulukları etik ve hukuki boyutlarıyla ele alınarak, YZ sistemlerinin geliştirilmesi aşamalarında yaşayan bir hukuk nosyonu olarak etik ilkelerin sistem mimarisinde tasarım boyutuyla uygulanabilir olup olmadığı değerlendirilecektir.

2. MÜHENDİSLİK MESLEK ETİĞİNİN BİLİŞİM ETİĞİ ÇERÇEVESİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ

Meslek etiği, bir meslek grubunun oluşturup koruduğu, meslek üyelerinin uyması gereken, onları belli bir yönde davranmaya sevk eden, kişisel eğilimlerini sınırlayan, yetersiz ve ilkesiz üyeleri meslekten dışlayan, meslek içi rekabetin ana çerçevesini düzenleyen ve mesleki idealleri korumayı hedefleyen ilkeler bütünüdür (Aydın, 2010; Ersoy, 2019; Kılıçer, 2019). Başlangıçta tıp alanında oluşturulup geliştirilen meslek etiği, zamanla diğer uygulamalı alanlara da yansımış ve mühendislik bu alanlardan biri olmuştur (Kolowski, 2009). Mühendislik meslek etiği, modern mühendislik disiplinlerinin gelişimiyle birlikte her zaman önemli bir tartışma konusu olmuştur. Özellikle sanayi devriminin etkisiyle mühendislik uygulamaları giderek daha karmaşık bir yapıya bürünmüş ve toplumsal etkileri daha belirgin hale gelmiştir. Bu durum, mühendislik meslek etiği üzerine yapılan tartışmaları artırmıştır (Johnson, 1997).

Sanayi devrimi döneminde, mühendislerin yalnızca teknik uzmanlıklarının değil, aynı zamanda toplumsal sorumluluklarının da bilincinde olmaları gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Mühendislik uygulamalarının toplumsal etkilerinin artmasıyla birlikte mühendislik meslek etiği daha sistematik bir şekilde ele alınmaya başlanmış ve bu alanda çeşitli düzenlemeler geliştirilmiştir. Örneğin, Amerikan Elektrik Mühendisleri Derneği (AIEE) 1912 yılında ilk etik kodunu yayınlarak kamu yararını gözetmeyi temel ilke olarak benimsemiştir. Mühendislik etiğinin gelişiminde büyük kazalar ve felaketler de önemli bir rol oynamıştır. 1986'daki Çernobil nükleer kazası ve 1981'deki Hyatt Regency yaya köprüsü çökmesi gibi olaylar, mühendislik uygulamalarında etik kuralların ve sorumlulukların yeniden ele alınmasını zorunlu kılmıştır (Petroski, 1992). Bu tür olaylar, teknik uzmanlığın ötesinde insani değerlerin ve etik ilkelerin önemini açıkça ortaya koymuştur (Russell ve Norvig, 2021).

Günümüzde mühendislik etiği, bireysel sorumlulukların ötesine geçerek kurumsal ve küresel sorumlulukları da kapsamaktadır. Sürdürülebilirlik ve çevre etiği gibi konuların yükselişi, mühendislik pratiğinin ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir (Oğulata, 2021). Teknolojinin gelişimiyle birlikte bilişim etiği, bilgisayar teknolojilerinin gelişimine paralel olarak ortaya çıkmış ve etiğin önemli bir dalı haline gelmiştir. 1947 yılında ABD'de kurulan Bilgisayar Sistemleri Derneği (ACM), 1972 yılında bilgisayar uzmanlarının etik kurallarını belirlemiştir (Kılıçer, 2019). Sonrasında Elektrik ve Elektronik Mühendisleri Enstitüsü (IEEE), Bilgisayar Etik Enstitüsü (CEI), İngiliz Bilgisayar Topluluğu (BCS) ve Hindistan Bilgisayar Topluluğu (CSI) gibi organizasyonlar, mesleki etik ilkelerini yayınlarak üyelerinin etik davranış çerçevesini çizmiştir. Türkiye'de de Türkiye Bilişim Vakfı (TBV), Türkiye Bilişim Derneği (TBD) ve Türkiye Bilişim Sektörü Derneği (TBSD) başta olmak üzere bilişim etiğinin temel çerçevesi üzerinde etik sorumluluklar tartışılmakta ve meslek etiği ilkeleri şekillenmektedir (Kılıçer, 2019). Hem küresel hem yerel boyutta üzerinde çalışılan bu ilkeler genellikle kamu yararını gözetme, dürüstlük, tarafsızlık, liderlik, mesleki itibarın korunması, adil ve yardımsever olma gibi değerlere odaklanmaktadır.

Sanayi devrimine benzer şekilde, dijital dönüşüm ve bilgi teknolojilerinin yaygınlaşması, bu teknolojilerin bireyler ve toplumlar üzerindeki etkilerini tartışmaya açmıştır. İlk bilişim etiği tartışmaları, bilgisayar destekli füze sistemleriyle başlamış, bilişim sistemlerinin gücü ve toplumda yol açabileceği sorunların büyüklüğüne ilk olarak matematikçi ve mühendis Nobert Wiener dikkat çekmiştir (Bynum, 2008; Ozan Leymun ve Odabaşı, 2019). Günümüzde ise bilişim etiği, bilgiye erişim, mahremiyet ve fikri mülkiyet gibi konulara yoğunlaşmıştır. Örneğin, 1970'lerde Amerika Birleşik Devletleri'nde geliştirilen *Fair Information Practices*, mahremiyetin korunması için temel bir çerçeve sunmuştur (Westin, 1970). İnternetin yaygınlaşmasıyla birlikte bilişim etiği daha karmaşık hale gelmiş ve siber suçlar, dijital telif hakkı ihlalleri ve dijital ayrımcılık gibi yeni sorunlar ortaya çıkmıştır (Spinello, 2021). Özellikle büyük veri ve YZ teknolojilerinin gelişimi, bilişim etiğini yeniden tanımlamayı gerektirmiştir. Bu teknolojiler, mahremiyetin ötesinde algoritmik adalet, ayrımcılık ve insan onurunun korunması gibi konuları da tartışmaya açmıştır (Floridi ve Taddeo, 2016).

Bilişim etiğinin gelişiminde uluslararası kurallar ve ilkeler önemli bir rol oynamıştır. Örneğin, Avrupa Birliği'nin Genel Veri Koruma Yönetmeliği (GDPR), bireylerin dijital haklarını koruma altına alarak etik standartları yükseltmiştir. Benzer şekilde, UNESCO'nun YZ etiği için belirlediği ilkeler, teknolojinin insan hakları ve toplumsal değerlerle uyumlu olmasını hedeflemiştir. YZ teknolojileri ise etik tartışmaları daha da derinleştirmiştir. Bir yandan YZ sistemlerinin geliştirilmesi ve kullanımında etik ilkelerin belirlenmesi ve uygulanması hedeflenirken, diğer yandan bu sistemlerin etik hareket edebilmesi ve etik olanı uygulayabilmesi, yani makine etiği olarak adlandırılan bir alan tartışmaya açılmıştır (Winfield ve diğerleri, 2019). Şüphesiz ki bilişim etiği, teknolojik gelişmelerle birlikte gelişimini sürdürerek yalnızca bugünün değil geleceğin de önemli bir çalışma alanı olarak kalacaktır.

3. UZMAN SİSTEMLER VE SİSTEM MİMARİSİNDE MESLEK ETİĞİ

3.1. Uzman Sistemler

Uzman sistemler, belirli bir uzmanlık alanında insan uzmanların bilgi ve deneyimlerini taklit ederek karmaşık sorunları çözmek üzere tasarlanmış YZ tabanlı bilgisayar programlarıdır (Jackson, 1998). Bu sistemler, bilgi tabanı, çıkarım motoru ve bir kullanıcı arayüzü olmak üzere üç temel bileşenden oluşmaktadır. Bilgi tabanı, alanla ilgili kuralları ve olgusal bilgileri depolarken, çıkarım motoru bu bilgileri kullanarak çözüm üretmekte, kullanıcı arayüzü ise sistemi kullanan bireylerin sorularını ve taleplerini sisteme iletmelerini sağlamaktadır (Durkin, 1994).

Uzman sistemler, tıp, mühendislik, hukuk ve finans gibi çeşitli alanlar başta olmak üzere hemen her alanda kullanılabilir. Örneğin tıp alanında, hastalıklara tanı konmasından tedavi planlamasına ve hatta ameliyat sürecine kadar pek çok önemli noktada hekimlere yardımcı olan ve kimi zaman hekimlerin yerini alabilecek şekilde tasarlanan uzman sistemler öne çıkmaktadır (Shortliffe ve Cimino, 2021). Uzman sistemleri hayata geçiren mühendislik alanında bile karmaşık tasarım problemlerini çözmek, hataları tespit etmek, yazılım sürecini mükemmelleştirmek ve zaman alan pek çok işi hızla çözmek adına geliştirilen ve etkin bir şekilde kullanılan pek çok bilişim sistemi kullanılmaktadır. Benzer şekilde hukuk alanında da dosya özetlenmesi, belge taraması, hukuki belgelerin hazırlanması ve incelenmesine kadar pek çok aşamada uzman sistemlerden destek alınabilmektedir. Yine finans sektöründe de kredi risk hesaplaması, yatırım stratejileri geliştirilmesi, portföy yönetiminde danışmanlık hizmeti alınması gibi pek çok uzmanlık gerektiren önemli alanlarda yaygın olarak uzman sistemlerden faydalanılmaktadır (Turban ve diğerleri, 2011).

Uzman sistemlerin en büyük avantajı, kullanıcıların bilgiye hızlı ve etkin bir şekilde erişimini sağlayarak bu bilgiyi kullanmalarına aracılık etmesi ve bu hizmeti insan uzmana nazaran daha hızlı, daha sistematik, hata toleransı düşük şekilde ve makul ücretlerle gerçekleştirebilmesidir. Ancak, elbette ki bu sistemlerin doğruluğu ve etkinliği, bilgi tabanının kalitesine ve tasarımın başarısına bağlı olarak değişkenlik göstermektedir (Luger, 2009). İşte bu noktada uzman sistemleri tasarlayan ve geliştiren mühendislerin hukuki ve etik sorumluluklarının ağırlığı ve kritik değeri öne çıkmaktadır.

3.2. Uzman Sistemlerin Sistem Mimarisinde Meslek Etiği

Uzman sistemlerin tasarım ve geliştirilmesi, karmaşık bir süreç olup birden fazla aşamayı içermektedir. Bu aşamaların, gereksinim analizi, bilgi edinme, bilgi tabanının oluşturulması, çıkarım motorunun tasarımı ve sistemin test edilmesi şeklinde sıralanması mümkündür (Giarratano ve Riley, 2004). Gereksinim analizi aşamasında, sistemin çözmesi için tasarlandığı sorunlar ve hedefler belirlenmektedir. Bilgi edinme sürecinde ise alan uzmanlarıyla yapılan görüşmeler ve literatür taramaları aracılığıyla bilgi toplanmakta ve bu bilgiler, bilgi tabanını oluşturmak üzere kullanılmaktadır.

Uzman sistemlerin tasarımında etik sorunları ele almak oldukça önemlidir. Nitekim uzman sistemlerin ilgili alanda etkin ve pratik çözümler üreterek kullanıcıların ihtiyacını karşılamasının temel koşulu, taklit edilen meslek alanına özgü etik kural ve ilkelerin, sistem mimarisine entegre edilmesiyle yakından ilgilidir. Dolayısıyla örneğin, tıp alanında bir uzman sistem geliştirilirken Hipokrat Yemini'nde belirtilen hasta gizliliği ve zarar vermeme ilkeleri başta olmak üzere etik kodların sistemin bilgi işlem ve karar verme mekanizmalarına dahil edilmesi gerekecektir (Beauchamp ve Childress, 2001). Benzer şekilde, hukuk alanında geliştirilen bir uzman sistem de adalet, tarafsızlık ve hukuka uygunluk gibi etik değerleri gözeterek çalıştırılmalıdır (Ashley, 2017). Bunun yanında insandan yola çıkılarak ortaya çıkmış, düzenlenmiş ve geliştirilmiş mesleki uygulama ilkeleri ve çalışma alanları

düşünüldüğünde, bu alanlarda insan kaynağının kalite ve yetkinliğini açıkça ortaya koyan etik sorumluluğun makinelere aktarılmasının başlı başına insan olan (şimdilik) bilim insanları ve mühendisler çerçevesinde etik bir davranış olup olmadığı da etiğin bambaşka bir yönünü oluşturmaktadır (Winfield ve diğerleri, 2019). Bu tür hassas alanların dijitalleştirilmesinin doğru bir tercih olup olmadığı tartışmalarının sağlıklı bir şekilde yapılmaksızın, küresel bir yarışta olmanın verdiği rekabet hissiyle hareket edilmesi riski daha da büyütülmektedir.

Mühendislerin mesleki ve etik sorumlulukları, uzman sistemlerin geliştirilmesinde kritik rol oynamaktadır. Mühendislerin, bu sistemlerin yalnızca teknik olarak başarılı olmasını değil, aynı zamanda etik ve toplumsal etkilerini de dikkate alarak tasarımları sağlanmalıdır (Flanagan ve diğerleri, 2008). Ayrıca, bu sistemlerin tasarımında ilgili meslek gruplarıyla iş birliği yapılarak etik ilkelerin uygulanabilirliğini artırmak gerekmektedir. Bunun gerçekleştirilmesiyle hem sistemlerin kullanılabilirliği hem de toplumsal kabul edilebilirliği yüksek oranda artırılmış olacaktır. Dolayısıyla sistem mimarisinde hukuk ve etik hassasiyetinin ön planda tutulması sürdürülebilirliğin de anahtarıdır.

Uzman sistemlerin tasarım süreci, mühendislerin teknik becerilerinin ötesinde, etik hassasiyetlerini ve toplumsal sorumluluklarını da yansıtabilecek şekilde ele alınmalıdır. Mühendislerin, etik değerleri dikkate almadan yalnızca teknik başarıyı hedeflemesi, toplumsal zararlara yol açabileceği gibi meslek itibarının zedelenmesine de sebebiyet verecektir. Bu nedenle, uzman sistemlerin geliştirilmesi sürecinde etik ilkeler, sistem tasarımının ayrılmaz bir parçası olarak ele alınmalıdır. Tıp, hukuk, mühendislik, eğitim gibi alanlarda etik makineler geliştirme ve tasarlanmasının gerektiği konusunda neredeyse tüm paydaşların fikir birliği içerisinde olmasına şaşırılmamalıdır. Ancak asıl mesele teknik ve bilimsel olarak bu hedefin gerçekleştirilmesinin gerçekten mümkün olup olmadığı ve mümkün olsa bile sistemin etik çerçevesinde çalışıp çalışmadığının tespitinin dahi sanıldığı kadar kolay olmayacağıdır. Nitekim sistemlere etik ilkelerin girilmesi ve bu ilkelerin öğretilmesi tek başına yeterli olmamakta bu bilginin uygulamada etik davranışları ortaya çıkarmasının da sağlanması gerekmektedir. Ki bu gereklilik insan açısından da henüz hayata geçirilebilmiş bir eğitim çıktısı haline getirilememiştir. Gerçekten de tüm teknolojik gelişmelere rağmen açlık, savaş, çevre sorunları gibi süregelen sorunlar bir bütün olarak düşünüldüğünde, önemli olanın etik bilgisine sahip olmaktan çok etik davranma yeteneğine sahip olmak olduğu açıkça göze çarpmaktadır. Neticede ahlaklı olmakla ahlaki bilgiye sahip olmak aynı şey değildir (Ersoy, 2019). Etik de özünde ahlak üzerine düşünmek ve ahlak üzerine felsefe yapmak anlamı taşıdığından (Torlak, 2014), belki de asıl soru ahlaklı bilişim sistemleri tasarlanmasının mümkün olup olmadığıdır. Dolayısıyla bu tür belirsizlikler başta belirtilen soruyu daha da önemli hale getirmektedir: İnsanlar tarafından hassas mesleklerin YZ'ye devredilmesi başlı başına etik bir tercih midir?

4. DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

YZ ve uzman sistemler, modern mühendislik pratiklerini kökten değiştiren ve mesleklerin geleceğini şekillendiren birer teknolojik dönüşüm aracı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu teknolojiler, karmaşık sorunlara hızlı ve etkili çözümler sunarken, etik, hukuki ve toplumsal boyutlarıyla yeni tartışmaları da beraberinde getirmektedir. Uzman sistemlerin tasarımı ve kullanımı, mühendislerin teknik becerilerinin ötesinde etik sorumluluklarını da yeniden tanımlamalarını gerektirmektedir (Durkin, 1994; Flanagan ve diğerleri, 2008).

Uzman sistemlerin geliştirilmesi ve kullanılması, birçok meslek alanında önemli faydalar sağlamakla birlikte etik açıdan karmaşık sorunları da beraberinde getirmektedir. Örneğin tıp alanında, hasta gizliliği ve zarar vermeme ilkeleri, uzman sistemlerin tasarımında dikkate alınması gereken önemli etik değerler olarak karşımıza çıkmaktadır (Beauchamp ve Childress, 2001). Benzer şekilde, hukuk alanında adalet ve tarafsızlık gibi ilkeler, YZ tabanlı hukuki

sistemlerinin geliştirilmesinde önemli rol üstlenmelidir (Ashley, 2017). Ancak, bu etik ilkelerin sistemlere entegre edilmesi, yalnızca teknik bir sorun değil, aynı zamanda toplumsal ve kültürel yönden etkileri olacak önemli bir dönüm noktası olarak kabul edilmelidir. Özellikle otonom sistemlerin dinamik ortamlarda ikilemde kalmaları varsayımında hangi etik değeri öne çıkaracak şekilde hareket etmesi gerektiğinin mühendislere bırakılamayacak kadar hassas sonuçları olabileceği trafik gibi alanlarda sistemlerin etik hareket tercihlerinin parametrelerinin kullanıcının etik değerlerine göre yenilenmesi dahi olasılıklardan bir tanesidir. Nitekim etik ilkelerin kimi zaman kullanıcının menfaatine olmayanı gerektirmesi, nihayetinde ticari bir ürün ya da hizmet olarak geliştirilen sistemlerin ticari sürdürülebilirliğini tehlikeye atabileceği gibi hayati sonuçları olan ikilemlerde tercih parametrelerini varsayılan olan giren mühendislerin bu aşır sorumluluğu taşımak ya da paylaşmak istemesi de anlaşılabilir bir durumdur. Ancak etik değerlerin ağırlığı sebebiyle tasarım dışına itilmesi de görüldüğü üzere mümkün olamamaktadır. Nitekim etik değerlerin göz ardı edilmesi bu sefer de insan odaklı tasarım ilkesine aykırı olduğu gibi insan egemen kritik alanlarda ciddi sosyal yıkımlara ve mesleki gelişimin kesilmesi gibi önemli risklere de sebebiyet verecektir.

Uzman sistemlerin etik boyutları, sadece bireylerin haklarını ve çıkarlarını koruma amacıyla sınırlı kalmamalı, aynı zamanda bu sistemlerin toplumsal etkileri de dikkatle ele alınmalıdır. Örneğin, bir uzman sistemin yanlış bir karar alması, bireylerin hayatını olumsuz etkileyebileceği gibi dijitalleşmeye yönelik toplumsal güvensizliğe ve hemen her alandaki kararların isabetli olup olmadığı yönünde belirsizliğe yol açabilecektir. Bu nedenle, uzman sistemlerin tasarımında şeffaflık, hesap verebilirlik ve çok paydaşlı katılım gibi ilkelerin benimsenmesi oldukça önem taşımaktadır (Floridi ve Taddeo, 2016).

Mühendislik meslek etiği, uzman sistemlerin geliştirilmesinde ve uygulanmasında yol gösterici bir çerçeve sunmaktadır. Geleneksel olarak, mühendislik etiği, mühendislerin teknik uzmanlıklarının ötesinde topluma ve çevreye karşı sorumluluklarını da kapsamaktadır (Martin ve diğerleri, 2005). Uzman sistemlerin tasarımında, mühendislerin etik sorumlulukları, bu sistemlerin toplumsal faydayı maksimize etmesini ve zararlı etkilerini minimize etmesini sağlamak için kritik bir önem taşımaktadır. Öyle ki mühendislerin meslek etiği kapsamında öne çıkan ilkelerinden biri, kamu yararını gözetmektir. Bu ilke, uzman sistemlerin tasarımında toplumsal çıkarların bireysel çıkarlardan önce gelmesini gerektirmektedir. Örneğin, bir tıp uzman sistemi, yalnızca hastalıkların tanısında ve tedavisinde etkin bir aracı olarak değil, aynı zamanda hasta gizliliğini ve etik ilkeleri koruyacak şekilde tasarlanmak zorundadır (Shortliffe ve Cimino, 2021). Benzer şekilde, hukuk alanında geliştirilen uzman sistemler de adaletin ve tarafsızlığın korunmasını güvence altına alacak şekilde tasarlanmalıdır (Ashley, 2017).

Uzman sistemlerin tasarımında ve uygulanmasında, mühendislerin etik ve hukuki sorumlulukları, bu sistemlerin başarılı ve kabul edilebilir olmasında belirleyici rol üstlenmektedir. Mühendisler, uzman sistemlerin teknik olarak doğru ve etkili olmasını sağlamakla birlikte, bu sistemlerin etik ve hukuki gerekliliklere uygun olmasından da sorumlu tutulmalıdır (Flanagan ve diğerleri, 2008). Bu sorumluluk, mühendislerin, sistem tasarımında ilgili meslek gruplarıyla iş birliği yapmasını ve etik ilkeleri sistem mimarisine entegre etmesini gerektirmektedir. Mühendislerin hukuki sorumlulukları, uzman sistemlerin çıktıları olan kararların ve etkilerinin doğruluğunu güvence altına almak için de önemlidir. Mühendisler, uzman sistemlerin tasarımında sadece teknik başarıyı hedeflemekle kalmamalı, aynı zamanda bu sistemlerin toplumsal faydasını ve etik ilkelerini de gözetmelidir. Bu yaklaşım, uzman sistemlerin kabul edilebilirliğini artıracak ve teknolojinin insan hayatına olumlu katkılar sağlamasına olanak tanıyacaktır. Dolayısıyla hukuku ve etiği ön plana alarak sistem mimarisini geliştirmek bu sistemlerin doğruluğu yanında güvenilirliğini de yükseltecek ve dolayısıyla kullanıcıların menfaatine olacak şekilde tasarlandığı ve dahası zaten esas olan

da kullanıcı odaklı tasarımla ürün ve hizmetlerin insana yararlı gelişim göstermesi olduğundan sürdürülebilirliği de garanti altına alacaktır.

KAYNAKÇA

Ashley, K. D. (2017). *Artificial Intelligence and Legal Analytics: New Tools for Law Practice in the Digital Age*. Cambridge University Press.

Beauchamp, T. L., and Childress, J. F. (2001). *Principles of Biomedical Ethics*. Oxford University Press.

Boddington, P. (2017). *Towards a Code of Ethics for Artificial Intelligence*. Springer.

Bynum, T. (2008). "Milestones in the history of information and computer ethics". K. E. Himma and H. T. Tavani (eds.). *Handbook of Information and Computer Ethics*. Wiler, pp. 25-48.

Coeckelbergh, M. (2020). *AI Ethics*. MIT Press.

Durkin, J. (1994). *Expert Systems: Design and Development*. Macmillan Publishing Company.

Ersoy, A. (2019). "Ahlak Felsefesi", İç H.F. Odabaşı ve Ş. Ozan Leymun, (eds). *Bilişim Etiği ve Güvenliği*. Nobel. ss. 1-25.

Flanagan, M., Howe, D. and Nissenbaum, H. (2008). "Embodying values in technology: Theory and practice". In M. J. van den Joven and J. Weckert (eds.), *Information Technology and Moral Philosophy*. Cambridge University Press. pp. 322--353.

Floridi, L., and Taddeo, M. (2016). "What is data ethics?" *Philosophical Transactions of the Royal Society A: Mathematical, Physical and Engineering Sciences*. 374(2083), <https://royalsocietypublishing.org/doi/epdf/10.1098/rsta.2016.0360>.

Floridi, L., and Cows, J. (2019). "A Unified Framework of Five Principles for AI in Society". *Harvard Data Science Review*.1(1), <https://doi.org/10.1162/99608f92.8cd550d1>

Giarratano, J., and Riley, G. (2004). *Expert Systems: Principles and Programming* (4th ed.). Course Technology.

Jackson, P. (1998). *Introduction to Expert Systems*(3rd ed.). Addison-Wesley.

Johnson, D. G. (1997). "Ethics Online: Shaping Social and Ethical Responses to New Technologies". *Communications of the ACM*. 40 (1). <https://www.d.umn.edu/~tcolburn/cs3111/writing/sources/EthicsOnline.pdf>

Kılıçer, K. (2019). "Profesyonel ve Mesleki Etik". İç H.F. Odabaşı ve Ş. Ozan Leymun, (eds). *Bilişim Etiği ve Güvenliği*. Nobel. ss. 27-52.

Kolowski, P. (2009). "Etik ve Hekimlik Sanatı". İç Meslek ve Mesleki Etikler. Türkiye Felsefe Kurumu, ss. 47-65.

Luger, G. F. (2009). *Artificial Intelligence: Structures and Strategies for Complex Problem Solving* (6th ed.). Pearson Education.

Martin, M. W., Zhu, Q., and Schinzinger, R. (2022). *Ethics in Engineering* (5th ed.). McGraw-Hill.

Oğulata, R. T. (2021). "Mühendislikte Etik". *Fırat Üniversitesi Müh. Bil. Dergisi*. 33(2), 527-536, 2021 <https://doi.org/10.35234/fumbd.876768>

Ozan Leymun, Ş. Ve Odabaşı, H. F. (2019). "Bilişim Etiğinin Tarihçesi", İç H.F. Odabaşı ve Ş. Ozan Leymun, (eds). *Bilişim Etiği ve Güvenliği*. Nobel. ss. 53-65.

- Petroski, H. (1992). *To Engineer is Human: The Role of Failure in Successful Design*. Vintage Books.
- Russell, S., and Norvig, P. (2021). *Artificial Intelligence: A Modern Approach* (4th ed.). Pearson.
- Shortliffe, E. H., and Cimino, J. J. (Eds.). (2021). *Biomedical Informatics: Computer Applications in Health Care and Biomedicine*. Springer.
- Spinello, R. A. (2021). *Cyberethics: Morality and Law in Cyberspace* (7th ed). Jones & Bartlett Learning.
- Susskind, R. (2021). *Online Courts and the Future of Justice*. Oxford University Press.
- Torlak, Ö. (2014). Etik, Ahlak ve İş Ahlakı. İç N. Tokgöz (Ed.). İş Etiği. Anadolu Üniversitesi Yayınları, ss. 1-18.
- Turban, E., Sharda, R., and Delen, D. (2011). *Decision Support and Business Intelligence Systems* (9th ed.). Pearson Education. https://archive.org/details/Decision-Support-And-Business-Intelligence-Systems_201808/page/n3/mode/2up
- Westin, A. F. (1968). "Privacy and Freedom". *Wash. & Lee L. Rev.* 25(1), pp. 168-170, <https://scholarlycommons.law.wlu.edu/wlulr/vol25/iss1/20>
- Winfield, A. F. T., Michael, K., Pitt, J., & Evers, V. (2019). Machine Ethics: The Design and Governance of Ethical AI and Autonomous Systems. *Proceedings of the IEEE*, 107(3), 509-517. <https://ieeexplore.ieee.org/document/8662743?denied=>

DATA ETHICS

VERİ ETİĞİ

Murat AKTAŞ

¹ Prof. Dr., Muş Alparslan Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi,
ORCID: 0000-0002-7249-4957

ÖZET

Dijital teknolojilerin gelişmesiyle birlikte veri, veri madenciliği ve Büyük Veri giderek önem kazanmıştır. Bilgi ekonomisinin temel taşlarından biri haline gelen veri hükümetler, işletmeler ve bireyler arasındaki karar alma süreçlerini şekillendirmektedir. Veri toplama, depolama ile kullanımı büyük bir hızla ilerlerken, veri ve etik akademik, politik ve endüstriyel tartışmalarda önemli bir konu haline gelmiştir. Büyük teknoloji firmaları ve devletler verileri toplarken, işlerken ve kullanırken etik değerlere ne kadar önem vermekteler? Burada riskler ve tehlikeler nelerdir? Firmalar ve yönetimler teknolojik gelişmeleri teşvik ederken temel etik ilkelere saygı ile inovasyonu nasıl uzlaştırabilir? Verilerin toplanması, işlenmesi ve kullanılmasına ilişkin teknolojilerin tasarımından üretimine, pazarlanmasından kullanımına kadar tüm süreçlerde etik değerlerin benimsenmesi için kullanıcıların ve profesyonellerin verileri çevreleyen etik konular hakkında eğitilmesi büyük önem taşımaktadır. Veri etiğine ilişkin sorunları güncel bilimsel tartışmalar üzerinden analiz etmeyi amaçlayan bu çalışma, veri etiği, gizlilik, algoritmik önyargı ve veri yönetimi gibi konuları ele alarak, veri yönetiminde sağlam etik uygulamalara duyulan ihtiyaca dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Veri, Etik, Veri Madenciliği, Büyük Veri, Algoritma, Yapay Zekâ.

ABSTRACT

With the development of digital technologies, data, data mining, and Big Data have become increasingly important. Data, now a cornerstone of the knowledge economy, shapes decision-making processes among governments, businesses, and individuals. As data collection, storage, and usage advance rapidly, data and ethics have emerged as critical topics in academic, political, and industrial discussions. How much importance do major technology firms and governments place on ethical values when collecting, processing, and using data? What are the associated risks and dangers? How can firms and governments reconcile innovation with respect for fundamental ethical principles while promoting technological advancements? It is crucial to educate users and professionals on the ethical issues surrounding data to ensure the adoption of ethical values across all stages of data technologies -from design and production to marketing and usage. This study aims to analyse issues related to data ethics through contemporary scientific discussions, addressing topics such as data ethics, privacy, algorithmic bias, and data governance. In doing so, it highlights the need for robust ethical practices in data management.

Keywords: Data, Ethics, Data Mining, Big Data, Algorithm, Artificial Intelligence.

1. GİRİŞ

Bilgi İletişim Teknolojileri (BİT), dijitalleşme ve Yapay Zekâ (YZ) büyük bir hızla gelişerek hayatımızda devrimsel boyutta değişimler meydana getirmiştir. Bu değişimler Sanayi Toplumundan farklı yeni bir toplum yapısı meydana getirmiştir. Bu toplumsal yapı bilgi toplumu olarak adlandırılmaktadır. Bilginin giderek daha da önem kazandığı bu yeni toplumda bilginin kaynağı olan veri de hayati derecede önem kazanmıştır. Özellikle YZ teknolojileri alanında yaşanan gelişmelerle birlikte veri madenciliği de gelişmiş ve veri “yeni petrol” olarak adlandırılmıştır. Verinin giderek önem kazanması ve birçok alanda kullanılması ile hacmi, hızı ve çeşitliliği devasa boyutlara ulaşan ve Büyük Veri olarak adlandırılan çok büyük ve karmaşık veri setleri oluşmuştur. Sosyal medya paylaşımları, dijital ayak izleri, fotoğraflar, videolar gibi kaynaklardan elde edilen bu veriler yapılandırılmış veya yapılandırılmamış olabilir. Analiz edilmesi oldukça zor olan Büyük Veri, günümüzde birçok sektörde karar verme süreçlerini desteklemek için kullanılmaktadır.

Veri ve veri odaklı teknolojilerin giderek daha yaygın bir şekilde kullanılması günlük yaşamımızın ve faaliyetlerimizin hemen her alanını dönüştürmüştür. Sağlık hizmetlerinde öngörücü analizlerden kişiselleştirilmiş pazarlamaya kadar, verinin değeri, içgörülerin ortaya çıkarılması ve yeniliklerin yönlendirilmesindeki potansiyelinde yatmaktadır. Ancak verinin kötüye kullanımı, mahremiyet ihlalleri, algoritmik ayrımcılık ve gözetim kapitalizmi, verinin yaygınlaşmasıyla ilişkili önemli etik sorunlar ve riskleri de beraberinde getirmektedir.

Veri toplama zaman alıcı ve pahalıdır (Messeri ve Crockett, 2024). Üstelik veri zenginliğini yakalama, paylaşma, analiz etme ve bunlara göre hareket etme gibi teknolojiler önemli riskler taşımaktadır. Firmalar bazen bilerek toplamayı amaçlamadıkları bilgilere bile erişebilmekte. Büyük Veri kolayca insanların mahremiyetini ihlal eden bilgiler içerebilir ve insanlar için ciddi tehlikeler doğurabilir. Dolayısıyla veri, veri madenciliği ve Büyük Veri günümüzde hem büyük teknoloji firmaları hem yönetimler hem de hem bilimsel araştırmalar açısından önemli bir tartışma konusu haline gelmiştir. Verilerin toplanması, işlenmesi, depolanması ve kullanılması süreçlerinde nelere dikkat edilmelidir? Veri etiği konusunda evrensel standartların oluşturulması mümkün müdür? Etik veri kullanımı neyi ifade eder? Verilerin sahibi kimdir ve rıza nasıl ele alınmalıdır? Veri ve algoritmalarındaki önyargılar eşitsizliği nasıl devam ettirir? Son olarak, veri ekosisteminde hesap verebilirlik nasıl sağlanabilir? Bütün bu sorular ve cevaplarının veri etiği ile yakından ilişkisi var. Veri etiği, BİT’ler, dijitalleşme, makine öğrenmesi, algoritmalar ve YZ teknolojilerinin büyük bir hızla geliştiği günümüzde insanların mahremiyetini koruma, adalet ve şeffaflık ilkelerine dayanan önemli bir alan olmaya başlamıştır. Verilerin toplanması, işlenmesi ve kullanılması sürecinde ortaya çıkan etik sorunları ele alan bu çalışma, Cambridge Analytica Skandalı ve Amazon’un istihdamda kullandığı algoritmik önyargılar üreten uygulama örnekleri üzerinden veri etiği ile ilgili sorunları analiz etmeyi amaçlamaktadır.

2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

2.1 Veri ve Veri Madenciliği

Veri kelimesi TDK’da: bir araştırmanın, bir tartışmanın, bir muhakemenin temeli olan ana öge, muta, done olarak ifade edilmektedir. Sözlük bu terimi bir problemde bilinen, belirtilmiş anlatımlardan bilinmeyen bulmaya yarayan şey, olgu, kavram veya komutların, iletişim, yorum ve işlem için elverişli biçimli gösterimi olarak da ifade etmektedir. Yine bir sanat eserine veya bir edebî esere temel olan ana ilkeler, gözlem ve deneye dayalı araştırmanın sonuçları, bilgi, data olarak da tanımlanmaktadır. Data da Oxford Sözlükte bir araştırmada, bir tartışmada, bir akıl yürütmede sonuca ulaşabilmek için gereken ilk enformasyon olarak tarif

edilmektedir. Ancak bilgi kavramının burada kullanılması aslında hatalı olduğunu vurgulamakta yarar var. Türkçede veri, enformasyon ve bilgiyi karıştırarak bunları birbirinin yerine kullanan yazarlar bulunmaktadır. Bilgi; Türk Dil Kurumu (TDK) sözlüğünde insan aklının alabileceği gerçek, olgu ve ilkelerin tamamına verilen ad olarak tanımlanmaktadır. En basit tanımıyla bilgi kısaca, enformasyon birimlerinin anlamlı ve faydalanılabilir bir biçimde bir araya getirilmesi olarak tanımlanabilir. İçerik ve bakış açısına göre anlamlarda kullanılan ve karmaşık bir yapısı olan bilgi, çok anlamlılığı ve bu karmaşık yapısından dolayı farklı bağlamlarda, farklı anlamlarda kullanılmaktadır (Aktaş, 2020: 73-74)

Keşif veri tabanları olarak bilinen veri madenciliği ise büyük miktarlardaki verilerden yararlı örüntüler ve bilgi çıkarma sürecidir. Verilerin farklı perspektiflerden analiz edilmesi ve yararlı bilgiler halinde özetlenmesi süreci olarak da görülebilir. Kaya ve Köymen (2008) veri madenciliğini, diğer bir adla veri tabanında bilgi keşfini; “çok büyük veri hacimleri arasında tutulan, anlamı daha önce keşfedilmemiş potansiyel olarak faydalı ve anlaşılır bilgilerin çıkarıldığı veri analiz teknikleri” olarak tanımlamaktadır. Bunların arka planında veri tabanı yönetim sistemleri, makine öğrenmesi, yapay zekâ ve istatistik bulunur (Kaya ve Köymen, 2008).

Çok büyük miktarda veriden faydalı bilgiler çıkarma sanatı olarak da tanımlanan veri madenciliği, bu devasa verilerden, anlaşılabilir ve öngören modeller keşfetme süreci olarak görülmektedir. *Knowledge Discovery from Data*, kısaca *KDD* olarak da bilinen veri madenciliği çok büyük miktarda veriyi işlemek için geleneksel veri analizini sofistike algoritmalarla birleştirir. Bilgisayar bilimlerinin disiplinler arası bir alt alanı olan veri madenciliği, YZ, makine öğrenimi, örüntü tanıma, depolama, veri görselleştirme, istatistik ve veritabanı sistemlerini içerir. Dolayısıyla veri tabanı sistemleri, istatistik, makine öğrenimi, hesaplama, bilgi teorisi ve örüntü tanıma kavramlarını birleştiren disiplinler arası bir alandır (Sadiku vd., 2015).

Veri madenciliğinin günümüzde YZ'ya dayalı tüm teknolojilerin can damarı olduğunu kabul eden Han ve arkadaşları (2011) gibi uzmanlar onun önemini vurgulamak için aslında bilgi çağı değil veri çağında yaşamakta olduğumuzu ifade ediyorlar. Han ve arkadaşları (2011) veri madenciliğinin, bilgisayar ve bilgi iletişim teknolojilerindeki devasa gelişme ve yayılmanın doğal evriminin bir sonucu olarak görülebileceğini kaydediyorlar.

2.2 Büyük Veri

Akıllı devrimin merkezinde yer alan Büyük Veri hem akademide hem de endüstride trend olan moda bir sözcük olmasına rağmen, anlamı hala çok fazla kavramsal belirsizlikle örtülüdür denebilir. Terim, verileri toplama, depolama ve işleme teknolojik yeteneğinden, her ikisi de bilgi aşırı yükü altında boğulan, iş ve toplumu yaygın olarak istila eden kültürel değişime kadar çok çeşitli kavramları tanımlamak için kullanılmaktadır. Hatta araştırmacılar ve uygulayıcıların terimin tanımı konusunda bir konsensüse varamamış olması ve mevcut belirsizliği, konunun etkili bir şekilde geliştirilmesini baltaladığını bile düşünenler vardır (De Mauro vd., 2015).

“İnternet kullanan her bireyin büyümesine ve gelişmesine katkı sağladığı Büyük Veri; gözlemlerden, araştırmalardan, arama motorlarından, bloglardan, forumlardan, sosyal medyadan ve diğer birçok kaynaktan elde edilen verilerin anlamlı ve işlenebilir hale getirilmiş biçimine denir.” (Gtech, 2020). Bu tanıma bakıldığında Büyük Veri terimi büyük oranda çevrimiçi yapılan her türlü aktivitenin giderek daha fazla iz bırakması (ki bu izler de veridir) ve bizim de daha akıllı davranabilmek için bu izleri (yani verileri) kullanıp analiz edebilmemiz düşüncesine dayanmaktadır.

Yeni dünyanın itici güçleri, sürekli artan hacimlerde veriye erişim ve ticari içgörüler için bu verileri çıkarma konusunda sürekli artan teknolojik kabiliyetimizdir. Büyük verinin dünyayı değiştirdiğine dair çok büyük bir inanış var. Daha şimdiden yaşama, kanser gibi ölümcül hastalıkları tedavi etme, hayatının aşkını bulma, bilim yapma, performans artırma, şehirleri ve ülkeleri yönetme ve iş yapma şeklimizi tamamen değiştirmeye başlamıştır (Marr, 2015).

Büyük verinin gelişmesiyle karşı karşıya kalan veri kalitesi, birkaç yıl içinde hem bilimsel araştırmalar hem de kuruluşlar açısından büyük verilerin işlenmesine ilişkin tartışmada merkezi bir tema haline gelecek şekilde yeniden ilgi görmeye başlamıştır. Büyük verinin hacmi, hızı, çeşitliliği ve değeri gibi özelliklerine bağlı olan nicel veri analizi, verilerin etik olarak işlenmesiyle ilgili birçok soruyu gündeme getirmektedir.

Büyük Veri doğru kullanıldığı takdirde, şirketlerin ve kurumların karar aşamalarında önemli faydalar sağlamaktadır. Şirketler ve kurumlar veri analizi ile önceden piyasalar ve kendileri ile ilgili alanlardan çok kapsamlı bilgiler elde ederek, onları analiz etmek suretiyle birçok şeyi önceden tahmin edebilir. Bu da onlara rekabet üstünlüğü sağlamaktadır. Bu durumun farkında olan şirketler; pazarlama, satış, üretim gibi birçok alanda büyük veriden yararlanmaktadır. “Son yıllarda büyük verinin önemi şirketlerin yanı sıra devletler tarafından da anlaşılmış ve çeşitli alanlarda kullanılmaya başlanmıştır. Sağlık alanında; hastalıkların erken teşhis edilmesi ya da ilaç geliştirilmesi gibi konularda kullanılan büyük veri, suçları önlemek amacıyla ya da eğitim sisteminde iyileştirmeler yapmak amacıyla da kullanılabilir” (Gtech, 2020).

3. ETİK VE VERİ ETİĞİ

Teknolojik gelişmelerle birlikte, veri toplama, işleme ve kullanma kapasitesi muazzam bir şekilde gelişmiş ve sürekli katlanarak gelişmeye devam etmektedir. Bu gelişmeler veri biliminin gelişmesine olanak sağlamış ve veri odaklı karar alma mekanizmalarının güçlenmesine yol açmıştır. Ancak bu ilerlemeler beraberinde bir takım etik sorunları da gündeme getirmiştir. Veri etiği, bireylerin mahremiyetini, adil muameleyi ve şeffaflığı koruma amacıyla geliştirilen kuralları ve pratikleri kapsamaktadır.

Etik, insan ilişkilerini, karar alma süreçlerini ve toplumsal normları yönlendiren temel prensiplere odaklanan bir disiplindir. Etik, bir bireyin veya topluluğun doğru ve yanlış arasındaki ahlaki seçimleri anlaması ve uygulamasını sağlayan bir disiplindir. Etik, bireylerin davranışlarını belirleyen temel prensiplerle ilgilenir ve bu prensipler genellikle dürüstlük, adalet, güvenilirlik ve sorumluluk gibi değerlere dayanır. Dolayısıyla etik, bu anlamda süreçlerin dürüstlük, şeffaflık ve hesap verebilirlik temelinde yönetilmesini sağlamak açısından kritik bir rol oynamaktadır.

Veri etiği ise, kurum ve kuruluşların verileri nasıl topladığını, koruduğunu ve kullandığını takip eden ilkeleri ifade eder. Veri etiği bu, kuruluşların hakkımızda bilgi toplarken ve yayarken sahip olduğu (veya sahip olması gereken) ahlaki yükümlülüklerle odaklanan bir etik alanıdır. Veri etiği, bireylerin mahremiyetini, adil muameleyi ve şeffaflığı koruma amacıyla geliştirilen kuralları ve pratikleri kapsamaktadır. Verilerin toplanması, paylaşılması, analiz edilmesi ve kullanılmasıyla ilgili etik ve ahlaki yükümlülükleri kapsayan veri etiği, bu süreçlerde şeffaflık, adalet, sorumluluk ve gizlilik gibi etik ilkelere uymayı gerektirir. Veri etiği, yasallığın ötesine geçerek verilerin sorumlu ve adil kullanımına odaklanır. Şeffaflık, adalet ve hesap verebilirliği sağlamakla ilgilenen veri etiği, verilerin insan haklarına saygılı ve zararı önleyen şekillerde kullanıldığından emin olmayı sağlar (Mühlhoff, 2021). Böylece kişilere olumsuz etki yapabilecek veri uygulamalarını değerlendiren bu alan hem verilerin hem de kullanıcıların korunması odaklı uygulamaların geliştirilmesi ve benimsenmesini içerir.

Verilerin her zamankinden daha değerli ve her yerde hazır ve nazır olduğu günümüz dünyasında veri etiğine ilişkin sorular geçmişe göre çok daha büyük önem taşımaktadır. Veri biliminin geliştirilmesini ve uygulanmasını teşvik ederken insan haklarına ve açık, çoğulcu ve hoşgörülü bilgi toplumlarını şekillendiren değerlere saygı gösterilmesini sağlamak, yararlanabileceğimiz ve yararlanmamız gereken büyük bir fırsattır.

Mahremiyet ihlalleri ve veri güvenliği ihlalleri, algoritmik ayrımcılık bu bağlamda en çok kaygı duyulan konular arasında yer almaktadır. Zaman zaman gündeme gelen büyük çaplı veri sızıntıları ve sosyal medya platformlarının kullanıcı verilerini paylaşması gibi konular, ciddi sorunlara neden olabilmektedir. Büyük çapta veri ihlalleri, bireylerin hem ekonomik hem de duygusal zarar görmesine neden olabilmektedir. Örneğin Equifax'ın 2017'de yaşanan veri ihlali, milyonlarca insanın kimlik ve kişisel bilgileri ile mali bilgilerinin sızmasıyla sonuçlanmıştır. Veri ihlali olayında isim soyisim, doğum tarihi, sosyal güvenlik numarası, sürücü belgesi numaraları ile kredi kartı numaraları, maaş geçmişi ve kredi bilgilerinden oluşan yaklaşık 145 milyon ABD tüketici hesabını tehlikeye atmıştı (Novak ve Vilceanu, 2019).

Bireylerin verilerinin izinsiz kullanılması, kişisel verilerin korunması ve özel hayatın ihlali gibi ciddi sorunlara yol açmaktadır. Cambridge Analytica skandalı, sosyal medya platformlarının kullanıcı verilerini siyasi manipülasyon için kullanmasının çarpıcı örneklerinden biridir (Isaak ve Hanna, 2018). Yine algoritmalar, önyargılı veri setlerinden öğrenerek renk, cinsiyet, ırk veya yaş gibi faktörler gibi nedenlerle ayrımcı davranışlar sergileyebilir (O'Neil, 2016). Amazon'un YZ destekli işe alım uygulaması, kadınlara yönelik önyargılardan dolayı durdurulmuştur.

4. ÖRNEK VAKALAR

Veri madenciliği, Büyük Veri ve YZ alanında yaşanan gelişmeler bu teknolojilerin büyük bir hızla gelişip yayılması aynı zamanda büyük alt üst oluşlara da neden olmaktadır. Bir yandan insanoğlu geçmişe göre bambaşka zevkler, alışkanlıklar ve davranışlar edinerek teknolojinin getirdiği imkânlardan yararlanırken diğer yandan bugüne kadar bilinmeyen risk ve tehditlerle de yüz yüze kalabilmektedir. Bu süreç aynı zamanda değişik kötü aktörleri de güçlendirerek hayal bile edilemeyecek ölçekte manipülasyon, bozulma, istikrarsızlık ve hatta felaketlere yol açma tehdidini de beraberinde getiriyor. Bu dalga, 21. Yüzyılı tanımlayacak muazzam bir meydan okuma yaratıyor: Geleceğimiz bu teknolojilere bağlı önemli gelişmelerle dolu. Ancak bu teknolojiler gelecek açısından çok büyük riskler de barındırmaktadır. Bugün bulunduğumuz noktada, bu dalgayı kontrol altına almak, frenlemek ve hatta durdurmak mümkün görünmüyor (Suleyman ve Bhaskar, 2023).

Cambridge Analytica Skandalı, Amazon Skandalı ve bunlar gibi skandallar veri güvenliği ve algoritmik önyargıların sağlıktan ekonomiye, siyasetten istihdama kadar birçok alanda tahmin edemeyeceğimiz risklerin bulunduğunu göstermektedir.

4.1 Cambridge Analytica Skandalı

Cambridge Analytica skandalı, Britanya merkezli bir danışmanlık şirketinin, Facebook kullanıcılarının kişisel verilerini izinsiz bir şekilde toplayarak, 2016'da ABD başkanlık seçimlerinde siyasi kampanyalara taşınmaları üzerine patlak vermiştir. Skandal hem Trump'ın seçim kampanyası hem de diğer siyasi figürler üzerinde büyük bir etki yaratmış ve kişisel verilerin nasıl ihlal edilerek farklı amaçlar için kullanıldığına dair endişeleri arttırmıştır.

İngiltere'deki Cambridge Üniversitesi Psikometri Merkezi'ndeki bazı araştırmacılar, 2013 yılında Facebook'ta "OCEAN" adıyla açıklık, vicdanlılık, dışa dönüklük, uyumluluk ve

nevrotiklik gibi psikolojik özelliklerini değerlendirmek için bir kişilik testi yapan gönüllülerin sonuçlarını analiz ettiler ve bunu Facebook aktivitelerindeki beğeniler ve paylaşımlar ile ilişkilendirdiler. Bu araştırma 350.000 ABD’li katılımcıyı çekti ve Facebook’taki hareketler ve diğer bazı çevrimiçi göstergeler ile bu beş faktörlü kişilik profili arasında net bir ilişki kurdu. Bu çalışma, herhangi bir bireyin OCEAN profilinin bu metriklere bakılarak ve resmi bir psikografik araç kullanılmadan makul derecede doğru bir şekilde çıkarılabileceğini gösterdi. Ancak, bu araştırmanın Facebook kullanıcıları olan katılımcıları veya onların sosyal medya arkadaşlarını herhangi bir özel gizlilik ihlaline maruz bıraktığına dair bir gösterge yoktu. Üniversitenin hem bireysel hem de ortaya çıkan ölçütlere ilişkin verileri Cambridge Analytica ile paylaşmayı reddetmişti. Ancak artık böyle bir analizin yapılabileceği anlaşılmıştı.

Böylece *Global Science Research* (GSR) tarafından Cambridge Analytica ile işbirliği içinde, Amazon’un Mechanical Turk platformu ve bir anket platformu olan Qualtrics’de bir kişilik testi kullanarak OCEAN profillerini geliştirmek için gereken parametreleri belirlemek üzere, ikinci bir araştırma projesi başlatıldı. Bu test, kullanıcıların GSR’ye Facebook profillerine erişim izni vermesini gerektiriyordu ve bu da Mayıs 2015’e kadar Facebook aracılığıyla kullanıcıların arkadaşlarının verilerine erişim sağlıyordu. Cambridge Analytica, inceleme altındaki Facebook verilerine bu şekilde erişebildi. Belirli bireysel verileri tutmak birincil araştırma hedefini gerçekleştirmek için gerekli değildi. Burada hedef, sosyal medya ve diğer göstergelere dayalı olarak bireylerin psikografik profillemesi için bir metodoloji oluşturmaktı (Isaak ve Hanna, 2018).

Burada bir tür kişilik testi yaptığını düşünen katılımcıların kişisel bilgilerini toplayan bir Facebook uygulamasını pazarlaması ve bu bilgilerden yararlanarak tahminen 50 milyon kişi hakkında siyasi açıdan kullanılacak başka bilgiler elde etmesi sağlanmıştı (Ashworth ve Gillespie, 2018). Cambridge Analytica, bu bilgileri sosyal medya platformları, tarayıcılar, çevrimiçi satın alımlar, oylama sonuçları ve buna benzer yerlerden gelen bir dizi veriyle entegre ederek “230 milyon ABD’li yetişkin hakkında 5.000’den fazla veri noktası oluşturabileceklerini fark etmişti. Cambridge Analytica, edinilen diğer özel ve kamusal verilere OCEAN analizini ekleyerek, bireysel tüketicileri veya seçmenlerin davranışlarını etkileme olasılığı en yüksek mesajlarla “mikro hedefleme” yeteneğini geliştirdi (Anderson ve Horvath, 2017).

OCEAN analizi, Donald Trump’ın seçim kampanyası için kullanılan “Project Alamo”daki çok sayıda hedefli mesajla eşleştirildi. Bu mesajlardan bazıları Trump’un kampanyası için oluşturuldu ve bazıları basitçe İnternette bulunan haberlerden yararlandı. Bu içeriklerin bazılarının ABD seçimlerini etkilemek için bir Rus firması tarafından finanse edilmiş olabileceği düşünülmektedir. Cambridge Analytica CEO’sunun belirttiğine göre anahtar nokta, müşterileri için oy vermeye ikna olabilecek veya rakiplerine oy vermekten vazgeçebilecek kişileri belirlemektir (Isaak ve Hanna, 2018). Sonuçta elde edilen bilgiler, ABD’de Cumhuriyetçi politikacılarla çalışan ve Donald Trump’ın 2016’da başkan seçilmesinde önemli bir rol oynadığı iddia edilen gizli siyasi danışmanlık şirketine ulaştırılmış (Lee, 2018) ve seçim kampanyası sırasında kullanılarak seçmenlerin görüşleri etkilenmiştir. Cambridge Analytica Skandalı kişisel verilerin seçmenleri manipüle ederek siyasi amaçlar için kullanılmasına çarpıcı bir örnektir.

4.2 Amazon’un İstihdam Skandalı

Amazon’un işe alımları kolaylaştırmak için geliştirip eğittiği bir YZ uygulamasını personel alımlarında kullanması ile ortaya çıkan skandal büyük yankı uyandırmıştı. Geçmişte iş başvurusunda bulunanların ve mevcut çalışanların özgeçmişlerini kullanarak eğitilen YZ uygulamasının, özellikle yönetici konumundaki işler için yaptığı CV seçimlerinde sistematik

bir şekilde ayrımcılık yaparak, çok büyük oranda erkek çalışanları tercih ettiği ve kadınları daha yüksek oranda elediği görülmüştü. Üstelik özgeçmişlerde “kadın” kelimesi hiç bulunmadığı durumlarda bile bu ayrımcılığın yapıldığı tespit edilmişti.

Amazon’un geliştirdiği YZ personel alım uygulaması, özgeçmişleri taramak ve adayları beş yıldızlı bir sisteme göre sıralamak üzere eğitilmişti (Eubanks, 2018). Uygulama iş başvurusunda bulunanların özgeçmişlerini incelerken adaylara bir ile beş yıldız arasında puanlar veriyordu. Uygulama başvuruları, şirkete son 10 yıllık süre içerisinde gönderilen özgeçmişlerdeki kalıpları gözlemleyerek incelemek üzere eğitilmişti. Ancak şirket bu sisteminin yazılım geliştiricisi pozisyonları ve teknik pozisyonlar için adayları cinsiyet ayrımı gözetmeksizin değerlendirmedini fark etti. Algoritma, erkeklere özgü terim ve deneyimleri daha yüksek yetkinlik göstergeleri biçiminde göstererek kadın adaylara negatif ayrımcılık yapmıştı. Çünkü özgeçmişlerin çoğu erkeklerden geliyordu ve veriler, teknoloji alanında erkek egemen bir iş gücünü yansıtıyordu. Dünyanın en büyük çevrimiçi perakende firması olarak bilinen Amazon’un bu deneyimi, algoritmik sistemlerin sistemik eşitsizlikleri ortadan kaldırmak yerine nasıl pekleştirebileceğini gözler önüne seren bir uyarı hikâyesine dönüşmüştür (Raji ve Buolamwini, 2019). Reuters’ın ortaya çıkardığı skandal, makine öğreniminin sınırlamalarına dair çarpıcı bir vaka çalışması sunuyor. Ayrıca, işe alım sürecinin bölümlerini otomatikleştirmeyi hedefleyen büyük şirketler içinde önemli bir ders niteliğinde.

5. VERİ ETİĞİNİN TEMEL İLKELERİ

5.1 Mahremiyet ve Gizlilik

Günümüzde büyük teknoloji şirketleri kullanıcıların verilerini kullanarak verilerden büyük karlar sağlamaktadır. Dolayısıyla veri böyle değerli olunca verilerin toplanması, işlenmesi ve kullanılması ile verilerin gizliliğinin korunması son derece hassas bir konu haline gelmektedir. Uzmanlar veri gizliliğinin giderek kötüleşmekte olduğunu belirtmektedirler. Bunun en önemli nedenlerinden biri geçmişte daha çok iletişime dayalı hizmet odaklı bir araç iken son yıllarda giderek veri odaklı bir araca dönüşmesi olduğu düşünülmektedir. Wu’nun (2024) da belirttiği gibi yakın zamana kadar internetteki hizmet ve platform sağlayıcıları, kullanıcılarına sağlanan bilgi ve hizmetlerle daha fazla ilgileniyordu ve veri toplama daha çok bir yan iş veya yan ürün niteliğindediydi. Ancak son yıllarda, veri yükselen bir trend haline gelerek internetteki aktivitelerin merkezi veya odağı haline geldi ve verilere dayalı daha fazla iş modeli oluşturuldu.

Günümüzün veri odaklı dünyasında, şirketler, kurum ve kuruluşlar karar alma süreçlerinde büyük miktarda veriyi işleyerek bunları kullanmakta ve bunlardan büyük karlar elde etmektedirler. Örneğin tahmine dayalı analiz sistemleriyle hesaplamalı istatistik ve makine öğrenimi alanlarındaki algoritmalar ve tekniklerle hedef bireylerin hassas nitelikli verileri toplanarak ve bunlar işlenerek insanların davranışları önceden tahmin edilebilmektedir. Bu veriler kişisel bilgiler, sağlık bilgileri, sosyal ilişkiler ile ilgili veriler, finansal ve ticari bilgiler ile ilgili veriler ve bilgilere dayanabilir. Toplanan bu verilerden oluşan büyük veri kümeleri sayesinde birçok insanın gelecekteki davranışlarının yanısıra bunların maliyet, risk ve fayda işlevlerini de tahmin etmek mümkün hale gelebiliyor. Böylece önceden öngörülebilir sistemler oluşturan algoritmalar ile hükümetler veya bunları kullanan büyük teknoloji şirketleri birçok şeyi önceden tahmin edebilme kabiliyetine kavuşurlar. Hatta bu verilerden hiç tahmin edemeyeceğimiz son derece hassas mahrem bilgilere ulaşmaları bile mümkündür. Hassas bilgiler veri sahibinin sağlığı ile ilgili özel bilgiler, siyasi görüşleri, sosyoekonomik durumu veya veri sahibinin belirli bir bağlamda başkalarına açıklamak istemeyebileceği herhangi bir özelliği gibi kritik nitelikte bilgiler de olabilir (Mühlhoff, 2021).

Bütün bu gelişmeler veri odaklı paradigmanın giderek gelişmesine neden olurken, aynı zamanda veri gizliliği sorununu yoğunlaştı. Wu'ya (2024) veri gizliliği sorununu yoğunlaştıran faktörler şunlardır:

1. Veriler, Büyük Veri oluşturmak için daha kolay toplanabilir hale gelmiştir. 20 milyardan fazla sensörle birlikte, insanlar günlük olarak yaklaşık 2,5 kentilyon bayt veri üretiyor. Böylece verilerin hacmi büyüdükçe gizlilikte zorlaşmaktadır. Ancak gizlilik sorunu yalnızca büyük hacimle ilgili değil: Birincisi, bu veriler daha hassastır çünkü birçok sensör insanlara çok yakındır; İkincisi, bu veriler ve ilişkili çevrimiçi hizmetler artık her yerde mevcuttur ve kişisel yaşamımızın her alanından veri toplamaktadır; Verilerden insanların veya grupların sistematik olarak izlenmesi olan veri gözetimi artık Büyük Veri'nin kullanılabilirliğiyle güçlendirilmiştir. Üçüncüsü, bu hassas veriler yüksek hızlı ağ iletimi ve düşük veri çoğaltma maliyeti sayesinde daha kolay yayılmaktadır. Bir veri parçası aynı anda birden fazla tarafça kullanılabilir ve gizlilik saldırılarına karşı daha savunmasız hale gelir. Böylece bilgi işlem artık dağıtık olduğundan gizlilik sızıntıları daha olası hale gelmiştir (Wu, 2024).

2. Google ve Facebook gibi büyük şirketler artık insanların daha kişisel aktivitelerini ve sosyal etkileşimlerini çevrimiçi platformlarına taşımasıyla birlikte kullanıcıların verilerini kapsamlı bir şekilde toplayabiliyor. Bir yandan, bu şirketler kullanıcıların geniş bir kesimine yayılmış durumda ve bu da nüfusun genel resmini anlamalarını sağlıyor. Öte yandan, bu şirketler tek bir kullanıcının verilerini (web aramaları, e-postalar, konum vb.) toplamak için birden fazla kanala sahip ve bu da sistematik bir kombinasyon yoluyla şirketlere kullanıcı maruziyetinin kapsamlı bir profilini oluşturabilir. Büyük şirketlerin birçok faaliyeti yaygın bir şekilde, gizlilik normlarının potansiyel ihlali olarak görülüyor. Kar odaklı çalışan şirketler, güvenlik ve gizlilikle ilgili yasal uyumlulukları genellikle arka plana itmiş durumdadır (Wu, 2024).

3. Büyük veri ekonomisi ve YZ alanındaki gelişmeler. Büyük verileri kullanma yeteneğimizin ilerlemesiyle, veriler daha büyük değer kazanmış ve ekonomik büyümenin yeni motoru olarak görülmeye başlamıştır. Verilerin rolü, özellikle model eğitimi için büyük miktarda veri tüketen derin öğrenme için YZ daha da vurgulanmaktadır. Bu nedenle, YZ uygulamalarının genişletilmesi, veri toplamanın büyümesini hızlandırmaktadır. Örneğin, daha karmaşık öneri sistemleri kullanıcıların satın alma modellerinin izlenmesine dayanmaktadır. Ve bu tür aktif veri toplama ve kullanımı, hedefli pazarlama gibi gizlilik ihlallerine karşı savunmasız hale getirir (Wu, 2024).

Veri gizliliği, bireylerin kişisel bilgilerinin korunmasını ve kötüye kullanılmamasını sağlamakla ilgilidir. Bu durum dijital platformların yükselişi verilerin değerinin artması ve toplanan verilerin hacminin artması ile giderek daha önemli hale gelmiştir. Kişisel verilerin korunması, bireylerin dijital haklarının temelidir (Nissenbaum, 2010). Veriler toplanırken bireylerin kişisel bilgilerinin korunması ve özel hayatlarının gizliliğine dikkat edilmesini gerektirmektedir.

5.2 Şeffaflık

Şeffaflık, etik YZ'nin temel taşıdır ve otomatik sistemlere olan güvenin üzerine inşa edildiği temel olarak hizmet eder. YZ bağlamında şeffaflık, kullanıcıların, paydaşların ve düzenleyicilerin YZ sistemlerinin nasıl çalıştığını, kararlar aldığını ve verileri nasıl işlediğini anlayabilmelerini ifade eder. Bu açıklık, YZ sistemlerinin yalnızca etkili değil, aynı zamanda adil ve güvenilir olmasını sağlamak için de gereklidir. Şeffaflık, YZ sistemlerinin karar alma süreçlerinin ve işleyişinin hem kamuoyu hem de bu sistemler tarafından alınan kararlardan etkilenenler için açık ve anlaşılır olmasını sağlamak için gereklidir (Coşkun, vd, 2023). Verilerin nasıl toplandığı ve kullanıldığı hakkında açık bilgi sağlanması ve kullanıcılara bilgi verilmesi zorunludur.

Şeffaflık olmadan, YZ sistemleri, iç işleyişin görüşten gizlendiği “kara kutular” haline gelebilir, bu da kararlarının arkasındaki mantığı değerlendirmeyi veya hatalar veya önyargılar için onları sorumlu tutmayı zorlaştırır. YZ sistemlerinde şeffaflığın sağlanmasındaki temel zorluklardan biri, YZ sistemlerinin belgelendirilmesidir. YZ’yi eğitmek için kullanılan veriler, kullanılan algoritmalar ve modeller, amaçlanan kullanım durumları ve bilinen sınırlamalar veya önyargılar hakkında ayrıntıları içeren bir dokümantasyon içermelidir. Bu dokümantasyon, yalnızca YZ sisteminin anlaşılmasına yardımcı olmakla kalmaz, aynı zamanda denetim ve düzenleme amaçları için kritik bir kaynak görevi görür. YZ sistemlerinin etik standartlara uygunluk açısından değerlendirilebilmesini ve herhangi bir sorunun derhal tespit edilip ele alınabilmesini sağlar. Şeffaflık, YZ sistemlerinin kullanıcı arayüzüne de uzanmaktadır. Kullanıcılar, bir YZ sistemi ile etkileşime girdiklerinde bilgilendirilmeli ve verilerinin nasıl kullanıldığı hakkında ihtiyaç duydukları bilgilere kolayca erişebilmeliler.

5.3 Hakkaniyet ve Adalet

Hakkaniyet ve adalet veri toplama ve işleme sistemleri ile bunların kullanımına rehberlik etmesi gereken en önemli temel ilkelerdendir. Veri toplama ve işleme süreçlerinin önyargısız ve ayrımcılıktan uzak olması gereklidir (Barocas ve Selbst, 2016). Veri kaynaklarında ve YZ algoritmalarında ortaya çıkabilecek potansiyel önyargılar konusunda dikkatli olunması gerekir. Mevcut eşitsizlikleri artırabilecek veya belirli bireylere ve gruplara karşı ayrımcılık yapabilecek önyargıları aktif olarak belirlemek ve azaltmak büyük önem taşımaktadır. Bu, veri toplama ve YZ sistemlerinin sonuçlarında adilliği sağlamak için sürekli izleme, değerlendirme ve önlemler gerektirir. Ayrıca kamu otoriteleri ve paydaşları farklı grupların ihtiyaçlarının ve endişelerinin anlaşılmasını sağlamak ve YZ sistemlerinin herkes için adalet ve hakkaniyeti teşvik edecek şekilde tasarlanmasını ve uygulanmasını sağlamak için kapsayıcı paydaş istişarelerine katılmaları gereklidir (Coşkun vd., 2023).

5.6 Sorumluluk ve Hesap Verebilirlik

Verilerin etik dışı kullanımının önlenmesi ve veri ihlalleri durumunda sorumluluk alınması ve etkilenen bireylerin bilgilendirilmesi gerekir. Burada hesap verebilirlik en önemli ve kritik etik hususlardan biridir. Hükümetler ve yönetimler, verilerin toplanması ve işlenmesi süreçlerinde hem YZ sistemlerini hem de insan operatörlerini toplanan veriler, üretilen bilgiler ve alınan kararlardan ve eylemlerden sorumlu tutmak için mekanizmalar oluşturmalıdır. Bu, net sorumluluk sınırları ve çizgilerinin tanımlanmasını, verilerin toplanması işlenmesi ve YZ sistemleri tarafından alınan kararların belirli kişi veya kuruluşlara kadar izlenebilmesini sağlamayı ve gerektiğinde hukuki başvuru veya temyiz için açık yollar sağlamayı içerir. Sağlam hesap verebilirlik çerçeveleri geliştirilip uygulanarak, veri ve YZ sistemlerinin kullanımının uygun standartlarda tutulması ve herhangi bir olumsuzluk yaşandığında adil bir şekilde ele alınması sağlanmalıdır (Coşkun vd, 2023).

6. SONUÇ

Bilgi İletişim Teknolojileri ve YZ alanında yaşanan gelişmelerle birlikte veri giderek önem kazanmış ve buna bağlı olarak çağımızın yeni petrolü olarak adlandırılan veri madenciliği gelişmiştir. YZ teknolojileri veriye muazzam işleme kapasitesi ve ucuz bir şekilde işlenebilme kapasitesi kazandırmıştır. Bu yüzden veri giderek insan hayatını kolaylaştıran muazzam bir potansiyele kavuşmuştur. Ancak, tüm gelişmiş teknolojilerde olduğu gibi, bunun da kötüye kullanılması potansiyeli vardır. Bu yüzden verinin toplanması, işlenmesi ve kullanılmasının uygun bir dengeye kavuşturulmasının sağlanması için etik denetim ve kısıtlamalar gereklidir.

Dolayısıyla YZ, Büyük Veri ve algoritmalar gibi teknolojilerin toplumsal etkilerini önceden öngörebilmek ve adil bir gelecek inşa edebilmek için veri etiği önemlidir. Gelecekte YZ ve Büyük Veri analitiğinin karmaşıklığı arttıkça, etik denetim ve regülasyonların daha fazla güçlenmesi beklenmektedir. Ancak günümüzde hala görece yeni yeni gelişmekte olmasına rağmen veri ve veri biliminin hemen hemen her yerde bulunması ve yaygın olarak kullanılması, buna karşın verilerle ilgili birçok şeyin hala çok karmaşık olması, verilerle ilgili etik sorunların da zor ve karmaşık olmasına neden olmaktadır. Dolayısıyla bu konudaki çalışmaların artması ve yayılması da büyük önem taşımaktadır.

Verilen toplanması, işlenmesi ve kullanılması süreçlerinde gerekli anonimleştirmenin yapılması, kişisel bilgilerin verilerden ayıklanması ve ayrılması gerekir. Kişisel verilerin, veri işlemeye devam ederken bireylerle ilişkisinin koparılması gizlilik ihlallerini azaltabilir. Veri projelerinin etik uygunluğunu değerlendirmek için şeffaf ve çok disiplinli komiteler kurulması ve etkin olarak çalışmalarının sağlanması gerekir. Veri projelerinin etik uygunluğunu değerlendiren uzmanlardan oluşan etik komitelerin üyelerinin hem teknik olarak hem de hukuk, felsefe gibi alanlarda iyi eğitim almış olması da büyük önem taşımaktadır.

KAYNAKÇA

Aktaş, M. (2023). Yapay Zekâ Fırsatlar ve Riskler, in *Yapay Zekâ Yönetim ve Eğitim*, Murat Aktaş (Ed.), Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık, ss.1-32.

Aktaş, M. (2022). Dördüncü Sanayi Devrimi, Yapay Zekâ ve Mesleklerin Geleceği. *International Social Sciences Studies Journal*, 8(105), 4357-4368.

Aktaş, M. (2020). *Bilgi Toplumu Küreselleşme ve Demokrasi*, Bursa: Dora Yayıncılık.

Anderson, B. and Horvath, B. (2017). The Rise of the Weaponized AI Propaganda Machine, *Scout*, 9 Feb. 2017; <https://scout.ai/story/the-rise-of-the-weaponized-ai-propaganda-machine>'den aktaran, Isaak, J., & Hanna, M. J. (2018). User Data Privacy: Facebook, Cambridge Analytica, and Privacy Protection. *Computer*, 51(8), 56-59.

Ashworth, L. ve Gillespie, T. (2018). Who Is Dr Aleksandr Kogan, the Cambridge Academic Accused of Misusing Facebook data?, *Varsity*, 17 March 2018, www.varsity.co.uk/news/15192.

Barocas, S., & Selbst, A. D. (2016). Big Data's Disparate Impact, *California Law Review*, 104(3), 671-732.

Coşkun, B., Aktaş, M. ve Sarcan, N. (2023). Kamu Yönetiminde Yapay Zekâ Uygulamaları, in *Yapay Zekâ Yönetim ve Eğitim*, Murat Aktaş (Ed.), Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık, ss.55-84.

De Mauro, A., Greco, M., Grimaldi, M., (2015). What is big data? A consensual definition and a review of key research topics, *AIP Conference Proceedings*, 1644, 97-104.

Floridi, L., & Taddeo, M. (2016). What is Data Ethics? *Philosophical Transactions of the Royal Society A: Mathematical, Physical and Engineering Sciences*, 374(2083).

Gtech (2020). Büyük Veri Nedir? Nasıl Kullanılır? Gtech, <https://www.gtech.com.tr/buyuk-veri-nedir-nasil-kullanilir/>,

Han, J., Kamber, M. ve Pei, J. (2011). *Data Mining Concepts and Techniques*. 3rd Edition, Waltham: Morgan Kaufmann.

Isaak J., and Hanna, M. J. (2018). User Data Privacy: Facebook, Cambridge Analytica, and Privacy Protection, *Computer*, 51(8), 56-59, Doi: 10.1109/MC.2018.3191268

- Kaya, H. ve Köymen, K. (2008). Veri Madenciliği Kavramı ve Uygulama Alanları. *Doğu Anadolu Bölgesi Araştırmaları*.
- Lee, T.B (2018). “Facebook’s Cambridge Analytica Scandal, Explained,” *Ars Technica*, 20 March 2018, <https://arstechnica.com/tech-policy/2018/03/facebooks-cambridge-analytica-scandal-explained>.
- Marr, B. (2015). *Big Data: Using SMART Big Data, Analytics and Metrics To Make Better Decisions and Improve Performance*. Chichester, West Sussex: Wiley.
- Messeri, L., Crockett, M.J. (2024) Artificial intelligence and illusions of understanding in scientific research. *Nature* 627, 49–58, <https://doi.org/10.1038/s41586-024-07146-0>
- Mühlhoff, R. (2021). Predictive privacy: towards an applied ethics of data analytics, *Ethics and Information Technology*, 23:675-690, <https://doi.org/10.1007/s10676-021-09606-x>
- Nissenbaum, H. (2010). *Privacy in Context: Technology, Policy, and the Integrity of Social Life*, Stanford University Press.
- Novak, A. N. ve Vilceanu, M. O. (2019). The internet is not pleased: twitter and the 2017 Equifax data breach, *The Communication Review*, 22(3), 196–221. <https://doi.org/10.1080/10714421.2019.1651595>
- O’Neil, C. (2016). *Weapons of Math Destruction: How Big Data Increases Inequality and Threatens Democracy*. New York, NY: Crown Publishing Group.
- Raji, I. D ve Buolamwini, J. (2019). Actionable Auditing: Investigating the Impact of Publicly Naming Biased Performance Results of Commercial AI Systems, *Proceedings of the 2019 AAAI/ACM Conference on AI, Ethics, and Society*, 429-435.
- Sadiku, M.N.O, Shadare, A.E ve Musa, S.M. (2015). Data Mining: A Brief Introduction. *European Scientific Journal*, 11(21).
- TDK, Türk Dil Kurumları Sözlükleri, <https://sozluk.gov.tr/>,
- Suleyman, M. ve Bhaskar, M. (2023). *The Coming Wave: Technology, Power, and the Twenty-first Century’s Greatest Dilemma*, New York: Crown.
- Wu, C. (2024). Data privacy: From transparency to fairness, *Technology in Society*, 76, 102457.
- Zhou, J., Chen, F. (2023). AI ethics: from principles to practice. *AI & Society*, 38, 2693–2703, <https://doi.org/10.1007/s00146-022-01602-z>

YAPAY ZEKÂ VE ETİK SORUNLAR

ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND ETHICAL ISSUES

Murat AKTAŞ

Prof. Dr., Muş Alparslan Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

ORCID: 0000-0002-7249-4957

ÖZET

Bilgi İletişim Teknolojileri (BİT) ve Yapay Zekâ (YZ) alanında yaşanan gelişmelerle birlikte, YZ giderek hayatın birçok alanına yayılmakta ve kullanılmaktadır. YZ teknolojileri, eğitimden sağlığa, bankacılıktan yönetime, güvenlikten adaletle kadar birçok alanda giderek daha yaygın bir şekilde kullanılmaktadır. Bir yandan üretimi arttırarak büyük karlar üreten ve hayatı kolaylaştıran YZ, büyük veri, algoritmalar ve robotik sistemler diğer yandan mevcut yaşamı bozan etkiler de sergilemektedir. Özellikle bu sistemleri kullanan ve bunlardan büyük karlar elde eden büyük şirketlere ciddi avantajlar sağlayan YZ, büyük veri ve algoritmalarla ilgili etik sorunlar giderek ilgilileri kaygılandırmaktadır. YZ'nin beraberinde getirdiği mahremiyet ihlalleri ve bunlarla ilgili riskler, bazı dezavantajlı bireyler ve gruplara önyargılı davranması, başkalarını aldatmak veya manipüle etmek için kullanılması, otonom araçlarda ve insanları takip etmek için kullanılması gibi durumlar, beraberinde ciddi etik sorunlar da getirmektedir. Bu çalışma YZ ve YZ'nin kullanıldığı teknolojilerin kullanımı ve bunların beraberinde getirdiği etik sorunları ele almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ (YZ), Etik, Otonom araçlar, robotlar ve algoritmalar.

ABSTRACT

With advancements in Information and Communication Technologies (ICT) and Artificial Intelligence (AI), AI is increasingly spreading into and being utilized in various aspects of life. AI technologies are becoming more prevalent in fields such as education, healthcare, banking, governance, security, and justice. While AI, along with big data, algorithms, and robotic systems, facilitates life and generates significant profits by increasing production, it also exhibits disruptive effects on existing ways of living. AI, which provides significant advantages to large corporations that use these systems and derive substantial profits from them, raises growing concerns regarding ethical issues related to big data and algorithms. Issues such as privacy violations and associated risks, biased treatment of certain disadvantaged individuals and groups, use for deception or manipulation, deployment in autonomous vehicles, and surveillance of individuals bring about serious ethical challenges. This study examines the use of AI and the technologies it powers, along with the ethical issues they entail.

Keywords: Artificial Intelligence (AI), Ethics, Autonomous Vehicles, Robots, Algorithms.

1. GİRİŞ

BİT'lerinde yaşanan gelişmelerle birlikte giderek daha hızlı bir şekilde yayılan YZ, bilimsel, teknolojik, ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel alanlarda adeta devrim olarak nitelendirilebilecek büyük değişimler meydana getirmektedir. Günlük hayatımızda etkileri giderek artan YZ, büyük veri, algoritmalar ve robotik sistemler; grip gibi hastalıkların yayılması ve evrimini simüle etmekten bazı hastalıkların teşhisine, müşterilere kitap tavsiye etmekten güvenlik güçlerine öncelikli olarak nerede devriye gezeceklerini önermeye ve sürücüsüz otonom araçların geliştirilmesine kadar birçok alanda giderek yayılmaktadır. Yapay Zekâya özgü öğrenme teknikleri geliştikçe karmaşık, hatta kritik görevler bile giderek daha özerk sistemlere devredilmektedir. Birçok sektörde mevcut veri yığınlarından ayrılamayan çoklu ve büyüyen YZ, büyük veri ve algoritma kullanımları beraberinde birçok soruyu da gündeme getiriyor. YZ ve algoritmaların günlük hayatımızdaki kullanımı beraberinde çeşitli etik sorunlara da neden olmakta ve bunların etik ile ilişkisini de sorgulamamıza neden olmaktadır. YZ'nın birçok alanda giderek daha etkili bir şekilde kullanılması, etik normlarımızın doğası ve uygulaması hakkında kritik soruları gündeme getiriyor (Inglada Galiana vd., 2024).

Örneğin YZ uygulamalarının kredi başvuruları ve sağlık hizmetleri gibi alanlarda kullanılması bu sistemlerin adilliği ve önyargı konusunda endişelere neden olmaktadır. Bu durum özellikle sağlık hizmetleri, istihdam, ceza adaleti, kredi başvuruları gibi alanlarda kritik önem taşımaktadır. Bu tür sistemler mevcut önyargıları pekiştirebilir veya yeni önyargılar geliştirebilir ve adil olmayan sonuçlara yol açabilir veya mevcut eşitsizlikleri sürdürebilir. Örneğin kredi başvurularımızın değerlendirilmesi sürecinde yaygın bir şekilde kullanılan YZ uygulamaları, başvurumuzun kabul veya reddedilmesine karar verirken hangi kıstasları bazı alıyor? Bunları kim neye göre belirliyor? Sohbet robotları, otonom arabalar, tavsiye algoritmaları ya da suç tahmin yazılımları, teknoloji etiği konusunda daha önce benzeri görülmemiş soruları gündeme getiriyor. Otonom bir araç trajik bir ikilemeyle başa çıkmak için nasıl programlanmalıdır? Bir chatbot belirli durumlarda yalan söylemeli midir? Bir algoritmanın belirli sosyal grupları kayırması nasıl önlenir? Kamu kurumlarında giderek yayılan YZ uygulamaları ve teknolojileri ve bunları kullanımı nasıl denetleniyor? YZ kullanılırken yaşanan insan hakları ihlalleri meydana geldiğinde sorumlu kimdir? Burada YZ sistemlerinin ve onlarla olan ilişkilerimizin etik ve ahlaki açıdan değerlendirilmesi büyük önem taşımaktadır. Robotlar ve algoritmalarla nasıl yaşayacağız? Onlara haklar vermeli miyiz? Giderek yayılan yüz tanıma sistemleri ve kişiselleştirilmiş reklamcılık etik açıdan ne ifade ediyor? Daha da önemlisi bir YZ sisteminin ahlaki açıdan kabul edilebilir olup olmadığını nasıl bilebiliriz? YZ ve etik sorunları ele almayı amaçlayan bu çalışma, bu ve benzeri soruları cevaplayarak konuyla ilgili literatüre katkı sağlamayı hedeflemektedir.

2. YAPAY ZEKÂ

Birçok sektörde geniş uygulama alanı bulan devrim niteliğinde bir teknoloji olan YZ (Elbadawi vd., 2024) genellikle insan zekâsı ile ilişkili bazı iş ve görevleri gerçekleştirebilen bilgisayar sistemleridir. Ancak Yapay Zekânın kullanım alanlarının çok çeşitli ve farklı olması, YZ'nın birçok disiplini yakından etkilemesi onun çok farklı tanımlarının gelişmesine neden olmuştur. Farklı tanımları olmasına rağmen, tanımlamalar genel olarak karar vermeyi ve öğrenmeyi geliştirmek için insanın bilişsel yeteneklerinden yararlanan veya bunları taklit eden bir hesaplamalı zekâ biçimi olduğu fikrinde birleşiyor. YZ, genellikle insanların deneyimlerden öğrenme, muhakeme, problem çözme gibi doğal zekânın aksine, akıllı işlevleri yerine getirme yeteneğine sahip, özerk ve kendi kendine öğrenen kurumlar olarak tanımlanmaktadır (Taddeo ve Floridi 2018; Zhou ve Chen 2019).

Aslında teknik olarak bilgisayar bilimlerinin bir dalı olan YZ, insanların yaptığı, insan zekâsı gerektiren bazı görevleri yapabilen ancak insana göre çok daha hızlı ve doğru hareket etme kapasitesine sahip olan bilgisayar programlarıdır. YZ, tahmin, otomasyon, planlama, hedefleme ve kişiselleştirme konusunda güçlü yeteneklere sahiptir. Hatta YZ'nın birçok görevi yerine getirmede insanlara göre çok daha hızlı ve verimli olduğu varsayılmaktadır (Zhou ve Chen, 2023).

Abbas'a (2021) göre YZ, bir makinenin toplumla sosyal olarak bütünleşmesini, bilişsel süreçler gerektiren rekabetçi görevleri yerine getirmesini ve toplumdaki diğer varlıklarla yüksek bilgi içeriği ve daha kısa temsiller içeren mesajlar alışverişinde bulunarak iletişim kurmasını sağlayan sosyal ve bilişsel bir olgudur. Bu tanım, YZ'yı yalnızca bir teknoloji veya ürün olarak değil, sosyal ve bilişsel bir olgu olarak görmektedir.

3. ETİK

Etik genel olarak, davranışların doğru ya da yanlışlığını, iyi ya da kötülüğünü ele alan ve bunların değerlendirilmesi ile ilgilenen bilim dalıdır. İyi ve kötü, doğru ve yanlış, adalet ve suç gibi kavramları tanımlayarak insan ahlakıyla ilgili soruları cevaplamayı amaçlar. Genellikle haklar, yükümlülükler, insana fayda, adalet veya belirli erdemler açısından doğru ve yanlış veya iyi ve kötü davranış kavramlarını sistemleştirmeyi, savunmayı ve önermeyi içeren bir felsefe dalıdır (Dewey ve Tufts 2019). Etik, filozofların, akademisyenlerin ve etikçilerin yüzyıllardır etik kavramlar ve standartlar geliştirdiği sağlam temellere dayanan bir alandır (Zhou ve Chen, 2023).

Canbay'a (2001: 126) göre; "bir felsefe disiplini olarak etiğin işlevi, yeni bir ahlak geliştirmek, normlar koymak ya da bu normlara uyulmasını sağlamak değildir. Etik, olması gerekeni açıklar ve bu bağlamda ahlaki ilişkiler üzerine doğrulanabilir bilgiler ortaya koyar ya da koyması beklenir."

Ahlaki yargılarımızın rasyonel gerekçesini inceleyen etik; ahlaki olarak doğru ya da yanlış, haklı ya da haksız olanı inceler. İnsanların diğer insanlar ve doğa ile etkileşimlerinde özgürlük, sorumluluk ve adaletin bir yansıması olan etik, genel olarak insanlarla dünya arasındaki ilişkiye odaklanır" (Yeşilkaya, 2022).

Geleneksel olarak insan terimleriyle çerçevelenen etik, YZ çağında benzeri görülmemiş zorluklar ve fırsatlarla karşı karşıyadır. Bu teknolojiler hayatlarımıza daha fazla entegre oldukça, daha önce yalnızca insanların tekelinde olan kritik kararları etkileyebilen veya hatta verebilen aktif etkenler haline gelirler. Bu evrim, giderek daha fazla dijitalleşen ve otomatikleşen bir bağlamda sorumluluk, gizlilik, özerklik ve adaletin ne anlama geldiğini yeniden gözden geçirmemizi ve yeniden tanımlamamızı gerekli kılıyor (Inglada Galiana vd, 2024). Bu noktada YZ etiği giderek önem kazanıyor.

3.1 YZ Etiği

Teknolojik gelişmeler ve dijital dünyada yaşanan hızlı gelişmeler ve dönüşümler bu alanda giderek artan etik kaygıları da beraberinde getirmektedir. YZ uygulamaları geliştikçe yeni etik sorunların tartışılmasını sağlamıştır. Dolayısıyla gelişen ve sürekli değişim gösteren dijital dünyada, YZ ve etik gibi kavramların tartışılması doğaldır. YZ'nın bilim ve toplumdaki risklerini değerlendiren araştırmacılar, algoritmik önyargı çevresel maliyetler, YZ'nın yeteneklerinin kamuoyu tarafından yanlış anlaşılması, emek sömürsü ve hak ihlalleri gibi çeşitli etik endişeler tespit etmişlerdir (Messeri ve Crocket, 2024).

Etik, YZ kullanımının ahlaki değerlere ve insan ilişkilerine zarar vermemesini sağlamak için bir çerçeveleme aracı olarak sunulmaktadır. YZ'nın tasarımı, kullanımı ve kontrolünün yanı

sıra “tasarım gereği etik” gibi yaklaşımların kullanımına yönelik tavsiyelerin uygulamaya konulması giderek önem kazanmaktadır. Ayrıca insani sorunları hesaba katarak özgürlükleri kısıtlayan algoritmalarından kaçınarak, YZ uygulamaları tasarlamayı mümkün kılar. YZ sağlıktan güvenliğe ve ekonomiye kadar toplumun ve insan yaşamının tüm yönlerini önemli ölçüde dönüştürme potansiyeline sahiptir (Inglada Galiana vd, 2024).

Bu değişim ve dönüşüm doğal olarak toplumsal hayatta da büyük değişim ve dönüşümler meydana getirmektedir. Ancak teknolojik alanda yaşanan hızlı gelişmeler toplumsal normlar ve değerlerden çok çok hızlı ilerlediğinden toplumsal normların teknolojinin yüksek hızını yakalayamaması nedeniyle çeşitli sorunlar yaşanmaktadır. Bu noktada etik kurallara uyumu teşvik etmek amacıyla yenilikçi algoritmik cihazların oluşturulmasını, dağıtılmasını, kullanılmasını ve izlenmesini mümkün kılan sistemik bir yöntem büyük önem taşımaktadır.

YZ'nın rahatça kullanılması ve herkesin güvenliğinin sağlanması için gerekli standartların ve düzenlemelerin oluşturulması için kamu ve özel sektör arasında işbirliği gereklidir. Bu yüzden YZ teknolojilerinin güvenli bir şekilde kullanılabilmesi için tüm paydaşların birlikte çalışarak bir etik çerçeve oluşturmaları büyük önem taşımaktadır. YZ sistemleri tasarlanırken, çeşitliliği ve kapsayıcılığı önceleyen etik tasarım ilkelerine uyulmalıdır. Bu ilkeler, yanlılığı azaltma, şeffaflığı artırma ve algoritmaların insanlar üzerindeki etkilerini en aza indirme stratejilerini içermelidir (Hildebrandt, 2015). Ayrıca YZ'nın güvenlik alanında kullanımı, geliştirici, hükümet ve iş dünyası arasındaki süreklilik çerçevesinde ele alınan güçlü etik ilkelere saygı duyulması büyük önem taşımaktadır.

4. YAPAY ZEKÂYA DAİR ETİK KAYGILAR

4.1 Mahremiyet ve Güvenlik

Günümüzde, kişisel veriler güvenlik kameraları, akıllı telefonlar ve internet siteleri aracılığıyla kolayca toplanabilmektedir. Ancak, bu veri toplama süreçlerinde etik ilkelere uyulup uyulmadığı soru işaretleri sık sık gündeme gelmektedir. Özellikle yüz tanıma teknolojileri gibi teknolojiler, kullanıcıların rızası olmadan izlenmelerine neden olabilmektedir. Bu da mahremiyet ve gizlilik ile ilgili endişelerinin artmasına neden olmaktadır. Mahremiyet özellikle iş, ulaşım, teknoloji ve sağlık alanlarında son derece hassas bir konu olarak dikkat çekmektedir.

YZ gidere yaygın bir şekilde sağlık hizmetlerinde kullanılmakta ve bu alanda muazzam olanaklar sunmaktadır. Ancak YZ'nın sağlık hizmetleriyle buluşması yeni bir inovasyon ve dönüşüm çağını müjdelemesinin yanısıra beraberinde önemli etik ikilemler de gündeme getirmektedir (Anyanwu vd., 2024). Sağlık çalışanlarının hastaların sağlık bilgilerine istedikleri zaman erişebilmesi, hasta gizliliği konusunda etik sorunlar ortaya çıkarmaktadır. Sağlık bilgi sistemlerinde hasta bilgilerinin güvenliğini sağlamak için yasal düzenlemeler yapılmasına rağmen teknolojik gelişmelerin büyük bir hızla ilerlemesi bu konuya daha hassas yaklaşılmasını gerektirmektedir. Örneğin birçok ülkenin Veri Koruma Kanunları, belirli veri işleme durumlarıyla ilgili bir hüküm olarak veri sahibinin rızasının alınmasına ek olarak verilerin anonimleştirilmesini gerektirir. Aksi takdirde ciddi riskler gelişebilir. Ayrıca, YZ uygulamalarının yüksek teknoloji gerektirmesi ve bu teknolojilere ulaşımın sınırlı olması, sağlık alanında önemli eşitsizliklere de yol açabilir. Özellikle gelişmemiş veya gelişmekte olan ülkelerin ekonomik sınırlılıkları nedeniyle bu teknolojilere erişememesi, sağlık hizmetlerinde adaletsizliğe neden olabilir.

Günümüzde büyük teknoloji şirketleri büyük miktarlarda kişisel verilere erişebiliyor ve topladıkları verileri diledikleri kullanabiliyor. Örneğin büyük internet şirketleri kullanıcıların verilerini kullanarak bunlardan yeni bilgiler üretebilmekte ve bunları reklamcılıkta

kullanabilmekteler. Reklam ve pazarlama alanında kullanılan YZ sistemleri, genellikle faydalı ve etkili olarak kabul edilir. Ancak, bu sistemlerin kullanımıyla birlikte bazı etik sorunlar da ortaya çıkabilir. Örneğin, müşteri verilerinin toplanması ve analiz edilmesi, gizlilik ihlallerine yol açabilir. Ayrıca, YZ sistemlerinin kitleye yönelik çalışma prensibi, bazı durumlarda müşterileri yanıltabilir ve sorumluluğu insan faktöründen uzaklaştırarak etik sorunlara neden olabilir. Mahremiyet, sadece yasal olarak değil etik olarak da ele alındığında, kişisel veriler üzerindeki kontrolden daha fazla şeyi ifade eder. Mahremiyet aynı zamanda bireylerin özel hayatlarının gizliliği ile ilgili kişisel kontrol ve haysiyete saygı ile de ilgilidir (Adams ve Almahmoud, 2023).

Zuboff'un (2019) ünlü kitabı *The Age of Surveillance Capitalism*'da belirttiği gibi; sadece bir akıllı ev cihazını örnek olarak ele alalım: Google'ın holding şirketi Alphabet'e ait olan ve daha sonra 2018'de Google ile birleşen bir şirket tarafından üretilen Nest termostat. Nest termostat, Aware Home'da hayal edilen birçok şeyi yapıyor. Kullanımları ve çevresi hakkında veri topluyor. Bir evin sakinlerinin davranışlarını "öğrenmek" için hareket sensörlerini ve hesaplamayı kullanıyor. Nest'in uygulamaları; arabalar, fırınlar, fitness takip cihazları ve yataklar gibi diğer bağlantılı ürünlerden veri toplayabiliyor. Bu tür sistemler, örneğin, anormal bir hareket algılandığında ışıkları tetikleyebiliyor, video ve ses kaydı sinyali verebiliyor ve hatta ev sahiplerine veya başkalarına bildirimler gönderebiliyor. Google ile birleşmenin bir sonucu olarak, termostat, diğer Nest ürünleri gibi kişisel dijital "asistan" da dâhil olmak üzere Google'ın YZ yetenekleriyle inşa edilecek. Aware Home gibi termostat ve kardeş cihazları da muazzam yeni bilgi depoları ve dolayısıyla yeni güç yaratıyor. Peki, kimin için? (Zuboff, 2019). Google ve müşterileri büyük teknoloji holdingleri için mi? Yoksa Cambridge Analytica ve Trump örneğinde olduğu gibi bunları gerektiğinde kullanabilecek siyasiler için mi?

Özel hayatın gizliği, günlük hayattaki kolaylıklar ve verimlilik gibi şeyler için feda edilemeyecek kadar önemlidir. Makine öğrenimi amacıyla kullanılan bir veri setinin doğrudan veya dolaylı olarak bireysel veya kolektif mahremiyet haklarını ihlal edip etmediği büyük önem taşımaktadır.

4.2 Manipülasyon

YZ teknolojilerinde yaşanan gelişmeler bu teknolojilerin yanlış bilgiler üreterek yaymasını manipülasyon, aldatma ve karalama gibi etik sorunlara yol açmasını kolaylaştırmıştır. YZ uygulamaları artık birçok bağlamda insan düzeyinde dilsel yeteneklere sahip hale gelmiştir. YZ teknolojileri, partizanların seçmenleri manipüle etmeleri için daha sofistike yollar sağlamıştır (Berghel, 2018). Bu durum YZ'nin görülmemiş düzeyde insanları aldatmak ve manipüle etmek için kullanılabilmesi endişesini doğurmaktadır. Örneğin YZ uygulamaları kullanarak gerçek olmayan içerikler üretmek ve sosyal medyada yanlış haberler yaymak, deepfake videolar ve fotoğraflar üreterek insanları karalamak, siyasi manipülasyon yapmak son derece kolay hale gelmiştir. Deepfake, bir oto kodlayıcı ve üretken düşmanca ağ kullanarak orijinal içeriğin insan yüzünü doğal olarak değiştirerek sentetik içerik oluşturma tekniğidir (Goodfellow vd. 2014). Geniş anlamda, deepfake, insanları kandırmak için derin öğrenme yöntemlerini (hayali insan veya insan sesi üretimi vb.) kullanan deforme edilmiş veya oluşturulmuş sahte içerikleri ifade eder. Daha dar anlamda, deepfake, derin öğrenme yöntemleri kullanılarak oluşturulmuş ve kötü niyetli etkilere neden olabilen bir insan yüzünün görüntüsünü veya videosunu ifade eder (Kang vd., 2022). Günümüzde, herkes internette deepfake yüz takası yöntemlerini kolayca kullanabilmekte ve bir ünlünün yüzünü doğal olarak pornografiye sentezlemek için istismar edebiliyor. Şimdiye kadar bu tür uygulamalarda genellikle ünlüler hedef alındı, çünkü deepfake eğitimi aynı kişinin birçok fotoğrafını gerektiriyor. Ancak, yalnızca birkaç fotoğraf kullanan deepfake sentez teknikleri de geliştirilmiştir. Bunlara erişim sağlandığında sokaktaki herkes artık deepfake kurbanı olabilir.

Şu anda, deepfake'lerin zararlı etkilerinin çoğu, kişisel hakların ihlal edilebildiği kategoriye giriyor (Kang vd., 2022).

Mahony ve Chen'in (2024) de belirttiği gibi medya manipülasyonları günümüzde çok yaygınlaşmıştır. Günümüzde bilgi hem sosyal hem de politik olarak karışıklık ve bozulma yaratmak için etkili bir silah olarak kullanılabilirdiğinden daha fazla ilgi görmektedir.

Yakın gelecekte etken YZ sistemlerinin insanlardan bağımsız bir şekilde kendi amaçları için insanları aldatabileceği ve manipüle edebileceği bile tahmin edilmektedir. Bu durum, insanların yanıltılması ve güvenilirliğin zedelenmesi riskini beraberinde getirmektedir.

4.3 Önyargı

Önyargı, karar verme süreçlerinde adil olmayan sonuçlara yol açan sistematik bir hata olarak tanımlanır. YZ bağlamında önyargı, veri toplama, algoritma tasarımı ve insan yorumu dahil olmak üzere çeşitli nedenlerden kaynaklanabilir. Bir tür YZ sistemi olan makine öğrenimi modelleri, kendilerini eğitmek için kullanılan verilerde mevcut olan önyargı kalıplarını öğrenebilir ve çoğaltabilir, bu da adil olmayan veya ayrımcı sonuçlara yol açabilir. Bu sistemlerin tüm kullanıcılar için adil ve eşit olmasını sağlamak için YZ'da meydana gelebilecek önyargıları bilmek büyük önem taşımaktadır (Ferrara, 2024).

Özellikle bankacılık sektöründe ve sosyal yardım başvurularında YZ kullanımı çeşitli önyargılara neden olabilir ve burada önemli etik sorunlar yaşanabilir. Örneğin, kredi başvurularını değerlendirirken YZ algoritmaları, cinsiyet, etnik köken veya sosyoekonomik durum gibi kişisel faktörlere dayalı ayrımcılık yapabilir ve bu da olumsuz sonuçlara yol açabilir. Bu durum, hizmetlerin adil bir şekilde sunulmasını engelleyebilir ve toplumsal eşitsizlikleri derinleştirebilir.

Veri setindeki çeşitliliğin yetersizliği nedeniyle YZ'nın belirli gruplara karşı önyargılı davrandığı bilinmektedir. YZ sistemlerinin bazı toplumsal gruplara önyargılı davrandığı ile ilgili çok sayıda örnek bulunmaktadır. Özellikle kadınlar, siyasiler ve düşük eğitimli gruplara karşı önyargılar ile ilgili çeşitli örnekler mevcuttur. Örneğin, Amazon'un istihdam için kullandığı YZ uygulamasının çok büyük oranda erkekleri tercih etmesiyle ilgili yaşanan skandal bunu açıkça göstermektedir. Yine sürücüsüz otomobillerin nesne tanıma yeteneklerini geliştirmek için kullanılan verilerdeki adaletsizlikler, araçların koyu tenli yayalara açık tenli yayalara göre daha sık çarpması gibi sonuçlara yol açabilir.

4.5 YZ ve İş Kayıpları

Aktaş'ın (2022: 4360) da belirttiği gibi; "YZ sistemlerin kullanımının giderek artmasıyla birlikte bazı şirketler, kurum ve kuruluşlar bu teknolojileri kullanarak çalışan insan sayısını azaltıyor ve bu bağlamda yeni teknolojilere yatırımlar yapıyor. Çünkü YZ birçok alanda insanların yerine çalışarak şirketlere daha avantajlı fırsatlar ve büyük oranda artan verimlilik sağlıyor."

Genel olarak, üretken YZ teknolojisine maruz kalma nedeniyle istihdamın %2,3'ünün (veya 75 milyon işin) otomasyon riski altında olduğu tahmin ediliyor. Özellikle yüksek gelirli ülkelerde, bu tür işler daha yaygın olduğundan, bu istihdamın payı %5,1 ile çok daha yüksektir (Berg, 2024). Dolayısıyla YZ'nın giderek yaygın bir şekilde istihdam ve iş piyasasında kullanılması birçok kitlesel iş kayıplarına neden olabilmekte ve birçok sektörün olumsuz etkilenmesine neden olmaktadır (Aktaş, 2023: 25). Böylece temel bir insan hakkı olan çalışma hakkı ciddi risk altına girmektedir. Bu durum, önemli bir endişe kaynağıdır ve işgücüne yeniden beceri kazandırma ve yeni iş fırsatları yaratma çabalarının hayati önem taşıdığını göstermektedir.

5. YZ ETİK İLKELER

YZ'nın etik boyutlarına ilişkin tartışmalar genel olarak, YZ sistemlerinin insan haklarına saygılı olup olmadığına odaklanır. YZ sistemlerinde etik verilerin korunması ve temel insan haklarının korunmasına odaklanır. Özellikle, bu ilke YZ sistemlerinin kullanımında toplumun güvenliğini ve bireylerin haklarını korumak için gereklidir. Dolayısıyla YZ uygulamalarının geliştirilmesi ve kullanılması sırasında takip edilmesi gereken etik ilkelere dikkat edilmesi önemlidir. Bu ilkeler, şeffaflık, adalet, gizlilik, sorumluluk ve hesap verebilirlik gibi konuları kapsar.

5.1 Hesap Verebilirlik

Novelli ve Arkadaşlarının (2024) da belirttiği gibi hesap verebilirlik, YZ yönetiminin temel taşıdır. Ancak, çok yönlü yapısı ve YZ sistemlerinin sosyoteknik yapısı, YZ'daki hesap verebilirliğin atıfta bulunabileceği çeşitli değerler, uygulamalar ve ölçütler ima ettiğinden, genellikle belirsiz bir şekilde tanımlanır. YZ sistemlerinin hesap verebilirliği, kullanıcıların verilerinin güvenliğini sağlama ve sistemlerin doğru çalışmasını garanti etme amacı taşır. YZ'daki hesap verebilirlik, genel olarak tasarımcıların, geliştiricilerin ve dağıtımçıların, YZ'ların yaşam döngüsü boyunca düzgün çalışmasını sağlamak için standartlara ve mevzuata uymaları beklentisiyle ilgilidir (Fjeld vd. 2020; Novelli vd., 2024).

5.2 Şeffaflık İlkesi

Şeffaflık YZ sistemlerinin bilgi işleme yöntemlerini anlaşılır kılarak, insanların sistemlerin nasıl çalıştığını daha iyi anlamasını sağlar. Şeffaflık, YZ sistemlerinin karar alma süreçlerinin ve işleyişinin hem kamuoyu hem de bu sistemler tarafından alınan kararlardan etkilenenler için açık ve anlaşılır olmasını sağlamak için gereklidir (Coşkun, vd., 2023). Ancak YZ sistemlerinde şeffaflığın sağlanması kolay değildir. Bunun en önemli zorluklarından biri kullanılan algoritmaların karmaşıklığıdır. Birçok YZ modeli, özellikle de derin öğrenmeye dayalı olanlar, oldukça karmaşıktır ve kolayca yorumlanamayan birden fazla işlem katmanı içerir. Bu karmaşıklık, bu sistemlerin geliştiricilerinin bile belirli bir kararın nasıl alındığını tam olarak açıklamasını zorlaştırabilir. Bu yüzden hem doğru hem de yorumlanabilir modeller oluşturmayı amaçlayan "Açıklanabilir YZ" geliştirmeye giderek daha fazla önem verilmektedir. Açıklanabilir YZ yaklaşımları karar ağaçları, kural tabanlı sistemler ve post-hoc açıklamalar gibi daha karmaşık modellerin karar verme sürecine ilişkin içgörü sağlayabilen teknikleri içerir.

YZ sistemlerinin karmaşık doğası göz önüne alındığında, şeffaflık ilkesinin uygulanması kullanıcıların güvenini artırır ve sistemlerin kabulünü kolaylaştırır. YZ sistemlerinin şeffaf ve adil olmasını sağlamak için etkili düzenleyici mekanizmalar şarttır. Politika yapıcılar, etik standartları ve en iyi uygulamaları rehber alarak bu sistemlerin denetlenmesini ve hesap verebilirliğini garanti altına alacak politikalar geliştirmelidir (Eubanks, 2018). Bir YZ modelinin nasıl karar aldığına anlaşılabilir olması şeffaflık ilkesiyle uyumlu olmalıdır.

5.3 Gizlilik İlkesi

YZ teknolojilerinin gizlilik ilkesine uygun şekilde tasarlanması ve uygulanması önemlidir. Bu, kullanıcıların kişisel verilerinin korunmasını ve gizliliğinin sağlanmasını gerektirir. Ayrıca, bu tür uygulamalarda gizlilikle ilgili düzenlemelere ve standartlara uyulması önemlidir. Gizlilik ilkesine uygun YZ teknolojileri, kullanıcıların verilerinin güvenliğini ve gizliliğini sağlar. Bu da kullanıcıların sistemlere güven duymasını ve teknolojiyi daha rahat bir şekilde kullanmasını sağlar.

5.4 Yasal Uyumluluk İlkesi

Bu ilke YZ uygulamalarının yasal düzenlemelere uygun olması gerektiğini vurgulamaktadır. Günümüzde, YZ sistemleri ve ilgili teknolojilerin artan kullanımıyla birlikte, bunların belirli düzenlemelere uyumlu olması kaçınılmaz hale gelmiştir. Yasal uyumluluk ilkesi, YZ sistemlerinin yasal mevzuatlara uygunluğunu ve hukuki olarak kabul edilebilirliğini sağlar. Özellikle, bir firma YZ teknolojilerini kullanırken yasal uyumluluk ilkesine bağlı olarak hareket etmek zorundadır.

5.5 Fayda İlkesi ve j Zarar Vermeme İlkesi

Fayda ilkesi de YZ sistemlerinin etik yönünü değerlendirmek için önemli bir noktadır. Bu ilke, YZ'nin insanların refahını artırması ve yaşam standartlarını yükseltmesi gerektiğini vurgular. Fayda ilkesi aynı zamanda insanların temel haklarına saygı duyulmasını sağlayarak, YZ teknolojilerinin insanlık ve tüm varlıklar için faydalı olması gerektiğini belirtir.

YZ'nin insanlara zarar vermektan kaçınmasını ve insanlığın iyiliği için aktif olarak hareket etmesini savunan bir başka ilke de zarar vermeme ilkesidir. Zarar vermeme ilkesi özellikle insanların mahremiyetini korumayı ve güvenliği sağlamayı kapsar. YZ tabanlı sistemlerin güvenilirlik ve bütünlük içinde hareket etmesini gerektirir. Zarar vermeme ilkesi aynı zamanda YZ sistemlerinin dürüst ve tutarlı bir şekilde davranmasını sağlamayı da amaçlar. Dolayısıyla, YZ sistemlerini tasarlarırken, geliştirirken ve uygularken, şeffaflık, denetim, hesap verebilirlik, adalet ve hakkaniyet dahil olmak üzere çeşitli etik hususların dikkate alınması önemlidir (Coşkun, vd., 2023).

6. SONUÇ

YZ etiği çeşitli aktörlerin yer aldığı küresel bir girişim hâline gelmiş ve ortaya çıkardığı etik zorluklar, 21. yüzyılın en büyük konuları arasına yerleşmiştir. Ancak günümüzde YZ sistemlerinin gerçek hayatta karar vermenin ayrılmaz bir parçası olan etik ve ahlak gibi soyut insan faktörlerini yakalamakta hala geri kaldığı görülmektedir. YZ uygulamalarının etik hususlarının algoritmalara entegre edilmesinin çeşitli zorlukları bulunmaktadır. Çok fazla veriyi işleyebilen ve saklayabilen YZ'nin bunlara erişme ve kullanma şekli insan zekâsından çok farklı olması beraberinde çeşitli zorluklar getirmektedir. Çünkü makineler hâlâ değişen ortamlara verdikleri tepkileri değiştiremiyorlar. Makinelerin dünyasında özen veya endişe yoktur. Aidiyet duygusu, dostluk ya da insani temas yoktur. Çalışkan bir birey ile verimsiz bir birey arasında ayırım yapamazlar. Oysa insanoğlu son derece hassas ve duygusal bir entelektüeldir. Ayrıca insan beyninin doğasında bulunan sezgisel yetenekler kopyalanamaz. Sonuçta YZ'nin hızla genişleyen uygulamaları ve kullanımları etik açıdan sorunlu kabul edilen birçok sonuca neden olabilmektedir (Stahl vd., 2023).

Günümüzde yapay zekâ uygulamalarını üreten, kullanan ve kontrol eden sadece birkaç dev şirketin sahip olduğu güç ve avantajlar insanoğlunu korkutabilecek düzeydedir. Algoritmaları eğitmek için çok büyük miktarda ve kaliteli verilere ihtiyaç olduğundan bunları ancak büyük teknoloji firmaları sağlayabilmektedir. Bu durum bu büyük teknoloji şirketlerine muazzam avantajlar sağlamaktadır. Milyonlarca insanın verilerine sahip olan bu büyük şirketler, birçok durumda yeterli denetim olmadan ve şeffaf olmayan bir şekilde kullanıcıların verilerini kullanarak bunlardan büyük gelirler sağlamak ve güçlerine güç katmaktalar (Aktaş, 2023). Bu noktada kamu kuruluşlarının bu büyük şirketlerin etik ilkelere saygı göstermelerini sağlamaları hayati derecede önem taşımaktadır. Hem uluslararası düzeyde hem de ulusal düzeyde caydırıcı ve bağlayıcı düzenlemelerle yapılarak, YZ'nin etik dışı tasarımı, ticareti ve kullanımının engellenmesi sağlanmalıdır.

KAYNAKÇA

- Abbas H. (2021). Editorial: What is Artificial Intelligence?, *IEEE Transactions on Artificial Intelligence*, 2(2), <https://www.ieee.org/publications/rights/index.html>,
- Adams, J. and Almahmoud, H. (2023). The Meaning of Privacy in the Digital Era, *International Journal of Security and Privacy in Pervasive Computing (IJSPPC)*, 15(1).
- Aktaş, M. (2023). Yapay Zekâ Fırsatlar ve Riskler, in *Yapay Zekâ Yönetim ve Eğitim*, Murat Aktaş (Ed.), Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık, ss.1-32.
- Aktaş, M. (2022). Dördüncü Sanayi Devrimi, Yapay Zekâ ve Mesleklerin Geleceği, *International Social Sciences Studies Journal*, 8(105): 4357-4368.
- Anyanwu, E.C, Okongwu, C.C , Olorunsogo, T.O, Ayo-Farai, O., Osasona,F. & Daraojimba, O. D (2024). Artificial Intelligence in Healthcare: A Review of Ethical Dilemmas and Practical Applications, *International Medical Science Research Journal*, 4(2), 126-140.
- Berg, J. (2024). Minimizing the negative effects of AI-induced technological unemployment, *International Labor Organization*, 9 Ekim 2024, <https://www.ilo.org/resource/article/minimizing-negative-effects-ai-induced-technological-unemployment>
- Berghel, H. (2018). Malice Domestic: The Cambridge Analytica Dystopia, *The IEEE Computer Society*, http://www.berghel.net/col-edit/out-of-band/may-18/oob_5-18.pdf
- Coşkun, B., Aktaş, M. ve Sarcan, N. (2023). Kamu Yönetiminde Yapay Zeka Uygulamaları, in *Yapay Zekâ Yönetim ve Eğitim*, Murat Aktaş (Ed.), Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık, ss.55-84.
- Dewey, J., Tufts J.H. (2019) *Ethics*. Glasgow: Good Press.
- Elbadawi, M, Li, H., Basit, A W, Gaisford, S. (2024). The role of artificial intelligence in generating original scientific research, *International Journal of Pharmaceutics*, 652, <https://doi.org/10.1016/j.ijpharm.2023.12374>
- Eubanks, V. (2018). *Automating Inequality: How High-Tech Tools Profile, Police, and Punish the Poor*, New York, NY: St. Martin's Press.
- Ferrara, E. (2024) Fairness and Bias in Artificial Intelligence: A Brief Survey of Sources, Impacts, and Mitigation Strategies, *Sci*, 6(3), <https://doi.org/10.3390/sci6010003>
- Fjeld J, Achten N, Hilligoss H, Nagy A and Srikumar M (2020) Principled artificial intelligence: mapping consensus in ethical and rights-based approaches to principles for AI (SSRN Scholarly Paper Fasc. 3518482). <https://doi.org/10.2139/ssrn.3518482>
- Goodfellow, I., Pouget-Abadie, J., Mirza, M., Xu, B., Warde-Farley, D., Ozair, S. Courville, A. and Bengio, Y. (2014). Generative adversarial nets, in *Proc. Adv. Neural Inf. Process. System*, pp. 2672–2680.
- Hildebrandt, M. (2015). *Smart Technologies and the End(s) of Law: Novel Entanglements of Law and Technology*, Cheltenham, UK: Edward Elgar Publishing.
- Inglada Galiana, L., Corral Gudino, L. Miramontes González, P. (2024). Ethics and artificial intelligence, *Revista Clínica Española*, 224(3), 178-186, <https://doi.org/10.1016/j.rceng.2024.02.003>
- Kang, J., Ji, S.K., Lee, S., Jang, D. and Hou, J.U. (2022). Detection Enhancement for Various Deepfake Types Based on Residual Noise and Manipulation Traces, *IEEE Access*, Vol. 10, pp. 69031-69040, Doi: 10.1109/ACCESS.2022.3185121

- Mahony, S., & Chen, Q. (2024). Concerns about the role of artificial intelligence in journalism, and media manipulation, *Journalism*, 0(0), <https://doi.org/10.1177/14648849241263293>
- McCarthy, J. (2007). What is artificial intelligence? Computer Science Department, Stanford University: <http://www-formal.stanford.edu/jmc/whatisai.pdf>, Erişim Tarihi: 13.09.2023.
- Messeri, L., Crockett, M.J. (2024) Artificial intelligence and illusions of understanding in scientific research. *Nature* 627, 49–58, <https://doi.org/10.1038/s41586-024-07146-0>
- Novelli, C., Taddeo, M. ve Floridi, L. (2024). Accountability in artificial intelligence: what it is and how it Works, *AI & Society*, 39, 1871-1882, <https://doi.org/10.1007/s00146-023-01635-y>
- Stahl, B.C., Schroeder, D., Rodrigues, R. (2023). The Ethics of Artificial Intelligence: An Introduction. In: *Ethics of Artificial Intelligence. SpringerBriefs in Research and Innovation Governance*, Cham: Springer.
- Suleyman, M. ve Bhaskar, M. (2023). *The Coming Wave: Technology, Power, and the Twenty-first Century's Greatest Dilemma*, New York: Crown.
- Taddeo, M., Floridi L. (2018) How AI can be a force for good, *Science*, 361(6404), 751-752.
- Yeşilkaya, N. (2022). Yapay Zekaya Dair Etik Sorunlar, *Şarkiyat, İlmî Araştırmalar Dergisi*, 14(3): 948-963.
- Zhou J., Chen F. (2019) AI in the public interest. In: Bertram C, Gibson A, Nugent A (eds) Closer to the machine: technical, social, and legal aspects of AI. Ofce of the Victorian Information Commissioner, Melbourne, Australia.
- Zhou, J., Chen, F. (2023) AI ethics: from principles to practice. *AI & Society* 38, 2693–2703, <https://doi.org/10.1007/s00146-022-01602-z>
- Zuboff, S. (2019). *The age of surveillance capitalism. Fight for a Human Future at the New Fron tier of Power*, London: Profile Books.

ÇOCUK CERRAHİDE ETİK YAKLAŞIM

ETHICAL APPROACHES IN PEDIATRIC SURGERY

Fatma Dilek TURAN

Doç. Dr., Akdeniz Üniversitesi Kumluca Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü,

ORCID: 0000-0001-6130-6896

ÖZET

Çocuk cerrahisi, doğumsal anomaliler, travmalar, enfeksiyonlar ve çeşitli sistemik hastalıkların cerrahi yöntemlerle tedavisini amaçlayan, çocuklara özel bir uzmanlık alanıdır. Çocukların fizyolojik ve psikolojik özellikleri, cerrahi müdahaleler sırasında etik sorunların daha karmaşık ve hassas hale gelmesine neden olmaktadır. Çocukların özerklik düzeylerinin sınırlı olması, ailelerin karar verme süreçlerindeki etkisi ve sağlık ekibinin profesyonel sorumlulukları, çocuk cerrahisinde multidisipliner ve bütüncül bir yaklaşımı zorunlu kılmaktadır. Bu çalışma, çocuk cerrahisinde karşılaşılan etik durumları, çözüm önerilerini ve sağlık profesyonellerinin, özellikle hemşirelerin, bu süreçlerdeki rollerini detaylı bir şekilde ele almayı amaçlamaktadır. Çocuğun üstün yararını gözeterek etik karar süreçlerinin önemi vurgulanacak ve bu alandaki literatür eksikliğine dikkat çekilecektir. Çocuk cerrahisinde etik yaklaşımlar, tıbbi başarının yanı sıra çocuğun ve ailenin ihtiyaçlarını gözeterek, empati ve bilgiye dayalı bir karar alma sürecini gerektirir. Hemşireler, bu süreçte çocuğun üstün yararını savunan, aileye rehberlik eden ve ekip içinde kritik bir rol oynayan sağlık profesyonelleridir. Etik ilkelerin ışığında alınan kararlar, çocukların yaşam kalitesini artırırken ailelerin sağlık hizmetlerine güvenini de güçlendirmektedir. Çocuk cerrahisinde etik yaklaşımların geliştirilmesi, yalnızca bireysel düzeyde değil, toplumsal düzeyde de sağlık sistemine değer katacaktır. Ancak literatürde bu alanda yapılmış çalışmaların kısıtlı ve sınırlı olduğu görülmektedir. Dolayısıyla bu çalışmada çocuk cerrahideki etik yaklaşım farklı yönleri ile ele alınarak, literatürdeki boşluğa dikkat çekme ve yeni çalışmalara yol gösterme açısından önemli olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi, Cerrahi Yaklaşım, Çocuk, Etik, Etik Yaklaşım, Etik Karar Verme

ABSTRACT

Pediatric surgery is a specialized field aimed at the surgical treatment of congenital anomalies, trauma, infections, and various systemic diseases in children. The physiological and psychological characteristics of children make ethical issues more complex and sensitive during surgical interventions. The limited autonomy of children, the influence of families in decision-making processes, and the professional responsibilities of the healthcare team require a multidisciplinary and holistic approach in pediatric surgery. This study aims to thoroughly address the ethical issues encountered in pediatric surgery, proposed solutions, and the roles of healthcare professionals, particularly nurses, in these processes. The importance of ethical decision-making processes that prioritize the child's best interest will be emphasized, and the lack of literature in this field will be pointed out. Ethical approaches in pediatric surgery require a decision-making process based on empathy and knowledge, which takes into account both medical success and the needs of the child and the family. Nurses play a critical

role in this process by advocating for the child's best interests, guiding the family, and collaborating within the healthcare team. Decisions made in light of ethical principles not only improve the quality of life for children but also strengthen the trust of families in healthcare services. The development of ethical approaches in pediatric surgery will add value to the healthcare system not only at the individual level but also at the societal level. However, it is observed that there is limited and insufficient research in this field in the literature. Therefore, this study aims to address ethical approaches in pediatric surgery from different perspectives and draw attention to the gap in the literature, as well as guide new studies in this regard.

Keywords: Surgery, Surgical Approach, Child, Ethics, Ethical Approach, Ethical Decision-Making,

1. GİRİŞ

Çocuk cerrahisi, doğumsal anomaliler, travmalar, enfeksiyonlar ve çeşitli sistemik hastalıkların cerrahi yöntemlerle tedavisini amaçlayan, çocuklara özel bir uzmanlık alanıdır. Çocukların fizyolojik ve psikolojik özellikleri, cerrahi müdahaleler sırasında etik sorunların daha karmaşık ve hassas bir yapıya sahip olmasına neden olmaktadır. Çocukların özerklik düzeylerinin sınırlı olması, ailelerin karar verme süreçlerindeki etkisi ve sağlık profesyonellerinin sorumlulukları, çocuk cerrahisinde multidisipliner ve bütüncül bir yaklaşımı zorunlu kılmaktadır (Ahmed et al., 2017; Bath et al., 2019).

Bu derlemede, çocuk cerrahisinde karşılaşılan etik durumları, çözüm önerilerini ve sağlık profesyonellerinin, özellikle hemşirelerin, bu süreçlerdeki rolleri detaylı olarak ele alınmıştır. Çocuğun üstün yararını gözeten etik karar süreçlerinin önemi vurgulanmış ve bu alandaki literatür eksikliğine vurgu yapılmıştır (Almeida et al., 2018; Berkley et al., 2019).

2. ÇOCUĞUN ÖZERKLİĞİ VE KARAR VERME SÜRECİ

2.1. Çocuğun Gelişim Düzeyi ve Özerklik

Çocukların karar verme süreçlerine katılımı, yaşlarına ve gelişim düzeylerine bağlı olarak değişiklik gösterebilmektedir. Küçük yaşlarda çocukların tıbbi süreçlere ilişkin bilinçli kararlar almaları mümkün değilken, ergenlik dönemindeki çocuklar kendi sağlıklarına ilişkin daha aktif bir rol oynayabilmektedir (Butler, 2016; Coors et al., 2015; Cordes et al., 2018). Her durumda, çocuğun düşünce ve hislerinin dikkate alınması etik bir zorunluluktur. Ancak her çocuğun yaşına uygun dil kullanılarak tıbbi süreç hakkında bilgilendirme yapmak gerekmektedir (Cunningham et al., 2019; Dunin De Skrzyzynno & Di Maggio, 2018; Fallah & Bernstein, 2018). Bu yapılırken çocuğun büyüme ve gelişme dönem özellikleri, yaşı, yaşına uygun gelişim gösterip göstermediği referans alınmalıdır. Çocuğun kaygılarının giderilmesi ve süreçle ilgili kendini ifade etmesine olanak tanınması, duygularını ifade etmesine zaman ve imkan sağlanması son derece önemlidir (Fenton et al., 2019).

2.2. Ailenin Karar Verme Rolü

Aileler, genellikle çocuklarının sağlığı ile ilişkili kararlarda birincil role sahiptir. Ancak bazı durumlarda, ailenin verdiği kararların çocuğun üstün yararını gözetmediği de görülmektedir. Bazı durumlarda aileler dini, kültürel ya da maddi nedenlerle tedaviyi reddetmektedir. Bu bazen bir operasyonu reddetme, tedaviyi reddetme, alınan ilacı reddetme ya da hastanede yatışı reddederek taburcu olmayı isteme durumu olabilmektedir. Bu durumda bazen ailelere verilen yetersiz ya da yanlış bilgi ve/veya hatalı yönlendirmeler, ailelerin yanlış kararlar

vermelerine neden olabilmektedir. Yetersiz ya da ailenin anlayamayacağı şekilde verilen eğitimler ailenin kaygısını azaltmamakta, alınan kararlar sonuca olumlu ya da olumsuz etki edebilmektedir. Bu tür durumlarda, sağlık profesyonellerinin ailenin kararlarını objektif bir şekilde değerlendirmesi, gerektiğinde uygun şekilde açıklamalar yapması, süreci yönlendirmeden doğru bilgiyi ilerleyecek süreci dürüstlükle paylaşması gerekmektedir (Steyn & Edge, 2019; Swendseid et al., 2019; Wright et al., 2019).

Hemşireler ise çocuğun ihtiyaçlarını ve duygusal durumunu gözlemleyerek karar alma süreçlerine katkıda bulunabilecek, ebeveynlerle en yakın ilişkide olan sağlık profesyonelleridir. Çocuk ile sürekli iletişim halinde olan hemşireler en önemli rol ve sorumlulukları; çocuğun endişelerini anlamak ve bu endişeleri sağlık ekibine iletmek, aileyi bilgilendirmek ve desteklemek, tedavi kararlarının çocuğun psikolojik ve fiziksel sağlığı üzerindeki etkilerini değerlendirmektir. Hemşireler, eğitim verici, danışmanlık ve hasta ve aileyi savunucu rollere sahiptir. Etik yaklaşımlar için de bu rolleri kullanmalıdır (Pean et al., 2019; Sgrò et al., 2019; Stawicki et al., 2019).

3. YÜKSEK RİSKLİ CERRAHİ MÜDAHALELER

3.1. Risk ve Fayda Dengesinin Değerlendirilmesi

Etik yaklaşımlarda en önemli kural zarar vermeme ilkesidir. Bir işlem planlanmasında ilk ilke verilen yararın zarara oranıdır. Çocuklarda cerrahi ise hem popülasyon olarak çocuk grubunda gerçekleştiğinden zor hem de girişim ile karakterize olduğundan hayati ve kaygı vericidir. Bu nedenle bir işlemden beklenen yararın üstün olması, planlanan cerrahi prosedürü çocuklarda gerçekleştirmeye uygun zemini hazırlayan ilk ve en önemli zemindir. Yüksek riskli cerrahi müdahalelerde, çocuğun yaşam kalitesine yönelik potansiyel faydalar ile müdahalenin riskleri dikkatlice tartılmalıdır (Fenton et al., 2019; Harris & Jinkins, 2019; Mohan et al., 2018). Beklenen yarar olası zarardan daha fazla ise karar aileye bırakılmalıdır. Bu tür durumlarda alınacak etik kararlar, multidisipliner bir yaklaşımla ele alınmalı, sonrasında süreç aileye gerektiği şekilde açıklanarak aileye bırakılmalıdır. Çünkü cerrahi müdahalenin çocuğun uzun vadeli yaşam kalitesine etkisi göz önünde bulundurulmalıdır. Hayati tehlike taşıyan durumlarda, acil girişim gerektiren ve özellikle de hızlı karar verilmesi gereken durumlarda cerrahi müdahalelerin geciktirilmeden uygulanması gerekebilir. Bu durumda etik süreçler daha hızlı ilerletilmek istenirken etik olmayan kararların verilmesi çok olasıdır. Yarar-zarar dengesi hastaya ve aileye çok iyi açıklanmalı, cerrahi prosedür aileye işitsel, görsel, resimleme vb. pek çok yöntem ile ifade edilmelidir (Bath et al., 2019; Berkley et al., 2019; Cunningham et al., 2019; Nouvet et al., 2018).

3.2. Palyatif Cerrahi Yaklaşımlar

Bazı durumlarda cerrahi müdahale, tedaviden ziyade çocuğun semptomlarını hafifletmek ve yaşam kalitesini artırmak amacıyla yapılmaktadır. Bu tür müdahaleler, aileler ve sağlık profesyonelleri arasında yoğun etik tartışmalara neden olabilmektedir (Klar et al., 2018; Mock et al., 2018; Mohan et al., 2018). Yaşamın son evrelerinde tedavi edici olmayan ancak çocuğun yaşam kalitesi ve konforunu artırmaya yönelik yapılacak cerrahi uygulamaları aileler anlayamamaktadır. Hemşire bu noktada da kritik konumdadır. Hemşireler, yüksek riskli cerrahi süreçlerde çocuk-aile-sağlık ekibi üçgeninde önemli bir etkiye sahiptir. Çocuğun ve ailenin duygusal ihtiyaçlarını anlamak, tedavi süreciyle ilgili bilgilendirme yapmak ve cerrahi ekip ile aile arasında köprü görevi görmek hemşirelerin temel sorumlulukları arasındadır (Cordes et al., 2018; Dunin De Skrzywno & Di Maggio, 2018; Fallah & Bernstein, 2018; Krishnaswami et al., 2018).

4. ACİL DURUMLARDA ETİK SORUNLAR

4.1. Rıza Alınamayan Durumlar

Acil cerrahi müdahalelerde, ebeveynlerin ya da vasilerin rızasının alınmadığı durumlar ile karşılaşılabilir. Planlı olarak böyle bir durum ile karşılaşılması asla düşünülemez. Ancak planlı olmayan acil müdahale ve girişim gerektiren durumlarda, çocuğun genel durumunun akut olarak ve çok hızlı bozulduğu durumlarda karşılaşılan durumda aileden anlık onam alınamayabilir. Bu gibi durumlarda sağlık profesyonelleri, “çocuğun üstün yararı” ilkesini ön planda tutarak hareket etmek durumundadır (Almeida et al., 2018; Butler, 2016; Ferrada et al., 2017; Klar et al., 2018).

4.2. Hızlı Karar Almanın Gerekliği

Acil durumlarda hızlı karar almanın gerekliği, etik açıdan birçok sorunu beraberinde getirmektedir. Tedavinin uzun vadeli etkileri ve çocuğun ve ailenin psikolojik durumu bunlardan en önemlileridir. Hemşireler, bu gibi durumlarda çocuğun fizyolojik stabilitesini sağlamanın yanı sıra aileye psikolojik destek sunarak ve süreçle ilgili bilgilendirme yaparak kritik bir görev üstlenmektedirler (Ahmed et al., 2017; Meara et al., 2015).

5. DOĞUMSAL ANOMALİLER VE ETİK KARARLAR

Doğumsal anomaliler, çocuk cerrahisinde sıkça karşılaşılan durumlardan biridir ve genellikle cerrahi müdahale gerektirir. En zorlu olanı da gebelik döneminde alınan cerrahi kararlardır. Fetal tanı sonrası cerrahi müdahaleler hem etik hem de tıbbi açıdan zorlu bir süreçtir. Aileye, anomalinin derecesi ve cerrahi müdahalenin etkileri hakkında detaylı bilgi verilmesi gerekir (Ibrahim & Bernstein, 2015; Knudson et al., 2015). Detaylı bilgi uygun şekilde verilmezse yukarıda da bahsedildiği gibi aile tedavi ya da bakımı reddedebilir. Tedavinin reddedilmesi ya geç kalınması gibi durumlar çocuğun genel durumunu olumsuz etkileyen sonuçlar doğurabilir. Bazen de bu durumun tam tersi şekilde, ekip tarafından acele ile verilmiş kararlar sonucunda gerçekleştirilen cerrahi müdahalelerin ardından çocuğun yaşam kalitesi ciddi şekilde kısıtlanabilir. Bu tür durumlarda, çocuğun uzun vadeli çıkarlarını gözeterek bir karar alınması önemlidir. Bu durum önemli bir etik karar verme durumudur (Coors et al., 2015; Gishen & Thaller, 2015).

6. KLİNİK ARAŞTIRMALAR VE ETİK YAKLAŞIMLAR

Etik yaklaşımın önemli bir tarafı da klinik araştırmaların seyrindeki etik durumlardır. Çocukların klinik araştırmalara dahil edilmesi, yeni tedavi yöntemlerinin geliştirilmesinde önemli bir adımdır. Ancak çocukların savunmasız bir grup olması, bu süreçte etik yaklaşımları zorunlu kılmaktadır. Bu durum çocuk popülasyonunun her türlü süreçte bilgilendirilmesini ve bu bilgilendirmenin büyüme ve gelişme dönemine uygun yapılmasını zorunlu kılmaktadır (Butler, 2016; Dunin De Skrzywno & Di Maggio, 2018; Ferrada et al., 2017; Klar et al., 2018). Bu işlem “bilgilendirilmiş onam” olarak adlandırılmaktadır. Çocuğa büyüme ve gelişme dönemine uygun bilgi vermenin dışında aileden de onay alınmasını içermektedir. Çünkü cerrahi her prosedür bir risk içermektedir. Fakat daha önce de bahsedildiği üzere işlemlere karar verilirken yarar zarar dengesi hassasiyetle yapılmalıdır. Araştırmalarda çocuğun zarar görmesini önlemek amacıyla risklerin minimuma indirilmesi gerekmektedir. Hemşireler, çocukların araştırma sürecindeki durumlarını yakından takip ederek olası riskleri sağlık ekibine iletmelidir. Etik karar alma, tercihler anında etik yaklaşımlarda bulunma hemşirenin en önemli rol ve sorumlulukları arasındadır (Bath et al., 2019; Berkley et al., 2019; Cunningham et al., 2019; Mohan et al., 2018).

7. HEMŞİRELERİN ETİK KARARLARDAKİ ROLÜ

Hemşireler, çocuk cerrahisinde etik karar alma süreçlerinin ayrılmaz bir parçasıdır. Öncelikle kaygı ve korku duyan çocuğa ve ailesine psikososyal destek sağlamada büyük öneme sahiptirler. Hemşireler, ailelerin ve çocukların cerrahi süreçle başa çıkmalarına yardımcı olmaktadır. Empati ve etkili iletişim yoluyla duygusal destek sağlamaktadırlar. Ek olarak hemşireler multidisipliner yaklaşımda köprü görevi görmektedir. Hemşireler, cerrahi ekip, aile ve çocuk arasında bir köprü görevi görerek sürecin şeffaf ve uyumlu ilerlemesine katkıda bulunmaktadır. Tedavi sürecinde ortaya çıkabilecek olası etik sorunları fark eder, belirler ve çözüm önerileri sunmaktadır (Bagnasco et al., 2018; Damsma Bakker et al., 2021).

SONUÇ

Çocuk cerrahisinde etik yaklaşımlar, tıbbi başarının yanı sıra çocuğun ve ailenin ihtiyaçlarını gözeterek, empati ve bilgiye dayalı bir karar alma sürecini gerektirmektedir. Hemşireler, bu süreçte çocuğun üstün yararını savunan, aileye rehberlik eden ve ekip içinde kritik bir rol oynayan profesyonellerdir. Etik ilkelerin ışığında alınan kararlar, çocukların yaşam kalitesini artırırken ailelerin sağlık hizmetlerine güvenini de güçlendirmektedir. Çocuk cerrahisinde etik yaklaşımların geliştirilmesi, yalnızca bireysel düzeyde değil, toplumsal düzeyde de sağlık sistemine değer katacaktır.

KAYNAKLAR

1. Ahmed, F., Grade, M., Malm, C., Michelen, S., & Ahmed, N. e. (2017). Surgical volunteerism or voluntourism—Are we doing more harm than good? In (Vol. 42, pp. 69-71): Elsevier.
2. Almeida, J. P., Velásquez, C., Karekezi, C., Marigil, M., Hodaie, M., Rutka, J. T., & Bernstein, M. (2018). Global neurosurgery: models for international surgical education and collaboration at one university. *Neurosurgical focus*, 45(4), E5.
3. Bagnasco, A., Cadornin, L., Barisone, M., Bressan, V., Iemmi, M., Prandi, M., Timmins, F., Watson, R., & Sasso, L. (2018). Ethical dimensions of paediatric nursing: A rapid evidence assessment. *Nursing Ethics*, 25(1), 111-122.
4. Bath, M., Bashford, T., & Fitzgerald, J. (2019). What is ‘global surgery’? Defining the multidisciplinary interface between surgery, anaesthesia and public health. *BMJ global health*, 4(5), e001808.
5. Berkley, H., Zitzman, E., & Jindal, R. M. (2019). Formal training for ethical dilemmas in global health. *Military medicine*, 184(1-2), 8-10.
6. Butler, M. W. (2016). Developing pediatric surgery in low-and middle-income countries: an evaluation of contemporary education and care delivery models. *Seminars in Pediatric Surgery*,
7. Coors, M. E., Matthew, T. L., & Matthew, D. B. (2015). Ethical precepts for medical volunteerism: including local voices and values to guide RHD surgery in Rwanda. *Journal of medical ethics*, 41(10), 814-819.
8. Cordes, S. R., Robbins, K. T., & Woodson, G. (2018). Otolaryngology in low-resource settings: practical and ethical considerations. *Otolaryngologic Clinics of North America*, 51(3), 543-554.

9. Cunningham, A. J., Stephens, C. Q., Ameh, E. A., Mshelbwala, P., Nwomeh, B., & Krishnaswami, S. (2019). Ethics in global pediatric surgery: existing dilemmas and emerging challenges. *World journal of surgery*, 43, 1466-1473.
10. Damsma Bakker, A., van Leeuwen, R., & Roodbol, P. (2021). Ethical considerations regarding the inclusion of children in nursing research. *Nursing Ethics*, 28(1), 106-117.
11. Dunin De Skrzyzynno, S. C., & Di Maggio, F. (2018). Surgical consent in sub-Saharan Africa: a modern challenge for the humanitarian surgeon. *Tropical Doctor*, 48(3), 217-220.
12. Fallah, P. N., & Bernstein, M. (2018). Barriers to participation in global surgery academic collaborations, and possible solutions: a qualitative study. *Journal of Neurosurgery*, 130(4), 1157-1165.
13. Fenton, K. N., Cardarelli, M., Molloy, F., & Novick, W. M. (2019). Ethics in humanitarian efforts: when should resources be allocated to paediatric heart surgery? *Cardiology in the Young*, 29(1), 36-39.
14. Ferrada, P., Sakran, J. V., Dubose, J., Vergis, A., Peck, G., Alseidi, A., Moalem, J., Tefera, G., & Turner, P. L. (2017). Above and beyond: a primer for young surgeons interested in global surgery. *Bulletin of the American College of Surgeons*, 102(2), 33-38.
15. Gishen, K., & Thaller, S. R. (2015). Surgical mission trips as an educational opportunity for medical students. *Journal of Craniofacial Surgery*, 26(4), 1095-1096.
16. Harris, M. J., & Junkins, S. R. (2019). A philosophical primer for your first global anesthesia experience. *Current Anesthesiology Reports*, 9, 25-30.
17. Ibrahim, G. M., & Bernstein, M. (2015). Models of neurosurgery international aid and their potential ethical pitfalls. *AMA Journal of Ethics*, 17(1), 49-55.
18. Klar, G., Zalan, J., Roche, A. M., & Phelan, R. (2018). Ethical dilemmas in global anesthesia and surgery. *Canadian Journal of Anesthesia*, 65(8), 861-867.
19. Knudson, M. M., Tarpley, M. J., & Numann, P. J. (2015). Global surgery opportunities for US surgical residents: an interim report. *Journal of Surgical Education*, 72(4), e60-e65.
20. Krishnaswami, S., Stephens, C. Q., Yang, G. P., Nwomeh, B. C., Swaroop, M., Nadler, E. P., Holterman, A.-X., Simeone, D. M., Kingham, T. P., & Merchant, N. (2018). An academic career in global surgery: a position paper from the Society of University Surgeons Committee on Academic Global Surgery. *Surgery*, 163(4), 954-960.
21. Meara, J. G., Leather, A. J., Hagander, L., Alkire, B. C., Alonso, N., Ameh, E. A., Bickler, S. W., Conteh, L., Dare, A. J., & Davies, J. (2015). Global Surgery 2030: evidence and solutions for achieving health, welfare, and economic development. *The lancet*, 386(9993), 569-624.
22. Mock, C., Debas, H., Balch, C. M., Brennan, M., Buyske, J., Cusack, J., DeMeester, S., Herndon, D., Le Holterman, A.-X., & Jaffe, B. (2018). Global surgery: effective involvement of US academic surgery: report of the American Surgical Association Working Group on Global Surgery. *Annals of surgery*, 268(4), 557-563.
23. Mohan, H. M., Fitzgerald, E., Gokani, V., Sutton, P., Harries, R., Bethune, R., McDermott, F. D., Ahmad, J., Akerele, E., & Ashken, L. (2018). Engagement and role of surgical trainees in global surgery: consensus statement and recommendations from the Association of Surgeons in Training. In (Vol. 52, pp. 366-370): Elsevier.

24. Nouvet, E., Chan, E., & Schwartz, L. J. (2018). Looking good but doing harm? Perceptions of short-term medical missions in Nicaragua. *Global Public Health, 13*(4), 456-472.
25. Pean, C. A., Premkumar, A., Pean, M.-A., Ihejirika-Lomedico, R., Woolley, P.-M., McLaurin, T., Israelski, R., Schwarzkopf, R., Caplan, A., & Egol, K. (2019). Global orthopaedic surgery: an ethical framework to prioritize surgical capacity building in low and middle-income countries. *JBJS, 101*(13), e64.
26. Sgrò, A., Al-Busaidi, I. S., Wells, C. I., Vervoort, D., Venturini, S., Farina, V., Figà, F., Azkarate, F., Harrison, E. M., & Pata, F. (2019). Global surgery: a 30-year bibliometric analysis (1987–2017). *World journal of surgery, 43*(11), 2689-2698.
27. Stawicki, S., Nwomeh, B., Peck, G., Sifri, Z., Garg, M., Sakran, J., Papadimos, T., Anderson III, H., Firstenberg, M., & Gracias, V. (2019). Training and accrediting international surgeons. *Journal of British Surgery, 106*(2), e27-e33.
28. Steyn, E., & Edge, J. (2019). Ethical considerations in global surgery. *Journal of British Surgery, 106*(2), e17-e19.
29. Swendseid, B., Tassone, P., Gilles, P. J., Pavrette, M., Stewart, M., Babatope, M., Weed, D., Cognetti, D., Luginbuhl, A., & Curry, J. (2019). Taking free flap surgery abroad: a collaborative approach to a complex surgical problem. *Otolaryngology–Head and Neck Surgery, 160*(3), 426-428.
30. Wright, N. J., Ade-Ajayi, N., & Lakhoo, K. (2019). Global surgery symposium. *Journal of Pediatric Surgery, 54*(2), 234-238.

ÇOCUK KARDİYOLOJİSİNDE ETİK YAKLAŞIM

ETHICAL APPROACHES IN PEDIATRIC CARDIOLOGY

Fatma Dilek TURAN

Doç. Dr., Akdeniz Üniversitesi Kumluca Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü,

ORCID: 0000-0001-6130-6896

ÖZET

Çocuk kardiyolojisi, doğuştan veya sonradan edinilmiş kalp hastalıkları olan çocukların tanı ve tedavisinde özel bir yere sahip bir tıp dalıdır. Bu alanda etik meseleler, sadece doktorlar ve ebeveynler arasında değil, aynı zamanda hemşireler, diğer sağlık profesyonelleri ve toplum genelinde de önemli bir tartışma alanı oluşturur. Çocuğun üstün yararı, ailenin hakları, kültürel ve dini değerler ile sağlık profesyonellerinin mesleki sorumlulukları arasında denge kurmak zorunludur. Çocuk kardiyolojisinde etik yaklaşım, tıbbi, psikolojik ve sosyal faktörleri bir arada ele almayı gerektirir. Hemşireler, bu sürecin ayrılmaz bir parçası olarak çocukların fiziksel ve duygusal ihtiyaçlarını karşılamada, aileyle iletişim kurmada ve sağlık ekibiyle iş birliği yapmada kritik bir rol oynar. Hemşireler, çocukların kaygılarını anlamada ve süreç boyunca onlara duygusal destek sağlamada kritik bir role sahiptir. Çocukla sürekli iletişimde olan hemşireler, onların ihtiyaçlarını daha iyi fark edebilir ve tedavi kararlarının etkilerini değerlendirmede sağlık ekibine geri bildirim sağlayabilir. Çocuğun üstün yararı, ailenin hakları ve sağlık profesyonellerinin sorumlulukları arasında denge kurmak, etik kararların temelini oluşturur. Hemşirelerin ve diğer sağlık çalışanlarının empati, bilgi ve etik ilkeler doğrultusunda hareket etmesi, çocukların ve ailelerinin yaşam kalitesini artırmada belirleyici bir etkidir. Bu bağlamda, etik ilkelerin rehberliğinde bir yaklaşım hem tıbbi başarının hem de hasta memnuniyetinin sağlanmasına katkıda bulunacaktır. Oysa ki literatürde bu alanda yapılmış çalışmalarda çok az çalışma olduğu, çalışmaların kısıtlı ve sınırlı kaldığı görülmektedir. Dolayısıyla bu çalışmada çocuk kardiyolojideki etik yaklaşım farklı yönleri ile ele alınarak, literatürdeki boşluğa dikkat çekme ve yeni çalışmalara yol gösterme açısından önemli olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Etik, Etik Yaklaşım, Etik Karar Verme, Kardiyoloji, Doğuştan Kalp Hastalıkları

ABSTRACT

Pediatric cardiology is a specialized field of medicine focusing on the diagnosis and treatment of congenital or acquired heart diseases in children. Ethical issues in this domain are not only a matter of concern between physicians and parents but also involve nurses, other healthcare professionals, and society at large. Balancing the best interests of the child, the rights of the family, cultural and religious values, and the professional responsibilities of healthcare providers is essential. An ethical approach in pediatric cardiology necessitates addressing medical, psychological, and social factors simultaneously. Nurses play a critical role in this process by addressing children's physical and emotional needs, communicating with families, and collaborating with the healthcare team. They are instrumental in understanding children's anxieties and providing emotional support throughout the process. Nurses, who maintain close communication with children, are better positioned to identify their needs and provide

feedback to the healthcare team regarding the impact of treatment decisions. Striking a balance between the best interests of the child, the rights of the family, and the responsibilities of healthcare professionals forms the cornerstone of ethical decision-making. The empathy, knowledge, and adherence to ethical principles demonstrated by nurses and other healthcare workers significantly contribute to improving the quality of life for children and their families. An approach guided by ethical principles enhances not only medical outcomes but also patient satisfaction. However, it is evident that there is a limited number of studies in the literature on this subject, with existing research remaining scarce and restricted. Therefore, this study aims to address the ethical approaches in pediatric cardiology from various perspectives, highlighting gaps in the literature and providing guidance for future research.

Keywords: Child, Ethics, Ethical Approach, Ethical Decision-Making, Cardiology, Congenital Heart Diseases

1. GİRİŞ

Çocuk kardiyolojisi, doğuştan veya sonradan edinilmiş kalp hastalıkları olan çocukların tanı ve tedavisinde özel bir yere sahip bir tıp dalıdır. Bu alanda etik meseleler, sadece doktorlar ve ebeveynler arasında değil, aynı zamanda hemşireler, diğer sağlık profesyonelleri ve toplum genelinde de önemli bir tartışma alanı oluşturur (Durgun & Aksoy, 2024; Güneş et al., 2024). Çocuğun üstün yararı, ailenin hakları, kültürel ve dini değerler ile sağlık profesyonellerinin mesleki sorumlulukları arasında denge kurmak zorunludur. Bu makalede, çocuk kardiyolojisinde karşılaşılan etik sorunlar ayrıntılı bir şekilde ele alınmış sağlık profesyonellerinin bu süreçteki rollerine işaret edilmiştir.

2. ÇOCUKLARIN KARAR SÜRECİNE KATILIMI

Çocukların tıbbi süreçlere katılımı, yaş ve gelişim düzeyine göre farklılık göstermektedir. Bununla birlikte, etik açıdan çocuğun düşüncelerinin ve duygularının sürece dahil edilmesi önemlidir (Karadağlı, 2016). Ayrıca hem çocuk hem de aile olarak kardiyolojik hastalıklar hayati durumlar olarak görülmekte, belirsizliğin getirdiği kaygı ve korkular yüksek olarak yaşanmaktadır. Böyle durumlarda çocuklar da ebeveynleri de süreçten daha çok haberdar olmak istemekte, bilgi gereksinimi artmakta, sonuç olarak da hemşirelerin danışmanlık yapıcı ve savunucu rolleri daha önemli olmaktadır (Taylor, 1999; Woodward, 1998). Her çocuğun karar sürecine katılımı için ortam hazırlanmalı, eğitimler verilmeli, çocuğun yaşına ve gelişim dönemine göre bilgilendirmeler yapılmalıdır. Çocukların yasal izinlerinin alınmaması ve yasal süreçlerin ebeveyn ya da yasal vasiler ile sürdürülmesi buna engel olmamalıdır (Burkhardt & Nathaniel, 2013; Lawrence, 2007).

2.1. Çocuğun Özerkliği ve Hakları

Çocuklar genellikle kendi kararlarını verme yetkilerine sahip olmasalar da onların duygusal durumlarını ve tercihlerine saygı göstermek bir zorunluluktur. Tüm çocuklar büyüme ve gelişme dönemlerine uygun şekilde hastalık hakkında eğitimler almalı, konuya dahil edilmeli, uygun dil ve eğitim materyalleri kullanılarak konu hakkında bilgi sahibi olmalıdır (Akgün, 2024; Karadağlı, 2016). Bilgi ve danışmanlık tüm çocuklara yapılmalıdır ancak adölesan dönem öncesi çocuklar karar alma yeterliliğine sahip değildir. Adölesan dönemdeki çocuklar karar alımına dahil edilmelidir (Durgun & Aksoy, 2024).

2.2. Ailelerin Karar Alma Sürecindeki Rolü

Aileler, çocuklarının sağlık durumuyla ilgili karar alma sürecinde birincil paydaşlardır. Ancak, ebeveynlerin kararlarının her zaman çocuğun yüksek yararına olamayacağı durumlar da meydana gelebilmektedir. Kardiyolojik hastalıklar aileler için hayati durumlar olarak görülmektedir (Karadağlı, 2016; Karaden, 2024; Okuroğlu et al., 2014). Bu tür durumlarda ailelerin yaşadığı kaygı ve korku tedavide doğru karar almalarına engel olmaktadır. Örneğin tedaviye inancın olmadığı durumlarda aile tedaviye karşı direnç göstermekte ve sonuç olarak çocuğun yaşamını riske atabilmektedir. Böyle bir durumda hemşire danışmanlık, tedavi edicilik, hastayı savunuculuk, tedaviyi koordine edicilik rolleri ile etik karar alınmasına katkı sağlamalıdır. Çok kültürlü yaşamın sık olduğu yerlerde ise aileler dini ya da kültürel nedenlerle tedaviyi reddedebilir. Kültürlerarası yaklaşımın sergilenmesi, aileye hastaya zarar vermeden inançlarını yaşama olanağının sağlanması, hasta ve ailenin kültürel inancı da baz alınarak aileye karar almada destek olunması çok önemli bir hemşirelik yaklaşım gerekliliğidir (Akgün, 2024; Burkhardt & Nathaniel, 2013; Tanrikulu et al., 2024). Dolayısıyla hemşireler bu tür durumlarda, ebeveynlere kendi kültür ve inanışlarına temellendirilmiş bilgi sağlamalı ve onların duygusal ihtiyaçlarını karşılama sürecinde bir köprü görevi görmelidir (Lawrence, 2007).

2.3. Sağlık Profesyonellerinin Rolü

Sağlık profesyonelleri, çocukların kaygılarını anlamada ve süreç boyunca onlara duygusal destek sağlamada kritik bir role sahiptir. Özellikle çocukla sürekli iletişimde olan hemşireler, onların ihtiyaçlarını daha iyi fark edebilir ve tedavi kararlarının etkilerini değerlendirmede sağlık ekibine geri bildirim sağlayabilir (Akgün, 2024; Durgun & Aksoy, 2024; Güneş et al., 2024).

Sağlık profesyoneli olmak bir başkası için var olma sorumluluğunu üstlenmektir. Bu sorumluluk hem insani hem de ahlaki bir yükümlülüktür. Dolayısıyla temelde yardım etme güdüsü ile hareket eden ve eyleme dayalı olan sağlık profesyonelliğinin, her anı ve her alanı etikle yakından ilişkili olmak zorundadır. Tedavi, bakım ve rehabilitasyonun uygulayıcısı konumunda olan sağlık profesyonelleri; bakımın etik yönünü fark etmeli, içselleştirmeli ve bakım algılarını davranışlarına yansıtmalıdırlar (Burkhardt & Nathaniel, 2013; Karadağlı, 2016).

Bakım Davranışlarında Bireyin Yararını Gözetme ve Zarar Vermeme: Bireyin sağlığının korunması ya da tekrar sağlıklı olabilmesi için gösterilen gayreti içermektedir. Bakım davranışlarında asıl amaç hastaya yarar sağlamak ve zarar görmesini engellemek olmalıdır. Zarardan kaçınmanın ya da önlemenin mümkün olmadığı durumda zarar yarar dengesini gözeterek bakım verilmelidir. Sağlık profesyonellerinin bireyin iyileşme sürecine katkı sağlamak amacıyla yaptığı tüm bakım davranışları yarar sağlama/zarar vermeme ilkesi ile bağdaşmaktadır. Çocuk kardiyolojide bu etik boyut son derece önemlidir (İzgi, 2014).

Bakımda Bireye Saygı: İnsan onuru ve bütünlüğüne saygı, insan haklarının temel dayanağıdır. Bireylerin inanç, değer ve gereksinimlerine saygı duymak bir sağlık profesyonelinin temel etik yükümlülüklerindedir. Bakımda bireyin bedeni, duyguları ve kişisel özellikleri ile kendine özgü bir insan olarak kabullenilmesi, bireyin özerkliğine saygı duymanın gereğidir. Çocuk kardiyolojide hasta 0-18 yaş grubu bireylerden oluşsa da bu etik boyut geçerlidir ve esnetilmemelidir (Karadağlı, 2016; Okuroğlu et al., 2014).

Bakımda Mahremiyete Özen Gösterme: Birey için temel bir hak olan mahremiyet, kaynağını özerklikten ve insana saygıdan almaktadır. Mahremiyet, kültürden kültüre, zamandan zamana değişiklik gösteren bir kavramdır. Sağlık alanında da fiziksel, psikolojik, sosyal ve bilgi yönleriyle ele alınmaktadır. Bireye uygulanan her türlü girişim ve müdahalede

bireyin mahremiyetine özen gösterilmesi gerektiği unutulmamalıdır. Bu etik yaklaşım da “Bakımda Bireye Saygı” da olduğu gibi çocuklarda uygulanması atlanabilmektedir. Oysa ki çocuk da olsa her bireyin mahremiyetine saygı duyulmalıdır (Güneş et al., 2024; Karaden, 2024).

Bakımda Sır Saklama/Gizlilik: Bir sağlık profesyoneli bakım verirken bireyin kendisi ya da ailesi ile ilgili paylaştığı kişisel bilgileri bireyin rızası olmaksızın başkaları ile paylaşamaz. Birey ile ilgili kayıtların gizliliğine özen göstermeli, bireye ait kayıtlara onun bakım ve tedavisi ile doğrudan ilgili olmayanların ulaşmasını engelleyici önlemleri almalıdır. Yasal olarak bildirim zorunlu durumlarda ya da bireyin ya da üçüncü kişilerin hayatını tehdit eden bir durum olduğunda sır saklama ilkesi ihlal edilebilmektedir. Ancak sağlık profesyonelleri, bildirim nedeni oluşabilecek zararlardan bireyi koruyucu önlemleri almakla yükümlüdür (Akgün, 2024; Tanrıkulu et al., 2024).

Bakıma Yönelik Bilgi Verme-Onay/Onam Alma: Bireyi bilgilendirme ve onay/onam alma temelini özerkliğe saygı ilkesinden almaktadır. Sağlık profesyonelleri tüm bakım uygulamaları ile ilgili olarak bireyi doğru, yeterli ve anlayabileceği bir biçimde bilgilendirmekle yükümlüdür. Ayrıca bireyin bedensel bütünlüğüne yönelik müdahale içeren tüm uygulamalar öncesinde bakım verdiği bireyin sözlü ve/veya yazılı rızasını almalıdır. Çocuklarda bilgi verme ve onam alma yetişkinlerden farklıdır. Onam alma resmi olarak 18 yaş altı bireylerden alınmadığı için çocuklar tedavilerine yasal olarak izin verememekte ya da tedaviyi reddedememektedir. Ancak yasal olarak irade sahibi olamamaları da çocuklara kardiyolojik sorunlarına ilişkin bilgi verilmelidir. Hatta yukarıda da bahsedildiği üzere kaygı ve korkularını azaltmak üzere büyüme ve gelişim dönemlerine uygun şekilde uygun materyaller de kullanılarak zengin bir eğitim sağlanmalıdır (Burkhardt & Nathaniel, 2013; Durgun & Aksoy, 2024).

Bakım Davranışlarında Özen Gösterme: Sağlık profesyonellerinin bakım sürecinde etik sorumluluklarının bilincinde olmaları, bireylerin bakım gereksinimlerini görmeleri, özenli ve saygılı bir tutum geliştirmeleri gerekmektedir. Çocuklarda ve kardiyolojik disfonksiyonu olan çocuklarda bakım davranışlarında çok daha itinalı olunmalıdır (Karadağlı, 2016).

Bakımda Güven İlişkisinin Kurulması: Bakıma muhtaç olan bireyler yaşamlarını, bedenlerini, sevdiklerini ve değer verdiklerini hemşirelerin bilgisi, becerisi, ahlaki tutumu ve yetkinliğine güvenerek emanet ederler. Sağlık profesyonelleri ile birey arasındaki güven ilişkisi kırıldığında onarılması çok güçtür. Çocuklarda güven ayrıca önemli ve kaybedildiğinde bir daha inşa edilemeyecek bir kavram olabilmektedir. Hem kardiyolojik disfonksiyonu olan çocuklarda hem de ailelerinde güven ilişkisinin zarar görmemesi nedeni ile daima dürüst olunmalı, umudu desteklemek için bile yanlış beyanda bulunulmamalıdır (Burkhardt & Nathaniel, 2013; İzgi, 2014; Karadağlı, 2016).

Bakımda Dürüstlük: Evrensel bir erdem olan dürüstlük bireye saygının gereğidir. Sağlık profesyonellerinin etik yükümlülükleri arasında bakım verdiği bireye dürüst olmak yer almaktadır. Hemşirenin bakım verirken dürüst olması hemşire ile hasta arasındaki güven ilişkisini de beslemektedir (Güneş et al., 2024; Karaden, 2024).

Bakımda Adil Davranma: Bütün bireylerin eşit insani haklara sahip olması bilinciyle; ırk, dil, din, yaş, cinsiyet, inanç, sosyal ve ekonomik durum, siyasi görüş ayrımı yapmaksızın bakım sunmak bir sağlık profesyonelinin temel etik sorumluluğudur. Sağlık profesyonelleri bakım verirken bireylerin gereksinimleri doğrultusunda zamanın, emeğin ve diğer tüm kaynakların adil bir şekilde dağıtımını sağlamalıdır. Ayrıca kişisel çıkar gözetmemeli, herhangi bir kişi, kurum, kuruluş ya da mesleki değerleri ile çatışabilecek çıkar ilişkisine girmemelidir (Akgün, 2024).

3. DOĞUM ÖNCESİ TANI VE ETİK İKİLEMLER

Prenatal kardiyoloji, doğuştan kalp hastalıklarının erken teşhisini mümkün kılmaktadır. Ancak tanı sonrası süreçte, etik açıdan karmaşık kararlar alınması gerekebilmektedir (İzgi, 2014; Okuroğlu et al., 2014).

3.1. Gebeliğin Devamı veya Sonlandırılması

Ciddi kalp hastalıkları tespit edildiğinde, ebeveynlerin gebeliği sonlandırma veya sürdürme kararını alması gerekebilir. Bu süreçte; ebeveynlere, tıbbi durumun doğası, tedavi seçenekleri ve sonuçları hakkında açık, tarafsız ve kapsamlı bilgi verilmelidir. Sağlık profesyonelleri aile ile sağlık ekibi arasında iletişimi kolaylaştırabilir ve aileye psikolojik destek sağlamalıdır. Kültürel ve dini değerler göz önünde bulundurulmalı, ancak çocuğun üstün yararı her zaman öncelikli olmalıdır (Güneş et al., 2024).

3.2. Doğum Öncesi Tedavi Planlaması

Fetal kardiyolojide tanı konulan bir durum, doğum sonrası bakımın planlanmasını sağlamaktadır. Bu planlama sürecinde sağlık profesyonelleri, ebeveynlere doğum sonrası süreçte nelerle karşılaşacakları konusunda rehberlik etmelidir. Ailenin tedavi planına hazırlanması için eğitici bir rol üstlenmelidir (Akgün, 2024; Güneş et al., 2024).

4. YÜKSEK RİSKLİ MÜDAHALELER

Çocuk kardiyolojisinde, invaziv prosedürler ve cerrahi müdahaleler sıkça uygulanmaktadır. Bu müdahaleler, genellikle çocuğun yaşamını kurtarmayı amaçlasa da etik açıdan ciddi sorunları beraberinde getirmektedir (Türkçapar & Büken, 2024).

4.1. Hayati Risk Taşıyan Müdahaleler

Yüksek riskli cerrahi müdahalelerde şu sorular gündeme gelmektedir:

- ✓ Müdahalenin çocuğun yaşam kalitesine etkisi ne olacak?
- ✓ Tedavinin potansiyel faydaları ve riskleri arasında nasıl bir denge kurulmalıdır?
- ✓ Çocuğun hayati öneme ya da riske sahip bir durumu varsa, tedaviyi sonlandırma kararı nasıl alınmalıdır?

Sağlık profesyonelleri bu süreçte; aileye tedavinin risklerini ve potansiyel sonuçlarını anlamada destek olmalıdır. Çocuk kardiyolojik cerrahi işlemi sonrası yoğun bakımda olduğunda hem fiziksel bakım hem de ailenin duygusal desteği açısından sağlık profesyonelleri son derece önemli bir rol oynamaktadır (Aydın et al., 2024).

4.2. Palyatif Bakım ve Tedavi Sonlandırma Kararları

Çocuk kardiyolojide yaşanacak bazı durumlarda tedaviye devam etmek yerine palyatif bakıma yönelmek daha uygun olabilmektedir. Bu karar sağlık ekibinin multidisipliner bir şekilde çocuğun yararını tartışmasını gerektirir. Tüm sağlık profesyonelleri, palyatif bakımın uygulanmasında ve aileye bu süreçte rehberlik edilmesinde temel bir rol oynamaktadır (Söğüt, 2024).

5. KLİNİK ARAŞTIRMALAR

Çocuk kardiyolojisi alanında yeni tedavi yöntemleri geliştirmek için klinik araştırmalar yapılmaktadır. Ancak çocuklar, klinik araştırmalarda savunmasız bir grup oldukları için özel

bir koruma gerektirmektedir (Durgun & Aksoy, 2024; Yılmaz, 2024). Bu nedenle tüm hakları etik ilkelerle korunmaktadır. Bu durumlar yukarıda maddeler halinde listelenmiştir.

5.1. Bilgilendirilmiş Onam Süreci

Sağlık profesyonelleri, ailelerin onam sürecini anlamalarını sağlamak için çaba göstermelidir. Tıbbi terminolojiyi sadeleştirerek ailelerin sorularını yanıtlamalıdır. Çocuklar yaşlarına uygun şekilde bilgilendirilmeli ve mümkünse rızaları alınmalıdır. Çalışmalar bu sistemde sürmeli ve tamamlanmalıdır (Yılmaz, 2024).

5.2. Risk-Yarar Dengesi

Araştırmalar, çocuğa zarar vermeyecek şekilde tasarlanmalı ve topluma anlamlı bir fayda sağlamalıdır. Sağlık profesyonelleri, araştırma sırasında çocuğun sağlık durumunu sürekli olarak gözlemleyerek herhangi bir olumsuz durumu sağlık ekibine bildirmelidir (Durgun & Aksoy, 2024).

SONUÇ

Çocuk kardiyolojisinde etik yaklaşım, tıbbi, psikolojik ve sosyal faktörleri bir arada ele almayı gerektirmektedir. Sağlık profesyonelleri, bu sürecin ayrılmaz bir parçası olarak çocukların fiziksel ve duygusal ihtiyaçlarını karşılamada, aileyle iletişim kurmada ve sağlık ekibiyle iş birliği yapmada kritik bir rol oynamaktadır. Çocuğun üstün yararı, ailenin hakları ve sağlık profesyonellerinin sorumlulukları arasında denge kurmak, etik kararların temelini oluşturmaktadır.

Sağlık ekibinin empati, bilgi ve etik ilkeler doğrultusunda hareket etmesi, çocukların ve ailelerinin yaşam kalitesini artırmada belirleyici bir etkidir. Bu bağlamda, etik ilkelerin rehberliğinde bir yaklaşım hem tıbbi başarının hem de hasta memnuniyetinin sağlanmasına katkıda bulunacaktır.

KAYNAKLAR

- Akgün, B. M. (2024). Hemşirelik duygusal habitusu kavram analizi. *Artuklu Health*(8), 51-59.
- Aydın, E., Erbil, N., Yanık, H. G. B., & Pala, H. N. N. (2024). Kürtajın yasal ve etik boyutu. *Kadın Sağlığı Hemşireliği Dergisi*, 10(3), 361-370.
- Burkhardt, M. A., & Nathaniel, A. K. (2013). *Çağdaş hemşirelikte etik*. İstanbul Tıp Kitabevi.
- Durgun, H., & Aksoy, F. (2024). Hemşirelik ve tıp öğrencilerinin hasta mahremiyeti davranışları ile çok boyutlu duygusal empati becerilerinin değerlendirilmesi. *Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi*, 40(1), 103-112.
- Güneş, A., Işıklı, A. G., & Soydaş, D. (2024). Dahiliye ve cerrahi hemşirelerinin etik tutumlarının incelenmesi: Bir üniversite hastanesi örneği. *Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 11(1), 85-90.
- İzgi, M. C. (2014). Mahremiyet kavramı bağlamında kişisel sağlık verileri. *Türkiye Biyoetik Dergisi*, 1(1), 201425-201437.
- Karadağlı, F. (2016). Profesyonel hemşirelikte etik. *Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 6(3), 197-200.
- Karaden, R. D. (2024). *Hemşirelerin hastane etik iklim algısı ile tıbbi hatalara yönelik tutumları arasındaki ilişki* Necmettin Erbakan University (Turkey)].

- Lawrence, D. J. (2007). The four principles of biomedical ethics: A foundation for current bioethical debate. *Journal of Chiropractic Humanities, 14*, 34-40.
- Okuroğlu, G. K., Bahçecik, N., & Alpar, Ő. E. (2014). Felsefe ve hemşirelik etiği. *Kilikya Felsefe Dergisi*(1), 53-61.
- Söğüt, İ. S. (2024). Down Sendromunun tespitinde invaziv olmayan prenatal test (NIPT) uygulamasının etik ve hukuki yönü *Erciyes Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 19*(2), 635-674.
- Tanrıkulu, F., Gündoğdu, H., & Dikmen, Y. (2024). Hemşirelik biliminde ahlaki cesaretin yeri. *Yaşam Boyu Hemşirelik Dergisi, 3*(1), 91-111.
- Taylor, B. (1999). Parental autonomy and consent to treatment. *Journal of Advanced Nursing, 29*(3), 570-576.
- Türkçapar, A. F., & Büken, N. Ö. (2024). Prenatal tarama testleri ve etik kaygılar üzerine bir derleme. *Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Lokman Hekim Tıp Tarihi ve Folklorik Tıp Dergisi, 14*(3), 478-488.
- Woodward, V. M. (1998). Caring, patient autonomy and the stigma of paternalism. *Journal of Advanced Nursing, 28*(5), 1046-1052.
- Yılmaz, K. (2024). Türkiye’de yayınlanan bilimsel araştırma ve yayın etiği konulu makalelerin incelenmesi (1993-2022). *MANAS Sosyal Araştırmalar Dergisi, 13*(1), 77-92.

DENEYSEL PARSİYAL NEFREKTOMİ PROSEDÜRLERİNİN UYGULANMASINDA ÜLKELER ARASINDA FARKLILIK VAR MIDIR?

ARE THERE DIFFERENCES BETWEEN COUNTRIES IN THE APPLICATION OF EXPERIMENTAL PARTIAL NEPHRECTOMY PROCEDURES?

Hatice Zeynep KOŞAR

Tıp Fakültesi, S. B. E Laboratuvar Hayvanları A.D/Dokuz Eylül Üniversitesi/Balçova, İzmir,

<http://orcid.org/0000-0004-9674-4289>

(Sorumlu Yazar)

Osman YILMAZ

Tıp Fakültesi, S.B.E Laboratuvar Hayvanları A.D/Dokuz Eylül Üniversitesi/Balçova, İzmir,

<http://orcid.org/0000-0001-7817-7576>

Pembe KESKİNOĞLU

Tıp Fakültesi /Biyostatistik ve Tıbbi Bilişim A.D /Dokuz Eylül Üniversitesi/Balçova, İzmir,

<http://orcid.org/0000-0002-3459-1828>

ÖZET

Araştırma makaleleri içinde orta şiddet sınıfında olan parsiyal nefrektomi içeren makalelerin 3R kapsamında konuyla ilgili kılavuzlara göre değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Bu amaç için İGE'ne göre sınıflandırılmış ülkeler on yıllık üç dönem kesiti halinde yıllara göre ve ülkelere göre analiz edilmiştir. Bu hedefi gerçekleştirmek için endeks oluşturulmuştur. Bu endeks çerçevesinde makalelere altı temel grup (Makale, Dergi, Kavramsal Metodoloji, Replacement, Reduction, Refinement) altında 62 soru yöneltilerek deneysel prosedürlerin uygulanmasındaki farklılıklar analiz edilmiştir. Bilimsel kaliteyi arttıran “improve” ve araştırmaları finanse eden fon kaynağı varlığı da sorgulanmıştır. Web of Science, Pub Med ve Scopus bilimsel veri tabanlarında yer alan makalelerden eşleşme ve dışlama kriterleri sonrası 93 tanesi değerlendirmeye alınmıştır. Çalışmada sayısal olarak elde edilen tüm değerlerin normal dağılımı kontrol edilerek parametrik koşullarda ortalama sapma, nonparametrik koşullarda median (min-max) ile ifade edilmiştir. Analitik olarak iki faktörün (yıl ve ülke gelişmişlik düzeyi) nin toplam skor ve improve skor gibi önemli skorlara olan etkisi çok değişkenli lineer modelle incelenmiştir. Lineer model varsayımı karşılanmaktadır. Diğer alt skorlar için lineer model varsayımları karşılanmadığından ülkeler ayrı ayrı yıllara göre tek değişkenli Kruskal Wallis testi ile analiz edilmiş, $P < 0.05$ istatistik anlamlılık sınır değeri kabul edilmiştir. Toplam skor ve “improve skor” yıllara göre düzelmekte ama bu düzelmeye İGE’i yüksek ülkelerde alt grupta daha belirgin görülmektedir. Toplam skorun gelişmesine karşın dergi etki ve atıf faktörlerinin 2003 yılına göre 2013 ve 2023 yılında daha düşük düzeyde olduğu ama 2013 ve 2023 yılları arasında fark olmadığı görülmektedir. 2003 yıllarında hayvan deneyi çalışmaları etki değeri daha yüksek dergilerde yayınlandığı düşünülmektedir. Makalelerin tümü ülke gelişmişlik düzeyi yüksek ve çok yüksek ülkelere çıkarken orta ve az gelişmiş

ülkelerden hiç makale çıkmamaktadır. Makalelerin 54 tanesi Q1, 27 tanesi Q2 dergilerde yayınlanmıştır. Ülkeler arasında makale yayınlamada ilk üç sırayı ABD, Çin ve Japonya almaktadır.

Anahtar Kelimeler Deneysel parsiyal nefrektomi, 3R kuralları, Bilimsel etki endeksi

ABSTRACT

Among the research articles, it is aimed to evaluate the articles containing partial nephrectomy, which is in the moderate severity class, according to the relevant guidelines within the scope of 3R. For this purpose, countries classified according to HDI were analyzed by year and country in three ten-year periods. The index was created to achieve this goal. Within the framework of this index, 62 questions were asked to the articles under six basic groups (Article, Journal, Conceptual Methodology, Replacement, Reduction, Refinement) and the differences in the application of experimental procedures were analyzed. The availability of funds to “improve” scientific quality and finance research has also been questioned. 93 of the articles in the scientific databases Web of Science, Pub Med and Scopus were evaluated after the matching and exclusion criteria. By checking the normal distribution of all numerically obtained values in the study, the average deviation in parametric conditions was expressed as median (min-max) in nonparametric conditions. Analytically, the effect of two factors (year and country development level) on important scores such as total score and improve score was examined with a multivariate linear model. The linear model assumption is met. Since linear model assumptions were not met for other sub-scores, countries were analyzed separately by year with the univariate Kruskal Wallis test, and $P < 0.05$ was accepted as the statistical significance limit. Total score and “improve score” improve over the years, but this improvement is more evident in countries with high HDI. Despite the improvement in the total score, it is seen that the journal impact and citation factors are lower in 2013 and 2023 compared to 2003, but there is no difference between 2013 and 2023. It is thought that animal experiment studies were published in journals with higher impact value in 2003. While all the articles come from countries with high and very high development levels, there are no articles from medium and underdeveloped countries. 54 of the articles were published in Q1 and 27 in Q2 journals. The top three countries in publishing articles are the USA, China and Japan.

Key words Experimental partial nephrectomy, 3R rules, Scientific impact index

YAPAY ZEKÂ ve ETİK: SAĞLIK VE DESTEKLİ YAŞAM UYGULAMALARI

ARTIFICIAL INTELLIGENCE and ETHICS: HEALTH AND ASSISTED LIVING APPLICATIONS

Birgül VURAL

Dr. Öğr. Üyesi, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

ORCID NO: 0000-0002-7493-6149

Tansel BEKİROĞLU ERGÜN

Dr. Öğr. Üyesi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi İç Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

ORCID NO: 0000-0002-7773-071X

Özet

Yapay zeka (YZ), makinelerin insan zekasını taklit ederek çevreyi algılayabilmesi ve buna göre eylemde bulunabilmesi için geliştirilen bir teknoloji olup, makine öğrenimi (ML) ile insan zihnini simüle etmeyi amaçlar. YZ, yazılım ve donanım bileşenlerinden oluşur. Yazılımda, algoritmalar ve yapay sinir ağları (YSA) kullanılır. YSA, insan beynine benzer bir yapıdadır ve çevresel uyarana göre çıkışlar üretir. Sağlıkta YZ; hastalık tanılama, hasta değerlendirme, tedavi planlama ve hemşirelik bakımında kullanılmaktadır. YZ özellikle yaşlı bireylerin desteklenmesi ve kronik hastalık yönetiminde etkin rol oynayarak sağlık sistemine olan yükü azaltmaktadır. Yaşlılar ve engelliler için geliştirilen akıllı robotik sistemler, yaşam kalitesini artırmak ve özerklik kaybı yaşayan bireylere yardım etmek için kullanılır. Örneğin, engelli bireylerin yüz ifadelerini komut olarak tanıyabilen yapay sinir ağları kullanarak, tekerlekli sandalye ve robot gibi yardım araçlarını sensör ya da kumanda kullanmadan kontrol etmelerine olanak tanıyarak yaşamlarını daha bağımsız ve güvenli hale getirebilir. YZ'nin yaygınlaşması etik ikilemler ve çeşitli endişelere yol açmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü'nün (DSÖ) "Sağlık İçin Yapay Zekâ Etiği ve Yönetimi" raporunda (2021) YZ kullanımının ve düzenlemesinin sürdürülebilir olması ve sağlık hizmetlerinde etik kurallara dayalı bir yaklaşım izlenmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Etik ilkelere dayalı olarak zarar vermeme ilkesi, yapay zekâ programları aracılığıyla makinelere öğretilir, ancak yapılan kod değişiklikleri zararlı makinelerin gelişmesine yol açabilir. Yüksek teknoloji gerektiren YZ uygulamalarına sınırlı erişim sağlıkta eşitsizliğe neden olabilir.

Sonuç olarak YZ'nin sağlık ve destekli yaşam alanlarındaki uygulamaları büyük faydalar sağlamakla birlikte, etik sorumluluklar ve doğru yönetim ile güvenli, adil ve etkili kullanılması sağlanabilir. DSÖ'nün raporu, bu süreçlerin düzgün bir şekilde düzenlenmesi ve yürütülmesi için gerekli ilkeleri ve yönergeleri sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka, etik, sağlık, destekli yaşam

Abstract

Artificial intelligence (AI) is a technology developed to enable machines to mimic human intelligence by perceiving the environment and taking actions accordingly. It aims to simulate the human mind through machine learning (ML). AI consists of both software and hardware components. In the software, algorithms and artificial neural networks (ANNs) are used. ANNs are structured similarly to the human brain and generate outputs based on environmental stimuli. In healthcare, AI is used for disease diagnosis, patient assessment, treatment planning, and nursing care. AI plays a significant role in supporting elderly individuals and managing chronic diseases, thereby reducing the burden on the healthcare system. Smart robotic systems developed for the elderly and disabled are used to improve the quality of life and assist individuals with the loss of autonomy. For example, AI systems using artificial neural networks that can recognize facial expressions as commands can enable disabled individuals to control wheelchairs and robots without sensors or remote control, making their lives more independent and secure. The widespread adoption of AI has raised ethical dilemmas and concerns. The World Health Organization's (WHO) "Ethics and Governance of Artificial Intelligence for Health" report (2021) emphasizes that AI use and regulation must be sustainable and that an ethical approach should be followed in healthcare services. Based on ethical principles, the "do no harm" principle can be taught to machines through AI programs; however, changes in code could lead to the development of harmful machines. Limited access to high-tech AI applications in healthcare may cause inequalities. In conclusion, while AI applications in healthcare and assisted living provide significant benefits, they can be used safely, fairly, and effectively through ethical responsibilities and proper management. The WHO report presents the necessary principles and guidelines for the proper regulation and implementation of these processes.

Keywords: Artificial Intelligence, Ethics, Healthcare, Assisted Living

GİRİŞ

Yapay zekâ (YZ)'yı tanımlamak zordur çünkü "zekâ" kavramı hâlâ tam olarak anlaşılammıştır. Ancak genel bir tanım yapmak gerekirse, YZ, algoritmalar ve programlamalar aracılığıyla insan gibi düşünme, algılama, yargılama, analiz etme ve deneyim sahibi olma gibi yetenekleri taklit etmeye çalışan sistemlerdir. Martin Minsky'e göre, YZ "zekâ gerektiren işleri yapabilen makineler üretme bilimi", M. Boden'e göre ise "insan düşüncesini anlamak için bilgisayar programlarının kullanılması teknikleri"dir (Çelebi, 2019 in Minsky, 1967; Boden, 2006). YZ terimi ilk kez 1956'da Dartmouth'ta yapılan bir konferans'da John McCarthy tarafından kullanılmış ve bu konferansta, YZ üzerine önemli araştırmalar önerilmiştir. Bu kapsamda başta Allen Newell ve John McCarthy gibi araştırmacılar bazı programlar yazarak robotlara zekâ kazandırmanın yolunu açmışlardır (Öztemel, 2020). Modern bilgisayarların gelişimi YZ alanındaki ilerlemeleri hızlandırmıştır (Çelebi, 2019). YZ'da temel beklenti, insan zekâsının karakteristik özelliklerini bilgisayara kazandıran algoritmalar geliştirmek ve problemlere insan gibi zeki davranışlar sergileyerek çözümler üretebilen sistemler oluşturmaktır (Campa, 2020). Makinelerin zekâsı olarak tanımlanan YZ, tecrübelerden öğrenebilen, öğrendiklerini muhakeme edebilen, şekilleri, görüntü ve örüntüleri tanıyabilen, karmaşık problemlere çözümler üretebilen, lisanı anlayarak kelimeler ile işlem yapabilen ve bilişim dünyasına farklı bir bakış açısı kazandıran bir bilim dalıdır (Campa, 2020). Bu özellikleri ile artan şekilde tıp dâhil birçok alanda kullanılan YZ uygulamaları etik sorunları (eşitsizlik gibi) da beraberinde getirmiştir.

YAPAY ZEKA ve ETİK ÇERÇEVELER

Teknolojinin insan ve toplumsal yaşam üzerindeki derin etkileri göz önünde bulundurularak YZ'nın etik açıdan değerlendirilmesi gerekmektedir. Bilimsel ve teknolojik gelişmeler, bireysel ve toplumsal yaşamı şekillendirirken, bu gelişmelerin potansiyel tehlikeleri de dikkate alınmalıdır. YZ'nın hayatımıza önemli kolaylıklar getirdiği aşikardır. Ancak otomatik araçlar, YZ bankacılığı ve tıbbi robotlar gibi gelişmiş teknolojiler çeşitli etik sorunları da gündeme getirmektedir. Eğer bir YZ makinesi kontrolden çıkarak bir kişinin ölümüne sebep olursa, sorumluluğun kimde olduğu tartışılmalıdır (Arslan, 2019).

Sağlık alanında hızla yaygınlaşan YZ uygulamalarında etik alanda önemli belirsizlikler bulunmaktadır. Avrupa'da, YZ'nın etik kullanımını ve veri koruma ile hasta güvenliğini sağlamak amacıyla "Genel Veri Koruma Yönetmeliği (GDPR)" gibi yasal çerçeveler geliştirilmiştir (European Union, 2016). Avrupa Bilim ve Yeni Teknolojilerde Etik Grubu (EGE), YZ, robotik ve özerk sistemler için uluslararası düzeyde tanınan ortak bir etik ve yasal çerçevenin oluşturulmasını önermiştir (European Group on Ethics in Science and New Technologies [EGE], 2018). EGE, AB değerlerine dayalı olarak güvenilir ve insan merkezli bir YZ geliştirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Avrupa Komisyonu da bu doğrultuda, güvenilir YZ için bağlayıcı olmayan etik yönergeler sunmuştur (European Commission, 2020). Dünya Sağlık Örgütü'nün (DSÖ) "Sağlık İçin YZ Etiği ve Yönetimi" raporunda (2021) YZ kullanımının ve düzenlenmesinin sürdürülebilir olması ve sağlık hizmetlerinde etik kurallara dayalı bir yaklaşım izlenmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Etik ilkelere dayalı olarak zarar vermeme ilkesi, YZ programları aracılığıyla makinelere öğretilir, ancak yapılan kod değişiklikleri zararlı makinelerin gelişmesine yol açabilir. Yüksek teknoloji gerektiren YZ uygulamalarına sınırlı erişim sağlıkta eşitsizliğe neden olabilir.

Güvenilir Yapay Zekâ için Etik Rehberi

2020'de Avrupa Komisyonu'na sunulan "Güvenilir YZ için Etik Rehberi", YZ teknolojilerinin etik bir çerçevede geliştirilmesi için bağlayıcı olmayan bir kılavuz sunmaktadır (European Commission, 2020). Rehber, güvenilir YZ'ya ulaşmak için insan özerkliğine saygı, zararın önlenmesi, adalet ve açıklanabilirlik gibi etik ilkelere uyulması; savunmasız gruplar için risklerin özenle değerlendirilmesi ve gerekli durumlarda riskleri azaltacak uyarlamalar yapılması gerektiğine dikkat çekmektedir. Mahremiyetin korunması da güvenilir YZ'nın temel unsurlarından biridir. Rehberde, Avrupa'nın YZ ve özerk sistemlerin etik ve yasal boyutlarını uluslararası bir çerçeveye ele alarak lider bir rol üstlenmesi gerektiği de vurgulanmaktadır. Bu bağlamda EGE, insanların doğrudan kontrolü dışında hareket eden bu sistemlerin potansiyel zarar ve faydalarını göz önünde bulundurarak daha kapsamlı bir etik ve yönetim süreci çağrısında bulunmaktadır (EGE, 2018).

DSÖ, sağlık hizmetlerinde uygulamaları olan, hızla büyüyen bir tür üretken YZ teknolojisi olan büyük Çok Modlu Modellerin (LMM'ler) etiği ve yönetimine ilişkin yeni kılavuzda (Yapay Zekâ Etik İlkeleri ve Hukuki Düzenlemeler Raporu-TRAI 2024) toplumların sağlığını geliştirmek ve korumak için LMM'lerin uygun şekilde kullanılmasını sağlamak amacıyla hükümetler, teknoloji şirketleri ve sağlık hizmeti sağlayıcıları tarafından dikkate alınacak 40'tan fazla öneri sunmaktadır. Kılavuz, LMM'lerin geliştirilmesi ve konuşlandırılmasına ve bunların halk sağlığı ve tıbbi amaçlarla entegrasyonuna ve kullanımına yönelik standartları belirleme konusunda birincil sorumluluğa sahip olan hükümetler için tavsiyeler içermektedir.

Sağlık Sektöründe Kullanılan Yapay Zekâ Uygulamaları

İlaç keşfinde; YZ ve makine öğreniminin, ilaç geliştirme süreçlerini daha hızlı, daha ucuz, daha etkili hale getireceği ve tekrarlayan işlerin azalacağı aşikârdır (Chan et al., 2019; Díaz et al., 2019). YZ, özellikle ilaçların hedeflerinin belirlenmesi ve hedef dışı bileşenlerin analiz edilmesi konusunda önemli bir rol oynamaktadır. Ayrıca ilaçların yeniden kullanımı konusunda da yardımcı olabilir (Díaz et al., 2019). Önde gelen biyofarmasötik şirketleri, YZ sistemlerini kullanarak yeni tedaviler geliştirmektedir. Örneğin, Pfizer, immüno-onkoloji tedavilerini bulmak için IBM Watson'ı, makine öğrenimi tabanlı bir sistemini kullanmaktadır. Sanofi, metabolik hastalık ilaçları için Exscientia'nın YZ platformunu kullanmaktadır. Neredeyse her büyük biyofarmasötik şirketi benzer işbirlikleri ve iç programlar yürütmektedir. Bilim insanları, bu yaklaşımların otomasyonla birleşmesiyle, bu dönüşümün fırsatlarla birlikte zorluklar da barındırdığını ifade etmektedir (Chan et al., 2019).

Klinik denemelerde: klinik denemeler, yeni tedavilerin etkinliğini insan üzerinde test etmek için yapılan uzun ve maliyetli süreçlerdir. Klinik denemelerde başarı oranı düşük olduğundan, YZ bu süreci otomatikleştirerek zaman ve maliyet tasarrufu sağlamaktadır. YZ destekli klinik denemeler, büyük veri setlerini işleyerek daha doğru ve verimli sonuçlar elde edilmesine yardımcı olur. Klinik denemelerde YZ'nin popüler uygulamalarından bazıları: *Akıllı klinik denemeler;* YZ, klinik denemelerin döngüsünü kısaltma ve üretkenliği artırma potansiyeline sahiptir (Lee, 2021; Angus, 2020). *Veri analizleri ve predictive AI (YZ) modelleri;* Biyofarma şirketleri, gerçek dünya verilerini (RWD) toplamakta zorlanmakta ancak bu verileri başarılı bir şekilde kullanabilmek için gelişmiş analiz ve predictive AI (YZ) modellerine ihtiyaç duymaktadır (Woo, 2019). YZ, hastalıkları daha iyi anlamak, doğru hastaları seçmek ve klinik çalışma tasarımlarını devrim niteliğinde değiştirmek için kullanılmaktadır. *Klinik deneme işbirliği ve model paylaşımı;* COVID-19 pandemisi küresel düzeyde veri, model ve kod paylaşımını teşvik etmiştir. Veri paylaşımı, küresel sağlık krizlerinin daha hızlı çözülmesini sağlayabilir (Luengo-Oroz et al., 2020). Bu işbirlikleri, bilimsel araştırmaların verimliliğini artırabilir ve daha geniş bir sağlık çözümüne yol açabilir.

Hasta bakımı ve YZ uygulamaları: YZ, hasta bakımını iyileştiren birçok uygulama sunmaktadır. Klinik zekâ sistemleri, hastaların tıbbi verilerini analiz ederek yaşam kalitelerini artırmalarına yardımcı olabilir. Bazı önemli YZ destekli hasta bakım alanları: *Maternal bakım;* yüksek riskli anneleri tespit etmek ve doğum sonrası anne ölüm oranlarını azaltmak için YZ kullanılabilir. Elektronik sağlık verileri ile YZ, gebelerin doğum sırasında karşılaşılabileceği riskleri tahmin etmeye yardımcı olur. Dijital teknolojiler, hastaların doğum öncesi ve sonrası bakımını iyileştirerek komplikasyon risklerini azaltabilir. *Sağlık robotikleri;* tıbbi robotlar, spinal kord yaralanmaları ve paralizik hastalarının rehabilitasyonunu hızlandırabilir ve bu hastaların yeniden yürümelerini sağlayabilir. Örneğin, dış iskelet robotları, akıllı protezler sensörlerle donatılarak kullanıcının kaslarına bağlanabilir ve biyonik deri ile kaplanabilir (Shi et al., 2019). *Genetik YZ tabanlı tıp;* YZ, genetik hastalıkları tespit etme doğruluğunu artırarak kişiye özel tedavi planlarının oluşturulmasına yardımcı olabilir (Hummel & Braun, 2020). *YZ Destekli Stetoskoplar;* dijital stetoskoplar, geleneksel stetoskoplardan daha hassas ölçümler yapabilir. Ayrıca, bu cihazlar, uzaktan doktorlarla bağlantı kurmayı kolaylaştırarak tıbbi verilere erişimi artırabilir (Prabu, 2021).

YZ ve ruh sağlığı; YZ, ruh sağlığı alanında da devrim niteliğinde dönüşümler yaratmaktadır. Dünya genelinde ruh sağlığına olan talep arttıkça (DSÖ raporu, 2022), mevcut sağlık sistemleri bu ihtiyacı karşılamakta yetersiz kalmaktadır. YZ, karmaşık insan davranışlarını ve duygularını analiz etme yeteneğiyle, ruh sağlığı tedavilerini kişiselleştirerek daha erişilebilir ve etkili hale getirebilir (Shaheen, 2021). YZ destekli terapi platformları, erken müdahale ve kişiye özel tedavi sunarak ruh sağlığı bakımını dönüştürebilir. Bu dönüşüm, sağlık sistemlerinde geniş çaplı erişilebilirlik sağlar ve damgalamayı azaltır (Agrawal, 2018).

Türkiye’de Sağlıkta Yapay Zekâ Uygulamaları

Türkiye’de YZ alanında önemli gelişmeler kaydedilmiştir. 2017 yılında, "Yapay Zeka Araştırmaları Girişimi ve Door Teknolojisi" tarafından "Ulusal YZ Stratejisi Ön Raporu" hazırlanmış ve 2018 yılında Cumhurbaşkanlığı Dijital Dönüşüm Ofisi kurulmuştur. (<https://cbddo.gov.tr/yapay-zeka/>). İlk YZ uygulamalarından biri, Gazi Üniversitesi ve Dijital Dönüşüm Ofisi iş birliğiyle "Türk Beyin Projesi" kapsamında MR görüntüleme cihazı ile beyindeki anormal yapıların tespiti ve raporlanması mümkün kılınmıştır (<https://cbddo.gov.tr/projeler/tbp/>). 2019 yılında ise Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı tarafından “Türkiye Sağlık Veri Araştırmaları ve YZ Enstitüsü” kurulmuş, sağlıkta hizmet kalitesini artırmak ve teknolojiyi sağlık sistemine entegre etmek amacıyla çalışmalar yapılmaya başlanmıştır. Ayrıca, diyabet, alerji, astım ve mental sağlık gibi alanlarda taşınabilir uygulamalar geliştirilmiş ve izleme ile yönetim süreçleri güçlendirilmiştir (Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı, 2019). Compack Şirketi tarafından geliştirilen “Tele Sağlık Projesi” ise kronik hastalıkların yönetimi, ilaç takibi, diyet ve egzersiz izleme gibi alanlarda kullanılmaktadır. Bu proje, hastaların evde izlenmesini ve hasta yakınlarına bakım desteği sağlamaktadır. Bu gelişmeler, Türkiye’nin sağlık alanında YZ uygulamalarını benimsemesi ve sağlık hizmetlerinin kalitesini artırması açısından önemli adımlardır (Önder ve Uzun 2020). Halen ülkemizde sağlık alanında YZ destekli yazılım geliştirme çabaları sürmektedir.

Yapay Zekâ Etik İlkeleri ve Hukuki Düzenlemeler Raporu

Avrupa Komisyonu tarafından 21 Nisan 2021 tarihinde sunulan ve YZ sistemlerinin piyasaya arzı, hizmete sunulması ve bazı uygulamaların yasaklanmasına dair kuralları belirleyen “YZ Hakkında Uyumlaştırılmış Kurallar Getiren ve Bazı Birlik Yasama Tasarruflarını Değiştiren (AB) 2024/1689 sayılı Tüzük”, 1 Ağustos 2024 tarihinde yürürlüğe girmiştir. AB’nin bu düzenlemesi insan odaklı ve güvenilir YZ teknolojilerinin benimsenmesini teşvik etmeyi hedeflemektedir. AB böylece yenilikçiliği desteklerken, YZ sistemlerinin olası zararlı etkilerine karşı sağlığın, güvenliğin, çevrenin yanı sıra demokrasi ve hukukun üstünlüğü dâhil temel hakların korunmasını amaçlamaktadır. AB YZ yasası, YZ’nin güvenilir ve etik olmasını sağlamak amacıyla (AI HLEG tarafından geliştirilen güvenilir AI için 2019 Etik yönergeler) geliştirilen ve uygulamada dikkate alınması önerilen bağlayıcı olmayan yedi etik ilke belirlemiştir (Council, E.P., 2024). Bunlar; insan kontrolü ve gözetimi; teknik sağlamlık ve güvenlik; gizlilik ve veri yönetimi; şeffaflık; çeşitlilik, ayrımcılık yapmama ve adalet; toplumsal ve çevresel refah ve hesap verebilirlik.

Toplumsal ve çevresel refah; YZ sistemleri, insan haklarına, çeşitliliğe ve bireylerin özerkliğine saygı duymalıdır. Teknolojinin, insan onuru, özgürlük, gizlilik, kültürel ve cinsiyet eşitliği gibi temel ilkeleri gözeterek geliştirilmesi gerekmektedir. YZ sistemlerinin, çevre dostu, tüm insanlığa fayda sağlayacak şekilde geliştirilmesi, kamu yararını koruyan, insani ve toplumsal değerlere dayalı bir yapıdan oluşması beklenmektedir. Yasa, YZ’nin insan odaklı olması ve toplum refahını artırmayı amaçlaması gerektiğini ifade etmektedir. (Council, E.P., 2024).

Çeşitlilik, ayrımcılık yapmama ve adalet; YZ eşit erişimi, cinsiyet eşitliğini ve kültürel çeşitliliği teşvik edecek şekilde geliştirilmesi ve kullanılması (Council, E.P., 2024). Eşitlik, eğitimde fırsat eşitliğinden, engellilerin erişim haklarına, çalışma hayatında çeşitlilik ve fırsat eşitliğine kadar her alanda vurgulanır. Aynı zamanda, ayrımcılık yasağı da bu ilkenin bir parçasıdır ve insanların din, mezhep, dil, ırk, cinsiyet, engellilik gibi sebeplerle ayrımcılığa uğramaması gerektiğini savunur. Fırsat eşitliği, bireylerin sosyal hizmetlere eşit erişim hakkına sahip olmasını öngörürken, pozitif ayrımcılık, farklılıkların göz önünde bulundurulması eşitliğin sağlanması gerektiğini savunur. YZ sistemlerinde ise ayrımcılık

yapmama ilkesi çok önemlidir. YZ sistemlerinin eğitildiği veri setlerinin çeşitliliği eksikse, bu sistemler ayrımcılığı destekleyen, "ön yargılı" sonuçlar üretebilir. Bu durumu engellemek için algoritmik hakkaniyet (algorithmic fairness) önem kazanır (Angwin ve ark. 2016). Örneğin, Amazon'un 2014 yılında işe alım sürecinde kullandığı algoritma, sadece erkeklerin öz geçmişlerine dayalı verilerle eğitildiği için kadınlara karşı ayrımcılık yapmaya başlamıştır (Chang, 2023). Özellikle kadınlarla ilişkili terimleri içeren öz geçmişler algoritma tarafından eklendiği için, kadın adaylar dışlanmıştır. Bu sorun ancak 2018 yılında fark edilip düzeltmeye çalışılmış, ancak algoritma tamamen iptal edilmiştir.

Gizlilik ve veri yönetimi?; YZ sistemlerinin gizlilik ve veri koruma kurallarına uygun olarak geliştirilmesi ve kullanılması, kalite ve bütünlük açısından yüksek standartları karşılayan verileri işlemesidir (Council, E.P., 2024). YZ'nın temelini veri oluşturur ve bu teknoloji, amacı doğrultusunda büyük miktarda veriden beslenerek eğitilir. Bu verilerden bazıları kişisel veriler olabilir. Örneğin veriler, kullanıcının cinsel yönelimi veya politik görüşleri gibi özel, nitelikli kişisel verileri içerebilir. Bu durum, kullanıcıların onayı olmadan özel bilgilerinin ortaya çıkmasına yol açabilir. Kişisel verilerin gizliliği ve korunması yalnızca etik bir sorumluluk değil, aynı zamanda yasal bir zorunluluktur. Bu noktada, 6698 sayılı Kişisel Verileri Koruma Kanunu (KVKK), Türkiye'deki YZ sistemleri için uyulması gereken bir yasal çerçeve sunar. Avrupa Birliği'nde önerilen AB YZ Yasası tasarısında, gizlilik ve veri yönetimi büyük önem taşır. YZ sistemlerinin, gizlilik ve veri koruma kurallarına uygun şekilde geliştirilmesi ve kullanılması gerektiği belirtilir. YZ sistemlerinin gizlilik ilkelerine uygun olması beklenmektedir. Bu etik ilke kapsamında, YZ sistemleri, gizliliğe ve veri korumasına saygı göstermeli ve tüm yaşam döngüsü boyunca yasal düzenlemelere uygun bir şekilde tasarlanmalıdır. Kullanıcıların verileri, hukuka aykırı şekilde ya da onlara zarar verecek şekilde kullanılmamalıdır. Kullanıcıların verileri üzerinde tam kontrol sahibi olabilmeleri için veri erişimi yönetim protokolleri geliştirilmelidir (TRAI, 2024).

Hesap verebilirlik; hukukun üstünlüğü prensibi, herkesin yürürlükteki kanunlara uymasını gerektirir ve bu, YZ sistemlerinin geliştiricileri ve uygulayıcıları için de geçerlidir. YZ sistemlerinin doğuracağı hukuka aykırı sonuçlardan sorumlu tutulabilmesi için sorumluluk hukuku gereği, zarar vermeme ilkesi esas alınmalıdır. YZ sistemlerinin kişisel veriler, fikri mülkiyet, tüketici hakları gibi geniş bir yelpazede yürürlükteki kanunlara uygunluğu sağlanmalı ve sürekli denetim mekanizmaları oluşturulmalıdır. Hesap verebilirlik ve sorumluluk ilkeleri, sistemlerin tasarımından kullanımına kadar her aşamada önemlidir. YZ sistemlerinin sürekli kontrol edilmesi, algoritmaların adalet, şeffaflık ve etik standartlara uygunluğunun denetlenmesi gerektiği vurgulanmaktadır (TRAI, 2024).

Teknik sağlamlık ve güvenlik; YZ sistemlerinin geliştirilmesi ve uygulanması sürecinde siber güvenlik ve teknik sağlamlık kritik öneme sahiptir. Siber güvenlik, sistemlerin yetkisiz erişim, veri ihlalleri ve kötü niyetli yazılım saldırılarına karşı korunmasını sağlarken, teknik sağlamlık ise sistemlerin yazılım ve donanım hatalarına karşı dayanıklı olmasını ifade eder. YZ sistemleri, kişisel ve hassas verileri işlediğinden, bu verilerin kötü niyetli kişiler tarafından ele geçirilmesi gizlilik ihlalleri ve büyük zararlara yol açabilir. Ayrıca, siber saldırılar YZ sistemlerini manipüle ederek yanlış kararlar almasına sebep olabilir (Council, E.P., 2024; TRAI, 2024). YZ sistemlerinin hatalara, donanım arızalarına ve beklenmedik durumlara karşı dayanıklı olması gerekmektedir. Teknik sağlamlık, sistemlerin sürekli işlevsel kalmasını, değişen koşullara uyum sağlamasını ve hataları minimize etmesini sağlar. Teknolojiyi geliştiren ve uygulayan taraflar, sistemin güvenliği ve sağlamlığını garanti etmekten sorumludur (TRAI, 2024).

Şeffaflık; şeffaflık üç ana unsurdan oluşur: a) *İzlenebilirlik:* YZ sisteminin kullandığı veriler, algoritmalar ve aldığı kararlar dâhil tüm süreçlerin takip edilebilir olmasıdır. b) *Açıklanabilirlik:* YZ sisteminin kararlarını ve eylemlerini kolayca açıklayabilmesi, anlaşılır ve

yorumlanabilir olmasıdır. c) *İletişim*: İnsanların YZ sistemiyle etkileşimde olduklarını bilmeleri, sistemin insanlar tarafından tanımlanabilir olması ve kullanıcıların sistemin yetenekleri ile sınırlamaları hakkında bilgi sahibi olmalarını sağlamayı içerir (European Commission, 2020); TRAI, 2024; Council, E.P., 2024).

İnsan kontrolü ve gözetimi; YZ sistemlerinin insanlara hizmet eden, insan onuruna ve kişisel özerkliğe saygı duyan ve insanlar tarafından uygun şekilde kontrol edilebilen ve denetlenebilen bir şekilde işleyen bir araç olarak geliştirilmesi ve kullanılmasıdır (TRAI, 2024; European Commission, 2020). YZ sistemlerinin, özellikle kamu ve ekonomik kararları etkileyebileceği göz önüne alındığında, yanlış kararlar ciddi sosyal ve ekonomik risklere yol açabilir (European Commission, 2020). Avrupa Komisyonu, YZ sistemlerinin insan hakları üzerindeki etkilerini değerlendirmek için düzenli etki analizleri yapılmasını önermektedir. Bu analizler kişisel veri koruması, ayrımcılık ve haksız muamele gibi konuları içermelidir. Veri kalitesi, doğruluk, tutarlılık ve geçerlilik gibi unsurlar, YZ sistemlerinin doğru ve insan haklarıyla uyumlu kararlar alabilmesi için kritik öneme sahiptir. YZ sistemlerinin kontrol ve izlenebilirliğinin sağlanması, insan müdahalesine açık bir yapının oluşturulması ve ulusal ve uluslararası düzeyde etkili denetim mekanizmalarının geliştirilmesi ile YZ sistemlerinin topluma faydalı ve güvenli bir şekilde hizmet etmesi sağlanabilir.

Sağlık sektöründe YZ ve etik sorunlar

Sağlık alanında YZ'nin uygulanma oranı hızla artmaktadır. Ancak, YZ tabanlı karar destek sistemlerinin geliştirilmesi ve uygulanmasını yönlendirecek evrensel bir çerçeve henüz bulunmamaktadır. En önemli zorluklardan biri, teknolojik ilerlemeler ve algoritmaların kullanımına dair etik sorunların yeterince ele alınmamış olmasıdır. YZ'nin doğasında bulunan önyargılar (örneğin, yetersiz veya hatalı test ve eğitim veri setlerinin kullanılması nedeniyle olumsuz sonuçlar), hasta mahremiyetinin korunması ve hasta ile klinisyenlerin güvenini kazanma gibi sorunlar (Özdemir, 2021). YZ uygulamalarında etik sorunlar, özellikle sağlık alanında önemli tartışmalara yol açmaktadır. Elektronik kayıt sistemleri sayesinde sağlık personelinin hasta bilgilerine kolayca erişebilmesi hasta mahremiyeti ve gizliliği ile ilgili endişeler doğurabilmektedir. Bu nedenle, hasta bilgilerinin güvenliğini sağlamak için yasal düzenlemeler yapılması gerekmektedir. YZ, etik ilkelere uygun şekilde programlanabilir, ancak kodlamadaki değişiklikler ve hatalar zarar verebilecek robotların ortaya çıkmasına neden olabilir (Özdemir, 2020).

Yüksek teknoloji gerektiren YZ uygulamalarına sınırlı erişim sağlıkta eşitsizliklere yol açabilir. Ülkelerin gelişmişlik düzeyi ile ilişkili ekonomik farklar YZ teknolojilerine erişimi engelleyebilir ve eşitsizlikleri derinleştirebilir. Ayrıca YZ, insanların zihinsel kapasitesini aşan YZ uygulamalarına uyum sağlayamaması olarak tanımlanan "tekillik", insanın ömrünü uzatmayı ve insanüstü zekaya ulaşmayı amaçlayan "transhümanizm", sağlıklı insan ırkını geliştirmek amacıyla engelli ve hasta bireyleri dışlamayı savunan "öjeni" ve genetik mühendislik ve yapay organlarla donatılmış yeni bir insan türünün oluşturulmasını ifade eden "insanlık 2" gibi kavramları gündeme getirmektedir. Bu kavramlar, YZ'nin insan ırkını dönüştürme ve önceden belirlenen özelliklere sahip bir insan türü yaratma potansiyelini ortaya koymaktadır.

YZ ve yapay genel zekâ, teknolojik tekilliğe (yani makinelerin insan zekâsını aşması) doğru ilerlerken hem birer sonuç hem de neden olabilirler. Eğer yapay genel zekâ başarılı bir şekilde geliştirilirse, bu, "yapay bilim insanları" olarak adlandırılacak makinelerin ortaya çıkmasına yol açar. Bu makineler, insan bilim insanlarından farklı olarak, uzun yıllar süren eğitim süreçlerine ihtiyaç duymazlar ve daha hızlı üretilebilirler. Ayrıca, duygusal ihtiyaçları olmadığından, çok daha çalışkan, dikkatli ve önyargısız olabilirler. Bu, bilimsel ve teknolojik

gelişmelerin hızını artırarak, insanlık için günümüzle kıyaslanamayacak bir çağın kapılarını açabilir (Çağatay, 2019).

YZ sistemlerinin sağlık hizmetlerine entegrasyonu açısından, makine öğreniminin (ML) bilimsel zorlukları, lojistik uygulama engelleri ve sosyokültürel ya da klinik yol değişikliklerinin gerekliliği gibi kilit sorunlar bulunmaktadır. Bu faktörler, klinik uygulanabilirlik ve geçerliliği zorlaştırmaktadır. YZ algoritmalarını geliştirenler, veri seti değişiklikleri, karmaşık değişkenlerin uyumu, ayrımcı önyargılar ve yeni algoritmaların sağlık sonuçları üzerindeki olumsuz etkileri gibi potansiyel tehlikeler konusunda dikkatli olmalıdır (Langarizadeh, 2017).

Sonuç olarak, YZ'nın sağlık ve destekli yaşam alanlarındaki uygulamaları büyük faydalar sağlamakla birlikte, etik sorumluluklar ve doğru yönetim ile güvenli, adil ve etkili kullanılması sağlanabilir. DSÖ'nün Yapay Zekâ Etik İlkeleri ve Hukuki Düzenlemeler Raporu (TRAI 2024) ve AB YZ yasası (AI HLEG tarafından geliştirilen güvenilir AI için 2019 Etik yönergeler) bu süreçlerin düzgün bir şekilde düzenlenmesi ve yürütülmesi için gerekli ilkeleri ve yönergeleri sunmaktadır.

KAYNAKLAR

- Agrawal, J. (2018). "Artificial Intelligence in Psychiatry: Advancements and Challenges." *Journal of Psychiatric Research*, 101, 21-32.
- Angus, D. (2020). "Predictive AI Models in Clinical Trials." *Journal of Clinical Research*, 38(2), 29-37.
- Angwin, J., Larson, J., Mattu, S., & Kirchner, L. (2016). "Machine Bias". *ProPublica*.
- Arslan, Y. T. (2019). Yapay zekâ ve etik ilişkisi. *Felsefe Dünyası*, (70), 81-99.
- Campa, R. (2020). Fourth industrial revolution and emotional intelligence: A conceptual and scientometric analysis. *Changing Societies & Personalities*. 2020. Vol. 4. Iss. 1, 4(1), 8-30.
- Council, E. P. (2024). Regulation (EU) 2024/1689 of the European Parliament and of the Council of 13 June 2024 Laying Down Harmonised Rules on Artificial Intelligence and Amending Regulations (EC) No 300/2008,(EU) No 167/2013,(EU) No 168/2013,(EU) 2018/858,(EU) 2018/1139 and (EU) 2019/2144 and Directives 2014/90/EU,(EU) 2016/797 and (EU) 2020/1828 (Artificial Intelligence Act) Off. *J. Eur. Union*, 50, 202.
- T.C. Cumhurbaşkanlığı Dijital Dönüşüm Ofisi. <https://cbddo.gov.tr/yapay-zeka/>. Erişim Tarihi: 15.12.2024.
- Türk Beyin Projesi (TBP), <https://cbddo.gov.tr/projeler/tbp/>. Erişim Tarihi: 15.12.2024.
- Chan, B., et al. (2019). "Accelerating Drug Discovery with AI." *Nature Reviews Drug Discovery*, 18, 463-474.
- Chang, X. (2023). Gender Bias in Hiring: An Analysis of the Impact of Amazon's Recruiting Algorithm. *Advances in Economics, Management and Political Sciences*, 23, 134-140.
- Çelebi, A. (2019). *Yapay Zeka: Temelleri, Uygulamaları ve Geleceği*. İstanbul: Akademi Yayıncılık.
- Çağatay, H. (2019). Yapay Zekâ ve Tekillik: Teknolojik Tekillik Bize Ne Kadar Yakın ve Neden Önemli?. *MetaZihin: Yapay Zekâ ve Zihin Felsefesi Dergisi*, 2(2), 231-242.
- Díaz, P., et al. (2019). "AI in Drug Discovery: Challenges and Opportunities." *Journal of Biomedical Informatics*, 96, 103-112.

- European Commission (2020). *Ethics Guidelines for Trustworthy AI*. European Commission High-Level Expert Group on Artificial Intelligence. [Ethics Guidelines for Trustworthy AI - European Commission](#)
- European Council. (2019). Ethics Guidelines for Trustworthy AI. <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/ethics-guidelines-trustworthy-ai>. Erişim Tarihi: 10.12.2024
- European Union (2016). *General Data Protection Regulation (GDPR)*. Official Journal of the European Union. <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>. Erişim Tarihi: 10.12.2024
- European Group on Ethics in Science and New Technologies (EGE). (2018). *Ethics of Artificial Intelligence and Robotics*. European Commission. [EGE Raporları ve Belgeleri](#)
- Gartner. (2024). Artificial Intelligence in Business: Trends, Opportunities, and Forecasts. Gartner Research.
- General Data Protection Regulation (GDPR). (2018). European Commission. https://commission.europa.eu/law/law-topic/data-protection/legal-framework-eu-data-protection_en. Erişim Tarihi: 10.12.2024
- Hummel, R., & Braun, D. (2020). "AI in Personalized Medicine: Improving Diagnosis and Treatment." *Genomics and Healthcare*, 14(2), 45-58.
- Önder, M. & Uzun, M. (2020). Yapay zeka stratejileri ve Türkiye. *Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Uluslararası İlişkiler ve Stratejik Araştırmalar Enstitüsü*, 12(2), 1-10.
- Öztemel, E. (2020). Yapay zekâ ve insanlığın geleceği. *Bilişim teknolojileri ve iletişim: Birey ve toplum güvenliği*, 95-112.
- Langarizadeh M, M. Tabatabaei, K. Tavakol, M. Naghipour, F. Moghbeli, Telemental health care, an effective alternative to conventional mental care: a systematic review, *Acta Inform. Med.* 25 (4) (2017) 240–246, <https://doi.org/10.5455/aim.2017.25.240-246>.
- Langarizadeh, M. (2017). "Yapay Zekânın Sağlık Alanındaki Etkileri ve Etik Sorunlar." *Sağlık Bilimleri Dergisi*, 15(3), 123-135.
- Lee, J. (2021). "Smart Clinical Trials: How AI is Revolutionizing Clinical Research." *Pharmaceutical Technology*, 45(3), 98-105.
- Luengo-Oroz, M., et al. (2020). "Global Collaboration in AI for Healthcare." *Lancet Digital Health*, 2(4), e166-e173.
- Özdemir L, Bilgin, A. (2021) Sağlıkta yapay zekanın kullanımı ve etik sorunlar. *Sağlık ve Hemşirelik Yönetimi Dergisi*;8(3):439-445.
- Russell, S., & Norvig, P. (2010). *Artificial Intelligence: A Modern Approach* (3rd ed.).
- Shaheen, S. (2021). "Mental Health and AI: A New Frontier." *Psychiatry and Mental Health Review*, 23(1), 1-10.
- Shi, Y., et al. (2019). "Exoskeleton Robotics in Stroke Rehabilitation." *Neuroscience and Biobehavioral Reviews*, 98, 267-276.
- Prabu, A. (2021). "AI-Assisted Digital Stethoscopes for Remote Diagnostics." *Journal of Telemedicine and Telecare*, 27(2), 129-134.
- Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı. (2019). AI in Healthcare: The Turkish Initiative. Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Yayınları.
- Türkiye Sağlık Veri Araştırmaları ve YZ Enstitüsü, <https://tuyze.tuseb.gov.tr/>. Erişim Tarihi:16.12.2024

Yapay Zekâ Etik İlkeleri Ve Hukuki Düzenlemeler Raporu (TRAI 2024), <https://www.healthworldnews.net/dso-buyuk-cok-modlu-modeller-icin-yapay-zeka-etigi-ve-yonetisim-kilavuzunu-yayinladi/>. Erişim Tarihi:16.12.2024

Woo, J. (2019). "AI in Real-World Data Utilization for Clinical Trials." *Pharmaceutical Advances*, 22(5), 141-154.

World Health Organization (WHO). (2019). WHO guideline: recommendations on digital interventions for health system strengthening. <https://www.who.int/reproductivehealth/publications/digital-interventions-health-system-strengthening/en/>. Erişim: 15.11.2024

World Mental Health Report Transforming mental health for all, <https://www.who.int/teams/mental-health-and-substance-use/world-mental-health-report>. Erişim: 15.11.2024

6698 Sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu (KVKK). (2016). Türkiye Cumhuriyeti Resmi Gazete.

ONLINE DİYET HİZMETLERİ VE DİYETİSYENLİK MESLEK ETİĞİ

ONLINE DIET SERVICES AND DIETITIAN PROFESSIONAL ETHICS

Aybike ÜSTEK

Lisans Öğrencisi, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü

ORCID:0009-0002-3644-9945

Semra NAVRUZ VARLI

Doç. Dr., Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü

ORCID:0009-0007-4219-0972

ÖZET

Bu çalışmada, güncel bir uygulama alanı olarak ortaya çıkan online diyet hizmetlerinin bireylerin sağlığı üzerindeki etkileri ile bu hizmetlerin diyetisyenlik meslek etiği açısından değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Özellikle 2020 yılında yaşanan Covid 19 pandemisi nedeniyle bireylerin evlerinden çıkmadığı uzun karantina döneminde e-sağlık hizmetleri yaygınlık kazanmıştır. Bu kapsamda, online diyet hizmetleri de sosyal medyanın da etkisi ile popülerite kazanmıştır. Pandemi döneminde online diyet hizmetleri sunumu ve kullanımında yakalanan ivme günümüzde halen artışını sürdürmektedir. Teknolojinin hızlı gelişimine bağlı olarak online görüşme yapılan platformların sayısının artması ve yaygınlaşması, uzun ulaşım sürelerini bir sorun olarak gören bireylerin zamanlarını daha verimli kullanma isteği, gibi faktörler danışanların diyetisyenlere fiziksel olarak gitmektense online diyet hizmetlerini tercih etmesine yol açmıştır. Online diyet hizmetlerinin diyetisyenler tarafından standart bir kalitede sunulması bir gerekliliktir. Ancak, ülkemizde diyetisyen yetiştiren üniversitelerin lisans müfredatlarında online diyet hizmetleri sunumuyla ilgili herhangi bir dersin bulunmaması yeni yetişen meslek adaylarının bu konuda yeterince farkındalık edinmeden mesleğe adım atmasına neden olmaktadır. Yüz yüze yapılan sağlıklı beslenme ve diyet danışmanlığında olduğu gibi, online diyet hizmetleri sunumunda da etik ilkelerin gözetilmesi, sağlık profesyonellerinin topluma karşı sorumlulukları arasındadır. "Yararlılık ilkesi" gereği, diyetisyenlerden bireylerin sağlığını korumak ve iyileştirmek amacıyla kanıta dayalı ve kişiye özel rehberlik sunması beklenmektedir. Ancak online diyet hizmetlerinin genellikle standart programlarla sunulması, kişisel sağlık gereksinimlerinin göz ardı edilerek bu ilkeye aykırı bir durum oluşturabilmektedir. Toplumdaki tüm bireylerin online diyet hizmetlerine eşit erişimi olmayabilir. Bu durum, belirli bireylerin dışlanmasına, bilgiye erişimde eşitsizliğe yol açabilir. Ayrıca, online diyet hizmetlerinde sıkça karşılaşılan yanıltıcı reklamlar, gerçekçi olmayan vaatler "özerklik" ilkesini ihlal edip danışanların bilinçli karar verme haklarını kısıtlayabilir. Sonuç olarak, online diyet hizmetlerinin etik ilkelere uygun şekilde sunulması; sağlık alanındaki profesyonellik, topluma karşı sorumluluk gereği büyük önem taşımaktadır. Online diyet hizmetlerinin denetimi ve standardizasyonunun sağlanması için üniversiteler, meslek örgütleri ve mevzuat yapımcılar bir araya gelerek çalışmalar yürütmelidir.

Anahtar Kelimeler: Online Diyet Hizmeti, Diyetisyen, Meslek Etiği

ABSTRACT

In this study, it was aimed to evaluate the effects of online dietary services, which emerged as a current application area, on the health of individuals and to evaluate these services in terms of dietetic professional ethics. Especially during the long quarantine period when individuals could not leave their homes due to the Covid 19 pandemic in 2020, e-health services became widespread. In this context, online diet services have also gained popularity with the effect of social media. The momentum in the provision and use of online diet services during the pandemic period continues to increase today. Factors such as the increase and widespread use of online platforms due to the rapid development of technology, the desire of individuals who see long travel times as a problem to use their time more efficiently, have led clients to prefer online diet services rather than physically visiting dietitians. . It is a necessity that online diet services are provided by dietitians in a standardised quality. However, the absence of any course on the provision of online dietary services in the undergraduate curricula of universities that train dietitians in our country causes newly trained professional candidates to step into the profession without sufficient awareness on this issue. As in face-to-face healthy nutrition and diet counselling, observing ethical principles in the provision of online dietary services is among the responsibilities of health professionals towards the society. In accordance with the 'principle of beneficence', dietitians are expected to provide evidence-based and personalised guidance to protect and improve the health of individuals. However, the fact that online dietary services are generally provided with standard programmes may create a situation contrary to this principle by ignoring personal health needs. Not all individuals in the community may have equal access to online diet services. This may lead to the exclusion of certain individuals and inequality in access to information. In addition, misleading advertisements and unrealistic promises, which are frequently encountered in online diet services, may violate the principle of 'autonomy' and restrict the right of clients to make informed decisions. In conclusion, the provision of online diet services in accordance with ethical principles is of great importance due to professionalism in the field of health and responsibility towards the society. Universities, professional organisations and legislators should work together to ensure the supervision and standardisation of online diet services.

Keywords: Online Diet Service, Dietitian, Professional Ethics

1.GİRİŞ

Teknolojinin hızla gelişmesi, sağlık hizmetlerinin sunum biçimlerinde köklü bir değişikliğe neden olarak bireylerin sağlık yönetimi ve yaşam tarzları üzerinde derin etkiler oluşturmuştur. Bu bağlamda, online diyet hizmetleri son yıllarda yaygınlaşmış ve bireylerin beslenme hedeflerine ulaşmaları için yeni bir araç olarak ön plana çıkmıştır. Çevrimiçi platformlar, mobil uygulamalar ve sosyal medya aracılığıyla sunulan bu hizmetler, zaman ve mekân sınırlamalarını ortadan kaldırarak geleneksel yüz yüze diyet danışmanlığına alternatif veya tamamlayıcı bir model sunmaktadır. Bununla birlikte, bu hizmetlerin artan popülaritesi, sağlık üzerindeki etkileri ve etik kaygılar bağlamında önemli tartışmaları beraberinde getirmiştir.

Online diyet hizmetlerinin geniş kitlelere ulaşma potansiyeli, bireylerin beslenme alışkanlıklarını olumlu yönde etkileyebilirken, yanlış yönlendirmeler ve kontrolsüz uygulamalar nedeniyle sağlık sorunlarına da yol açabilmektedir. Özellikle sosyal medya platformlarında sunulan ve genellikle idealize edilmiş beden imajlarına ulaşmayı teşvik eden diyet programları, bireylerde yeme bozuklukları riskini artırmaktadır. Bilimsel temelden yoksun, hızlı ağırlık kaybı veya "ideal vücut ölçüleri" vaat eden yaklaşımlar, anoreksiya nervoza, bulimiya nervoza ve tıkinircasına yeme bozukluğu gibi yeme bozukluklarının ortaya çıkmasına zemin hazırlayabilmektedir. Bu durum, bireylerin beslenme alışkanlıklarını

olumsuz yönde etkileyerek uzun vadede sağlıkları üzerinde olumsuz etkiler oluşturabilmektedir. Online diyet hizmetlerinin yeterli denetim mekanizmalarına tabi olmaması, etik ve sağlıkla ilgili riskleri daha da artırmaktadır. Hizmet sağlayıcıların yeterliliği, kullanıcıların mahremiyetinin korunması ve sunulan bilgilerin bilimselliği, bu hizmetlerin güvenilirliği açısından kritik öneme sahiptir (Ryan, 2022). Ticari kazanç odaklı yanıltıcı reklamlar ve bilimsel temelden uzak öneriler, bireylerin yanlış bilgilendirilmesine ve uzun vadeli sağlık riskleriyle karşı karşıya kalmasına yol açmaktadır.

Bu çalışmada online diyet hizmetleri, özellikle yeme bozukluklarına olan potansiyel etkileri, mahremiyetin korunması, uzmanlık yeterliliği ve bilimsellik ilkeleri bağlamında değerlendirilecektir. Çalışmada, bireylerin online diyet hizmetlerinden güvenli ve etik ilkelerle uyumlu olarak faydalanabilmesi için öneriler geliştirilmesi ve bu alandaki etik standartların güçlendirilmesine katkıda bulunulması amaçlanmıştır.

2. ONLİNE DİYET HİZMETLERİ VE YEME BOZUKLUKLARI

Telefon ve tablet kullanımının artmasıyla birlikte online diyet hizmetlerinin bir parçası olan mobil diyet uygulamaları yaygın hale gelmiştir. Bu mobil uygulamalara birçok kişi kolaylıkla erişebilmektedir. Mobil vücut ağırlığı kaybı uygulamalarının geniş erişilebilirliği, sağlıklı yaşam tarzı hedeflerine ulaşmayı amaçlayan bireyler için faydalı olabilirken, yeme bozukluklarına yatkın bireyler tarafından sağlıksız vücut ağırlığı kaybı hedefleri belirleme, enerji alımlarını aşırı derecede kısıtlama ve bunları obsesif bir biçimde takip etme gibi sağlığa zarar verici ve tehlikeli amaçlarla kullanılabilir. Bu tehlike, özellikle mobil uygulamalarda daha belirgindir çünkü bu platformlar, yüz yüze vücut ağırlığı kaybı programlarına göre kullanıcıları etkili bir şekilde taramakta ve dolayısıyla daha geniş bir kullanıcı kitlesine açık olmaktadır.

Modern teknolojiye olan bağımlılık, özellikle yeme bozukluğu olan bireyler için sağlık açısından ciddi riskler oluşturmaktadır. Bu bağımlılık, obsesif kalori sayımı, aşırı yemek kısıtlaması ve vücut ağırlığı kaybına yönelik aşırı çabaları teşvik eden yıkıcı davranışları güçlendirebilmektedir (Eikey, 2021).

Son dönemlerde yapılan araştırmalar lisans öğrencileri arasında enerji alımı takibinin yeme bozukluğu patolojisi ile ilişkilendirildiğini göstermektedir. Bir çalışmada, yeme bozukluğu tanısı almış 105 katılımcının diyet takibi için My Fitness Pal uygulamasının kullanımı incelenmiştir. Ayrıca, My Fitness Pal'ın yeme bozukluğu semptomlarına katkı sağladığına dair katılımcıların algıları ve bu algıların semptomlarla olan ilişkisi de analiz edilmiştir. Araştırma, katılımcıların önemli bir kısmının (%75) My Fitness Pal uygulamasını kullandığını ve bu kullanıcıların %73'ünün, uygulamanın yeme bozukluklarına katkı sağladığına dair bir algıya sahip olduğunu ortaya koymuştur. Bu algıların yeme bozukluğu semptomlarıyla anlamlı bir şekilde ilişkili olduğu da bulunmuştur. Sonuç olarak, bu çalışma, My Fitness Pal'ın yeme bozukluğu olan bireyler arasında yaygın olarak kullanıldığını ve semptomlara katkıda bulunduğu şeklinde algılandığını göstermektedir (Levinson, Fewell, & Brosow, 2017).

My Fitness Pal ve benzeri kalori takip uygulamalarının yaygın bir şekilde kullanılıyor olmasına rağmen, bu uygulamaların kullanımına dair çok az araştırma bulunmaktadır ve yeme bozukluğu teşhisi konmuş bireyler üzerine yapılan çalışmalar ise oldukça sınırlıdır. Kalori izleme uygulamaları üzerine mevcut literatür, My Fitness Pal'ın sağladığı geri bildirim, kısıtlayıcı ve dengesiz bir diyeteye yol açabileceğini ve bunun daha yüksek yeme bozukluğu patolojisiyle ilişkili olduğunu ileri sürmektedir.

3. MOBİL UYGULAMA DÜZENLEMELERİ

Halk sağlığını korumak ve bu konuda etkili olabilecek tüm maddeleri düzenlemekten sorumlu olan bir kuruluş olarak Amerika Gıda ve İlaç Dairesi (FDA), kilo verme cihazlarını ve ilaçlarını olduğu gibi, mobil tıbbi uygulamaları da düzenlemektedir. Dolayısıyla, mobil diyet uygulamaları, FDA'nın düzenleme kapsamına tam anlamıyla uymaktadır. FDA mobil diyet uygulamalarını düzenlemek için spesifik yönergeler yayınlamalıdır. Bu yönergeler, yeme bozukluğu davranışları sergileyen bireylerin bu uygulamaları kendilerine zarar vermek amacıyla kullanmalarını engellemelidir (Erani, 2020).

FDA'nın görevi, halkı yiyecekler, ilaçlar ve tıbbi cihazların neden olduğu zararlardan korumaktır. Mobil diyet uygulamaları, obezite gibi sağlık sorunlarını ele almak üzere tasarlanmıştır. Ancak, bu uygulamaların yeme bozukluklarını ve ilgili davranışları kolaylaştırmak için kullanıldığını gösteren çarpıcı kanıtlar da bulunmaktadır. FDA, kilo verme ilaçlarının ve cihazlarının belirli şartları karşılamasını zorunlu kılarken, mobil diyet uygulamalarını düzenleme konusunda daha esnek bir tutum sergilemektedir (Erani, 2020).

Yeme bozuklukları, insanların kendilerine zarar veren davranışları bilinçli olarak sürdürdükleri nadir rahatsızlıklardan biridir. Mobil diyet uygulamalarının bu bireyler için kolayca erişilebilir bir araç olması, bu davranışların daha da artmasına neden olmaktadır. FDA'nın halkı tıbbi cihazlar kaynaklı zararlardan koruma sorumluluğu, mobil kilo verme uygulamalarını denetleme görevini de içermektedir. Ancak, bu uygulamalara yönelik düzenlemeler hem uluslararası düzeyde hem de ulusal düzeyde çok yetersizdir.

4. ONLİNE DİYET HİZMETLERİNİN ETİK AÇIDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Online diyet hizmetleri, zamandan tasarruf sağlama ve geniş erişim olanakları sunma gibi avantajlar sağlasa da etik açıdan önemli sorunları beraberinde getirmektedir. Bu sorunlar, hizmetlerin doğasında bulunan sınırlamalar ve bazı platformların ticari çıkarları ön planda tutmasından kaynaklanmaktadır. Türkiye Diyetisyenler Derneği (TDD) etik ilkeleri gereği, diyetisyenlerin yanıltıcı uygulamalardan kaçınması ve mesleki sorumluluklarını yerine getirmesi gerekmektedir. Özellikle, online diyet hizmetlerinde sıkça karşılaşılan hızlı vücut ağırlığı kaybı ve ideal vücut ağırlığına çok kısa sürede ulaşma gibi vaatler hem gerçekçi olmayıp hem de etik sorunlar yaratmaktadır. Sosyal medya platformlarında abartılı şekilde paylaşılan başarı hikayeleri ve öncesi-sonrası görselleri bireylerin yanlış yönlendirilmesine yol açmakta ve bu reklamlar kullanıcıların psikolojik ve fiziksel sağlıklarını olumsuz etkilemektedir. Ayrıca, online diyet hizmetlerinde genellikle kişiye özel beslenme programları sunmak yerine standart programların sunulması, her bireyin besin gereksinimlerinin farklı olduğunu göz ardı ederek sağlık risklerine neden olabilmektedir. Diğer taraftan, online diyet hizmetlerinde danışan-diyetisyen iletişimi de etik sorunlara yol açabilmektedir. Yüz yüze görüşmelerin eksikliği, danışanların ihtiyaçlarının doğru anlaşılmasına yol açabilmektedir. Bunun yanı sıra, internet erişimi ve elektronik cihaz kullanımı gibi eşitlik ilkesine aykırı durumlar da söz konusu olabilir. Özgür irade ve bilinçli seçim hakkının kısıtlanması da bir diğer etik sorundur; danışanlar, yanıltıcı bilgiler veya sosyal baskılarla yönlendirilerek bilinçli kararlar almasını engelleyen bir ortamda bulunabilirler. Türkiye Diyetisyenler Derneği'nin etik ilkelerine göre; diyetisyenler danışanlarına yeterli ve doğru bilgi aktarımı yapmalı, onların kararlarına saygı göstermeli ve seçim haklarını kısıtlamamalıdır. Online diyet hizmetleri sunumunda bu etik sorumluluklar ihlal edilme riskiyle karşılaşabilir. Ayrıca, gizlilik ve veri güvenliği, bireylerin mahremiyetinin korunması açısından kritik bir öneme sahiptir. Diyetisyenler danışanlarının kişisel bilgilerini gizli tutmak ve yalnızca mesleki gereklilikler doğrultusunda kullanmak zorundadır. Online platformlarda da danışanların sağlık bilgileri güvenli bir şekilde korunmalıdır ve bu konuda Kişisel Verilerin Korunması Kanunu (KVKK)

gibi yasal düzenlemelere uyulmalıdır. Aksi takdirde, bu tür etik ihlaller platformlara olan güveni zedeleyebilir.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Online diyet hizmetlerinin popülaritesindeki artış, bireylerin sağlık ve beslenme ihtiyaçlarına yönelik yeni çözümler arayışını yansıtsa da bu hizmetlerin etik açıdan bazı önemli sorunları da beraberinde getirdiği gözlemlenmektedir. Yanıltıcı vaatler, standart program kullanımı, danışan-diyetisyen iletişiminin eksikliği ve bireylerin bilinçli kararlar alma hakkının kısıtlanması gibi etik ihlaller, bireylerin sağlıkları üzerinde olumsuz etkiler oluşturmaktadır. Ayrıca, online diyet hizmetlerinin denetim eksiklikleri, bu hizmetlerin etik kurallara uygunluğunu sağlamak açısından bir engel teşkil etmektedir. Bu bağlamda, diyetisyenlerin meslek etiği ve etik kurallar hakkında daha fazla eğitim alması, dijital sağlık hizmetlerinde denetim mekanizmalarının güçlendirilmesi, yanıltıcı içeriklerin engellenmesi ve kullanıcıların doğru bilgilere ulaşmasının sağlanması gerekmektedir.

Online diyet platformlarına herkesin eşit erişimini sağlamak amacıyla dijital okuryazarlık programları ve sosyal destekler uygulanmalı, bireylerin özgür iradelerine saygı gösterilmeli ve bilinçli kararlar alabilmeleri için gerekli tüm bilgiler sunulmalıdır. Ayrıca, diyetisyenlerin diğer sağlık profesyonelleriyle iş birliği yaparak daha güvenilir ve kapsamlı hizmetler sunmaları gerektiği unutulmamalıdır. Bu düzenlemeler, online diyet hizmetlerinin sağlık profesyonelleri tarafından etik ilkeler doğrultusunda güvenli ve verimli bir şekilde sunulmasını sağlayarak, bireylerin sağlığını korumaya katkı sunacaktır.

Bununla birlikte, mobil vücut ağırlığı kaybı uygulamaları gibi dijital sağlık teknolojilerinin denetimi de büyük önem taşımaktadır. Sağlık Bakanlığı, halk sağlığını koruma ve iyileştirme amacına hizmet eden bir düzenleyici otorite olarak, bu tür uygulamalara yönelik denetimlerini güçlendirmelidir. Özellikle yeme bozukluğu olan bireylerin bu uygulamaları zararlı amaçlarla kullanmalarını engellemek amacıyla gerekli önlemler alınmalıdır. Vücut ağırlığı kaybı ilaçları ve cihazları üzerindeki düzenlemeleri sıkı bir şekilde uygulayan FDA, mobil vücut ağırlığı kaybı uygulamaları üzerinde daha esnek bir kontrol mekanizması uygulamaktadır. Ancak, bu uygulamaların hatalı kullanımı ciddi sağlık sorunlarına, hatta ölümlere neden olabilecek kadar risklidir.

Yeme bozuklukları, bireylerin bilinçli olarak kendilerine zarar verdikleri ve tedavi edilmesi gereken ciddi rahatsızlıklardır. Mobil vücut ağırlığı kaybı uygulamaları ise, bu zararlı davranışları pekiştiren ve destekleyen araçlar haline gelmiştir. Uluslararası otorite kuruluşların, mobil vücut ağırlığı kaybı uygulamalarını tıbbi cihazlarla aynı titizlikle ele alması büyük önem taşımaktadır. Kullanıcı doğrulama sistemlerinin güçlendirilmesi ve başlangıç kilolarının belgelerle doğrulanması gibi basit düzenlemeler, yeme bozukluklarını teşvik eden uygulamaların yayılmasını önemli ölçüde engelleyebilir. Bu tür düzenlemeler, yalnızca yeme bozukluğu olan bireyleri korumakla kalmaz, aynı zamanda uygulamaları sağlıklı bir biçimde kullanan bireylerin deneyimlerini de iyileştirir.

Sonuç olarak, Sağlık Bakanlığı gibi alandaki otorite kuruluşların, mobil vücut ağırlığı kaybı uygulamaları üzerindeki denetimlerini sıkılaştırması hem bireylerin sağlık güvenliğini sağlamak hem de bu teknolojilerin etik ve güvenilir bir biçimde kullanılmasını temin etmek adına kritik bir adım olacaktır. Bu düzenlemeler, online diyet hizmetlerinin etik ve güvenilir bir biçimde sunulmasını sağlayacak ve bireylerin sağlıklarını olumsuz etkileyebilecek risklerin önüne geçilmesine yardımcı olacaktır.

KAYNAKLAR

1. Eikev, E. V. (2021). Effects of diet and fitness apps on eating disorder behaviours: qualitative study. *BJPsych Open*, 7(5), e176.
2. Levinson CA, Fewell L, Brosnoff LC. My Fitness Pal calorie tracker usage in the eating disorders. *Eat Behav*. 2017 Dec;27:14-16.
3. Erani, R. C. (2020). Calorie counting catastrophe: How the FDA should decrease the use of mobile applications for disordered eating. *Journal of High Technology Law*, 20(2), 123-145.
4. Türkiye Diyetisyenler Derneği <https://www.tdd.org.tr/>
5. Ryan, Mark. (2022). The ethics of dietary apps: Technology, health, and the capability approach. *Technology in Society*. 68. 101873. 10.1016/j.techsoc.2022.101873.

YENİLEBİLİR BÖCEKLERİN ETİK AÇIDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

THE ETHICAL EVALUATION OF EDIBLE INSECTS

Ayşenur SEMİZOĞLU

Lisans Öğrencisi, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü
, ORCID: 0009-0006-9202-0

Sudenur KAÇAR

Lisans Öğrencisi, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü
, ORCID: 0009-0002-7867-8009

Zeynep ŞENER

Lisans Öğrencisi, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü
, ORCID: 0009-0009-5892-789X

Doç. Dr. Semra NAVRUZ VARLI

Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü,
ORCID: 0000-0002-0698-6021

ÖZET

Yenilebilir böceklerin alternatif bir protein kaynağı olarak değerlendirilmesi, sürdürülebilirlik ve gıda güvenliği açısından büyük bir potansiyel taşımaktadır. Artan dünya nüfusu, kaynakların daha verimli kullanımını gerektirirken, böcekler düşük çevresel ayak izleri ve yüksek besin değerleriyle önemli bir çözüm sunmaktadır. Ancak bu yaklaşım yalnızca ekonomik ve çevresel boyutlarıyla değil, aynı zamanda etik perspektiften de ele alınmalıdır. Bu bildirinin amacı, yenilebilir böceklerin tüketiminin etik boyutlarını çevresel etkiler, hayvan hakları ve kültürel algılar çerçevesinde incelemektir. Böceklerin gıda olarak kullanımı, karbon emisyonlarını azaltma ve su tüketimini minimize etme potansiyeliyle sürdürülebilirlik açısından cazip görünse de bu üretim modelinin etik açıdan bazı sorunları bulunmaktadır. Böceklerin kitlesel üretimi sırasında yaşam koşulları, bireysel varlık hakları ve acı hissetme kapasiteleri önemli tartışma konuları arasında yer almaktadır. Araştırmalar, böceklerin bazı düzeyde duyuşsal algıya sahip olduğunu öne sürse de bu konuda net bir bilimsel uzlaşma bulunmamaktadır. Dolayısıyla, üretim süreçlerinde böceklerin yaşam kalitesinin artırılması ve refah standartlarının oluşturulması gereklidir. Kültürel algılar da böcek tüketimi konusunda büyük bir rol oynamaktadır. Batı toplumlarında böcek tüketimi sıklıkla bir tabu olarak değerlendirilirken, Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki birçok kültürde böcekler geleneksel diyetlerin bir parçası olarak kabul edilmektedir. Bu farklılık, böcek tüketimine yönelik politikaların kültürel bağlamda ele alınmasını ve toplumsal farkındalık çalışmalarını gerekli kılmaktadır. Böcek tüketiminin etik açıdan kabul edilebilirliği, yalnızca bireysel tercihlerden değil, aynı zamanda toplumların genel değerlerinden ve küresel sürdürülebilirlik hedeflerinden etkilenmektedir. Özellikle Batı toplumlarında böcek bazlı gıdaların kabul edilebilirliğini artırmak için eğitimler ve medya kampanyaları gibi araçlar kullanılabilir. Sonuç olarak, yenilebilir böceklerin gıda endüstrisinde etik açıdan

benimsenmesi, çevresel sürdürülebilirlik, hayvan hakları ve kültürel değerler arasındaki dengeyi sağlamayı gerektiren çok boyutlu bir sorundur. Bu nedenle, gelecekteki politika ve uygulamalar, multidisipliner bir yaklaşımla ele alınmalı ve etik çerçevede şekillendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yenilebilir Böcekler, Alternatif Protein, Sürdürülebilirlik, Gıda Güvenliği, Etik Değerlendirmeler, Entomofaji, Çevresel Etki, Besin Değeri

ABSTRACT

The evaluation of edible insects as an alternative protein source holds significant potential for sustainability and food security. As the global population grows, the need for more efficient resource utilization becomes critical, and insects offer an important solution with their low environmental footprint and high nutritional value. However, this approach should not be addressed solely from economic and environmental perspectives but also from an ethical standpoint. This paper aims to examine the ethical dimensions of edible insect consumption within the framework of environmental impacts, animal rights, and cultural perceptions. The use of insects as food is appealing from a sustainability perspective due to their potential to reduce carbon emissions and minimize water consumption. Nonetheless, this production model raises ethical concerns. The living conditions of insects during mass production, their individual rights as living beings, and their capacity to experience pain are central issues in these discussions. Although research suggests that insects may possess some level of sensory perception, there is no clear scientific consensus on this matter. Therefore, enhancing the quality of life for insects and establishing welfare standards in production processes are essential. Cultural perceptions also play a significant role in the acceptance of insect consumption. While insect consumption is often viewed as a taboo in Western societies, it is considered a traditional part of diets in many cultures across Asia, Africa, and Latin America. This disparity necessitates culturally contextualized policies and public awareness initiatives on insect consumption. In Western societies, in particular, educational and media campaigns can be employed to increase the acceptability of insect-based foods. In conclusion, the ethical adoption of edible insects in the food industry is a multidimensional issue that requires balancing environmental sustainability, animal rights, and cultural values. Future policies and practices must be approached with a multidisciplinary perspective and shaped within an ethical framework. The ethical acceptability of insect consumption is influenced not only by individual preferences but also by broader societal values and global sustainability goals.

Keywords: Edible Insects, Alternative Protein, Sustainability, Food Security, Ethical Considerations, Entomophagy, Environmental Impact, Nutritional Value

1.GİRİŞ

Uluslararası kuruluşların raporlarına göre, küresel açlık son 10 yılda artış göstermiş ve 2017 yılında dünya genelinde her 9 kişiden birinin açlık çektiği belirtilmiştir. Dünya nüfusunun 2050 yılına kadar 9 milyara ulaşacağı tahmin edilmektedir. Nüfus artış hızı, ilerleyen yıllarda gıda krizinin gittikçe artacağını göstermektedir (Huis vd., 2013).

Mevcut gıda üretimi, artan nüfusu beslemek için yeterli değildir. Üretimin artırılması gerekmektedir. Bu hedefin gerçekleştirilmesi için daha fazla arazinin gıda üretimi amacıyla kullanılması gerekecektir. Arazi kullanımının artması ile birlikte CO₂ üretimi artacak ve çevresel sorunlar ortaya çıkacaktır. Bu bağlamda, yenilebilir böcekler alternatif bir besin kaynağı olarak, ticareti, besin kalitesi, güvenliği ve çevresel etkileri ile önemli bir çözüm fırsatı olarak değerlendirilmektedir (Huis vd., 2013).

Böcekler, dünya genelinde önemli bir besin kaynağı olarak kabul görmektedir. Böcekler yaşamın farklı evrelerinde tarih boyunca insanlar tarafından tüketilmiştir (Lisboa vd., 2024). Entomofaji, böceklerin besin olarak kullanılmasını ifade eden bir terimdir (Flavel, 2018).

Bugün Afrika, Asya ve Latin Amerika gibi ülkelerde yaşayan insanların büyük bir kısmı, 1900'den fazla böcek türünü tüketmektedir. En yaygın tüketilen böcek türleri arasında tırtıllar, arılar, eşek arıları ve karıncalar yer alırken, çekirge, cırcır böceği ve ağustos böceği gibi türler de popülerdir (Mekouar, 2018). Ekonomik yönden gelişmemiş ülkelerde böcekler, beslenme sorunlarını gidermede ve toplumsal beslenmede önemli bir yer tutmaktadır (Banks ve Hughes, 2012). En sık tüketilen böcek grupları arasında *Coleoptera* (%31), *Lepidoptera* (%18), *Hymenoptera* (%14), *Orthoptera* (%13) ve *Hemiptera* (%10) yer almaktadır (Mekouar, 2018; Sun-Waterhouse vd., 2016). Bu bağlamda, yenilebilir böcekler, küresel açlık sorununa çözüm olarak önerilmektedir (Mekouar, 2018). Ancak, böceklerin besin güvencesine olan katkılarının yanı sıra patojen ve toksik etken riskleri de bulunmaktadır. Bu nedenle, Amerika Gıda ve İlaç İdaresi (FDA), insan ve hayvan tüketimi için besin olarak kullanılabilmesi için, böceklerin yetiştirilmesi, işlenmesi ve pazarlanmasına yönelik belirli standartlar geliştirmiştir (Bobo vd., 2016)

Tüketicilerin gıda konusundaki tercihlerini kültür, din ve inanışlar büyük ölçüde etkilemektedir (Özkan ve Güneş, 2020). Böceklerin bir gıda maddesi olarak kullanımı konusunda var olan toplumsal ön yargılar ve olumsuz yaklaşımlar bulunmaktadır. Ancak yapılan araştırmalar sonucunda yenilebilir böceklerin alternatif protein kaynağı ve sürdürülebilir gıdalar olarak kullanıma uygun olduğu görülmüştür (Van Huis ve Oonincx, 2017). Tüketicinin olumsuz tavrını azaltabilecek yöntemler gıda alanında son yıllarda araştırma konusu olmaktadır (Perez-Santaescolastica vd., 2022). Gıdalarda yenilebilir böceklerin unlarının kullanılması, izole edilmiş bileşenlerin dahil edilmesi tüketicinin tercihini değiştirebilecek yöntemler arasında yer almaktadır (Güneş ve Özkan, 2018). Yenilebilir böceklerin özellikle unlu mamullere un ve toz şeklinde eklenmesi tüketilmesini kolaylaştırarak, böcek bazlı gıdalara yönelik olumsuz yaklaşımı azaltacaktır (Kumkapu ve Yeşilçubuk, 2023). Bununla birlikte, böceklerin sürdürülebilir bir gıda kaynağı olarak potansiyeli geniş bir araştırma alanına sahiptir. Yüksek verimli besin dönüşüm oranları ve çevresel etkileri göz önüne alındığında, böcekler yalnızca açlıkla mücadelede değil, aynı zamanda obezite gibi sağlık sorunlarına karşı da çözüm önerileri sunabilir (Li vd., 2023). Bu bağlamda, böcek yetiştiriciliği üzerine yapılan çalışmalar, bu kaynakların tarımsal gıda sistemlerine entegrasyonu ve küresel gıda güvencesi için potansiyelini göstermektedir.

Bu çalışmada, yenilebilir böceklerin alternatif bir besin kaynağı olarak değerlendirilmesi, bu kaynağın küresel açlıkla mücadeledeki rolü, çevresel ve ekonomik avantajları, tüketici algısındaki engeller ve bu engelleri aşmaya yönelik stratejiler ele alınarak, böcek bazlı gıda sistemlerinin sürdürülebilirlik açısından potansiyeli incelenmiştir. Ayrıca, böceklerin tüketimine ilişkin etik boyutlar ve bu alandaki toplumsal kabulün artırılmasına yönelik yaklaşımlar da değerlendirilmektedir.

2.YENİLEBİLİR BÖCEKLERİN TARİHİ

Böceklerin gıda kaynağı olarak kullanılması çok eski zamanlara dayanan bir uygulamadır. Bu uygulama *entomofaji* (böcek tüketimi) olarak bilinmektedir. Böceklerin tüketimi, özellikle Afrika, Asya ve Latin Amerika gibi ülkelerde yaygın olarak görülmüştür. Arkeolojik buluntular, böceklerin yalnızca hayatta kalma amacıyla değil, aynı zamanda besleyici özellikleri, tıbbi faydaları ve kültürel önemi nedeniyle de kullanıldığını göstermektedir (Olivadese ve Dindo, 2023).

Antik Uygarlıklarda Böcek Tüketimi
Antik Yunan ve Roma'da böcekler belirli yemeklerde, özellikle protein kaynağı olarak kullanılmaktaydı. Roma'da, böceklerin özellikle lüks yiyecekler arasında yer aldığına dair bilgiler bulunmaktadır. Bu toplumlarda böcekler, belirli bir kültürel anlam taşıyan ve bazen özel yemekler veya ritüellerde yer alan besinlerdir (Yen, 2015).

Orta Çağda Böcek Tüketimi
Avrupa'da Orta çağda, böcekler bazı bölgesel geleneklerde tüketilirken Hristiyanlığın etkisiyle bu alışkanlık azalmış, böcekler genellikle "kirlilik" ve "günah" ile ilişkilendirilmeye başlanmıştır. Bunun yanı sıra, tarıma dayalı ekonomik sistemlerin yaygınlaşmasıyla birlikte, evcil hayvanlardan elde edilen gıda kaynakları daha yaygın hale gelmiştir (Lionetto vd., 2021).

Modern Dönemde Böcek Tüketimi

Günümüzde, böceklerin gıda olarak tüketimi özellikle Batı toplumlarında nadir olsa da, son yıllarda sürdürülebilirlik ve gıda güvencesi endişeleri nedeniyle tekrar gündeme gelmiştir. Dünya genelindeki artan nüfus, gıda üretimi üzerinde baskı oluştururken, böcekler daha az kaynak tüketerek daha yüksek verim sunabilen bir alternatif olarak öne çıkmaktadır (Gahukar, 2020). Böceklerin çevresel olarak daha sürdürülebilir olduğu ve geleneksel et üretimine kıyasla daha düşük karbon ayak izi bıraktığı bildirilmiştir (Olivadese ve Dindo, 2023).

3.YENİLEBİLİR BÖCEKLERİN BESİNSEL DEĞERLERİ VE SAĞLIK ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Böcekler, türlerine, yetiştikleri ortama, mevsimsel değişimlere, büyüklüklerine ve gelişim aşamalarına (larva veya yetişkin) bağlı olarak farklı besin değerlerine sahiptir. Makro ve mikro besin öğeleri bakımından çeşitlilik gösteren böcekler, sürdürülebilir ve besleyici bir protein kaynağı oluşturur (Nowak vd., 2016; Dahdouh vd., 2019, Finke ve Oonincx, 2023). Cırcır böceği, palmye biti larvaları ve un kurdunun, sığır eti ve tavuk etiyle kıyaslandığında besinsel açıdan fakir olmadığı ve insan sağlığına uygun olduğu bildirilmiştir (Payne vd., 2016) (Tablo 1).

Protein ve Amino Asit İçeriği

Böcekler, yüksek kaliteli protein içerikleriyle dikkat çekmektedir. Protein seviyeleri ve esansiyel amino asit profilleri açısından et ve bitki proteinlerine kıyasla zengin bir kaynaktır ve %50-80 oranında esansiyel amino asit içerirler (Rumpold and Schlüter, 2013; Belluco vd., 2017). Bazı türler fenilalanin ve tirozin açısından zenginken, bazıları lizin, triptofan ve treonin açısından zengindir (Baiano, 2020).

Yağ ve Yağ Asitleri

Böceklerde en fazla bulunan makro besin öğesi protein olmakla birlikte, yağlar da önemli bir besin kaynağıdır. Yağ oranları özellikle larva döneminde daha yüksektir. Yağ asidi profili, beslenme şekline bağlı olarak değişir; oleik, linoleik, linolenik ve palmitik asit gibi 18 karbonlu yağ asitleri öne çıkar (Ekpo vd., 2009; Tzompa-Sosa vd., 2014; Paul vd., 2017). Böcek yağlarındaki doymamış yağ oranı, doymuş yağdan genellikle daha yüksektir ve besinlerin lezzetini olumlu etkileyebilir (Tzompa-Sosa vd., 2014)

Lif ve Kitin İçeriği

Böcekler, kitin içeriği sayesinde iyi bir lif kaynağıdır. Kitin, bağırsak mikrobiyotasının gelişmesine katkıda bulunur ve prebiyotik etki gösterir (Finke 2007; Imathiu, 2020). Kitin,

parazitik enfeksiyonlara karşı koruyucu olabilir ve böcek proteinlerinin sindirilebilirliğini artırabilir (Ordoñez-Araque ve Egas-Montenegro, 2021).

Vitamin ve Mineral İçeriği

Yenilebilir böcekler, demir, kalsiyum, çinko, magnezyum gibi mineraller ve B grubu vitaminleri (B₁, B₂, B₃) ile A, D, E ve K vitaminlerini içerir (Kouřimská ve Adámková 2016). Pişirme yöntemleri, besin içeriği üzerinde etkilidir; kavurma işlemi, diğer pişirme yöntemlerine göre en az besin kaybına yol açar (Manditsera vd., 2019).

Tablo 1. Karşılaştırmalı Besin Değerleri Tablosu (Board vd., 2001; Burlingame vd., 2009; Huis vd., 2013)

Besin Türü	Enerji (kcal/100 g)	Protein (g/100 g)	Yağ (g/100 g)	Karbonhidrat (g/100 g)	Posa (g/100 g)	Öne Çıkan Vitamin ve Mineraller
Böcekler	121	20-25	10-15	0-2	1-3	B12, Demir, Çinko, Omega-3, Omega-6
Kırmızı Et	250	20-24	5-20	0	0	B12, Demir, Çinko, Fosfor
Beyaz Et	165	20-23	3-5	0,1	0	B6, Fosfor, Selenyum
Balık	208	18-22	2-10	0	0	Omega-3, İyot, D vitamini, B grubu vitaminler, Selenyum
Kurubaklagil	116	20-25	1-3	50-60	10-20	B grubu vitaminler, Magnezyum, Demir

4. SAĞLIK ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Böceklerin içerdiği biyoaktif bileşikler, çeşitli sağlık faydaları sunar. Özellikle kardiyovasküler ve inflamatuvar hastalıklara karşı koruyucu etkileri olduğu belirtilmiştir (Vercruyse vd., 2005; Estrada vd., 2024). Antioksidan ve antimikrobiyal etkileri, böceklerden elde edilen biyoaktif peptitlerin potansiyel faydaları arasında yer alır (Rahnamaeian vd., 2015). Böceklerin alfa-glukosidaz inhibitör etkisi ile antidiyabetik potansiyele sahip olabilecekleri de vurgulanmaktadır (Bhatia vd., 2019).

5. BÖCEK İŞLEME YÖNTEMLERİ VE PROTEİN EKSTRAKSİYONU

Böceklerden protein elde etme süreçleri, kullanılan işleme tekniklerine bağlı olarak proteinlerin verimini ve fonksiyonlarını değiştirebilir. Bu süreçlerin başında, böceklerin kurutulup öğütülmesi gelir. Bu işlem, proteinlerin çözücülerle daha verimli bir şekilde etkileşmesini sağlayarak ekstraksiyon verimliliğini artırır (Queiroz vd., 2023).

Ön İşlem

Protein ekstraksiyonu için böceklerin önceden işlenmesi gereklidir. Genellikle, böcekler kurutulur ve ince toz haline getirilir, böylece proteinler çözücülerle daha iyi etkileşimde bulunur. Ayrıca, bu işlem besinlerin daha uzun süre saklanmasını sağlar, çünkü nem miktarı azaltılarak bozulma riski minimize edilir (Queiroz vd., 2023).

Yağdan Arındırma (Deflatasyon)

Protein ekstraksiyonundan önce yapılan yağdan arındırma işlemi, böceklerin yağ içeriklerini düşürerek daha yüksek protein verimi sağlar. Bu amaçla genellikle hexan gibi çözücüler

kullanılır. Bununla birlikte, bu çözücülerin çevresel etkileri göz önüne alınarak daha güvenli alternatifler üzerinde çalışmalar devam etmektedir (Queiroz vd., 2023).

Süpernatant Toplama ve Ekstraksiyon

Böceklerden protein ekstraksiyonu; süpernatantın toplanması, proteinlerin çözücü içinde çözünmesi ve sıvı fazda yer alması aşamalarından oluşur. Çözücülerle karıştırıldıktan sonra sıvı fazda kalan bileşikler süpernatant olarak ayrılır. Bu, proteinlerin daha temiz ve saf bir şekilde ekstrakte edilmesini sağlar. Ekstraksiyon sırasında, çözünmeyen katı maddeler ayrılır ve sadece protein içeren sıvı faz işlenir. Süpernatantın doğru bir şekilde toplanması, protein verimini artırmak için önemli bir adımdır (Queiroz vd., 2023).

Böcek Proteinlerinin Kimyasal Özellikleri

Böcek proteinlerinin kolloidal özellikleri, gıda endüstrisinde önemli bir yere sahiptir. Proteinlerin, çözünebilir ve çözünmeyen yapılarına bağlı olarak, çeşitli kolloidal sistemler oluşturması, gıda ürünlerinin işlevsel özelliklerini etkileyebilir. Bu özellikler, böceklerin su tutma kapasitesini, jelleşme özelliklerini, viskoziteyi ve emülgatör olarak kullanıma uygunluklarını doğrudan etkiler (Queiroz vd., 2023).

Proteinlerin Çözünürlük Özellikleri

Böcek proteinlerinin su içeriği ve çözünürlük özellikleri, proteinlerin işlenmesi ve kullanım alanlarını belirleyen önemli faktörlerdendir. Yüksek çözünürlük, proteinlerin daha iyi çözünmesini sağlar, bu da proteinlerin vücut tarafından daha kolay sindirilmesine yardımcı olabilir. Ayrıca, çözünen proteinler, gıda ürünlerinde emülgatör işlevi görerek yağ ve suyu bir arada tutabilmektedir (Queiroz vd., 2023).

Viskozite ve Jelleşme

Böcek proteinlerinin viskozite ve jelleşme özellikleri, özellikle gıda endüstrisinde, tat ve doku oluşturma açısından kritik öneme sahiptir. Böceklerin proteinleri, düşük viskoziteye sahip olduklarında, özellikle içecek ve sıvı gıda ürünlerinde kullanılabilirler. Yüksek viskoziteli proteinler ise, jel oluşturma özellikleri sayesinde daha katı ve yoğun gıda ürünlerinde tercih edilebilir (Queiroz vd., 2023).

Emülgatör Özellikleri

Böcek proteinleri, emülgatör olarak kullanıldığında, su ve yağı karıştırarak stabil bir emülsiyon oluşturma kapasitesine sahiptir. Bu özellik, özellikle gıda ürünlerinde yağ içeren içecekler ve soslar gibi ürünlerde büyük bir avantaj sağlar. Böcek proteinlerinin emülgatör olarak kullanımı, proteinlerin kolloidal özellikleri ile ilgilidir. Yüzey aktif özelliklere sahip proteinler, su ve yağı bir arada tutarak emülsiyonların stabilitesini sağlar (Queiroz vd., 2023).

Kolloidal Stabilite

Böcek proteinlerinin kolloidal stabilitesi, işlenmiş gıda ürünlerinin dayanıklılığını etkileyen bir diğer özelliktir. Proteinlerin stabilitesi, özellikle besinlerin depolanması sırasında, kolloidal sistemlerin bozulmaması için önemlidir. Kolloidal stabilite, proteinlerin çözücülerle etkileşimi, pH seviyesi, sıcaklık ve diğer işleme koşullarına göre değişebilir (Queiroz vd., 2023). Yüksek kolloidal stabilite, ürünlerin daha uzun süre saklanmasını ve lezzetlerinin korunmasını sağlar.

6. BÖCEK BAZLI ÜRÜNLER

Gıda endüstrisi, geleneksel Batı tipi yiyeceklerini böcek bazlı formlarla yeniden tasarlayarak böcekleri insan tüketimi için pazarlamanın yenilikçi yollarını aramaktadır. Bu tür böcek bazlı

ürünler arasında ekmek, kurabiye, tortilla, enerji barları, poğaçalar, soslar, makarna, tatlılar, tuzlu atıştırmalıklar, çikolatalar ve et ürünleri yer almaktadır (de Carvalho vd., 2020; Aguilera vd., 2021). Dünya genelinde 2000'den fazla yenilebilir böcek türü, bu yeni formlarda kullanıma potansiyeline sahiptir. Örneğin, un kurdu (*Tenebrio molitor*), hamburgerler, köfteler, ezmeler ve soslar gibi ürünlerde kullanılmaktadır ve bu ürünler, böceklerin işlenme şekli sayesinde tadı ve dokusu açısından neredeyse tanınmaz hale gelmektedir, bu da tüketiciler tarafından kabul görmesini kolaylaştırmaktadır (Tuccillo, 2020). Ayrıca, böceklerden elde edilen un, Batı kültürlerinde entomofajinin kabulünü sağlayabilmek için tahıl bazlı gıdaların protein ve lif içeriğini artırmak üzere geliştirilmektedir (Biró vd., 2019).

7. YENİLEBİLİR BÖCEKLERİN TÜKETİMİNDEKİ RİSKLER

Yenilebilir böcekler, sürdürülebilir ve besleyici bir protein kaynağı olarak gün geçtikçe daha fazla ilgi görse de, çeşitli sağlık riskleri oluşturabilecek tehlikeleri taşıyabilmektedir. Bu tehlikeler fiziksel, mikrobiyolojik, parazitolojik, alerjik ve kimyasal tehlikeler olarak sınıflandırılabilir (Imathiu 2020; Mézes ve Erdélyi, 2020).

Fiziksel Tehlikeler

Böceklerin sert dış iskeletleri çiğneme ve yutma zorluklarına, sindirim sorunlarına yol açabilir. Bu riski azaltmak için böceklerin öğütülmesi veya toz haline getirilmesi gibi işlemler önerilmektedir (Skotnicka vd., 2021).

Kimyasal Tehlikeler

Böcekler, çevresel toksinler ve pestisitleri biriktirme eğilimindedir. Özellikle atıklarla beslenen böceklerde ağır metaller (cıva, kurşun, kadmiyum) yüksek seviyelerde bulunabilir (Skotnicka vd., 2021). Avrupa gıda güvenliği otoritesi, EFSA, yenilebilir böceklerde maksimum kalıntı seviyeleri belirleyerek bu riskleri kontrol altına almaya çalışmaktadır (Authority vd., 2021).

Biyolojik Tehlikeler

Böcekler, *Salmonella*, *E. coli* gibi bakteriler ile *Bacillus cereus* endosporları gibi mikroorganizmaları taşıyabilir (Belluco vd., 2017; Vandeweyer vd., 2021). Yapılan araştırmalar, taze böceklerde *Enterobacteriaceae* ve spor oluşturan bakterilerin bulunduğunu göstermektedir. Kaynatma gibi işlemler, *Enterobacteriaceae*'yi ortadan kaldıracaktır ancak spor oluşturan bakteriler üzerinde etki göstermez (Klunder vd., 2012). Ayrıca, bazı böcekler insanlara parazit bulaştırabilir. Örneğin, *Trypanosoma cruzi* paraziti Chagas hastalığına neden olabilir (Stroud ve Seifman, 2016).

Alerjik Reaksiyonlar

Böcekler, kabuklu deniz ürünlerine alerjisi olan kişiler için risk taşır. Fosfolipaz A ve hiyaluronidaz gibi alerjenler hassas bireylerde anafilaktik şoka yol açabilir (Belluco vd., 2017). Böcek ürünlerinin doğru bir şekilde etiketlenmesi, tüketicilerin bilgilendirilmesi açısından hayati önem taşır (Verhoeckx vd., 2015).

8. YASAL DÜZENLEMELER VE TÜKETİCİ KABULÜ

Avrupa'da yenilebilir böcek endüstrisi, özellikle Fransa, Hollanda, Belçika ve İsviçre gibi ülkelerde hızla gelişmektedir. Bu büyüme, Avrupa Birliği'nin (AB) uyguladığı yasal düzenlemelerle doğrudan ilişkilidir. Avrupada 2018 yılında yürürlüğe giren "Yenilikçi Gıda Yönetmeliği" (EU 2015/2283), böcek bazlı gıdaların tüketimine yasal bir çerçeve sunmuş ve

bu ürünlerin pazarlanmasını mümkün kılmıştır. Avrupa Gıda Güvenliği Kurumu (EFSA), bu yönetmelik kapsamında böcek türleri üzerine bilimsel değerlendirmeler yapmaktadır. Özellikle 2021 yılında EFSA, un kurdu (*Tenebrio molitor*) için ilk olumlu değerlendirmesini yapmıştır. Bu değerlendirmede, un kurdunun insan tüketimine uygunluğu onaylanmış ve Avrupa Birliği çapında satışına olanak sağlanmıştır. Bu karar, diğer yenilebilir böceklerin de gelecekte değerlendirilmesi için bir emsal teşkil etmektedir (Aksoy ve El, 2021).

Yenilebilir böceklerin küresel pazarı hızla büyümekte olup, 2026 yılına kadar %47 oranında artış göstermesi beklenmektedir. Bu büyüme, üretim koşulları, böcek çeşitliliği ve gıda yasalarındaki düzenlemelerle yakından ilişkilidir (Aksoy ve El, 2021).

Böceklerin tüketici kabulü, duyuşal özelliklerinden büyük ölçüde etkilenmektedir. Lezzet profilleri türlerine göre değişiklik göstermekle birlikte, bazı böcekler baharatlı, fındık, balık veya sebze gibi tatlara sahiptir. Ancak, bazı böcek unlarının ekme ve makarna gibi ürünlerde koyu renk ve yabancı tat oluşturduğu belirtilmiştir (Pauter vd., 2018; Arp ve Pasini, 2024). Geleneksel gıdalara böcek bileşenlerinin eklenmesi, tüketici kabulünü artırmak için potansiyel bir strateji olarak görülmektedir (Liu vd., 2023).

9. YENİLEBİLİR BÖCEKLERİN EKONOMİK AÇIDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Yenilebilir böcekler, hem küçük hem de endüstriyel ölçekte gelir ve istihdam kaynağı oluşturabilecek alternatif bir protein kaynağıdır. Güney ve Orta Afrika ile Güneydoğu Asya'da talep görürken, Batı ülkelerinde egzotik gıda pazarlarında veya göçmen topluluklar sayesinde yer bulmaktadır (Huis vd., 2013). Yenilebilir böceklerin 2030 yılına kadar 8 milyar dolarlık bir pazar büyüklüğüne ulaşması beklenmektedir (Van Huis vd., 2021). Avrupa, ABD, Güneydoğu Asya ve Afrika, bu pazarda öne çıkan bölgelerdir (Tanga vd., 2021).

Ticarileştirilmiş türler arasında çekirgeler ve un kurtları ön plandadır. Geleneksel olarak kurutulmuş veya öğütülmüş olarak satılan böcekler, günümüzde çeşitli gıda ve içecek ürünlerinde kullanılmaktadır. Son yıllarda özellikle Avrupa, Güney Asya ve Kuzey Amerika'da bu alanda birçok şirket kurulmuştur, en çok cırcır böceği, çekirge ve un kurdu tüketilmektedir. İşletmeler çoğunlukla aromalı atıştırma malzemeleri, tozlar (sporcu takviyesi) ve enerji barları satmaktadır (Melgar-Lalanne vd., 2019; Placentino vd., 2021).

10. BÖCEKLERİN ÇEVRESEL FAYDALARI

Böcekler, çevresel sürdürülebilirlik açısından büyük bir potansiyele sahiptir. Geleneksel hayvancılık yöntemlerine göre böceklerin üretiminde, daha az doğal kaynak kullanılır ve çevresel etkileri daha düşüktür. Böcek yetiştiriciliği, su ve arazi kullanımında önemli tasarruflar sağlar, ayrıca yem üretimi için gereken enerji miktarı da geleneksel hayvancılıkla kıyaslandığında çok daha düşüktür (Lange ve Nakamura, 2023).

Su ve Arazinin Verimli Kullanımı

Yetiştirme alanı ve su gereksinimleri geleneksel hayvancılığa göre oldukça küçüktür ve ekolojik ayak izleri daha azdır (Aksoy ve El, 2021). Örneğin, sığır üretimine göre böceklerin yetiştirilmesi için çok daha az suya ihtiyaç duyulur. Böceklerin, az miktarda suyla hızla büyüebilmeleri, onları su kaynaklarının sınırlı olduğu bölgeler için önemli bir alternatif yapmaktadır (Lange ve Nakamura, 2023).

Düşük Karbon Ayak İzi

Böcek üretimi, karbon emisyonları açısından da geleneksel hayvancılıkla karşılaştırıldığında daha az zararlıdır. Böceklerin yetiştirilmesi, et üretiminde kullanılan büyük miktarlardaki

enerji ve sera gazı emisyonlarının önüne geçilmesine yardımcı olabilir. Örneğin, böceklerin üretimi sırasında ortaya çıkan metan gazı emisyonları, sığır gibi büyük hayvanların üretiminde açığa çıkan metan gazı emisyonlarından daha düşüktür (Lange ve Nakamura, 2023).

Biyolojik Atıkların Kullanımı

Böceklerin bir başka çevresel avantajı, biyolojik atıkları besin olarak kullanabilme yeteneğine sahip olmalarıdır. Atık maddeler, böceklerin beslenmesi için kullanılabilir bu sayede gıda atıkları azalır. Özellikle tarımda kullanılan organik atıkların böcekler tarafından dönüştürülmesi, sürdürülebilir gıda üretimine katkı sağlayabilir (Lange ve Nakamura, 2023).

Sürdürülebilirlik

Sürdürülebilirlik açısından bakıldığında, böcekler kanatlılar ve diğer çiftlik hayvanlarına göre daha az amonyak ve sera gazı üretmektedir. Bunun yanı sıra, böcek eti üretimi için daha az suya ihtiyaç duyulmaktadır (Van Huis ve Oonincx, 2017).

Hayvanların çoğalması ve et üretimi için gerekli arazi bakımı açısından böcekler, diğer hayvanlara göre avantaj sağlamaktadır, çünkü daha dar alanlarda daha yüksek verim elde edilebilmektedir (Mulia ve Doi, 2019). Böcek üretiminin daha az atık oluşturması, kaynakları daha verimli kullanması ve ormansızlaşmayı önlemesi, onu sürdürülebilir beslenme ve çevre sağlığı açısından büyük bir avantaj haline getirmektedir (Poma vd., 2017).

11. BÖCEK ÜRETİMİ VE SATIŞINA YÖNELİK DÜZENLEMELER: AVRUPA VE DÜNYA GENELİNDE DURUM

Dünya genelinde yenilebilir böceklerin üretimi ve satışına yönelik düzenlemeler, ülkelerin gıda güvenliği politikalarına göre değişiklik göstermektedir. Avrupa'da bu tür ürünler, Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi (EFSA) tarafından sıkı kontrol ve denetime tabidir. Özellikle Avrupa Birliği'nde (AB), böcek bazlı gıdaların piyasaya sürülmesi için, "Yeni Gıdalar Yönetmeliği" (EU) 2015/2283 kapsamında onay alınması gerekmektedir. Bu düzenlemeler, tüketici güvenini artırmayı ve sağlıklı gıda üretimini ve tüketimini teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Diğer yandan, dünya genelinde böcek tüketimi kültürel farklılıklara göre değişkenlik gösterir ve yasal altyapı her ülkede aynı standartlara sahip değildir (Skotnicka vd., 2021).

12. YENİLEBİLİR BÖCEKLERİN GELECEĞİ

Böcek tüketimi, gelecekteki gıda güvencesi ve sürdürülebilirlik için önemli bir alternatif olarak giderek daha fazla ilgi görmektedir. Dünya nüfusunun artması ve geleneksel hayvancılıkla ilgili çevresel sorunların etkisiyle, böcekler besin kaynağı olarak öne çıkmaktadır. Gelişen teknoloji ve inovasyon, böceklerin işlenmesi ve gıda olarak tüketilmesinin daha yaygın hale gelmesini sağlamaktadır. Özellikle, böceklerden elde edilen proteinlerin, çevre dostu ve düşük karbon ayak iziyle büyük bir avantaj sunduğu konusunda bilimsel çalışmalar yapılmaktadır (Gahukar, 2020).

Bununla birlikte, batı toplumlarında böcek tüketiminin kabul edilmesi için hala kültürel engeller bulunmaktadır. Bu engellerin aşılması için toplumları eğitmeye yönelik stratejiler geliştirilmesi gerektiği düşünülmektedir. Eğitim ve farkındalık programları, böcek tüketiminin sağlıklı, sürdürülebilir ve besleyici bir gıda kaynağı olarak kabul edilmesine yardımcı olabilir (Huis vd., 2013). Ayrıca, böceklerin gıda endüstrisinde daha fazla kullanılabilmesi için düzenleyici çerçevelerin geliştirilmesi gerekmektedir. Böceklerin gıda olarak kabul edilmesi

için güvenlik standartlarının belirlenmesi ve doğru etiketleme sistemlerinin kurulması önemlidir.

Diğer bir önemli yön ise böceklerin gıda dışındaki alanlarda kullanımınıdır. Böcekler, gıda kaynağı olmanın yanı sıra, hayvancılık yemleri, biyoteknolojik ürünler ve kozmetik endüstrisinde de kullanılabilir. Bu alanlarda yapılan araştırmalar, böceklerin sadece gıda endüstrisinde değil, çok çeşitli endüstrilerde önemli bir yer edineceğini göstermektedir (Olivadese ve Dindo, 2023).

13. ETİK AÇIDAN DEĞERLENDİRME

Yenilebilir böceklerin gıda kaynağı olarak kullanımı, etik açıdan çeşitli tartışmaları beraberinde getirmektedir. İlk olarak, bu uygulama çevresel sürdürülebilirlik açısından önemli bir potansiyel sunmaktadır. Geleneksel hayvancılığa kıyasla böceklerin üretimi daha az su, arazi ve enerji gerektirdiği gibi daha düşük karbon ayak izi bırakmaktadır. Bu durum, böceklerin iklim değişikliğiyle mücadelede etkili bir araç olabileceğini göstermektedir (Huis vd., 2013). Diğer taraftan, böceklerin tüketimi hayvan refahı bağlamında da etik sorular ortaya çıkarmaktadır. Böceklerin, diğer hayvanlar gibi acı hissedip hissetmedikleri konusu, onların yetiştirilme ve işleme süreçlerinin nasıl yapılandırılması gerektiğini belirlemektedir (Biró vd., 2019). Ayrıca, böceklerin toplu üretim ve işlenmesinde kullanılan yöntemlerin insan sağlığı ve güvenliği üzerindeki etkileri de dikkatle ele alınmalıdır (Skotnicka vd., 2021).

Toplumsal önyargılar da etik değerlendirmelerin önemli bir parçasıdır. Özellikle Batı toplumlarında, böceklerin tüketimi genellikle kültürel tabularla karşılanmaktadır. Bu tabuların, eğitici kampanyalar ve farkındalık artırıcı projeler yoluyla aşılması, böceklerin etik ve kabul edilebilir bir gıda kaynağı olarak benimsenmesinde kritik bir rol oynayabilir (Onwezen vd., 2021).

14. SONUÇ VE ÖNERİLER

Alternatif bir besin kaynağı olarak yenilebilir böceklerin değerlendirilmesi, çevresel, etik ve beslenme açısından birçok fırsat sunmaktadır. Yüksek protein içeriği, düşük çevresel etkileri ve sürdürülebilir üretim potansiyeli, böceklerin geleneksel protein kaynaklarına etkili bir alternatif olabileceğini göstermektedir. Bununla birlikte, böcek bazlı gıdaların tüketimindeki etik tartışmalar ve psikolojik bariyerler, bu kaynağın gıda sistemlerinde benimsenmesi önünde önemli engeller oluşturmaktadır.

Bu çalışma, böceklerin çevresel avantajlarını ve güvenilir bir protein kaynağı olma potansiyelini ele almakta, ancak aynı zamanda üretim ve tüketim süreçlerinde etik değerlendirmelere dikkat çekmektedir. Yenilebilir böceklerin sürdürülebilir bir gıda kaynağı olarak kullanımı, etik ve toplumsal kabul açısından ele alınması gereken karmaşık bir konudur. Bu alanda yapılacak çalışmalar ve stratejiler, küresel gıda sistemlerinin geleceğine katkı sağlayabilecektir.

Bilgilendirme Kampanyaları: Yenilebilir böceklerin çevresel faydaları ve besleyici özellikleri hakkında halkı bilgilendiren kampanyalar düzenlenmelidir. Bu kampanyalar, toplumsal önyargıları azaltarak tüketici kabulünü artırabilir.

Güvenlik ve Kalite Standartları: Yenilebilir böceklerin güvenli bir şekilde üretimi ve işlenmesi için ulusal ve uluslararası düzenlemeler geliştirilmelidir. Etiketleme ve izlenebilirlik sistemleri, tüketicilerin bu gıdalara olan güvenini artırabilir.

Kültürel ve Etik Farklılıkların Gözetilmesi: Farklı kültürlerdeki etik ve dini hassasiyetler dikkate alınarak, böcek bazlı gıdaların tanıtımı ve pazar stratejileri uyarlanmalıdır.

Araştırma ve Geliştirme (Ar-Ge): Böcek bazlı gıdaların lezzet, doku ve duyuşsal özelliklerini iyileştirmek üzere Ar-Ge çalışmaları desteklenmelidir. Bu gıdaların geleneksel ürünlere entegre edilmesi, kabul oranını artırabilir.

Eğitim Programları: Toplumda, özellikle genç nesillerde, sürdürülebilir beslenme ve yenilikçi gıda kaynakları konusunda farkındalık yaratmak için eğitim programları başlatılmalıdır.

Ekonomik Teşvikler: Yenilebilir böcek üretimi ve pazarlamasını desteklemek için üreticilere ekonomik teşvikler sağlanmalıdır. Bu teşvikler, hem bölgesel hem de uluslararası pazarlarda böcek bazlı ürünlerin rekabetçi hale gelmesini sağlayabilir.

KAYNAKLAR

Aguilera, Y., I. Pastrana, M. Rebollo-Hernanz, V. Benitez, G. Álvarez-Rivera, J. L. Viejo and M. A. Martín-Cabrejas (2021). "Investigating edible insects as a sustainable food source: Nutritional value and techno-functional and physiological properties." *Food & function* **12**(14): 6309-6322.

Aksoy, A. B. and S. N. El (2021). "Geleceğin Protein Kaynağı: Yenilebilir Böcekler." *Turkish Journal of Agriculture-Food Science and Technology* **9**(5): 887-896.

Arp, C. G. and G. Pasini (2024). "Exploring Edible Insects: From Sustainable Nutrition to Pasta and Noodle Applications—A Critical Review." *Foods* **13**(22): 3587.

Authority, E. F. S., L. Carrasco Cabrera and P. Medina Pastor (2021). "The 2019 European Union report on pesticide residues in food." *EFSA Journal* **19**(4): e06491.

Baiano, A. (2020). "Edible insects: An overview on nutritional characteristics, safety, farming, production technologies, regulatory framework, and socio-economic and ethical implications." *Trends in Food Science & Technology* **100**: 35-50.

Banks, P. B. and N. K. Hughes (2012). "A review of the evidence for potential impacts of black rats (*Rattus rattus*) on wildlife and humans in Australia." *Wildlife Research* **39**(1): 78-88.

Belluco, S., A. Halloran and A. Ricci (2017). "New protein sources and food legislation: the case of edible insects and EU law." *Food Security* **9**: 803-814.

Bhatia, A., B. Singh, R. Arora and S. Arora (2019). "In vitro evaluation of the α -glucosidase inhibitory potential of methanolic extracts of traditionally used antidiabetic plants." *BMC complementary and alternative medicine* **19**: 1-9.

Biró, B., R. Fodor, I. Szedljak, K. Pásztor-Huszár and A. Gere (2019). "Buckwheat-pasta enriched with silkworm powder: Technological analysis and sensory evaluation." *Lwt* **116**: 108542.

Bobo, D., K. J. Robinson, J. Islam, K. J. Thurecht and S. R. Corrie (2016). "Nanoparticle-based medicines: a review of FDA-approved materials and clinical trials to date." *Pharmaceutical research* **33**: 2373-2387.

Dahdouh, S., F. Grande, S. N. Espinosa, A. Vincent, R. Gibson, K. Bailey, J. King, D. Rittenschober and U. R. Charrondiére (2019). "Development of the FAO/INFOODS/IZINCG global food composition database for phytate." *Journal of Food Composition and Analysis* **78**: 42-48.

- de Carvalho, N. M., A. R. Madureira and M. E. Pintado (2020). "The potential of insects as food sources—a review." Critical reviews in food science and nutrition **60**(21): 3642-3652.
- Di Mattia, C., N. Battista, G. Sacchetti and M. Serafini (2019). "Antioxidant activities in vitro of water and liposoluble extracts obtained by different species of edible insects and invertebrates." Frontiers in nutrition **6**: 106.
- Ekpo, K., A. Onigbinde and I. Asia (2009). "Pharmaceutical potentials of the oils of some popular insects consumed in southern Nigeria." African Journal of Pharmacy and Pharmacology **3**(2): 51-57.
- Estrada, M. d. I. L. S., H. A. Becerra and A. A. Feregrino-Pérez (2024). "Bioactive compounds and biological activity in edible insects: A review." Heliyon.
- Finke, M. D. (2007). "Estimate of chitin in raw whole insects." Zoo biology: published in affiliation with the American zoo and aquarium association **26**(2): 105-115.
- Finke, M. D. and D. Oonincx (2023). Insects as food for insectivores. Mass production of beneficial organisms, Elsevier: 511-540.
- Flavel, M. R. (2018). Traditional diet of the Kiwirrkurra Community living in the Gibson Desert: chemical composition and functional characterisation of identified foods, La Trobe.
- Gahukar, R. T. (2020). "Edible insects collected from forests for family livelihood and wellness of rural communities: A review." Global Food Security **25**: 100348.
- Güneş, E. and M. Özkan (2018). "Insects as food and feed in the Turkey: current behaviours." International Journal of Environmental Pollution and Environmental Modelling **1**(1): 10-15.
- Huis, A. v., J. V. Itterbeeck, H. Klunder, E. Mertens, A. Halloran, G. Muir and P. Vantomme (2013). "Edible insects: future prospects for food and feed security."
- Imathiu, S. (2020). "Benefits and food safety concerns associated with consumption of edible insects." NFS journal **18**: 1-11.
- Klunder, H., J. Wolkers-Rooijackers, J. M. Korpela and M. R. Nout (2012). "Microbiological aspects of processing and storage of edible insects." Food control **26**(2): 628-631.
- Kouřimská, L. and A. Adámková (2016). "Nutritional and sensory quality of edible insects." NFS journal **4**: 22-26.
- Kumkapu, M. and N. Ş. Yeşilçubuk (2023). "Sürdürülebilir Gıda, Gıda Takviyesi ve Gıda Katkı Maddesi Üretiminde Algilerin Önemi." Akademik Gıda **21**(2): 187-197.
- Lange, K. W. and Y. Nakamura (2023). "Potential contribution of edible insects to sustainable consumption and production." Frontiers in Sustainability **4**: 1112950.
- Li, M., C. Mao, X. Li, L. Jiang, W. Zhang, M. Li, H. Liu, Y. Fang, S. Liu and G. Yang (2023). "Edible insects: A new sustainable nutritional resource worth promoting." Foods **12**(22): 4073.
- Lionetto, F. and C. Esposito Corcione (2021). "Recent applications of biopolymers derived from fish industry waste in food packaging." Polymers **13**(14): 2337.
- Lisboa, H. M., A. Nascimento, A. Arruda, A. Sarinho, J. Lima, L. Batista, M. F. Dantas and R. Andrade (2024). "Unlocking the Potential of Insect-Based Proteins: Sustainable Solutions for Global Food Security and Nutrition." Foods **13**(12): 1846.

- Liu, F., M. Li, Q. Wang, J. Yan, S. Han, C. Ma, P. Ma, X. Liu and D. J. McClements (2023). "Future foods: Alternative proteins, food architecture, sustainable packaging, and precision nutrition." Critical Reviews in Food Science and Nutrition **63**(23): 6423-6444.
- Manditsera, F. A., P. A. Luning, V. Fogliano and C. M. Lakemond (2019). "Effect of domestic cooking methods on protein digestibility and mineral bioaccessibility of wild harvested adult edible insects." Food Research International **121**: 404-411.
- Mekouar, M. A. (2018). "15. Food and agriculture organization of the united nations (FAO)." Yearbook of International Environmental Law **29**: 448-468.
- Melgar-Lalanne, G., A. J. Hernández-Álvarez and A. Salinas-Castro (2019). "Edible insects processing: Traditional and innovative technologies." Comprehensive Reviews in Food Science and Food Safety **18**(4): 1166-1191.
- Mézes, M. and M. Erdélyi (2020). "Food safety of edible insects." African edible insects as alternative source of food, oil, protein and bioactive components: 83-94.
- Mulia, R. N. and H. Doi (2019). "Global simulation of insect meat production under climate change." Frontiers in sustainable food systems **3**: 91.
- Nowak, V., D. Persijn, D. Rittenschober and U. R. Charrondiere (2016). "Review of food composition data for edible insects." Food chemistry **193**: 39-46.
- Olivadese, M. and M. L. Dindo (2023). "Edible insects: a historical and cultural perspective on entomophagy with a focus on Western societies." Insects **14**(8): 690.
- Onwezen, M. C., E. P. Bouwman, M. J. Reinders and H. Dagevos (2021). "A systematic review on consumer acceptance of alternative proteins: Pulses, algae, insects, plant-based meat alternatives, and cultured meat." Appetite **159**: 105058.
- Ordoñez-Araque, R. and E. Egas-Montenegro (2021). "Edible insects: A food alternative for the sustainable development of the planet." International Journal of Gastronomy and Food Science **23**: 100304.
- Organization, W. H. (2018). The state of food security and nutrition in the world 2018: building climate resilience for food security and nutrition, Food & Agriculture Org.
- ÖZKAN, M. and E. GÜNEŞ (2020). "Alternatif Gıda Kaynağı Olarak Yenilebilir Böceklerin Kullanımına Dair Bakış Açılarının Değerlendirilmesi (Evaluation of Perspectives on the Use of Edible Insects as an Alternative Food Source)." Journal of Tourism & Gastronomy Studies **8**(2): 839-851.
- Paul, A., M. Frederich, R. C. Megido, T. Alabi, P. Malik, R. Uyttenbroeck, F. Francis, C. Blecker, E. Haubruge and G. Lognay (2017). "Insect fatty acids: A comparison of lipids from three Orthopterans and *Tenebrio molitor* L. larvae." Journal of Asia-Pacific Entomology **20**(2): 337-340.
- Pauter, P., M. Róžańska, P. Wiza, S. Dworzak, N. Grobelna, P. Sarbak and P. Kowalczewski (2018). "Effects of the replacement of wheat flour with cricket powder on the characteristics of muffins." Acta Scientiarum Polonorum Technologia Alimentaria **17**(3): 227-233.
- Payne, C., P. Scarborough, M. Rayner and K. Nonaka (2016). "Are edible insects more or less 'healthy' than commonly consumed meats? A comparison using two nutrient profiling models developed to combat over- and undernutrition." European journal of clinical nutrition **70**(3): 285-291.

- Perez-Santaescolastica, C., A. De Winne, J. Devaere and I. Fraeye (2022). "The flavour of edible insects: A comprehensive review on volatile compounds and their analytical assessment." Trends in Food Science & Technology **127**: 352-367.
- Placentino, U., G. Sogari, R. Viscecchia, B. De Devitiis and L. Monacis (2021). "The new challenge of sports nutrition: Accepting insect food as dietary supplements in professional athletes." Foods **10**(5): 1117.
- Poma, G., M. Cuykx, E. Amato, C. Calaprice, J. F. Focant and A. Covaci (2017). "Evaluation of hazardous chemicals in edible insects and insect-based food intended for human consumption." Food and chemical toxicology **100**: 70-79.
- Queiroz, L. S., N. F. N. Silva, F. Jessen, M. A. Mohammadifar, R. Stephani, A. F. de Carvalho, Í. T. Perrone and F. Casanova (2023). "Edible insect as an alternative protein source: A review on the chemistry and functionalities of proteins under different processing methods." Heliyon **9**(4).
- Rahnamaeian, M., M. Cytryńska, A. Zdybicka-Barabas, K. Dobsclaff, J. Wiesner, R. M. Twyman, T. Zuchner, B. M. Sadd, R. R. Regoes and P. Schmid-Hempel (2015). "Insect antimicrobial peptides show potentiating functional interactions against Gram-negative bacteria." Proceedings of the Royal Society B: Biological Sciences **282**(1806): 20150293.
- Rumpold, B. A. and O. K. Schlüter (2013). "Nutritional composition and safety aspects of edible insects." Molecular nutrition & food research **57**(5): 802-823.
- Skotnicka, M., K. Karwowska, F. Kłobukowski, A. Borkowska and M. Pieszko (2021). "Possibilities of the development of edible insect-based foods in Europe." Foods **10**(4): 766.
- Stroud, C. and R. Seifman "One Health Movement News/One Health Topics' in'the News."
- Sun-Waterhouse, D., G. I. Waterhouse, L. You, J. Zhang, Y. Liu, L. Ma, J. Gao and Y. Dong (2016). "Transforming insect biomass into consumer wellness foods: A review." Food Research International **89**: 129-151.
- Tanga, C. M., J. W. Waweru, Y. H. Tola, A. A. Onyoni, F. M. Khamis, S. Ekesi and J. C. Paredes (2021). "Organic waste substrates induce important shifts in gut microbiota of black soldier fly (*Hermetia illucens* L.): coexistence of conserved, variable, and potential pathogenic microbes." Frontiers in microbiology **12**: 635881.
- Tzompa-Sosa, D. A., L. Yi, H. J. van Valenberg, M. A. van Boekel and C. M. Lakemond (2014). "Insect lipid profile: aqueous versus organic solvent-based extraction methods." Food research international **62**: 1087-1094.
- Van Huis, A. and D. G. Oonincx (2017). "The environmental sustainability of insects as food and feed. A review." Agronomy for Sustainable Development **37**: 1-14.
- Van Huis, A., B. Rumpold, H. Van der Fels-Klerx and J. Tomberlin (2021). "Advancing edible insects as food and feed in a circular economy." Journal of Insects as Food and Feed **7**(5): 935-948.
- Vandeweyer, D., J. De Smet, N. Van Looveren and L. Van Campenhout (2021). "Biological contaminants in insects as food and feed." Journal of Insects as Food and Feed **7**(5): 807-822.
- Vercruyse, L., G. Smagghe, G. Herregods and J. Van Camp (2005). "ACE inhibitory activity in enzymatic hydrolysates of insect protein." Journal of agricultural and food chemistry **53**(13): 5207-5211.

Verhoeckx, K. C., Y. M. Vissers, J. L. Baumert, R. Faludi, M. Feys, S. Flanagan, C. Herouet-Guicheney, T. Holzhauser, R. Shimojo and N. van der Bolt (2015). "Food processing and allergenicity." Food and Chemical Toxicology **80**: 223-240.

Yen, A. L. (2015). "Insects as food and feed in the Asia Pacific region: current perspectives and future directions." Journal of Insects as Food and Feed **1**(1): 33-55.

ETHICAL ISSUES IN 3D PRINTING FOR MAXILLOFACIAL SKELETON RECONSTRUCTION

Dr.Vivekanand Kattimani

Sibar Institute of Dental Sciences, Guntur, Andhra Pradesh. India.

<https://orcid.org/0000-0002-9812-7207>

Abstract:

The advent of 3D printing technology has revolutionized the field of maxillofacial surgery by enabling patient-specific solutions for complex skeletal defects. By allowing the fabrication of custom implants, surgical guides, and prosthetics, 3D printing offers enhanced precision, shorter operative times, and improved functional and aesthetic outcomes. However, the integration of this cutting-edge technology raises significant ethical challenges that require careful consideration. Hence this review explores the associated ethical issues.

One primary ethical concern revolves around patient safety and the regulatory oversight of 3D-printed medical devices. The lack of uniform guidelines and long-term studies on biocompatibility, mechanical stability, and potential complications creates uncertainty regarding the safety of these innovations. Additionally, the use of non-standardized manufacturing protocols across facilities raises questions about quality control.

Another critical issue is accessibility and equity. The high cost of 3D printing technologies and materials makes them accessible primarily to well-funded institutions and affluent patients, exacerbating healthcare disparities. Ensuring equitable access to these advancements is a pressing ethical obligation.

The role of intellectual property and data privacy also presents challenges. Designing patient-specific implants requires sharing sensitive imaging data, raising concerns about data security and the potential misuse of patient information. Furthermore, the ambiguity in ownership rights for 3D-printed designs—whether they belong to the surgeon, manufacturer, or patient—remains unresolved.

Lastly, ethical dilemmas may arise regarding informed consent. Patients must fully understand the experimental nature, risks, and limitations of 3D-printed solutions. Miscommunication or exaggeration of potential benefits could compromise the integrity of the consent process.

In conclusion, while 3D printing offers immense promise for maxillofacial skeleton reconstruction, addressing these ethical issues is imperative to ensure its responsible and equitable implementation. Clearer regulatory frameworks, improved accessibility, robust data protection measures, and transparent patient communication are essential to maximize benefits while minimizing ethical pitfalls.

Keywords: Ethics, Bioprinting, Informed Consent, Equity of Access, Patient Safety

ETHICS AND ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN SCIENTIFIC RESEARCH

Dr. Adrian NAÇO

Mathematical Engineering and Physical Engineering Faculty, Department of Mathematical Engineering, Polytechnic University of Tirana

ORCID NO: 0009-0004-0918-0236

Dr. Albina BASHOLLI

Mathematical Engineering and Physical Engineering Faculty, Department of Mathematical Engineering, Polytechnic University of Tirana

ORCID NO: 0009-0000-4986-7180

Prof.Assc. Teuta BUDLLA (MYFTIU)

Mathematical Engineering and Physical Engineering Faculty, Department of Mathematical Engineering, Polytechnic University of Tirana

ORCID NO: 0000-0002-3657-9355

ABSTRACT:

This article shows the rapid growth of Artificial Intelligence (AI) in scientific research brings exciting opportunities, but also raises important ethical questions. This article looks at the ethical challenges AI introduces to scientific discovery, including concerns about bias, transparency, data privacy, accountability, and its overall impact on the scientific community. As AI is increasingly used in research, it has the potential to revolutionize areas like healthcare and climate science. However, there are worries about the accuracy of AI-generated results, the fairness of AI algorithms, and the protection of personal data. The article highlights essential ethical principles, such as fairness, transparency, and the need for human oversight. It also emphasizes the role of researchers, institutions, and policymakers in ensuring that AI is developed and used responsibly. By addressing these ethical issues, the article aims to ensure AI supports scientific progress while minimizing potential risks and harms.

Keywords: Ethic, Artificial Intelligence, Scientific Research, Risks, Policymakers

INTRODUCTION

The rapid advancement of Artificial Intelligence (AI) has sparked transformative changes in scientific research, offering unprecedented capabilities for data analysis, pattern recognition, and predictive modeling. AI's integration into various scientific fields, from healthcare to environmental science, has opened new frontiers for discovery, enhancing research productivity and precision. However, alongside its potential for innovation, AI raises significant ethical challenges that must be addressed to ensure its responsible use.

Ethical concerns surrounding AI in scientific research encompass a wide range of issues, including data privacy, algorithmic bias, transparency, accountability, and the potential for unintended consequences. As AI systems increasingly contribute to decision-making

processes in research, it is crucial to explore how these technologies align with fundamental ethical principles, such as fairness, human dignity, and the protection of vulnerable populations.

This resource paper delves into the ethical implications of AI in scientific research, analyzing both its benefits and the risks it poses. By examining current AI applications and the ethical dilemmas they present, this paper aims to provide a framework for researchers, institutions, and policymakers to navigate the complex intersection of AI and ethics in a way that promotes scientific advancement while safeguarding public trust and welfare.

THE ROLE OF AI IN SCIENTIFIC RESEARCH

Artificial Intelligence (AI) is playing an increasingly pivotal role in scientific research across various disciplines. With its ability to process large datasets, identify patterns, and automate complex tasks, AI is revolutionizing how researchers approach problems and develop solutions. Its integration into the scientific process is transforming research methodologies, enhancing the precision and efficiency of discoveries, and opening new avenues for innovation. Below are some of the key ways AI is shaping scientific research:

1. **Data Analysis and Interpretation:** AI excels in analyzing massive datasets, often far beyond the capability of human researchers to process manually. In fields such as genomics, climate science, and materials engineering, AI algorithms can sift through complex data to uncover hidden patterns and correlations. This ability to recognize trends in vast amounts of data allows researchers to make more accurate predictions and formulate new hypotheses.
2. **Accelerating Discovery with Predictive Modeling:** AI's predictive modeling capabilities enable researchers to forecast potential outcomes based on historical data. This is particularly useful in areas like epidemiology, where AI models can predict the spread of diseases, or in drug discovery, where AI can predict the effectiveness of new compounds. These predictive models not only speed up the research process but also enhance the accuracy of the results.
3. **Automation and Efficiency in Research Processes:** The automation of repetitive and time-consuming tasks through AI has significantly improved research efficiency. For instance, AI-powered systems can automate experimental design, data collection, and even the analysis of results. This reduces human error and allows researchers to focus on higher-level problem-solving, hypothesis testing, and interpretation of results. AI is also streamlining the peer review process and the publication of scientific papers.
4. **Personalized Medicine and Healthcare Research:** In the field of healthcare, AI is a game-changer. By analyzing vast amounts of medical data, AI systems can develop personalized treatment plans tailored to individual patients. This not only improves the effectiveness of medical interventions but also helps in the early detection of diseases and the design of new therapeutic strategies. AI is being used to predict patient outcomes, optimize treatment protocols, and identify novel biomarkers for disease.
5. **Optimizing Research Resources:** AI is also enhancing resource allocation in research environments. By analyzing trends and outcomes, AI can help identify areas where resources such as funding, equipment, and human capital should be directed to maximize impact. This ensures that research efforts are not only productive but also strategically aligned with societal needs and scientific priorities.
6. **Innovations in Complex Research Areas:** AI is particularly beneficial in scientific fields that involve highly complex, multifactorial systems, such as climate science, space exploration, and quantum physics. AI can model and simulate complex interactions within these systems, helping scientists make sense of variables that were

previously too difficult to measure or predict. In space exploration, for example, AI is used to analyze data from distant planets and moons, aiding in the discovery of new celestial bodies and phenomena.

7. **Enhancing Collaboration and Interdisciplinary Research:** AI is fostering greater collaboration among researchers across various disciplines. By facilitating the exchange of data and insights through shared AI tools, researchers can work together more efficiently, combining expertise from diverse fields such as biology, engineering, and computer science. This interdisciplinary approach has the potential to solve complex global challenges, such as climate change and sustainable energy.

ETHICAL CHALLENGES OF AI IN SCIENTIFIC RESEARCH

The integration of Artificial Intelligence (AI) in scientific research brings immense potential for progress, but it also presents a range of ethical challenges that must be carefully considered and addressed. As AI systems increasingly shape the way research is conducted, ethical concerns arise regarding bias, privacy, accountability, transparency, and the impact on human dignity. Below are some of the key ethical challenges that AI poses in scientific research:

1. **Bias and Fairness** AI systems are highly dependent on the data they are trained on. If the data used to train AI models is biased or unrepresentative of the entire population, it can lead to biased results. This is particularly concerning in fields such as healthcare, where biased AI algorithms may lead to unequal treatment or misdiagnosis of certain groups. For example, if AI systems are trained primarily on data from one demographic group, they may fail to provide accurate predictions for individuals outside that group, leading to disparities in scientific outcomes and health interventions. Addressing bias and ensuring fairness in AI systems is crucial to avoid perpetuating existing inequalities.
2. **Data Privacy and Security** AI relies on massive amounts of data to make predictions, analyze patterns, and learn from past information. This raises significant concerns regarding the privacy and security of sensitive data, particularly in fields such as healthcare, where patient data is involved. There is a need for strict regulations and safeguards to protect individuals' personal information from unauthorized access or misuse. Additionally, ensuring that AI systems adhere to data protection laws, such as the General Data Protection Regulation (GDPR) in Europe, is vital to maintaining public trust in scientific research.
3. **Accountability and Responsibility** As AI becomes more integrated into scientific research, determining accountability becomes increasingly complex. Who is responsible if an AI system produces faulty or harmful results? Is it the researchers who designed the AI, the developers who created the algorithms, or the institutions that implement the technology? In the event of errors or harm caused by AI, clear guidelines must be established regarding liability and responsibility. Without proper accountability mechanisms, there is a risk that harmful outcomes could go unaddressed or that stakeholders could evade responsibility.
4. **Transparency and Explain Ability** AI systems, particularly those based on deep learning, often operate as "black boxes," making decisions and predictions without providing clear explanations of how these conclusions are reached. In scientific research, transparency is crucial for validation and peer review. If AI-generated results are not interpretable or explainable, it becomes difficult for researchers to trust the system's conclusions or for others to validate the findings. The lack of transparency

can undermine scientific integrity and hinder the broader acceptance of AI in research. There is a growing call for explainable AI (XAI), which aims to make AI decision-making processes more transparent and understandable.

5. **Human Oversight and Autonomy** AI's increasing role in research raises concerns about human oversight and autonomy. As AI systems take on more decision-making tasks, there is a risk that researchers may over-rely on AI-generated outcomes, diminishing their ability to critically evaluate results. It is essential to maintain human oversight to ensure that AI systems are used as tools to support, rather than replace, human judgment. Researchers must be trained to understand AI's limitations and to intervene when necessary, ensuring that AI systems do not make decisions that could harm individuals or compromise scientific integrity.
6. **Impact on Employment and Research Workforce** The automation of research processes through AI may reduce the need for certain roles in the research workforce, potentially displacing human workers. While AI can enhance productivity and efficiency, it is important to address the potential impact on employment and ensure that workers are adequately supported during transitions. This includes providing retraining opportunities for researchers whose jobs may be affected by AI and promoting the ethical use of AI in a way that complements human expertise rather than replacing it.
7. **Environmental Impact of AI** The computational power required to train large AI models is significant, often requiring vast amounts of energy and resources. This raises concerns about the environmental impact of AI research, especially in the context of climate change. Researchers and institutions must consider the carbon footprint of AI and explore ways to make AI systems more energy-efficient and sustainable. As AI continues to grow in prominence, it is essential to balance scientific advancement with environmental responsibility.

PROPOSED ETHICAL FRAMEWORK FOR AI IN SCIENTIFIC RESEARCH

As Artificial Intelligence (AI) continues to transform the landscape of scientific research, it is essential to establish a robust ethical framework to guide its responsible development and application. This framework should ensure that AI technologies are used in ways that uphold core ethical principles, safeguard public trust, and promote scientific integrity. Below is a proposed ethical framework for AI in scientific research, structured around key ethical principles that address the challenges discussed earlier:

1. Fairness and Non-Discrimination

AI systems in scientific research must be designed and implemented in a way that promotes fairness and prevents discriminatory outcomes. This requires:

- **Diverse and Representative Data:** Ensuring that the data used to train AI systems are diverse, representative, and free from biases that could lead to unfair outcomes or marginalization of certain groups. Special attention should be given to underrepresented populations in fields such as healthcare and social sciences.
- **Algorithmic Fairness:** Regular audits and reviews of AI algorithms to identify and correct any biases. This could include implementing fairness metrics and establishing clear guidelines for testing and mitigating bias in AI models.

2. Transparency and Explainability

The decision-making processes of AI systems, especially those used in scientific research, should be transparent and explainable to foster trust and accountability. This includes:

- **Explainable AI (XAI):** Adopting AI models that are interpretable and provide clear, understandable explanations of how decisions are made, particularly when those decisions impact public welfare, such as in healthcare or environmental policy.
- **Open Methodologies:** Promoting openness in the development of AI algorithms, including the publication of methodologies, data sources, and evaluation criteria, to allow for independent validation and peer review.

3. Accountability and Responsibility

Clear accountability structures are necessary to ensure that AI systems are used ethically and that individuals and organizations are held responsible for any harm caused by their use. This framework should include:

- **Clear Liability:** Establishing responsibility for the outcomes of AI systems, including developers, researchers, institutions, and policymakers. This may involve creating legal frameworks to determine liability when AI systems cause harm or produce inaccurate or harmful results.
- **Ethical Oversight:** Setting up independent ethics boards or committees that can monitor and review AI research projects, ensuring compliance with ethical standards throughout the research lifecycle.

4. Privacy and Data Protection

AI research often relies on large datasets, which may include sensitive personal information. The ethical use of AI must prioritize data privacy and security. This principle can be implemented by:

- **Data Anonymization and Encryption:** Ensuring that all data used in AI systems is anonymized, encrypted, and securely stored to prevent unauthorized access and misuse.
- **Compliance with Data Protection Laws:** Strict adherence to data protection regulations, such as the General Data Protection Regulation (GDPR) in the European Union, ensuring that individuals' rights to privacy are respected.
- **Informed Consent:** Obtaining explicit, informed consent from individuals whose data is being used for AI research, ensuring transparency about how their data will be processed and the potential risks involved.

5. Human Oversight and Autonomy

AI should be used as a tool to augment, rather than replace, human judgment. Human oversight is essential to ensure that AI systems remain aligned with ethical values and societal goals. This includes:

- **Maintaining Human Control:** Ensuring that AI systems are not fully autonomous and that researchers retain ultimate control over the decision-making process, especially in critical areas such as medical diagnostics or policy-making.
- **Ongoing Human Evaluation:** Encouraging continuous human evaluation of AI-generated results, allowing researchers to intervene when necessary, correct errors, and make ethical decisions based on context and judgment.

6. Environmental Sustainability

Given the significant energy consumption involved in training large AI models, it is important to consider the environmental impact of AI in scientific research. This principle focuses on:

- **Energy Efficiency:** Developing AI models that are more energy-efficient and less resource-intensive. Research institutions and developers should collaborate to find solutions that minimize the carbon footprint of AI training and deployment.
- **Sustainable Research Practices:** Encouraging AI research that contributes to solving environmental challenges, such as climate change modeling, while being mindful of the ecological impact of AI development.

7. Social and Economic Impact

AI's influence on scientific research must be evaluated in terms of its broader societal and economic effects. The ethical framework should address:

- **Job Displacement:** Creating policies that support workers who may be displaced by automation, offering retraining programs and new opportunities in the evolving research landscape.
- **Equitable Access:** Ensuring that AI-driven advancements in scientific research are accessible to all, particularly marginalized communities, and do not exacerbate existing inequalities.
- **Public Engagement:** Promoting public dialogue and involvement in the development and application of AI in scientific research to ensure that the technology serves the broader societal good and reflects diverse viewpoints.

8. Collaboration and Global Cooperation

AI in scientific research operates in a global context, and its ethical implications cross national borders. Therefore, international cooperation is essential:

- **Global Standards:** Developing and promoting global ethical standards for the use of AI in research. This includes working with international bodies, governments, and institutions to create shared guidelines that ensure the responsible use of AI worldwide.
- **Cross-disciplinary Collaboration:** Encouraging collaboration between AI researchers, ethicists, policymakers, and other stakeholders to address the multifaceted ethical issues surrounding AI in scientific research.

CONCLUSION

AI is becoming an indispensable tool in scientific research, offering innovative solutions to complex problems and improving the efficiency and effectiveness of research processes. While it presents significant opportunities for scientific progress, it also raises important ethical, social, and regulatory considerations that must be addressed to ensure that AI is used responsibly. As AI continues to evolve, its potential to transform scientific research will only expand, leading to even more groundbreaking discoveries and advancements across various fields.

AI has the potential to revolutionize scientific research, offering unprecedented capabilities in data analysis, predictive modeling, and experimental design. However, its widespread adoption also raises significant ethical concerns that must be addressed. Researchers, developers, and policymakers must work together to establish ethical guidelines and frameworks that ensure AI is used responsibly, transparently, and for the benefit of all. By addressing issues such as bias, privacy, accountability, and environmental sustainability, we can maximize the positive impact of AI in scientific research while minimizing its risks and challenges.

The proposed ethical framework for AI in scientific research provides a comprehensive approach to addressing the key challenges and concerns associated with the use of AI technologies. By upholding principles of fairness, transparency, accountability, privacy, human oversight, and environmental sustainability, this framework aims to ensure that AI is used to advance scientific knowledge in ways that benefit society as a whole. Researchers, institutions, policymakers, and the public must work together to implement these ethical guidelines and ensure that AI in scientific research is developed and applied responsibly.

REFERENCES

- [1] Binns, R. (2018). "On the importance of transparency in AI systems." *Ethics and Information Technology*, 20(3), 63-74.
- [2] Floridi, L., et al. (2018). "AI and the Ethics of Data." *Journal of AI and Society*, 33(2), 11-19.
- [3] Jobin, A., Ienca, M., & Vayena, E. (2019). "The Global Landscape of AI Ethics Guidelines." *Nature Machine Intelligence*, 1(9), 289-294.
- [4] O'Neil, C. (2016). *Weapons of Math Destruction: How Big Data Increases Inequality and Threatens Democracy*. Crown Publishing Group.
- [5] Floridi, L. (2019). *The Ethics of Artificial Intelligence*. Oxford University Press.
- [6] Binns, R. (2018). *The Ethics of Artificial Intelligence: An Introduction*. Cambridge University Press.
- [7] Dastin, J. (2018). *Amazon Scraps Secret AI Recruiting Tool That Showed Bias Against Women*. Reuters.
- [8] Bryson, J. J., Diamantis, M., & Grant, T. D. (2017). *Of, for, and by the People: The Ethical Implications of AI*. *Journal of Artificial Intelligence Research*.
- [9] Price, W. N., & Gerke, S. (2020). *The Ethics of Artificial Intelligence in Health Care: A Mapping Review*. *The Journal of Law, Medicine & Ethics*.
- [10] Crawford, K., & Paglen, T. (2019). *Excavating AI: The Politics of Images in Machine Learning*. *New York Times*.

- [11] European Commission. (2019). *Ethics Guidelines for Trustworthy AI*.
- [12] National Academy of Sciences. (2019). *Artificial Intelligence and the Future of Scientific Discovery: Opportunities and Ethical Implications*.

ETHICAL CONSIDERATIONS IN VISUAL COMMUNICATION: NAVIGATING THE COMPLEX LANDSCAPE

Dr. Shahi Shaika

School of Communication, Amity University Noida.

ORCID: 0000-0002-0920-3731

Abstract

Visual communication, a form of non-verbal communication through images, symbols, and visuals, plays a pivotal role in shaping perceptions, behaviors, and attitudes in society. This paper examines the ethical considerations inherent in visual communication, discussing the challenges posed by the power of imagery in influencing public opinion, reinforcing stereotypes, and promoting misinformation. Visual communication, through its ability to convey messages quickly and effectively, has become an essential tool in various fields, including advertising, journalism, social media, art, and education. As visuals are increasingly integrated into our daily lives, their ethical implications are often overlooked or underestimated. The power of imagery is undeniable, capable of shaping opinions, reinforcing stereotypes, and even influencing political outcomes. However, the use of visual media also raises important ethical concerns about representation, authenticity, and the potential for manipulation. This paper explores the ethical considerations involved in visual communication, emphasizing the need for accountability and responsibility among visual communicators. The research delves into the responsibility of visual communicators, the ethical dilemmas they face, and the guidelines that should be followed to promote honesty, inclusivity, and respect for diverse audiences. Through a review of existing literature, case studies, and ethical frameworks, this paper aims to offer a comprehensive understanding of the complex relationship between ethics and visual communication in contemporary society.

Keywords: Visual communication, ethical dilemmas, media, stereotypes, socio-cultural.

ETHICAL IMPLICATIONS OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN EDUCATION AND ARCHITECTURAL DESIGN

Samira Mehrafza

Assistant Professor of Ahlul Bayt International university Tehran, Iran.

Fahim Yar Baig

Architectural Engineering student of Ahlul Bayt International university Tehran, Iran.

Abstract:

Necessity: The integration of Artificial Intelligence (AI) into educational systems presents transformative opportunities alongside significant ethical challenges. As educational institutions increasingly adopt AI technologies, understanding the ethical implications becomes crucial for ensuring equitable outcomes.

Objective: This paper aims to explore the ethical implications of AI in education, focusing on its intersection with architectural design, particularly in the creation of learning environments that foster effective teaching and learning.

Research Method: The analysis includes a review of current literature on AI applications in education and architectural design, examining case studies that highlight both the benefits and ethical concerns associated with these technologies.

Results: The findings indicate that while AI technologies offer innovative solutions for personalized learning and administrative efficiency, they also raise critical ethical concerns, including the privacy and security of student data and the risk of algorithmic bias. Furthermore, the role of AI in designing smart classrooms and intelligent buildings is explored, revealing potential benefits in optimizing learning environments, yet also highlighting issues of surveillance and unequal access to technology.

Conclusion: The paper advocates for a balanced approach to the implementation of AI in education and architectural design. It emphasizes the need for ethical guidelines, inclusive practices, and continuous monitoring to ensure that AI technologies benefit all students equitably. By addressing these ethical challenges, stakeholders can harness the full potential of AI to create a more just and effective educational landscape.

Keywords: Ethics, architectural, technology

THE ROLE OF ETHICAL GUIDELINES IN PREVENTING RESEARCH MISCONDUCT IN ACADEMIA

Dr. Hema P Menon

Professor & Dean – R&D, Dept. of Computer Science and Engineering
Sreepathy Institute of Management and Technology, Vavanoor, Kerala, India.

<https://orcid.org/0000-0002-7512-2630>

Field of Study: Computer Science and Engineering

Dr. Ramkumar P N

Professor & Head, Dept. of Mechanical Engineering
Sreepathy Institute of Management and Technology, Vavanoor, Kerala, India.

<https://orcid.org/0000-0002-4759-8754>

Field of Study: Mechanical Engineering

Abstract:

In academic research, ethical guidelines play a critical role in preventing misconduct and ensuring the integrity of the research process. It establishes clear standards for responsible conduct, ensuring the credibility of scholarly work. Research misconduct, including fabrication, falsification, and plagiarism, undermines the validity of scientific progress and damages public trust in academic institutions. This not only jeopardizes the credibility of individual studies but also damages the reputation of academic institutions. Ethical frameworks provide researchers with necessary guidance to uphold ethical standards, maintain transparency, and avoid practices that could compromise the quality and reliability of the research findings. This work examines the importance of ethical guidelines in fostering a culture of honesty and accountability. It outlines the common forms of research misconduct, and highlights the mechanisms that enforce ethical conduct. An insight into how addressing conflict of interest through ethical guidelines can reduce biases and misconduct, particularly in funding, authorship and publication had been provided here. The implications of failing to adhere to ethical guidelines has also been outlined in this work. A discussion on the importance of standardization of ethical guidelines despite the disciplinary variations has also been provided. Ultimately, the authors strongly present how the implementation and adherence to ethical guidelines forms a key in maintenance of academic research integrity and in promoting long-term progress in scholarly endeavors.

Keywords: Ethical Guidelines, Research Misconduct, Plagiarism, Falsification and Fabrication.

DEVELOPING ETHICAL LEADERS FROM EDUCATIONAL INSTITUTIONS THROUGH INTEGRATING AND EVALUATING ETHICS EDUCATION

Muhammad Aqib Khursheed

Department of Business Economics, University of “Gabriele D’Annunzio” Chieti-Pescara,
Italy, ORCID-ID: <https://orcid.org/0009-0002-5118-1297>

Ida Verna

Associate Professor at Department of Business Economics, University of “Gabriele
D’Annunzio” Chieti-Pescara, Italy, ORCID-ID: <https://orcid.org/0000-0002-3838-341X>

Abstract

Ethics education is crucial for developing leaders who can manage complex and diverse situations with integrity and moral clarity. This research investigates novel techniques for incorporating ethics education into academic and professional training to promote ethical leadership. It emphasizes the importance of incorporating ethical frameworks into multidisciplinary curricula, experiential learning programs, and institutional cultures. The study investigates approaches for assessing the success of ethics education, such as reflective practices, real-world scenario analysis, and competency-based evaluations. Mentorship, diversity in ethical ideas, and technical tools are all highlighted as important factors in improving ethical decision-making skills. Using case studies, this study offers essential strategies for developing leaders who value ethical decision-making and contribute to socially responsible and sustainable practices. By integrating theory and practice, this study refers to a transformational ethical education approach that prepares future leaders to confront moral difficulties in various circumstances. Furthermore, this study also explains this phenomenon with the help of the framework BELIEF, which was introduced by Northern Illinois University College of Business in 2006. The program was created to help students achieve two learning goals: first, raise their understanding of ethical concerns, and second, improve their ability to make ethical decisions. Finally, it concludes by providing organizations and educators with feasible recommendations for developing identifiable, significant ethics programs that meet the needs of modern society. This contribution underscores how important it is for ethics, leadership, and education to come together to shape the future of global society.

Keywords: Ethics Education, Ethical leaders, BELIEF Program, Curriculum, Ethical Decisions

1. Introduction

In the twenty-first century, leadership needs a solid ethical basis to tackle various issues, from social justice and climate change to corporate accountability (Bishop et al., 2006; Rest et al., 2000). Integrity, justice, and accountability are traits of ethical leaders who weigh the needs of the organization, the individual, and society while making decisions (Arici & Uysal, 2022). It is the duty of educational institutions, which are the cornerstone of character and intellectual growth, to foster these qualities (Dzurainin et al., 2013). However, ethical education is frequently neglected in traditional curricula despite its importance (Brown & Treviño, 2006). To develop future leaders who can make moral decisions, this article aims to investigate how

incorporating ethics education into academic programs and carefully assessing its effects can help.

Ethical Education aims to encourage and provide a space for students to develop awareness of different perspectives, reflect on their views and biases, think critically, and act on equality and justice issues in their communities (Dzuranin et al., 2013). Ethics education is crucial for developing leaders who can manage complex and diverse situations with integrity and moral clarity (Bishop et al., 2006). However, this research investigates novel techniques for incorporating ethical education into academic and professional training to promote ethical leadership. It emphasizes the importance of incorporating ethical frameworks into multidisciplinary curricula, experiential learning programs, and institutional cultures (Nguyen et al., 2008).

Objective:

To examine how ethics education can cultivate ethical leaders.

To explore strategies for integrating ethics into educational programs.

To assess the effectiveness of these strategies in real-world settings.

2. Research and Findings

This study used the Case study to analyze the phenomenon. However, mentorship, diversity in ethical ideas, and technical tools are all highlighted as important factors in improving ethical decision-making skills (Dzuranin et al., 2013). Using case studies, this study offers essential strategies for developing leaders who value ethical decision-making and contribute to socially responsible and sustainable practices (Bishop et al., 2006). By integrating theory and practice, this study refers to a transformational ethical education approach that prepares future leaders to confront moral difficulties in various circumstances. Furthermore, from our case studies analysis, we found the following findings:

2.1 Ethics Education's Contribution to Leadership Development

Comprehending Ethical Leadership: Promoting trust, encouraging others toward shared ideals, and coordinating activities with moral principles are all components of ethical leadership (Bishop et al., 2006). Theories like transformational leadership and servant leadership emphasize the significance of ethics in directing people and organizations (Hoch et al., 2018).

The role of ethics education at Spark Students is to introduce students to moral reasoning, ethical frameworks, and practical applications through ethics education (Dzuranin et al., 2013). It enables people to assess repercussions, identify moral conundrums, and behave appropriately (Eva et al., 2019; Dinh et al., 2014). Institutions that prioritize ethical education greatly help people grow personally and make society more ethical.

2.2 Methods for Including Ethics Education

2.2.1 Design of Curriculum

Interdisciplinary Approach: By integrating ethics from several academic disciplines, students studying business, engineering, healthcare, and the humanities are exposed to moral concepts pertinent to their work.

Case-Based Learning: Case-based learning helps students develop critical thinking and moral judgment by exposing them to real-world ethical conundrums.

Service Learning: Involving pupils in volunteer work improves their sensitivity and comprehension of social concerns.

2.2.2 Co-educational Exercises

Ethics Clubs and Contests: Events such as ethics bowls promote ethical reasoning and

group problem-solving.
Mentorship Programs: Assigning students to morally upright leaders offers them role models who demonstrate honesty in action.

2.2.3 Institutional Dedication

Ethical Codes of Conduct: Organizations should set an example of moral conduct by upholding just and open policies.

Professional Development: Teachers who receive ethics pedagogy training from their faculty are more prepared to lead conversations on complex moral dilemmas.

2.3 Assessing Ethics Education's Effects

2.3.1 Learning Results

Cognitive Development: Evaluate pupils' knowledge of ethical theories and their capacity to apply them in various settings.

Behavioral Change: Assess whether students act morally in social and academic settings (Yukl, 2012).

2.4 Methods of Assessment

Encourage children to keep reflective journals in which they can record and examine the ethical decisions they make. Examine how students handle fictitious ethical situations using role-playing and simulations.

Feedback and Surveys: Get opinions on how effective ethics education is thought to be from stakeholders and students.

Extended Monitoring

Institutions should set up alumni networks to monitor graduates' moral behavior in the workplace. Longitudinal research can provide data on the long-term effects of ethical education.

2.5 BELIEF, by Northern Illinois University College of Business in 2006

The College of Business at Northern Illinois University launched the BELIEF framework (Building Ethical Executives Using an Integrated Ethics Framework) in 2006 intending to foster ethical decision-making in students and aspiring corporate executives (Bishop et al., 2006). Its conclusion or central thesis is based on the understanding that moral leadership is essential to long-term prosperity in both business and society (Dzurinin et al., 2013). The structure aims to inculcate:

1. Knowledge of moral conundrums.
2. Accountability for one's deeds.
3. Dedication to honesty in all commercial dealings.

The university concludes BELIEF that moral conduct and leadership based on fundamental principles like accountability, respect, and trust are essential to the long-term prosperity of companies. The curriculum emphasizes the need for leaders to strike a balance between the objectives of the company and the wider effects of their choices on stakeholders and society. In the end, BELIEF concludes that ethics ought to be a core component of business culture and leadership rather than just a duty of compliance (Bishop et al., 2006).

2.6 Challenges and Suggestions

- Some stakeholders may see Overcoming Change-Resistant Behavior Ethics education as an add-on to professional or technical training (Mayer et al., 2012). To emphasize its importance, advocacy and evidence-based research are crucial.
- Resistance to integrating ethics into standard curricula.

- Lack of resources and trained educators.
- Measuring the abstract nature of ethical growth.

Suggestions:

- Maintaining Cultural Pertinence Education about ethics must be considered in many social and cultural contexts, encouraging tolerance and respect for one another.
- Offer professional development for teachers in ethics education.
- Collaborate across institutions to share best practices.
- Develop adaptable and inclusive ethics modules.

3. Conclusions

Institutions of higher learning are uniquely positioned to produce the moral leaders society needs. Values that inspire students to be responsible leaders can be instilled by including ethics instruction into curricula, creating chances for experiential learning, and putting strong evaluation procedures in place. It is an institutional duty and a societal necessity to intentionally cultivate ethical leaders in a society where moral failings can have far-reaching effects. To assess the long-term efficacy of ethics education, future research should concentrate on improving pedagogical models and investigating novel approaches.

This study recommends that organizations and educators with feasible recommendations for developing identifiable, significant ethics programs that meet the needs of modern society. This contribution underscores how important it is for ethics, leadership, and education to come together to shape the future of global society. Educational institutions should include the BELIEF program's objectives in their curriculum.

References

- Arici, H. E., & Uysal, M. (2022). Leadership, green innovation, and green creativity: A systematic review. *The Service Industries Journal*, 42(5-6), 280-320.
- Bishop, T., Cummings, B., & Smith, P. (2006). Ethics handbook. build-ing ethical leaders. *College of Business, Northern Illinois University*.
- Brown, M. E., & Treviño, L. K. (2006). Ethical leadership: A review and future directions. *The leadership quarterly*, 17(6), 595-616.
- Dinh, J. E., Lord, R. G., Gardner, W. L., Meuser, J. D., Liden, R. C., & Hu, J. (2014). Leadership theory and research in the new millennium: Current theoretical trends and changing perspectives. *The leadership quarterly*, 25(1), 36-62.
- Dzurainin, A. C., Shortridge, R. T., & Smith, P. A. (2013). Building ethical leaders: A way to integrate and assess ethics education. *Journal of business ethics*, 115, 101-114.
- Eva, N., Robin, M., Sendjaya, S., Van Dierendonck, D., & Liden, R. C. (2019). Servant leadership: A systematic review and call for future research. *The leadership quarterly*, 30(1), 111-132.
- Hoch, J. E., Bommer, W. H., Dulebohn, J. H., & Wu, D. (2018). Do ethical, authentic, and servant leadership explain variance above and beyond transformational leadership? A meta-analysis. *Journal of management*, 44(2), 501-529.

Mayer, D. M., Aquino, K., Greenbaum, R. L., & Kuenzi, M. (2012). Who displays ethical leadership, and why does it matter? An examination of antecedents and consequences of ethical leadership. *Academy of management journal*, 55(1), 151-171.

Rest, J. R., Narvaez, D., Thoma, S. J., & Bebeau, M. J. (2000). A neo-Kohlbergian approach to morality research. *Journal of moral education*, 29(4), 381-395.

Yukl, G. (2012). Effective leadership behavior: What we know and what questions need more attention. *Academy of Management perspectives*, 26(4), 66-85.

WORK ETHICS AND TEACHERS PERFORMANCE: MEDIATING EFFECT OF WORK ENVIRONMENT: CONCEPTUAL MODEL

Dr. Daniel Marcel

Department of business Administration
Mudiam University, Irrua, Edo State

Iranda Jacob Iranda

Department of Arts and Social Science Education
Adamawa State University Mubi

Nuhu Richard

Department of Science Education
Adamawa State University Mubi

ABSTRACT

In public tertiary institution context and environment, this study aims to conceptualize a model that could explain the relationship between the work ethics, work environment of public tertiary institution and teacher's performance. Moreover, this study undertakes extensive literature review to find possible other impelling, regulating, and interrelated variables in this context. We review articles published in indexed in Scopus and WOS data base. The articles included in the search using, work ethics, work environment and teacher's performance to reduce interpretation bias after a careful assessment of each article based on the objective and scope of the study. In public tertiary institution environment, work environment has a moderating effect on the work ethics and teachers performance. However, the study finds that such mediating effect may vary depending on the work environment. Further, it also opens the windows for the opportunity and enhances work ethics by increasing teacher's performance. The proposed model of the study is based on the hypothetical viewpoint that can be empirically confirmed by exploring each statement for the respective dimension. The proposed model will assist tertiary institutions who want to scrutinize the work and related influence on teacher's performance and what significant work ethics which the public tertiary institutions needs to incorporate due to internal and external environmental factors.

Keywords: work ethics, work environment, teacher's performance, public tertiary institution

Introduction

Ethics will always be a constraint in our lives, both in the classroom and in other settings. Ethics is a collection of moral principles that pertain to good, right, evil, and wrong, particularly with regard to behavior (Handiyantar, 2021). When people start to recognize that advancements in the business sector have led to a growing disconnection from their humanistic principles, ethics become necessary in the workplace.

In order to achieve predetermined goals based on the values and norms upheld, work ethics are a set of behaviors that are owned by individuals or groups and implemented in work or activities. Characteristics such as being on time, honest, driven to grow, hardworking, responsible, creative, respectful, and appreciative indicate that teachers should establish and preserve relationships with one another in the workplace.

Additionally, both within and outside of the workplace, educators should foster and uphold a sense of family and social solidarity (Asykar & Riyanto, 2020). One of the elements that affects how employee performance develops is the work environment, which can be classified as either physical or non-physical (Manluyang & Apostol, 2024). An atmosphere that fosters comfort and security at work leads to job satisfaction, which in turn boosts motivation, which in turn enhances teacher effectiveness. Performance is the work that people do for an organization within a specific time frame, in compliance with their various roles and duties, in an attempt to meet the organization's objectives (Manluyang & Apostol, 2024). The relationship between ability and motivation determines employee performance; if it is insufficient, performance will suffer. Employee performance is influenced by numerous factors. Among the elements that must be taken into account are work environments and work ethics. Consequently, this study develops a model that may help explain the connection between teachers' performance and the work environment and ethics of public tertiary institutions.

Literature Review

Work Ethics

A corporation needs work ethics since all employees must have good work ethics. Morals, then, are spontaneous behaviors like love, nobility of soul, and so forth. 2015; Kumorotomo. A teacher's conduct is an expression of who he is (Navisah, 2009). Students can be inspired by and set an example by the disposition and attitude of a strong, mature instructor (Nursyamsi, 2014). Identity and professional behavior should ideally embrace ethics as a way of life in order to influence beneficial outcomes (Linstrom, 2016). While furious professors will urge pupils to depart from their behavior, good teachers encourage students to act appropriately and serve society to the best of their abilities (Rahrovan, 2016). A set of behaviors that individuals or groups adopt and apply in their work or activities to accomplish predefined goals based on the values and norms upheld, including being on time, honest, driven to grow, diligent, and responsible, are known as work ethics. accountable, imaginative, courteous, and grateful (Bachelor, 2014).

Work Environment

Factors influencing the work environment are directly linked to work environmental indicators. Lighting, air temperature, noise, color use, necessary space, job security, and employee relations are all considered markers of the work environment (Sedarmayanti, 2014). The physical and non-physical settings are described by the indicators mentioned above, and by examining them, we may assess the condition of an organization's work environment (Asykar & Riyanto, 2020). One of the most crucial factors to consider is the workplace since it can have an impact on workers' performance in both technical and social aspects of their jobs.

The surroundings of the workplace can have an impact on how well employees perform their assigned tasks. As to Sedarmayanti (2014), the work environment encompasses all the tools

and materials that an individual encounters in their workplace, their work practices, and their recognition and efforts both individually and collectively. High levels of teacher motivation and a positive or conducive work environment are necessary to support teachers in achieving their best performance (Manluyang & Apostol, 2024). The work environment has an impact on how well teachers function; if the surroundings are enjoyable, ensuring a feeling of safety and comfort will help teachers perform better in classrooms.

Work Environment Mediating

The physical features of the workplace have a direct impact on employee numbers, morale, performance, and other organizational elements like health and safety, with the work environment serving as the mediating variable. Negative work environments are associated with depression, burnout, somatic symptoms, job dissatisfaction, and absenteeism (Manluyang & Apostol, 2024). A happy atmosphere motivates employees and boosts productivity, which leads to better outcomes and higher output. Workers want to work for a company that values them and provides a pleasant work environment (Ahmad & Khan, 2019). The work environment includes things like goal-setting, work incentives, well-defined processes, performance reviews, job congruity, coaching, resource accessibility, and supervisor support. These factors work together to influence an employee's performance. For better results, workers require the appropriate job-related elements (Bakhtiyari, 2019).

Employee performance

According to Abbas Manluyang and Apostol (2024), employee performance is a significant multifaceted construct that aims to produce results and has a close connection with an organization's planned goals. According to Sabir et al. (2012), performance is the primary multi-character aspect meant to achieve results that have a significant relationship with the organization's planned objectives. In order to keep its current workforce and draw in new ones, the company should create an appealing work environment. However, it should also make sure that its current workforce is reluctant to leave and is immediately proud to be a part of the company (Williams, 2000). To effectively monitor employee performance, a system (review system) should be put in place. This system typically includes performance appraisals, counseling sessions, interviews, on-the-job coaching, and performance improvement plans that document the progress made by employees (Ahmad & Khan, 2019).

Conceptual model

Figure 1: present a framework for the study which shows the relationship between the variables. Based on the information in figure 1, work ethics is the independent variable, work environment is the mediating variable and teachers performance is the dependent variable.

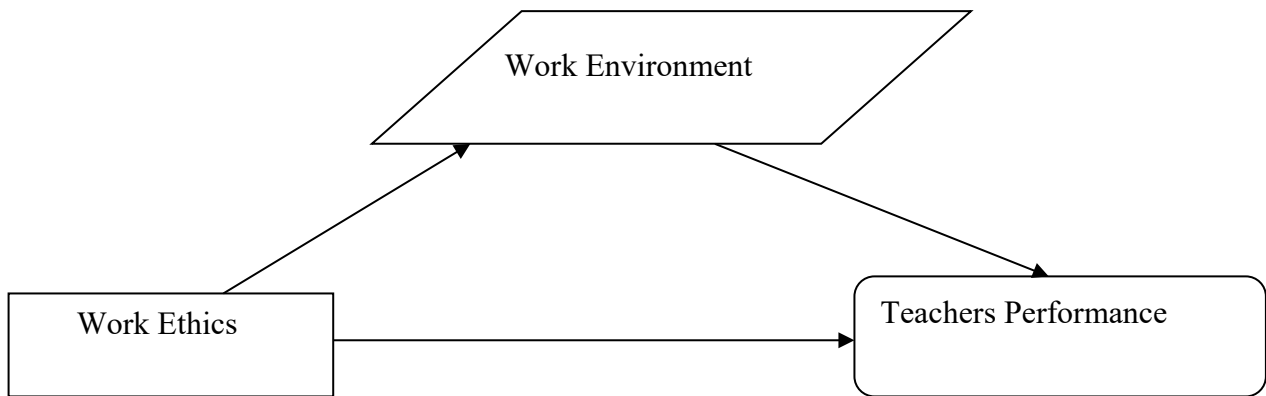

Figure 1: proposed conceptual model for the study

Proposed hypotheses of the study

- ▶ H1: there is a significant effect of work ethics on teacher's performance.
- ▶ H2: there is significant effect of work ethics on work environment.
- ▶ H3: there is significant effect of work environment on teacher's performance.
- ▶ H4: work environment mediates between work ethics and teacher's performance.

Methodology

In order to identify potential additional motivating, regulating, and interconnected factors in this setting, this study conducts a thorough literature analysis. We examine papers that have been published and are listed in the WOS and Scopus databases. Following a thorough evaluation of each article in light of the goal and parameters of the study, the search was conducted utilizing work ethics, the work environment, and instructor performance to minimize interpretation bias.

Conclusion and Recommendation

The study's suggested model is predicated on a speculative perspective that can be verified empirically by examining each claim for the relevant dimension. The suggested model will help higher education institutions examine how work and associated issues affect teachers' performance and what important work ethics public higher education institutions must implement because of internal and external environmental factors.

References

- Ahmad, B., & Khan, F. A. (2019). Influence of work environment on employee performance: A critical review. *Business Review*, 23(2). <https://deanbs.uok.edu.in/Files/6d8be055-fc07-4110-8b8a>
- Ahmad, LI (2017). The concept of teacher performance appraisal and the factors that influence it. *Idarah: Journal of Educational Management*, 1 (1).

- Asykar, S. N, & Riyanto, S. (2020). Relationship of the work environment and work motivation to performance at the Community Learning Activity Center (PKBM, 2319-7668
- Bakhtiyari, M. (2019). Work environment and employee performance: a brief literature review. Authorea Preprints.<https://www.authorea.com/users/271078/articles/395610-work-environment-and-employee-performance-a-brief-literature-review>
- Elizar, E., & Tanjung, H. (2018). Effect of Training, Competence, Work Environment on Employee Performance. *Maneggio: Scientific Journal of Master of Management*, 1(1), 46-58.
- Handiyantar R. (2021). Effect of work ethics and the work environment on teacher performance
- Mangkunegara, A. P, & Puspitasari, M. (2015). Teacher emotional intelligence, job stress, and high school teacher performance. *Journal of Education: Learning Innovation Research*, 45 (2).
- Manluyangli, S. M. B. & Apostol, R. L. (2024). Mediating effect of work environment of school heads on the relationship between ethical leadership and school culture. *European Journal of Education Studies*, 11(11), 569-588.
- Nursyamsi, N. (2014). Teacher Personality Development. *Al-Ta lim's Journal*, 21 (1), 32-41.
- Prakoso, R. D. (2014). The influence of work environment on work motivation and employee performance (study on employees of PT. AXA Financial Indonesia Malang Branch). *Journal of Business Administration*, 14 (2).
- Riyanto, Setyo and Lukertina. (2019), Does the Good Corporate Governance Culture Good for Workers? ", *IOSR Journal of Business and Management*. DOI:10.9790/487X-2108041520
- Sabir, M. S., Iqbal, J. J., Rehman, K., Shah, K. A. & Yameen, M., (2012), .Impact of corporate ethical values on ethical leadership and employee performance. *International Journal of Business and Social Science*, (3), 163-171.
- Sarjana, S. 2014. The Influence of Leadership and Teamwork on Vocational School Teachers 'Work Ethics. *Journal of Education and Culture*, 20 (2), 234-250.
- Siagian, T. S., & Khair, H. (2018). The Effect of Leadership Style and Work Environment on Employee Performance with Job Satisfaction as an Intervening Variable. *Maneggio: Scientific Journal of Master of Management*, 1(1), 59-70.
- Williams, M. (2000). *The War for TALENT: Getting the Best from the Best*. London, UK: Cromwell Press

EMPOWERING EDUCATION THROUGH MATHEMATICAL MODELING: BRIDGING ETHICAL, COGNITIVE, AND EDUCATIONAL GAPS

Dr. Santoshi Misra*

Associate Professor, HoD Department of Mathematics, St. Ann's College for Women,
Mehdipatnam, Hyderabad, Telangana State

Dr. Sirisha David

Associate Professor , Research Cell Coordinator, Department of Chemistry, St. Ann's College
for Women, Mehdipatnam, Hyderabad, Telangana State

Abstract:

Mathematics plays a critical role in shaping both the cognitive development and ethical perspectives of students. This paper explores the potential of **mathematical modeling** as an innovative tool to enhance **education**, particularly in fostering ethical decision-making, critical thinking, and problem-solving abilities. By examining how mathematical models can be integrated into educational frameworks, the paper investigates the ethical implications of equal access to quality education, equitable learning opportunities, and the development of ethical reasoning skills in students. Additionally, the paper highlights how mathematical models can be used to assess educational equity, curriculum design, and the effectiveness of teaching methodologies. Through these models, we propose a holistic approach to education that addresses not only cognitive development but also the broader ethical dimensions of teaching and learning. Ultimately, the integration of **mathematical modeling** in education serves as a bridge to fostering a more inclusive, ethical, and intellectually stimulating learning environment for diverse student populations.

Keywords:Mathematical modeling, education, ethical decision-making, curriculum design, cognitive development, educational equity, teaching methodologies, critical thinking, problem-solving, inclusive learning.

ETHICAL CONSIDERATIONS IN THE DEVELOPMENT OF CHITOSAN-BASED BIO-COMPOSITES FOR ENVIRONMENTAL REMEDIATION

Falah Fatima Zahra

Laboratory of analytical and molecular chemistry, Faculty of Sciences Ben M'sik, Avenue Cdt Driss El Harti, Hassan II University of Casablanca, BP 7955 Sidi Othman Casablanca, Morocco. National Center of Science, Technology and Nuclear Energy (CNESTEN), Morocco; Center for Nuclear Maamoura (CENM), Morocco

(Corresponding Author)

Orchid : 0000-0001-8676-0198

El. Ghailassi Touria

National Center of Science, Technology and Nuclear Energy (CNESTEN), Morocco; Center for Nuclear Maamoura (CENM), Morocco

Yousfi Samia

Laboratory of analytical and molecular chemistry, Faculty of Sciences Ben M'sik, Avenue Cdt Driss El Harti, Hassan II University of Casablanca, BP 7955 Sidi Othman Casablanca, Morocco.

Moussaif Ahmed

National Center of Science, Technology and Nuclear Energy (CNESTEN), Morocco; Center for Nuclear Maamoura (CENM), Morocco

Hamdane Hasna

National Center of Science, Technology and Nuclear Energy (CNESTEN), Morocco; Center for Nuclear Maamoura (CENM), Morocco

Bouamrani Mouna Latifa

Laboratory of analytical and molecular chemistry, Faculty of Sciences Ben M'sik, Avenue Cdt Driss El Harti, Hassan II University of Casablanca, BP 7955 Sidi Othman Casablanca, Morocco.

Abstract

In recent years, the development of bio-composite materials, such as chitosan-based beads, has garnered attention for their potential to address environmental pollution, particularly the removal of toxic metals like Pb (II) and Cd (II) from aqueous solutions. The use of natural, biodegradable materials in environmental remediation presents a significant opportunity for sustainable and ethical solutions to pollution control. However, this technological advancement also raises important ethical questions regarding the responsibility of scientists

to ensure that such solutions are not only effective but also environmentally and socially responsible.

This study focuses on the synthesis and application of chitosan bio-composite beads, demonstrating their efficacy as low-cost adsorbents in the removal of heavy metals from contaminated water. The ethical implications of utilizing such materials include considerations related to their environmental impact, sustainability, and the broader social responsibility of researchers and industries in adopting such green technologies. Furthermore, the ethical challenges in the research and publication processes are discussed, emphasizing the importance of integrity, transparency, and the dissemination of accurate scientific data to ensure that these solutions contribute positively to both environmental and human health.

This study also explores the role of bioethics in the development of such innovative materials, highlighting the need for ethical guidelines in the research, design, and implementation of environmentally friendly technologies. As the global community faces increasing environmental challenges, the ethical duty of researchers to contribute to solutions that prioritize ecological balance, human health, and sustainable development becomes paramount. This presentation aims to provoke discussion on how the ethics of research can guide the development of materials that promise both scientific advancement and societal well-being.

Keywords: Chitosan bio-composites; Sustainable solutions; Bioethics; Environmental impact; Ethical research practices; Green technologies

REVOLUTIONIZING SUPPLY CHAINS: THE TRANSFORMATIVE IMPACT OF EMERGING TECHNOLOGIES ON LOGISTICS RESILIENCE AND ETHICAL CONSIDERATIONS

Hamma NOUHAYLA

Faculty of Legal, Economic, and Social Sciences, Agadir, Ibn Zohr University, Morocco

***Prof. Saâdia CHABEL**

Higher School of Technology, Guelmim, Ibn Zohr University, Morocco

Abstract

In the era of interconnected global supply chains, resilience has emerged as a critical determinant of operational continuity. The increasing frequency of disruptions caused by natural disasters, geopolitical tensions, and pandemics has underscored significant vulnerabilities within logistics systems. Addressing these challenges necessitates integrating innovative technological solutions alongside a rigorous examination of their ethical implications.

This study explores the transformative potential of advanced technologies in enhancing logistics resilience while critically addressing the ethical dilemmas they introduce. Artificial Intelligence (AI) facilitates predictive analytics and proactive risk management yet raises concerns surrounding transparency and fairness. Blockchain technology enhances trust and transparency across supply chains but presents challenges related to data privacy and accessibility. The Internet of Things (IoT) enables real-time monitoring through sophisticated sensor networks, prompting critical reflections on data security and technological dependency. Autonomous systems, such as drones and self-driving vehicles, ensure uninterrupted operations during crises but shift the responsibility for critical decisions away from human actors.

High initial costs, technical complexities, and the demand for specialized expertise further hinder the adoption of these technologies. Overcoming these barriers requires collaborative efforts among industry stakeholders, policymakers, and technology providers to ensure these innovations are implemented equitably and responsibly, maximizing their societal benefits.

This study emphasizes professional ethics and contemporary ethical dilemmas and proposes a coordinated, ethically grounded approach to integrating these technologies into global supply chain systems. It highlights the importance of considering long-term societal and environmental implications while leveraging these innovations to establish more resilient, sustainable, and ethically responsible logistics frameworks.

Keywords:

Logistics Resilience, Emerging Technologies, Digital Transformation, Ethical Considerations, Contemporary Dilemmas

ECO-MATERIALITY: EXPLORING THE ETHICAL IMPACT OF GREEN BUILDING MATERIALS ON COMMUNITIES

Melik Sami¹

Khelil Sara²

Tallal Abdel Karim Bouzir³

^{1,2} Departement of architecture, Mohamed Khider Biskra University, Biskra, Algeria.
/LACOMOFA Biskra laboratory

³ Institute of Architecture and Urban Planning, Blida University, Blida, Algeria.

Abstract

Eco materiality is a new transformative approach in architecture, which relates to both environmental sustainability as well as ethical responsibility. This study explores the ethical impacts of green building materials on communities through an analysis of three case studies: Bali bamboo architecture, recycled plastic brick use in Colombia, and cork utilization in Portugal. It notes that from eco-materials not only can environmental problems such as carbon emissions and solid waste disposal be mitigated but from them as well social equity, cultural preservation and economic development can be promoted. Traditional craftsmanship blends beautifully with modern, sustainable practices: bamboo, and recycled plastic bricks eliminate waste and alleviate the housing inequities. Enhanced energy efficiency and support for local industry are typical of a regional certification, such as Cork. They highlight the importance of involving communities and cultural relevance in material selection and comparative analysis underscores how the ecological benefits and socio-economic outcomes depends on each other. Based on the findings, they advocate the adoption of eco materials in the practice of ethics built, a cornerstone practice of ethics built, and they appeal for policies and architects to leverage local engagement, scalable solutions and inclusive frameworks. This study contributes to the growing discussion on sustainable construction with insights about the role of green materials in making resilient, just communities.

Keywords: Eco-Materiality; Green Building Materials; Ethical Architecture; Sustainable Construction; Community Engagement.

ETHICAL DIMENSIONS OF URBAN GREEN SPACES: HARMONIZING ECOLOGICAL AND HUMAN PRIORITIES

Melik Sami¹

Khelil Sara²

Tallal Abdel Karim Bouzir³

^{1,2} Departement of architecture, Mohamed Khider Biskra University, Biskra, Algeria.
/LACOMOFA Biskra laboratory

³ Institute of Architecture and Urban Planning, Blida University, Blida, Algeria.

Abstract:

Finally, in contemporary cities the dual challenges of ecological sustainability as defined by environmental justice, or injustice against the environment, and social justice as claimed necessary for social equity, are tackled by urban green spaces. The ethical dimensions of urban green space design and management are this study's focus, as ecological and human priorities need to be harmonized, especially for urban parks located in protected areas. The research compares case studies ranging from Superkilen Park in Copenhagen to Singapore's Green Roofs and Milan's Bosco Verticale to identify innovative strategies that integrate biodiversity, cultural representation, and community inclusivity in the built environment. Finally, critical challenges faced, including socio-economic disparities, accessibility and unintended consequences of gentrification are examined. Adapting the management frameworks and participatory planning approaches, urban planners can produce green spaces to advance the diversity of life by creating equal and inclusive spaces for all, yet. The findings emphasize the morals of development of urban green space and offer a set of guidelines in order for the development of urban planning to be sustainable as well as equitable to social justice. The intent of this research is to add to the growing conversation of building urban landscapes that are resilient for environment and the communities that share it.

Keywords: Urban Green Spaces; Ethical Urban Planning; Ecological Sustainability; Social Equity; Biodiversity Conservation.

PRIVACY BY DESIGN: ETHICAL APPROACHES TO SMART ARCHITECTURAL TECHNOLOGIES

Melik Sami¹

Khelil Sara²

Tallal Abdel Karim Bouzir³

^{1,2} Departement of architecture, Mohamed Khider Biskra University, Biskra, Algeria.
/LACOMOFA Biskra laboratory

³ Institute of Architecture and Urban Planning, Blida University, Blida, Algeria.

Abstract:

Smart technologies have been rapidly integrated into architectural frameworks, transforming the versatility of urban environments, making architecture both functional as well as user friendly. Nevertheless, such an advancement poses some serious ethical concerns regarding privacy, data governance. This paper investigates the idea of Privacy by Design (PbD) as a superordinate strategy for incorporating privacy protection in the manufacturing of wise contraption innovations. The paper then uses a comparative analysis of case studies including Sidewalk Labs' Quayside Project, Apple Park, and Songdo International Business District to highlight what works and what does not when privacy is implemented at different scales. The findings underscore the importance of taking proactive measures, like data minimization, transparent consent processes, and strong governance protocols, to build trust among and between citizens and tech firms, and ensure that technological advances maximise good. This study argues for a collaborative approach that includes stakeholders, policymakers, and the public in the design of future smart environments and the role of privacy in future smart environments. Finally, the article proposes design principles for scalable, adaptable frameworks that unite technological development with ethical accountability for creating sustainable and just cities.

Keywords: Privacy by Design; Smart Architecture; Ethical Design; Data Governance; Smart Cities.

FROM VISION TO REALITY: HOW ETHICS COMMITTEES INFLUENCE DECISION-MAKING IN ARCHITECTURE

Melik Sami¹

Khelil Sara²

Tallal Abdel Karim Bouzir³

^{1,2} Departement of architecture, Mohamed Khider Biskra University, Biskra, Algeria.
/LACOMOFA Biskra laboratory

³ Institute of Architecture and Urban Planning, Blida University, Blida, Algeria.

Abstract:

Ethics committees fill a crucial gap between architectural vision and the practical fruition of projects while maintaining a resonance with our values yet solving hard problems like sustainability, labor rights, and cultural sensitivity. Based on a comparative analysis of landmark case studies in architecture: Sydney Opera House, Venice Biennale and Qatar FIFA World Cup stadiums, this study explores the impact of ethics committees on decision making in architecture. These examples show the committees' capacity to make architectures transparent, accountable, and inclusive. The research reinforces the need to integrate ethics oversight throughout the design and deployment stages and to proactively involve ethics committees to anticipate and mitigate the ethical challenges of single cases in single communities. The study also highlights how architectural education prepared the future practitioner to face ethical complexities. This article demonstrates how ethics committees are catalysts for socially responsible design by exploring how they influence the creation of built environments based on shared values and sustainable practices. This work suggests a wider adoption of these ethical frameworks in order to improve architectural efforts' accountability and cultural relevance across the globe.

Keywords: Ethics Committees; Architectural Decision-Making; Sustainability; Cultural Sensitivity; Socially Responsible Design.

ETHICAL CLIMATE AND CUSTOMER SATISFACTION AMONG AUTO MECHANICS IN MINNA METROPOLIS, NIGERIA

K.I. Shittu

C.K. Dauda (PhD)

M.A. Ijaiya (PhD)

U.M. Zubairu (PhD)

A. Dauda (PhD)

Department of Entrepreneurship, Federal University of Technology Minna, Nigeria

ABSTRACT

Dynamism is a critical nature of business environment that is deeply enrooted in shifts in paradigms, and this shift has in recent times emphasized on the need to place great priority on the satisfaction of customers for business success. In this vein, businesses have clearly explored various options in achieving this objective, but less attention has been to given latent options which includes ethical climate most especially in the area of artisans. This study thus investigates effect of ethical climate and customer satisfaction among auto mechanics in Minna metropolis. The study focuses on four dimensions of ethical climate: trustworthiness, transparency, fair treatment, and professional competence. Customer satisfaction is evaluated through measures of overall satisfaction and willingness to recommend auto mechanics to other car owners. The research employs a quantitative approach, utilizing a structured questionnaire to collect data from 402 registered car owners. The collected data was analyzed using Structural Equation Modeling-Partial Least Squares (SEM-PLS) to examine the associations between ethical climate dimensions and customer satisfaction. The results reveal captivating insights into the dynamics at play. Transparency, fair treatment, and professional competence demonstrate statistically significant positive relationships with customer satisfaction. However, the dimension of trustworthiness displays a positive relationship with customer satisfaction that lacks statistical significance. The findings underscore the importance of nurturing a robust ethical climate within the auto mechanic industry to enhance customer satisfaction. It is recommended that auto mechanics, through their associations, prioritise initiatives aimed at strengthening ethical dimensions. Such initiatives can include continuous improvement programmes and ethical awareness campaigns. By emphasizing these aspects, auto mechanics can create an environment that not only ensures their own professional growth but also enriches their interactions with customers, fostering trust and loyalty.

Key words: Ethical climate, Customer satisfaction, Transparency, Fairness, Professional competence, Trustworthiness.

INTRODUCTION

Globally, Micro, Small, and Medium Enterprises (MSMEs) play a pivotal role in the economic development of nations, contributing over 55% and 65% of total employment and Gross Domestic Product (GDP) respectively in high-income countries. In low-income countries, this sector accounts for 60% of GDP and over 70% of total employment. For example, MSMEs in the European Union represent 99% of all businesses, employ nearly 95

million people, and provide 55% of private sector jobs. Worldwide, MSMEs constitute over 90% of businesses and 50% of employment, underscoring their significance in the global economy (Laila et al., 2023).

Given this importance, understanding MSME performance in terms of survival, growth, and sustainability becomes essential. Customer satisfaction, a subjective performance measure, is central to this discourse. It reflects the extent to which a product, service, or overall business experience meets customer expectations, thereby influencing business competitiveness and sustainability (Setyaningsih & Kelle, 2022). Satisfied customers provide feedback critical to fostering long-term relationships, improving offerings, and maintaining a competitive position (Arslan, 2020). However, small businesses often neglect this strategic priority, focusing instead on internal operations which is a gap that has contributed to persistent failure and unsustainable growth in the sector (Mansur & Djaelani, 2023).

Artisans, a crucial subset of MSMEs in the African context, are highly skilled professionals offering essential services, such as auto mechanics, electricians, bakers, and carpenters (Gamble, 2021). These individuals undergo intensive apprenticeship programs to acquire technical competencies relevant to their trade (Mills, 2021). Beyond their social contributions, artisans significantly impact economies, serving as the second-largest employers in emerging nations and demonstrating resilience during economic crises (Rivera-Huerta & Lopez-Lira, 2021). For instance, artisan enterprises flourished during the global financial crisis when the broader capital market faced severe setbacks (Polites, 2020).

Despite these contributions, artisans, particularly auto mechanics in Nigeria, grapple with significant ethical challenges. Ethical behavior that includes honesty, transparency, fair treatment, and professional competence considered as being vital for fostering customer satisfaction and loyalty. However, Nigerian auto mechanics often exhibit unethical practices, including overbilling, overpricing, and negligence, which result in customer dissatisfaction (Atiku & Randa, 2021; Yusuf, 2021). Such behavior undermines trust, jeopardizing the long-term sustainability of their businesses. Although previous studies have explored ethical issues in business, they have primarily focused on employees in larger organizations, neglecting artisans who directly implement these practices. Recognizing the critical role of artisans, this study examines ethical climate dimensions; trustworthiness, transparency, fair treatment, and professional competence and their impact on customer satisfaction among auto mechanics in Minna Metropolis, Nigeria.

Literature Review

Ethical Climate

Ethics refers to the contextual moral principles guiding the behavior of individuals and organizations, enabling them to distinguish between right and wrong (Ozen, 2018). Ethical climate (EC), as first defined by Victor and Cullen (1988), represents shared perceptions of ethically correct behavior and the handling of ethical issues within an organization (Zhang et al., 2021), creating norms that influence decision-making (Newman et al., 2017). EC reflects the moral atmosphere and ethical practices prevalent in an organization (Timberlake & Philips, 2019), and according to Yasin (2021), it encompasses the behaviors and decisions specific to an industry or organizational context. For this study, EC is contextualized in the informal and unstructured environment of auto mechanics in Nigeria, defined as the guiding principles that shape the behavior and decision-making of mechanics in their interactions with customers.

Ethical climate (EC) plays a pivotal role in shaping organizational behavior and decision-making processes, influencing both individual and collective outcomes. Broadly defined as

the shared perceptions of ethically correct behavior within an organization, EC embodies the moral principles and practices that guide interactions and decisions. Victor and Cullen's (1988) foundational conceptualization of EC established it as the moral atmosphere within organizations, offering a framework for resolving ethical issues. This notion underscores the role of collective norms and standards in aligning employee actions with the organization's ethical expectations (Newman et al., 2017).

In the context of auto mechanics, where informal and unstructured work environments are prevalent, EC assumes even greater significance. Drawing on Yasin's (2021) definition, EC in this domain encapsulates the ethical practices and behaviors of mechanics in their dealings with customers, focusing on principles of fairness, transparency, trustworthiness, and professional competence. These dimensions reflect the industry's ethical benchmarks and are instrumental in fostering customer trust and satisfaction. By addressing the specific behavioral norms within this setting, the conceptualization aligns ethics with the contextual realities of the trade.

An established and well-maintained EC offers multifaceted advantages that extend beyond ethical compliance to become a cornerstone of organizational success. Organizations that cultivate EC gain an enhanced reputation, fostering trust among stakeholders, including employees, customers, and partners (Croucher, 2019; George et al., 2021). This reputation serves as a competitive edge, attracting top talent and securing long-term partnerships. Moreover, EC enhances employee engagement and job satisfaction, as ethical work environments resonate with personal values and promote motivation and productivity (Hefny, 2021).

The decision-making processes within organizations are also significantly improved in an ethical climate. Guided by moral principles, decisions align with long-term organizational goals while safeguarding stakeholder welfare (Asgari, 2019). This principled approach mitigates impulsive choices driven by short-term gains and reinforces sound governance practices. Additionally, EC fosters innovation and creativity by creating a secure and respectful environment, enabling employees to contribute novel ideas without fear of reprisal (Tayal et al., 2021). This aligns ethical considerations with adaptive business practices, ensuring resilience in dynamic market conditions.

Beyond internal advantages, EC promotes positive customer relationships. Ethical practices such as transparency, fair treatment, and professionalism strengthen customer trust, leading to increased satisfaction, repeat business, and positive referrals (Barusman, 2019). For industries like auto mechanics, these factors are particularly critical, as they address the unique customer expectations for honesty, clarity, and expertise. Moreover, EC aids in regulatory compliance, reducing risks associated with legal violations and financial penalties while safeguarding organizational integrity (Klopotan et al., 2020).

Over time, EC has been conceptualized and measured through various frameworks tailored to organizational contexts. Victor and Cullen's (1987) Ethical Climate Questionnaire (ECQ), a seminal tool, identifies five dimensions of EC instrumental, caring, independence, law and code, and rules. While these dimensions provide a robust structure for evaluating EC, subsequent adaptations, such as Arnaud's (2010) Ethical Climate Index, expanded the framework to include moral sensitivity, motivation, and character. This evolution highlights the multidimensional nature of EC, encompassing both individual and collective ethical considerations (Newman et al., 2017).

For the auto mechanics industry, the National Institute of Automotive Service Excellence (ASE) code of conduct provides a context-specific lens. Dimensions such as trustworthiness, fair treatment, transparency, and professional competence address the unique ethical

challenges in customer-mechanic interactions. These principles ensure alignment between industry practices and customer expectations, fostering a culture of integrity and accountability.

Customer satisfaction

Customer satisfaction refers to the overall perception and evaluation of customers regarding the products or services they receive. According to Bhatnagar and Dheeraj (2019) It reflects the extent to which their expectations and needs have been fulfilled, leading to a positive emotional state and a desire to continue the business relationship. Customer satisfaction is the outcome of a customer's comparison between their prior expectations and the actual experience with a product or service. It represents the customer's judgment of how well the product or service met their anticipated standards and whether it provided value for their investment. Customer satisfaction can be defined as the degree to which customers' needs and desires are fulfilled by the products or services they have acquired. It encompasses factors such as quality, reliability, responsiveness, and overall customer experience. In this study, customer satisfaction is defined in line with Bhatnagar and Dheeraj's (2019) due to its emphasis on expectation been met and the desire to continue business and therefore define customer satisfaction as the extent to which car owners believe their service expectations are met and the desire to repeat business with their auto mechanics

Customer satisfaction (CS) refers to the overall perception of customers regarding the products or services they receive, based on how well their expectations are met. It is the result of comparing prior expectations with actual experiences, leading to a judgment about the value received for their investment. In this study, CS is defined as the extent to which car owners feel their service expectations are fulfilled and their desire to continue business with their auto mechanics (Bhatnagar & Dheeraj, 2019). Factors such as quality, reliability, responsiveness, and customer experience all contribute to this evaluation. Satisfaction leads to positive emotional states and stronger customer relationships, thus influencing business sustainability.

Customer satisfaction is crucial for the long-term success of any business, especially in the Nigerian automotive mechanic industry, where it drives repeat business, customer loyalty, and positive word-of-mouth. Satisfied customers are more likely to recommend services to others, enhancing the mechanic's reputation and attracting new clients (Taştan & Davoudi, 2019). For Nigerian auto mechanics, satisfaction is influenced by effective communication, reliable repairs, fair pricing, and timely service (Mohamed et al., 2022). Key dimensions of CS, such as repeat business and recommendation, serve as indicators of a mechanic's success, reflecting trust and loyalty from customers. This study assesses customer satisfaction using these two dimensions, which are integral to the sustainability and growth of automotive repair businesses in Nigeria.

Ethical Climate and Customer Satisfaction

Customer satisfaction (CS) is the overall evaluation of customers based on how well their expectations are met by products or services. It results from comparing prior expectations with actual experiences, and in this study, it is defined as the extent to which car owners believe their service expectations are fulfilled and their desire to continue business with auto mechanics (Bhatnagar & Dheeraj, 2019). Key factors influencing CS include quality, reliability, responsiveness, and overall customer experience, which collectively determine whether customers perceive value for their investment and feel emotionally positive about their interactions. In the context of the Nigerian automotive industry, CS plays a vital role in fostering long-term customer relationships.

Customer satisfaction is crucial for business sustainability, as satisfied customers are more likely to return for repeat business and recommend services to others, driving growth and enhancing the mechanic's reputation (Taştan & Davoudi, 2019). In Nigeria's auto mechanic sector, satisfaction is influenced by factors such as effective communication, reliable repairs, fair pricing, and timely service (Mohamed et al., 2022). For this study, customer satisfaction is measured through repeat business and recommendations, as these dimensions reflect the trust and loyalty customers have toward their mechanics. These indicators are essential for sustaining the business, as they show the level of satisfaction and the mechanic's ability to foster enduring customer relationships.

Figure 1 presents this study's conceptual framework showing how ethical climate of auto mechanics and customer satisfaction has been conceptualized in this study and the expected relationship between the two variables.

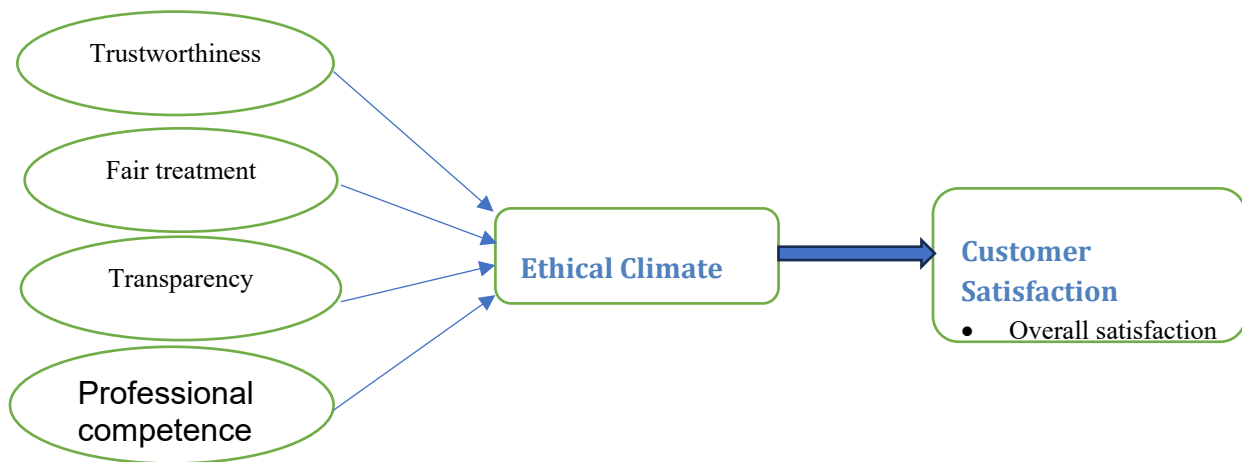

Figure 1: Study's Conceptual Framework
Source: Researcher, 2023.

It can be observed from Figure 1 that customer satisfaction was assessed through the cumulative of repeat business and their willingness to recommend them to other car owners and not independent proxies. Each of the four dimensions of ethical climate of the auto mechanics in Minna Metropolis is expected to affect the satisfaction of car owners in the study area.

The Expectancy-Disconfirmation Theory is the most relevant framework for understanding the relationship between ethical climate and customer satisfaction in the context of auto mechanics in Nigeria. This theory examines the alignment between customer expectations and actual experiences, making it ideal for evaluating how customers perceive the ethical climate of auto mechanics. By focusing on dimensions such as trustworthiness, fairness, transparency, and professional competence, the theory helps assess whether the ethical behavior of mechanics meets or exceeds customer expectations. This alignment is key to determining customer satisfaction, influencing their decisions to recommend the mechanic and engage in repeat business.

The empirical review highlights several studies that explore the connection between ethical climate (EC) and customer satisfaction (CS) in various industries. For example, Bhatnagar and Dheeraj (2019) suggest that customer satisfaction results from fulfilling or exceeding customer expectations, which is influenced by factors such as service quality, fairness, and trust. Similarly, studies by Zhang et al. (2021) and Yasin (2021) reinforce the idea that an

ethical climate within organizations plays a critical role in shaping customer perceptions. An ethical environment fosters trust and satisfaction, aligning with the expectations of customers, thereby improving business outcomes. In the Nigerian auto mechanic context, a study by Mohamed et al. (2022) suggests that customer satisfaction in the automotive industry is heavily dependent on the mechanic's ability to communicate effectively, deliver reliable repairs, and offer fair pricing, aligning with the principles of an ethical climate.

Furthermore, the concept of ethical climate has been investigated through various dimensions such as trustworthiness, fairness, transparency, and professionalism (Zhang et al., 2021). These elements directly influence customer satisfaction by either meeting or exceeding their service expectations. Studies like those by Taştan and Davoudi (2019) emphasize the importance of an ethical environment for fostering customer loyalty and satisfaction, suggesting that satisfied customers are more likely to return for repeat business and recommend the service to others. In the context of Nigerian auto mechanics, the ethical climate may include the mechanic's honesty, the transparency of pricing, and the quality of services provided, which are crucial for customer satisfaction (Ayaga et al., 2022).

However, despite the growing body of research, there remains a gap in understanding the direct impact of ethical climate on customer satisfaction specifically in the Nigerian auto mechanic industry. While studies by Newman et al. (2017) and Boadi et al. (2019) have highlighted the importance of an ethical climate in improving customer relations, few studies focus on the informal and unstructured nature of the Nigerian auto mechanic industry. This presents an opportunity to explore how the unique challenges of this industry, including inconsistent service delivery and informal business practices, may affect customer satisfaction and loyalty. Therefore, this study aims to bridge this gap by focusing on how ethical behavior within the Nigerian auto mechanic sector influences customer satisfaction, particularly through repeat business and customer recommendations.

METHODOLOGY

This study utilized a quantitative research design, employing a cross-sectional survey strategy to examine the impact of ethical climate on customer satisfaction among auto mechanics in Minna Metropolis. The survey method was chosen due to its ability to collect data consistently and reduce bias, offering a standardized set of questions with response options. The research adopted a deductive and quantitative approach, focusing on numeric data that test hypotheses derived from general principles. The sample was drawn using a stratified cluster sampling method, which involved selecting respondents from the 21 political wards in Minna, covering both Chanchaga and Bosso Local Government Areas. The sample size was determined using Taro Yamane's formula, which calculated a required sample of 395 respondents, adjusted to 439 to account for potential attrition or non-responses. Systematic sampling was employed, selecting every third individual who met the study's criteria.

Data collection was carried out through face-to-face administration of a structured questionnaire across the selected wards. The questionnaire was divided into three sections: demographic information, ethical climate dimensions (Trustworthiness, Transparency, Fairness, and Professional Competence), and customer satisfaction, with all items measured on a 5-point Likert scale. The instrument's validity was checked through expert reviews, and its statistical validity was further confirmed using convergent (Average variance extracted ≥ 0.5 ; Hair et al., 2019) and discriminant validity (Heterotrait–Monotrait ≥ 0.85 ; hair et al., 2019) methods. Reliability tests were conducted using Cronbach's alpha, ensuring an internal consistency greater than 0.70 for all scales (Hair et al., 2019). This was further confirmed

using composite reliability, with values indicating the instrument's consistency. The final instrument's validity and reliability confirmed that it was suitable for data collection.

For data analysis, Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM) was used to examine the relationships between the constructs (Hair et al., 2019). The analysis followed a two-step approach: first, confirmatory factor analysis (CFA) was conducted to validate the measurement model, ensuring that the observed variables reliably represented the latent constructs at a 0.5 factor loading threshold (Hair et al., 2019). Second, a structural model was used to assess the causal relationships between ethical climate dimensions and customer satisfaction. The analysis was conducted using SMART PLS-SEM software, providing a robust framework for testing the hypotheses. This methodological approach allowed for a detailed assessment of how ethical climate influences customer satisfaction, offering insights into improving practices in the auto repair industry based on the findings.

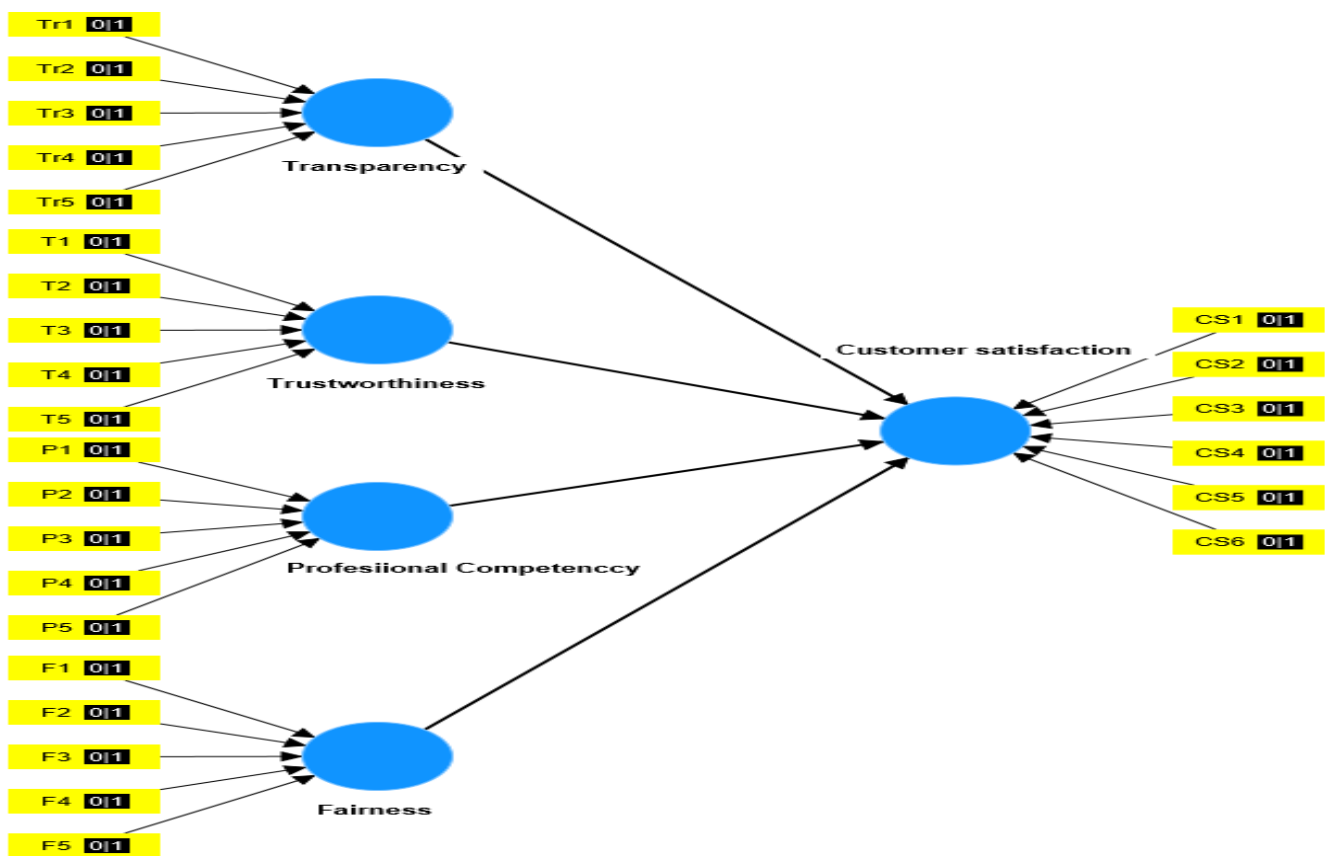

Figure 2: Model specification for the study (Schematic diagram)

FINDINGS AND DISCUSSION

The analysis of the demographic data revealed a predominantly male car ownership group, with men making up 78.6% of the respondents, while females accounted for 21.1%. This gender disparity reflects the socio-cultural norms in Northern Nigeria, where women's mobility and engagement in public activities are often limited. In terms of occupation, most respondents (78.1%) were categorized as individuals in non-driving roles, while 21.9% were commercial drivers. Additionally, a majority of car owners (60.7%) reported having an average level of technical knowledge about automobiles, with 25.4% expressing low technical knowledge and only 13.9% possessing high technical expertise. This suggests that while most

car owners have basic awareness of car mechanics, fewer have in-depth knowledge. In terms of geographic distribution, more respondents were from Chanchaga (57.5%) compared to Bosso (42.5%), which can be attributed to Chanchaga's higher number of political wards. The age of the car owners ranged from 22 to 68 years, with an average age of 36.31 years, showing a diverse age group participating in the study. This demographic composition provides essential context for understanding the ethical climate and customer satisfaction levels among auto mechanics in the Minna metropolis.

Variable	Customer Satisfaction
Customer Satisfaction	
Fair treatment	2.207
Professional competence	2.468
Transparency	2.291
Trustworthiness	1.959

Table 1: Variance Inflation Factor (VIF) Collinearity statistics for inner model

Source: Author's Fieldwork (2024)

Table 1 reveals the analysis of collinearity within the context of Structural Equation Modeling (SEM) was assessed using the Variance Inflation Factor (VIF), a metric commonly used to gauge the extent of collinearity between predictor variables (Hair et al., 2019). In this study, VIF values for the predictor variables of Fair Treatment, Professional Competence, Transparency, and Trustworthiness were calculated at 2.207, 2.468, 2.291, and 1.959, respectively. Since these values are well below the threshold of 5, which typically signals potential collinearity issues, the analysis suggests that collinearity is not a concern in this dataset (Wang et al., 2021). Therefore, the model can accurately evaluate the individual impact of each predictor on the dependent variable, Customer Satisfaction, without the complications associated with collinearity (Hair et al., 2020).

Table 2: Summary of Reliability and Validity Statistics

Variable	Cronbach's alpha	Composite reliability (rho)	Composite reliability (rho)	Average variance extracted (AVE)
Customer satisfaction	0.912	0.916	0.932	0.696
Fair treatment	0.879	0.89	0.912	0.676
Professional competence	0.839	0.845	0.886	0.610
Transparency	0.805	0.81	0.885	0.719
Trustworthiness	0.878	0.882	0.911	0.671

Source: Author's Computation.

The reliability and validity analysis of the research measurement framework in table 2 provides valuable insights into the quality of the measured variables. The reliability indicators, including Cronbach's alpha, composite reliability (rho), and average variance extracted (AVE), highlight the consistency and robustness of the measurements (Hair et al., 2021). The variable "Customer Satisfaction" achieved a high Cronbach's alpha of 0.912, demonstrating strong internal consistency. Its composite reliability (rho) and AVE values of 0.916 and 0.932, respectively, further support the reliability and convergent validity of the construct, as they indicate substantial variance capture.

For other variables such as "Fair Treatment," "Professional Competence," "Transparency,"

Variable	Path coefficient	Sample mean (M)	t statistic	p values
Fair treatment > Customer satisfaction	0.484	0.482	8.65	0.000
Professional competence -> Customer satisfaction	0.191	0.195	2.859	0.004
Transparency -> Customer satisfaction	0.135	0.136	2.072	0.038
Trustworthiness -> Customer satisfaction	0.066	0.064	0.97	0.332

and "Trustworthiness," the Cronbach's alpha values range from 0.805 to 0.879, indicating acceptable to strong internal consistency. The composite reliability scores, ranging from 0.81 to 0.89, reinforce these findings (Hair et al., 2019). The AVE values for these variables, ranging from 0.885 to 0.912, also indicate a high proportion of variance is captured, thus supporting their convergent validity. The model fit criteria for the study, including NFI (0.839), TLI (0.854), and CFI (0.871), indicate acceptable fit levels (Habibi et al., 2022). Typically, values above 0.90 are considered excellent, but values close to or above 0.80 are generally considered satisfactory in social science research (Yan et al., 2022). These values suggest that the model exhibits a reasonable fit, though some improvements may be needed for optimal performance.

Table 3: Path and Significance of Path Coefficient

Source: Author's Computation, 2024.

Table 3 presents the results of hypothesis testing, revealing significant relationships between certain ethical climate dimensions and customer satisfaction. Fair treatment, professional competence, and transparency all have positive and statistically significant effects on customer satisfaction, with p-values well below the 0.05 threshold. Conversely, trustworthiness does not show a significant effect, as its p-value (0.332) exceeds the acceptable level, confirming the acceptance of the null hypothesis for this variable. The R-squared and adjusted R-squared values (0.593 and 0.589, respectively) demonstrate that the ethical climate explains a substantial portion (58.9%) of the variance in customer satisfaction, with fair treatment having the strongest predictive value (48.4%). Other dimensions like trustworthiness, transparency, and professional competence contribute less significantly, with predictive values ranging from 6.6% to 19.1%. The study concludes that ethical climate dimensions, particularly fair treatment, transparency, and professional competence, play a significant role in enhancing customer satisfaction among auto mechanics in Minna Metropolis.

The findings of this study provide valuable insights into the relationship between ethical climate and customer satisfaction among auto mechanics in Minna metropolis, Niger State. Through the exploration of key ethical climate dimensions of trustworthiness, transparency, fair treatment, and professional competence, the study sought to understand how these factors

influenced customer satisfaction. Trustworthiness, while perceived positively by customers, did not show a statistically significant effect on customer satisfaction. This finding contrasts with previous studies, such as those by Barusman (2019) and Givan et al. (2021), where trustworthiness was found to be a crucial determinant of customer satisfaction in e-commerce. In those contexts, trust was central to building long-term customer loyalty. However, in the auto mechanic industry, customers may perceive a higher level of availability of alternatives, which reduces the importance placed on trust as a key factor. This is consistent with Social Exchange Theory, which suggests that trust is important in stable relationships, but its impact may be weakened when customers perceive a lack of dependency or a wide array of substitutes available. In Minna, the customers' ability to switch mechanics easily likely diminishes the effect trust has on their overall satisfaction.

In contrast, transparency emerged as a significant factor in influencing customer satisfaction. The positive relationship found in this study supports Transparency Theory, which emphasizes the importance of clear and open communication in fostering trust and customer satisfaction. Previous studies by Kim et al. (2020) and Quach et al. (2022) have reinforced this view, highlighting that transparency helps reduce uncertainty, making customers feel more in control and valued. For auto mechanics, providing transparent communication about repair processes, costs, and timelines appears to strengthen customer trust and satisfaction. When customers feel informed and involved in the service process, they are more likely to express satisfaction, as it aligns with their expectations and perceived value. Fair treatment, particularly in pricing and service delivery, also played a significant role in customer satisfaction. This finding aligns with the Social Exchange Theory, which suggests that fairness in interactions leads to positive outcomes. In line with the work of Alzoub et al. (2020) and Atmaja and Yasa (2020), fairness, especially regarding cost transparency and equitable treatment, proved essential in fostering customer satisfaction. When customers perceive that they are treated fairly, especially in terms of pricing, their satisfaction and trust in the mechanic's business grow. Fairness reduces feelings of exploitation, increases trust, and encourages repeat business, which is critical for long-term customer relationships in the service sector.

Lastly, professional competence was found to have a significant positive impact on customer satisfaction. This finding reinforces the tenets of Human Capital Theory, which posits that the knowledge and skills of employees are fundamental to the quality of service and, by extension, customer satisfaction. Similar results have been documented in various industries, including banking (Mekonen et al., 2019) and real estate (Yeh et al., 2020), where competence was identified as a key driver of customer satisfaction. In the context of auto mechanics, customers' satisfaction levels increase when they perceive their mechanics as skilled and capable of performing repairs efficiently. Professional competence assures customers that their vehicles are in capable hands, which directly enhances their overall satisfaction and loyalty. Taken together, the findings suggest that while trustworthiness may have a lower impact in the context of auto mechanics due to the availability of alternatives, transparency, fair treatment, and professional competence are all key drivers of customer satisfaction. These results highlight the importance of clear communication, fairness in pricing, and the technical expertise of auto mechanics in fostering positive customer experiences. Theories like Transparency Theory, Social Exchange Theory, and Human Capital Theory provide a robust framework for understanding how these dimensions contribute to customer satisfaction, emphasizing the importance of ethical behavior and professionalism in service industries.

Conclusion and Recommendation

In conclusion, this study aimed to assess the impact of ethical climate dimensions on customer satisfaction among auto mechanics in Minna metropolis, Niger State. Through a survey of 402 registered car owners and the application of Structural Equation Modeling (SEM-PLS 4), the study found that Transparency, Fair treatment, and Professional competence significantly contribute to customer satisfaction, accounting for approximately 60% of the variance in satisfaction levels. While Trustworthiness showed a positive but statistically insignificant relationship with customer satisfaction, the findings indicate that focusing on the three significant ethical dimensions can lead to improvements in service delivery. These results highlight the importance of ethical behavior in the auto repair industry, emphasizing that enhancing ethical climate can foster trust and improve customer loyalty, ultimately leading to business success.

The study's recommendations reflect the key dimensions identified in the findings. The Nigerian Automobile Technician Association (NATA) should prioritize building trustworthiness among auto mechanics, recognizing its foundational role in ethical business practices despite its limited statistical significance. NATA can achieve this through targeted training programs that enhance communication skills, moral awareness, and customer engagement. Furthermore, the study advocates for transparent communication between mechanics and customers, ensuring that repair processes, costs, and potential outcomes are clearly explained. This transparency can demystify complex technical processes and strengthen customer trust. Additionally, NATA should encourage fair treatment through training on conflict resolution and unbiased service delivery. Mechanics should learn to provide services based on the actual needs of the vehicle, rather than upselling unnecessary services, which will foster trust and improve customer satisfaction.

This study contributes significantly to the body of knowledge by providing empirical evidence of the relationship between ethical climate dimensions and customer satisfaction in the auto repair industry. It advances theoretical understanding by identifying specific ethical climate factors such as Transparency, Fair treatment, and Professional competence that impact customer satisfaction. The research also offers valuable contextual insights into the practices that most influence customer perceptions in the Minna region of Nigeria, adding to the understanding of service industries in similar contexts. The findings suggest that auto repair businesses should integrate ethical considerations into their business strategy, focusing on these dimensions to improve service quality and customer loyalty. Finally, the study opens the door for future research to explore the relationship between ethical training, service quality, and customer satisfaction, and to employ mixed research methods for a more nuanced understanding of these dynamics. By extending these investigations, future studies can refine and expand the practical applications of this research, ensuring that ethical climate remains a central pillar in enhancing customer satisfaction across the industry.

REFERENCES

- Arnaud, A. (2010). Conceptualizing and measuring ethical work climate: Development and validation of the ethical climate index. *Business & Society*, 49(2), 345-358.
- Arnaud, A., & Schminke, M. (2012). The ethical climate and context of organizations: A comprehensive model. *Organization science*, 23(6), 1767-1780.
- Arslan, I. K. (2020). The importance of creating customer loyalty in achieving sustainable competitive advantage. *Eurasian Journal of Business and Management*, 8(1), 11-20.

- Asgari, S., Shafipour, V., Taraghi, Z., & Yazdani-Charati, J. (2019). Relationship between moral distress and ethical climate with job satisfaction in nurses. *Nursing Ethics*, 26(2), 346-356.
- Atiku, S. O., & Randa, I. O. (2021). Ambidextrous Leadership for SMEs in the COVID-19 Era. Retrieved from <https://www.igi-global.com/chapter/ambidextrous-leadership-for-smes-in-the-covid-19-era/271292>
- Ayaga, D., Uloko, A., & Korshima, A. (2022). After Sales Service and Brand Preference of Automobile in Benue State of Nigeria. *GOUNI Journal of Management and Social Sciences*, 10(1), 20-25.
- Barusman, A. R. P. (2019). The effect of security, service quality, operations and information management, reliability & trustworthiness on e-loyalty moderated by customer satisfaction on the online shopping website. *International Journal of Supply Chain Management*, 8(6), 586-594.
- Bhatnagar, E., & Dheeraj, N. (2019). Impact of housekeeping services and practices on customer satisfaction and repeat business. *Prabandhan: Indian Journal of Management*, 12(8), 46-57.
- Boadi, E. B., Wenxin, W., Bentum-Micah, G., Asare, I. K. J., & Bosompem, L. S. (2019). Impact of service quality on customer satisfaction in Ghana hospitals: A PLS-SEM approach. *Canadian Journal of Applied Science and Technology*, 7(3).503-511
- Croucher, S. M., Zeng, C., & Kassing, J. (2019). Learning to contradict and standing up for the company: An exploration of the relationship between organizational dissent, organizational assimilation, and organizational reputation. *International Journal of Business Communication*, 56(3), 349-367.
- Gamble, J. (2021). The legacy imprint of apprenticeship trajectories under conditions of segregation and Apartheid in South Africa. *Journal of Vocational Education & Training*, 1-20.
- George, N. A., Aboobaker, N., & Edward, M. (2021). Corporate social responsibility, organizational trust and commitment: a moderated mediation model. *Personnel Review*, 50(4), 1093-1111.
- Givan, B., Wirawan, R., Andriawan, D., Aisyah, N., Asep, A., & Putra, A. S. (2021). Effect of ease and trustworthiness to use e-commerce for purchasing goods online. *International Journal of Educational Research and Social Sciences (IJERSC)*, 2(2), 277-282.
- Habibi, M. A., Amini, M., Ostovarfar, M., Ostovarfar, J., Moosavi, M., & Keshavarzi, M. H. (2022). Reliability and validity of the Persian version of the ACE tool: assessing medical trainees' competency in evidence-based medicine. *BMC Medical Education*, 22(1), 468.
- Hair Jr, J. F., Howard, M. C., & Nitzl, C. (2020). Assessing measurement model quality in PLS-SEM using confirmatory composite analysis. *Journal of business research*, 109, 101-110.
- Hair, J. F., Sarstedt, M., & Ringle, C. M. (2019). Rethinking some of the rethinking of partial least squares. *European journal of marketing*, 53(4), 566-584.
- Hefny, L. (2021). The relationships between job satisfaction dimensions, organizational commitment and turnover intention: The moderating role of ethical climate in travel agencies. *Journal of Human Resources in Hospitality & Tourism*, 20(1), 1-23.

- Klopotan, I., Aleksić, A., & Vinković, N. (2020). Do business ethics and ethical decision making still matter: Perspective of different generational cohorts. *Business Systems Research: International journal of the Society for Advancing Innovation and Research in Economy*, 11(1), 31-43.
- Laila, N., Ratnasari, R. T., Ismail, S., Mohd Hidzir, P. A., & Mahphoth, M. H. (2023). The intention of small and medium enterprises' owners to participate in waqf: the case of Malaysia and Indonesia. *International Journal of Islamic and Middle Eastern Finance and Management*, 16(3), 429-447. <https://doi.org/10.1108/imefm-01-2022-0014>
- Mansur, M., & Djaelani, A. K. (2023). Business Strategy Approach to Informal Small Businesses in Increasing Productivity and Competitiveness. *Golden Ratio of Marketing and Applied Psychology of Business*, 3(1), 01-19.
- Mills, M. A. (2021). The Case Against “STEM”. *The New Atlantis*, (63), 63-84.
- Mohamed, B., Noorashid, N. A., & Zolkepli, A. F. (2022). The Effect of Service Quality on Customer Satisfaction as Measured by Servqual: A Case Study of Automotive Maintenance and Repair Service Center. *Jurnal Al-Sirat*, 1(20), 79-90.
- Mohamed, K., & Yamat, H. (2021). Examining the Validity and Reliability of Instruments for Measuring the Word-Recognition Accuracy: A Pilot Study. *Examining the Validity and Reliability of Instruments for Measuring the Word-Recognition Accuracy: A Pilot Study*, 91(1), 8-8.
- Newman, A., Round, H., Bhattacharya, S., & Roy, A. (2017). Ethical climates in organizations: A review and research agenda. *Business Ethics Quarterly*, 27(4), 475-512.
- Özen, F. (2018). On the Intermediary Effect of Organizational Policy: The Effect of Perceived Ethical Climate on Corruption Behavior of Teachers. *Journal of Education and Training Studies*, 6(8), 52-65.
- Polites, J. (2020). Why Artisans Will Be Powerful in the New Economy. <https://www.entrepreneur.com/article/354514>
- Rivera-Huerta, R., & López-Lira, N. (2021). Innovation in the informal sector: The case of plastic recycling firms in Mexico. *African Journal of Science, Technology, Innovation and Development*, 1-11.
- Setyaningsih, S., & Kelle, P. (2022). Improving Customer Satisfaction For Smes In Emerging Countries: A Comparative Study Of Hungary And Indonesia. *Studies in Business and Economics*, 17(3), 204-223. <https://doi.org/10.2478/sbe-2022-0056>
- Taştan, S. B., & Davoudi, S. M. M. (2019). The relationship between socially responsible leadership and organisational ethical climate: in search for the role of leader's relational transparency. *International Journal of Business Governance and Ethics*, 13(3), 275-299.
- Tayal, A., Solanki, A., Kondal, R., Nayyar, A., Tanwar, S., & Kumar, N. (2021). Blockchain-based efficient communication for food supply chain industry: Transparency and traceability analysis for sustainable business. *International Journal of Communication Systems*, 34(4), e4696.
- Timberlake, M., & Phillips, N. (2019). Moral distress in critical care and emergency department nurses. <https://core.ac.uk/download/pdf/223058983.pdf>
- Victor, B., & Cullen, J. B. (1987). A theory and measure of ethical climate in organizations. *Research in corporate social performance and policy*, 9(1), 51-71.

- Victor, B., & Cullen, J. B. (1988). The organizational bases of ethical work climates. *Administrative science quarterly*, 101-125.
- Wang, S., Shi, G., Lu, M., Lin, R., & Yang, J. (2021). Determinants of active online learning in the smart learning environment: An empirical study with PLS-SEM. *Sustainability*, 13(17), 9923.
- Yan, Q., Li, D., Yin, X., Jiang, N., Sun, N., Luo, Q., ... & Gong, Y. (2022). Development and validation of a maternal anxiety for neonatal jaundice scale in China. *BMC psychiatry*, 22(1), 526.
- Yasin, R. (2021). Responsible leadership and employees' turnover intention. Explore the mediating roles of ethical climate and corporate image. *Journal of Knowledge Management*.
- Yusuf, K. (2012). Nigerian car owners share sad experiences with mechanics. <https://www.premiumtimesng.com/news/more-news/463806-nigerian-car-owners-share-sad-experiences-with-mechanics.html?tztc=1>
- Zhang, N., Li, J., Bu, X., & Gong, Z. X. (2021). The relationship between ethical climate and nursing service behavior in public and private hospitals: a cross-sectional study in China. *BMC nursing*, 20, 1-10.

CORRELATION STUDY ON ETIOLOGICAL FACTORS OF HEART DISEASE IN DIABETIC PATIENTS IN LAHORE, PAKISTAN

Taskeen Fatima

Mehran Majeed

Mahna Fatima

Areeba Arif

Raheela Muqadus

Mah-Ru-Nisa Atif

The Hajvery University Euro Campus Gulberg III Lahore.

ABSTRACT:

Diabetes is a chronic disorder and inability to process and regulate blood glucose levels. This disorder may arise from excessive secretion of insulin by pancreas in our body. Type I diabetes is a chronic autoimmune disease characterized by deficiency of insulin, resulting in an increase in blood glucose level in body. This dysfunction includes autoimmune destruction of beta cells in pancreas leads to complete lack of insulin production. Type 2 diabetes is most prevalent metabolic disorder characterized by inadequate insulin production and impaired response of tissues to insulin. Global burden of diabetes mellitus represents a significant public health challenge. Heart disease is a serious health condition that affects millions of people. Heart diseases includes coronary artery disease (CAD), myocardial infarction, angina, heart failure, congenital heart disease, atrial fibrillation and heart valve disorder. Etiological factors of heart disease are modifiable factors, conventional factors, environmental factors, non- traditional factors and psychological factors that collectively contribute to diabetes prevalence. Modifiable factors include high blood pressure, obesity and metabolic syndrome while conventional factors include age, gender and family history. Complications related to diabetes like liver cirrhosis, alcohol related liver disease and renal disease also promote cardiovascular disorders. Different risk factors show different level of correlation with each other. Age limit, duration of diabetes and high level of cholesterol has significant level of positive correlation. Moreover, high level of cholesterol in diabetic patients correlate with normal systolic blood pressure which is also an indication of prevalence of heart disease in diabetic patients. Treatment and preventions focus on stress management, lifestyle interventions and balanced diet.

Key Words: Diabetic Heart Disease, cardiovascular complications, Etiological Factors , Correlation Study

ADDRESSING ETHICAL CHALLENGES IN NEUROSCIENCE RESEARCH

Huma Ikram

Neurochemistry and Biochemical Neuropharmacology Research Unit, Department of Biochemistry, University of Karachi, Karachi-75270, Pakistan

Darakhshan Jabeen Haleem

Neuroscience Research Laboratory, Dr. Panjwani Center for Molecular Medicine and Drug Research, University of Karachi, Karachi-75270, Pakistan

ABSTRACT:

The rapid advancements in neuroscience research have unveiled remarkable insights into the human brain, but they also pose pressing ethical challenges that necessitate reevaluation. Issues such as data privacy, informed consent, and the ethical implications of neuroenhancement have become increasingly significant in light of emerging technologies, including brain-computer interfaces, artificial intelligence, and neuroimaging techniques. The potential for misuse of brain data, from unauthorized surveillance to commercial exploitation, raises serious concerns about individual autonomy and societal impacts. Furthermore, the ethical complexities of conducting research on vulnerable populations, such as individuals with cognitive impairments or psychiatric disorders, highlight the need for robust consent frameworks that respect autonomy while ensuring participation benefits. Animal research, a cornerstone of neuroscience, continues to be scrutinized for its moral and ethical implications, prompting calls for stricter welfare standards and alternative methods. Global disparities in the application and accessibility of neuroscience innovations further underscore the importance of equitable practices, ensuring that advancements do not exacerbate existing inequalities. Additionally, as neuroscience intersects with fields like criminal justice and education, ethical frameworks must address potential biases and unintended consequences of these applications. By revisiting and reinforcing ethical principles, the neuroscience community can responsibly navigate emerging challenges and align its advancements with societal values, ensuring that progress benefits humanity equitably and ethically. This comprehensive review underscores the urgency of revisiting ethical considerations as neuroscience continues to redefine human understanding and capabilities.

Key words: ethics, neuroscience research, informed consent, data privacy, neuroenhancement, animal welfare, global disparities, regulatory frameworks

ETHICAL DIMENSIONS OF EGGSHELL-SOURCED HYDROXYAPATITE FOR TOOTH REMINERALIZATION IN DENTISTRY

Dr. Gnana Sarita Kumari Panga

SIBAR Institute of Dental Sciences, Guntur, Andhra Pradesh, India

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4024-9006>

Abstract

Eggshell-sourced hydroxyapatite (ESH) is a novel material gaining popularity in dentistry due to its biocompatibility, bioactivity, and alignment with sustainable practices. As a material derived from waste eggshells, ESH is used for tooth remineralization, enamel repair, and hypersensitivity management. While ESH's environmental and clinical benefits are evident, its adoption introduces several ethical considerations that must be addressed to ensure responsible integration into dental practice.

The objective of this paper is to explore the ethical dimensions associated with the use of ESH in dentistry, focusing on sourcing, cultural acceptance, patient autonomy, and equitable access to care.

The various ethical dimensions include aspects related to sustainability and sourcing, cultural sensitivities and acceptance, equity in access and research ethics. Integrating ESH into dentistry offers an opportunity to balance innovation with sustainability. Addressing the ethical dimensions of ESH will enhance its acceptability and accessibility, fostering equitable, culturally sensitive, and environmentally responsible dental care practices.

The proposed recommendations may include the development of international ethical guidelines for ESH production and use, considering sourcing, manufacturing, and sustainability, stakeholder engagement to address cultural, societal, and patient-specific concerns, fostering inclusivity, policy recommendations to support equitable distribution and accessibility of ESH-based dental products globally, continuous monitoring of clinical practices and research to uphold ethical standards in the adoption of ESH which will enhance the patient centered outcomes.

Keywords: Eggshell-Sourced Hydroxyapatite, Dental Biomaterials, Ethical Considerations, Patient Perceptions, Cultural Sensitivity

ETHNOPHARMACOLOGY AND ETHICS: MEDICINAL PLANTS FOR CANCER TREATMENT IN CASABLANCA-SETTAT

BOUDAIA Omaima*

SEKKOUT Zineb

ELBIRGUI Kaouthar

EL AMRANI Najat

RADALLAH Driss

EL HAMSAS EL YOUBI Amal

Laboratory of Biology and Health, Faculty of Sciences Ben M'Sik, University Hassan II, Casablanca, Morocco

ABSTRACT

Cancer continues to impose a significant economic, health, and social burden at both national and international levels. The high cost and adverse side effects of conventional cancer treatments have sparked a renewed interest in traditional medicine. This study seeks to identify the medicinal waplants used for cancer therapy in the Casablanca-Settat region, with a particular focus on the ethical dimensions of traditional medicinal knowledge.

An ethnopharmacological survey was conducted using a pre-designed questionnaire, targeting 33 herbalists and 321 cancer patients. The study identified 89 plant species across 53 families, with the Pinaceae family being the most frequently utilized (FUV=0.150). *Marrubium vulgare* (Lamiaceae) emerged as the most widely used species (UV=0.534). Leaves were the most commonly used plant part, with decoction as the predominant preparation method and oral administration as the primary mode of delivery. Notably, the survey also highlighted the use of 21 toxic plants, with *Aristolochia longa* being the most prominent example.

This research highlights the rich floristic biodiversity of the Casablanca-Settat region and its potential as a valuable resource for future anticancer drug discovery. However, it also underscores critical ethical considerations. These include the need for intellectual property protection to ensure equitable benefit-sharing with local communities, the development of conservation strategies to prevent overharvesting and safeguard the long-term availability of medicinal plants, and the promotion of public health education to mitigate the risks associated with toxic plant use and encourage safe traditional medicine practices.

In conclusion, while the medicinal plants of Casablanca-Settat present promising opportunities for anticancer drug development, this study emphasizes the importance of integrating ethical frameworks to preserve cultural heritage, protect biodiversity, and safeguard public health. Future research should prioritize the biological screening of these plants and adopt community-centered, sustainable approaches to their utilization.

Keywords: Casablanca-Settat, Ethnopharmacology, Medicinal Plants, Cancer Disease, Ethics, Sustainability

ETHICAL PERSPECTIVES ON TARGETING ARTHRITIS AND VASCULAR PERMEABILITY: THE PROMISE OF *SMYRNIUM OLUSATRUM* L. ALKALOIDS

Zineb SEKKOUT*

Omaima BOUDAIA

Najat EL AMRANI

Driss RADALLAH

Amal EL HAMSAS EL YOUBI

Laboratory of Biology and Health, Faculty of Sciences Ben M'Sik, University Hassan II, Casablanca, Morocco

ABSTRACT

The ethical dimensions of drug discovery are increasingly critical in addressing global health challenges, particularly concerning equitable access, sustainability, and respect for traditional knowledge systems. *Smyrniium olusatrum*, a medicinal plant from the Apiaceae family, has been traditionally used in folk medicine, offering a promising alternative to synthetic anti-inflammatory and anti-arthritic drugs, which often pose accessibility and safety concerns.

In this study, alkaloids from *S. olusatrum* were extracted and assessed for their ability to modulate inflammation through protein denaturation inhibition and vascular permeability reduction. The findings revealed concentration-dependent inhibition of protein denaturation and significant vascular permeability modulation, particularly at higher doses, with efficacy comparable to synthetic drugs like Diclofenac.

The alkaloid extract exhibited concentration-dependent inhibition of Bovine Serum Albumin denaturation, with protection percentages ranging from 61.54% to 63.97% across the tested concentrations ranging from 5 to 100 µg/mL. The alkaloids consistently demonstrated antiarthritic activity, with no significant variation in efficacy across the concentrations evaluated. Additionally, the alkaloid extract displayed a dose-dependent effect on vascular permeability. At a dose of 10 mg/kg and 20 mg/kg, alkaloids significantly reduced vascular permeability, with Evans blue concentrations of 8.54 µg/mL and 6.14 µg/mL, respectively, which were comparable to diclofenac. Complete inhibition of Evans blue translocation to the liver and skin was observed at 20 mg/kg, with significant inhibition also noted in the spleen and kidneys. Microscopic analysis corroborated these findings, demonstrating reduced Evans blue infiltration in the organs, further supporting the efficacy of alkaloids in modulating vascular permeability.

These results underscore the potential of *S. olusatrum* alkaloids as ethically preferable alternatives, aligning with principles of sustainable drug development, and promote global health equity by providing affordable and culturally appropriate treatments. Additionally, this research highlights the ethical responsibility of the scientific community to protect biodiversity, respect traditional knowledge, and ensure the fair sharing of benefits arising from medicinal plant research.

Keywords: Ethics, *Smyrniium olusatrum*, alkaloids, antiarthritic, vascular permeability modulation.

ETHICAL DIMENSIONS OF EGGSHELL MEMBRANE AS A BIOCOMPATIBLE WOUND HEALING MATERIAL IN MEDICINE

Dr. Anantha

R.K., Dept of Clinical Research, SIBAR Institute of Dental Sciences, Guntur, Andhra Pradesh, India.

Orcid ID: <https://orcid.org/0000-0002-1777-0058>

Dr. Vivekanand Kattimani

Professor & Head, Dept of Clinical Research, SIBAR Institute of Dental Sciences, Guntur, Andhra Pradesh, India.

Orcid ID: <https://orcid.org/0000-0002-9812-7207>.

ABSTRACT

Eggshell membrane/Collagen (ESM) is a valuable biopolymer with diverse applications in medicine, agriculture, environmental sustainability, and cosmetics. It is rich in proteins, collagen, and glycosaminoglycans, making it an effective candidate for wound healing, regenerative therapies, joint health management, and bone regeneration. While ESM's environmental and clinical benefits are evident, its adoption introduces several ethical considerations that must be addressed to ensure responsible integration into biomedical practice.

This paper investigates the ethical considerations surrounding the use of ESM in tissue and bone regeneration, focusing on sourcing, cultural acceptance, patient autonomy, and equitable care access.

Ethical sourcing and transparent manufacturing practices are crucial to ensure responsible harvesting and respecting human health and the environment. The potential therapeutic effects of ESM have sparked interest in its use in wound care. To guarantee appropriate and fair use in medical practice, ethical considerations include transparent sourcing, and ensuring informed permission and patient autonomy. Informed permission and patient autonomy are essential ethical considerations when applying ESM to wound treatment. Clinical efficacy and safety must be thoroughly examined through scientific research to prevent injury and ensure ESM is as successful as recognized commercial wound care products.

Ethical dimensions of ESM in biomedicine include sustainability, cultural sensitivities, and access equity. Ethical practice requires product control for safety and equal access to therapies for all patients, regardless of socioeconomic status. Integrating ESM into the biomedical field as a biomaterial can balance innovation with sustainability, fostering equitable, culturally sensitive, and environmentally responsible medical practices. Recommendations include developing international ethical guidelines, engaging stakeholders, fostering inclusivity, and supporting equitable distribution and accessibility of ESM-based wound care/healing products globally. Continuous monitoring of clinical practices and research will uphold ethical standards, enhancing patient-centered outcomes.

Keywords: Eggshell membrane, biomaterials, ethical considerations, tissue regeneration, patient perceptions, cultural sensitivity

LAW AS A CATALYST FOR SUSTAINABLE CITIES: A LEGAL FRAMEWORK FOR URBAN SUSTAINABILITY

Dr. Kanchal Gupta

Associate Professor, School of Law, UPES, Dehradun, India.

ORCID: 0000-0003-4889-5934

Abstract

The rapid urbanization of the 21st century has presented significant challenges to cities worldwide, including climate change, pollution, and social inequality. To address these issues, a holistic approach is required that integrates legal, economic, and social strategies. A critical aspect of sustainable urban development is environmental protection. Legal instruments, such as zoning regulations, environmental impact assessments, and pollution control laws, can be used to regulate land use, mitigate environmental degradation, and promote sustainable practices. For instance, zoning regulations can be employed to designate specific areas for residential, commercial, and industrial use, thereby minimizing conflicts and promoting efficient land use. Environmental impact assessments can help identify potential environmental risks associated with development projects and require developers to implement mitigation measures.

Economic vitality is also crucial for sustainable urban development. Legal frameworks can be used to stimulate economic growth while minimizing negative environmental and social impacts. For instance, tax incentives and subsidies can be offered to businesses that adopt sustainable practices, such as energy efficiency and waste reduction. Property tax exemptions can be provided for green buildings and renewable energy installations. Moreover, laws governing land use and development can be designed to promote mixed-use development, which can revitalize urban centres and create vibrant, walkable communities. In this paper the author will explore the role of law in promoting sustainable urban development, examining how legal frameworks can be used to foster environmental protection, social equity, and economic vitality.

Key Words: Sustainable development, Environmental Laws, Climate change, Pollution, Social Impact.

THE ROLE OF NANOMEDICINE IN TARGETED DRUG DELIVERY FOR CANCER TREATMENT

Jeevan. M

Faculty of pharmacy, Bharath Institute of Higher Education and Research, Chennai.

Abstract

Nanomedicine has emerged as a revolutionary approach in the field of pharmacology, particularly in the targeted delivery of drugs for cancer treatment. Conventional chemotherapy often results in systemic side effects due to the lack of specificity in drug distribution, leading to damage to healthy tissues. Nanoparticles, due to their small size and customizable surface properties, can be engineered to deliver anticancer agents directly to tumor cells while minimizing damage to surrounding healthy tissues. This review explores the mechanisms by which nanoparticles facilitate targeted drug delivery, including passive targeting via the enhanced permeability and retention (EPR) effect, and active targeting through surface modification with ligands that recognize tumor-specific markers. We also examine the different types of nanoparticles being investigated, such as liposomes, dendrimers, and polymeric micelles, and their potential advantages in overcoming challenges like drug resistance and poor bioavailability. Additionally, the toxicological aspects and regulatory considerations for the clinical translation of nanomedicine are discussed. As research in this field progresses, nanomedicine holds the promise of transforming cancer treatment by improving the efficacy and safety profiles of chemotherapeutic drugs, potentially leading to better patient outcomes and reduced treatment-related side effects.

Keywords: Nanomedicine, Targeted drug delivery, Cancer treatment, Chemotherapy, Cancer therapeutics .

İSLAM HUKUKUNDA HAKİMLİK MESLEĞİ ETİK İLKELERİ

ETHICAL PRINCIPLES OF THE JUDICIAL PROFESSION IN ISLAMIC LAW

Meryem CİHANGİR

Dr. Öğr. Üyesi, Çankırı Karatekin Üniversitesi Hukuk Fakültesi Özel Hukuk Bölümü,
ORCID ID: 0000-0002-7835-0997

ÖZET

Hukukun ve adaletin tahakkukunda kilit rol üstlenen hâkimlerin başlıca görevi adaleti gerçekleştirmektir. Hâkimlerin devletin yürütme organından gelebilecek her türlü baskı ve etkiye karşı, özgür kalabilmesi yargısal bağımsızlık için vazgeçilmez bir yükümlülüktür. Aynı şekilde hâkimin; dava taraflarından, diğer mahkeme üyelerinden veya kamuoyundan gelebilecek her türlü tavsiye, teklif, telkin, talimat ve emre karşı durarak, yalnızca kanuna ve hukuka bağlı kalmak suretiyle, onurlu duruşunu muhafaza edebilmesi meslek etiğinin gerekliliklerindedir. Hâkimlerin kişisel görüş ve düşüncelerine, önyargılarına kapılmaksızın dava tarafları arasında fark gözetmeksizin objektif bir şekilde karar verebilmesi tarafsızlığın ön koşuludur. İslam hukukunda hâkimin tarafsızlığını sağlayıcı türden pek çok kural belirlenmiştir. Hâkimin dava esnasında taraflardan herhangi birine karşı sesini yükseltmemesi, yüzünü asmaması, bir tarafa yönelerek konuşmaması, tarafları kendisine eşit olacak bir mesafede tutması, onlarla gizli bir şekilde konuşmaması, hediyelerini kabul etmemesi, özel davetlerine katılmaması, kişilere makamından dolayı hürmetkar tavırlar sergilememesi, tarafsızlığı sağlayıcı tedbirlerden bazılarıdır.

Tarihin hemen her döneminde devletler, yargı personeli için gerekli olan her türlü imkânı temin ederek, adli teşkilatın kişisel menfaatler doğrultusunda yıpratılmasının önüne geçmek istemiştir. İslam hukukunda her ne sebeple olursa olsun hâkimin rüşvet alması, görevden alınması için yeterli bir nedendir. Ayrıca tarafsızlık ilkesi gereği hâkimin kendisi ve yakınları ile ilgili davalara bakmasının yasaklanmış olması da âdil yargılamanın temini için önemlidir. Hz. Ömer'in hâkimlere yönelik, "Makam sahibi olan kimsenin senden beklentisi olmasın. Güçsüz olan kimse de ona karşı haksızlık yaparak zulmetmenden korkmasın." şeklindeki uyarısı adaletin özünü anlatır niteliktedir. İslam muhakeme hukukunda, hâkimlik mesleğinin ehemmiyeti üzerinde durularak, adaletli davranmaktan korkan kişilerin, mesuliyet açısından ağır olan bu vazifeyi istememesi hatta böylesi bir sorumluluğu üstlenmek için çaba göstermemesi gerektiği hususunda uyarılmıştır. Zira hâkimler toplumda adaleti ayakta tutacak statünün sahibidirler. Dolayısıyla âdil yargılamanın gerçekleşmesi için öncelikli olarak adaletli hâkimlerin meslekte yer almaları gereklidir. Bu mesuliyet ile bu mesleği seçip yürüten, uhrevi ve dünyevi sorumluluğun bilincinde hareket eden hâkimlerin, büyük ecirlerle mükafatlandırılacağına dair müjdeler bulunmaktadır. Hâkimlik mesleğinin ehliyet ve liyakat temeline oturtulması sonucunda davalarda hakkın yerini bulması için sarf edilen çaba elbette ki övgüye mazhurdur. İnsanlar arasında meydana gelen anlaşmazlıkların çözüme kavuşturulması esasına dayanan hakimlik mesleği belki de bu nedenle bütün mesleklerden yüce bir konuma sahiptir.

Anahtar Kelimeler: İslam Hukuku, Hakimlik Mesleği, Etik, Adalet, Hukuk

ABSTRACT

The primary duty of judges, who play a key role in the realization of law and justice, is to provide justice. It is an indispensable obligation for judicial independence for judges to remain free from any pressure and influence that may come from the executive branch of the state. Similarly, it is a requirement of professional ethics for a judge to maintain his honorable stance by remaining loyal only to the law and the law, by standing against any advice, proposal, suggestion, instruction and order that may come from the parties to the case, other court members or the public. It is a prerequisite for impartiality for judges to be able to make objective decisions without being influenced by their personal opinions and prejudices and without making any distinctions between the parties. Many rules have been determined in Islamic law to ensure the impartiality of the judge. Some of the measures to ensure impartiality are that the judge should not raise his voice against any of the parties during the case, should not frown, should not speak to one side while turning to one side, should seat the parties at an equal distance from him, should not speak to them confidentially, should not accept their gifts, should not attend their private invitations, should not show respectful attitudes towards people due to their position. In almost every period of history, states have sought to prevent the judicial organization from being worn out by personal interests by providing all kinds of facilities necessary for judicial personnel. In Islamic law, a judge's taking a bribe, for whatever reason, is sufficient reason for his/her removal from office. In addition, the fact that judges are prohibited from hearing cases concerning themselves and their relatives, as required by the principle of impartiality, is also important for ensuring fair trials. Hz. Omar's warning to judges, "No one in authority should have any expectations from you. And no one who is weak should fear that you will wrong them by doing them injustice," describes the essence of justice. In Islamic judicial law, the importance of the profession of judge is emphasized, and it is warned that those who fear acting justly should not want this duty, which is heavy in terms of responsibility, and should not even make an effort to undertake such a responsibility. Because judges have the status that will uphold justice in society. Therefore, in order for fair trials to take place, it is necessary for just judges to be in the profession first. There is good news that judges who choose and practice this profession with this responsibility and act with awareness of the otherworldly and worldly responsibility will be rewarded with great rewards. The effort made to ensure that justice prevails in cases as a result of basing the profession of judgeship on competence and merit is certainly worthy of praise. The profession of judgeship, which is based on the principle of resolving disputes between people, perhaps has a higher position than all other professions for this reason.

Keywords: Islamic Law, Judge Profession, Ethics, Justice, Law

1. GİRİŞ

Etik kelimesi etimolojik köken olarak Yunanca "ethos" sözcüğünden türemiştir. Sözlük anlamı ise, "ahlakla ilgili olan, değer yargıları bilimi" (Erdoğan, 2005, 87) veya "çeşitli meslek kolları arasında tarafların uyması veya kaçınması gereken davranışlar bütünü" şeklinde tanımlanmaktadır. İnsan ilişkilerinin temelini oluşturan değer, norm ve davranışlara ilişkin doğru ya da yanlış ölçütler "etik" olarak adlandırılmaktadır (TDK Etik Rehberi, 10). Meslek etiği, kişilerin mesleklerini icra ederken uymaları gereken temel değerlerin ve ilkeli davranışların bütünüdür. İş ahlakı olarak da adlandırılması mümkün olan meslek etiği, meslek sahiplerinin bireysel ve kurumsal itibarını artırırken verilen hizmetin kalitesini ve verimini de artırır.

Çalışmamızda ele alacağımız meslek grubu adaletin temininde kritik sorumlulukları olan hakimlerdir. Hakimlik mesleği, toplumda anlaşmazlıkların ve haksızlıkların çözüm sağlayıcısı

ve karar vericisi olarak bilinen ve güven duyulan saygın bir konumda yer alır. Bu meslekte oluşabilecek etik ihlalleri, sadece bireysel düzeyde değil, yargı kurumunun tamamına zarar verebilir. Hakimler, toplumda anlaşmazlıkların ve haksızlıkların çözüm sağlayıcısı ve karar vericisi olarak bilinen ve güven duyulan saygın bir konumda yer alır. Bu çalışmada, hakimlerin mesleklerini icra ederken uymaları gereken etik ilkeler, İslam hukuku perspektifiyle ele alınarak incelenmiştir.

2. HAKİMLİĞİN TANIMI VE ÖNEMİ

Hâkim kelimesi Arapça h-k-m kökenli olup sözlükte “iyileştirmek amacıyla engel olmak, karar vermek; yargı, hikmet, adalet” anlamlarına gelir. Terim anlamı, devletin egemenlik yetkisini kullanmak, ihtilafları çözmek ve adaletle hüküm vermek şeklindedir. Hâkim, hükmeden, hüküm veren anlamlarını içerir. Mecelle’de hâkim, insanlar arasında ortaya çıkan uyuşmazlıkları şer’i hükümlere göre karara bağlamak için devlet tarafından tayin edilen şahıs şeklinde tarif edilmektedir. (Mecelle, md.1784- 1785). Fıkıh literatüründe hüküm kelimesinin sözlükteki anlamlarıyla ilişki kurularak kadıya -zulme engel olup hakkı sahibine iade ettiği için- hâkim denilmiştir. Yargı gücü, geçmişten günümüze kadar önemli bir devlet erki olarak varlığını korumuştur. Bu erk, peygamberler ve din adamları da dahil olmak üzere toplumun ileri gelenleri ve devlet başkanları tarafından kullanılmıştır. (Avcı, 2016: 33-35).

Mecelle’de hâkimin taşıması gereken vasıflar şu şekilde açıklanmıştır: “Hâkim, hakîm, fehim, müstakim, emin, mekin, metin olmalıdır.” (Mecelle md. 1792.) Ömer Nasuhi Bilmen, Hukukî İslamiyye Kamusu’nda bütün bu kelimelerin anlamını şu şekilde açıklamaktadır: “*Hakîm olması âkil, âdil ve sâlih olan zat demektir. Fehimden maksat anlayışlı, fetanetli, vücuh-u fıkha, sünnete, asara ve insanların adetlerine vâkıf olan demektir. Müstakimden maksat, doğru sözlü olan, hilekâr ve muannid olmayan, insanlardan hediye ve rüşvet almayan, namusu muhtel olmayan zattır. Eminden maksat, hıyanetten uzak, mevsuk (güvenilir), mutemed (itimad edilen) zat demektir. Mekinden maksat, şeref sahibi olan, hafif meşrep olmayan kimsedir. Metinden maksat ise, kavi(kuvvetli), tesirâta tabi olmaktan beri (etki altında kalmayan), gazap göstermeksizin pek ciddi, sabırlı kişidir.*” (Bilmen, 7/213).

3. HÂKİMLİK MESLEĞİ ve ETİK İLKELERİ

İslam muhakeme hukukunda, hâkimin âdil yargılamayı sağlayabilmesi açısından sahip olması gereken etik ilkelere detayları ile yer verilmiş, adaleti sağlayıcı türden pek çok düzenleme inceleme konusu edilmiştir. Çalışmamızın bu bölümünde bu ilkeler sırasıyla ve özet bir biçimde incelenmiştir.

3.1. HÂKİMİN EHLİYETİ ve YARGILAMADA YETKİNLİĞİ

Hâkimin hukuki mesuliyetinin temelini oluşturan yargı yetkinliğini sağlayacak şartlardan ilki adalet, ikincisi ise ilimdir. Yargılamanın konusunu ve usulünü bilmeyen bir hâkimin, etki ve baskı altında kalması daha kolay olur. Esasen hâkimde aranan bütün üstün vasıfların gayesi, yargı kurumunun etkiye açık bir hale gelmekten korunarak âdil yargılamanın sağlanmasıdır. (Fendoğlu, 2014, s. 452-453). Hz. Peygamber bir hadisinde şöyle buyurmaktadır: “Hâkimler üç kısımdır: Biri cennette ikisi cehennemdedir. Cennette olan hakkı bilip ona göre hüküm verendir. Hakkı bildiği halde hükmünde zulmeden hâkimler ile hakkı bilmeden insanlar hakkında hüküm veren hâkimler de cehennemdedir.” (Ebû Dâvud, Akdiye, 2; İbn Mâce, Ahkâm, 3) Hz. Peygamber’in hadisi de göstermektedir ki, bir hâkimin hem derin bir bilgiye sahip olması gerekir hem de bu bilgiye dayanarak adil kararlar vermesi gerekmektedir.

Mesleğe layık olan kişilerin göreve tayin edilmesi yargı bağımsızlığı ve tarafsızlığının sağlanması için önemli ve gerekli bir adımdır. Kur'an-ı Kerim'de, "Hiç şüphesiz Allah size, emanetleri ehline teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder." (Nisa 4/58). Bu bağlamda, mesleğe layık kişilerin göreve tayin edilmesi büyük önem taşır. Nitekim, Kur'an-ı Kerim de emanetlerin ehline verilmesi gerektiğini vurgulayarak bu konunun önemini ortaya koyar.

Hz. Ali, halifeliği döneminde Mısır'a vali olarak görevlendirdiği Eşter en- Nehai'ye hâkim ataması yönünde yetki vermiştir. Hâkim olarak atayacağı kişide bulunması gereken hususları ise şu şekilde sıralamıştır: "Hâkim olarak atayacağın insan liyakatli kişi olsun. İşten sıkılan, davacıların tavırlarına kızan, hatasında ısrar eden, hakkı görünce yanlışımdan dönmeyen, menfaatlerini kaybetmekten endişe eden, meseleyi iyice anlamadan hüküm veren birini hâkim tayin etme." Bütün bu uyarılardan anlaşıldığı üzere, adaletli bir yargı için hâkimlerin kişisel özelliklerinin büyük önem taşımaktadır.

Yargının bağımsızlığı ve üstünlüğü hâkimin yetkinliğine bağlıdır. Hâkimin alan bilgisine hakimiyeti ve cesareti yargıyı bağımsız kılar. Suçlulara uygun cezayı vermesi, kritik davalarda hukukun emrettiği gibi davranarak her türlü etkiden, baskıdan ve tepkiden uzak kalması ancak hâkimin yeterliğine, taşımış olduğu üstün niteliklere ve karar verme noktasında mutlak özerkliğine bağlı bir durumdur. Vermiş olduğu kararların olumsuz neticeleri karşısında endişelenen hâkim, hukukun ideallerini gerçekleştirmekte etkin olamayacaktır (Cihangir, 2024: 180-181).

Kendisi de başarılı ve alanının önde gelen hukuk bilginlerinden olan Sulhi Dönmezer'e göre; "İyi bir hukukçu, çeşitli hukuk prensiplerini, çok sayıda kanun ve düzenlemelerin içeriğini zihninde tutabilecek bir hafızaya, kanun metinlerini bilecek ve idrak edebilecek bir kavrayış kabiliyetine, mukayese melesine ve muhakeme maharetine sahip olan kimsedir. Ayrıca yaşadığı sosyal çevrenin gerekliliklerine uyum sağlayabilen, içinde yaşadığı toplumun sosyal psikolojisine vukuf kabiliyeti gösteren, genel kültür ve bilgi birikimine sahip olan ve hayatın her türlü durumuna karşı tecrübesiz taşıyan kimsedir." (Dönmezer 2011, s.424-433).

Klasik fıkıh kaynaklarında hâkimin mesuliyeti sahip olduğu liyakat ve ehliyete göre değerlendirilmiştir. Hâkimliğe talip olma hususunda ictihad, ilim ve adâlet ehli bir kimsenin kendisinden başka görevi üstlenecek kimsenin bulunmaması veya bulunduğu halde göreve layık olmaması durumunda göreve talip olması zorunludur. Eğer yeteri kadar alan bilgisi ve adil yapısı varsa tam ehliyetli görülmüştür. "Hâkimler üç kısımdır: Biri cennette ikisi cehennemdedir. Cennette olan hakkı bilip ona göre hüküm verendir. Hakkı bildiği halde hükmünde zulmeden hâkimler ile hakkı bilmeden insanlar hakkında hüküm veren hâkimler de cehennemdedir." (Ebû Dâvud, Akdiye, 2; İbn Mâce, Ahkâm, 3)

Klasik dönem fıkıh kaynaklarında hakimlik gibi zorlu mesleğe talip olmak kişinin nasıl bir sorumluluğu istediğinden habersiz olduğu ile ilişkilendirilmiş ve bu açıdan değerlendirilmiştir. Bu değerlendirmelerin kaynağı olarak hadislerde yer alan "Hâkimliği talep eden kimse kendi nefsi ile baş başa bırakılır. Kim de kendi isteği dışında bu göreve layık görülür atanırsa bir melek ona iner ve onu doğru yola yöneltir." (İbn Mâce, Ahkâm, 2309) şeklindeki uyarılar etkili olmuştur. Bir beldede insanlar tarafından bilinmeyen bir âlim bulunur, yetkili makamlar da halkın bu âlimin ilminden faydalanması için onu yargı makamına getirmek isterse bu kimsenin vazifeyi kabul etmesi uygun bir davranış olarak görülmüştür. Makam ve mevki sahibi olmak, insanlar arasında yükselme hırsı gibi niyetlerle bu göreve talip olmak uygun görülmemiştir. Ayrıca ihtiyacı olmadığı halde hâkimlik yoluyla para kazanmak ve şöhret olmak gibi gayelerle de bu görevi istemek uygun bulunmamıştır. Hâkimlik mesleğinin gerektirdiği ehliyeti taşımayan, düşmanlarından intikam almak ve

davalılardan rüşvet istemek gibi niyetlerle bu saygın makamın peşinden koşan kimseler için yargı vazifesine talip olmak kesinlikle yasaklanmıştır. (Tarablusî, 1973: 10).

3.2. HÂKİMİN BAĞIMSIZLIĞI

İslam hukuku eserlerinde, hükmün isabetli olması ve hakkın sahibini bulması bakımından hâkimin görevi esnasında uyması gereken etik kurallar “*Edebü’l-kâdi*” başlığı altında detaylı bir biçimde incelenmiştir. Yargı mesleğinin temel ilkeleri ve hakimlerin davalar karşısında takınması gerekli olan tutum ve davranışlar detaylı bir şekilde incelenmiştir. Hâkim sosyal, siyasi veya ekonomik anlamda hiçbir müdahalenin tesirinde kalmadan görevini yerine getirmelidir. İslam hukukunda, şahsi menfaat ve eğilimlerin etkisiyle hukuka aykırı hüküm vermenin mesuliyetinin ağır olduğu hususunda pek çok uyarı bulunmaktadır. Bu uyarılardan en önemlisi şöyledir: “*Ey iman edenler! Adaleti titizlikle ayakta tutan hâkimler ve Allah için şahitlik eden kimseler olun. O (hükmünüz ve şahitliğiniz) velev ki, kendinizin veya ana-babalarınızın ve yakın akrabalarınızın aleyhine olsun. Öyle ise siz hislerinize uyup adaletten ayrılmayın. Eğer adaletten sapar veya üzerinize düşeni yapmaktan geri durursanız bilin ki Allah yaptığınız her şeyden haberdardır.*” (Nisa 4/135). Kur’an-ı Kerim’de, özelde Hz. Davud için genelde bütün yargı makamları için, tarafların iddia ve savunmasını bütünüyle dinlemeden hükme varmaması hususunda uyarıda bulunulmuştur. Sadece davacının şikayetini dinleyip davalı olan kişinin savunmasını dinlemeden hüküm vermesi sonucunda melekler tarafından sınanması ibretlik bir hadisedir. Her ne kadar davacı olan kişinin haklı olduğu alenen ortada olsa bile davalının savunmasını yapmasına müsaade edilmeksizin hüküm verilmesinin âdil olmayacağı yönünde şu şekilde uyarıda bulunulmuştur (Cihangir, 2024, 157). “*Ey Davud, biz seni yeryüzünde halife kıldık, öyle ise insanlar arasında hak ile hükmet; nefesine uyma, bu seni Allah yolundan sapıtır.*” (Sad 38/26) Başka bir ayette “*Allah’ın sana gösterdiği şekilde insanlar arasında hükmedesin diye sana Kitabı hak ile indirdik; hainlerden taraf olma!*” (Nisa 4/105)

Rivayete göre Yahudilerin ileri gelenlerinden bir grup Hz. Peygamber’i yanıltmak ve ona yanlış hüküm verdirmek maksadıyla şöyle demişlerdi: “*Ey Muhammed! Bilirsin ki biz Yahudilerin bilginleri ve eşrafıyız. Biz sana tâbi olursak bütün Yahudiler sana tâbi olur. Şimdi bizimle hasımlarımız arasında bir dava var, davayı sana getirelim, sen de bizim lehimize hüküm ver. Böyle yaparsan sana iman eder ve seni tasdik ederiz.*” Hz. Peygamber ahlâka ve hukuka aykırı olan bu teklifi reddetmiş, olay üzerine “*Aralarında Allah’ın indirdiği ile hükmet, onların arzularına uyma, Allah’ın sana indirdiği hükümlerin bir kısmından seni saptırmamaları için onlardan sakın diye onu indirdik. Eğer yüz çevirirlerse bil ki Allah, (öyle istedikleri, bunu hak ettikleri için) onların bazı günahları sebebiyle başlarına bir belâ getirmek istiyordur. İnsanların birçoğu gerçekten Allah’ın yolundan çıkmışlardır.*” ayeti nazil olmuştur. (Maide 5/49). Yüce Allah, insanların tuzağına düşmemeleri için Hz. Peygamber’in şahsında müminleri de uyarmakta, kendisine dava getirdikleri takdirde onların taleplerine göre değil, Allah’ın indirdiğine göre hükmetmesini, onların tekliflerine aldanıp da Allah’ın indirdiği hükümlerden herhangi birini ihmal etmemesini emretmektedir. (Kur’an Yolu, 2:288)

Hz. Ömer’in Basra kadısı olarak tayin ettiği Ebu Musa el-Eş’ariye, “*Makam sahibi olan kimsenin senden beklentisi olmasın. Güçsüz olan kimse de ona karşı haksızlık yaparak zulmetmeden korkmasın.*” şeklindeki sözleri hakimler için de dikkate değer bir hatırlatmadır. Çünkü toplumda yüksek statüye sahip olan kişiler, kayırıldıkları takdirde hak giysisine bürünerek konuşurlar. Böyle bir durum karşısında güçsüz konuma düşen kimse ise kendi hakkını savunabilecek delilleri dahi öne sürmekten kaçınır. (Serahsi, 2008, XVI, s. 88). Oysaki İslam tarihinde, hâkimlerin hükümdarlardan gelecek yönlendirici talimatları kabul etmediği ve hükümdarın tanıklığını red edebildiği, hükümdarın referansını veya tezkiyesini kabul etmediğine dair pek çok örnek bulunmaktadır (Fendoğlu, 2014, s. 452-453). 1876 tarihli

Kanun-ı Esasi m.86’da yargı bağımsızlığı şöyle ifade edilmiştir: “*Mahkemeler her türlü müdahelâttan azadedir.*”

İslam hukukunda hâkim, başka bir hâkimin kararına karşı bağımlı olmadığı gibi kendisine ait aynı konudaki bir önceki kararına karşı dahi bağımlı görülmemiştir. Zira içtihat ile verilen bütün kararların aynı seviyede zan ifade etmelerinden dolayı birinin diğeri üzerine üstünlüğü bulunmamaktadır (Berki, 1955:141). Mecelle’nin 15. maddesinde yer alan, “*İçtihat ile diğer içtihat nakz olunmaz.*” ilkesi, hâkimlerin başkaca hükümlere karşı bağımsız olduğunun açıklayıcısıdır. Hz. Peygamber, hâkim olarak atadığı kişilerin İslam’ın temel kaynaklarına bağlı kalmaları kaydıyla kendi içtihatlarında hür olduklarını bildirerek herhangi bir müdahalede bulunmamıştır. Muaz b. Cebel hâkim olarak Yemen’e görevlendirildiğinde, davaların hükümsüz bırakılmaması ve hakkında açık hüküm bulunan konular dışında hâkimin hükmünde şahsi yönden bağımsız olması gerektiği hususu vurgulanmıştır. (Ebu Davud, Akdiye 11, Tirmizi, Ahkam, 3). Yargının bağımsızlığı için en önemli hususlardan birisi de hâkimlerin ekonomik yönden bağımsızlığının sağlanmasıdır. Hz. Peygamber’in hâkimleri de kapsayan bütün kamu görevlilerine maaş verdiği özellikle de yargılama gibi büyük sorumluluk gerektiren hâkimlik vazifesine karşılık olarak devlet bütçesinden maaş ödenmesinin yanı sıra, kamu hizmetlerinde çalıştırılacak kişilerin lojman veya ev kirası, evlenme masrafı ve binek temini gibi asli ihtiyaçlarının karşılanması yönünde Hz. Peygamber’in talimatları bulunmaktadır (Atar, 2017: 125).

3.3. HÂKİMİN DÜRÜSTLÜĞÜ ve TARAFSIZLIĞI

Bir yargılamanın adil olabilmesi hâkimin tarafların haklarını eşit şekilde koruması ve kişisel görüşlerine, önyargılarına veya dış etkilere kapılmadan yalnız kanuna ve delillere göre karar vermesine bağlıdır. Hz. Peygamber bizzat kendisi hâkimlik vasfı ile davalara bakmıştır. Dava tarafları arasında hiçbir ayırım gözetmeksizin adaletle hüküm vermiş, böyle davranılmasını emretmiştir. Bunu toplumun önde gelen ailelerinden birine mensup olan bir kadının hırsızlık suçunu işlemesi ve affedilmek üzere aracı göndermesi neticesinde Hz. Peygamber’in “*Sizden önceki ümmetler, üst kesimden birisi hırsızlık yapınca bırakmaları, fakat zayıf birisi hırsızlık yaptığında had uygulamaları nedeni ile helak oldu. Allah’a yemin ederim ki şayet kızım Fatıma bile çalmış olsaydı elini keserdim.*” (1 Buhari, Enbiya, 54; Müslim, Hudud, 8) buyurarak mahkeme önünde kimseye haksızlık yapılmayacağını belirtmesinden anlayabilmekteyiz. Ayrıca her türlü kayırmacılığın hukuka aykırı bir davranış olduğu Hz. Peygamber tarafından şöyle dile getirilmiştir: “*Allah’ın hadlerini, yakın ve uzak olan herkese uygulayın. Sakın hiçbir kınayanın kınaması sizi Allah’ın hükmünü uygulama hususunda alıkoymasın!*” (İbn Mâce, Hudûd, 3).

İslam muhakeme hukukunda hakimlerin tarafsızlığını sağlayıcı tedbirlere genişçe yer verilmektedir. Hâkimin duruşma esnasında dava tarafları ile şakalaşması, fısıldaşarak konuşması, makamın saygınlığını zedeleyecek şekilde dava taraflarıyla alışveriş ve borç ilişkilerine girmesi adil yargılamaya gölge düşürücü tavırlar olarak belirtilmiştir. Hâkim, taraflar arasında tazim ve ikramda bulunamaz, imtiyaz şüphesi uyandıracak şekilde yerinden kalkarak selamlayamaz, birine diğerinden farklı bir şekilde davranış sergileyemez. Ayrıca hâkimin sesini taraflardan birine diğerine yükseltmediği kadar yükseltmesi de doğru bir tavır değildir. Mecelle de bu husus şöyle maddeleşmiştir: “*Hâkim, beyne’l -hasmeyn arasında adl ile memurdur. Binaenaleyh hâkim tarafeynden biri her ne kadar eşraftan ve diğeri ahad-i nastan olsa bile hin-i muhakemede tarafeyni oturtmak ve kendilerine imale-i nazar ve tevcih-i hitap etmek gibi muhakemeye müteallik muamelatta tamamıyla adl ve müsavata riayet etmesi lazımdır.*” (Mecelle m.1799). Hilafeti döneminde Hz. Ömer ve Übey b. Ka'b hurma bahçesinin mahsulünde anlaşmaya varamayıp davalaraşırlar ve dönemin kadısı olan Zeyd b. Sabit’e başvururlar. Hz. Ömer: “*Aramızdaki anlaşmazlık hususunda hüküm vermen için yanına geldik*” dediğinde Zeyd b. Sabit, Hz. Ömer’e yer gösterip: “*Ey Müminlerin Emiri*

buraya buyur" der. Bunun üzerine Hz. Ömer: "Ey Zeyd! Daha davanın başında böyle davranarak haksızlık yaptın. Beni hasmımla birlikte oturtman gerekir" diyerek bu durumdan duyduğu rahatsızlığı belirtir. (Veki, 1947:108-109) Bir başka rivayette Zeyd b. Sabit, "Ey müminlerin emiri! Haber gönderseydin ben gelirdim" şeklindeki bir karşılımda bulunmuştur. Bunun üzerine Hz. Ömer, "Hakemin evine gidilir." diyerek adaletin siyasetten ve idareden daha üstün bir konumda olduğunu göstermiştir (Serahsi, 2008, XVI, 110). Buna ilave olarak hakimlerin, dava taraflarının umumi ve hususi davetlerine icabet etmeleri dahi yasaklanmıştır. Mecelle'de "*Hâkim mütehasımayından hiçbirisinin âmm veya hâss ziyafetine gitmez.*" (Mecelle md. 1797) ibaresi yer alır.

Yargıda tarafsızlığın sürdürülebilmesi adına alınan önemli tedbirlerden birisi de hâkimin dava taraflarından hediye kabul etmemesidir. Bu husus Mecelle'nin 1796. maddesinde "*Hâkim iki hasımdan hiçbirisinin hediyesini ve keza rüşveti kabul etmez.*" (Ali Haydar, 2016: 3244) şeklinde maddeleşmiştir. Hz. Peygamber görev başındayken hediye almayı yasaklayarak böyle bir hediyeyi rüşvet olarak kabul ettiğini bir hadisinde şöyle buyurmaktadır: "*Görevli gönderdiğim kişiye ne oluyor ki; şu bana hediyedir diyor. Babasının evinde oturuyorken bir baksaydı ki ona yine hediye gelir miydi? Asla! Allah'a yemin olsun ki sizlerden kim böyle bir şey elde ederse kıyamet günü onu boynunda yük olarak getirir.*" (Buhari, Eyman ve Nüzur, 3; Müslim, İmare, 26) Aynı tavır Hz. Ömer'in hilafeti döneminde de görülmektedir. Görevinden bir miktar mal ile dönen Ebu Hüreyre'ye Hz. Ömer "Bu nereden geldi sana?" diye sorduğunda, "Hediyelerin peş peşe gelmesindedir, yani bana verilen hediyelerin birikimidir." diye cevap vermiştir. Hz. Ömer ise, "Ey Allah'ın düşmanı, evinde otursaydın sana böyle hediye edilir miydi?" diyerek verilen hediyeleri beytülmale aktarmıştır. (İbn Abidin 1985, 158)

Yargıda tarafsızlık ilkesi gereği, hâkimin psikolojik durumunun etkisiyle korktuğunda veya öfkeliyken davaya bakmaması gerektiği, hükmü ertelemesi, aşırı açken veya tokken, hatta abdesti sıkışırken dahi karar vermesinin caiz olmadığı İslam hukukçuları tarafından bildirilmiştir (Serahsi, 2008: 16/ 86-117). Bu durum Mecelle 1812. maddesinde şu şekilde belirtilmiştir: "*Hâkim, gamm ve gussa, gadap, sürur ve açlık, susuzluk, mide dolgunluk ve galebe-i nevm, vâhid-u ahbesiyn ile me'hûz -ağır hastalıklardan herhangi bir hastalığa yakalanmış olmak ve şiddet-i hararet -aşırı sıcaklık- ve şiddet-i bürudet -aşırı soğukluk- ile mütezzî bulunmak gibi muhâkeme ve hükümde sıhhat-i tefekküre mâni olabilecek bir ârıza ile zihni müşevveş olduğu halde (esbâbı zâhir olmayan) hükme tasaddî etmemelidir.*" Hz. Peygamber bir hadisinde "*Hâkim öfkeliyken hüküm veremez.*" buyurmaktadır. (Buhari, Ahkam,13) Ayrıca aşırı merhamet, sevgi veya nefret duygularının adaletin önüne geçmesine müsaade edilmemelidir. Davada hüküm verirken, kibir ve buğz, aşırı derecede tevazu ve ölçüsüz sevgiden uzak durmaya çalışmalıdır (Kasapoğlu, 2012, s. 91-92). Modern hukukta da kabul edilen ilkelere göre, hâkimin karar verme sürecinde çelişmeci, öznel, içgüdüsel ve kişisel nitelikler bulunmamalıdır. Hakimin karar aşamasında empati kurarak, kendini sanığın, sanık yakınlarının ve tanıkların yerine koyacak şekilde içselleştirmesi doğru bir yaklaşım olmayacaktır. (Işıktaç, 2020, s. 308). Kur'an-ı Kerim'de, bencil istek ve beklentilere kapılarak adil davranmaktan vazgeçmenin sorumluluğu "*Hevesiniz adil davranmanıza engel olmasın.*" (4/Nisa/135) ayetiyle hatırlatılmıştır. Hz. Peygamber Hz. Ali'yi kadılık yapmak üzere Yemen'e tayin ettiğinde şu sözlerle uyarmıştır: "*İki taraf, önünde yer alınca, diğerini de dinlemedikçe birinin lehine karar verme!*" (Tirmizi, "Ahkam", 5). Ayrıca hâkimi ve hükmü etkilememeleri hususunda dava taraflarının mesuliyeti şu şekilde hatırlatılmıştır: "*Bana ihtilâflarınızı getiriyorsunuz. Muhtemeldir ki bir kısmınız diğerine göre delillerini daha güzel ortaya koyabilir ve ben dinlediğime göre onun lehinde hükmederim. Bu şekilde kime kardeşinin bir parça hakkını alıp vermişsem almasın, zira ona ateşten bir parçayı vermişimdir.*" (Müslim, "Akdıyye", 4; Tirmizî, "Ahkâm", 2.) Bu uyarı sadece davacı ve davalı

olan tarafları değil, onların vekilleri konumunda bulunan avukatları da ilgilendirmektedir. Bu itibarla İslam, vekâlet teşkilatını tarafların hukuki yönden bilgisizliklerinden dolayı haklarını kaybetmelerinin önüne geçmek gayesiyle kabul etmekle birlikte, sırf maddi kazanç uğruna her türlü davanın avukatlığını üstlenmeyi meşru ve makbul görmemiştir. (Atar, 1999:135).

4. ÇALIŞMANIN AMACI VE YÖNTEMİ

Bu çalışmanın amacı, hakimlik mesleğinde etik davranışların İslam hukuku açısından incelenmesi ve ortaya konulmasıdır. Adalet sisteminde düzeni sağlayan temel değerler olan yargı bağımsızlığı, yargı tarafsızlığı ve yargıda şeffaflık kurumlarının temsilcisi olan hakimlerin vazifelerini ve vasıflarını İslam hukuku çerçevesinde ele alarak incelemektir. Bu çalışma, İslam muhakeme hukukunda hakimlik mesleği ve önemini genel hatlarıyla ele alarak incelemeyi hedeflemektedir. Çalışmamızda literatür taraması yapılarak İslam hukukunun temel kaynakları olan ayetler ve hadislerden, klasik fıkıh kaynaklarından elde edilen yargılama esaslarına yer verilmiştir.

5. BULGULAR

Fıkıh kaynaklarında hâkimin mesleğinin etik ilkelerine her açıdan gösterilen özen ve verilen ehemmiyet adaletin mülkün temeli olmasından ileri gelir. Hâkim adilse hukuk ve yargı adil olacaktır. Yargı adilse devlet adil devlet adilse toplumda huzur ve güven ortamı vardır. Hakimlerin, görevleri sırasında karşılaştıkları çeşitli sorunlar bulunmaktadır. Bu sorunlardan bazıları siyasi baskılar, dava taraflarından veya yakınlarından gelen teklifler, çıkar çatışmaları, kişisel önyargılardır. Tüm bu problemlerin önüne geçmek adına yargıda etik ilkeleri, toplumun adalete olan güvenini sağlamak ve hukuk sisteminin etkinliğini artırmak için hayati önem taşımaktadır.

6. SONUÇLAR VE ÖNERİLER

Hakimlik mesleği etiği, adaletin temel taşlarından biridir. Hakimlerin yüksek etik standartlarına sahip olması ve bunlara harfiyen uyması toplumun adalete olan güvenini artırır ve hukuk sisteminin etkinliğini sağlar. Bu nedenle, hakimlerin etik eğitimi, bağımsız yargı kurullarının güçlendirilmesi gibi konulara daha fazla önem verilmelidir. Hakimlerin etik eğitimi, mesleki yaşamları boyunca karşılaşılabilecekleri etik sorunlarla başa çıkabilmeleri için oldukça önemlidir. Hakimlerin kanuna ve etik ilkelere uygun hareket etmesi, hukukun üstünlüğü ilkesinin güçlenmesine katkı sağlayacaktır. Etik davranışlar sergileyen hakimler, toplumda yargısal itibarın korunmasının garantörü olacaktır.

KAYNAKLAR

<https://tdk.gov.tr/wp-content/uploads/2016/11/TDK-Etik-Rehberi.pdf>

Ali Haydar Efendi. (2016). Dürerü'l- Hükkam Şerhu Mecelleti'l- Ahkam. İstanbul: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları.

Atar, F. (1999). İslam Adliye Teşkilatı. Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları.

Atar, F. (2017). İslam Yargılama Hukukunun Esasları. İstanbul: Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Yayınları.

- Avcı, M. (2016). Mecelle'ye Göre Hâkimin Nitelikleri ve Yargılama Etiği. *Türkiye Adalet Akademisi Dergisi*, (27), 33-58.
- Bilmen, Ö. N. Hukukî İslamiyye ve İstılahatı Fıkhiyye Kamusu. Bilmen Yayınevi.
- Berki, A. H. (1955). Hukuk Tarihinden İslâm Hukuku. Ankara: Örnek Matbaası.
- Cihangir, M. (2022). İslam Hukuku Açısından Adil Yargılamayı Engelleleyen Faktörler. *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(3), 1143-1161.
- Cihangir, M. (2024). İslam Hukukunda Âdil Yargılama Esasları. Ankara: İksad Yayınevi.
- Dönmezer, S. (1957). Hukuk ve Hayat, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 21,1-4, 424-433.
- Erdoğan, M. (2005). Fıkıh ve Hukuk Terimleri Sözlüğü. İstanbul: Ensar Neşriyat.
- Fendoğlu, H. T. (2014). Yargının Bağımsızlığı ve Tarafsızlığı: İslam Hukukunun Katkıları, Avrasya Hukuk Kurultayı Tebliğler Kitabı, Saraybosna.
- Işıқтаç, Y. (2020). Adalet Psikolojisi. İstanbul: Sümer Kitabevi.
- İbn Abidin, (1985). Reddül- muhtar ale'd- dürri'l- muhtar. (Çev. Mehmet Savaş). İstanbul: Şamil Yayınevi.
- Kasapoğlu, A. (2012). Kur'an'da Adalet Psikolojisi-Adaleti Engelleyen Psiko-Sosyal Faktörler. *Hikmet Yurdu*, 5(10), 61-106.
- Serahsi, E. (2008). El-Mebcut. Ed.Mustafa Cevat Akşit.İstanbul: Gümüşev Yayıncılık.
- Tarablûsî. (1973). Muînu'l-Hukkâm Fîmâ Yeteraddedü Beyne'l-Hasmeyni Mine'l-Ahkâm, (Tahkik: Bürhânü'd-dîn İbrahim) Kahire: Matbaatü Mustafa el-Bâbi'l-Halebî ve Evlâdühû,
- Veki, M. (1947). Ahbaru'l-Kudat. Kahire: Mektebetü't-Ticariyyetül Kübra.

SAĞLIK HAKKI, ETİK VE ADALET

RIGHT TO HEALTH, ETHICS AND JUSTICE

Doç. Dr. Mehmet KOCAOĞLU

Selçuk Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi
Bölümü, ORCID: 0000 0002 1104 4223

ÖZET

Adil bir toplumun önemli bir göstergesi olan sağlık hakkının iktisadi, siyasal ve sosyal hayata yansımaları son yıllardaki pandemi döneminde çok net bir şekilde ortaya çıkmıştır. Sağlık hakkının sadece bireysel bir husus olmadığı toplumsal yapı ve kurumlarla yakından ilişkili olduğu anlaşılmıştır. Coronavirüs yüzünden ölen insanların çok sayıda olması, iktisadi, siyasal ve sosyal zararları yüzünden sağlık hakkı ve adalet arasındaki ilişki güçlü bir şekilde teorik ve günlük tartışmaların merkezi konusu haline gelmiştir. Türkçe literatürde az olmakla birlikte İngilizce literatürde sağlık hakkı ve adalet arasındaki ilişkiyi ele alan çok sayıda çalışma mevcuttur. Sağlık hakkını adil toplumla ilişkilendiren dört tane adalet teorisi bulunmaktadır: Liberteryenizm, Liberalizm, Komüniteryenizm ve Faydacılık. Bu dört teori günümüzde sağlık hakkı ve adalet arasındaki ilişkiyi anlamak açısından önemli argümanları içermektedir. Bu çalışmanın temel problemi, adalet teorilerinden ve bu teorilere yöneltilen eleştirilerden hareketle sağlık hakkının kapsamını ve sınırlarını ortaya koymaktır. Yapılmak istenen çalışmanın temel amacı da sağlık hakkı ve adalet teorilerine ilişkin literatürdeki tartışmalara katkıda bulunmak ve sağlık hakkına ilişkin Coronavirüs pandemisiyle iyice belirginleşen temel sorunları ve bu sorunlara üretilebilecek olası çözümleri analiz etmektir. Bu amaca ulaşmak için çalışma betimsel ve analitik olarak teorik zeminde yürütülmektedir. Çalışma, sağlık hakkıyla ilgili olarak bir adalet teorisinin hangi unsurları içermesi gerektiğine ve bu unsurlar arasındaki dengeye odaklanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık, Pandemi, Etik, Adalet

ABSTRACT

The reflections of the right to health, which is an important indicator of a just society, on economic, political and social life have become very clear during the pandemic period in recent years. It has been understood that the right to health is not only an individual issue but is closely related to social structures and institutions. Due to the large number of people who died during the coronavirus pandemic and its economic, political and social damages, the relationship between the right to health and justice has become a central topic of theoretical and daily discussions. Although there are few studies in the Turkish literature, there are many studies in the English literature that address the relationship between the right to health and justice. There are four theories of justice that relate the right to health to a just society: Libertarianism, Liberalism, Communitarianism and Utilitarianism. These four theories contain important arguments in terms of understanding the relationship between the right to health and justice today. The main problem of this study is to reveal the scope and limits of the right to health based on theories of justice and the criticisms directed at these theories. The main purpose of the study is to contribute to the discussions in the literature on the right to health and theories of justice and to analyze the fundamental problems regarding the right to

health that have become more apparent with the coronavirus pandemic and the possible solutions that can be produced to these problems. To achieve this aim, the study is carried out on a theoretical basis, descriptively and analytically. The study focuses on which elements a theory of justice should include regarding the right to health and the balance between these elements.

Keywords: Health, Pandemic, Ethics, Justice

İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİNDE KAVRAMSAL BOYUTTA ETİK

THE CONCEPTUAL DIMENSION OF ETHICS IN HUMAN RESOURCE MANAGEMENT

Dr. Öğr. Üys.Perihan GÖZÜM

Çankırı Karatekin Üniversitesi, Kurşunlu Adalet MYO, Adalet Bölümü, Kurşunlu, Çankırı.

ORCID NO: 0000-0003-1174-8500

ÖZET

Etik ve yönetimin vazgeçilmez unsuru hiç kuşkusuz insan faktörü ve insan kaynakları yönetimidir. Bu bakımdan insan gereksinimlerinde iyi bir yönetimle birlikte apaçık performans, moral ve motivasyon ile oluşmaktadır.

Bilindiği üzere, yönetim temelinde asıl olarak ekip işidir. Eğer ekip dizaynı işlerin yapılışı ile ilgili olarak, kurulları da beraberinde getirdiği gibi yönetici ile koordineli olarak yol alırsanız verimli olmaktadır. Ekip birlikteliğinin getirilmesi herkese faydalı olmakla birlikte, yöneticinin dirayetli ve disiplinli istihdamı ile istediği ve insan kaynakları yönetiminin de bizi içinde bulunduğu bir sistematik yapının da oluşumu ile birlikte kabul görmektedir.

Kamu personelinin ise etik ilkeler bağlamında kontrol edilebilmesi için muhakkak şeffaf olması ve denetlenebilir olması, hesap sorulabilirlik ve performans ölçülebilir ayrıca, liyakate ve eşitliğe dayalı bir sistem ile süreç yönetiminin oluşturulması ve hukuk kurullarınca desteklenmesi gerekir.

Etik herkesçe kabul gören net ve kesin bir tanımı bulunmamakla birlikte farklı yazarlar ve düşünürlerin etik için yapmış oldukları birden fazla yorum bulunmaktadır. Etik, kavramsal olarak karakter ve davranış manasına gelmekle beraber, esasen etik, toplumda varolan ahlaki değerleri temsil eder ve inceler. Ayrıca, etik, felsefenin en eski disiplinlerinden biridir. Etik ilkelerinin egemen olması, günümüzde göz önünde bulundurulması gereken en önemli konulardan biridir. Doğru ve etkili insan kaynakları yönetimi ile etik ve ahlaki değerleri birleştirmektedir. Kamu yönetiminin en önemli çalışma alanlarından biri de etikdir.

Anahtar kelimeler: *İnsan Kaynakları, Etik, Yönetim.*

ABSTRACT

The indispensable elements of ethics and management are undoubtedly the human factor and human resource management. In this respect, human needs are clearly shaped by proper management, alongside performance, morale, and motivation.

As is widely recognized, management is fundamentally a team effort. If the design of the team, alongside the rules governing the execution of tasks, progresses in coordination with the manager, the outcome becomes efficient. The benefits of team cohesion are advantageous to all, and the resolute and disciplined employment practices of the manager, coupled with the systematic structure in which human resource management is inherently embedded, gain acceptance.

For public personnel to be monitored within the framework of ethical principles, the system must ensure transparency, accountability, auditability, and the establishment of a process management system based on merit and equity. Additionally, these elements should be supported by legal regulations.

Although there is no universally accepted and precise definition of ethics, numerous interpretations have been made by different scholars and thinkers. Conceptually, ethics refers to character and behavior. At its core, ethics represents and examines the moral values present within society. Moreover, ethics is among the oldest disciplines of philosophy. The prevalence of ethical principles is one of the most critical issues to be considered in contemporary times. Ethics and moral values are integrated through effective human resource management. Ethics also stands out as one of the most significant areas of public administration.

Keywords: Human Resources, Ethics, Management.

ETİK BİR İKİLEM OLARAK İKLİM ADALETSİZLİĞİNİN OLUŞUMU: GELİŞMİŞ ÜLKELERİN POLİTİKALARIYLA ŞEKİLLENEN İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ OLGUSUNUN GELİŞMEMİŞ ÜLKELERE YÖNELİK NEGATİF ETKİLERİNİN ANALİZİ

THE FORMATION OF CLIMATE INJUSTICE AS AN ETHICAL DILEMMA:
ANALYZING THE NEGATIVE IMPACTS OF THE CLIMATE CHANGE PHENOMENON
SHAPED BY THE POLICIES OF DEVELOPED COUNTRIES ON NON-DEVELOPED
COUNTRIES

Ali SAYILGAN

Araş. Gör., Kapadokya Üniversitesi İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi
ve Uluslararası İlişkiler Bölümü

ORCID: 0009-0004-1645-1874

ÖZET

Sanayileşen ve küreselleşen dünyanın negatif getirilerinden biri olan iklim değişikliği olgusunun etkileri özellikle 21. Yüzyılda belirgin bir biçimde ortaya çıkmaya başlamıştır. İklim değişikliğinin tetiklenmesinin en temel sebebi ise Sanayi Devriminden itibaren kümülatif olarak atmosferde biriken sera gazlarının neden olduğu küresel ısınma faktörüdür. Sera gazlarının atmosfere kontrolsüz bir biçimde salınımı noktasında ise özellikle gelişmiş ülkeler ciddi bir paya sahiptir. Gelişmiş ülkelerin sanayi ve teknoloji düzeyinde ciddi bir üretim ve tüketim döngüsüne sahip olması sebebiyle sera gazlarının salınımı da sürekli artmaktadır ve bu durum tüm dünya devletlerini negatif olarak etkilemektedir. Bu noktada ciddi bir etik ikilem ortaya çıkmaktadır: Gelişmişlik düzeyi yüksek ülkeler kendi hegemonyalarını sürdürürebilmek için hidrokarbon ve mineral kaynakları aşırı bir biçimde kullanmakta ve de tedarik zincirini korumaktadır. Ancak bu durum neticesinde iklimsel boyutta birçok anomali meydana gelmekte ve bunlar da en çok maddi açıdan yoksul olan ülkeleri etkilemektedir. Aynı zamanda gelişmiş ülkeler iklim değişikliğinin etkilerini kendi ulusları düzeyinde azaltabilecek maddi imkanlara sahip olduklarından bu negatifliği tersine çevirebilmektedir. Ancak maddi açıdan yetersiz olanaklara sahip ülkeler iklim değişikliğinin etkilerinden hem maksimum düzeyde etkilenmektedir hem de bunu tersine çevirebilecek olanaklardan yoksun durumdadır. Bunun sonucunda da bir iklim adaletsizliği durumu ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda çalışmada “iklim adaletsizliği unsurunun ve etkilerinin ortaya çıkmasında gelişmiş devletlerin uyguladığı çıkar-merkezli politikaların etkileri nelerdir” sorusu üzerinden yola çıkılarak devlet politikalarının tetiklediği iklim adaletsizliğini belirlemek amaçlanmaktadır. Çalışmanın ana esaslarını inşa etmek için nitel araştırma yöntemi ve doküman analizi yaklaşımı kullanılacaktır. İklim değişikliğinin etkilerinin maksimum düzeyde ortaya çıktığı bu dönem itibari ile devletler arasındaki iklim adaletsizliği unsurunun etkilerinin belirlenmesi ve çözüm önerilerinin geliştirilmesi iklim değişikliğinin yönetişimi açısından ciddi bir önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: İklim Değişikliği, İklim Adaletsizliği, Küresel Isınma, Gelişmiş Ülkeler, Sera Gazları

ABSTRACT

The effects of the phenomenon of climate change, which is one of the negative consequences of the industrialized and globalized world, have started to emerge especially in the 21st century. The main reason for triggering climate change is the global warming factor caused by greenhouse gases that have cumulatively accumulated in the atmosphere since the Industrial Revolution. Especially developed countries have a significant share in the uncontrolled release of greenhouse gases into the atmosphere. Since developed countries have a serious production and consumption cycle at the level of industry and technology, the emission of greenhouse gases is constantly increasing and this situation negatively affects all states of the world. At this point, a serious ethical dilemma arises: Highly developed countries over-exploit hydrocarbon and mineral resources and protect the supply chain in order to maintain their hegemony. However, this results in many climatic anomalies that affect the poorest countries the most. At the same time, developed countries can reverse this negativity as they have the financial means to mitigate the effects of climate change at the level of their own nations. However, countries with inadequate material resources are both maximally affected by the effects of climate change and lack the means to reverse it. As a result, a climate injustice situation emerges. In this context, the study aims to determine the climate injustice triggered by state policies by starting from the question “what are the effects of the interest-centered policies implemented by developed states in the emergence of the climate injustice factor and its effects”. Qualitative research method and document analysis approach will be used to construct the main principles of the study. As of this period when the effects of climate change have emerged at the maximum level, determining the effects of climate injustice among states and developing solutions is of great importance for the governance of climate change.

Keywords: Climate Change, Climate Injustice, Global Warming, Developed Countries, Greenhouse Gases

RETHINKING THE CONCEPT OF NATURE THROUGH THE ETHICS OF IMMANENCE IN *ANTI-OEDIPUS*

Özgür BOZAN

Istanbul Technical University, Department of Political Studies, Political and Social Thought
PhD Program. Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-7145-5059>

ABSTRACT

This study aims to analyze the concept of nature regarding the ethics of immanence. To this purpose, this study examines how Deleuze and Guattari, in their seminal work *Anti-Oedipus*, immanently use the concept of the machine (desiring-machine) and its relation to schizophrenia (as a process, not a malady) to define nature. By emphasizing nature as a process of production, they highlight the machine as a key behind-the-scenes element. Their argument for vital interconnectedness underscores the significant relationship between the concept of nature and life. Designating these machines as integral components of nature, they assert machines are constantly in flux, thus remaining productive and creative. Machines are not considered from a mechanical point of view but rather from a productive and synthetic point of view. Desiring-machines allow diverse components to materialize due to the production and consumption of energy flows. These energy flows are realized through the relationship of the machines with each other. This circle of relations has a continuous circle of connections and interruptions. Desire is characterized as a machine that creates and produces a variety of flows and interruptions, cuts, or breaks to put them into these flow processes. That is why no agent or subject precedes this act of flow. Instead, the process of flow is primary and precedes the subject. Only when this flow is repressed does the subject become fixed. Deleuze and Guattari want to transform this fixed subject radically despite the aspects of repression. They present the productive process of the machine to illustrate false consciousness about the dichotomy of man-nature. Desiring-machines are analytically constructed to explain our modern political and social reality and to solve the problem of the philosophy of immanence to depict how nature operates. This is what they call schizophrenia as a process, who experiences the desiring-machines in this way. According to Deleuze and Guattari, the schizophrenic unconscious as a process is not based on an a priori approach, nor is it subject to any external mechanism of interpretation. Only he has the unique opportunity to experience the wondrous desiring-machines. The schizophrenic unconscious experiences nature in an immanent process.

Keywords: The Concept of Nature, Deleuze and Guattari, The Ethics of Immanence, Desiring Machines, Schizophrenia

This study is derived from Özgür Bozan's ongoing PhD dissertation at Istanbul Technical University, Department of Political Studies, Political and Social Thought PhD Program.

THE COMPLIANCE OF SUPPLIER COMPANIES WITH GLOBAL ETHICAL STANDARDS: THE CASE OF TURKEY

Dr. Nihan Özkan

ORCID: 0000-0002-8899-7006

Bingöl University (Türkiye)

Abstract

Adherence to sustainability and ethical standards is crucial for gaining a competitive advantage in the global business landscape. Despite Turkey's strategic position and growing economy, there is a lack of comprehensive studies on the adoption of global ethical standards by Turkish supplier companies and the challenges they face.

This research aims to assess ethical compliance levels, motivations, and barriers among Turkish supplier companies. Using a mixed-methods approach, the study will include structured surveys with 25-50 companies and semi-structured interviews with 10-15 executives. Survey data will undergo quantitative analysis, while interview data will be analyzed thematically.

The findings will reveal the adoption rate of global ethical standards, their impact on performance, and the obstacles to compliance. These insights will help inform strategies for businesses and policymakers, promoting sustainability and ethics-driven growth in Turkey and beyond.

Key words: Ethical standards, Supplier companies, Supply chains, Sustainability

MUHASEBE VE ETİK İHLALLER ÜZERİNE YAPILAN ÇALIŞMALARIN BİBLİYOMETRİK ANALİZ TEKNİĞİ İLE İNCELENMESİ

A REVIEW OF STUDIES ON ACCOUNTING AND ETHICAL VIOLATIONS WITH
BIBIOMETRIC ANALYSIS TECHNIQUE

Aydın ŞENOL

Doç. Dr., Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Sağlık
Yönetimi Anabilim Dalı, Sakarya, TÜRKİYE

ORCID: 0000-0001-5136-9463

Gizem KABAN

Yüksek Lisans Öğrencisi, Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim
Enstitüsü, Sağlık Yönetimi Anabilim Dalı, Sakarya, TÜRKİYE

ORCID:0009-0004-2920-7985

ÖZET

Muhasebe; bir işletmenin mali işlemlerinin kaydedilmesi, sınıflandırılması, özetlenmesi ve raporlanması sürecidir. Muhasebe mesleği, bilgi üretiminde önemli bir rol oynamaktadır ve bu bilgileri yatırımcılar, ortaklar, yöneticiler ve kamuoyu çeşitli kararlar almak için kullanmaktadır. Bu bağlamda, muhasebenin sağladığı bilgilerin güvenilirliği büyük bir önem taşımakla birlikte kişiler ya da topluluklar arasındaki ilişkilerde doğruyu yanlıştan, iyiyi kötüden ayıran ve bu kavramları araştırıp değerlendiren felsefi bir disiplin olan etik kavramı ortaya çıkmaktadır. Muhasebede etik mesleği icra eden kişilerin doğru işlem yapmanın yanı sıra toplumun önemseydiği değerleri dikkate alarak güvenilir bilgilerin sunulması için dikkat edilmesi gereken kurallar şeklinde ifade edilmektedir. Muhasebe alanında yapılan hileler sürecin yanıltıcı bir şekilde iletilmesi ve yanlış sonuçlara ulaşılmasına yol açmaktadır. Bu çalışmada, muhasebe alanında etik ihlaller üzerine yapılan akademik çalışmaların bibliyometrik olarak incelenmesi, literatüre sağladıkları katkının ortaya çıkarılması ve yapılacak sonraki çalışmalar açısından kaynak oluşturması amaçlanmıştır. 2010-2024 yılları arasında yapılan çalışmalar değerlendirilmiş olup 1852 çalışma ele alınmış, elde edilen veriler Web of Science arama motorunda ilgili anahtar kelimeler kullanılarak taranarak incelenmiş, analiz edilmiş ve yorumlanmıştır. Sonuç olarak ilgili alanda yapılan çalışmaların en fazla 2021 yılında yapıldığı, yıllık ortalama 123 makale yayınlandığı belirlenmiştir. Araştırmaların çoğu iş finansmanı alanında yoğunlaşmış ve genellikle ABD’li yazarlar tarafından gerçekleştirilmiştir. Smith LM en üretken, Dellaportas S ise en etkili yazar olarak öne çıkmıştır. ABD, yayın ve atıf sayısında ilk sırada yer alırken İngiltere, Avustralya, Çin ve Kanada takip eden ülkeler arasındadır. Çalışma, bu alandaki yayınları bibliyometrik olarak özetleyerek yazarlara yol gösterici bir kaynak olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Muhasebe, Etik İhlaller, Hile, Muhasebede Hile, Bibliyometrik Analiz

ABSTRACT

Accounting is the process of recording, classifying, summarizing and reporting the financial transactions of an enterprise. The accounting profession plays an important role in the production of information and this information is used by investors, shareholders, managers and the public to make various decisions. In this context, while the reliability of the information provided by accounting is of great importance, the concept of ethics, which is a philosophical discipline that distinguishes right from wrong, good from bad, and investigates and evaluates these concepts in relations between individuals or communities, emerges. Ethics in accounting is expressed as the rules that should be considered in order to provide reliable information by taking into account the values that society cares about as well as the correct transaction of the people who perform the profession. The frauds in the field of accounting lead to the misleading progress of the process and reaching wrong conclusions. In this study, it is aimed to bibliometrically examine the academic studies on ethical violations in accounting, to reveal their contribution to the literature and to provide a source for future studies. The studies conducted between 2010 and 2024 were evaluated and 1852 studies were considered, and the data obtained were examined, analyzed and interpreted by searching the Web of Science search engine using the relevant keywords. As a result, it was determined that the most studies in the relevant field were conducted in 2021, with an average of 123 articles published annually. Most of the studies were concentrated in the field of business finance and were generally conducted by US authors. Smith LM stood out as the most prolific and Dellaportas S as the most influential author. The USA ranked first in the number of publications and citations, followed by the UK, Australia, China and Canada. The study is thought to be a guiding resource for authors by summarizing the publications in this field bibliometrically.

Keywords: Accounting, Ethical Violations, Cheating, Cheating in Accounting, Bibliometric Analysis

DEONTOLOJİ VE TIBBİ DEONTOLOJİ KAVRAMLARINA GENEL BAKIŞ

OVERVIEW OF THE CONCEPTS OF DEONTOLOGY AND MEDICAL DEONTOLOGY

Fuat İNCE

Dr. Öğr. Üyesi, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Tarihi ve Etik Ana Bilim Dalı, Isparta, Türkiye, ORCID:0000-0002-2887-7512

ÖZET

Sözlük anlamı “ödev bilimi” olarak açıklanan deontoloji toplum tarafından belirlenen ve ayrıca müeyyidelerle donatılan “ne yapmalı” veya “ne yapmamalı” sorularına ilişkin kuralların bilgisidir. İlk defa 1800’lü yılların ilk yarısında Jeremy Bentham tarafından “yükümlülükler bilgisi” olarak ifade edilmiştir. Eğer karşılaşılan bir sorunla ilgili yerleşik çözüm önerileri oluşturulmuşsa deontoloji kavramı söz konusudur. Deontoloji bir mesleği uygularken uyulması beklenen ahlaki ve halen benimsenmiş bulunan kurallardır. Deontoloji aynı meslek grubundaki kişilerin birbirleriyle olan ilişkilerinde dikkat etmeleri gereken saygı ve özene dayalı ilkeler için de kullanılmaktadır. Tıbbi deontoloji ise hekimlik mesleği uygulaması esnasında uyulması gereken yasal ve ahlaki yükümlülükleri kapsamaktadır. Tıbbi deontoloji kavramının etik yerine kullanıldığı sıkça görülmektedir. Oysaki ahlak felsefesi olarak adlandırılan etik, aslında deontolojiyi besleyen bir havuza benzetilebilir. Türkiye’de tabiplerin ve dış tabiplerinin, deontoloji bakımından riayetle mükellef oldukları kaide ve esaslar Tıbbi Deontoloji Nizamnamesi’nde gösterilmiştir. Bu Nizamnamenin birinci kısmı “umumi Kaide ve esaslar” olup, bunlar 11 madde halinde açıklanmıştır. Nizamnamedeki diğer kısımlar ise “Meslektaşların hastaları ile münasebetleri”, “meslektaşların birbiri ile ve paramedikal meslek mensup ile münasebetleri” ve “çeşitli hükümler” şeklindedir. Nizamnamede tabiplerin ve dış tabiplerinin “başta gelen vazifesi, insan sağlığına, hayatına ve şahsiyetine ihtimam ve hürmet göstermek” olarak belirlenmiştir. Hastanın cinsiyeti, ırkı, milliyeti, dini ve mezhebi, ahlaki düşünceleri, karakter ve şahsiyeti, içtimai seviyesi, mevkii ve siyasi kanaati ne olursa olsun, muayene ve tedavi hususunda azami dikkat ve ihtimamı göstermek tabip ve dış tabiplerinin yükümlülüğü olarak yazılmıştır. Sonuç olarak deontoloji kelimesi terim olarak yeni sayılmakla birlikte yükümlülükler ve sorumluluklar bakımından tartışmasız ve zorlayıcıdır.

Anahtar Kelimeler: Deontoloji, Tıbbi Deontoloji, Etik, Nizamname.

ABSTRACT

Deontology, which is defined as “the science of duty”, is the knowledge of the rules regarding the questions of “what to do” or “what not to do” determined by society and also equipped with sanctions. It was first expressed as “knowledge of obligations” by Jeremy Bentham in the first half of the 1800s. If there are established solution proposals for a problem encountered, the concept of deontology is in question. Deontology is the moral and currently adopted rules that are expected to be followed while performing a profession. Deontology is also used for the principles based on respect and care that people in the same professional group should pay attention to in their relations with each other. Medical deontology covers the legal and moral obligations to be observed during the practice of the medical profession. It is frequently seen that the concept of ethics is used instead of medical deontology. However,

ethics, which is called moral philosophy, can actually be likened to a pool that feeds deontology. The rules and principles that physicians and dentists in Türkiye are obliged to comply with in terms of deontology are set out in the Medical Deontology Regulation. The first part of this Regulation is “General Principles and Principles” and these are explained in 11 articles. The other sections of the Regulation are “Relations of colleagues with their patients”, “Relations of colleagues with each other and with members of the paramedical profession” and “Miscellaneous provisions”. In the regulation, the "primary duty" of physicians and dentists is defined as "to show care and respect for human health, life and personality". It is written as the obligation of physicians and dentists to show the utmost care and attention in the examination and treatment of patients, regardless of their sex, race, nationality, religion and sect, moral opinions, character and personality, social level, position and political opinion. As a result, although the word deontology is new as a term, it is undisputed and compelling in terms of obligations and responsibilities.

Keywords: Deontology, Medical Deontology, Ethics, Regulation

1. GİRİŞ

Sözlükte deontolojinin anlamı “ödev bilimi” olarak verilmiştir (TDK Sözlükleri 2024a). Ödev ise “yapılması, yerine getirilmesi, insanlık duygusu, töre ve yasa bakımından gerekli olan iş veya davranış; vazife” olarak açıklanmıştır (TDK Sözlükleri 2024b). Ödev, günümüzde kişinin içinde yaşadığı toplum ile olan ilişkisinden doğan ve kişinin yapması gereken fonksiyonları tanımlamak amacıyla kullanılmaktadır (Cevizci 2016; Çevik 2023). Deontoloji terimi ilk defa 1834 yılında Jeremy Bentham tarafından “yükümlülükler bilgisi” olarak ifade edilmiştir (Patuzzo, De Stefano, Ciliberti 2018; Özdilek 2023). Deontoloji, Yunancadaki “deontos (görev)” ve “logos (bilgi-bilim)” kelimelerinden türetilmiş olup, bu bakımdan “görev bilgisi” olarak anlaşılabilir (Aydın 2006; Çevik 2023). Deontolojiyi toplum tarafından belirlenen ve ayrıca müeyyidelerle donatılan “ne yapmalı” veya “ne yapmamalı” sorularına ilişkin kuralların bilgisi olarak açıklamak mümkündür (Sayım 2011).

Eğer karşılaşılan bir sorunla ilgili yerleşik çözüm önerileri oluşturulmuşsa deontoloji kavramı söz konusudur. Deontoloji bir mesleği uygularken uyulması beklenen ahlaki ve halen benimsenmiş bulunan kurallardır. Deontoloji aynı meslek grubundaki kişilerin birbirleriyle olan ilişkilerinde dikkat etmeleri gereken saygı ve özene dayalı ilkeler için de kullanılmaktadır (Civaner 2018; Sayım 2011). Deontoloji kavramında yer alan yükümlülükler zorlayıcı ve tartışmasızdır (Arda, Şahinoğlu Pelin 1995). Ahlaki karara temel teşkil edecek “iyi-gerekçelendirilmiş” kurallar arayışı deontolojinin konusudur. Kuralların özgün olaylarda uygulanması kuralların bir kez oluşturulmasıyla başlar. Yaşanan durum veya olayla en münasebetli olan kurallar deontolojidir (DTB 2015).

2. TIBBİ DEONTOLOJİ

Tıbbi deontoloji hekimlik mesleği uygulaması esnasında uyulması gereken yasal ve ahlaki yükümlülükleri kapsamaktadır. Her meslek için bir deontolojiden söz etmek mümkünken bu kelime geçtiğinde en önce akla tabiplerin ve kurumsal olarak tababetin gelmesi, bunun ilk olarak hekimlerin arasında benimsenmiş olmasındandır (Arda, Şahinoğlu Pelin 1995).

Deontolojiyi 1845 yılında tıpla ilişkilendiren ilk isim Fransız tabip Maximilien Simon’dur. Tıbbi deontoloji, bir disiplin olarak, hekimlerin klinik uygulamalarında gözetmeleri gereken davranışları inceler. Bu düşünce, meslek kategorisi tarafından tanınan tıp etiğinin temel ilkelerini davranış kurallarına dönüştürmeyi, böylece hekimlerin görevlerini ve yasaklarını

listeleyen ve meslek birlikleri tarafından hazırlanan bir özyönetim belgesi olan “tıbbi deontoloji kurallarını” oluşturmayı amaçlar. (Patuzzo, De Stefano, Ciliberti 2018)

Hekimlerin mesleklerinde uymaları gereken görevleri belirleme ve bunları tanımlama ihtiyacının kökleri çok eskilere kadar gider. Ünlü “Hipokrat Yemini” bunu yapmaya yönelik ilk teşebbüslerden birisi olarak sayılabilir (Patuzzo, De Stefano, Ciliberti 2018). Yemin metni, içerisinde bugün de üzerinde özenle durulan ilkelerin yanısıra günümüzde geçerliliği açıkça kabul edilen haklara ve yükümlülüklerle ters kuralları da barındırmaktadır (Civaner 2018).

Tıbbi deontoloji kavramının etik yerine kullanıldığı sıkça görülmektedir. Oysaki ahlak felsefesi olarak adlandırılan etik, aslında deontolojiyi besleyen bir havuza benzetilebilir (Sayım 2011). Etik yerleşik düzenlemelerin haricindeki çözümü henüz belirlenmemiş sorunlarla ilgilenmektedir. İlkelerin belirlenmesine yönelik yapılan çalışmalar açık uçlu sorunlardır. Bu nedenle de etik her zaman tartışmaya açık bir alandır. Etiğin üzerinde çalıştığı sorunlarla ilgili yerleşmiş ilkeler oluşturulduğunda yani etiğin çözmeye çalıştığı sorunlar çözüldüğünde bunlar artık deontolojinin konusu haline gelmişlerdir. (Arda, Şahinoğlu Pelin 1995).

3. TIBBİ DEONTOLOJİ NİZAMNAMESİ

Türkiye’de tabiplerin ve dış tabiplerinin, deontoloji bakımından riayetle mükellef oldukları kaide ve esaslar “Tıbbi Deontoloji Nizamnamesi’nde” gösterilmiştir. Bu Nizamnamenin birinci kısmı “umumi Kaide ve esaslar” olup, bunlar 11 madde halinde açıklanmıştır. Nizamnamedeki diğer kısımlar ise “Meslektaşların hastaları ile münasebetleri”, “meslektaşların birbiri ile ve paramedikal meslek mensup ile münasebetleri” ve “çeşitli hükümler” şeklindedir (TDN 1960).

Nizamnamede (Madde 2) tabiplerin ve dış tabiplerinin “başta gelen vazifesi, insan sağlığına, hayatına ve şahsiyetine ihtimam ve hürmet göstermek” olarak belirlenmiştir. Hastanın “cinsiyeti, ırkı, milliyeti, dini ve mezhebi, ahlaki düşünceleri, karakter ve şahsiyeti, içtimai seviyesi, mevkii ve siyasi kanaati ne olursa olsun, muayene ve tedavi hususunda azami dikkat ve ihtimamı göstermek tabip ve dış tabiplerinin yükümlülüğü” olarak yazılmıştır (TDN 1960).

Nizamnamede (Madde 7) “Tabip ve dış tabibi sanat ve mesleğinin icrası dışında dahi olsa, meslek ahlak ve adabı ile telif edilemeyen hareketlerden kaçınır.” şeklinde bir düzenleme mevcuttur. Madde 8’de ise “Tabip ve dış tabibi, yapacağı yayınlarda tababet mesleğinin şerefini üstün tutmaya mecbur olup, her ne suretle olursa olsun, yazılarında kendi reklamını yapamaz.” yazmaktadır. “Tecrübe maksadı ile insanlar üzerinde hiç bir cerrahi müdahale yapılamayacağı gibi aynı maksatla, kimyevi, fiziki veya biyolojik şekilde herhangi bir tedavi de tatbik edilemez.” şeklindeki düzenleme ise Madde 11’de yer almaktadır (TDN 1960).

Burada yazılanlarla birlikte toplam 46 maddeden oluşan Nizamnamedeki hükümlere “6023 sayılı Türk Tabipleri Birliği Kanununun 7 nci maddesi mucibince tabip odalarına kayıtlı bulunan tabip ve dıştabipleri”, bu Nizamname hükümlerine tabidirler (TDN 1960).

4. SONUÇ

Hekimlik meslek ahlakı kuralları yasal düzlemde “Tıbbi Deontoloji Nizamnamesinin” yanısıra “Türk Tabipleri Birliği Hekimlik Meslek Etiği Kuralları” ile de düzenlenmektedir. Bunlardan başka olarak “Türk Tabipleri Birliği Disiplin Yönetmeliğinde” yar verilen hususlar ile uluslararası “Avrupa Konseyi İnsan Hakları ve Biyotıp Sözleşmesi” ülkemizde mesleğini icra eden tüm hekimleri ilgilendirmektedir (Civaner 2018). Sonuç olarak deontoloji kelimesi

terim olarak yeni sayılmakla birlikte yükümlülükler ve sorumluklar bakımından tartışmasız ve zorlayıcıdır (Arda, Şahinoğlu Pelin 1995).

5. KAYNAKLAR

Arda, B., Pelin Şahinoğlu, S. (1995). Tıbbi Etik: Tanımı, İçeriği, Yöntemi ve Başlıca Konuları. *Ankara Tıp Mecmuası* 48:323-336.

Aydın, E. (2006). Tıp Etiğinde İlkeler. *Tıp Etiği* içinde (1-15). Ankara: Güneş Tıp Kitabevi.

Cevizci, A. (2016). Tıp Etiği. *Uygulamalı Etik* içinde (71-88). İstanbul: Say Kitap.

Civaner, M. (2018). Meslek Örgütlerinin Deontolojik Görevleri. Bulut, N. (Ed.), TTB ve Tabip Odalarının Tıbbi Deontolojiyi Koruma Sorumluluğu İçinde(9-20). Ankara:TTB Yayınları.

Çevik, T. (2023). *Tıbbi Deontolojinin Uygulanabilirliği Konusunda SBÜ Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt SUAM Asistan Hekimlerinin Bilgi, Tutum ve Davranışları*. (Yayımlanmamış Tıpta Uzmanlık Tezi). Sağlık Bilimleri Ü. SBE, Ankara.

Dünya Tabipler Birliği [DTB]. (2015). Tıp Etiği El Kitabı. Civaner,M. (Çev.). 12 Aralık 2024 tarihinde, https://www.ttb.org.tr/kutuphane/tip_etigi.pdf adresinden erişildi.

Özdilek, M.R., (2023). Diyetisyenlerde Etik Tutum Ölçeği Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Süleyman Demirel Ü. SBE., Isparta.

Patuzzo, S., De Stefano, F., Ciliberti, R. (2018). The Italian Code of Medical Deontology. Historical, ethical and legal issues. *Acta Biomed* 89(2):157-164.

Sayım, F. (2011). Tıbbi Etik ve Deontoloji Kavramları. 12 Aralık 2024 tarihinde, https://www.researchgate.net/publication/302102529_TIBBI_ETIK_VE_DEONTOLOJI_KAVRAMLARI adresinden erişildi.

Tıbbi Deontoloji Nizamnamesi [TDN]. (19/2/1960). *Resmî Gazete*. 13Aralık 2024 tarihinde, <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/2.3.412578.pdf> adresinden erişildi.

Türk Dil Kurumu [TDK] Sözlükleri Güncel Türkçe Sözlük. (2024a). *Deontoloji*. 12 Aralık 2024 tarihinde, <https://sozluk.gov.tr/> adresinden erişildi.

Türk Dil Kurumu [TDK] Sözlükleri Güncel Türkçe Sözlük. (2024b). *Ödev*. 12 Aralık 2024 tarihinde, <https://sozluk.gov.tr/> adresinden erişildi.

BİLİM ETİĞİNDE İHLALLER

VIOLATIONS IN SCIENCE ETHICS

Fuat İNCE

Dr. Öğr. Üyesi, Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Tarihi ve Etik Ana Bilim Dalı, Isparta, Türkiye, ORCID:0000-0002-2887-7512

ÖZET

Etiği doğru ile yanlışın, iyi ile kötünün anlaşılması, analizi ve ayırt edilmesi yönünden sistematik bir yaklaşım olarak tanımlamak mümkündür. Etik, ahlaki olanın özüne ve temeline ilişkin kavramları ve ilkeleri araştıran bir felsefe dalıdır. Bu bakımdan etiği ahlak felsefesi olarak isimlendirmek yanlış olmayacaktır. Bilim ise doğru düşünme ve sistematik olarak bilgi edinme sürecidir. Bilim etiği, bilim insanlarının profesyonel çalışmalarında uymakla yükümlü olduğu davranış standartlarıdır. Bilim etiği, bilimsel araştırma ve bilimsel yayın etiğinden oluşmaktadır. Bilimsel araştırma etiği, bilimsel bir araştırmanın planlama ve raporlama sürecinde uyulması gereken etik kodlar olarak tanımlanmaktadır. Bilimsel yayın etiği üretilen bilimsel bilginin yayınlanması sürecinde dikkat edilmesi gereken doğruluk, dürüstlük, açıklık, emeğe saygı gibi ahlaki değerleri ifade etmektedir. Bilimsel araştırmalarda karşılaşılan etik ihlalleri; intihal, çarpıtma, uydurma, dilimleme, kendinden aşırma, tekrar yayım, haksız yazarlık, destek belirtmeme, izin almama, çevreye ve hayvanlara zarar verme, bilgilendirmeme ve uyardırma, izne ve gizliliğe riayet etmeme, kabul ve taahhüt beyanlarına uymama, görevi ihmal veya kötüye kullanma olarak sıralamak mümkündür. Ayrıca akademik terfi ve atamalarda bilimsel araştırma ve yayınlara ilişkin yanıltıcı ve yanlış beyanlarda bulunmak, bilimsel araştırma için sağlanan kaynakları amacı dışında kullanmak gibi başka ihlaller de bu listeye eklenebilir. Özgün araştırma konularının seçilmesi, bilimsel araştırma için yeterince zaman ve kaynak ayrılması, bilimsel ve akademik değerlendirmelerde nicelik yerine niteliğe önem verilmesi ve bilim kültürünün oluşturulmasıyla etik ihlallerin önlenmesi mümkündür. Eğitim, donanım ve bilgi eksikliğinin giderilmesi ise bu süreçteki belki de en başta gelen unsurdur.

Anahtar Kelimeler: Bilim, Etik, Bilim Etiği, İhlal, Etik İhlal

ABSTRACT

It is possible to define ethics as a systematic approach to understanding, analysing and distinguishing between right and wrong, good and bad. Ethics is a branch of philosophy that investigates the concepts and principles of the essence and foundation of morality. In this respect, it would not be wrong to call ethics as moral philosophy. Science is the process of thinking correctly and acquiring knowledge systematically. Scientific ethics are the standards of behaviour that scientists are obliged to follow in their professional work. Scientific ethics consists of scientific research and scientific publication ethics. Scientific research ethics is defined as the ethical codes that should be followed in the planning and reporting process of a scientific research. Scientific publication ethics refers to moral values such as accuracy, honesty, openness, respect for labour that should be considered in the process of publishing the scientific information produced. It is possible to list the ethical violations encountered in scientific research as plagiarism, distortion, fabrication, slicing, self-plagiarism, republication,

unfair authorship, failure to indicate support, failure to obtain permission, damaging to the environment and animals, failure to inform and warn, failure to comply with permission and confidentiality, failure to comply with acceptance and commitment statements, neglect or abuse of duty. In addition, other violations such as making misleading and false statements regarding scientific research and publications in academic promotions and appointments, misuse of resources provided for scientific research can be added to this list. It is possible to prevent ethical violations by selecting original research topics, allocating sufficient time and resources for scientific research, giving importance to quality rather than quantity in scientific and academic evaluations and establishing a scientific culture. Eliminating the lack of education, equipment and knowledge is perhaps the most important element in this process.

Keywords: Science, Ethics, Science Ethics, Violation, Ethical Violation

1. GİRİŞ

Araştırmanın anlamı sözlükte “araştırmak işi; araştırı, tetkik” ve “bilim ve sanatla ilgili olarak yapılan yöntemli çalışma; araştırı” olarak verilmiştir. (TDK Sözlükleri 2024). Etik ise “Doğru ile yanlışın, iyi ile kötünün anlaşılması, analizi ve ayırt edilmesi yönünden sistematik bir yaklaşım” olarak açıklanabilir (Buts, Rich 2013; Özdilek 2023). Ahlaki olanın temeline ve özüne dair ilkeleri ve kavramları araştıran etik, ahlak felsefesi olarak tanımlanabilir. Esas olarak felsefenin bir dalıdır (Grünberg 2005; İnce, Kolcu 2021).

İyiye kötüden, doğruyu yanlıştan ayıran bir davranış ölçüsü olan etikte; değerler, ilkeler, kurallar ve kodlar gibi temel kavramlar vardır (İnayet 2019). Bunlar sadece şahıslara değil mesleklere de kişilik kazandıran, onları belli standartlar içine sokan ve meslek mensuplarının uyması gereken davranış ve tutumları belirleyen kavramlardır (Erdirençelebi, Filizöz 2019).

Bilimi “doğru düşünme ve sistematik olarak bilgi edinme süreci” olarak tanımlamak mümkündür. Doğru bilgiyi yanlış bilgidan ayırmak, onu sistemli bir şekilde insanın ve insanlığın yararına değerlendirmek bilimin amacıdır. Bilimin yansız ve objektif kriterler getirmesi, bilimsel düşüncede, toplumda ve tüm dünyada düzen oluşturması ancak bu sayede olabilir. Ters durumda herkese ve duruma göre değişebilen yargı ve tercihler söz konusu olur (Esenlik, Bolat 2010).

Bilim, gerçeği ortaya çıkarmaya ve olgu ile ilgili dünyayı açıklamaya yönelik bir arayıştır. Bu nedenle bilimsel araştırma yapmak “sorumluluk ve belirli kurallara uymayı” da beraberinde getirir. Daha açık bir ifadeyle araştırmacıların, bilimsel çalışmalarda yer almak isteyenlerin ve bilim yapan herkesin araştırmalarının her safhasında uymaları gereken etik kurallar ve uzak durmaları gereken etik dışı davranışlar bulunmaktadır (Esmer, Özdaşlı 2023).

Etik farklı işlevleri içermesinden dolayı “normatif etik”, “meta etik” ve “uygulamalı etik” olmak üzere üç türü bulunmaktadır. Normatif etik, “ahlak kurallarının incelenerek doğru ve yanlışın belirlenmesi ve ulaşılan sonucun değerlendirilmesini”, meta-etik, “normatif etiğin sorgulanmasını”, uygulamalı etik ise “özel bir alanda uyulması gereken etik ilkelerin ve uzak durulması gereken etik dışı davranışların belirlenmesi” olarak ifade edilmektedir. (Esenlik, Bolat 2010; Esmer, Özdaşlı 2023).

Bilim etiği “insanlarının profesyonel çalışmalarında uymakla yükümlü olduğu davranış standartları” olarak tanımlanabilir ve uygulamalı etiğin bir alt dalıdır. Mühendislik etiği, iş etiği, sanat etiği, tıpta etik ve akademik etik de uygulamalı etiğin altında ele alınırlar. (Esmer, Özdaşlı 2023).

Bilim etiği, “bilimsel araştırma” ve “bilimsel yayın etiğinden” oluşmaktadır. Bilimsel araştırma etiği, “bilimsel bir araştırmanın planlama ve raporlama sürecinde uyulması gereken

etik kodlar” olarak tanımlanmaktadır. Bilimsel yayın etiği, “üretilen bilimsel bilginin yayınlanması sürecinde dikkat edilmesi gereken doğruluk, dürüstlük, açıklık, emeğe saygı gibi ahlaki değerleri” ifade etmektedir. Bilimsel yayın etiği, genel anlamda “doğru bilgiyi yanlış bilgidan ayırma kabiliyeti” olarak ahlak kavramının ayrılmaz bir parçasıdır (Esenlik, Bolat 2010; Esmer, Özdaşlı 2023).

2. BİLİMSEL ARAŞTIRMALARDA VE YAYINLARDA ETİK İHLALLER

Bilim etiği ihlalleri akademik araştırmaların ve resmî yayınların konusu olmuşlardır. Buralarda etik ihlaller tek tek yazılarak bunun sebepleri ve önleme yöntemleri açıklanmaya çalışılmıştır. (Esenlik, Bolat 2010; TÜBİTAK 2015; YÖK 2018; Esmer, Özdaşlı 2023). Etik ihlaller aşağıdaki gibi sıralamak ve açıklamak mümkündür.

İntihal (Aşırma) (Plagiarism): “Başka birine ait özgün fikirleri, yöntemleri, verileri ya da eserlerini bilimsel standartlara uygun bir biçimde kaynak göstermeden, kısmen ya da tamamen kendi eseriymiş gibi kullanmaktır.”

Çarpıtma (Distortion): “Bilimsel araştırma kayıtları ya da elde edilen verileri değiştirmek, araştırmada kullanılmamış araç, gereç, teknik, yöntem ve materyalleri kullanılmış gibi göstermek, araştırmada destek alınan kişi ve kurumların çıkarları yönünden araştırma sonuçlarını manipüle etmektir.”

Uydurma (Fabrication): “Hayali veriler uydurarak çalışma yapmak ve yayımlamaktır.”

Dilimleme (Slicing): “Bilimsel bir araştırmanın sonuçlarını, araştırmanın bütünlüğünü bozacak bir biçimde ve uygun olmayan bir biçimde parçalara ayırarak birden fazla yayın yapmak ve bu yayınları akademik terfi ve atamalarda kullanmaktır.”

Kendinden aşırma (Self-plagiarism): “Yayımlanmış ya da yayınlanma aşamasında olan kendi çalışmasından usulüne uygun bir şekilde kaynak göstermeden alıntı yapmaktır.”

Tekrar yayım (Duplication): “Aynı yayınları akademik terfi ve atamalarda ayrı yayınlar olarak sunmaktır.”

Haksız yazarlık (Unfair authorship): “Katkısı olmayan yazarları yazar isim listesine dâhil etmek ya da katkısı olan yazarları dâhil etmemek, yazar sıralamasını uygun olmayan bir biçimde sebepsiz bir şekilde değiştirmek, katkısı olmadığı halde nüfuzunu kullanarak ismini yazarlar isim listesine dâhil ettirmektir.”

Destek belirtmeme (Failure to indicate support): “Bilimsel araştırmaya destek veren kişi, kurum ve kuruluşları araştırmada belirtmemektir.”

İzin almama (Failure to obtain permission): “Henüz savunularak kabul edilmemiş tez ya da çalışmaları sahibinden izin almadan kaynak olarak kullanmak, bilimsel araştırmaya başlamadan önce izin alınması gereken ilgili birimlerden yazılı olarak izin almamaktır. Anket ve tutum araştırmalarında deneklerin rızası olmadan ya da araştırma bir kurumda yapılacaksa kurumun iznini almadan elde edilen verileri yayımlamaktır. İncelenen bir eserde yer alan bilgileri sahibinin izni alınmaksızın yayımlamadan önce paylaşmaktır.”

Çevreye ve hayvanlara zarar verme (Damaging the environment and animals): “Bilimsel araştırma ve deneylerde hayvanlara ve çevresel dengeye zarar vermektir.”

Bilgilendirmeme ve uyarmama (Failure to inform and warn): “Bilimsel araştırma ile ilgili olası zararlı uygulamalar hakkında ilgili birimleri bilgilendirmemek ve uyarmamaktır.”

İzne ve gizliliğe riayet etmeme (Failure to observe permission and confidentiality): “Bilimsel araştırmalarda, diğer kişi, kurum ve kuruluşlardan alınan bilgi ve verileri, izin

sınırları içinde kullanmamak, bu bilgilerin gizliliğine uymamak ve korunmasını sağlamamaktır.”

Kabul ve taahhüt beyanlarına uymama (Failure to comply with acceptance and commitment statements): “Bilimsel araştırma ve deneylerde mevzuata, etik kurallara, uluslararası sözleşmelere uyamamak, hasta haklarına saygı göstermemek, yersiz, dayanaksız ve kasıtlı olarak etik ihlallerde bulunmak, biyomedikal ve diğer klinik araştırmalarda ilgili mevzuata aykırı hareket etmektir.”

Görevi ihmal veya kötüye kullanma (Neglect or abuse of duty): “Kurum tarafından verilen hakemlik, danışmanlık, izleyici raportörlük ve panelistlik gibi görevleri ihmal etmek ya da kötü amaçlı kullanmaktır.”

Diğer: “Akademik terfi ve atamalarda bilimsel araştırma ve yayınlara ilişkin yanıltıcı ve yanlış beyanlarda bulunmak, bilimsel araştırma için sağlanan kaynakları amacı dışında kullanmaktır.”

3. SONUÇ

Bilimsel araştırmalarda etik ihlallerin nedenleri “eğitim, bilgi ve donanım eksikliği”, “kaynağa birebir bağlı kalma”, “akademik atama ve yükseltme kriterleri”, “araştırma konularının özgün olmaması” ve “bilimsel araştırma için yeterince zaman ve kaynak ayrılmaması”, “bilimsel değerlendirmede niteliğe değil niceliğe önem verilmesi”, “akademik yöneticilerin etik tutumu”, “bilim kültürü”, “ruhsal hastalıklar” ve “dışsal baskılar” olarak sıralanabilirler. Bunların yanında ayrıca, “eğitim sisteminin yetersizliği”, “uygulanan yaptırımların yetersiz olmaması” ve “caydırıcı olmaması” bilim etiğine uygun olmayan davranışlara sebebiyet vermektedir. (Esmer, Özdaşlı 2023).

Bilim etiği ihlallerinin temelinde “nasıl olsa bir şey olmaz” ve “ne olacak” gibi düşünceler yatsa da kişinin öğrenim hayatının hiçbir döneminde bununla ilgili farkındalığa, eğitime, derse veya kurs gibi etkinliklere ve öğrenmeye yönelik süreçlere maruz kalmaması da önemli sebeplerden birisi olarak karşımıza çıkmaktadır. Bunun için bilime ve bilime etiğine önem veren bir toplum inşa edilmesi için ilk öğretimden itibaren tedbirlerin alınmasının uygun olacağı düşünülmektedir (Esmer, Özdaşlı 2023).

Çalışmalarda standart ve objektif ilkelerin belirlenmesi ihlallerin önlenmesi için gereklidir. Nicelikten ziyade nitelikli yayınların teşvik edilmesi, araştırmalara yeterli fonların aktarılması ve teknolojik desteğin sağlanması, etik denetim mekanizmalarının sağlıklı bir şekilde işletilmesi ve yaptırımların caydırıcı olması gibi konular da etik ihlallerin önüne geçilmesini sağlayacak mekanizmalardır (Esmer, Özdaşlı 2023).

Sonuç olarak bu çalışmada olduğu gibi etik ihlallerin ele alındığı çalışmaların sayısının artmasının, konunun belki de yaşanmış örneklerle açıklandığı eğitim dokümanlarının oluşturulmasının, lisans ve lisansüstü eğitimler beklenmeden bilim etiği eğitiminin öğrenimin her kademesinde ele alınmasının ihlallerin engellenmesinde kritik roller üstleneceği düşünülmektedir. Bu açıklamalardan sonra “sübjektif değerlendirme”, “haksız şikayet” ve “iftira” gibi konuların üzerinde ayrıca ve daha detaylı olarak durulmasının gerekli olduğu değerlendirilmektedir.

4. KAYNAKLAR

Butts, J.B., Rich, K.L. (2013). Introduction to Ethics. Nursing Ethics: *Across the Curriculum and Into Practice* İçinde (3-30). Long Beach Mississippi: Jones and Bartlett Publishers

- Erdirençelebi, M., Filizöz, B. (2019). Meslek Etiği ve Akademisyenlerin Etik Değerleri Üzerine Nicel Bir Araştırma. *Opus* 10(20):1228-1258.
- Esenlik, E., Bolat, E. (2010). Klinik ve Bilimsel Araştırmalarda Etik Kurallar. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Dergisi* 1(2):125-133.
- Esmer, Y., Özdaşlı, K. (2023). Bilimsel Araştırmalarda Etik: Kavramlar ve İlkeler. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi* 13(3): 397-409 <https://doi.org/10.5961/highereducsci.1291201>
- Grünberg, D. (2005). Etik ve Yaşamın Anlamı. *Erdem* 44(15):147-60.
- İnayet, A., (2019). *Akademik Etik*. Ankara: Pegem Akademi.
- İnce, F., Kolcu, G. (2021). Evaluation of Medical Students' Academic Ethical Values. *Türkiye Klinikleri J Med Ethics* 29(3):340-347 <https://doi.org/10.5336/mdethic.2021-81820>
- Özdilek, M.R., (2023). Diyetisyenlerde Etik Tutum Ölçeği Geçerlik ve Güvenirlik alışması. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Süleyman Demirel Ü. SBE., Isparta.
- Türk Dil Kurumu [TDK] Sözlükleri Güncel Türkçe Sözlük. (2024). *Deontoloji*. 12 Aralık 2024 tarihinde, <https://sozluk.gov.tr/> adresinden erişildi.
- Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu [TÜBİTAK]. (2015). TÜBİTAK Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu Yönetmeliği. 3 Aralık 2024 tarihinde, https://tubitak.gov.tr/sites/default/files/2024-06/tubitak_arastirma_ve_yayin_kurulu_yonetmeligi.pdf adresinden erişildi.
- Yükseköğretim Kurulu [YÖK]. (2018). *Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi*. 5 Aralık 2024 tarihinde, <https://www.yok.gov.tr/Sayfalar/Kurumsal/mevzuat/bilimsel-arastirma-ve-etik-yonetmeligi.aspx> adresinden erişildi.

TIP ETİĞİNİN TEMEL İLKELERİ BAĞLAMINDA SINIRLI KAYNAKLARIN DAĞITIMI

DISTRIBUTION OF LIMITED RESOURCES IN THE CONTEXT OF THE BASIC PRINCIPLES OF MEDICAL ETHICS

Hasan Tahsin KEÇELİGİL

Prof. Dr. med. Dr. jur., Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Ali Fuad Başgil Hukuk Fakültesi Dekanı, Tıp Fakültesi Öğretim Üyesi, Sağlık Hukuku AD Başkanı, Tıp Tarihi ve Etik AD Başkanı, Tıp Profesörü, Kamu Hukuku Doktoru, Atakum, Samsun,

ORCID: 0000-0002-8256-8059

(Sorumlu Yazar)

Hülya KEÇELİGİL

Tarih Doktora Öğrencisi, Almanca Öğretmeni,

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Atakum, Samsun,

ORCID: 0009-0007-3185-3216

ÖZET

“Tıbbi Müdahale”; “Tıp mesleğini icraya yetkili kişiler tarafından uygulanan, sağlığı koruma, hastalıkların teşhis ve tedavisi için ilgili mesleki yükümlülükler ve standartlara uygun olarak tıbbın sınırları içinde gerçekleştirilen fiziki ve ruhi girişim” olarak tanımlanmıştır. Hukuka uygun tıbbi müdahalelerin unsurları doktrinde şu şekilde açıklanmaktadır: a) Sadece tıbbi müdahale yapmaya yetkili kişiler tarafından gerçekleştirilmelidir, b) Hukuken kabul edilmiş bir amaca hizmet etmelidir, c) Tıbbın sınırlarını aşmamalıdır, d) Hastanın bilgilendirilmiş onamı (aydınlatılmış rızası) bulunmalıdır.

Hukuk sistemi sadece yasaklayıcı normlardan değil, belirli durumlarda bir yasağı hukuka uygun hale getiren izin verici normlardan da oluşmaktadır. Türk Ceza Kanunu’nda yer alan hukuka uygunluk sebepleri arasında Kanun Hükmünü Yerine Getirme (m.24/1), Meşru Savunma (m.25/1), Hakkın Kullanılması (m.26/1) ve İlgilinin Rızası (m.26/2) sayılabilir. Bununla birlikte, açıkça yasada düzenlenmemiş olmasına rağmen öğreti ve Yargıtay tarafından kabul gören diğer hukuka uygunluk sebepleri de mevcuttur. Bu bağlamda, “Yükümlülüklerin Çatışması” kavramı bunlardan biri olarak değerlendirilebilir.

Bir suçun meşru savunma, hakkın kullanılması, kanun hükmünün yerine getirilmesi veya ilgilinin rızası gibi nedenlere dayanılarak işlenmiş olması durumunda fiil hukuka uygun sayılır ve failin eylemi baştan itibaren haksız olmadığından ceza verilmez. Öte yandan, bir suçun akıl hastalığı, geçici sebepler, cebir-şiddet-tehdit (TCK m.28), kaçınılmaz hata (TCK m.30) veya haksız tahrik (TCK m.29) altında işlenmiş olması durumunda ise fail ya ceza almaz ya da cezada indirim yapılır (örneğin haksız tahrik durumunda olduğu gibi).

Tıp alanında temel alınan etik ilkeler arasında bilgilendirilmiş onam ve bireysel özerkliğe saygı, gizlilik ilkesi, adalet ve eşitlik ilkesi ile yararlılık ilkesi bulunmaktadır. Dünyanın en zengin ülkeleri de dahil olmak üzere her toplumda, mevcut kaynaklar ile sağlık hizmetlerine

dair ihtiyaçlar ve talepler arasında giderek büyüyen bir fark söz konusudur. Bu artan fark, kaynakların belirli bir ölçüt çerçevesinde dağıtılmasını zorunlu hale getirmektedir. Bu bildiride, bilhassa hasta triyajı bağlamında, sınırlı kaynakların dağıtımında dikkate alınması gereken etik ve kısmen de hukuki hususlar ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Tıp Etiği, Otonomi, Kendi Geleceğini Belirleme Hakkı, Bilgilendirme, Aydınlatılmış Onam.

ABSTRACT

“Medical Intervention” is defined as “A physical and spiritual intervention performed by persons authorized to practice the medical profession, in accordance with the relevant professional obligations and standards for the protection of health, diagnosis and treatment of diseases, within the boundaries of medicine”. The elements of lawful medical interventions are explained in the doctrine as follows: a) It should only be performed by persons authorized to perform medical intervention, b) It should serve a legally accepted purpose, c) It should not exceed the boundaries of medicine, d) The patient must have informed consent (informed consent).

The legal system consists not only of prohibitive norms, but also of permissive norms that make a prohibition lawful in certain cases. The reasons for lawfulness in the Turkish Penal Code include Fulfillment of Legal Provision (Article 24/1), Legitimate Defense (Article 25/1), Use of Right (Article 26/1) and Consent of the Person Concerned (Article 26/2). However, there are other legal reasons that are not explicitly regulated in the law but are accepted by the doctrine and the Supreme Court. In this context, the concept of “Conflict of Obligations” can be considered as one of them.

If a crime is committed based on reasons such as legitimate defense, exercising a right, fulfilling a legal provision or the consent of the person concerned, the act is considered lawful and the perpetrator is not punished since his/her action is not wrong from the beginning. On the other hand, if a crime is committed under the conditions of mental illness, temporary reasons, force-violence-threat (TCK Art. 28), unavoidable mistake (TCK Art. 30) or unjust provocation (TCK Art. 29), the perpetrator is either not punished or the sentence is reduced (such as in the case of unjust provocation).

The ethical principles that are fundamental in the field of medicine include respect for informed consent and individual autonomy, the principle of confidentiality, the principle of justice and equality and the principle of beneficence. In every society, including the richest countries in the world, there is a growing gap between the available resources and the needs and demands for health services. This increasing difference necessitates the distribution of resources within a certain criterion. In this paper, the ethical and partly legal issues that need to be taken into account in the distribution of limited resources, especially in the context of patient triage, will be discussed.

Keywords: Medical Ethics, Autonomy, Self-Determination, Information, Informed Consent.

TIP ETİĞİNİN OTONOMİ İLKESİ BAĞLAMINDA TARİHSEL SÜREÇTE BİLGİLENDİRİLMİŞ RIZA

INFORMED CONSENT IN THE HISTORICAL PROCESS IN THE CONTEXT OF THE
AUTONOMY PRINCIPLE OF MEDICAL ETHICS

Hülya KEÇELİGİL

Tarih Doktora Öğrencisi, Almanca Öğretmeni,
Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Atakum, Samsun,

ORCID: 0009-0007-3185-3216

Hasan Tahsin KEÇELİGİL

Prof. Dr. med. Dr. jur., Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Ali Fuad Başgil Hukuk Fakültesi
Dekanı, Tıp Fakültesi Öğretim Üyesi, Sağlık Hukuku AD Başkanı, Tıp Tarihi ve Etik AD
Başkanı, Tıp Profesörü, Kamu Hukuku Doktoru, Atakum, Samsun,

ORCID: 0000-0002-8256-8059

(Sorumlu Yazar)

ÖZET

Tıp, hem bir bilgi disiplini hem de bu bilginin pratikte uygulandığı bir meslek dalıdır. İnsanlık tarihi boyunca süregelen hekimlik, toplumsal yapının ve teknolojinin zamanla gelişmesiyle birlikte önemli değişimler yaşamıştır. Önceleri hekimlerin tedavi kararlarında merkezde yer aldığı ve baskın bir otoriteye sahip olduğu paternalist yaklaşımdan, hastaların sağlık sorunlarının çözümüne ilişkin süreçlerde aktif olarak yer aldığı modern tıp anlayışına geçilmiştir. Bu dönüşüm, hastaların tıbbi müdahalelerle ilgili olarak bilgilendirilmesini bir zorunluluk hâline getirmiş ve onam alınmaksızın herhangi bir işlem yapılmaması prensibi benimsenmiştir.

Onam gerekliliği, kişinin özerkliğine, beden bütünlüğüne, kendi kaderini belirleme hakkına ve bireye duyulan saygı ilkesine dayanır. Bu yaklaşım, tıp etiği ve insan hakları çerçevesinde uluslararası metinlerle de güvence altına alınmıştır. Günümüzde, kişinin kendi kaderini belirleme hakkının önemli bir parçası olarak kabul edilen “Aydınlatılmış Onam” süreci, hekim-hasta ilişkisinin temel unsurlarından biri olarak öne çıkmaktadır. Tıbbi bağlamda “onam”, önerilen müdahaleye ilişkin kişinin rızasının alınması anlamına gelirken, aydınlatılmış onam sürecinde temel nokta; kişinin hastalık veya uygulanacak işlem hakkında hekimden aldığı bilgiye dayanarak bilinçli, rasyonel ve gönüllü bir şekilde karar verebilmesidir.

Tıbbi etik ilkelerine göre, her hasta birey, kendi yaşamına dair kararlarını verebilen bağımsız ve ahlaki bir varlık olarak değerlendirilmelidir. Bu düşüncenin arka planında ise Kantçı teoriden esinlenen bireysel özerklik ilkesine olan saygı yatmaktadır. Bilgilendirilmiş onam, esasen bu bireysel özerklik ilkesine dayanarak şekillenmelidir. Bu çalışmada, hastanın rızasının sağlanmasında bilgilendirme sürecinin önemi ve tarihsel süreçteki gelişimi ile kendi geleceğini belirleme hakkına dikkat çekilecektir.

Anahtar Kelimeler: Tıp Etiği, Otonomi, Kendi Geleceğini Belirleme Hakkı, Bilgilendirme, Aydınlatılmış Onam.

ABSTRACT

Medicine is both a discipline of knowledge and a profession where this knowledge is applied in practice. Medicine, which has continued throughout human history, has experienced significant changes with the development of social structure and technology over time. The paternalistic approach, in which physicians were at the center of treatment decisions and had a dominant authority, has shifted to the modern medical understanding, in which patients are actively involved in the processes related to the solution of their health problems. This transformation has made it mandatory for patients to be informed about medical interventions, and the principle of not performing any procedure without their consent has been adopted.

The necessity of consent is based on the autonomy of the individual, their bodily integrity, their right to self-determination, and the principle of respect for the individual. This approach has also been secured by international texts within the framework of medical ethics and human rights. Today, the “Informed Consent” process, which is accepted as an important part of the individual’s right to self-determination, stands out as one of the fundamental elements of the doctor-patient relationship. While “consent” in the medical context means obtaining the person’s consent regarding the proposed intervention, the fundamental point in the informed consent process is; is the ability of a person to make a conscious, rational and voluntary decision based on the information they receive from the physician about the disease or the procedure to be applied.

According to the principles of medical ethics, each patient should be considered an independent and moral being who can make their own decisions about their own life. The background of this idea is the respect for the principle of individual autonomy inspired by Kantian theory. Informed consent should essentially be shaped based on this principle of individual autonomy. In this study, the importance of the information process in obtaining patient consent and the right to self-determination will be highlighted with its historical development.

Keywords: Medical Ethics, Autonomy, Right to Self-Determination, Information, Informed Consent.

SAĞLIK HİZMETLERİNDE TELE SAĞLIK UYGULAMASI SIRASINDA KARŞILAŞILAN ETİK SORUNLAR

ETHICAL PROBLEMS ENCOUNTERED DURING THE APPLICATION OF TELE HEALTH IN HEALTH SERVICES

Handan AKTAŞ

Doğuş Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü, İstanbul,

ORCID:0000-0002-5041-4688

ÖZET:

Amaç :Günümüzde sağlık hizmetlerinin kalitesini artırmak ve hasta bakımını iyileştirmek amacı ile sıklıkla kullanılan bilgi teknolojileri hasta ile ilgili hassas bilgileri içerdiğinden başta mahremiyet ve gizlilik ihlali olmak üzere,birçok etik sorunları beraberinde getirmiştir. Bu çalışma literatür ışığında elde edilen bilgiler doğrultusunda tele sağlık hizmetlerinin kullanımı sırasında karşılaşılabilecek etik sorunları belirlemek, bu etik sorunlara yönelik çözüm önerilerinin ortaya koymak ve sağlık profesyonellerinde tele sağlık hizmetlerinin etik boyutu konusunda farkındalık yaratmak amacı ile yapılmıştır.

Yöntem: Konu ile ilgili literatür taraması yapılmıştır. İlgili literatür için, Türk Tıp Dizini, Google Akademik, YÖK tez tarama, Web of Science, Google Scholar, EBSCOhost,PubMed gibi çeşitli akademik veritabanları üzerinden tarama yapılmıştır. Tarama yapılırken “Bilgi, Bilişim,Teknoloji, Etik, Tele Sağlık “kelimeleri Türkçe ve İngilizce olarak kullanılmıştır.

Bulgular: İletişim çağında olduğumuz bu yüzyılda tüm sağlık bakım profesyonelleri için bilgi ve iletişim teknolojilerinin uygun ve etkili kullanımı temel bir gereklilik olarak karşımızda durmaktadır.Sağlık alanında kullanılan bilgi teknolojilerinin, sağlık hizmetlerinin gelişimi üzerine etkisi yadsınamaz olup, bu teknolojilerinin sağlık hizmetlerinin kalitesini artırmak ve iyileştirmede önemli rol oynadığı bir gerçektir. Ancak günümüzde sağlık sektöründe hızla gelişen bilgi teknolojileri ile birlikte dijital verilerin gizliliğinin korunması gittikçe zorlaşmaktadır. Ülkemizde ve dünyada sağlık bakımında sıklıkla kullanılan, tele sağlık uygulamaların kullanımına yönelik etik kurallar net olarak belirlenmemiş olup bu konudaki hukuki düzenlemeler ise yetersizdir.Tele sağlık hizmetlerinin yaygınlaşması ile birlikte rızanın (aydınlatılmış onam) doğrulanması, video ve telefon konsültasyonları boyunca hasta mahremiyetinin korunması,veri güvenliğinin sağlanması, hatalı ve yanlış uygulamalarda hastanın zarar görmesinin engellenmesi ve harcamaları karşılaması ile ilgili sorunlar daha fazla gün yüzüne çıkmış, bu durum tele sağlık hizmetlerinin kullanıcıları olan sağlık profesyonellerini çeşitli etik ve yasal sorunlar ve etik ikilemler ile baş başa bırakmıştır.

Sonuçlar: Tele sağlık teknolojisinin sağlık alanında daha etkin kullanılması için bu teknolojilere yönelik hukuki altyapıdaki eksikliklerin giderilmesi, teknoloji yolu ile hasta mahremiyetinin ihlal edilmemesi, kişisel verilerin korunmasının sağlanması vb yolu ile etik ihlallerin de önüne geçilmesi gerekmektedir. Tele sağlık gibi sağlık hizmetlerinde hasta yararına kullanılması amaçlanan bilgi teknolojilerinin, etik ilkeleri ihlal etmesine ve hastanın zarar görmesine izin vermemeli, temel ilke olarak her durumda hasta güvenliği, hasta hakları ve sağlığını korumaya ve sürdürmeye devam etmelidirler. Ancak bu şekilde veri teknolojilerinin sağlık uygulamalarında doğru şekilde kullanımı sağlanabileceği gibi, sağlık bakım hizmetlerinin de kalitesi artacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bilgi, Bilişim, Teknoloji, Etik, Tele Sağlık

ABSTRACT

Purpose: Information technologies, which are frequently used today to increase the quality of health services and improve patient care, have brought about many ethical problems, especially privacy and confidentiality violations, since they contain sensitive information about the patient. This study was conducted in line with the information obtained in the light of the literature to determine the ethical problems that may be encountered during the use of telehealth services, to present solution suggestions for these ethical problems, and to raise awareness among health professionals about the ethical dimension of telehealth services.

Method: A literature review was conducted on the subject. For the relevant literature, a search was conducted on various academic databases such as Turkish Medical Index, Google Academic, YÖK thesis search, Web of Science, Google Scholar, EBSCOhost, PubMed. The words “Information, Informatics, Technology, Ethics, Tele Health” were used in Turkish and English during the search.

Findings: In this century, when we are in the communication age, the appropriate and effective use of information and communication technologies is a basic necessity for all health care professionals. The impact of information technologies used in the field of health on the development of health services is undeniable, and it is a fact that these technologies play an important role in increasing and improving the quality of health services.

However, with the rapidly developing information technologies in the healthcare sector today, it is becoming increasingly difficult to protect the confidentiality of digital data. The ethical rules for the use of telehealth applications, which are frequently used in healthcare in our country and around the world, have not been clearly determined and the legal regulations on this issue are insufficient. With the spread of telehealth services, problems related to the verification of consent (informed consent), protection of patient privacy during video and telephone consultations, ensuring data security, preventing harm to the patient in case of faulty and incorrect applications and covering the expenses have come to light more, and this situation has left healthcare professionals, who are users of telehealth services, with various ethical and legal problems and ethical dilemmas.

Results: In order for telehealth technology to be used more effectively in the health sector, it is necessary to eliminate the deficiencies in the legal infrastructure for these technologies, not to violate patient privacy through technology, to ensure the protection of personal data, etc. and to prevent ethical violations. Information technologies intended to be used for the benefit of patients in health services such as telehealth should not be allowed to violate ethical principles and harm the patient, and should continue to protect and maintain patient safety, patient rights and health as a basic principle in all cases. Only in this way can data technologies be used correctly in health applications and the quality of health care services will increase.

Keywords: Information, Informatics, Technology, Ethics, Tele Health

PUBLIC HEALTH AND ETHICS

HALK SAĞLIĞI VE ETİK

Prof. Dr. Kemal Macit HİSAR

Selcuk University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Konya, Türkiye.

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9306-119X>

ABSTRACT

Ethics is a term that comes from the Latin word *Ethicus* or Greek word *Ethicos* and its Turkish equivalent is moral science, theoretical morality or professional ethics. Morality; on the other hand; describes more general and individual rules of behavior. It is defined as traditions, habits, customs, traditions, attitudes and behaviors in lifestyles that can change from society to society. It includes the principles and rules that must be followed in interpersonal relationships. It can change from society to society and can even vary among different groups within the same society. Professional Ethics (Deontology) is the branch of science that examines the moral values and ethical rules that must be followed while practicing a profession. Ethical rules consist of the responsibilities of professional members to the profession, the professional organization, their colleagues, the individuals they serve, the individuals they collaborate with, and themselves. Deontology is the guide that professional members use to make logical and correct decisions regarding ethical issues they encounter. Health professional ethics briefly expresses what health professionals should do and what they should avoid. There are connections between the concept of human rights and the established principles of health care ethics. These principles are also included in the statements of organizations representing health professionals such as the World Medical Association and the International Council of Nurses. The ethical principles and rules that physicians are obliged to comply with have survived to the present day through various writings by Hippocrates. The main principle in the Hippocratic Oath is that the physician should be beneficial to his patient under all circumstances and work for his well-being, regardless of his personal characteristics. This principle is also valid for other health professionals. The first regulations made in Turkey to ensure the supervision of professional ethical principles were made with the Law No. 1219 on the Practice of Medicine and the Branches of Medicine, issued in 1928. Some of the principles of health profession ethics are: Principle of Respect for Autonomy, Principle of Beneficence, Principle of Informed Consent, Principle of Justice, Principle of Honesty and Accuracy, Principle of Loyalty/Keeping One's Word, Principle of Confidentiality, Principle of Compliance with the Truth, Spokespersonship. Some of the ethical principles that public health workers must comply with in addition to these are expressed in Law No. 224 as follows: Equal Service, Continuous Service, Integrated Service, Gradual Service, Priority Service, Participatory Service, Team Service, Supervised Service, Appropriate Service, Service According to Population. The purpose of this report is to evaluate the ethical principles and values that health professionals working in public health must comply with.

Keywords: Deontology, Public Health Ethics, Principles of Law No. 224.

ÖZET

Etik, Latince Ethicus veya Yunanca Ethicos kelimesinden gelen ve Türkçe karşılığı ahlak bilim, kuramsal ahlak ya da meslek ahlakı olan bir terimdir. Ahlak ise; daha çok genel ve bireysel davranış kurallarını anlatır. Toplumdan topluma değişebilecek gelenekler, alışkanlıklar, örf-adetler, töreler, yaşam biçimindeki tutum ve davranışlar olarak tanımlanır. Kişiler arası ilişkilerde uyulması gereken ilke ve kuralları içerir. Toplumdan topluma değişebileceği gibi aynı toplum içindeki farklı gruplar arasında dahi değişkenlik gösterebilir. Meslek Etiği (Deontoloji), bir mesleği uygularken uyulması gereken ahlaki değer ve etik kuralları inceleyen bilim dalıdır. Etik kurallar, meslek üyelerinin mesleğe, meslek örgütüne, meslektaşlarına, hizmet verdiği bireylere, iş birliği yaptığı bireylere ve kendine karşı sorumluluklarından oluşur. Deontoloji meslek üyelerinin karşılaştıkları etik sorunlar ile ilgili mantıklı ve doğru karar verebilmeleri için kullandıkları rehberdir. Sağlık meslek etiği kısaca; sağlık çalışanlarının neleri yapmaları ve nelerden kaçınmaları gerektiğini ifade eder. İnsan hakları kavramıyla, sağlık hizmet etiğinin yerleşmiş ilkeleri arasında bağlantılar vardır. Dünya Tabipler Birliği, Uluslararası Hemşireler Konseyi gibi sağlık çalışanlarını temsil eden kuruluşların açıklamalarında da bu ilkelere yer verilir. Hekimlerin uymakla yükümlü olduğu etik ilke ve kurallar Hipokrat tarafından çeşitli yazıları aracılığı ile günümüze kadar ulaşmıştır. Hipokrat andında ana ilke; kişisel özelliklerine bakmaksızın, hekimin her koşulda hastasına yararlı olması ve onun iyiliği için çalışmasıdır. Bu ilke diğer sağlık çalışanları için de geçerlidir. Türkiye’de mesleki etik ilkelerinin denetlenmesini sağlamak amacıyla yapılan ilk düzenlemeler, 1928 yılında çıkarılan 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun ile olmuştur. Sağlık meslekleri etiği ilkelerinin bazıları şunlardır: Özerkliğe Saygı İlkesi (Otonomi), Yararlılık İlkesi, Aydınlatılmış Onam İlkesi, Adalet İlkesi, Dürüstlük ve Doğruluk İlkesi, Sadakat / Sözüde Durma İlkesi, Sır Saklama İlkesi, Gerçeğe Uyma İlkesi, Sözcülük. Halk sağlığıyla ilgili çalışanların bunlara ilaveten uymaları gereken etik ilkelerin bazıları 224 Sayılı Yasa ile şu şekilde ifade edilmiştir: Eşit Hizmet, Sürekli Hizmet, Entegre Hizmet, Kademeli Hizmet, Öncelikli Hizmet, Katılımlı Hizmet, Ekip Hizmeti, Denetlenen Hizmet, Uygun Hizmet, Nüfusa Göre Hizmet. Bu bildirinin amacı halk sağlığıyla ilgili çalışan sağlık mesleği mensuplarının uymaları gereken etik ilke ve değerleri değerlendirmektir.

Anahtar Kelimeler: Deontoloji, Halk Sağlığı Etiği, 224 Sayılı Yasa İlkeleri.

INTRODUCTION

Ethics is a term that comes from the Latin word Ethicus or Greek word Ethicos and its Turkish equivalent is moral science, theoretical morality or professional ethics. Morality; on the other hand; describes more general and individual rules of behavior. It is defined as traditions, habits, customs-traditions, traditions, attitudes and behaviors in lifestyles that can vary from society to society. It includes principles and rules that must be followed in interpersonal relationships. It can vary from society to society and even between different groups within the same society.

Professional Ethics (Deontology) is the branch of science that examines the moral values and ethical rules that must be followed while practicing a profession. Ethical rules consist of the responsibilities of professional members to the profession, professional organization, colleagues, individuals they serve, individuals they collaborate with and themselves. Deontology is the guide that professional members use to make logical and correct decisions regarding ethical problems they encounter. Health professional ethics briefly expresses what health professionals should do and what they should avoid. There are connections between the concept of human rights and the established principles of health care ethics.

These principles are also included in the statements of organizations representing health care professionals, such as the World Medical Association and the International Council of Nurses. The ethical principles and rules that physicians are obliged to comply with have survived to the present day through various writings by Hippocrates. The main principle in the Hippocratic Oath is that the physician should be helpful to his patient and work for his well-being under all circumstances, regardless of his personal characteristics. This principle also applies to other health care professionals. The first regulations made in Turkey to ensure the supervision of professional ethical principles were the Law No. 1219 on the Practice of Medicine and the Branches of Medicine, issued in 1928.

Some of the principles of health profession ethics are: Principle of Respect for Autonomy (Autonomy), Principle of Beneficence, Principle of Informed Consent, Principle of Justice, Principle of Honesty and Truth, Principle of Loyalty/Keeping One's Word, Principle of Confidentiality, Principle of Compliance with the Truth, Spokespersonship.

Law No. 224 was accepted on January 5, 1961 and published in the official gazette on January 12, 1961.

Some of the ethical principles that public health workers must comply with in addition to these are expressed in Law No. 224 as follows:

Equal Service, Continuous Service, Integrated Service, Gradual Service, Priority Service, Participatory Service, Team Service, Supervised Service, Appropriate Service, Service According to Population. The purpose of this declaration is to evaluate the ethical principles and values that health professionals working in public health must comply with.

It would be appropriate to evaluate the basic principles of Law No. 224, whose full name is the Law on Socialization of Health Services, under two headings, regarding financing and organization.

Principle regarding financing

Mixed financing model: According to the law, financing will be provided by the premiums paid by citizens, budgets of public institutions and out-of-pocket payments made by patients at the time of using the service (article 2). In socialized regions, patients have the right to choose the desired health personnel and institution on condition that they pay the fee (article 5). Health personnel who do not work within the scope of socialization will be able to practice their profession freely (article 4). Those who apply to the health centers they are affiliated with will benefit from all types of health services provided by these institutions free of charge (article 14).

Principles regarding organization

Full-day application:

Public health personnel working in socialized regions or institutions will work full-time and will not be able to practice their profession freely (article 3).

Stage service and referral system:

The health system is structured from the edge to the center as health houses, health centers and hospitals. Those who will benefit from the service first apply to the health house or health center they are affiliated with and are not referred to a hospital unless deemed necessary for medical care (article 3). Within this system, health centers are defined as primary health care institutions, and hospitals are defined as secondary and tertiary institutions according to their level of competence.

Integrated service:

Health centers and health houses provide all types of preventive health services and curative services in an integrated manner (article 10).

Service proportional to population:

A group of villages with 5000-10000 people or a town or a city and neighborhood groups in large towns constitute a health center (article 2). Thus, socialization is based on the principle of providing comprehensive (integrated) services in a narrow and defined area. According to this model, everyone living in Turkey has a health center and a physician. When everyone applies to their own health center, they have the right to benefit from preventive and curative services that can be provided in that institution free of charge.

Team service:

The integrated service defined above is produced by a team (consisting of a physician, nurse, midwife, health officer, medical secretary, driver, attendant) (article 10).

Continuous education:

In addition to therapeutic services, hospitals are required to provide preventive and social health services provided to them and to assist in the professional development of the personnel in health centers (article 12).

Infrastructure provision: Socialization cannot be implemented in a region unless the facilities, housing, materials, vehicles and personnel required for the best implementation of health services are provided (article 17).

Planning and evaluation superior boards:

A Socialization Special Department is established to plan socialization and ensure cooperation with other units of the Ministry of Health (article 21). A General Board is established to evaluate socialization and ensure cooperation between the public and various institutions. Representatives from universities, the State Planning Organization, the Workers' Insurance Institution, the Turkish Medical Association, the Turkish Pharmacists' Association and the Turkish Veterinary Surgeons' Association participate in this board. The board meets once a year as a regular meeting and may also form various advisory boards (article 22).

Community participation:

Health boards are established in health centers and provinces to ensure community participation in the planning, production and supervision of services (article 23).

Contracted personnel employment:

Personnel in socialized regions and institutions are employed by contract. The amount of wages to be paid by contract is determined by the Council of Ministers upon the proposal of the Ministry of Health, taking into account the general free earning levels of these professionals, their service periods, professional positions, the weight of their duties and conditions of deprivation (article 26).

Intersectoral cooperation:

The law stipulates that the Socialization General Assembly and Provincial Health Boards work in cooperation with other sectors (article 22).

Political understanding of the law

In our country, the socialization of health services is also part of a whole that is compatible with the concept of a social state. For example, it was stated for the first time in the 1961 Constitution that health services are the responsibility of the state. During the same period, unions were granted the right to strike and to make collective agreements by law. All these show that there were democratic political changes in Turkey, albeit partially in the Western sense, after 1960.

Expansion of the law to all of Turkey

The provisional article 1 of the law stated that preparations for the socialization of health services would begin in 1962. The first implementation was initiated in Muş in 1963 by the decision of the Council of Ministers. Again, in the same provisional article, it was stated that socialization would be gradually expanded to the whole country starting from 1964, taking into account the results obtained in the pilot regions. Article 20 mentioned that the expansion would be completed within 15 years at the latest following the publication of the law (until 1976). Later, when the targets could not be achieved, the inclusion of all of Turkey within the scope of socialization was postponed to 1982 with a legal change in 1969, and this was achieved in 1983. The number of provinces within the scope of socialization was 6 in 1964 (Muş plus Ağrı, Bitlis, Hakkari, Kars, Van), 12 in 1965 and 1966 (the first 6 plus Diyarbakır, Erzincan, Erzurum, Mardin, Siirt, Urfa), 17 in 1967 (the previous 12 plus Adıyaman, Bingöl, Elazığ, Malatya, Tunceli). Thus, the Eastern provinces were included within the scope of socialization by the end of 1967. It is seen that the number of socialized provinces was 22 in 1968, 24 in 1969, and 25 in 1970. By the end of 1981, a total of 45 provinces and 53.2% of the total population had been socialized. In 1983, it was announced that the remaining provinces were included in the scope of socialization without any infrastructural preparations.

Compatibility of the basic principles of the law with international regulations and views related to health organization

It can be said that Law No. 224 is compatible with three documents that determine public health policies at the international level. These are the Alma Ata Declaration published in 1978 and formulating the Basic Health Services concept, the Health for All Goals for the Year 2000 determined for the European Region in 1984 and the Health 21 Goals established in 1998.

According to the 4th Proposal of the Alma Ata Declaration, the contributions of sectors that are closely or distantly related to health should be fully provided. According to the 5th Proposal, the country's health services should be organized for the most common health problems. According to the 6th Proposal, health services should be organized at the local level, in a comprehensive and integrated manner. According to the 9th proposal, the establishment and operation of an effective primary health care service by the state depends on the establishment of a team that includes various professional groups. According to the 10th proposal, governments have the duty to ensure that doctors and nurses in particular are trained socially and technically in a way that they can serve the society and to supervise their work. According to the 11th proposal, it is necessary to make the duties of those who provide the service motivating and to ensure their commitment to the service. For this, incentive measures should be suitable for local conditions and systems should be established that will translate into better working and living conditions in order to provide continuous education. According to the 13th proposal, in order to achieve success in primary health care services, sufficient materials and equipment should be provided at all times at all levels of health care. According to the 26th of the World Health Organization European Region Health for All Goals, countries should establish a stepped health system based on primary health care

services and supported by secondary and tertiary services. According to the 29th goal, primary health care systems should be based on teamwork. Health services should be formulated in a way that ensures community participation and cooperation. According to the 36th goal, the planning, training and use of personnel should be aimed at primary health care. According to the 14th Health 21 Goals, all sectors should determine and assume their responsibilities related to health by 2020. For this purpose, cooperation should be ensured between sectors. According to the 15th Goal, member countries should have established a comprehensive primary health care system integrated with secondary and tertiary health care services by 2010. The primary health care system should be based on a team consisting of different professionals from various sectors. According to the 17th Goal, member countries should establish a sustainable financing mechanism based on the principles of equality, solidarity and efficiency. The financing system should be universally inclusive and solidaristic. According to the 18th Goal, “Member countries should provide health personnel with the knowledge and skills to protect and improve health by 2010. Education systems should be organized accordingly.”

CONCLUSION

It can be said that the basic principles of Law No. 224, which entered into force in 1961, are in harmony with international regulations and views that ensure the development of public health.

REFERENCES

1. Eren N. (1985) Alma Ata Declaration and Health Services in Turkey, HÜTF Public Health Department Publications, Ankara.
2. Ministry of Health and Social Assistance, (undated) Law, Decree, Regulation and Protocols on Socialization of Health Services (1962-1972), Socialization Department Publication, Ankara.
3. Ten Questions and Ten Answers, STED Journal, TTB Publications, March 2001, Ankara.
4. Üner R., Fişek N. (1961) Studies on Socialization of Health Services and Implementation Plan, Ministry of Health and Social Assistance Side, No: 256, Ankara.
5. WHO (1993) Health For All Targets: The Health Policy For Europe, Finland.
6. WHO (1999) Health 21: The Health For All Policy Framework For The WHO European Region, Denmark.

CLINICAL RESEARCH ETHICS COMMITTEE REGULATION AND PUBLIC HEALTH

KLİNİK ARAŞTIRMALAR ETİK KURUL YÖNETMELİĞİ VE HALK SAĞLIĞI

Kemal Macit HİSAR

Prof. Dr., Selçuk University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Konya, Türkiye.

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9306-119X>

ABSTRACT

According to the Regulation on Clinical Research on Human Medicinal Products published by the Turkish Medicines and Medical Devices Agency in the Official Gazette numbered 32203 on May 27, 2023, the purpose of the regulation is to regulate the procedures and principles regarding the conduct of clinical research on human medicinal products and the protection of the rights of volunteers within the framework of international agreements to which it is a party and European Union standards and good clinical practices, as well as the establishment, duties, working procedures and principles of the Clinical Research Advisory Board and ethics committees. The regulation covers all clinical trials for human medicinal products, even if a license or permit has been obtained, including bioavailability and bioequivalence studies, low-risk scientific studies, research sites, and real or legal persons that will conduct these trials. All non-intervention studies and retrospective studies, including observational studies for human medicinal products, are outside the scope of the regulation. The regulation was prepared based on Additional Article 10 of the Health Services Fundamental Law No. 3359 dated 1987 and Articles 508 and 796 of the Presidential Decree No. 4 on the Organization of Affiliated, Related, Associated Institutions and Organizations under Ministries and Other Institutions and Organizations. According to this regulation, in a clinical trial, it is essential to protect the rights, safety, dignity, and well-being of the volunteers, to prioritize them over all other interests, to produce reliable and robust data, and to conduct the research scientifically and ethically. Again, according to this regulation, clinical trials; are designed, conducted, recorded and reported in accordance with the most current version of the World Medical Association Declaration of Helsinki and relevant international standards on ethical principles in medical research involving human volunteers. Consequently, the purpose of this declaration is to evaluate the Regulation on Clinical Trials of Medicinal Products for Human Use mentioned above in terms of the World Medical Association Declaration of Helsinki, other relevant international standards and public health.

Keywords: Regulation on Clinical Trials of Medicinal Products for Human Use, World Medical Association Declaration of Helsinki, Public Health.

ÖZET

27 Mayıs 2023 de 32203 sayılı Resmî Gazetede Türkiye İlaç ve Tıbbî Cihaz Kurumu tarafından yayınlanan Beşeri Tıbbî Ürünlerin Klinik Araştırmaları Hakkında Yönetmeliğe göre yönetmeliğin amacı, taraf olunan uluslararası anlaşmalar ile Avrupa Birliği standartları ve iyi klinik uygulamaları çerçevesinde, beşeri tıbbî ürünler ile yapılan klinik araştırmaların yürütülmesi ve gönüllülerin haklarının korunmasına dair usul ve esaslar ile Klinik

Araştırmalar Danışma Kurulu ve etik kurulların teşkili, görevleri, çalışma usul ve esaslarını düzenlemektir. Yönetmelik biyoyararlanım ve biyoeşdeğerlik çalışmaları dâhil ruhsat veya izin alınmış olsa dahi tüm beşerî tıbbi ürünlerin klinik araştırmalarını, düşük riskli bilimsel çalışmaları, araştırma yerlerini ve bu araştırmaları gerçekleştirecek gerçek veya tüzel kişileri kapsamaktadır. Beşerî tıbbi ürünlerin gözlemsel çalışmaları dahil tüm müdahalesiz çalışmalar ve retrospektif çalışmalar yönetmeliğin kapsamı dışındadır. Yönetmelik; 1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 10. maddesi ile 4 sayılı Bakanlıklara Bağlı, İlgili, İlişkili Kurum ve Kuruluşlar ile Diğer Kurum ve Kuruluşların Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 508. ve 796. maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır. Bu yönetmeliğe göre bir klinik araştırmada; gönüllülerin haklarının, güvenliğinin, onurunun ve esenliğinin korunması, diğer tüm çıkarlardan üstün tutulması, güvenilir ve sağlam verilerin üretilmesi, araştırmanın bilimsel ve etik olarak yürütülmesi esastır. Yine bu yönetmeliğe göre klinik araştırmalar; insan gönüllüler üzerinde yapılan tıbbi araştırmalarda etik ilkeler üzerine Dünya Tıp Birliği Helsinki Bildirgesinin ve ilgili uluslararası standartların en güncel sürümü ile aynı doğrultuda tasarlanır, yürütülür, kaydedilir ve raporlanır. Sonuç olarak bu bildirin amacı üstte belirtilen Beşerî Tıbbi Ürünlerin Klinik Araştırmaları Hakkındaki Yönetmeliği Dünya Tıp Birliği Helsinki Bildirgesi, diğer ilgili uluslararası standartlar ve halk sağlığı açısından değerlendirmektir.

Anahtar Kelimeler: Beşerî Tıbbi Ürünlerin Klinik Araştırmaları Hakkında Yönetmelik, Dünya Tıp Birliği Helsinki Bildirgesi, Halk Sağlığı.

INTRODUCTION

According to the Regulation on Clinical Research on Human Medicinal Products published by the Turkish Medicines and Medical Devices Agency in the Official Gazette numbered 32203 on May 27, 2023, the purpose of the regulation is to regulate the procedures and principles regarding the conduct of clinical research on human medicinal products and the protection of the rights of volunteers within the framework of international agreements to which we are a party and European Union standards and good clinical practices, as well as the establishment, duties, working procedures and principles of the Clinical Research Advisory Board and ethics committees.

The regulation covers all clinical research on human medicinal products, including bioavailability and bioequivalence studies, even if a license or permit has been obtained, low-risk scientific studies, research sites and real or legal persons who will conduct these studies. All non-interventional studies and retrospective studies, including observational studies on human medicinal products, are outside the scope of the regulation.

The regulation; It was prepared based on the additional article 10 of the Health Services Fundamental Law No. 3359 dated 1987 and articles 508 and 796 of the Presidential Decree No. 4 on the Organization of Institutions and Organizations Affiliated, Related, and Associated to Ministries and Other Institutions and Organizations. According to this regulation, in a clinical trial; it is essential to protect the rights, safety, dignity and well-being of volunteers, to prioritize them over all other interests, to produce reliable and sound data, and to conduct the research scientifically and ethically.

According to this regulation, clinical trials are designed, conducted, recorded and reported in line with the most current version of the World Medical Association Helsinki Declaration and relevant international standards on ethical principles in medical research conducted on human volunteers. As a result, the purpose of this notification is to evaluate the Regulation on Clinical Research on Human Medicinal Products mentioned above.

The introductory provisions are included in Section 1.

Definitions are given in Article 4.

Section 2 includes the General Principles and Basics of Clinical Research and Scientific Studies.

Article 5 also includes general principles.

ARTICLE 5- (1) In a clinical study;

- a) The rights, safety, dignity and well-being of volunteers must be protected and prioritized over all other interests,
- b) Reliable and reliable data must be produced,
- c) The research must be conducted scientifically and ethically.

General principles are included in ARTICLE 6.

(1) Clinical research is designed, conducted, recorded and reported in accordance with the most current version of the World Medical Association Helsinki Declaration on Ethical Principles in Medical Research on Human Volunteers and relevant international standards.

(2) The following conditions are required for research to be conducted on volunteers:

- a) In order for research to be conducted, the research product must first be researched in a non-human experimental environment or on a sufficient number of experimental animals.
- b) The scientific data obtained as a result of experiments conducted in a non-human experimental environment or on animals must necessitate that they be conducted on humans in order to achieve the desired goal.
- c) The scientific benefits and public interest expected from the research cannot be considered superior to the health of the volunteers participating in the research or the possible risks that may arise in terms of their health and other personal rights.
- ç) No research can be conducted to disrupt the genetic structure of the germ cells of the volunteer.
- d) Decisions regarding the medical follow-up and treatment of the volunteer participating in the research belong to the physician or dentist who has the professional qualifications required by these.
- e) During the research, it is forbidden to apply methods that will cause pain to the volunteer to an extent that is incompatible with human dignity.
- f) The research is designed to reduce pain, discomfort, fear, and any risk related to the patient's disease and developmental stage to the lowest possible level. Both the risk limit and the degree of discomfort must be specifically defined and constantly controlled.
- g) The purpose sought to be achieved with the research must outweigh the burden it imposes on the person and the potential danger to the person's health.
- ğ) It is essential that the research does not have a foreseeable harmful and permanent effect on human health.
- h) If the ethics committee is convinced that the benefits to be obtained outweigh the possible risks arising from the research, the research can be initiated after the ethics committee approval and the Institution's permission are obtained.

i) A duly informed consent form must be obtained from the volunteers who will participate in the research, taking into account their personal rights.

(3) The research is only conducted if the conditions specified in the second paragraph continue.

CHAPTER 3 includes the General Principles Regarding Clinical Research and Scientific Study Applications.

ARTICLE 7- It concerns the persons who evaluate the application.

ARTICLE 8- It is related to applications related to research.

ARTICLE 9- It is related to the use of decisions and reports and obtaining opinions.

ARTICLE 10- It is related to special issues regarding sensitive populations.

FOURTH SECTION is related to Clinical Research and Scientific Study Permission Procedure.

ARTICLE 11- It is the general principle article. According to this article;

(1) Clinical research and scientific studies within the scope of this Regulation can be initiated after obtaining the approval of the ethics committee and the permission of the Institution.

FIVETH SECTION is related to Clinical Research in Exceptional Situations.

SIXTH SECTION is related to the Conduct of Clinical Research and Scientific Study.

SEVENTH SECTION is related to the Clinical Research and Scientific Study Application File.

EIGHTH SECTION is related to the Protection of Volunteers and Obtaining Volunteer Consent.

Subheadings:

General rules

Obtaining voluntary consent

Participation of incapacitated individuals in research

Participation of children in research

Participation of pregnant, puerperal and breastfeeding women in research

Participation of individuals in intensive care and unconscious individuals in research

NINETH SECTION is related to the Initiation, Completion, Temporary Suspension and Early Termination of Clinical Research and Scientific Studies.

TENTH SECTION is related to Notification of Adverse Events and Serious Adverse Reactions, Other Notifications.

ELEVENTH SECTION is related to the Suitability of Research Centers and Research Teams.

TWELFTH SECTION is related to the Importation of Investigational Products and Ancillary Human Medicinal Products.

THIRTHIRD SECTION is related to the Sponsor, the Sponsor's Legal Representative and the Principal Investigator.

FOURTEENTH SECTION is related to Compensation for Damages.

CHAPTER FIFTEEN is about the Authority and Audit of the Institution.

CHAPTER SIXTEEN is about Database, Portal and Digitalization.

CHAPTER SEVENTEEN is about Remuneration.

CHAPTER EIGHTEEN is about the Structure, Working Principles and Rules and Duties of Ethics Committees.

CHAPTER NINETEEN is about the Clinical Research Advisory Board.

CHAPTER TWENTY-ONE is about Clinical Research Education.

CHAPTER TWENTY-ONE is about Sanctions.

CHAPTER TWENTY TWO Concerns Miscellaneous and Final Provisions.

Guide

ARTICLE 69- (1) Guidance and explanatory guides for the implementation of this Regulation shall be published by the Institution.

(2) In cases where there are no guides published by the Institution for the implementation of this Regulation; the Institution may accept guides published by official health authorities of other countries or international organizations, provided that they are announced on its official website.

Cases where no provision exists

ARTICLE 70- (1) In cases where no provision exists in this Regulation; The Convention for the Protection of Human Rights and Dignity of the Human Being with Regard to the Application of Biology and Medicine, the Medical Deontology Regulation put into effect by the decision of the Council of Ministers dated 13/1/1960 and numbered 4/12578, the provisions specified in the Patient Rights Regulation published in the Official Gazette dated 1/8/1998 and numbered 23420 regarding the rights of volunteers participating in research, and other relevant legislation provisions shall be applied.

Compliance with European Union legislation

ARTICLE 71- (1) In the preparation of this Regulation, the Regulation (EU) No. 536/2014 of the European Parliament and of the Council dated 16 April 2014 on Clinical Trials of Medicinal Products for Human Use and the Commission Directive No. 2005/28/EC dated 8 April 2005 on Good Clinical Practices Regarding Medicinal Products for Human Use Used in Research and the Production or Import of Such Products have been taken into consideration and prepared within the framework of compliance with European Union legislation.

Repealed regulation

ARTICLE 72- (1) The Regulation on Clinical Research of Pharmaceuticals and Biological Products published in the Official Gazette dated 13/4/2013 and numbered 28617 has been repealed.

(2) References made to the Regulation on Clinical Research of Pharmaceuticals and Biological Products repealed by the first paragraph shall be deemed to have been made to this Regulation.

Entry into force

ARTICLE 73- (1) This Regulation;

a) Article 55, paragraph one, subparagraph (b) shall enter into force on 1/1/2025,

b) Other provisions shall enter into force on the date of publication.

Execution

ARTICLE 74- (1) The President of the Turkish Pharmaceuticals and Medical Devices Agency shall execute the provisions of this Regulation.

World Medical Association Declaration of Helsinki Principles of Ethics Relating to Medical Research Involving Human Beings

Adopted by the 18th WMA General Assembly, held in Helsinki in June 1964 and subsequently amended by the following General Assemblies: 29th WMA General Assembly, Tokyo, Japan, October 1975 35th WMA General Assembly, Venice, Italy, October 1983 41st WMA General Assembly, Hong Kong, September 1989 48th WMA General Assembly, Somerset West, Republic of South Africa, October 1996 52nd WMA General Assembly, Edinburgh, Scotland, October 2000 53rd WMA General Assembly, Washington DC, USA, October 2002 (Explanatory note attached) 55th WMA General Assembly, Tokyo, Japan, October 2004 (Explanatory note attached) 59th WMA General Assembly, Seoul, Republic of Korea, October 2008 64th WMA General Assembly, Fortaleza, Brazil, October 2013.

General Principles

The WMA Geneva Declaration binds the physician with the statement, “The health of my patient will be my first priority”, while the International Code of Medical Ethics binds the physician with the statement, “A physician shall provide health care considering the best for his patient”.

It is the duty of the physician to ensure and ensure the health, well-being and rights of patients, including those involved in medical research. The physician’s knowledge and conscience must be dedicated to the fulfillment of this duty.

Progress in medicine ultimately depends on research, including studies on humans. The primary purpose of medical research on humans is to understand the causes, development and effects of diseases and to develop interventions (methods, procedures and practices) for prevention, diagnosis and treatment.

Even the most validated interventions must be continuously evaluated in terms of safety, effectiveness, efficiency, accessibility and quality.

Medical research is subject to ethical standards that respect all people involved in research and protect their health and rights.

While the primary purpose of medical research is to produce new knowledge, this purpose can never be given priority over the individual rights and interests of the individuals participating in the research.

It is the duty of physicians involved in medical research to protect the life, health, dignity, integrity, self-determination, privacy and confidentiality of personal information of the individuals being researched. The responsibility for protecting individuals being researched must always lie with the physician and other health care professionals and must never be delegated to the individuals being researched, even if they have given their consent.

Physicians must take into account the ethical, legal and regulatory norms and standards applicable to research involving human subjects in their own country, as well as the relevant international norms and standards. No national or international ethical, legal or administrative requirement should undermine or eliminate the protective measures provided for human subjects in this Declaration.

Medical research must be conducted in a manner that minimizes possible harm to the environment.

Medical research involving human subjects must be conducted only by persons who have adequate ethical and scientific training, education and qualifications. Research on patients or healthy volunteers must be conducted under the supervision of a competent and qualified physician or health care professional.

Groups that are underrepresented in medical research must be provided with the necessary access to participate in research.

Physicians who conduct medical research and health care together should include patients in their research only if it is likely to be of preventive, diagnostic or therapeutic value and if they have reasonable grounds to believe that the health of the patients involved in the research will not be adversely affected.

Appropriate compensation and treatment must be ensured for those harmed by their participation in a research.

CONCLUSION

This regulation;

It has been prepared within the framework of compliance with the European Union legislation, taking into account the Regulation (EU) 536/2014 of the European Parliament and of the Council dated

1-16 April 2014 on Clinical Trials of Medicinal Products for Human Use and the Commission Directive 2005/28/EC dated 8 April 2005 on Good Clinical Practices for Medicinal Products for Human Use Used in Research and the Production or Import of Such Products.

2-It has been prepared in accordance with the World Medical Association Helsinki Declaration and relevant international standards.

As a result, when this regulation is evaluated as a whole, it is evaluated as a contemporary legislation that is in line with public health science and ethics and contributes to the development of public health.

REFERENCES

- 1- Official Gazette Website. Access Date: 10.12.2024.
<https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2023/05/20230527-5.htm>
- 2- Turkish Medical Association Website. Access Date: 10.12.2024.
<https://www.ttb.org.tr/images/stories/file/2013/helsinki.pdf>

ÖĞRETMENLERİN BİYOETİK EĞİTİMİ UYGULAMALARININ SWOT ANALİZİ İLE İNCELENMESİ

EXAMINATION OF TEACHERS' BIOETHICS EDUCATION PRACTICES WITH SWOT ANALYSIS

Melike ÖZER KESKİN

Prof. Dr., Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi, Biyoloji Eğitimi Bilim Dalı,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8749-0994>.

Esmâ AKSAKAL

Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Biyoloji Eğitimi Bilim Dalı,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7309-1001>.

Nilay KESKİN SAMANCI

Doç. Dr., Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi, Sınıf Eğitimi Bilim Dalı,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7191-5262>

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, Türkiye'nin farklı bölgelerinde görev yapmakta olan Biyoloji ve Fen bilimleri dersi öğretmenlerinin biyoetik eğitimi uygulamalarını SWOT analizi ile incelemektir. Çalışmada biyoloji ve fen bilimleri dersine girmekte olan öğretmenlerin derslerinde ilgili konularda gerçekleştirdikleri biyoetik eğitimi uygulamalarına ilişkin güçlü ve zayıf yönler, tehditler ve fırsatlar onların görüşleri doğrultusunda belirlenmiştir. Araştırmada olgu bilim (fenomenoloji) deseni kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu ve araştırmacılar tarafından hazırlanmış Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu Google form üzerinden dijital olarak uygulanmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler öğretmenlerin açık uçlu sorulara ilişkin vermiş oldukları cevapların içerik analizi ile incelenmiştir.

Anahtar sözcükler: biyoetik, biyoetik eğitimi, swot analizi, fen öğretmenleri, biyoloji öğretmenleri

ABSTRACT

This research aims to examine the bioethics education practices of Biology and Science teachers working in different regions of Turkey through a SWOT analysis. The strengths, weaknesses, threats, and opportunities of bioethics education practices in their lessons, particularly on relevant topics, were identified based on the teachers' views. The study used a phenomenological research design. The data collection tools included a Personal Information Form and a Semi-Structured Interview Form developed by the researchers, both applied digitally via Google Forms. The data obtained from the research were analyzed through content analysis of the teachers' responses to open-ended questions.

Keywords: bioethics, bioethics education, swot analysis, science teachers, biology teachers

“ETHICAL DILEMMAS IN GEOPOLITICAL STRATEGIES: BALANCING NATIONAL INTERESTS AND GLOBAL JUSTICE”

Md.Mizanur Rahman

Bangabandhu Sheikh Mujibur Rahman Science and Technology University Gopalganj,
Bangladesh.

Abstract

Geopolitical strategies often pose complex ethical dilemmas as nations strive to balance their national interests with broader global justice. This paper explores the multifaceted ethical challenges in geopolitics through both qualitative and quantitative approaches. The study investigates the historical and contemporary dimensions of strategic decision-making where ethical principles intersect with political realism, sovereignty, and economic priorities. Using a qualitative approach, key case studies such as the U.S. invasion of Iraq, China's Belt and Road Initiative, and climate change negotiations are examined to highlight how nations navigate ethical paradoxes in pursuit of power and influence. Quantitatively, the paper employs statistical analysis of global indices, including the Corruption Perception Index, Human Development Index, and World Justice Project rankings, to evaluate the impact of geopolitical strategies on justice and equality. By correlating these indices with geopolitical maneuvers, the research reveals patterns that reflect both adherence to and violations of ethical norms. Findings demonstrate that while national interest often overrides ethical considerations, there is a growing demand for ethical accountability in international relations, driven by global civil society and multilateral institutions. The paper concludes that balancing these competing imperatives requires a pragmatic yet ethically grounded approach, leveraging frameworks such as just war theory, distributive justice, and cooperative diplomacy. This research contributes to the understanding of ethical dilemmas in geopolitics and provides recommendations for policymakers to harmonize national ambitions with global ethical standards.

Keywords: Ethical, global, national

SHARI'AH ETHICS AND THE FOUNDATIONS OF ONTOLOGY, EPISTEMOLOGY & AXIOLOGY

Nur Asiah Ningsih

Islamic Banking Program, Faculty of Economics and Islamic Business,
State Islamic University KH. Abdurrahman Wahid Pekalongan

Abstract

This paper aims to explain the foundations of sharia ethics in Islamic business ethics, as well as the ontological, epistemological, and axiological foundations in Islamic business ethics. This study employs a qualitative approach, as the data sources and research results are derived from library research, with inductive data analysis and grounded theory to guide theory building based on the data. The findings reveal, first, that the foundations of sharia ethics in Islamic business ethics include the following analytical structure: (1) Tawhid as the Main Foundation, (2) Justice, (3) Adherence to the Principles of Halal and Haram, (4) Providing a Sense of Security and Comfort, (5) Upholding Honesty, (6) Responsibility, and (7) Avoiding Coercion. Second, from an ontological perspective (the theory of being), Islamic business ethics are based on: (1) Belief in the Oneness of God (Tawhid), (2) The Unity of Creation, (3) The Unity of Truth and Knowledge, (4) The Unity of Life, and (5) The Unity of Humanity. Ontological thought then forms the epistemological assumption (the theory of knowledge) that everything in nature is created by God with precise measurement. The concepts of Islamic business ethics are derived from a correct understanding of God's words (the Qur'an and Sunnah) and self-perception of objective and subjective reality. Moreover, the implications of ontological and epistemological assumptions lead to goals, behavior, or axiology, which involve the implementation of values outlined in the principles of Islamic business ethics, with the ultimate goal of achieving *falah* (God's pleasure) or, in Kantian terms, the *summum bonum* (the "highest good"). This paper comprehensively describes sharia ethics and the ontological, epistemological, and axiological foundations of Islamic business ethics.

Keywords: Sharia Ethics, Ethical Ontology, Ethical Epistemology, Ethical Axiology, Islamic Business Ethics.

ETHICS IN CONFRONTING BULLYING AND ANTISOCIAL BEHAVIOURS

Prof.assoc.dr. Lindita LUTAJ,

“Aleksandër Moisiu” University DURRËS;

Faculty of Education, Department of Pedagogy, ALBANIA

ORCID ID 0000-0002-9469-8862

ABSTRACT

Bullying and antisocial behaviours in schools constitute major challenges for the educational environment, which negatively affect the social and emotional development of the students. They influence the overall classroom and school climate, often becoming an obstacle to creating a cooperative environment.

This study addresses the importance of ethics in preventing antisocial behaviours, emphasizing the ethical responsibilities of all actors, including teachers, students, school administrators, parents, and the community. The aim of this study is to examine the confrontation between ethics and antisocial behaviours, the causes of bullying, and the way the teaching staff works to prevent and resolve such cases. This study is based on qualitative research, conducted through focus groups and interviews carried out with teachers and administrators from several lower secondary schools in the district of Durrës, in Albania.

The findings showed that bullying and antisocial behaviours in schools continue to exist, despite efforts to prevent them. The factors that contribute to their emergence include: lack of proper support from the school’s teaching staff, lack of respect and tolerance for one another, the absence of proper communication between them, violent models, and the lack of cooperation among all actors.

Ethics is facing a difficult confrontation because it requires respecting all parties, under the principle of justice and equality. Direct communication is needed, with the goal of prompting the student to reflect on his/her own behaviour. Awareness should be raised about the importance of ethics in ensuring reciprocal respect among students. School activities provide students with the social skills needed to make proper ethical decisions, aiming to preserve their dignity. It is important to ensure support and rehabilitation for those students who exhibit antisocial behaviours; therefore, ethical practices are suggested to create an environment in which everyone becomes aware and feels respected.

Key words: ethics, bullying, antisocial behaviours, prevention, school.

INTRODUCTION

The topic of "Ethics in confronting bullying and antisocial behaviours in schools" offers an opportunity to address issues related to the ethical responsibilities of various actors, such as teachers, school administrators, students, and parents to prevent and manage problematic behaviors in the school environment.

"Bullying is an issue that deeply involves ethics, as it concerns the way individuals and groups use power to exploit others. Social ethics demands that everyone respect the dignity and rights of others, opposing behaviors that cause pain and harm to others." (Ken Rigby, 2010).

It has long been recognised that the modern school is an important site of sociocultural filtration, representing a key institution that socialises young people to adhere to expected norms and values. As the French sociologist Emile Durkheim wrote in 1922, education ‘is above all the means by which society perpetually recreates the conditions of its very existence’

"Bullying and antisocial behavior often reflect a lack of ethical awareness and personal responsibility. Raising awareness of the consequences of these behaviors can serve as a powerful mechanism for changing these tendencies" (Albert Bandura, 1999).

As several bullying researchers utilising the least-adult role (e.g. Hakim 2021; Thornberg 2018) have also noted, it may be impossible to stay true to the least-adult role when conducting ethnographic research into bullying. Indeed, while researchers may make efforts to minimise their adult authority and adopt a non-judgmental learner role in order to gain closer access to children’s social worlds, they need to constantly and critically reflect upon their role in a flexible manner and intervene when ethically necessary (Thornberg 2022).

There has been a long history of discussions about the ethical implications of research, including, for example, those that resulted in the Nuremberg Code of the 1940s (Alderson and Morrow 2011; Hill 2005) and those that stemmed from controversies within anthropology during the 1960s (Agar 1996; Berreman 1991). Such discussions contributed to the establishment of numerous codes of ethics (Hammersley and Traianou 2012; Smith 2014) and to an increasing regulation of research ethics to ensure that research adheres to widely accepted ethical standards (Hammersley and Traianou 2012). In the Swedish context, The Ethical Review Act was issued in 2003 with the express purpose ‘to protect individuals and human dignity when research is conducted’ (Ministry of Education and Cultural Affairs 2003, Section 1). It is thus important to recognise that people do not ‘exist in a social vacuum as sovereign individuals’ (Hammersley and Traianou 2012).

There have been large numbers of studies conducted into the social phenomenon of school bullying, and the number of empirical research articles published has grown exponentially over the past few decades (Smith, Robinson, and Slonje 2021). However, while increasing numbers of studies have utilised qualitative methods, the proportion of qualitative studies in relation to quantitative studies has decreased (Horton and Lyng 2022; Smith, Robinson, and Slonje 2021). As Patton et al. (2017, 4) point out, this is surprising, ‘since understanding this phenomenon requires a deeper insight into children's perspectives’.

"A key point in the ethics of addressing bullying is the idea of respect for individuals' integrity and recognition of their dignity, creating opportunities for rehabilitation and positive engagement in society" (Doris J. Lee, 2018).

There is theoretical and empirical support for a relationship between attitudes and beliefs towards bullying and actual engagement in bullying behaviour, although the causal direction of the relationship remains unclear (Boulton, Bucci & Hawker, 1999; Rigby, 1997; Salmivalli & Voeten, 2004). The relationship between attitudes about bullying and actual bullying behaviour is consistent with literature that supports the role of children's normative beliefs about the appropriateness of aggression in predicting aggressive behaviour (Bellmore et al., 2005; Huesmann & Guerra, 1997; Tapper & Boulton, 2004). In other words, children who condone the use of aggression are more likely to be aggressive, as an aggressive response is included within their repertoire of acceptable behaviours.

Ethics in confronting bullying and antisocial behaviors is a field that requires special attention, as pedagogical ethics studies the character of the teacher's moral actions as well as their relationships in professional environments, where their academic activities take place.

The teacher's role gains special attention in promoting values such as trust, respect, honesty, and social responsibility. Bullying and antisocial behaviors cause deep damage to students, including loss of trust, lack of self-esteem, social isolation, etc. Therefore, it is essential to engage in preventing these behaviors, as well as in treating them, which then takes extraordinary values, aiming to promote understanding, tolerance, empathy, and cooperation among all actors. The school, family, society, and other institutions should all work together to create a culture of respect and justice, stopping all forms of violence and bullying, by making it possible to raise awareness about the consequences of antisocial behaviors.

The problem of bullying in Australian schools is significant, with approximately one student in every six said to be bullied by their peers at school each week (Rigby, 1998). Bullying can negatively impact upon a child's life both physically and psychologically. Children who are bullied are more likely to report physical ill health, experience lowered self-esteem (some become significantly depressed), have few friends and tend to avoid school on a regular basis (Rigby, 1999).

Schools are the place where students socialize into roles and social expectations as citizens. In their ethical profile, the teacher is a missionary of knowledge and ethical behavior, uses various techniques and communication styles, facilitates relationships built between students and colleagues, has full trust in the human potential, being open and sensitive to others, and also in being willing to engage in a dialogue in various social environments.

"In the context of antisocial behavior, ethically it is important to understand that the solution is not simply punishment, but also ensuring opportunities for rehabilitation and change, aiming to create an environment that offers possibilities for positive growth and development" (Nancy E. Dowd, 2011). School activities play a significant role in confronting bullying and antisocial behaviors, as they can provide opportunities to raise awareness and promote positive behavior among students. By including activities that encourage cooperation, respect, and mutual support, schools can create an environment where bullying and negative behaviors are not tolerated. These activities can contribute to the development of students' social skills, improving in this way the communication and enabling a more conscious approach to antisocial behavior and bullying. This may lead to a reduction in bullying incidents and harmful behaviors, thereby strengthening a healthier and more supportive school culture. Results from the Flemish Antibullying Intervention showed that varying the level of support for schools did not have an effect on outcome (Stevens, De Bourdeaudhuij & Oost, 2000). The Flemish study found that a school-based strategy that included classroom activities to increase awareness of bullying and active problem solving for those students directly involved in bullying had a significant impact on later reports of bullying in primary schools but not in secondary schools.

Violence, albeit accidental, poses a threat to schools, hence it requires great caution because in cases when aggressive and dangerous behaviors are tolerated, schools may lead to the possibility of being in true chaos. However, it must be emphasized that the lack of tolerance, the use of force in any case, disregarding its negative effects, leads to authoritarianism, which is incompatible with the functioning of democracy in schools and the transmission of democratic values to children. Efforts must be made to build a non-violent community that helps in resolving conflicts and managing behavior in schools, as they have a moderate effect on the level of student aggression in schools.

"The ethics of addressing bullying requires a strong commitment to prevent and stop behaviors that condemn and discriminate against others. It is an issue that involves respect and the rights of individuals, and any stance that supports this is crucial to creating a fairer society" (The National Bullying Prevention Center, 2019).

When it comes to bullying, the ethical role that the teachers bare in confronting bullying is essential for creating a safe school environment for the students. They have the moral and professional duty to fairly, transparently and objectively intervene, in order to prevent and address all cases of bullying.

"Bullying is a form of violence, and addressing it requires not only intervention but also an ethical commitment to create a safe and respectful environment for all individuals, especially those who are most vulnerable" (Dan Olweus, 1993).

An intervention programme conducted in Italian schools that raised awareness of the negative effects of violence both in the school, at home and in the community generally showed more positive effects on direct forms of bullying in older (14–16 years) as opposed to younger (10–13 year) students (Baldry & Farrington, 2004).

RESEARCH AND FINDINGS

The aim of this study is to examine the confrontation between ethics and antisocial behaviors, the causes of bullying, and the way how the teaching staff works to prevent and resolve such cases.

The study is based on the qualitative research method. For this, a focus group with 15 lower secondary education teachers, a focus group of 15 school leaders, 10 interviews with lower secondary education teachers, and 10 interviews with school principals from the Durrës district were conducted.

The data for this study were collected and processed in accordance with ethical rules, maintaining the anonymity of the participants and obtaining their consent. Unlike the closed-ended questions often used in questionnaire studies, this study used semi-structured interviews, which allow for more flexibility regarding the direction of the interview and encourage longer and more elaborate accounts that are not limited by the researchers' predefined ideas of what is important (Davies 2008; James 2007).

In this study, four research questions were raised, which were answered by the participants who were involved in the focus groups and the conducted interviews.

In the first research question, when participants were asked how they perceive the influence of ethics in confronting bullying and antisocial behaviors, they evaluate as crucial both ethics and communication. Through ethics, students learn to know and respect the rights of others, fostering empathy and sensitivity towards the consequences of harmful actions. Ethics helps students and teachers to build a sense of social responsibility and give solutions to the difficult situations encountered, thereby helping create a safer environment for everyone. Creating opportunities for discussions on ethics and social responsibility enables teachers and principals develop social skills.

From the responses received from participants regarding the role that ethical norms and values play in reactions to bullying, it was emphasized that they play a key role in their decisions to intervene or react towards bullying. Individuals with a strong ethical foundation tend to feel a moral responsibility to act against harmful behaviors. Values such as justice, empathy, tolerance, and respect for the human dignity encourage them not to remain indifferent, but to actively intervene in improving the school environment.

Regarding the impact of the school's ethical policies and strategies in preventing bullying and antisocial behaviors, it was noted that they play a key role in preventing bullying and antisocial behaviors by creating safe and fair environments for the students. Participants

valued the creation and support of policies and practices which respect student diversity. Trainings, the exchange of experiences among pedagogical staff, ethical education, and continuous awareness-raising help address problematic situations in a fair and sustainable manner.

The question of how successful practices can be implemented in order to prevent bullying and antisocial behaviors was answered by the participants who emphasized joint engagement to promote values by raising students' awareness through awareness campaigns and continuous educational programs. Ethical practices can be integrated by creating clear policies, continuous trainings, and building a culture based on cooperation and solidarity among all actors—teachers, principals, parents, students, and the community—with the aim of creating an inclusive environment.

Findings showed that bullying and antisocial behaviors continue to be present in school settings, despite efforts to prevent them. Ethics is in a difficult confrontation the respect of all parties is required, based on the principle of justice and equality, direct intervention, aiming for the student to reflect on his/her behavior. Another factor is the social dynamics in schools, where students may feel discriminated against, driving them to display antisocial behaviors. From the teachers' side, it is emphasized that they make the necessary efforts to create a safe and supportive environment where all students feel respected and safe from aggressive behaviors. Several factors contributing to this are: the lack of proper support from the school's pedagogic staff, lack of respect and tolerance among students, absence of proper communication between them, violent models observed in some cases, and lack of cooperation among all actors, aiming to find appropriate solutions. The decline in educational level has also come due to the loss of the teachers' authority. If teachers themselves lack communication ethics, then students lack the good examples and instead, they imitate the models they have.

School activities provide students with social skills to make proper ethical decisions, aiming to preserve their dignity. Ensuring support and rehabilitation for those students who display antisocial behavior is important; therefore, ethical practices are suggested to create an environment where everyone becomes aware and feels respected and valued. The causes of bullying and antisocial behaviors in schools are numerous and interconnected, including individual, familial, and social factors. Children who grow up in violent or unsafe family environments often tend to develop and exhibit bullying behaviors as a form of protection or attention seeking.

Another influential factor in communication ethics is the media, television shows, and social networks, which all have a significant impact on the younger audiences. The school, through their work and dedication, must play a very important role in order to have a powerful impact in its students, showing them the right path to follow to confront future challenges.

CONCLUSION

In this study, the role of teachers and school principals is emphasized for the ensuring of inclusive practices that are effective in their work, and to avoid exclusionary practices that are encountered in many cases in school environments.

Teachers and school principals must create a suitable environment where all students are treated with respect and dignity, ensuring a safe environment for them. To support students who have shown bullying behaviors, the best ethical practices should be implemented to help them understand and change their behaviors. Awareness should also be raised about the importance of ethics in ensuring reciprocal respect among students, in their disciplining with

the intention of the improvement of their antisocial behaviors that are demonstrated inside and outside of the school environment, as well as avoiding bullying that occurs in some cases.

The school must work to educate its students with values of tolerance, honesty, equality, and respect for diversity, by modeling appropriate ethical behavior. It is important to encourage dialogue and cooperation among them, where students feel valued and receive all the necessary psychological and emotional support, protecting in this way the integrity and dignity of the students. Teachers have the ethical duty to seek help from psychologists and professionals to ensure that all actors involved are protected and supported in the right time and manner. The influence of violent models in the media, as well as the lack of education on the values of respect and tolerance, can contribute to the development of harmful behaviors.

The school must also have clear and fair policies for handling antisocial behaviors, which should be known by all members of the school community. These policies should be based on ethical principles and ensure an equal treatment of all students, minimizing the chances of degrading a student's personality, of injustices, or of the mistreatment that may occur. Confronting antisocial behaviors requires a joint approach, where teachers, principals, parents, and the community are committed to creating a safe educational environment. This requires cooperation and commitment from all actors to promote ethics, citizenship values, respect, and mutual assistance.

It is important to ensure support and rehabilitation for those who display antisocial behavior, while students must be protected and supported in any case. Clear school policies and close cooperation between teachers, parents, and the community are the key to creating a safe and inclusive environment that helps address these behaviors in an ethical and fair manner, as well as preparing students to face future challenges.

REFERENCES

- Agar, M. 2006. "An Ethnography by any Other Name ..." *Forum: Qualitative Social Research* 7 (4): Art. 36.
- Alderson, P., and V. Morrow. 2011. *The Ethics of Research with Children and Young People: A Practical Handbook*. London: Sage.
- Baldry, A. C., & Farrington, D. P. (2004). *Effects of an intervention programme on the reduction of bullying and victimization in Italian schools*. *Journal of Community & Applied Social Psychology*, 14(4), 297-309. <https://doi.org/10.1002/casp.776>
- Bandura, A. (1999). *Social cognitive theory of personality*. In L. A. Pervin & O. P. John (Eds.), *Handbook of personality: Theory and research* (2nd ed., pp. 154-196). Guilford Press.
- Bellmore, A., Witkowski, K., & Graham, S. (2005). *Predicting adolescent aggression: The role of moral disengagement and aggression norms*. *Journal of Applied Developmental Psychology*, 26(3), 348-362. <https://doi.org/10.1016/j.appdev.2005.01.004>
- Berreman, G. D. 1991. "Ethics Versus 'Realism' in Anthropology." In *Ethics and the Profession of Anthropology: Dialogue for a New Era*, edited by C. Fluehr-Lobban, 38-71. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Boulton, M. J., Bucci, S., & Hawker, D. (1999). *The role of attitudes in predicting bullying behavior*. *Educational Psychology*, 19(3), 315-325. <https://doi.org/10.1080/0144341990190307>

- Bourdieu, P., and Passeron, J. (1977/2000) *Reproduction in Education, Society and Culture* (2nd ed.) London: Sage Pub.
- Dowd, N. E. (2011). *In defense of children: A critical analysis of the juvenile justice system*. Oxford University Press.
- Durkheim, E. (1922/1956) *Education and Sociology*, Glencoe, IL: The Free Press
- Huesmann, L. R., & Guerra, N. G. (1997). *Children's normative beliefs about aggression and aggressive behavior*. *Child Development*, 68(4), 974-986. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8624.1997.tb01919.x>
- Lee, D. J. (2018). *Ethical considerations in addressing bullying: Respect, dignity, and rehabilitation*. In T. S. Johnson & P. A. Carter (Eds.), *The ethics of bullying: Interventions, approaches, and practices* (pp. 105-120). Springer.
- Olweus, D. (1993). *Bullying at school: What we know and what we can do*. Blackwell Publishing.
- Rigby, K. (1997). *What children tell us about bullying in schools*. *School Psychology International*, 18(3), 294-300. <https://doi.org/10.1177/0143034397183005>
- Rigby, K. (1998). *The nature of school bullying: A cross-national perspective*. *International Journal of Educational Research*, 29(3), 457-475. [https://doi.org/10.1016/S0883-0355\(98\)00023-1](https://doi.org/10.1016/S0883-0355(98)00023-1)
- Rigby, K. (1999). *Bullying in schools: Causes, effects and intervention*. *School Psychology International*, 20(2), 87-96. <https://doi.org/10.1177/0143034399202001>
- Rigby, K. (2010). *Bullying in schools and what to do about it*. Hachette Australia.
- Salmivalli, C., & Voeten, M. (2004). *Connections between attitudes, group norms, and behavior in bullying situations*. *International Journal of Behavioral Development*, 28(3), 246-258. <https://doi.org/10.1080/01650250344000488>
- Salmivalli, C., & Voeten, M. (2004). *Connections between attitudes, group norms, and behavior in bullying situations*. *International Journal of Behavioral Development*, 28(3), 246-258. <https://doi.org/10.1080/01650250344000488>
- Stevens, V. M., De Bourdeaudhuij, I., & Oost, P. (2000). *Results of the Flemish antibullying intervention: Impact of a school-based program on bullying and victimization in primary and secondary schools*. *Aggressive Behavior*, 26(6), 293-309. [https://doi.org/10.1002/1098-2337\(200011/12\)26:6<293::AID-AB4>3.0.CO;2-E](https://doi.org/10.1002/1098-2337(200011/12)26:6<293::AID-AB4>3.0.CO;2-E)
- Tapper, K., & Boulton, M. J. (2004). *The role of peer group in the development of bullying behavior*. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 32(3), 261-268. <https://doi.org/10.1023/B:JOCP.0000026149.72421.b6>
- The National Bullying Prevention Center. (2019). *The ethics of addressing bullying*. Retrieved from <https://www.stopbullying.gov>

WOMEN'S SELF-PROTECTION AGAINST VIOLENCES FROM THE PERSPECTIVE OF CHRISTIAN RELIGIOUS EDUCATION

Desi SIANIPAR

M.Th., D.Th., Universitas Kristen Indonesia, Christian Religious Education Program

ORCID NO: 0000000269759926

Abstract

Violence against women in Indonesia continues to increase. There are many reasons for this, including: patriarchal culture, poverty, infidelity, weak moral values, lack of legal awareness, lack of neighborhood support, and so on. Whatever the situations and the conditions of today's society, women need to be equipped with various literacies so that they are able to actively protect themselves from various acts of violence. Christian religious education should be in charge of protecting Christians, especially women from various acts of violence through education that is intellectuating and liberating. Therefore, the purpose of this research is to produce a concept of Christian religious education that educates and enables women to protect themselves from various acts of violence. The research method used is a qualitative method with a literature study approach. The results of this research are that women must actively protect themselves from various acts of violence; Christian religious education must strengthen women to be able to protect themselves from violence through a reflection on biblical narratives about women's self-protection; women must be sensitive and care for each other to protect one another.

Keywords: women, sexual violence, Christian religious education

Introduction

The issue of violence against women is the most prevalent form of human rights violation globally, with a profound and far-reaching impact. The phenomenon of violence against women has resulted in a multitude of adverse consequences, including disruption and impairment of physical health, deterioration of mental and spiritual well-being, undermining of women's strength and potential, erosion of self-esteem, and disruption of social and economic stability. The risks can be long-lasting and take many forms, including chronic pain, physical disability, drug and alcohol abuse, and depression. Sexual violence and harassment also place women at high risk of unwanted pregnancy, sexually transmitted infections (STIs), and other harmful outcomes (Purwanti, 2020). This has a significant impact not only on women themselves but also on the next generation, as women play a pivotal role in the preservation of generations and sustainable life.

Violence against women is of great concern when considering the available data. The World Health Organization (WHO) has stated that approximately one-third of women globally, or 30% of women, have experienced physical and sexual violence from their intimate partners and from other individuals outside of their intimate relationships, including both forms of violence. One in four women between the ages of 15 and 49 have experienced physical and/or sexual violence from their partners at least once during their lifetime. A global WHO study revealed that 38% of female homicides were perpetrated by the victim's intimate partner. In addition, 6% of women globally reported being sexually assaulted by someone other than their husband or partner (Sulaeman, 2023). In the Indonesian context, as recorded by the

National Commission on Women's Rights in 2023, all data on gender-based violence originate from three institutions. The National Commission on Women's Rights (Komnas Perempuan) documented 3 cases. A total of 303 cases were reported by the service provider institutions, while the National Commission on Women's Rights (Komnas Perempuan) documented 6,305 cases. The Higher Religious Court (Badilag) reported a significantly higher number, with 279,503 cases. The majority of cases of violence occur in the personal sphere, specifically within the context of family relationships. The data indicate a 44% increase in legal cases of gender-based violence in 2023, while there was a significant 176% increase in cases within the state apparatus. As documented by the Ministry of Women's Empowerment and Child Protection of the Republic of Indonesia and the Komnas Perempuan (National Commission on Violence Against Women) report, the predominant forms of violence are sexual violence (34.80%), psychological violence (28.50%), physical violence (27.20%), and economic violence (9.50%). The occurrence of violence against women in the context of personal relationships can be attributed to a number of factors, including marital discord, toxic dating relationships, sexual exploitation, and other forms of abuse. In the legal domain, the underlying cause is sexual violence perpetrated through electronic means (Komnas Perempuan, 2023). The Ministry of Women's Empowerment and Child Protection of the Republic of Indonesia reports that in January 2024, 79.7% of women experienced violence, with 88.7% of perpetrators being male. With regard to the location of the violence, the majority of cases (61.2%) occurred within the family or household. The most prevalent forms of violence are sexual violence (34.7%), physical violence (26.3%), and psychological violence (22.6%) (Kemenpppa, 2024). The aforementioned data illustrate a persistent increase in violence that necessitates serious attention and effort to address it. All stakeholders must be involved, including women themselves, who are the victims of violence. Women must take action to resist violence in ways that are permitted by religion and law.

In numerous academic texts, it has been posited that there are numerous sources or causes of gender-based violence, particularly in Indonesia. These include the patriarchal ideology (the domination of men over women) which ultimately gives rise to gender bias, manifested in the form of discrimination, marginalisation and exploitation of women. Such attitudes are even regarded as integral to the local culture (Dahuri, 2021). Another cause is the lack of legal awareness among the general public, which is caused by a lack of knowledge, understanding, and behavior regarding the law. This results in a lack of tolerance and respect for the rights of others. In the context of gender-based violence, a lack of legal awareness is frequently observed within households. This manifests as a lack of awareness among husbands of their legal obligations towards their wives and other family members, which can lead to economic deprivation. In the context of employment, employers have been observed to neglect their legal obligations towards female employees (Sulaeman et al., 2022; Razzak et al., 2024). Power relations can also give rise to violence against women, with men exploiting their power over women who are perceived as weak (Aryana, 2022). This is further reinforced by the fact that a significant proportion of women are also unaware of their rights within a legal framework and lack the capacity to assert their rights. Economic deprivation can precipitate emotional instability among family members, which may in turn give rise to violence against women, perpetrated by either the husband or the children. Adultery can result from a variety of sources of dissatisfaction within the marital home. Similarly, early marriages may indicate a lack of maturity or stability in the individual concerned, whether physical, mental, spiritual or emotional (Sulaeman et al., 2022); a lack of religious understanding, particularly with regard to the relationship between men and women (Farid, et al., 2019).

The government has employed a variety of strategies to address gender-based violence, including: a) The 1945 Constitution, Article 28, paragraph 1, asserts that every individual is

entitled to personal, family, and honor protection. Furthermore, the individual in question has the right to the respect and protection of their dignity and property, as well as the right to security and protection from threats that could result in the infringement of their fundamental rights. b) Law No. 99/1999 on Human Rights; c) Act No. The 1984 Act concerning the ratification of the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women; d) the 1974 Act concerning marriage; e) the Code of Criminal Procedure; f) the Act 23 of 2004 on the Elimination of Domestic Violence; g) the Act of the Republic of Indonesia Number 12 of 2022 on Sexual Violence; h) the Regulation of the Minister of Women Empowerment and Child Protection of the Republic of Indonesia Number 1 of 2023 on the Provision of Protection of Women Workers in the Workplace. In each region of Indonesia, the governor and bupati issue regional regulations that protect women from violence. However, the results thus far have not demonstrated a significant advancement, and in fact, there has been an increase in the number of cases of gender-based violence.

To effectively address gender-based violence, it is essential to foster a collaborative approach involving all relevant stakeholders, with a commitment to sustained and active engagement. It is imperative that women, who are frequently the victims of violence, take measures to safeguard their own well-being. In this study, Christian religious education must also be actively involved in the intellectual development of women in their communities in order to empower them to protect themselves. As a case study in Christian religious education, women are furnished with cognitive, affective, and psychomotor knowledge constructed from the teachings of the Bible (Old and New Testaments), which are internalized through systematic and continuous education. The objective of this study is to develop a conceptual framework for Christian religious education that empowers women to protect themselves from various forms of violence.

Research Methods

In achieving the purpose of this research, the problem to be solved in this study is how Christian religious education as an effort to educate and teach Christian women to be able to protect themselves from violence. The method used is a descriptive qualitative method through a literature study approach. The author collects various data and information related to violence against women from reliable and up-to-date sources, which are then presented and analyzed using the Miles and Huberman technique, which includes: data collection, data reduction, data presentation and conclusion drawing (Rijali, 2018).

Result and Discussion

A. Women Must Understand Their Equal and Noble Position to Men

The Bible contains many narratives about the role of women who are equal to men. Even the Old Testament begins with the story of the creation of the world and everything in it, and states that God created women equal to men in the image of God (Latin, *imago Dei*) in Genesis 1:27, “So God created man in His own image, in the image of God He created him; male and female He created them.” The phrase “in the image of God” is understood to mean that man and woman have the likeness of God. The Hebrew term used is *בְּצַלְמוֹ* (*betzalmov*) which is repeated with *בְּצֵלֶם* (*betzelem*) to emphasize the nature of man as a very noble creation of God because man is a representation or reflection of the attributes of God, albeit limited (<https://biblehub.com/hebrew/6754.htm>). This likeness to the image of God is characterized by humans as moral, rational, and volitional beings. Based on this, God wants humans to live according to His noble and holy morals, thoughts and will. God wants men

and women to love and honor each other, not persecute and kill each other. Because of man's fall into sin, man's tendency is to do things that violate God's will. Therefore, to harmonize life with God's will, man must obey His Word and the guidance of His Holy Spirit. So, to protect themselves, women must understand and realize their equal and noble position to men. They must defend and fight for what is their right and dignity as a very noble creation of God.

B. Women Must be Brave To Speak Out Against Violence

To address the violence that man often commits as a result of sin tempting man, many exhortations and teachings are emphasized in the Holy Scriptures by His prophets and apostles. The Bible tells us that perpetrators of violence are not only men, but also women. In the context of gender-based violence, when family life, society, politics, culture, economy, and religion are dominated by men, there are more opportunities for violence committed by men against women, and vice versa. Therefore, efforts are needed to prevent and overcome ongoing violence. In the context of the Old Testament, it is stated that God actively opposes various violence committed by humans, ranging from giving advice, rebuke, teaching, regulations, and punishments in the form of diseases, disasters, wars, and so on. Specifically regarding violence against women perpetrated by both men and women, the Bible gives many examples such as: the story of the Levite's concubine who was sexually assaulted by the Gibeonites until she died (Judges 19: 22-30); the murder of previously married women (Judges 21:10-12); the kidnapping of young women as wives for the Benjamites (Judges 21:20-23); the scribes and Pharisees who tempted Jesus to stone a woman caught in adultery (John 8:1-11). These texts tell of a society that supports and legalizes violence against women due to religious, social and cultural factors. In today's context, violence against women can also be supported or ignored by society. Women do not get defense and protection. In such a situation, women should not remain silent and allow themselves to be constantly subjected to violence. Women must fight to protect themselves.

In the Bible, there are several texts that can be used as references to protect themselves from violence. *First*, Deuteronomy 22:23-24, "If there is a virgin and a betrothed girl, if a man meets her in the city and sleeps with her, ... the girl, because she is in the city, does not cry out, and the man, because he has raped his neighbor's wife. So you shall put away the evil from among you." This text implies an act of self-protection on the part of women when they are sexually assaulted in the city, where help is readily available, which is to cry out (צִעֲקָה ,tza'akah, to cry out for help in a loud voice). The word is used in the context of expressing distress, seeking help, or making a public statement; conveying a sense of urgency and desperation, often associated with prayer or a plea for divine intervention. In communal societies, such exclamations often prompt immediate action from those around, reflecting the interconnectedness of the community (<https://biblehub.com/hebrew/6817.htm>). Crimes often thrive because victims of violence cover up and hide them out of fear, distress and shame. In fact, women must be brave and have self-confidence because women have the same human rights as men. Women should not allow themselves to be victims of violence. To protect themselves, women must always be ready and brave to speak out against violence.

C. Women protect themselves by Living Morally

The story of the scribes and Pharisees who tempted Jesus to stone a woman caught in adultery (John 8:1-11). The woman was already aware of the prevailing law or societal norm, which is that if a person is caught in adultery, then according to the law, they should be stoned. The structured law in Judaism brought from the time of Moses emphasized equal punishment for

adulterous couples, but the actions of the scribes and Pharisees showed their partiality towards men, as they only brought the woman to Jesus and not the man who committed adultery with the woman. They seemed to be protecting the man at the expense of the woman because men are considered holy, while women are seen as lesser human beings. Jesus' response to the scribes and Pharisees was to say "If any of you is without sin, let him throw a stone at her first". This statement was to emphasize to them that each person should consider his own sin first before judging others. Whether any of them were without sin. Jesus' statement made them come to their senses and leave the woman. Jesus' statement was an expression of resistance and protection of the woman. Jesus did not judge the woman, but He told her to go and sin no more. It was a moral affirmation that would liberate and protect her forever, a call to take moral responsibility for her life (Baloyi, 2010). From this story, one can derive a principle to protect oneself by living morally so as not to bring or invite violence to oneself. Attitudes and behaviors that are not ethical and moral in women can lead to acts of violence against women.

Conclusion

Christian religious education (CRE) must be actively involved in liberating women from any violence. Not just women, but anyone. In the context of women's self-protection, CRE can provide a good understanding of the position of women who are equal to men, and must coexist well as the image of God. CRE must convey and explore the exact meaning of the narratives of violence against women in the Bible so that there is no misunderstanding that makes women less courageous or less confident in maintaining their rights as *imago Dei*. CRE must guide women to live in good behavior in accordance with religious character and in accordance with the noble norms and ethics prevailing in society.

References:

- Aryana, I Wayan Putu Sucana (2022). "Tinjauan Relasi Kuasa Pada Kekerasan Seksual dalam Hubungan Personal". *YUSTITIA*, Vol. 16(1): 37-44.
- Jadi, Muhammad. (2021). "Kekerasan Terhadap Perempuan: Pemicu Dan Alternatif Penanganan," *Jurnal Kesehatan Masyarakat* 6(2): 113-116.
- Kemenpppa. (2024). Data yang tersaji 1 Januari. <https://kekerasan.kemenpppa.go.id/ringkasan>
- Komnas Perempuan. (2024). "LEMBAR FAKTA Catatan Tahunan Komnas Perempuan Tahun 2023 Momentum Perubahan: Peluang Penguatan Sistem Penyikapan di Tengah Peningkatan Kompleksitas Kekerasan terhadap Perempuan" Jakarta, 7 Maret 2024. <https://komnasperempuan.go.id/download-file/1085>
- Purwanti, Ani. (2020). *Kekerasan Berbasis Gender*. Yogyakarta: Bildung.
- Razzak, Arrofy Levy, Andrea Bagus Wijaksana, Naufal Tri Brata, & Herman, H. (2024). Faktor Penyebab Tindak Pidana Kekerasan Terhadap Perempuan dan Anak di Bawah Umur. *Causa: Jurnal Hukum Dan Kewarganegaraan*, 5(11):71-80. <https://doi.org/10.3783/causa.v5i11.5152>.
- Sulaeman, Ridawati, et al.(2022). "Faktor Penyebab Kekerasan Pada Perempuan." *Aksara: Jurnal Ilmu Pendidikan Nonformal* 8(3): 2311-2320.

Farid, Muhammad Rifa'at Adiakarti. "Kekerasan Terhadap Perempuan Dalam Ketimpangan Relasi Kuasa: Studi Kasus Di Rifka Annisa Women's Crisis Center." *Jurnal Studi Gender* 14, no. 2 (2019): 175–190.

Rijali, Ahmad. (2018). "Analisis Data Kualitatif". *Jurnal Alhadharah* Vol. 17(33): 81-95.

<https://biblehub.com/hebrew/6754.htm>; <https://biblehub.com/hebrew/6817.htm>

Baloyi, E.M. (2010). 'A re-reading of John 8:1–11 from a pastoral liberative perspective on South African women', *HTS Theologese Studies/Theological Studies* 66(2), Art. #838, 7 pages. DOI: 10.4102/hts.v66i2.838.

ETHICAL CHALLENGES IN FORENSIC SCIENCE PRACTICE: ENSURING INTEGRITY AND JUSTICE

Bharti Nair Khan

Assistant Professor, (UPES) School of Law, Knowledge Acres, Kandoli, Dehradun- 248007, Uttarakhand, India Orcid No. 0000-0003-0994-0616.

Abstract

Due to the intricate interplay of scientific technique, concepts of justice, and the practicalities of law and criminalistics, ethical challenges often emerge. A defining characteristic of a profession is a code of ethics that regulates the conduct of its members towards each other and towards the users of the profession. Forensic science is a historical discipline used in criminal investigations and judicial proceedings. Forensic science starts at the crime scene. Upon the commission of a crime, police officers, together with crime scene investigators or technicians, if necessary, respond to the location. Effective communication is essential for ensuring that all individuals are aware of their responsibilities in managing the scene. Investigators provide the laboratory with meticulously recorded data to enable scientists to choose the most appropriate studies to perform. Science is replicable and verifiable, making it an invaluable component of criminal investigations. The forensic expert is anticipated to uphold ethical standards in the examination and evaluation of evidence, data reporting, opinion presentation, and interactions with pertinent parties. A comprehensive knowledge of ethical infractions is crucial to determine the degree to which justice is thwarted by unethical behavior among forensic scientists, and subsequently to enhance the ethical standards of the field by confronting these issues. The research paper aims to illustrate that ethical concerns in criminalistics cannot be readily resolved via mere exhortations to honesty or moral integrity. The emergence of ethical predicaments should not be unexpected. It is astonishing that many practicing criminalists do not acknowledge the possibility for such concerns. The study addresses key issues such as accreditation criteria, standardization of ethical codes, examiner certification, and educational and training criteria. The study examines the spectrum of ethical dilemmas, emphasizing the intricate nature of ethics and decision-making at the crime scene and in the courtroom.

Keyword: Forensic science, ethical standards, transparency, admissibility, code of conduct, courtroom,

THE INFLUENCE OF ISLAMIC EPISTEMOLOGY ON THE DEVELOPMENT OF SHARI'AH ETHICS

Lutfiyatun Nissa

Islamic Banking Program, Faculty of Economics and Islamic Business,
State Islamic University KH. Abdurrahman Wahid Pekalongan

Abstract

Islamic epistemology plays an important role in forming the basic framework for the development of shari'ah ethics, which is a moral and legal guideline in Islam. Islamic epistemology focuses on the main sources of knowledge, namely revelation, reason, and experience, which complement each other in understanding reality and compiling a value system. This article aims to analyze how Islamic epistemology influences the development of shari'ah ethics, particularly in facing the challenges of modern times. A qualitative approach based on literature study is used to explore the relationship between the sources and methods of Islamic knowledge and the principles of shari'ah ethics. The analysis shows that revelation, as the main source of Islamic epistemology, provides a strong normative foundation for shari'ah ethics, while reason plays a role in interpreting revelation contextually. The ijihad method becomes an important mechanism in this process, enabling the development of shari'ah ethics that is dynamic and responsive to the needs of society. Moreover, the integration between Islamic universal values and the rational-empirical approach creates a balance between moral idealism and practical reality. The influence of Islamic epistemology is evident in the ability of shari'ah ethics to answer contemporary ethical problems without abandoning the basic principles of Islam. Thus, Islamic epistemology not only provides theological legitimacy but also strengthens the relevance of shari'ah ethics in realizing maqasid al-shari'ah (the purpose of shari'ah), namely the creation of benefit and justice for humanity. This article concludes that Islamic epistemology is the main pillar in ensuring the sustainability and relevance of shari'ah ethics across generations.

Keywords: Islamic Epistemology, Shari'ah Ethics, Ijtihad

THE INTERTWINED THREADS: LAW AND ETHICS IN A CHANGING WORLD

Dr. Kanchal Gupta

Associate Professor, School of Law, UPES, Dehradun, India.

ORCID: 0000-0003-4889-5934

Abstract

Law and ethics, though distinct, are inextricably linked, forming the bedrock of a just and equitable society. While law provides a formal framework of rules and regulations, ethics offers a moral compass that guides individual and societal behaviour. Historically, law and ethics have often mirrored each other, with legal systems reflecting prevailing ethical norms. However, as societies have progressed, the relationship between the two has become more nuanced. Legal systems have evolved to address new challenges and emerging technologies, often outpacing ethical considerations. This has led to ethical dilemmas, such as the use of artificial intelligence, genetic engineering, and surveillance technologies. One crucial aspect of the law-ethics nexus is the role of legal professionals. Lawyers, judges, and other legal practitioners are expected to uphold high ethical standards, ensuring the integrity of the legal system. Ethical codes of conduct provide guidelines for professional behavior, emphasizing principles such as honesty, fairness, and impartiality. However, the increasing complexity of legal issues and the pressure to succeed can sometimes lead to ethical compromises.

Law and ethics are intertwined in a complex and dynamic relationship. While law provides a formal framework, ethics offers a moral compass that guides its interpretation and application. As societies evolve, it is imperative to maintain a balance between legal and ethical considerations to ensure a just and equitable future. By fostering a deeper understanding of the relationship between law and ethics, we can work towards a world where legal systems are not only efficient but also morally sound. In this paper the author delves into the complex interplay between ethics and law, exploring their historical evolution, contemporary challenges, and future implications.

Key Words: Law, Legal Professionals, Ethics, Morality

**INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS OF INVENTIONS RELATED TO
ARTIFICIAL INTELLIGENCE (AI), PRODUCT RESPONSIBILITY FROM AI
UNDER US LAW - SUGGESTING EXPERIENCE FOR VIETNAM'S LAW**

LLM. Quách Thị Ngọc Thiện

Faculty of Law - Saigon University

Abstract:

The role of artificial intelligence is rapidly evolving and shaping various aspects of life and industries worldwide. From healthcare, finance, science and technology to creative arts. In the future, AI will still have an important impact on human life and promises to bring many benefits to society. Along with that are the requirements set on the legal status, liability of AI and products created from AI. The United States is a country with the most artificial intelligence research and development companies in the world. The US also has the largest number of artificial intelligence-related patent applications in the world. Does U.S. law protect these inventions? How the fast-growing reality of artificial intelligence affects the US law about inventions. The article will provide a basic analysis of patent protection related to artificial intelligence in the United States, compare with regulations in Vietnam, thereby giving policy suggestions to consider for the Vietnamese law.

Keywords: intellectual property, artificial intelligence, legal liability.

INNOVATIVE APPROACHES IN BAKERY EDUCATION: SOURDOUGH SCORING TOOLS AND AI FOR SUSTAINABLE URBAN FOOD PRACTICES

Anita Md. Yasin

Keningau Vocational College, Hospitality Department, Keningau, ID- 0009-0009-0134-4888

Wirda Diyana binti Wan Ibrahim

SMAN Keningau, Maths. Department, Keningau, ID- 0009-0006-9136-1881

Zulkifle bin Mohamad

SMK Agama Keningau, Maths. Department, Keningau, ID-0009-0007-3565-6367,

Abstract

Sustainable urban food system is vital to the development of sustainable cities, requiring innovative approaches to education, skill development, and cultural preservation. This study introduces a novel sourdough scoring tool designed to simplify the learning process for beginners while promoting sustainable baking practices. The tools standardize scoring angles (45 degrees) and depth (1.5cm), enabling learners to achieve consistent, professional-quality designs while reducing material waste. By equipping individuals with accessible, artisanal baking skills, the tool supports local food economies and fosters a more sustainable urban food ecosystem. In addition, artificial intelligence (AI), specifically ChatGPT, was utilized to identify challenges faced by students during the learning process and to inspire culturally relevant scoring designs. This innovation encouraged students to explore sourdough scoring as a creative medium for reflecting their cultural heritage, demonstrating how traditional food practices can be preserved and adapted within urban environments. The integration of AI into bakery education enhanced reflective learning, while the incorporation of culturally inspired designs, contributed to the enrichment of urban food culture. This research highlights the role of bakery education in fostering skill development, minimizing waste, and supporting culturally relevant practices. By linking artisanal baking to sustainable urban development, the study underscores the potential of integrating education, technology and culture to advance sustainable cities. The findings offer a unique perspective on the transformative power of bakery education, showing how innovation in tools and technology can empower local food system, strengthen cultural identities and contribute to the resilience of urban communities.

Keywords: Sustainable cities, Urban food system, Sustainability, education, innovation, cultural heritage, Artificial intelligence, Sourdough scoring.

ETHICS IN BUSINESS MANAGEMENT RESEARCH: AN ANALYTICAL STUDY

Aashish Dhiman

Faculty of Management & Commerce, Swami Vivekanand Subharti University, India.

Abstract:

This paper investigates the role of business management and ethics in research, drawing entirely on secondary data. By analyzing existing literature, and case studies it seeks to reveal how ethical considerations in business research influence Human Resource Development (HRD) practices and decision-making. The study explores key subjects such as ethical leadership, corporate governance, and the integration of social responsibility in research frameworks. It also highlights the challenges businesses face when managing ethical standards with profit-driven objectives. The findings offer a comprehensive understanding of how ethical practices can enhance business research outcomes, improve stakeholder trust, and contribute to long-term sustainability. This analysis emphasizes the importance of aligning research ethics with corporate strategy to foster responsible and effective business management.

Keywords: Business Management, Ethics, HRD Practices, Ethical Leadership, Corporate Governance, & Social Responsibility.

ETHICAL PRINCIPLES AND MORAL RESPONSIBILITY IN FINANCIAL PRACTICES

Dr. Sneha Verma

Assistant Professor, Faculty of Management and Commerce, Manipal University Jaipur.

ABSTRACT

Ethics and morality in finance play a critical role in shaping the trust and sustainability of financial systems. This abstract explores the foundational principles of ethical conduct in financial decision-making, emphasizing the balance between profit maximization and societal responsibility. It addresses key issues such as transparency, fairness, and accountability, and highlights the consequences of unethical practices, including fraud, market manipulation, and corruption. Additionally, the role of regulatory frameworks, corporate governance, and individual integrity in fostering ethical financial behavior is examined. By integrating moral philosophy with financial practices, this study underscores the importance of ethical considerations in achieving long-term economic stability and public trust. The findings suggest that a commitment to ethical standards not only mitigates risk but also enhances reputation, stakeholder confidence, and organizational resilience.

Keywords: ethics, finance, transparency, social responsibility

ETHICAL DILEMMAS FOR RESPECTING THE BEST INTEREST OF THE CHILD IN PUBLIC SERVICES IN ALBANIA

Megi XHUMARI, PhD Candidate

Lecturer, Department of Social Work and Social Policy, University of Tirana

Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-0764-5309>

Prof.Asoc.Dr.Juliana AJDINI

Professor, Department of Social Work and Social Policy, University of Tirana

Orcid: <https://orcid.org/0009-0000-2886-9275>

ABSTRACT

This study explores the ethical dilemmas that emerge during the deinstitutionalization process of children in Albania, with a particular focus on the transition of a child from residential care to alternative care. The case study analyzes a decision between kinship care with an aunt and foster care with a trained family, highlighting the influence of cultural norms, systemic limitations, and professional biases on the decision-making process. Despite a limited assessment of the caregiver's ability to address the child's trauma, the decision was swayed by cultural preferences that prioritize family ties, leading to the choice of kinship care. However, post-placement challenges, including the caregiver's difficulties in managing the child's behavioral needs and the insufficient financial support provided by the government (a mere \$90 per month for both kinship and foster families), raised significant ethical concerns. These concerns revolved around whether cultural bias was given priority over the child's specific needs, whether the caregiver's motivations and capabilities were sufficiently evaluated, and how systemic and financial inadequacies influence ethical decision-making in child protection. Using qualitative analysis, this study examines these ethical challenges and stresses the necessity of child-centric decision-making frameworks that effectively integrate cultural sensitivity with rigorous, individualized assessments. The findings underscore the critical role of professional competence and systemic support in safeguarding the child's best interests. In light of these findings, the study calls for the development of more comprehensive case-specific evaluation processes, enhanced professional training on alternative care, and greater financial and systemic support for families, proposing reforms that better align cultural considerations with the primary goal of prioritizing the child's well-being and needs in child protection practices.

Keywords: Best interest of the child, ethical dilemmas, deinstitutionalization, alternative care.

ETHICS IN SMALL BUSINESS MANAGEMENT IN KOSOVO: CHALLENGES, OPPORTUNITIES, AND THEIR ROLE IN SUSTAINABLE ECONOMIC DEVELOPMENT

Prof. Asoc. Dr. Drita KRASNIQI

University "Ukshin Hoti" Prizren, Faculty of Economics, R. of Kosovo

ABSTRACT

The management and growth of small and medium-sized businesses in Kosovo, a nation dealing with many transition economy issues, will be examined in this research in relation to ethical practices. Gaining the trust of stakeholders, including customers, workers, and business partners, and ensuring the sustainability of economic development depend heavily on ethical behaviors. However, a lack of managerial and staff training, a poor regulatory framework, and economic instability pose significant obstacles to the adoption of ethical norms for the majority of SMEs in Kosovo.

The research examined data from 181 SMEs in a range of Kosovo industries using a mixed-methods technique. According to the results, businesses who have implemented ethical practices claim a 17% boost in operational efficiency and a 27% greater customer retention rate than those that do not. Businesses that provide ethical training to their staff also report higher stakeholder satisfaction and organizational transparency.

The study concludes that these ethical practices are important for Kosovar SMEs' economic advantage as well as their moral obligation. Increased management training on ethical standards, more legislative backing, and strengthening the ethical awareness culture in the nation's corporate environment are some of the recommendations for improvement. This collection of actions will play a major role in guaranteeing the sustained expansion of SMEs and, in turn, the economic development of the entire nation.

Keywords: Business ethics, small enterprises, management, transparency, economic development.

EFFECT OF ORGANISATIONAL ETHICS ON JOB SATISFACTION AMONG EXAMINATION AGENCIES IN NIGERIA

J.F. Ibitoye

E.O. Oni, M.A. Ijaiya, U.M. Zubairu, K.I. Shittu

Federal University of Technology Minna, Nigeria

ABSTRACT

As observed within the Nigerian examination agencies, a pressing concern is the management's impact on employee satisfaction. Significantly, organizational ethics is observed to critically influence employee job satisfaction. Instances of inadequate communication, lack of transparent decision-making, and unequal treatment have fostered a discordant work environment. The absence of a supportive and fair managerial ethos contributes to ethical dilemmas, undermining overall staff job satisfaction and jeopardizing the agency's long-term effectiveness and credibility. Addressing these managerial challenges is crucial for fostering a positive work culture, enhancing ethical standards, and ultimately improving job satisfaction among examination agency staff in Nigeria. This study aims to examine the effect of organisational ethics on job satisfaction through a survey of 364 staff, employing a structured closed-ended questionnaire. Data reliability (0.820) and validation (Pearson bivariate autocorrelation, 0.700 threshold) were ensured. Multiple regression analysis revealed that fairness, compassion, and responsibility positively and significantly affect job satisfaction ($p < 0.001$, coefficients: 0.219, 0.291, 0.395, respectively). Assessment for multicollinearity using the Variance Inflation Factor (fairness: 3.519, compassion: 5.487, responsibility: 5.191) indicated acceptable values. The model demonstrated a Cohen's R square of 0.759, signifying that organisational ethics, specifically fairness, compassion, and responsibility, account for 75.9% of the variation in job satisfaction among examination agency staff in Nigeria. The study recommends that Nigerian examination agencies enhance managerial competencies, focusing on fairness, compassion, and responsibility to meet employee needs and ensure overall satisfaction, thereby aligning with the agencies' objectives.

Keywords: Ethics, Nigeria, job

TURKEY'S ETHICS OF SUSTAINABILITY AND RESPONSIBILITY: ACHIEVING ECONOMIC, SOCIAL, AND ECOLOGICAL GOALS

Full-Professor PhD. Habil. Cristina Raluca Gh. Popescu

University of Bucharest, Bucharest, Romania and The Bucharest University of Economic Studies, Bucharest, Romania.

¹ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5876-0550>

Abstract

These days, the immense power of the Sustainable Development Goals (SDGs) may be encountered in the ethical sustainability that displays: (a) on the one hand, the way in which human beings ought to live while considering the connections with their peers, the natural world as well as future generations; and, (b) on the other hand, the manner in which organizations should center their activities on the people, planet, and profit. Likewise, the sustainable ethic needs to successfully embrace the Environmental, Social and Governance (ESG) principles, being either anthropocentric or bio-centric (centered), taking into account that businesses worldwide have the tremendous need of creating frameworks used to assess their practices and performance on various ethical and sustainability issues. Interestingly, the paper centers on the following steps: (a) firstly, highlighting the importance and role of the Ethical Codes and Sustainability Principles, in terms of development ethics, with a major emphasis on inclusive development ethics and environmental sustainability; (b) secondly, shedding a new light on the benefits of creating Sustainable Development Knowledge Platforms; and, (c) thirdly, tackling the drivers for Sustainable Corporate Responsibility in the case of Turkey. The originality of the research is encountered, in particular, in the analysis and outcomes related to Turkey's sustainability and green initiatives, while centering on vital reports – such as Turkey's Sustainability Report, most recently published by the United Nations Development Program (UNDP).

Keywords: Environment in Turkish Culture; Sustainability Practices; Sustainability Reporting; Circular Economy; Business Ethics; Marketing Ethics; Human Resources; Sustainable Finance; Turkey.

ETHICS IN SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF INDIAN ECONOMY: A STUDY

Associate Professor Dr. Neha

Swami Vivekanand Subharti University,
Meerut, Uttar Pradesh, 250005 India

ABSTRACT

Ethics is the integrity measures which assess the values, norms and rules that constitute the base for individual and social relationships. Ethics and economy can not be separated, the people who are working for a business should always consider how their decision affecting in society and environment. Economy made with different parts like corporate, society, government and environment etc. Today ethical behavior is very significant for sustainable growth of economy of nation. Sustainable development recognize that all development decision must consider with aspect of environment, society and corporate. This paper includes the values & ethical practices especially concerning with business, society and environment. Values give the basis for discernment about what is important for the institution to triumph in its core occupation. Values determine what is right and what is wrong and doing what is right or wrong in what we mean by ethics. To behave ethically is to behave in a manner consistent with what is right or moral. Moral code in business is form of applied ethics or professional ethics that examines ethical principles and moral or ethical problems that arise in a business environment. Ethical issues include the rights duties between a company and its employees supplier, customer and neighbours, its fiduciary responsibility to its shareholders, society and environment. The purpose of this research paper is to state the significance of ethical behaviour and the role of ethics in corporate society and environment. This paper examines the relationship among ethics and values in business, society and environment. This paper also emphasizes the need for a balance between business ethics, external market factors, and government, environment which ultimately will result into a stable and robust economy of any nation.

Ethics is important for any business, society, environment and to attain the development of any economy, this is a growing actualization in all over the world. Ethics give rise to well organized economy. Code of behaviour and profit go together in the long run. An ethically responsible company has grown a culture of caring for people and environment, a culture which flows downwards from the top manager and leaders. Ethics is the study of virtuous and virtuous choices. It emphasizes on standard rules and decorum that governs the behaviour of individuals and group. Ethics refer to the code of behaviour that advise a person while dealing in a situation, it relates to the social rules that impact people to be sincere in dealing with the other people code of conduct and the principles of behaviour is the branch of philosophy that distinguish between the right from the wrong and concerned with the rightness or wrongness, goodness or badness of human conduct. A particular action is morally good or bad for deciding this ethics provides the basis.

Keywords: Ethics, Values, Corporate Ethics, Environment, Society, Shareholders.

THE ROLE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE (AI) IN BASIC HEALTH AND NUTRITION

Pratibha Sharma

Abhishek Sharma

Department of Zoology, Gautam group of colleges, Hamirpur Department of Food Science and Technology, College of Horticulture and Forestry Neri, Hamirpur

ABSTRACT

Artificial Intelligence (AI) is reshaping the field of basic nutrition and human health, providing groundbreaking tools to tackle global health issues. Technologies like machine learning, natural language processing, and data analytics are transforming how we comprehend, track, and enhance nutritional health. In healthcare, AI-driven image analysis tools can accurately identify diseases such as cardiovascular diseases, cancer and alzheimer etc. The discipline of personalised nutrition is expanding quickly and uses scientific study and technology to offer individualised dietary recommendations. AI makes it possible to identify individualised dietary recommendations that address each person's needs based on their genetics, lifestyle, and current health issues by evaluating vast amounts of data from many sources, such as dietary surveys, genomic databases, and medical records. Wearable trackers and smartphone apps are examples of AI-powered gadgets and software that are enabling real-time tracking of eating patterns and physical activity, enabling users to make better dietary decisions. AI is useful in public health for planning and evaluating nutrition programs, managing food supply chains, and alleviating food poverty by forecasting shortages and allocating resources more effectively. AI models are also improving precision agriculture and food fortification to increase the availability and quality of vital nutrients. In spite of these developments, there are still issues with integrating AI into nutrition and health, such as concerns about algorithm bias, data privacy, and accessibility in low-resource environments. Maximising the advantages of AI requires ensuring ethical artificial intelligence practices and fair access to these technologies.

Keywords: Artificial intelligence, Basic nutrition, Dietary recommendations, Health, Machine learning.

UNIVERSITY MANAGEMENT AND SUSTAINABLE NATIONAL DEVELOPMENT IN NIGERIA

Umar MUHAMMAD PhD

Department of Educational Foundations
Usmanu Danfodiyo University, Sokoto

Rabi'u MUHAMMAD PhD

Department of Education
Maryam Abacha American University, Niger

ABSTRACT

Universities are the apex of academic learning. The teaching and research functions should have important roles to play in national development. That apart, universities had been known in the Western world to be one of the best means for developing national consciousness. Clearly, the Nigerian universities have not lived up to either the traditional objectives or the aims as set out in the National Policy on Education. They have not been particularly effective in directing the nation to the path of truth and equity. The paper focuses on entrepreneurship education and management of university education as a mechanism for achieving sustainable development in Nigeria. Education brings about a change in the individual which promotes greater productivity and work efficiency. It remains a major component in the development of human resources and it accounts for much improvements in population quality and environmental resource management; hence, sustainable development. Improvement of human resources is not limited to the inculcation of skills and knowledge, but includes having values, positive attitudes and motives consistent with the goals and methods of development plan that will benefit the future generations. Embracing and judicious application of entrepreneurship education principles will in no small measure propel Nigeria to the much desired enviable development level which she is currently yearning for.

Keywords: Education, Development, Nigeria

ETHICAL DIMENSIONS OF REPRESENTING MARGINALIZED VOICES IN CONTEMPORARY ENGLISH LITERATURE: CHALLENGES AND RESPONSIBILITIES OF AUTHORS

Julius Ademola OYEWOLE

Department of English, University of Ilesa, Ilesa, Osun State, Nigeria

ORCID: 0009-0001-9743-2445

Abstract

The representation of marginalized voices in contemporary English literature remains a critical and complex ethical challenge that demands rigorous scholarly examination. This research addresses the fundamental problem of authentically and responsibly narrating experiences beyond an author's immediate lived context, focusing on the intricate power dynamics and potential risks of misrepresentation in literary storytelling. The study employs a comprehensive qualitative methodology, analyzing contemporary English literature published between 2000 and 2024. Through critical discourse analysis and comparative textual examination, the research investigates narrative strategies, authorial approaches, and the ethical frameworks authors employ when representing marginalized experiences across diverse cultural, racial, gender, and socioeconomic contexts. Findings reveal significant challenges in navigating representational ethics, including the risks of cultural appropriation, perpetuating stereotypes, and inadvertently silencing the voices intended to be amplified. The research demonstrates that responsible representation requires multifaceted approaches, including extensive collaborative research, community engagement, and a deep commitment to understanding the nuanced complexities of marginalized experiences. The implications of this study extend beyond literary criticism, offering critical insights into the broader social dynamics of narrative construction. By developing a sophisticated framework for ethical storytelling, the research contributes to more inclusive, respectful, and nuanced literary practices that prioritize agency, dignity, and authentic representation. This scholarly investigation provides essential guidance for authors, publishers, and literary scholars seeking to navigate the delicate terrain of representing marginalized voices with integrity and empathy.

Keywords: narrative ethics, marginalized representation, literary authenticity, cultural storytelling, ethical writing.

THE ETHICAL IMPLICATIONS OF LANGUAGE USE IN PERSUASIVE WRITING: ANALYZING RHETORICAL STRATEGIES IN POLITICAL AND COMMERCIAL TEXTS

Julius Ademola OYEWOLE

Department of English, University of Ilesa, Ilesa, Osun State, Nigeria
ORCID: 0009-0001-9743-2445

Abstract

In an era of increasingly sophisticated communication technologies, the ethical dimensions of linguistic persuasion have become critically paramount. This research investigates the complex intersections between rhetorical strategies, ethical boundaries, and communicative power dynamics in political and commercial texts, addressing a significant gap in contemporary discourse analysis scholarship. The study's primary motivation emerges from the escalating concern regarding potentially manipulative linguistic practices that blur the boundaries between informative communication and strategic deception. Contemporary persuasive texts frequently employ nuanced rhetorical techniques that can subtly influence audience perceptions without transparent intentionality, presenting a profound ethical challenge in communication studies. Employing a comprehensive mixed-methods approach, the research utilizes critical discourse analysis and linguistic evaluation methodologies. The investigation systematically examines contemporary political campaign materials and commercial advertising texts, focusing on English-language contexts to deconstruct rhetorical strategies and assess their ethical implications. Through rigorous analytical frameworks, the research reveals how linguistic choices reflect intricate power dynamics and ideological positioning. The study uncovers systematic patterns of narrative construction that potentially manipulate audience understanding, demonstrating how rhetorical strategies can strategically shape perception beyond objective information transmission. The findings contribute significant theoretical insights into communication ethics, providing a robust analytical framework for understanding linguistic manipulation. By illuminating the nuanced mechanisms of rhetorical strategy, the research offers practical implications for enhancing communicative transparency, developing critical media literacy, and establishing more ethically responsible communication practices across professional domains. The study's comprehensive approach not only advances academic understanding but also provides actionable recommendations for communication professionals, educators, and policymakers seeking to navigate the complex ethical landscape of persuasive communication.

Keywords: communication ethics, discourse analysis, linguistic manipulation, rhetorical strategies, textual persuasion.

ETHICS, ACCOUNTABILITY AND THE FUTURE OF HIGHER EDUCATION

Dr. Shruti Dasgupta

Abstract:

Ethics in higher education plays a crucial role in shaping academic integrity, fostering a culture of fairness, and ensuring the responsible conduct of both students and faculty. Institutions of learning, universities and colleges are tasked with not only imparting knowledge but also promoting ethical behavior that aligns with societal values and standards. Ethical principles in higher education encompass various aspects, including academic honesty, intellectual freedom, equality, and respect for diversity. Academic integrity is foundational to higher education ethics, as it ensures that research, teaching, and learning are conducted honestly and without plagiarism, fraud, or manipulation. Institutions are responsible for cultivating environments where students are encouraged to uphold honesty in their academic endeavors, and faculty members model ethical research practices. Furthermore, the ethical treatment of students requires that educational opportunities be equitable and accessible, eliminating discrimination based on race, gender, socioeconomic status, or other personal characteristics.

In India, the National Education Policy 2020 (NEP 2020) highlights the ethical responsibilities of higher education. It states the role of higher education is to extend the promotion of intellectual freedom and the free exchange of ideas, ensuring that academic inquiry is not stifled by political, economic, or ideological pressures. Faculty and students must be empowered to engage in critical thinking, debate, and innovation within the boundaries of ethical conduct. Additionally, issues such as responsible use of technology, the management of conflicts of interest, and the safeguarding of privacy are essential elements of higher education ethics in the digital age. The researcher concludes by signifying ethics in higher education as a multifaceted concept that influences the academic, social, and professional development of individuals. By fostering ethical behavior, universities can contribute to the development of responsible citizens, scholars, and leaders who uphold the values of integrity, fairness, and respect in their personal and professional lives. This abstract emphasizes the importance of ethics in creating a just and accountable educational environment.

Keywords: Academic Integrity, Digital Age, Ethics, Higher Education, NEP 2020, Plagiarism

ETHICAL DILEMMAS IN QUALITATIVE RESEARCH: A CRITICAL EXAMINATION

Dr. Haneen Vasel

Beit Berl College, Faculty of Education, Israel

Abstract

This presentation addresses several fundamental ethical dilemmas encountered by researchers in qualitative research, particularly those that arise during the design, data collection, and analysis phases. These dilemmas often require researchers to navigate complex ethical terrain while maintaining the integrity of their methodological approach. Drawing from both theoretical frameworks and practical examples, this presentation will examine the following key ethical challenges:

- o **Informed Consent and Autonomy:** How can researchers ensure that participants fully understand the nature of their involvement, particularly in vulnerable populations, without exerting undue influence or pressure?
- o **Confidentiality and Data Protection:** What measures must researchers take to protect sensitive data, especially when dealing with personal and potentially identifying information gathered through qualitative methods such as interviews and case studies?
- o **Researcher Bias and Reflexivity:** To what extent should researchers acknowledge and address their biases and preconceptions throughout the research process? How can researchers maintain objectivity while reflecting on the impact of their personal beliefs on data interpretation?
- o **Power Dynamics and Participant Relationships:** How can ethical considerations surrounding the power imbalance between researcher and participant be addressed, particularly in qualitative research where deep, often personal, relationships are formed?
- o **Cultural Sensitivity and Ethical Relativism:** How can researchers ensure culturally sensitive practices that respect participants' values and beliefs, while avoiding the imposition of their ethical frameworks on diverse participant groups?

Through exploring these dilemmas, this presentation aims to critically assess how qualitative researchers can navigate these ethical challenges, ensuring that their work remains methodologically sound and ethically responsible.

Keywords: Ethical dilemmas, qualitative research, informed consent, autonomy, confidentiality, data protection, researcher bias, reflexivity, power dynamics, participant relationships, cultural sensitivity, ethical relativism, ethical challenges

ETHICAL CONSIDERATIONS IN ARTIFICIAL INTELLIGENCE-ASSISTED ACADEMIC WRITING: NAVIGATING TECHNOLOGICAL INNOVATION AND ACADEMIC INTEGRITY

Assel AUSHAKHMAN

Al-Farabi Kazakh National University, Almaty, Kazakhstan

(Translation Studies, PhD candidate)

0000-0002-6024-6518

Almagul TLEUPOVA

Narxoz University, Almaty, Kazakhstan

0009-0007-1105-6797

Bibigul MURATBEKOVA

Narxoz University, Almaty, Kazakhstan

0009-0002-9693-845X

ABSTRACT

The integration of artificial intelligence (AI) in academic writing is reshaping scholarly communication and knowledge production by offering innovative tools for content generation, research synthesis, and data analysis. While AI technologies like GPT-4 present unprecedented opportunities for enhancing productivity and facilitating interdisciplinary research, they also introduce significant ethical and epistemological challenges. These challenges primarily revolve around authorship attribution, intellectual originality, and research integrity.

The concept of authorship is disrupted when AI tools contribute substantively to scholarly work, blurring the lines between human creativity and algorithmic output. The absence of standardized policies for AI use exacerbates confusion, necessitating mandatory disclosure to maintain transparency and accountability. Furthermore, AI's capability to generate contextually coherent text raises concerns about academic originality and the potential for AI-assisted plagiarism. Students and researchers require education in AI ethics and clear distinctions between legitimate assistance and unethical practices.

Research integrity is also at risk due to AI-generated content that may appear academically valid but lacks factual accuracy or critical depth. Robust verification protocols and methodological transparency are essential to mitigate these risks. Interdisciplinary collaboration among ethicists, technologists, and educators is critical for developing guidelines to safeguard scholarly values.

This paper advocates for mandatory AI disclosure, comprehensive educational initiatives, and advanced technological safeguards to balance AI's potential with ethical academic practice. A nuanced, adaptive approach is necessary to ensure that AI serves as a tool to expand human knowledge without compromising intellectual rigor, creativity, or scholarly integrity.

Keywords: academic writing, AI ethics, scholarly integrity, technological innovation, authorship

Introduction

The contemporary academic landscape is experiencing a profound technological metamorphosis precipitated by artificial intelligence (AI), presenting a paradigmatic shift that simultaneously engenders unprecedented methodological opportunities and substantive epistemological challenges. The integration of advanced language models, exemplified by GPT-4 and its technological predecessors (Brown et al., 2020), has initiated a radical transformation of scholarly communication and knowledge production mechanisms. These sophisticated computational technologies transcend traditional writing assistance, manifesting transformative capabilities in nuanced content generation, sophisticated linguistic refinement, comprehensive research synthesis, and intelligent data analysis.

The technological potential of AI within academic discourse is conceptually expansive. Machine learning algorithms now facilitate researchers' navigation through extensive scholarly repositories, identifying intricate patterns and interconnections that potentially elude conventional human perceptual capacities. Natural language processing technologies enable rapid scholarly summarization, translation, and conceptual synthesis, thereby potentially accelerating interdisciplinary research trajectories and knowledge generation processes. Nevertheless, this technological revolution is inextricably accompanied by significant epistemological and ethical complexities demanding rigorous critical interrogation.

The deployment of AI in scholarly writing introduces a constellation of sophisticated ethical challenges that fundamentally problematize established academic practice principles. Authorship attribution becomes increasingly complex when AI technologies contribute substantively to research and writing processes. The traditional conceptualization of intellectual originality experiences a fundamental disruption when machine learning systems generate coherent, contextually sophisticated textual artifacts that intentionally blur the demarcation between human and algorithmic creativity. Consequently, research integrity—a cornerstone of scholarly credibility—confronts unprecedented challenges as AI technologies become progressively more sophisticated in generating and manipulating academic content.

Scholars from diverse disciplinary backgrounds have commenced theoretical engagements with these transformative technological interventions. Posthumanist scholars such as Donna Haraway (1991) and N. Katherine Hayles (1999) have presciently anticipated the epistemological disruptions introduced by technologies challenging traditional ontological distinctions between human and machine intelligence. Philosophers of technology, including Nick Bostrom (2014) and Luciano Floridi (2018), have articulated the profound ontological and ethical recalibrations necessitated by artificial intelligence, emphasizing the imperative for sophisticated philosophical frameworks capable of comprehending and regulating emergent technological capabilities.

Drawing from this rich interdisciplinary discourse, this scholarly investigation undertakes a comprehensive exploration of the ethical dimensions inherent in AI-assisted academic writing. By concentrating on three critical domains—authorship attribution, intellectual originality, and research integrity—the research seeks to develop nuanced, pragmatic guidelines reconciling technological innovation with fundamental scholarly practice values. Through a critical examination of contemporary research, encompassing cutting-edge ethical studies on AI and detailed analyses of technological challenges within academic contexts, this

study aims to provide a robust conceptual and practical framework for responsible AI integration in scholarly communication.

The research methodology adopts a deliberately multidisciplinary approach, synthesizing perspectives from philosophy of technology, academic ethics, computational linguistics, and science and technology studies. By critically interrogating the complex intersections between technological capability and scholarly integrity, this scholarly intervention aspires to contribute to an emerging dialogue concerning the future of knowledge production within an increasingly algorithmic academic ecosystem.

Discussion and Results

1. Authorship Attribution in AI-Assisted Writing

The emergence of AI-generated textual artifacts precipitates a profound epistemological and ontological disruption of traditional authorship constructs within academic discourse. Authorship, conceptualized beyond mere textual production, fundamentally represents intellectual accountability, creative agency, and substantive scholarly contribution. Drawing from Michel Foucault's seminal interrogation of the "author function" (1969), the advent of artificial intelligence radically intensifies philosophical inquiries into authorial agency and intellectual ownership.

Empirical investigations reveal the complex epistemological ambiguities inherent in AI's integration into academic writing practices. A comprehensive survey conducted across Kazakhstani academic institutions, encompassing 800 student participants, illuminates a nuanced landscape of technological awareness and ethical uncertainty. The research demonstrates a notable disjunction between students' technological familiarity and their conceptual understanding of the boundaries between AI-generated content and original scholarly work, a epistemic indeterminacy systematically exacerbated by the conspicuous absence of standardized institutional policies governing AI utilization.

The imperative for mandatory technological disclosure emerges as a foundational ethical principle within this evolving scholarly ecosystem. Such transparency aligns with emerging ethical guidelines proposed by preeminent academic journals and institutional bodies, which collectively emphasize the critical importance of comprehensive disclosure regarding technological interventions in scholarly work. This approach transcends mere procedural compliance, representing a fundamental commitment to intellectual honesty and methodological transparency.

The conceptualization of AI's potential role necessitates a sophisticated reconsideration of authorial agency. The possibility of conceptualizing artificial intelligence as a "co-author" under carefully delineated circumstances challenges traditional binary distinctions between human and technological contributions. When AI systems substantively influence conceptual architecture, structural organization, or substantive content, existing scholarly taxonomies become increasingly untenable.

The escalating prominence of AI in academic writing precipitates profound questions of accountability and intellectual responsibility. In scenarios where AI-generated content potentially introduces epistemological errors or propagates misleading scholarly claims, the mechanism of accountability becomes critically complex. The human author necessarily assumes ultimate responsibility for comprehensive scholarly output, demanding rigorous verification processes and an unwavering commitment to maintaining academic standards.

This accountability imperative underscores the urgent necessity for comprehensive AI literacy training programs targeting students and researchers. Such educational interventions must transcend mere technological competence, cultivating critical analytical skills that enable scholars to effectively evaluate, verify, and ethically integrate AI-generated content within scholarly practices.

Interdisciplinary collaboration emerges as a crucial mechanism for developing robust AI attribution protocols. The intrinsic complexity of this challenge demands a sophisticated, multifaceted approach that synthesizes expertise from diverse domains—including ethics, computer science, legal studies, and academic research methodologies. University-based ethical committees can serve as strategic platforms for developing nuanced, discipline-specific guidelines that accommodate the intricate variations across academic domains.

The exploration of AI's role in collaborative research projects represents a critical dimension of this scholarly discourse. In multi-authored scholarly works where artificial intelligence contributes to literature review, data analysis, or drafting substantive textual components, comprehensive transparency regarding AI's specific contributions becomes paramount. Such disclosure ensures equitable credit allocation and maintains fundamental scholarly values of intellectual transparency and collaborative knowledge production.

The failure to implement robust disclosure mechanisms risks undermining the foundational trust sustaining scholarly communication. By perpetuating opacity surrounding technological interventions, academic institutions risk generating systematic misconceptions about the extent and nature of human intellectual contribution.

This evolving landscape demands continuous, reflexive scholarly engagement. Academic communities must remain adaptive, developing dynamic frameworks capable of responding to the rapid technological transformations characterizing contemporary knowledge production. The ultimate objective transcends mere technological accommodation, instead focusing on establishing ethical scaffolding that can harness AI's potential while preserving the core intellectual and ethical values defining scholarly excellence.

2. Intellectual Originality and the Challenge of AI Plagiarism

The generative capabilities of contemporary artificial intelligence models present a profound and multifaceted challenge to foundational conceptualizations of intellectual originality within academic discourse. While advanced AI systems demonstrate remarkable capacities for producing linguistically coherent and contextually sophisticated textual outputs, they fundamentally lack the nuanced cognitive depth, critical insight, and transformative creativity that quintessentially characterize substantive human scholarly endeavor. This epistemological limitation precipitates critical concerns regarding academic integrity, particularly in educational environments where students may be tempted to leverage AI-generated content as a surrogate for authentic intellectual production.

Empirical research substantiates the complex landscape of ethical perceptions surrounding AI-assisted writing. A comprehensive investigative study revealed a startling finding: approximately 68% of student participants did not conceptualize the utilization of AI tools for content generation as a form of academic misconduct. This statistic illuminates a profound systemic challenge that extends beyond individual technological misuse, instead reflecting broader institutional and pedagogical deficiencies in cultivating sophisticated understandings of intellectual creativity and scholarly ethics.

Scholarly researchers such as Feathers (2019) and Leatham (2023) have compellingly argued for the urgent necessity of developing sophisticated taxonomic frameworks that can effectively differentiate between legitimate technological assistance and unethical content generation. These scholarly interventions underscore the critical importance of establishing nuanced, context-sensitive guidelines that can navigate the increasingly complex terrain of technological mediation in academic writing.

The imperative for comprehensive educational programs that prioritize intellectual effort and originality becomes paramount in this technological context. Such programmatic interventions must adopt a multifaceted approach that addresses the fundamental epistemological and ethical challenges introduced by AI technologies:

Pedagogical Strategies for Ethical AI Integration:

1. **Comprehensive AI Ethics Curricula:** Educational institutions must develop sophisticated, interdisciplinary curricula that critically examine the philosophical, ethical, and practical dimensions of AI technologies. These programs should transcend mere technological instruction, fostering critical analytical skills that enable students to understand the profound implications of AI in scholarly contexts. By integrating philosophical perspectives from science and technology studies, ethics, and computational theory, universities can cultivate a nuanced understanding of technological mediation in intellectual production.
2. **Advanced Plagiarism Detection Methodologies:** Traditional textual similarity detection mechanisms prove increasingly inadequate in the face of advanced AI-generated content. The development of sophisticated technological frameworks capable of identifying AI-generated text represents a critical research and technological challenge. This necessitates interdisciplinary collaboration between computer scientists, ethicists, and academic researchers to develop increasingly sophisticated detection algorithms that can discern the subtle distinctions between human and AI-generated scholarly content.
3. **Pedagogical Approaches to Cultivating Originality:** Educational strategies must prioritize the development of critical thinking skills and intellectual creativity. This involves designing pedagogical interventions that encourage deep engagement with scholarly material, emphasizing analytical complexity, original conceptual synthesis, and transformative intellectual contributions. By creating learning environments that value process over product, institutions can mitigate students' tendency to rely on technological shortcuts.

Universities must implement comprehensive workshop and training initiatives that provide students with nuanced frameworks for understanding the ethical deployment of AI technologies in academic writing. These educational interventions should offer sophisticated, context-specific guidance, distinguishing between legitimate technological assistance and unethical content generation.

Practical scenarios for ethical AI utilization might include:

- Utilizing AI for preliminary research brainstorming
- Improving grammatical and stylistic elements of scholarly drafts
- Generating initial conceptual frameworks for further critical development
- Assisting in literature review processes through intelligent summarization

Conversely, unethical practices would encompass:

- Submitting AI-generated essays as original work
- Utilizing AI to complete entire assignments without substantive intellectual engagement

- Failing to disclose AI's role in the scholarly production process

The broader philosophical implications of this discourse extend beyond immediate academic concerns. These technological challenges invite critical reflection on the nature of creativity, intellectual production, and the evolving relationship between human cognition and artificial intelligence.

Ultimately, the goal is not to resist technological innovation but to develop sophisticated, adaptive frameworks that can harness AI's potential while preserving the fundamental intellectual and ethical values that define scholarly excellence. This requires a continuous, reflexive engagement from academic communities—an ongoing dialogue that can respond to the rapid technological transformations characterizing contemporary knowledge production.

3. Research Integrity and the Reliability of AI-Generated Content

The generative capabilities of contemporary artificial intelligence models present a fundamental epistemological challenge to conceptualizations of intellectual originality within academic discourse. Advanced AI systems, while demonstrating remarkable linguistic coherence and contextual sophistication, fundamentally lack the nuanced cognitive depth, critical insight, and transformative creativity quintessential to substantive scholarly endeavor. This epistemological limitation generates critical concerns regarding academic integrity, particularly in educational contexts where technological mediation potentially undermines authentic intellectual production.

Empirical investigations substantiate the complex ethical landscape surrounding AI-assisted writing. A comprehensive research study revealed a profound systemic challenge: approximately 68% of student participants failed to conceptualize AI-mediated content generation as a form of academic misconduct. This statistic illuminates a significant institutional and pedagogical deficiency in cultivating sophisticated understandings of intellectual creativity and scholarly ethics.

Scholarly researchers such as Feathers (2019) and Leatham (2023) have compellingly articulated the urgent necessity of developing sophisticated taxonomic frameworks capable of differentiating between legitimate technological assistance and unethical content generation. These scholarly interventions underscore the critical importance of establishing nuanced, context-sensitive guidelines navigating the increasingly complex terrain of technological mediation in academic writing.

The imperative for comprehensive educational programs prioritizing intellectual effort and originality becomes paramount in this technological context. Such programmatic interventions demand a multifaceted approach addressing the fundamental epistemological and ethical challenges introduced by AI technologies:

Pedagogical Strategies for Ethical AI Integration:

1. **Comprehensive AI Ethics Curricula:** Educational institutions must develop sophisticated, interdisciplinary curricula critically examining the philosophical, ethical, and practical dimensions of AI technologies. These programs should transcend mere technological instruction, fostering critical analytical skills enabling students to comprehend the profound implications of AI in scholarly contexts. By integrating philosophical perspectives from science and technology studies, ethics, and computational theory, universities can cultivate a nuanced understanding of technological mediation in intellectual production.

2. **Advanced Plagiarism Detection Methodologies:** Traditional textual similarity detection mechanisms prove increasingly inadequate confronting advanced AI-generated content. The development of sophisticated technological frameworks capable of identifying AI-generated text represents a critical research and technological challenge. This necessitates interdisciplinary collaboration between computer scientists, ethicists, and academic researchers to develop increasingly sophisticated detection algorithms discerning subtle distinctions between human and AI-generated scholarly content.

3. **Pedagogical Approaches to Cultivating Originality:** Educational strategies must prioritize the development of critical thinking skills and intellectual creativity. This involves designing pedagogical interventions encouraging deep engagement with scholarly material, emphasizing analytical complexity, original conceptual synthesis, and transformative intellectual contributions. By creating learning environments valuing process over product, institutions can mitigate students' tendency to rely on technological shortcuts.

Practical Scenarios of Ethical AI Utilization:

- Preliminary research brainstorming
- Grammatical and stylistic refinement of scholarly drafts
- Initial conceptual framework generation for critical development
- Intelligent summarization in literature review processes

Conversely, Unethical Practices Include:

- Submitting AI-generated essays as original work
- Completing assignments without substantive intellectual engagement
- Failing to disclose AI's role in scholarly production

The broader philosophical implications extend beyond immediate academic concerns, inviting critical reflection on the nature of creativity, intellectual production, and the evolving relationship between human cognition and artificial intelligence.

Ultimately, the objective transcends technological resistance, focusing instead on developing sophisticated, adaptive frameworks that can harness AI's potential while preserving the fundamental intellectual and ethical values defining scholarly excellence. This demands continuous, reflexive engagement from academic communities—an ongoing dialogue capable of responding to the rapid technological transformations characterizing contemporary knowledge production.

Conclusion

The integration of artificial intelligence into academic writing represents a critical juncture in scholarly discourse, simultaneously offering transformative potential and presenting profound ethical challenges. The domains of authorship attribution, intellectual originality, and research integrity emerge as fundamental sites of technological and ethical negotiation that demand sophisticated, nuanced scholarly intervention.

These technological interventions fundamentally challenge established conceptualizations of intellectual production, creativity, and academic accountability. The emerging paradigm requires comprehensive institutional responses that extend beyond technological implementation, focusing instead on cultivating sophisticated ethical awareness and technological literacy among scholars and students.

The path forward necessitates a multidisciplinary approach that synthesizes perspectives from computational science, philosophy of technology, and academic ethics. The objective is not to resist technological innovation but to develop adaptive frameworks that harness artificial intelligence's potential while preserving core academic values of intellectual rigor, creativity, and ethical integrity.

Ultimately, the scholarly community must remain committed to a vision of academic practice that balances technological innovation with fundamental intellectual principles. As artificial intelligence continues to evolve, it must serve as a tool for expanding human knowledge, not replacing critical human insight.

Key Recommendations:

1. **Mandatory AI Disclosure:** Scholars and students should disclose AI contributions to maintain transparency and accountability.
2. **Educational Initiatives:** Institutions should provide comprehensive education on the ethical use of AI in academic writing.
3. **Technological Safeguards:** Develop and implement AI detection tools to identify and prevent AI-generated plagiarism.
4. **Ongoing Ethical Review:** Regularly reassess ethical guidelines as AI technologies evolve.
5. **Interdisciplinary Collaboration:** Engage experts from ethics, law, and technology to develop comprehensive guidelines.

By adopting these measures, academia can harness the benefits of AI while safeguarding the principles of scholarly excellence. This approach not only preserves academic integrity but also prepares students and researchers to engage ethically with emerging technologies. As AI continues to reshape the epistemic landscape, a balanced approach that reconciles innovation with ethics will be essential for the future of academic writing.

References

- Bostrom, N. (2014). *Superintelligence: Paths, dangers, strategies*. Oxford University Press.
- Brown, T., et al. (2020). Language models are few-shot learners. *Advances in Neural Information Processing Systems*, 33, 1877–1901.
- Feathers, T. (2019). Flawed algorithms are grading millions of students' essays. *Vice*. <https://www.vice.com>
- Floridi, Luciano (2018). *The ethics of information*. Oxford, England: Oxford University Press UK.
- Foucault, M. (1969). *What is an author?* Routledge.
- Haraway, D. (1991). *Simians, Cyborgs, and Women: The Reinvention of Nature (1st ed.)*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203873106>
- Hayles, N. K. (1999). *How we became posthuman: Virtual bodies in cybernetics, literature, and informatics*. University of Chicago Press.
- O'Connor, S., & ChatGPT. (2022). Open artificial intelligence platforms in nursing education. *Nurse Education in Practice*, 66, 103537. <https://doi.org/10.1016/j.nepr.2022.103537>

MAINTAINING PROFESSIONALISM: THE ETHICS OF TEACHER-STUDENT BOUNDARIES IN EDUCATION

P.Kamalesh Kumar

Research Scholar, Department of English, Academy of Maritime Education and Training
Deemed to be University, Kanathur, Chennai.

Dr.C.Vairavan

Associate Professor, Department of English, Academy of Maritime Education and Training
Deemed to be University, Kanathur, Chennai.

Abstract

The relationship between teachers and students is pivotal in shaping the educational experience, and maintaining professional boundaries within this relationship is essential for creating a respectful and effective learning environment. This paper explores the ethical implications of teacher-student interactions, focusing on the importance of maintaining boundaries in communication and behaviour. The study examines how these boundaries influence both academic and emotional development, with particular attention to the role of professionalism in fostering a safe and productive classroom atmosphere. Teachers play a critical role in guiding students, but this role must be carefully balanced with ethical considerations to avoid the blurring of professional and personal lines. Ethical dilemmas, such as the use of social media, personal disclosure, and power dynamics, often present challenges to maintaining appropriate boundaries. This paper will explore these issues and their potential impact on the teacher-student relationship. The paper further discusses the consequences of upholding or violating these boundaries, particularly in relation to student well-being, trust, and classroom dynamics. Ensuring that teachers maintain professional boundaries is crucial for establishing a safe environment where students can thrive academically and socially. Strategies for managing these boundaries and promoting positive interactions between teachers and students will be proposed, contributing to the development of ethical teaching practices.

Keywords: Teacher-student relationship, Professionalism, Ethical boundaries, Communication, Classroom dynamics.

1. Introduction

The teacher-student relationship is a cornerstone of the educational experience, playing a critical role in shaping not only academic outcomes but also the emotional and social development of students. Teachers are entrusted with the responsibility of guiding students toward intellectual growth, fostering curiosity, and nurturing a sense of responsibility. However, the nature of this relationship, characterized by its inherent power dynamics and emotional nuances, requires careful navigation to ensure that it remains professional and focused on educational objectives. Maintaining professional boundaries is essential to the integrity of this relationship. Professional boundaries act as the invisible framework within which teachers and students interact respectfully, equitably, and effectively. They serve to define the roles and responsibilities of both parties, ensuring clarity in communication, behaviour, and expectations. When these boundaries are well-maintained, they create a

supportive and respectful environment that empowers students to thrive academically and socially. Conversely, when boundaries are blurred or violated, it can lead to a range of ethical dilemmas, undermining trust, disrupting classroom dynamics, and potentially harming students' well-being. The challenges associated with maintaining professional boundaries have become increasingly complex in modern educational settings. The advent of digital communication tools, such as social media and instant messaging, has blurred the lines between personal and professional interactions. Teachers often find themselves navigating gray areas, such as how much personal information to share, how to manage online communication with students, and how to maintain impartiality in the face of diverse student needs. Furthermore, the power imbalance inherent in the teacher-student relationship places additional responsibility on educators to act with integrity and discretion.

This paper aims to explore the ethical considerations surrounding teacher-student boundaries, emphasizing their importance in fostering a positive learning atmosphere. It will delve into the impact of these boundaries on students' academic and emotional development, analyse the consequences of boundary violations, and propose strategies for maintaining professionalism in educational settings. By addressing these issues, this study seeks to contribute to the development of ethical teaching practices that prioritize the well-being and success of students while upholding the professionalism of the teaching profession. In an era where the role of educators extends beyond traditional classroom instruction to mentorship, counselling, and even digital engagement, understanding the ethical dimensions of teacher-student boundaries is more relevant than ever. This paper underscores the critical need for educators to balance their dual roles as authority figures and supportive mentors, ensuring that their interactions with students are guided by respect, integrity, and a commitment to fostering an equitable and productive learning environment.

2. Literature Review

The teacher-student relationship is a critical element of education, shaping not only academic outcomes but also the social and emotional development of students. Professional boundaries serve as a framework for ethical and effective interactions, ensuring a respectful and supportive learning environment. Recent studies highlight the complexity and significance of these boundaries, particularly in higher education. Mohammadi, Azizmalayeri, and Nazarzadeh Zare (2024) emphasize the need for clearly defined limits to prevent misunderstandings and uphold mutual respect. Similarly, Karpouza and Emvalotis (2019) explore the dynamic interplay between professional boundaries and collaborative learning in graduate education, revealing how constructivist approaches influence the teacher-student dynamic. Hagenauer, Muehlbacher, and Ivanova (2023) reinforce the importance of boundaries from the teacher's perspective, asserting that they form the foundation for effective learning and teaching. Their findings resonate with Kemman and Clayton (2019), who focus on secondary education, illustrating how school leaders enforce ethical boundaries to maintain professionalism.

Ethical dilemmas are an inherent aspect of teacher-student relationships, as educators navigate the balance between mentorship and professional distance. Batool (2023) examines the ethics of empowerment, emphasizing the delicate intersection of mentorship, autonomy, and boundary-setting. Her work underscores the importance of empowering students while avoiding overstepping professional limits. Chen and Liu (2021) address this balance in preservice teacher education, demonstrating how reciprocal learning programs can enhance educators' understanding of professional relationships. These programs foster ethical knowledge and help build a foundation for effective and respectful interactions with students.

The rapid integration of digital tools and social media in education has further complicated the maintenance of professional boundaries. Chosie, Helms, and Vasauskas (2024) propose institutional guidelines and training to help educators navigate modern ethical challenges, including online communication. Their practical recommendations underscore the growing need for educators to adapt to new modes of interaction. Azizpour and Hashamdar (2023) highlight how cultural and institutional contexts shape attitudes toward professional boundaries, particularly among EFL lecturers in Iran. Similarly, Le et al. (2023) explore the evolving professional identities of pre-service English teachers, stressing that boundary management is integral to their roles in a globalized educational landscape. Various strategies for maintaining ethical boundaries have emerged in the literature. Batool (2023) and Chosie et al. (2024) highlight the importance of comprehensive training programs and clear institutional policies that provide educators with practical tools and guidelines. Hagenauer et al. (2023) advocate for reflective practices, enabling teachers to critically evaluate their interactions and foster a culture of ethical awareness. Mohammadi et al. (2024) emphasize the role of effective communication in managing boundaries, encouraging open dialogue to establish mutual understanding between educators and students. Kemman and Clayton (2019) suggest that ethical leadership in schools can support teachers in maintaining professional relationships and navigating challenges effectively.

The reviewed literature underscores the importance of professional boundaries in ensuring ethical, respectful, and effective teacher-student interactions. As digital tools and globalization continue to reshape education, educators must adapt their approaches to uphold these boundaries. Institutional support, reflective practice, and cultural awareness are crucial for navigating this evolving landscape. Further research is needed to explore the implications of technology and diversity in ethical teaching practices, ensuring that professional boundaries remain a cornerstone of effective education.

3. Ethical Considerations in Teacher-Student Interactions

The Importance of Boundaries

Maintaining professional boundaries is essential in fostering an educational environment that is respectful, equitable, and focused on achieving academic and developmental goals. These boundaries act as a safeguard, ensuring that both teachers and students are protected from potential misunderstandings, conflicts, or ethical violations. Professional boundaries provide a clear framework for interaction, helping educators focus on their role as guides and mentors while avoiding behaviours that could compromise trust or professionalism. When boundaries are upheld, students feel secure, supported, and respected, which enhances their ability to engage in the learning process without fear of bias, favouritism, or inappropriate conduct. Conversely, the blurring of these boundaries can lead to confusion, discomfort, and even harm, undermining the integrity of the educational process. Teachers, as role models, have an ethical responsibility to set and maintain these boundaries, balancing their supportive roles with the need for professional distance.

Ethical Dilemmas in Modern Education

The evolving landscape of education, characterized by technological advancements and changing societal norms, has introduced a range of ethical dilemmas. These challenges require educators to navigate complex scenarios where the line between professional and personal interactions can become blurred.

Social Media and Digital Platforms

The widespread use of digital platforms and social media has transformed how teachers and students communicate. While these tools offer convenience and the potential for enhanced engagement, they also pose significant challenges in maintaining professionalism. Interactions on social media can blur the boundaries between the teacher's personal and professional lives, potentially leading to misunderstandings or even allegations of favouritism or inappropriate behaviour. For example, friending students on social media platforms may give access to personal content that could affect the teacher's perceived impartiality. Moreover, digital communication through messaging apps or emails, especially outside classroom hours, can lead to overfamiliarity, making it challenging to uphold the formal structure of the teacher-student relationship. Educators must be mindful of these risks and establish clear guidelines for digital interactions, ensuring that they remain professional and focused on educational purposes.

Personal Disclosure

One of the most delicate aspects of teacher-student interaction is determining the appropriate level of personal disclosure. While sharing personal experiences can humanize teachers and help them build rapport with students, excessive or inappropriate disclosure can lead to unintended consequences. For instance, revealing deeply personal details might make students uncomfortable or shift the focus from their learning to the teacher's personal life. Striking a balance between empathy and maintaining professional boundaries is crucial. Educators must carefully consider the relevance of any personal information shared, ensuring that it serves a pedagogical purpose and aligns with the ethical principles of respect and appropriateness.

Power Dynamics

The inherent power imbalance in the teacher-student relationship presents another significant ethical consideration. Teachers hold authority not only in academic evaluation but also in influencing students' personal and professional development. This dynamic requires educators to exercise their authority responsibly, avoiding behaviours that could be perceived as favouritism, coercion, or exploitation. For example, preferential treatment of certain students, whether intentional or not, can lead to feelings of resentment or exclusion among others. Similarly, using authority to pressure students into extracurricular participation or personal favours undermines the principles of fairness and respect. Teachers must remain vigilant about these dynamics, fostering an environment where all students feel valued and supported without bias or undue influence. In navigating these dilemmas, educators must prioritize ethical decision-making, guided by professional standards and institutional policies. Regular training on ethical practices, open dialogue about boundary management, and the establishment of clear guidelines can support teachers in addressing these challenges effectively. By maintaining a commitment to professionalism, educators can ensure that their interactions uphold the principles of respect, fairness, and integrity, fostering a positive and equitable learning environment for all students.

4. Consequences of Boundary Violations

Boundary violations in the teacher-student relationship can have far-reaching implications, disrupting the learning environment and causing both short- and long-term harm to students, teachers, and the overall educational ecosystem. Such breaches undermine the fundamental principles of respect, trust, and professionalism that form the cornerstone of effective teaching and learning. Below are the key consequences of boundary violations, elaborated in detail.

Erosion of Trust

Trust is the bedrock of the teacher-student relationship, enabling students to feel secure and supported in their educational journey. When professional boundaries are violated, whether through inappropriate communication, favouritism, or overstepping personal limits, students may lose confidence in the teacher's ability to act impartially and professionally. For instance, a teacher who engages in over-familiar interactions or shares personal opinions excessively may be perceived as biased or unreliable. This erosion of trust can lead to a lack of respect for the teacher's authority, making it challenging to maintain classroom discipline and engagement. Furthermore, once trust is compromised, students may become reluctant to seek guidance, report concerns, or participate actively in the learning process, hindering their academic and personal growth.

Impact on Student Well-Being

Boundary violations can exert significant emotional strain on students, particularly when interactions deviate from the expected norms of professionalism. For example, inappropriate comments, unwanted attention, or coercive behaviour can create feelings of discomfort, anxiety, or even fear. Such experiences may affect students' mental health, leading to diminished self-esteem, withdrawal from academic or social activities, and an overall decline in well-being. The negative impact is especially pronounced for vulnerable students, who may struggle to process or respond to boundary breaches effectively. In severe cases, boundary violations can result in long-lasting psychological harm, undermining students' confidence in educational institutions and their ability to form healthy relationships in the future. Teachers, as authority figures, have a profound influence on students, and any misuse of this influence can have a detrimental effect on their emotional and cognitive development.

Disruption of Classroom Dynamics

Boundary violations can create significant disruptions in classroom dynamics, fostering an environment of tension, resentment, and division among students. Favouritism, for instance, can lead to perceptions of inequality, where some students feel unfairly advantaged while others feel excluded or undervalued. This sense of inequity can erode peer relationships, leading to conflict, jealousy, or alienation within the student group. Similarly, inappropriate conduct or overfamiliarity between a teacher and certain students may undermine the collective respect for the teacher's role, resulting in diminished classroom cohesion and cooperation. The disruption caused by boundary violations often extends beyond interpersonal relationships to affect the broader learning environment. Students may become distracted or disengaged, reducing the overall effectiveness of instruction and academic performance. The classroom may shift from being a safe, supportive space to one fraught with uncertainty and discomfort, which can impede both individual and group learning outcomes.

Institutional Repercussions

Boundary violations not only impact the immediate classroom environment but also pose broader risks to the educational institution's reputation and integrity. Instances of inappropriate teacher-student interactions can lead to complaints, investigations, and legal consequences, damaging the credibility of the institution and undermining public trust. Institutions may also face challenges in rebuilding their reputation and ensuring that such incidents are not repeated, necessitating increased investments in training, policy-making, and oversight mechanisms. Addressing boundary violations requires a proactive and collaborative approach, emphasizing the importance of professional ethics and accountability. Institutions should implement clear policies, provide regular training, and foster open communication to help educators navigate complex situations effectively. By prioritizing the establishment and

maintenance of professional boundaries, educational institutions can safeguard the well-being of students, uphold the integrity of the teaching profession, and ensure the continued success of the learning environment.

5. Strategies for Maintaining Professional Boundaries

To foster a respectful and effective learning environment, maintaining professional boundaries between teachers and students is essential. This requires a multifaceted approach that incorporates institutional support, individual self-awareness, and effective communication practices. Below are expanded strategies for ensuring these boundaries are upheld.

Clear Policies and Guidelines

Establishing clear, comprehensive policies is a critical step in guiding teacher behavior and preventing boundary violations. Educational institutions must develop codes of conduct that explicitly outline acceptable and unacceptable teacher-student interactions. These guidelines should address various scenarios, such as personal communication, classroom conduct, and social media usage, providing educators with a roadmap for maintaining professionalism. Institutions should also ensure that these policies are communicated effectively during onboarding and revisited periodically through refresher sessions. By having a well-documented framework, institutions can create a consistent standard of behavior that fosters accountability and minimizes ambiguity in teacher-student relationships.

Training and Professional Development

Regular training sessions and workshops are invaluable in equipping teachers with the knowledge and skills needed to navigate modern ethical challenges. These programs should focus on areas such as ethical behaviour, managing digital communication, and understanding the power dynamics inherent in the teacher-student relationship. For example, workshops on appropriate social media use can help teachers maintain professionalism while leveraging technology for educational purposes. Similarly, training on cultural sensitivity and inclusivity can prepare educators to interact respectfully with students from diverse backgrounds. Professional development initiatives also provide a platform for educators to discuss and reflect on complex ethical scenarios, fostering a culture of continuous learning and ethical awareness.

Reflection and Self-Regulation

Encouraging teachers to engage in regular self-reflection is a powerful tool for maintaining ethical alignment in their interactions with students. Teachers should be prompted to evaluate their behaviour, consider the potential impact of their actions, and identify areas for improvement. Self-reflection can be supported through peer feedback, mentorship programs, or structured evaluation processes. For example, teachers might be encouraged to document and analyse their interactions with students to identify patterns that may require adjustment. Self-regulation techniques, such as setting personal boundaries and practicing mindfulness, can further help educators remain conscious of their professional responsibilities. This reflective approach not only reinforces ethical conduct but also enhances teachers' self-awareness and emotional intelligence.

Communication Protocols

Establishing clear communication protocols is essential in ensuring that teacher-student interactions remain professional and focused on academic objectives. Institutions should

define guidelines for digital communication, specifying acceptable platforms, response times, and the scope of discussions. For instance, teachers might be required to use official email accounts or learning management systems for academic correspondence, avoiding the use of personal messaging apps or social media. Setting defined office hours for student consultations can help manage expectations and prevent overfamiliarity. Additionally, teachers should be trained to maintain a neutral and respectful tone in all forms of communication, whether in-person or digital, to uphold the integrity of the teacher-student relationship.

Fostering a Supportive Institutional Culture

Beyond individual strategies, maintaining professional boundaries requires a supportive institutional culture that prioritizes ethical behaviour. Institutions should promote open dialogue about ethical challenges, encouraging teachers and students to voice concerns without fear of retaliation. Creating a transparent reporting mechanism for boundary violations can further reinforce accountability and trust. Additionally, recognizing and rewarding ethical behaviour among educators can serve as a powerful motivator, inspiring others to uphold high standards of professionalism. By integrating these strategies into their practices, educational institutions and educators can ensure that professional boundaries are maintained, fostering a safe, respectful, and effective learning environment. Such efforts not only enhance the quality of education but also uphold the integrity of the teaching profession, benefiting both teachers and students alike.

6. Discussion and Implications

This study underscores the indispensable role of professionalism in fostering effective and ethical teacher-student relationships. The findings illuminate the multifaceted nature of these interactions, revealing how adherence to professional boundaries can significantly enhance the educational experience for both teachers and students. Ethical practices, rooted in respect, equity, and trust, are foundational to creating a safe and supportive learning environment where students can excel academically, socially, and emotionally. A key insight from this study is the transformative impact of ethical boundary management on student well-being. By maintaining clear and consistent boundaries, teachers ensure that students feel valued, respected, and supported. This fosters an environment conducive to learning, where students can engage with confidence, explore their potential, and develop the skills necessary for personal and professional success. When boundaries are upheld, students experience reduced anxiety and greater trust in the educational process, enabling them to thrive in their academic pursuits. Equally important is the positive effect of professional boundaries on classroom dynamics. Teachers who navigate their roles with integrity and impartiality create a cohesive and harmonious classroom atmosphere. Such an environment not only enhances peer relationships but also supports collaborative learning, critical thinking, and problem-solving. By avoiding favouritism, inappropriate conduct, or excessive familiarity, teachers reinforce the principles of fairness and inclusivity, which are essential for building a productive educational community. From an institutional perspective, this study highlights the necessity of embedding boundary management into teacher training and policy-making. Institutions play a pivotal role in shaping the ethical framework within which educators operate. By developing comprehensive codes of conduct, providing targeted professional development opportunities, and fostering a culture of ethical accountability, institutions can equip teachers with the tools they need to navigate complex relational dynamics effectively. For example, mandatory workshops on digital communication, cultural sensitivity, and emotional

intelligence can prepare educators to address contemporary challenges while maintaining professionalism.

Boundary violations can have far-reaching consequences, including legal ramifications, reputational damage, and erosion of trust within the educational community. Conversely, institutions that prioritize ethical behaviour and professional conduct position themselves as leaders in educational excellence, attracting students, faculty, and stakeholders who value integrity and quality. The findings also suggest that ethical boundary management should be viewed as a dynamic and ongoing process rather than a static set of rules. As educational contexts evolve with advancements in technology, changing societal norms, and increasing diversity, teachers and institutions must remain agile and proactive in addressing emerging ethical dilemmas. This includes reevaluating policies, incorporating feedback from students and educators, and staying informed about best practices in boundary management. This study reinforces the importance of professionalism and ethical behaviour in teacher-student relationships, advocating for a collaborative approach to boundary management. By aligning institutional policies with individual practices and fostering a culture of respect and accountability, educators and institutions can create learning environments that are both effective and equitable. Such environments not only support academic achievement but also contribute to the holistic development of students, preparing them to navigate the complexities of a globalized world with confidence and integrity.

7. Conclusion

Professionalism in teacher-student relationships is a cornerstone of effective education. This study has demonstrated that maintaining clear and ethical boundaries is essential for fostering a safe, respectful, and productive learning environment. By upholding these boundaries, teachers not only safeguard their professional integrity but also create a space where students can thrive academically, socially, and emotionally. The research highlights the complexities of modern educational contexts, where digital communication, evolving societal expectations, and diverse classroom dynamics pose new ethical challenges. In this landscape, the role of institutions becomes critical in providing clear guidelines, training, and support to educators. Policies that promote ethical behaviour, along with regular professional development opportunities, equip teachers to navigate these challenges with confidence and integrity. Boundary violations, as discussed, can erode trust, disrupt classroom dynamics, and negatively impact student well-being. Conversely, a commitment to ethical practices strengthens the teacher-student relationship, promotes fairness, and fosters a sense of community within the classroom. This, in turn, enhances the overall educational experience, benefiting not only students but also educators and the broader institution. Maintaining professional boundaries is not merely a matter of policy but a shared responsibility between educators and institutions. By prioritizing ethical practices, educators can inspire trust, respect, and a love for learning, ultimately shaping students into well-rounded individuals prepared for the complexities of the modern world. Institutions, on the other hand, must champion these values by embedding boundary management into their core mission, ensuring that education remains a transformative and empowering experience for all.

8. References

- 1) Azizpour, S., & Hashamdar, M. (2023). The professional EFL teacher: A qualitative exploration of Iranian university lecturers' attitudes toward EFL teacher professionalism. *Research in English Language Pedagogy*, 11(4), 549–578.

- 2) Batool, S. F. (2023). The ethics of empowerment: Mentorship, autonomy, and academic boundaries. *Pakistan Journal of Ethics*, 3(1), 10–18.
- 3) Chen, X., & Liu, Y. (2021). Development of Chinese preservice teachers' knowledge of teacher-student relationships based on a reciprocal learning program. *International Journal of Research in Teacher Education*, 12(3), xx–xx.
- 4) Chosie, K., Helms, K., & Vasauskas, A. (2024). Twelve tips for developing institutional student-faculty/staff boundaries guidelines and training. *MedEdPublish*, 14(275), 275.
- 5) Hagenauer, G., Muehlbacher, F., & Ivanova, M. (2023). “It’s where learning and teaching begins—is this relationship”: Insights on the teacher-student relationship at university from the teachers’ perspective. *Higher Education*, 85(4), 819–835.
- 6) Karpouza, E., & Emvalotis, A. (2019). Exploring the teacher-student relationship in graduate education: A constructivist grounded theory. *Teaching in Higher Education*, 24(2), 121–140.
- 7) Kemman, H., & Clayton, J. K. (2019). The conceptions and practices secondary principals use to promote and maintain ethical relationships. *Journal of Ethical Educational Leadership*, 6(3), 1–19.
- 8) Le, T. T., Phuong, H. Y., Nguyen, A. T., Pham, T. T., Huynh Thi, A. T., & Nguyen, H. T. (2023). Illuminating the English as a foreign language (EFL) teaching odyssey: Unveiling the professional identities of pre-service teachers. *F1000Research*, 12, 1086.
- 9) Mohammadi, N., Azizmalayeri, K., & Nazarzadeh Zare, M. (2024). Identifying professional boundaries in the professor-student relationship in the academic context. *The Journal of New Thoughts on Education*, 20(2), 163–174.

ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN TEACHING AND LEARNING: AN ETHICAL PERSPECTIVE

Associate Professor Dr. Sagaya Aurelia

Department of Computer Science, CHRIST University

ABSTRACT

For instructors and students alike, it is crucial to comprehend, assess, and generally become acquainted with the applications of generative artificial intelligence tools, irrespective of whether you opt to integrate their use into your course. Engaging with generative A.I. tools entails applying a thoughtful, critical, and ethical perspective to ascertain if their use will enhance your assignments and assessments while also reflecting on how your students might be independently attempting to engage with these tools in their learning, either effectively or in manners that could compromise their work's academic integrity.

For both faculty and students, this engagement process involves identifying when and how generative AI is utilized across various fields, evaluating the reliability and validity of outputs produced by AI, recognizing the ethical and social ramifications arising from the design and implementation of generative AI tools, and interacting with generative AI systems in suitable ways.

Numerous open questions exist, including legal matters, concerning the ethical design, development, utilization, and assessment of generative AI in educational contexts. Although generative AI might prove significantly beneficial, concerns and sensitivities arise surrounding several pivotal issues, including:

Researchers and educators have started outlining various methods to foster, practice, and advocate for generative AI's ethical and responsible usage within the classroom. Building upon these resources, in the subsequent sections, we highlight different approaches to consider regarding the application of generative AI in teaching and learning.

Keywords: Artificial Intelligence, Generative AI, AI tools, Ethical AI

**LINGUISTIC SATIRE, ETHICAL ACCOUNTABILITY IN GOVERNANCE: A
SOCIAL STYLISTIC APPROACH TO NIYI OSUNDARE'S MY LORD, TELL ME
WHERE TO KEEP YOUR BRIBE**

Olatunji, Temilade Afolasade

Adesanmi, Moses Ademola

Department of General Studies, Federal Polytechnic, Ilaro, Ogun State, Nigeria.

Abstract

In recent time, the struggle to eradicate corruption has always been the focal point of successive governments in Nigeria. Virtually every facet of system is involved in one way or another. Even Judiciary is not excluded. My Lord, Tell Me Where To Keep Your Bribe by Niyi Osundare exploits linguistic satire to critique the ethical lapses of governance and public service. As a social critic, Osundare is renowned and vehement in his literary work, especially poetry that critiques the perceived ills in our society. This paper investigates the poem's stylistic devices and their role in exposing systemic corruption, particularly in judicial and governmental institutions. The background context is drawn from Nigeria's unending struggles with corruption, which, despite anti-corruption campaigns, remain deeply embedded in the nation's political and judicial systems. Through the lens of Critical Discourse Analysis (CDA), this study elucidates how language is used to perpetuate or resist power imbalances. Relying social stylistics as the approach, the analysis focuses on how satire, irony, hyperbole, and lexical choice are employed to construct a scathing critique of unethical behavior among public officials. Findings reveal that Osundare's satirical tone deconstructs the facade of integrity often portrayed by officials, exposing the disparity between their public duty and private actions. Devices like rhetorical questioning and localised diction resonate with the audience, framing corruption not just as a moral failing but as a systemic issue that can only be tamed with a collective accountability. This paper therefore highlights the relevance of literature as a tool for reflecting societal issues and also inspiring reform towards an ethically balanced society.

Keywords: Corruption, Judiciary, Social Stylistics, Satire, Ethics.

UNITERRA: TRANSFORMING UNDERUTILIZED UNIVERSITY SPACES FOR SUSTAINABILITY AND INNOVATION

Benaissa.khalissa

Gaouar S. B

Abou Bekr BELKAID University –Tlemcen Department of Biology, Genetics specialty

Abstract

Introduction

Universities often harbor neglected or underutilized spaces that, when strategically managed, can become valuable assets for fostering sustainability and innovation. The UniTerra project, led by the scientific club Gene Team, addresses this challenge by transforming these spaces into hubs of research, education, and ecological well-being. By adopting a multidisciplinary approach, UniTerra aims to enhance the campus environment while advancing ecological and social sustainability.

Methods

The project involves repurposing neglected university spaces through a series of structured initiatives:

1. **Sustainable Research Hubs:** Establishment of laboratories focused on urban agriculture and biodiversity using advanced techniques such as hydroponics and aquaponics in vertical and horizontal farming systems.
2. **Collaborative Workspaces:** Creation of co-working areas equipped with modern technologies to foster interdisciplinary innovation.
3. **Animal Behavior Research Facilities:** Development of ethical spaces for studying animal behavior, benefiting fields such as biology, psychology, and animal sciences.
4. **Equestrian Club:** Introduction of equine-assisted education to support student well-being and practical learning in animal care and ethology.
5. **Campus Market:** Establishment of a market for campus-grown goods to promote sustainable consumption and generate financial support for the initiative.

Results

The UniTerra project revitalizes underutilized campus areas into dynamic spaces for academic and ecological growth. Initial implementation has demonstrated increased student engagement in sustainable practices, interdisciplinary research, and hands-on learning. The integration of advanced agricultural systems has supported biodiversity and enhanced ecological understanding, while the collaborative workspaces and research facilities have fostered innovative academic collaborations.

Discussion

UniTerra exemplifies a scalable model for university campuses to align academic advancement with ecological responsibility. By integrating sustainable practices and fostering interdisciplinary research, the project not only addresses environmental and social challenges but also enriches the student learning experience. This approach demonstrates the potential for underutilized spaces to serve as catalysts for innovation and sustainability.

Conclusion

The UniTerra project illustrates how strategic repurposing of underutilized spaces can transform universities into sustainable, innovative ecosystems. Its focus on interdisciplinary learning, ecological stewardship, and community engagement positions it as a replicable model for campuses worldwide.

Keywords: Sustainability, Campus Revitalization, Urban Agriculture, Interdisciplinary Research, Animal Behavior, Innovation, Student Engagement.

YAYINCILIK ETİĞİ VE HESAP VEREBİLİRLİK; BİR ÖRNEK ÜZERİNDE DEĞERLENDİRMELER

PUBLISHING ETHICS AND ACCOUNTABILITY; EVALUATIONS BASED ON A CASE STUDY

Okan TEZEL

Istanbul University – Cerrahpasa, Faculty of Engineering, Department of Geophysics Engineering, Istanbul, Turkey 34500

ORCID: 0000-0003-0029-5083

ABSTRACT

Publishing ethics encompasses the principles of honesty, transparency, and accountability in the planning, execution, reporting, and publication processes of scientific research. Violations of publishing ethics refer to behaviors that contravene these ethical principles during the processes. Ethical guidelines are vital to ensure the reliability of scientific knowledge and to maintain trust between the scientific community and the public. Therefore, violations of publishing ethics weaken the reliability of scientific knowledge, damage the reputation of the scientific community, and diminish public trust. Since these violations are contrary to the fundamental ethical principles of scientific communication, researchers, editors, and publishers bear the responsibility to prevent such behavior. For instance, failing to include editorial comments for a rejected review harms scientific communication and the fairness of the evaluation process. Editors are responsible not only for managing the review process but also for upholding the standards of scientific publishing. Failure to provide reasons for rejection indicates that this responsibility has not been fulfilled and raises questions about the accuracy of the review. If the review is accurate, why was it rejected? In this context, editors and publishers should be subject to definitive and straightforward accountability worldwide. Only by such measures can publishing ethics violations be prevented.

This study discusses a concrete example of a publishing ethics violation by the Journal of Applied Geophysics and evaluates the role of the publisher, Elsevier, which failed to provide a solution despite being aware of the violation.

Keywords: Publishing ethics, accountability, transparency.

ÖZET

Yayınçılık etiği, bilimsel araştırmaların planlanması, yürütülmesi, raporlanması ve yayımlanması süreçlerinde dürüstlük, şeffaflık ve hesap verebilirlik ilkelerini kapsar. Yayınçılık etiği ihlali ise yukarıdaki süreçlerde etik kurallara aykırı davranışları ifade eder. Etik kurallar; bilimsel bilginin güvenilirliğini sağlamak ve bilim topluluğu ile kamu arasındaki güveni korumak için hayati öneme sahiptir. Dolayısıyla yayınçılık etiği ihlalleri; bilimsel bilginin güvenilirliğini zedeler, bilim camiasının itibarını sarsar ve kamu güvenini azaltır. Bu ihlaller, bilimsel iletişimin temel etik prensiplerine aykırı olduğundan, araştırmacılar, editörler ve yayınevleri bu tür davranışları önlemek için sorumluluk taşımalıdır. Reddedilen bir yorum için editör görüşlerimiz aşağıdadır denip konulmaması bilimsel iletişime ve adil bir değerlendirme sürecine zarar verir. Editörler, yalnızca değerlendirme sürecini yönetmekle değil, aynı zamanda bilimsel yayınçılık standartlarını

korumakla da yükümlüdür. Ret gerekçelerinin sunulmaması, bu yükümlülüğün yerine getirilmediğine ve yapılan yorumun da doğruluğuna işaret eder. Yorum doğruysa neden reddedilmiştir? Bu bağlamda editörler ve yayınevleri dünyanın her yerinde kesinlikle ve kolayca denetlenebilmelidirler. Yayıncılık etiği ihlallerinin önüne geçmek ancak böyle mümkün olabilir. Bu çalışmada Journal Of Applied Geophysics adlı bir dergi tarafından yapılan somut bir yayıncılık etiği ihlali ve bu ihalden haberi olmasına rağmen çözüm üretemeyen yayıncı kuruluş Elsevier hakkındaki değerlendirmeler tartışılacaktır.

Anahtar kelimeler: Yayıncılık etiği, hesap verebilirlik, şeffaflık.

1. INTRODUCTION

Science is a systematic process of examining, explaining, and making predictions about natural, social, and intellectual phenomena. It aims to produce knowledge grounded in observation, experimentation, and logical analysis, striving to be objective and verifiable. In this sense, science relies on the accumulation of information that can be confirmed through empirical evidence and logical reasoning. Scientific work obligates academics to abide by principles of trust, responsibility, and ethical conduct. Without ethics, science cannot exist (İnci, 2015).

When considering ethics in publishing, we can define it as a set of guiding values, principles, and standards that direct the behavior of authors, editorial boards, and publishing organizations, ensuring the determination of what is right and good. Violations of publication ethics, however, lead to multifaceted accountability problems for authors, editors, and associated institutions (Ülman, 2006).

This study focuses on a specific case of ethical misconduct in academic publishing involving the *Journal of Applied Geophysics* and the publisher Elsevier, which failed to produce a remedy despite being aware of the ethical breach.

2. PRINCIPLES AND RESPONSIBILITIES IN SCIENTIFIC PUBLISHING ETHICS

Progress in science largely depends on the dissemination of research findings through publications (Roderick, 1966). The purpose of a scientific publication is to share newly generated and developed knowledge, thereby advancing science for the benefit of humanity. Accuracy and completeness of information are imperative in any scientific work. Ensuring ethical standards is not solely the responsibility of researchers; everyone involved in bringing scientific works before the public also bears responsibility.

Those accountable for upholding publication ethics include (İnci, 2015):

- Researchers (Authors)
- Editors
- Editorial Boards
- Reviewers (Referees)
- Supporting Institutions (Individuals)
- Policy Makers (Administrators)
- Readers

As this list indicates, readers have the right to comment on published works. Both the editorial and peer-review processes carry significant responsibility, making adherence to ethical principles indispensable. Editors and reviewers protect the journal's standards and ultimately decide on whether an article is published. In cases of unethical conduct, much responsibility relies on editors, who are obliged to address readers' ethical concerns, investigate them seriously, and if misconduct is confirmed, communicate the results and corrections publicly (İnci, 2015; Töreci, 2010; Yükseköğretim..., 2014). Delaying or obstructing reader comments, or withholding results of investigations, is considered unethical. Editors must correct any errors or misconduct through published corrections.

3. CASE EXAMINATION

A particular article was published in the *Journal of Applied Geophysics* (Figure 1).

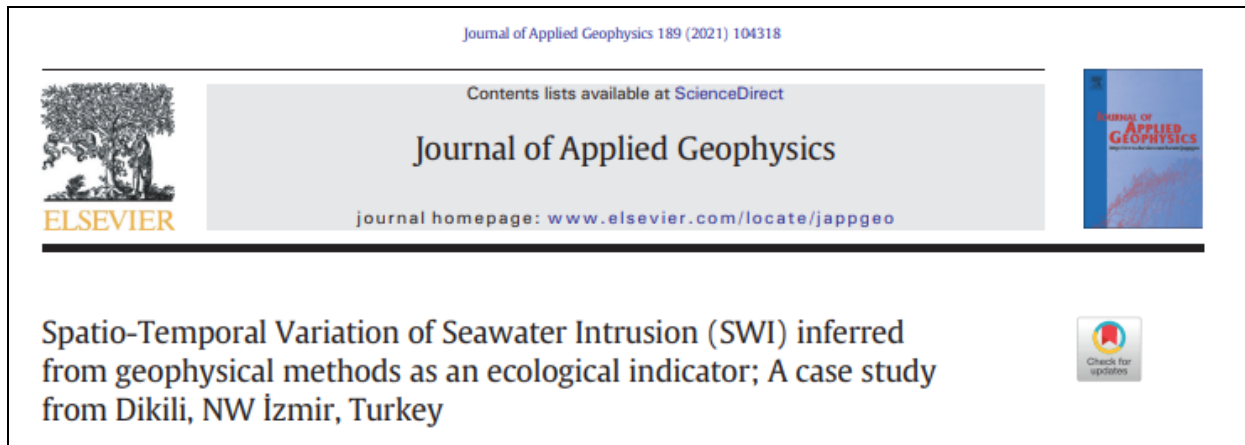

Figure 1. The published article and its publishing journal.

In line with the responsibility of readers, a comment was submitted on April 6, 2024, pointing out inaccuracies and ethical breaches in the article (Figure 2). Although the details of these inaccuracies and breaches are beyond the scope of this summary, they were substantial enough to warrant attention.

The submitted comment, however, was rejected on July 27, 2024 (Figure 3), with the deputy editor-in-chief claiming to provide reviewer opinions, though none were actually included.

Journal of Applied Geophysics COMMENT ON	
SPATIO-TEMPORAL VARIATION OF SEAWATER INTRUSION (SWI) INFERRED FROM GEOPHYSICAL METHODS AS AN ECOLOGICAL INDICATOR; A CASE STUDY FROM DİKİLİ, NW İZMİR, TURKEY. --Manuscript Draft--	
Manuscript Number:	APPGEO-D-24-00195
Article Type:	Discussion

Figure 2. The title of the submitted comment.

Journal of Applied Geophysics <em@editorialmanager.com> Yanıt Adresi: Journal of Applied Geophysics <support@elsevier.com> Alic: Okan Tezel <otezel@istanbul.edu.tr>	27 Temmuz 2024 13:37
CC: jhxia@zju.edu.cn	
Manuscript Number: APPGEO-D-24-00195	
COMMENT ON	
SPATIO-TEMPORAL VARIATION OF SEAWATER INTRUSION (SWI) INFERRED FROM GEOPHYSICAL METHODS AS AN ECOLOGICAL INDICATOR; A CASE STUDY FROM DİKİLİ, NW İZMİR, TURKEY.	
Dear Dr Tezel,	
Thank you for submitting your manuscript to Journal of Applied Geophysics.	
I regret to inform you that the reviewers recommend against publishing your manuscript, and I must therefore reject it. My comments, and any reviewer comments, are below.	
For alternative journals that may be more suitable for your manuscript, please refer to our	
Journal Finder	
.	
We appreciate you submitting your manuscript to Journal of Applied Geophysics and thank you for giving us the opportunity to consider your work.	
Kind regards, Yixian Xu Co-Editor-in-Chief	
Journal of Applied Geophysics	
Editor and Reviewer comments:	
	
FAQ: How can I reset a forgotten password?	

Figure 3. The rejection letter issued by the editor without including any reviewer comments.

Repeated requests were made to the editor, the journal, and the publisher (Elsevier) to obtain the alleged reviewer comments (Figure 4). During this process, the specific errors and ethical violations in the article were reiterated, ensuring that everyone involved at the journal and publisher level was informed. Despite these efforts, obtaining the reasons for rejection proved difficult. The publisher's internal appeals process was complicated and time-consuming, with decision-makers at Elsevier changing frequently.

OKAN TEZEL <otezel@istanbul.edu.tr> 28 Temmuz 2024 13:29
Alic: jhxia@zju.edu.cn, xyxian@zju.edu.cn, "Ciuffa, Chiara (ELS-AMS)" <c.ciuffa@elsevier.com>
Cc: everett@geo.tamu.edu, maurizio.fedi@unina.it, liukh@mst.edu, suhlemann@lbl.gov, "Zhang, Danyao (ELS-BEI)" <danyao.zhang@elsevier.com>, "Ahamed-Broadhurst, Kathleen (ELS-CMA)" <k.ahamed-broadhurst@elsevier.com>

Dear Yixian Xu,

I would like to express my gratitude for your attention and the feedback provided by the reviewers, but I cannot. This is because your rejection decision lacks both your views and the reviewers' comments. I am surprised and found this very unprofessional.

Additionally:

- How did you read the 1278 ms chargeability value on the chargeability axis in Figure 3c?
- How did the 1278 ms chargeability value become >14,000 ms in the abstract?
- How did you meet the geothermal conditions at the VES+IP-18 point, where four layers were identified?

If you cannot explain these, you cannot reject my comment. What you have done is a violation of publication ethics.

Figure 4. A reminder letter to the deputy editor-in-chief, the journal, the publisher, and relevant parties regarding the missing editorial opinions.

Initially, a representative (Danyao Zhang) began assessing the objections; upon recognizing the errors, responsibility shifted to another representative (Kathleen Ahamed-Broadhurst), who claimed to have initiated an ethics investigation into the editors' conduct. However, she left Elsevier before sharing the outcome. Subsequently, other representatives took over (Chiara Ciuffa, and later Nithya Venkataraman), none providing clear resolutions or responses.

Since April 6, 2024, the online status of the submitted comment has fluctuated, sometimes showing it was sent to the editor and other times to the journal, without transparent reasoning. All these status changes have been documented and shared with the publisher. Despite the mentioned ethics investigation by Elsevier into the journal's editorial conduct, no outcomes have been communicated. All correspondences over approximately three years have been archived.

4. CONCLUSIONS

In this case, the absence of the mentioned editorial opinions, as well as the failure to provide clear reasons for rejecting the submitted comment, represents a serious breach of publishing ethics and professionalism. The lack of transparency and accountability not only undermines trust in the editorial process but also impairs the open exchange of scientific knowledge, potentially hindering scientific progress. Editors, as in charge of scholarly discourse, are obligated to maintain fairness, offer coherent justifications for their decisions, and uphold rigorous standards to protect the integrity of both the publication process and the broader academic community. The failure to meet these responsibilities in the presented example

highlights the urgent need for more robust oversight, consistent adherence to ethical guidelines, and the implementation of transparent internal review mechanisms by journals and publishing organizations to preserve credibility and uphold the principles of scientific communication.

5. RECOMMENDATIONS

Journals and publishing organizations should undertake a thorough review and refinement of their publishing workflows, ensuring that all steps are ethically sound and clearly documented. Implementing accessible, transparent, and enforceable internal auditing mechanisms would help prevent unethical practices, thereby bolstering trust in the integrity of the publishing process. Additionally, establishing similar mechanisms at the national level particularly in countries, where academic publishing plays a pivotal role. would enhance accessibility, streamline decision-making, and promote greater accountability and fairness in scholarly communications.

REFERENCES

- İnci, O., 2015, Bilimsel Yayın Etiği, Scientific Publication Ethics, Türk Kütüphaneciliği 29, 2 (2015), 282-295.
- Ülman, Y., I., 2006, “Bilimsel Bilgi Üretiminde Yayın Etiği (Örnekleriyle Bilimsel Yanıltma Türleri)”, Tıbbi Yayın Hazırlama Kuralları ve Yayın Etiği, ed. H. Yazıcı, M. Şenocak, İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Sürekli Tıp Eğitimi Programı, Nobel yay. İstanbul 2006:49-61.
- Roderick, S., 1996, “Publication ethics and applied sciences”, Yayın Etiği Sempozyumu, TÜBİTAK yay., 15 Kasım 1996: 44.
- Töreci, K., (2010), Tıpta yayın etiği (bizden de örneklerle). ANKEM Dergisi, 24 (Sayı 1’e özel ek) 1-41. 25 Haziran 2015 tarihinde http://www.ankemdernegi.org.tr/ANKEMJOURNALPDF/ANKEM_24_EK1_1.pdf adresinden erişildi.
- Yükseköğretim Kurumları Etik Davranış İlkeleri, 2014., Ankara: Yükseköğretim Kurulu. 22 Haziran 2015 tarihinde Gazi.edu.tr/posts/download?id=113883 adresinden erişildi.

YAYINCILIK ETİĞİ VE VERİ MANİPÜLASYONU; BİR ÖRNEK ÜZERİNDE DEĞERLENDİRMELER

PUBLISHING ETHICS AND DATA MANIPULATION; EVALUATIONS BASED ON A CASE STUDY

Okan TEZEL

İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa, Mühendislik Fakültesi, Jeofizik Mühendisliği Bölümü

İstanbul, Türkiye 34500

ORCID: 0000-0003-0029-5083

ÖZET

Doğruluk ve şeffaflık, bilimin temel yapı taşlarıdır. Bu ilkeler, bilimsel bilginin ilerlemesini, bilim insanları arasında iş birliğini ve toplumun bilime duyduğu güveni sürdürmek için vazgeçilmezdir. Doğruluk, araştırma sonuçlarının hatasız, tarafsız ve güvenilir olmasını sağlar. Bilimsel bilgi, doğruluk ilkesine dayanarak ilerler ve toplumda güven oluşturur. Şeffaflık, akademik yayın sürecinde tüm paydaşların (araştırmacılar, editörler, hakemler) sorumluluklarını yerine getirmesini sağlar. Yanlış veya manipüle edilmiş bilgi, yanlış yönlendirmelere neden olur. Doğru ve şeffaf bir şekilde yürütülen bilimsel yayıncılık, veri manipülasyonu ve yanlış yönlendirme gibi etik ihlalleri önler. Aksi durumda ise oluşacak yayıncılık etiği ihlalleri; bilimsel bilginin güvenilirliğini zedeler, bilim camiasının itibarını sarsar ve kamu güvenini azaltır. Somut ihlaller olan veri manipülasyonu, uydurma, yanlış yönlendirme vb. kesinlikle kabul edilemez, ihlali yapanlar korunamaz. Bu ihlaller, bilimsel iletişimin temel etik prensiplerine aykırı olduğundan, araştırmacılar, editörler ve yayınevleri bu tür davranışları önlemek ve ihlalleri tespit etmek için sorumluluk taşımaktadır. Bu bağlamda, şeffaflık, dürüstlük ve hesap verebilirlik yayıncılık süreçlerinin vazgeçilmez değerleridir. Dolayısıyla özellikle editörler ve yayınevleri dünyanın her yerinde kesinlikle denetlenmelidir. Bu denetim mekanizmalarına araştırmacılar kolaylıkla ulaşabilmeli ve ihlaller somut olduğundan süreçler çok uzun olmamalıdır. Bu çalışmada manipüle edilmiş verilerle yapılan bir makale için Journal Of Applied Geophysics adlı bir dergi tarafından uyarılara rağmen görmezden gelinerek oluşturulan somut bir yayıncılık etiği ihlali ve bu ihlalden haberi olmasına rağmen çözüm üretmeyen yayıncı kuruluş Elsevier hakkındaki değerlendirmeler tartışılacaktır.

Anahtar kelimeler: Yayıncılık etiği, veri manipülasyonu, doğruluk, şeffaflık, hesap verebilirlik.

ABSTRACT

Accuracy and transparency are the cornerstones of science. These principles are indispensable for advancing scientific knowledge, fostering collaboration among scientists, and maintaining public trust in science. Accuracy ensures that research findings are without any mistakes, impartial, and reliable. Scientific knowledge progresses based on the principle of accuracy, building trust within society. Transparency ensures that all stakeholders in the academic publishing process (researchers, editors, reviewers) fulfill their responsibilities. Misleading or manipulated information can lead to incorrect conclusions. Scientific publishing conducted with accuracy and transparency prevents ethical violations such as data manipulation and

misinformation. Conversely, violations of publishing ethics, including data manipulation, fabrication, and misrepresentation, weaken the reliability of scientific knowledge, tarnish the reputation of the scientific community, and erode public trust.

Concrete violations such as data manipulation, fabrication, and misrepresentation are unequivocally unacceptable, and those responsible cannot be shielded. Since these violations contradict the fundamental ethical principles of scientific communication, researchers, editors, and publishers bear the responsibility to prevent such actions and identify violations. In this context, transparency, integrity, and accountability are indispensable values in publishing processes. Therefore, editors and publishers should be held accountable globally. Mechanisms for oversight must be easily accessible to researchers, and given the tangible nature of these violations, the processes should not be prolonged.

This study discusses a concrete case of a publishing ethics violation involving manipulated data in an article published by the Journal of Applied Geophysics, where warnings were ignored. The evaluation also addresses the publisher Elsevier, which failed to produce a resolution despite being aware of the violation.

Keywords: Publishing ethics, data manipulation, transparency, accountability.

MİMARLIK DİSİPLİNİN ETİK BAĞLAMINI ÜZERİNE BİR LİTERATÜR İNCELEMESİ; EĞİTİM VE UYGULAMA SÜRECİ

A LITERATURE REVIEW ON THE ETHICAL CONTEXT OF THE DISCIPLINE OF ARCHITECTURE; EDUCATION AND PRACTICE PROCESS

Merve DEMİR

Yüksek Lisans Öğrencisi, Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Mimarlık Anabilim Dalı ORCID:0009-0008-1665-0899

(Sorumlu Yazar)

Duygu KÖSE

Dr. Öğr. Üyesi, Süleyman Demirel Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü Mimarlık Tarihi Anabilim Dalı

ORCID: 0000-0002-1643-0510

ÖZET

Etik kavramı pek çok alanda olduğu gibi mimarlık disiplinin de bire bir ilişkide olduğu bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle modern dönemle mimarlık alanında hızla gözlenen değişim ve dönüşümlere yönelik tartışmalarda etik kavramına sıkça başvurulduğu söylenebilir. Kısacası geleneksel dönemden farklı olarak modern toplumların modern faaliyet alanlarından bir haline gelen mimarlık disiplini, eğitim sürecinden mesleğin uygulanma aşamasına kadar etik tartışmalara konu olmuş ve halen olmaktadır.

Çalışmanın amacı mimarlığın etik tartışmalarla nasıl ilişkilendiğini, eğitim ve uygulama süreçlerinin etik kavramı çerçevesinde nasıl ele alındığını ortaya koymaktır. Bu bağlamda çalışma mimarlık ve etik ilişkisini eğitim ve mesleğin uygulama süreci olmak üzere iki aşamayı ele alarak, sözü geçen süreçlerin etik kavramıyla olan ilişkisindeki benzerlik ve farklılıkları tartışmaya açacaktır. Literatür taraması üzerinde yapılacak olan bu tartışma, MaxQDA aracılığıyla sistematik inceleme ve karşılaştırmalı bir analiz ortaya koyarak gerçekleştirilecektir. Uluslararası ve ulusal düzeyde mimarlık bağlamındaki etik tartışmalarının günümüzde geldiği noktayı kavrayabilmek adına Scopus ve TR Dizin literatüründe yer alan makalelerin incelenmesi hedeflenmektedir. Sözü geçen dizinlere ilişkin yapılan ön çalışmada, mimarlık ve etik ilişkisine yönelik en eski tarihli çalışmaların uluslararası ve ulusal düzeyde 1990'lı yıllara karşılık geldiği görülmüş ve çalışmanın tarihi kapsamı 1990-2024 yılları arasında sınırlandırılmıştır. Sistematik inceleme ve karşılaştırmalı analiz, eğitim ve uygulama aşaması olmak üzere mesleğin iki sürecinin etik bağlamında ele alınışındaki benzerliklerin ve farklıların sebebini sorgulayacaktır. Aynı zamanda bu benzerlik ve farklılıkların hangi değişkenlerle ilişki olduğunu irdeleyerek mesleğin her sürecinin etik kavramıyla ne düzeyde ilişkilenebildiğine odaklanacaktır.

Çalışma mimarlık eğitimi ve mesleğin uygulama aşamasında sıklıkla söz konusu olan ekonomik kaygılar, aktör çeşitliliği, toplumsal sorumluluk gibi dinamiklerin önemlerinin ve etkilerinin süreçler bazında değişiminin ne düzeyde olduğunu gösterecektir. Bunun yanında etik bağlamında sözü geçen dinamiklere görece daha az ele alınan konular tespit edilmiş

olacak ve literatürün bu bağlamdaki boşlukları sonraki çalışmalara imkân sağlanmak amacıyla ortaya konacaktır.

Anahtar kelimeler: Mimarlık Mesleği, Mimarlık Eğitimi, Etik, Mimarlıkta Etik, Mesleki Etik

ABSTRACT

The concept of ethics appears as a phenomenon with which the discipline of architecture is in a one-to-one relationship, as in many other fields. It can be said that the concept of ethics is frequently referred to in discussions on the changes and transformations rapidly observed in the field of architecture, especially in the modern period. In short, unlike the traditional period, the discipline of architecture, which has become one of the modern fields of activity of modern societies, has been and still is the subject of ethical discussions from the education process to the implementation stage of the profession.

The aim of the study is to reveal how architecture is related to ethical debates and how the education and practice processes are handled within the framework of the concept of ethics. In this context, the study will discuss the similarities and differences in the relationship between architecture and ethics by addressing two stages, namely the education and the practice of the profession, and the similarities and differences in the relationship of these processes with the concept of ethics. This discussion, which will be based on a literature review, will be carried out by presenting a systematic review and comparative analysis through MaxQDA. In order to comprehend the current state of ethical debates in the context of architecture at the international and national level, it is aimed to analyse the articles in Scopus and TR Index literature. In the pre-study of the mentioned indexes, it was observed that the oldest dated studies on the relationship between architecture and ethics at the international and national level correspond to the 1990s, and the historical scope of the study was limited between 1990-2024. The systematic review and comparative analysis will question the reasons for the similarities and differences in the treatment of the two processes of the profession, education and practice, in the context of ethics. At the same time, it will focus on the extent to which each process of the profession can be related to the concept of ethics by examining which parameters are related to these similarities and differences.

The study will show to what extent the importance and impact of dynamics such as economic concerns, actor diversity, social responsibility, which are frequently mentioned in architectural education and practice of the profession, change on the basis of processes. In addition, issues that are relatively less addressed in the context of ethics will be identified and the gaps in the literature in this context will be revealed in order to enable future studies.

Keywords: Architectural Profession, Architectural Education, Ethics, Ethics in Architecture, Professional Ethics

YENİ NİHİLİZM, ETHOS VE MİMARLIK ÜRETİM PRATİKLERİ

NEW NIHILISM, ETHOS, AND ARCHITECTURAL PRODUCTION PRACTICES

Önder ÇELİK

Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Gelişim Üniversitesi Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü

<https://orcid.org/0000-0002-1058-7963>

(Sorumlu Yazar)

ÖZET

Karsten Harries, *Mimarlığın Etik İşlevi* kitabında *ethos* kavramını, dünyada varoluş tarzımıza işaret eden bir mefhum olarak ele alır. Bu varoluş tarzıyla ilişkili kişisel ve toplumsal değerlerimiz, yargılarımız, önyargılarımız ve karakterimiz, mimari üretim pratiklerimizi derinden etkiler. Ancak modern mimarlığın dünya sahnesine çıkışıyla birlikte, hem dünyada hem de Türkiye’de varoluş tarzlarımızda köklü dönüşümler yaşandığı açıktır. Bu bağlamda İtalyan düşünür Massimo Cacciari, bu dönüşümleri anlamak için nihilizm kavramını önerir. Bu kavramın, 20. yüzyıl modern mimarlığının *ethos* çerçevesinde tartışılmasında verimli bir araç olabileceği söylenebilir. Türkiye mimarlık ortamında bu tür bir tartışmanın ne ölçüde yapıldığı ise ayrıca ele alınması gereken bir konudur. Ancak bu bildiri, özellikle son yirmi otuz yıl içinde dünya çapında yaşanan dijital dönüşümle birlikte, sorunun *ethos* çerçevesinden ele alındığında daha da karmaşık bir hal aldığı ileri sürmektedir. Bu anlamda, Byung-Chul Han, günümüzün hakikat-sonrası dijital bir rejimle şekillenen yeni bir nihilizm türüne sahne olduğunu iddia eder. Bu bağlamda bildiri, *ethos* kavramını, varoluş tarzlarımızı ve mimarlık yapma pratiklerimizi yeniden düşünme gerekliliğini ortaya koymayı hedeflemektedir. Ayrıca dijital dönüşümün etkileri ışığında, bu konuyu temel metinler çerçevesinde tartışarak, Türkiye özelinde mimari üretim ile etik arasındaki ilişkilerin nasıl yeniden değerlendirilebileceğine odaklanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ethos, Varoluş, Nihilizm, Dijital Dönüşüm, Hakikat-Sonrası, Mimari Üretim Pratikleri.

ABSTRACT

Karsten Harries, in his book *The Ethical Function of Architecture*, considers the concept of *ethos* as a notion pointing to our mode of existence in the world. The personal and societal values, judgments, prejudices, and character associated with this mode of existence profoundly influence our architectural production practices. However, with the emergence of modern architecture on the global stage, it is evident that fundamental transformations in our modes of existence have occurred, both globally and in Turkey. In this context, the Italian philosopher Massimo Cacciari suggests the concept of nihilism as a means to understand these transformations. It can be argued that this concept offers a productive framework for discussing 20th-century modern architecture within the context of *ethos*. The extent to which such discussions have taken place in the Turkish architectural milieu, however, remains an issue worthy of exploration. This paper argues that the problem has become even more complex, particularly in light of the global digital transformation of the past two to three decades, when considered through the lens of *ethos*. In this sense, Byung-Chul Han asserts

that the current era is witnessing a new form of nihilism shaped by a post-truth digital regime. Within this framework, the paper aims to underscore the necessity of rethinking the concept of *ethos*, our modes of existence, and architectural practices. Moreover, by examining this issue in the context of main texts and the impact of digital transformation, the paper focuses on how the relationship between architectural production and ethics can be re-evaluated, particularly in the context of Turkey.

Keywords: Ethos, Existence, Nihilism, Digital Transformation, Post-Truth, Architectural Production Practices.

ÇEVRE EĞİTİMDE AHLAKİ MUHAKEME

MORAL REASONING IN ENVIRONMENTAL EDUCATION

Nurcan UZEL

Doç. Dr., Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Biyoloji Eğitimi Ana Bilim Dalı, ORCID:
0000-0001-5334-0103

ÖZET

Artan çevre sorunları toplumları yakından etkilemektedir. Bu nedenle, çevre eğitimi toplumların geleceği açısından büyük önem taşımaktadır. Çevre eğitimi, hem çevre sorunlarını anlamayı hem de bu sorunlar karşısında etik bir duyarlılık geliştirmeyi kapsamaktadır. Ahlaki muhakeme, çevre eğitiminin önemli bileşenlerinden biridir. Bu sebeple çevre sorunlarıyla karşılaşan her birey, bu sorunların çözümünde sadece bilgiye değil, aynı zamanda etik bir bakış açısına sahip olmaya ihtiyaç duyar.

Kişilerin çevre sorunlarını nasıl algıladığı ve bu sorunlarla ilgili etik kararlar alırken hangi değerlere dikkat ettikleri ahlaki muhakeme süreçleriyle ilgilidir. Ahlaki muhakeme, kişilere sadece çevre sorunları farkındalığı kazandırmaz, aynı zamanda bu sorunlarla başa çıkabilmek için kişilerin nasıl bir tutum geliştirmeleri gerektiğini de öğretir. İnsanlar doğaya karşı sorumluluklarının olduğunu fark ettiğinde, bu sorumluluğu yerine getirmek için eyleme geçme ihtiyacı duyarlar. Çevre eğitimi, bu tür eylemleri yapabilme becerisini kazandırarak, kişilerin çevre sorunlarına duyarlı ve etik kararlar alabilen bireyler olarak yetişmelerine yardımcı olur.

Ahlaki muhakeme, çevre eğitiminde bir köprü görevi görür ve kişilerin çevreye karşı olan sorumluluklarını anlamalarına yardımcı olur. Bu nedenle, çevre eğitimi ve ahlaki muhakeme, sürdürülebilir bir gelecek için temel taşlardır.

Anahtar Kelimeler: Çevre eğitimi, ahlaki muhakeme, etik

ABSTRACT

Increasing environmental problems closely affect societies. Therefore, environmental education is of great importance for the future of societies. Environmental education involves both understanding environmental problems and developing an ethical sensitivity to these problems. Moral reasoning is one of the important components of environmental education. For this reason, every individual who encounters environmental problems needs not only knowledge but also an ethical perspective in solving these problems.

How individuals perceive environmental problems and which values they pay attention to when making ethical decisions about these problems are related to moral reasoning processes. Moral reasoning not only makes people aware of environmental problems, but also teaches them how to develop an attitude to deal with these problems. When people realize that they have a responsibility towards nature, they feel the need to take action to fulfill this responsibility. Environmental education helps people to grow up as individuals who are sensitive to environmental problems and able to make ethical decisions by providing them with the skills to take such actions.

Moral reasoning acts as a bridge in environmental education and helps people understand their responsibilities towards the environment. Therefore, environmental education and moral reasoning are the cornerstones for a sustainable future.

Keywords: Environmental education, moral reasoning, ethics

Giriş

Ahlak kavramının doğa ve insan arasındaki ilişkiyi kapsayacak şekilde genişlemesi gerekmektedir ve çevre etiği tam olarak bu fikri esas almaktadır. Son yıllarda insanların karşısına çıkan en önemli problemler; nesli tükenen türler, küresel ısınma, toprak tahribatı, hava ve su kirliliği gibi çevre sorunlarıdır. Bu problemlerin nasıl çözüleceği ise insanların doğa ile olan ilişkilerini nasıl algıladıklarına bağlıdır (Kortenkamp ve Moore, 2001). Küresel boyutta çevre sorunlarına çözüm üretmek için “etik” kavramı dikkate alınmalıdır. Çevre sorunlarını çözmek için önerilen uygulamaların değerini etik yaklaşımlar gösterir (Şahin, Kazoğlu ve Gerdan, 2017).

Ahlaki düşünce ile anlatılmak istenen şey, bireylerin neyin doğru, iyi ve dürüst olduğunu belirlemeleridir (Sadler ve Donnelly, 2006). Ahlaki düşünmek; hem bilim ile bilim-dışı çalışma alanlarında hem de öğrenciler ile içinde yaşadıkları sosyal, materyal, organik ve fiziksel dünya arasında köprüler kurulmasını sağlamaktadır (Zeidler, Herman ve Sadler, 2019).

Çevreye karşı etik bir yaklaşımla yetiştirilen bireyler hem doğayı korur hem de toplum olarak sürdürülebilir bir gelecek oluşturmak için çabalar. Ahlaki muhakemenin etkisi altındaki bir çevre eğitiminde bireyler sadece çevresel sorunları tanımakla kalmaz, bununla birlikte bu sorunlara karşı doğru ve etik tutumlar geliştirebilirler.

Ahlaki Muhakeme

Ahlaki muhakeme en basitçe, ahlak hakkında bilinçli ve bilerek düşünmeye fırsat sunan bir yetidir. Çoğunlukla ahlaki olan ve olmayan düşüncelerle düşünmeyi kapsarken, sonuç her zaman ahlaki bir kararla olmayabilir (Saunders, 2013). Ahlaki muhakeme, ahlaki bir yargıya varmak için verilen bilginin dönüşümünü içeren bilinçli zihinsel aktivitelerdir (Haidt, 2001). Ahlaki muhakeme neyin yapıp neyin yapılmaması gerektiğiyle ilgilenir (Bucciarelli, Khemlani ve Johnson-Laird, 2008).

Ahlâkî düşünce, duygu, tutum ve davranışlarımızın entelektül ve bilişsel bir süreç içerisinde oluşup gelişmesi, gelişim psikolojisinde değerli eserler vermiştir. 20. yüzyılın iki önemli ismi olan Kohlberg ve Piaget tarafından da ahlâkî düşünce etkili bir şekilde dile getirilmiştir. Bu düşüncenin kökeni, insanın, kendisi ve evrenin varlığının anlamını entelektüel bir çabayla kavrayabileceğini savunan Socrates’e, gerçeğin sadece diyalog ve tartışma yoluyla meydana çıkabileceğine inanan Platon’a kadar dayanır (Gündüz, 2010).

Ahlaki davranışta tamamlayıcı bir öge olan ahlaki muhakemeyi incelemek, davranışları yorumlamada bilgi verebilir (Doyle ve O’Flaherty, 2013). Alanyazında ahlaki davranış ile ahlaki muhakeme arasında bir ilişkinin var olduğuna vurgu yapan çalışmalar yer alırken; ahlaki muhakemenin tek başına ahlaki davranışları yönlendirmediğine dikkat çekilmektedir (Blasi, 1980; Cummings, Dyas, Maddux ve Kochman, 2001).

Ahlaki Muhakeme ve Çevre Eğitimi

Çevre eğitimi, bireylerin duyuşsal, bilişsel ve psiko-motor öğrenme alanlarına hitap eder (Erten, 2004). Çevre eğitimi doğa ve insanlar arasındaki ilişkileri bilinçli bir şekilde

düzenlenmesi için bir öğretim sürecidir. Bireyler hem çevre sorunlarını anlar hem de bu sorunlar için etik bir duyarlılık geliştirmeyi hedeflemektedir.

Günümüzde toplumun karşı karşıya kaldığı en önemli problemler küresel ısınma, nesli tükenen türler, toprak, su ve hava kirliliği gibi çevre sorunlarıdır. Bu çevre sorunlarıyla nasıl başa çıkılacağı ise doğa ile ilişkilerin nasıl algılandığıyla ilişkilidir. Doğa insanların malı mıdır? Doğayı insanların çıkarları için mi kullanmayı istiyoruz? Doğanın insanlara yararlı olmasının haricinde kendine özgü bir değeri var mıdır? gibi sorulara cevap bulmak gerekmektedir (Kortenkamp ve Moore, 2001).

Çevre etiği alanyazınında değer atfedilen varlıkların üç sınıfta toplandığı anlaşılmaktadır. Bu üç sınıf; kişinin kendisi, kendisi dışında kalan diğer insanlar ve insan dışında kalan varlıklardır (Stern ve Dietz, 1994). Thompson ve Barton (1994), çevre konuları için ekosentrik (doğa merkezli) ve antroposentrik (insan merkezli) değerleri üzerinde durmuşlardır. Hem ekosentrik hem antroposentrik bireyler farklı sebeplerden dolayı doğal kaynakları korumak adına bir çaba ve çevresel ilgi göstermektedirler. Ekosentrik ahlaki muhakemede bireyler, doğanın kendine özgü değerinden dolayı doğayı değerli görürler ve korurlar. Antroposentrik ahlaki muhakemede ise bireyler, insan yararına olduğu için doğanın korunmasını istemektedirler.

Sonuç

Doğa ve insan ilişkisinin bozulması ile çevre sorunları ortaya çıkmıştır (Daştan, 1999). Dünyanın sonunu getirebilecek bu sorunların çözümü için en önemli araç ise çevre eğitimidir (Erten, 2004).

İyi bir çevre eğitimi, iyi bir ahlaki muhakemeye ihtiyaç duymaktadır. Çevre sorunlarının çözümünde bireylerin sadece iyi bir çevre bilgisine sahip olması yeterli olmayacaktır. Bununla birlikte bireylerin sorunlara yönelik ahlaki bir bakış açısına sahip olması gerekli olacaktır.

Ahlaki muhakeme, çevre eğitiminde köprü görevini üstlenir ve bireylerin çevreye karşı olan sorumluluklarını anlamalarına yardımcı olur. Çevre sorunlarıyla baş etmek için gerekli çözüm yollarını sadece teknik değil, aynı zamanda ahlaki değerlere dayalı kararlar almayı gerektirir. Bu yüzden, ahlaki muhakeme ve çevre eğitimi, sürdürülebilir bir gelecek için temel taşları olmaktadır.

Kaynaklar

Blasi, A. (1980). Bridging moral cognition and moral action: A critical review of the literature. *Psychological Bulletin*, 88(1), 1-45.

Bucciarelli, M., Khemlani, S., & Johnson-Laird, P. N. (2008). The psychology of moral reasoning. *Judgment and Decision Making*, 3(2), 121-139.

Cummings, R., Dyas, L., Maddux, C. D., & Kochman, A. (2001). Principled moral reasoning and behaviour of preservice teacher education students. *American Education Research Journal*, 38(1), 143-58.

Daştan, H. (1999). *Çevre koruma bilinci ve duyarlılığının oluşmasında eğitimin yeri ve önemi (Türkiye Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Doyle, E., & O'Flaherty, J. (2013). The impact of education level and type on moral reasoning. *Irish Educational Studies*, 32(3), 373-393.

- Erten, S. (2004). Çevre eğitimi ve çevre bilinci nedir, çevre eğitimi nasıl olmalıdır? *Çevre ve İnsan Dergisi*, Çevre ve Orman Bakanlığı Yayın Organı, Sayı 65/66, 2006/25 Ankara.
- Gündüz, T. (2010). Üstün zekâlı çocuklarda ahlâk gelişimi ve eğitimi. *İ.Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 1(1), 157-177.
- Haidt, J. (2001). The emotional dog and its rational tail: A social intuitionist approach to moral judgment. *Psychological Review*, 108(4), 814-834.
- Kortenkamp, K. V., & Moore, C. F. (2001). Ecocentrism and anthropocentrism: Moral reasoning about ecological commons dilemmas. *Journal of Environmental Psychology*, 21, 261-272.
- Sadler, T. D., & Donnelly, L. A. (2006). Socioscientific argumentation: The effects of content knowledge and morality. *International Journal of Science Education*, 28(12), 1463-1488.
- Saunders, L. F. (2013). What is moral reasoning? *Philosophical Psychology*, 1-20.
- Stern, P. C., & Dietz, T. (1994). The value basis of environmental concern. *Journal of Social Issues*, 5(3), 65-84.
- Şahin, B., Kazoğlu, İ.H. & Gerdan, E. (2017). *Çevreye Yönelik Ekosentrik, Antroposentrik ve Antipatik Tutumlar: Turizm Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma*. International West Asia Congress of Tourism Research (IWACT), 28 Eylül- 01 Ekim, Van.
- Thompson, S. C. G., & Barton, M. (1994). Ecocentric and anthropocentric attitudes toward the environment. *Journal of Environmental Psychology*, 14, 149-157.
- Zeidler, D.L., Herman, B.C. & Sadler, T.D. (2019). New directions in socioscientific issues research. *Disciplinary and Interdisciplinary Science Education Research*, 1(11), 1-9. <https://doi.org/10.1186/s43031-019-0008-7>

BİYOLOJİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ ÇEVRE ETİĞİ ALGISI

PRESERVICE BIOLOGY TEACHERS' PERCEPTION OF ENVIRONMENTAL ETHICS

Nurcan UZEL

Doç. Dr., Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Biyoloji Eğitimi Ana Bilim Dalı,

ORCID: 0000-0001-5334-0103

ÖZET

İklim değişikliği, orman yangınları, doğal kaynakların tükenmesi, biyolojik çeşitliliğin azalması gibi sorunlar çevreyi etkilediği gibi beraberinde toplumsal yapıyı ve insan geleceğini de etkilemektedir. Bu kapsamda, çevre eğitimi, toplumsal değişim ve dönüşüm için hayati bir önem taşımaktadır. Çevre eğitimi, bireylerin çevreye duyarlı ve etik bir bakış açısı geliştirmelerine olanak sağlayacak en etkili araçlardan biridir. İnsanların çevreyle olan ilişkisinin ahlaki bir zemine oturması için ise çevre etiğine ihtiyaç vardır. Bu çalışmada son sınıf biyoloji öğretmen adaylarının çevre etiği algılarının belirlenmesi amaçlanmaktadır. Nitel araştırma yönteminden yararlanılan bu araştırmanın çalışma grubunu, 2024-2025 eğitim-öğretim yılı güz döneminde bir devlet üniversitesinin 4. sınıfında öğrenim görmekte olan 14 biyoloji öğretmen adayı oluşturmaktadır. Nitel verilerin analizinde içerik analizinden yararlanılmıştır.

Çalışma kapsamında sorulan “Yapılan bir eylemin insanlar için doğurduğu iyi sonuçlar mı, yoksa doğa için doğurduğu kötü sonuçlar mı önemlidir?” sorusuna biyoloji öğretmen adaylarından 9’u (%64) antroposentrik bakış açısına göre; 5’inin (%36) ise ekosentrik bakış açısına göre cevap verdiği bulunmuştur. Biyoloji öğretmen adaylarına ikinci olarak sorulan “İnsanların en üst düzeyde mutluluk sağlamak için doğayı kullanmak ne tür sakıncalar ortaya çıkarabilir?” sorusuna verilen yanıtların altı kategoride toplandığı saptanmıştır. Bu kategoriler çevre kirliliği (f=9; %30), doğal kaynaklar sorunu (f=5; %16,7); biyoçeşitliliğin azalması (f=5; %16,7), orman yangınları (f=4; %13,3), insana zarar (f=4; %13,3), doğa tahribatı (f=3; %10) şeklindedir.

Elde edilen bulgulara göre biyoloji öğretmen adaylarının çevre etiği algılarında insanların doğaya verdikleri zararlardan rahatsız oldukları ancak bu rahatsızlığın daha çok insanların olumsuz etkileneceğinden kaynaklandığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çevre etiği, çevre eğitimi, biyoloji öğretmen adayı

ABSTRACT

Problems such as climate change, forest fires, depletion of natural resources, and loss of biodiversity not only affect the environment but also the social structure and human future. In this context, environmental education is vital for social change and transformation. Environmental education is one of the most effective tools that will enable individuals to develop an environmentally sensitive and ethical perspective. There is a need for environmental ethics in order for people's relationship with the environment to be based on a moral ground. This study aims to determine the environmental ethics perceptions of senior biology teacher candidates. The study group of this research, which utilizes qualitative research method, consists of 14 pre-service biology teachers studying in the 4th grade of a

state university in the fall semester of the 2024-2025 academic year. Content analysis was used to analyze qualitative data.

It was found that 9 of the pre-service biology teachers (64%) answered the question “Are the good consequences of an action for humans or the bad consequences for nature important?” from an anthropocentric point of view, while 5 of them (36%) answered from an ecocentric point of view. It was found that the answers to the second question “What kind of drawbacks may arise from using nature to provide the highest level of happiness for people?” were grouped into six categories. These categories are environmental pollution (f=9; 30%), natural resources problem (f=5; 16.7%); decrease in biodiversity (f=5; 16.7%), forest fires (f=4; 13.3%), harm to human (f=4; 13.3%), destruction of nature (f=3; 10%).

According to the findings obtained, it was concluded that pre-service biology teachers are disturbed by the damages caused by people to nature in their perceptions of environmental ethics, but this disturbance is mostly due to the fact that people will be negatively affected.

Keywords: Environmental ethics, environmental education, ecocentric, anthropocentric

Giriş

Çevre eğitiminde kişilerin hem çevre hakkında bilgilendirilmesi hem de çevreyi koruyup geliştirecek tutum ve davranışların kazandırılması amaçlanmaktadır (Yücel ve Morgil, 1998). Birey ve toplum olarak bir bütünlük içinde mevcut çevre sorunlarının çözümüne ve gelecekte oluşabilecek sorunların önlenmesi için yapabilecek davranış, bilgi, beceri ve motivasyona sahip evrensel bir toplum geliştirme sürecidir (Ayvaz, 1998).

İnsanların doğa üzerindeki negatif etkilerini azaltmayı amaçlayan etkenlerden biri de çevre etiğidir (Saka, 2016). İnsanların nasıl davranması gerektiği ile ilgili kuralları etik belirler. İlgili kurallar davranışın yapılmasını sınırlayıcı veya baskılayıcı değil, insanların özgürce en fazla yararlanmasını hedefler (Pieper, 1999).

Toplumsal hayatın çoğu alanında ortaya çıkan hızlı değişim ve dönüşüm, bunun yanında etik yaklaşımın ön plana çıkmasına neden olmuştur. Ortaya çıkan her sorunla birlikte etik bakış açısı da etkili olmaktadır. Günümüzde artış gösteren çevre sorunlarına yaklaşımda yeni ve uygun yöntemler arayışı çevre etiği kavramını güçlendirmiştir (Fırat, 2003). Çevre etiği, kişiler ve doğal çevreleri arasındaki ahlaki ilişkilerin sistemli biçimde incelenmesini hedeflemektedir (Des Jardins, 2006).

Çevre etiği, doğa ve insan ilişkisini iyi ve kötü davranış kurallarına göre incelenmesidir. Bununla birlikte insanın doğaya karşı ahlaki sorumluluğunun belirlenmesidir (Dicks, 2017). Ayrıca, insanların çevre ve çevre öğeleri ile olan ilişkilerinde, çevreyle ilgili verilmesi gereken kararlarında, etkili olabilecek her türlü tutum ve davranışlarında kuramsal bir disiplin ile yaklaşmaktadır (Karaca, 2007).

Kişilerin çevreye karşı bakış açıları onların kendilerini çevre etiği açısından nerede gördüklerine göre belirlenir (Çobanoğlu, Karakaya ve Türer, 2012). İnsanların çevreleriyle olan etkileşimlerinde, kendileri dışındaki doğal çevre üzerinde olan etkilerinin sorgulanması, yeni etik yaklaşımların ortaya çıkmasına sebep olmaktadır. Doğa ve insan ilişkisinde, insanın ahlaki sorumluluğu ile doğaya verdiği değer, çevre etiği yaklaşımlarında antroposentrik (insan merkezli) ve ekosentrik (doğa merkezli) şeklinde ikiye ayrılır (Lee, 2017). İnsan merkezli yaklaşımda, insanın çevresel unsurlara ait sorumluluğu, diğer insanlara karşı bir yükümlülük özelliği taşımaktadır (Jakobsen, 2017).

Eğiticilerin niteliğinin yüksek olması, bu bireyleri mesleğe hazırlayan yerler olan yükseköğretim kurumlarında verilen eğitimin niteliğiyle ilişkilidir (Bülbül, 2013). Gelecek nesilleri yetiştirecek olan öğretmen adaylarının çevre etiği algılarına sahip olması oldukça önemlidir. Bu çalışmada son sınıf biyoloji öğretmen adaylarının çevre etiği algılarının belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem

Biyoloji öğretmen adaylarının çevre etiği algılarını tespit etmek için nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Nitel araştırmada tutum, algı ve olayları kendi ortamlarında gerçek ve bütün olarak ortaya çıkarmayı amaçlayan bir yöntemdir (Yıldırım ve Şimşek, 2013).

Araştırma, 2024-2025 eğitim-öğretim yılı güz döneminde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu, bir devlet üniversitesinin Biyoloji Eğitimi Ana Bilim Dalının 4. sınıfında okuyan 14 biyoloji öğretmen adayı oluşturmaktadır.

Veri toplama aracı olarak Bülbül (2013) tarafından 5 soru olarak geliştirilen “Çevre Etiği Algılarını Belirlemeye Yönelik Form”un iki sorusu seçilerek kullanılmıştır. Araştırmanın amacına yönelik kullanılan açık uçlu sorulardan elde edilen veriler içerik analizi ile analiz edilmiştir. Veriler iki uzman tarafından birbirinden bağımsız olarak analiz edilmiş ve verilerin güvenilirliği için Miles ve Huberman (1994)’ın güvenilirlik formülü uygulanmıştır. Uzmanlar arasındaki uyumun %93 olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Alanyazında bu oranın %85 ve yukarısında olması önerilmektedir (Miles, Huberman, Saldaña, 2020).

Bulgular

Araştırmada biyoloji öğretmen adaylarına “Yapılan bir eylemin insanlar için doğurduğu iyi sonuçlar mı, yoksa doğa için doğurduğu kötü sonuçlar mı önemlidir? Neden? Örnekler üzerinden açıklayınız.” şeklinde soru yöneltilmiş ve onlardan alınan cevaplara Tablo 1’de yer verilmiştir.

Tablo 1

Biyoloji öğretmen adaylarının yapılan bir eylemin insanlar için veya doğa için doğurduğu sonuçlara yönelik görüşleri

Kategoriler	f	%
Antroposentrik	9	64
Ekosentrik	5	36
TOPLAM	14	100

Tablo 1’de biyoloji öğretmen adaylarının yapılan bir eylemin insanlar için veya doğa için doğurduğu sonuçlara yönelik görüşlerine yer verilmiştir. Soruya, biyoloji öğretmen adaylarından 9’u (%64) antroposentrik bakış açısına göre; 5’inin (%36) ise ekosentrik bakış açısına göre cevap verdiği bulunmuştur. Adayların kategorilere ilişkin kullandıkları ifadelerin bazıları aşağıda verilmiştir.

- Örneğin algerde üretilen bir takviye gıda firmasını düşünelim. Bu firma doğadan faydalanarak insanlar için faydalı bir ürün geliştirebilir. Bunu yaparken doğaya zarar vermemeli. Aynı zamanda atıklarını doğaya bırakmamalı.
- Açıkçası bu konuda ne ekersen onu biçeriz. Çünkü doğayı ne kadar iyi korursak o kadar çok ondan verim alabiliriz.

- Mesela arabaları düşünürsek, insanların hayatını kolaylaştırmasına rağmen hava kirliliğine sebep olarak küresel ısınmaya sebep olarak uzun vadede kötü sonuçları olacaktır.

Araştırmada ikinci olarak biyoloji öğretmen adaylarına “İnsanların en üst düzeyde mutluluk sağlamak için doğayı kullanmak ne tür sakıncalar ortaya çıkarabilir? Örneklendiriniz” sorusu sorulmuştur. Öğretmen adaylarından alınan cevaplara Tablo 2’de sunulmuştur.

Tablo 2

Biyoloji öğretmen adaylarının doğayı kullanmanın sakıncalarına yönelik görüşleri

Kategoriler	f	%
Çevre kirliliği	9	30
Doğal kaynaklar sorunu	5	16,7
Biy çeşitliliğin azalması	5	16,7
Orman yangınları	4	13,3
İnsana zarar	4	13,3
Doğa tahribatı	3	10

Tablo 2’de biyoloji öğretmen adaylarına ikinci olarak sorulan soruya verilen yanıtların altı kategoride toplandığı saptanmıştır. Bu kategoriler çevre kirliliği (f=9; %30), doğal kaynaklar sorunu (f=5; %16,7); biyoçeşitliliğin azalması (f=5; %16,7), orman yangınları (f=4; %13,3), insana zarar (f=4; %13,3), doğa tahribatı (f=3; %10) şeklindedir. Öğretmen adaylarının kategorilere göre kullandıkları bazı ifade örnekleri aşağıda sunulmuştur.

- Günümüzde çevre kirliliğinin bu kadar yaygın olmasının tek sebebi geçmişten günümüze insanlığın mutluluk düzeylerini artırmak için doğaya verdiği zarardır.
- Kendi keyfi için mangal yapmaya giden insanların düşürdüğü bir kıvılcım parçası, devasa orman yangınlarına sebep olarak sıkıntı yaratır.
- Haddinden fazla bir balık türünü avlarsak oradaki dengeyi bozabiliriz ve bu dengeyi tekrar eski haline getirmek oldukça zor olacaktır.
- Geleceği öngörmeden attığı adımlar yine kendisinin ihtiyaç duyacağı ancak geri döndüremeyeceği hatalar yapar. Hem doğaya hem de kendine zarar vermiş olur.

Sonuç ve Tartışma

Biyoloji öğretmen adaylarının çevre etiği algılarını belirlemek için yapılan bu çalışmada elde edilen bulgulara göre biyoloji öğretmen adaylarının çoğunun antroposentrik (insan merkezli) bakış açısına sahip olduğu anlaşılmıştır. Ayrıca biyoloji öğretmen adaylarının doğayı kullanmanın sakıncalarına yönelik görüşlerinde çevre kirliliği, doğal kaynaklar sorunu, biyoçeşitliliğin azalması, orman yangınları, insana zarar, doğa tahribatı gibi faktörlerin etkili olduğu tespit edilmiştir.

Benzer şekilde, Uzel ve Gül (2023)’ün yaptığı çalışmada biyoloji öğretmen adaylarının en yüksek frekansa sahip ahlaki muhakemelerinin antroposentrik odaklı olduğu tespit edilmiştir. Helvacı (2021) ise yapmış olduğu çalışmada öğretmen adaylarının hikâyeleri çevre etiği kategorisinde değerlendirdiğinde en çok antroposentrik etik anlayışında hikâye geliştirildiğini bulmuştur. Gülersoy ve Akyol (2024) sosyal bilgiler eğitimi yüksek lisans öğrencilerinin çevre etiği anlayışını araştırdıkları çalışmalarında öncelikli amacın çevre bilincini küçük yaşlarda oluşturma, gelecek nesillere yaşanabilir bir çevre bırakma ve çevre ahlakını öğretme gibi görüşlerin hakim olduğu anlaşılmıştır. Budak Ballı (2020) tarafından öğretmenlerin çevre etiği farkındalık ve yaklaşımlarının incelendiği çalışmada, katılımcıların çevre etiği tanımından elde ettikleri puanların ortalama değerine göre farkındalıklarının yüksek olduğu saptanmıştır.

Dursun (2023) tarafından sosyal bilgiler eğitimi yüksek lisans öğrencilerinin çevre etiği yaklaşımlarını belirlemek için yapılan çalışmada adayların antroposentrik, biyosentrik, ekosentrik ve fütürist yaklaşımları sıkça duydukları anlaşılmıştır. Uzel ve Gül (2020) ise yaptıkları çalışmada biyoloji öğretmen adaylarının ekolojik dünya görüşü çerçevesinde doğayı koruduklarını tespit etmiştir.

Çiller (2023) çalışmasında öğrencilerin çevre ve etik kavramları ile ilgili bilişsel yapılarının belli bir düzeyde yeterli olduğu sonucuna ulaşmıştır. Bununla birlikte öğrencilerin bir kısmının çevre ve etik kavramlarını bir bütün olarak değerlendiremedikleri de anlaşılmıştır. Sungur (2017) tarafından yapılan çalışmada Çevre Etiği Ölçeği kullanılmış ve sınıf düzeyi arttıkça olumlu bir farklılık olduğu belirlenmiştir. Karakaya, Avgın ve Yılmaz (2018)'in yaptığı çalışmada öğrencilerin etik tutumlarının cinsiyet, sınıf düzeyi, akademik başarı düzeyi gibi değişkenlere bağlı olarak anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Sönmez (2018) yaptığı araştırma sonucunda çevre etiği farkındalık düzeylerinin öğrenim görülen bölüme, ders alıp almama durumuna, cinsiyet ve sınıf düzeyine göre farkındalık gösterdiği anlaşılmıştır. Deniz (2019) tarafından yapılan araştırma sonucunda en yüksek çevre etiği farkındalığının sınıf eğitimi öğretmen adaylarında olduğu ve sınıf seviyesi arttıkça çevre etiği farkındalığının arttığı tespit edilmiştir.

Kaynakça

- Ayvaz, Z. (1998). *Çevre eğitiminde temel kavramlar el kitabı*. İzmir: Çevre Koruma ve Araştırma Vakfı, Çevre Eğitim Merkezi Yayınları.
- Budak Ballı, S. (2020). *Biyoloji öğretmenlerinin çevre etiği yaklaşımlarının ve farkındalık düzeylerinin belirlenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Bülbül, S. (2013). *Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Çevre Etiği Algıları Üzerine Bir Araştırma*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Çiller, N. (2023). *Öğretmen Adaylarının Çevre Etiği Bilişsel Yapılarının Ve Alternatif Kavramlarının Belirlenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya.
- Çobanoğlu, E. O., Karakaya, C. & Türer, B. (2012). Sınıf öğretmeni adaylarının çevreye yönelik değerlerinin ekosentrik (ekoloji merkezli) ve teknosentrik (teknoloji merkezli) yaklaşımlar çerçevesinde belirlenmesi, X. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresi, 27-30 Haziran, Aksaray Üniversitesi, Türkiye.
- Deniz, S. (2019). *Öğretmen adaylarının çevre etiği farkındalığı ile fen ve teknoloji okuryazarlığı arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Siirt Üniversitesi, Siirt.
- Des Jardins, J. R. (2006). *Çevre etiği: Çevre felsefesine giriş* (Çeviri R. Keleş). İmge Yayınevi.
- Dicks, H. (2017). Environmental ethics and biomimetic ethics: Nature as object of ethics and nature as source of ethics. *Journal of Agricultural and Environmental Ethics*, 30, 255-274.
- Dursun, E. (2023). *Kalkınma/Eğitim ilişkileri çerçevesinde çevre etiği yaklaşımlarının değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- Fırat, S. (2003). Çevre Etiği Üzerine Yeniden Düşünmek. *Ankara Üniversitesi SBF Dergisi*, 58(03), 105-144.

- Gülersoy, A.E. & Akyol, H.B. (2024). Sosyal bilgiler öğretmenliği yüksek lisans öğrencilerinin çevre etiği yaklaşımlarının incelenmesi, *Uluslararası Sosyal Bilimler Eğitimi Dergisi*, 10(1), 23-45. DOI: 10.47615/issej.1446720
- Helvacı, S.C. (2021). Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Geliştirdikleri Çevre Hikâyelerindeki Çevre Etiği ve Çevre Sorunu Çözümüne Yönelik Yaklaşımlarının İncelenmesi, EJR Congress 2021 Bildiri Özetleri Kitabı.
- Jakobsen, T. G. (2017). Environmental ethics: Anthropocentrism and nonanthropocentrism revised in the light of critical realism. *Journal of Critical Realism*, 16(2), 184-199. <https://doi.org/10.1080/14767430.2016.1265878>
- Karaca, C. (2007). Çevre, insan ve etik çerçevesinde çevre sorunlarına ve çözümlerine yönelik yaklaşımlar. *Çukurova Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 11(1), 1-19.
- Karakaya, F., Avgın, S. S., & Yılmaz, M. (2018). Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Çevreye Yönelik Etik. *Başkent Üniversitesi Dergisi*. 5(2), 225-232.
- Lee, L. M. (2017). Bridge back to the future: Public health ethics, bioethics, and environmental ethics. *The American Journal of Bioethics*, 17(9), 5-12. <https://doi.org/10.1080/15265161.2017.1353164>
- Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook*. C.A: Sage press.
- Miles, M. B., Huberman, A. M. & Saldaña, J. (2020). *Qualitative data analysis: A methods sourcebook*. Thousand Oaks, CA: SAGE Publications Inc.
- Pieper, A. (1999). *Etiğe giriş*. (Çev: V. Atayman ve G. Sezer). İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
- Saka, M. (2016). Öğretmen adaylarının çevre etiği yaklaşımlarının yordayıcısı olarak eleştirel düşünme eğilimlerinin incelenmesi. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(3), 100-115.
- Sönmez, D. (2018). *Farklı Fakültelerde Öğrenim Gören Yükseköğretim Öğrencilerinin Çevre Etiği Farkındalık Düzeylerinin İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Kahramanmaraş.
- Sungur, S. A. (2017). Lisans Öğrencilerinin Çevreye Yönelik Etik Tutumları. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 41, 469-479.
- Uzel, N., & Gül, A. (2020). Developing Some Character and Values for Preservice Biology Teachers With a Socioscientific Program. İ. Dökme, S. Benzer (Eds.), *Special Topics In Science Education Research* içinde (s. 57-75). Ankara: Akademisyen Kitapevi.
- Uzel, N., Gül, A. (2023). Pre-service Biology Teachers' Moral Reasoning about Socioscientific Issues and Factors Affecting Their Moral Reasoning. *Bulletin of Educational Studies*, 2(1), 26-36.
- Yıldırım, A., & Simsek, H. (2013). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yücel, S., & Morgil, F. İ. (1998). Yüksek öğretimde çevre olgusunun araştırılması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14, 84-91.

EĞİTİM ORTAMLARINDA ETİK DIŞI DAVRANIŞLARIN ÖNLENMESİ İÇİN NE YAPILMALI?

WHAT SHOULD BE DONE TO PREVENT UNETHICAL BEHAVİOR IN EDUCATIONAL ENVİRONMENTS?

Huzur KURT

Doktora Öğrencisi, Düzce Üniversitesi, Eğitim Enstitüsü Eğitim Yönetimi Anabilim Dalı

ORCID: 0009-0005-8079-860X

(Sorumlu Yazar)

Engin ASLANARGUN

Prof. Dr. Öğr. Üyesi, Düzce Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bölümü, Eğitim Yönetimi Anabilim Dalı

ORCID: 0000-0002-4965-0229

ÖZET

Bu araştırma, müdür görüşlerine göre, öğretmenlerin mesleklerini icra ederken öğrencilere, meslektaşlara, velilere ve okul yöneticilerine karşı sergiledikleri etik dışı davranışların önlenmesi ve etik dışı davranışların önlenmesinde okul müdürlerinin uygulamalarının neler olduğunu ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Araştırma, nitel araştırma geleneği içinde yer alan durum çalışması deseni kullanılarak yapılmıştır. Araştırma 2021-2022 eğitim öğretim yılında Düzce ilinde bulunan lise kademesindeki okullarda yürütülmüş olup araştırma sorularına cevap aramak amacıyla on yedi okul müdürünün görüşlerine başvurulmuştur. Çalışma grubu, amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme ve kartopu örnekleme kullanılarak belirlenmiştir. Okul müdürü görüşlerinin çözümlenmesinde nitel veri analiz tekniklerinden betimsel analiz ve içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Öğretmenlerin sergiledikleri etik dışı davranışlarının önlenmesinde; mesleki yeterlilikleri artırılması, iletişim-işbirliğinin geliştirilmesi, öğretmen yetiştirme ve atmalarda düzenleme yapılması, okul yöneticisinin olumlu tutum ve davranış geliştirmesi, insana değer verilmesi, yasal düzenlemelere işlerlik kazandırılması yönelik bulgulara ulaşılmıştır. Ayrıca etik dışı davranışların önlenmesinde okul müdürlerinin, iletişim kurarak ikna yoluna gitme ve yasal yollara başvurma gibi uygulamalarına ilişkin bulgular elde edilmiştir. Elde edilen bulgular çerçevesinde uygulayıcılara ve araştırmacılara önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Etik, Öğretmenlik Meslek Etiği, Etik Dışı Davranışların Önlenmesi

ABSTRACT

This research was conducted in order to prevent unethical behavior of teachers towards students, colleagues, parents and school administrators while performing their profession, according to the opinions of the principals, and to reveal the practices of school principals in preventing unethical behavior. The research was conducted using the case study design within the qualitative research tradition. The research was conducted in high school schools in Düzce

province in the 2021-2022 academic year, and the opinions of seventeen school principals were consulted to find answers to the research questions. The study group was determined using criterion sampling and snowball sampling, which are among the purposeful sampling methods. Descriptive analysis and content analysis methods, which are qualitative data analysis techniques, were used to analyze the school principal's opinions. In preventing unethical behavior of teachers; Findings have been reached regarding increasing professional competencies, improving communication-cooperation, making arrangements in teacher training and appointments, developing positive attitudes and behaviors of school administrators, valuing people, and making legal regulations effective. In addition, findings were obtained regarding the practices of school principals, such as persuasion through communication and resorting to legal action, in preventing unethical behavior. Recommendations were made to practitioners and researchers within the framework of the findings.

Keywords: Ethics, Teaching Professional Ethics, Prevention of Unethical Behaviors

1.GİRİŞ

Etik; karmaşık sorularda en iyi çözüm bulucu, davranışların sonuçlarının doğru- yanlış, iyi-kötü oluşları açısından da değerlendirilmesiyle ilgilidir. Etik, bir insanın davranışları sırasında kullandığı ahlaki ilkeler ile insanın doğru ile yanlış ayırt ederken kullandığı kişisel kriterler olarak da tanımlanır (Atalay & Saban, 2005). Bireysel ve toplumsal ilişkilerde herkes tarafından kabul görülen, toplumca benimsenmiş, olması gereken kurallara uymak suretiyle gerçekleşen davranışlar etik davranış olarak ifade edilir. Bu davranışlar aynı zamanda insanların toplumsal düzeni ve huzuru sağlamak amacıyla benimsedikleri fakat zamanla birtakım değişikliklere uğrayan değerlerdir.

Felsefi bir disiplin olan etik; dürüstlük, doğruluk, sözünde durmak, sadakat, adalet, başkalarına yardım etmek, sorumluluklarını yerine getirmek gibi insan eylemlerini konu alır. “Doğru insan” olmak üzerine meydana gelen etik kurallar toplumun düzen arayışının bir parçasıdır. Bu sebeple etik, gücünü insan vicdanından alır. İnsan; vicdanının sesine kulak vererek kendi duygusunu, düşüncesini, davranışını, tutumunu ve eylemlerini doğru-yanlış, iyi-kötü, olumlu-olumsuz olarak değerlendirir. Diğer insanlarla da ilişki kurarken bu dengeyi gözetir ve eylemlerinin sonucunda onlara karşı hem denetim gerçekleştirir hem de uyum sağlar (Mocan, 2002). Bu temellerden yola çıkarak etik; bireylerin, doğru davranış biçimlerini bulmaya ve uygulamaya yarayabilecek toplumsal araçları geliştirmek için çabaladıkları bir düşünce alanıdır da denir.

2.ÖĞRETMENLİK MESLEK ETİĞİ

Öğretmen her toplumda ayrı bir değer ve öneme sahiptir. Bu değer onun diğer tüm mesleklerin öğreticisi olmasından ileri gelir. Öğretmenlik mesleği tüm toplumlarda saygı gören, yüksek statü atfedilen kutsal bir konumdadır. Bu mesleği sürdüren kişilerin sorumlulukları kapsamında, tüm uygulamalarında etik ölçütlere uyma gerekliliği daha önemli bir hale gelmektedir (Obuz, 2009). Öğretmenin hangi kademe ve branşta olursa olsun etik ilkeler doğrultusunda hareket etme zorunluluğu ve bu konuda sorumluluklarının neler olduğunu çok iyi bilmesi gerekmektedir. Öğretmenler meslek etiğinin uygulayıcı ve öğreticisi olarak aynı zamanda etik bir toplum oluşturma konusunda önemli bir rol oynar (Ayberk & Karataş, 2016). Toplumda diğer mesleklerde de etik değerlerin oluşmasında öğretmenlik meslek etiğinin değerleri önem kazanmıştır (Karataş, 2013).

Ülkemizde önceki yıllarda öğretmenler için meslek etik ilkeler belirlenmiş değildi. Bütün kamu personelini kapsayan “Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri İle Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliği” yasal bir belge olarak kullanılmaktaydı. Milli Eğitim Bakanlığı, “Eğitimciler için Mesleki İlkeler” genelgesini (MEB, 2015) yayınlayarak öğretmenlik mesleği ile ilgili özel etik ilkeler belirlemiştir. Böylece yasal zemine oturtularak öğretmenlik mesleğine katkı sağlanmış ve günümüzde git gide itibarı azalan bu mesleğin ne kadar önemli olduğunu öğretmen, veli, öğrenci ve topluma açısından yaygınlaştırılması ve içselleştirilmesi gerektiğini önemini ortaya koymaktadır. Bu genelge öğretmenlerin uymaları gereken mesleki etik ilkeleri içermektedir Bu ilkeler 6 ana tema altında toplanmıştır. Bu genelgedeki etik ilkeler aşağıdaki tabloda özetlenmiştir (Aslanargun, 2019):

Tablo 1. Öğretmenlik Meslek Etik İlkeleri

Kategoriler	Etik İlkeler
I. Öğrenciler İle İlişkili	1. Sevgi ve Saygı
	2. İyi Örnek Olma
	3. Anlayış ve Hoşgörülü Olma
	4. Adil ve Eşit Davranma
	5. Öğrencinin Gelişimini Gözetme
	6. Öğrenciye Ait Bilgileri Saklama
	7. Olumsuz Psikolojik Durumları Yansıtmama
	8. Kötü Muameleden Kaçınma
II. Öğretmenlik Mesleği İle İlgili Tutum Ve Davranışlar	9. Mesleki Yeterlilik
	10. Sağlıklı ve Güvenli Eğitim Ortamı Sağlama
	11. Mesai Ve Ders Saatlerine Uyuma
	12. Hediye Almama
	13. Kişisel Menfaat Sağlamama
	14. Özel Ders Vermeme
	15. Bağış ve Yardım Talebinde Bulunmama
III. Meslektaşlarına Karşı Tutum Ve Davranışlar	16. Ayrımcılık Yapmama
	17. Olumsuz Yönlendirmede Bulunmama
	18. Gizlilik
	19. Meslektaşları Koruma
	20. İşbirliği
IV. Velilerle İletişim	21. İyi İletişim
	22. Rehberlik Yapma
	23. Ayrımcılıktan Kaçınma
V. Okul Yönetim Ve Toplumla İlişkiler	24. Yönetimle İşbirliği
	25. Kaynakları Verimli Kullanma
	26. Proaktif Toplumsal İlişkiler

Eğitim sisteminin vaz geçilmez parçası öğrencileridir. Öğretmenlerin her türlü eylem ve işlemlerinde öğrencilerin haklarını gözetmeleri onların kendi sorumluluklarının farkına varmalarını sağlamaları ve bu sorumlulukları içselleştirmelerini sağlayacak bir eğitim ortamı yaratmakla birlikte öğretmenler etik ilkeler çerçevesinde öğrencilerle ilişkilerini yürütmekle yükümlüdürler. Sevgi ve saygı, iyi örnek olma, anlayışlı ve hoşgörülü olma, adil ve eşit davranma, öğrencinin gelişimini düzenleme, öğrenciye ait bilgileri saklama, menfi psikolojik durumları yansıtmama ve kötü muameleden kaçınma ilkelerini içerisinde barındırmaktadır.

3. ETİK DIŞI DAVRANIŞLARIN ÖNLENMESİ

Etik ilkelere uygun yaşamak, her insanın varoluşunu bir gereğidir. Etik, felsefi bir disiplin ve ahlaki bir eylem olduğu için insanlar hayatlarının her alanında insanların kişiliğini şekillendiren insan ilişkilerin yön veren öneme sahiptir. Öğretmenler etik davranışları sözlü ve yazılı olarak ifade etmesi yeterli değildir aynı zamanda öğretmenler etik davranışları sergilerken örnek davranışlar sergilemeli ve tutarlı olmalıdırlar. Öğrencilerin etik davranışları sergileyebilmeleri için rol model aldığı öğretmen davranışlarını içselleştirmelidir (Aslan,

2017). Bunun için eğitim örgütleri bir plan geliştirmelidir. Bu palanda etik kodlar ve etik olmayan davranışlar yazılmalı ve tüm sosyal ortaklarla paylaşılmalıdır. Öğretmenler öğrencilere etik eğitim vererek ve onlara rehberlik edip etik danışmanlar olarak hizmet edebilirler. Öğrencilerini seven onlara saygı duyan, okulda başarılı olmalarına yardımcı olarak onların özgüvenlerini geliştiren ve onlara deneyimlerini ahlaki bir şekilde aktaran rol model davranışlar sergileyebilirler. Bunu da etik açıdan önemli olaylara verdikleri tepkiler ile etik kaygı ve etik akıl yürütme ile sınıf içinde ve dışında onlara saygı göstererek ve sorumluluklar vererek geliştirebilirler. Bu bağlamda öğretmenlik sadece akademik bilgi transfer edici değil etik ve ahlaki değerlerinde taşıyıcısıdır.

Öğretmenler öğretmenliğe başlamadan önce hizmet öncesi eğitimlerde mesleki etik ilkeleri üzerine durarak bilinçli ve duyarlı olması gerekmektedir. Meslek yaşantıları boyunca kendine tanınan hak ve sorumlulukları kötüye kullanmamak için bilinçlendirilmelidirler. Öğretmenlik mesleğine girişte yeterlilik aranmaktadır. Bunlar; öğretmenlik meslek bilgisi, alan bilgisi, genel kültürdür bilgisidir. 657 sayılı Devlet memurları Kanununda öğretmenler devlet memurluğu kapsamına alınarak gerekli şartlara sahip olması hükme bağlanmıştır, 1739 sayılı Kanunlarda öğretmenliğin özel ihtisas mesleği olduğu kabul edilerek öğretmenlik mesleği için özel şartlar getirilmiştir. Öğretmenlik mesleği eğitiminde öğretmenlik mesleğinin özellikleri ile öğretmenlik yeterlilikleri konularına değinilmekte fakat öğretmenlik meslek etik ilkelerine yeterince vurgu yapılmamaktadır. Öğretmen alımlarında mesleki etik değerlerin kazanılıp kazanılmadığı doğruluk, dürüstlük, demokratik, adil olmak, güvenilirlik, kurallara saygılı, hoşgörülü olmak, yeniliklere açık olmak gibi değerler en az alan bilgisi ve genel kültür bilgisi kadar değerli ve önemlidir. Öğretmen alımlarında öğretmenlerin bu değerlere sahip olup olmadığı çeşitli psikoteknik testlerle değerlendirilerek göreve başlatılmalıdır. Eğitimde istenen kalite ancak mesleki ahlak ilkelerinin bilinmesi ve bu ilkelerin içselleştirilerek yaşamda karşılığının bulunmasıdır (Ateş, 2012).

4. YÖNTEM

4.1. Araştırmanın Deseni ve Çalışma Grubu

Nitel araştırma yöntem ve teknikleri esas alınarak desenlemiştir. Nitel araştırmanın en temel özelliği, araştırma yapılan kişilerin penceresinden araştırılan olay, olgu, norm ve değerleri araştırarak açıklamaya çalışmasıdır (Ekiz, 2009). Okul yöneticilerinin görüşlerine göre etik dışı davranışların önlenmesinde nelerin yapılması gerektiği ortaya koyma amaçlanmış ve durum çalışması deseni ile çalışma yürütülmüştür. Creswell'e (2007) göre durum çalışması; araştırmacının zaman içerisinde sınırlandırılmış bir veya birkaç durumu çoklu kaynakları içeren veri toplama araçları (gözlemler, görüşmeler, görsel-işitseller, dokümanlar, raporlar) ile derinlemesine incelediği, durumların ve duruma bağlı temaların tanımlandığı nitel bir araştırma yaklaşımıdır. Araştırma önceden belirlenmiş bir gruba ya da ölçütü kapsayan bir durum olduğundan yöneticilikte en az on beş yıllık kıdemi olan okul yöneticilerinin görüşleri alınarak ölçüt örnekleme yöntemi kullanılmıştır.

Araştırmanın çalışma grubunun oluşturulmasında kullanılan bir diğer örnekleme çeşidi ise kartopu örneklemedir. Bu yaklaşım araştırmacının problem ile ilgili zengin bilgi kaynağı olabilecek birey veya durumların belirlenmesinde etkilidir. *Bu konuda kimler en çok bilgi sahibi olabilir? Bu konu hakkında kim ya da kimlerle görüşmemi önerirsiniz* sorularının sorulması ile başlar (Patton, 1987, akt. Yıldırım, 2006).

Tablo 2.
Katılımcılara İlişkin Bilgiler

Katılımcılar	Eğitim Durumu	Mesleki Kıdem	Yöneticilik Kıdemi
K1	Lisansüstü	27	17
K2	Lisans	33	21
K3	Lisans	23	21
K4	Lisans	31	27
K5	Lisansüstü	29	29
K6	Lisansüstü	24	17
K7	Lisans	38	33
K8	Lisansüstü	34	27
K9	Lisansüstü	22	18
K10	Lisans	30	25
K11	Lisans	20	15
K12	Lisans	37	27
K13	Lisans	41	37
K14	Lisansüstü	28	19
K15	Lisansüstü	28	19
K16	Lisansüstü	23	19
K17	Lisans	36	26

4.2. Veri Toplama Araçları ve Verilerin Analizi

Görüşme tekniği kullanılmıştır. Patton (2002) görüşme yönteminin doğrudan gözlem yapılamayan durumlar için kullanıldığını, duyguların, düşüncelerin, niyetlerin ve geçmişte yaşanmış davranışlar ile insanların dünyayı nasıl algılayıp organize ettiklerinin gözlemlenemeyeceğini ancak katılımcılara sorular sorarak öğrenilebileceği şeklinde açıklamaktadır. Yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanmıştır. Görüşme sürecinde toplanan verilerin derinlemesine olması ve tam olarak açıklanamayan hususlara açıklama yapma konusunda geri bildirim özelliği taşıyan alternatif sorular (sondalar) kullanılmıştır (Yıldırım & Şimşek, 2006). Görüşmeler araştırmacı tarafından yapılmış ve aşağıdaki sorular sorulmuştur:

1. Öğretmenlerin (öğrencilerle, meslekleriyle meslektaşlarıyla, velilerle, okul yönetimiyle ilişkilerinde) karşılaştığımız yanlış tutum ve davranışları önlemek için neler yapılabilir?
2. Önlemek için siz neler yapmaktasınız/yapıyorsunuz?

Araştırma verileri Strauss ve Corbin'in (1990) önerdiği betimsel ve içerik analizi yaklaşımına göre analiz edilerek yorumlanmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen veriler sayısallaştırılarak araştırmanın güvenilirliğini artırmak, yanlışlığı azaltmak ve veriler arasında karşılaştırma yapmak hedeflenmiştir (Yıldırım & Şimşek, 2006).

4.3. İnanırcılık, Aktarılabirlik, Tutarlık ve Teyit Edilebilirlik

Yıldırım ve Şimşek (2006) nitel araştırmada geçerlilik kavramını araştırma sonuçlarının doğruluğu olarak açıklamaktadır. Nitel araştırmada geçerlik, araştırmacının araştırdığı olguyu/durumu olduğu haliyle olabildiğince tarafsız gözlemesiyle gerçekleşir.

Merriam (2013) nitel araştırmalarda *güvenirliği, eğer bu çalışma bir daha yapılırsa aynı sonuçlar çıkar mı?* şeklinde ifade etmektedir. Araştırmanın aktarılabirliğini artırmak amacıyla yapılan görüşme kayıtlarından elde edilen veriler, değişiklik yapılmadan metne aktarılmıştır. Merriam'a göre (2013) bir çalışmanın güvenilirliğini sağlamak, bir ölçüde o çalışmanın inandırcılığına bağlıdır. Çalışmanın mümkün olduğunca etik biçimde tasarlanıp gerçekleştirilmesi araştırmacının güvenilir olmasını ifade etmektedir.

Nitel araştırmalarda tekrar edilebilirliği ön plana çıkaran güvenilirlik kavramı yerine tutarlık kavramını önerilmiştir (Guba & Lincoln, 1985).

Tutarlık incelemesinin amacı araştırmaya dışarıdan bir gözle bakılması ve araştırmacının baştan sona araştırma etkinlikleri boyunca tutarlı davranıp davranmadığını ortaya koymaktır (Yıldırım & Şimşek, 2016).

Araştırmacının herhangi bir veriyi varlığı ve inançları ile etkilememesi için önlem alınması gerekmektedir. Nitel araştırmalarda nesnellığın sağlanmasının mümkün olmadığı, araştırmacının etkisinin olmadığı bir araştırmadan söz edilemeyeceği varsayılır. Bu sebepten ötürü Guba ve Lincoln (1985) nesnellik kavramı yerine teyit edilebilirlik kavramını önermişlerdir. Yapılan bu araştırmada da ulaşılan sonuçlar ham verilerle karşılaştırılarak uzman görüşüne sunulmuş, ulaşılan yargıların ve yorumların ham verilere geri gidildiğinde teyit edilebilirliğine ilişkin bir değerlendirme yapılmıştır. Araştırmacı tarafından tüm veri toplama araçları, ham veriler ve analiz aşamasında yapılan kodlamalar tablolar gerektiğinde sunulmak üzere saklanmaktadır.

5.BULGULAR

5.1. Etik Dışı Davranışların Önlenmesinde Yapılması Gerekenler

Okul müdürlerine, öğretmenlik mesleğinde etik dışı davranışların önlenmesine yönelik yapılması gerekenlere ilişkin soru yöneltilmiştir. Öğretmenlerin sergiledikleri etik dışı davranışların önlenmesinde yapılması gerekenlerin neler olduğu belirlenmeye çalışılmıştır. Ortaya çıkan etik dışı davranışların önlenmesinde okul müdürlerinin verdiği bilgiler doğrultusunda kodlar şeklinde belirlenip daha sonra temalaştırılarak Tablo 2’de gösterilmektedir.

Tablo 3. Etik Dışı Davranışların Önlenmesine Yönelik Okul Müdürü Görüşleri

Tema	Alt Temalar	Katılımcı
Etik Dışı Davranışların Önlenmesi	Yeterlilikleri Artırma	K7,K8,K12,K13,K14,K15,K17
	İletişim-İşbirliği Geliştirme	K6,K7,K13,K14,K16
	Öğretmen Yetiştirme ve Atmalarda Düzenleme	K1,K7,K9,K13,K15
	Okul Yöneticisinin Olumlu Tutum ve Davranış Geliştirmesi	K6,K8,K9,K14,K15
	İnsana Değer Verme	K5,K6,K13,K15
	Yasal Düzenlemelere İşlerlik Kazandırma	K1,K4,K7

Okul müdürlerinin, öğretmenlerin etik dışı davranışlarını önleme konusunda görüşlerine bakıldığında; mesleki yeterliliklerini geliştirmeye yönelik, kendi alanında sürekli ilerleme, güncel kalabilme, bilişsel-duygusal ve sosyal alanlarda mesleğinin gerekliliklerini yerine getirme, bakanlık tarafından öğretmenlerin mesleki gelişimlerine yönelik ihtiyaçlarının belirleme, iş birliği ve iletişime yönelik; meslektaşlarına öğrencilere velilere ve yöneticilere karşı hoşgörülü ve önyargısız olabilme, empati kurabilme, beden dili, hitap, ses tonunu ayarlama, kendini doğru ifade etme, eleştiriye açık olma gibi iletişim becerileri ile etkili ve saygılı bir şekilde çalışabilme becerisi gösterme, ortak bir hedefi gerçekleştirmek için gerektiğinde ödün vermeye istekli olma ve ortak çalışma sorumluluğunu üstlenerek paydaşlarıyla ortak amaç için bir araya gelme, öğretmen yetiştirme ve atamada; daha kaliteli insan kaynağı için eğitim fakültesi giriş puanlarının yükseltme, lisans eğitimde teorik bilgiden

çok uygulamaya yönelik gerçek deneyimleri elde edeceği yaşantıların sağlanma, öğretmen seçiminde bu mesleği yapacak insan tipinin genel çerçevesini çizme, mesleki bilgi, pedagojik formasyon ve genel kültür boyutunda tam donanımlı yetiştirilme, okul yönetiminin öğretmene karşı olumlu tutum ve davranış geliştirmesinde; okul yönetiminin gerekli fiziksel ortamı sağlayarak öğretmenin konforunu sağlama, bilgi paylaşımı yapma, adil ve eşitlikçi bir anlayış içerisinde performansına göre öğretmeni değerlendirerek motivasyonunu artırma, manevi yönünü güçlendirme, insana değer vermede; kendisini de içine alarak tüm paydaşlarına saygı duyma, özenli ve sevgi dolu davranma, her anlamda destek olarak insanın faydasına olacak şekilde sorunları çözümlenmeye gitme, yasal düzenlemelere işlerlik kazandırmada; yasaların sağladığı temel güvencelerin yanı sıra vicdanı sorumlulukları da yerine getirme, yasaların caydırıcı ve uygulanabilir olması gerektiği anlaşılmaktadır.

5.2. Etik Dışı Davranışların Önlenmesinde Okul Müdürlerinin Uygulamaları

Bu boyutta okul müdürlerine, öğretmenlerin etik dışı davranışlar sergilediğinde sizler neler yapmaktasınız sorusu yöneltilmiştir. Öğretmenlerin sergiledikleri etik dışı davranışları karşısında okul müdürlerinin tutum ve davranışlarının neler olduğu belirlenmeye çalışılmıştır. Ortaya çıkan etik dışı davranışların önlenmesinde okul müdürlerinin almış olduğu önlemler verdiği bilgiler doğrultusunda kodlar şeklinde belirlenip daha sonra temalaştırılarak Tablo 3'te gösterilmektedir.

Tablo 4. Etik Dışı Davranışları Önlemede Okul Müdürü Uygulamaları

Tema	Alt Tema	Katılımcı
Etik Dışı Davranışları Önlemede Okul Müdürü Uygulamaları	İletişim –İkna Yolu	K1,K2,K3,K4,K5,K6,K7,K8,K9,K10, K11,K12,K13,K14,K15,K16,K17
	Yasal Yollar Başvurma	K1,K3,K4,K5, K7,K8,K9,K10, K11,K13, K15,K16,K17

Okul müdürlerinin konu ile ilgili tutumu davranışın daha somut olan etik dışı davranışların yasal yola başvurma durumuyla sonuçlandığını söylenebilir. Hakaret davranışı, göreve geç gelme, gibi etik dışı davranışlarda yasal yollara başvurduğunu ifade etmektedir. Öğretmenin tarz ve tutumu, hatasında ısrarcı oluşu, etik dışı davranışların sürekli hale getirmesi okul müdürünün yasal yollara başvurma kararının etkileyen unsurlar arasındadır.

6. TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Öğretmenlerin mesleki gelişim yeterliliklerini tekrar gözden geçirmesi, mesleki gelişim için öğrencinin yararını gözeterek harekete geçmesi, kendine yatırım yapması bu durumun öneminin farkında olması ve öğretmenlerin mesleki gelişimine yönelik yapılan çalışmalara katılım gönüllülük esasından uzak, zorunluluk arz etmesi gerekmektedir.

Öğretmenin üstlendiği sorumluluklar yalnızca kendi yeterlilikleri değil paydaşları ile yaptığı işbirliğine bağlıdır. Okul müdürlerinin işbirliği ve iletişim konusunda öğretmenleri nasihat tarzında emri vaki şekli yönlendirmesi yerine yapıcı, uzlaşıcı iletişim boyutunda yönlendirmesi öneminin bilincinde olması gerekmektedir.

Öğretmen adaylarının mesleğe alınma sürecinde gözetilen kriterin yalnızca KPSS değil öğretmenlik mesleğini icra edecek kişiyi mesleğini yapma hevesi, psikolojik durum, insani değerler, akademik referans kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir. Toplum tarafından öğretmenlik mesleğinden beklenen kriterlerin güvenilir, bilgili, saygın, yol gösterici, rehber,

olduğu kabul edilirse öğretmenlerin aldığı eğitimlerde ve ölçme değerlendirme çalışmalarında bu kriterler gözetilmelidir.

Okul idaresinin, her durumda ve zamanda kişilere bağlı olmadan herkese eşit mesafede adil davranması, bununda öğretmen tarafından hissedilmesi, kuralları net belirleyerek herkesin uymasını sağlaması, öğretmenlere kuralların var oluş sebebi ile ilgili pozitif açıklamalar yaparak olumlu iletişim ortamı sağlaması, karar verme sürecine tüm öğretmenleri dahil ederek fikir ortaklığı yapması, öğretmenin de bu durum karşısında okul idaresini yanlış tutum ve davranış sergilediğinde rahatlıkla eleştirebilme imkanını sunması gerektiği vurgulanmaktadır.

Etik dışı davranışların önlenmesi öğretmenin yalnızca öğrenciye değer vermesi değil, sorumlu olduğu tüm paydaşlarına karşı sosyal ekonomik durumları, toplum içindeki statüleri, meslek algıları, yönetim şekilleri gibi ayrıştırıcı unsurlardan bağımsız bir şekilde insana saygı duyması ve değer vermesi bu felsefi yaklaşımla öğretmeni etik dışı davranışlardan uzak tutacağı sonucuna varılmıştır. Yasal düzenlemelerin işlerlik kazanması, yaptırımların koşulsuz uygulanması yasal düzenlemelerde inisiyatifin kullanılmaması kişiye ve duruma göre değişkenlik göstermemesi gerekmektedir.

Okul müdürleri, öğretmenlerin etik dışı davranışlar ile karşılaştıklarında durumu problem haline getirmemek adına üzerinde durmadan üstünü örtme eğilimi ile birlikte okul imajını zedelememe amacıyla iletişim ve ikna yoluna giderek yasal yollara başvurmadığı ortaya çıkmaktadır. Ayrıca toplum tarafından ahlaki değerlere uygunluk göstermeyen hoş karşılanmayan üstü örtülmesi, saklanması zor olan etik dışı davranışların olduğu durumlarda öğrenci yararından ziyade okulun imajının sarsılmaması hem de kişisel çekinceler gözeterek yasal yollara başvurmamayı tercih ettikleri sonucuna varılmıştır.

Okul müdürlerinin konu ile ilgili tutumu davranışın daha somut olan etik dışı davranışların yasal yola başvurma durumuyla sonuçlandığı söylenebilir. Yasal yollara başvurma kararını kendi ahlaki tutumları doğrultusunda değerlendirerek verdiğini, öğretmenin tarz ve tutumu, hatasında ısrarcı oluşu, etik dışı davranışların sürekli hale getirmesi okul müdürünün yasal yollara başvurma kararının etkileyen unsurlar olduğu ortaya çıkmaktadır.

Etik ilkeleri özümseme, ilkelere göre hareket etme, öğretmenlerin hizmet öncesi eğitim sürecinde başlayarak mesleğini tamamlayana kadar hatta toplumda örnek model rolünden dolayı yaşamının her anında sergilemesi gerekmektedir. Eğitim politikalarını belirlerken ülkenin eğitim felsefesi anlayışından yola çıkarak kültürel değerleri de göz önünde bulundurup iyi düzenlenmiş bir hukuki çerçeve ile toplumsal beklentilere karşılık verebilecek etik ilkelerin benimsenmesi ve sürekli gelişen koşullarda güncellenmesi gerekmektedir. Etik ilkelerin geliştirilmesinde ve yaygınlaştırılmasında tüm paydaşların ortak bir paydada buluşması ve iyi düzenlenmiş hukuki çerçeve ile yasalara işlerlik kazandırmak gerekmektedir. Okullarda öğretmenlerin ve yöneticilerin hesap verebilirlik, denetim mekanizmaları bulunması ve etkili çalışması gerekmektedir. Öğretmenlerin tüm paydaşlarına yönelik sergiledikleri etik dışı davranışlar iletişim becerisinin yeterince sahip olamadıkları yönündedir. Dolayısıyla öğretmenlerin hizmet öncesi ve hizmet içi eğitimlerinin iletişim becerileri, kişiler arası iletişim, empatik iletişim, çatışma yönetimi gibi temel iletişim becerileri MEB tarafından kurs seminer konferans gibi hem öğretmenlere hem de okul yöneticilerine verilmelidir. Öğretmen yetiştirme ve atamada objektif kriterler belirlenmeli, yetenekleri ve becerileri doğrultusunda, referans mektubu da alınarak hizmete başlatılmalıdır. Aynı durum okul yöneticileri için de geçerli olmalıdır. Eğitim kademelerinde sadece lisans düzeyinde değil, ilköğretim hatta okul öncesi eğitimden başlatılarak insan hakları, toplum bilinci, etik felsefesi, aile sosyolojisi, iletişim bilimleri, mesleki gelişim ve rehberlik gibi alanlara yönelik içerikler geliştirilmeli bu alanlardan elde ettiği kazanımlar meslek seçiminde kriter olarak belirlenmelidir. MEB öğretmenlik meslek etiği ilkelerinin bilinirliği ve

yaygınlaştırması için hizmet içi eğitim faaliyetleri düzenlemelidir. Öğretmen meslek etiğinde o yıl rol model davranışlar sergileyen öğretmenleri ve okul yöneticilerini örnek teşkil etmesi açısından ödüllendirilmelidir. Etik dışı davranışları sergileyen okul yöneticilerine ve öğretmenlere de yaptırım uygulanmalı, ceza vermelidir. Araştırma Düzce ilinde devlet okullarında görev yapan 17 okul müdürü ile gerçekleştirilmiştir. Aynı çalışma başka illerde çalışan okul müdürleri yapıp okul müdürlerinin etik dışı davranışları ile ilgili görüşleri karşılaştırılabilir. Aynı çalışma konusu daha büyük örneklerde nicel araştırma olarak da yapılabilir.

7.KAYNAKÇA

- Atalay B., Saban M. (2005). Yönetim muhasebecileri açısından etik ve etik davranışın önemi”, *Muhasebe ve Denetim Bakış*, 5(16), 50-55
- Ateş, N. (2012). Öğretmenlikte meslek ahlakı ve mesleki değerler. *Eğitim ve İnsani Bilimler Dergisi: Teori ve Uygulama*. 3(6),3-18.
- Guba, E. G., & Lincoln, Y. S. (1982). Epistemological and methodological bases of naturalistic inquiry. *Educational Communication and Technology Journal*, 30 (4), 233-252.
- Karataş, A. (2013). İlköğretim öğretmen adayları için meslek etiğinin önemi. *Marmara Coğrafya Dergisi*, (28), 304-318.
- Obuz, P. (2009). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğiyle İlgili Etik Olmayan Davranışlara İlişkin Görüşleri, Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Çukurova Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Adana.
- Mocan R. (2002). “Etik ve Meslek Etikleri”, *YDK Yüksek Denetim Dergisi*, 1(1), http://www.ydk.gov.tr/dergi/dergi1.htm#_etik_ve_meslek (29.06.2021).
- Creswell, J. W. (2007). *Qualitative inquiry & research design: Choosing among five approaches* (2. Baskı). USA: SAGE Publications. Çeviri, Çeviri Editörü: S. Turan). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- MEB (2015). Milli Eğitim Bakanlığı İnsan Kaynakları Genel Müdürlüğü, Eğitimciler için Mesleki Etik İlkeler, https://ikgm.meb.gov.tr/Genelge_Gorus_Yonerge/Et%C4%B0k%20genelge.30.10.2021
- Patton, M. Q. (2002). Nitel araştırma ve değerlendirme yöntemleri. (M. Bürün ve S.B. Demir, Çev. Ed.). Ankara: Pegem Akademi.
- Merriam, S. B. (2013). Nitel araştırma: Desen ve uygulama için bir rehber (3. Baskı)
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2016). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. (10. baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Aslanargun, E., (2019). “Etik Model Olarak Öğretmen ve Öğretmenlik Meslek Etik İlkeleri, Eğitimde Ahlak ve Etik, (1.Baskı), (248-291), Pegem Akademi, Ankara

ETHICAL TRAINING AND DEVELOPMENT PROGRAMS THAT STRENGTHEN THE ETHICAL CLIMATE IN BUSINESSES: THE RIGHT SOLUTIONS FOR BUILDING THE RIGHT VALUES

Betül GÜMÜŞ

Lecturer Dr., Eskişehir Technical University, Eskişehir, Türkiye.

ORCID NO: 0000-0002-6015-7531

ABSTRACT

Ethics, a crucial necessity and responsibility for businesses, is one of the most challenging issues in practice. Despite the increasing importance of the subject and intensive studies in the field, the extent to which ethical principles and rules can be internalized in general and human resources in particular is still an important problem. Ethical training and development programs, supporting ethical climate in businesses, have vital importance in encouraging ethical behaviors, protecting and strengthening the reputation of businesses, firming employee loyalty and increasing their satisfaction, reducing the legal and financial risks of the business and ensuring the long-term success and sustainability of businesses. From this perspective, ethics, defined as the set of moral principles shaping the behaviors of human resources, serves as both a guide and a pole star for businesses today.

Business ethics training and development programs are not simple and static, but also constantly evolving programs. Transferring ethical concepts to employees in a correct and effective way requires a continuous effort and regular updates. Moreover, these programs not only teach basic ethical rules, but also serve as guidance for employees to make decisions in solving ethical dilemmas. In business ethics training programs, the ethical areas on which human resource management departments put particular effort can be classified as fair recruitment and promotion processes, diversity and inclusion issues, employee rights and job security, anti-harassment and anti-bullying, information privacy and data security, pay and compensation issues, and issues related to respect, fairness and integrity.

Ethical climate, which is defined as shared perceptions of ethically correct behaviors and ways of dealing with wrong behaviors, is a position that develops as a result of ethics training and development programs in enterprises and spreads throughout the enterprise. The most important point in ethical training and development programs is to strengthen the ethical climate by improving the moral awareness of human resources and ensuring the adoption of ethical values. Ethics training and development programs increase ethical awareness in human resources, support the development of ethical behaviors of human resources, support an organizational culture that encourages ethical behaviors, teach employees to manage conflicts and ethical dilemmas, and enable them to be more conscious and responsible in their decision-making processes. Above all, through ethics training and development programs that strengthen the ethical climate in businesses, the ethical climate of businesses is built on justice, equality, trust, honesty, transparency, respect, environmental and social sensitivity and accountability.

Keywords: Ethics, Ethical Climate, Ethics Training and Development Programs, Business Ethics

1. INTRODUCTION

Today, the subject of ethics, which is considered a full-time responsibility for businesses (Olanipekun and Jayeoba, 2022), is one of the riskiest and most difficult areas to manage in terms of business management. Ethical problems arise in businesses in the personnel selection and placement phase, in the field of security and privacy, in the performance evaluation and career management phases, in equal treatment for equal work, and in many other issues. The ethical problems experienced by businesses lead to conflict among employees in the workplace and between employees and management, and strain internal business relations (Shevchenko et al., 2022). Although the concept of ethics has been an increasingly important issue from the past to the present, there has been a gap between what is expected from businesses in terms of ethical standards and social responsibility and what businesses offer to society (Morris and Wood, 2010). The concept of ethics is a broad concept that encompasses individuals' behaviors, actions, and the thinking stages that shape them. As a main branch of philosophy, ethics investigates what good means and what expresses good, while ethics in social life refers to the set of rules regarding what individuals should do and what they should avoid in their interactions with each other. Business ethics, which can be defined as the set of moral doctrines that guide the behavior of human resources of businesses, is the set of moral principles and values accepted in the business world. Ethical rules are a guide both worldwide and for businesses (Olanipekun and Jayeoba, 2022).

Despite a very large literature on ethics education today, very few studies support the effectiveness of changing the ethical behavior of individuals through ethics education in institutions (Halbesleben et al., 2005). Businesses tend to create ethical awareness and change ethical mistakes in the long term with the ethics education they provide. Beyond this, businesses think that ethics education is increasingly important as a part of human resources education. In order to cope with unethical behaviors within their own organizations, businesses focus on “ethical awareness”, which addresses increasing employees’ sensitivity to ethical dilemmas, and “ethical reasoning”, which educates employees on strategies to be used in dealing with ethical dilemmas. In businesses, human resources management units are a central unit that leads in providing relevant training and instilling correct behaviors in employees, instilling ethical principles and in building the correct values for the right solutions (Caldwell and Okpala, 2018). It is very important for the development of an ethical climate in businesses that the top management and human resources units implement human resources practices based on ethical principles such as justice, transparency, and equal opportunities, and that they act as role models (Al-Tarawneh, 2020).

2. ETHICAL CLIMATE IN BUSINESSES

Recent world history is full of ethically bad examples of exploiting workers, deceiving customers and human resources, and recklessly polluting the environment. Unethical behaviors in the business world have reached crisis dimensions (Floyd et al., 2013) and today business ethics has become the focal point of the global conscience (Lau, 2009). In parallel with ethics studies, business ethics studies have also evolved since the second half of the twentieth century (Morris and Wood, 2010). Ethical climate is a concept that expresses how moral values, norms and behaviors are perceived in businesses as a whole and among employees. Ethical climate, which can also be defined as shared perceptions of ethically correct behaviors and ways to cope with ethically wrong behaviors, is in an important position as the perception of the atmosphere that increases ethical thoughts, trust and mutual respect in businesses and allows different opinions to be questioned and expressed (Borelli et al., 2023). Business ethics standards and policies of businesses directly affect their ethical climate. In

creating an ethical climate in businesses, the common perceptions of employees and management regarding ethical behaviors, the existence and strength of ethical norms and values shared by business members and common ethical behavior patterns are very important. Business ethics and ethical climate are two important elements that complement each other for the sustainable success of businesses.

Ethical climate is an important part of organizational life as a way to demonstrate the core values of businesses both internally and externally, to encourage identification and commitment to the organization, and to manage deviations. There are studies that ethical climate directly affects employees' ethical behaviors, work attitudes, commitment to the organization, intentions to leave the job, organizational citizenship behaviors, and a series of counter-negative habits such as being late or absent. Therefore, ethical climate is directly linked to encouraging positive work behaviors of people and, conversely, preventing negative work behaviors (Teresi et al., 2019). The development of ethical training and development programs in businesses and the strengthening of the ethical climate of businesses are very important in all these aspects.

While business ethics provides a theoretical and normative framework for ethics to human resources; ethical climate determines how this framework is perceived within the organization and the rules are implemented. In this respect, in order for ethical climate to prevail in businesses, ethical training and development programs should focus on these areas and theoretical knowledge should be supported by practices. In the implementation of business ethics within the enterprise, it is important for top management members to constantly review and update ethical rules, train employees about the rules of conduct, display business ethics rules in display areas, and treat those who violate ethics fairly and equally (Olanipekun and Jayeoba, 2022).

3. ETHICAL TRAINING AND DEVELOPMENT PROGRAMS

Today, businesses focus more on solving ethical problems with ethical training and development programs they carry out with the aim of strengthening their ethical climate. An increasing number of studies in the literature also address the issue of improving the ethical standards of business people and students by subjecting them to ethical education or training (Halbesleben et al., 2005). There are also many studies on the fact that ethical training increases moral sensitivity in individuals (Reynolds and Miller, 2015). The most important point in ethics training given in educational institutions and enterprises is the development of moral awareness in individuals. Moral awareness is the most important point in making ethical decisions (Lau, 2009). Moral awareness, which includes the attention of individuals within an organization to their environment and the capacity to effectively apply values in a timely manner when unexpected conditions arise, is a critical factor in teaching business ethics in institutions and resolving ethical dilemmas (Floyd et al., 2013). In terms of ethics, over the years, there have been three basic structures that define how individuals recognize and define moral issues, and after the most basic and important level of moral awareness, moral or ethical sensitivity, which is at the second stage, covers the ability of individuals to recognize and evaluate a range of moral issues by providing a broader understanding of moral issues. Moral attentiveness, at the third and final stage, refers to the degree to which a person perceives and evaluates morality and moral elements in their experiences. All of these phenomena are thought to be of critical importance due to their theorized relationships with moral behavior (Reynolds and Miller, 2015).

The first aim of ethics training and development programs is not to change the ethical values of participants, but to help them identify ethical situations (Halbesleben et al., 2005). Recently, interactive training methods that are realized by participants through case studies and solving ethical dilemmas also facilitate the processes of the enterprises. The ethical areas that the top management and human resources management units in the enterprises focus particularly on are fundamental human rights, issues related to fundamental and employment rights, social and organizational justice and in this context, issues related to equality, equality and equal opportunity, safety in the workplace, processes based on respect, justice and honesty in the workplace, and issues related to privacy (Olanipekun and Jayeoba, 2022). The ISO 26000 Corporate Social Responsibility Guide also provides a framework to ensure that enterprises manage their impacts on society and the environment ethically, and provides processes that support enterprises, especially in ethical decision-making, equality, safety, human resources policies, supply chain management that pays attention to compliance with ethical trade and labor standards, and in the development of ethical practices in social projects and environmental management (ISO, 2024).

4. IMPORTANT FEATURES OF ETHICAL TRAINING AND DEVELOPMENT PROGRAMS THAT STRENGTHEN ETHICAL CLIMATE

There are important points to consider when developing ethical training and development programs in businesses. First of all, businesses should be willing to create an ethical climate and, beyond that, an ethical organizational culture. This process is not always easy because it is not easy to change accepted habits (Morris and Wood, 2010). Today, leading businesses are moving forward by finding new ways to put ethics into practice beyond discussing the legitimacy of the role and importance of ethics and state that sustainable business success can be achieved with ethical behavior beyond just ethics training (Lau, 2009). It is important and necessary for the success of ethics-related training programs in businesses to include adult learning principles, provide various stakeholder perspectives and explain the basic philosophical beliefs that support ethical decision-making (Morris and Wood, 2010). In order to ensure that ethical training and development programs offered to employees in businesses are effective, management also needs to take some precautions. It is important to create an ethical code guide for the company, outline the process for raising ethical concerns, and ensure that all employees are involved in developing the code of ethics. In addition, management should communicate the organization's priorities on ethical issues to employees firsthand (Olanipekun and Jayeoba, 2022). Providing employees with the opportunity to encourage a free and open discussion about ethical principles and values and constantly improving the process is essential for ethical decision-making processes (Floyd et al., 2013). Since human resources are the most important representatives of businesses, it is important for them to have as clear information as possible about the ethical philosophy of their businesses and what is expected of them. In addition, it is necessary for the continuity of the process that the ethics training program of businesses provides a reliable framework for their employees on the subject and that the most frequently encountered ethical problems are also addressed in ethics training.

In business ethics training of businesses, there is no single right way to evaluate a situation. Equipping employees with a set of applicable strategies that they can use in their transactions and collaborating with them in the development of ethics training are also effective ways. Ethics training provided in businesses should refer to and reflect the ethical values that businesses try to instill in their corporate culture. Business ethics training is not simple and static training. It follows an ongoing process as social values move and change and society's expectations of businesses increase (Svensson and Wood, 2008). In this respect, following

current developments and adding gray areas related to ethics to ethics training and development processes are important for business success.

4. CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS

Despite the increasing importance of the subject of ethics and the intensified searches in this area, the extent to which businesses in general and employees can internalize ethical principles and rules in their business and private lives and the extent to which they comply with ethical principles and rules is still an important problem (Atmaca, 2010). Although there are studies suggesting that ethics training improves the ethical standards of business people, there are very few studies evaluating the effectiveness of such programs. The limited studies evaluate the effectiveness of ethics training programs tend to report the causal link between ethics training programs and ethical behaviors with weak indicators (Halbesleben et al., 2005). In this respect, there is still a need for studies that investigate in detail how ethical training and development programs affect employees' ethical behaviors.

The best way to instill the desired correct values in employees and develop ethical behaviors in the modern business environment is to give importance to training and development studies. Encouraging dialogue about the importance of ethical values in the business world is vital in understanding ethical dilemmas, potential conflicts, and the long-term effects of decisions (Floyd et al., 2013). In the long term, businesses' compliance with ethical standards depends on the cooperation and dedication of management and employees. This cooperation is possible by dealing with employees ethically and introducing ethical principles during recruitment and during the employee's involvement in the organization (Olanipekun and Jayeoba, 2022).

At this point, it is not correct to say that the studies conducted on the problems that businesses experience in the field of ethics and what needs to be done have reached a sufficient level. The global search for international ethical standards and the need for the development of ethical principles and rules specifically for businesses indicate that the subject of ethics will continue to be one of the areas of interest for management science in the future. In order to increase moral awareness in businesses and reduce ethical dilemmas and ensure that an ethical climate prevails, it is recommended that ethical education and development programs be expanded and updated according to the needs and requirements of the age.

REFERENCES

1. Al-Tarawneh, K.I. (2020). Business Ethics in Human Resources Management Practices and Its Impact On The Organizational Performance. *Business: Theory and Practice*, 402-411. Doi: 10.3846/btp.2020.11344
2. Atmaca, K. (2010). Human Resources Management and Ethics. *Court of Accounts Journal* (76), 63-76.
3. Benligiray, S. (2005). The Role of Human Resources Management in the Institutionalization of Business Ethics in Organizations. *Afyon Kocatepe University Journal of Faculty of Economics and Administrative Sciences*. 7(1), 81-97.
4. Borrelli, I., Rossi, M.F., Melcore, G., Perrotta, A., Santoro, P.E., Gualano, M.R., Moscato, U. Workplace Ethical Climate and Workers' Burnout: A Systematic Review. *Clinical Neuropsychiatry*. 20(5): 405-414. doi: 10.36131/cnfioritieditore20230502.

5. Caldwell, C., Okpala, C.O. (2018). Human Resource Management and Transformative Ethics. *Open Journal of Human Resource Management* Volume 1, Issue 1, 16-21.
6. Feng, M., Guo, Y. (2010). Ethical Characteristics of Human Resources Management in Chinese Enterprises: An Empirical Study Based on Content Analysis of Employee Manuals. *Frontiers of Business Research in China*. 4(4): 562–579. DOI 10.1007/s11782-010-0111-2
7. Floyd, L.A., Xu, F., Atkins, R., Caldwell, C. (2013). Ethical Outcomes and Business Ethics: Toward Improving Business Ethics Education. *J Bus Ethics* (2013) 117:753–776. DOI 10.1007/s10551-013-1717-z.
8. Güloğlu, E., Yıldırım, B.O., Atar, İ. (2022). Relationship Between Human Resources Management and Business Ethics. *International Journal of the Search for Excellence in Social Sciences* 1(1), 11-18.
9. Halbesleben, J.R.B, Wheeler, A.R., Buckley, M.R. (2005). Everybody Else is Doing it, So Why Can't We? Pluralistic Ignorance and Business Ethics Education. *Journal of Business Ethics* 56, 385-398.
10. ISO, (2024). 05.12.2024 tarihinde <https://www.iso.org/iso-26000-social-responsibility.html> adresinde erişilmiştir.
11. Lau, C.C.L. (2009). A Step Forward: Ethics Education Matters!. *Journal of Business Ethics* (2010) 92:565–584. Springer 2009. DOI 10.1007/s10551-009-0173-2.
12. Morris, L., Wood, G. (2010). A Model Of Organizational Ethics Education. *European Business Review* Vol. 23 No. 3, 274-286. DOI 10.1108/09555341111130254.
13. Olanipekun, L.O., Jayeoba, F.I. (2022). Ethics in Human Resource Management: A Conceptual and Theoretical Analysis. *American Journal of Business Management, Economics and Banking*. Volume 3. 47-62.
14. Shevchenko, N., Shypko, M., Dolynska, L., Stroiianovska, O., Gorban, G., Temruk, O. (2022). Ethical Consciousness of University Students in the Context of Postmodernism. *Postmodern Openings* Volume 13, Issue 4. 472-496.
15. Sims, R.R., Bias, S.K. (2021). *Human Resources Management and Ethics. Responsibilities, Actions, Issues, and Experiences*. Information Age Publishing, 1-299.
16. Reynolds, S. J., Miller, J.A. (2015). The Recognition Of Moral Issues: Moral Awareness, Moral Sensitivity And Moral Attentiveness . *Current Opinion in Psychology*. Volume 6, 114-117.

İKTİSADİ HAYATTA ETİK UYGULAMALAR VE ETİK EKONOMİNİN KURUMSALLAŞTIRILMASI

ETHICAL PRACTICES IN ECONOMIC LIFE AND INSTITUTIONALIZATION OF
ETHICAL ECONOMICS

Hüseyin Mualla YÜCEOL

Prof.Dr., Mersin Üniversitesi İİBF Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü

ÖZET

Neoklasik iktisadın sahip olduğu parçacı ve indirgemeci analiz yönteminin diğer sosyal bilimlere ve ahlâki sorgulamaları dışlayan anlayışının aksine özellikle son iki yüzyılda iktisadın tarih, psikoloji, sosyoloji ve ahlâk felsefesi (etik) gibi disiplinlerle iç içe olduğuna yönelik görüşler daha fazla görünür olmuştur. Günümüz dünyasında iş ve çalışma hayatı başta olmak üzere ekonominin her boyutunda yaşanan etik sorunlar, bu çerçevede en çok öne çıkan değerlendirme konularından bir tanesidir. Ekonomik, sosyal ve siyasal örgütlenmelerini demokratik ve kalkınmış ülke standartlarına henüz erişiremeyen Türkiye özelinde bu sorunlara bakıldığında, günümüzde mafya, yolsuzluk, hırsızlık, istismar, rantçılık ve yağmacılık başta olmak üzere birçok rahatsız edici konu ülkenin genel olarak sosyal çürüme ya da ahlâki çürüme süreci yaşadığına dair algıyı güçlendirmiştir. Bu çalışmada iktisadi hayatta birey, firma ve kamu odaklı etik ilke ve standartların belirlenmesinin ve bunların bir yaşam felsefesine dönüştürülmesinin önemi vurgulanmaktadır. Bazı iktisatçıların ahlâki ekonomi bazı iktisatçıların etik ekonomi olarak adlandırdıkları ve akla, vicdana, insani değerlere uygun isteklerle davranışları geliştirmeye, iyi ekonomik uygulamaları kurumsallaştırmaya dayanan bu alan sözü edilen sorunların giderilmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Bunun yanında bu çalışmada bu tür çabalarla küreselleşen ekonomi dünyasının itici unsuru olan kapitalizmin özellikle sosyal politikaları aşındıran, kuralsızlığı, egoizmi, aşırı hırs, tutku, haz ve tüketim kültürünü empoze eden içeriği arasında yaşanan çelişki ve gerilim de değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Etik Ekonomi, Etik Akıl, Etik Yönetim, Etik Bilinç, Etik Ekonomi ve Kapitalizm

ABSTRACT

Contrary to the fragmentary and reductionist analysis method of neoclassical economics, which excludes other social sciences and moral inquiries, especially in the last two centuries, the views that economics is intertwined with disciplines such as history, psychology, sociology and moral philosophy (ethics) have become more visible. In today's world, ethical problems experienced in every dimension of the economy, especially business and working life, are one of the most prominent evaluation issues in this context. When we look at these problems specifically in Turkey, which has not yet reached the standards of democratic and developed countries in its economic, social and political organizations, many disturbing issues, especially mafia, corruption, theft, abuse, rent-seeking and plunder, indicate and strengthened the perception that the country is experiencing a process of social decay or moral decay in general. This study emphasizes the importance of determining individual, company

and public-oriented ethical principles and standards in economic life and transforming them into a philosophy of life. This field, which some economists call moral economy and some economists call ethical economy, and which is based on developing desires and behaviors in line with reason, conscience and human values, and institutionalizing good economic practices, is of great importance in terms of eliminating the mentioned problems. In addition, this study also evaluates the contradiction and tension experienced between such efforts and the content of capitalism, which is the driving element of the globalizing economic world, especially eroding social policies and imposing anomie, egoism, excessive ambition, passion, pleasure and consumption culture.

Key Words: Ethical Economy, Ethical Mind, Ethical Management, Ethical Consciousness, Ethical Economy and Capitalism.

1. GİRİŞ

Günümüzde iktisat bilimi literatüründe iktisadi hayatta etik uygulamaların varlığı konusu çok daha yoğun bir şekilde tartışılmakta ve değerlendirilmektedir. 1970’li yıllarda başlayan, 1980 ve 1990’lı yıllarda hız kazanan neo-liberal iktisat politikalarının ve küreselleşmenin ekonomik ve sosyal hayat üzerinde yarattığı olumsuz etkiler bu ilginin gelişmesinde önemli bir yer edinmiştir. Çünkü dünya ekonomisinin özellikle çok uluslu şirketler eşliğinde ve finansal-mali piyasalar düzleminde muazzam ölçüde genişlemiş olması buna karşın bir yandan yoksulluk ve gelir dağılımı eşitsizlikleri alanlarında önemli başarılar elde edememiş olması diğer yandan insanlığın geleceğini tehdit edecek şekilde doğa ve çevre üzerinde tahribatlar yaratması bu tespiti teyit etmiştir. Bu saptamaya kanıt olarak da Birleşmiş Milletlerin 2000 yılında kabul ettiği Binyıl Kalkınma Hedefleri (“*Milenium Development Goals*”) ile yine Birleşmiş Milletler’in 2015 yılında kabul ettiği *Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri*’ni (“*Sustainable Development Goals*”) göstermek mümkündür. Binyıl Kalkınma Hedefleri genel olarak yoksulluk ve açlığı ortadan kaldırmak, toplumsal cinsiyet eşitliğini ve kadını güçlendirmek, çocuk ölümlerini azaltmak ve çevresel sürdürülebilirliği sağlamak gibi başlıklar belirlemiş ancak 2015 yılına gelindiğinde bu alanlarda önemli bir başarı elde edilememiştir. Bu nedenle benzer başlıklarda çok daha ayrıntılı bir şekilde 2015-2030 dönemini kapsayan 17 hedef ve 169 alt hedef (UNESCO Türkiye Milli Komisyonu, 2015) yeniden belirlenmiştir.

Dünyada açlık, yoksulluk, gelir dağılımı eşitsizlikleri, şiddet, çevre sorunları gibi birçok sorunla mücadele etmek için birçok alanda özellikle iktisadi, siyasi ve kültürel disiplinler çerçevesinde çalışmalar yapılmaktadır. Bununla birlikte iktisadi hayatın aktörleri olan birey, firma ve devletin etik ilkeler ve standartlar çerçevesinde hareket etmesini sağlamadan bu sorunları ortadan kaldırmak mümkün görünmemektedir. Bu çalışmada “iktisadi hayatta” etik uygulamalarının yaygınlaştırılmasının önemi değerlendirilmekte ve bir yaşam felsefesi olarak etğin bireysel ve toplumsal hayatta içselleştirilmesiyle kurumsal hale gelebilecek etik ekonominin genel ilkeleri incelenmektedir.

Etik ekonominin kurumsallaştırılması Türkiye ekonomisi açısından da bir hedef olarak belirlenmesi gereken bir olgudur. Çünkü özellikle 24 Ocak 1980 tarihinden sonra genel olarak liberalizasyon¹ olarak adlandırılabilir piyasaya odaklı politikalar, piyasa sistemi için henüz hukuki ve etik altyapısını oluşturmayan Türkiye’de önemli sorunlar doğurmuştur. Günümüzde de etkisini gösteren bu sorunlar başta özelleştirme olmak üzere uygulanan politikaların her dönem belirli gruplara sermaye aktarılması şeklinde algılanmasına neden olmuştur. Bunun yanında üretmek, çalışarak, emeğiyle kazanmak yerine kolay yoldan

¹ Liberalizasyon dış ticaret ve sermaye hareketleri üzerindeki kısıtlamaları ortadan kaldırmayı, ekonomide devlet müdahalesini azaltmayı ve piyasa mekanizmasının işleyişini kolaylaştırmayı hedefleyen politikalarıdır.

zenginleşmek, sanayileşme ve kentleşme süreçlerini tamamlayamayan büyük şehirlerde göçmen dayanışması, hemşehrilik, mafya ve derebeylik ilişkileriyle güç ve zenginlik kazanmak, yolsuzluğu doğal görmek gibi eylemler neredeyse meşrulaştırılmıştır. Sonuçta Türkiye ekonomisi zaman içerisinde büyüse de bu büyüme katma değeri yüksek olmayan sektörlerde (özellikle finans ve rant odaklı inşaat sektörü) gerçekleşmiş, göreceli olarak yoksulluk ve işsizlik azaltılamamış, emekli, memur, işçi ve çiftçinin milli gelirden aldığı pay reel olarak arttırılamamış, ekonomide ve işgücü piyasalarında enformel ilişkiler, güvencesizlik ve kayıtdışılık yaygınlaşmıştır. Bu manzara hem etik değerlerin yitirilmesi nedeniyle bir sonuç olarak izlenmektedir hem de bizzat kendisi etik dışı değerlerin tahrip edilmesine neden olmaktadır. Bu nedenle Türkiye’de ve genel olarak dünyada bu çalışmanın üzerinde durduğu gibi etik dışı, ahlâki olmayan, güveni, sadakati ve samimiyeti azaltan, şiddeti, ötekileştirmeyi körükleyen bu türden sebep-sonuç ilişkilerini yok edecek ya da en azından önemsiz kılacak bilgi temelli ve insani değer merkezli etik uygulamaların ekonomik, toplumsal, kültürel ve siyasal hayata hâkim kılınması büyük önem taşımaktadır.

2. AHLÂK VE ETİK KAVRAMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Günümüzde ahlâk ile etik kavramlarının sıklıkla aynı anlamda kullanıldıkları görülmektedir. Şüphesiz iki kavram arasında çok yakın bir ilişki bulunmaktadır; ancak ikisi arasında önemli derecede bir fark da bulunmaktadır. Kavramlara etimolojik (köken bilim) açıdan bakıldığında; etik kelimesinin eski Yunanca ethos sözcüğünden, moral (ahlâk) kavramının ise Latince mos sözcüğünden türediği görülmektedir. Her iki kavram da gelenek, görenek ve alışkanlık gibi kavramlar içermekte, bazen töre bazen de karakter anlamları gündeme getirilmektedir. Dolayısıyla, etimolojik açıdan iki kavram arasında bir anlam farkı gözlenmemektedir. Bu durumda, kavramların kullanım yerleri ve bağlamları açısından önemli farklılıkların ortaya çıktığı anlaşılmaktadır.

Etik kavramı ahlâk kavramından farklı bir takım özellikleri öne çıkararak ayrılmaktadır. Ahlâki ve ahlâki olmayan arasında yapılan ayırma ise, kesin bir sorumluluk duygusu ya da koşulsuz buyruk, ödev ve yükümlülük gibi değerler bulunmaktadır. Etik doğru ve yanlış davranış teorisi ise, ahlâk herhangi bir teorinin herhangi bir zaman ve mekanda pratiğe dönüştürülmesi veya hayata geçirilmesidir. *Billington*’un (1997) vurguladığı gibi tıp etiğinden söz edilebilir, ama tıbbi ahlâktan pek söz edilemez, ancak bir doktorun ahlâkından söz edebiliriz. Tıp etiği, mesleğin gözetmeye çalıştığı ya da çalışması gerektiği, acının dindirilmesi gibi genel ilkelerle ilgilidir; bir doktorun ahlâki ise onun kendi kişisel davranışlarıyla ilgilidir ve hastalarından çok komşularının ve arkadaşlarının ilgi alanına girer. Ahlâk felsefesi olarak etik, ahlâki kavram ve sorunların anlamını, önemini araştırmanın ve ahlâki yargı ve standartların kıymetini akıl ölççeğinde değerlendirmenin bir yolu olarak tanımlanmaktadır (Kılıç, 2022: 9).

Bu nedenle iş ve ekonomik hayatın yoğun ve karmaşık hale geldiği 1980’li yıllardan sonra normatif etik (teleolojik, deontolojik teoriler vb.) ve metaetik (sezgicilik, duyguculuk, kuralcılık vb.) gibi yaklaşımlar yanında uygulamalı etik alanında yapılan çalışmalarda da artış gerçekleşti. Uygulamalı etik böylece konunun sadece felsefi boyutta ele alınmayacağını etiğin çok daha somut ve güncel iş-hayat pratiklerinin ele alınmasıyla değerlendirilebileceğini göstermiştir. Biyoetik, iş etiği, meslek etiği uygulamalı etik alanında gündeme gelen önemli tartışma konuları arasında yer almaktadır. Örneğin iş etiği bir meslek grubunun uyması gereken ahlaki ilkelere işaret ederken, o meslek grubu üyelerinin “kişisel eğilimlerini sınırlayan, yetersiz ve ilkesiz üyeleri meslekten dışlayan, mesleki rekabeti düzenleyen ve hizmet ideallerini korumaya çalışan mesleki ilkeler bütünlüğü” (Kılıç, 2002:249) olarak ele alınmaktadır. Meslek etiği başlığıyla yapılan şey bir anlamda genel ahlâk ilkelerini belirli bir

meslek grubu için geçerli kılmaya çalışmaktadır. Çalışma etiği ise çok daha geniş bir çerçevede toplumun bu tür ilkelere karşı tutum ve davranışlarını geliştirmeyi hedeflemektedir. Bir doktor, bir avukat, siyasetçi, gazeteci, sporcu, mimar, mühendis veya bir akademisyen bu tür ilkelere uyarak işini çok iyi ve başarılı bir şekilde yapabilmektedir.

Meslek sahiplerinin bu ilkelere uyması o işi profesyonel yapmalarının da temel koşullarından birisi olarak kabul edilebilir. Bunun yanında her mesleğe ait etik ilkeler toplumun da o mesleklere bakışını değiştirir ve o mesleğin saygı duyulan, güven veren bir iş pratiğine dönüşmesine katkı sağlayabilir. Sonuç olarak iş etiği (iş dünyasındaki uygulamalar), meslek etiği (mesleğin icrası sırasında uyulan ilkeler) ve çalışma etiği (toplumun etiğe bakışı) etik konusunun genel olarak kurumsallaşması çabalarında birbirini tamamlayarak bu alanda ortaya çıkan sorunların en aza indirgenmesini sağlayabilir.

3. İKTİSAT TEORİSİNDE ETİK KAVRAMI ÜZERİNE TARIŞMALAR

Batıda *ekonomi ve etik* arasında bir ilişkinin olabileceği kuşkusu ancak son kırk yıl içinde doğmuş, ekonominin bireysel hırsın görünmez eline bırakılamayacak kadar önemli olduğu anlaşılmış ve ekonominin etik normlara uygun olarak çalışmasını sağlamak için yeni düzenlemeler ve yasalar getirilmeye başlamıştır. Ancak etik konusuna göre daha genel olan ahlâk ile ekonomi arasındaki ilişki çok daha eskidir. J. Stuart Mill'den Lionel Robbins'e, Karl Marx'dan Thorstein Veblen'e, Milton Friedman'dan Herbert Simon'a birçok önemli iktisatçı iktisat ve insan davranışları ile iktisadın metodoloji konularında önemli görüşler öne sürmüşlerdir. İktisadın felsefeden ayrılarak bir disiplin olmasında mihenk taşlarından birisi olan Milletlerin Zenginliği kitabının yazarı Adam Smith aynı zamanda bir ahlâk profesörüdür (aynı zamanda Ahlâki Duygular Teorisi başlıklı bir kitabı bulunmaktadır). Ancak 1850'li yıllardan sonra iktisat disiplininde yaşanan yöntem değişikliği iktisat ile ahlak arasındaki ilişkinin zayıflamasına neden olmuştur.

Fritjof Capra'nın, *Batı Düşüncesinde Dönüm Noktası* adlı kitabında da belirttiği gibi, Descartes-Bacon-Newton'un parçalı dünya görüşü indirgemeci yaklaşımı doğurmuş, bilimin bu yeni yöntemi insanı dışlayarak teknoloji yönelimli mekânîk bir hayatı empoze etmiş ve nihayet bütün bunlar insanı kendine ve doğaya yabancılaştırmıştır (Capra, 2000). Bilimde yaşanan bu yöntem değişikliğinin etkilediği en önemli alanlardan birisi o döneme kadar ekonomi politik olarak ifade edilen iktisat biliminde olmuştur. Bundan sonra anaakım iktisat adlandırılan klasik-neoklasik iktisat ahlak ve etik konusunu faydacı felsefeye indirgeyerek bir anlamda insani davranışlarını analiz konusunun dışına itmiştir. Buna göre bir şey ya yararlı olduğu için ya verdiği haz verdiği acıdan daha büyük olduğu için ya da en yüksek sayı en yüksek mutluluğu arttırdığı için "moral" bir değer taşır. Ancak yararlı olan şeyin ne kadar doğru ne kadar yanlış olduğu ya da ne ölçüde haklı ne ölçüde haksız olduğunun bir önemi yoktur.

İktisat biliminde gelişen bu hâkim anlayış yirminci yüzyıla girerken değişmeye başlamıştır. Weber'in "Protestan Ahlâkı ve Kapitalizmin Ruhü" gibi ahlâk konusunu doğrudan ele alan çalışmaları, bu alanda önemli çalışmalardan birisi olmuştur. Werner Sombart ise 1913 yılında yazdığı 'Burjuva' adlı kitabına 'Modern Ekonomi Dönemine Ait İnsanın Ahlâkı ve Entelektüel Tarihine Katkı' alt başlığını seçerken, ekonomik yaşamın zihinsel unsurlarını ortaya koymuş ve altın tutkusu ve para aşkı, zenginleşme araçları gibi argümanlarla kapitalist zihniyetin gelişiminde ahlâki sorunlara doğrudan değinmiştir. Ahlâki Ekonomi kavramının kullanıldığı önemli çalışmalardan birisi de Amartya Sen'in (1988) "Ekonomi ve Ahlâk Üzerine" adlı çalışmasıdır. Sen bu çalışmada ekonomik davranışlar ve ahlâki davranışlar arasındaki ilişkiyi ele almaktadır ve ekonominin politika ve ahlâk ile ilişkilendirilmesinin Aristo'nun "Politika" adlı eserinde açık bir şekilde ortaya konulduğunu hatırlatmaktadır.

Diğer bir çalışma Thomson'un (2006) *Avam ve Görenek* adlı çalışmasıdır. Thompson, kitabında 18. yüzyıldaki İngiliz ekonomisinin durumunu ele alırken, bu dönemde İngiliz halkının ahlâki ekonomisi üzerinde durmakta ve bunun önemini anlatmaktadır.

Ben Fine (2004) ise 'İktisat ve Etik' üzerine yazmış olduğu makalede, *Amartya Sen*'in ekonomi ve ahlâk üzerindeki görüşlerinden hareketle, iktisat biliminin ahlâk alanında neden zayıf olduğunu irdelemektedir. Bu çalışmaya göre;

- 1) "Pozitif ve normatif iktisat" ile "teori ve gerçek" arasındaki katı ayrımın prensipte uzun zamandır geçerli olmadığı fark edildiği halde, disiplin, uygulamada böyle bir ayrım varmış gibi devam etmektedir.
- 2) İktisat, metodolojiyi göz ardı edip gerisinde kaldığında, kendi ahlâki ya da diğer temellerini sorgulamamaktadır,
- 3) İktisat aynı zamanda kendi tarihini ve kendi değişen ahlâki yaklaşımlarını ve içeriğini de göz ardı etmektedir,
- 4) İktisat diğer sosyal bilimlerden soyutlanmıştır; böylece onun ahlâki sorgulamalara katkısı göz ardı edilmiştir,
- 5) Genelgeçer iktisat, geçmişte ve şimdi ahlâki farklılıkları daima didikleyebilmiş olan heterodoks yaklaşımlara karşı toleranssız kalmıştır,
- 6) Toparlanırsa, yöntem metodolojisi, iktisadi düşünce tarihi, disiplinlerarasılık ve heterodoksuluk gibi konular marjinal konumda yer alırken, bunların hepsi şu anlama gelmektedir; iktisat olağandışı bir şekilde üretim, tüketim, fayda ve piyasa gibi standart kavramların ahlâki anlam ve imalarını sorgulama konusunda geri kalmıştır.

Bütün bu eleştiriler iktisat biliminde ahlâki değer yargılarının ekonomik hayattaki etkisine ilişkin çalışmaların artmasına neden olmuştur. Ahlâki Ekonomi konusunda son dönem çalışmalara bakıldığında *Richard Bronk*'un (2009) *Romantik Ekonomist: Ekonomide Hayal Gücü*; *Deirdre N. McCloskey*'in (2006) *Burjuva Meziyetleri: Ticaret Çağında Etik*; *I.M.D. Little*'in (2002) *Etik, İktisat ve Siyaset; Kamu Politikası İlkeleri*; *Peter Koslowski*'nin (2001) *Etiksel Ekonominin Sınırları*; *Elizabeth Anderson*'un (1993) *İktisatta ve Etikte Değer*; *J.Parrry ve M. Bloch*'un (1989) *Para ve Değişimin Ahlâkı*; *Steven Lukes*'un (1988) *Marksizm ve Ahlâk* adlı kitapları dikkat çekmektedir.

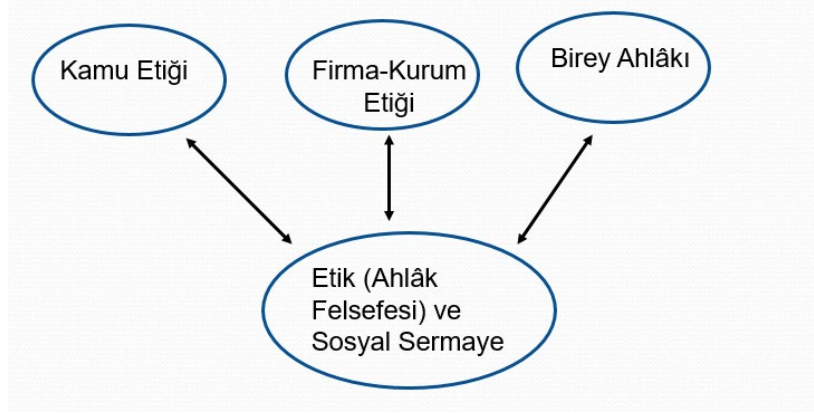
Bununla birlikte ahlâk kavramının genel etik konuların daha özel başlıklar içermesi nedeniyle zamanla etik vurgusunun daha çok önem kazandığını söylemek mümkündür. Bunda özellikle 1960'lı yıllardan sonra firma odaklı ekonomik faaliyetlerin genişlemesinin ve piyasa ekonomisinde neo-liberal küreselleşme yaklaşımıyla birlikte artan sorunların da etkisi olmuştur. Yeni liberal yaklaşımın finansal ve fiziksel sermayenin sınırsız dolaşımına zemin hazırlayan politikaları hem doğa ve çevre üzerinde hem de gelir ve servet eşitsizliği üzerinde tahrip edici etkiler yaratmıştır. İlk olarak J. Williamson (1990) tarafından geliştirilmiş "Washington Konsensüsü (Uzlaşısı)" bu politikaların içeriği hakkında fikir sahibi olma imkanı sunmaktadır. 1990'lı yıllarda Latin Amerika ülkelerinin parasal sıkıntılarına çare olarak düşünülen öneriler daha sonra, Dünya Bankası ve Uluslararası Para Fonu (IMF) gözetiminde gerçekleştirilmiştir. Bu ilkelerden bazıları şunlardır: bütçe disiplini ve vergi reformu, yani kamu harcamalarının kısılması, ticaretin ve para piyasalarının liberalleştirilmesi, özelleştirme, mülkiyet haklarının korunması ve deregülasyon (denetimlerin

kaldırılması) (Yüceol: 2019). Bununla birlikte özellikle finansal piyasalarda artan küreselleşme ile birbirine entegre olmaya başlayan ekonomilerde bu tür politikalar rekabet, verimlilik ve kalite gibi unsurlardan çok zengin (çok uluslu şirketlerin) daha fazla zenginleştiği, doğal kaynak zengini olan ancak sosyal refah, adalet ve demokrasi açısından gelişmesini tamamlamamış ülkelere (Ortadoğu’da Müslüman ülkeler gibi) doğrudan müdahalenin sıradanlaştığı, göçün, yurtsuzlaşmanın ve bunların doğurduğu sosyal sorunların (sosyal dışlanma) arttığı, çevre-iklim krizlerinin tehdit edici boyutlara ulaştığı durumlar ortaya koymuştur. Günümüzde çevre, iş, biyoetik, organ bağı, medya, spor, siyaset, dijitalleşme, sosyal medya gibi toplumu kuşatan hemen hemen bütün alanlarda “etik ikilemler” gözlemlenmekte dolayısıyla bu alandaki kuramsal çalışmalar da buna paralel olarak yoğunlaşmaktadır.

Türkiye’de özellikle Cumhuriyet sonrasında Sabri F. Ülgener’in 1951’de yayınlanan *İktisadi Çözülmenin Ahlâk ve Zihniyet Dünyası* adlı kitabıyla bu alandaki ilgi artmıştır. Yazar kitabında, bir norm kurucu olarak kurguladığı iktisat ahlâkının somut tarihi gerçekte nasıl bir sapma gösterdiğini ve bu süreçte irrasyonel iktisat zihniyetinin boyutlarının neler olduğunu tespit etmiştir (Ülgener, 2006). Ömer Demir’in (2003) *İktisat ve Ahlâk* adlı bir kitabında ise iktisat ve ahlâk arasındaki ilişki piyasa-ahlâk arasındaki sarmal ilişkiye odaklandırılmakta, ahlâkın piyasa üzerinde, piyasanın da ahlâk üzerinde olumlu etkileri olduğu öne sürmektedir. Fikirli, Aslan ve Yalçıntaş’ın (2023) *Ahlâki Ekonomi* adlı derleme kitaplarında iktisadın, ahlâk tartışmalarını yeterince içselleştirmemesi ile ilgili çalışmalar yer almaktadır. Yüceol’un (2019) *Ahlâki Ekonomi* kitabı ise ekonomide ahlâk konusunu incelerken meseleye birey, firma ve devlet açısından ayrı ayrı bakmak gerektiğini, her üç aktörün sahada ahlâki değerleri içselleştirmesiyle toplumun genelinde başarı elde edilebileceğini vurgulamaktadır. Dünyada olduğu gibi Türkiye’de de 1980’li yıllardan sonra çalışma ve meslek hayatı başta olmak üzere birçok konuda ahlâki tartışmalar yoğunlaşmış, daha sonra daha soyut daha bilgi temelli etik kavramların ve ilkelerin belirlenmesi ya da etik ilkelerin iş-meslek hayatına entegre edilmesi için daha fazla eğitim verilmesi gerekliliği gündemdekini yerini korumuştur.

4. BİREY, FİRMA VE DEVLET BAĞLAMLARINDA İKTİSADİ HAYATTA ETİK UYGULAMALAR

İktisadi hayatta etik uygulamaları hayata geçirmek ve bir yaşam felsefesi olarak çalışma etiğini yaygınlaştırmak ancak bireylerin, firmaların ve devletin uymaları gereken etik ilkelerin belirlenmesiyle mümkün görünmektedir. Şekil 1’de de görüldüğü üzere önce bireylerin, daha sonra bireylerin ve son olarak devletin kendi görev ve etkinlik alanlarında etik standartlara sahip olması bu anlamda kritik bir aşamaya denk gelmektedir. Bunun gerçekleşmesi halinde – akademik alanda halen tartışılmakta olan sosyal sermayenin geliştirilmesi ve etiğin bir yaşam felsefesine dönüştürülmesi mümkün olmaktadır. Karl Marx’ın ekonomik açıdan ele aldığı, ancak daha sonra Emile Durkheim ve Max Weber gibi bilim insanlarının daha geniş açıdan ele aldığı sosyal sermaye kavramı, sosyal bilimlerin bireyselliği fazlasıyla öne çıkarmasıyla gelişmiştir. Bu anlamda sosyal sermayenin en önemli bileşenlerinden birisi grup üyeliğidir (Kozal vd., 2023: 251) ve çevre-büyüme ilişkisinden, güven ve kolektif bilinç oluşturmaya birçok alandaki etkisi analiz edilmektedir. Bu çalışmanın üzerinde durduğu konu birey, firma ve devlet temelli etik uygulamalardan sosyal sermayeye ve buradan da insanı bir değer olarak ele alan etik konusuna ulaşmanın söz konusu olup olmayacağıdır.

Şekil 1. Ekonomik Hayatta Etik Uygulamaları Tesis Etmek İçin Gerekli Olan Bileşenler
(Yazar tarafından geliştirilmiştir)

4.1. Birey Odaklı Etik Uygulamalar

Birey olarak insan ahlâk konusunun temel unsurudur; ahlâk insana özgü bir olgudur. Ancak bu durum insana bir yandan ahlâki bilinç (vicdan), bir yandan ahlâki sorumluluk yüklemektedir. Bu durumda insan her ne kadar kendisinin belirlediği kurallara göre bir yaşam sürmeye çalışsa da sınırsız özgürlüğe sahip değildir. Bu nedenle, insan kendi özgürlüğüne belirli sınırlar koymak durumunda kalır, çevre ve toplumla birlikte yeni ahlâki değerler geliştirir. H. Bergson’ un (2000) ifade ettiği gibi: “her birimiz kendine olduğu kadar topluma aittir.”

Bununla birlikte kapitalizmin gelişme aşamasında beliren yeni insan tipi, araçsal aklı her şeyin üstünde tutan bireyci, girişimci ve daha ziyade benmerkezci yeni bir anlayışı meşru kıldı. Bu yeni akılcılık yöntemine göre din, doğa, toplum ve devlet düzeni gibi birçok alan yeniden gözden geçirildi, örneğin feodalizm koşullarında kölecilikle birmiş gibi algılanan çalışma ilişkileri önemli hale gelirken insan ve birey, kapitalizmin kendi gelişim süreçlerine hizmet eden bir kişiliğe büründü. Önceki dönemlerde ise Hıristiyanlıkta *Dominikler* ve *Fransiskanlar* gibi tarikatlar, Anadolu’da *dervişler* ve *abdallar*, *Alevi erenleri* hiçbir şey biriktirmeden, mal-mülk edinmeden yoksulluğu yaşıyorlar, 12. ve 13. yüzyıllarda ortaya çıkan *Ahiler* ise Ahilik kurumu çerçevesinde ekonomik, sosyal ve kültürel hayatta kardeşliği, birbirini düşünmeyi, cömertliği ve karşılıklı sorumluluğu salık veriyorlardı. Daha sonra bilindiği gibi, Protestan tarikatlar ya da özellikle *Calvinizm* gibi Hıristiyanlara “daha çok kazanırsak, daha çok yardımda bulunuruz” düşüncesini aşıl原因an tarikatlar türedi ve böylece batılı Hıristiyan zenginler ortaya çıkmaya başladı.

Ancak kapitalizmin önce ticaret sonra sanayi ve daha sonra finans kapital aşamalarında zenginleşen bireylerin sınır tanımaksızın servet biriktirdiği, buna karşın yoksul kalanlara karşı duyarlılığın giderek yok olduğu veya halktan, ekonomik ve siyasi gerçeklerden kopukluğun arttığı dönemler yaşandı. Bu tehlikeyi gören Karl Marx, emeğin artık emek olarak görülmediği bir anlamda köleleştiği topyekün bir yabancılaşmadan bahsetmektedir (Luke, 1998:28). Günümüzde ise William Davies’in (2018) belirttiği gibi bir “mutluluk endüstrisi” gerçeğinden bahsedilebilmektedir. Buna göre kullanıcılarının duygularını manipüle eden uygulamalar, tüketim alışkanlıklarını şekillendiren reklamlar, motivasyon artırıcı işyeri terapileri, zindelik ve esenlik guruluğu iddiası taşıyan yaşam koçları, spor hocaları, pozitif psikoloji uzmanları, güzellik uzmanları her yerdeler. Statüye, güce, kariyere ve paraya odaklanmış bu tüketim sarmalının insanın ruh halini olumsuz etkilememesi mümkün görünmemektedir.

Bu nedenle etiğin kurumsallaşması sürecinde birey için bazı önerilerin geliştirilmesi ve insan olma bilincini aşılacak eğitimlerle bunun tamamlanması gerekmektedir. Bu önerilerden bazılarını şu şekilde ifade edilebilir:

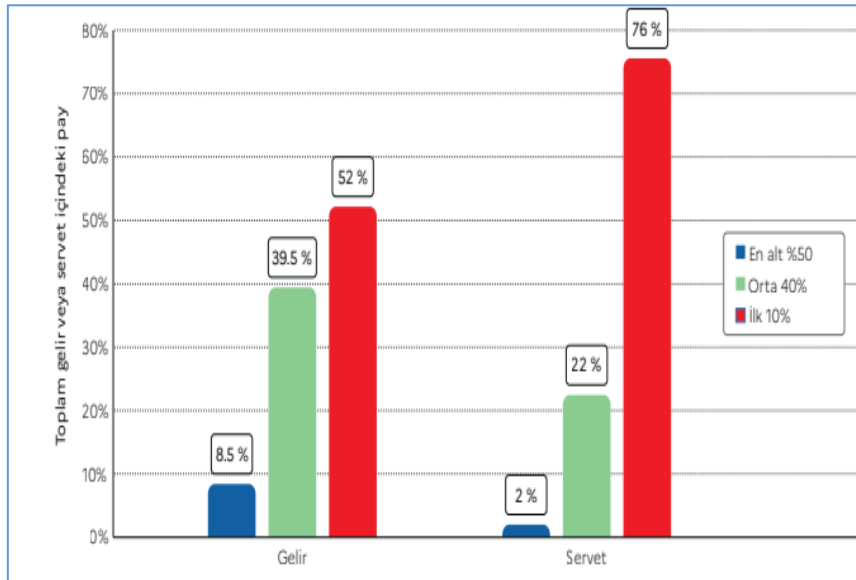
- İktisadi davranışlarda yetinmeciliğin öğretilmesi
- Ekolojik alışverişin özendirilmesi
- Siber suçlar, bahis, kumar gibi konularda internet kullanımına ilişkin etik ilkelerin belirlenmesi
- İsrafin önlenmesi, çevreye, yeşil dönüşüme karşı bilincin geliştirilmesi

4.2. Firma Odaklı Etik Uygulamalar

1950'lerin sonlarında “Çağdaş Anonim Şirketin Toplumsal Önemi” başlıklı bir makale yayınlayan Carl Kaysen, dönemin yeni yönetim anlayışını ve şirketlerin, büyük şirket yöneticilerinin işçilere, müşterilere ve kamuya karşı yaygın sorumlulukları olduğunu vurgulamıştır. Makalesinde Kaysen'in vurguladığı sorumluluklar şu şekildedir şunları söylemektedir (Kaysen, 1957):

“ (...) Bazı yerel hayırsever girişimlere önderlik etmek, fabrikanın mimari estetiği ve çevrenin görünümüyle ilgilenmek, yükseköğrenimi ve hatta bilimsel araştırmaları desteklemek vb.”.

Kaysen'in erken sayılabilecek bir dönemde bu konulara vurgu yapması, şirketlerin pazarlarını büyütüp yüksek kârlara erişmesi karşısında etik konuların gölgede kalmasıdır. Günümüzde bu endişeyi doğrulayan birçok etik sorun gündeme gelmiş çevreye, doğaya verilen zararlardan, artan gelir ve servet eşitsizliğine, yerinden edilmişlikten (göç, göçmen, geçici koruma vb.) terör ve şiddet konusuna kadar birçok alanda büyük sorunlar birikmiştir.

Grafik 1. Küresel gelir ve servet eşitsizliği

Kaynak: “Dünya Eşitsizlik Raporu 2022”, <https://www.raporlar.org> [erişim tarihi: 15 Temmuz 2023]²

Grafik 1'e göre 2021'de küresel çapta nüfusun en alt %50'si, Satın Alma Gücü Paritesi'nde (SAGP) ölçülen toplam gelirin %8'ine, servetin sadece %2'sine sahiptir. Oysa küresel çapta

²Gelirler, emeklilik ve işsizlik sistemlerinin işleyişinden sonra, vergi ve transferlerden önce ölçülmüştür.

nüfusun ilk %10'u ise toplam hanehalkı servetinin %76'sına ve toplam gelirin %52'sine sahiptir. Bu tabloda en yüksek servet sahipleri büyük ölçüde en yüksek gelir sahiplerinden oluşmaktadır. Her geçen yıl artan bu eşitsizlikler ve adaletsizliklerin giderilmesi için firmaların mutlaka etik ilkelere sahip olması ve her bakımdan "sınırsızlık" olgusunun gözden geçirilmesi gerekmektedir. Mark Pastin, yüksek etik standartlara sahip şirketler için etik şirketler tanımını kullanmakta ve bunlarla ilgili dört özellikten bahsetmektedir (Silah, 2005: 41-42).

- 1) Etik şirketler, şirket içindeki ve dışındaki hissedarlarla etkin bir iletişim kurmayı başarmıştır. Şirket için etik olan davranışlar, şirket sahipleri için de iyidir.
- 2) Etik şirketler adil olma konusunda ısrarcıdır. Yazılı olarak duyurdukları etik kurallarında, müşterilerin ve toplumun çıkarlarının, en az şirket çıkarları kadar önemli olduğunu vurgularlar.
- 3) Şirket kararlarında grup sorumluluğu değil, bireysel sorumluluk vardır. Temel etik kurallarında, çalışanların, alacakları kararlardan kişisel olarak sorumlu oldukları vurgulanır.
- 4) Etik şirketler, faaliyetlerini genel bir amaca yönelik edimler olarak görürler. Bu amaç, şirket çalışanlarının yüksek değer yaratmasıdır; şirket ile çevresindeki toplum arasındaki ilişkiyi bu amaç belirler.

Bu özellikler ve geliştirilmesi gerekli etik değerlerden yola çıkarak şirket-kurum düzleminde yapılması gerekenleri de şu şekilde sıralamak mümkündür:

- Bir etik programı ve etik komitesi oluşturulması, duyurulması,
- Güvenilirlik, sorumluluk,
- Şirket ortaklarına, iş ortaklarına ve müşterilere saygı,
- Adil karar almak,
- Vergi ahlâkını benimsemek,
- Fiyatta değil hizmette rekabet düsturunu kabul etmek,
- Topluma karşı sorumluluk duymak.
- 2006 yılında Nobel ödülü alan Muhammed Yunus'un kavramsallaştırdığı 'Sosyal İşletme Kurmak'³ üzerinde çalışmalar yapmak.

4.3. Kamu-Devlet Odaklı Etik Uygulamalar

Etik sorunların en çok görüldüğü alanlardan bir tanesi de kamu yönetimidir. Özellikle devletin millet adına bütçe kaynaklarını kullanması ancak bunu yaparken liyakatsizlik, iltimas, yolsuzluk ve rüşvet gibi sorunlarla karşı karşıya kalması etiğin kurumsallaşmasının önündeki en önemli engellerden birisidir. 2023 yılında Uluslararası Şeffaflık Örgütü'nün (Transparency International) Türkiye önceki yıllara göre daha kötü bir sıralamada yer alırken 180 ülke arasında 115. Sırada yer almıştır. Türkiye puanına ilişkin yapılan değerlendirmede ise demokratik denge ve denetim mekanizmalarının eksikliğinden, mevzuatın yolsuzlukla mücadelede yetersiz kaldığından, yargı bağımsızlığından bahsedilmektedir. Aynı şekilde rapor Şubat 2023 yılında yaşanan depremin sonuçlarını, yolsuzluğun bedelinin insan hayatıyla ödenebileceğini ifade etmektedir (Serter ve Kaya, 2024).

³ Bu yaklaşımda lütuf odaklı, maddi yardım yöntemi ile yapılan sosyal hizmetin yerine hem muhtaç insanların sorunlarına kökünden çözüm sağlayan ona "balık tutmayı öğreten" hem de yeni istihdam alanlarının kurulmasına olanak veren sosyal hizmet anlayışı söz konusudur.

Kamu yönetiminde etik ilkeleri tesis etmenin en önemli aşaması kamu bütçelerinin etik açıdan incelemeye tutulmasıdır. OECD'nin 2024 yılında başta Latin Amerika olmak üzere Asya ve Afrika'dan seçtiği ülkeler için hazırladığı "Halkın Vergiye Güveni" başlıklı bir raporda gelişmekte olan ülkelerin bu alanda ilerlemeler kaydetmesi gerektiği ifade edilmektedir. Türkiye'nin yer almadığı raporda örneğin halkın % 52'si ödedikleri verginin adil bir şekilde kamusal hizmet veya altyapı olarak dönmediğine inanmaktadır. Canbay'a göre genel olarak bütçe ve bütçe süreçleriyle ilgili olarak yapılacak bir incelemenin **dört aşamada** gerçekleşmesi gerekmektedir (Canbay, 1998: 37). Bunlar,

- Bütçenin hazırlanması ve onaylanması aşaması,
- Bütçenin uygulanması aşaması,
- Bütçenin denetimi aşaması ve
- Bütçe ile ilgili sonuçların açıklanması aşamalarıdır.

Buna göre kamu bütçeleri bu aşamalardan geçerken etik açıdan, her bir aşamadaki organlarda;

- Bütçe ile ilgili veri ve tahminlerde gerçekçi olmalı,
- Uygulamalar sırasında israfa kaçılmamalı,
- Yıl içerisinde bütçede öngörülemeyen ağır yükler (vergi yükü gibi) topluma yüklenmemeli,
- Bütçeler sağlıklı finansman kaynaklarıyla finanse edilmeli,
- Denetimler gerçekçi ve doğru yapılmalı,
- Sonuçlar topluma sunulurken kamu hesap ve istatistikleri gizlenmemeli ve saptırılmamalıdır.

Devleti temsil eden kamu kurumlarının ilk olarak bütçe ekseninde etik ilkelerden yola çıkarak hareket etmesi, daha sonra her türlü ihale, hak ediş, personel alımı gibi karar mekanizmalarda açık, şeffaf ve dürüst karar vermesi etiğin kurumsallaştırılması için hayati önem taşımaktadır. Aksi takdirde bu durum diğer ekonomik aktörlerin de bu sorunlu yapıya uyum sağlamalarına neden olacaktır. Dolayısıyla bütçe etiği, vergi etiği gibi kavramların kamuoyu nezdinde benimsenmesi gerekmektedir. Yolsuzluğun ekonomi ve toplum üzerinde neden olduğu temel sorunlar şunlardır (Yüksel, 2010: 50):

- Toplumda ahlâk sistemini yozlaştırır,
- Fakir ve muhtaç grupların ekonomik ve sosyal haklarını ihlal eder,
- Demokrasiyi temelinden sarsar,
- Uygar toplumun temeli olan hukukun üstünlüğü ilkesini alt üst eder,
- Kalkınmayı geciktirir,
- Toplumları serbest ve açık rekabetin yararlarından mahrum eder.

5. ETİK EKONOMİNİN KURUMSALLAŞTIRILMASI

Ekonomik ilişkilerde güven gibi toplum içerisinde ortaklaşa paylaşılan birçok değer daha vardır. Sadakat, dürüstlük ve yardımlaşma bunlardan bazılarıdır. Etiğin kurumsallaştırılması için bunlar en kritik kavramlardır. Bunun başarılması içinse önce bireyin bu ilkelere uymaya çalışması, kendi kendini sorgulaması (vicdan muhasebesi içerisine girmesi) gerekmektedir. İkinci olarak firmaların, işletmelerin etik ilkeler çerçevesinde iktisadi faaliyetlerini yapması, insana, doğaya zarar vermeden para kazanma çabası içerisine girmesi gerekmektedir. Sadece para, rant, imtiyaz elde etmek için ekonomide var olmak, aşırı kâr hırsı çalışanları da diğer firmaları da olumsuz etkilemektedir. Devlet ise bütün bunların üzerinde ekonominin tümüne örnek olması gereken kararlar vermeli, böylece üçayaklı bir sac gibi bir yaşam felsefesi olarak etiğin kurumsallaştırılması için zemin hazırlanmalıdır.

Bu nedenle süreci ve toplumsal değer manzumesini oluşturacak kavram olarak sosyal sermaye ön plana çıkmaktadır. Bu olgu, tarihsel alışkanlıklar, gelenek veya din gibi kültürel mekanizmalar aracılığıyla yaratılır ve beşeri sermayeye göre farklılıklar içerebilir. Çünkü, yukarıda da gösterilmeye çalışıldığı gibi sosyal sermaye bireylerin kendi başlarına başarabilecekleri bir şey değildir. Sosyal sermaye ancak ahlâki alışkanlıklarla, geleneklerle, kurumlarla, grup davranışlarıyla gelişebilecek bir süreçtir. Bu nedenle, sosyal sermayenin ekonomik davranışlar ve faaliyetler üzerinde, çalışma ve endüstri ilişkilerinde etkisi olmadığını söylemek gerçekçi değildir. Bu alanda yapılan çalışmalarda sosyal sermaye (örneğin güven düzeyleri) ve kurum göstergelerinin (örneğin yasal yapı ve mülkiyet hakkının güvenliği), ekonomik kalkınma göstergeleri (örneğin kişi başına düşen gayrisafi yurtiçi hasıla) ile birlikte ve aynı yönde hareket ettiği vurgulanmakta, özellikle yüksek güven düzeyine sahip ve kurumları gelişmiş ülkelerin aynı zamanda yüksek ekonomik kalkınma seviyesine sahip olduğu ifade edilmektedir.

Francis Fukuyama “tüm modern toplumlarda, ekonomi, insanın sosyalleşmesinin en kökten ve dinamik alanlarından birisidir”, demekle ekonomik faaliyetlerin sosyal ve politik yaşamla iç içe geçtiğini, kültürün ve ahlâkın ulusal mutluluk ve uluslararası düzeni doğrudan etkilediğini vurgulamaktadır. Fukuyama’nın analizinde büyük önem verdiği “güven” konusuna ilişkin sözleri konuya daha bir açıklık getirmektedir (1998: 19).

“Güven, entegre devreler veya fiber optik kabloların içinde değildir. Bilgi alışverişi içermesine karşın, güven yalnızca bilgiye indirgenemez. Günümüzün “sanal” firması, tedarikçileri ve dışarıya iş yaptırdığı şirketler hakkında, ağlar aracılığıyla kendisine akan birçok bilgiye sahiptir. Fakat, dışarıdaki şirketlerin hepsi dolandırıcı veya sahtekâr olmaları durumunda, onlarla iş yapmak, karmaşık sözleşmeler ve bunların uygulanmasına zorlamak gibi, zaman alıcı unsurları içeren, maliyeti yüksek bir süreç haline gelir. Güven olmaksızın, bu tür faaliyetleri şirket içine getirmek ve eski hiyerarşiyi tekrar kurma eğilimi çok güçlü olacaktır”.

Sonuç olarak güven, sağduyu, milli ve manevi değerler gibi toplumu bir arada tutan değerleri önplana çıkarmak ve kamuoyu üzerinde bu açıdan etki yaratmak önemli görünmektedir. Bununla birlikte din istismarının önüne geçilmesi, ahlâkın siyasete egemen olması da gerekmektedir. Kurlsız, hukukun üstünlüğünün zayıf olduğu piyasa ekonomilerinin de bu çerçevede değerlendirilmesi tekelci sermayenin veya uluslararası şirketlerin güç ve imkanlarının denetlenmesi etiğin kurumsallaştırılması için bir zorunluluktur. Piyasa ve pazar toplum için vardır; iktisadi faaliyetler de insan onuruna yakışır iş (decent work) ve insan onuruna yakışır bir asgari gelir sağlamakla görevli olmalıdır. Bu nedenle etik değerler eğitiminin yaygınlaştırılması gerekmektedir. Etik eğitimi “insanlaşma eğitimi” olarak gören, “değer” ile “değer yargıları” arasında fark olduğunu öne süren İoanna Kuçuradi’ye göre bu

eğitimler önemli olsa da “kişileri normlara göre davranmaya zorlayabilirsiniz, ama etik değer koruyarak davranmaya kişiler zorlanamaz” (Kuçuradi, 2000: 168).

6. SONUÇ

Ekonomi dünyasının ve bu alanda gerçekleştirilen faaliyetlerin etik bir çerçevede ele alınması, dünyada genel olarak ortaya çıkan ekonomik ve sosyal sorunların aşılmasında büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle insanlar ve ülkeler dünya ölçeğinde var olan bu sorunlarla mücadele ederken, ekonominin işleyiş biçimine ve zihniyet dünyasına da bakmak durumundadır. 1970’li yıllardan sonra ekonomilerin küreselleşmesiyle birlikte yoksulluk, eşitsizlik gibi sorunlar derinleşmiş, gelişmiş ülkelerle gelişmekte olan ya da dünya bankası ortalamalarına göre düşük gelirli ülkeler arasındaki makas daha da artmıştır. Bu süreçte neoliberal iktisat politikalarının serbest piyasa odaklı, kuralsızlaştırıcı, özelleştirmeci politikaları işgücü piyasaları üzerinde enformelleşme, kayıtdışılık, güvencesizlik gibi sorunlar yaratmış, sermaye birikim süreçleri ve buna eşlik eden ulusal-uluslararası politikalar göç-göçmen, terör, şiddet ve kaos gibi konuları olağan hale getirmiştir. Bununla birlikte günümüze kadar gelen süreçte kapitalizmin benimsediği benmerkezci, çıkarıcı, faydacı birey tipi, tüketim odaklı bir yaşam tarzıyla hem kendisine hem de çevresine zarar vermeye başlamıştır. Oliver Roy’un (2024) kültürün krizi olarak ele aldığı süreç metalaştırma ve yerinden etme (yurtsuzlaşma), internet (kendi kendine gönderme yapan sanal bir alem) ve ulus devletin yaşadığı krizle birlikte değerlendirilmektedir. 1960’lı yıllardan itibaren başlayan “bireyci” ve hazcı devrimle değerlerde bir dönüşüm yaşanmış, insanlar arasında güven ve dayanışma duyguları zedelenirken doğa ve çevre (iklim krizi, küresel ısınma, ormansızlaşma, betonlaşma gibi) üzerinde onarılması zor tahribatlar yaşanmıştır

Bütün bu sorunlarla ilgili ekonomik, sosyal, siyasi ve kültürel birçok politika geliştirilebilir ve her bir başlık için dijital dönüşümün nimetlerinden (big data, yapay zeka vb.) yararlanılarak yeni çalışmalar yapılabilir. Ancak insanlık tarihinin ortaya koyduğu üzere maddi hayatta yaşanan bütün dönüşümler, iyileştirmeler veya devrimler için bir zihniyet dönüşümü gerekmektedir. Bu çalışma, bu türden bir zihniyet dönüşümünde genel olarak ahlâk daha spesifik olarak etik konusunun önemine vurgu yapmaktadır. Bunun için de zaman içerisinde özellikle ekonomik hayatın üç ana aktörü olan birey, firma ve devletin etik konusunda neler yapması gerektiği değerlendirilmiştir. Buna göre birey öncelikli olarak kendi öz benliğini, vicdani duygularını geliştirmeli, firma sınırsız, kontrolsüz sermaye birikim sürecine ve tekelleşmeye yönelmemeli, sosyal sorumluluk projelerine ağırlık vermeli, devlet ise başta bütçe kullanımı olmak üzere her türlü iktisadi alışverişte dürüst, şeffaf, hesap verebilir, denetlenebilir olmalıdır. Bütün bunlar her bir aktörün etik ilkeler çerçevesinde hareket etmesini ve bütün bir toplumun etiği yaşam felsefesi olarak benimseyerek sosyal sermayeyi geliştirmesini sağlayacaktır. Tüketicilerin tüketimde ölçülü olması ve çevreye duyarlı olması, işletmelerin kâr ve verimlilik, liderlerin makam ve mevki için başkalarının hakkını gasp etmemesi, çalışma hayatında insan onuruna yakışır iş (decent work) standartlarını da tamamlayan evrensel mesleki etik ilkelerinin belirlenmesi, dini ve kültürel değerlerin çıkarlar için istismar edilmemesi, medya ve iletişim araçlarının sömürü ve aldatma aracı olarak kullanılmaması bu ideale ulaşmaya katkı sağlayacak diğer önerilerdir. Ayrıca etik ekonominin kurumsallaşması her alanda etik ilkelerin ve normların bu şekilde tesis edilmesiyle mümkün olabilecektir. Bu sürecin önemli bir bileşeni de iktisat biliminin ahlâk ve etik olgularını daha fazla içselleştirmesi, ahlâklı olmanın birey ve toplum üzerindeki olumlu yararlarını izah etmede bir misyon üstlenmesidir.

KAYNAKLAR

1. Anderson, Elizabeth (1993), *Value in Ethics and Economics*, The President and Fellows of Harvard College, United States of America, 1993.
2. Bergson, Henri (2000), *Ahlâkın ve Dinin İki Kaynağı*, Çev.M.Mukadder Yakupoğlu, Doğu Batı Yayınları, Ankara.
3. Billington, Ray (1997), *Felsefeyi Yaşamak*, Çev. Abdullah Yılmaz, Ayrıntı Y., İstanbul.
3. Bronk, Richard (2010), *Romantik Ekonomist: Ekonomide Hayal Gücü*, Çev. Dilek B. Cenkçiler, Efil Yayınevi, Ankara.
4. Canbay,Tülin (1998), "Bütçe Etiği ve Türk Kamu Bütçelerinin Etik Değeri", *Amme İdaresi Dergisi*, Cilt:31,Say:4, Aralık1998.
5. Capra, Fritjof (2000), *Batı Düşüncesinde Dönüm Noktası*, Çev. Mustafa Armağan, İnsan Yayınları, İstanbul.
6. Davies, William (2018), *Mutluluk Endüstrisi*, Sel Yayıncılık, Türkçesi: Müge Çavdar, İstanbul.
7. Demir, Ömer (2003), *İktisat ve Ahlâk*, Liberte Yayınları, Ankara, 2003.
8. Fikirli, Ö., Aslan, Vedat U. ve Yalçıntaş, Altuğ (2023), *Ahlâki Ekonomi*, Siyasal Kitabevi, Ankara.
9. Fine, Ben (2004), "Economics and Ethics: Amartya Sen as Point of Departure", *New School Economic Review*, vol 1 (1).
10. Fukuyama, Francis (1998), *Güven; Sosyal Erdemler ve Refahın Yaratılması*, Türkiye İş Bankası, Kültür Yayınları, Ankara.
11. Kaysen, Carl (1957), "The Social Significance of the Modern Corporation", *American Economic Review* XLVII/2, May, 1957 s.311-319.
12. Kılıç, Recep (2022), *Ahlâk Felsefesi (Etik)*, Nobel Yayınevi, Ankara.
13. Koslowski, Peter (2001) *Principles of Ethical Economy*, Issues in Business Ethics, Kluwer Academic Publisher, Dordrecht.
14. Kozal Ö. Erdölek., Tümer, E.T. ve Korkmaz Tümer, E. (2024). "Sosyal Sermaye ve Büyüme-Çevre Ödünleşimi: Mikro ve Makro Etkiler", *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İİBF Dergisi*, 19(1), 245 – 266. Doi: 10.17153/oguüibf.1357508.
15. Kuçuradi, İoanna (2000), *Ahlâk, Etik ve Etikler*, Türkiye Felsefe Kurumu, Ankara.
16. Little, I.M.D. (2002), *Ethics, Economics and Politics; Principles of Public Policy*, Oxford University Press, Oxford.
17. Luke, Steven (1998), *Marksizm ve Ahlâk*, Çev. Osman Akınhay, Ayrıntı Yayınları, İstanbul.
18. McCloskey, Deirdre N. (2006), *The Bourgeois Virtues: Ethics for an Age of Commerce*, University of Chicago Press, Chicago.
19. OECD (2024), *Public Trust in 2024-Latin America and Beyond*, <http://www.oecd.org>, [erişim tarihi: 12.12.2024].
20. Roy, Oliver (2024), *Dünyanın Düzleşmesi, Kültürün Krizi ve Normların Tahakkümü*, Çev.Haldun bayrı, Metis Yayınları, İstanbul.
21. Silah, Mehmet (2005), *Endüstride Çalışma Psikolojisi*, Seçkin Yayıncılık, Ankara.

22. Sen, Amartya (1988), *On Ethics and Economics*, Blackwell Publishing, Malden, USA.
23. Serter, Y. Sertaç ve Kaya, Furkan, *Yolsuzluk, Rekabet ve Regülasyon*, <http://www.rekabetregulasyon.com>, [erişim tarihi: 12.12.2024].
24. Thompson, E.P. (2006), *Avam ve Görenek*, Birikim Yayınları, İstanbul.
25. UNESCO Türkiye Milli Komisyonu (2015), *2030 Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri*, <https://www.unesco.org.tr/Home/AnnouncementDetail/302>, [erişim tarihi: 21.04.2023].
26. Ülgener, Sabri F. (2006), *İktisadi Çözülmenin Ahlâk ve Zihniyet Dünyası*, Derin Yayınları, İstanbul.
27. Weber, Max (1997), *Protestan Ahlâkı ve Kapitalizmin Ruhu*, 1904, Çev. Zeynep Gürata, Ayraç Yayınevi, Ankara.
28. Williamson, J. (1990), *Latin America Adjustment: How Much Has Happened?*, Institute for International Economics, Washington D.C.
29. Yüceol, Hüseyin Mualla (2019), *Ahlâki Ekonomi*, Detay Yayınları 2. Baskı, Ankara.
30. Yüksel, Cüneyt (2010), *Devlette Etik*, Boğaziçi Üniversitesi Yayınları, İstanbul.

PAZARLAMA ETİĞİ ÜZERİNE BİBLİYOMETRİK BİR ÇALIŞMA

A BIBLIOMETRIC STUDY ON THE MARKETING ETHICS

Emrah TEMUR

Bursa Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Öğrencisi, Bursa, Türkiye.

<https://orcid.org/0009-0008-9156-7243>

Fatih BİLİCİ

Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, Mustafa Kemalpaşa Meslek Yüksekokulu, Pazarlama Bölümü, Bursa, Türkiye.

<https://orcid.org/0000-0003-4803-0463>

Nebi SEREN

Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, Orhangazi Yeniköy Asil Çelik Meslek Yüksekokulu, Bilgisayar Teknolojileri Bölümü, Bursa, Türkiye.

<https://orcid.org/0000-0003-4080-4823>

ÖZET

Etik, farklı bilim alanlarının geniş kapsamda incelediği bir kavramdır. Pazarlama alanında ise tüketici memnuniyeti ve işletme hakkında oluşacak algıların doğru tasarlanması noktasında değerlendirilmesi gereken bir başlık olarak öne çıkmaktadır. Etik kavramı tüketicilerin işletmeleri takdir etmesi açısından ve işletmenin faaliyetlerini sağlıklı bir biçimde sürdürmesi açısından önem taşımaktadır.

Bu çalışma, pazarlama etiği kavramı üzerine detaylı bir inceleme yapmak ve pazarlama etiği üzerine yapılmış olan yayınların yoğunluk seviyelerini tespit etmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Bu çalışma literatürde pazarlama etiği konusuna ne kadar geniş yer verildiğini farklı perspektiflerden incelemek ve pazarlama alanında etik kavramının ne derece ilgi gördüğünü gözlemlemek amacını gütmektedir.

Çalışmada kullanılan veriler 2020-2024 yılları arasında Scopus veri tabanında yer alan yayınlardan başlık, özet ve anahtar kelimeler içinde *ethics and marketing*, kelimeleri süzülerek alınmıştır. Çalışmada özellikle yayınların yoğunluğu ve hangi ülkelerin bu alana daha fazla ilgi gösterdiğinin gözlemlenmesi amacıyla anahtar kelimeler analizi, ülke atıf analizi, kaynak atıf analizi ve bibliyografik eşleştirme analizi yapılmıştır. Elde edilen veri setinde Scopus veri tabanında yapılmış çalışmaların farklı disiplinlerden 695 makale, 142 kitap bölümü, 109 derleme, 81 konferans bildirisi ve 61 kitap olarak çalışma türlerine ayrıldıkları gözlemlenmiştir. Bu kısıtlamalar çerçevesinde toplanan veriler sayesinde veri seti oluşturularak bibliyometrik analiz haritaları ortaya çıkarılmıştır.

Çalışmada son olarak, Scopus veri tabanındaki akademik çalışmaların etik ve pazarlama kelimelerinin bir arada kullanım sıklığının detayları dışında, etik kavramının işletmeler açısından önemini incelenmesine yer verilmiştir. Çalışmada, pazarlama alanında etik

kavramının mevcut durumu ve önem seviyesi ortaya konarak, bu konu hakkında çalışma yapmak isteyen işletmelere ve araştırmacılara yardımcı olabilecek özet bilgiler sunulmaktadır.

Anahtar kelimeler: İşletme etiği, pazarlama etiği, etik, pazarlama, bibliyometrik inceleme

ABSTRACT

Ethics is a concept that is widely analysed by different fields of science. In marketing, it stands out as a title that should be evaluated at the point of consumer satisfaction and the correct design of perceptions about the business. Ethics is essential for consumers to appreciate businesses and for the business to continue its activities healthily.

This study was carried out to thoroughly examine the concept of marketing ethics and determine the intensity levels of publications on marketing ethics. This study aims to examine from different perspectives how much space is given to marketing ethics in the literature and to observe to what extent the concept of ethics in the marketing field attracts attention.

The data used in the study were taken from publications in the Scopus database between 2020 and 2024, and the words ethics and marketing were filtered in the title, abstract, and keywords. In the study, keywords analysis, country citation analysis, source citation analysis and bibliographic matching analysis were performed to observe the density of publications and which countries show more interest in this field. In the data set obtained, it was observed that the studies in the Scopus database were divided into 695 articles, 142 book chapters, 109 reviews, 81 conference proceedings and 61 books from different disciplines. Thanks to the data collected within the framework of these restrictions, the data set was created, and bibliometric analysis maps were revealed.

Finally, in the study, the importance of the concept of ethics for businesses is examined apart from the details of the frequency of use of the words ethics and marketing together in academic studies in the Scopus database. The study reveals the current status and importance of ethics in marketing. It presents summary information to help businesses and researchers who want to study this subject.

Keywords: Business ethics, marketing ethics, ethics, marketing, bibliometric review

1. GİRİŞ

Bibliyometrik çalışmalar bir konu başlığı ile ilgili geçmişte yapılmış olan çalışmaları farklı açılardan inceleme şansı vermesi, elde edilen sayısal verileri görsellerle ve haritalarla ifade edebilmesi açısından aynı konu başlığında yapılacak çalışmalara hız kazandırabilen ve kullanışlı özetler sunabilen analitik bir yöntem olarak öne çıkmaktadır. Bibliyometrik analizin hedefi araştırmacılara kapsamlı bir konu taramasından önce yol gösterici özetler sunmasıdır.

Etik kavramı her bilim alanında farklı bakış açılarıyla incelenip bazı bilim alanlar için öncül durumundayken, bazı bilim alanları için vazgeçilmez kavramlardan biridir. Etik, özellikle sosyal bilimler literatüründe insan ve işletme bağlantısında önemli bir yere sahip olmakla birlikte fen ve mühendislik alanında sosyal bilimler alanındaki kadar olmasa da önemli olarak kabul edilebilir. Özellikle son yıllarda, tüketici haklarının korunması, çevresel sürdürülebilirlik, sosyal sorumluluk ve adil ticaret gibi konuların önemli hale gelmesiyle birlikte pazarlama etiği alanındaki çalışmalar öne çıkmıştır. Bu değişimlerle birlikte pazarlama etiği, pazarlama alanına özgü bir konu olmaktan çıkmış ve sosyal bilimlerin diğer dallarındaki etik tartışmalarla yakından ilişkili hale gelmiştir. Sosyal bilimlerde yapılan etik konulu çalışmalar, pazarlama etiğinin kurumsal ve bireysel çerçevede doğru uygulamalarla

geliştirilmesine olanak tanıyarak disiplinler arası bir bilgi birikimi oluşturmasını sağlamaktadır.

Pazarlama alanında etik kavramı, pazarlama faaliyetlerinin toplumsal faydalara olan etkileri ile güçlenmektedir. Pazarlama, işletmenin ürünlerini tüketicilerle buluşturduğu bir faaliyet olarak kabul edilmekle birlikte, pazarlama faaliyetleri esnasında toplumsal faydaların gözetilmesi gerektiği birçok çalışmada değinilen bir konudur (Kotler vd., 2019; Bourassa vd., 2007; Agarwal ve Kumar, 2020). Sosyal pazarlama, organizasyonların müşteri isteklerini ve toplumun genel refahını dikkate almaları gerektiğini öne sürmektedir. Bu bütüncül yaklaşım, işletmeleri pazarlama stratejilerini toplumsal ihtiyaçlar ve etik kaygılarla uyumlu hale getirmeye teşvik etmektedir. Bu bakış açısı, günümüz pazarlama tartışmalarında ve çalışmalarında gittikçe daha önemli hale gelmektedir (Agarwal ve Kumar, 2020; Dollatabady vd., 2012).

Literatürde pazarlama ve etik kavramlarının birlikte kullanılarak birçok alt başlıkta incelendiği gözlemlenmektedir. Kennedy ve Santos (2019), sosyal pazarlamanın topluma fayda sağlamak amacıyla yapılan müdahalelerinin etik boyutlarını ele aldıkları çalışmalarında, sosyal pazarlamanın kapsamı, süreçleri ve sonuçları açısından hangi etik sorunların ortaya çıkabileceğini incelemişlerdir. Santos ve Laczniak (2009), yoksul pazar segmentlerine yönelik pazarlama uygulamalarının etik boyutlarını incelemiş çok uluslu şirketlerin düşük gelirli pazarlara girmesiyle birlikte, bu pazarlarda etik bir çerçeveye dayanan pazarlama stratejilerinin önemini değerlendirmişlerdir. Pazarlama alanında etik başlığı ile yapılan çalışmalar sektörel temellere dayanabileceği gibi genel kapsamda pazarlama ve etik ilişkisini araştıran çalışmalar da literatürde yer almaktadır. Santos ve Almeida (2022), lüks otel zincirleri için bir etik pazarlama modeli geliştirdikleri çalışmalarında bu model ile etik pazarlama uygulamalarının performans değerlendirmesi için araştırmacılara bir araç sunmaktadır. Geniş kapsamlı çalışmalara örnek olarak gösterilebilecek bir çalışmada Chavda ve Deshpande (2022), pazarlama etiğinin tüketici refahı ile olan ilişkisini incelemiş ve şirketlerin ürünlerini pazarlarken etik yöntemler benimsemelerinin değerli olduğu ifade etmişlerdir.

Pazarlama etiği konusunda önemli bir diğer çalışma Brenkert (1998) tarafından yapılan çalışmadır. Bu çalışmada pazarlama etiğinin teorik ve pratik yönlerini ele alınarak, pazarlama aktivitelerinin sosyal etkileri tartışılmıştır (Brenkert 1998). Pazarlama etiği ile ilgili temel çalışmalarından biri olarak gösterilen bir diğer çalışmada Ferrel (2013), pazarlama etiği konusundaki temel kavramları ve uygulamaları kapsamlı bir şekilde ele almakta ve işletmelerin etik karar verme süreçlerini anlamalarına yardımcı olmaktadır. Ferrell'in geliştirdiği modeller, işletmelerin etik standartlara uygun hareket etmelerini sağlarken, aynı zamanda tüketici güvenini artırmaya yönelik stratejilerin oluşturulmasına önemli katkılar sunmaktadır (Nill ve Schibrowsky, 2007).

Bu çalışma, pazarlama etiği kavramının sosyal bilimler alanında özellikle yıllar bazında değişiminin takip edilmesini sağlamakta ve ülkeler bazında etik kavramının incelenme oranlarını değerlendirmektedir. Çalışma ayrıca, pazarlama etiğinin işletmelere ve pazarlama faaliyetlerine sağladıkları katkıları da incelemektedir. Çalışmada yapılan bibliyometrik analizlerde, bu alandaki temel araştırmacılar, öne çıkan dergiler ve en sık atıf alan çalışmalar gibi veriler sunulmaktadır. Bu sayede pazarlama etiği araştırmalarının hangi yönlerde yoğunlaştığı ve gelecekte hangi konuların araştırılabileceğini ortaya konulmaktadır.

2. YÖNTEM

27.10.2024 tarihinde, başlık, anahtar kelimeler ve özet alanlarında *ethics and marketing* anahtar sözcüğü kısıtlaması ile Scopus Veri Tabanında listelenen çalışmalar içinde yapılan aramada 6674 sonuca ulaşılmaktadır. Bu çalışmaların yapıldıkları yıllara bakıldığında, en eski çalışma 1963 ve en yeni çalışma 2024 şeklinde gözlemlenmektedir. Bu çalışmanın son beş yılın verileri üzerinden yapılması planlandığından 2020-2024 kısıtı da yukarıdaki çalışmaları süzmek için kullanılmıştır. Tarih kısıtlamasının ardından ortaya çıkan veri setinde farklı disiplinlerden 695 Makale, 142 kitap bölümü, 109 inceleme makalesi, 81 konferans bildirisi ve 61 kitap olarak çalışma türlerine ayrıldıkları gözlemlenmektedir. Son beş yıla ait toplam çalışma sayısı toplamı 1181 olarak elde edilmektedir. En fazla çalışmanın yapıldığı beş alan incelendiğinde, İşletme, Yönetim ve Muhasebe 523, Sosyal Bilimler 341, Tıp 317, Ekonomi, Ekonometri ve Finans 240, Bilgisayar Bilimi 142 şeklinde bilim alanları içerisinde yoğunluk oluşturdukları gözlemlenmektedir.

Çalışmada Scopus Veri Tabanı kullanılarak elde edilen veri seti, Vosviewer uygulaması kullanılarak sırasıyla, anahtar kelimeler analizi, ülke atıf analizi, kaynak atıf analizi ve bibliyografik eşleştirme analizi işlemlerine tabi tutulmaktadır. Sonuçta elde edilen haritalar ilgili alanlarda yorumlanarak konu ile ilgili sonuçlar ortaya konmaktadır.

3. BULGULAR

Bu bölümde Scopus Veri Tabanından süzülerek elde edilen veri setine VOSviewer uygulaması ile yapılan dört farklı analiz sonucu elde edilen bulgulara alt başlıklarda değinilmektedir.

1.1. Anahtar Kelimeler Analizi

Başlık, anahtar kelimeler ve özet alanlarında *ethics and marketing* kelimeleri içeren yayınlar seçilerek oluşturulan veri seti üzerinden incelendiğinde toplam 230 tekrar ile *etik* kelimesi en yüksek değeri vermektedir. İkinci sırada *pazarlama* kelimesi 104 tekrar ile yer almakta ve üçüncü sırada *pazarlama etiği* kelimesi 50 tekrar ile yer almaktadır. Bu üç en sık kullanılan kelimeyi sırasıyla sürdürülebilirlik (41), iş etiği (39), yapay zekâ (38), kurumsal sosyal sorumluluk (36), sosyal medya (31), reklamcılık (30), büyük veri (18) kelimeleri takip etmektedir. *Etik* kelimesi 834 toplam bağlantı gücü açısından en güçlü ifade olarak öne çıkmaktadır, ikinci sırada 532 toplam bağlantı ile *pazarlama* kelimesi ve üçüncü sırada 235 toplam bağlantı sayısı ile *yasalar* kelimesi yer almaktadır. Şekil 1’de bu verilerin gösterildiği anahtar kelimeler analizi yoğunluk haritası yer almaktadır.

1.3. Kaynak Atf Analizi

Kaynaklara yapılan atf sayıları üzerinden oluşacak ağlarını tespit etmek amacıyla, en az bir yayın yapılmış ve en az bir atf almış olan kaynaklar kısıtlanarak yapılan yazar atf analizine dair ağ haritası üretildiğinde, bağlantılı olduğu görülen 499 kaynak üzerinden yapılan analizde toplamda 16 küme, 79 bağlantı ve toplam bağlantı gücü 93 olarak gözlemlenmiştir. Journal of Business Ethics (30 yayın) en çok doküman yayınlamış kaynak olarak görünürken, ikinci sırada Sustainability (Switzerland) (20 yayın) ve üçüncü sırada ise BMJ Open (20 yayın) yer almaktadır. En çok atf alan kaynaklar ise sırasıyla, International Journal of Information Management (1376), Journal of Business Research (1280) ve Journal of The Academy of Marketing Science (1013) kaynaklarıdır. Kaynak atf analizi yoğunluk haritası Şekil 3'te gösterilmiştir.

Şekil 3: Kaynak Atf Analizi Yoğunluk Haritası

1.4. Bibliyografik Eşleştirme Analizi

Bibliyografik eşleşme, birbiri ile bağlantısız iki kaynağın ortak bir çalışmaya atf yapmasını işaret eden bir analiz türüdür. Bu noktada kısıtlama olarak en az beş atf almış olmak şartıyla yapılan ve aralarında bağlantı bulunan 1000 çalışma ile yapılan analize göre 7 küme, 173045 bağlantı ve 715561 toplam bağlantı gücü gözlemlenmektedir. En fazla bibliyografik eşleşme olan yayınlar 356 alıntı ile Hunt S.D., 220 alıntı ile Vitell S.J. ve 206 alıntı ile Murphy F.E. olmuştur. Toplam bağlantı gücünün en yüksek olduğu yazarlar ise Hunt S.D, Tang T.L.P. ve Vitell S.J. şeklinde sıralanmaktadır. Bibliyografik eşleştirme analizi yoğunluk haritası Şekil 4'te sunulmuştur.

gözlemlenemeyecek derecede bağlantı ve bağlantı gücüne sahip çalışmalardır. Bu noktada çalışmadan çıkarılabilecek sonuç, çalışmalar her ne kadar ülkeler bazında incelenirse ve bir kategorizasyon yapılmış olsa da çalışmaların küresel olarak güçlü bağlarla ilerlediğidir.

Bu çalışmada sadece Scopus veri tabanındaki yayınlar üzerinden yapılan inceleme WoS (Web of Science) veri tabanı ile genişletilebileceği gibi yapılan analizlerin sayısı artırılarak çok daha kapsamlı sonuçların elde edilebilmesi potansiyeli mevcuttur. Ayrıca ileride yapılacak çalışmalarda sektörel bazda incelemeler yapılarak hangi sektörlerde pazarlama etiğine daha fazla ilgi duyulmakta hangi sektörlerde bu ilginin düşmekte olduğu gözlemlenebilir.

KAYNAKLAR:

Agarwal, N. D. and Kumar, V. (2020). Three decades of green advertising – a review of literature and bibliometric analysis. *Benchmarking: An International Journal*, 28(6), 1934-1958. <https://doi.org/10.1108/bij-07-2020-0380>

Bourassa, M., Cunningham, P., ve Handelman, J. M. (2007). How philip kotler has helped to shape the field of marketing. *European Business Review*, 19(2), 174-192. <https://doi.org/10.1108/09555340710730128>

Brenkert, G. G. (1998). *Marketing Ethic*. In *The Handbook of Marketing Theory and Practice* (pp. 1-20). Sage Publications.

Chavda, D. and Deshpande, S. (2022). Ethical issues in marketing. *International Journal of Management, Public Policy and Research*, 1(4), 8-11. <https://doi.org/10.55829/ijmpr.v1i4.74>

Culiberg, B. (2015). The role of moral philosophies and value orientations in consumer ethics: a post-transitional european country perspective. *Journal of Consumer Policy*, 38(3), 211-228. <https://doi.org/10.1007/s10603-015-9295-3>

Dollatabady, H. R., Amiri, F., ve Bidmeshk, O. G. (2012). Using social marketing principles to describe local isfahan managers' attitude about using new energy resources. *International Journal of Marketing Studies*, 4(3). <https://doi.org/10.5539/ijms.v4n3p160>

Ferrell, O. C., Rogers, M. M., Ferrell, L., ve Sawayda, J. (2013). A framework for understanding ethical supply chain decision making. *Journal of Marketing Channels*, 20(3-4), 260-287. <https://doi.org/10.1080/1046669x.2013.803428>

Hiller, A. (2010). Challenges in researching consumer ethics: a methodological experiment. *Qualitative Market Research: An International Journal*, 13(3), 236-252. <https://doi.org/10.1108/13522751011053617>

Kennedy, A. and Santos, N. J. C. (2019). Social fairness and social marketing. *Journal of Social Marketing*, 9(4), 522-539. <https://doi.org/10.1108/jsocm-10-2018-0120>

Kotler, P., Kartajaya, H., ve Setiawan, I. (2019). Marketing 4.0: moving from traditional to digital. *Asian Competitors*, 99-123. https://doi.org/10.1142/9789813275478_0004

Nil, A. and Schibrowsky, J. A. (2007). Research on marketing ethics: a systematic review of the literature. *Journal of Macromarketing*, 27(3), 256-273. <https://doi.org/10.1177/0276146707304733>

Peters, M. D. J., Marnie, C., Tricco, A. C., Pollock, D., Munn, Z., Alexander, L., ... ve Khalil, H. (2021). Updated methodological guidance for the conduct of scoping reviews. *JBI Evidence Implementation*, 19(1), 3-10. <https://doi.org/10.1097/xeb.0000000000000277>

Santos, N. J. C. and Laczniak, G. R. (2009). Marketing to the poor: an integrative justice model for engaging impoverished market segments. *Journal of Public Policy ve& Marketing*, 28(1), 3-15. <https://doi.org/10.1509/jppm.28.1.3>

Santos, V. and Almeida, N. (2022). Ethical marketing model for luxury hotel chains: development and validation of a performance evaluation tool. *Sustainability*, 14(12), 7382. <https://doi.org/10.3390/su14127382>

Shafin, N. and Kasim, R. (2018). Incorporating islamic ethic elements into marketing mix paradigm. *Financial Risk and Management Reviews*, 4(1), 24-33. <https://doi.org/10.18488/journal.89.2018.41.24.33>

ÇEVRESEL ETİK KAVRAMININ PAZARLAMA ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

THE EFFECTS of THE CONCEPT of ENVIRONMENTAL ETHICS on MARKETING

Fatih BİLİCİ

Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, Mustafa Kemalpaşa Meslek Yüksekokulu, Pazarlama Bölümü, Bursa, Türkiye.

<https://orcid.org/0000-0003-4803-0463>

Nebi SEREN

Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, Orhangazi Yeniköy Asil Çelik Meslek Yüksekokulu, Bilgisayar Teknolojileri Bölümü, Bursa, Türkiye.

<https://orcid.org/0000-0003-4080-4823>

ÖZET

Bu çalışma, çevresel etik üzerine yapılan akademik araştırmaların durumunu ve bu çalışmaların ülkelerin ihracat performansları üzerindeki potansiyel etkilerini kapsamlı bir şekilde incelemektedir. Çalışma, çevresel etik konusundaki akademik araştırmaların ekonomik sonuçlara katkıda bulunup bulunmadığını, bu alanda lider olan ülkelerin ihracat performanslarını analiz ederek belirlemeyi amaçlamaktadır.

Analiz, çevresel etik üzerine en fazla akademik yayın üreten 20 ülkenin OECD'nin 2022 yılına ait toplam ihracat verileri kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Çevresel etik konusundaki akademik yayın sayıları ile bu ülkelerin toplam ihracat hacmi arasındaki ilişki, SPSS v21 programı kullanılarak yapılan bivariante korelasyon analiziyle değerlendirilmiştir. Analiz sonuçları, çevresel etik üzerine yapılan akademik çalışmalar ile bu ülkelerin ihracat performansları arasında orta düzeyde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir ($r = 0.627$, $p = 0.003$).

Bu çalışma, çevresel etik araştırmalarının olası ekonomik etkilerini anlamaya yönelik değerli bir katkı sunmaktadır. Çevresel etik üzerine yapılan çalışmaların ülkelerin pazarlama faaliyetlerine olası etiklerine vurgu yaparak politika belirleyicilere yol gösterici bilgiler sunmayı hedeflemektedir.

Anahtar kelimeler: Çevresel Etik, Sürdürülebilirlik Çalışmaları, İhracat Performansı, Akademik İlişki Analizi

ABSTRACT

This study comprehensively investigates the state of academic research on environmental ethics and its potential impact on countries' export performance. It aims to determine whether academic studies on environmental ethics contribute to economic outcomes by analyzing the export performance of countries that are leaders in this field.

The analysis was conducted using data from the top 20 countries with the highest number of academic publications on environmental ethics, based on OECD 2022 statistics. The relationship between the number of academic publications on environmental ethics and the

total export volume of these countries was evaluated through bivariate correlation analysis using SPSS v21 software. The analysis results reveal a moderate positive and statistically significant correlation ($r = 0.627$, $p = 0.003$) between the academic studies on environmental ethics and the export performance of these countries.

This study provides a valuable contribution to understanding the potential economic impacts of environmental ethics research. It aims to offer policy-makers guiding insights by emphasizing the possible ethical implications of environmental ethics studies on countries' marketing activities.

Keywords: Environmental Ethics, Export Performance, Bivariate Correlation Analysis, Academic Research, Economic Impacts

1. GİRİŞ

Çevresel etik, bireylerin, toplulukların ve ulusların çevreye yönelik sorumluluklarını ele alan disiplinler arası bir konu olarak son yıllarda önem kazanmıştır. Sürdürülebilir kalkınma politikalarının temelinde yer alan çevresel etik kavramı, ekonomik büyümeye çevresel duyarlılık bakış açısıyla da ele alınmaktadır. Günümüzde çevresel kaynakların hızla tükenmesi, işletmeleri sürdürülebilirlik politikalarını gözden geçirmeye ve çevresel konularda daha proaktif davranmaya yönlendirmiştir. Bu bağlamda işletmeler çevresel sorunlara daha hassas bir yaklaşım sergileyerek, sürdürülebilirlik ve sosyal sorumluluk çerçevesinde çevresel politikalar geliştirmektedirler (Aksu & Doğan, 2021).

Ekonomik faaliyetler ile çevresel duyarlılık arasındaki ilişki, akademik araştırmaların yanında ülkelerin uluslararası rekabet gücünü etkileyen bir unsur haline gelmiştir. Şanghay'da yapılan bir çalışmada, çevresel koruma yatırımları ile ekonomik büyüme arasında uzun vadeli bir denge ilişkisi olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışma, çevresel koruma yatırımlarının ekonomik büyümeyi destekleyici bir rol oynadığını ortaya koymaktadır (Wang vd., 2011). Ayrıca çevresel harcamaların ekonomik performans üzerindeki etkilerini inceleyen başka bir araştırma, çevresel sürdürülebilirlik uygulamalarının rekabet avantajı sağladığını ve bu durumun işletmelerin kârlılıklarını artırabileceğini göstermektedir (Singh vd., 2016). Bu bağlamda çevresel etik çalışmalarının çevresel sorunların çözümüne ve ekonomik büyümenin sürdürülebilir bir şekilde gerçekleştirilmesine katkı sağlayabileceği düşünülmektedir.

Bu çalışma, çevresel etik üzerine yapılan akademik çalışmaların ülkelerin ihracat performanslarıyla olan ilişkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmada, çevresel etik konusunda en fazla akademik yayın yapan ülkeler ve bu ülkelerin OECD 2022 verilerine göre ihracat performansları analiz edilmiştir. İki değişken arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için bivariate korelasyon analizi yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın temel amacı, çevresel etik konusundaki akademik faaliyetlerin ekonomik etkilerini anlamaya yönelik bir bakış açısı sunmaktır. Ayrıca elde edilen bulguların, çevresel sürdürülebilirlik politikalarının ekonomik büyüme üzerindeki dolaylı etkilerini anlamaya katkıda bulunacağı öngörülmektedir. Mevcut çalışma hem akademik literatüre hem de uygulamalı politikalara katkı sunmayı hedeflemektedir. Çevresel etik ve ekonomik performans arasındaki ilişkiye dair elde edilen bulgular, sürdürülebilir kalkınma stratejilerinin oluşturulmasında önemli bir veri kaynağı olarak değerlendirilebilir.

2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Çalışmanın kavramsal sınırları yapılacak olan analiz ile örtüşmesi amacıyla üç ana başlık üzerinden kurgulanmıştır. Öncelikle derin ekoloji kavramının literatürde tuttuğu yer incelenmektedir. Özellikle derin ekolojinin seçilmesi sadece yakın çevresel ekosistemlerin

değil, ekonomik ölçeklerle çok alakalı olduğu düşünölmeyen olguların literatürde nasıl ele alındığını ortaya koyabilmektir. Ardından sosyal ekoloji kavramının literatürdeki yeri incelenmekte ve son olarak çalışmanın amacı olan olgunun literatürde ne şekilde yer tuttuğı çevresel etik kavramı başlığında incelenmektedir.

2.1. Derin ekoloji (Deep Ecology)

Derin ekoloji, insanın doğa ile olan ilişkisini detaylarıyla inceleyen ve doğanın değerini vurgulayan felsefi ve etik yaklaşımdır. Bu kavram, çevresel sorunların çözümünde daha derin bir anlayış ve etik sorumluluk gerektirdiğini savunmaktadır. Derin ekoloji ile ilgili yapılan çalışmalar, bu felsefenin ekosistem yönetimi, biyolojik çeşitlilik ve insan faaliyetlerinin çevresel etkileri üzerindeki etkilerini incelemektedir.

Derin ekolojinin temel prensiplerinden biri, doğanın insan ihtiyaçlarından bağımsız bir değere sahip olduğunu vurgulamaktadır. Akamani yaptığı çalışmada, derin ekolojinin koruma alanları yönetiminde nasıl uygulanabileceğini ve bu yaklaşımın biyolojik çeşitliliği koruma üzerindeki etkilerini incelemektedir (Akamani, 2020). Biyolojik çeşitlilik kaybı, derin ekolojinin önemli bir konu başlığıdır. Smith vd., derin deniz ekosistemlerinin iklim değışikliği ile nasıl etkilendiğini ve bu durumun ekosistem işlevleri üzerindeki sonuçlarını incelemektedir (Smith vd., 2009). Dell'Anno vd., derin deniz ekosistemlerinin biyolojik çeşitlilik kaybına noktasında ne kadar hassas olduğunu belirttikleri çalışmada, bunun ekosistem işlevleri üzerindeki olumsuz etkilerini ele almaktadır (Dell'Anno vd., 2015). Bu noktada, derin deniz ekosistemlerinin korunması, biyolojik çeşitliliğin ve ekosistem işlevlerinin korunması açısından öneme sahiptir.

İklim değışikliği, derin ekosistemlerin işleyişini etkileyen bir diğer faktördür. Danovaro vd. yaptıkları çalışmada, derin deniz ekosistemlerinin iklim değışikliğine nasıl tepki verdiğini ve bu değışikliklerin biyolojik çeşitlilik üzerindeki etkilerini incelemektedir (Danovaro vd., 2004). Bu çalışma, derin ekolojinin iklim değışikliği ile mücadelede nasıl bir rol oynayabileceğini göstermektedir. Doğa üzerindeki etkilerinden yola çıkarak, derin ekolojinin ekonomik boyutunun incelendiğı çok sayıda çalışma mevcuttur. Jobstvogt vd., derin deniz ekosistem hizmetlerinin ekonomik değerini belirlemenin zorluklarını ele aldıkları çalışmada, bu hizmetlerin korunmasının ekonomik açıdan ne kadar önemli olduğunu öne sürmektedir (Jobstvogt vd., 2014). Bu çalışma, derin ekosistemlerin korunmasının çevresel ve ekonomik bir gereklilik olduğunu net bir şekilde ortaya koymaktadır.

Kısacası derin ekoloji, doğanın gizli kalmış değerini vurgulayan ve insan faaliyetlerinin çevresel etkilerini sorgulayan bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. Bu alanda yapılan çalışmalar, derin ekolojinin biyolojik çeşitlilik koruma, iklim değışikliği ile mücadele ve ekonomik sürdürülebilirlik konularındaki önemini ortaya koymaktadır. Derin ekoloji, insan ve doğa arasındaki ilişkiyi yeniden değerlendirmeyi ve bu ilişkinin daha sürdürülebilir bir şekilde yönetilmesini sağlamayı amaçlamaktadır.

2.2. Sosyal ekoloji

Sosyal ekoloji, insan toplulukları ve doğal çevre arasındaki çok boyutlu etkileşimleri inceleyen bir disiplindir. Bu alanda yapılan çalışmalar, sosyal ve ekolojik sistemlerin birbirine bağılılığını anlamak ve bu etkileşimlerin sürdürülebilir yönetim stratejileriyle nasıl bütünleştirilebileceğini araştırmak amacıyla çeşitli yöntemler ve yaklaşımlar ile ele alınmaktadır. Öncelikle sosyal ekolojik sistemlerin yönetimi, insan faaliyetlerinin ekosistemler üzerindeki etkilerini dikkate alarak, bu sistemlerin gücünü artırmayı hedeflemektedir. Adger, sosyal ve ekolojik dayanıklılık arasındaki ilişkiyi tanımlayarak, toplulukların dışsal stres ve değışimlerle nasıl başa çıktığını araştırmaktadır (Adger, 2000). Bu

bağlamda, Cinner ve Barnes, sosyal-ekolojik sistemlerde dayanıklılığı artıran faktörleri inceledikleri çalışmalarında, bu sistemlerin çevresel değişimlere karşı nasıl tepki verdiğini incelemektedir (Cinner ve Barnes, 2019). Sosyal-ekolojik deneyler, yerel toplulukların araştırma süreçlerine katılımını artırarak, sosyal-ekolojik dengeleri düzenlemekte önemli bir rol oynamaktadır. Gaba ve Bretagnolle, bu tür deneylerin, sosyal ve ekolojik süreçlerin etkileşimlerini anlamak için yerel toplulukların katılımını sağladığını belirtmektedir (Gaba ve Bretagnolle, 2020; Gaba ve Bretagnolle, 2019). Bu tür katılımcı yaklaşımlar, toplulukların kendi çevreleri üzerindeki etkilerini anlamalarına ve bu süreçlerde aktif rol almalarına olanak tanımaktadır. Destekleyici şekilde literatürde uzun dönemli sosyal-ekolojik araştırmaların önemi de vurgulanmaktadır. Wells vd., uzun dönemli çalışmaların, çevresel değişkenlerin etkilerini izlemek için gerekli olduğunu ve bu tür çalışmaların daha sağlam sonuçlar sağladığını ifade etmektedir (Wells vd., 2019). Bu tür araştırmalar, sosyal ve ekolojik faktörlerin birlikte değerlendirilmesini sağlayarak, daha etkili yönetim stratejileri geliştirilmesine yardımcı olmaktadır.

Sosyal-ekolojik restorasyon, sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşmada önemli bir strateji olarak öne çıkmaktadır. Maniraho vd., sosyal-ekolojik restorasyonun çevresel, sosyal ve ekonomik açıdan olumlu kazançlar sağladığını ve bu alanda daha fazla araştırma yapılması gerektiğini vurgulamaktadır (Maniraho vd., 2023). Bu bağlamda sosyal-ekolojik sistemlerin yönetimi, yerel toplulukların katılımını ve bilgi paylaşımını destekleyen yaklaşımların başarılı olacağı vurgulanmaktadır. Sosyal ekoloji alanında yapılan çalışmalar özetle, sosyal ve ekolojik sistemlerin etkileşimlerini anlamak ve bu etkileşimleri sürdürülebilir yönetim stratejilerine entegre etmek için çeşitli yöntemler geliştirmektedir. Bu çalışmalar, toplulukların kendi çevreleri üzerindeki etkilerini anlamalarına ve bu süreçlerde aktif rol almalarına olanak tanımaktadır.

2.3. Çevresel Etik Kavramı

Çevresel etik, insanın doğa ile olan ilişkisini ve bu ilişkideki ahlaki sorumlulukları inceleyen bir disiplindir. Bu alanda yapılan çalışmalar, çevresel etik ilkelerinin benimsenmesi ve uygulanmasının, bireylerin ve toplumların çevreye karşı sorumluluklarını nasıl etkilediğini araştırmaktadır. Çevresel etik, bireylerin ve toplumların çevresel sorunlara karşı duyarlılığını artırmayı hedeflemektedir. Toplumların yönlendirilmesinde eğitimin önemi göz önüne alındığında, öğretmenlerin çevresel etik konusundaki anlayışları, eğitim süreçlerinde önemli bir rol oynadığı net bir şekilde gözlemlenebilmektedir. Karahan ve Roehrig, çevresel etik derslerinin sosyal bilimler ile bütünleştirilmesini inceledikleri çalışmalarında, öğretmenlerin çevresel sorunları sosyal, ekonomik ve çevresel açıdan nasıl ele aldıklarını incelemektedir (Karahan ve Roehrig 2017). Bu çalışma, öğretmenlerin çevresel etik konusundaki bilgilerini artırarak, öğrencilerin çevresel sorunlarla başa çıkma yeteneklerini geliştirmelerine yardımcı olmayı amaçlamaktadır. Öğretmen adaylarının da çevresel etik anlayışları da önemli bir araştırma konusudur. Yapılan bir çalışma, öğretmen adaylarının çevresel etik yaklaşımının incelenerek, bu adayların ekosentrik tutumlar sergilediklerini ve sürdürülebilir çevreye yönelik olumlu tutumlar geliştirdiklerini ortaya koymaktadır (Temel, 2019). Bu bulgular, çevresel etik eğitime yönelik olumlu bir eğilimi göstermektedir. Gurbuzoglu-Yalmanci ve Aydın-Beytur, Türk ve Türkmenistanlı öğrencilerin çevresel etik yaklaşımlarını ve doğal zekâ seviyelerini incelemiştir. Çalışma, kadın katılımcıların çevresel etik bilgileri ve düzeylerinin erkek katılımcılara göre daha yüksek olduğunu ortaya koymaktadır (Gurbuzoglu-Yalmanci ve Aydın-Beytur, 2023). Bu durum, cinsiyetin çevresel etik algısı üzerindeki etkisini göstermektedir. Tüketim toplumu bağlamında çevresel etik, bireylerin sorumluluklarını incelemektedir. Askholm ve Gram-Hanssen, çevresel etik uygulamalarının bireylerle birlikte politika yapıcılar tarafından da benimsenmesi gerektiğini savunmaktadır (Askholm ve Gram-Hanssen, 2022). Bu yaklaşım, çevresel etik uygulamalarının toplumsal

yapılar içinde nasıl yer bulabileceğine dair önemli bir bakış açısı sunmaktadır. Morrison vd., çevresel raporlama süreçlerini inceleyerek, organizasyonların çevresel etkileşimleri ile ilgili paydaşların yaklaşımlarındaki farklılıkları ortaya koymuşlardır (Morrison vd., 2016). Bu çalışma, çevresel etik ilkelerinin organizasyonel raporlama süreçleriyle nasıl bütünleştirilebileceğini dair bilgiler sunmaktadır.

İklim değişikliği ve çevresel etik arasındaki ilişki de önemli bir araştırma konusudur. Gardiner, iklim değişikliğinin mevcut jeopolitik sistem üzerindeki etkilerini ve bu sistemin etik boyutlarını tartışmaktadır (Gardiner, 2009). Bu bağlamda çevresel etik, iklim değişikliği ile mücadelede önemli bir faktör olarak öne çıkmaktadır. Glenna, çevresel çatışmaların temelinde etik çatışmaların yattığını vurgulamaktadır (Glenna, 2009). Bu çalışma, çevresel sorunların çözümünde etik ilkelerin önemini ortaya koymaktadır. Ayrıca Pineda-Pinto, kentsel planlamada çevresel etik ilkelerinin uygulanmasının gerekliliğini vurgulamaktadır (Pineda-Pinto, 2020). Özetle çevresel etik, bireylerin ve toplumların çevreye karşı sorumluluklarını anlamalarına yardımcı olan önemli bir alandır. Bu alanda yapılan çalışmalar, çevresel etik ilkelerinin eğitim, tüketim ve politika gibi çeşitli alanlarda nasıl uygulanabileceğini göstermektedir. Çevresel etik, sürdürülebilir bir gelecek için gerekli olan bir anlayış ve eylem çağrısıdır.

3. YÖNTEM

Bu çalışma, çevresel etik üzerine yapılan akademik çalışmaların ülkelerin ihracat performanslarıyla olan ilişkisini incelemek amacıyla tasarlanmıştır. Çalışmada, bivariate korelasyon analizi yöntemi kullanılarak veriler değerlendirilmiştir. Analiz için gerekli olan veriler iki farklı kaynaktan elde edilmiştir. Çevresel etik üzerine yapılan akademik çalışmaların sayıları, ilgili ülkelerin bilimsel üretim düzeylerini temsil etmek üzere toplanmıştır. Bu veriler, çevresel etik alanında en fazla ve en az yayın üreten onar ülkeyi kapsayacak şekilde sınırlanmıştır. Böylece 20 ülke çalışmaya dahil edilmiş ve bu ülkelerin ihracat performansı verileri ise OECD'nin 2022 yılına ait toplam ihracat hacimlerinden alınmıştır. Bu kapsamda, çalışmada kullanılan veri seti, ülkelerin toplam akademik yayın sayısı ve ihracat hacmi olmak üzere iki ana değişkenden oluşmaktadır.

Veri analizi sürecinde SPSS v21 programı kullanılmıştır. Çalışmada, iki sürekli değişken arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için bivariate korelasyon analizi tercih edilmiştir. Pearson korelasyon katsayısı hesaplanarak değişkenler arasındaki doğrusal ilişkinin gücü ve yönü belirlenmiştir. Analiz sonucunda elde edilen korelasyon katsayısı ile bu ilişkinin istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığını değerlendirmek amacıyla anlamlılık (p-değeri) test edilmiştir.

Bu yöntem sayesinde, çevresel etik üzerine yapılan akademik çalışmaların yoğunluğunun ülkelerin ihracat performansı üzerindeki etkisi hakkında genel bir fikir elde edilmiştir. Ancak çalışmanın veri kapsamı yalnızca 2022 yılı ihracat verileriyle sınırlıdır ve elde edilen bulguların genelleştirilebilirliği sınırlı olabileceğinden, bu durum çalışmanın metodolojik sınırlılıkları arasında yer almaktadır. Kapsamın 2022 yılı ile sınırlı kalmasının OECD verilerinde ilgili ülkelerin verilerinin en geniş kapsamlı sunulduğu yıl olarak gözlemlenmesinden kaynaklanmaktadır.

4. BULGULAR

Yapılan bivariate korelasyon analizi, çevresel etik üzerine yapılan akademik çalışmaların sayısı ile ülkelerin ihracat performansı arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir ($r = 0.627$, $p = 0.003$). Korelasyon katsayısının pozitif ve anlamlı olması, çevresel etik konusunda daha fazla akademik yayın yapan ülkelerin ihracat hacimlerinin daha

yüksek olma eğiliminde olduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum, çevresel etik ve sürdürülebilirlik gibi kavramların ekonomik başarıya katkıda bulunabileceği fikrini desteklemektedir.

Bu bulgu, çevresel etik konusundaki akademik faaliyetlerin ülkelerin dış ticaret performanslarına etkisini anlamak için önemli bir ipucu sağlamaktadır. Özellikle, bu ilişkinin sadece bir korelasyonla sınırlı olmayıp, daha derin neden-sonuç bağlarının araştırılmasını gerektiren bir temel sunduğu düşünülmektedir. Çevresel etik çalışmalarının artışı, ülkelerin sürdürülebilir üretim yöntemlerini benimsemesine ve bu yöntemlerle üretilen ürünlere küresel pazarlarda daha fazla talep olmasına katkı sağlayabilir. Ayrıca akademik araştırmaların çevresel farkındalık yaratma ve çevre dostu politikaların uygulanmasını teşvik etme potansiyeline sahip olduğu da göz önünde bulundurulmalıdır. Çalışmada kullanılan ülke ihracat verileri ve çevresel etik alanında yapılan çalışma sayıları Tablo 1’de ve analiz sonucunda ortaya çıkan bivariante korelasyon analizi sonuçları Tablo 2’de gösterilmiştir.

Tablo 1: Ülke ihracat verileri ve Çevresel etik alanında yapılan çalışma sayıları

Export market volume in USD	Amount	Number of works
Australia	375906550066,00	141
Canada	623005653628,00	187
Czechia	228519163938,00	21
Estonia	25422723384,00	3
France	891538554428,00	59
Germany	1909381226793,00	104
Hungary	150701853394,00	9
Luxembourg	130189870359,00	1
New Zealand	63312042938,00	29
Spain	484594102081,00	65
Türkiye	242560381542,00	41
United Kingdom	1057670588254,00	314
United States	2635789043333,00	1067
Argentina	85643087551,00	12
Bulgaria	43520126981,00	2
China (People’s Republic of)	3187722501234,00	126
Croatia	32371118788,00	3
India	574310634099,00	43
Indonesia	239360860110,00	17
South Africa	100591106781,00	54

Tablo 2: Bivariate Korelasyon Analizi Sonuçları

		Correlations	
		V2	V3
V2	Pearson Correlation	1	,627**
	Sig. (2-tailed)		,003
	N	20	20
V3	Pearson Correlation	,627**	1
	Sig. (2-tailed)	,003	
	N	20	20

5. SONUÇ

Çalışma bulguları, çevresel etik konusundaki akademik üretkenliğin ekonomik performansla ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Çevresel etik konusundaki akademik çalışmaların, sürdürülebilir kalkınma ve çevresel sorumluluk alanlarında politika geliştirme süreçlerine katkı sunma potansiyeli büyüktür. Çalışma sonuçları, ülkelerin çevresel etik konusundaki akademik yatırımlarını artırmaları ve bu yatırımları ekonomik kalkınma stratejileriyle bütünleştirmeleri gerektiğini göstermektedir. Böylece çevresel sorumluluk ve ekonomik başarı arasındaki ilişki daha sürdürülebilir bir şekilde geliştirilebilir. Çevresel etik kavramları hakkındaki sosyal bilincin artması ülkelerin pazarlanabilir ürünlerinin ve ihracat rakamlarında iyileşmeyi sağlayabilecek yeni bilgilere ulaşmasını ve müşterilerinin gözündeki değerinin artmasını sağlayabilecek bir olgu olarak gözlemlenmektedir.

Çalışma sonucu çevresel etik konusunda araştırma sayıları fazla olan ülkelerin aynı zamanda başarılı ihracat rakamlarına sahip oldukları ortaya konmaktadır. Pazarlanabilir ürünlerin bilinen pazarlama teknikleri ve ülkelerin pazarlama ağlarıyla desteklenerek ve çevresel etik bilinci içerisinde yapılmasının ülkelere olumlu katkıları olacağı gözlemlenmektedir. Yapılan çalışmalar destekler biçimde, çevresel bilinç ile üretilen ürünlerin, çevresel bilgi ve farkındalığın, tüketicilerin çevre dostu ürünleri tercih etme kararlarını olumlu yönde etkilediğini göstermektedir (Mishal vd., 2017). Lin ve Niu, çevresel bilgi ve sosyal normların, tüketicilerin yeşil ürünleri satın alma davranışlarını etkilediğini göstermektedir. Bu durum, pazarlamacıların çevresel bilinci artırarak, tüketicilerin yeşil ürünlere yönelmelerini teşvik etmeleri gerektiğini ortaya koymaktadır (Lin ve Niu, 2018).

Çalışma 2022 yılına ait ihracat verileri ve Web of Science (WoS) veri tabanındaki akademik yayınlarla sınırlıdır. Bu nedenle, sonuçların genelleştirilebilirliği sınırlıdır. Özellikle diğer yıllara ait ihracat verilerinin ve farklı akademik veri tabanlarından elde edilen bilgilerin analize dahil edilmesi, bu ilişkinin daha sağlam bir şekilde değerlendirilmesine imkân sağlayacaktır. Çalışmanın sadece korelasyon analiziyle sınırlı olması, neden-sonuç ilişkisi hakkında net bir bilgi sunamamaktadır. İlerleyen çalışmalarda, regresyon analizi veya yapısal eşitlik modellemesi gibi daha karmaşık istatistiksel yöntemler kullanılarak bu ilişkinin daha detaylı bir şekilde incelenmesi önerilmektedir. Özellikle çevresel etik çalışmalarının ihracat performansı üzerindeki etkisinin hangi mekanizmalar aracılığıyla gerçekleştiğinin araştırılması, literatüre önemli katkılar sunabilir. Çevresel etik ile ekonomik performans arasındaki ilişkiyi daha iyi anlamak için ekonomi, çevre bilimleri ve sürdürülebilirlik

çalışmaları alanlarındaki uzmanlıkların bir araya geldiği çok disiplinli araştırmalar yapılması literatüre daha geniş kapsamlı katkılar sağlayacaktır.

KAYNAKLAR

- Adger, W. N. (2000). Social and ecological resilience: Are they related? *Progress in Human Geography*, 24(3), 347–364. <https://doi.org/10.1191/030913200701540465>
- Akamani, K. (2020). Integrating deep ecology and adaptive governance for sustainable development: Implications for protected areas management. *Sustainability*, 12(14), 5757. <https://doi.org/10.3390/su12145757>
- Aksu, B. Ç. and Doğan, A. (2021). Çevresel sürdürülebilirlik ve insan kaynakları yönetimi fonksiyonlarının yeşil iky bağlamında değerlendirilmesi. *Aksaray Üniversitesi İktisadi Ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 13(3), 137-148. <https://doi.org/10.52791/aksarayıibd.947200>
- Askholm, M. M., & Gram-Hanssen, K. (2022). Environmental ethics in action: Relations between practices, ethics and the culture of consumer society. *Consumption and Society*, 5(1), 1-20. <https://doi.org/10.1332/xwic6056>
- Cinner, J. E., & Barnes, M. L. (2019). Social dimensions of resilience in social-ecological systems. *One Earth*, 1(3), 287-299. <https://doi.org/10.1016/j.oneear.2019.08.003>
- Danovaro, R., et al. (2004). Biodiversity response to climate change in a warm deep sea. *Ecology Letters*, 7(9), 823-829. <https://doi.org/10.1111/j.1461-0248.2004.00634.x>
- Dell'Anno, A., et al. (2015). Unveiling the biodiversity of deep-sea nematodes through metabarcoding: Are we ready to bypass the classical taxonomy? *PLOS ONE*, 10(12), e0144928. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0144928>
- Gaba, S., & Bretagnolle, V. (2019). Social-ecological experiments to foster agroecological transition. *Sustainability*, 11(13), 3670. <https://doi.org/10.3390/su11133670>
- Gaba, S., & Bretagnolle, V. (2020). Social-ecological experiments to foster the agroecological transition. *People and Nature*, 2(3), 689-703. <https://doi.org/10.1002/pan3.10078>
- Gardiner, S. M. (2009). Ethics and climate change: An introduction. *Wiley Interdisciplinary Reviews: Climate Change*, 1(1), 1-10. <https://doi.org/10.1002/wcc.16>
- Glenna, L. (2009). Value-laden technocratic management and environmental conflicts. *Science Technology & Human Values*, 34(4), 1–20. <https://doi.org/10.1177/0162243909340268>
- Glover, A. G., & Smith, C. R. (2003). The role of deep-sea biodiversity in the functioning of deep-sea ecosystems. *Deep Sea Research Part II: Topical Studies in Oceanography*, 50(22-26), pp. 3097–3109. <https://doi.org/10.1016/j.dsr2.2003.07.001>
- Gurbuzoglu-Yalmanci, A., & Aydin-Beytur, A. (2023). Investigation of Turkish and Turkmenistanian students' approaches towards environmental ethics and their levels of naturalistic intelligence. *Journal of Education in Science Environment and Health*, 9(1), 1-14. <https://doi.org/10.55549/jeseh.1231241>
- Jobstvogt, N., et al. (2014). How can we identify and communicate the ecological value of deep-sea ecosystem services? *PLOS ONE*, 9(7), e100646. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0100646>

- Karahan, A., & Roehrig, G. (2017). Case study of science and social studies teachers co-teaching socioscientific issues-based instruction. *Eurasian Journal of Educational Research*, 72, 1-20. <https://doi.org/10.14689/ejer.2017.72.4>
- Levin, L. A., et al. (2001). Environmental influences on the distribution of deep-sea species. *Marine Ecology Progress Series*, 222, 1-15. <https://doi.org/10.3354/meps222001>
- Maniraho, A., et al. (2023). A framework for drivers fostering social-ecological restoration within forest landscape based on people's participation: A systematic literature review. *Discover Sustainability*, 4(1), 1-16. <https://doi.org/10.1007/s43621-023-00141-x>
- Mann, S., Dyer, J., & McGowan, P. (2015). Educating for ICT4S: Unpacking sustainability and ethics of ICT student intakes. In *Proceedings of the ICT4S 2015 Conference* (pp. 1–10). <https://doi.org/10.2991/ict4s-env-15.2015.27>
- Morrison, M., et al. (2016). Environmental reporting through an ethical looking glass. *Journal of Business Ethics*, 138(4), 1–20. <https://doi.org/10.1007/s10551-016-3136-4>
- Ogaga, O., et al. (2022). Ethical leadership and sustainability of agro-allied firms: Moderating role of environmental dynamism. *International Journal of Ethics and Systems*, 38(1), 1-15. <https://doi.org/10.1108/ijoes-12-2021-0226>
- Pineda-Pinto, M. (2020). Environmental ethics in the perception of urban planners: A case study of four city councils. *Urban Studies*, 57(12), 1-20. <https://doi.org/10.1177/0042098019887932>
- Rex, M. A., et al. (2006). A test of the hypothesis that deep-sea biodiversity is greater than that of shallow water. *Marine Ecology Progress Series*, 321, 1–12. <https://doi.org/10.3354/meps321001>
- Singh, N., Ma, J., & Yang, J. (2016). Optimizing environmental expenditures for maximizing economic performance. *Management Decision*, 54(10), 2544-2561. <https://doi.org/10.1108/md-01-2016-0037>
- Smith, C. R., et al. (2009). Climate, carbon cycling, and deep-ocean ecosystems. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 106(51), 21844–21849. <https://doi.org/10.1073/pnas.0908322106>
- Szmigin, I., et al. (2009). The conscious consumer: Taking a flexible approach to ethical behaviour. *International Journal of Consumer Studies*, 33(2), 224-231. <https://doi.org/10.1111/j.1470-6431.2009.00750.x>
- Temel, S. (2019). Prospective teachers' understanding of environmental ethics approach: A qualitative study. *SHS Web of Conferences*, p. 66, 01010. <https://doi.org/10.1051/shsconf/20196601010>
- Thiel, H., & Schriever, G. (2006). The deep-sea ecosystem: A global perspective. *Oceanography and Marine Biology: An Annual Review*, 44, 1-38. <https://doi.org/10.1201/9781420038820.ch1>
- Van Dover, C. L. (2014). Impacts of anthropogenic disturbances at deep-sea hydrothermal vent ecosystems: A review. *Frontiers in Marine Science*, 1, 1-12. <https://doi.org/10.3389/fmars.2014.00001>
- Wang, L., Yang, Y., Wang, L. J., & Guo, J. (2011). Empirical research on the relationship between investment of environmental protection and economic growing of Shanghai. *Advanced Materials Research*, 361-363, 1066-1070. <https://doi.org/10.4028/www.scientific.net/amr.361-363.1066>

Wells, N. M., et al. (2019). The importance of long-term social-ecological research for the future of restoration ecology. *Restoration Ecology*, 27(5), 619–627. <https://doi.org/10.1111/rec.13000>

Wesarat, P., Yusof, N., & Kamarudin, L. (2017). Role of organizational ethics in sustainable development: A conceptual framework. *International Journal of Sustainable Future for Human Security*, 5(1), 1-10. <https://doi.org/10.24910/jsustain/5.1/6776>

BANKACILIKTA ETİK POLİTİKALAR: KAMU, ÖZEL VE KATILIM BANKALARI UYGULAMASI

ETHICAL POLICIES IN BANKING: PRACTICES OF PUBLIC, PRIVATE, AND PARTICIPATION BANKS

Fatma Gamze GÜÇ

Doktora Öğrencisi, Marmara Üniversitesi, Bankacılık ve Sigortacılık Enstitüsü, Bankacılık Anabilim Dalı,

ORCID iD: 0009-0001-3265-2789

ÖZET

Finans sektöründe etik politikalar, toplumsal sorumlulukların yerine getirilmesi ve paydaş güveninin sağlanması, aynı zamanda da çalışanların ve finansal kurumlarının sürdürülebilir başarısı ve itibarlarının korunması açısından kritik bir rol oynamaktadır. Bu politikalar, sektörde adalet ve güven ortamının sağlanması için temel teşkil etmektedir. Etik, evrensel değerler ve ahlaki ilkeler çerçevesinde bireylerin ve kurumların davranışlarını yönlendiren bir kavramdır. Bankacılık sektöründe etik, yalnızca yasal uyumluluğu değil, aynı zamanda şeffaflık, dürüstlük, tarafsızlık, çıkar çatışmalarından kaçınma ve toplumsal sorumluluğu da kapsayan bütüncül bir yaklaşımı ifade etmektedir. Ayrıca, etik ilkelerin benimsenmesi, sektörde yaşanabilecek krizlerin önlenmesine ve finansal kurumların uzun vadeli sürdürülebilirliğine katkı sağlamaktadır. Etik dışı uygulamalar tüm ekonominin istikrarını tehdit eden ciddi sonuçlar doğurabilir. Bu çalışma, Türk bankacılık sektöründe etik politikaların uygulanmasına dair önemli bir perspektif sunmakta ve bu alandaki literatüre değerli katkılar sağlamayı amaçlamaktadır. Araştırma kapsamında, Türkiye'de faaliyet gösteren seçilmiş 2 kamu, 2 özel ve 2 katılım bankalarının resmî web sitelerinde yayımladıkları etik politikalarını karşılaştırmayı ve bu politikaları doküman analizi tekniği ile analiz edilmiştir. Doküman analizi yöntemi, bankaların etik politika metinlerini karşılaştırmalı olarak değerlendirmek ve bankaların etik ilkelere verdikleri önemi ortaya koymak için kullanılmıştır. **Bu yöntemin kullanılması**, farklı bankaların etik ilkelerinde nasıl çeşitlilik gösterdiğini anlamak üzere önemli bir yaklaşım sunmaktadır. Araştırmada, bankaların etik politikaları; dürüstlük, şeffaflık, tarafsızlık, çıkar çatışmalarından kaçınma ve sosyal sorumluluk gibi temel ilkeler çerçevesinde analiz edilmiştir. Sonuç olarak, Türk bankalarının genel olarak etik politikaların paylaşımına önem verdiği ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bankacılık, Etik Politikalar, Doküman Analizi, Finans Sektörü

ABSTRACT

Ethical policies in the financial sector hold a vital position in meeting social responsibilities, building stakeholder trust, and ensuring the sustainable success of employees and reputation financial institutions. These policies serve as a fundamental framework for establishing fairness and trust in the sector. Ethics, as a guiding concept, influences the behavior of individuals and organizations through universal values and moral principles. In the banking sector, ethical practices extend beyond mere legal compliance to embrace a comprehensive approach characterized by transparency, honesty, impartiality, avoidance of conflicts of interest, and a commitment to social responsibility. The integration of ethical principles not

only aids in averting crises within the sector but also reinforces the long-term sustainability of financial institutions. Unethical practices can have severe consequences, threatening the stability of the entire economy. This study aims to provide a significant perspective on the implementation of ethical policies in the Turkish banking sector and contribute valuable insights to the literature in this field. The research involves a comparative analysis of the ethical policies published on the official websites of two public banks, two private banks, and two participation banks operating in Turkey, using the document analysis method. The document analysis method was employed to comparatively evaluate the ethical policy documents of the banks and reveal the importance they place on ethical principles. The application of this method offers a significant approach to understanding the diversity in ethical principles among different banks. The study analyzes the ethical policies of banks within the framework of fundamental principles such as integrity, transparency, impartiality, avoiding conflicts of interest, and social responsibility. As a result, it was found that Turkish banks generally place significant importance on sharing and implementing ethical policies.

Keywords: Banking, Ethical Policies, Document Analysis, Financial Sector

İŞ ETİĞİ VE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK İÇİN KURUMSAL SOSYAL SORUMLULUK

CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY FOR BUSINESS ETHICS AND SUSTAINABILITY

Tuba BIYIKBEYİ

Dr. Öğr. Üyesi, Kilis 7 Aralık Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İşletme Bölümü.

ORCID: 0000-0003-1770-7304

ÖZET

Araştırmada, stratejik yönetim çerçevesinde etik ve sürdürülebilirlik kavramları ele alınmış ve kurumsal sosyal sorumluluğun (KSS) rolü vurgulanmıştır. İş etiği, bir organizasyonun içindeki ve dışındaki tüm paydaşlarla olan ilişkilerinde uygulanması gereken etik değerler, ilkeler ve standartlar bütünüdür. İş etiği, doğru ve yanlış arasındaki sınırları belirleyerek, bireylerin ve kuruluşların profesyonel bir ortamda dürüstlük, şeffaflık, adalet, sorumluluk ve güven gibi değerleri nasıl uygulamaları gerektiğine dair rehberlik etmektedir. İş etiği, sürdürülebilirlik ilkeleriyle iç içe geçerek, organizasyonların hem ekonomik hem de çevresel ve toplumsal sorumluluklarını yerine getirirken, uzun vadeli değer yaratmayı amaçlar. Etik değerler ve sürdürülebilirlik, organizasyonların uzun vadeli başarıları için kritik öneme sahiptir. Kurumsal sosyal sorumluluk, şirketlerin yalnızca kar amacı gütmeyip, toplumsal ve çevresel sorumluluklarını da yerine getirmeleri gerektiğini ifade eder. Etik ve sürdürülebilirlik arasındaki ilişki, organizasyonların toplumsal, çevresel ve ekonomik sorumluluklarını uyumlu bir şekilde yerine getirmelerini sağlayarak, uzun vadeli başarının temelini oluşturmaktadır. Çalışmanın, etik ve sürdürülebilirliğin kurumsal stratejilerle entegrasyonu için öneriler sunarak, bu alandaki literatüre katkı sağlaması beklenmektedir.

Araştırmanın amacı iş etiği ve sürdürülebilirliğin ilişkisini inceleyerek ve bu ilişkide kurumsal sosyal sorumluluğun rolünü kavramsal açıdan ele almaktır. Bu amaçla literatür taraması yöntemi ile yapılan ampirik çalışmalar bu kavramsal çerçevede derlenmiştir. İncelenen araştırmalara göre, sürdürülebilirliğin etkili kılınması etkili bir etik yönetime büyük ölçüde bağlıdır. Etkili bir etik yönetim için, kurumsal sosyal sorumluluk uygulamaları ile organizasyonun değerlerinin ve misyonunun belirlenmesi, bunların iç ve dış paydaşlara iletilmesi ve etik eylemleri önceliklendiren bir karar alma kültürünün inşa edilmesi ve sürdürülmesi oldukça önemli görülmektedir. Stratejik yönetim bağlamında KSS'nin, şirketlerin marka değerlerini güçlendirirken, müşteri sadakati ve çalışan bağlılığını da artırdığı görülmüştür. Ayrıca, çevresel sürdürülebilirlik ve etik kararlar, şirketlerin yasal risklerini azaltarak, paydaşlarla olan ilişkilerinde güven oluşturması açısından da önem arz ettiği söylenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İş Etiği, Sürdürülebilirlik, Kurumsal Sosyal Sorumluluk

ABSTRACT

This study examines the concepts of ethics and sustainability within the framework of strategic management, with an emphasis on the role of corporate social responsibility (CSR). Business ethics refers to the set of values, principles, and standards that should guide

relationships within and outside an organization. It helps define the boundaries between right and wrong, providing guidance on how individuals and organizations should apply values such as honesty, transparency, fairness, responsibility, and trust in a professional environment. Business ethics, intertwined with sustainability principles, aims to create long-term value while fulfilling economic, environmental, and social responsibilities. Ethical values and sustainability are critical to the long-term success of organizations. Corporate social responsibility asserts that companies should not only aim for profit but also fulfill their social and environmental responsibilities. The relationship between ethics and sustainability allows organizations to meet their societal, environmental, and economic responsibilities in harmony, forming the foundation for long-term success. The study is expected to contribute to the literature by offering recommendations for integrating ethics and sustainability into corporate strategies.

The purpose of this research is to conceptually examine the relationship between business ethics and sustainability, exploring the role of corporate social responsibility in this relationship. To achieve this, empirical studies conducted through literature review have been compiled within this conceptual framework. According to the studies reviewed, the effective implementation of sustainability is largely dependent on effective ethical management. For effective ethical management, it is crucial to define the organization's values and mission through CSR practices, communicate these to both internal and external stakeholders, and establish and maintain a decision-making culture that prioritizes ethical actions. In the context of strategic management, CSR has been found to strengthen companies' brand value, enhance customer loyalty, and increase employee commitment. Additionally, environmental sustainability and ethical decisions play a vital role in reducing legal risks and building trust in relationships with stakeholders.

Keywords: Business Ethics, Sustainability, Corporate Social Responsibility

1.GİRİŞ

İnsanın varlığını sürdürebilmesi ve kültürünü gelecek nesillere aktarabilmesi, sürdürülebilir bir yaşam biçimi ve çevrenin korunmasıyla mümkündür. Sürdürülebilir kalkınma, bugünkü nesillerin ihtiyaçlarını, gelecek nesillerin ihtiyaçlarından ödün vermeden karşılamayı amaçlar (World Commission on Environment and Development, 1987). Bu bağlamda sürdürülebilirlik, doğal çevrenin gelecek nesillere, insan sağlığını ve ekosistemleri koruyarak aktarılması sürecini ifade eder. Çevresel sürdürülebilirlik, doğal kaynakların sınırlarını aşmadan kullanılması ve ekosistem hizmetlerinin korunmasını esas alır (Rockström et al., 2009). Çevresel sürdürülebilirlik, yalnızca ekolojik dengeyi korumayı değil, aynı zamanda insanlık kültürünün ve değerlerinin de gelecek kuşaklara sağlıklı bir biçimde aktarılmasını hedefler. Doğa ve kültür birbirinden ayrı düşünülemez; sürdürülebilirlik politikaları her ikisinin entegrasyonu ile anlam kazanır (UNESCO, 2012). Kültürel sürdürülebilirlik, toplumların tarihsel, sosyal ve kültürel değerlerinin, geleneklerinin, bilgi birikimlerinin ve dilinin gelecek nesillere sağlıklı bir biçimde aktarılmasını hedefler. Kültürel sürdürülebilirlik, geleneksel bilgi, dil, kültürel miras ve kimliğin korunmasını ifade eder (Throsby, 2008). Bu, sadece doğal çevrenin korunması değil, aynı zamanda insan toplumunun kültürel mirasının da sürdürülebilirliğini kapsar. Toplumların sosyal kimliği, kültürel mirasın aktarımı ve korunması ile doğrudan ilişkilidir (Smith & Akagawa, 2009). Bu bağlamda, doğal çevreyi ve kültürü korumak, bir toplumun sosyal kimliğini ve geçmiş deneyimlerini koruma anlamına gelir.

Çevresel sürdürülebilirlik için, kısa vadeli çözümlerde gerekli hukuki düzenlemeler ve ekonomik yaptırımlar uygulanabilmektedir. Bu bağlamda, çevre koruması ve iklim

değişikliğiyle mücadele amacıyla uluslararası düzeyde önemli anlaşmalar yapılmıştır. Bunlardan bazıları, 2005 yılında yürürlüğe giren Kyoto Protokolü ve 2016 yılında kabul edilen Paris Anlaşması'dır. Bu anlaşmalar, dünya genelinde sera gazı emisyonlarını azaltmaya yönelik ortak bir çaba oluşturmuş ve sürdürülebilir kalkınmayı sağlamak için ulusal politikaları şekillendirmiştir (Çinçin, 2022).

Sürdürülebilir bir yaşam biçimi, çevresel, kültürel ve ekonomik sürdürülebilirlik unsurlarının bir arada düşünülmesiyle mümkün olabilecektir. İnsanlar, kendi çevrelerini, kültürel değerlerini ve toplumsal yapılarındaki sürekliliği güvence altına alarak, hem kendilerinin hem de gelecek nesillerin ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir denge kurmuş olurlar. Sürdürülebilir yaşam ve kültürün gelecek nesillere aktarılması, etik bir sorumlulukla doğrudan bağlantılıdır. Etik, bireylerin ve toplumların sorumluluklarını ve değerlerini belirlerken, bu sorumlulukların hem çevreyi hem de kültürel mirası kapsamaya gerektiğini vurgular (Leopold, 1949). Çevresel etik, insanların doğaya karşı sorumlu bir tutum benimsemesi gerektiğini savunur. Bu, doğal kaynakları gelecek nesillere aktarabilmek için çevreye duyarlı davranışları, kaynakların tasarruflu kullanımı ve ekosistemlerin korunmasını içerir

Son yıllarda, etik yönetim ve sürdürülebilirlik, stratejik yönetim alanında giderek daha fazla dikkat çeken kavramlar haline gelmiştir. Etik yönetim, organizasyonların doğru ve yanlış arasındaki ayrımları belirleyerek, toplumsal ve çevresel sorumlulukları göz önünde bulundurarak kararlar almasını ifade eder (Donaldson & Preston, 1995). Sürdürülebilirlik ise çevresel, sosyal ve ekonomik boyutlarda uzun vadeli başarıyı hedefleyen bir yaklaşımdır (Elkington, 1997). Günümüzde bu iki kavram, sadece şirketlerin sosyal sorumluluklarını yerine getirmeleri için bir gereklilik değil, aynı zamanda rekabet avantajı yaratabilecek stratejik araçlar olarak da kabul edilmektedir (Porter & Kramer, 2011). Bu noktada kurumsal sosyal sorumluluk (KSS), hem etik yönetim hem de sürdürülebilirlik hedeflerini somutlaştıran bir uygulama olarak öne çıkmaktadır. KSS, şirketlerin faaliyetlerinin sadece ekonomik kazanç sağlamakla sınırlı olmadığını, aynı zamanda çevresel ve toplumsal ihtiyaçları da göz önünde bulundurarak hareket etmeleri gerektiğini ifade eder (Carroll, 1991).

Kurumsal sosyal sorumluluk projeleri, sürdürülebilir kalkınma hedeflerini (SKH) desteklerken, aynı zamanda toplumun refahını artırarak organizasyonların itibarını ve paydaş bağlılığını güçlendirir (Schaltegger & Burritt, 2018). Özellikle çevresel açıdan değerlendirildiğinde, şirketlerin enerji tasarrufu, karbon ayak izinin azaltılması ve atık yönetimi gibi uygulamaları, sürdürülebilir çevresel dengeye önemli katkılar sunar (D'Amato et al., 2009). Sosyal boyutta ise eğitim, sağlık ve topluluk geliştirme odaklı projeler, şirketlerin topluma olan sorumluluklarının bir yansımasıdır (Carroll & Shabana, 2010). Elkington'un "Triple Bottom Line" yaklaşımı, ekonomik kârlılığın yanı sıra, çevresel sürdürülebilirlik ve sosyal adaleti de şirket performansının temel göstergeleri arasında sayarak KSS'nin sürdürülebilirlik için kritik bir araç olduğunu vurgulamaktadır (Elkington, 1997).

Sonuç olarak, KSS uygulamaları, organizasyonların yalnızca kâr amacı güden yapılar olmasının ötesine geçmesini sağlayarak sürdürülebilir değer yaratmalarını mümkün kılar. Günümüz rekabet ortamında, KSS'yi stratejik bir yönetim aracı olarak benimseyen şirketlerin, paydaşlarının gözünde hem etik bir kurumsal imaj oluşturduğu hem de uzun vadeli başarı elde ettiği görülmektedir (Porter & Kramer, 2011).

Araştırmanın temel amacı, sürdürülebilirlik, etik yönetim ve kurumsal sosyal sorumluluk (KSS) arasındaki ilişkiyi literatür taraması yöntemi ile inceleyerek, bu kavramların hem çevresel hem de kültürel sürdürülebilirliğin sağlanmasındaki rolünü ortaya koymaktır. Çalışma, sürdürülebilir kalkınma hedefleri doğrultusunda, organizasyonların toplumsal ve çevresel sorumluluklarını nasıl yerine getirdiklerini incelemeyi ve bu süreçte KSS uygulamalarının stratejik bir araç olarak nasıl kullanılabileceğini tartışmayı hedeflemektedir.

2. SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE ETİK

Sürdürülebilirlik, bireylerin, kurumların ve toplumların, bugünkü ihtiyaçlarını karşılarken gelecek nesillerin kendi ihtiyaçlarını karşılama kabiliyetine zarar vermeden hareket etmelerini ifade eder (Brundtland, 1987). Bu kavram, çevresel, sosyal ve ekonomik boyutları kapsayarak, yalnızca doğal kaynakların korunması değil, aynı zamanda toplumsal refah ve ekonomik istikrarın da sağlanmasını amaçlar (Elkington, 1997).

Sürdürülebilirlik, özellikle çevre kirliliği, doğal kaynakların tükenmesi ve toplumsal eşitsizlikler gibi küresel sorunların çözümünde hayati bir öneme sahiptir. Örneğin, sürdürülebilir üretim ve tüketim modellerinin benimsenmesi, karbon ayak izinin azaltılmasını ve kaynakların verimli kullanımını teşvik etmektedir (Geissdoerfer et al., 2017). Bununla birlikte, sürdürülebilirlik yalnızca çevresel koruma ile sınırlı değildir; aynı zamanda ekonomik büyüme ile sosyal eşitliğin bir arada sağlanmasını da hedefler (Gladwin et al., 1995). Ayrıca sosyal adalet, ekonomik sürdürülebilirlik ve teknolojinin etik kullanımı gibi alanları da kapsamaktadır. Örneğin, şirketlerin "Kurumsal Dijital Sorumluluk" girişimleri, dijital teknolojilerin etik ve çevresel sürdürülebilirlik içinde kullanılmasını hedeflemiştir. Bu tür uygulamalar, yalnızca çevresel etkileri azaltmakla kalmaz, aynı zamanda iş etiğini güçlendirir ve toplumda güven yaratır niteliktedir (IMD Business School, 2020).

Lashley (2016) çalışmasında etkili bir etik yönetim modeli için yedi temel olduğunu bulmuş, bunları; değerler, kurallar, geri bildirim sorumluluğu, eğitim, geri bildirim, ödüllendirme ve dış değerlendirme olarak sıralamıştır. Bu unsurların, etik politikaları tutarlı bir şekilde yönetmek, yanlış davranışları azaltmak, yasal gereklilikleri karşılamak, sektör derneği kurallarına uymak ve organizasyonun itibarını korumak için bir çerçeve sunduğunu belirtmiştir. Etik bir organizasyon daha yetkilendirici ve katılımcı bir yönetim tarzını ve öğrenen bir organizasyon kültürünü gerektirmektedir (Lashley, 2016).

Yöneticilerin etik liderlik davranışları ve adil kaynak kullanımı, hem şirketlerin çevre üzerindeki olumsuz etkilerini en aza indirmek hem de uzun vadeli başarıyı sağlamak için kritik öneme sahiptir (Welch, 2023). Bu bağlamda, sürdürülebilirlik hem bireysel hem de kurumsal düzeyde etik bir gereklilik olarak kabul edilmektedir. Son araştırmalar, sürdürülebilirlik çerçevesinde etik liderliğin, şeffaflığın ve hesap verebilirliğin şirketlerin çevresel ve sosyal etkilerini olumlu yönde etkilediğini göstermektedir. İş dünyası etiklerinde, kararların çevresel etkileri de dikkate alınarak, toplumun ve çevrenin uzun vadeli refahına katkıda bulunmak ön plandadır (Journal of Medical Ethics, 2023). Bu perspektif, özellikle iklim değişikliği ve biyolojik çeşitliliğin korunması gibi küresel sorunlarla başa çıkmada daha geniş bir etik çerçeveye ihtiyaç duyulduğunu da ortaya koymaktadır.

3. KURUMSAL SOSYAL SORUMLULUK (KSS)

Kurumsal sosyal sorumluluk (KSS), organizasyonların ekonomik, sosyal ve çevresel alanlarda sorumluluklarını yerine getirme anlayışını ifade eden bir kavramdır. Carroll'un (1991) ortaya koyduğu KSS piramidi modeli, ekonomik sorumluluğun organizasyonların temel varoluş nedeni olduğunu, bununla birlikte hukuki, etik ve hayırseverlik sorumluluklarının da bu yapının ayrılmaz parçaları olduğunu vurgulamaktadır. KSS, işletmelerin yalnızca kâr odaklı faaliyetler yürütmekle kalmayıp, toplumsal refahın sağlanması ve çevrenin korunması gibi geniş kapsamlı sorumluluklar taşıdığını gösterir. Bu bağlamda, sürdürülebilir kalkınma için KSS'nin bir araç olarak kullanılması, iş dünyasının sosyal ve çevresel sorunlara duyarlı bir şekilde çözümler geliştirmesiyle mümkündür (Schaltegger & Burritt, 2018).

Özellikle son yıllarda şirketlerin KSS projelerine yönelik artan ilgisi, kurumsal itibar, rekabet avantajı ve paydaş bağlılığının sağlanmasına yönelik stratejik bir yaklaşım olarak öne

çıkılmaktadır (Porter & Kramer, 2011). KSS projeleri aracılığıyla şirketler, enerji verimliliği, atık yönetimi ve karbon emisyonlarının azaltılması gibi çevresel sürdürülebilirliğe katkıda bulunurken, toplulukların eğitim, sağlık ve refah düzeylerini artırmaya yönelik sosyal sorumluluk uygulamalarıyla toplumun kalkınmasına destek olurlar (D'Amato et al., 2009). Bu da organizasyonların kısa vadeli çıkarlarının ötesine geçerek, uzun vadeli sürdürülebilir değer yaratmasını sağlamaktadır.

Elkington'un (1997) "Triple Bottom Line" yaklaşımı, KSS'nin sadece ekonomik performansı değil, sosyal ve çevresel performansı da eşit derecede önemli gördüğünü vurgulamaktadır. Buna göre, işletmelerin başarısı ekonomik kâr sağlamlarının yanı sıra, toplumsal ve çevresel fayda yaratma kapasiteleriyle de ölçülmelidir. Bu anlayış, şirketlerin iş süreçlerini etik bir zeminde yeniden yapılandırılmalarını, topluma katkıda bulunan projeler geliştirmelerini ve çevresel sorumluluklarını yerine getirmelerini zorunlu kılmaktadır. Sonuç olarak, KSS uygulamaları yalnızca işletmelerin sürdürülebilirlik hedeflerini somutlaştırmakla kalmaz, aynı zamanda toplumda sosyal adalet, ekonomik kalkınma ve çevresel koruma dengesi için bir katalizör görevi üstlenmektedir.

4. ETİK, SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE KSS İLİŞKİSİ HAKKINDA YAPILMIŞ ARAŞTIRMALARIN DEĞERLENDİRMELERİ

Etik ve sürdürülebilirlik arasındaki ilişki, organizasyonların yalnızca kâr amacı gütmeyen, topluma, çevreye ve tüm paydaşlarına karşı sorumlu bir tutum sergilemelerine olanak tanımasından kaynaklıdır (Welch, 2023). Bu kavramlar özellikle stratejik yönetim bağlamında birbirini tamamlayan unsurlar olarak öne çıkar. Etik yönetim, organizasyonların yalnızca ekonomik çıkarları değil, aynı zamanda çevresel ve toplumsal sorumluluklarını da göz önünde bulundurmasını gerektirmektedir (Donaldson & Preston, 1995). Etik kararlar, çevreyi ve toplumu koruma amacını güderken, aynı zamanda şirketin uzun vadeli başarısını da güvence altına alır. Bir organizasyon, etik standartlara dayalı kararlar aldığı anda, yalnızca yasal yükümlülükleri yerine getirmekle kalmaz, aynı zamanda toplumun ve çevrenin çıkarlarını da gözetmektedir (Welch, 2023). Etik ilkeler, sürdürülebilirlik stratejilerinin oluşturulmasında bir rehber görevi görmektedir. Örneğin, çevresel sürdürülebilirlik için alınan önlemler, hem gelecek nesillerin haklarını koruma hem de mevcut paydaşların beklentilerini karşılama yönünde etik bir sorumluluğa dayanmaktadır (Carroll, 1991). Şirketlerin etik sorumluluklarını yerine getirmesi, uzun vadeli sürdürülebilirlik stratejilerinin başarılı bir şekilde uygulanmasını sağlar. Örneğin, etik ilkeler doğrultusunda adil iş uygulamaları benimseyen şirketler, hem çalışan memnuniyetini artırabilir hem de sosyal sürdürülebilirliği destekleyebilirler (Freeman et al., 2010).

Sürdürülebilirliğin etikle birleştiği noktada, işletmelerin yalnızca yasal yükümlülüklerle değil, aynı zamanda paydaşlarının beklentilerine uygun davranmaları beklenmektedir. Bunun bir örneği olarak, etik liderlik ile şirketlerin karbon ayak izini azaltma, adil çalışma koşulları sağlama ve toplumsal eşitlik konularında daha aktif bir rol üstlenmesi gösterilebilir (Trevino & Nelson, 2020). Son yıllarda yapılan araştırmalar, etik liderliğin ve iş etiğinin, işletmelerin sürdürülebilirlik çabalarındaki başarısının anahtarı olduğunu göstermektedir. Etik iş uygulamaları, daha şeffaf ve hesap verebilir bir iş dünyası yaratırken, aynı zamanda işletmelerin toplumla olan ilişkilerinde güven inşa etmelerine olanak tanır. Özellikle şirketlerin sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşırken, iş etiğini içselleştiren bir yaklaşım benimsemeleri gereklidir (IMD Business School, 2020). Etik uygulamaların sürdürülebilirlik ve toplumsal sorumluluk ile doğrudan ilişkili olduğu günümüzde, organizasyonlar sadece kar amacı gütmeyen ötesinde, topluma ve çevreye olan katkılarıyla uzun vadeli başarılarını inşa etmektedir. Bu bağlamda, kurumsal sosyal sorumluluk, etik değerlerle şekillenen iş

stratejilerinin bir sonucu olarak, organizasyonların toplum ve çevre üzerindeki etkilerini yönetmelerine olanak tanır.

Wright ve Bennet (2015)'in çalışmasında işletmelerde sağlanacak başarılı bir etik yönetimi ve sürdürülebilirlik farkındalığı için spesifik bir eğitim ihtiyacı ilk sırada gözlenmektedir. İş etiği, kurumsal sosyal sorumluluk ve sürdürülebilirlik konuları, son yıllarda yönetim eğitiminde, en azından potansiyel işverenler, akreditasyon kuruluşları ve işletme okulu mezunları açısından giderek daha fazla dikkat çekmeye başlamıştır. Wright ve Bennet (2015), Financial Times Global MBA Rankings'de yer alan ilk 100 programı, Australian Financial Review BOSS tarafından sıralanan Avustralya'nın en iyi 17 MBA programı ve Yeni Zelanda'daki üniversiteler tarafından sunulan yedi MBA programı dahil olmak üzere küresel MBA müfredatlarında bu üç konunun ne ölçüde yer bulduğunu, ders içerikleri ve yapıları üzerinden incelemiştir.

Araştırmanın bulguları şunları ortaya koymaktadır:

- Çeşitli eğitim sunum yöntemleri kullanılmaktadır;
- Etik eğitimi önemli bir yaygınlık kazanmış olmasına rağmen, MBA programlarının yalnızca yaklaşık yüzde 50'si bu konuyu zorunlu bir ders olarak içermektedir (ve bu durumda bile genellikle daha geniş bir dersin bir parçası olarak yer almaktadır);
- Sürdürülebilirlik eğitimi ise çok daha düşük bir yaygınlığa sahiptir; incelenen MBA programlarının yalnızca yüzde altısı bu konuyu temel müfredatlarına dahil etmiştir.

Moon ve Bonny'nin (2001) ABD'de 3.000'e yakın firma üzerinde yaptığı bir araştırma, etik ve uyum yönetiminin bazı ortak gereksinimlerini ortaya koymuştur. Öncelikli olarak, çalışanların organizasyonun etik ve değerlere gerçekten önem verdiğine inanması gerekir. İş liderliği, statü, yönetim eylemleri ve politikalar birbiriyle uyumlu olmalıdır. Süreç, çalışanlara adil görünmeli; etik davranış ödüllendirilmeli ve etik ile değerler hakkında açık bir tartışma ortamı sağlanmalıdır.

Tormo-Carbó vd, (2018), iş etiği ve kurumsal sosyal sorumluluk (KSS) eğitimlerinin, öğrencilerin etik sorunlar konusundaki farkındalıkları üzerindeki etkisini incelemiştir. Çalışma, İspanyol bir üniversiteden 551 yönetim öğrencisine hiyerarşik regresyon kullanarak hipotezlerini test etmektedir. Bulgular, iş ahlakı/CSR derslerinin öğrencilerin şu alanlardaki etik farkındalıklarını önemli ölçüde artırdığını göstermektedir.

Meinhold (2021), etik iş uygulamaları ve sürdürülebilir kalkınma arasındaki kesişimi incelemiştir. Çalışma, küresel bir bağlamda etik iş anlayışının teorisini ve pratiğini tanıtarak, ekolojik sürdürülebilirlik, nesiller arası sorumluluklar ve yıkıcı teknolojilerin yarattığı zorluklar üzerine odaklanmaktadır. Meinhold, işletmelerin çeşitli paydaşlardan gelen artan etik denetimini tartışmış ve iş kararları alırken kültürel farklılıkların göz önünde bulundurulmasının önemini vurgulamıştır.

Zsolnai (2015), iş etiği ve sürdürülebilirlik yönetimini manevi boyutlar ile incelemiştir. Kitap, manevi bir perspektifin, insanların doğa ve daha yüksek bir gerçeklikle bağlantısını güçlendiren bir anlam arayışı olarak iş dünyası ve sürdürülebilirlik uygulamalarını nasıl şekillendirebileceğini göstermektedir. Çalışma, Hristiyanlık, Yahudilik, İslam, Hinduizm, Budizm, Taoizm ve Sufizm gibi çeşitli kültürel ve dini geleneklerin iş, etik ve doğa arasındaki ilişkiyi nasıl ele aldığını incelemektedir. Maneviyatın, iş etiği anlayışının ve değerlerin sürdürülebilirliğini artırma konusunda önemli bir rol oynayabileceği savunulmaktadır.

Wright ve Bennett (2011), iş dünyasında etik kararların ve sürdürülebilir iş uygulamalarının giderek daha fazla önem kazandığını, bu nedenle bu konuların okullarda master seviyesinde eğitim görenlere temel dersler haline gelmesi gerektiğini vurgulamıştır. Çalışmalarında,

geleneksel iş pratiği ile daha sorumlu bir yaklaşım arasında bir denge kurmanın zorlukları ele alınmış ve gerçek dünya örnekleri üzerinden bu konuların derslerde nasıl işlenebileceğine dair model önerileri sunulmuştur.

Alparslan ve Aygün (2013), çalışmalarında, firma performansını ölçmek için iki farklı gösterge kullanılmıştır: biri muhasebe temelli (öz sermaye karlılığı - ROE), diğeri ise piyasa temelli (Tobin's q). Bağımsız değişken olarak ise kurumsal sosyal sorumluluğu (KSS) ele almışlardır. KSS göstergesi, firmaların ilgili yıllarda gerçekleştirdikleri bağış ve yardımlar üzerinden belirlenmiştir. Analizler sonucunda, KSS ile firma performansı arasında pozitif bir ilişki olduğu gözlemlenmiştir.

5. SONUÇ

Yapılan literatür araştırmalarına göre, etik olmadan, sürdürülebilirliğin gerçekleşmesinin çok zor olduğu ve bunun günümüzde bir ön koşul haline geldiğini belirtmek mümkündür. Sonuç olarak, sürdürülebilirlik sadece çevresel değil, kültürel ve etik bir sorumluluktur. Hem çevreyi hem de kültürel değerleri koruyarak, bireyler ve toplumlar, etik ilkeler doğrultusunda geleceğe sorumlu bir miras bırakırlar. Özellikle işletmeler, geleceğe kalacak toplumsal miras konusunda önemli görevlere sahiptir ve bu konuda üzerine düşen sürdürülebilirlik uygulamalarını dikkate almalıdırlar. Çünkü sürdürülebilirlik kavramı, yalnızca mevcut kuşaklara karşı taşıdığımız sorumluluklarla sınırlı olmayıp, aynı zamanda gelecek kuşaklara yönelik daha derin bir sorumluluk bilincini de içerir. Bu yaklaşım, gelecek nesillerin ihtiyaçlarını karşılama kapasitesini koruma çabasını merkeze alır ve bu anlamda, bugünden atılan adımların uzun vadeli etkilerini göz önünde bulundurmaya gerektirir.

Sürdürülebilirlik, hem etik değerler hem de stratejik yönetim perspektifinden ele alınması gereken çok boyutlu bir kavramdır. Etik ve sürdürülebilirlik arasındaki ilişki, organizasyonların toplumsal, çevresel ve ekonomik sorumluluklarını uyumlu bir şekilde yerine getirmelerini sağlayarak, uzun vadeli başarının temelini oluşturmaktadır. Etkili bir etik yönetimi için, organizasyonun değerlerinin ve misyonunun belirlenmesi, bunların iç ve dış paydaşlara iletilmesi ve etik eylemleri önceliklendiren bir karar alma kültürünün inşa edilmesi ve sürdürülmesi büyük önem arz etmektedir.

Araştırmalar ve örnek olaylar incelendiğinde, etik iş uygulamalarını teşvik etmenin en etkili yolunun, bunları tüm organizasyon kültürüne ve karar alma süreçlerine entegre etmek olduğunu göstermektedir. Bu süreçte, kurumsal sosyal sorumluluk gibi sürdürülebilirlik uygulamalarına da gereken önemin verilebilmesinin hem işletmelerin hem toplumun avantajları açısından gerekliliği açıktır. Etik karar alma süreçlerinin yalnızca insanlara değil, aynı zamanda topluluklara ve çevresel sistemlere yönelik sorumluluğu da içerdiği unutulmamalıdır.

KAYNAKÇA

Alparslan, A. G. A., & Aygün, M. (2013). Kurumsal sosyal sorumluluk ve firma performansı. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 18(1), 435-448.

Aydınlı, H. İ., & Yolvermez, B. (2023). Etik yaklaşımlar açısından sürdürülebilirliğin ontolojik çözümlemesi. *Kastamonu Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 25(1), 118-141. <https://doi.org/10.21180/iibfdkastamonu.1173886>

- Carroll, A. B. (1991). The pyramid of corporate social responsibility: Toward the moral management of organizational stakeholders. *Business Horizons*, 34(4), 39–48. [https://doi.org/10.1016/0007-6813\(91\)90005-G](https://doi.org/10.1016/0007-6813(91)90005-G)
- Carroll, A. B. (1999). Corporate social responsibility: Evolution of a definitional construct. *Business & Society*, 38(3), 268-295. <https://doi.org/10.1177/000765039903800303>
- Carroll, A. B., & Shabana, K. M. (2010). The business case for corporate social responsibility: A review of concepts, research and practice. *International Journal of Management Reviews*, 12(1), 85-105. <https://doi.org/10.1111/j.1468-2370.2009.00275.x>
- Çinçin, K. (2022). Çevre bilimlerinde sürdürülebilir etik sorunu ve yöntemsel bir deneme. *Akademia Doğa ve İnsan Bilimleri Dergisi*, 8(1), 38-46.
- D'Amato, A., Henderson, S., & Florence, S. (2009). *Corporate social responsibility and sustainable business: A guide to leadership tasks and functions*. Center for Creative Leadership.
- Donaldson, T., & Preston, L. E. (1995). The stakeholder theory of the corporation: Concepts, evidence, and implications. *Academy of Management Review*, 20(1), 65-91.
- Elkington, J. (1997). *Cannibals with forks: The triple bottom line of 21st century business*. Capstone.
- Freeman, R. E., Harrison, J., Wicks, A. C., Parmar, B. L., & De Colle, S. (2010). *Stakeholder Theory: The State of the Art*. Cambridge University Press.
- IMD Business School (2020). Corporate digital responsibility: Shaping the digital transformation ethically. Retrieved from imd.org
- Journal of Medical Ethics (2023). Integrating ethical principles into sustainability goals. Available at jme.bmj.com.
- Leopold, A. (1949). *A sand county almanac*. Oxford University Press.
- López, M. V., García, A., & Rodríguez, L. (2007). Sustainable development and corporate social responsibility: A study based on the global reporting initiative. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 14(1), 15-28.
- Maak, T., & Pless, N. M. (2006). Responsible leadership in a stakeholder society – A relational perspective. *Journal of Business Ethics*, 66(1), 99-115.
- Meinhold, R. (2021). *Business ethics and sustainability*. Routledge.
- Mohr, L.A., Webb, D. J., & Harris, E. (2001). Do consumers expect companies to be socially responsible? The impact of corporate social responsibility on buying behavior. *The Journal of Consumer Affairs*, 35(1), 45–71.
- Porter, M. E., & Kramer, M. R. (2011). Creating shared value. *Harvard Business Review*, 89(1/2), 62–77.
- Rockström, J., Steffen, W., Noone, K., Persson, Å., et al. (2009). A safe operating space for humanity. *Nature*, 461(7263), 472-475.
- Schaltegger, S., & Burritt, R. (2018). *Contemporary environmental accounting: Issues, concepts and practice* (2nd ed.). Routledge.
- Smith, L., & Akagawa, N. (2009). *Intangible heritage*. Routledge.
- Sustainable Development Report (2020). The Sustainable Development Goals and COVID-19. Retrieved from sustainable.development.report

- Throsby, D. (2008). Linking cultural and ecological sustainability. *International Journal of Diversity in Organisations, Communities and Nations*, 8(1), 15-20.
- Tormo-Carbó, G., Seguí-Mas, E., & Oltra, V. (2018). Business ethics as a sustainability challenge: Higher education implications. *Sustainability*, 10(8), 2717.
- Trevino, L. K., & Nelson, K. A. (2020). *Managing business ethics: Straight talk about how to do it right*. Wiley.
- UNESCO. (2012). *Culture: A driver and an enabler of sustainable development*. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.
- Welch, P. (2023). Business ethics: The foundation of sustainable success. *Journal of International Business Research*, 22(5), 1–2.
- World Commission on Environment and Development (WCED). (1987). *Our Common Future*. Oxford University Press.
- Wright, N. S., & Bennett, H. (2011). Business ethics, CSR, sustainability and the MBA. *Journal of Management & Organization*, 17(5), 641-655.
- Zsolnai, L. (2015). *The spiritual dimension of business ethics and sustainability management*. Springer.

DİJİTAL ÇAĞDA İŞ ETİĞİ

BUSINESS ETHICS IN THE DIGITAL AGE

Tuba BIYIKBEYİ

Dr. Öğr. Üyesi, Kilis 7 Aralık Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İşletme Bölümü

ORCID: 0000-0003-1770-7304

ÖZET

Dijital çağ, işletmelerin yönetim stratejilerini ve operasyonel süreçlerini köklü bir şekilde dönüştürürken, bu dönüşümün etik boyutları giderek daha fazla tartışma konusu olmaktadır. Yapay zekâ, büyük veri ve otomasyon gibi teknolojiler, işletmelere hız ve verimlilik kazandırmanın ötesinde, şeffaflık, hesap verebilirlik, adalet ve gizlilik gibi temel etik ilkelerin yeniden değerlendirilmesini zorunlu hale getirmiştir. Bu çalışmanın amacı, yapay zekâ tabanlı stratejilerin etik boyutlarını ele almak ve bu bağlamda literatürdeki mevcut yaklaşımları analiz ederek konuyla ilgili eleştirel bir perspektif sunmaktır.

Çalışmada, literatür taraması yöntemi kullanılarak dijital çağda iş etiğine ilişkin teorik yaklaşımlar ve sektör odaklı uygulamalar incelenmiştir. Yapay zekâ teknolojilerinin iş etiği üzerindeki etkilerini ortaya inceleyen bu çalışmada, özellikle algoritmik önyargılar, veri gizliliği, iş gücü üzerindeki etkiler, etik problemler ve etik yönetim gibi konulara odaklanılmıştır. Literatürde, yapay zekâ tabanlı stratejilerin iş dünyasında önemli fırsatlar sunduğu ancak aynı zamanda çeşitli etik riskler barındırdığı görülmektedir. Yapay zekâ kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte, toplumun karşı karşıya kaldığı yasal ve etik sorunlar arasında mahremiyetin korunması ve gözetim uygulamaları dikkat çekmektedir. Ayrıca, algoritmaların önyargılı kararlar alması ya da ayrımcılık yaratması gibi sorunlar da giderek daha fazla tartışılmaktadır. Dijital dönüşüm sürecinin bir parçası olarak, YZ destekli sistemlerin emek yoğun iş süreçlerinin yerini alması, çalışanların işlerini kaybetme riski ve bu durumun toplumsal etkileri konusunda endişeleri artırmaktadır. Bu çalışmanın orijinal katkısı, yapay zekâ odaklı stratejilerin etik boyutlarını, işletme stratejileriyle ilişkilendirerek bütüncül bir şekilde ele almasıdır. İncelenen araştırmalara göre yapay zeka uygulamalarının etik açıdan en sorunlu bulunduğu noktalar; veri güvenliği tehdidi, mahremiyet sorunu, otonom bir aracın sebep olduğu kazada sorumluluğun tespiti gibi hesap verilebilirlik sorunları, sosyal medyada sahte bilgilerle toplumun yanıltılması, insani duyguların eksikliği gibi özetlenebilir.

Anahtar kelimeler: Dijitalleşme, Yapay Zeka, İş Etiği

ABSTRACT

The digital age has profoundly reshaped business management strategies and operational processes, while the ethical implications of this transformation have become increasingly debated. Technologies such as artificial intelligence (AI), big data, and automation not only provide businesses with speed and efficiency but also require a reevaluation of fundamental ethical principles, including transparency, accountability, fairness, and privacy. This study aims to explore the ethical dimensions of AI-based strategies and critically assess the current approaches in the literature.

Through a literature review methodology, the study examines theoretical perspectives and industry-specific applications related to business ethics in the digital age. It focuses on key topics such as algorithmic bias, data privacy, workforce implications, ethical challenges, and ethical governance. The literature highlights that while AI-based strategies offer substantial opportunities for the business world, they also pose significant ethical risks. As the adoption of AI technologies becomes widespread, societal legal and ethical concerns increasingly revolve around issues like privacy protection and surveillance practices. Additionally, biases in algorithmic decision-making and discriminatory outcomes have drawn considerable attention. As part of the digital transformation, the integration of AI-powered systems into traditionally labor-intensive processes raises concerns about job displacement and the broader social consequences of such shifts. This study's original contribution is its comprehensive approach, linking the ethical dimensions of AI-based strategies to broader business strategies. According to the reviewed literature, the most critical ethical challenges of AI applications include threats to data security, privacy violations, accountability gaps in cases like determining liability for autonomous vehicle accidents, the dissemination of misinformation on social media, and the absence of human emotional considerations.

Keywords: Digitalization, Artificial Intelligence, Business Ethics

1.GİRİŞ

Dijital çağ, işletmelerin stratejik yönetim ve operasyonel süreçlerinde köklü değişikliklere yol açmıştır. Yapay zekâ (YZ), büyük veri ve otomasyon teknolojileri gibi yenilikler, karar alma süreçlerinde hız ve verimlilik sağlarken, aynı zamanda etik açıdan karmaşık sorunları da beraberinde getirmektedir. Özellikle YZ tabanlı stratejilerin yaygınlaşması, şeffaflık, hesap verebilirlik, adil karar alma ve gizlilik gibi etik ilkelerin yeniden değerlendirilmesini zorunlu kılmıştır (Floridi ve Taddeo, 2016).

Günümüz iş dünyasında, teknolojik inovasyonların kullanımı sadece ekonomik avantajlarla sınırlı kalmamakta, aynı zamanda sosyal sorumluluk ve sürdürülebilirlik açısından da önemli bir etki yaratmaktadır. Ancak, bu teknolojilerin etik çerçevede yönetilememesi durumunda, işletmelerin karşılaşabileceği yasal ve itibar riskleri artmaktadır (Binns, 2018). Örneğin, algoritmik önyargıların neden olduğu eşitsizlikler veya çalışanların otomasyonla işlerini kaybetme riski, işletmelerin toplumsal sorumluluklarını sorgulanabilir hale getirmektedir (VanDeGrif, 2024).

Bu bağlamda, dijital çağda iş etiği, sadece bir yönetim meselesi değil, aynı zamanda işletmelerin uzun vadeli sürdürülebilirlik stratejilerinde kritik bir bileşen olarak görülmektedir. Bu çalışmanın amacı, yapay zekâ tabanlı stratejilerin etik boyutlarını literatür çerçevesinde inceleyerek mevcut yaklaşımların avantajlarını ve eksikliklerini ortaya koymaktır. Yöntem olarak, literatür taraması yöntemi benimsenmiş ve konuya ilişkin teorik ve uygulamalı çalışmalardan yararlanılmıştır. Çalışmanın kısıtlılıkları, yapay zekâ teknolojilerinin farklı sektörlerdeki etkilerinin derinlemesine analiz edilememesi ve mevcut literatürün sınırlı kapsayıcılığıdır. Temel problem sorusu, "Yapay zekâ tabanlı stratejiler, işletmelerin etik değerlerini nasıl şekillendirmektedir ve bu stratejiler hangi etik riskleri doğurmaktadır?" olarak belirlenmiştir. Çalışmanın orijinalitesi, yapay zekâ odaklı stratejik karar alma süreçlerinin etik boyutlarını bütüncül bir yaklaşımla ele alarak literatürdeki mevcut araştırmalara katkıda bulunması olarak belirtilebilmektedir.

2. DİJİTAL ÇAĞDA İŞ ETİĞİNİN ÖNEMİ

Yapay zeka ve robotik, tasarım süreçlerinden inşaat uygulamalarına kadar geniş bir yelpazede yenilikler sunmaktadır. Bu teknolojiler, iş süreçlerini optimize etme, maliyetleri düşürme ve verimliliği artırma potansiyeline sahiptir (Liang vd, 2024). Bu faydası ile beraber iş etiğinin unsurlarının uygulanmasında veri gizliliği ve güvenliği, yapay zeka ve otomasyon kullanımı, dijital iş modelleri ve çalışma etkileri, sosyal medya ve marka sorumluluğu, çevresel ve sosyal sorumluluk olarak gruplandırılabilen alanlara önem verilmesi gereklidir.

2.1. Veri Gizliliği ve Güvenliği

Kişisel verilerin dijitalleşme süreçlerinde önemli bir ticari değer hâline gelmesi, gizlilik ihlallerine dair etik tartışmaları yoğunlaştırmıştır. Örneğin, GDPR (General Data Protection Regulation) gibi düzenlemeler, işletmeleri veri güvenliği ve şeffaflık açısından sorumlu davranmaya zorlamaktadır (Tikkinen-Piri et al., 2018). Bunun yanında, veri yönetiminde etik ihlaller, müşteri güvenini ve işletmelerin itibarını doğrudan etkileyebilir (Martin & Murphy, 2017).

2.2. Yapay Zeka ve Otomasyon Kullanımı

Yapay zekâ teknolojilerinin iş süreçlerine entegre edilmesiyle birlikte, algoritmik kararların şeffaflığı ve tarafsızlığına ilişkin kaygılar artmıştır. Örneğin, algoritmik önyargılar, özellikle yanlış veri setlerine dayanarak etik açıdan sorunlu sonuçlar üretebilir (Binns, 2018). Ayrıca, otomasyonun hızla artması, çalışanların iş güvenliği açısından riskler oluşturabilir (Brynjolfsson & McAfee, 2014). İnşaat gibi yüksek riskli sektörlerde YZ ve robotik sistemlerin başarısızlığı ciddi kazalara neden olabilir. Bu sistemlerin geliştirilmesinde ve kullanımdaki sorumluluğun nasıl paylaşılabileceği önemli bir sorundur (Liang vd, 2024).

2.3. Dijital İş Modelleri ve Çalışma Etikleri

Gig ekonomisi ve uzaktan çalışma modelleri, iş dünyasında esneklik sağlarken aynı zamanda yeni etik problemler yaratmıştır. Çalışanların esnek iş saatlerinden dolayı iş-yaşam dengesi bozulabilir ve bu durum uzun vadede tükenmişliğe yol açabilir (Hyman et al., 2003). Ayrıca, dijital platformlarda işgücü sömürsü riski, etik açıdan acil bir müdahaleyi gerektirmektedir (Wood et al., 2019).

2.4. Sosyal Medya ve Marka Sorumluluğu

Markalar, sosyal medyada daha geniş bir kitleye ulaşma avantajını kullanırken etik ihlallere neden olabilecek yanıltıcı reklamlar ve kampanyalar yürütme riski taşımaktadır (Doh et al., 2016). Sosyal medyanın dijital pazarlamadaki yeri, doğru bilgi paylaşımını ve tüketici haklarına saygıyı zorunlu kılmaktadır.

2.5. Çevresel ve Sosyal Sorumluluk

Dijitalleşmenin artışıyla enerji tüketiminde yaşanan artış, çevresel sürdürülebilirlik açısından endişe vericidir. Örneğin, veri merkezlerinin karbon emisyonlarını azaltma hedefi, çevresel sürdürülebilirlik stratejilerinin bir parçası hâline gelmiştir (Raghupathi & Raghupathi, 2020). Bunun yanında, sosyal faydayı gözetmeyen dijital inovasyonlar, iş dünyasının etik yaklaşımını güçlendirebilir (Carroll & Shabana, 2010).

3. YAPAY ZEKÂ TABANLI STRATEJİLERİN ETİK DEĞERLER ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Yapay zekâ temelli stratejiler, karar alma süreçlerini kolaylaştırırken aynı zamanda etik değerler üzerinde zayıflatıcı bir etki yaratabilir. Özellikle algoritmaların veri setlerinden

edindiği önyargılar, ayrımcılık ve adaletsiz karar mekanizmalarına neden olabilir (O’Neil, 2016). Bu nedenle, yapay zekâ uygulamalarının şeffaflık, hesap verebilirlik ve insan haklarına saygı çerçevesinde kullanılması hayati önem taşımaktadır (Floridi & Cowls, 2019).

Saiu ve Wang (2020), da çalışmalarında yapay zekâ ile ilişkili etik ve ahlaki zorlukları ele almış, bu konuda açıklanabilirlik, veri önyargıları, gizlilik ve güvenlik gibi konuların öne çıktığını vurgulamışlardır. Çalışmada “etik yapay zeka” geliştirilmesi gerekliliğinde değinmiştir. Özellikle etik ve insan hakları temelinde bir denetim ve düzenleme ihtiyacının altı çizilmiştir.

3.1. Etik Riskler

Dijitalleşmenin getirdiği fırsatlarla birlikte aşağıda görülen etik riskler de ortaya çıkmaktadır:

- **Algoritmik Önyargılar:** Yapay zekâ sistemlerinin veri kaynaklarındaki önyargıları yeniden üretmesi durumu oluşabilmektedir (Binns, 2018).
- **Çalışma Hakkının Kaybı:** Otomasyonun, istihdamı azaltarak çalışanları güvensiz bırakması (Brynjolfsson & McAfee, 2014). Bunun yanında çalışma hakları bakımından otomasyon sistemi, iş kaybına ve bazı sektörlerde istihdamın yer değiştirmesine yol açmaktadır. YZ’nin hızlı gelişimi bu eğilimi hızlandırabilir ve bireylerin yaşam standartlarını etkileyebilir (Saiu ve Wang, 2020).
- **Veri Gizliliği İhlalleri:** Kişisel verilerin izinsiz kullanımı veya siber güvenlik açıkları (Tikkinen-Piri et al., 2018). Büyük veri ve makine öğrenimi (ML), bireylerin cinsiyet, yaş, medeni durum ve meslek gibi özel bilgilerini tahmin edebilir. Devlet gözetimi ve yüz tanıma veritabanları, anonimliği ortadan kaldırmaktadır (Telcer, 2018).
- **Dijital Eşitsizlik:** Teknolojiye erişimdeki farklılıkların, sosyal ve ekonomik eşitsizlikleri artırması (Floridi, 2015).
- **Yapay Zekanın Kötüye Kullanımı:**
 - **Ses teknolojileri:** Yapay zekâ tabanlı ses taklit teknolojisi, dolandırıcılık ve sahtekarlık için kullanılmaktadır. Örneğin, dolandırıcılar bir yöneticinin sesini taklit ederek 243.000 dolarlık yasa dışı bir para transferi gerçekleştirmiştir. PINDROP, 2013-2017 yılları arasında ses dolandırıcılığında %350 artış bildirmiştir.
 - **Deepfake Teknolojisi:** Bu teknolojiyle insanlar pornografik içeriklere eklenebilir, liderler şiddetli kışkırtıcı şekilde tasvir edilebilir ve seçim süreçlerine müdahale edilebilir. Örneğin, 2017’de Washington Üniversitesi’nden araştırmacılar, Barack Obama’nın videosunu yapay olarak oluşturmuştur. Bu deney güvenlik riski içermese de teknolojinin neler yapabileceğini göstermektedir.
- **İnsan Haklarına Etkiler:** Bu kategoride en yaygın örneği ayrımcılık olarak gösterilebilir. Ceza adalet sisteminde kullanılan suçlu risk değerlendirme yazılımlarının, ırk, cinsiyet ve etnik köken temelinde ayrımcılığa yol açtığı belgelenmiştir. Örneğin, bazı kişiler yalnızca etnik kimliklerinden dolayı "yüksek riskli" olarak sınıflandırılmaktadır. (Saiu ve Wang, 2020).

3.2. YZ’ de Etik Sorunlara Çözüm Önerileri

Dijital etik sorunlarının çözümünde aşağıdaki yaklaşımlar önerilebilir:

Şeffaf Yapay Zekâ Sistemleri: Örneğin, IBM’in yapay zekâ etik kurulu oluşturması, algoritmaların şeffaflığını artırmayı hedeflemektedir. AI sistemleri, eğitim verilerindeki önyargılardan etkilenebilir. Bu nedenle, veri setleri dikkatlice seçilmeli ve sistemler, ırk, cinsiyet veya sosyal statü gibi önyargıları artıracak hatalardan arındırılmalıdır. Araştırmalar,

adil sonuçlar sağlamak için sistemlerin sürekli izlenmesi ve test edilmesi gerektiğini önermektedir (Binns, 2018).

Siber Güvenlik Politikaları: Microsoft gibi şirketler, müşteri verilerinin güvenliğini artırmaya yönelik veri koruma stratejileri uygulamaktadır (Martin & Murphy, 2017). Etik sorunların çözümüne yönelik teknik yöntemler, yapay zeka modellerinde uygulanabilir. Örneğin, adil öğrenme algoritmaları ve anonimleştirme teknikleri kullanılarak veri gizliliği korunabilir ve algoritmaların önyargıları minimize edilebilir (Tikkinen-Piri, Rohunen, & Markkula, 2018).

Çalışma Etiklerinin Geliştirilmesi: Esnek çalışma modellerini destekleyen girişimler, iş-yaşam dengesini teşvik etmektedir (Hyman et al., 2003). AI geliştirme süreçlerinde sadece teknik uzmanların değil, aynı zamanda etik uzmanlarının, sosyologların ve hukukçuların da yer alması önerilir. Bu, toplumun geniş bir kesimini etkileyen teknolojilerin etik boyutlarını dikkate almak açısından önemlidir (Siau & Wang, 2020).

Çevresel Girişimler: Google'ın karbon nötr veri merkezleri, teknolojinin çevreye duyarlı kullanımına iyi bir örnek teşkil etmektedir (Raghupathi & Raghupathi, 2020).

Eğitim: Yapay Zeka etiğini eğitim müfredatlarına dâhil etmek önerilen yaklaşımlardandır.(Maeno, 2021). Gelecekteki AI geliştiricilerinin, etik konularla ilgili farkındalıklarının artırılması gereklidir. Bu, eğitim müfredatına etik konuların entegre edilmesiyle sağlanabilir. AI'nın sosyal etkileri ve etik sorumluluklarla ilgili eğitim, bilinçli karar alma süreçlerini güçlendirebilir (Borenstein & Howard, 2020).

4. SONUÇ

Dijital çağın iş etiği üzerindeki etkileri, organizasyonların hem iç hem de dış paydaşlar için adil ve sürdürülebilir bir yaklaşımı benimsemelerini gerektirmektedir. Yapay zekâ (YZ), toplum üzerinde hem yararlı hem de zararlı etkiler yaratma potansiyeline sahiptir.

İncelenen literatür araştırmalarına göre; veri gizliliği, yapay zekâ etiği ve sosyal sorumluluk gibi unsurlar, dijital dünyada başarıyı sağlamak için kritik öneme sahiptir. Bu bağlamda etik ilkeler, yalnızca birer kurallar bütünü değil, aynı zamanda rekabet avantajı yaratan stratejik araçlardır

YZ'nin toplum üzerindeki zararlarını azaltmak için etik ilkeler ve düzenlemeler geliştirilmesi gerekmektedir. Ayrıca, mahremiyet, ifade özgürlüğü ve çalışma hakları gibi temel insan haklarının korunmasının önemi daha çok vurgulanması gereken konular arasındadır. YZ etiğini eğitim müfredatlarına dâhil etmek önerilen yaklaşımlardandır.

KAYNAKLAR

1. Bharadwaj, A. S., El Sawy, O. A., Pavlou, P. A., & Venkatraman, N. V. (2013). Digital business strategy: Toward a next generation of insights. *MIS Quarterly*.
2. Binns, R. (2018). Fairness in machine learning: Lessons from political philosophy. *Proceedings of the 2018 Conference on Fairness, Accountability, and Transparency*, 149-159.
3. Borenstein, J., & Howard, A. (2020). Emerging challenges in AI and the need for AI ethics education. *AI & Society*, 35(2), 233-245. <https://doi.org/10.1007/s00146-019-00878-8>
4. Floridi, L., & Cowls, J. (2019). A unified framework of five principles for AI in society. *Harvard Data Science Review*.

5. Floridi, L., & Taddeo, M. (2016). What is data ethics? *Philosophical Transactions of the Royal Society A: Mathematical, Physical and Engineering Sciences*, 374(2083), 20160360.
6. Liang, C. J., Le, T. H., Ham, Y., Mantha, B. R., Cheng, M. H., & Lin, J. J. (2024). Ethics of artificial intelligence and robotics in the architecture, engineering, and construction industry. *Automation in Construction*, 162, 105369.
7. Martin, K., & Murphy, P. (2017). The role of data privacy in marketing. *Journal of Business Ethics*.
8. Maeno, T. (2021). Artificial intelligence and ethics. *Journal of JSEE*.
9. O'Neil, C. (2016). *Weapons of math destruction: How big data increases inequality and threatens democracy*. Crown Publishing Group.
10. Siau, K., & Wang, W. (2020). Artificial intelligence (AI) ethics: Ethics of AI and ethical AI. *Journal of Database Management (JDM)*, 31(2), 74-87. <https://doi.org/10.4018/JDM.2020040105>
11. Telcher, J. G. (2018, July 18). What do facial recognition technologies mean for our privacy? *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2018/07/18/lens/what-do-facial-recognition-technologies-mean-for-our-privacy.html?nytapp=true&smid=nytcore-ios-share>
12. Tikkinen-Piri, C., Rohunen, A., & Markkula, J. (2018). EU General Data Protection Regulation. *Computer Law & Security Review*.
13. VanDeGrift, T. (2024, March). Book club model for engaging with data science and ethics: Using *Weapons of Math Destruction*. In *Proceedings of the 55th ACM Technical Symposium on Computer Science Education V. 1* (pp. 1374-1380). <https://doi.org/10.1145/3626252.3630792>

DOĞAL AFETLERDE HEMŞİRELİK ETİĞİ: KRİZ YÖNETİMİNDE İNSAN HAKLARI PERSPEKTİFİ

NURSING ETHICS IN NATURAL DISASTERS: A HUMAN RIGHTS PERSPECTIVE IN CRISIS MANAGEMENT

Esin KAVURAN

(Corresponding author)

(Assistant Professor) Department of Nursing Fundamentals, Nursing Faculty, Ataturk University, Erzurum, Turkey

ORCID No: <https://orcid.org/0000-0002-9825-8979>

Kader ÇELİK

(Master Student)

Department of Nursing Fundamentals, Nursing Faculty, Ataturk University, Erzurum, Turkey

ORCID No: <https://orcid.org/0009-000-7589-0785>

ÖZET

Doğal afetler, sağlık sistemleri üzerinde ciddi etkiler yaratırken, hemşirelerin etik sorumluluklarını daha karmaşık hale getiren olağanüstü durumlar ortaya çıkarır. Afet yönetiminde, sınırlı kaynaklarla bakım önceliklerini belirleme, hasta haklarını koruma ve toplumsal ihtiyaçlara yanıt verme gibi sorumluluklar, hemşirelerin etik karar verme süreçlerini büyük ölçüde şekillendirir. Bu süreçlerde insan hakları perspektifi, adalet, eşitlik ve insan onurunu merkeze alarak hemşirelik uygulamalarına yön verir. Ancak bireysel hasta hakları ile toplumun genel sağlık gereksinimleri arasında bir denge kurulması gerekliliği, bu süreçleri daha da karmaşık hale getirir. Kriz dönemlerinde hemşirelerin etik liderlik sergilemesi, yalnızca bireylerin değil, aynı zamanda toplumun sağlık haklarının korunması açısından kritik öneme sahiptir. Afet bölgelerinde karar verme süreçlerinde karşılaşılan etik ikilemler, adalet ve insan haklarının korunmasına yönelik hemşirelik uygulamalarını daha kapsamlı bir şekilde değerlendirmeyi gerektirir. Afet sonrası dönemde ise hemşirelerin mesleki uygulamalarını sürdürmek için etik eğitimlerin güçlendirilmesi ve psikososyal destek sağlanması öncelikli hale gelmektedir. Literatür, afet dönemlerinde hemşirelerin etik karar verme süreçlerinde yaşadıkları zorluklara dair önemli bulgular sunmaktadır. Özellikle kaynakların kıt olduğu durumlarda bakım önceliklerinin belirlenmesi ve bu süreçte insan haklarının korunması, hemşirelik uygulamalarında etik liderlik ve sorumluluk bilincinin önemini vurgular. Bu bağlamda, doğal afetlerde hemşirelik etiğinin kapsamlı bir şekilde ele alınması, hemşirelik mesleğinin insani değerler ve etik standartlar çerçevesinde nasıl şekillendiğini anlamak için kritik bir tartışma alanı oluşturmaktadır. Afetlerin oluşturduğu etik zorluklar, yalnızca bireysel meslek uygulamaları değil, aynı zamanda sağlık politikalarının geliştirilmesi açısından da önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik etiği, doğal afetler, kriz yönetimi, insan hakları, etik liderlik, hasta hakları, kaynak yönetimi, etik ikilemler, adalet, eşitlik, psikososyal destek, etik eğitim, sağlık politikaları.

ABSTRACT

Natural disasters create extraordinary situations that significantly impact healthcare systems while complicating the ethical responsibilities of nurses. In disaster management, responsibilities such as prioritising care with limited resources, safeguarding patient rights, and addressing societal needs greatly shape nurses' ethical decision-making processes. Within this context, a human rights perspective guides nursing practices by emphasising justice, equity, and the preservation of human dignity. However, balancing individual patient rights with the general health needs of society further complicates these processes. Demonstrating ethical leadership during crises is critical for nurses to protect the health rights of both individuals and the broader community.

Ethical dilemmas faced in decision-making processes within disaster areas necessitate a more comprehensive evaluation of nursing practices aimed at preserving justice and human rights. In the aftermath of disasters, strengthening ethical education and providing psychosocial support to nurses become priorities for sustaining professional practices. Literature highlights the challenges nurses face in ethical decision-making during disaster periods. Particularly in situations of resource scarcity, determining care priorities while ensuring the protection of human rights underscores the importance of ethical leadership and responsibility in nursing practices.

In this regard, a thorough exploration of nursing ethics in natural disasters provides a vital platform for understanding how the nursing profession aligns with humanitarian values and ethical standards. The ethical challenges posed by disasters are significant not only for individual professional practices but also for the development of health policies.

Keywords: Nursing ethics, natural disasters, crisis management, human rights, ethical leadership, patient rights, resource management, ethical dilemmas, justice, equity, psychosocial support, ethical education, health policies.

Nursing Ethics in Natural Disasters: Human Rights Perspective in Crisis Management Introduction

Natural disasters are events that occur unexpectedly and cause loss of life and property. They cause significant social problems by affecting both individuals and societies at physical, psychological, spiritual, environmental and economic levels (Azizpour et al., 2022; Elbaih & Kallas, 2020). In disaster-prone countries such as Turkey, the frequency and severity of these events are increasing (AFAD, 2023). The critical roles played by nurses in disaster management make the applicability of ethical principles important.

Definition and Importance of Disasters

The World Health Organisation (WHO) defines disaster as "natural, technological or human induced events that cause loss of life and property for people, affect the society in physical, psychological and economic aspects and cannot be handled by local means" (Kadioğlu, 2018). Disasters are divided into two groups as natural disasters and human disasters. Natural disasters are events that are not caused by humans and cannot be prevented (e.g. earthquake, flood), while human disasters are events caused by human activities (AFAD, 2013). There are many people who are physically, mentally and socially harmed as a result of disasters. If health services cannot be provided with local facilities, serious consequences such as

disability, organ loss and death may be encountered (Altıntaş, 2009; Türkdemir, 2018). The International Centre for Research on Disaster Epidemiology (CRED) reported that 10,733 people lost their lives and more than 60 million people were negatively affected by disasters worldwide in 2018 (CRED, 2018). Turkey frequently encounters natural disasters due to its geographical location. Natural disasters such as earthquakes, floods, landslides and avalanches cause loss of life and property in the country. For example, 287 earthquakes occurred in Turkey between 1900 and 2012 and 100,000 people lost their lives as a result of these earthquakes (AFAD, 2013). Disasters negatively affect physical, mental and social health of individuals. Effects such as post-traumatic stress disorder, infectious diseases, difficulties in access to food and water are frequently observed (CRED, 2018). Nurses have a critical role in managing these effects after a disaster.

2023 Kahramanmaraş Earthquake

The 2023 Kahramanmaraş Earthquake is a natural disaster that occurred in southeastern Turkey and is considered as one of the biggest disasters in modern Turkish history. Occurring on 6 February 2023, with two major earthquakes of magnitude 7.7 and 7.6, this disaster, centred in Kahramanmaraş, affected 11 provinces of Turkey and deeply shook the lives of approximately 14 million people (AFAD 2024). As a result of the earthquake, tens of thousands of people lost their lives, hundreds of thousands of people were injured and millions of people were left homeless. The infrastructure in the region was severely damaged and there were serious difficulties in meeting basic needs (<https://www.ttb.org.tr>).

After the earthquake, national and international relief efforts played an important role in coping with the crisis created by the disaster. However, the disaster attracted attention not only with physical destruction but also with disaster management, health services and ethical problems. Especially the ethical dilemmas faced by nurses during prioritisation decisions, rapid interventions and distribution of limited resources came to the fore. Situations where the treatment of patients with low chances of recovery should be delayed or neglected have caused nurses to be caught between the principles of justice and beneficence. In addition, media and public pressure have further complicated ethical issues such as patient privacy (WMA, 2022). This process has once again demonstrated the importance of ethical approaches and social solidarity in disasters.

Disaster Management and Disaster Nursing

Disaster management is a process that includes risk reduction, preparedness, response and recovery stages in order to minimise the damages of disasters (Kadioğlu, 2011). The effectiveness of this process is directly related to co-operation and coordination in the health sector (Demirbaş et al., 2013). Disaster nursing is defined as the systematic and flexible use of specialised knowledge and skills for nursing activities related to disasters. Nurses are responsible for protecting public health and providing care to individuals before, during and after disasters (ICN, 2020). In international examples, disaster nursing is recognised as an important area of expertise in countries such as Japan and the USA. For example, in Japan, nurses are encouraged to receive disaster training and are given the title of disaster nurse (Ohara et al., 2009). In Turkey, on the other hand, legal regulations on disaster nursing are limited and trainings are generally provided through in-professional programmes (Vatan & Salur, 2010). Responsibilities of nurses can be analysed in three stages of disaster:

Nursing and Ethics in Disasters

In disaster situations, nurses are one of the most important members of the healthcare team and play an active role in every stage of disaster management. Disaster nursing includes tasks such as triage practices, treatment of the injured, management of medical equipment,

community care, and community health protection (Amberson, Wells, & Gossman, 2020; Rajabipoor & Mohammadi, 2021). Especially in earthquake-prone regions such as Turkey, the role of nurses in disaster management becomes more important (AFAD, 2023). Triage is critical for the fair utilisation of limited resources in disasters. Triage systems aim to classify the injured according to the severity of their condition and provide the most benefit (Bazyar et al., 2019). However, during the effective management of limited resources, nurses often face ethical dilemmas. For example, decisions such as which patients to treat and which to postpone may create a conflict between the principles of justice and beneficence (Merin et al., 2010). Medical ethics in natural disasters is built on the four basic principles of Beauchamp and Childress (2023):

Beneficence: Acting to maximise the benefit for patients.

Do No Harm: Not harming patients and avoiding unnecessary risks.

Respect for Autonomy: Respect patients' decisions regarding their own treatment process.

Justice: To ensure equal and equitable distribution of health resources.

Although these principles provide guidance in disasters, their application in chaos is fraught with difficulties. For example, in the Kahramanmaraş earthquake, ethical dilemmas were experienced during the distribution of limited resources. There was no equality in the distribution of aid, which resulted in a violation of the principle of justice (AFAD, 2023).

Ethical Dilemmas in Disasters

Some of the most frequently encountered ethical dilemmas in natural disasters are as follows:

Resource Allocation: How and to whom limited resources are allocated.

Triage Decisions: The necessity to abandon treatment of some patients in order to save the most lives.

Patient Autonomy: Limiting the control of patients over their own treatment processes in disaster conditions.

Privacy and Respect: Confidentiality of patient information and protection of individual rights in the chaotic post-disaster environment.

In solving these problems, it is important to be guided by universal ethical standards. In particular, the education of nurses should be increased to ensure that triage decisions are made fairly, resources are used effectively, and patients' rights are respected (National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine, 2021).

Relationship between Human Rights and Disasters

Human rights are fundamental rights that individuals are born with and that must be protected by national and international law. The right to life includes elements such as freedom, security, access to health services, shelter, nutrition and equal treatment (Alston & Goodman, 2013). Protection of these rights during natural disasters is critical for crisis management and provision of health services. Article 25 of the United Nations Universal Declaration of Human Rights emphasises the right of everyone to access to standards necessary for life, including nutrition, shelter, medical care and social services (IHD, 2023). Failure to provide these rights in disasters may negatively affect the quality of life of individuals and social peace. Provision of health services in accordance with human rights is directly related to nurses' responsibility for equal treatment and avoiding discrimination. However, inequalities in access to health services under disaster conditions may limit the applicability of these rights. Nurses play an important role in protecting these rights and providing health services equally. The human rights perspective includes the responsibility of nurses to protect the rights of individuals and

ensure the ethical delivery of health services (Alston & Goodman, 2013). Turkey, as a country prone to disasters, needs to integrate the human rights perspective into disaster management. In particular, the Kahramanmaraş earthquake of 2023 provided important lessons for the protection of human rights in disasters. During the earthquake, failures in the distribution of limited resources and prioritisation processes made it difficult to implement the principles of equality and justice (AFAD, 2023). There are various international frameworks aiming to protect human rights in natural disasters. The United Nations Universal Declaration of Human Rights (1948) provides a basic roadmap by emphasising the right to life, access to health services and non-discrimination. The Geneva Conventions (1949) provide guidance on the protection of civilians and health workers in war and disaster situations and are an important resource for preventing violations of human rights in these situations (ICRC, 2005). Furthermore, the International Red Cross and Red Crescent Societies (IFRC) contribute to the effective and equitable conduct of humanitarian responses by setting a code of ethics for non-governmental organisations, while promoting the equitable provision of humanitarian assistance in disasters (IFRC, 2022). These frameworks set an international standard to ensure the protection of human rights in disaster management.

Protection of Human Rights in Disasters and Nursing

Protection of human rights in disasters includes basic elements such as access to health services, equal treatment and fair distribution of resources. Nurses assume important responsibilities in this process:

Access to Health Services: Providing health services equally to everyone in disaster areas is one of the main responsibilities of nurses. Risk groups such as women, children, elderly and disabled people should be prioritised (Kleier et al., 2018).

Equality and Justice: In disaster situations, the right of individuals to access health services must be protected regardless of gender, religion, language, ethnic origin or socioeconomic status. Nurses should take care to provide equal service to all segments of the society by adhering to the principle of non-discrimination (Alston & Goodman, 2013).

Protection of Privacy: Patient privacy and dignity can often be ignored in disaster conditions. Nurses have the responsibility to protect the privacy rights of individuals even in this chaotic environment. For example, limiting media or external groups' access to patients' personal information contributes to the protection of these rights (WMA, 2022).

Shelter and Nutrition: Provision of basic needs such as shelter, clean water and food, as well as health services, are also within the scope of human rights. Nurses support individuals' access to their fundamental rights by taking an active role in the coordination of these processes (UNHCR, 2021).

Human Rights Violations and Ethical Dilemmas

Human rights violations often occur during natural disasters. The main reasons for these violations are limited resources, logistical problems and prioritisation decisions.

Equitable Distribution of Resources: Limited medication, equipment or personnel after a disaster creates ethical challenges in how to distribute resources. In this case, nurses are expected to act in accordance with human rights principles and ethical standards (Bazyar et al., 2019).

Failure to Protect Vulnerable Groups: The disproportionate impact of disasters on vulnerable groups such as children, the elderly and persons with disabilities is considered a violation of human rights. Failure to meet the needs of these groups also violates ethical responsibilities (Kleier et al., 2018).

Patients' Rights to Autonomy: The necessity to make quick decisions during a disaster may restrict the rights of individuals to make decisions about their own health status. This may lead to conflicts with the principle of autonomy (Annas, 2010).

Protection of human rights in disasters is critical for nurses to fulfil their ethical and professional responsibilities. The decisions of nurses should ensure both the protection of the fundamental rights of individuals and the effective and fair provision of health services.

Conclusion and Recommendations

Nursing ethics in disasters should be evaluated in the context of human rights and ethical principles. Training programmes should be developed to increase the ethical decision-making competencies of nurses. Future research should evaluate whether disaster triage protocols are fair and focus on strategies to increase the ethical sensitivity of nurses. Human rights perspective is a fundamental dimension of nursing ethics in disaster management. Nurses are responsible for protecting the rights of individuals, ensuring equality and avoiding discrimination under disaster conditions. Future studies should focus on the development of training programmes and local adaptation of international standards for more effective implementation of human rights in disaster management.

Bibliography

1. Azizpour, I., Mehri, S., & Soola, A. H. (2022). Disaster preparedness knowledge and its relationship with triage decision-making among hospital and pre-hospital emergency nurses - Ardabil, Iran. *BMC Health Services Research*, 22(1), 934. <https://doi.org/10.1186/s12913-022-08005-5>
2. Elbaih, A. H., & Kallas, A. G. (2020). Sort triage in disaster management. *Journal of Emergency Medicine and Care*, 3(1), 104.
3. Altun, F. (2018). Economic and social impacts of disasters: An evaluation through the case of Turkey. *Journal of Social Work*, 2(1), 1-15.
4. Republic of Turkey Ministry of Interior Disaster and Emergency Management Presidency. (n.d.). Disaster and emergency management. Retrieved from <https://www.afad.gov.tr/>
5. Altintas, H. (2009). Earthquake-induced disasters and health risks. In D. Aslan (Ed.), *Public Health Related Current Problems and Approaches* (pp. 193-197). Ankara Medical Chamber Publications.
6. Türkdemir, A. H. (2019). Disasters and mass injuries. In G. Özel, A. B. Özel, & C. Özcan (Eds.), *First and Emergency Aid Technician Paramedic Book* (pp. 826-830). Güneş Medical Bookstores.
7. Centre for Research on the Epidemiology of Disasters. (2018). Review of disaster events. Retrieved from <https://www.cred.be/publications>
8. Turkish Medical Association. (n.d.). Retrieved from <https://www.ttb.org.tr>
9. World Medical Association (WMA). (2022). Statement on medical ethics in disasters. Retrieved from <https://www.wma.net>
10. AFAD. (2023). 06 February 2023 Pazarcık-Elbistan Earthquakes Report. Retrieved from <https://deprem.afad.gov.tr>

11. Demirbaş, H., Sezer, A., & Ergun, A. (2013). Roles and responsibilities of public health nurse in disaster management. *Florence Nightingale Journal of Nursing*, 21(2), 122-128.
12. International Council of Nurses. (2020). Core competencies in disaster nursing version 2.0: International Council of Nurses framework of disaster nursing competencies. Retrieved from https://www.icn.ch/sites/default/files/inline-files/ICN_Disaster-Comp_Report_WEB_final.pdf
13. Ohara, M. (2002). Investigation of learning effectiveness of triage simulation study [in Japanese]. *Japan Disaster Nursing Society Journal*, 7(1), 54-62.
14. Vatan, F., & Salur, D. (2010). A research about nurse managers' views about earthquake and disaster plans in hospitals. *Maltepe University Journal of Nursing Science and Art*, 3(1), 32-44.
15. Amberson, T., Wells, C., & Gossman, S. (2020). Increasing disaster preparedness in emergency nurses: A quality improvement initiative. *Journal of Emergency Nursing*, 46(5), 654-665. <https://doi.org/10.1016/j.jen.2020.05.009>
16. Rajabipoor Meybodi, A., & Mohammadi, M. (2021). Identifying the components of spirituality affecting the resilience of nurses. *Journal of Nursing Management*, 29(5), 982-988. <https://doi.org/10.1111/jonm.13235>
17. Bazyar, J., Farrokhi, M., & Khankeh, H. (2019). Triage systems in mass casualty incidents and disasters: A review study with a worldwide approach. *Open Access Macedonian Journal of Medical Sciences*, 7(3), 482-490. <https://doi.org/10.3889/oamjms.2019.068>
18. Merin, O., Yitzhak, A., & Bader, T. (2015). Medicine in a disaster area: Lessons from the 2015 earthquake in Nepal. *JAMA Internal Medicine*, 175(9), 1437-1438. <https://doi.org/10.1001/jamainternmed.2015.3866>
19. Beauchamp, T. L., & Childress, J. F. (2001). *Principles of biomedical ethics* (5th ed.). Oxford University Press.
20. National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine. (2021). *National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine*. Retrieved from <https://www.nationalacademies.org/>
21. Alston, P., & Goodman, R. (2013). *International human rights*. Oxford University Press.
22. Human Rights Association (IHD). (2023). *Universal Declaration of Human Rights*. Retrieved from <https://www.ihd.org.tr/insan-haklari-evrensel-beyannamesi>
23. International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies (IFRC). (2022). *Code of conduct for the movement and NGOs in disaster relief*. Retrieved from <https://www.ifrc.org>
24. International Committee of the Red Cross (ICRC). (2005). *Customary international humanitarian law: Volume I - Rules*. Retrieved from <https://www.icrc.org>
25. Kleier, J. A., Krause, D., & Ogilby, T. (2018). Hurricane preparedness among elderly residents in South Florida. *Public Health Nursing*, 35(1), 3-9. <https://doi.org/10.1111/phn.12363>
26. World Medical Association (WMA). (2022). *Statement on medical ethics in disasters*. Retrieved from <https://www.wma.net>

27. United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). (2021). Global trends: Forced displacement in 2021. Retrieved from <https://reporting.unhcr.org/globalreport2021>
28. Annas, G. J. (2010). Ethical issues in disaster medicine. In Koenig, K. L., & Schultz, C. H. (Eds.), *Koenig and Schultz's disaster medicine: Comprehensive principles and practices* (pp. 511-520). Cambridge University Press.

HEMŞİRELİKTE MAHREMİYETİN YENİDEN TANIMLANMASI: SOSYAL MEDYA VE DİJİTAL ETİK

REDEFINING PRIVACY IN NURSING: SOCIAL MEDIA AND DIGITAL ETHICS

Esin KAVURAN

(Corresponding author)

(Assistant Professor) Department of Nursing Fundamentals, Nursing Faculty, Ataturk University, Erzurum, Turkey

ORCID No: <https://orcid.org/0000-0002-9825-8979>

Kader ÇELİK

(Master Student)

Department of Nursing Fundamentals, Nursing Faculty, Ataturk University, Erzurum, Turkey

ORCID No: <https://orcid.org/0009-000-7589-0785>

ÖZET

Sosyal medya ve dijital teknolojiler, hemşirelik mesleğinde önemli değişimlere yol açmıştır. Mesleki uygulamaların paylaşımı, hastalarla iletişim ve mesleki gelişim için sosyal medyanın kullanımı, hemşireler arasında giderek yaygınlaşmaktadır. Ancak bu durum, beraberinde hasta mahremiyetinin ihlali, etik sorumlulukların göz ardı edilmesi ve mesleki sınırların belirsizleşmesi gibi sorunları getirmektedir. Hasta bilgisi paylaşımı, dijital platformlarda etik ilkelerle çelişebilecek ciddi riskler taşımakta ve mahremiyetin korunması konusunda yeni zorluklar ortaya çıkarmaktadır.

Hemşirelerin dijital platformlardaki sorumlulukları, geleneksel etik kuralların ötesine geçmekte ve dijital etik ilkelerin uygulanmasını gerektirmektedir. Hasta bilgilerinin gizliliği, hemşirelik mesleğinin temel etik değerlerinden biri olup, dijital ortamda daha karmaşık hale gelmiştir. Bu bağlamda, hemşirelerin dijital teknolojilere uyum sağlarken etik standartlara bağlı kalmaları, hasta haklarını koruma açısından kritik öneme sahiptir. Ayrıca, dijital platformlarda profesyonel sınırların korunması, mesleğin saygınlığı ve güvenilirliği için hayati bir gereklilik olarak öne çıkmaktadır.

Türkiye’de sosyal medya ve sağlık çalışanlarının etik kullanımı konusunda belirli düzenlemeler yapılmıştır. "Sağlık Hizmetlerinde Tanıtım ve Bilgilendirme Faaliyetleri Hakkında Yönetmelik" gibi yasal çerçeveler, sosyal medya kullanımını düzenleyerek hasta mahremiyetini koruma altına almayı hedeflemektedir. Ancak, sosyal medya platformlarında yayılan yanlış sağlık bilgilerinin bireylerde gereksiz korkulara ve sağlık sistemine olan güvenin azalmasına neden olduğu da gözlemlenmektedir. Bu nedenle, hemşirelerin dijital platformları doğru ve etik bir şekilde kullanmaları, hem bireylerin sağlık haklarını korumak hem de toplum sağlığına katkıda bulunmak açısından büyük önem taşımaktadır. Literatür, dijital etik konusunda hemşirelere yönelik eğitimlerin artırılmasının, etik ihlallerin önlenmesinde etkili olacağını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, mahremiyet, sosyal medya, dijital etik, hasta bilgisi, etik ilkeler, mesleki sınırlar, dijital sağlık, hasta hakları, etik eğitim.

ABSTRACT

Social media and digital technologies have brought significant changes to the nursing profession. The increasing use of social media by nurses for sharing professional practices, communicating with patients, and supporting professional development has raised critical ethical concerns. These include breaches of patient privacy, neglect of ethical responsibilities, and blurred professional boundaries. The sharing of patient information on digital platforms poses serious risks that conflict with ethical principles, introducing new challenges in safeguarding privacy.

Nurses' responsibilities on digital platforms extend beyond traditional ethical guidelines, requiring the application of digital ethics principles. Protecting patient confidentiality, a cornerstone of nursing ethics, becomes more complex in digital environments. Therefore, adhering to ethical standards while adapting to digital technologies is crucial for safeguarding patient rights. Furthermore, maintaining professional boundaries on digital platforms is vital for upholding the integrity and credibility of the nursing profession.

In Turkey, specific regulations have been introduced to guide the ethical use of social media by healthcare professionals. For instance, the "Regulation on Promotion and Information Activities in Healthcare Services" aims to regulate social media use and protect patient privacy. However, the spread of misinformation on social media has been observed to create unnecessary fears among individuals and undermine trust in the healthcare system. Thus, ethical and responsible use of digital platforms by nurses is essential for protecting patients' rights and contributing to public health. The literature highlights that increasing educational programs on digital ethics for nurses can play a significant role in preventing ethical violations and fostering responsible digital practices.

Keywords: Nursing, privacy, social media, digital ethics, patient information, ethical principles, professional boundaries, digital health, patient rights, ethical education.

Introduction

The impact of digitalization on the healthcare sector has necessitated a re-examination of the concept of privacy in nursing practices. While social media and digital technologies offer opportunities for protecting patient privacy, they also present significant risks. Nurses must ensure the confidentiality of patient information in line with digital ethics principles, while also maintaining professional boundaries on digital platforms. This has led to a transformation that enhances nurses' professional responsibilities and ethical awareness. This study aims to discuss the evolving concept of privacy in the context of digitalization, its impact on nursing practices, and the importance of digital ethics approaches. In particular, the widespread use of social media and digital tools has forced nurses to redefine their role in protecting patient privacy.

Definition of Privacy and Its Concept

The term "privacy" originates from Arabic and refers to things that are secret, not spoken to others, and private. Defined as "confidentiality" by the Turkish Language Institution (www.tdk.gov.tr), this concept has been addressed by Nilüfer Göle as a space protected from outsiders, family life, and women (Göle, 2016). It also includes the family of the man.

Privacy, on the other hand, is the right to protect the confidentiality of an individual's personal life and defines the boundaries of personal space. Confidentiality is a fundamental element of privacy and refers to the prevention of unauthorized interference in one's private life. Privacy represents a special space where an individual defines their own identity, maintains autonomy, and deserves respect. Therefore, privacy is an important part of social life, both as a moral and individual phenomenon.

The historical development of mass communication tools has necessitated the transformation and redefinition of the concept of privacy. Each new communication tool, from newspapers to television, from radio to social media, has allowed for the violation of boundaries regarding individuals' private lives and accelerated the commodification of privacy (Utma, 2018). In this process, privacy has evolved from being merely an individual right into a value that attracts public attention and is marketed by the media. Reality shows and social media platforms have made the private lives of ordinary individuals visible, further blurring the boundaries of privacy (Kömür, 2024).

In healthcare, privacy is at the core of professional ethical values and is directly related to patient safety. However, the integration of social media and digital technologies into the nursing profession has made the protection of this privacy more complex. Issues such as sharing patient information on digital platforms, visual or written content being susceptible to ethical violations, and the inability to maintain professional boundaries have increased nurses' responsibilities regarding social media use (Dalgaldere & Kılıç, 2015).

The Importance of Privacy and Its Role in Nursing

Privacy is considered a fundamental need and a human right (Erickson & Millar, 2005). The Universal Declaration of Human Rights states that individuals' private lives should not be interfered with, and in such cases, they have the right to legal protection (United Nations General Assembly, 1948). In healthcare, the protection of this right is among the fundamental responsibilities of nurses, and ensuring patient privacy is regarded both as an ethical behavior and a moral obligation (Özkan, Eyi, Mayda, 2020).

The protection of patient privacy is guaranteed through legal regulations and international agreements. In Turkey, Article 21 of the Patients' Rights Regulation, titled "Respect for Privacy," emphasizes that respecting patients' privacy is essential. This regulation states that privacy should not be violated even in the event of death (Republic of Turkey Ministry of Health, 2016). Additionally, the International Council of Nurses' (2012) ethical codes and the Turkish Nurses Association's (2009) national report clearly state that nurses are responsible for protecting the biopsychosocial privacy of patients and ensuring the confidentiality of their information. A violation of patient privacy can lead to reduced patient satisfaction with healthcare services, restrictions on their independence, ethical problems, and legal issues for healthcare workers (Dülger, 2015; Korkmaz & Uzunes, 2019; Özata & Özer, 2017). Therefore, it is critically important for future nurses, such as student nurses, to actively play a role in protecting patient privacy by adopting professional ethical principles (Ceylan & Çetinkaya, 2020).

The Effects of Digital Transformation on Privacy

The widespread digital transformation and the rise of social media have blurred the boundaries of the concept of privacy, making it more difficult to protect individuals' private lives. Social media platforms, by encouraging users to share personal information, create an environment conducive to privacy violations. Particularly, children and adolescents are becoming vulnerable to exploitation due to the information they share on social media. This has brought the concept of digital parenting to the forefront, increasing the responsibility of

parents to protect their children's privacy. It is crucial for parents to inform their children about the dangers of social media and to protect their privacy (Çalapkulu & Alp, 2020).

Patient privacy is one of the fundamental ethical principles of healthcare services and requires the protection of patients' personal information. In Turkey, there are various legal regulations aimed at protecting patient privacy. One of these is the "Patient Rights Regulation," which came into effect in 1998. This regulation mandates respect for patients' privacy and the confidentiality of their personal information. Additionally, the "Personal Data Protection Law," which came into force in 2016, aims to protect patient information. On an international level, documents such as the World Medical Association's "Lisbon Declaration on Patient Rights" and the "Helsinki Declaration" set out universal principles for the protection of patient privacy (Çakır, Demirarslan, 2023).

Nurses play a critical role in maintaining patient privacy. In everyday practice, ensuring the confidentiality of patients' personal information, protecting their physical privacy, and creating a suitable care environment are among the responsibilities of nurses. For example, preventing unnecessary exposure of the patient's body during examination or treatment, ensuring that patient information is not shared with unauthorized individuals, and being sensitive to privacy violations are important areas of focus for nurses. Studies have shown that nurses place a high value on patient privacy. However, continuous education and awareness programs are needed to keep nurses' knowledge and skills up to date in this area.

Violation of Patient Privacy and Social Media

Sharing patient information on social media platforms poses risks that can conflict with professional ethical principles and may lead to violations of patient privacy. For example, in Turkey, a nurse's sharing of a video she filmed in a hospital setting on TikTok in 2022 led to serious criticism regarding patient privacy and sparked widespread media attention. The Turkish Medical Association (TTB) emphasized that such violations are contrary to professional ethical standards and highlighted the importance for healthcare workers to be cautious in this regard (Milliyet, 2022). A similar situation occurred in the United States, where in 2020, a nurse sharing videos taken in an intensive care unit on TikTok was sharply criticized by the American Nurses Association (ANA). The ANA stated that such incidents tarnish the nursing profession's reputation and violate patient rights.

Patient privacy violations are not limited to the sharing of images. Nurses sharing personal information about patients on social media platforms have also created serious ethical issues. For instance, in Canada, a nurse communicating with a patient through personal social media accounts was considered a violation of professional boundaries and resulted in disciplinary action. Similarly, in the United Kingdom, a nurse sharing information about a patient's recovery process on Facebook brought attention to the issue of maintaining professional boundaries. These cases highlight the importance of protecting patient rights and ensuring that privacy is not violated.

Violation of Patient Privacy and Social Media: Legal and Judicial Assessment

The violation of patient privacy has serious ethical and legal consequences under both national and international legal frameworks. Sharing patient information on social media directly contradicts healthcare workers' professional ethical principles and legal responsibilities. In this context, Turkey's Patient Rights Regulation, the Personal Data Protection Law (KVKK), and international documents contain significant provisions for protecting patient privacy.

Legal Regulations

in Turkey Article 4 of the Patient Rights Regulation establishes the right to privacy of patients as a fundamental principle. According to this regulation, the confidentiality of patients' personal and medical information must be protected and not shared with third parties. Sharing patient images or information on social media is considered a violation of this regulation. For instance, in Turkey, a nurse's sharing of a video on TikTok in 2022 was deemed a privacy violation under this regulation, and the healthcare worker was subjected to disciplinary action (Milliyet, 2022).

Article 6 of the Personal Data Protection Law (KVKK) No. 6698 defines health data as sensitive personal data and prohibits the sharing of this information without the explicit consent of the individual concerned. Nurses sharing patient information on social media is a violation of KVKK and can lead to fines or legal penalties.

International Legal Framework

World Medical Association's Lisbon Declaration on Patient Rights: The protection of patient privacy is one of the core principles of this declaration. It emphasizes the right of patients to control their medical information and prohibits the sharing of this information with third parties. Social media violations that occurred in the United States and Canada are in clear contradiction to this declaration.

HIPAA (Health Insurance Portability and Accountability Act): HIPAA regulates healthcare workers' responsibilities to protect patient information in the U.S. It prohibits the explicit or indirect sharing of patient information on social media. In 2020, a nurse sharing images from an intensive care unit on TikTok was considered a violation of HIPAA and was strongly criticized by colleagues.

UK Data Protection Act: This law in the United Kingdom aims to protect patient information and prevents healthcare workers from crossing professional boundaries in their social media posts. Sharing patient information or details about their health condition is considered a violation of the law and can result in legal consequences.

Conclusion

The violation of patient privacy on social media represents both an ethical and legal responsibility. Healthcare professionals must comply with national regulations and international standards to protect patient information. The Patient Rights Regulation and the Personal Data Protection Law (KVKK) provide strong legal frameworks in Turkey to prevent such violations, while international regulations aim to protect patient privacy on a global scale. Nurses must adhere to ethical principles and legal regulations in their use of social media, as part of their responsibility to protect patient privacy and provide accurate information to the public. It is important to provide regular training and guidance to help understand the impact of social media on the nursing profession and to use these platforms in an ethical manner. Maintaining professional boundaries on digital platforms is critical for the dignity and reliability of the nursing profession.

References

1. Utma, S. (2018). The Concept of Privacy and the Journey of Privacy on Social Media. *Journal of International Social Research*, 11(59).
2. Turkish Language Association. (n.d.). Definition of Privacy. <https://www.tdk.gov.tr>

3. Göle, N. (2016). *Mahrem: Modernization and Islamic Tradition*. Istanbul: Metis Publications.
4. Kömür, G. (2024). Performative Approach to Digital Reality Shows and the Show Society: RealiTuber and RealiToker. *New Media*, (16), 369-392.
5. Dalgaldere, S., & Kılıç, E. (2015). A Critical View on Big Data and Privacy Issues. In R. Çelik & S. Dalgaldere (Eds.), *New and Traditional Media Readings*, Istanbul: İskenderiye, 201-219.
6. Erdoğan, İ. (2007). On Television, Censorship, and Media Ethics. *Gazi University Communication Faculty Ratem Journal*, www.irfanerdogan.com/.../artvayanit.pdf, Access Date: 2.11.2024.
7. Demiray, A., Çakar, M., Açıl, A., İlaslan, N., & Yücel, T. S. (2019). The Role of Social Media in Nurses' Lives. *Düzce University Journal of Health Sciences Institute*, 9(3), 134-138.
8. Erickson, J., & Millar, S. (2005). Caring for Patients while Respecting Their Privacy: Renewing Our Commitment. *Online Journal of Issues in Nursing*, 10(2).
9. United Nations General Assembly. (1948). *Universal Declaration of Human Rights*.
10. Özkan, Z. K., Eyi, S. Ç., & Mayda, Z. (2020). Determining Nursing Students' Behaviors in Protecting Patient Privacy. *İnönü University Journal of Health Services Vocational School*, 8(2), 312-320.
11. Ministry of Health of the Republic of Turkey. (2016). *Patient Rights Regulation*. Official Gazette (23420).
12. International Council of Nurses. (2012). *Nursing Ethical Codes*.
13. Dülger, M. (2015). *Privacy Violations in Healthcare Services and Their Consequences*.
14. Korkmaz, İ., & Uzunses, D. (2019). *The Role of Privacy in Healthcare Services*.
15. Özata, M., & Özer, N. (2017). *Ethical Issues and Privacy Violations*.
16. Ceylan, S. S., & Çetinkaya, B. (2020). Attitudes towards Gossip and Patient Privacy among Pediatric Nurses. *Nursing Ethics*, 27(1), 289-300.
17. Çalapkulu, Ç., & Alp, F. (2020). The Relationship between Digital Parents and Children's Privacy in Social Media Usage. *Nişantaşı University Journal of Social Sciences*, 8(2), 132-144.
18. Çakır, S. K., & Demirarslan, E. (2023). Determining the Situation of Surgical Nurses in Protecting and Maintaining Patient Privacy. *Gümüşhane University Journal of Health Sciences*, 12(3), 1172-1181.
19. Nationality (2022). Nurse who Violated Patient Privacy on TikTok is Penalized. *Milliyet Newspaper*.
20. Personal Data Protection Law. Official Gazette Date: 07.04.2016, Issue: 29677.
21. World Medical Association. (1981). *Lisbon Declaration on Patient Rights*.
22. Hansen, E. (1997). HIPAA (Health Insurance Portability and Accountability Act) Rules: Federal and State Enforcement. *Medical Interface*, 10(8), 96-8.

SAĞLIK HİZMETLERİNDE HASTA MAHREMİYETİ

PATIENT PRIVACY IN HEALTH SERVICES

Sevil OLĞUN

Dr. Öğretim Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Hemşirelik Esasları AD,

Orcid: 0000-0002-8848-3259

(Sorumlu Yazar)

Belgin YILDIRIM

Doç. Dr. Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Halk Sağlığı Hemşireliği AD,

Orcid: 0000-0001-5451-5526

ÖZET

Mahremiyet, bireyin kendi yaşam alanını kapsayan durumların, başkaları tarafından paylaşılmasında sınırlarını kendisinin belirlediği yaşam hakkıdır. Geçmişten günümüze farklı kültürlerde ve dönemlerde insanların her zaman benimsendiği, çok boyutlu bir olgudur. Mahremiyet insanın ev ortamı, çalışma ve sosyal hayatı olmak üzere yaşamın her alanında birbiriyle ilişkili olan ve hassasiyeti gerektiren temel insan hakkıdır. İnsan onuru ve özerkliğinin göstergesi olan, yaşamın her alanında korunması ve sağlanması gereken mahremiyet hakkı, sağlık hizmetlerinin sunumunda daha fazla hassasiyet ve önem kazanmaktadır. Sağlık hizmetleri bedensel ya da mental yetersizlik nedeniyle, kendisini savunma ve çevresini kontrol etme yeterliliği azalmış bireylerin bulunduğu ortamlardır. Hasta/sağlıklı birey, başkalarıyla paylaşmadığı özel hayatı ve sağlık durumu ile ilgili birçok bilgiyi sağlık profesyonelleri ile paylaşmaktadır. Hastanın güven duygusunun zedelenmemesi, stresinin azaltılması, memnuniyetinin ve bakım kalitesinin artırılması için mahremiyet hakkına saygı duyulmalıdır. Nitekim hasta mahremiyeti meslek etiğinin temel gerekliliğidir. Bu nedenle sağlık profesyonelleri hastanın bireyselliğini göz önüne alarak yapacağı girişimlerde mahremiyetini korumalıdır. Hastalara yapılan müdahalelerde sadece beden mahremiyeti değil, diğer mahremiyet alanları da gözetilmelidir. Sağlık bilişimindeki gelişmeler, dijital teknoloji, hastaların kişisel sağlık verilerinin hızlı erişimini sağlamaktadır. Hasta yararına kullanılan elektronik sağlık kayıtlarının, farklı amaçlarla kullanımı mahremiyet ihlaline neden olmaktadır. Bu nedenle sağlık profesyonellerinin hasta mahremiyetine yönelik tutumları son derece önemlidir. Bu derlemede, mahremiyet kavramı, hasta mahremiyeti, sağlık hizmetlerinde mahremiyetin boyutları, hasta mahremiyetinin korunmasına yönelik yapılması gerekenlere literatür doğrultusunda yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Etik, hasta, mahremiyet, sağlık profesyoneli

ABSTRACT

Privacy is the right to life that an individual determines the boundaries of when situations involving his/her own living space are shared by others. It is a multidimensional phenomenon that has always been adopted by people in different cultures and periods from past to present. Privacy is a fundamental human right that is interrelated and requires sensitivity in every area of life, including home, work and social life. The right to privacy, which is an indicator of human dignity and autonomy and must be protected and ensured in every area of life, is gaining more sensitivity and importance in the provision of health services. Health services are environments where individuals who have reduced ability to defend themselves and control their environment due to physical or mental inadequacy are present. The patient/healthy individual shares much information about their private life and health status that they do not share with others with health professionals. The right to privacy should be respected in order not to damage the patient's sense of trust, reduce their stress, increase their satisfaction and quality of care. In fact, patient privacy is a basic requirement of professional ethics. Therefore, health professionals should protect the privacy of the patient in their interventions, taking into account his/her individuality. In interventions made to patients, not only physical privacy but also other privacy areas should be observed. Developments in health informatics and digital technology provide patients with rapid access to their personal health data. The use of electronic health records for the benefit of patients for different purposes causes a violation of privacy. Therefore, the attitudes of health professionals towards patient privacy are extremely important. In this review, the concept of privacy, patient privacy, dimensions of privacy in health services, and what should be done to protect patient privacy are included in line with the literature.

Keywords: Ethics, patient, privacy, health professional

GİRİŞ

Mahremiyet, evrensel tanımı olmayan, oldukça karmaşık, farklı bakış açıları ve boyutları olan bir kavramdır (Leino-Kilpi ve ark., 2001). Mahremiyet, Arapça'dan dilimize geçmiş olan mahrem kelimesinden türeyen haram, yasak, gizli anlamına gelen bir kelimedir (Diler, 2014; Sarıbaş ve Aktaş, 2023). Mahremiyet bireyin bedeni, kişiliği, ailesi ve kişisel verileri gibi paylaşılmasını sınırladığı, paylaşılmasını istediği durumların ise kendisi tarafından istediği zaman ve koşulda karar verebildiği alanı ifade eder (Avaner, 2018; Yüksel, 2013). Mahremiyet, insanın diğer insanlarla arasındaki sınırları belirlemesi, kendisiyle ilgili yaşantıları, istemediği kişilerden koruması veya gizlemesidir (İzgi 2014, Avaner 2018; Sarıbaş ve Aktaş, 2023). Birbiriyle ilişkili olan mahremiyet ve gizlilik kavramları, bireyin kendisiyle ilgili bilgi ve durumların, başkaları tarafından öğrenilmesini kontrol etmesi anlamına da gelmektedir (Burkhardt ve Nathaniel, 2013). Mahremiyet aynı zamanda, kişinin maddi ve manevi değerler bütünlüğünü kontrol edebilmesidir. Dolayısıyla, bireyin başkaları tarafından bilmesini istemediği ve kendisine özel olan her şey mahremiyet kapsamına girmektedir (Alan ve Erbay, 2011).

Temel bir insan ihtiyacı olan mahremiyet kavramı, toplumdaki insan faaliyetlerinin tüm alanlarıyla ilgilidir ve çok boyutlu bir kavramdır. Mahremiyet, antropoloji, sosyoloji, psikoloji, felsefe, din, hukuk gibi birçok farklı disiplinde kullanılmaktadır (Leino-Kilpi ve ark., 2001; Özer ve Özata, 2021). Mahremiyet kavramının sıklıkla kullanıldığı alanlardan biri de sağlık hizmetleridir.

SAĞLIK HİZMETLERİNDE HASTA MAHREMİYETİNİN ÖNEMİ

Hasta mahremiyeti insanlığın var olduğu çağlardan bu yana tarihsel süreçte önemsenen, özellikle son yıllarda hassasiyetin arttığı bir olgudur (Akar ve ark., 2019). Sağlık hizmetinin sunulduğu alanlar, özellikle hastaneler, hastaların çevreyi kontrol etme olanaklarının sınırlı olduğu ve sıklıkla mahremiyet kaybı ve stres yaşadıkları ortamlardır (Leino-Kilpi ve ark., 2001). Hastalık durumunda, bireylerin fiziksel, psikolojik ve bilişsel yetersizlikleri, kişisel kontrollerinin azalması, sağlık bakımına bağımlılıkları nedeniyle, bireysel mahremiyetleri ihlal edilebilmektedir (İzgi, 2009). Kişisel alana yapılan müdahaleler, geri çekilmelere ve kişisel incinmelere neden olabilir (Leino-Kilpi ve ark., 2001). Bu nedenle sağlık profesyonelleri tarafından hasta mahremiyetine özen gösterilmelidir.

Hasta mahremiyeti, sağlık hizmetlerine muayene, tanı, tedavi ya da bakım amacıyla başvuran bireylerin, fiziksel, sosyal, psikolojik alanları ile sağlık ve hastalığına özgü bilgilerinin, gizliliğinin sağlanmasıdır (Akar ve ark., 2019; Can, 2020; Gündüz ve Altıntaş, 2019; Sağlık Bakanlığı, 2016). Sağlık hizmetlerinde hasta mahremiyeti, bireyin hastaneye başvurusu ile başlayıp, tıbbi girişimlerin devam ettiği süre boyunca ve sonrasında korunması gereken beden mahremiyeti ile kişisel bilgileri, sağlık ve hastalık verilerine ilişkin mahremiyeti kapsamaktadır (Korkmaz, 2020; Ülger ve Aktaş, 2023). Sağlık hizmetlerinde hasta mahremiyetinin korunması gereken durumlar, ulusal ve uluslararası yasal düzenlemelerle sağlanmaktadır (Korkmaz, 2020; Ülger ve Aktaş, 2023). Bu konu ile ilgili uluslararası alanda Lizbon Bildirgesi, Bali Bildirgesi, İnsan Hakları ve Biyotıp Sözleşmesi, Hasta Haklarına İlişkin Avrupa Statüsü Temel Dokümanı ve Avrupa Birliği Genel Veri Koruma Tüzüğü gibi birçok düzenleme mevcuttur. Bu düzenlemelerde, bireyin sağlık durumuna, uygulanan tıbbi/cerrahi tedaviyle ilgili bilgi ve verilerin gizli olması, tıbbi müdahale sırasında mahremiyete özen gösterilmesi, muayene ve tedavinin uygun ortamda ve yetkili kişiler tarafından yapılması gerektiğine yer verilmiştir (Korkmaz, 2020). Sağlık hizmetlerinin sunumunda hasta mahremiyetinin korunması ile özerklikleri, onurları, hakları ve özel yaşamları da korunmuş olur (İzgi, 2009).

Sağlık hizmetlerine başvuran bireyler, başkalarıyla paylaşmayacakları özel hayatı ve sağlık durumu ile ilgili birçok bilgiyi sağlık profesyonelleri ile paylaşmaktadır. Aynı zamanda en mahrem vücut bölgelerini tedavi ve bakım sürecinde, sağlık profesyonellerinin mesleki kimliklerine güvendikleri için açmaktadır. Bu nedenle hastalara sağlık hizmeti verenler, etik ilkeler ışığında tıbbi girişimleri yapmak, hastaların dini inanç ve düşüncelerine saygı göstermek, bireysel ve toplumsal hassasiyetlere dikkat etmekle yükümlüdür (Korkmaz, 2020). Yapılan çalışmalarda sağlık çalışanlarının hasta mahremiyetine ilişkin tutum ve davranışlarının olumlu olduğu (Arslan ve Demir, 2017), hasta mahremiyetinin korunması ve sürdürülmesinde gerekli özeni gösterdikleri belirlenmiştir (Aksoy ve Balcı Akpınar, 2020; Aktan ve ark., 2019; Arslan ve Demir, 2017; Aslan ve ark., 2019; Olğun ve Türk, 2023) Hastalarla yapılan çalışmalarda hasta mahremiyetine dikkat eden sağlık kuruluşlarını daha fazla tercih ettikleri, sağlık kurumlarında mahremiyet beklentilerinin çoğunun (%89,7) karşılandığı belirlenmiştir (Özata ve Özer, 2021), aynı zamanda, mahremiyetin korunmasına ilişkin görüşlerinin olumlu olduğu belirlenmiştir (Özsoy ve ark., 2023). Bazı çalışmalarda ise, hastaların fiziksel mahremiyetinin korunduğu halde, özel yaşamı ve kişisel bilgilerine ilişkin mahremiyetinin ihlal edilebildiği belirtilmektedir (Kim ve ark., 2017; Öztürk ve ark., 2014) Nitekim, hasta mahremiyetinin sadece beden mahremiyeti ile sınırlı olmadığı, tüm boyutlarıyla düşünülmesi gerektiği sağlık profesyonelleri tarafından unutulmamalıdır.

SAĞLIK HİZMETLERİNDE HASTA MAHREMİYETİNİN BOYUTLARI

Sağlık hizmetlerinde hastaların mahremiyetini ilgilendiren, onların mahremiyet alanları içinde değerlendirilen pek çok konu vardır (Alan ve Erbay, 2011). Mahremiyet kavramı ve boyutları Sağlıkta Kalite Standartları (SKS)'nda ayrıntılı bir şekilde tanımlanmaktadır. SKS'ye göre mahremiyet fiziksel, sosyal, psikolojik ve bilişsel/bilgi mahremiyeti olarak 4 boyutta ele alınmaktadır (Atalay, 2021; Leino-Kilpi ve ark., 2001).

Fiziksel Mahremiyet

Fiziksel mahremiyet, beden mahremiyetini kapsayan, bireyin fiziksel çevresi üzerindeki kontrolüdür. Bireyin egemenlik alanını kendisinin belirlediği fiziksel/mekânsal/bölgesel sınırlarıdır (Sağlık Bakanlığı, 2016). Fiziksel mahremiyet, kişisel alan ve bölgesellik kavramlarıyla ilgilidir. Mahremiyet, bu kavramlarla yakından ilişkili olup, bireysel alan mahremiyet için bir ön koşul olarak düşünülmektedir. Bireysel alan, insan bedenini çevreleyen, görünmeyen, insanları birbirinden ayıran, bir tür koruma bölgesi olarak hizmet eder. Bireyin egemenlik alanını kapsayan fiziksel alanları; evi, sosyal ortamı ve resmi alanlardır (Leino-Kilpi ve ark., 2001). Beden mahremiyeti ise, bireyin başkaları ile fiziksel temasını, bu temasın yakınlığını ve başkaları tarafından erişilebilir olma derecesini belirlediği alandır. Bireyin beden mahremiyetinin sınırları ve kontrolü bulunduğu alana/mekana göre değişebilir (Aktaş ve Göçmen Baykara, 2020; Akyüz ve ark., 2023; Leino-Kilpi ve ark., 2001).

Beden mahremiyeti hayatın her alanında önemli olan, özellikle sağlık hizmetlerinin sunulduğu alanlarda gözletilmesi gereken önemli bir olgudur. Sağlık hizmetlerinin sunulduğu alanlar hastalarda strese ve mahremiyet ihlaline neden olabilen alanlardır (Alan ve Erbay, 2011; Avaner, 2018; Leino-Kilpi ve ark., 2001). Bireyin savunma düzeyinin azaldığı, hastalık, sakatlık ya da acil durumlarda (yaralanma, koma, vb), bireyin bakım ve tedavi sürecinde mahremiyetinin korunmasını sağlayacak, uygun bir ortam oluşturulması, fiziksel sınırlarının korunması ve kontrol hakkının sağlanması, sağlık profesyonellerinin önemli bir sorumluluğudur (Akyüz ve ark., 2023; Atalay, 2021; Korkmaz, 2020; Ülger ve Aktaş, 2023). Hastanın kişisel alanının korunması, özerkliğini sağlar, sağlık profesyonellerine güvenini artırır (Leino-Kilpi ve ark., 2001). Bu nedenle hastanın beden mahremiyetinin korunmasına yönelik olarak;

- ✓ Hastaya yapılan tıbbi müdahalelerde (muayene, tanı, tedavi ve bakım), ortamda sadece görevli olan sağlık çalışanları bulunmalıdır. Hastanın izin verdiği kişiler dışındakiler ortamda olmamalıdır.
- ✓ Ortak kullanılan odalarda hastaya yapılan girişimlerden önce, perde/paravan çekilmeli ve odanın kapısı kapatılmalıdır. Hastaya yapılan girişimin türüne göre ziyaretçiler odadan çıkarılmalıdır.
- ✓ Hastaya yapılacak uygulamalarda izni alındıktan sonra ilgili vücut bölgesi açılmalıdır.
- ✓ Hastanın sadece uygulama yapılacak vücut bölgesi açılmalı, diğer bölgeler örtülmelidir.
- ✓ Mahremiyetini koruyamayacak gruplarda (bilinci kapalı, yaşlı ve çocuk gibi) tıbbi müdahale sırasında yanında yasal vasisi bulunmalıdır.
- ✓ Hastaya yapılan girişimler sırasında, eğitim amacıyla öğrencilerin bulunması ya da uygulama yapması gerekiyorsa hastanın izni alınmalıdır.
- ✓ Hastanın vücut bölgesinin bilimsel çalışma ya da ders amacıyla görüntülenmesi (fotoğraf ya da video) gerekiyorsa, izni alınmalıdır.

- ✓ Bireyde utanma duygusuna neden olabilecek genital bölge muayenesi gibi uygulamalarda hem cinsinin bulunması sağlanmalıdır.
- ✓ Mahremiyet ihlaline neden olabileceği için, güvenlik kameraları, yoğun bakım, ameliyathane, hasta odaları, poliklinik odaları gibi, hastaların özel hallerinin görüntülenebileceği bölümlere yerleştirilmemelidir (Aktaş ve Göçmen Baykara, 2020; Atalay, 2021; Bekmezci ve Özkan, 2015; Korkmaz, 2020; Sarıbaş ve Aktaş, 2023).

Psikolojik Mahremiyet

Psikolojik mahremiyet, insanların bilişsel ve duyuşsal girdileri kontrol etme yeteneği ile ilgilidir. İnsanın değerleri, inançları ve bunları etkileyen faktörler üzerindeki bilgilerini kontrol etmesi, düşünce ve duygularını paylaşmak istediği zamanı, kişileri ve koşulları karar verme hakkını kapsar (Aktaş ve Göçmen Baykara, 2020; Sağlık Bakanlığı, 2016). Psikolojik mahremiyet bireyin karar verme süreçleri ile ilgili olup, bireyin bilişsel ve duyuş durumunu kontrol etmesi, değerlerine yön vermesi ve bireysel kimliğini sürdürebilmesini ifade eder. Psikolojik mahremiyet insanoğlunun gelişimini arttırabilir ya da sınırlayabilir (Atalay, 2021; Leino-Kilpi ve ark., 2001).

Psikolojik mahremiyet, sağlık hizmetlerinde mahremiyetin diğer boyutları kadar önemlidir. Herhangi bir sağlık kuruluşundaki hastanın psikolojik mahremiyetinin ihlal edilmesi kişide diğer mahremiyet türleri kadar kolay ve kısa süreli ortaya çıkmamasına rağmen, daha büyük izler taşıyan problemler oluşturur (Atalay, 2021). Hastanede yatarak tedavi alan hastaların sağlık durumuyla ilgili bilgileri diğer hastaların duyabileceği endişesiyle, sağlık çalışanlarına sormadıkları belirtilmektedir (Korkmaz, 2020). Nitekim psikolojik mahremiyetin göz ardı edilmesi veya ihlal edilmesi, bireyde özgüven eksikliğine, sosyal izolasyona, kendisini değersiz algılamasına, huzursuz ve konforsuz hissetmesine neden olabilir (Aktaş ve Göçmen Baykara, 2020; Tosun ve Aksoy, 2018). Hastaların psikolojik mahremiyetini korumak için;

- ✓ Duyularını açıklaması için fırsat verilmelidir.
- ✓ Yapılan girişimlerde bireyselliğine her zaman saygı duyulmalı ve tercihleri sorulmalıdır.
- ✓ Hastalığı ile ilgili duyuş ve düşüncelerini paylaşmak istediği kişileri kendisi belirleyebilmelidir.
- ✓ Bireyin güven duygusu sağlanmalı ve desteklenmelidir.
- ✓ Hastaya yapılacak olan girişim ve nedeni uygulamadan önce açıklanmalıdır.
- ✓ Hastalığı ile ilgili bilgileri izni olmadan diğer bireylerle paylaşılmamalıdır.
- ✓ Tedavi ve bakım uygulamaları ile ilgili tercihlerine ve kararlarına saygı duyulmalıdır.
- ✓ Mahrem gördüğü konuları paylaşmak isteyip istemediği kişilere kendisi karar vermelidir
- ✓ Bilinci kapalı da olsa duyma yetisini kaybetmediği unutulmamalıdır (Aktaş ve Göçmen Baykara, 2020; Korkmaz, 2020; Sağlık Bakanlığı, 2016).

Sosyal Mahremiyet

Bireyin sosyal ilişkilerini kontrol etme yeteneği ve çabasını içerir (Leino-Kilpi ve ark., 2001). Farklı bir ifadeyle, bireyin sosyal hayatında etkileşim kuracağı kişileri, etkileşimin sıklığını, süresini, kapsamı ve yönetiminde kontrolünün olmasıdır. Farklı kültürlerde mahremiyete yönelik değerler, inançlar, mahremiyetin kapsamı, önemi ve mahremiyeti sağlama yöntemleri değişebileceği için, bireyin kültürel özellikleri dikkate alınmalıdır (Aktaş ve Göçmen Baykara, 2020; Akyüz ve ark., 2013; Sağlık Bakanlığı, 2016).

Sosyal mahremiyetin düzeyi, bireylerin diğer insanların faaliyetlerini doğrudan veya dolaylı olarak yönetme ve kontrol etme sınırlarına bağlıdır (Akyüz ve ark., 2013). Sağlık bakım hizmetlerinin sunumunda sosyal mahremiyetin kontrolü genellikle, sağlık profesyonellerine geçer (Akyüz ve ark., 2013; Aktaş ve Göçmen Baykara, 2020; Tosun ve Aksoy, 2018). Bu nedenle hastaların sosyal mahremiyetini sağlamak için;

- ✓ Kültürel ve manevi değerleriyle çatışmadan hizmet alması sağlanmalıdır.
- ✓ Hasta ziyaretlerine refakatçilerine yönelik düzenleme yapılmalıdır.
- ✓ Sosyokültürel özellikleri nedeniyle gündeme getirdiği mahremiyete ilişkin farklı algı ve beklentileri dikkate alınmalıdır.
- ✓ Hasta ve/veya hasta yakını, hastaya sunulabilecek tanı, tedavi, bakım hizmetleri, hasta sorumlulukları ile diğer hizmetler konusunda bilgilendirilmelidir.
- ✓ Yaşam sonu hizmetler kapsamında cenaze ve yakınlarının kültürel ve manevi değerleri dikkate alınmalıdır.
- ✓ Sosyal sorunlarıyla baş edebilmesinde destek olunmalıdır.
- ✓ Bireyin kendi gücünün farkına varması ve sosyal destek faktörleriyle bağlantı kurması sağlanmalıdır (Aktaş ve Göçmen Baykara, 2020; Sağlık Bakanlığı, 2016).

Bilgi Mahremiyeti

Bireyin kendisiyle ilgili bilgilerin paylaşılması gereken durumları, bilginin sınırlarını, zamanını, paylaşma şeklini ve paylaşmak istediği kişileri belirleyebilme özzerkliliğidir (Aktaş ve Göçmen Baykara, 2020; Sağlık Bakanlığı, 2016; Uysal ve Yorulmaz, 2018). Bilgi mahremiyeti, bireyin kendisi hakkındaki bilgilerin başka bir kişiye veya bir kuruma (hastane gibi) nasıl, ne zaman ve ne ölçüde verileceğini belirleme hakkı ile ilgilidir (Leino-Kilpi ve ark., 2001). Bilgi mahremiyeti kişisel verilerin işleme, toplanma, depolanma ve iletiminin yapılma süreçlerinin kontrol edilmesini gerektirir (Atalay, 2021). Kişisel veri, bireyin hem özel yaşamı hem de kamusal alanını kapsayan bilgileridir (Avaner, 2018). Bireyin kişisel verileri, onun iradesi dışında elde edildiğinde bilgi mahremiyeti kaybolur (Leino-Kilpi ve ark., 2001).

Özellikle, sağlık hizmetlerindeki kayıtların giderek dijitalleşmesi, sağlık verilerinin elektronik olarak kaydedilmesi nedeniyle, hastaların kişisel sağlık verilerini koruma gereksinimi artmaktadır (Kim, 2017; Yılmaz ve Uysal, 2024). Kişisel sağlık verisi, bireyin fiziksel ve mental sağlığı ile ilgili bilgileridir (Avaner, 2018). Bu veriler hekim tarafından yapılan, hastanın tüm tetkik, tedavi ve raporlarını kapsar (Atalay, 2021). Hastaların sağlık verileri son derece hassas ve kişiseldir ve bu nedenle gizliliklerini korumak için daha ayrıntılı önlemlere ihtiyaç vardır (Kim, 2017). Kişisel sağlık verileri, 6698 Sayılı Kişisel Verileri Koruma Kanunu'na göre özel nitelikli verilerdir. Bu verilerin korunması ve depolanması, Tıbbi Arşiv Yönetmeliği ve dijital veri koruma standartlarına göre sağlanmalıdır. Sağlık hizmetlerinde hastalara ait kişisel bilgilerin ve sağlık verilerinin, yetkisi olmayan kişiler tarafından ulaşılması engellenmelidir (Atalay, 2021; Korkmaz, 2020). Bilgi mahremiyetinin korunması için;

- ✓ Hastanın kişisel verileri ve sağlık bilgilerine, tedavi ve bakımından sorumlu olan sağlık profesyonelleri dışındaki kişilerin erişimine engellenmelidir.
- ✓ Hastanın kişisel sağlık verileri ile ilgili bilgi aktarımı yapılırken, odada bulunan diğer hasta ve yakınlarının duyacağı konuşulmamalıdır.
- ✓ Sağlık durumu ile ilgili bilgileri hastanın izni olmadan yakınları ile paylaşılmamalıdır.

- ✓ Elektronik ortamdaki sağlık kayıtlarına, sadece tedavi ve bakımdan sorumlu olan sağlık profesyonelleri bireysel şifreleri ile erişebilmelidir.
- ✓ Basılı sağlık kayıtları kilitli dolaplarda saklanmalı, herkese açık ortamlarda bulundurulmamalıdır.
- ✓ Araştırma ve deneysel çalışmalara katılım veya herhangi bir sebeple hastaya ait veri, bilgi ve materyallerin kullanımı durumunda rızası alınmalıdır.
- ✓ Hastanın, kendisi ile ilgili tıbbi dokümanlara erişimi sağlanmalıdır (Alan ve Erbay, 2011; Aktaş ve Göçmen Baykara, 2020; Korkmaz, 2020; Sağlık Bakanlığı, 2016)

SONUÇ

Mahremiyet bir çok disiplin tarafından incelenen, farklı bakış açıları ve boyutları olan evrensel bir kavramdır. İnsan yaşamının her alanında korunması gereken mahremiyet olgusu, sağlık hizmetleri sunulduğu alanlarda hastalara yönelik olarak daha fazla önemsenmelidir. Sağlık profesyonelleri tıbbi müdahale yaparken hastaların mahremiyet algısını etkileyebilecek faktörlerin (cinsiyet, bireyin ailesi ve yaşadığı çevre, etnik kökeni, eğitim düzeyi, sosyo-ekonomi durumu, örf ve adetleri, dini inancı, yaşam deneyimleri) farkında olmalıdır. Aynı zamanda hastanın bireyselliğinin ve özerkliğinin sağlanması için, hasta mahremiyetinin sadece beden mahremiyetinin korunmasıyla sınırlı olmadığı, fiziksel çevresi, psiko-sosyal alanı, tüm kişisel ve sağlık verilerinin bütünü olarak ele alınması gerektiği düşünülerek, tedavi ve bakım uygulamaları yapılmalıdır.

KAYNAKLAR

1. Akar Y, Özyurt E, Erduran S, Uğurlu D, Aydın İ, (2019). Hasta mahremiyetinin değerlendirilmesi. Sağlık Akademisyenleri Dergisi, 6(1), 63-69.
2. Aktaş, D., & Baykara, Z. G. (2020). Stomalı bireylerde hassas bir konu: mahremiyet. Gazi Sağlık Bilimleri Dergisi, 5(3), 8-15.
3. Akyüz E, Erdemir F. Surgical patients' and nurses' opinions and expectations about privacy in care. Nursing Ethics. 2013;20: 660-671.
4. Alan, S., & Erbay, H. (2011). Tıp Etiği Açısından Ambulans Hizmetlerinde Hasta Mahremiyeti/Patient Privacy and Confidentiality in the Ambulance Services from the Perspective of Medical Ethics. Eurasian Journal of Emergency Medicine, 10(1), 33.
5. Aslan, FE, Çınar F, Es M. (2019). Cerrahi hemşirelerinin mahremiyet bilinçlerinin incelenmesi. Kocaeli Tıp Dergisi, 8(3), 95-103.
6. Arslan, E. T., & Demir, H. Sağlık Çalışanlarının Hasta Mahremiyetine İlişkin Tutumu: Nitel Bir Araştırma. Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 2017; 17(4), 191-220.
7. Atalay, H. (2021). Mahremiyet Kapsamında Kişisel Sağlık Verilerinin Korunması ve Depolanması. Journal of Academic Perspective on Social Studies, (1), 01-20.
8. Avaner E, (2018). Mahremiyet Nedir? Mahremiyetin Sağlık Hizmetleri Penceresinden Görünürlüğü Nasıldır? Türkiye Biyoetik Dergisi. 5(3), 110-116.
9. Bekmezci H, Özkan H, (2015). Ebelik Uygulamalarında Mahremiyetin Önemi. HSP, 2(1), 113-124.

10. Burkhardt MA, Nathaniel AK. (2013). Çağdaş Hemşirelikte Etik. (Çev. Ed: Alpar ŞE, Bahçecik N, Karabacak Ü.) 1. Baskı, İstanbul, İstanbul Medikal Yayıncılık Sağlık ve Yayıncılık Hiz. Tic. Ltd. Şti. s.52-78.
11. Can N. (2020). Hasta mahremiyeti hakkı. Türkiye Barolar Birliği Dergisi, 147, 183-219.
12. Diler R. (2014). Mahremiyet eğitimi ve önemi. Gaziosmanpaşa Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 2(1), 69-98.
13. Gündüz N, Altıntaş S. (2019). Hasta mahremiyetine yönelik sağlıkta kalite standartlarının hastane çalışanları üzerinde algılarının ölçülmesi. Sağlıkta Performans ve Kalite Dergisi, 16(1), 11 – 30.
14. İzgi, C., (2009). Etik açıdan yaşlı mahremiyeti: huzurevi örneğinde hizmet alanlar ve verenler açısından bir değerlendirme, Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Deontoloji Anabilim Dalı, Ankara, 311 s.
15. Kim K, Han Y, Kim JS. (2017). Nurses' and patients' perceptions of privacy protection behaviours and information provision. Nursing Ethics, 24(5), 598-611.
16. Korkmaz, Y. (2020). Hasta hakkı olarak özel hayatın korunması bağlamında beden mahremiyeti. Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi, (15), 573-598.
17. Leino-Kilpi H, Välimäki M, Dassen T, Gasull M, Lemonidou C, Scott A, Arndt M. (2001). Privacy: a review of the literature. International Journal of Nursing Studies, 38(6), 663-671.
18. Olğun S, Türk G. (2023). Yoğun bakım hemşirelerinin hasta mahremiyetini koruma ve sürdürme durumlarının değerlendirilmesi. Ordu Üniversitesi Hemşirelik Çalışmaları Dergisi, 6(3), 591-598. DOI:10.30108/ouhcd.1217950
19. Özata M, Özer K. (2017). Sağlık çalışanlarının hasta mahremiyeti konusundaki tutumlarının incelenmesi. Hacettepe Sağlık İdaresi Dergisi, 20(1), 1-21.
20. Öztürk, H., Bahçecik, N., & Özçelik, K. S. The development of the patient privacy scale in nursing. Nursing ethics,2014; 21(7), 812-828.
21. Öztürk H, Özçelik SK, Bahçecik N. (2014b). Hemşirelerin hasta mahremiyetine özen gösterme durumu. Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi, 30(3), 19-31
22. Özsoy, H., Çankaya, A., Van Giersbergen, M. Y., & Oruç, G. (2023). Cerrahi hastalarının bakım algısı ve mahremiyet konusundaki deneyimleri. YOBÜ Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi, 4(1), 22-31.
23. T.C. Sağlık Bakanlığı, (2016). Sağlıkta Kalite Standartları Hastane. Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü Sağlıkta Kalite ve Akreditasyon Daire Başkanlığı, Pozitif Matbaa, 2. Baskı, Ankara: 4-371. <https://egekenhastanesi.com/wp-content/uploads/2020/01/sks-saglikta-kalite-standartlari.pdf>
24. Tosun, H., & Aksoy, N. (2019). Ebelik uygulamalarında mahremiyet. Sağlık Profesyonelleri Araştırma Dergisi, 1(1), 21-27.
25. Uysal, B., ve Yorulmaz, M. (2018). Sağlıkta Kalite Standartları Ve Bilişsel Mahremiyet. Selçuk Üniversitesi Sosyal ve Teknik Araştırmalar Dergisi, (16), 24-33.
26. Ülger, D. S., & Aktaş, D. Jinekolojik Muayene ve Obstetride Beden Mahremiyetinin Önemi. Avrasya Sağlık Bilimleri Dergisi, 6(3), 102-108.

27. Yılmaz, D., & Uysal, O. (2024). Nursing Students' Attitudes to the Recording and Protection of Patients' Health Data: A Cross-Sectional Study. *Makara Journal of Health Research*, 28(2), 10.
28. Yüksel M. (2003). Mahremiyet Hakkı ve Sosyo-Tarihsel Gelişimi. *Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi Dergisi*, 58(1), 275-298.

HEMŞİRELİK VE DEĞER

NURSİNG AND VALUE

Belgin YILDIRIM

Doç. Dr. Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Halk Sağlığı Hemşireliği
AD,

Orcid: 0000-0001-5451-5526

Sevil OLGUN

Dr. Öğretim Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Hemşirelik
Esasları AD,

(Sorumlu Yazar)

Orcid: 0000-0002-8848-3259

ÖZET

Değerin kavram olarak tanımlanması zordur. Doğru anlamını felsefe, psikoloji, sosyoloji başta olmak üzere matematik, iktisat, tarih ve dini bilimlerdeki kullanımına bağlı olarak kazanmaktadır. Taşıdıkları anlam farklı olsa bile bilim dallarının değer kavramı birbirinden ayrı düşünülemez. Çünkü değerler arasında kati bir sınır koymak olası değildir. Yaşam boyu gelişen bir süreçtir. Bu süreç aile ile başlar, çevre ve eğitimle devam eder. Yaşanan tecrübelerin sonucunda değer kimlik kazanır. Meslek olarak sağlık bakım sistemi içinde gerek sayısal gerekse işlevsel olarak en büyük grubu hemşireler oluşturmaktadır. Hemşireliğin bilimsel yapısında; insanı bir birey ve tüm boyutları ile bir bütün olarak tanımak ve anlamak önemlidir. Bireyin davranışlarını yaşam biçimini yaşama verdiği anlamı keşfetmek onun sahip olduğu değerleri anlama, aydınlatma ile olasıdır. Doğanın en karmaşık varlığı/varoluşu olan insana yaklaşımda, hizmet sunan kişi nasıl bir tutum sergileyeceğini, hangi değerlere dayalı davranış biçimi benimseyeceğini bilmek durumundadır. Ne var ki insanlar arasında bireysel farklılık ve seçilen bakım modelinde, inanç ve değerlerden oluşan öğeler, modelin yapısında da temel olup uygulamayı etkiler. Değerlerini kazanan birey bazı kararlar ve davranışları ile ilgili seçenekleri olduğunda seçim yapmayı dikkatle seçme yolları belirlemeyi öğrenir.

Sonuç ve Öneriler: Mesleki değerleri öğrenme okul yıllarında başlar iş yaşamında ve yaşla büyür ve gelişir. Hemşirelerin olumlu mesleki değerlerinin oturmasını teşvik etmek amacıyla girişimsel uygulamalar yapılmalıdır. Bu uygulamaların iş hayatının kalitesini artırmak için karşılaştıkları ikilemlere ait değer ve inançlarına ters düşmeyecek şekilde olması sağlanmalıdır.

Anahtar kelimeler: Değer, Hemşire, Profesyonel Hemşirelik Değerleri.

ABSTRACT

Value is difficult to define as a concept. It gains its true meaning depending on its use in philosophy, psychology, sociology, mathematics, economics, history and religious sciences. Even if the meanings they carry are different, the value concept of scientific branches cannot be considered separately from each other. Because it is not possible to set a definite boundary between values. It is a lifelong process. This process starts with the family and continues with the environment and education. Value gains identity as a result of the experiences experienced. As a profession, nurses constitute the largest group in the health care system, both numerically and functionally. In the scientific structure of nursing; it is important to know and understand the person as an individual and as a whole with all its dimensions. Discovering the meaning that the individual gives to his behaviors, lifestyle and life is possible by understanding and illuminating the values he has. In approaching the person, who is the most complex being/existence of nature, the person providing the service must know what kind of attitude to exhibit and which value-based behavior to adopt. However, individual differences among people and the elements consisting of beliefs and values in the selected care model are also fundamental in the structure of the model and affect the application. The individual who gains his/her values learns to make choices and determine the ways to choose carefully when he/she has options regarding some decisions and behaviors.

Conclusion and Recommendations: Learning professional values starts in school years and grows and develops in business life and with age. Interventional practices should be carried out in order to encourage nurses to establish positive professional values. It should be ensured that these practices do not contradict the values and beliefs of the dilemmas they encounter in order to increase the quality of their business life.

Keywords: Value, Nurse, Professional Nursing Values.

DEĞER KAVRAMI

Sözcük olarak değer kıymet bilinen, önemli olan ya da güçlü olanıdır. İngilizce de value'den gelir. Sözlük anlamına bakıldığında; bir şeyin önemini belirlemeye yarayan soyut ölçü, bir şeyin değdiği karşılık, kıymet, yüksek ve yararlı nitelik olarak tanımlanmıştır (Türk Dil Kurumu, 2024). "Değer" oldukça zor tanımlanan bir kavramdır. Değer kavramını doğru tanımlayabilmede kullanıldığı alanın temel yapısı önemli bir unsurdur. Değer kavramı felsefede, psikolojide, sosyolojide ayrıca, matematikte, iktisatda, tarihte ve dini bilimlerde de kullanılır. Değer kavramı kullanıldığı alana göre somut ve soyut yapıda ifade edilebilir. Örneğin; ekonomi de maddi bir nesne/olgu gibi algılanarak oldukça sınırlı bir boyutta ele alınırken, felsefe bilimi; bireyin isteği, gereksinim duyduğu varlık ya da nesne ile bağlantısında beliren şeydir (Kuçuradi, 2006).

Taşdıkları anlam farklı olsa da bilim dallarının değer kavramı birbirinden ayrı düşünülemez. Çünkü değerler arasında kesin bir sınır koymak mümkün değildir. Örneğin alınan elmas bir yüzüğün maddi değeri bir iktisatçıya göre farklıdır. İktisatçı için kıt kaynaklardan elde edilen elmasın değeri maddi anlam taşımaktadır. O yüzüğü kullanan kişi için daha çok duygusal anlam taşısa da maddi anlamı da vardır. Maslow (1959), Rokeach (1973) gibi düşünürler, kavram olarak değeri, bireyin değerli bulduğu belirli bir düşünce biçimini, tutum ve gelenekleri, davranışlarını etkileyen bir dizi standartlar olarak kabul edip kişisel inançları gibi benimsemesi görüşünde birleşirler.

Değerler Sisteminin Gelişimi

Değerler sistemi; çocuklukta başlayıp insanın yaşamı boyunca gelişen bir süreçtir. Bu sürecin

her aşaması değer kavramına katkı sağlamaktadır (Babadağ, 2010; Snellman ve Gedda, 2012; Ecevit Alpar vd., 2013; Lin, Wang, 2010). Bu süreçte toplumun üzerimizdeki etkileri ve kendimize örnek olarak aldığımız rol modellerimiz en önemli etmenlerdir.

Değerler; aile, kültür, eğitim, etnik ve çevresel yapı ile oluşmaya başlar; bu oluşum kişilerarası ilişkiler, toplumsal ilişkiler ve yaşanan deneyimlerle tamamlanır ve son haline yaklaşır (Ecevit Alpar vd., 2013; Snellman, Gedda, 2012). Değerler genetik veya kalıtsal değildir. İstemli ya da istemsiz deneyimler sonucu oluşan kazanımlardır. Başka bir şekilde anlatmak gerekirse değerler, duyuşsal olarak ve bilişsel olarak öğrenilebilir (Babadağ, 2010; Ecevit Alpar vd., 2013; Lin, Wang, 2010; Snellman, Gedda, 2012; Weis, Schank, 2000). Birey değerleri; kendi davranışının ortaya çıkardığı olumlu/olumsuz sonuçlarını gözlemleyerek, kendisinin ve çevresindekilerin tecrübe ettiği olayların sonucu olarak öğrenir (Babadağ, 2010). Anne babalar, eğitim verenler, din adamları, sosyal destek grupları, profesyoneller değerlerin bilinçli öğrenimi, üzerine etkili kişilerdir. Bilinçsiz öğrenim ise kişinin yaşadığı bölgeye ait çevresel faktörler ve rol model aldığı diğer kişiler etkisiyle oluşmaktadır. Kişinin iradesiyle istediğini seçip istemediğini reddetmesi değer gelişimi için büyük bir rol oynamaktadır (Ecevit Alpar vd., 2013). Değerlerin beş aşamada gelişim sürecidir. Bunlar;

Model Olma/Örnek Alma: Çocuklar ebeveynlerini, akran grubunda olan bireyleri ve hayatında değer verdiği diğer kişileri izleyerek doğru ve yanlış algılamayı öğrenirler. Örnek alma; toplumda kabul gören değerlerin kapsadığı davranışları öğrenmek için etkili bir yöntemdir (Bolat, 2016).

Değerleri Ahlaklandırma (Değerin Kıymetini Belirleme): Bireylerin çocukluk ve okul döneminde ailelerinin ve öğretmenlerinin kontrolünde deneyim kazandığı davranışlar değerleridir (Bolat, 2016).

Yaparak Öğrenme (Bırak Yapsın): Gelişim evresinde çocuğa hiçbir uyarıda bulunmadan, değerleri kendi kendine anlamasını sağlamak ve değerlerini geliştirmesinde özgür bırakmak modelidir. Bu evre de çocuğa kısmen ya da hiç yol gösterilmemesi tavsiye edilmektedir bu durumun çocuk üzerinde çeşitli hatalara neden olabileceği unutulmamalıdır (Bolat, 2016).

Ödüllendirme ve Cezalandırma: Bu aşamada çocuğun ödül ile onaylanan ceza ile onaylanmayan davranışı ayırt etmesi amaçlanmaktadır (Bolat, 2016).

Sorumlu Seçme Hakkı: Bu süreçte istenen; çocuğa haz verecek ve ailesinin de onayladığı değerleri anlamasında rahat bırakma-kısıtlama dengesinin bozulmamasıdır (Bolat, 2016).

Tarihsel süreçte değer kavramı incelendiğinde ilk çağlardan itibaren felsefe alanında ahlak ve erdem kavramları ile bütünleşmiş bir kavram olarak ele alınmıştır. Diğer yandan 1960'dan itibaren değer kavramını, toplumsal açıdan değerlendiren çalışmaların olduğu görülmektedir (Can, 2013; Çulha, 2018). Toplum bilimciler değerlerin bireysel ve toplumsal davranış ve bilişsel işleyişleri üzerindeki etkinliğinin yansırı toplumun kültürel yapısıyla etkileşimde olduğunu ve onları yansıttığını kabul etmektedir (Köktürk, 2013).

HEMŞİRELİK VE DEĞERLER

Sağlık bakım sistemi içinde gerek sayısal gerekse işlevsel olarak en büyük meslek grubunu hemşireler oluşturmaktadır. İnsanlığın var olduğu zamandan beri bakım hizmeti vermemesine dayalı olan hemşirelik mesleği, insanlığın ihtiyaçlarına göre şekillenen dinamik bir sürece sahiptir. Değişen toplumsal yapıya, toplumun ihtiyaç ve beklentilerine, yaşanan teknolojik değişimlere uyum göstererek ilerlemesinin üzerine bakım deneyimlerini de ilave ederek, insanlık var oldukça meslek olarak şekillenmesini devam ettirecektir (Biol, 2007: Uçar, vd.,

2024).

Hemşireliğin bilimsel yapısında; insanı bir birey ve tüm boyutları ile bir bütün olarak tanımak ve anlamak önemlidir. Bireye ve çevresine özgü bakım planlama geleneksel bakım modeline göre tercih edilen dinamik bir süreçtir. Hemşireliğin profesyonelleşmesi ile bireye özel yani bireysel bakım önem kazanır. Bireyselleştirilmiş ve bütüncül bakım için de hemşireliksürecinin kullanılması gereklidir. Hemşirelik süreci bilimsel olarak düşünme ve araştırmayı gerektiren sistematik bir yaklaşımdır. Hemşirelerin hasta ile uzun süreli etkileşim içinde olduğu bakım sürecinin bilimsel temellere oturmasının faydaları bireye/aileye ve gruplara kapsamlı bakım sağlamanın yanı sıra hemşirelik mesleğinin profesyonelliğine de katkı sağlayacaktır (Biol, 2007). Profesyonellik belirli bir alanda uzmanlık, bilgi, beceri, tutum ve davranış biçimi olarak tanımlanmaktadır. Mesleki profesyonelleşme; mesleğin gerekliliklerini en az hata ile olabildiğince düzenli yürütülebilmesi, verimli, bilimsel, sürdürülebilir temellere dayandırılabilmesidir. Mesleki profesyonellik değerlendirilmesinde temel alınması gereken unsurlar incelendiğinde, kuramsal bilginin yeniden üretilebilir olması, bilgi bütünüün temelinin öğrenilmiş olması, bireysel sorumluluğun olmasıdır (otonomi).

ÖRGÜTLENME

Disiplin ile tekniklerin öğretilmesidir. Bu unsurlar aynı zamanda toplumsal gereksinimlerin verimli ve sürdürülebilir olarak karşılanmasında öneme sahiptir. Profesyonel olma çaba isteyen dinamik bir süreçtir. Hemşireliğin profesyonel bir kimlik kazanması için hemşirelik sürecinin bilimsel bir yöntem olarak kullanılması, bireye/aileye ve gruplara kapsamlı bakım sağlamanın da en etkili yoludur. Hemşirelik süreci bilimsel olarak düşünme ve araştırmayı gerektiren sistematik bir yaklaşımdır. Bireye ve çevresine özgü bakım planlama geleneksel bakım modeline tercih edildinamik bir süreçtir (Biol, 2007).

Hemşirelerin profesyonel kimliği yaşam boyunca gelişir. Mesleki kimlik, öğrencilerin hemşirelik eğitimine başlamasıyla başlar ve yılların verdiği çalışma ve klinik deneyimle gelişir; kariyerleri boyunca gelişmeye devam etmektedir. Literatürde profesyonel kimlik kavramının hemşireliğin meslek haline gelmesinin temelini oluştururken hemşirelerin uygulamalarında ve davranışlarında vazgeçilmez bir kavram olduğu vurgulanmış ve mesleki kimlik kavramına dikkat çekilmiştir. Hemşirelerin mesleki kimlik geliştirmeleri için mesleki değerleri de öğrenmeleri gerekmektedir. Hemşirelik öğrencilerinin mesleklerine özel değer kavramlarını bakım ortamlarından almanın yanı sıra etik ve mesleki değerlere dayalı eğitim almaları da çok önemlidir.

Uluslararası Hemşireler Konseyi (International Council of Nurses –ICN) hemşireliğin mesleki değerlerini güvenilirlik, duyarlılık, saygınlık, bütünlük ve merhamet olarak ifade eder (International Council of Nurses, 2021).

BAKIM VERME VE DEĞERLER

Hemşireliğin bakım vermede birincil amacı birey ya da toplumun esenliğini ve iyiliğini sağlamak olduğu için, geliştirdiği mesleki değerleri de mesleğinin amacına uygun gelişim göstermiştir. Mesleki olarak insancıl ve bütüncül bakım felsefesine odaklanmış olan hemşirelik sağlıklı ya da hasta kişiyi, ailesi ve yaşadığı geniş grup ile birlikte değerlendirir (Acaroğlu, Şendir, 2012; Karaöz, 2000). Hemşire bakım verdiği bireyi değer ve beklentilerinden ayrı olarak düşünemediği gibi, kendisinin mesleki görevlerinden ve değerlerinden de farklı bir yol izlememelidir. Etik ikilemlere zemin hazırlayan bu etkileşim ortamında, hemşire mesleğinin profesyonel değerlerinin farkında ve bilincinde olmalıdır.

Bir felsefe dalı olan etik; sosyal bir canlı olan insanın diğer insanlarla ve çevresiyle ilişkilerinde temelde iyi-kötü ya da doğru-yanlış olarak tanımlanan değerlerin niteliğini araştırır. Etik biliminin son yıllarda hemşirelikte önem kazanması, insanla ve insanın esenliği ile uğraşan hemşirelik için kaçınılmazdır (Acaroğlu, 2014; Arries, 2020).

Bu değerlerin toplamı verilen bakımın kalitesini belirlemektedir. Kazanılan değerlerindeki doğru zamanda doğru yerde kullanılması hizmet alan kişiye olumlu yönde yarar sağlamaktadır.

Bireyin ilgi ve dürtüleri/güdüleri ile oluşan ve toplumsal hayat içinde biçimlenen temel değer türleri ve hemşirelik mesleğinde görülen biçimleri ile altı başlık altında toplanabilir.

Kuramsal Motifli Değerler(Realistik): Gerçeğe değer veren mantıksal ve eleştirel düşünceye, akıl yürütmeye önem veren kişilerin değer türüdür.

Hemşirelikte bu türde değere sahip bir hemşire çalıştığı alanda farklı bakım gereksinimi olan hasta/sağlıklı birey sayısını farklı saat ve vardiyalarda çalışan hemşire sayısının bu hizmeti hangi oranda verebileceği vb. konular hakkında düşünür yarlı bilgileri toplayarak, sorun olarak gördüğü durumlara çözüm üretme alanlarına ilgi gösterir (Babadağ, 2010).

Ekonomik Motifli Değerler: Bu değer önemli olduğu kişiler olayları pratik ve en kısa yoldan çözümlene yoluna başvurarak, en kısa yoldan en pratik çözüme odaklanırlar.

Hemşirelikte bu türde bir değere sahip hemşire çalıştığı alanda mesai saatlerine önem verir. Mesai bitiminde hizmetine son vererek çalışma ortamından uzaklaştığı gibi, çalışma ortamına ait sorunlardan da kendini soyutlar. İşi iş yerinde bırakarak ilgisini kendi hayatına, bulunduğu ortamdaki kişilere yöneltir (Babadağ, 2010).

Estetik Değerler: Bulduğu her ortamda ve hayatının bütün aşamalarında uyum, ahenk ve güzelliğe önem veren kişilerin estetik değerleri ön plandadır.

Hemşirede estetik değerler, hizmet verdiği birimde hizmet verdiği bireylere kendi çalışma ortamı ve sorumluluğundaki bölümlere daha duyuşsal ve yaratıcı yaklaşım ile kendini gösterir. Bu değer ön planda olduğu hemşireler estetiğe, etiğe ve düzene ilgi duyar ve öncelik verir (Babadağ, 2010).

Sosyal Oryantasyonlu Değerler: Sosyal oryantasyon değeri ön planda olan kişiler; insana ve topluma değer veren, sevgi ve saygı çerçevesinde ilişkiler kuran, girişken sempatik ve nezaketli kişilerdir.

Sosyal değerlerle oryante bir hemşire önceliği hastasının gereksinimlerine verir. Hastası ve çevresi ile iyi ilişkiler kurmak bu değerlerle motive bir hemşirede ön plandadır. Hastası için gerekli hemşirelik bakımı sürecinde mesai saati, yorgunluk ya da fazladan harcayacağı çaba onun için önemsizdir (Babadağ, 2010).

Politik Değerler: Güce ve erk'e önem veren değerlerdir.

Hemşire bu değerlerle kısa zamanda eyleme geçmeyi hedefleyen davranışlar sergiler. Diğer hasta bakım disiplini üyeleri ile gücünü gerektiğinde atılganlıkla kullanmayı hedefleyen tutumlar sergiler (Babadağ, 2010).

Dini Değerler: Dini motiflerin en önemli sonucu olan birleştirici rolü, dini değerlere önem veren kişilerde davranışlarına yön verir.

Hemşirelikte bu türde bir değere sahip hemşire çalıştığı alanda dini değerleri birlik aracı olarak kullanarak, güç ve cesaret oluşturmaya önem verir.

Bu değer türlerinden bir ya da birkaçı bireyin seçimine veya önceliklerine göre diğer türlerden daha çok ya da daha az önemli olup öne çıkar ve davranışlarına rehberlik eder (Babadağ, 2010; Bleda, Alvarez, Prat, 2020).

SONUÇ ve ÖNERİLER

Mesleki değerleri öğrenme okul yılları ile başlar. İş yaşamı ile gelişir ve büyür. Hemşirelik değerlerini birden çok bakış açısıyla değerlendirilebilir. Kendini geliştirme yoluyla, Mesleki yeterlilik ve insani kaygılar yolu ile de gelişir ve değişir. Hemşireler kendini tanımalı ve mesleğinin bilincinde olmalıdır. İlgi ve yeteneklerinin farkına vararak en iyisini yapmalıdır. Bu şekilde de hemşirelik değerlerini yerine getirebilir.

KAYNAKLAR

29. Acaroğlu, R. (2014). Revize Edilen Hemşirelerin Mesleki Değerleri Ölçeği Türkçe Formunun Güvenirlilik ve Geçerliliği. *Florence Nightingale Hemşirelik Dergisi*, 22(1), 8-16.
30. Acaroğlu, R. ve Şendir, M. (2012). Bireyselleştirilmiş Bakımı Değerlendirme Skalaları. *İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Dergisi*, 20(1), 10-16.
31. Arries, E.J. (2020). Professional values and ethical ideology: Perceptions of nursing students. *Nursing Ethics*, 27(3), 726-740. doi: 10.1177/0969733019889396.
32. Babadağ, K. (2010). Hemşirelik ve Değerler içinde (s.45-55). Ankara: Alter Yayıncılık. Birol L. Hemşirelik Süreci, Genişletilmiş 7. Baskı. İzmir, Etki Matbaa. Yayıncılık Ltd. Şti., 2007: 21-22.
33. Bleda, S., Alvarez, I. ve Prat, M. (2020). The Perceptions of Professional Values among Students at a Spanish Nursing School. *Healthcare*, 26;8(2), 74. doi: 10.3390/healthcare8020074.
34. Bolat, Y. (2016). Sosyal değerleri ve değerler eğitimini anlamak. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 4(29), 322-348.
35. Can, Ş. (2013). Hemşirelerin mesleki değerlerinin bireyselleştirilmiş bakım algıları ile ilişkisi. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
36. Çulha, Y. (2018). Son sınıf hemşirelik öğrencilerinin hemşirelik değerleri, duyuşal zeka düzeyleri ve bireyselleştirilmiş bakım algılarının incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
37. Ecevit Alpar, Ş., Bahçecik, N. ve Karabacak, Ü. (2013). Çağdaş Hemşirelikte Etik içinde (s.22-78). İstanbul: Tıp Kitapevi.
38. International Council of Nurses (ICN). (2021). www.icn.ch. adresinden erişildi.
39. Karaöz, S. (2000). Cerrahi hemşireliği ve etik. *Cerrahpaşa Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi*, 4(1), 8-15.
40. Köktürk, B. (2013). Hemşirelerin Kişisel Değerleri ile Etik Duyarlılıkları Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
41. Kuçuradi, İ. (2006). Etik içinde (ss. 60-69). Ankara: Türk Felsefe Kurumu.
42. Lin, Y.H. ve Wang, L.S. (2010). A Chinese version of therevised nurses professional values scale:reliability and validity assessment. *Nurse Education Today*, 30(6), 492-498.
43. Maslow, A. H. (1959). *New Knowledge in Human Values*, New York: Harper & Brothers.
44. Rokeach, M. (1973). *The Nature of Human Values*. New York: The Free Press.
45. Snellman, I., Gedda, K.M. (2012). The value ground of nursing. *Nursing Ethics*,

19(6),714-726.

46. Türk Dil Kurumu (TDK). (2024). Değer <https://sozluk.gov.tr/> Erişim Tarihi: 26.11.2024

47. Uçar, İ., Kıran, E., Dinçer, N.Ü. (2024). Hemşirelik Bölümü Öğrencilerinin Merhamet Düzeyleri ve Çevre Etiği Farkındalıkları Arasındaki İlişki. Bingöl Üniversitesi Sağlık Dergisi, 5(2), 159 – 172.

48. Weis, D. ve Schank, M.J. (2000). An Instrument to measure professional nursing values. Journal of Nursing Scholarship, 32(2), 201-204.

PSİKOTERAPİDE YENİLİKÇİ YÖNTEMLER VE ETİK: YAPAY ZEKA, SANAL GERÇEKLİK VE DİĞER TEKNOLOJİLER

INNOVATIVE METHODS AND ETHICS IN PSYCHOTHERAPY: ARTIFICIAL INTELLIGENCE, VIRTUAL REALITY, AND OTHER TECHNOLOGIES

Özge Nur MUSLU

Ar. Gör. Dr. Karadeniz Teknik Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Psikoloji Bölümü
(sorumlu yazar)

ÖZET

Bu çalışma, yapay zekâ (YZ), sanal gerçeklik (SG) ve artırılmış gerçeklik (AG) gibi yenilikçi teknolojilerin psikoterapi alanındaki kullanımını ve bu teknolojilerin beraberinde getirdiği etik zorlukları incelemektedir. YZ tabanlı araçlar, otomatik tanı ve tedavi önerileri sunarak terapi süreçlerinde devrim yaratma potansiyeline sahipken; VR, travma sonrası stres bozukluğu ve fobiler gibi durumların tedavisinde etkili bir yöntem olarak öne çıkmaktadır. Ayrıca, mobil uygulamalar ve teleterapi platformları, danışanlara daha geniş bir erişim imkânı sağlamaktadır.

Bununla birlikte, bu teknolojilerin entegrasyonu, gizlilik ve veri güvenliği, erişim eşitsizlikleri, algoritmik önyargılar ve terapötik ilişkinin zayıflaması gibi çeşitli etik sorunları gündeme getirmektedir. Çalışma, bu sorunlara karşı geliştirilebilecek çözüm önerilerini; eğitim programlarının oluşturulması, etik standartların güncellenmesi, yasal düzenlemelerin genişletilmesi ve kapsamlı araştırmaların yürütülmesi şeklinde sıralamaktadır.

Sonuç olarak, bu teknolojilerin etik bir çerçevede uygulanabilmesi için insan merkezli yaklaşımların korunması ve terapistlerin dijital araçları destekleyici bir şekilde kullanması önerilmektedir. Teknolojik yeniliklerin terapötik süreçlere entegrasyonu, yalnızca bilimsel verilerle değil, aynı zamanda etik ilkelerle desteklendiğinde anlamlı ve sürdürülebilir bir ilerleme sağlayacaktır.

Anahtar kelimeler: Yapay Zekâ, Sanal Gerçeklik, Etik Sorunlar, Psikoterapide Teknolojik Yenilikler

ABSTRACT

This study examines the use of innovative technologies such as artificial intelligence (AI), virtual reality (VR), and augmented reality (AR) in psychotherapy, alongside the ethical challenges they introduce. AI-based tools have the potential to revolutionize therapy processes by providing automated diagnoses and treatment suggestions, while VR stands out as an effective method, particularly for treating conditions like post-traumatic stress disorder and phobias. Additionally, mobile applications and teletherapy platforms enhance accessibility for a broader range of clients.

However, the integration of these technologies raises various ethical concerns, including privacy and data security, access disparities, algorithmic biases, and the potential weakening of therapeutic relationships. The study outlines potential solutions to address these issues,

such as developing training programs, updating ethical standards, expanding legal regulations, and conducting comprehensive Research.

In conclusion, it is recommended that these technologies be applied within an ethical framework, preserving human-centered approaches and ensuring that therapists use digital tools in a supportive role. The integration of technological innovations into therapeutic processes will yield meaningful and sustainable progress only when supported by both scientific evidence and ethical principles.

Keywords: Artificial Intelligence, Virtual Reality, Ethical Issues, Technological Innovations in Psychotherapy

Giriş

Son yıllarda, yapay zekâ (YZ), sanal gerçeklik (VR) ve artırılmış gerçeklik (AR) gibi teknolojik yenilikler, psikoterapi alanında köklü bir dönüşüm başlatmış ve geleneksel terapi yöntemlerine alternatif ve tamamlayıcı araçlar sunmaya başlamıştır (Mishra ve ark., 2022; Rizzo ve ark., 2003). Teknolojinin bu hızlı ilerleyişi, özellikle dijitalleşmenin ruh sağlığı hizmetlerinde erişim ve etkinlik açısından yeni olanaklar sağlama potansiyelini artırmıştır (Luo ve ark., 2020). YZ destekli uygulamalar, otomatik veri analizi, tanı süreçleri ve tedavi planlama gibi alanlarda önemli katkılar sağlayarak, danışanlara hızlı ve maliyet etkin müdahaleler sunabilmektedir (Miner ve ark., 2019). Bununla birlikte, VR ve AR tabanlı müdahaleler, özellikle travma sonrası stres bozukluğu (TSSB), anksiyete bozuklukları ve fobiler gibi klinik sorunların tedavisinde etkili sonuçlar elde etmek amacıyla kullanılmaktadır (Botella ve ark., 2017; Mühlberger ve ark., 2008).

Örneğin, VR teknolojileri kullanılarak gerçekleştirilen maruz bırakma terapileri, danışanların kontrollü bir sanal ortamda korku uyandıran uyaranlara güvenli bir şekilde erişimini sağlayarak duyarsızlaşma sürecini hızlandırmaktadır (Freeman ve ark., 2017). Ayrıca, YZ tabanlı sohbet robotları ve dijital terapistler, kullanıcıların 7/24 erişebileceği destek mekanizmaları sağlayarak, ruh sağlığı hizmetlerinin erişilebilirliğini ve sürekliliğini artırmaktadır (He ve ark., 2022).

Bununla birlikte, bu teknolojik ilerlemelerin terapötik süreçlere entegrasyonu, beraberinde bir dizi etik ve klinik sorunu da gündeme getirmiştir. Özellikle YZ'nin öğrenme algoritmalarında gözlemlenen önyargılar, karar verme süreçlerinin tarafsızlığına ilişkin soru işaretleri yaratmaktadır (Obermeyer ve ark., 2019). Veri gizliliği ve güvenliği, danışanların mahremiyetini koruma yükümlülüğü taşıyan ruh sağlığı profesyonelleri için kritik bir endişe alanıdır (Luxton ve ark., 2012). VR teknolojilerinde ise, siber hastalık olarak adlandırılan baş dönmesi, mide bulantısı gibi fiziksel yan etkiler ve gerçeklik algısının bozulması, terapötik sürecin etkinliği ve güvenilirliği açısından etik tartışmalara yol açmaktadır (Rizzo ve ark., 2003; Slater ve Sanchez-Vives, 2016).

Bu makale, psikoterapide YZ, VR ve AR teknolojilerinin mevcut kullanım alanlarını kapsamlı bir şekilde ele almayı ve bu teknolojilerin entegrasyonunda ortaya çıkan etik boyutları incelemeyi amaçlamaktadır. Teknolojik yeniliklerin sunduğu fırsatlar ve klinik etkinlikleri vurgulanırken, aynı zamanda bu uygulamaların doğurduğu riskler ve etik zorluklar detaylı bir şekilde tartışılacaktır. Özellikle, veri güvenliği, kullanıcı mahremiyeti, terapötik ittifakın sürdürülmesi ve teknolojinin tarafsız kullanımı gibi konularda dikkat edilmesi gereken ilkeler ve stratejiler analiz edilecektir. Böylece, psikoterapi uygulamalarında bu yeniliklerin etkili ve etik bir şekilde hayata geçirilmesine yönelik yol haritası sunulması hedeflenmektedir.

Yapay Zekâ (YZ) Tabanlı Chatbot'ların Terapötik Uygulamaları

Yapay zekâ destekli chatbot'lar, ruh sağlığı hizmetlerinde erişimi kolaylaştıran yenilikçi araçlar olarak günümüzde giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Bilişsel Davranışçı Terapi (BDT) teknikleri başta olmak üzere kanıta dayalı yaklaşımlara dayanan bu uygulamalar, kullanıcıların duygusal ihtiyaçlarına anında yanıt verebilme kapasitesine sahiptir (Luxton ve ark., 2012). Özellikle terapiye erişimin kısıtlı olduğu kırsal bölgelerde veya terapist bulmanın zor olduğu durumlarda, bu araçlar ruh sağlığı hizmetlerinin sürekliliğini ve etkinliğini artırmada önemli bir rol üstlenmektedir (Holmes ve ark., 2021).

Woebot: YZ Destekli Öncü Bir Terapötik Uygulama

Woebot, bilişsel davranışçı terapi (BDT) tekniklerine dayalı bir yaklaşımla kullanıcıların olumsuz otomatik düşüncelerini tanımlamasına ve yeniden yapılandırmasına yardımcı olmaktadır. Bu yöntem, terapötik süreçte bilimsel temellere dayalı bir çerçeve sağlayarak kullanıcıların duygu durumlarını düzenlemeyi hedefler (Fitzpatrick ve ark., 2017). Ayrıca, Woebot günlük ruh hâlini izleme özelliği ile bireylerin duygusal dalgalanmalarını fark etmelerine ve bu dalgalanmaları daha etkili bir şekilde yönetmelerine destek olur. Her an erişilebilir olması, Woebot'un bir diğer önemli avantajıdır. 7/24 kullanılabilirliği sayesinde, özellikle terapiye acil ihtiyaç duyulan anlarda bireylere anında destek sunarak ruh sağlığı hizmetlerinin sürekliliğini artırır (Inkster ve ark., 2018). Bunun yanı sıra, Woebot kullanıcılarına anonim ve güvenli bir platform sunar. Bu özellik, bireylerin mahremiyet endişesi yaşamadan duygularını ifade etmelerine olanak tanır. Ancak, veri güvenliği ve kullanıcı bilgilerinin korunması konuları hâlâ tartışmalı bir alan olmaya devam etmektedir ve bu durum, dijital terapötik araçların yaygınlaşmasını sınırlandırabilecek bir faktör olarak öne çıkmaktadır (Torous ve Roberts, 2017). Fitzpatrick ve arkadaşlarının (2017) gerçekleştirdiği çalışmada, Woebot'un depresyon ve anksiyete belirtilerinde kısa vadede anlamlı iyileşmeler sağladığı belirtilmiştir. Çalışmaya katılan bireyler, iki haftalık düzenli Woebot kullanımından sonra depresyon ve anksiyete skorlarında belirgin düşüşler yaşamışlardır.

Diğer YZ Tabanlı Chatbot Uygulamaları

Woebot'un başarısı, ruh sağlığı alanında yapay zekâ tabanlı yeni chatbot'ların geliştirilmesine ilham kaynağı olmuş ve bu uygulamalar bireylerin duygusal ihtiyaçlarına uygun, çeşitli terapötik araçlar sunmaya başlamıştır. Yapay zekâ destekli bu chatbot'lar, Bilişsel Davranışçı Terapi (BDT), rehberli meditasyon ve mindfulness gibi kanıta dayalı tekniklerle kullanıcıların stres yönetimi, depresyon ve anksiyete belirtileri gibi konularda desteklenmesine olanak sağlamaktadır.

Wysa, rehberli meditasyon, mindfulness ve BDT temelli teknikleri kullanarak duygusal destek sağlayan bir yapay zekâ uygulamasıdır. Inkster ve arkadaşlarının (2018) yaptığı çalışmada, Wysa'nın özellikle genç yetişkinlerde stres seviyelerini azaltmada etkili olduğu ve genel ruh sağlığını iyileştirdiği bulunmuştur. Bu çalışma, Wysa'nın bireylerin duygusal denge ve refahını artırmada önemli bir araç olduğunu göstermektedir. Uygulama, kişilerin duygularını anonim bir platformda paylaşabilmesini sağlarken, düşük maliyetli bir çözüm sunarak ruh sağlığı hizmetlerine erişimi kolaylaştırmaktadır.

Replika, kişiselleştirilmiş sohbet deneyimi ile bireylerin duygusal ihtiyaçlarına empatik yanıtlar veren bir yapay zekâ uygulamasıdır. Sharkey (2021), Replika'nın yalnızlık hissini azaltma ve bireylerin sosyal bağlantılarını güçlendirme potansiyeline sahip olduğunu vurgulamıştır. Kullanıcıların kendi duygu ve düşüncelerini ifade ederek psikolojik bir rahatlama sağladığı görülse de, bu tür chatbot'ların insan terapistlerin sunduğu empatik bağın yerini tam anlamıyla tutamayacağı belirtilmiştir. Bu nedenle, Replika gibi uygulamaların yalnızca tamamlayıcı bir destek aracı olarak değerlendirilmesi gerektiği öne sürülmüştür.

(Schueller ve ark., 2019; Shevlin, 2024). Tess, yapay zekâ destekli bir başka chatbot olup, Arjantinli üniversite öğrencileri üzerinde yapılan bir pilot çalışmada, Klos ve arkadaşları (2021) tarafından değerlendirilmiştir. Çalışma, Tess'in anksiyete belirtilerini azaltmada etkili olduğunu, ancak depresyon belirtilerinde anlamlı bir değişim sağlamadığını ortaya koymuştur. Bu durum, chatbot'ların anksiyete gibi daha belirgin ve kısa vadeli müdahalelerde daha etkili olabileceğini göstermektedir. Otis, sağlık anksiyetesini yönetmek amacıyla geliştirilmiş bir chatbot olarak öne çıkmaktadır. Goonesekera ve Donkin (2022) tarafından gerçekleştirilen bir çalışmada, Otis'in iki haftalık kullanımı sonucunda genel anksiyete düzeylerinde ve yaşam kalitesinde iyileşmeler kaydedilmiştir. Ancak, spesifik sağlık anksiyetesinde belirgin bir azalma tespit edilmemiştir. Bu bulgu, chatbot'ların belirli türdeki psikolojik rahatsızlıklarda sınırlı etkiye sahip olabileceğine işaret etmektedir. Fido, Polonya dilinde geliştirilen ve depresyon ile anksiyete belirtilerini azaltmayı hedefleyen bir chatbot'tur. Karkosz ve arkadaşlarının (2024) yaptığı çalışmada, Fido'nun kullanımının depresyon ve anksiyete belirtilerini azalttığı, ancak kontrol grubu ile arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadığı rapor edilmiştir. Bununla birlikte, chatbot kullanım sıklığı ile yalnızlık duygusunda azalma arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Bu sonuç, chatbot'ların duygusal destek sağlama açısından belirli faydalar sunduğunu göstermektedir. Vickybot, özellikle iş kaynaklı tükenmişlik belirtilerini hafifletmek amacıyla geliştirilmiş bir chatbot'tur. Anmella ve arkadaşlarının (2023) pilot çalışmasında, Vickybot'un tükenmişlik belirtilerinde anlamlı bir azalma sağladığı, ancak anksiyete ve depresyon belirtilerinde istatistiksel olarak anlamlı bir iyileşme göstermediği belirtilmiştir. Çalışma, chatbot'ların tükenmişlik gibi spesifik durumlarda faydalı olabileceğini, ancak daha karmaşık psikolojik rahatsızlıklar için ek müdahalelere ihtiyaç duyulabileceğini vurgulamaktadır. XiaoE, COVID-19 pandemisi sırasında genç yetişkinlerde depresyon belirtilerini azaltmak için geliştirilmiş bir başka BDT tabanlı chatbot'tur. He ve arkadaşlarının (2022) gerçekleştirdiği randomize kontrollü çalışmada, XiaoE'nin kısa vadeli orta düzeyde, uzun vadede ise hafif düzeyde depresyon belirtilerinde iyileşme sağladığı gösterilmiştir. Araştırma, chatbot'ların özellikle pandemi gibi kriz dönemlerinde psikolojik destek sağlama potansiyelini ortaya koymaktadır.

Sonuç olarak, Woebot'un başarısı, Wysa, Replika, Tess, Otis, Fido, Vickybot ve XiaoE gibi yapay zekâ tabanlı chatbot'ların geliştirilmesine zemin hazırlamıştır. Bu uygulamalar, bireylerin stres, anksiyete, depresyon ve tükenmişlik gibi çeşitli psikolojik sorunları yönetmelerine destek olmakta ve erişilebilirlik ile maliyet etkinliği açısından önemli avantajlar sunmaktadır. Ancak, bu araçların daha karmaşık psikolojik durumlar karşısında sınırlı kaldığı ve insan terapistlerin sağladığı empatik bağın yerini tam olarak tutamayacağı unutulmamalıdır.

Avantajlar ve Sınırlılıklar

Yapay zekâ (YZ) tabanlı chatbot'lar, ruh sağlığı hizmetlerinin erişilebilirliğini ve etkinliğini artırmak için önemli bir potansiyel taşımaktadır. Erişilebilirlik, anonimlik ve düşük maliyet gibi avantajlar, bu araçları özellikle geleneksel terapiye erişimi kısıtlı bireyler için cazip kılmaktadır. Holmes ve arkadaşları (2021), internet bağlantısının mevcut olduğu her yerde chatbot'ların zaman ve mekân bağımsız olarak ruh sağlığı desteği sunduğunu belirtmiştir. Kullanıcıların anonim olarak duygularını paylaşabilmeleri ise terapiye başvurmakta çekinceleri olan bireyler için önemli bir avantajdır. Ek olarak, Luxton ve arkadaşları (2012), chatbot'ların düşük maliyetli olması ve bazen tamamen ücretsiz hizmet sunması sayesinde geniş bir kullanıcı kitlesine hitap ettiğini vurgulamıştır.

Ancak, YZ tabanlı chatbot'ların sınırlılıkları da göz ardı edilmemelidir. Karmaşık durumlarla başa çıkma yetersizliği, bu araçların en önemli sınırlılıklarından biridir. Örneğin, hafif stres veya anksiyete gibi durumlarda etkili olabilen chatbot'lar, şiddetli depresyon veya intihar eğilimi gibi ciddi psikolojik sorunlarda yetersiz kalmaktadır (Hirsch ve ark., 2022). Ayrıca,

insan terapistlerin sunduğu empati ve derin bağ kurma becerisi, yapay zekâ sistemlerinde henüz tam anlamıyla taklit edilememektedir (Turkle, 2016). Bu durum, kullanıcıların karmaşık duygusal ihtiyaçlarının tam olarak karşılanamamasına yol açmaktadır.

Etik Sorunlar

YZ tabanlı chatbot'ların kullanımında veri gizliliği, algoritmik önyargılar ve insan-makine etkileşimi gibi etik sorunlar önemli bir tartışma alanı oluşturmaktadır.

Veri gizliliği ve güvenliği, chatbot'ların topladığı hassas verilerin korunması açısından kritik bir meseledir. Kullanıcıların kişisel ve ruhsal durumlarını paylaştığı bu sistemlerde, verilerin depolanması, işlenmesi ve üçüncü taraflarla paylaşımı konularında şeffaflık sağlanamaması güven sorunlarına yol açabilir (Chew ve ark., 2020). Luxton ve arkadaşlarının (2012) çalışmasında, dijital ruh sağlığı araçlarının kullanıcı verilerinin yeterince korunmadığı durumlarda ciddi güvenlik açıklarına yol açabileceği belirtilmiştir. Anonimlik iddiasına rağmen, büyük veri analizi yöntemleri ile kullanıcı kimliklerinin tespit edilme olasılığı da göz ardı edilmemelidir.

Algoritmik önyargılar, chatbot'ların eğitim süreçlerinde kullanılan veri setlerinin homojen yapısından kaynaklanmaktadır. Binns (2018), yapay zekâ sistemlerinin cinsiyet ve etnik gruplar üzerinde eşit olmayan sonuçlara yol açabileceğini vurgulamıştır. Özellikle Batı merkezli veri setleriyle eğitilen chatbot'lar, farklı kültürel ve dilsel bağlamlarda etkili sonuçlar veremeyebilir. Bu durum, ruh sağlığı hizmetlerine erişimde eşitsizliği derinleştirme riski taşımaktadır.

Ayrıca, insan-makine etkileşimi, terapötik süreçte dikkatle ele alınması gereken bir diğer etik sorundur. Turkle (2016), bireylerin chatbot'lara sağlıksız bir şekilde bağlanma eğilimi göstererek insan ilişkilerinden uzaklaşabileceklerini ifade etmiştir. Bu durum, sosyal izolasyonu artırabilir ve bireylerin uzun vadede yalnızlık duygularını derinleştirebilir. İntihar düşünceleri veya acil psikolojik destek gerektiren durumlarda ise chatbot'ların kriz müdahalesi sağlamadaki yetersizliği ciddi riskler oluşturabilir (Hirsch ve ark., 2022).

Sanal Gerçeklik (VR) ve Psikoterapi Uygulamaları

Sanal gerçeklik (VR), psikoterapi alanında giderek daha yaygın bir şekilde kullanılan, yenilikçi ve etkili bir araçtır. Bu teknoloji, bireylerin kontrollü ve güvenli bir ortamda terapötik deneyimlere erişimini sağlayarak psikolojik sorunların tedavisinde önemli bir rol oynamaktadır. VR teknolojisi, özellikle travma sonrası stres bozukluğu (TSSB), sosyal fobi, spesifik fobiler ve anksiyete bozuklukları gibi alanlarda terapistlerin müdahalelerini güçlendirmekte ve danışanların tedavi süreçlerinde etkin bir destek sunmaktadır.

VR tabanlı maruz bırakma terapisi, travma sonrası stres bozukluğunun (TSSB) tedavisinde oldukça etkili bir yöntem olarak öne çıkmaktadır. Bu yaklaşımda danışanlar, sanal bir ortamda travmatik olaylara kontrollü bir şekilde maruz bırakılarak bu anılara karşı duyarsızlaşma sürecini başlatır. Rizzo ve arkadaşlarının (2009) savaş gazileri üzerinde gerçekleştirdiği çalışmada, VR simülasyonlarının bireylerin travmatik olaylarla yüzleşmesine olanak sağladığı ve kaygı düzeylerini azalttığı görülmüştür. Bu tür terapiler, bireylerin gerçek hayatta yeniden deneyimlemeleri mümkün olmayan, ancak güvenli bir ortamda travmatik anıları işleyebilecekleri senaryolar sunmaktadır.

Bouchard ve arkadaşlarının (2019) yaptığı araştırmalar, VR tabanlı müdahalelerin yalnızca TSSB semptomlarını azaltmakla kalmadığını, aynı zamanda danışanların günlük yaşamda daha etkili başa çıkma mekanizmaları geliştirmelerine de katkıda bulunduğunu göstermiştir. Bu durum, sanal gerçekliğin hem duyarsızlaşma sürecinde hem de davranışsal değişimlerde önemli bir rol oynadığını vurgulamaktadır. VR'nin bu tedavideki etkinliği, Foa ve Kozak'ın

(1986) duygusal işlem modeli ile de desteklenmektedir. Bu modele göre, maruz bırakma terapisi sırasında bireyler, travmatik olaylara dair aşırı uyarılmış duygu ve düşüncelerini yeniden yapılandırarak bu uyarılara karşı daha sağlıklı tepkiler geliştirebilirler. VR, bu süreci bireyin ihtiyaçlarına göre yapılandırılmış sanal ortamlar sunarak daha etkili ve kişiselleştirilmiş hale getirmektedir.

VR teknolojisi, sosyal fobi ve genel anksiyete bozukluklarının tedavisinde kaygı uyandıran durumların simüle edilmesine olanak tanıyarak bireylerin bu durumlarla yüzleşmesini sağlar. VR tabanlı maruz bırakma terapisi, bireylerin sosyal kaygı yaratan durumlarda pratik yapmasını ve bu sayede korkularını aşmasını kolaylaştırmaktadır. Morina ve arkadaşlarının (2015) gerçekleştirdiği meta-analizde, VR tabanlı maruz bırakma terapisinin sosyal fobi tedavisinde etkili olduğu kanıtlanmıştır.

Örneğin, topluluk önünde konuşma, sosyal etkileşim veya grup içerisinde kendini ifade etme gibi durumlar, VR teknolojisi kullanılarak birey için güvenli bir ortamda simüle edilebilmektedir. Bu tür terapötik uygulamalar, bireyin kaygı düzeylerini azaltmasına ve özgüvenini artırmasına yardımcı olmaktadır. Benbow ve Anderson (2019) tarafından yürütülen bir çalışmada, VR tabanlı terapilerin sosyal fobi tedavisinde geleneksel yüz yüze terapilerle eşdeğer bir etkililiğe sahip olduğu belirtilmiştir. Bu çalışma, VR'nin tedavi süreçlerinde daha fazla erişilebilirlik ve maliyet etkinliği sağladığını ortaya koymuştur.

Sanal gerçeklik, bireylere kaygı uyandıran durumlara kademeli olarak maruz kalma fırsatı sunduğu için, terapötik süreçte bireyin tedaviye uyumunu da artırmaktadır. Sanal ortamların kişiye özel olarak uyarlanabilir olması, terapistin kontrolünde bireyin ihtiyaçlarına göre terapötik müdahalelerin optimize edilmesini sağlamaktadır (Botella ve ark., 2015).

Artırılmış Gerçeklik (AR) ve Psikoterapi

Artırılmış gerçeklik (AR), gerçek dünya ile sanal unsurları birleştirerek bireylerin terapi süreçlerine daha aktif ve motive bir şekilde katılımını sağlayan yenilikçi bir teknolojidir. AR, özellikle psikoterapi alanında spesifik fobilerin, kaygı bozukluklarının ve stres yönetiminin tedavisinde önemli bir araç olarak kullanılmaya başlanmıştır. AR teknolojisi, bireylerin sanal ve gerçek unsurların iç içe geçtiği kontrollü ortamlarda aşamalı bir şekilde maruz bırakma süreçlerini deneyimlemelerine olanak tanır. Bu süreç, bireylerin korkuları ve fobileriyle yüzleşmelerine yardımcı olurken, tedaviye olan motivasyonlarını da artırmaktadır.

Artırılmış gerçeklik, korkuların ve fobilerin tedavisinde oyunlaştırılmış uygulamalar aracılığıyla önemli bir etki yaratmaktadır. AR uygulamaları, bireylerin fobik uyarılara güvenli ve aşamalı bir şekilde maruz kalmalarını sağlayarak, duyarsızlaşma sürecini hızlandırmaktadır. Botella ve arkadaşlarının (2015) yaptığı çalışmada, AR teknolojisinin özellikle yükseklik korkusu (akrofobi) ve örümcek korkusu (arakhnefobi) gibi spesifik fobilerin tedavisinde başarılı olduğu belirtilmiştir. Çalışmada, bireylerin sanal unsurların yerleştirildiği gerçek ortamlarda kontrollü maruz kalma yaşadıkları ve zamanla korkularının azaldığı gözlemlenmiştir.

AR uygulamaları, tedavi sürecinde oyunlaştırma elementlerini kullanarak bireylerin terapiye olan katılımını artırır. Örneğin, artırılmış gerçeklik gözlükleri veya mobil cihazlar üzerinden tasarlanmış bir uygulama, bireyin sanal örümcek veya yükseklik gibi fobik uyarılarla karşılaşmasını sağlar. Bu tür uygulamalar, bireyin tedavi sürecine aşamalı olarak dahil edilmesini kolaylaştırır ve motivasyonunu yüksek tutar. Kontrollü maruz bırakma terapisi, bireyin hem gerçek hem de sanal uyarılara güvenli bir şekilde alışmasını sağlarken, AR teknolojisi sayesinde bu süreç daha erişilebilir hale gelmektedir (Rizzo ve ark., 2009).

Oyunlaştırılmış AR uygulamaları, psikoterapötik müdahaleleri eğlenceli ve etkileşimli bir hale getirerek bireylerin motivasyonunu artırır ve tedaviye uyumlarını destekler. Riva ve

arkadaşlarının (2020) gerçekleştirdiği çalışmada, oyunlaştırılmış AR teknolojisinin özellikle stres yönetimi ve anksiyete bozukluklarının tedavisinde etkili olduğu belirtilmiştir. Bu uygulamalar, bireylerin kendilerini daha güvende hissetmelerini ve tedavi süreçlerini daha az tehdit edici algılamalarını sağlamaktadır.

Oyunlaştırma, AR teknolojisini kullanan bireylerde terapi sürecini daha sürdürülebilir ve katılımcı hale getirir. Örneğin, birey bir sanal ödül sistemi veya puanlama mekanizması aracılığıyla terapötik hedeflere adım adım ulaşırken, motivasyonu sürekli olarak artırılır. Bu tür yapılandırılmış uygulamalar, özellikle genç bireylerde dikkat çekici ve etkili bir araç olarak öne çıkmaktadır (Gorini ve Riva, 2008).

Ayrıca, oyunlaştırılmış AR uygulamaları bireyin duygu durumunu gözlemleyerek kişiselleştirilmiş müdahaleler sunabilir. Örneğin, bireyin duygu durumuna göre uygulama içeriği değiştirilerek tedavi süreci dinamik ve bireyin ihtiyaçlarına yönelik hale getirilebilir (Freeman ve ark., 2017). Bu kişiselleştirme özelliği, AR'nin terapötik etkisini artırmakta ve bireylerin tedaviye daha fazla uyum göstermelerine olanak tanımaktadır.

Etik Sorunlar: VR ve AR Teknolojilerinin Psikoterapide Kullanımı

Teknolojik yenilikler, psikoterapi süreçlerinde önemli fırsatlar sağlarken gizlilik, erişim eşitliği, terapötik ilişki ve algoritmik önyargılar gibi etik sorunları da beraberinde getirmektedir. Özellikle Sanal Gerçeklik (VR) ve Artırılmış Gerçeklik (AR) gibi teknolojilerin ruh sağlığı alanında kullanımı, bireysel verilerin güvenliği ve terapötik süreçte insan unsurunun korunması gibi önemli konularda dikkatli bir değerlendirme gerektirmektedir.

VR ve AR tabanlı terapiler, danışanların kişisel verilerini toplayarak terapi sürecinin analiz edilmesini sağlamaktadır. Ancak bu süreç, gizlilik ve veri güvenliği açısından ciddi riskler taşımaktadır. VR uygulamaları, bireylerin duygu durumunu, hareketlerini ve hatta göz takip verilerini kayıt altına alabilmektedir. Bu verilerin yetkisiz kullanımı veya kötüye kullanımı, danışanların mahremiyetini ihlal edebilir. European Commission (2018) tarafından yayımlanan Genel Veri Koruma Yönetmeliği (GDPR), dijital platformların veri toplama ve kullanma süreçlerine sıkı düzenlemeler getirmiştir. Buna rağmen, VR ve AR platformlarının farklı ülkelerdeki yasal düzenlemelere uygun hareket edip etmediği sorgulanmaktadır. Luxton ve arkadaşlarının (2012) çalışması, mHealth ve dijital terapilerin kullanıcı verilerinin korunması konusundaki eksikliklerine dikkat çekerek, güvenilir platformların geliştirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

VR ve AR teknolojileri, sosyoekonomik koşullara bağlı olarak erişim eşitsizliği sorununu derinleştirebilmektedir. Bu tür ileri teknolojilere erişim, özellikle kırsal bölgelerde ve düşük gelirli topluluklarda sınırlı kalmaktadır. Kırsal bölgelerde VR ve AR teknolojilerinin kullanımını zorlaştıran altyapı eksiklikleri ve maliyet sorunlarına dikkat çekilmektedir (Tahmasebi, 2023). Teknolojik gelişmelerin eşitlikçi bir şekilde yaygınlaştırılmaması, ruh sağlığı hizmetlerindeki dijital uçurumu artırarak, zaten kırılgan olan grupların terapi hizmetlerinden yararlanamamasına neden olabilir. Bu durum, ruh sağlığı hizmetlerinde var olan eşitsizliklerin daha da derinleşmesine yol açmaktadır (Shaw ve ark., 2023).

Psikoterapinin merkezinde terapist ve danışan arasındaki insani bağ yer almaktadır. VR ve AR uygulamaları, bireylerin terapi süreçlerine aktif katılımını sağlarken, insan temasının azalmasına yol açabilir. Holohan ve Fiske (2021), terapist ile danışan arasındaki empatik ilişkinin terapötik sürecin etkinliği için kritik bir öneme sahip olduğunu vurgulamıştır. Bu bağın zayıflaması, bireylerin duygusal ihtiyaçlarının tam anlamıyla karşılanamamasına neden olabilir. Bununla birlikte, VR ve AR teknolojileri, insan temasının yerini almak yerine destekleyici araçlar olarak kullanıldığında terapötik sürecin etkinliğini artırabilir. Örneğin, VR

tabanlı maruz bırakma terapileri, terapist rehberliğinde kullanıldığında fobilerin tedavisinde önemli başarılar elde edilebilmektedir (Botella ve ark., 2015). Dolayısıyla, bu teknolojilerin doğru bağlamda ve terapist kontrolünde kullanılması, insan unsurunun korunmasını sağlayacaktır.

VR ve AR tabanlı uygulamalar, genellikle yapay zekâ (YZ) algoritmalarını kullanarak bireylerin davranışlarını analiz etmekte ve terapötik müdahaleleri buna göre yapılandırmaktadır. Ancak bu algoritmalar, kullanılan veri setlerindeki önyargılar nedeniyle istenmeyen sonuçlara yol açabilir. Raji ve arkadaşlarının (2022) çalışması, yapay zekâ algoritmalarının veri setlerinde yer alan sistematik önyargılardan nasıl etkilendiğini ortaya koymaktadır. Örneğin, kültürel veya cinsiyet temelli önyargılar içeren bir veri seti, VR veya AR uygulamalarında belirli gruplar için daha düşük etkinlik gösterebilir. Bu durum, tedavi süreçlerinin adil ve eşitlikçi olmasını engelleyerek bireylerin yanlış yönlendirilmesine veya terapistten fayda sağlayamamasına yol açabilir. Bu tür algoritmik önyargıların önlenmesi için veri setlerinin çeşitlendirilmesi ve kültürel uygunluklarının değerlendirilmesi gerekmektedir (Binns, 2018). Ayrıca, VR ve AR uygulamalarının yanlış kullanımı, bireylerin terapi sürecinde duygusal zarar görmesine neden olabilir. Özellikle kontrolsüz veya yetersiz eğitilmiş uygulayıcılar tarafından kullanıldığında, bu teknolojiler terapötik süreci olumsuz etkileyebilir.

Olası Çözüm Önerileri

Yapay zekâ (YZ) ve sanal gerçeklik (VR) gibi teknolojiler, psikoterapi alanında yenilikçi çözümler sunarken, bu teknolojilerin etik ve etkili bir şekilde kullanılabilmesi için bir dizi önlemin alınması gerekmektedir. Bu önlemler, hem terapistlerin teknolojiye uyum sağlamasını desteklemek hem de danışanların güvenliğini ve mahremiyetini korumak adına hayati önem taşımaktadır. Aşağıda, bu önlemleri çeşitli başlıklar altında tartışılmaktadır.

Teknolojilerin terapötik süreçlerde doğru bir şekilde kullanılabilmesi için terapistlere yönelik kapsamlı eğitim programlarının geliştirilmesi gerekmektedir. Parsons ve Rizzo'nun (2008) çalışması, VR tabanlı terapötik müdahalelerin etkinliğini artırmak için terapistlerin hem teknolojik bilgiye hem de bu teknolojilerin klinik bağlamda nasıl kullanılacağına dair özel eğitim alması gerektiğini vurgulamaktadır. Bu tür eğitimler, terapistlerin VR ve YZ araçlarını etik çerçevede ve terapötik hedeflere uygun bir şekilde kullanabilmesini sağlar. Özellikle yeni teknolojilerin psikoterapide nasıl entegre edileceği ve danışanlara yönelik risklerin nasıl minimize edileceği gibi konuların eğitim programlarının merkezinde yer alması gerektiği belirtilmektedir.

Psikoterapi alanında kullanılan etik standartların, teknolojik yeniliklere uyum sağlayacak şekilde güncellenmesi gerekmektedir. Britanya Psikoloji Derneği (BPS), 2021 yılında yayımladığı bir raporda, VR ve YZ tabanlı terapötik müdahalelerin etik kullanımına dair özel kılavuzların geliştirilmesi gerektiğini ifade etmiştir. Bu kılavuzlar, terapistlerin teknoloji kullanımına yönelik kararlarını etik bir çerçeveye oturtmalarına yardımcı olurken, aynı zamanda danışan haklarının korunmasını sağlamaktadır. Örneğin, mahremiyetin korunması, algoritmik önyargıların önlenmesi ve kriz durumlarında yapılması gerekenler gibi spesifik konular, bu etik kılavuzlarda yer almalıdır (BPS, 2021).

Teknolojilerin etik kullanımını sağlamanın bir diğer yolu, ulusal ve uluslararası düzeyde güçlü yasal düzenlemelerin hayata geçirilmesidir. Avrupa Komisyonu (2018) tarafından yayımlanan Genel Veri Koruma Yönetmeliği (GDPR), dijital platformların kullanıcı verilerini toplarken ve işlerken etik ve yasal çerçeveye uymasını sağlamak için önemli bir adımdır. GDPR, özellikle ruh sağlığı alanında kullanılan dijital teknolojilerin veri gizliliği ve güvenliği konularında yüksek standartları karşılamasını zorunlu kılmaktadır. Bu tür düzenlemelerin diğer uluslararası standartlarla uyumlu hale getirilmesi, teknolojilerin sınır ötesi kullanımında

etik sorunların önlenmesine yardımcı olabilir. Ayrıca, teknolojik gelişmelerle birlikte bu düzenlemelerin sürekli olarak güncellenmesi gerekmektedir (Luxton ve ark., 2012).

YZ ve VR gibi teknolojilerin uzun vadeli etkilerinin anlaşılabilmesi için daha fazla araştırma yapılması gerekmektedir. Fitzgerald ve Ratcliffe'in (2020) çalışmasında, bu teknolojilerin bireyler üzerindeki psikolojik ve sosyal etkilerinin sistematik olarak değerlendirilmesi gerektiği belirtilmiştir. Özellikle, VR tabanlı terapilerin travma, fobi ve stres yönetimi üzerindeki etkilerinin yanı sıra bu süreçte ortaya çıkabilecek yan etkilerin de incelenmesi önemlidir. Ayrıca, YZ tabanlı uygulamaların algoritmik karar verme süreçlerinde oluşabilecek önyargıların önlenmesi için bu araçların düzenli olarak değerlendirilmesi ve geliştiricilerin hesap verebilir olması gerekmektedir (Raji ve ark., 2022).

Sonuç

Teknolojik yenilikler, yapay zekâ (YZ), sanal gerçeklik (VR) ve artırılmış gerçeklik (AR) gibi araçlarla psikoterapi alanında devrim niteliğinde değişiklikler getirmiştir. Bu teknolojiler, psikoterapinin erişilebilirliğini artırarak, daha geniş bir danışan kitlesine düşük maliyetli, zaman ve mekândan bağımsız hizmet sunma potansiyeli taşımaktadır. Özellikle YZ tabanlı chatbot'lar ve VR destekli maruz bırakma terapileri, depresyon, anksiyete, travma sonrası stres bozukluğu (TSSB) ve sosyal fobi gibi yaygın psikolojik sorunlarda umut verici sonuçlar ortaya koymuştur.

Bununla birlikte, bu teknolojilerin terapötik süreçlerde etkin bir şekilde kullanılabilmesi, çeşitli etik, teknik ve klinik zorlukların ele alınmasını gerektirmektedir. Veri gizliliği, algoritmik önyargılar ve insan-makine etkileşiminin doğası, YZ ve VR gibi teknolojilerin ruh sağlığı alanındaki entegrasyonunda çözülmesi gereken başlıca etik meselelerdir. Ayrıca, sosyoekonomik eşitsizlikler, bu teknolojilere erişimde önemli bir engel oluşturmaktadır ve bu durum, ruh sağlığı hizmetlerinin dijital dönüşümünde adil bir yaklaşımı zorunlu kılmaktadır.

Bu makale, YZ ve VR tabanlı teknolojilerin sunduğu olanakları ve bu teknolojilerin terapötik süreçlere entegrasyonunda ortaya çıkan etik zorlukları ele alarak, ruh sağlığı profesyonelleri, teknoloji geliştiricileri ve politika yapıcılar için bir yol haritası sunmayı amaçlamıştır. Teknolojinin etik ve etkili kullanımı, yalnızca mevcut sorunların giderilmesiyle değil, aynı zamanda insan odaklı bir yaklaşım benimsenmesiyle mümkün olacaktır. Bu bağlamda, terapistlerin teknoloji kullanımına yönelik eğitimi artırılmalı, uluslararası standartlarla uyumlu yasal düzenlemeler geliştirilmeli ve etik rehberler güncellenmelidir. Ayrıca, bu teknolojilerin uzun vadeli etkileri üzerine daha kapsamlı araştırmalar yapılması gerekmektedir.

Sonuç olarak, YZ, VR ve AR gibi yenilikçi teknolojiler, psikoterapide daha etkili ve erişilebilir çözümler sunma potansiyeline sahip olsa da, bu araçların doğru bir bağlamda ve etik sorumluluklar çerçevesinde kullanılması hayati önem taşımaktadır. Gelecekte, insan ve teknoloji arasındaki uyumun daha iyi sağlanmasıyla, bu yeniliklerin psikoterapi alanında daha geniş ve etkili bir şekilde kullanılacağı öngörülmektedir. Teknolojinin, insan empatisi ve etik sorumlulukla dengelendiği bir yaklaşım, ruh sağlığı hizmetlerinde daha sürdürülebilir ve adil bir dönüşümü mümkün kılacaktır.

KAYNAKÇA

Benbow, A. A., & Anderson, P. L. (2019). A meta-analytic examination of attrition in virtual reality exposure therapy for anxiety disorders. *Journal of anxiety disorders*, 61, 18-26.

Binns, R. (2018, January). Fairness in machine learning: Lessons from political philosophy. In *Conference on fairness, accountability and transparency* (pp. 149-159). PMLR.

Binns, R. (2018, January). Fairness in machine learning: Lessons from political philosophy. In *Conference on fairness, accountability and transparency* (pp. 149-159). PMLR.

- Botella, C., Fernández-Álvarez, J., Guillén, V., García-Palacios, A., & Baños, R. (2017). Virtual reality exposure-based therapy for the treatment of post-traumatic stress disorder: A review of its efficacy, the adequacy of the treatment protocol, and its acceptability. *Neuropsychiatric Disease and Treatment*, *13*, 2533-2545.
- Botella, C., Serrano, B., Baños, R. M., & Garcia-Palacios, A. (2015). Virtual reality exposure-based therapy for the treatment of post-traumatic stress disorder: a review of its efficacy, the adequacy of the treatment protocol, and its acceptability. *Neuropsychiatric disease and treatment*, 2533-2545.
- Bouchard, S., Laforest, M., Gamito, P., & Cardenas-Lopez, G. (2019). Using VR for obsessive-compulsive and related disorders. *Virtual reality for psychological and neurocognitive interventions*, 103-130.
- British Psychological Society (BPS). (2021). Guidelines for the use of virtual reality and artificial intelligence in psychological therapy. British Psychological Society.
- Chew, A. M. K., Ong, R., Lei, H. H., Rajendram, M., KV, G., Verma, S. K., ... & Gunasekeran, D. V. (2020). Digital health solutions for mental health disorders during COVID-19. *Frontiers in Psychiatry*, *11*, 582007.
- European Commission. (2018). *General Data Protection Regulation (GDPR)*. Retrieved from <https://gdpr-info.eu>
- Fitzgerald, M., & Ratcliffe, G. (2020). Serious games, gamification, and serious mental illness: a scoping review. *Psychiatric Services*, *71*(2), 170-183.
- Fitzpatrick, K. K., Darcy, A., & Vierhile, M. (2017). Delivering cognitive behavior therapy to young adults with symptoms of depression and anxiety using a fully automated conversational agent (Woebot): a randomized controlled trial. *JMIR mental health*, *4*(2), e7785.
- Foa, E. B., & Kozak, M. J. (1986). Emotional processing of fear: exposure to corrective information. *Psychological bulletin*, *99*(1), 20.
- Freeman, D., Reeve, S., Robinson, A., Ehlers, A., Clark, D., Spanlang, B., & Slater, M. (2017). Virtual reality in the assessment, understanding, and treatment of mental health disorders. *Psychological medicine*, *47*(14), 2393-2400.
- Freeman, D., Reeve, S., Robinson, A., et al. (2017). Virtual reality in the assessment, understanding, and treatment of mental health disorders. *Psychological Medicine*, *47*(14), 2393–2400.
- Gorini, A., & Riva, G. (2008). Virtual reality in anxiety disorders: the past and the future. *Expert Review of Neurotherapeutics*, *8*(2), 215-233.
- He, Y., Yang, L., Zhu, X., Wu, B., Zhang, S., Qian, C., & Tian, T. (2022). Mental health chatbot for young adults with depressive symptoms during the COVID-19 pandemic: single-blind, three-arm randomized controlled trial. *Journal of medical Internet research*, *24*(11), e40719.
- Hirsch, C. R., Krahé, C., Whyte, J., Krzyzanowski, H., Meeten, F., Norton, S., & Mathews, A. (2021). Internet-delivered interpretation training reduces worry and anxiety in individuals with generalized anxiety disorder: A randomized controlled experiment. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, *89*(7), 575.
- Holmes, E. A., O'Connor, R. C., Perry, V. H., Tracey, I., Wessely, S., Arseneault, L., ... Bullmore, E. (2021). Multidisciplinary research priorities for the COVID-19 pandemic: A call

for action for mental health science. *The Lancet Psychiatry*, 7(6), 547–560. [https://doi.org/10.1016/S2215-0366\(20\)30168-1](https://doi.org/10.1016/S2215-0366(20)30168-1)

Holohan, M., & Fiske, A. (2021). “Like I’m talking to a real person”: exploring the meaning of transference for the use and design of AI-based applications in psychotherapy. *Frontiers in Psychology*, 12, 720476.

Luo, C., Sanger, N., Singhal, N., Patrick, K., Shams, I., Shahid, H., ... & Samaan, Z. (2020). A comparison of electronically-delivered and face to face cognitive behavioural therapies in depressive disorders: A systematic review and meta-analysis. *EClinicalMedicine*, 24.

Luxton, D. D., Kayl, R. A., & Mishkind, M. C. (2012). mHealth data security: The need for HIPAA-compliant standardization. *Telemedicine and e-Health*, 18(4), 284-288.

Miner, A. S., Milstein, A., & Hancock, J. T. (2019). Talking to machines about personal mental health problems. *JAMA*, 322(6), 501–502.

Mishra, S., Abbas, M., Jindal, K., Narayan, J., Dwivedy, S.K. (2022). Artificial Intelligence-Based Technological Advancements in Clinical Healthcare Applications: A Systematic Review. In: Subburaj, K., Sandhu, K., Čuković, S. (eds) *Revolutions in Product Design for Healthcare. Design Science and Innovation*. Springer, Singapore. https://doi.org/10.1007/978-981-16-9455-4_11

Morina, N., Ijntema, H., Meyerbröker, K., & Emmelkamp, P. M. (2015). Can virtual reality exposure therapy gains be generalized to real-life? A meta-analysis of studies applying behavioral assessments. *Behaviour research and therapy*, 74, 18-24.

Mühlberger, A., Wiedemann, G., & Pauli, P. (2008). Efficacy of a one-session virtual reality exposure treatment for fear of flying. *Psychotherapy Research*, 16(1), 20-32.

Obermeyer, Z., Powers, B., Vogeli, C., & Mullainathan, S. (2019). Dissecting racial bias in an algorithm used to manage the health of populations. *Science*, 366(6464), 447-453.

Parsons, T. D., & Rizzo, A. A. (2008). Affective outcomes of virtual reality exposure therapy for anxiety and specific phobias: A meta-analysis. *Journal of behavior therapy and experimental psychiatry*, 39(3), 250-261.

Raji, I. D., Kumar, I. E., Horowitz, A., & Selbst, A. (2022, June). The fallacy of AI functionality. In *Proceedings of the 2022 ACM Conference on Fairness, Accountability, and Transparency* (pp. 959-972).

Riva, G., Mantovani, F., & Wiederhold, B. K. (2020). Positive technology and COVID-19. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 23(9), 581-587.

Rizzo, A. A., Kim, G. J., et al. (2003). A virtual reality scenario for all seasons: The virtual classroom. *CyberPsychology & Behavior*, 8(5), 506-516.

Rizzo, A., Reger, G., Gahm, G., Difede, J., & Rothbaum, B. O. (2009). Virtual reality exposure therapy for combat-related PTSD. *Post-traumatic stress disorder: Basic science and clinical practice*, 375-399.

Schueller, S. M., Hunter, J. F., Figueroa, C., & Aguilera, A. (2019). Use of digital mental health for marginalized and underserved populations. *Current Treatment Options in Psychiatry*, 6, 243-255.

Shaw, S., Oswin, S., Xi, Y., Calandriello, F., & Fulmer, R. (2023). Artificial Intelligence, Virtual Reality, and Augmented Reality in Counseling: Distinctions, Evidence, and Research Considerations. *Journal of Technology in Counselor Education and Supervision*, 4(1), 4.

Shevlin, H. (2024). *All too human? Identifying and mitigating ethical risks of Social AI*.

Slater, M., & Sanchez-Vives, M. V. (2016). Enhancing our lives with immersive virtual reality. *Frontiers in Robotics and AI*, 3, 74.

Tahmasebi, F. (2023). The Digital Divide: A Qualitative Study of Technology Access in Rural Communities. *AI and Tech in Behavioral and Social Sciences*, 1(2), 33-39.

Torous, J., & Roberts, L. W. (2017). The ethical use of mobile health technology in clinical psychiatry. *The Journal of nervous and mental disease*, 205(1), 4-8.

Turkle, S. (2016). *Reclaiming conversation: The power of talk in a digital age*. Penguin.

ŞİDDET DENEYİMİ OLAN ÇOCUKLARLA YÜRÜTÜLEN ARAŞTIRMALAR: ETİK SORUNLAR HAKKINDA BİR DEĞERLENDİRME

RESEARCH CONDUCTED WITH CHILDREN WHO HAVE EXPERIENCED
VIOLENCE: AN EVALUATION OF ETHICAL ISSUES

Tuğba TÜRKKAN

Dr. Öğr. Üyesi, Gümüşhane Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü.

Orcid: 0000-0002-3955-6597

Ertuğrul HATİPOĞLU

Dr. Öğr. Üyesi, Gümüşhane Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü.

Orcid: 0000-0003-2153-4039

(Sorumlu Yazar)

ÖZET

Çocukların görüşlerini ifade etme hakkı ve kendilerini doğrudan etkileyen kararlarla ilgili katılım hakkı, Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi ile güvence altına alınmıştır. Ancak, küçük çocukların bilişsel kapasiteleri ve duygusal savunmasızlıkları, araştırmaların etik olarak nasıl tasarlanması gerektiği konusunu daha karmaşık hale getirmiştir. Bu kapsamda bu derleme çalışması, çocukların şiddet araştırmalarına katılımı sırasında karşılaşılan bazı etik sorunları ele almaktadır. Çalışma, 2000 yılından itibaren yayımlanan makaleler, kitaplar ve raporlar üzerine odaklanmıştır. Literatür taraması, çocukların şiddet araştırmalarına katılımı, etik ilkeler ve bu bağlamda karşılaşılan zorluklar ile ilgili akademik ve uluslararası literatürdeki önemli çalışmaları kapsamaktadır.

Literatürde, çocukların şiddetle ilgili deneyimlerini ifade etmeleri ve bu konuda araştırmalara katılmalarının, daha etkili ve duyarlı hizmetlerin geliştirilmesine katkı sağladığına dair kanıtlar bulunmaktadır. Ayrıca, çocukların yaşadıkları mağduriyetlerle ilgili farkındalık geliştirmeleri ve hikayelerini paylaşmaları, şiddetle mücadelede yönelik stratejilerin geliştirilmesine olanak tanımaktadır. Bununla birlikte, araştırmacı ve çocuk katılımcılar arasındaki güç dengesi, bilgilendirilmiş onam, gizlilik ve güvenlik ve risk değerlendirmesi gibi etik konular araştırmaların temel sorunsallarındandır. Çocukların katılımı sırasında profesyonellerin, çocukların duyulma hakkını göz önünde bulundurması ve onların deneyimlerini anlamaya yönelik daha duyarlı yaklaşımlar geliştirmesi gerektiği de öne çıkan önemli noktalardandır. Bu bağlamda, çocukların şiddetle ilgili araştırmalara katılımı, etik ilkeler doğrultusunda dikkatle planlanmalı ve çocukların güvenliği, hakları ve ihtiyaçları her aşamada ön planda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuklarda Şiddet Deneyimi, Etik İlkeler ve Çocuk Araştırmaları, Bilişsel ve Duygusal Savunmasızlık, Gizlilik ve Bilgilendirilmiş Onam, Çocukların Araştırmalara Katılımı

ABSTRACT

The United Nations Convention on the Rights of the Child enshrines the right of children to express their views and participate in decisions that directly affect them. Nevertheless, the cognitive abilities and emotional fragility of young children have rendered the question of how research should be ethically designed a more intricate one. In this context, this review addresses some of the ethical issues that arise in the course of children's participation in violence research. The study is primarily concerned with articles, books and reports published since the year 2000. The literature review encompasses seminal studies from both the academic and international literature on children's involvement in violence research, ethical principles, and the challenges encountered in this context.

The literature provides evidence that children's expression of their experiences of violence and their participation in research on this issue contribute to the development of more effective and responsive services. Furthermore, children's efforts to raise awareness about the victimisation they have experienced and to share their stories facilitate the development of strategies to combat violence. However, ethical issues such as the balance of power between the researcher and child participants, informed consent, confidentiality and safety, and risk assessment represent significant challenges in this field of research. It is imperative that professionals consider the right of children to be heard and develop more sensitive approaches to understanding their experiences when they are participating in research on violence. Participation of children in such research should be carefully planned in line with ethical principles, and the safety, rights and needs of children should be prioritised at every stage.

Keywords: Childhood Violence Experience, Ethical Principles and Child Research, Cognitive and Emotional Vulnerability, Confidentiality and Informed Consent, Children's Participation in Research

GİRİŞ

Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi'nin dünya çapında birçok ülke tarafından onaylanması, çocukların bakıcılarına tabi pasif nesnelere olarak görülmesinden, yasal haklara sahip bireyler olarak kabul edilmesine doğru önemli bir dönüşümü simgelemektedir (Cater ve Øverlien, 2014). Ayrıca, dünya genelinde artan şiddet oranları, çocukların şiddetin kurbanı veya tanığı olarak bu deneyimleri hakkında nasıl düşündüklerini ve hissettiklerini daha iyi anlama gerekliliğini araştırmacıların gündemine taşımıştır. Bu değişimlerle birlikte, araştırma, politika ve uygulamalarda, çocukların yaşamlarını etkileyen karar alma süreçlerinde onların görüş ve deneyimlerinin dikkate alınmasının önemi giderek daha fazla vurgulanmaktadır.

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından 20 Kasım 1989'da kabul edilen 44/25 sayılı Çocuk Haklarına Dair Sözleşme (BMÇHS), uluslararası alanda çocuk hakları konusunda en yenilikçi, kapsamlı ve yaygın olarak kabul gören bir sözleşme niteliği taşımaktadır. BM Çocuk Hakları Sözleşmesi'nin 12. maddesi, çocukların görüşlerini ifade etme ve kendilerini doğrudan etkileyen kararlara katılma hakkına sahip olduğunu belirtirken, 19. madde çocukların korunma hakkını güvence altına alır. Sözleşme, "Kendi görüşlerini oluşturma yeteneğine sahip olan çocuğun, kendisini ilgilendiren her konuda görüşlerini serbestçe ifade etme hakkını güvence altına alır; çocuğun görüşlerine, yaşına ve olgunluğuna uygun olarak gereken ağırlık verilir" vurgusu ile çocukların katılım hakkını da güvence altına almaktadır. Bu değişim, çocuklarla yapılan araştırmalar gibi daha geniş bir gündemle örtüşmektedir (Jaffe vd., 2001). Ayrıca, çocukların araştırmalara katılımının biçiminde de bir değişim yaşanmıştır. Çocuklar artık sadece araştırmanın nesnesi veya öznesi olarak görülmeğe, araştırma

sürecine aktif olarak katılabilen sosyal aktörler olarak kabul edilmeye başlanmıştır (Christensen ve James, 2017).

Çocuğa uygulanan şiddet, şüphesiz sosyal bilimler araştırmalarındaki en zorlayıcı konulardan biridir. Ancak, bu tür araştırmalar son derece önemlidir çünkü çocukların bildirimleri, doğası gereği genellikle özel olup, birçok durumda yalnızca failer ve mağdurlar tarafından bilinen çeşitli kötü muamele biçimlerinin yaygınlığı hakkında daha doğru tahminler sunmaktadır (Cashmore, 2006). Profesyoneller, çocukların şiddet deneyimlerinden yola çıkarak onların ihtiyaçları hakkında belirli bir anlayışa sahip olabilirler, ancak çocukların şiddete maruz kalmasının ve bunun onlar için ne anlama geldiğinin tam olarak farkında olmayabilirler. Ayrıca kanıtlar, küçük çocuklara yönelik şiddetin sıklıkla aile üyeleri tarafından gerçekleştirildiğini göstermektedir (Devries vd., 2018); bu nedenle, ebeveynlerin veya bakıcıların şiddet faileri olduğu durumlarda, söylem ve raporlarının güvenilirliği daha düşük olabilir (Woollett vd., 2020). Bu nedenle, çocukların, maruz kaldıkları şiddetle ilgili bir araştırmaya katılmak için en iyi konumda oldukları açıktır. Buna ek olarak, şiddetin olumsuz sonuçlarıyla başa çıkmak, çocuklar için anlamlı olan ve onların algılarına hitap eden çözümler gerektirdiğinden, çocuklara şiddetin etkilerine ilişkin kendi algılarını ifade etme hakkının tanınmasının gerekli olduğu savunulabilir. Çocuklardan elde edilen bilgiler, hizmetlerin çocukların refahını arttırmayı ve travmalardan iyileşmelerini desteklemeyi amaçladığı durumlarda özellikle önemlidir. Çocukların dinlenmesi sonucunda, daha etkili ve duyarlı hizmetlerin geliştirilmesi mümkün olacaktır (Bailey vd., 2018).

Daha spesifik olarak, çocuğa yönelik şiddet alanında müdahale yaklaşımlarının değerlendirilmesi ve iyileştirilmesi için sonuç odaklı araştırmalar büyük önem taşımaktadır. Hak temelli bir bakış açısıyla, çocuklar kendi haklarının öznelidir ve çocuklarla çalışan profesyoneller bu hakların hayata geçirilmesini sağlamakla sorumludur (Collins vd., 2021). Bu süreci yönetirken, çocukların korunması ile gelişen özerklikleri arasındaki denge dikkatlice ele alınmalıdır. Çocuklarla ilgili daha fazla güç ve ayrıcalığa sahip olan yetişkinlerin, konumlarını ve çocukların duyulma hakkını, özellikle onları kişisel olarak etkileyen şiddet gibi konularda sağduyulu bir şekilde değerlendirmeleri gerekmektedir (Hutchfield ve Coren, 2011). Yetişkinler tarafından çocukları göz ardı ederek alınan kararlar, çocukların refahı üzerinde olumsuz etkilere yol açabilir. Ayrıca, çocukların algılarını ve deneyimlerini anlamak, çocuğa uygulanan şiddet ve istismarla ilgili politika ve uygulamaları şekillendirmede de önemli rol oynamaktadır.

Çocuklarla yapılan şiddet araştırmalarının artışı ve çocukların yaşamlarına ilişkin genişletilmiş bilgi toplama ve sorgulama alanları, çocuklara yönelik sosyal araştırmalarda araştırmacılar için yeni etik ikilemler ve sorumluluklar yaratmaktadır. Bu tür araştırmaların etik bir şekilde yürütülmesi, savunmasız ve travmatize olmuş çocukların/gençlerin korunması açısından kritik bir öneme sahiptir. Ancak, bu tür araştırmaları yürütürken, araştırma taleplerini karşılayan ve metodolojik olarak etik ilkelere uygun bir çalışma tasarımı oluşturmak, bir dizi potansiyel zorlukla karşılaşılmasına neden olabilir. Bu nedenle, etik ilkelere uygun ve titizlikle hazırlanmış bir araştırma tasarımı büyük bir önem taşır ve çeşitli karmaşık etik meselelerin göz önünde bulundurulmasını içerir. Bu bağlamda, bu makalede, çocuklarla yürütülen şiddet odaklı araştırmalarda dikkat edilmesi gereken bazı etik noktalara değinilecektir.

Bu derleme çalışması, çocuklar ve şiddet araştırmalarındaki etik sorunları ve bu alandaki güncel literatürü incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışma, 2000 yılından itibaren yayımlanan makaleler, kitaplar ve raporlar üzerine odaklanmıştır. Literatür taraması, çocukların şiddet araştırmalarına katılımı, etik ilkeler ve bu bağlamda karşılaşılan zorluklar ile ilgili akademik ve uluslararası literatürdeki önemli çalışmaları kapsamaktadır.

Çocukların Şiddet Araştırmalarına Katılımı: İkilem ve Çelişkiler

Küçük çocuklarla yapılan şiddet araştırmaları, katılımcıların güvenliği, duygusal sıkıntı yaratma potansiyeli ve çocukların sınırlı bilişsel kapasiteleri gibi çeşitli endişelere yol açabilmektedir (Morris vd., 2012; Ruiz-Casares vd., 2017). Özellikle, soru sorma biçiminin yanlış anlaşılabilir veya suçlayıcı olarak algılanabilecek bir tona sahip olması ya da çocukların savunmasızlığı ve araştırmanın yarattığı duygusal sıkıntılar başlıca endişe kaynaklarından (Bradbury-Jones vd., 2018). Ayrıca, çocuklar yetişkinlere kıyasla fikirlerini ifade etme ve kendilerini hedef alan araştırmaların sonuçlarını anlama konusunda daha az yetenekli kabul edilmektedir. Bu nedenle, çocukların yetişkinlerle aynı düzeyde bilgilendirilmiş onay verme ya da araştırmaya katılma kapasitesinin sınırlı olduğu düşünülmektedir (Lohmeyer, 2019).

Literatürde travmatik deneyimlere dair sorular sormanın, özellikle küçük çocuklar için, bir miktar üzüntüye neden olabileceği yönünde kanıtlar bulunmaktadır. Ancak bazı araştırmalar, şiddete maruz kalmış çocukların mağduriyetleri hakkında sorulara genellikle iyi yanıt verdiklerini ve bu tür araştırmaları olumlu karşıladıklarını da göstermektedir (Houghton, 2015; Kyegombe vd., 2019). Bununla birlikte, şiddetle ilgili araştırmalara katılmanın, daha büyük çocuklar ve ergenlerde olumlu duygular, beceri kazanımı, gelişmiş öz yeterlilik, güçlenmiş hissetme ve kişilerarası ilişkiler gibi faydalar sağladığı, ayrıca bu faydaların gizlilik, mahremiyet endişeleri ve katılım zorlukları gibi olumsuzluklardan daha ağır bastığı bulunmuştur (Crane ve Broome, 2017; Eriksson ve Näsman, 2012; Ruiz-Casares vd., 2017). Çocuk hakları açısından bakıldığında da, çocukların görüşlerini ifade etme hakkı ile birlikte özerk ve eylemde bulunabilen bireyler oldukları vurgulanmaktadır (Larkins vd., 2021).

Çocukların katılımcı olarak araştırmalara dahil edilmesinin yararları ve sağladığı fırsatlar, Birleşmiş Milletler'in şiddet üzerine yaptığı kapsamlı bir çalışma ile örneklendirilebilir (Pinheiro, 2006). Bu araştırma, tüm kıtalardan çocukların katılımıyla gerçekleştirilen, görüşmeler, odak grupları, çevrimiçi anketler, bölgesel istişareler ve forumlar gibi çeşitli yöntemleri içeren geniş kapsamlı bir çalışmadır. Bu araştırma kapsamında, çocukların araştırmalara katılımı önceliklendirilmiş ve yaklaşık 8.000 çocuktan veri toplanmıştır. Şiddet üzerine geniş katılımlı bir araştırma örneği olarak kabul edilen bu çalışma raporunda, "çocukların görüşlerini ifade etme ve bu görüşlerin politikalar ve programların uygulanmasında dikkate alınması hakları vardır" ifadesine yer verilmiştir (Pinheiro, 2006). Bu tavsiyeyi takip eden, Çocuklara Yönelik Şiddetin Önlenmesine İlişkin Küresel Durum Raporu (World Health Organization [WHO], 2020) ise, çocuklarla istişare edilmesinin gerekliliğini vurgulayarak, çocukların şiddete karşı korunmasında ve şiddetin önlenmesinde yetkili ortaklar olarak görülmesi gerektiğini belirtmiştir.

ŞİDDET ARAŞTIRMALARINDA BAZI ETİK SORUNLAR

Bu çalışmada, araştırma yürütmeye ilgili etik sorunlar dört ana konu etrafında tartışılacaktır: güç ilişkileri, bilgilendirilmiş onam, gizlilik, güvenlik ve risk değerlendirmesi. Bu etik sorunlar yalnızca çocuk katılımcılara özgü değildir; yetişkinlerle yapılan araştırmalarda da benzer endişeler söz konusu olabilir.

Bununla birlikte dünyayı anlama ve deneyimleme biçimi ve iletişim kurma becerileri açısından çocuk ve yetişkin katılımcılar arasında belirgin farklılıklar bulunmaktadır. Buna ek olarak, yetişkin araştırmacı ve çocuk katılımcı arasındaki eşitsiz güç ilişkileri, çocuklara yönelik araştırma süreçlerini ve yaklaşımları, yetişkinlere yönelik süreçlerden büyük ölçüde farklılaştırmaktadır (Kirk, 2007). Bu farklılıklar, çocuklarla yapılan araştırmalarda etik sorumlulukların daha dikkatli bir şekilde ele alınmasını zorunlu kılmaktadır.

Güç İlişkisi ve Etkileşimler

Araştırma süreçlerinde, katılımcılar ile araştırmacılar arasında genellikle yakın ve uzun vadeli ilişkiler kurulmaktadır. Ancak, çocuklar bu sürece dahil olduğunda, bu ilişkiler karmaşık hale gelebilir. Çocuklar, yetişkin araştırmacılarla olan ilişkilerinde, eşitsiz güç dinamikleri nedeniyle diğer katılımcı gruplara kıyasla daha savunmasız bir konumda olabilirler. Bu güç dengesizliği; yaş, statü, yeterlilik ve deneyim farklılıklarından kaynaklanabilir. Örneğin, bazı çocuklar yetişkin araştırmacıyı bir otorite figürü olarak algılayabilir ve tepki görme korkusuyla onu memnun etmeye çalışabilir. Bu durum, çocukların araştırmaya katılmayı reddetme, araştırma sürecinden geri çekilme ya da kendi görüş ve deneyimlerini özgürce ifade etme konularında ne kadar rahat olduklarına ilişkin etik endişelere yol açmaktadır (Einarsdóttir, 2007; Hill, 2005).

Çocukların 18 yaşın altında olduğu çoğu araştırmada, ebeveynlerin veya yasal vasilerin katılıma onay vermesi gerekmektedir. Bu kişiler, çocukların katılımını koruyucu bir rol üstlenerek reddedebilir ya da tam tersi şekilde, onları katılmaya zorlayabilir (Martins ve Sani, 2020). Bu gibi durumlar, çocukların özerkliğini ve özgür iradesini sınırlama potansiyeli taşımaktadır. Bu nedenlerle, çocuk katılımcılar ile yetişkin araştırmacılar arasındaki doğal güç farklılıklarını yönetmek için çeşitli yöntemler önerilmektedir. Bu yöntemler arasında:

- Çocukların araştırma sürecinin aktif bir parçası olduklarını hissetmelerini sağlamak ve görüşlerini ifade etmeleri için mümkün olan en fazla fırsatı tanımak,
- Çocukların kendi gündemlerine duyarlılık göstermek,
- Onları araştırma ekibinin bir parçası olarak görmek ve katılımlarını teşvik etmek,
- Grup görüşmeleri gibi katılımcı yöntemler kullanmak,
- Çocukların beden dili ve yüz ifadeleri gibi sözel olmayan ipuçlarına dikkat ederek katılım isteklerini izlemek,
- Katılım veya belirli sorulara yanıt vermeme haklarını açıkça ifade etmelerine yardımcı olmak,
- Çocuk dostu yöntemler ve teknikler kullanarak araştırma sürecini çocukların ilgi ve yeteneklerine uygun hale getirmek (Carnevale, 2020; Goddard ve Mudaly, 2009; Spriggs, 2010).

Bunlara ek olarak, yetişkin araştırmacılar, çocukların araştırmaya katılımları sırasında herhangi bir zarar görmemelerini sağlama sorumluluğunu da taşımaktadır. Bu tür etik önlemler, çocuk katılımcıların haklarını ve refahını korumak üzere kritik bir önem taşımaktadır (Kirk, 2007).

Bilgilendirilmiş Onam

Bilgilendirilmiş onam, bilgilendirme, gönüllü katılım ve yeterlilik olarak, üç temel unsurdan oluşmaktadır. Birincisi, potansiyel katılımcıların, anlayabilecekleri bir dilde yeterli ve açık bilgilerin sağlanması yoluyla bilgi edinmeleridir. İkincisi, onayın herhangi bir zorlama olmadan gönüllü olarak verilmesidir. Üçüncüsü ise, potansiyel katılımcının onay verebilecek kapasiteye veya yeterliliğe sahip olmasıdır. Bu üç unsur, özellikle çocuklarla yürütülen araştırmalarda ayrı bir öneme sahiptir. Farklı yaş gruplarındaki çocukların ihtiyaçları çeşitlilik gösterdiği için, bilgilendirme süreçlerinin her bir çocuğun yaşına ve bilişsel düzeyine uygun olarak uyarlanması gerekmektedir (Roth-Cline ve Nelson, 2013). Böylece, bilgilendirilmiş onam süreci sadece bir formalite olmaktan çıkarak, çocukların haklarını koruyan ve sürece aktif katılımını teşvik eden bir uygulama haline gelir. Ayrıca çocuklardan bilgilendirilmiş

onam alınırken, onlara araştırma süreci hakkında anlamlı bir karar verebilmeleri için açık ve yeterli bilgi sunulmalıdır. Bu bilgi: araştırmanın veya müdahalenin doğasının gelişimsel olarak uygun bir şekilde anlaşılması; önerilen müdahalenin doğasının ve neleri içereceğinin açıklanması; çocuğun sağlanan bilgileri anlamasını ve durum değerlendirmesini etkileyen faktörlerin değerlendirilmesi; müdahaleyi kabul etme isteğini özgürce seçmesi; bu seçimi açıkça iletmesi; geri çekilme seçeneğinin farkında olması; ve verilerin nasıl kullanılacağı ve gizlilik konuları hakkında bilgilendirilmesi gibi unsurları içermelidir (Graham vd., 2015; Weisleder, 2020).

Bilgilendirilmiş onam sürecinde, çocuğun yeterliliğinin değerlendirilmesine yönelik vurgu önemli bir yer tutar. Özellikle 18 yaşın altındaki çocuklarla yürütülen araştırmalarda, ebeveyn onayı genellikle temel bir gereklilik olarak kabul edilmektedir (Manti ve Licari, 2018). Ancak, bu süreç yalnızca ebeveynlerin onayıyla sınırlı olmamalıdır; çocukların kendi onaylarının veya en azından rızalarının alınması da gereklidir (Gallagher, 2009). Çocuklarla yürütülen çalışmalarda, genellikle bir yetişkin, çocuklara araştırmaya katılıp katılmayacaklarına karar verme seçeneği sunulup sunulmayacağına karar veren kişi olarak rol alır. Özellikle okul çocuklarıyla yapılan araştırmalarda, bu süreçte ebeveynlerin yanı sıra öğretmenler, okul müdürleri ve diğer yetkililer rehberlik edebilir. Ancak, araştırmaya katılımın sadece yetişkinlerin kararlarına bırakılması, çocukların bireysel özerkliklerini sınırlayabilir (Graham vd., 2015).

Çocukların bilgilendirilmiş onam süreçlerine katılabilmeleri için, araştırmanın doğası ve kapsamı, bunun yanı sıra herhangi bir soruya yanıt vermeyi reddetme hakları açık bir şekilde açıklanmalıdır. Bu bilgilendirme sonrasında, araştırmacının çocuğun ya da gencin katılıma devam etmek isteyip istemediğini sürekli olarak kontrol etmesi, çocuğun haklarının korunması ve etkin şekilde araştırma sürecine katılması açısından büyük önem taşır (Connors ve Stalker, 2007).

Aile içi şiddete maruz kalan/tanık olan çocukları içeren araştırmalarda, rıza konusu özellikle karmaşık bir boyut kazanır. Öncelikle şiddet mağduriyeti hakkında paylaşımda bulunmak oldukça hassas bir deneyimdir. Bununla birlikte yetişkinler çocuğa aile içinde yaşanan bu deneyimlerin sır olarak saklanması gerektiğini tembihlemiş olabilir. Bu nedenle, araştırmaya başlamak için ilk temasın çocukların yasal vasileriyle yapılması gerekebilir. Yasal vasilerin onayı, çocuğun görüşme sırasında kendisini rahat hissetmesine yardımcı olabilir. Öte yandan, aile içi şiddet ve çocuk istismarıyla ilgili araştırmalarda, ebeveynler veya yasal vasiler, çocuklarının “iyiliği” doğrultusunda onayı reddetme hakkına sahiptirler. Ancak, bu ret, yalnızca çocuğun güvenliği ve iyiliği için değil, aynı zamanda ailenin mahremiyetini korumak ve çocukların aile içindeki sorunları açığa çıkarmalarını engellemek amacıyla da yapılabilir (Martins ve Sani, 2020). Aile içi şiddet mağduru ya da failinin, çocuğun yasal vasisi olduğu durumlarda da, çocuğun katılımı engellenebilir. Aile üyeleri, şiddetin gizlenmesini istemek veya çocuğu bu tür travmalardan korumak üzere bu tür engellemelerde bulunabilirler (Morris vd., 2012). Ancak bu tür bir kontrol ve seçim yanlılığı, araştırma örnekleminin temsiliyetini ve bulguların geçerliliğini olumsuz yönde etkileyebilir. Bu durum, araştırmacılar için önemli bir endişe kaynağıdır ve bu tür engellerin araştırmanın objektifliğini tehdit edebileceği göz önünde bulundurulmalıdır (Cater ve Øverlien, 2014).

Bakım altındaki çocuklarla ilgili araştırmalarda, yasal vasilerin veya yasal otoritenin onayının gerektiği durumlarda bir dizi sorun ortaya çıkabilmektedir. Bu sorunlar arasında, personel veya bakım elemanlarına uygulanan baskılar, araştırmaya katılımın çocukların ve gençlerin çıkarlarına uygun olmadığına dair endişeler veya personelin araştırmaya ve araştırmacılara karşı olumsuz tutumları yer alabilir (Gilbertson ve Barber, 2002). Bu tür “seçim uygulamaları”, örneklemin temsiliyetini ve araştırma bulgularının geçerliliğini tehdit eden önemli sorunlardır. Ayrıca, bu durum çocukların seslerinin duyulmasını engelleyebilir,

özerkliklerini azaltabilir ve ihtiyaçlarını yansıtmayan müdahalelere neden olabilir. Bu da araştırmanın etik boyutunu zedeler ve çocukların haklarının göz ardı edilmesine neden olabilir (Water, 2024).

Gizlilik

Çocuk araştırmaları alanında, gizliliğin sınırları özellikle bir çocuğun veya başka bir çocuğun “risk altında” olabileceğini düşündüren bilgilerin ifşa edilme potansiyeli nedeniyle büyük önem taşımaktadır. Araştırmacılar, katılımcıların zarar görme riskine girmemelerini sağlamakla yükümlüdür ve tüm verilerin gizliliği, katılımcıya saygı göstermek ve onu korumak için temel bir ilkedir. Bu hassasiyet, çocuklarla yapılan araştırmalar söz konusu olduğunda da geçerlidir (Einarsdottir, 2007). Ancak, araştırmacılar bir çocuğun risk altında olduğuna dair bir endişe taşıdıklarında, gerekli bilgileri yasal mercilere bildirme sorumluluğuna sahiptirler (TCK, m. 280). Bu nedenle, gizliliğin sınırlarının açıkça belirtilmesi ve araştırmacının ifşaları nasıl yöneteceğine dair bilgilendirme yapılması, iyi bir uygulama olarak kabul edilmektedir (Alderson, 1995). Öte yandan, araştırmacılar, bir çocuğun şiddete veya başka bir tür istismara maruz kaldığını düşündüklerinde, yetkililere bilgi verme gerekliliğini değerlendirmek zorunda kalabilirler. Türkiye’de, çocuğun istismarı durumunda bildirimde bulunmak yasal bir yükümlülük olup, bu yükümlülüğün yerine getirilmemesi durumunda iki yıla kadar hapis cezası öngörülmektedir (TCK, m. 280). Bu bildirim yükümlülüğü, mesleklerdeki gizlilikle ilgili yasa veya etik kurallarına üstün tutulmaktadır. Ayrıca, araştırmacıların çocuklara, bir kişinin hayatı veya sağlığı tehlikedeysen, gizlilik anlaşmasına rağmen bu durumu bildirme yükümlülüğünü ifade etmeleri önemlidir (Hill, 2005).

Güvenlik ve risk değerlendirmesi

Çocuklarla yapılan hassas araştırmalar, katılımcının güvenliği açısından genellikle riskler ve endişeler barındırır. Bu risk, araştırma sürecinin kendisiyle ilişkili olabileceği gibi, görüşme sırasında veya sonrasında yeniden travmatize olma potansiyelini de içerebilir. Ancak bu risk, aynı zamanda çocuğun aile ilişkileriyle de doğrudan bağlantılı olabilir (Spriggs, 2010). Şiddet konusu özel bir karmaşıklık taşımaktadır; belirli bir eylem mağdur tarafından olumsuz olarak değerlendirilebileceği gibi, fail tarafından haklı görülebilir. Bu durum, fail ve mağdurun şiddetle ilgili farklı yorumlar geliştirmelerine neden olabilir. Ayrıca, şiddet uygulayan bir eş veya baba, çocuğun katıldığı bir araştırmanın şiddet uyguladığı durumu ifşa etme riski taşıdığına farkına varırsa ve bunu bir tehdit olarak algılayorsa, çocuğa, annesine veya araştırmacıya yönelik tehlikeler ortaya çıkabilir. Bu nedenle, çocukların araştırma süreci nedeniyle zarar görme riskini en aza indirmek için uygun bir risk değerlendirmesi yapılması gereklidir. Böyle bir risk mevcutsa, araştırma sürecine başlamadan önce ayrıntılı bir risk değerlendirmesi ve karşılıklı güvenlik planlaması yapılması zorunludur (Morris vd., 2012; Powell, 2012).

SONUÇ

Bu çalışmada, çocuklarla şiddet üzerine araştırma yürüten araştırmacıların karşılaşılabileceği etik sorunlar ele alınmıştır. Çocuğa yönelik şiddetle ilgili araştırmaların temel amacı, çocukların güvenliğini ve refahını artırmak, aynı zamanda çocukların kendi seslerini duyurabilecekleri bir ortam sağlamaktır. Ancak, çocukların yaşamlarını doğrudan etkileyen hassas konularda ifade özgürlüğünü desteklemek, bir dizi etik ve pratik zorluk içermektedir. Bununla birlikte bu tür etik zorluklar, araştırmacılara yenilikçi, güvenli ve etik araştırma yöntemlerini geliştirme fırsatı sunar. Aynı zamanda, risk faktörlerini önceden tahmin etmelerini ve yeniden travmatizasyon potansiyelini en aza indirmek için stratejiler

oluşturmalarını gerektirir. Araştırmanın her aşamasında, çocuğun korunması ve refahı öncelikli bir unsur olmalıdır.

Araştırma sürecinde, çocuklara yaşlarına uygun, açık ve anlaşılır bir şekilde bilgi verilmesi; katılıp katılmama konusunda tamamen özgür olduklarının belirtilmesi büyük önem taşır. Bu durum, bilgilendirilmiş onam, gizlilik ve korunma hakkı gibi etik ilkelerin yanı sıra, çocuk ile araştırmacı arasındaki güç dengesizliğini de kapsayan kritik etik kaygıları gündeme getirir.

Çocukların araştırmaya katılımı söz konusu olduğunda, onların sadece onamlarını almak yeterli değildir; aynı zamanda güçlendirilmiş hissetmelerini sağlamak ve gerçek bakış açılarını ortaya çıkarabilmek için yöntemler geliştirilmelidir. Araştırmacılar, çalışmalarının her aşamasında etik boyutları göz önünde bulundurmalı ve sürecin sömürücü bir hale gelmesini önlemek için hassasiyetle hareket etmelidir. Çocuğa yönelik şiddet ve istismar, temelinde gücün kötüye kullanımını içerir ve araştırmacıların bu dinamiklerin farkında olarak ilerlemesi gereklidir.

KAYNAKÇA

- Alderson, P., (1995). *Listening to children: Children and social research ethics*. Barnados, London.
- Bailey, W., Hunter, J., & Marsden, F. (2018). Listening and responding to children's voice. In *Advanced Work-based Practice in the Early Years* (pp. 43-56). Routledge.
- Bradbury-Jones, C., Isham, L., & Taylor, J. (2018). The complexities and contradictions in participatory research with vulnerable children and young people: A qualitative systematic review. *Social Science & Medicine*, 215, 80–91. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2018.08.038>
- Carnevale, F. A. (2020). A “thick” conception of children's voices: A hermeneutical framework for childhood research. *International Journal of Qualitative Methods*, 19, 1–9. <https://doi.org/10.1177/1609406920933767>
- Cashmore, J. (2006). Ethical issues concerning consent in obtaining children's reports on their experience of violence. *Child Abuse & Neglect*, 30(9), 969–977. doi:10.1016/j.chiabu.2006.05.004
- Cater, Å., & Øverlien, C. (2014). Children exposed to domestic violence: A discussion about research ethics and researchers' responsibilities. *Nordic Social Work Research*, 4(1), 67-79.
- Christensen, P., & James, A. (2017). *Research with children: Perspectives and practices*. Abingdon: Routledge.
- Collins T. M., Rizzini I., Mayhew A. (2021). Fostering global dialogue: Conceptualisations of children's rights to participation and protection. *Children & Society*, 35(2), pp. 295–310.
- Connors, C. & Stalker, K. (2007) Children's experiences of disability—pointers to a social model of childhood disability, *Disability & Society*, 22(1), 19–33.
- Crane, S., & Broome, M. E. (2017). Understanding Ethical Issues of Research Participation From the Perspective of Participating Children and Adolescents: A Systematic Review. *Worldviews on Evidence-Based Nursing*, 14(3), 200–209. <https://doi.org/10.1111/wvn.12209>
- Devries, K., Knight, L., Petzold, M., Merrill, K. G., Maxwell, L., Williams, A., Cappa, C., Chan, K. L., Garcia-Moreno, C., Hollis, N. T., Kress, H., Peterman, A., Walsh, S. D., Kishor, S., Guedes, A., Bott, S., Butron Riveros, B. C., Watts, C., & Abrahams, N. (2018). Who

- perpetrates violence against children? A systematic analysis of age-specific and sex-specific data. *BMJ Paediatrics Open*, 2(1), e000180. <https://doi.org/10.1136/bmjpo-2017-000180>
- Einarsdóttir, J. (2007). Research with children: methodological and ethical challenges. *European Early Childhood Education Research Journal*, 15(2), 197–211. doi:10.1080/13502930701321477
- Eriksson, M., & Näsman, E. (2012). Interviews with children exposed to violence. *Children & Society*, 26(1), 63-73.
- Gallagher, M. (2009). Ethics. In *Researching with Children and Young People: Research Design, Method and Analysis*. EK Tisdall, J Davis M Gallagher (eds.). Sage: London; 11–28.
- Gilbertson, R., & Barber, J. G. (2002). Obstacles to involving children and young people in foster care research. *Child and Family Social Work*, 7, 253–258.
- Goddard, C., & Mudaly, N. (2009). The ethics of involving children who have been abused in child abuse research. *The International Journal of Children's Rights*, 17(2), 261-281.
- Graham, A., Powell, M. A., & Taylor, N. (2015). Ethical research involving children: Encouraging reflexive engagement in research with children and young people. *Children & Society*, 29(5), 331-343.
- Hill, M. (2005) Ethical considerations in researching children's experiences, in: S. Greene & D. Hogan (Eds) *Researching Children's Experience* (Thousand Oaks, CA, Sage), 61–86.
- Houghton, C. (2015). Young people's perspectives on participatory ethics: Agency, power and impact in domestic abuse research and policy-making. *Child Abuse Review*, 24(4), 235-248.
- Hutchfield, J., & Coren, E. (2011). The child's voice in service evaluation: Ethical and methodological issues. *Child Abuse Review*, 20(3), 173-186.
- Jaffe PG, Poisson SE and Cunningham A (2001) Domestic violence and high-conflict divorce: Developing a new generation of research for children. In: Graham-Bermann SA and Edleson JL (eds) *Domestic Violence in the Lives of Children: The Future of Research, Intervention, and Social Policy*. Washington, DC: American Psychological Association, pp. 189–202.
- Kirk, S. (2007). Methodological and ethical issues in conducting qualitative research with children and young people: A literature review. *International Journal of Nursing Studies*, 44, 1250–1260
- Kyegombe, N., Banks, L. M., Kelly, S., Kuper, H., & Devries, K. M. (2019). How to conduct good quality research on violence against children with disabilities: Key ethical, measurement, and research principles. *BMC Public Health*, 19(1), 1133. <https://doi.org/10.1186/s12889-019-7456-z>
- Larkins, C., Nowland, R., Robertson, L., Farrelly, N., Sharpe, D., Roy, A., Morocza, N., & de Lemos, J. B. (2021). *Peer research by children and young people and their allies*. The Centre for Children's and Young People's Participation. <http://clouk.uclan.ac.uk/39353/>
- Lohmeyer, B. A. (2019). 'Keen as fuck': Youth participation in qualitative research as 'parallel projects'. *Qualitative Research*, 20, 39–55.
- Manti, S., & Licari, A. (2018). How to obtain informed consent for research. *Breathe*, 14(2), 145-152.
- Martins, P. C., & Sani, A. I. (2020). Consent for research on violence against children: dilemmas and contradictions. *Societies*, 10(1), 15.

- Morris, A., Hegarty, K., & Humphreys, C. (2012). Ethical and safe: Research with children about domestic violence. *Research Ethics*, 8(2), 125-139. <https://doi.org/10.1177/1747016112445420>
- Pinheiro, P. S. (2006). *World report on violence against children*. United Nations.
- Roth-Cline, M., & Nelson, R. M. (2013). Parental permission and child assent in research on children. *The Yale Journal of Biology and Medicine*, 86(3), 291–301.
- Ruiz-Casares, M., Collins, T. M., Tisdall, E. K. M., & Grover, S. (2017). Children’s rights to participation and protection in international development and humanitarian interventions: Nurturing a dialogue. *The International Journal of Human Rights*, 21(1), 1-13.
- Spriggs, M. (2010). Understanding consent in research involving children: The ethical issues. *A handbook for human research ethics committees and researchers*. Melbourne: Children’s Bioethics Centre.
- Türk Ceza Kanunu. (2006). Ankara (23. Baskı), s. 64-80.
- United Nations. (1989). United Nations Convention on the Rights of the Child. United Nations, Geneva. <http://www.unicef.org/turkey/crc/cr23a.html> (Erişim Tarihi: 30.11.2024)
- Water, T. (2024). Ethical issues in participatory research with children and young people. In *Being Participatory: Researching with Children and Young People: Co-constructing Knowledge Using Creative, Digital and Innovative Techniques* (pp. 39-64). Cham: Springer International Publishing.
- Weisleder, P. (2020). Helping them decide: A scoping review of interventions used to help minors understand the concept and process of assent. *Frontiers in Pediatrics*, 8, 25. <https://doi.org/10.3389/fped.2020.00025>
- Woollett, N., Bandeira, M., & Hatcher, A. (2020). Trauma-informed art and play therapy: Pilot study outcomes for children and mothers in domestic violence shelters in the United States and South Africa. *Child Abuse and Neglect*, 107, 104564. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2020.104564>
- World Health Organization. (2020). Global status report on preventing violence against children 2020. World Health Organization. <https://apps.who.int/iris/handle/10665/332394>

Z KUŞAĞININ ETİK DURUM YARGILARI VE TEMEL PSİKOLOJİK İHTİYAÇLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN GENERATION Z'S ETHICAL SITUATION JUDGMENTS AND BASIC PSYCHOLOGICAL NEEDS

Songül TÜMKAYA

Prof. Dr. Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü,

ORCID: 0000-0003-0140-4640

ÖZET

Etik durum bireylerin ahlaki yaklaşım ve yargılarını içerir. Bireysel etik yargıları etkileyen iki temel faktör idealizm ve göreceliktir. İdealizm eğilimi gösteren bireyler doğru eylemlerle arzulanabilir sonuçların daima sağlanacağını varsayarlar. Görecilik eğilimi taşıyan bireyler ise evrensel ve mutlak ahlaki kuralları reddeden bir ahlaki yargı benimseyerek ahlaki kuralların zamanın, yerin ve kültürün bir işlevi olarak durumsal bir bağlamda var olduklarını düşünürler. Öz belirleme kuramına göre ihtiyaç, bireylerin hayatlarını sürdürmeleri, gelişmeleri, hem ruhsal hem de fizyolojik sağlıkları için gerekli olan psikolojik gıdalar olarak tanımlanmıştır. Temel psikolojik ihtiyaçlar, “yeterlik”, “ilişki” ve “özerklik” olmak üzere üç kategoride belirlenmiştir. Bu temel psikolojik ihtiyaçlar büyüme ve kişilik gelişimi için önemli olduğu kadar sosyal gelişim, öznel iyi oluş, yaşam doyumu ve kişilerarası ilişkiler için de önem taşımaktadır. Z Kuşağı 1995-2005 yılları arasında doğmuş bir topluluğu kapsamaktadır. Araştırmalar Z kuşağının genel olarak popüler olma, kolay yoldan kazanç elde etme ve kolay harcama, hayattan zevk almayı amaçlama, uğruna zorluk çekeceği hedeflerden kaçınma, kendi ihtiyaçlarına ön planda tutma, kendi mutluluğunu başka şeylerden daha fazla önemseme gibi davranışları benimsediklerini göstermektedir. Z kuşağının bu özellikleri sahip oldukları etik durum yargılarını etkilerken, temel psikolojik ihtiyaçlarının karşılanma düzeyi de etik durum yargılarını etkilemektedir. Bu nedenle araştırmada Z kuşağının etik durum yargıları ve temel psikolojik ihtiyaçları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda çalışma Z kuşağında bulunan ve gönüllü olan 191 üniversite birinci sınıf öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. İlişkisel tarama modelinin kullanıldığı çalışmada veriler “Etik Durum Ölçeği” ve “Temel Psikolojik İhtiyaçlar Ölçeği” kullanılarak toplanmıştır. Yapılan analizler sonucunda cinsiyete göre öğrencilerin etik durumlarının “idealizm” alt boyutu açısından; temel psikolojik ihtiyaçlarının ise “özerklik ihtiyacı” ve “ilişkili olma ihtiyacı” alt boyutları açısından kız öğrenciler lehine anlamlı bir şekilde farklılaştığı bulunmuştur. Z kuşağındaki öğrencilerin temel psikolojik ihtiyaçlarının alt boyutları ile etik durumun “idealizm” alt boyutu arasında pozitif; “görecelik” alt boyutu arasında ise negatif yönde orta düzeyde bir ilişki olduğu belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Etik Durum, Temel Psikolojik İhtiyaçlar, Z Kuşağı

ABSTRACT

Ethical situations encompass individuals' moral approaches and judgments. Two primary factors influencing individual ethical judgments are idealism and relativism. Individuals with an idealistic tendency assume that desirable outcomes can always be achieved through correct actions. Conversely, those with a relativistic tendency adopt a moral judgment that rejects

universal and absolute moral rules, considering moral principles to exist contextually as a function of time, place, and culture. According to self-determination theory, needs are defined as psychological nutrients essential for individuals' survival, growth, and both mental and physical health. Basic psychological needs are categorized into three groups: "competence," "relatedness," and "autonomy." These needs are crucial not only for growth and personality development but also for social development, subjective well-being, life satisfaction, and interpersonal relationships. Generation Z comprises individuals born between 1995 and 2005. Research indicates that Generation Z tends to exhibit behaviors such as aiming for popularity, seeking quick gains and easy spending, enjoying life, avoiding challenging goals, prioritizing personal needs, and valuing their own happiness above other matters. These characteristics influence Generation Z's ethical situation judgments, while the fulfillment of their basic psychological needs also affects these judgments. Thus, this study aims to examine the relationship between Generation Z's ethical situation judgments and their basic psychological needs. For this purpose, the study was conducted with 191 voluntary first-year university students from Generation Z. Using a relational survey model, data were collected through the "Ethical Position Questionnaire" and the "Basic Psychological Needs Scale." Analysis revealed that students' ethical positions significantly differed in the "idealism" sub-dimension based on gender, favoring female students. Similarly, their basic psychological needs significantly differed in the "autonomy need" and "relatedness need" sub-dimensions, also favoring female students. A positive moderate relationship was found between the sub-dimensions of basic psychological needs and the "idealism" sub-dimension of ethical positions, while a negative moderate relationship was observed with the "relativism" sub-dimension.

Keywords: Ethical Situation, Basic Psychological Needs, Generation Z

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SOSYO-DEMOGRAFİK DEĞİŞKENLERE GÖRE ETİK DEĞERLERE YATKINLIK VE YAŞAM DOYUMU DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

AN INVESTIGATION OF UNIVERSITY STUDENTS' PROPENSITY FOR ETHICAL VALUES AND LIFE SATISFACTION LEVELS BASED ON SOCIO-DEMOGRAPHIC VARIABLES

Songül TÜMKAYA

Prof. Dr. Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü,

ORCID: 0000-0003-0140-4640

ÖZET

Etik, zamana ve toplumlara göre farklılık gösterse de herkesin benimsediği ve yaşam biçimine yansıttığı değerler bütünüdür. Etik değerler, bireyi içinde yaşadığı toplumun bir parçası haline getiren ve kişileri bir arada tutmaya yarayan temel taşlardır. Etik değerlerin temelini, bireyin insanlara yardım etme ve sevgi-saygı göstermesi, doğruluk ve dürüstlükten ayrılmaması, adil ve adaletli olması, sorumluluklarını yerine getirmesi ile çevresinde olanları anlamlandırmada kullandığı ölçütler oluşturur. Yaşam doyumu bireylerin eğitim, iş, aile, evlilik, kişilerarası ilişkiler gibi yaşam alanlarına ait değerlendirme ve memnuniyet algılarını içermektedir. Bir diğer şekilde yaşam doyumu, bireylerin yaşamdan beklentileri ile sahip olduklarını karşılaştırmasından elde ettiği sonuç olarak ifade edilmiştir. Yaşam doyumu yüksek olan bireylerin yaratıcılık becerilerinin geliştiği, sosyal anlamda da daha yaratıcı olup daha iyi ilişkiler kurdukları belirtilmiştir. Yapılan çalışmalar yaşam doyumu kavramının bireylerin akademik başarısı, fiziksel ve ruhsal sağlık, maddi gelir, kişilerarası ilişkiler, aile ilişkileri ve iş yaşamı alanlarında yarar sağladığını açıklamaktadır. Okul ve sosyal çevrenin desteğiyle birey, kişilerarası ilişkilerini yönetmede toplum tarafından benimsenmiş uyulması gereken davranış ve normları öğrenir. Üniversiteler de bireylerin toplum tarafından kabul edilen etik değerleri benimsemesinde ve içselleştirmesinde önemli rol oynamaktadır. Bu nedenle üniversite öğrencilerinin bazı sosyo-demografik değişkenlerine göre sahip olduğu etik değerlere yatkınlık düzeyleri ile yaşam doyumlarının incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya Eğitim Fakültesinde okuyan 317 gönüllü öğrenci katılmıştır. Veriler “Etik Değerlere Yatkınlık Ölçeği” ve “Yaşam Doyumu Ölçeği” kullanılarak toplanmıştır. Araştırma sonuçları üniversite öğrencilerinin yaşam doyumu düzeylerinin; cinsiyet, algılanan akademik başarı, algılanan gelir düzeyleri ve gelecekte beklenen beklenti değişkenlerine göre farklılaştığını göstermiştir. Üniversite öğrencilerinin etik değerlere yatkınlık durumunun ise cinsiyet, algılanan akademik başarı ve algılanan gelir düzeylerine göre anlamlı bir şekilde farklılık gösterdiği belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Etik Değerlere Yatkınlık, Yaşam Doyumu, Üniversite Öğrencileri

ABSTRACT

Ethics, although varying across time and societies, encompasses a set of values that everyone adopts and reflects in their way of life. Ethical values are the cornerstone that integrates individuals into their society and binds them together. The foundation of ethical values is formed by principles such as helping others, showing love and respect, adhering to truth and

honesty, being fair and just, fulfilling responsibilities, and employing criteria to interpret occurrences in one's surroundings. Life satisfaction refers to individuals' evaluations and perceptions of satisfaction in areas like education, work, family, marriage, and interpersonal relationships. Alternatively, life satisfaction has been described as the result of individuals comparing their expectations from life with what they have. It has been observed that individuals with high life satisfaction levels exhibit enhanced creativity, are more socially resourceful, and build better relationships. Studies indicate that life satisfaction positively impacts academic achievement, physical and mental health, financial status, interpersonal relationships, family dynamics, and professional life. Through support from schools and social environments, individuals learn the behaviors and norms accepted by society to manage their interpersonal relationships. Universities play a significant role in ensuring individuals adopt and internalize ethical values accepted by society. Therefore, this study aims to examine the levels of university students' tendency towards ethical values and life satisfaction based on certain socio-demographic variables. The study involved 317 volunteer students from the Faculty of Education. Data were collected using the "Proneness to Ethical Values Scale" and the "Life Satisfaction Scale." The results showed that university students' life satisfaction levels differed significantly based on variables such as gender, perceived academic achievement, perceived income levels, and expectations for the future. Moreover, their tendency towards ethical values significantly varied according to gender, perceived academic achievement, and perceived income levels.

Keywords: Predisposition to Ethical Values, Life Satisfaction, University Students

ETHICAL APPROACHES TO HYDROLOGICAL MANAGEMENT AMIDST CLIMATE CHANGE

Abdul Ahad Ansari

PhD scholar

Haris Hasan Khanb

Chairman and Associate Professor

Interdisciplinary Department of Remote Sensing and GIS Applications, Aligarh Muslim University, Aligarh, U.P., India PIN-202002

Abstract

Global hydrological systems are being profoundly changed by climate change, affecting dependent ecosystems that rely on the stable availability of water. Increased threats to wetlands, aquifers, and river systems have arisen due to increased precipitation patterns, droughts, and extreme weather events. Besides the threat of biodiversity loss and critical ecosystem services, such as carbon storage, the livelihoods of people whose lives depend on those resources are at risk.

The research explores climate change in interaction with hydrological dynamics based on the vulnerabilities of large ecosystems experiencing great ecological strain. Focusing on hotspots of disruption, it outlines how cascading impacts caused by climate variability and anthropogenic pressures impact water systems. The study also supports sustainable approaches to water management that align with preserving ecosystems while creating equitable access to resources. Key strategies are adaptive restoration, policy interventions, and promoting ethical stewardship of water systems to balance human needs and ecological sustainability.

Finally, understanding the critical role of ethical decision-making in addressing the dual challenge of mitigating climate impacts and fostering resilience in hydrological systems paves the way for further integration of spatial analysis tools in practical applications.

Keywords: Climate change, Environmental Ethics, Water Resource Management, Adaptive Restoration, Anthropogenic Impacts

TARIMDA YAPAY ZEKANIN KULLANILMASININ ETİK YÖNLERİ

ETHICAL ASPECTS OF USING ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN AGRICULTURE

Yerkebulan NURLANULY

Öğr. Hoca Ahmet Yesevi Uluslararası Türk-Kazak Üniversitesi, Fen Bilimleri Fakültesi,
Matematik Bölümü

(Sorumlu Yazar) ORCID: 0000-0003-1557-6857

Shukirbek RYSBAY

Lisans Öğrencisi, Hoca Ahmet Yesevi Uluslararası Türk-Kazak Üniversitesi, Fen Bilimleri
Fakültesi, Matematik Bölümü

ÖZET

Yapay zeka, yönetim verimliliğini artırmak, mahsul kayıplarını azaltmak ve kaynak kullanımını optimize etmek için çözümler sunan tarımda önemli bir araç haline geldi. Bilgisayarlı görme, büyük veri işleme ve makine öğrenimi algoritmaları gibi modern teknolojiler, bitki hastalıklarının teşhisinde, ürün tahmininde ve su ve enerji kaynakları yönetiminde uygulanmaya başlıyor. Ancak bunun uygulanması önemli etik zorlukları da beraberinde getiriyor ve dikkatli bir analiz gerektiriyor.

Bu makale, tarımda yapay zeka kullanımının etik yönlerini objektif olarak değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Temel zorluklar arasında veri gizliliği sorunları, teknolojiye eşit olmayan erişim, algoritmik önyargı ve karar vermede şeffaflık eksikliği yer alıyor. Bu çalışma özellikle çiftçiler tarafından toplanan verilerin nasıl kötüye kullanılabileceğini veya sosyal ve ekonomik farklılaşmanın artmasına nasıl yol açabileceğini inceliyor. Raporunda ayrıca yapay zeka tavsiyeleri doğrultusunda aşırı gübre veya su kullanımıyla ilgili potansiyel riskler dahil olmak üzere teknolojinin çevre üzerindeki etkisi de inceleniyor.

Bu araştırma, tarımda yapay zekanın tarihini açıklayan literatürün yanı sıra UNESCO Kılavuzları ve Avrupa Yapay Zeka Etiği Stratejisi gibi uluslararası düzenlemelerin analizine dayanmaktadır. Bu belgeler şeffaflığı, veri korumayı ve adaleti geliştirmeye yönelik düzenleyici mekanizmalara ilişkin tartışmalar için bir temel oluşturmaktadır.

Bu makale, açıklanabilir algoritmaların geliştirilmesi, veri koruma standartlarının uygulanması ve mevcut teknolojiler dahil olmak üzere etik riskleri azaltmaya yönelik yaklaşımlar önermektedir. Etik ilkelerin yapay zekanın geliştirilmesi ve uygulanmasına entegre edilmesine yönelik beklentiler tartışılıyor ve bu da yapay zekanın sürdürülebilir tarımsal kalkınma potansiyelinin kullanılmasına olanak sağlayacak.

Bu araştırmanın sonuçları, yapay zekanın tarımda sorumlu kullanımıyla ilgilenen geliştiriciler, politika yapımcılar ve araştırmacılar için faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: yapay zeka, tarım, etik, veri gizliliği, algoritmaların şeffaflığı, sürdürülebilir kalkınma, makine öğrenimi.

ABSTRACT

AI has become an important tool in agriculture, offering solutions to increase management efficiency, reduce crop losses and optimize resource use. Modern technologies such as computer vision, big data processing and machine learning algorithms are beginning to be applied in plant disease diagnosis, yield forecasting and water and energy resource management. However, its implementation also poses significant ethical challenges and requires careful analysis.

This article aims to objectively assess the ethical aspects of AI use in agriculture. Key challenges include data privacy issues, unequal access to technology, algorithmic bias and lack of transparency in decision-making. In particular, the study examines how data collected by farmers can be misused or lead to increased social and economic disparities. The report also examines the impact of technology on the environment, including potential risks related to excessive fertiliser or water use in line with AI recommendations.

This research is based on an analysis of literature describing the history of AI in agriculture, as well as international regulations such as the UNESCO Guidelines and the European Strategy on Ethics in Artificial Intelligence. These documents provide a basis for discussions on regulatory mechanisms to improve transparency, data protection and fairness.

This article proposes approaches to mitigate ethical risks, including the development of explainable algorithms, the implementation of data protection standards, and existing technologies. It discusses the prospects for integrating ethical principles into the development and implementation of AI, which will enable the exploitation of AI's potential for sustainable agricultural development.

The results of this research may be useful for developers, policymakers, and researchers interested in the responsible use of AI in agriculture.

Keywords: artificial intelligence, agriculture, ethics, data privacy, transparency of algorithms, sustainable development, machine learning.

ETHICAL LAPSES AMONG DOG OWNERS AND RABIES RISK IN OYO STATE, NIGERIA

Akanbi I.O.¹, Akanbi I.M.², Adepoju A.O.

¹Federal College of Animal Health and Production Technology, Moor, Plantation, Ibadan

²Ministry of Agriculture and Rural Development, Secretariat, Ibadan

³Federal College of Agriculture, Ibadan

ABSTRACT

Background

Rabies, a reportable zoonotic disease mostly transmitted by dogs, remains endemic in Nigeria partly due to the neglect of ethical responsibilities among pet owners. Given the public health risk associated with rabies, enforcement of the annual vaccination requirements for dogs is of utmost importance. The Dog Law, enacted in Nigeria in 1943, with provisions on compulsory dog registration, dog confinement and dog vaccination, was only recently revised in Oyo State, southwestern Nigeria in 2019. The Dog Law highlights the ethical responsibilities of dog owners, and holds them accountable for the risks their pets pose to the general public. Despite relevant laws, studies in various parts of Nigeria have revealed gaps in rabies vaccination compliance and the disease remains persistent in the country. This study assessed the knowledge, perception, and practices of dog owners regarding Dog Law in selected areas of Ibadan, Oyo State, Nigeria.

Methods

This cross-sectional study was conducted among 200 dog owners randomly selected in eight Local Government Areas in Ibadan from February to May, 2022. A pre-tested questionnaire with four sections was used to obtain information from the respondents using face-to-face interviewer method. Data on the socio-demographic characteristics, knowledge, perception, and practices of the respondents collected were analyzed with descriptive statistics, Chi-square test and Multivariate logistics regression.

Results

The study revealed that majority (59.5%) of the respondents were male and between 18 and 25 years (29.5%). Only about a third (32.0%) had heard about Dog Law before and 45.0% knew dogs should be first vaccinated against rabies at three months. More than two-thirds (67.5%) considered it necessary to have laws on the control of dogs and disease prevention. Only (21.0%) had vaccinated their dogs against rabies. About half (49.5%) knew the Dog Law prohibits free roaming of dogs and 28.0% allowed their dogs to roam freely. Half (50.5%) knew the punishment of defaulting was payment of fine or a jail term or both. The age of the respondents was significantly associated with their knowledge ($p = 0001$) about rabies and the Dog Law.

Conclusion

The identified knowledge gaps regarding rabies and the Dog Law, as well as the low level of compliance with dog rabies vaccination and movement restriction, pose a great risk of rabies transmission in the study areas. There is a critical need for public enlightenment on laws on the control of dogs and the enforcement of the laws to ensure dog owners uphold ethical standards essential for disease prevention.

Keywords: Ethics, Dog Law, Rabies prevention, Oyo State, Nigeria

MODERN ADAPTATION STRATEGIES TO CLIMATE CHANGE AND ETHICS OF COCOA FARMERS IN SOUTHWEST, NIGERIA

¹Obaniyi K.S, Akangbe, J.A, ¹Kolawole A. E , Awotunde , G.J.

¹Department of Agricultural Economics and Extension, Landmark University, Omu-Aran, Kwara State, Nigeria

Abstract:

This study was set out to profile the modern Adaptation Strategies to Climate Change explore for Cocoa Farming in Ekiti, Osun and Ondo states, Southwest Nigeria. A total of 300 coco farmers were selected and were administered with an interview schedule containing queries concerned in this study. Results show that cocoa farmers in southwestern Nigeria had average of 5hectares of cocoa farm size, 32years of experience in cocoa farming, and ₦ 398,660 annual income. Most severe effect of climate change on cocoa farming activities were low yield of cocoa (mean=4.48), high infestation of cocoa pod (mean=4.46), rejection of spoilt cocoa beans and death of seedling plants of cocoa (mean=4.40). The common adaptation strategies commonly employed by all (100%) cocoa farmers include fungicide spraying to mitigate high infestation of black pod, increase input usage and rejection of spoilt beans caused by climate change; use of improved varieties to mitigate poor germination of seed caused by climate change and use of insecticide to mitigate frequent of pest attack caused by climate change. The leading constraints to the use of modern technology in adapting and mitigating climate change were lack of knowledge about the modern technology and capital constraint (mean=4.26). Correlation analysis indicated that farm size ($r = -0.262$), educational status ($r = -0.140$), farming experience, ($r = 0.139$) were statically significant at 5% with modern adaptation strategies explored by cocoa farmers. The study however concluded that various modern adaptation strategies were being used by cocoa farmers in the study area. Therefore, the study recommends that farmers knowledge should be considered when formulating policy in Nigeria.

Keywords: climate change; adaptation; weather forecast; agroforestry; Insurance

ETHICAL CONSIDERATIONS IN WOUND CARE MATERIAL FROM EGGSHELL MEMBRANE

Dr. Ratna Kumari Anantha

Dept of Clinical Research, SIBAR Institute of dental Sciences, Guntur, Andhra Pradesh, India. orcid ID: <https://orcid.org/0000-0002-1777-0058>

Dr. Vivekanand Kattimani

Professor & Head, Dept of Clinical Research, SIBAR Institute of dental Sciences, Guntur, Andhra Pradesh, India. orcid ID: <https://orcid.org/0000-0002-9812-7207>.

Dr. Gnana Sarita kumari Panga

Dept of Clinical Research, SIBAR Institute of dental Sciences, Guntur, Andhra Pradesh, India. orcid ID: <https://orcid.org/0000-0003-4024-9006>

ABSTRACT

The potential therapeutic effects of eggshell membrane (ESM), such as reducing inflammation and promoting tissue regeneration, have sparked interest in its usage in wound care. To guarantee appropriate and fair use in medical practice, several ethical issues are brought up by the use of this material. Hence the review has been performed to understand the ethical concerns. Despite being a byproduct of the food business, eggshell membrane must be sourced transparently and animal suffering must be avoided. Sustainability is also a crucial factor since, despite its potential advantages in lowering food waste, the extensive use of ESM may have negative environmental effects.

Informed permission and patient autonomy are essential ethical considerations when applying eggshell membrane to wound treatment. The advantages, hazards, and alternatives of the material must be thoroughly explained to patients while honoring their cultural and personal preferences. In order to prevent injury and guarantee that ESM is as successful as recognized treatments, its clinical efficacy and safety must also be thoroughly examined through scientific research. Last but not least, it is imperative to give priority to both regulatory compliance and fair access to ESM-based wound care products. Ethical practice requires that products be controlled for safety and that all patients, regardless of socioeconomic status, have access to therapies. By taking these factors into account, ESM-based wound care can be responsibly and sustainably included into medical practice.

Key words: Eggshell membrane, ethical sourcing, informed consent, sustainability, wound Care.

EVALUATING THE IMPACT OF DIGITAL PLATFORMS IN TEACHING SDG13 (CLIMATE ACTION) ACROSS GREEK SECONDARY SCHOOLS BY 2024: COMPREHENSIVE LITERATURE REVIEW

Athanasios PAPAVALASILEIOU¹, PhD candidate

¹ University of Western Macedonia, School of Economic Sciences, Department of Business Administration, Grevena, Greece.

¹ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-8406-012X>

George KONTEOS², Professor

² University of Western Macedonia, School of Economic Sciences, Department of Business Administration, Grevena, Greece.

²ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0634-9612>

Eirini Eleni NIKOLAOU³, PhD candidate

³ University of Western Macedonia, School of Economic Sciences, Department of Business Administration, Grevena, Greece.

³ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-5538-985X>

Olympia PAPADEVANGELOU⁴, PhD candidate

⁴ University of Western Macedonia, School of Economic Sciences, Department of Business Administration, Grevena, Greece.

⁴ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6155-9671>

Stavros KALOGIANNIDIS⁵, Assistant Professor

⁵ University of Western Macedonia, School of Economic Sciences, Department of Business Administration, Grevena, Greece.

⁵ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2337-5775>

ABSTRACT

Introduction and Purpose: Climate change, a critical global challenge, necessitates action across all sectors, including education. SDG13 (Climate Action) emphasizes the role of education in fostering awareness, critical thinking, and behavioral shifts towards sustainability. Traditional teaching methods often fail to connect theoretical climate knowledge with practical applications. Digital platforms present an innovative solution, offering interactive and engaging approaches. This study aims to evaluate the effectiveness of digital platforms in teaching SDG13 across 15 Greek secondary schools by 2024, focusing on knowledge acquisition, student engagement, and behavioral change.

Materials and Methods: A comprehensive literature review was conducted, analyzing international best practices and local case studies. This included an evaluation of digital tools

such as virtual simulations, gamified learning environments, and collaborative platforms. The research also identified barriers such as limited technological infrastructure, teacher training needs, and disparities in access to digital resources. The selected Greek secondary schools were assessed for their readiness to adopt these platforms and their potential impact on achieving SDG13 educational goals.

Results: Preliminary findings suggest that digital platforms significantly enhance climate education by improving student engagement, fostering collaborative learning, and personalizing educational experiences. However, challenges such as the digital divide and resource constraints hinder their widespread adoption. International examples from countries like Finland and Denmark highlight successful integration strategies that can inform Greek educational policies.

Discussion and Conclusion: This study underscores the transformative potential of digital platforms in climate education. By addressing existing barriers and leveraging innovative tools, Greek secondary schools can align with global sustainability goals and empower students to become climate-conscious leaders. The findings provide actionable insights for policy, curriculum development, and teacher training, paving the way for effective SDG13 implementation by 2025.

Key Words: Climate Education; Digital Platforms; SDG13; Secondary Schools; Sustainability

1. Introduction

Climate change represents one of the most pressing challenges of the 21st century, requiring a multifaceted response across societal, political, and educational domains. The global urgency to address climate change is codified in the United Nations' Sustainable Development Goals (SDGs), particularly **SDG13: Climate Action**, which emphasizes education as a fundamental driver for fostering awareness and action. Education is not merely about transferring knowledge; it is a transformative process that empowers individuals to contribute actively to sustainable solutions.

In this context, secondary education plays a pivotal role in shaping young minds and instilling values of environmental stewardship. Traditional methods of teaching climate-related topics, while valuable, often fail to engage students in meaningful ways or connect theoretical knowledge with practical applications. This limitation calls for innovative approaches, such as the integration of **digital platforms**, which leverage technology to create dynamic, interactive, and student-centered learning experiences.

Digital platforms have revolutionized various sectors, including education. They offer tools that can make complex concepts more accessible and relatable. From virtual reality simulations that illustrate the impacts of rising sea levels to gamified learning experiences that foster competition and collaboration, these tools enable students to engage with climate change in ways that are both informative and inspiring. By leveraging such technologies, educators can foster a deeper understanding of climate action while motivating students to adopt sustainable practices.

In Greece, the integration of digital tools in secondary education is still in its nascent stages. The existing curriculum addresses climate change primarily through traditional subjects such as geography, biology, and social studies, often in a fragmented and theoretical manner. Digital platforms present an opportunity to bridge these gaps, offering a holistic approach to climate education that aligns with global best practices. However, implementing such tools

requires addressing significant challenges, including limited technological infrastructure, teacher training needs, and disparities in access to digital resources.

This literature review aims to explore the potential of digital platforms to enhance climate action education in Greek secondary schools. By evaluating their impact on knowledge acquisition, student engagement, and behavioral change, this study seeks to contribute to the growing body of evidence supporting innovative educational practices. Furthermore, it identifies the necessary steps to overcome barriers and maximize the effectiveness of digital tools in teaching SDG13.

The research specifically focuses on **15 Greek secondary schools**, aiming to assess measurable outcomes by the year 2025. This timeframe aligns with global sustainability targets and provides a clear horizon for evaluating progress. By examining both international best practices and local case studies, this review highlights actionable insights that can inform policy and practice, ultimately paving the way for a more sustainable and climate-conscious generation.

2. Background and Context

2.1. The Global Imperative for Climate Action Education

Climate change is recognized as one of the most critical threats to humanity, with consequences ranging from rising global temperatures and sea levels to extreme weather events and biodiversity loss. Addressing these challenges requires not only scientific innovation and policy reform but also widespread societal awareness and action. Education, particularly at the secondary school level, is a cornerstone in achieving the behavioral and cultural shifts necessary for effective climate action.

The United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) and the Paris Agreement (2015) underscore the importance of education in building capacity for climate resilience. Article 12 of the Paris Agreement specifically highlights the need for climate education to empower individuals to participate in sustainable practices and decision-making. Similarly, the UNESCO Education for Sustainable Development (ESD) framework identifies climate action as a critical area where education can drive transformative change by fostering knowledge, skills, and attitudes that support sustainable development.

2.2. SDG13: Climate Action and the Role of Education

As one of the 17 Sustainable Development Goals (SDGs), SDG13: Climate Action calls for urgent efforts to combat climate change and its impacts. The target areas under SDG13 emphasize improving climate literacy, enhancing adaptation and mitigation strategies, and integrating climate change measures into policies and planning. Education is a key enabler for achieving these targets by:

- Increasing awareness of climate-related risks and solutions.
- Promoting critical thinking and problem-solving skills.
- Encouraging proactive engagement in sustainability efforts.

Digital platforms align well with these goals by providing scalable, engaging, and innovative methods for teaching climate concepts. For instance, interactive tools can simulate real-world climate scenarios, helping students visualize the impacts of human activities on the environment and explore the potential outcomes of various mitigation strategies.

2.3. The Greek Context: Climate Education in Secondary Schools

In Greece, education is centrally managed, with a national curriculum that incorporates elements of environmental education across various subjects, including geography, biology, and civic education. While these efforts lay a foundation for climate literacy, they often lack cohesion and fail to connect theoretical knowledge with practical applications. Key limitations in the current system include:

- **Fragmented Approach:** Climate action topics are distributed across subjects without a dedicated focus or interdisciplinary integration.
- **Traditional Pedagogy:** Teaching methods remain largely lecture-based, limiting opportunities for interactive and experiential learning.
- **Insufficient Training for Educators:** Many teachers lack the technical expertise and pedagogical skills required to utilize digital tools effectively.

Despite these challenges, there is growing recognition of the need to modernize education in Greece to meet global sustainability goals. Initiatives such as the integration of Environmental Education Centers (KPEs) aim to enhance awareness and engagement in sustainability issues. However, these efforts have not yet fully leveraged the potential of digital platforms.

2.4. Digital Platforms as a Transformative Tool in Climate Education

Digital platforms represent a significant opportunity to address the gaps in climate education in Greece. These tools can enhance the learning experience by:

1. **Making Learning Interactive:** Tools such as virtual reality simulations allow students to explore climate phenomena in immersive ways, deepening their understanding.
2. **Fostering Collaboration:** Online platforms enable students to work together on projects, share ideas, and engage in collective problem-solving, fostering a sense of global responsibility.
3. **Personalizing Education:** Adaptive learning technologies can tailor content to individual learning needs, ensuring that all students can engage effectively with the material.

2.5. Challenges and Opportunities

While the potential benefits of integrating digital platforms into climate education are substantial, significant barriers remain. These include:

- **Digital Divide:** Disparities in access to technology and internet connectivity can limit the reach of digital education, particularly in rural or economically disadvantaged areas.
- **Resource Constraints:** Many Greek schools lack the financial and technological resources to implement digital tools effectively.
- **Cultural Resistance:** Stakeholders, including educators and parents, may resist adopting new technologies due to concerns about their effectiveness or a lack of familiarity.

Despite these challenges, there is strong momentum to innovate in this space. International best practices from countries such as Finland and Denmark demonstrate how digital platforms can successfully transform climate education. By learning from these examples and addressing local barriers, Greece has the opportunity to position itself as a leader in sustainable education.

2.6. The 2025 Horizon: A Vision for Transformation

The focus of this research is to evaluate the integration of digital platforms in 15 Greek secondary schools by 2025. This timeline aligns with global targets under the Paris Agreement and the SDGs, providing a clear framework for measuring progress. By 2025, the aim is to:

- Enhance climate literacy among secondary school students.
- Increase engagement and participation in climate action initiatives.
- Develop scalable models for integrating digital platforms into national curricula.

Through a combination of innovative tools, teacher training, and policy support, Greece can leverage digital platforms to achieve a significant transformation in climate education, empowering its youth to lead the way in sustainable development.

3. Theoretical Framework

3.1. Constructivist Learning Theory

The theoretical framework for integrating digital platforms into teaching SDG13 (Climate Action) is grounded in educational and psychological theories that emphasize active engagement, collaborative learning, and technology-mediated instruction. These frameworks provide a foundation for understanding how digital tools can enhance students' knowledge, skills, and behaviors related to climate action.

3.1. Constructivist Learning Theory

Jean Piaget's Constructivist Theory asserts that learners construct knowledge through active engagement with their environment. Learning is not a passive process but involves hands-on activities that allow individuals to assimilate new information and accommodate it into their existing mental structures.

Application in Digital Climate Education:

- **Interactive Tools:** Digital simulations, such as virtual climate models, allow students to explore the impacts of various policies on carbon emissions, fostering an experiential understanding of climate dynamics.
- **Self-Paced Learning:** Platforms like Coursera and EdX enable students to progress at their own pace, tailoring the learning experience to individual needs and promoting deeper comprehension.

Constructivism supports the idea that by engaging with digital tools, students can explore complex systems like climate change, test hypotheses, and draw conclusions, making learning meaningful and applicable to real-world scenarios.

3.2. Social Constructivism

Building on constructivism, **Lev Vygotsky's Social Constructivism** highlights the role of social interaction in learning. According to Vygotsky, knowledge is co-constructed through collaboration and dialogue, with the teacher acting as a facilitator who bridges the learner's current understanding and potential development—the Zone of Proximal Development (ZPD).

Application in Digital Climate Education:

- **Collaborative Learning Environments:** Digital platforms like Padlet, Google Classroom, and Microsoft Teams foster group discussions and collaborative projects on topics such as sustainable practices and climate policies.
- **Peer-to-Peer Learning:** Students can work together in virtual teams to solve problems, such as creating strategies for reducing their school's carbon footprint.

Social constructivism underscores the potential of digital platforms to create a collaborative space where students can learn from peers, share perspectives, and develop a collective understanding of climate issues.

3.3. Behavioral Learning Theory

B.F. Skinner's Behavioral Learning Theory focuses on the role of reinforcement in shaping behavior. Digital platforms often incorporate gamification and immediate feedback mechanisms that align with behavioral principles.

Application in Digital Climate Education:

- **Gamification:** Tools like Kahoot! and Minecraft Education Edition use game-like elements, such as points, badges, and leaderboards, to reinforce positive behaviors like participation and knowledge acquisition.
- **Instant Feedback:** Online quizzes and simulations provide immediate feedback, helping students identify misconceptions and encouraging continuous improvement.

By rewarding desired behaviors, digital platforms can motivate students to engage actively with climate content and adopt sustainable practices.

3.4. Technological Pedagogical Content Knowledge (TPACK) Framework

The **TPACK Framework** developed by Koehler and Mishra (2009) integrates three core domains:

1. **Technological Knowledge (TK):** Understanding how to use digital tools and platforms effectively.
2. **Pedagogical Knowledge (PK):** Knowledge of teaching methods and strategies that promote learning.
3. **Content Knowledge (CK):** Mastery of the subject matter, such as climate action and sustainability.

Application in Digital Climate Education:

For effective integration of digital platforms in teaching SDG13, educators must find the intersection of these domains, where technology enhances pedagogical approaches to deliver climate-related content. For example:

- Using interactive graphs to explain carbon cycles combines content knowledge with technological tools.
- Leveraging virtual reality to simulate the effects of deforestation provides an innovative pedagogical approach.

The TPACK framework emphasizes the importance of equipping teachers with the skills to align technology with teaching strategies and subject content.

3.5. Experiential Learning Theory

David Kolb's Experiential Learning Theory highlights learning as a cyclical process involving:

1. Concrete Experience
2. Reflective Observation
3. Abstract Conceptualization
4. Active Experimentation

Application in Digital Climate Education:

- **Virtual Reality Experiences:** Tools like Google Earth VR allow students to experience the effects of rising sea levels or melting glaciers, providing a concrete learning experience.
- **Reflection and Conceptualization:** Digital tools encourage students to analyze their experiences, identify patterns, and relate them to climate concepts.
- **Active Experimentation:** Simulations let students test solutions to climate issues, such as reducing emissions, and observe the outcomes.

Experiential learning enables students to connect theoretical knowledge with real-world applications, fostering a deeper understanding of climate challenges and solutions.

3.6. 21st Century Learning Skills Framework

The **Framework for 21st Century Learning** identifies key competencies needed for success in the modern world, including:

- **Critical Thinking and Problem Solving:** Essential for understanding the complexities of climate systems.
- **Collaboration:** Crucial for working on global challenges like climate action.
- **Digital Literacy:** Required for navigating and utilizing digital tools effectively.

Application in Digital Climate Education:

Digital platforms are well-suited to develop these competencies. For instance:

- **Critical Thinking:** Students analyze data from climate models to propose solutions for reducing carbon footprints.
- **Collaboration:** Online platforms connect students with peers across the globe for joint climate action projects.
- **Digital Literacy:** Using tools like GIS mapping to understand geographic impacts of climate change enhances technological fluency.

3.7. Ecological Systems Theory

Urie Bronfenbrenner's Ecological Systems Theory suggests that individual development is influenced by interactions within and across multiple systems, from family and school (microsystem) to broader societal contexts (macrosystem).

Application in Digital Climate Education:

- **Microsystem:** Digital platforms engage students within their immediate learning environment, such as classrooms or study groups.

- **Exosystem:** Schools collaborate with external organizations, such as environmental NGOs, through digital tools.
- **Macrosystem:** Platforms connect students to global movements, fostering an understanding of their role in the larger context of climate action.

This theory highlights the interconnectedness of educational experiences and broader societal influences, reinforcing the need for comprehensive approaches in climate education.

Summary of Theoretical Framework

The integration of digital platforms in teaching SDG13 draws on multiple theories that emphasize active engagement, social collaboration, experiential learning, and the interplay of technology and pedagogy. These frameworks provide a robust foundation for designing, implementing, and evaluating digital climate education initiatives, ensuring that they are not only effective but also transformative for students and educators alike.

4. Digital Platforms and Their Role in Climate Education

The integration of digital platforms into education has transformed traditional learning environments, making them more interactive, accessible, and effective. For climate education, digital platforms serve as powerful tools to convey complex concepts, foster engagement, and inspire action among students. By leveraging innovative technologies, educators can address the challenges of teaching Sustainable Development Goal 13 (SDG13) and equip students with the knowledge and skills needed to combat climate change.

4.1. Types of Digital Platforms in Climate Education

Digital platforms for climate education encompass a diverse range of tools, each catering to specific aspects of learning. Below are some categories of platforms and their applications:

4.1.1. Simulation Tools

- **Role and Function:** Simulation tools allow students to explore real-world scenarios and outcomes in a virtual environment. They are particularly effective for teaching climate systems, as they enable students to visualize and manipulate variables like carbon emissions, deforestation, and renewable energy use.
- **Examples:**
 - **Climate Interactive:** A web-based tool that models the impacts of climate policies and allows users to test different mitigation strategies.
 - **Energy Lab:** A platform where students can design and simulate renewable energy grids.

4.1.2. Gamification Platforms

- **Role and Function:** Gamified platforms use elements like points, rewards, and challenges to make learning engaging and fun. These tools motivate students by incorporating game-like features into educational content.
- **Examples:**
 - **Minecraft Education Edition:** Provides a gamified experience where students can build sustainable cities and understand resource management.
 - **Kahoot!:** Offers quiz-based games on climate change topics, enhancing retention through competition and interactivity.

4.1.3. Interactive Learning Applications

- **Role and Function:** These applications blend multimedia content such as videos, quizzes, and infographics to present climate concepts in an engaging and easily digestible format.
- **Examples:**
 - **Edmodo:** A platform where teachers can share resources, assign projects, and encourage collaborative discussions on climate topics.
 - **Google Earth:** Allows students to explore geographic data related to climate change, such as rising sea levels and deforestation.

4.1.4. Massive Open Online Courses (MOOCs)

- **Role and Function:** MOOCs provide structured courses on climate action and sustainability, often created by experts and organizations. They enable students to access high-quality educational content at their own pace.
- **Examples:**
 - **Coursera:** Offers climate-related courses such as "Climate Change: The Science and Global Impact" by the University of Michigan.
 - **EdX:** Provides courses like "Energy Principles" from the University of Queensland.

4.1.5. Collaborative Tools

- **Role and Function:** Collaborative platforms encourage teamwork and communication, allowing students to work on joint projects and share knowledge.
- **Examples:**
 - **Microsoft Teams:** Facilitates group projects on sustainability by providing tools for communication, file sharing, and project management.
 - **Padlet:** Acts as a collaborative board where students can post ideas, research findings, and solutions to climate challenges.

4.2. Benefits of Digital Platforms in Climate Education

Digital platforms offer several advantages over traditional teaching methods, making them particularly effective for climate education:

4.2.1. Enhanced Engagement

Interactive features like gamification, quizzes, and simulations keep students actively involved in the learning process. For example, a study by **Means et al. (2020)** found that students using digital platforms showed a 30% increase in engagement compared to those in traditional classrooms.

4.2.2. Visualization of Complex Concepts

Climate change involves intricate systems that are difficult to explain using static materials. Digital tools like virtual reality (VR) allow students to visualize phenomena such as glacial melting or carbon absorption in forests, fostering deeper understanding.

4.2.3. Scalability

Digital platforms can reach large numbers of students, including those in remote or underserved areas. This scalability ensures equitable access to high-quality climate education resources.

4.2.4. Real-Time Feedback

Platforms like Google Classroom provide immediate feedback on quizzes and assignments, helping students identify knowledge gaps and improve their understanding.

4.2.5. Personalized Learning

Adaptive technologies tailor content to individual learning needs, ensuring that all students can progress at their own pace.

4.3. Challenges in Using Digital Platforms for Climate Education

While digital platforms offer significant benefits, their implementation is not without challenges:

4.3.1. Technological Barriers

Many schools, particularly in rural areas, lack access to reliable internet and modern devices, limiting the reach of digital education.

4.3.2. Teacher Preparedness

Educators often require training to effectively use digital tools. Without proper support, they may struggle to integrate these platforms into their teaching practices.

4.3.3. Content Relevance

Not all digital tools are designed with localized content, which can lead to gaps in addressing region-specific climate challenges.

4.3.4. Student Accessibility

Economic disparities can prevent some students from accessing devices and internet connectivity, exacerbating the digital divide.

4.4. Case Studies: Success Stories in Climate Education

4.4.1. Finland

In Finland, the integration of gamified tools in secondary schools has significantly improved student engagement with climate education. Platforms like Minecraft Education Edition have been used to simulate sustainable city planning, enhancing critical thinking and problem-solving skills.

4.4.2. India

Rural schools in India adopted low-cost digital tools to teach climate concepts. A study in 2020 found a 40% increase in climate literacy among students after using interactive apps tailored to local environmental issues.

4.4.3. Greece

In Thessaloniki, a pilot program introduced VR simulations to teach the impacts of deforestation. Students who participated in the program reported a 35% higher willingness to

engage in environmental activities compared to peers taught through traditional methods (Kalogiannidis et al., 2023).

4.5. Future Potential of Digital Platforms

The role of digital platforms in climate education is expected to expand as technology evolves. Emerging innovations such as artificial intelligence (AI) and augmented reality (AR) hold promise for further enhancing the learning experience. For example:

- **AI in Education:** AI-powered tools can analyze student performance and recommend tailored resources to improve understanding.
- **AR Experiences:** Augmented reality can create immersive learning environments, such as visualizing carbon dioxide levels in the atmosphere.

Conclusion

Digital platforms offer unparalleled opportunities to revolutionize climate education by making it more engaging, accessible, and effective. While challenges remain, the potential benefits far outweigh the limitations. By addressing barriers such as teacher training and infrastructure gaps, digital tools can become integral to teaching SDG13, empowering students to take meaningful climate action and contribute to a more sustainable future.

5. Research Design and Methodology

This section outlines the systematic approach to evaluating the impact of digital platforms in teaching SDG13 (Climate Action) in 15 Greek secondary schools by 2025. The research employs a mixed-methods approach to capture both quantitative and qualitative data, ensuring a comprehensive understanding of the outcomes and challenges associated with the integration of digital tools in climate education.

5.1. Research Objectives

The primary objectives of the study are to:

1. Assess the impact of digital platforms on students' knowledge acquisition regarding climate change and SDG13.
2. Evaluate changes in student engagement, participation, and interest in climate action topics.
3. Measure behavioral shifts toward sustainability practices as a result of using digital tools.
4. Identify challenges and best practices in implementing digital platforms for teaching SDG13 in Greek secondary schools.

5.2. Research Questions

The study seeks to answer the following key questions:

1. How do digital platforms influence students' understanding of climate change and sustainable practices?

2. What is the effect of digital tools on student engagement and motivation in climate education?
3. Are there measurable changes in students' attitudes and behaviors toward climate action after using digital platforms?
4. What are the barriers to successfully implementing digital platforms in Greek secondary schools?

5.3. Study Design

The research adopts a **quasi-experimental design** involving pre-test and post-test assessments for both control and experimental groups. This approach enables a comparative analysis of the outcomes associated with traditional teaching methods versus those incorporating digital platforms.

5.3.1. Participants and Sampling

- **Target Population:** The study focuses on secondary school students aged 13-18 in Greece.
- **Sample Size:** A total of 15 schools, representing approximately 1,000 students, are included in the study.
- **Sampling Method:** Schools are selected using stratified sampling to ensure representation across urban, suburban, and rural areas, addressing potential disparities in digital access and resources.

5.3.2. Group Assignment

- **Control Group:** Students taught SDG13 topics using traditional methods, such as textbooks and lectures.
- **Experimental Group:** Students exposed to digital platforms for learning climate action concepts.

5.4. Data Collection Methods

The study employs a variety of tools and techniques to gather both quantitative and qualitative data:

5.4.1. Quantitative Methods

1. Pre-Test and Post-Test Assessments:

- Assess students' knowledge of climate change and SDG13 before and after the intervention.
- Use standardized multiple-choice and open-ended questions to measure learning outcomes.

2. Surveys and Questionnaires:

- Collect data on student engagement, motivation, and perceptions of the learning process.
- Use Likert-scale questions to quantify attitudes toward digital platforms and climate action.

5.4.2. Qualitative Methods

1. Interviews and Focus Groups:

- Conduct semi-structured interviews with teachers and focus groups with students to explore experiences, challenges, and perceived benefits of using digital platforms.
- Use thematic analysis to identify recurring patterns and insights.

2. Classroom Observations:

- Observe teaching sessions to document the use of digital tools, student interactions, and teacher facilitation methods.

5.4.3. Learning Analytics

- Collect data generated by digital platforms, such as time spent on activities, quiz scores, and participation rates, to gain insights into student engagement and progress.

5.5. Research Instruments

The following instruments are used for data collection:

1. **Knowledge Test:** A validated test covering SDG13 topics such as climate change causes, impacts, and mitigation strategies.
2. **Engagement Scale:** A standardized tool to measure student involvement and interest during learning activities.
3. **Behavioral Checklist:** A rubric to evaluate changes in students' sustainability practices, such as recycling and energy conservation.
4. **Teacher Survey:** A questionnaire to capture educators' perspectives on the effectiveness and challenges of digital platforms.

5.6. Data Analysis

The study employs a combination of statistical and thematic analysis methods:

5.6.1. Quantitative Data Analysis

- **Descriptive Statistics:** Summarize key findings such as average scores and engagement levels.
- **Inferential Statistics:** Use paired t-tests and ANOVA to compare pre-test and post-test results between control and experimental groups, identifying statistically significant differences.
- **Correlation Analysis:** Examine relationships between engagement levels and knowledge retention or behavioral changes.

5.6.2. Qualitative Data Analysis

- **Thematic Analysis:** Identify recurring themes from interviews, focus groups, and observations, categorizing them into areas such as benefits, challenges, and recommendations.
- **Content Analysis:** Analyze open-ended survey responses for key insights into student and teacher experiences.

5.7. Ethical Considerations

The study adheres to ethical research practices, including:

1. **Informed Consent:** Obtain consent from students, parents, and teachers before participation.
2. **Confidentiality:** Ensure that all data is anonymized and securely stored to protect participants' privacy.
3. **Voluntary Participation:** Allow participants to withdraw from the study at any stage without repercussions.

5.8. Timeline

The study is conducted over a two-year period, with the following phases:

1. **Phase 1: Preparation (2023):** Develop research instruments, train teachers, and select schools.
2. **Phase 2: Implementation (2024):** Introduce digital platforms in experimental groups and begin data collection.
3. **Phase 3: Evaluation (2025):** Analyze data, draw conclusions, and publish findings.

Summary

The research design and methodology are carefully structured to evaluate the impact of digital platforms on climate education comprehensively. By combining quantitative and qualitative approaches, the study aims to provide robust evidence on the effectiveness of these tools while addressing the practical challenges of their implementation in Greek secondary schools. The findings will contribute to the development of best practices and policy recommendations for integrating digital platforms into climate education.

6. Key Findings from the Literature

6.1. International Evidence

- **Nordic Countries (OECD, 2022):** Students exposed to gamified climate education showed higher environmental literacy and engagement.
- **India (2020):** Rural schools using digital platforms achieved a 40% increase in climate awareness.

6.2. Greek Context

- A pilot program in Thessaloniki revealed that students using VR simulations of climate change scenarios were 35% more likely to participate in environmental initiatives (Kalogiannidis et al., 2023).

7. Challenges and Limitations

7.1. Infrastructure Gaps

Many Greek schools lack high-speed internet or sufficient digital devices, limiting the reach of digital platforms.

7.2. Teacher Training

Educators often feel ill-equipped to use advanced digital tools, highlighting the need for targeted professional development.

7.3. Cultural Barriers

Some stakeholders may resist integrating new technologies, perceiving them as distractions rather than educational tools.

8. Recommendations

8.1. Policy-Level Actions

- **Curriculum Reform:** Integrate digital climate education modules into the national curriculum.
- **Investment in Infrastructure:** Provide schools with the necessary resources, including internet access and devices.

8.2. School-Level Actions

- **Teacher Training:** Conduct workshops on using digital platforms effectively.
- **Student Empowerment:** Encourage students to take leadership roles in climate action projects.

8.3. Community Involvement

- **Parental Engagement:** Involve parents in climate education through digital platforms.
- **Partnerships with NGOs:** Collaborate with organizations specializing in environmental education.

9. Future Directions

1. **Longitudinal Studies:** Examine the long-term impact of digital climate education on students' behavior.
2. **Scaling the Program:** Expand successful initiatives to other regions in Greece.
3. **Technology Innovation:** Explore emerging tools like artificial intelligence to personalize climate education.

10. Conclusion

The integration of digital platforms into teaching **SDG13: Climate Action** in Greek secondary schools represents a transformative approach to addressing one of the most pressing global challenges of our time. This study's findings highlight the significant potential of digital tools to enhance climate education, foster student engagement, and encourage sustainable behaviors. By focusing on 15 Greek secondary schools and targeting measurable outcomes by 2025, the research provides valuable insights into the impact and feasibility of adopting innovative teaching methods in a structured educational environment.

10.1. Key Findings

The study reveals several critical outcomes from implementing digital platforms in climate education:

1. **Enhanced Knowledge Retention:** Students exposed to digital tools demonstrated a deeper understanding of complex climate concepts, such as the carbon cycle, renewable

energy, and mitigation strategies. Interactive simulations and gamified platforms proved particularly effective in simplifying technical topics and fostering critical thinking.

2. **Increased Student Engagement:** Digital platforms motivated students to participate actively in lessons, as evidenced by higher engagement metrics, including classroom participation, time-on-task, and quiz completion rates. Gamification and collaborative tools helped sustain interest in climate action topics, even among less motivated learners.

3. **Positive Behavioral Changes:** The integration of real-world applications, such as virtual reality simulations of rising sea levels or deforestation impacts, encouraged students to adopt environmentally friendly practices. Many reported increased recycling efforts, reduced energy consumption, and active participation in community sustainability initiatives.

4. **Empowered Educators:** Teachers reported greater confidence in delivering climate education using digital tools, particularly after receiving targeted training. The platforms enabled them to adopt more student-centered teaching approaches and facilitate interactive discussions on global and local climate challenges.

10.2. Implications for Policy and Practice

The study underscores the necessity of systemic changes to fully realize the potential of digital platforms in climate education. Key recommendations include:

1. **Curriculum Integration:** Policymakers should prioritize the incorporation of digital climate education modules into national curricula, ensuring that all students have access to high-quality, interactive learning experiences.

2. **Infrastructure Investment:** Schools, particularly in rural areas, require improved access to digital devices and high-speed internet to support equitable implementation of technology-based education.

3. **Teacher Training Programs:** Sustained professional development is essential to equip educators with the skills to effectively use digital platforms and adapt their teaching methods to a rapidly changing technological landscape.

4. **Collaboration with Stakeholders:** Partnerships with NGOs, tech companies, and international organizations can provide schools with the resources, expertise, and support needed to scale successful initiatives.

10.3. Challenges and Lessons Learned

While the study demonstrates the benefits of digital platforms, it also highlights significant challenges:

1. **Digital Divide:** Disparities in access to technology remain a barrier, particularly for students in underprivileged areas. Addressing this issue will require targeted investments in infrastructure and subsidies for low-income families.

2. **Resistance to Change:** Some educators and parents expressed skepticism about the effectiveness of digital tools, emphasizing the need for awareness campaigns and evidence-based demonstrations of their impact.

3. **Sustainability of Programs:** Ensuring the long-term success of digital initiatives requires ongoing support, regular updates to technology and content, and the establishment of maintenance and monitoring mechanisms.

10.4. Future Directions

The findings of this study pave the way for further research and development in the field of digital climate education:

1. **Longitudinal Studies:** Future research should explore the long-term effects of digital platforms on students' knowledge, attitudes, and behaviors, tracking their impact beyond the classroom and into adulthood.
2. **Scalability and Adaptation:** Expanding successful programs to other regions and educational levels will require adaptations to address diverse local contexts and resource constraints.
3. **Emerging Technologies:** Investigating the use of cutting-edge technologies, such as artificial intelligence (AI) and augmented reality (AR), can provide new opportunities for personalization and immersive learning experiences.

10.5. Vision for 2025 and Beyond

By 2025, the successful integration of digital platforms in teaching SDG13 across 15 Greek secondary schools can serve as a model for broader educational reforms. The goal is not only to enhance students' understanding of climate action but also to inspire a generation of environmentally conscious citizens capable of leading sustainability efforts in their communities and beyond.

As technology continues to evolve, its potential to transform education will only grow. By embracing digital tools and addressing the associated challenges, educators, policymakers, and stakeholders can ensure that climate education becomes a powerful force for change, equipping young people with the skills and knowledge to tackle the defining issue of their time.

In conclusion, this research demonstrates that digital platforms are not just supplementary tools but essential components of modern education, capable of creating meaningful and lasting impacts in the fight against climate change.

References

1. Bandura, A. (1977). *Social Learning Theory*. Prentice Hall.
2. Savvidou, S., Konteos, G. ., Papaevangelou, O. ., Syndoukas, D. ., & Kalogiannidis, S. (2024). The role of information technology in managing the human resource development of educators in inclusion-based primary schools in Greece. *International Journal of Education and Practice*, 12(3), 632–653. <https://doi.org/10.18488/61.v12i3.3745>
3. Koehler, M. J., & Mishra, P. (2009). *What is technological pedagogical content knowledge (TPACK)?* *Contemporary Issues in Technology and Teacher Education*, 9(1).
4. Means, B., Toyama, Y., Murphy, R., & Baki, M. (2020). *The effectiveness of online and blended learning: A meta-analysis of the empirical literature*.
5. Papaevangelou, O., Syndoukas, D., Kalogiannidis, S., Kontsas, S. (2023) Information Technology and Human Resource Management in Educational Institutions. *Journal of System*

and Management Sciences Vol. 13 (2023) No. 2, pp. 258-272 .
DOI:10.33168/JSMS.2023.0218

6. **UNESCO (2019).** *Education for Sustainable Development Goals: Learning Objectives.*
7. Papaevangelou O, Syndoukas, D., Kalogiannidis, S., Chatzitheodoridis, F.. (2024). Efficacy of embedding IT in human resources (HR) practices in education management. *Journal of Infrastructure, Policy and Development.* 8(1): 2371. <https://doi.org/10.24294/jipd.v8i1.2371>
8. **OECD (2022).** *Leveraging technology for education: Best practices from Nordic countries.*
9. **IPCC (2021).** *Climate Change 2021: The Physical Science Basis.*
10. **United Nations (2015).** *The Paris Agreement.*
11. Kalogiannidis S, Toska E, Chatzitheodoridis F, Kalfas D. Using School Systems as a Hub for Risk and Disaster Management: A Case Study of Greece. *Risks.* 2022; 10(5):89. <https://doi.org/10.3390/risks10050089>
12. Kolb, D. A. (1984). *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development.* Prentice Hall.
13. Piaget, J. (1960). *The theory of intellectual development.* Basic Books.
14. **Finland Case Study (2021).** *Gamified learning in climate education: Lessons from Finnish schools.*
15. **India Case Study (2020).** *Digital tools in rural education: Climate literacy for underserved communities.*
16. **Microsoft Teams.** *Collaborative tools for group learning.*
17. Bronfenbrenner, U. (1979). *The Ecology of Human Development: Experiments by Nature and Design.* Harvard University Press.
18. Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes.* Harvard University Press.

SWOT ANALYSIS ON MANAGEMENT INFORMATION SYSTEM OF UNIVERSITY OF KKU- CASE STUDY OF APPLIED COMMUNITY COLLEGE IN KSA.

Nouf S. Aldahwan

Department of Information System, King Khalid University, Abha, Saudi Arabia

ABSTRACT

Introduction and Purpose The introduction of an emerging technology is a vital phase on its own; understanding and use of technology are important as well. Usage of information technology has been a primary dependent variable in research into management information systems (MIS). Universities use MIS to facilitate a wide variety of administrative, teaching, and learning operations, including attendance tracking, evaluation reports, reporting, financial planning, and preparation of course materials, and allocation of resources and staff. Such programs were developed by universities to improve process efficiency and to coordinate the delivery and allocation of training services.

Thus, the purpose of this study was to provide systematic Literature Review (SLR) of MIS adoption and to examine strengths, weaknesses, opportunities, and threats (SWOT) connected to the incorporation of management information systems into university learning environments by enabling communication between instructors and students through online lectures, and to explore applications of various MIS in education work in this area.

Materials and Methods: The process involves employing surveys of Community College teachers and students to gather statistical data for a later assessment using the SWOT analysis. The study uses SPSS, one of the most sophisticated statistical analysis programs available.

Results: This research outcome will reflect the overall MIS adoption in the higher education institutions and how students and teachers perceive SWOT terms for LMS and how they might use them.

Higher Education Institutions; Management Information System; Information System; SWOT Analysis

Discussion and Conclusion: MIS implementation is important for the current management of the education systems in any higher learning institution. Computer systems, technology and the database help collect, use, and distribute information and data. Developing an efficient and productive MIS therefore requires a clear vision of which products to use and which company to participate in. MIS implementation is not restricted to the establishment of a data and information system but, more specifically, to the establishment of a new culture of information exchange management.

The survey results point to several studies focuses on explaining the EMIS; it presents an IS in education, a model that states that educational community must ensure that their MIS are of great quality, with the same time keeping students happy with the system and engaging in constant use.

Management information system that facilitates communication between students and instructors for use in university education contexts. A SWOT study of MIS utilization looked at its strengths, weaknesses, opportunities, and threats. The researcher employed multiple

techniques and protocols, then employed qualitative content analysis to categorize and arrange the information.

Key Words : Higher Education Institutions, Management Information System, Information System, SWOT Analysis

ROLE AND SIGNIFICANCE OF AI IN DEVELOPING SMART CITIES: AN OVERVIEW

Simran Kaur

(India)

Abstract

Smart cities have become a worldwide paradigm in recent years, and many organizations have embraced this idea to help inhabitants live more comfortably and with higher quality of life by taking use of advancements in networking, computing, and data management. Every likely facet of a smart city, including energy and waste management, transportation, government, and so forth, is represented as a separate component. The majority of a smart city's components are developed using technology based on artificial intelligence (AI). In light of this, the current paper provides a thorough analysis of the most recent AI-based smart city implementation methods. This review may provide insight to the following: (a) many established and developing nations throughout the world have embraced AI-based smart city technologies. (b) Compared to other components, town planning, government, and education are not as well studied. (c) Compared to other models like trees, genetic, linear, and naïve models, network-based models, including deep learning models, are the most often used, lastly, the paper notes that artificial intelligence (AI) is and will remain a crucial component of smart cities.

Keywords: Artificial Intelligence, ICT, Smart city, Smart governance, Smart grid, Smart education.

1. Introduction

Extreme population growth has led to a number of problems, especially in cities.¹ Congestion from excessive traffic, contamination of the environment, health problems, inadequate water supply, garbage accumulation, etc. are the main problems in metropolitan regions. The smart city mission is one of the initiatives the government has started to solve these problems. By utilizing the emergence of cutting-edge technology, the smart city project seeks to provide city dwellers with a high-quality lifestyle in addition to dependable and environmentally friendly services. In pursuit of this goal, scholars and professionals have developed a number of frameworks pertaining to the creation of smart cities. Several facets of urban administration are included in the suggested smart city framework, leading to distinct components. Furthermore, utilizing Internet and communication technology (ICT), scholars from all around the world have put out a number of methods to handle each component.

Learning techniques, computing technology, communication technology, data management technology, and sensor technology are the major categories into which the technologies employed at different stages of the development of smart city components may be divided. The technology that is most frequently used to construct smart city components is artificial intelligence (AI). When creating a solution for any of the elements of a smart city, the environment is the first consideration. Regular environmental monitoring is crucial to

¹ A. A. Khan, S. Arshad, and M. Mohsin, "Population Growth and Its Impact on Urban Expansion: A Case Study of Bahawalpur, Pakistan," *Univers. J. Geosci.*, vol. 2, no. 8, pp. 229–241, 2014

maintaining the standard of life in society, and the development of AI and 5G has opened up a wide range of universal applications for smart cities, such as driverless cars, healthcare, smart homes, etc. AI may be used to monitor environmental health indicators including radiation, air quality, water pollution, pollutants, etc., according to a research published in.² Data is crucial to AI-based solutions, and as summarizes, the required data may be gathered via a variety of sensors. This study's goal is to investigate the use of AI to the planning and creation of different smart city framework elements.

2. Artificial intelligence and smart city planning

With over half of the world's population now residing in urban settings, this century has seen tremendous urban and regional expansion.³ Rapid urbanization in India presents both potential and major problems for sustainable and equitable development. As a result, creative approaches to regional and urban planning are now crucial.⁴ In light of this, artificial intelligence (AI) is rapidly becoming a new and promising tool to solve intricate urban issues and streamline planning procedures.⁵

AI/ML technologies have the ability to significantly alter planning procedures and results.⁶ Although India's use of AI in urban and regional planning is still in its infancy, its promise is becoming more widely acknowledged. With all factors appropriately taken into account in the model, these technologies may be employed as data processing tools for massive data sets, aid in scenario and projection prediction, and support effective decision-making processes. AI-powered methods provide fresh perspectives on complex urban issues including catastrophe resilience, land-use allocation, transportation network optimization, and environmental sustainability.⁷ It offers a lot of promise for an evidence-based decision-making process that will save time and money while increasing the precision and efficacy of the judgments made. Technology may significantly increase citizen participation and engagement in planning procedures, making them more open and inclusive from a governance standpoint as well.⁸ Real-time insights into trends in population, traffic patterns, energy consumption, and environmental factors can be obtained by AI and machine learning systems that continuously gather, sort, and analyze data from a variety of sources, including satellite imagery, IoT devices, online communities, sensors, and transportation systems. The decision-making system may then be continually fed this synthesized data. Planners may assess the possible effects of different decisions before to execution by employing AI technology to simulate and model alternative development scenarios. By examining trends and doing data analysis, these algorithms can also assist in locating possible locations for infrastructure upgrades or redevelopment. Urban and regional planners may make resilient and sustainable decisions for the future by utilizing AI/ML capabilities. Planning procedures use numerical and geographical data to provide catalysts for economic growth and development while

² K. D., "A study on artificial intelligence for monitoring smart environments," *Mater. Today Proc.*, no. xxxx, 2021

³ United Nations. (2018). World Urbanization Prospects: The 2018 Revision. Department of Economic and Social Affairs, Population Division. <https://population.un.org/wup/>

⁴ Government of India. (2015). Smart Cities Mission. Ministry of Housing and Urban Affairs. <https://smartcities.gov.in/content/>

⁵ Batty, M., & Axhausen, K. W. (2020). Artificial intelligence in urban and regional planning. *Journal of Regional Science*. Advance online publication. <https://doi.org/10.1111/jors.12436>

⁶ Nam, T., & Pardo, T. A. (2019). Conceptualizing smart city with dimensions of technology, people, and institutions. *The Information Society*, 35(2), 61-75

⁷ Alonso, J., Benner, M., & Breheny, M. (2021). Artificial intelligence in urban planning: Applications, methodologies, and challenges. *Cities*, 118, Article 103383

⁸ Caragliu, A., Del Bo, C., & Nijkamp, P. (2020). Smart cities in Europe. *Journal of Urban Technology*, 27(2), 3-20

optimizing land, resource allocations, infrastructure provisioning, manageability, and general quality of life. Due to the rapid increase in urbanization, it can also assist in evaluating the efficacy of current policies and actions, enabling evidence-based modifications and enhancements.

3. Components of Smart City

By taking advantage of current technological advancements, the Smart City seeks to improve the economic standing and way of life of city dwellers. Many smart city frameworks are presently accessible as a consequence of efforts made in this area by the government, scholars, and professionals worldwide. The framework has many components that address every likely aspect of city operations. This article identifies the key elements from several frameworks and focuses on the part artificial intelligence plays in these elements.

3.1 Governance and digitization

Making decisions is an essential part of governance for a city's or nation's growth. The design and development of intelligent systems for making decisions for smart cities makes use of AI's capabilities. Using an Artificial Neural Network (ANN), the writers of an article⁹ have created a chatbot application to convey the information that the general public needs to know from the government. In contrast, the authors¹⁰ have described a regression-based decision-making process that directs the government in creating smart cities that incorporate social innovations. The study paper¹¹ discusses the main contributions of AI in creating a smart society, presents the significance of digitization and the significance of AI in the process of transition towards digitization.

3.2 Smart manufacturing

The foundation of a city's growth is intelligent industry and output. AI is frequently used in manufacturing at many levels to improve the quantity and quality of products. A surface roughness prediction approach for 3D printing is presented in the paper,¹² and a lead time prediction model is established. While a unique model for forecasting steel's tensile strength and plasticity is suggested, the authors¹³ have provided a model for predicting material feeding and scrap rate.

3.3 Smart security

Applications for smart cities must completely protect the security and privacy of city dwellers. Applications must be able to implement the appropriate precautions against hackers and intruders. Applications for smart cities benefit greatly from increased security thanks in large part to artificial intelligence.

A novel technological paradigm, explainable artificial intelligence, for cyber applications pertaining to smart cities is introduced. While implementing several autonomous systems of a smart city, the authors have explored the transitions of artificial intelligence in terms of

⁹ A. Androutsopoulou, N. Karacapilidis, E. Loukis, and Y. Charalabidis, "Transforming the communication between citizens and government through AI-guided chatbots," *Gov. Inf. Q.*, vol. 36, no. 2, pp. 358–367, 2019

¹⁰ S. A. A. Bokhari and S. Myeong, "Use of Artificial Intelligence in Smart Cities for Smart Decision-Making: A Social Innovation Perspective," *Sustain.*, vol. 14, no. 2, 2022

¹¹ R. Foresti, S. Rossi, M. Magnani, C. Guarino Lo Bianco, and N. Delmonte, "Smart Society and Artificial Intelligence: Big Data Scheduling and the Global Standard Method Applied to Smart Maintenance," *Engineering*, vol. 6, no. 7, pp. 835–846, 2020

¹² Z. Li, Z. Zhang, J. Shi, and D. Wu, "Prediction of surface roughness in extrusion-based additive manufacturing with machine learning," *Robot. Comput. Integr. Manuf.*, vol. 57, no. January, pp. 488–495, 2019

¹³ K. Song, F. Yan, T. Ding, L. Gao, and S. Lu, "A steel property optimization model based on the XGBoost algorithm and improved PSO," *Comput. Mater. Sci.*, vol. 174, no. December 2019, p. 109472, 2020

understandability, transparency, and interoperability. An intelligent system that can monitor and react on its own when it detects unauthorized entrance into the residence was presented in the article.¹⁴ Convolution neural networks, which are deep neural networks, are utilized for facial recognition and motion detection. The authors of¹⁵ discuss the security challenges that smart city apps confront as well as solutions to solve these challenges.

3.4 Smart education

The authors¹⁶ have proposed a machine learning-based e-learning content recommending framework, based on the idea that every learner has a different learning style. Depending on the interests and learning preferences of each student, appropriate study materials are recommended. Students can improve their learning skills with the use of AI-based classroom software. There are many uses for smart classrooms, and includes a discussion of AI-based classroom technologies that support the teaching-learning process. The possible applications of artificial intelligence in education have been discussed by the writers¹⁷ from the perspectives of both teachers and students. Interviews with technical firm associates and AI professionals are used to offer the in-depth findings.

3.5 Smart water

One of the most precious natural resources that all living things require is water. Water is polluted and poses a hazard to human health as a result of population increase and industrialization. Trihalomethanes (THM) are toxic when found in chlorinated water, however identifying them in water is a difficult and time-consuming procedure. Therefore, a THM prediction model utilizing ANN, SVM, and Gene Expression Programming (GEP) techniques has been presented by the authors.¹⁸ Despite the fact that water makes up 71% of the world, freshwater makes up a very little portion of it. Everyone has a duty to conserve the freshwater that is accessible. The majority of water is wasted due to leaks in the water network, according to global statistics. Thus, water waste may be decreased by minimizing water leakage through the installation of an intelligent and efficient water network. In this regard, the authors¹⁹ have introduced a cloud-based model that uses artificial neural networks (ANN) to evaluate and track the city's water network.

3.6 Smart town planning

Along with the frameworks that are now accessible, explores and presents the critical role that AI plays in the creation of autonomous cities through smart applications. The authors have also suggested a study focus for the development of autonomous cities. An essay²⁰ discusses a

¹⁴ O. Taiwo, A. E. Ezugwu, O. N. Oyelade, and M. S. Almutairi, "Enhanced Intelligent Smart Home Control and Security System Based on Deep Learning Model," *Wirel. Commun. Mob. Comput.*, vol. 2022, 2022

¹⁵ C. Ahmed, S., Hossain, M.F., Kaiser, M.S., Noor, M.B.T., Mahmud, M., Chakraborty, "Artificial Intelligence and Machine Learning for Ensuring Security in Smart Cities.," in *Advanced Sciences and Technologies for Security Applications*. Springer, Springer, 2021

¹⁶ R. Bajaj and V. Sharma, "Smart Education with artificial intelligence based determination of learning styles," *Procedia Comput. Sci.*, vol. 132, pp. 834–842, 2018

¹⁷ A. Jaiswal and C. J. Arun, "Potential of Artificial Intelligence for transformation of the education system in India," *Int. J. Educ. Dev. using Inf. Commun. Technol.*, vol. 17, no. 1, pp. 142–158, 2021

¹⁸ K. P. Singh and S. Gupta, "Artificial intelligence based modeling for predicting the disinfection by-products in water," *Chemom. Intell. Lab. Syst.*, vol. 114, pp. 122–131, 2012

¹⁹ S. R. Mounce, C. Pedraza, T. Jackson, P. Linford, and J. B. Boxall, "Cloud based machine learning approaches for leakage assessment and management in smart water networks," *Procedia Eng.*, vol. 119, no. 1, pp. 43–52, 2015

²⁰ T. Yigitcanlar *et al.*, "Artificial intelligence technologies and related urban planning and development concepts: How are they perceived and utilized in Australia?," *J. Open Innov. Technol. Mark. Complex*, vol. 6, no. 4, pp. 1–21, 2020

thorough investigation of AI methods and their crucial uses in urban planning and development. An Australian case study on a testbed is used to evaluate the most widely used and sustainable uses. In contrast, a study that attempts to inspire all parties involved in the creation of smart cities by offering suggestions and direction for the use of AI in smart cities.²¹ The critical function of AI in urban area development and its impact on socio-economic growth are examined. The authors noted that there is a strong anticipation for the use of AI in municipal applications, especially in smart city efforts. The paper provides a thorough analysis of how AI-powered town planning addresses contemporary societal problems that arise as the population grows.²²

3.7 Smart energy

As the population grows, energy is consumed excessively, causing major problems for the environment and other areas. Therefore, efficient energy management is crucial for contemporary civilization. The use of computational intelligence to energy load prediction, energy management difficulties, and future research directions have all been thoroughly examined by the authors of the paper.²³ The pooling method is used to control the amount of energy utilized in a community using a reinforcement learning strategy. A community's residential users are linked to a local energy pool, and they are allowed to freely exchange their energy for a renewable energy pool at a reduced cost. In order to preserve renewable resources for smart cities for future generations, the authors²⁴ have suggested a smart infrastructure. The infrastructure's fundamental component is AI technology, and a European case study illustrates the answer.

3.8 Smart waste management

In a study,²⁵ an intelligent garbage collection system utilizing AI intelligence algorithms and optimization based on location data was presented. provides an Internet of Things (IoT)-based garbage alarm system that notifies relevant authorities about the trash in a particular area. An intelligent garbage collection system has been proposed by the authors,²⁶ who used evolutionary algorithms and ant colony optimization, respectively, to estimate the best waste collection path. While authors²⁷ discusses the best method of waste collecting using AI, tests recycling of garbage using AI and ML, and presents a comprehensive system to recycle the waste. The authors analyze the role of technology in waste management and recommend artificial intelligence (AI) as a key technology for use.²⁸

²¹ Toni Kaatz-Dubberke and L. Kehl, "Artificial Intelligence in Urban Development Opportunities, challenges and ideas for the German Development Cooperation," 2020

²² A. K. Jha, A. Ghimire, S. Thapa, A. M. Jha, and R. Raj, "A Review of AI for Urban Planning: Towards Building Sustainable Smart Cities," *Proc. 6th Int. Conf. Inven. Comput. Technol. ICICT 2021*, no. February, pp. 937–944, 2021

²³ S. N. Fallah, R. C. Deo, M. Shojafar, M. Conti, and S. Shamshirband, "Computational intelligence approaches for energy load forecasting in smart energy management grids: State of the art, future challenges, and research directions," *Energies*, vol. 11, no. 3, 2018

²⁴ A. C. Serban and M. D. Lytras, "Artificial intelligence for smart renewable energy sector in europe - Smart energy infrastructures for next generation smart cities," *IEEE Access*, vol. 8, pp. 77364–77377, 2020

²⁵ J. M. Gutierrez, M. Jensen, M. Henius, and T. Riaz, "Smart Waste Collection System Based on Location Intelligence," *Procedia Comput. Sci.*, vol. 61, pp. 120–127, 2015

²⁶ I. Aktemur, K. Erensoy, and E. Kocyigit, "Optimization of Waste Collection in Smart Cities with the use of Evolutionary Algorithms," *HORA 2020 - 2nd Int. Congr. Human-Computer Interact. Optim. Robot. Appl. Proc.*, 2020

²⁷ A. B. Jude *et al.*, "An Artificial Intelligence Based Predictive Approach for Smart Waste Management," *Wirel. Pers. Commun.*, no. 0123456789, 2021

²⁸ G. U. Fayomi *et al.*, "Smart Waste Management for Smart City: Impact on Industrialization," *IOP Conf. Ser. Earth Environ. Sci.*, vol. 655, no. 1, 2021

3.9 Smart grid

In light of the numerous environmental issues the world is currently experiencing due to population increase, efficient use of power is imperative. The issue of excessive power use may be resolved by the intelligent energy management system. An effective model to predict the electrical load in advance of the day has been suggested by the authors,²⁹ which can help cut down on electricity waste. The deep learning (ANN) technology is used in the suggested model. One of the largest issues facing energy companies, in addition to overuse, is electricity theft, which may damage power systems and lower power supply quality and profit. In order to identify power theft in grids, the authors³⁰ have developed a unique hybrid approach that combines deep learning and Random Forest (RF) approaches.

3.10 Smart agriculture

The majority of emerging nations rely heavily on agriculture, and as the population grows, so does the demand for agricultural goods. It is imperative that intelligent automated solutions take the place of traditional approaches. The primary areas now addressed by AI are digital solutions through automation, precision agricultural decision assistance, and meteorological forecasts. Recent developments in artificial intelligence (AI) in image processing have produced solutions for predicting crop maturity, identifying illnesses in crops at different stages, and using automated repellent systems to keep insects, rodents, and pests away. ML algorithms were employed by the authors³¹ to forecast the likely quantity of rainfall and the amount of water needed for agriculture, respectively.

3.11 Transportation

A nation's growth is greatly influenced by its transportation system, which is an essential part of civilization. Congestion is the main issue with transportation, which faces several challenges due to population increase and inadequate spatial infrastructure. By creating intelligent apps, technological advancements are helping the relevant authorities address the problems. A safe, sustainable, and dependable form of transportation in the city is made possible by the Intelligent Transport Management System (TMS), which makes use of ICT and AI technology. The TMS is made up of several parts, including the integration of public transportation, the deployment of sensors for data collecting, the Passenger Information System (PIS), the traffic signal control system, and others.³²

4. Analysis and Discussion

Today's cities deal with problems including resource shortage, environmental deterioration, efficient government, etc. Advances in computers, sensor networks, and ICT have made society ready to absorb smart solutions to address today's urban problems. Social media, digitalization, and the availability of many data sources via IoT and ICT have opened the door for the development of novel AI-based solutions. Various AI-based models, ranging from naïve to deep models, are being investigated for the deployment of intelligent elements in

²⁹ C. Tong, J. Li, C. Lang, F. Kong, J. Niu, and J. J. P. C. Rodrigues, "An efficient deep model for day-ahead electricity load forecasting with stacked denoising auto-encoders," *J. Parallel Distrib. Comput.*, vol. 117, pp. 267–273, 2018

³⁰ S. Li, Y. Han, X. Yao, S. Yingchen, J. Wang, and Q. Zhao, "Electricity Theft Detection in Power Grids with Deep Learning and Random Forests," *J. Electr. Comput. Eng.*, vol. 2019, 2019

³¹ S. David, R. S. Anand, and M. Sagayam, "Enhancing AI based evaluation for smart cultivation and crop testing using agro-datasets," *J. Artif. Intell. Syst.*, vol. 2, no. 1, pp. 149–167, 2020

³² C. Louis, T. Techeumadjeu, D. Suske, A. Sohr, and X. Bei, "Traffic Information Systems for Smart Mobility as part of Smart Cities," *Int. Symp. Smart Mobil. Smart Cities (Smart Cities, 2016)*, no. SmartCity, pp. 1–14, 2016

smart cities. The previous section discusses existing efforts that have used artificial intelligence to implement elements of smart cities. Out of 200 papers, comprising reviews, empirical analyses, theoretical frameworks, and conference proceedings from reputable publishers, 81 recent pieces were selected for further consideration. Forty of the chosen papers were surveyed in order to investigate potential smart city problems and the AI models that were employed to put the answers into practice. According to the assessment, research on potential AI-based applications has permeated every aspect of smart cities and, in fact, society at large, demonstrating the importance of AI for a sustainable and livable society. In contrast to the town planning, government, and education components, only a small number of components, such as energy management, water management, manufacturing, agriculture, transportation, infrastructure, and security, have been thoroughly studied. The location of the suggested solution is also highlighted in the evaluation, demonstrating that both wealthy and developing nations throughout the world have embraced AI-based smart city applications.

5. Conclusion

This article is an overview of smart city options from a technological point of view. The fundamental goal of a smart city is to give its citizens a high level of living through intelligent applications, and this concept has become a global norm in recent decades. Numerous smart city frameworks with distinct components that target diverse city sectors have been presented by academics and specialists. Eleven elements are chosen for consideration in this article: smart governance, smart manufacturing, smart security, smart education, smart water, smart town planning, smart grid, smart agricultural, smart energy, smart waste management, and smart transportation. Technology has made a huge contribution to the development of smart city components. Nonetheless, AI has demonstrated its promise in the creation of smart city applications across the majority of industries. The goal of the current study is to demonstrate how artificial intelligence (AI) may be used to create smart city applications. According to the study, AI-based apps are becoming more and more popular worldwide. In contrast to town planning, government, and education, the components of manufacturing, security, water management, agriculture, energy, waste management, and transportation are thoroughly examined in the works that are currently in existence.

Bibliography

- A. Khan, S. Arshad, and M. Mohsin, "Population Growth and Its Impact on Urban Expansion: A Case Study of Bahawalpur, Pakistan," *Univers. J. Geosci.*, vol. 2, no. 8, pp. 229–241, 2014
- Ahmed, S., Hossain, M.F., Kaiser, M.S., Noor, M.B.T., Mahmud, M., Chakraborty, "Artificial Intelligence and Machine Learning for Ensuring Security in Smart Cities.," in *Advanced Sciences and Technologies for Security Applications*. Springer, Springer, 2021
- Aktemur, K. Erensoy, and E. Kocyigit, "Optimization of Waste Collection in Smart Cities with the use of Evolutionary Algorithms," *HORA 2020 - 2nd Int. Congr. Human-Computer Interact. Optim. Robot. Appl. Proc.*, 2020
- Alonso, J., Benner, M., & Breheny, M. (2021). Artificial intelligence in urban planning: Applications, methodologies, and challenges. *Cities*, 118, Article 103383
- Androutsopoulou, N. Karacapilidis, E. Loukis, and Y. Charalabidis, "Transforming the communication between citizens and government through AI-guided chatbots," *Gov. Inf. Q.*, vol. 36, no. 2, pp. 358–367, 2019
- B. Jude et al., "An Artificial Intelligence Based Predictive Approach for Smart Waste Management," *Wirel. Pers. Commun.*, no. 0123456789, 2021

- Batty, M., & Axhausen, K. W. (2020). Artificial intelligence in urban and regional planning. *Journal of Regional Science*. Advance online publication. <https://doi.org/10.1111/jors.12436>
- C. Serban and M. D. Lytras, “Artificial intelligence for smart renewable energy sector in europe - Smart energy infrastructures for next generation smart cities,” *IEEE Access*, vol. 8, pp. 77364–77377, 2020
- Caragliu, A., Del Bo, C., & Nijkamp, P. (2020). Smart cities in Europe. *Journal of Urban Technology*, 27(2), 3-20
- G. U. Fayomi et al., “Smart Waste Management for Smart City: Impact on Industrialization,” *IOP Conf. Ser. Earth Environ. Sci.*, vol. 655, no. 1, 2021
- Government of India. (2015). Smart Cities Mission. Ministry of Housing and Urban Affairs. <https://smartcities.gov.in/content/>
- J. M. Gutierrez, M. Jensen, M. Henius, and T. Riaz, “Smart Waste Collection System Based on Location Intelligence,” *Procedia Comput. Sci.*, vol. 61, pp. 120–127, 2015
- Jaiswal and C. J. Arun, “Potential of Artificial Intelligence for transformation of the education system in India,” *Int. J. Educ. Dev. using Inf. Commun. Technol.*, vol. 17, no. 1, pp. 142–158, 2021
- K. D., “A study on artificial intelligence for monitoring smart environments,” *Mater. Today Proc.*, no. xxxx, 2021
- K. Jha, A. Ghimire, S. Thapa, A. M. Jha, and R. Raj, “A Review of AI for Urban Planning: Towards Building Sustainable Smart Cities,” *Proc. 6th Int. Conf. Inven. Comput. Technol. ICICT 2021*, no. February, pp. 937–944, 2021
- K. P. Singh and S. Gupta, “Artificial intelligence based modeling for predicting the disinfection by-products in water,” *Chemom. Intell. Lab. Syst.*, vol. 114, pp. 122–131, 2012
- K. Song, F. Yan, T. Ding, L. Gao, and S. Lu, “A steel property optimization model based on the XGBoost algorithm and improved PSO,” *Comput. Mater. Sci.*, vol. 174, no. December 2019, p. 109472, 2020
- Louis, T. Tcheumadjeu, D. Suske, A. Sohr, and X. Bei, “Traffic Information Systems for Smart Mobility as part of Smart Cities,” *Int. Symp. Smart Mobil. Smart Cities (Smart Cities, 2016)*, no. SmartCity, pp. 1–14, 2016
- Nam, T., & Pardo, T. A. (2019). Conceptualizing smart city with dimensions of technology, people, and institutions. *The Information Society*, 35(2), 61-75
- O. Taiwo, A. E. Ezugwu, O. N. Oyelade, and M. S. Almutairi, “Enhanced Intelligent Smart Home Control and Security System Based on Deep Learning Model,” *Wirel. Commun. Mob. Comput*, vol. 2022, 2022
- R. Bajaj and V. Sharma, “Smart Education with artificial intelligence based determination of learning styles,” *Procedia Comput. Sci.*, vol. 132, pp. 834–842, 2018
- R. Foresti, S. Rossi, M. Magnani, C. Guarino Lo Bianco, and N. Delmonte, “Smart Society and Artificial Intelligence: Big Data Scheduling and the Global Standard Method Applied to Smart Maintenance,” *Engineering*, vol. 6, no. 7, pp. 835–846, 2020
- S. A. A. Bokhari and S. Myeong, “Use of Artificial Intelligence in Smart Cities for Smart Decision-Making: A Social Innovation Perspective,” *Sustain.*, vol. 14, no. 2, 2022

- S. David, R. S. Anand, and M. Sagayam, “Enhancing AI based evaluation for smart cultivation and crop testing using agro-datasets,” *J. Artif. Intell. Syst.*, vol. 2, no. 1, pp. 149–167, 2020
- S. Li, Y. Han, X. Yao, S. Yingchen, J. Wang, and Q. Zhao, “Electricity Theft Detection in Power Grids with Deep Learning and Random Forests,” *J. Electr. Comput. Eng.*, vol. 2019, 2019
- S. N. Fallah, R. C. Deo, M. Shojafar, M. Conti, and S. Shamshirband, “Computational intelligence approaches for energy load forecasting in smart energy management grids: State of the art, future challenges, and research directions,” *Energies*, vol. 11, no. 3, 2018
- S. R. Mounce, C. Pedraza, T. Jackson, P. Linford, and J. B. Boxall, “Cloud based machine learning approaches for leakage assessment and management in smart water networks,” *Procedia Eng.*, vol. 119, no. 1, pp. 43–52, 2015
- T. Yigitcanlar et al., “Artificial intelligence technologies and related urban planning and development concepts: How are they perceived and utilized in Australia?,” *J. Open Innov. Technol. Mark. Complex*, vol. 6, no. 4, pp. 1–21, 2020
- Tong, J. Li, C. Lang, F. Kong, J. Niu, and J. J. P. C. Rodrigues, “An efficient deep model for day-ahead electricity load forecasting with stacked denoising auto-encoders,” *J. Parallel Distrib. Comput.*, vol. 117, pp. 267–273, 2018
- Toni Kaatz-Dubberke and L. Kehl, “Artificial Intelligence in Urban Development Opportunities, challenges and ideas for the German Development Cooperation,” 2020
- United Nations. (2018). *World Urbanization Prospects: The 2018 Revision*. Department of Economic and Social Affairs, Population Division. <https://population.un.org/wup/>
- Z. Li, Z. Zhang, J. Shi, and D. Wu, “Prediction of surface roughness in extrusion-based additive manufacturing with machine learning,” *Robot. Comput. Integr. Manuf.*, vol. 57, no. January, pp. 488–495, 2019

MEDICAL ETHICS AS PRACTICED BY STUDENTS, NURSES AND FACULTY MEMBERS IN SHIRAZ UNIVERSITY OF MEDICAL SCIENCES

Prof. Dr. Nasrin Shokrpour

Dr Laleh Khojasteh

Abstract

Introduction: Assuming any social role has obligations and fulfilling the related responsibilities has ethical aspects that must be addressed carefully. Each role requires extensive training, which usually takes place in university institutions. Ethics is applied in at least three academic areas, including: a) in education of students' personal growth, b) in patient care, and c) in university communion in population-based health care. Given the importance of this issue in the moral domain, this study examines the correlation among the students, nurses and teacher's opinions regarding principles of medical ethics at Shiraz University of Medical Sciences.

Methods: This is a descriptive-analytic and cross-sectional study conducted in 2010. The participants of this research consisted of all medical students, nurses in public hospitals, and faculty members in Shiraz University of Medical Sciences. For validity evaluation, the expert panel method and for reliability evaluation, test-retest method was used.

Results: Based on the medical ethics' scores in these three groups, there was a significant relationship between the mean scores of student-nurses and employed nurses, but there was no significant relationship between those of student-faculties. Also the mean score of the students was the highest in medical ethics.

Conclusion: In this study, we presented a list of virtues and moral characteristics of medical staff and found out the method of practicing medical ethics in everyday life of students to improve the moral reasoning of teachers, nurses and students. Moreover, medical ethics, with the presentation of specific criteria for ethical behavior in various domains of human life, especially in dealing with patients, can help practice ethical values in the medical community.

Keywords: Ethics; Faculty; Medical ethics; Nurse; Student.

NAVIGATING THE ETHICAL LANDSCAPE OF PHARMACY PRACTICE

Ajesh Chauhan*, Shivam Rajput, Chetan Vashist

Author of correspondence- Ajesh Chauhan, Assistant Professor, Hindu College of Pharmacy,
Sonapat, Haryana, India

Abstract

Pharmacy, as a healthcare profession, is inherently intertwined with ethical considerations. Pharmacists, as trusted healthcare providers, play a pivotal role in ensuring patient safety, efficacy, and well-being. This abstract delves into the multifaceted nature of ethics in pharmacy practice, exploring the core principles that guide ethical decision-making and the challenges faced by pharmacists in today's complex healthcare environment. Key ethical principles, including beneficence, non-maleficence, autonomy, justice, and veracity, form the foundation of ethical pharmacy practice. These principles guide pharmacists in balancing patient needs with professional obligations and societal responsibilities. However, the application of these principles can be complex, particularly when faced with ethical dilemmas such as conflicts of interest, confidentiality breaches, and end-of-life care decisions. This abstract will discuss the emerging ethical challenges posed by technological advancements, such as telepharmacy and artificial intelligence, as well as the impact of socioeconomic disparities on access to medication and healthcare services. Additionally, the importance of continuing education and professional development in fostering ethical awareness and decision-making skills among pharmacists will be highlighted. By understanding the ethical underpinnings of pharmacy practice and addressing the challenges that arise, pharmacists can uphold the highest standards of care and contribute to a more equitable and compassionate healthcare system.

Keywords: Ethical, landscape, pharmacy

PHARMACY ETHICS BEYOND HUMANS: ADDRESSING ENVIRONMENTAL AND ANIMAL WELFARE CONCERNS

Prince kumar¹, Raghav Upadhyay¹, Akanksha Pandey¹, Kajal Chaudhary¹

1: Department of Pharmacy, IEC College of engineering and Technology, Knowledge Park 1, Greater Noida, Uttar Pradesh (201305)

Abstract:

Although human health usually takes front stage in pharmacy ethics, modern debate is increasingly focused on ethical issues related to nature and animals. The junction of pharmacy policies and their effects on environmental systems and animal welfare is investigated in this paper. It looks at problems involving the legality of using animals in drug discovery and the effects of pharmaceutical trash on ecosystems and water supplies. Moreover, the paper addresses pharmacists' and pharmaceutical companies' moral obligation to minimize damage to non-human entities. This study underlines the need of sustainable practices, such green pharmacy projects, to reduce environmental damage by means of analysis of frameworks such as environmental ethics and animal rights ideas. It also supports tougher rules on pharmaceutical disposal and substitutes for animal testing. The study emphasizes the need of including ecological and animal welfare issues into pharmacy ethics in order to promote a more complete and sustainable approach of healthcare. In the framework of global environmental issues and the rights of non-human life forms, this change is essential for fulfilling the more general ethical responsibilities of the pharmaceutical business.

Keywords: Pharmacy Ethics, Environmental Systems, Animal Welfare, Sustainable Practices, Pharmaceutical Waste

INTEGRATING ENVIRONMENTAL ETHICS AND ANIMAL RIGHTS INTO PHARMACY POLICIES

Sandeep Saini¹, Yogendra Kushwaha¹, Javed Khan¹, Akanksha Pandey¹

1:Department of Pharmacy, IEC College of engineering and Technology, Knowledge Park 1, Greater Noida, Uttar Pradesh (201305)

Abstract:

The incorporation of environmental ethics and animal rights into pharmacy policies is a critical step toward the implementation of sustainable and compassionate healthcare practices. This paper investigates the ethical obligations of the pharmaceutical industry in relation to animal welfare and environmental degradation. It investigates the environmental consequences of pharmaceutical waste, which include the contamination of water bodies and ecosystems. It also promotes the implementation of green pharmacy initiatives to offset these effects. Moreover, the ethical challenges associated with animal testing in drug development are examined, with a particular emphasis on alternative methods that are consistent with animal rights principle. The study underscores the moral responsibility of pharmaceutical companies and pharmacists to prioritize non-human entities in their decision-making processes and practices. This research emphasizes the necessity of more stringent regulations regarding pharmaceutical disposal and the transition to cruelty-free research methodologies by incorporating frameworks such as environmental ethics and animal rights theories. A more comprehensive ethical approach is promoted by the integration of these considerations into pharmacy policies, which also improves the sustainability of healthcare systems. This paradigm shift is essential for the pharmaceutical sector to address global environmental challenges and ensure that the rights and welfare of all living beings are respected.

Keywords: Environmental Ethics, Animal Rights, Pharmaceutical Waste, Green Pharmacy Initiatives, Cruelty-Free Research

PHARMACY LAW AND ETHICS

S. Keerthiga, V. Varalakshmi, R. Devi, Dr. R. Srinivasan, N. Jayaramakani

Faculty Of Pharmacy, Bharath Institute Of Higher Education And Research, Chennai, Tamil Nadu, India.

Abstract:

Pharmacy law and ethics are essential components of the pharmacy profession, providing a framework for pharmacists to practice in a way that is safe, effective, and respectful of patients' rights. This review aims to provide an overview of the key principles and practices that guide pharmacy law and ethics, including the regulation of pharmacy practice, the protection of patient confidentiality, and the management of medication errors. We will discuss the different laws and regulations that govern pharmacy practice, such as the Controlled Substances Act and the Health Insurance Portability and Accountability Act (HIPAA), and the ethical principles that underlie these laws, such as autonomy, beneficence, and non-maleficence. We will also review the different codes of ethics that guide pharmacy practice, including the American Pharmacists Association (APhA) Code of Ethics, and the role of professional organizations in promoting ethics and compliance.

Keywords: Pharmacy law, pharmacy ethics, regulation of pharmacy practice, patient confidentiality, medication errors, controlled Substances Act, HIPAA, autonomy.

STUDENTS' EMPOWERMENT IN DEVELOPING A LEGAL AND FIQHI BASED INNOVATIVE HEALTH CARE ETHICS & LAW COURSE

Tayseer Mansour^{1,2}

¹ Medical Education Department, Faculty of Medicine, Suez Canal University, Egypt

² Family and Community Medicine and Medical Education Department, College of Medicine, Taibah University, KSA

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-9258-2391?lang=en>

Marwa Fawzy^{3,4}

³ Forensic Medicine and Toxicology Department, Ain Shams University, Egypt

⁴ Alrayan Medical College, Medina, KSA

Ayat Abdallah^{2,5}

² Family and Community Medicine and Medical Education Department, College of Medicine, Taibah University, KSA

⁵ Epidemiology and Preventive Medicine Department, National Liver Institute, Egypt.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5282-8614>

Hesham Abdelsalam⁶

⁶ Oto-rhino-laryngology Department, Faculty of Medicine, Al-Azhar University, Egypt

Abstract :

Introduction & Purpose: The field of medical education is evolving to address the ethical and legal challenges faced by healthcare professionals, particularly in Islamic cultures where integrating Islamic ethical principles into curricula is essential. This study investigates the implementation of a flipped classroom model for teaching healthcare ethics and fiqhi law at Saudi University, aiming to enhance student engagement and prepare future practitioners for ethical dilemmas.

Materials and Methods: A descriptive cross-sectional study was conducted with 87 medical students enrolled in the course. The research aimed to assess students' levels of engagement and motivation in the flipped classroom setting, gather perceptions regarding its effectiveness, and identify challenges faced in adapting to this instructional approach. Data were collected using a structured questionnaire with items rated on a Likert scale.

Results: The analysis of student responses indicated a generally positive sentiment towards the flipped classroom model, with a majority reporting increased engagement and opportunities for collaboration. However, concerns regarding workload and a tendency to prefer traditional teaching methods were also noted. Students expressed mixed feelings about self-paced learning and uncertainty about the flipped model's overall effectiveness in enhancing their understanding of ethics and law.

Discussion & Conclusion: The integration of the flipped classroom model in healthcare ethics and fiqhi law education offers valuable opportunities for enhancing student participation. To optimize its implementation, ongoing educator training and a gradual approach to introducing the model are recommended, ensuring an effective and supportive learning environment that addresses student needs.

Key words: Inverted classroom; healthcare ethics; teaching methodology; Flipped classroom.

EFFECTS OF ACTIVE BASED LEARNING ON FEMALE STUDENTS' ATTITUDE AND ACHIEVEMENT IN ENVIRONMENTAL EDUCATION AMONG TERTIARY INSTITUTIONS IN PLATEAU STATE, NIGERIA.

HANNAH NATHANIEL SHAMLE

Department of Science and Technology Education

University of Jos, Jos. Nigeria.

ABSTRACT

This study determined the effects of active based learning on female students' attitude and achievement in environmental education among tertiary institutions in Plateau State, Nigeria. The study made use of four objectives, four research questions and four hypotheses. Quasi-experimental research design was adopted for the study. The sample consisted of 103 final year female students from the two Universities in the state with 59 students from experimental group and 44 from control group. Validated Environmental Education Achievement Test and Environmental Education Attitude questionnaire used for data collection. Construct validity of EEAQ was determined with factor analysis. Cronbach Alpha determined reliability of the instruments where reliability index of 0.91 was obtained for EEAT and 0.87 for EEAQ. The data collected was analyzed using percentages, mean, standard deviation and ANCOVA through SPSS. The results revealed that the attitude and achievement of female students in the experimental group was positive towards Environmental Education when exposed to active based learning. The difference between the two groups was statistically significant. In conclusion, female students' attitude and achievement was enhanced when Environmental Education was taught using Active Based Learning. The study recommended Active Based Learning for teaching Environmental Education in all tertiary institutions.

Key Words: Environmental Education, Active Based Learning, Attitude, Achievement, and Tertiary

**USE OF DIGITAL SMART CARDS IN TEACHING AND LEARNING
SWITCHBOARD CONCEPTS FOR ELECTRICAL TECHNOLOGY STUDENTS
AT KENINGAU VOCATIONAL COLLEGE**

Ts. Haini Binti Kotin

Department of Electrical & Electronic Technology

Keningau Vocational College, Sabah, <https://orcid.org/0009-0007-1084-111X>

ABSTRACT

This study aims to examine the use of digital smart cards in teaching and learning switchboard concepts among Electrical Technology students at Keningau Vocational College. The main objectives are: To evaluate the impact of digital smart cards on students' understanding of switchboard concepts, To investigate students' perceptions on the effectiveness of digital smart cards in learning and To identify challenges and improvement suggestions in integrating digital smart cards.

The study applies Cognitive Load Theory, which suggests designing learning materials to reduce extraneous cognitive load and promote intrinsic and germane cognitive load. A mixed-method approach was used, including survey instruments and semi-structured interviews. 30 Diploma in Electrical Technology students were involved.

The findings show 90% of students agreed that digital smart cards enhanced their understanding of switchboard concepts. Students also provided positive feedback on the interactivity and learning impact. However, challenges such as infrastructure limitations and digital skills were also identified. Overall, the study contributes towards improving the effectiveness of teaching and learning technical topics through suitable technology integration.

Keywords: Digital Smart Cards, Switchboard, Electrical Technology, Cognitive Load Theory, Interactive Learning

SELF- ESTEEM & ACADEMIC PERFORMANCE AMONG UNIVERSITY STUDENTS

Rashmita Mohanty

Research scholar, G.M University, Sambalpur, Odisha

Dr Rupashree Goswami

Assistant professor, school of psychology,
G.M University, Sambalpur, Odisha, India

ABSTRACT

The current study was conducted to assess the self –esteem and academic performance among university students after arising of several behavioral and educational problems. A total number of 80 students, 40 male and 40 female students were selected through purposive sampling from G.M University Odisha. The participants were administered Rosenberg self – esteem scale and academic performance rating scale to measure their self -esteem and academic performance. The score of male and female students was compared. Pearson’s product moment and the t- test were used for statistical significance of data. It was found that there was a significant relationship between self esteem and academic performance.

Keywords: self esteem, study, academic

AI-POWERED SOLUTIONS FOR COUNTER-TERRORISM AND CYBERSECURITY: ETHICAL, LEGAL, AND OPERATIONAL FRAMEWORKS

Ioannis Syllaidopoulos

Ph.D. (c), University of West Attica, Faculty of Business Administration

Prof. Dr. Klimis Ntalianis

University of West Attica, Faculty of Business Administration

Ass. Prof. Dr. Ioannis Salmon

University of West Attica, Faculty of Business Administration

Abstract:

This paper examines the use of AI in counter-terrorism and cybersecurity in the context of a number of ethical challenges, operational implications and proposed frameworks for future applications. It examines different types of AI technology, such as predictive analytics, natural language processing (NLP) and machine learning models, in the light of their use as tools to improve levels of threat detection, surveillance and misinformation management. Although real-time threat detection enables faster response to security threats, significant ethical and operational issues arise. In particular, issues of data privacy, algorithmic bias and the challenge of transparency with respect to AI-based decision making make it necessary to adopt explainable AI (XAI) frameworks for transparency and trust. Furthermore, collaboration between stakeholders such as governments, academia and private parties will lead to comprehensive regulatory and ethical frameworks and responsible adoption of AI in the fight against terrorism and cyber security.

Keywords: Artificial Intelligence, Cybersecurity, Counter-Terrorism, Data Privacy, Ethics, XAI, Machine Learning.

1. INTRODUCTION

The rapid rise of technology allows systems using AI to enhance processes such as threat detection, intelligence analysis and therefore improve decision-making. Such capabilities enable faster and more effective threat response by security agencies through the analysis of important data, anomaly detection and automation of daily tasks [1].

The integration of artificial intelligence into such applications is redefining everything from predictive analytics, automated surveillance to real-time risk assessment and so on. For example, machine learning models can analyze historical datasets to identify potential terrorist activity, while NLP algorithms can scan online posts to look for early signs of extremist cyber activity. Overall, these technologies are increasing the scope of actionable intelligence, as well as improving efficiency [2].

Therefore, a responsible attitude is required as significant challenges arise. To be precise, bulk data collection violates the privacy of individuals' data because it is possible to expose sensitive information about them without even their consent. Furthermore, algorithmic bias

can cause biased and unfair results to the detriment of vulnerable populations. Finally, transparency problems may arise because there is no interpretability in the AI-based decision-making process, which makes it difficult to hold the system responsible for errors or unintended consequences.

2. AI APPLICATIONS IN SECURITY

2.1 Counter-Terrorism

AI-based systems, such as predictive analytics or machine learning models, can identify potential terrorist threats by analyzing vast amounts of data from surveillance systems, social networking sites and other online sources [3]. Natural language processing (NLP) algorithms discover extremist narratives, indicators of radicalization and recruitment techniques [4], while supervised machine learning algorithms, such as support vector machines (SVMs) and neural networks [5], predict potential future threats by leveraging insights from historical incident data [6]. Video surveillance combined with computer vision enhances the surveillance capabilities in such sensitive public places.

Systems that uses AI, also make an important contribution to the fight against disinformation campaigns conducted by extremist groups [7]. With automated bots, malicious content is discovered and neutralized before it is broadcast to the wider public. In addition, critical infrastructure can be effectively protected [8] by using drones [9] and creating non-linear 3D maps, enhancing the detection, monitoring and interception of aerial threats [10]. Some of the AI applications, such as facial recognition, biometric identification and sentiment analysis, can enhance the investigative capability in law enforcement agencies to identify and track suspects.

2.2 Cybersecurity

Models based on machine learning have become the best way to solve the challenge of cyber threats through anomaly detection, intrusion prevention, and automated response [11]. Very importantly, besides providing real-time threat detection, AI-enabled feature selection frameworks are being used for large-scale data processing [12]. Consider intelligent computing platforms based on parallel machine learning like MapReduce, which ensure fast yet accurate data classification with high efficiency when it comes to simultaneously processing massive datasets.

Intrusion detection systems (IDS) with AI functionality are designed and customized according to the behavior of current attacks, thus increasing detection rates against new malware, phishing attacks, and even ransomware campaigns [13]. It is easily achieved through streamlining and automating the processes associated with managing security protocols, thus accelerating the time to mitigate cybersecurity incidents, while also lessening downtime to the systems and operational costs.

3. ETHICAL CHALLENGES AND CONCERNS

The development of AI surveillance and monitoring systems requires the collection, storage and analysis of huge amounts of personal data. There is therefore a risk that unauthorized access to this data could lead to data breaches, identity theft and excessive surveillance [14]. This means that maintaining the necessary security while implementing good privacy measures is critical to maintaining public trust.

AI systems learn from processing and analyzing historical data that may reflect society's biased views of race, gender or ethnicity [15]. If not mitigated, these biases can lead security systems to disproportionately target marginalized populations or create biased predictive results [16]. Diversity in real training data, fairness-driven ML algorithms, and control of datasets ensure fairness [17].

Many automated AI systems operate as "black boxes", therefore interpreting the decision making process is quite difficult. In safety-critical operations, this ambiguity is detrimental, especially when life-critical errors occur, making accountability challenging [18].

4. PROPOSED FRAMEWORKS AND SOLUTIONS

4.1 Explainable AI (XAI)

A safety system with embedded AI should be characterized by transparency, interpretability and accountability and the provision of detailed explanations. Therefore, explainable AI (XAI) frameworks require the interpretation of the actions and procedures followed by the algorithm [19]. Transparency should aim to develop trust in both the law and the general public with stakeholders, law enforcement agencies and policy makers. The interpretation and adoption of explanatory AI makes it easier for security agencies to make understandable decisions and thus reduces their ethical concerns about automated surveillance and predictive policing or counterterrorism and contributes to their compliance with established criteria [20].

4.2 Multi-Stakeholder Collaboration

A security system with embedded AI must be characterized by transparency, interpretability, and accountability with detailed explanations. Therefore, explainable AI (XAI) frameworks require the understanding and explanation of the actions and procedures followed by the algorithm. Transparency should aim to develop trust with respect to both the law and the general public with stakeholders, law enforcement agencies, and policy makers [21]. The adoption of explanatory AI makes it easier for security agencies to make understandable decisions and thus reduces their ethical concerns about automated surveillance and predictive policing or counterterrorism and contributes to their compliance with established criteria.

A collaborative effort between governments, industry leaders, academic institutions and civil society to establish comprehensive regulatory frameworks, balancing security, privacy and equality is imperative. Governments can develop a legal framework of accountability through transparency for the development of AI, while private companies can provide technical expertise and innovation [22]. Research on ethical AI development, risk assessment and policy evaluation is already being carried out by academic institutions, while civil society organizations can ensure that interests, human rights are protected in the policy-making process [23].

For instance, Interpol, in collaboration with major technology companies like Microsoft, is developing artificial intelligence tools that would fight misinformation [24]. The European Union is running multi-sectoral projects in the Horizon Europe program for funding technology development that balances security and privacy [25]. Moreover, regional cooperation such as ASEAN cooperation on cybersecurity is strengthening transnational cooperation in crime prevention and combatting cybercrime [26].

5. CONCLUSION

Summarizing the findings of this research, it can be said that operational effectiveness in security domains, such as counter-terrorism and cyberspace security, is related to ethical obligations stemming from a number of variables, such as regulatory frameworks, algorithmic transparency and interdisciplinary collaboration. It became clear that the establishment of policies and frameworks allows the development of AI technologies and at the same time prevent social inequalities, the violation of civil and individual liberties.

The above can be achieved by establishing clear legal standards that allow AI systems to operate in an ethical framework. Moreover, through defined principles for the collection, processing and storage of data, the impact on privacy will not hinder responsible innovation.

Furthermore, key to accountability in all automated decision-making processes is algorithmic transparency that enhances control, facilitates the identification of bias, clarifies system logic and improves public trust.

Finally, international cooperation through the institutionalization of social and standardized treaties and agreements is vital to develop solutions that can adapt to new security challenges. At the same time, interdisciplinary cooperation can make it possible to harmonize efforts to regulate AI applications and provide solutions to emerging problems, while ensuring that ethical norms and social values are taken into account.

REFERENCES

- [1] Pan, X. (2021). *Quantitative Analysis and Prediction of Global Terrorist Attacks Based on Machine Learning*. Scientific Programming, 2021, 1-15. doi: 10.1155/2021/7890923
- [2] Pandian, A. P., Ntalianis, K., & Palanisamy, R. (2020). *Intelligent Computing, Information and Control Systems*. Springer International Publishing.
- [3] Khan, F. A., Li, G., Khan, A. N., Khan, Q. W., Hadjouni, M., & Elmannai, H. (2023). *AI-Driven Counter-Terrorism: Enhancing Global Security Through Advanced Predictive Analytics*. IEEE Access, 11, 135864-135879. doi: 10.1109/ACCESS.2023.3336811
- [4] Berjawi, O., Fenza, G., & Loia, V. (2023). *A Comprehensive Survey of Detection and Prevention Approaches for Online Radicalization: Identifying Gaps and Future Directions*. IEEE Access, 11, 120463-120491. doi: 10.1109/ACCESS.2023.3326995
- [5] Olabanjo, O., Aribisala, B., Mazzara, M., & Wusu, A. (2021). *An Ensemble Machine Learning Model for the Prediction of Danger Zones: Towards a Global Counter-Terrorism*. Soft Computing, 2021. doi: 10.1016/j.soc.2021.100020
- [6] Campedelli, G. M., Bartulovic, M., & Carley, K. M. (2021). *Learning Future Terrorist Targets Through Temporal Meta-Graphs*. Scientific Reports, 11, 1-15. doi: 10.1038/s41598-021-87709-7
- [7] Zhou, J., Zhang, Y., Luo, Q., Parker, A. G., & De Choudhury, M. (2023). *Synthetic Lies: Understanding AI-Generated Misinformation and Evaluating Algorithmic and Human Solutions*. Proceedings of the 2023 CHI Conference on Human Factors in Computing Systems, Article 436, 1-20. doi: 10.1145/3544548.3581318
- [8] Skraparlis, A., Ntalianis, K., & Mastorakis, N. (2022). *Real-Time Threat Assessment of Truck Cargos Carrying Dangerous Goods for Preventing Terrorism Attacks on Neighboring Critical Infrastructures*. IEEE Access, 10, 76547-76562. doi: [10.1109/ACCESS.2022.9825643](https://doi.org/10.1109/ACCESS.2022.9825643)

- [9] Skraparlis, A. N., Ntalianis, K. S., & Tsapatsoulis, N. (2024). *A Novel Framework to Intercept GPS-Denied, Bomb-Carrying, Non-Military, Kamikaze Drones: Towards Protecting Critical Infrastructures*. Defence Technology. Elsevier.
- [10] Skraparlis, A. N., Ntalianis, K. S., Ntaliani, M. S., Ntalianis, F. S., & Mastorakis, N. E. (2024). Detecting Indoor Tiny Autonomous Malicious Drones within Critical Infrastructures: An Innovative Algorithm Based on Harmonic Radar-Equipped Mini-Drones. *WSEAS Transactions on Information Science and Applications*, 21.
- [11] Hnamte, V., Nhung-Nguyen, H., Hussain, J., & Hwa-Kim, Y. (2023). *A Novel Two-Stage Deep Learning Model for Network Intrusion Detection: LSTM-AE*. *IEEE Access*, 11, 37131-37148. doi: 10.1109/ACCESS.2023.3266979
- [12] Huang, J., Chen, Z., Liu, S.-Z., Zhang, H., & Long, H.-X. (2024). *Improved Intrusion Detection Based on Hybrid Deep Learning Models and Federated Learning*. *Sensors*, 24(12), 4002. doi: 10.3390/s24124002
- [13] Montasari, R. (2024). *Machine Learning and Deep Learning Techniques in Countering Cyberterrorism*. *Advanced Sciences and Technologies for Security Applications*. doi: 10.1007/978-3-031-50454-9_8
- [14] Nwafor, I. E. (2023). *Artificial Intelligence Facial Recognition Surveillance and the Breach of Privacy Rights: The 'Clearview AI' and 'Rite Aid' Case Studies*. *South African Intellectual Property Law Journal*, 11(1), 88-92. doi: 10.47348/saipl/v11/a5
- [15] Zhou, X., Elfardy, H., Christodoulopoulos, C., Butler, T., & Bansal, M. (2021). *Hidden Biases in Unreliable News Detection Datasets*. *Proceedings of the 16th Conference of the European Chapter of the Association for Computational Linguistics: Main Volume*, 2482-2492. doi: 10.18653/v1/2021.eacl-main.211
- [16] Blauth, T. F., Gstrein, O. J., & Zwitter, A. (2022). *Artificial Intelligence Crime: An Overview of Malicious Use and Abuse of AI*. *IEEE Access*, 10, 77110-77122. doi: 10.1109/ACCESS.2022.3191790
- [17] Verhelst, H. M., Stannat, A. W., & Mecacci, G. (2020). *Machine Learning Against Terrorism: How Big Data Collection and Analysis Influences the Privacy-Security Dilemma*. *Science and Engineering Ethics*, 26(6), 2975-2984. doi: 10.1007/s11948-020-00254-w
- [18] Adah, W. A., Ikumapayi, N. A., & Muhammed, H. B. (2023). *The Ethical Implications of Advanced Artificial General Intelligence: Ensuring Responsible AI Development and Deployment*. SSRN. doi: 10.2139/ssrn.4457301
- [19] Kalodanis, K., Rizomiliotis, P., & Anagnostopoulos, D. (2024). *European Artificial Intelligence Act: An AI Security Approach*. *Information and Computer Security*, 32(3), 265-281. doi: 10.1108/ICS-10-2022-0165
- [20] Kusche, I. (2024). *Possible Harms of Artificial Intelligence and the EU AI Act: Fundamental Rights and Risk*. *Journal of Risk Research*, 27(5), 1-14. doi: 10.1080/13669877.2024.2350720
- [21] Pehlivan, C. N. (2024). *The EU Artificial Intelligence (AI) Act: An Introduction*. *Global Privacy Law Review*, 5(1), 31-42. Available at: <https://kluwerlawonline.com/journalarticle/Global+Privacy+Law+Review/5.1/GPLR2024004>
- [22] Almeida, V., Mendes, L. S., & Doneda, D. (2023). *On the Development of AI Governance Frameworks*. *IEEE Internet Computing*, 27(1), 70-74. doi: 10.1109/MIC.2022.3186030

[23] Choung, H., David, P., & Seberger, J. S. (2023). *A Multilevel Framework for AI Governance*. In *The Global and Digital Governance Handbook*, Routledge, Taylor & Francis Group.

[24] Interpol. (2024). Artificial Intelligence Toolkit for Law Enforcement. Retrieved from <https://www.interpol.int/How-we-work/Innovation/Artificial-Intelligence-Toolkit>

[25] CORDIS. (2024). European Lighthouse on Secure and Safe AI (ELSA). Retrieved from <https://cordis.europa.eu/project/id/101070617>

[26] Reuters. (2024). EU to Invest \$1.5 Billion in Region's Deep Tech Sector. Retrieved from <https://www.reuters.com/technology/eu-invest-15-billion-regions-deep-tech-sector-2024-10-29>

T.C.
ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ
Mühendislik Fakültesi Dekanlığı

Sayı : E-48942413-000-2400343429

17.10.2024

Konu : Kongre Düzenleme Kurulu Üyeliği
Onay Yazısı

MAKİNE MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ BAŞKANLIĞINA

İlgi : 16.10.2024 tarihli ve E-48942413-000-2400341254 sayılı belge.

Bölümünüz öğretim üyelerinden Doç. Dr. Doğan ÇİLOĞLU'nun, 16-18 Aralık 2024 tarihlerinde Adana'da düzenlenecek olan "5. ULUSLARARASI ETİK KONGRESİ" için "Düzenleme ve Bilim Kurulu Üyesi" olarak görev almasında Dekanlığımızca bir sakınca bulunmamaktadır.

Bilgilerinizi ve gereğini rica ederim.

Prof.Dr. Elif KILIÇ DELİCE
Dekan Yardımcısı

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Do rulama Kodu: 4c1745fd-1634-4a54-9e33-775b541a59f7

Do rulama Adresi: <https://www.turkiye.gov.tr/ata Turk-universitesi-ebys>

Atatürk Üniversitesi Mühendislik Fakültesi 25240 Erzurum

Tel: +90 442 2314501

Elektronik A : <http://www.atauni.edu.tr/#muhendislik-fakultesi>

Kep Adresi: atauni@hs01.kep.tr

Bilgi: Hilal GÜNE

Faks: +90 442 2314910

E-Posta: muhendis@atauni.edu.tr

5th INTERNATIONAL ETHICS CONGRESS

December 16-18, 2024 / Adana, Türkiye

24.12.2024
REF: Akademik Teşvik

İlgili makama;

5. ULUSLARARASI ETİK KONGRESİ 16-18 Aralık 2024 - Adana/ Türkiye’de 20 farklı ülkenin (Türkiye 78 bildiri - Diğer ülkeler 87 bildiri) akademisyen/araştırmacılarının katılımıyla gerçekleşmiştir.

Kongre 16 Ocak 2020 Akademik Teşvik Ödeneği Yönetmeliğine getirilen “Tebliğlerin sunulduğu yurt içinde veya yurt dışındaki etkinliğin uluslararası olarak nitelendirilebilmesi için Türkiye dışında en az beş farklı ülkeden sözlü tebliğ sunan konuşmacının katılım sağlaması ve tebliğlerin yarından fazlasının Türkiye dışından katılımcılar tarafından sunulması esastır.” değişikliğine uygun düzenlenmiştir.

Bilgilerinize arz edilir,

Saygılarımla

Dr. Hasan ÇİFTÇİ
Head of Scientific Committee